

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

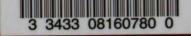
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

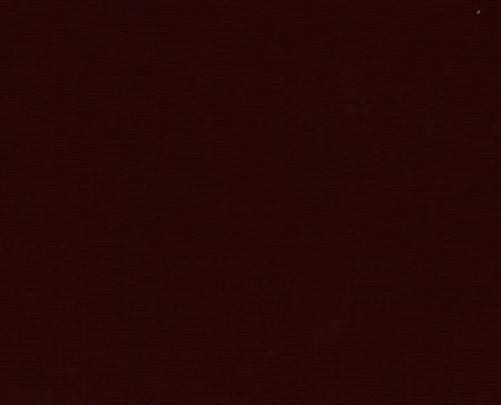
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

eby Google

\$

.

.

. . •

.

k.

•

•

)

.

IOANNIS ALBERTI FABRICII THEOL. D. ET PROF. PVBL. HAMBVRG.

BIBLIOTHECA GRAECA

SIVE NOTITIA

ŚCRIPTORVM VETERVM GRAECORVM

QVORVMCVMQVE

MONVMENTA INTEGRA AVT FRAGMENTA EDITA EXSTANT TVM PLERORVMQVE E MSS. AC DEPERDITIS

AB AVCTORE RECOGNITA

EDITIONOVA

VARIORVM CVRIS EMENDATIOR ATQVE AVCTIOR

CVRANTE / GOTTLIEB CHRISTOPHORO HARLES

CONS. AVL. ET P. P. O. IN VNIVERS. LITTER. ERLANG.

ACCEDVNT

CHRISTOPHORI AVGVSTI HEVMANNI SVPPLEMENTA INEDITA

VOLVMEN SEPTIMVM

HAMBVRGI

APVD CAROLVM ERNESTVM BOHN A. C. MDCCCI

LIPSIAE EX OFFICINA BREITKOPFIO - HAERTELIA.

Digitized by GOOGLC

Digitized by Google

SYMME VENERABILI ET CELEBERRIMO CAR. AVG. GOTTLIEB KEIL

PHILOSOPHIAE ET THEOLOGIAE DOCTORI SACRARVM DOCTRI-NARVM PROFESSORI PVBLICO ORDINARIO IN VNIVERSITATE LI-TERARVM LIPSIENSI CAPITULI CIZENSIS CANONICO ATQVE SENATUS ECCLESIASTICI LIPSIENSIS ADSESSORI

VIRO INGENII ET ERVDITIONIS FAMA FLORENTISSIMO

VNIVERSITATIS LIPS. NON MINVS QVAM REIPVBLICAE LIT-TERARIAE ORNAMENTO

AMICO VETERI ET CANDIDO

CVIVS SINGVLARI AMPLISSIMAEQVE LITTERARVM COPIAE AT-QVE LIBERALITATI ETIAM HOC BIBLIOTHECAE GRAECAE VOLV-MEN PRAECLARAS DEBET ACCESSIONES ET LVCVLEN-TISSIMA MIRAE SOLIDAEQUE SCIENTIAE DOCVMENTA

Digitized by GO

NEC NON CELEBERRIMO IO. BAPTIST. CASP. D'ANSSE DE VILLOISON

CIVI GALLICO ET PROFESSORI LINGVAE GRAECAE VVLGARIS AD BI-BLIOTHECAM PVBLICAM PARISIENS. CONSTITUTO MVLTARVM ACA-DEMIARVM LITTERAR. SOCIO

VIRO TANTAE HVMANIȚATIS ATQUE COMITATIS QUAM MEMET IPSVM , A PLURIBUS ANNIS ABUNDE EXPERTUM ESSE GRATO ANIMO PROFI-TEOR MEMOR QUOQUE VOLUPTATIS QUAM OLIM EX COLLOQUIO VI-RI ELEGANTISSIMI EX ITALIA ÎN GALLIAS PER ERLANGAM REDEUNTIS CEPI, QUANTA ÎNGENII ET MULTA-RUM LITTERARUM LAUDE FLOBENTISSIMO

CRITICO SVBTILISSIMO ET ACVTISSIMO

IN IPSA GRAECIA HABITANTI

CVIVS INCREDIBILI STVDIO ET SOLLERTIAE LITTERAE GRAECAE ET IPSA - BIBL. GRAECA FABRICIANA MVLTA DEBENT ORNAMENTA

Digitized by GOO

H O C

VOLVMEN SEPTIMVM

SACRYM

T T

TAMQVAM TESSERAM PIAE GRATAEQVE MENTIS ESSE IVBET

GOTTLIEB CHRISTOPHOR. HARLES.

Digitized by Google

Volumen hoc *feptimum*, quod offero TIBI, LECTOR BENEVOLE! TVAEque commendo indulgentiae, vt opinione atque exspectatione serius prelum relinqueret, non mea culpa sugaque laboris factum est. Continet autem maximam partem libri V. sue voluminum quinti et sexti vet. edit. in quibus agitur de scriptoribus graecis christianis et de graecis auctoribus anmalium atque historiae tam ecclesiasticae, quam Byzantinae. Mecum qui-

dem

Digitized by Google -

dem constitueram, patres, qui voeantur, et scriptores ecclesiasticos feiungere a reliquis profanjs auctoribus, illorumque historiam, a Fabricio enarratam, et necessariis accessionibus locupletandam, separatim edere. At enim, quod multi scriptores ecclesiastici iidem vel annales et chronica concinnarunt, vel historiam expoluerunt Byzantinam, atque Fabricius artiffime coniunxerat eos; metuendum erat, ne illorum capitum distractione maior oriretur confusio, bis eadem dicerentur, corpusque Fabricianae bibliothe-Quare, quantum fieri potuit, in hoc volumine cae nimis discerperetur. pristinum retinui ordinem : qui tamen in priore parte, me inscio inuitoque, aliquantum perturbatus eft. Nam, quod vener. mihique a pluribus annis amiciffimus KEIL, Doctor et P.P.O. doctrinarum facrarum in litterarum vniversitate Lipsica celeb., me rogante, illius partis, in qua de scriptoribus ecclesiafticis deperditis et nonnullis aliis saecul. II. et III. agitur, illustrandae fusceperat prouinciam, (qua quam scite intelligenterque sit functus, quilibet facile perspiciet, nec erit, quod studium ac diligentiam illius amplissimis praedicem verbis; at meum eft, VIRO Optimo atque integerrimo gratias palam perfoluere debitas) post pag. 334. sequi debuit caput II. de S. Athana-, fio et Ephraimo Syro cum meis supplementis. Atque diu antea mstum miferam librario, viro honesto. Sed, nescio, quo fato, aut cuius incuria factum sit, (forsan, quia plagulae, a me prelo paratae, propter temporis longinquitatem memoriam oculosque typothetarum effugerant,) vt

ope-

Digitized by Goog

VIII

operae in caput IV. de Eufebio etc. fiue pag. 30. vol. VI. vet edit. (nam caput III. a quo initium vol. VI. in edit. vet. factum erat, de Conftantino M. in fuperiore volumine iam locum fuum obtinuit,) fubito inciderent et nihil erroris fufpicantes continuarent laborem. Atque error errorem, fed h. l. facile condonandum, gignere folet. Namque in linea fuprema, vbi volumen et paginae veteris editionis indicari folent, a pag. 335. vsque ad pag. 729. loco vol. VI. perpetuo excufum eft vol. V. Illud vero de Athanafio etc. caput quoniam in hoc volumine postea commodo loco haud potuit inferi: cogor, ne ordinem mifere turbem et misceam fumma imis, vt post fectiones de scriptoribus Byzantinis postiliminii quasi iure reducam atque reponam.

Praeter ea symbolam contulit et sectionem de Methodio (pag. 260. sqq.) copiofis doctisque animaduersionibus auxit ornauitque ven. et vinculo adfinitatis mihi iunctissimus, SIXT, Doct. et P. P. O. facrarum litterarum cel in Altdorfina litterarum vniuersitate. Reliqua capita ego qualibuscumque, quae mihi quidem necessaria videbantur, aut erant cognita, amplisicaui supplementis. Neque vero ignoro, plura potuisse latius explanari. At primo, (vti iam pag. 2 in nota monui,) quae de scriptoribus ecclessafticis, eorumque vita, fatis, doctrina, placitis aut esiam erroribus potuerant fusius explicari atque declarari; ea potius pertinent ad historiam ecclessafticam, et

Digitized by GOOGLE

ab lis, qui aut fata atque historiam coetus christiani persegui solent, aut fingulorum vitam in peculiaribus libris enarrare, iam vberrime exposita funt, et in vtramque partem disputata. Quapropter ad illos ablegare huius partis historicae cupidos satius esse duxi. Deinde viri docti, quorum auctoritas apud me plurimum valet, et iple operis huius redemtor, Bolmius meus, cuius vt'sententia multum ponderis habeat, est necesse, valde vrguen', iure poscunt, vt vela contraham, opusque quantocius perducam ad exitum, ne, vt alia haud leuia praetermittam argumenta, grandi mole lectores atque emtores deterreantur. Sunt quidem alii, nec pauci, viri docti, praesertim exteri, qui fuadeant, vt nihil, quod olim collegit ad B. Gr. et edidit Fabricius, omittam, immo vero omnia exponam latisfime, quia non cuncti omnia, ad quae prouocem, scripta, aut vbi a Fabricio olim recepta, a me autem exclusa, reperiantur repetitaue sint, ad manus habeant, et tamen desiderent legere, et quae aliae ab illis adduci solent rationes, eaeque admodum validae nec iniuftae.

Arduum igitur opus est, omnium VV. doctorum voluntati respondere. Interea tamen propter temporis iniquitatem omniumque rerum caritatem, quae maximam Europae partem premit, marsupiis multorum sunesto diuturnoque bello exhaustis, necessitati et Bóhnii mei voluntati cedendum esse existimaui. Quare non solum breuitati sudui guam maxime; sed etiam

plurá

Digitized by GOO

plura, quae Fabricius infarserat; partim forsan aliis laboribus districtus ad vokumen explendum, partim, quia ipfius actate nondum fuerunt euulgata, refecui. Sic omifi pag. 20. Hermae fragmenta, et pag. 149. excerpta Theodoti priora, caussaque omissionis fignificaui. Volumini quinto vet. ed. subnexuerat Fabricius Leonis Allatii 'doctas diatribas de Nilis eorumque scriptis, atque de Psellis et corum scriptis, additis supplementis et animadversion. nec non eiusdem de libris ecclesiasticis Graecorum differtatt. duas, quarum vna, divinorum officiorum potiores vsitatioresque libri percenfentur; altera Triodium, Pentecostarium et Paracletice examinantur, ad edit. Cramoisianam Paris. MDCXLIV. additis notis, supplemento et indice, atque elencho alphabetico Melodorum graecorum. Insuper Allatii diatribae de Pfellis, ad edit. romanam Mascardi a. 1634. recusae, subiunxerat Mich. P/elli Didaonalíav mavrodamív fiue de omniuaria dostrina capita et quaeftiones ac responsiones CXCIII. ad Michaelem Ducam, imp. CPolit. ex apographo Lindenbrogiano, quod exstat Hamburgi in bibl. S. Iohannis. graece nunc primum editam et latine versam. Omnino doctae fant Alla. til diatribae; at longiores, quam vt in hac noua editione possint commode recudi, praeterea multa continent, quae a Bibliotheca graeca iure queant Quare potius, quando ad Nilos et Pscillos processerit oratio, noabesse. tatu digna necessariaue ex illis libris dabo excerpta.

P/elli

Pselli autem de omnigena doctrina capita ideo repetere nolui, quia opusculum minus integrum est, nec omnino correctum. Sunt enim illa capita CXCIII. (Fabricius auteni reuera ediderat tantummodo CLVII.) in codd. regiis Taurimensibus CCCXXXI. et CCCLXVII. Atque confector catalogi codd. regg. Taurinens. gr. pag. 414. adleuerat, Fabricium perperam putaffe, in capp. CLVII. quae publicarat, omnia haberi argumenta, quae in cod. Allatiano capp. CXCIII. distincto. "Instituta enim, ait, accuratissima codicis comparatione cum editione', fingulisque capitibus ad amuffim expensis, reyera in editione Fabriciana triginta quinque capita defiderari adnotauimus, quae in codice nostro, Allatiano prorsus simili, leguntur: cui quidem codici alius etiam adstipulatur, inferius recensendus, (n. cod. CCCLXVII.) eadem omnino capita complectens. Multum igitur abest, vt integrum Pselli opusculum Fabricius ediderit: et vberior profecto ex codd. nostris parari potest, eaque correctior, quum multis in locis variantes fint lectiones non parui momenti."

Quod ad Leonis Allatii opus de libris ecclefiafticis Graecorum etc. adtinet; id per se doctum est vtileque lectu, permultaque egregie scripta congesta continet: nec tamen pauca, quae ad antiquitatis christianae potius, quam ad litteraturae graecae historiam, fiue ad Biblioth. Gr. sint referenda. Rebus sic se habentibus, num id integrum instar supplementi aliquando sit

ad-

Digitized by GOOGLE

XIL

adtexendum, an in compendium redigendum, an plane remouendum snostra B. Gr. tempori et eruditorum iudicio relinquendum mihi videtur.

Praeter ea in altera libri V. parte siue in vol. VI. vet. ed. in hoc autem vol. VII. pag. 741. sqq. Nicetae fragmentum de statuis aeneis igni traditis etc. et pag. 744. sqq. argumenta librorum Nicctae the famri orthodoxae fidei, alibi obuia, a corpore B. Gr. tamquam membra in praesenti haud omnino necessaria refecui.

In volumine autem sequenti posse, arbitror, excludi Pfelli encomium in metaphrasten Symeonem, in primis indicem capitum in Eudociae Iwux, et quae de Constantini Porphyrogeniti caerimoniali copiose fuerunt relata: siquidem vtrumque opus, Fabricii aetate adhuc ineditum, postea lucem adspexit. Omittam denique, si viris eruditis placet, conspectum chronologicum historiae CPolitanae, indicem patriarcharum CPolitan. post captam a Turcis CPolin, atque catalogum imperatorum ac patriarcharum CPolitanorum, ordine alphabeti compositum. Pari ratione, fi deus vires vitamque concesseri, in reliquis voluminibus pertractandis, ne languescat studium emtorum et operis redemtoris, versabor, iis, quae ad bibliothecam graecam proprie non spectent, aut alibi iam excusa profieut, exclusis, et iis duntaxat, quae maxime necessaria videantur, quantum praestare miht, tenuium virium probe conscio, licebit, colligendis supplendisque.

TV

Digitized by ${f ar{ar{b}}} O($

XIII

XIV

TY vero, L. B. conatibus meis fauere pergas, et fidem ac follertiam Beckii, (cuius liberalitati atque eruditioni praeterea haud paucas easque egregias debes accessiones,) atque Kunoelii, virorum celeberr. in tollendis peccatis typographicis grato animo mecum agnoscas velim. Equidem ego mihi ipse viderer ingratus inhumanusque, nisi viris illis praesantissimis mihique amicissimis gratias palam agerem, quas possium, maximas.

Scr. Erlangae d. XXVIII. April. cIoIoccci.

[I. A.

Digitized by GOOGLE

[I. A. Fabricii praefatio ad volumen quințum veteris editionis, fcripta ad priorem edit. a. 1712.]

AD LECTOREM.

Scriptorum veterum Christianorum, sue ecclesiasticorum, notitia ita multifariam et tam multorum virorum eruditorum stylo tradita est, vt Io. Andreas Bosius, ingens cum viueret gloria Salanae Academiae, librum paene compleuerit recensione Auctorum, qui in hoc genere elaborarunt. Post illam publicatam Bosii introductionem, recentifiunique ab-co laudati *Philippi Labbei* S. I. de scriptoribus ecclesiasticis edita Volumina, in eodem stadio cum laude decucurrerunt Viri praestantissimi, in Gallia quidem candidus mitacque diligentiae, modestiae ac probitatis scriptor, Seb. Nanus de Tillemont, qui tamen non vltra prima quinque saecula est progressi, vi Nic le Nour-

Digitized by GOOGLE

ry,

ry, monachus ord. S. Benedicti, vir et ipse doctifiimus, non vltra secundum : Lud. Elias du Pin, theologus Sorbonicus, cuius quoque in argumentis breuique quorumlibet etiam maximae molis et varietatis scriptorum ecclesiasticorum tradendo conspectu versata cst industria, Natalis Alexander, ord. Praedicator. monachus, sed qui in hac scriptorum notitia, nisi vbi criticas controuersias de dubiae fidei monumentis attingit, de industria brevior esse voluit, atque Casimirus Oudinus, Praemonstratensis tum presbyter, postea reformatis sacris addictus, qui minus in graecis, plus in sequioris maxime aetatis latinis monumentis persequendis Audii adhibuit. Galliae quoque originem debent Franciscus Combefisius, ord. Praedicator. qui tomo primo Bibliothecae suae Concionatoriae, de scriptoribus bene multis ecclesiafticis haud contemnendas observationes praemisit, et Paulus Colomefus, Anglicanae ccelesiae presbyter, cuius non adeo prolixa quidem, sed selecta et minime protrita de S. E. paralipomena saepius viderunt lucem, tum ambo Annalium ecclesiae, doctifiimi aetate nostra scriptores, Antonius Pagi, ord. Minorum conventus S. Francisci, post absolutum opus suum Aquis Sextiis a. MDCXCIX. defunctus, et alter etiamnum, ac diu opto super-Ates Zutphaniae, Samuel Basnagius, Flottemanuillaeus, qui vtrique dum Baronium suum supplent vel castigant, non pauca etiam de Scriptoribus ecclefiasticis monuere haud poenitenda. Ex Anglis venerandus meritis, eruditione ac virtute senex, Guil. Caucus, omne punctum tulit non modo Vitis SS. apostolorum patrumque et tot aliis perennibus ingenii sui monumentis ad ecclefiam veterem intelligendam et amore prosequendam egregie facientibus, fed et praecipue data in manus hominum historia scriptorum ecclesiasticorum litteraria, quae a dignis vtrisque longiore vita viris, vtrisque eheu in flore aetatis extinctis, Henrico Warthono et Roberto Gerio, Cauei genero, per tria postrema saecula producta, et secundis iam curis praestantissimi Auctoris lo-

cuple-

Digitized by GOOGLE

`XVI

cupletata, tertio iam eiusdem studio longe etiamnum auctiorem se sistere publicis vsibus gestit. Ex Germanis nostris praeter B. D. Balthafarem Bebelium in Antiquitatibus ecclesiae quatuor priorum faeculorum et laudata in hoc genere scripta Reu; Viror. Io. Gotfridi Olearii, Arnstadiensis praesulis. cuius Abacus Patrologicus superiore anno longe prodiit locupletior sub titulo bibliothecae scriptorum ecclesiasticorum : Seu. Waltheri Sluteri, antistiis, cum viueret, meritissimi Lauenburgensis, atque Casp. Sagittarii, do-Aoris historiarum publici in Academia Ienensi, 78 maxdeire, memorandum duco inprimis doctorem quondam meum, nunc inter coelites adscriptum, Thom. Ittigium, theologum ac Superintendentem Lipsiensem. Qua ille accuratione et fide, quam infigni apparatu et studio de patribus Apostolicis et scriptis primi ac secundi saeculi, eorumque doctrina, haeresibus et controverfiis commentatus fuerit, quamque diligenter paullo ante mortem recensuerit veterum patrum collectiones et bibliothecas, ex editis ipfius scriptis iam omnibus patet, speroque fore, vt, quae de tertio etiam et quarto saeculo priuatis scholis tradidit, publicae luci fimiliter intra breue tempus exponan-Vt vero post tot tamque praeclaros viros etiamnum auderem in hoc tur. argumento spicilegium moliri, mouit me partim, quod, doctoribus ecclefiafticis omiffis, hiulca et parum integra fuisset futura mea graecorum scriptorum historia : deinde quod viderem nonnullà mihi esse ad manus, vel praeterita aliis, vel quae curatius aut distinctius fortasse, praesertim quod ad editiones et versiones scriptorum adtinet, possem explicata adiungere, qua quidem in parte num operae pretium fecerim, vel in proximis voluminibus, quae adhuc christianis scriptoribus impendenda erunt, facturus sim, iudicium Tuum erit, Lector Beneuole. Nec cum mala Tua, vt spero, gratia hoc cepi confilii, quod cum Graecorum recentium doctiffimus, Leo Allatius, capita quaedam, a me non praetereunda, occupasset, fusiusque explicasset,

XVII

Digitized by GOOGLE

ego

XVIII .

ego actum agere nolui, sed diatribas eius de Nilis, Psellis et de libris aco clesiasticis Graecorum, quae rarius hactenus a studiosis comparari et euolui potuerunt, integras curaui recudi, cum meis animaduersionibus et supplementis, Melodorumque Graecorum Elencho. Quaestiones Michaelis Pselle ad Michaelem Ducam, imp., quas, antea ineditas, Allatio de Psellis addidi et latine verti, debeo singulari Amplissimi Senatus huius vrbis beneficio, qui illas ex bibliotheca publica Iohannea mihi liberaliter suppeditauit, et cui illo nomine conceptissimas gratias mecum habebis. Quae porro in hoc volumine tibi a me offerantur, si veluti in tabella paucis cognoscere iuuat, age hunc indicem percurrere ne grauator: *)

*) Fabricii praefat. ad vol. VI., quod tantum continet indicem et eorum, quorum vita foriptaque perfequatus est in illo vol. et deinceps erat enarraturus, typis renouare nolui Hari.

INDEX

Digitized by

INDEX CAPITVM

HVIVS VOLVMINIS SEPTIMI

Bibliothecae graecae libri V. et VI. de Scriptoribus graecis

Chriftianis aliisque, qui vixere ante Conftantinum M. et post illum vsque ad captam a. Chr. 1453. a TURCIS CPOLIN.

CAPVT L

I. Codex aposryphus N. T. II. Cotelerii patres Apostolici.

III. Grabii Spicilegium patrum, [Rusel bibl. apostolica et Münteri fragmenta.] Teftamentum XII. patriarcharum et asta S. Poulli et Theclae *) IV. S. Barnabas eiusque asta et epistola. V. Scripta, Dionysio Areopagitae supposita, vt videtur ab Apollinarii discipulis. VI. et VII. Eorum interpretes, codd. atque edd. VIII. Deperdita scripta. IX. De Hermae pastore loca veterum et de fragmentis gr. Cotelerio praeteritis. X. Editiones. XI. Paftoris Presbyteri acta Praxedis, virginis. Paftor, episcopus, Gennadio memoratus. XII. Clemens Rom. eique supposita scripta, codd. mssti et eorum editiones. XIII, S. Ignatii epiftolae et alia: codd. atque edd. et alii Ignatii. XIV. S. Polycarpi et Suyrnenfis ecclesiae epist. codd. et edd. atque de S. Pionio. XV. Iustinus, mariyr, aliique Iufini. Scripta martyris, codd. et edd. XVI. Iudex (criptorum, ab eo citatorum. XVII. S. Irenaeus, firipta, codd. edd. XVIII. Index firiptorum, ab eo lau. datorum. XIX. Tatianus, Syrus, libr. codd. et edd. Alii Tatiani, item Athenagoras : libr. codd. edd. atii Athenagorae. XX. Theophilus, Antiochenus etc. Alii Theophili. Index (criptorum, ab Athenagora, Theophilo Antioch. Tatiane et Herm a cilatorum. XXI- Clemens Alex. fcripta, codd. edd. XXII. Index fcriptorum, ab eo citatorum. (XXIII. Excerpta Theodoti in h. D. exclusa funt.) XXIV. De S. Melitone et firipte. ribus akis faeculi fecundi deperditis +). XXV. S. Hippolytus, Portuenfis. Scripta, codd.

- *) De Thecla, Aegyptia, eius actate etc. contra Grabium aliosque copiose disputat Aug. Anton. Georgius in fragmento euangelii S. Iohan. graeco-copto-thebaico etc. Rom. 1789. 4. pracf. pag. XCII. sqq. Theclae acta p. XCVII. sqq.
- +) Hane sectionem de Melitone et reliquas de scriptoribus sacculorum II. et III. deperditorum, a ven. Keilio, Theologo Lipsico; sect XXIX. a ven. Sixtio, theologo Altdorsino; reliquas vero sectiones sapitum in hoc volumine a me observationibus varii generis esse locupletatas, in praefatione iam declaraui: quod semel monuisse sufficient.

XXVI. Origenes Adamantius alique hot nomine. Scripta: et edd. Alii Hippolyti. codd, edd. et graecae et latinae. Scripta deperdita. Tabella chronologica (criptorum plerorumque Origenis' Scripta varia, Origenem spectantia. XXVII. Index scriptorum et haereticorum, ob Origene citatorum. XXVIII. Gregorius Thaumaturgus. Scripta; codd, edd, Expositio fidei, quae integra cum notis exhibetur. XXIX. Methodius Patarenfis. Scripta ei tributa. XXX. Alii Methodii. XXXI. Archelaus, Carrharum episc. eiusque disputatio cum Mauete. XXXII, Dionyfius, Alexandrinus, aliique saeculi tertii (criptores deperditi: Iulius Africanus, (aliique hac nomine;) Alexander, Cappadoc, atque inde Hicrofol. epifc. Ambrofius Alexandrinus; Animonius Alexandr. Anatolius; Berultus Bostrensis; Caius; Carnelius Rom. Demetrius; Diodorus Tryphon; Dionyfius Rom. Eusebius epifc. Laod. Geminus; Hesychius Aegyptius; Lucianus; Magnes fiue Magnetes; Nepos; Pamphilus; Phileas; Pierius; Stephanus; Theognoftus; Truphon. Haereticorum (aceul: 1/1. fcripta, Paulli Samo(ateni; Scythiani; Terebinthi Buddae et Manetis; fragments epifiolarum Manichaei, gr. cum versione lat. et notis. Manichaeorum varia genera, catalogus Manichaeorum plerorumque, quorum fit apud veteres mentio. Auctores veteres editi, inediti et deperditi, qui contra Manichasos scripferunt. Scriptores recentiores, gai ad idem argumentum faciunt.

(Sequi debuit cop. 11. de Athanofio et EphraimoSyro; fed hoc per incuriam excidifie, in praefat, iam animadueru. Caput 111. de Conftantino M. iam receptum est in vol. VI.)

CAPVT IV.

I, De Eusebio Caesariensi et aliis historiae ecclesiasticae atque chronicorum seriptoribut graecie, pag. 335. sqq. Acacii plures. II — XXVI. Eusebii scripta edita, in edita, deperdita, n. chronicon praepar, euangelica etc. codd. editt. In his settio III. pag. 346. Index scriptorum in Eusebii praeparat. euangelicae libris laudatorum, et V. pag. 372. *) index scriptorum etc. memoratorum in Eusebii hist. eccles. et libris de vita Constantini M. ac pag. 400. Eusebii epistola ad Carpianum, gr. ac lat. XXVII. Alii Eusebii, amplius sexaginta pag. 409.

XXVIII. Scriptores graeci histor. ecclesiasticae depen Alii, qui exstant, n.	rditi.	pag. 418
XXIX. Philoflorgius. XXX. Socrates, scholasticus.	2 2	pag. 420 pag. 423
XXXI. Sozomenus.	۲.	pag. 427
XXXII. Theodoritus.	•	pag. 429
XXXIII. Euagrius.		p2g. 432 XXXIV.

*) Typothetze enlpa factum elle arbitror, vt a plag. Aca error paginarum, qui per reliquas plagulas ferperet, committeretur: nam loco 322. et se porro numeri 369. et sie reliqui deincepa positi funt.

I	N	D	Έ	X	C	Α	P	I	T	V.	M	
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	---	--

XXXIV.	Theodorus, Lettor.	Bog	مندلا
XXXV. N	licephorus Callift. Xanthopulus.		455
XXXVI	Sic est legendum) Chronicorum scriptores gracei deperditi.	Pag.	437
XXXVII	Chronographi post Eufebium gracoi taità. Ioannes Malelae	'Pag.	444
Antio	cheuo diuer fus.	, ab	_
2.4.65104		pag.	446
•	Index scriptorum, a Malela citatorum.	pag.	447
	Chronicon Alexanrdinum f. Paschals.	pag.	449
•	Scripta ad calcem illias Chronici, vulgata a Cangio	pag.	-
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	Dorotheus Tyrius; aliique Dorothei.	pag.	
·•• XXXVIII.	Chronicon Georgii Syncelli.	pag.	
N	— — Theophanis, confessoris.	pag.	
XXXIX.	— — Nicephori, patriarchae CPolit.		
	— — Georgii, Hamartoli.	pag.	
	Hippolyti, Thebani.	pag.'	
XL.	— — Georgii Cedreni.	pag.	
· · ·	- Io. Zonaras.	pag.	
XLI.		pag.	45
	— — Michaelis Glycas. p. 468. st Confiantini Manaj — — Iulii Pollucis.		
VIII Ch		pag. '	47∎
	omica quaedam inedita graesa.	pag.	47E
	romicon Pifidae.	pag.	472
ALIII. 184	lex scriptorum etc. in Cedreni et Io. Zonarae chronicis memo	rato.	
f% m,	lex seriptorum etc. in Georgii Syncelli et Theophanis chrono	-	475
' phiis Iar	idatorum.	-	<u> </u>
XLV. Inde	x feriptorum etc. in chronico Paschali et Glycae annalibus citator	pag. um p.	40 0 507

CAPVT V.

I.	De Byzantinas fiue CPolitanae historiae scriptoribus. p. 518. atque corporis 1 tini in edit. et Paris, et Veneta conspectus.		,
	Iofephus Genefius. p. 530. et aliae scriptorum hift. Byzant. accessiones pop Venetam.	pag. 52 t idit.	
Π	Philippi Labbei Profrepticum et excerpta de legationibus.	pag. 53	3
	1. Dexippus Herennius.	pag. 53	4 .
	2. Europius.	P ag. 535	5 .
		. Pag. 536	5 💚
	3. Petrus, magifter.	Pag. 538	
•	4. Priscus e Panio.	DOG 100	
-	5 - II. Melchus Menander Theophyl. Simocatta Olympion	dorus,	
	Income Conaunis sjaurus. — Incophanes. — Nunnofus	pag. 540	3
•	13. Algonius Ministris et alis Holychin.	Pag. 544	
]][.	Procopius Caefariensis: eins scripta, sodd. et edd. p. 553. Mii Procopiz.	pag. 962	

Digitized by GOOS

e 🚰

INDEX CAPITVM

W. Agathias, Myrinenfis, etc. p. 566. index scriptorum, ab Agathia, tum a Procopio	-
pag. 570	
P Poullus Silentiarius etc pag. 581	
Theory utalius Simocatta, pag. 582. alsi Theory willi. p. 586. in his Theory yla-	•
Eus, Bulgaror, epifc, eius institutio regia et alia scripta, ibid. — Index scripto-	
rum aliorumque, in Theophylacti Simocattae libris memoratorum. pag. 598	
171 Nicephorus, CPolit. patriarcha; scripta, codd. edd. pag. 603. Alii Nicephori p. 603.	•
Randuri confussions opp. Niceph. CPol. patr. iunfim eden torum. pag. 610.	-
Nuephorus Gregoras. Bernardi Montfaucon et Io. Boiain noticia scriptorum Nic.	
Gregorae, pag. 632. Niceph. Greg. hiftoria Byzant. p. 651 varia fra-	
gmenta et monumenta vetera notis Boiuin. ad Gregoram inferta. pag. 655. In-	
dex scriptorum, in Nic. Gregoras historia Byzant. citatorum. pag. 657	
Nicephorus Bafilius. — Nicephorus Blemmyda. ' pag. 669	
Nicephorus Bryennius. — Nic. Cerameus. — Niceph. Chartophylax. pag. 674	_ /
- Nicephorus Chumnus. pag. 675. Nicephori alii. pag. 676) .
VII., Scriptores post Theophanem. p. 680. Anonymus de vita Léonis Armeni et qua-	•
tuor proximorum imperator. p. 681 Constantinus Porphyrog. de vita Rafisi	•
Maced, ibid. Anonymus de Leone, philosopho, et aliis imperatoribus vsque ad Roma-	
num iuniorem. p. 682. Ioannis Monachi Hierosol. Ioannis Cameniatae, Demetrii	
Cydonii etc. ibid. Simeonis magistri annales et Georgii Monachi vitae imperator.	_
p. 683. Index in seriptores post Theophanem. pag. 686	5
VIII. Leonis Sapientis aliorumque oracula, res CPol. Spetiantia p. 693. Alia Leonis,	
imp. (a quo diversus est alius Leo apiens,) scripta, codd. edd. p. 098. Esus Nau-	•
machica, gr. ac lat. e cod. Gudiano edita. p. 707. Alii Leones, qui graece scripse-	
sunt. pag. 71	
Ioannes Scylitzes Thracefius, Curopalata. Pag. 72	-
IX. Anna Comnena. Pag- 72	0
Alexii Comneni aliorumque Comnenorum scripta. p. 728. Index scriptorum, ab	
Anna Comnena citatorum. Pag. 73	-
(IX) Ioannes Cinnamus. Pag. 73	J3 .
Nicetas Acominatus Choniata. pag. 737. I. A. Fabricii notae ad Nicetae fragment.	
de flatuis CPolitanis, p. 741. Nicetae thefaurus orthodoxae fidri, et I. A. Fa-	
bricij notae ad argumenta librorum thefauri. p. 742. Michael. Acominatus. pag. 73	37
Varii Nicetae. p. 746. in hi Nicetas Dauid philosophus p. 747. Nicetas Eugenianus.	
p. 749. Nicetas, Heracleae episcopus. pag. 750. Nicetas Pettoratus. 752-753.	
Nicetas Thessalonicenfis. p. 756. Index in Nicetae Chiniatae histor. Byz. pag. 75	
X. Georgius Acropolita. pag. 76	90
Constantini Acropolitae Orationes. pag. 767. Grorgis Acropol. hift. Byzanting.	
p. 768. Codices eius. p. 769. Alia scripta. p. 770. Index in Acropolitae hi-	
foriam. p. 770. loëlis chronographia compendiaria. p. 773. Iohannis Canani	
Narratio de bello CPol. 1422. ibid.	•
	•

Digitized by Google

111

INDEX CAPITVM

De sapientia Indorum, quae Pachymerae historiae a Possino subiesta est. p. 777. Alia Pachymerae scripta edita. pag. 781. epitome philosophiae. p. 782. Pachymerae inedita scripta. pag. 785. XII. Ioannes Cantacuzenus. p. 787. Eius historia Byzantina. p. 788. alia scripta. p. Matthaeus Cantacuzenus, Ioannis filius. XIII. Nicephorus Gregoras. Pag	79 0 • 793 • 793 • 795	
Anonymi Explicatio officiorum eccl. CPol. Emanuelis Chrysolorae Comparatio veteris ac notae Romae ib. Erotemata Chry-	802	-
folorae. p. 863. not. Photis Oratio in encaeniis nouae ecclefiae. Leonis oracula p. 804. Leo, grammaticur. ibid. Alit anongmi, ibid.	805	Ĩ
XV I. Ioannis Anagnostae narratio de occupata Thessalonica. p. 804 Nicolai Monodiz de excidio Thessalonicenfi: ibid:	,	-
stational and a second se		
		, ,
	<u>`</u>	
	- -	
		· · ·
	•	

Digitized by Google

XXIIX .

Reccata quaedam typographica, in quae forte incidi.

1.1

રાંજ સગ્રા

as her in the gen

-4 ST LAND.

11

13

Digitized by

IO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECAE GRAECAE

TANDARD CONTRACTOR CONTRACTOR CONTRACTOR

Digitized by

LIBER V. (vol. V. vet. ed.)

DE SCRIPTORIBVS GRAECIS CHRISTIANIS, ALIISQVE, QVI VIXERE A CON-STANTINO M. VSQVE AD CAPTAM A. C. 1453. A TVRCIS CPOLIN.

CAPVT I.

DE SCRIPTORIBVS CHRISTIANIS ANTE CONSTANTINVM M. IMP.

I. Codex Apocryphus N. T. II. Cotelerii Patres Apostolici, III. Grabii spicilegium Patrum [Rusel bibl. apostolica, et Münter fragmenta]. III. Testamentum XII. Patriarcharum et Alta S. Pauli et Theclae, IV. S. Barnabas eiusque Acta et Epistola. V. Scripta Dionyfio Arcopagitae supposita, vt videtur ab Apollinarii discipulis. VI. Eorum interpretes, codd. et editiones. VII. Epistola MS. ad Timotheum de morte Petri et Pauli. VIII. Deperdita scripta. IX. De Hermae Pastore loca veterum et de fragmentis graecis Cotelerio praeteritis. X. Editiones. XI. Pastoris Presbyteri Asta Praxedis, virginis. Pastor, episcopus, Gennadio memoratus. XII. Clemens Rom. eique supposito scripta codd. mspti et eorum editiones. XIII. S. Ignatii Epifiola et Afta. VIV. Alii Ignatii. ibid. S. Polycarpi et Sinyrnenfis Ec. clefiae Epift. atque de S. Pionio. XV. Iuftinus Martyr. XVI. Index scriptorum ab eo citato-rum. XVII. Martyres Lugdunenses et S. Irenaeus. XVIII. Index scriptorum, laudatorum a S. Irenaeo. XIX. Theophilus Antiochenus. XX. Tatianus et Ammonius. XXI. Clemens Alex: XXII. Index [criptorum ab eo laudatorum, plenior quam editus a Nurrio. XXIII. Excerpta Theodoti cum latina versione hastenus inedita Francisci Combesis. XXIV. De S. Melitone et scriptoribus aliis saeculi secundi deperditis, XV. S. Hippolytus Portuensis. XVI. Alii Hippolyti ibid. Origenes et de eius scriptis paralipomena quaedam. XXVII. Index scriptorum ab Origene laudatorum. XXVIII: Aregorius Thaumaturgus. XXIX. Methodius Patarenfis. XXX. Alii Methodii. XXXI. Archelaus, Carrharum Epifc. XXXII. De S. Dionysio Alex. et aliis saeculi tertii scriptoribus deperditis.

[Cum auctario G. C. Harles.]

I.

prima iam deinceps tria a CHRISTO nato faecula percurrere iuuat, non, vt virorum praeclarorum, quae in manibus omnium funt, de fcriptoribus ecclefiaficies commentaria com, Vol. VII. pilem: sed praecipua adtingendo eruditos eorum labores qualicunque observationum spicilegio augeam, illustremue ").

IL Ad

a) Nec ego volo commentarios de scriptoribus ecclesiasticis compilare, multo minus, ne falcem in alienam immittere messem videar, de scriptoribus illis copiose agere aut ambitiose iudicare; sed iis tantum, quae Fabricius congesserat, quantum fieri poteft, notatu quaedam digna adiicere. Atque iam Fabric, in praefatione ad hoc volumen quosdam VV. DD., qui in hoc litterarum genere aut diligenter aut probabiliter quidem verfati funt, generatim nominauit. Multos, qui huc pertinent libros, congestos et citatos reperies in Io. Georg Walchii bibliotheca theolog. felecta, tom. III. qui integer dicatus est historiae eccles. litterariae; praecipue a sectione tertia de seriptis ad historiam eccles. N. T. spectantibus, secundum tempora, nationes populosque, argumenta, etc. Lipf. 1762. mai. 8. - in catalogo biblioth. Biimauianae, in tomo III. qui scriptores historiae ecclesiasticae continet, praecipue in vol. I. historiam ecclesiae viriusque foederis vniuersalem, iudaicam, patres ecclesiae, concilia, historiam noui foederis, aniiquitates facras etc. continente, (Lipf. 1755. 4.) et in cel. Noeffeltis Anweisung zur Kenntnifs der beften allgemeinern Bücher in allen Theilen der Theologie, part. I. fect. 3. S. 289 et 329-395. Ego vero in Introd. in hift L. Gr. t. II. part. 2. in capite IV. de patribus et reliquis scriptoribus ecclefiafticis, pzg. 166-176. haud paucos nominaui libros et scriptores, huc pertinentes: quibus addi poffunt,

Guil: Caue antiquitates patrum et ecclefiafficae, ex fermone anglico in germanicum translatae. Bremae 1701. 4.

M. Gottlob. Frid. Gudii, V. D. M. Laubae Lufatorum, bibliothecae disputationum et observatt. de selecțis historiae eccles. capitibus specimen : ad ordinem compendii Kranziani adornatum. Lips. et Laubae. 1743. 4. quod mire potest locupletari.

Inftitutiones patrologiae in víum academicum. Scripfit P. Stephanus Wieft, Theol. D. Ingolftadii. 1795. 8. Pars. I. continet biographiam et bibliographiam feriptorum ecclefiafticorum; pars II. agit de víu et auctoritate illorum. Laudatur id opus in Salisburgens. (A. L. Z. a. 1796. nr. 44. m. April. Contra valde culpatur, et varia, quae caftiganda

videantur, recensentur in Ien. A. L. Z. 1797. nr. 332. mens. Oct.

Samuel Gottlieb Lange, (in pracienti Prof. theol. Rostoch.) de patribus ecclesiae corumque potisfimum scriptis egit in: Ausführliche Geschichte der Dogmen oder der Glaubenslehren der christlichen Kirche nach den Kirchenvätern ausgearbeitet von S. G. Lange. Lipsiae 1796. 8. tomo I. conf. Ien. A. L. Z. 1797. nr. 171. m. Maio.

De scriptis placitisque scriptorum ecclesiasticorum docte differit Guil. Münscher, Prof. Marburg. in: Handbuch der christlichen Dogmengeschichte, pars I. Marburg. 1797. pars II. ib. 1798. 8.

D. Io. Sal. Semleri Historiae ecclesiasticae selecta capita: cum epitome canonum, excerptis dogmaticis et tabulis chronologicis. tomus I. sex saculorum. Halae 1767. 8. — Idem Semler in: Fortgesezte Geschichte der christlichen Glaubenslehre, praemissa operi,

D. Siegmund. Iac. Baumgartens Unterfuchung theologifcher Streitigkeiten. vol. I. (Halae 1762. 4.) cap. II. et III. et vol. I. (ib, 1763. cap. IV. fect. I. et vol. III. (ib. 1764.) cap. I. multa, quae ad hiftoriam feriptorum ecclesiaftic. priorum faeculorum, illorumque librorum, dogmatum atque opinionum haerefiumque cognitionem intelligentiamque facerent, docte collegit atque aperte expofuit.

D. C. W. Fr. Walchs (Prof. quondam Gottingenf.) Grundlätze der zur Kirchenhistorie des N. T. nöthigen Vorbereitungslehren und Bücherkenntnifs. Göttingae. 1772 8. ed. quarta auctior et emendatior, cur. Io. Christoph. Schulz. Gief. 1792. conf. Ien. A. L. Z. 1793. nr. 263. p. 381 fqq. Einsdem Kritische Nachricht von den Quellen der Kirchenhistoire. Lips. 1770. mai. 8.

In primis commendanda eft D. 1. Georgii Watchii, (Theologi quondam Jenenfis,) bibliotheca patriftica, litterariis adnotatt. inftructa, Jenae 1770. mai. 8.

Ad meliores historiae eccles. litterariae libros adhuc referendum est opus Sagittarianum:

Digitized by

Caspa-

91900L

Lib. 5. . c. 1.

II. Ad primum et *Jecandum fasculum* memorandae inprimis binae fcriptorum collectiones sunt, vna *Io. Baptistae Cotelerii*, qui Parisiis a. 1672. fol. Patres Apostolicos edi-A 2.

-Casparis Sagittarii, (Prof. Ienens.) introductio in historium ecclesiasticam et Engulas cius partes, fiue notitia scriptorum veterum atque recentium, qui vel historiam vniuersam, vel regnorum — conciliorum, colloquiorum etc. historiam illustrant; opus (post Sagittarii mortem a 10. Andr. Schmidt, qui etiam praesatus est, editum,) II tomis comprehensum. — tom. I. (qui iam 1694. prodiit; praefat, enim scripta est inter iplas funeris Segittariani curas, prid. Kel. Meil 1694. Quum igitur accessifiet posterior tomus, prior nouum titulum, mutata tantum anni note, accepiffe videtur.), Atque posterior tomus est infcriptus: - Sagittarianae in historiam ecclesiafticam, tom. II. exhibens supplementa tomi primi et eiusdem continuationen de conciliis et collo-quiis, curante lo. Andr. Schmidio, D. PP. ord. Theol. in acad. Iulia, (Helmstadiensi) Sen. etc. Ienae 1718. II. vol. 4. Id vnum addere liceat. Sagittarius in priore tom. p. 364. fqq. S. XVI. copiofe recenset syllabum fingularum differtationum per omnes saeculorum partes ab auctore pedetentim euulgatarum exhibens Natalis Alexandri historiam ecclesiasticam, opus et doctum et famofum, saeplusque editum. Prima editio inscripta fuit: Selecta historiae ecclesiasticae capita et in loca eiusdem insignia dissertationes, Parif. 1659.*). - 1687. in 8. tom. XXXII. Tot. enim tomos numerauit Schmidt in II. tomo operis Sagittariani p. 207. Fabr. nofter in B. Gr. vol. XII. pag. 176. vet. ed. (vbi catalogum fcriptorum hift." eccletiasticae ordine alphabetico confectum, exhibuerat,) opus, voll. fex et viginti constans prodiiffe, notat, Paris. 1676. sqq. 8. et additis etiam felectis historiae ecclefiae V. T. capitibus Parif. 1699. VIII. vol. illas autem VI. actates V. T. fynopfi historica et variis disf. illustratas in lucem ante fuifle editas Parif. 1689. 8. VI. voll. feribié Fabr. ibid. pag. 152. I. G. Walch. in bibl. theol. fel., tom. III, pag. 163. copiofe recenfet opus illud, ciusque fata et adversarios persequitur et hist, eccl. N.T. tom. XXIV. fiue, yt alij numerent, XXVI. conftans, primum produisse scribit ab a. 1676-1687. 8. dein accessifie Parif. 1689. histor. V. T. Collectores Lipfienles actorum eruditorum fummam partium a faeculo IX et X. vsque ad finem operis a. 1682-1688. dederunt. Quod Natalis Alexan-

🗘ol. V, p. 2

Λ 2.

der, pro Gallicanae ecclesiae iuribus dimicans plura scripsit, quae pontificii romano non placerent : Innocentius XI pontifex rom. tomos omnes XII. priorum faeculorum historiam complexos, vna cum ceteris auctoris operibus damnauit d. X. Iul. 1684. 'et seuere interdixit eius lectionem vsumve. Neque tamen illo fulmine deterritus est Natalis Alexander a tela pertexenda et absoluenda, Hanc primam edit. rariffimam, non castratam, et XXVI. tomis ac XXV. voluminibus constantem. Parif. 1679. 8. lucem vidiffe scribit Salger in bibl. f. catal librorum fuorum, part. III. pag. 176. nr. 915-939. - Alteram edit, in octo tomos digestam, multis observationibus et dissertationibus aliquot, feorfim ante vulgatis, auctiorem, vulgauit Natalis Alexander, mutata operis inferiptione:

R. P. Nat. Alexandri — historia esclesiastica veteris nouique testament. ab orbe condito ad annum post N. C. millesimum sexcentesimum: et in loca eiusdem infignia differtationes - in octo diuifa tomos: ante quidem per partes, nunc autem conjunctim et accuratius/edita : rerum nouarum accessione, scholiis et indicibus locupletissimis aucta, illustrata et ornata. Parif. 1699. sol. de qua editione, (quae num sit costrata nefcio, et vero dubito,) v. Schmidt l. c. pag. 2077 209. Repetita est illa historia Paris. 1715, 1726. et 1736.) fecundum Walch. I. c. fed ed. noua Parif., 1732. indicatur in nota ad Niceronium I. c. pag. 137. fol. VIII. t. - opera et studio Constantini Roncaglia, Luccae 1742. (apud. Walch. 1734.) IX. tom. fol. - cuius edit, recufa es cum I. D. Manfi adnotalt. ib. 1749. ct Venet. 1759. fol. IX. tom aut XVIII. tom. in 4. Ad hanc ed. Venet, pertinet:

Ad R. P. Natalis Alexandri historiam ecclesiasticam supplementum, in quo praemissa bibliotheca selecca (sed manca) historiae ecclesiasticae dictionarium eiusdem historiae ad nostra tempora perductae cum tabulis chronologicis exhibetur. Venet. 1777. fol. —

Natalis Alexandri — Hiftoria eccl. V. et N. V. Bingae ad Rhen. tom. I - XXX. 8. 1785. fqg. v. Ien. A. L. Z. 1785. nr. 199. Harl.

Anni 1659. nota ap. Sagittarium vitiofa effe videtur: nam neque apud alium reperinet Nat. Alexander 1639. in lucem editus, anno aetatis fuze vicefimo, conferibendo illi operi fuiffe

Digitized by Google

Lib. V. c. I. COTELERIÍ PATRES APOSTOLICI.

dit, inde Amstelodami A. 1698. Io. Clerico curante non fine auctario recusos, quoniam prior editio consumtis incendio ") pletisque exemplis rarissime conspicitur. In hoc occurrunt SS. Barnabae. Clementi, Hermae, Ignatio et Polycarpo tributa scripta ad MSS. cassigata codices, versioneque et notis eruditissi illustrata, quibus laudatus Clericur in sua editione animaduersiones aliorum [P] quotcunque reperire potuit virorum doctorum et suas quasdam. et Guil. Beveregii codicem Canonum primitivae ecclessae vindicatum notasque ad Canones Apostolicos, Iac. Viserii dissertationes Ignatianas et Io. Pearsoni vindicias Epifiolarum Ignatii addidit. Fabr. Vide Acta erud. Lips. 1699. pag. 1. sq. — Noua eaque et auctior et adcuratior Clerici editio sequuta est Amstelod. 1724. sol. II. vol. de qua v. acta erud. Lips. a. 1724. pag. 521. sq. Edit. Clerici priorem copiose recenset, et tam de scriptis, quae in illa collectione infunt éorumque auctoribus, quam de editoribus atque adnotatoribus docte agit Io. Fabric. in historia bibl. sua, vol. I. p. 44-58 pag. 51. memorantur Ez. Spanhemii notae in patres apostol. Cotelerii, quae msstae lateant in bibl. regia Berolin.

III. Alteram collectionem debemus Io. Ernefto Grabe, Regiomontano Borufio, cuius Spicilegium SS. Patrum et Haereticorum I. et II. faeculi lucem vidit Oxonii 1608. et 1699. 8. duobus voluminibus '), et praeter fragmenta varia ex libris MSS. atque eruditas obfervationes, graece et lat. continet inedita ante Abia Pauli et Theclas e MSS. Bodleianis, et Testamentum XII. Patriarcharum e MS. Cantabrig. quod cum codice Oxon. contulit, addita veteri versione Roberti Grofthead, episcopi Lincolniens, ad duos MSS. codices recensita d'). Qui singula, in vtroque huius spicilegii volumine comprehensa, distinctius nosse volet, praeter Ephemerides litterarias librum laudati Doctoris mei, D. Tho. Ittigii de bibliothecis Patrum pag. 699. seq. euoluere poterit, vbi Actis Theclae, totique adeo illi narrationi fidem detrahit variis argumentis. Testamentum XII. Patriarcharum recensere atque recudendum dare animus est in codice pseudepigrapho V. T. [et dedit illud cum Grabe praefatione in cod. pseudep. cit. pag. 496. sq. ed. II. Hamb. 1722. 8.]

Aliae Epp. collectiones funt: bibliotheca patrum apostolicorum Graeco-Latina, qua continentur Clementis, Ignatii et Polycarpi Epp. praemissa est diss. de patribus app. auctore Tho. Ittigio. Lips. 1699. 8.

Epistolae SS. PP. apostolicorum Clementis, Ignatii et Polycarpi, atque duorum postériorum martyria — cum var. annott. et praef. Io. Lud. Frey., Balil. 1742. 8. Beck.

Acceflit collectio Ru/eliana:

SS: patrem apostolicorum, Barnabae, Hermae, Clementis, Ignatii opera genuina, vna cum Ignatii et Polycarpi martyriis, versionibus, variantibus lectionibus, selectisque variorum

fuisse videtur impar. v. Niceron in vitis erudit. tom, IV. ex vers. germ. Baumgart. pag. edition 136: vbi primum an. 1676. et vltimum an. tom. V 1686. (XXIV. voll.) editum, et noua editio Harl.] 1687. 8. totid. voll. euulgata dicitur.

b) Vide Tho. Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 401 et 630, Obiit Cotelerius Parifiis 1686, 12. August. Setatis 58. de cuius vita et scriptis praeter Ephemerides eruditorum et Bailletum de pueris erudutis pag. 353 adeunda Graurolii Epistola Sorberianis praemissa, et Epistola Baluzii ad Bigotium, quae Amstelodamensi Patrum apostolicorum editioni praefigitur. [Add. Niceron. mem. erudit. tom. V. pag. 1. sqq. sec. vers, german. Baumgart. Har!.]

c) Vtrumque opus iterum e prelo exiit Oxon-1700. 8. gr. ac lat. Grabe quaedam fcripta, quae adulterinis funt adnumeranda, germana effe fibi perfuadee. v. Walch. bibl. patr. pag. 126. Harl.

d) Conf. Oudin. comment. de scriptor. eccles. antiquae, tom. I. col. 212, sqq. -Harl.

Digitized by Goog

Vol. V. p. 1

riorum notis, illustrata. Accesserunt S. Ignatii episiolae, tum interpolatae, tum suppositiziae, cura Richardi Rusel, A. M. Londini ap. Guil. Russel. 1746. mai. 8. II. voll.

Quod Cotelerii opus pretiofum non ab omnibus comparari fibi poteft: Rufel primorum doctorum christianorum feripta, amplioribus adnotationibus in arctum compulsis et spuriis nonnullis, quae Cotelerius exhibet, plane omiss, de nouo publicauit. In praef. quoque recenset codil.-msstor. et editiones feriptorum, qui in praefenti fasce exhibentur. v. acta erud. Lips. 1749. m. Oct. p. 604. sqq. Quae in ed. Coteler. non reperiuntur in hac edit. addita, haec sunt: in vol. I. Io. Bear or. de primaeuorum patrum auctoritate; I. E. Grabii praefatio de S. Clementis romani scriptis, Patricii Junü interpretatio epistolae ad Corinthios prioris, a Fello recensita, Wakii, Grabii, Millii Wottonique adnotatt. — in vol. II. S. Chryfostomi in S. Ignatium homilia; recentiorum iudicia de S. Ignatii epistolis; Th. Smithii praef. in acta martyrii S. Ignatii; Pearsonii diss. de anno, quo S. Ignatius ad bestias erat condemnatus; versio antiqua epistolae circularis de S. Polycarpi martyrio; Pearsonii Smithiique adnotationes.

Fragmenta patrum graecorum edidit et illustrauit Frider. Münter, A.M. (in praesenti theologus Hafniensis.) fasciculus I. Hafniae 1788. m. 8.

In catenis editis ineditisque multa veterum scriptor. eccles. fragmenta latere aeque conftat, quam id, caute in co genere effe versandum. Hinc doct. Münter in praef. p. 8. sq. canones nonnullos criticos proponit, in examine catenarum msst. adhibendos. Plurimam autem partem fragmentorum in primis Irenaei et Theodori Mopsuesteni, Münter Romae exfcripfit in bibl. Corfinia, ex fchedis V. D. quem Fogginum, bibliothecarum, Vaticanae atque Corfiniae, olim praefectum, et ex variis codd. Vaticanis editionem avendorwy meditatum, illa fregmenta collegisse opinatur. ' Fragmenta autem haec sunt a Müntero collecta docteque explicita: 1) supplementum fragmenti Papiae, a Grabio spicileg. part. II. p. 34. ex commentario Occumenii in acta apost. iam vulgati, a Müntero excerptum ex cod. bibl. Rom. Angelicae, qui continet commentarium in Matthaeum et Marcum, et ex cod. Veneto D. Marci, catenam in integrum euangeliarium complexo. 2) Novem Irenaei fragmenta, ex codd. Vatic. 3) fragm. Eusebii, ex cod. Vindobon. 4) Theodori Mopsuesteni fragm. ex confutatione accufationis Christianorum Iuliani, apostatae, fragm. V. ex cod. palat. XX. et apographo eiusd. vatic. MCMXXXIII. catenam patrum in Lucam exhibente: fragm. VI. et VII. ex cod. Vindobon, catenam in Lucarn exhibente; denique fragm. VIII. ad Lucam XXIII, 10. ex apographo bibl. Corfiniae. Add. Eichhorn allgemeine Biblioth. der bibl. Litteratur. vol. I. part. IV. (Lipf. 1788. 8.) pag. 618. fqq.

Io. Otton. Glufingii monumenta apostolica. Der apostolischen Männer, St. Barnabae Hermae, Clementis, Ignatii, Polycarpi, Iustini und anderer heiligen Zeugen der ersten Kirche Briefe und Schriften, nebst einem Anhang biblischer Anmerkungen, verdeutscht und vermehrt. Hamburg. 1723. 8. Harl.

IV. De S. BARNABA, apostolo, videndus pratter alios Tillemontius in Memoriis hist. eccles. T. 1. tum Placidus Puccinellus in vita S. Barnabae, primi Mediolanensis archi-epifcopi, Mediolan. 1649. 4. et Daniel Papebrochius in Actis Sanctor. ad diem XI. Iunii t. 2. pag. 427. feqq. vbi exhibentur etiam Asta et passion S. Barnabae in Cypro parum licet digna fide sub ementito nomine Ioh. Marci graece ex MS. Vaticano cum Sirleti, versione et Papebrochii notis pag. 431-436. et laudatio S. Barnabae apostol. auctore Alexandro monacho Cy-

prio,

Digitized by GOOGLC

Vol. V. p. 3

prio, itidem graece ex Vaticana bibl. cum interpretatione Francisci Zini, et eiusdem Papebrochii observationibus p. 436-453. Vetus latina versio Epistolae, quae sub Barnabae nomine exstat, et cuius editiones retuli libro IV. c. 5. §. r4. [vol. IV. p. 827. sq.] ') in antiquo Corbeiensi codice tribuitur S. Philastrio^f), Brixiensi episcopo: ita enim legendum, in Actis Sanctor. tom. 2. Iunii p. 457 et 460. vbi bis perperam excusum est nomen Philostorgii. Editionibus epistolae Barnabae, ibi a me memoratis, addenda latina Puccinelli, in vita Barnabae, iam a me laudata, [italice scripta, Mediolani 1649. 4.] et germanica ad calcem N. T. ex G. Arnoldi versione, excusa Schifbecae prope Hamburgum 1710. 12.

V. Scri-

e) Add. quae fcripfi in Introduct. etc., II. 2. pag. 177. sqq. Gallandi bibl, veter. patrum Venet. 1765. tom. I. Ru/el patrum apostol. opp. qui ex yltima Cotelerii edit, epistolam exhibet cum antiqua l'interpret. latina, et versione Cotelerii notisque et Cotelerii et Menardi', (cuius edit. ex vno codice, inemendate publicarat Dachery,) Vofsique, (qui in curanda noua edit. tres contulerat codd.) contractis breuioribus interspersis Felli, Bernardi, Wakii, Dauisii et Clerici notis. -Oudin. in commentariis laudatis t. L. col. g. fqq. qui multus de co est et variorum recenset sententias, num genuina sit epistola, nec ne. - Stolle in aufricht. Nachrichten von den Leben, Schriften und Lehren der Kirchenväter. Ienae 1733. 4. Roe/sleri biblioth. der Kirchenväter, tom. I. Iis, qui cpistolam catholicam a Barnaba, Pauli comite exaratam effe statuant, accedere videtur cel. I. G. Rosenmüller in historia interpretationis librorum facrorum, part. I. pag. 42. Hildburghusae 1795. 8. Alii putant, Barnabam quemdam, at non Paulli comitem, scd alium, qui post apostolorum tempora, forsan initio sacculi secundi, vixerit, fuisse auctorem epistolae. Contra Lange in historia dogmatum citata, tom, I. p. 58. sqq. it vbcrius probatum, (quae partim iam erat Tenzelii fententia, v. Fabric. 1. c. pag. 827. Stolle. 1. c. pag. 9. fq.) epistolam esse supposititiam, et initio face, II. aut hoc medio ab Alexandrino quodam Iudaeo - Christiano, personam Barnabae falso induente, compositam. - Barnabae vitam persequitur, aliasque de co refert fabulas, faltem, incerto auctore, narrationes, etc. Cotta in Versuch einer ausführlichen Kirchen-Historie des N. T. part. I. Tubingac 1768. 8. pag. 626 - 647. -Guil. Wakaei verfio anglica epistolarum Barnabac, Ignátii, Clementis, et Polycarpi, cum pastore Hermae, ac Ignatif atque Polycarpi martyrio, primum prodiit Londini 1693. 8. - correct. ibid, 1719. 8. et quartum ibid. 1737. 8. v. Brug-

gemann View of the English Editions etc. pag, 282. fq. vbi quoque citantur: The hiftory of the ancient Gospel of Barnabas, by Toland, in eius; Nazarenus: or Iewith Gentil et Mohometan Chriflianity. Londini 1718. 8, cap. II. pag. 6. fq. -Of the Golpel of Barnahas, by Thomas Mangey, in eius Remarks vpon Nazarenus, Londini 1719. 8. cap. III. pag. 10-16. - The Antiquity and the dubious Authority of Epifile ascribed to Barnabas, by John lortin, in cius Remarks on Ecclefiaftical Hiftory. Lond. 1751. 8. vol. I. pag. 329-336. denique historia Barnabae in Nathan. Lardner Credibility of the Gospel hiftory, part. II. vol. I. Lond 1748, 8. cap. I. pag. 25-47. -Barnabam venisse Mediolanum et ibi non solum doctrinam falutarem adnuntiaffe, fed etiam coetum hominum, christianae disciplinae adseclarum. primum omnium collegisse, post alios late docteque probatum iuit Ios. Anton. Saxius in Vindidiciis de aduentu Mediolanum-S. Barnabae Apoftoli, contra nonnullos recentioris actatis feriptores. etc. Mediol. 1748. mai 4. cuius operis fummam exhibent collectores Act, Lipf. erudit. an. 1755. pag. 714. fqq.

In cod. Vindob. XXXIV. Barnabas numeratur inter LXX. difcipulos Chrifti, in eodemque eft, fol. 354. interpretatio nominum hebraicorum epiftolae S Barnabae. vid Lambecii comment. de bibl, caefar. vol. III. ibique Kollar. col. 135. et 144. fragm. Barnabae in commentario in loca V. et N. T. collecto ex diuerforum fcriptorum ecclef. operibus, in cod XLVII. v. Lamb. et Kollar. in vol. III. citat col. 179. feq. – Barnabae epift. in cod. Voffiano bibl. Leidenfis. v. Catal. pag. 400. nr. 16. – Cod. Medic. Florent, et duo codd. romanos, alterum biblioth. Vatic. alterumbibl. Theatinorum, adhibuit Voffius. Harl.

(f) De hoc vide Fabr. B. L. medii etc. aeui, tom. V. pag. 287. fq. ed. Mansi, aliosque, quos citat Saxe in Onom. L. pag. 439. Harl.

Digitized by

Vol. V. p. 3**P**4

Lib. V. c. I.

V. Scripta ambulantia fub nomine S. DIONYSII Areopagitae 8) [P] qui primus deinde Athenarum episcopus *) et Domitiano imperante *) adsectus martyrio suit, licet haud indigna lectu, fi cum iudicio eucluantur, tamen quatuor primorum faeculorum ignota feriptoribus, atque, vt vel ex Theodori presb. libro pro scriptis Dionysii apud Photium cod. I. conflat, jam olim vocata in dubium et Dionyfii illius nomini haud dubie fuppolita funt, vt demonstrarunt Io. Dallaeus libro 1. de Dionysii ex Ignatii scriptis, Geneu. 1666. 4. Alex. Morus ad Act. XVII. 34. Georg Hackewillus, Anglus, libro de prouidentia Dei, Londin-1635. f. 208. sq. Edmundus Albertinus de Eucharistia p. 260. seq. lac. Vserius in difl. de Dionyfio, edita ad calcem eius libri de scripturis facrisque vernaculis p. 281. sq. [Qudinus de script. eccles. tom. I. pag. 1354. fqq. *)] Wilhelmus Ernestus Tenzelius exerc. select. 1. 2. p. 285. vbi Schelstrateni, et Tho. Ittigius diff. de Patribus Apostolicis p. 143-165. et in felectis hift. ecclef. faeculi I. capitibus p. 25-43. vbi Laur. Cozzae') et Claudii Dauidir argumenta conuellit. Atque ex ipfis romanae ecclesiae fociis praeter alios Io. Launoius in iudicio de libris, Dionysio Areopagitae inscriptis, Phil. Labbens t. 1. de scriptor. eccles. p. 3766. feq. Nicolaus le Nourry in Apparatu ad bibl. Patrum diff. X. Io. Morinus de lacris ordinationibus p. 28. fq. 42. feqq. et Nanus Tillemontius t. 2. Memor. ecclef. pag. 437. feq. qui p. 443. feq. Pearsonii quoque confutat rationes, quibus in Ignatii vindiciis lib. r. c. 10. vir ille doctus voluit oftendere, fcripta Dionyfio iam fuppofita effe circa A. C. 330. quod vilum etiam Beuersgio notis ad Synodicum p. 72. b. Sane ab aliis videntur rectius referri ad saeculum quintum, quando quidem et Seuerianis Dionysii Areopagitae scripta [1] A. C. 532. ") in collatione CPolitana iactantibus Catholici refponderunt: illa teftimonia, quae vos Dionyfii Areopagitae dicitis, unde potestis ostendere vera esse, ficut suspicamini? fi enim eius erant, non potuissent latere B. Cyrillum. Quid autem de B. Cyrillo dico? quan-

g) Eius meminit S. Lucas Actor. XVII. 34. Plura de hoc Dionyfio, fed minus certa tradunt Vitae fanctor. et Menaca 3 Octobr. et quae ex Sim. Metaphrafte, Mich. Syngelo, et Methodio fiue Metrodoro aliisque leguntur tom. 2. Operum Dionyfii edit. Corderianae, vbi et vita S. Dionyfii fcripta a Petro. Halloix ex T. I. Vitar. fcriptorum Orientahirm, Duaci 1633. fol. et Martini Delrio vindiciae Areopagiticae contra Iofeph. Scaligerum Antwerp. 1608 [al. 1607.] 8. pridem editae occurrunt. Videndus etiam Andreas Sauffaeus de Myfiicis Galliae fcriptoribus. Parif. 1639. 4.

b) Dionysius Corinthius and Eu/eb. III. 4. et IV.
23. hift. eccles. Confer Constitutt. Apostol. VII. 46.
et ibi_ Cotelerium.

i) Vide Sirmondum de duobus Dionyfiis c. 8. et Tillemontium Memor. ecclefiaft. tom. 2. p. 435. Varias de Dionyfio Arcopagita fabulas excutit B. Io. Georgius Dorfcheus in femestri Tiburtio -Dionyfiaco p. 32. 19.

4) In diff. critica de feriptis Dionyfii Rfeudoareop. cap. I. in quo demonstrat, opera omnia, S. Dionyfio Areop. attributa, esse fupposititia: in cap. II. pag. 1361. sqq. oftendit, a quibus hace opera conficta suerint et supposita. A Seuerianis, putat, errores Eutychetis amplexantibus, et cap. III. soluere conatur objectiones. In cap. IV. recenset interpretes atque scholiastas operum Dion. Areop. corumque codd. atque editiones, p. 1368. sqq. Harl.

1) De Cozzae Vindiciis Areopagiticis ad Clementem XI. Romae 1702. 4. editis, vide Acta Er. 1703. p. 401. et de Claudii Dauidis diff. fur S. Denis l'Areopagite (Paris 1702. 8.) Act. Er., 1704. p. 168. et Ephemerides Parifientes A. 1702. p. 304. fq. vbi argumente ipfius itidem breuiter refutata inuenies. Cozzae libro fubjuncta Io. Nomi pro operibus S. Dionyfii aduertus Laur. Vallam apologia.

m) Baron. ad A. C. 532. n. 39.

8 Lib. V. c. I.

DIONYSIVS PSEVDAREOPAGITA.

Vol. V. p. j

do et B. Athanafus, fi pro certe scisse fuisse, ante omnia in Nicaeno Coucilio de con. fubstantiali trinitate eadem testimonia protulisset adversus Arii diversae substantiae blasphesmias. Si autem nullus ex antiquis recordatus est ea, unde nunc possitis ostendere, quia illus fint, hefcio. Ibidem, vt ab Eulogio apud Phot, cod. CCXXX. Leontio measer octava de sectis. Facundo lib. 1. et Liberato in breulario c. 10. Apollinarislae arguuntur, quod scripta praeclarorum ecclefiae doctorum falfauerint, Iuliogue, epifcopo rom. epiftolam ad Dionyfium fuppofuerint, vt adeo non abfurde coniecerit Eduardus Stilling fleetus "), Dionyfium islum, Apollinaris discipulum, sub Areopagitae nomine feripta sua ex Plotini, Porphyrii, Iambliehi et aliorum Platonicorum °) fcriptis incrussata edidisse, dicasseque Timotheo, quo nomine vti notifimus ille S. apostoli Pauli discipulus fuit, ita memoratur etiam Timotheus quidam inter Apollinaris discipulos a Damaso, Gennadio, Augustino, Theodorito V. 10. hist. aliisque. Saltim probabilius esse videtur Areopagitae scripta supposita fuisse ab Apollinaristis, (vel, vt Morino visum, ab Eutychianis,) quam a Gregorio M. quae Dodwelli fuspicio est p. 389, lib. de jute Laicor. sacerdotali. Quin ne lecta quidem a Gregorio Dionysii scripta, (licet hom. 34. in euang, illius dictum memoret, colligunt Petavius de Angelis pag. 107. et Io. Morinus de facris ecclesiae ordinatt. pag. 421. Fabr. - Add. Oudin. comment. de script, eccles. I. col. 48, sq. gui praecipue versatur in quaestione examinanda, vtrum Dionyfius Areopagita faeculo ecclefiae primo in Gallias venerit, factusque fit et Francorum apostolus, et primus Parisiensium episcopus, docetque vberius, Dionysium Parisiensem, labente faeculo III. vel incipiente IV. martyrem agnitum, omnino diverlum fuille a Dionyfio Areopagita. — Gottlieb Stolle in: aufricht. Nachricht. von dem Leben, Schriften und Lehren der Kirchenväter der IV. ersten Hundert Jahre, c. XIV. p. 309. 325. multos, qui in vtramque partem de Dionysio Areopagita, fabulise de eo sparsis, seriptis, illi fuppolitis, de eorum argumentis et quando vixerit illorum libr. architectus, varia fortuna scripferunt, vberius recenset et multa alia obseruat. Io. Frid. Mayeri disp. de Dionysio Arepagita scriptis etc. contra Arnold. Gryphis. 1708. 4. I. G. Walchit bibl. patristicam pag. 219. fqq. Alios V. V. D. D. laudaui in Introd. II. 2. pag. 178. Inter illos praecipue nominandus est Henr. Conr. Arend, qui edidit:

Unpartheyische Lebens-Beschreibung des ehrwürdigen Dionystas Areopagita, anfänglich Raths-Herrn des hohen Gerichts Areopagus, und nachmaligen Bischofs zu Athen, nebst ausführlicher Nachricht von dessen Schriften, und derselben mancherley Auflagen. Gosslar. 1725. 4. Ille alios quoque bene multos, praeter eos, quos iam laudauit Fabricius, excitat VV. DD. in vtramque partem disputantes; ils vero accedit, qui spuria censeant scripta, Dionyfio supposita, et, quae contra dici possint, diuersague de probabili illorum scriptore ¹ huiusque aetate indicia, diligenter examinat: denique editionum exhibet catalogum.

Ad hiftoriam Dionyfii fiue veram fiue potius fabulofam pertinet quoque liber: De translatione corporis S. Dion. Arcop. seu-Parisiensium apostoli, e Gallia in Bauariam ad ciuitatem

ecclefiae Rom. c. 2. pag. 133.

o) Platonica quoad potuit decreta per/ecutus, Christianis ea dugmatibus alligare contendit. Ita

n) Refponf. ad Creffii Apologiam de fanalicifmo de Dionyfio Petauius IV. 101 de Deo. Confer Tho. Galeum ad Iamblichum de Mysterijs Acgyptior. p. 207.

Digitized by GOOQ

Ratis-

DIONYSII INTERPRETES.

Ratisbonam dissert. conscripta a Io. Raptista, S. R. I. Principe et ord. S. Benedicti abbate ad S. Emmeramum epis. et martyr. Ratisbonae, 1750. 4. Operose nec indocte suam quidem rem peragere, et Mabillon, Halloisium aliosque, secus sentientes, refellere adnititur: pag. 84. sq. de cod. euangeliorum aureo Emmer. disputat: pag. 117.226. (Othloni, monachi Emmer.) epist. et II. opusc. pro desensione Ariopagitae (sc.) ac de translat. S. Dionysii primus edit.

Iis, quos Fabr. noster citauit, addi posse P. Lequim, notant auctores actor. erudit. Lipliensium, germanice scriptorum, vol. I. part. VII. p. 600. vbi hoc Fabric. B. Gr. volumen recensent. Lequim autom in altera diss. Damascenica, (in eius editione Damasceni Opp. Paris. 1713. fol. §. 12. et 13. vti censor illius edit. in act. erudit. germ. l. c. pag. 367. adnotauit,) censet cum aliis, quod in libris Dionysii Areopagitae varia haerescos monophystiticae reperiantur indicia, illos cuidam sectae, qui forsan in Attica ante Cyrillum Alexandrincum, illos libros citantem, vixerit, esse adscribendos; negat vero contra Pearsonium et Caueum, eos ab Apollinario ipso esse confectos. Harl.

VI. Dionyfi Alexandrini commentaria in Areopagitam, quae laudantur a Io. Cypariffota de Theologia fymb. quaeque in bibl. nobilis Veneti, Collini, mfta fuisse testatur Turrianus, non episcopi illius, medii faeculo tertio clari sunt, sed longe iunioris Dionyfi Alexandrini, Rhetoris, vt notatum Edm. Albertino de Eucharistia, Dauentr, 1655. fol. p. 261. Neque diuería a mara géoreo; in Dionyfium, ques alii tribuunt Io. Scythopolitano, quasque Maximi, monachi, scholiis permixtas V (series) observauit. 'Has latine verterat Anaflafius bibl. fed illa verfio intercidit. Anoflafii verfio latina fcholiorum ad Dionyfium edita quidem non est; fed msta adhuc exstat in cod. Colbertino, de quo Nourrius pag. 210. adparatus ad bibl. patrum, et in Bituricenfi, de quo Labbaeus tom I de scriptor. eccles. pag. 67. sq. In praefatione ad Carolum Caluum praemissa testatur Anastasius, fe figno crucis scholia Maximi a Ioannis Scythopolitani Antistitis scholiis distinxisse. [adde Ittig. disf. de patribus apostol. p. 141. sq.] Vertit et Rob. Lincolniensis. [P] Ceterum Maximi scho. lia et Georgii Pathymeras, Maximum plerumque fequuti, paraphrafis graece et latine exfant in editione operum Dionylii Corderiana. Iohannis Darenfis, metropolitae, commeutarios syriace scriptos necdum editos Io. Morinus 1) ait, Maximo et Pachymerae ingenii acumine et philosophicis in re theologica ratiociniis longissime antecellere, verum neutiquam scriptos effe facculo quarto, vt Abrahamo Ecchellensi^r) persuasum; sed post A.C. 692.

p) Vide ejus diff. de Dionyfio, quam H. Warthonus edidit ad calcem libri de fcripturis facrisque vernaculis. pag. 299. Fabr. Brüggemann in View etc. pag. 286. hunc retulit operis titulum: Iac. Vfferii, Armachani archiepifcopi, hiftoria dogmatica controuersiae inter orthodoxos et pontificios de fcripturis et facris vernaculis, nunc primum edita, Accefferunt eiusdem differtatt. duae de Pfeudo - Dionyfii fcriptis et de epistola ad Laodicenos, antehac ineditae. Descriptit, digessit et notis atque auctario locupletauit Henr. Wharton, A. M. — Londini, R. Chiswel 1690. 4. Vol. VII. Idem Brüggem. ibid. memorat librum, huc pertinentem: A Differtation vpon the Writings of Dionyfius Areopagita, fnewing them not to be genuine, by George Hakewill, in eius Apology or Declaration of the Power and Providence of God in the Government of the World. Londin. 1635, fol. pag. 208. fqg. Harl.

q) De facris ecclesiae ordinationibus p. 493. fq. edit. Parif.

r) In episola ad Io. Morinum apud Rich. Sinionem ad Gabr. Philadelphiensem p. 279. et in B notis

Vol. V. p. 576

Digitized by Goog

Lib. V., c. I. 10

DIONYSII AREOP. EDITIONES.

, 602. Germani, patriarchae CPol. fcholia in bibl. Vaticana adhuc fervantur : [tefte Schelffra. teno in diff. apologetica de disciplina arcani.] Georgii Hieromnemonis in biblioth. Medicea. Latine vertit fcripta, Areopagitae tributa, perlataque in Galliam, A. C. 827. Hilduinus, abbas Sandionysianus, ad Ludouicum Pium, imp. quae eius interpretatio praeter pauca Areopagiticis eius 5) inferta interiit. Iohannis Scoti Erigenae ad Carolum Caluum, et Iohannis Saraceni, circa A. 1180. clari, exflat, quemadmodum et Thomae, Vercellensi abbatis, circa A. 1240. Paraphrafis seu commentarius in Dionysium: Scholia Dionysii Carthus, et Hugonis, Alberti M. et Thomae. Roberti guoque Groftehead, Lincolnienfis epilcopi, verfionem et commentarium feruat bibl. Collegii corporis Christi Oxon. Transtulerant etiam Dionyflum latine Ambrofius Camaldulenfis, Marfilius Ficinus myflicae Theologiae, quam Io. Eccius quoque et Carolus Hersentius illustrarunt, et libri de mystica Theol. interpres, tum Ioach. Perionius, Conradus Clauferus et nouissime Balthafar Corderius. Prime editio graeca lucem vidit Florentiae in aedibus Philippi Iuntae 1516. 8. praefixo Glosfario graeco vocabulorum difficiliorum, quod in MS. Caefareo etiamyreperit Lambecius et male proinedito habuit. Alias graecas latinasque, a Caveo, Ittigio '), Nourrio et Cozza recenfitas, omitto. Corderianam praestantislimam graeco-latinam Antverp. 1634. fol. 2. Vol.- (cui A. 1644. defensio Areopagitae, auctore loanne Chaumontio, acceffit,) diffinctius recenset Labbeus T. 1. p. 260. feq. Fabric.

Adhuc indicabo editiones, quarum quidem plurimas paullo copiolius neque tamen fatis diligenter iam recensuit Arend 1. c. pag. 33. fuq. Hic fcribit, Dionyfii opulc. de coelesti hierarchia (vom himmlischen Fürstenthum, est versio germanica anonymi) primum exculum effe typis Ant. Koburger. 1491. Idem, sed ducibus haud adeo certis, tradunt Maittaire A. T. tom. IV. part. I. pag, 537. et cel. Panzer in: Annalen der ältern teutschen Litteratur etc. pag. 190. sed in Annal. typogr. mentionem illius edit., quoniam spuria forsan videbatur, non fecit: contra in A. T. II. pag. 240. ducibus Roedero et Denisió, memorat opufculum, inferiptum:

Dyonifi Arinpagite doctoris Ierarchiei vita et oratio ad eundem archipontificem ac martirem gloriofisimum deuotissima. — In calce: Hierarchici dionysii legenda vna cum oratione pulcra finit feliciter. Nurmberge per Caspar Hochfeder feliciter impressa. charact. goth, 4. fine anni nota.

Dion. Areop. epistola ad Timotheum de vita Petri et Pauli, lat. Colon. 1478. 4. de myslica theologia, et de nominibus diuinis, interprete Marfilio Ficino. Florent. per Laurent, Francifc. Venetiis. 1492. 4. charact. goth. conf. Foffii cat. bibl. Magliab, I. col. 619. Iq. Audiffr. specim. p. 355. refert eam ed. ad a. 1496. v. Panzer. A. T. IV. pag. 308.

Dion. Areop. quaedam opera, (scil. de coelesti hierarchia, et ecclesiastica hierarchia, de diuinis nominibus, de mystica theologia etc.), ex translatione Ambrossii Camaldol. cum eius

fcholiis.

JOOGle

notis ad Catalogum Hebed Iefu p. 46. Confer. Hottingeri bibl. Or. pag. 290. [et Ittig. de patrib. apoft. p. 140.]

s) Hilduini Areopagitica vide apud Surium ad IX, Octobr.

minus curate diligenterque:] Nourrius diff. 10. Apparat. ad Bibl. Patrum. c. 21. et Cozza Vindic. Areopagit. pag. 2. c. 22. [Fabr. - add. Oudin. comm. de scriptor. - eccles. tom. I. pag. 1367. Ted minus plene er curiofe; et pag. 1368. sqq. de t) Diff. de Patribus Apostolicis p. 134. fq. [sed veteribus interpretibus, paullo curatius. Harl.]

Digitized by

Vol. V. p. 6

scholiis. S. Ignatii vadecim epistolae. S. Polycarpi epistola vaa. ex edit. Iac. Fabri, Stapulenfis Parif. per I. Bigmanum, et Wolfgang. Hopylium. 1498. fol. v. Foffii catel. 1. c. col, 620. fqq. et alios, quos laudat cl. Panzer A. T. II. pag. 321. Edit. Argentor. 1498. quam cit. Oudin. de script, eccl. antiquis tom. III. col. 2435. spuriam habet Clement in bibl. curieuse etc. tom. J. pag. 256. not.

Dion. Arcop, de celesti hyerarchia: de diuinis nominibus: de mussica theologia, et eiusdem epifiolae, quas emendauit et cum graeco contulit Ambrof. Camaldulenfis in monaflerio Fontis Boni anno 1436. in fine: Impressum Brugis per Colardum Mansionis, fine a. nota. v. Laire indic. librorum ab inuenta typographia etc. Senonis 1791. 8. pag. 6.

Opp. Dion. translationis nouae de celesti Hierarchia cum scholiis: de eadem ecclesiaflica Hierarchia cum comment. Marfilii: de myslica theologia cum eiusd. comment. Vn. decim epistole Dionyfi cum eiusd, commentar. Vndecim epistole Ignatii; Argent. M. v. c. II. (1502) fol. — et translat. nouislimae de mystica theologia: de diuinis nominibus cum comment. Marfilii Ficini. lb. eod. anno. fol. v. Panzer VI. p. 29. Arend, l. c. p. 35. hunc editionis Argentor. titulum esse ait: Opp. Dionyfii veteris et nouae translationis etiam novifinae ipfius Marfilii, Ficini, cum commentariis Hugonis (de Sto Victore), Alberti, Thomae (de Aquino), Ambrofii oratoris (Camaldulenfis,) Rob. Linconienfis et Thomae Vercellenfis *).---Idem Arend adnotat, Hugonis de S. Viff. explanationem libri, coelestis hierarchiae, effe quoque in eius Opp. Rotomágii 1648. et Moguntiae 1617. - Distinctius duas illas edd. indicat Maitt. II. p. 155. Kinderling in indice libror. memorab. bibl. Magdeb. etc. in: Meufelii hilt. litterarisch bibliogr. Magazin. (Tiguri 1790.) part. II. p. 177. memorat Dion. Areop. opera, Argentor, 1503. 4. fed in Maith A. T. II. pag. 160. non folum additos effe comnient. (in edit. 1502.) et Ignatii epp. scribit, sed formam quoque fol. designat.

Dion. Areop. opera ex lat. versione Marsilii Ficini. Argentor. 1511. fol. v. Kinderl. l. c. pag. 182. et ibid. pag. 183. occurrit Dion. Areop. de coelesti hierarchia variaque eiusdem opuscula. Paris. 1513. fol. — Opp. latina Ambrosii Camald. versio cum schol. Iac. Fabri et Iodoci Clichtouei. Ignatii XI. epp. Polycarpi ep. vna. Parif. apud Henr. Steph. 1515. fol. (v. Maitt. A. T. II. pag. 263.).

Graece primum prodierunt quaedam opulcula in ed. Iuntina, cuius haeo eft epigraphe: Τάδε ένεξιν έν τηδε τη βίβλω το άγιο Διονυσίο Περί της δρανίας ιεραρχίας κε-Φαλ. ie. etc. Haec infunt in hoc libro S. Dionyfii. De ecclefiaftica hierarchia. Cap. XV. De diuinis nominibus, cap. XIII. De pontificali dignitate. cap. VII. De mystica theologia. Cap. V. Epistolae X. Martyrium f. Dionysii, (auctore Methodio, vel, ve alii, Metrodoru.) Florent. in aedib. Phil. Iuntae 1516. 8. cum prologo S. Maximi, scholiisque ac fragmentis quibusdam aliorum in fine. v. Bandini annal. typogr. Juntarum, part. II. pag. 103. Iqq. et Maittaire A. T. II. pag. 277.

— de mystica theologia, gr. et lat. ex var. interpr. cum comment. Eckii. August. - Vindob. 1519. J. v. Maitt. II. pag. 328. et Panzer VI. pag. 153. Arend pag. 36. citat priorem Eckii edit. Ingolstad. 1517. m. 4.

cui etiam adiectae funt Ignatii epp. latine ed. 10, Sa- lat. ex int. Ambrofii Camald. accedunt Ignati et Faceno, cuius exemplum eft in bibl. Paul. Lipf. fed Polycarpi Epp. Venet. 1502, fol. 'ap. Io. Tain eadem etiam funt *Dion*. opp. cum Epp. Ignatii (cuin.

*) Ita fere inscribitur editio haec Argent. 1503. fol. et Polycarpi, lat. Argent. 1502. fol. et Dion. Opp.

JOOGle Digitized by

Dion.

12 Lib. V. c. I. DIONYSII AREOP. EDITIONES.

Dion. Areop. opera, gr. cum interpret. Io. Sarraceni, Ambrofii Camaldul. Marfilii Ficini et Vercellenfi extractione. Io. Eckius commentar. adiecit pro theologia negatiua. Augustae Vindel. per Jo. Miller. 1525. fol. — lat. cum Ignatii epp. ét Antonii Eremitas epp. Colon. ap. Quentel. 1536. fol. v. Arend pag. 36. sq. Maitt. II. p. 835. et 836. atque Clement. l. c. p. 257. cui editio Colon. 1539. quam Gundling. et Oudin. citant, est fuspecta.

Dion. Areop. de nominibus divinis, gr. et lat. Venet. 1538. 8. Arend citat ex I. G. Olearii biblioth. fcr. eccles. pag. 201.

— de ècclesiastica hierarchia oratio, gr. et lat. cum graecis scholiis et latina Dionya fii ad Polycarpum epistola. Basil. in offic. Heruag. 1539. 8. vid. Maittaire III. p. 298. — Conr. Clauseri versionem Dionysti latin. nouam, Argentor. 1546. lucem adspexisse, notat Arend l. c. Ittigius alique. — Eodem anno Dion. Arcop. opp. ex versione variorum latina prodierunt Coloniae.

- Dion. Arcop. epistolae, Basil. 1550. in: Μικροπιζεσβευτικών, s. breuium quorumdam veterum theologorum opera. fol. v. cat. bibl. Leidens. pag. 38.

Dion. Areop. opera omnia, quae exstant; eiusdem vita incerto authore, (Methodio, vel Metrodoro;) scholia incerti auctoris, (Maximi) in librum de eccles. hierarchia; quae ontnia latine nunc primum a Ioathimo Perionio, — conuersa sunt. Lutet. ex offic. typogr. Mich. Vascosani. 1556. fol. rec. 1566. ibid. et 1605. Paris. ex offic. Cl. Morel. fol. v. Maittaire III. pag. 673. sequence et al. 1990. Paris. ex offic. Cl. Morel. fol. v. Maittaire III. pag. 673. sequence et al. 1990. Paris. ex offic. Cl. Morel. fol. v. Maittaire III. pag. 673. de Perionio. Areud duce forsan Ittigio p. 135. memorat ed. huius Perionianae versionis Colon. ap. Matern. Cholin. 1557. 8. Paris. 1567. et aliis aliorum scriptorun eccles. epistolis etc. auctiorem, Lugduni 1585. 12. — et edit. graecam opp. Dion. Venet. 1558. Ficini translatio Dionystii Areop. vna cum illius argumentis est quoque in tomo II. operum Ficini. Basil. 1561. nr. 1. v. Io. Corsti vitam Martilii Ficini, ed. ab Ang. Mar. Bandinio, Pisis 1771. 8. pag. 75.

Georg. Pachymerae paraphrafis in omnia Dionyfii Areopagitae Opp. graece: exc. Guil. Morel. Parif. 1561. 8. S. Maximi fcholia in Dionyfii libros et Illich. Syngeli laudat. eiusdem. graece ap. Guil. Morelium. 1562. 8. — B. Dionyfii Areop. opera, graece cum variis lection. Parif. ap. Guil. Morelium. 1562. aut communi titulo iunctim editi funt libri illi et infcripti (fec. catal. Pinell. I. pag. 59.) S. Dionyfii Areop. opera omnia, cum fcholiis S. Maximi et Pachymerae paraphrafi gr. Parif. ap. Guil. Morel. 1562. II. tom. 8. et praeter. memoratam tamquam alia edit. graece ibid. eiusdemque anni III. voll. citatur in cat. bibl. Leidens. pag. 38.) Moref. vfus eft VII. codd. msst. quorum accuratam defcriptionem ipfe ad editionis calcem dedit: fed verfionem librorum illorum latinam, in initio opp. Dionyfii promiffam, forfan morte prohibitus non euulgauit. v. Maitt. III. pag. 720 et 724. et de Maximo ac Pachymere, Arend pag. 38. (qui pag. 39. edit. gr. et lat. curante Gulonio, Parif. 1602. memorat.) atque Io. Fabr. hift. bibl. fuae tom. I. pag. 115 et 116. ac de Pachymere Ittig. l. c. pag. 138. fq.

Dion. Areop. Opp. a Petro Lansselio, gr. cum Perionii versione latina. Paris. 1615. fol. Lanssel. in praefixa apologetica disput. probare nititur, Dionysium nuissum suisse in

Galliam,

Digitized by GOOGIC

Vol. V. p.677

Galliam, et quae ei in hac edit. tribuuntur, ipfius effe foripta. Addita funt praeterea aut fubiuncta vita Dionyfii ex eius operibus foholiisque Maximi collecta; vita et encomium Dionyfii, ex menaçis Graecorum, Simeone metaphrafte, Suida, libro II. Nicephori, Mich Syngelo, eiusque martyrium ex Methodio ac Dionyfio Guerino; tum Lanffelii notae variaeque lectt. Maximi foholia in libros et epp. Dionyfii, et Pachymeris paraphrafis etc. de quibus omnibus fufius differit *Io. Fabr.* in hiftoria bibliothecae Fabricianae, tom. I. p. 113. 116. qui inter alia obferuat, Syngeli librum de laudibus S. Dionyfii, Lutetiae Parif. gr. ac lat. prodiiffe a. 1547: 1562. (quam ed. a Morell. curatam effet iam obferuauimus,) et per Corderium 1633.

Dion. Arrop. opera de coelesti et eccles. hierarchia; de diuinis nominibus; myssiica theologia et epp. Coloniae Agripp. 1618. in bibl. patr. vol. I. fol. pag. 97. (catal. bibl. Leidens. pag. 38.)

de mystica theologia gr. et lat. cum adnotatt. Caroli Hersentii. Paris. 1626. 8.

Dion. Opera cum fcholiis S. Maximi et paraphrafi Pachymerae, gr. a Balthafare Corderio latine interpretata et notis theologicis illustrata, Antwerp. ex offic. Plantin. B. Moreti. 1634. fol. II. voll. — rec. et addita Io. Chaumontii defensione Areopagitae. Parif. 1644. fol. II. voll. Integram eamque longam posterioris editionis inscriptionem, et indicem contentorum lege in Maittaire A. T. III. pag. 905. fq. add. Arend. pag. 39. fq.

Dion. Arcop. opera omnia, commentariis illustrata, gr. et lat. cum paraphrali Ge. Pachymerae et adnotatt. Balthaf. Corderii, post edit. Antwerp. et Parisiensf. nouis accessionibus vari. lectt. (ex codd. Venetis) et dissert. praeuia ") locupletata. Venet. 1755. fol. II. voll. v. Illustris. Sam. S. R. I. com. Teleki biblioth. part. I. pag. 253. Harl.

VII, In bibl. Caefarea praeter latinos duos exflant codices MSS. graeci operum Dionysii, quos cum Corderiana editione conferri operae pretium esse notat Lambeciur, quem vide lib. III. p. 67. ") fqq. ") et in itinere facro Cellenfi p. 175. fq. Idem Lambecius Epiflolam ibi [V]'MS. exstare refert ad Timotheum, de morte SS. Apostolorum Petri et Pauli. [Exftat quoque in cod. Florent. etc. v. notit. codd.] Nam Epifiola de Eclipfi Solis ad Apollophanem *) quae latine tantum ex Hilduini Areopagiticis a Corderio t. 2. p. 273. cum Halloixii notis exhibetur, in codicibus graecis caesareanis etiam exfulat. Dionysii loca plura profert Gregorar lib. 32. hift. quemadmodum et Plotini Maximique. Fabr. Ex Montf. bibl. bibliother carum MSS. paffim in t. I. et II. magnus codd. Dlon. Ar. qui in variis cuftodiuntur bibliothecis numerus colligi poteft: quae omnia nolo repetere. Dion. Arcopog. loca et fragmenta occurrunt in Niconis collectione locorum S. S. et fcriptorum ecclef. in cod. Coisin. XXXVII. vbi etiam eft Dion. Arcop. martyrium, in cod. CXVII. - in cod. CXXII. fec. Montfauc. cat. bibl. illius pag, 111, 191-197. — in collect. rerum moralium ex script. eccl. in cod. Coisl. CXII. (Montf. l. c. pag. 186. et in aliis eiusmodi catenis, collectionibus et miscellaneis, in cod. **B** 3

a) Francisci Bernardi de Rubeis, qui in c. II. §. III. de vero atque genuino operam auctore docte disputat, et cap. II. pag. 3. de S. Maximo,

 w) Conf. infra, in notit. codd. Vindob. Harl.
 x) In illa Epiftola pro Philippo Aridaeo Philippi Medmaci, mathematici, nomen reponendum

eft, de quo dixi lib. 3. cap. 5. S. 8.

v) [Pag, 196. ed. Kollar.]

Digitized by Google

cod. Cuisl. CXX. - cod. CCI. - cod. CCLIX. - cod. CCLXXVI - cod. CCLXXXVIII. cod. CCXCIV. - cod. CCCV. vbi ineffe dicitur Dion. Areopag. de monachis. - cod. CCCLXXI. in S. Maximi opp. - (v. Montf. pag. 193. 257. 305. 390. 405. 412. 421. 578.) In cod. CCXXIV. fabulofa quaedam de Dionyfio Areopag. eiusque familiaritate cum Ioanne, apostolo, narrantur - teste Montf. p. 277, - in cod. CXLV. (p. 210. Montf.) est martyrium Dion. Arcop. — In cod. autem LXXXV. (Montf. p. 140.) funt omnia opera Dion. Areop. cum paraphrafi Georgii Pachymerae, et scholiis Maximi marg, quae omnia edita sunt a Cordețio. ---- În codd. LXXXVI. (cum glosfario et fcholiis Maximi, et fcholio quodam, in quo/Dion. Areop. vocatur Pauli apostoli discipulus etc. et in libro de ecclesiastica hierarchia dixiffe fertur, monachos olim vocatos fuiffe Therapeutas;) CCLIII, et CCLIV. funt Dion. Ar. opera et X. epiftolae v. Montf. p. 140. 303. et 304. - Parif. in publ. bibl. inter codd Syriasos est in cod. LXVII. Dion. Ar. Liturgia. — in cod. LX. inter codd. Armenos, commentarii in librum Dion. de hierarchia coelesti: - et in codd armen. LXXVI. Dionysii quaedam de vsibus in ecclesia receptis (quein Dionyfjum, confector catal. vol. I. pag. 85. sufpicatur, eumdem esse cum illo, qui de hierarchia ecclesiast. fcripsite) — in cod armen. LXXXVIII. nr. 8. Dionyfii epiflola, (apoctypha, indice collectore catal. c. l. pag. 90.) ad Timotheum de fanctorum Petri et Pauli morte. — Inter grabic. codd. nr. CLI. nr. g. homiliae quaedam Dionysii et aliorum. --- Ibidem inter codd. graecos, (teste catal. vol. 11.) funt libri plerumque iunctim et cum scholiis S. Maximi, de hierarchia coelesti et de divinis ; nominibus in codd. XV. — de hierarchia ecclef. et de myflica theol. in codd. XIII. — epiflolae in codd. XVI. — in cod. MCCCXI. funt e Dion. Areop. excerpta de angelis.

Taurini in cod. rég. CCCLIX funt opp. Dion. cum scholiis Andreae cuiusdam, (cuius nomen quoque occurrit in cod. quodam Florentino, paulo post memor.) quae tamen eadem omnino effe atque fcholia S. Maximi typis vulgata, adnotat auctor catalogi codd." gr. Taur. pag. 486. fq. qui etiam exferipta dedit duo difficha versibus gr. hexametris comprehenfa in Dionyfium, a Corderio omiffa, cum latina versione, ex alio cod. deprom-haec est inscriptio, (vt lat. versione vtar.) "Magni Dionyfii Areop. diuina theoria, atque pràedictio ad enangelistam Iohannem in infula Patmos exulem de diuina eius apocalypsi, guae, vt feriptum eft, quum finis venerit vnjuerfae terrae, aperietur. Secundum hoc magni Dionyfii epistolae argumentum cel. Occumenius divino quodam motu percitus interpretatus est. Dicitur autem expositio apocalypseos - Iohannis ab Oecumenio oratore conscripta. " v. catal. pag. 178. Iq. vbi practer ea adnotatur, opus videri in XII. fermones effe distributum; fed in cod. Taur. post num. B' (h. e. fecundum) statim fequi 9', f. nonum. Synopfis horum commentatiorum fub nomine Oecumenii e cod. Coislin. edita est a Montf. in bibl. Coisl. pag. 273. — In eadem bibliotheca Taurin. funt versionis latinae codd. n. in cod. CXCIX. DCLVI. et DCLVII. (fec. catal. codd. lat. p. 54. 208 et 209.) libri de angelica fiue coelesti et eccles. Ierarchia, de divinis nominibus, de mystica theologia, (interprete Io. Saraceno, de quo eiusque versione v. Oudin. tom, I. pag. 1369.) cpistolae; denique tractatus de differentia mundanae theologiae atque divinae et demonstrationibus earum, qui tractatus, (vti dicitur,) X, libris continetur et inter opp. Dionyfii editus fuit Colon. 1536. et auctor illius creditur Thomas Gallus, Abbas S. Andr. Vercellenfis, facc. XIII. v. Oudin. L c. l. pag. 1370. et auch catal. Taur. pag. 208.

Sec. Sec. 5 We low 3

Digitized by GOOGLC

Ronae

DIONYSII AREOP. CODICES.

Lib. K. c. I. 15

Romae funt opp. Dion. in Sfortiana bibl. n. LXXXIV. LXXXV. et LXXXVI. cum comm. Maximi monachi, et in Vatic. ex insstis Heidelb. n. XXXIX. et CXXIII. — tum in bibl. Meffanenfi apud Siculos — in cod. Oxon. bibl. n. MDCVIII et MDCXXX. inter codd. collegii corporis Christi, cod. membran. CXLI. et CLXIII. teste Oudin. l. c. col. 1366. fq. qui col. 1368. fqq. vt ad §. V. iam adnotauimus, vberius de codd. atque editt. veterum interpretum, fcholiastarum atque commentatorum disputat: ad quem ablegare praestat illorum cupidos curiofosque, quam vt omnia de charta in papyrum transscribendo tempus chartamque perdam. — Codd. multos, qui continent variorum vett. latinas interpretationes variorum Dion. librorum, recenset Bandin. in catal. codd. italic. bibl. Medic. Laurentianae, Gaddianae et S. Crucis, pastim. v. indic. I. in. tom. V. col. 514. — Versio omnium opp. Dion. ab Ambrosio facta et eiusdem versio lib. de coel, hierarchia in codd. Venetis S. Mich. Mittarelli bibl. codd. I. col. 327.

Florentias in bibl. Laur. Medicea in cod. XI. plut. V. de coelesti et ecclesiastica hierarchia ac de diuinis nominibus, cum fcholiis Maximi atque epigrammatibus tribus in Dion. a pag. 23-29 refiuncta funt scholia, et inscribuntur σχόλια το περί συμβολικής Deoλογίας. ad symbolicant theologiam (quae non amplius exstat:) quae vero pertinent ad initium cap. 1. operis de eccles. hierarchia. v. Bandin. cat. codd. Laurent. gr. I. pag. 31. qui non folum exfcripfit mem. epigrammata, fed etiam multus eft de Dion. Areop. — Eadem opulcula exstant cum commentariis, in cod. XIII. plut. V. Bandin. l. c. pag. 32. fqq. haud pauca excerplit ex commentariis, et copiolus est de horum auctore; praesertim ex quanam interpretatione scriptor face. XV. circ. fuppleuerit defectum interpretationis antiquioris in illo codice; num interpretationis recentioris auctor fuerit Dionyfius quidam Alexandrinus, rhetor "), (cuius commentaria in Arcopagitam laudantur a Io. Cyparisfiota et a Franc., Turriano in defensione canonum apostolorum aduers. Magdeburgens. centuriatores, Lutet. 1573. fol. pag. 236. t), an Germani, patriarchae CPolitani, an alius? — In cod. XIX. eiusdem plutei, Dion. opp editis initio et fine plane consentanea. (Bandin. l. c. pag. 41. vbi dedit duo scholiorum specimina excerpta). — In cod. XXVI. eiusd. plutei Dionysii libri de diuinis nominibus et de coelesti atque ecclesiastica hierarchia, item episiolas X, cum scholiis cuiusdam Andreae et Maximi atque epigrammatibus in Dionysii laudem. (Plura de hoc cod. dabit Bandin. l. c. pag. 50. fqq.) - Memorabilis eff cod. XXXII. plut. V. de cuius forma et argumentis copiose agit Bandin. l. c. pag. 56. sq. Sunt autem in eo Diomy, lib. de coelesti et ecclesiastica hierarchia, de diuinis nominibus, libellus quartus de mystica theologia, epistolae X. scholia, 124 capp. comprehensa, quibus praemittuntur hexametri, a Bandinio primum publicati, et prologus in S. Dionysium, qui sub nomine Maximi circum. fertur, atque epigrammata in eumdem. — In cod. XXIX. plut. VII. Georgii Pachymerae paraphrafis in Dion. Arcopag. opera: illa exstat in edit. Dionysii Arcopag. Veneta, 1755. fol. tom. 1. pag. 6 · 152. (Bandin. l. c. p. 289.) — In cod. XXXV. plut. VII. nr. 4. Dion. IV. epistolae ad Caium therapeutam cum vberrimis, Maximi forfan, Icholiis marginal. (Band. I. p. 296.) — In homilia Anglafi Sinaitae, quam Bandin. ex cod. XXXV. pl. VII. tom. I. pag. 299. Iqq. integram dedit, pag. 311. legitur Dionysii Areopag. defin. de animo. — In cod. XVII. plut. VIII. n. 25. excerpta ex Dionyfio Areop. et Maximi scholiis in eundem,

y) v. Fabrić, noftrum init. §. VI.

Band.

Digitized by Google

16 Lib. V. c. I. DIONYSII AREOP. CODICES.

(Band. I. p. 361.) — Excerpta ex IV. V. et II. capp. myflicae théologiae Dion. Areopag. cum Maximi fcholiis et Dion. lib. de coelesti hierarchia, in cod. XXXVII. nr. 6 et 7. plut. XXXI. (Bandin. II. col. 115.) — Inter testimonia feriptorum eccles. de praedeterminatione (vti dicitur.) et praescientia dei, in cod. VI. plut. LXXXVI. n. 8. (Band. III. col. 295.) Occurrit quoque Dion. in catena in Esiam, in Pfalmos etc. et citatur a so. Cantacuzeno alioque anonymo et a Niceta Choniate in thes. orthod. fidei. v. Band. I. p. 18. 34. 91. 99. 102. 254. 348. 358. et 433. Florentiae in monasterio Camaldulens. II. cod. Dion. Areop. opera, et de diuinis nominibus. (Montfauc. in diario ital. pag. 363. vbi duo is epigr. in Dionysium exscripta dedit, et pag. 364.) Ibid. Dion. Areop. ep. ad Timotheum de martyrio Petri et Paulli, et in alio cod. membr. Dion. Areop. opuscula et epistolae. (Montf. pag. 371. et 372.)

Venetiis in bibl. D. Marci in codd. CXLII. CXLIII. (cum Germani patriarchae CPolit. fcholiis aliisque, quae in editis non exstant, CXXXXIV. CCCCXCIV. CCCCCLVIII. funt Dion. Areop. opera gr. cum scholiis. — in cod. XXI. excerpta in catena in Iobum, fecundum catal. codd. gr.

Neapoli in bibl. regia codd. LXV et CCXIX. opp. cum schol. in posteriore cod. funt quoque effigies Dionysii adfabre depicta, Christoph. Patricii Mitylenaei in illum iambi, et καινών in S. martyrem Dionys. Areop.

Patauii in bibl. coenobii S. Iustinae Dion. Areop. opera et epistolae, — et in bibl. ordin. Eremitanor. de diuinis nominibus, teste Tomafino in bibliothecis Patauinis msst. pag. 46. et 72.

Leidae inter codd. Vossianos, martyrium Dionysii Areop. — in-bibl. publ. passio Dionysii sociorumque eius — inter codd. Bonau. Vulcanii, opera varia, in quibus postremum ely Maerúesov Të vov ev arios Asovoris Të aceonarites éwsinë ev energies. v. Catal. bibl. pag. 329. nr. 109. et pag. 396. nr. 24. in quo cod. etiam est Mich. Syncelli encomium in Dionysium, et pag. 346. — Inter codd. arabicos Dionysii D. Paulli discipuli epistola ad Timoth: de morte Petri et Paulli. v. catal. cit. pag. 419. nr. 129.

Lipfiae in bibl. Paullina esse codices Dionysii, ex Fellero pag. 101-103. refert Ittig in diss. de patrib. apostol. pag. 137.

Augustae Vindel. in cod. catenae in epist. Paulli ad Rom. sunt fragm. Dion. Areop. (v. Reiser. catal. pag. 9.) — Dion. Areop. et aliorum contra Arianos: sic quidem citatur a Reisero 1. c. pag. 22. (penes quem sit fides scripturae aut nominis Areopagitae aut Arianorum.) — Dion. de hierarchia eccles. et in alio cod. graec. Dion. fermones octo. — Dion. ep. de morte apost. Petri et Paulli, ex lat. versione. (Reis. pag. 26, et 35. et 49.)

Vindobonae in bibl. caefarea, fecundum Lambecii comment. pag. 646. vol. II. cod. CXXII. fumma breuis in hierarch. S. Dionyfii. Areop. metrice., — In vol. III. Dionyfius citatur in catenis, in cod. X. ac XLII. et in anonymi commentat. in praecipua V. et N. T. loca, in cod. XLVII. — Opera cum fcholiis in codd. XXXXIX. et L. pag. 184. fqq. (vbi Lamb, fex in Dionyf. epigrammata ex cod. exhibuit, at non primus, vti fibi videbatur, Kollario pag. 187. iam obferuante.) et pag. 191. fqq. in cuius posterioris adpendice II. eft

ano-

Digitized by

900c

DIONYSII SCRIPTA INEDITA AC DEPERDITA. Lib. V. c. I. 17

anouymi cuiusdam auctoris expolitio graeca difficiliorum quorumdam vocc. ad hierarchiam ecclef. pertinentium, quibus Dion. Areopag. vtitur, fimul et recensio deperditorum opp. Dionyfii: tum scholion quoddam, quod Lambecius integrum quidem dedit, sed adnotante Kollario, iam editum fuit in ed. Iuntina, in quo Dionvsius narrasse dicitur, monachos olim etiam vocatos fuisse therapeutas. (v. supra de cod. LXXXVI. Coislin.) In fine est lexicon f. interpretatio alphabetica difficiliorum quorumdam vocc. in opp. Dionyfii; quod quidem lexicon dignum cenfet, quod publicetur integrum; enimuero iam lucem vidit in ed. Iuntina. v. Kollarii not. p. 195. - Dion libri II. de coel. hierarchia et de diuínis nominibus; cum Maximi fcholiis: in cod. LI. v. Lamber. III. col. 196. fqg. qui tres illos codd. dignos effe iudicat, qui diligenter conferantur cum edit. Corderiana. — Maximi fchol. in Dion. libr. de coel. hierarchia, in cod. LII. v. Lamb. col. 198 — In cod. CLXXXVIII. nt. 18. (Lamb. IV., col. 455) excerpta quaedam ex opp. Dion. Areop. vbi citatur speciatim operis de hierarchia ecclei. c. V. πεεί των jegaτικών πελειώσεων. — In cod. CCXXXVII. nr. 13. CCLVII. nr. 1. et CCLXXXIII. nr. 2. funt excerpta ex opp. Dionyfii. v. Lamber. V. col. 191. 363. et 474. vbi citatur Dion. Areop. in To men iepw nenounderwy. - In cod. XLY: nr. 69. excerptum ex Dion. capite VII. de eaeremonus funeralibus, in exfequiis pie defunctorum vistatis, reel tor eni tois nenounnuévous redeuchour. (Lamber. VIII. col. 949.) -- Kollarius in fupplem. I. ad Lambec. col. 91. fgq. copiofe recenfet cod. XI. in quo funt Dionysii Areopagitae opera cum scholiis S. Maximi et Georgii Pachymerae paraphrasi: vbi Kallar. de procemio Maximi, ex hoc cod. edendo, de epigrammatibus Chriftophori, patricii Mytilenaei, in laudem Dionyfii, (quae etiam gr. cum versione Bonifacii Finetti lat, leguntur in novisiima edit. Veneta, tom. J. pag. 32.) et aliis contentis bene agit. -Morquae in bibl. Synodi funt duo codd. qui continent Dionyfi Areop. opp. v. cl. Matthaei notitiam codd. gr. bibl. Mosquenfium, (Mosquae 1776. mai. fol.) pag. 59. fg. Harl.

VIII. Deperdita Dionysii huius scripta sunt, megi ψ_{UX} megi dinais ugi deus dineuw mgis, megi delw $\psi_{\mu\nu\omega\nu}$, megi vontaiv, ugi ai sontaiv, megi deologunaiv $\psi_{\mu\nu\omega\nu}$, des diseuw mgis, megi delw $\psi_{\mu\nu\omega\nu}$, megi vontaiv, ugi ai sontaiv, megi deologunaiv $\psi_{\mu\nu\omega\nu}$, des di-(cuius operis frequenter meminit Dionysius. Vide t. I. p. 437. 444. 455. 465. 482. 490. 492. 497.) et megi suu Bolunis Geologulas ²). [comment. in Ioan. Apocalypsin. v. in S. VII. in not. codd. Taurinens.] His Pachymeri in procemio p. XLIII. memoratis, ex Gyraldo dial. 5. de Poëtis, qui id in commentariis graecis observasse se events exercises adfert quaedam Dionysius cap. 4. de diuinis nominibus ^a). Anonymus MS. apud Lambecium lib. 3. pag. 69. [pag. 189. ed. Koll.] addit megi tis uata vouvo iega exclass. Sed addit, e male lecto libri de eccl. hierarchia loco, vt notauit Halloisius apud Corder. T. 2. p. 379. 519. Idem

2) Haec fymbolica theol. citatur a Dionyfio ipfo aliisque. v. Lambec. comm. de bibl. Caef. III. pag. 185. Alia Dionyfii deperdita citantur. in codd. Vindob. v. notit. codd. Harl.

aa) De Hierotheo, ex cuius Ocohoyunuis roizeinrers quaedam adfert Dionyfius cap. 3. de diu. nominibus, vide Halloixium tom, I. fcriptor. oriental, p. 600. fq. Nicol. Antonium libr. I. bibl. vet. Hifpan cap. 19. pag. 87. fq. et Tho. Ittigii diff. de patribus apoftolic. pag. 121. fq. Celebratur in Menologiis et martyrologiis 4 Octobr.

Vəl. VII.

Vol. V. p

Digitized by GO

18 L.b. V. c. I.

HERMAE PASTOR.

Idem recte monet, librum zeel row 'Ayyeruwer idiwrhrwr neg radzewr, qui cap. 4. de divinis notninibus citatur, diuerlum effe a libro, qui exstat, de coelesti hierarchia. Vide etiam, fi placet, quae ibidem Hallossus subjungit de Astis Martyrii S. Eutropii, sodalis sui, quae cum Epistola ad Clementem, episcopum Romanum, missise Dionysius traditur apud Vincentium Bellouac. XI. 18. speculi hist.

IX. De libro triplici, qui Pastoris titulo ex veteri latina versione ^{bb}) exstat, et vifiones 4. mandata 12. ac 10. fimilitudines complexus ab antiquis scriptoribus tributus est HERMAE, siue illi, (quod magis placet,) cuius mentio Rom. XVI, 14. sive Hermae, Pü, episcopi rom. fratri ") [1] pauca erunt, quae notabo post virorum doctissimorum industriam

bb) Anastatium, bibliothecarium, versionis illius auctorem essential est parum credibilis conicetura est Casp. Barthii, notis ad Herman, p. 855: neque de Russino constat, quum minime necessi sit, veteres somnes interpretationes deberi Anastassis atque Russins. Etiam hoc sine causta a Barthio pronunciatum essential productiones deberi Anastassis atque Russins. Etiam hoc sine causta a Barthio pronunciatum essential productiones deberi Dubito quoque, an multi adsensuri sint Tho. Galeo, qui praestat. ad Opuscula Physica, Ethica et Mythologica Pseudoclementem in libro Pastoris citat. Nam Clementis, inquit, opus esse, multa funt, quae suadent.

cc) Ita Pfendo - Tertull. 3. adversus Marcion. et liber Pontificialis in vita Pii. Sed antiquiorem elle Hermae librum scriptum ante excidium Hierofolym.' Clemente Romano cpifcopo, et ab Irenaco iani pro libro facro laudatum, recte monuere Pear fonius Vindic. Ignatii lib: r. c. 4. et lib. 2. c. 13. f. 408. et H. Dodwellus diff. de fuccessione Rom. Pontificum, c. XI. S. 5. Fabr. Primum notandum eft, nomen auctoris scribendum cse Hermas, non, Harm's, copiose doceque id demonstrante Cotelevio tom. I. pag. 73 fqq. Tum is, quae ego 'de Hermat actate scriptisque in Introduct. in hift. L. Gr. II. 2. pzg. 182. fq. iam collegi, et item quae I. Georg, Walch in historia eccletiaff. N. T. (lenae 1744. 4.) p. 343-347. disputauit, multis aliis V. D. laudaris, tum Stolle in: aufrichtige Nachricht von dem Leben - der Kirchenväter etc. pag. 29-32 ex Ittigii felect; capp. hift. eccl. faec. I. pag 155. emisque diff. de patrib. apostolicis §. LV. sqq pag. 184-206. (quem conferes,) aliisque observauit, ct quos infra, §. X. Fabricius citauit viros doctos, addi poffunt recentiorum narrationes et iudicia. Io, Salom. Semler in prolegg. ad Baumgartenii theol. polein.

vol. II. S. 51. pag. 7. fqq. Hermae librum, qui inscribitur Pastor, este miserrimum scriptum pronuntiat, et ab homine quodam christiano, Iudaeorem difciplinae quondam alumno, in Agypto, Alexandriae, confictum, demonstratum juit, multa contra Bullum in fect. I. defension. videi Nic. cap. II. S. 4. et de locorum Hermae quorumdum falfrate disputauit, alius autem loci in Vta fimilitudin: lectionem et fensum explicuit diligenter. - Hermam fuisse aut mente captum et fanaticum, aut, quod verifimilius videatur, licitum · fibi duxisse, colloquia cum deo et angelis fingere, quo doginata et praecepta, quae vera et salubria fratribus putabat, faciliores aures et animos invenirent, iudicauit Mo/heim. in comm. de rebus Chriftianorum ante Constantinum M. p. 163. nec multum diffentit cum allis Schroeckli in hiftoria christiana, germanice scripta, tom. II. pag. 373. sqq. Enimuero cel. Rosenmüller in libro de Christianae theologiae origine cap. 1. 6. VI. p. 28. négat, ficta illa cum deo angelisque colloquia probare statim, cum fuisse fanaticum et mente captum; contra ex tettimoniis veterum ipsoque libri argumento, quod a pag. 32 - 37. bene exhibet, colligit latiusque explanat scntentiam, destinatum fuiffe librum vfibus Carechumenorum ac rudiorum Christianorna, proinde recte pro prima institutiono catechetica in litteras relata haberi posse. Parum discedit, neque magnifice extollit Hermae librum, neque adeo deprimit Lange, qui in hift. dogniatum mem. 1. pag. 75-84. multus eft de illo. - Io. Iac. Zimmermann in disquif. histor. et theol. de visionibus in eius opusculis, pare I. fect. N. pag. 668. fqq. Pafloris et argumentum repetit, et auctoritatem fidemque examinat. Cotta in histor, ecclei, cit: 1. pag. 647-655, potiores de eo eiusque libro repetiit narrationes iudicisque.

Digitized by

Bar:

Vot V. p. 78

HERMAE PASTOR.

10

striam. Inprimis adferam loca nonnulla veterum, Cotelerio, qui magnum eorum numerum editioni fuae praefixit, practerita. Clemens-In Eclogis in Twin meognation §. 45.ed. Combefisi, vbi habes verba ex libr. II. mandato 5. In ecclesiis dednuogievuevver Hermae librum scribit · Eufebius III. 3. hifl. quod Valefius reddit, publice legi. Rufinus: in nonnullis ecclefiis legitur. P.iloftrius haereli CXXII. Cum anima facta fit ex nihilo fiilicet, vt foriptum eft: qui fecit ex nihilo omnia, ut effent, quae non erant. Confer lib. 2. Hermae mandat. I. Auctor Ho. miliae de aleatoribus ad calcem Operum S. Cypriani: Disit enim Scriptura Diuina, Vae erit Pastoribus. Quod si ipsi Postores negligentes reperti fuerint, quid responsebunt. Domino pro pecoribus? a pecoribus se esse uexatos? non credetur illis. Incredibilis res est, Pallores pati posse aliquid a pecore. Magis punientur propter mendacium suum. Confer lib. 3. fimilitudine IX. n. 31. Ich. Sarisberjenfis Epistola 172. 44) Pastorem Hermae accenfet libris Apocryphis V. T. quod etiam fieri in codice latinorum bibliorum ante 800. annos exarato, qui in bibl. S. Germani exflat, notatum Rich. Simoni lib. 2. hift. crit. N. T. p. 106. Franciscus enim Iunius fallitur, qui per Paslorem intellexit librum tertium Macca. bacorum, ideoque tacito licet nomine illum perstringit Stephanus le Moyne notis ad Varia facra p. 1065. vbi illustrat stichometriam Nicephori, in qua veluti in Gelassi decreto et Athanalii synopsi inter Apocrypha N. T. Pastor Hermae memoratur. Sequutus tamen Iunii sententiam Petrus Pithoeus est, de latinis biblior. interpretibus p. 8. His adde locum Didymi in Catena ad Iob. VIII. 17. a Patricio Iunio edita pag. 202. et alium operis imperfecti in Matth. XIX, 28. quem tellimoniis de Herma adiungere iubet ipfe Cotelerius ad lib. 3. fimilitud. 9. S. 2. p. 112. tum loca Originis tom. 14. in Matth. 19. p. 361. edit. Huetii, et trachat. 30. in Matth. 24. in veteri latina versione, quae praeter locum ex Catena MS. in epistolas catholicas ad Iacob. 1. 6. observauit Io. Erneftus Grabe spicilegii Pa-Denique Bernardus de Montfaucon, sacerdos et monatrum + tom. 1. pag. 303. 304. chus Benedictinus in przeclara fua Athanafii editione tom. 3. ex codice Colbertino vulgavit doctrinam sub Athanasii nomine ad Antiochum, nec Cotelerio, nec tunc, quum spicilegium ederet, doctiffimo Grabio vifam, in qua fragmenta bene multa graeca Hermae ") [P] occurrunt, quae legiste neminem poenitebit: quare ea hoc loco eum in finem adjuncta a me, vt conferri pofiint cum antiqua versione, exhibere integra junat, quum prius

Barnabae atque Hermae quaedam loca in ed. P. P. apost. Amstelod. tom. I. 1724. emendare sustinuit Francisc. Florius in opusc. de quodam Hegessippi fragmento et de nonnullis SS. P. P. locis, Bonon. 1 93. 4. p. 87-89. Harl.

dd) Confer Cotelerii notas ad t. I. monumentor. ecclef. graecae p. 725, et quae fcripfi in codice apocrypho N. T. [tom. II. p. 966 fqq. fed in tom. III. muko plura et doctiora postea dedit.]

ee) Graccós Hermae libros infpiciendi magno defiderio flagrabat Grotius epistela 768, qua teflatur, se fragmenta Christianorum primi et secundi faeculi diligenter collegisse. Forte in Graëcis, fi integra exstarent, occurreret, quod auctor libri

pontificialis memorat, mandatum, quod praecepit Angelus Domini, cum venit ad Hermam in habitu Pastoris, et praecepit ei, vt Pascha die Dominica celebraretur. Ad aliud enim opus respicere illum scriptorem aegre crediderim. Caeterum latina, quae habemus, Hermae antiquiora, esse Tertulliano, et ab illo lecta, persuadet sibi Nourrius Adparatu ad bibl. Patrum diss. IV.- c. 6. p. 53. Praeterea Cotelerius notis ad lib. 2. mandat. 5. laudat interpretationem codicis Victorini, sub bibliothecae S. Victoris, pressus non raro inhaerentem Graecis ab Antiocho in Homiliarum opere citatis, magno usus futuram, si quando Hermas, qua lingúa scripsit, in luminis oras exierit.

Digitized by GOOg

nota-

S. HERMAE EDITIONES.

notauero Nourrium quoque testimonia veterum de Herma exhibere in Adparatu ad bibl. Parrum edit. in fol. p. 1367. sqq. sed nulla addidisse Cotelerianis, praeter locum Clementis VI. Strom. p. 638. et alterum, Grabio etiam notatum, Origenir ad Matth. XXIV. 32. Fabr.

Ego vero ea fragmenta ab noua hac editione abeffe iuffi, quoniam Fabricius post primam huius bibl. gr. voluminis editionem 1712. factam, in codicis apocryphi N. T. parte tertia, primum edita Hamburgi 1719. 8. pag. 737-1036. non folum illa fragmenta graece et lat. fed multo plura, reddidit, id quod iam patebit ex inferiptione praefixa: "S. Hermae, viri apostolici, Pastor. Cum notis felectis virorum doctorum: adscriptis passim fuo loco fragmentis pluribus graecis, quae in editione praestantisima Coteleriana desiderabantur." Subiectae quoque sunt textui variae lectiones ex cod. antiquo Carmelitarum excalceatorum, fuburbii Parif. ex cod. S. Germani et cod. S. Victoris. Accefferunt, quae in infima pagina Oxon. editionis, a 1685. leguntur ex codd. Bodleianae et Lambethanae bibliothecarum: praeter ea sunt praemissa bene multa de S. Hermae passore testimonia, et Cotelerii de co iudicium. . Harl.

[**P**] X. S. Hermae Editiones.

Prima Iac. Fabri Stapulenfis, Parif, 1513. fol. apud Henr. Stephanum auum.

Nic. Gerbelii. Argentorat. 1522. apud Io. Schottum. 4.

In Orthodoxographis Io. Heroldi^{ff}). Basil. 1555. et Io. Iac. Grynaei 1569. fol.

In bibliothecis patrum tom. 3. Parif. 1575. tom. 5. 1589. 1610. 1644. 1654. tom. 1. Colon. 1618. et Lugd. 1677. fol.

Cum notis Calp. Barthii, post Claudiani Mamerti libros 2. de statu animae, Greg. Thaumaturgi de anima libellum ex versione Ger. Vosii et incerti Philosophi Christiani celebres de anima opiniones, ex Io. Tarini versione, Cygneae 1655, 8. subiecto libello Paciani de poenitentia.

Cum notis Io. Baptistae Cotelerii, inter Patres apostolicos, Paris. 1672. fol.

Ex recensione et cum notis lo. Felli, Oxoniensis episcopi, Oxon. 1685. 12. una cum Barnaba.

Cum notis Cotelerii et Felli in noua patrum apostolicor. editione, a lo. Clerico curata, Amst. 1698. fol. [it. in Ru/elii edd. P. P. apolt. vol. I.]

Belgice, quam versionem ex Zwickero memorat b. Ittigius.

Anglice Guil. Wakeo interprete, Lond. 1693. et 1710. 8. cum Epistolis Clementis, Barnabae, Ignatii ac Polycarpi. Fabr. Alias Wakeanae verfionis edd. n. a. 1719. 1737. 8.

ff). Hine Labbei error, qui in Haccefiologia at non in Haccefiologia Heroldi, verum in eius Oreditum Herman fallo tradit. Nimirum ab He- thodoxographis Hermas occurrit. Labbeum lequuroldo editum Hermam legerat vel meminerat, tus Nourrius p. 61.

Digitized by

)נ

Vol. V. p. 20 P31 ACTA PRAXEDIS. S. CLEMENS ROMANVS. Lib. V. c. I. 21

et iudicium cenforis de Herma in: Memoirs of Literature, vol. 1. pag. 117. latum refert Brüggemann in View etc. pag. 296.

Germanice vertit et notis illustrauit Io. Christian Nehring, Halae Sax. 1718. 8. Harl.

Plura de Herma, quem Philippenfium èpiscopum nonnulli incerta fide tradunt, praeter iam laudatos Henschenius IX. Maii tom. 2. pag. 370. Sam. Basnage ad A. C. 157. Eliar du Pin, Tillemontius in memoriis eccles. Nourrius in Adparatu, diff. 1. 4. aliique de historia et monumentis ecclesiaticis scriptores, inprimis Ittigius in diff. de patribus apostolicis pag. 184-206. et in selectis hist. eccles. Sec. I. capitibus p. 65. sq. et p. 155-179. quo postremo loco de doctrina in Hermae libris contenta erudite disserit. Alius Hermes, praefectus vrbis, sub Trajano memoratur in Actis Martyrii S. Alexandri I. Romae Episcopi a quo cum vxore et forore et filiis et 1250. secus vxoribusque et filiis eorum [P] baptizatus este legitur. Vide acta fanctor. ad 3 Maii tom. 1. p. 371-373. et 375. vbi Papebrochius notat, Acta illa Alexandri, quae ille latine edidit, exstare in bibl. Ambrosiana Mediolani graece reddita, sub titulo S. Hermetis.

XI. Alta Prazedis Virginis, fororisque Pudentianae et fratrum SS. Nonati ac Timothei patrisque Pudentis, fenatoris, quae, praemissa Pastoris, presbyteri, ad Timotheum et Timothei ad Pastorem epistola, ediderunt, et Hermae, Pii, pontificis, fratri tribuunt Baronius tom. 2, Annal. et Hensschenius Act. fanctor. 19. Mai. indigna esse fide probat Tillemontius tom. 2. memor. eccl. parte 2, pag. 528. sqq. Pastoris cuiusdam, episcopi, libellum in modum Symboli, memorat Gennadius de script. eccles. cap. 76. Plures Pastores, Martyres, celebrant Martyrologia. Ceterum de Posmandro et aliis scriptis, sub Hermetis Trismegisti nomine ambulantibus, quae Hermae apostolico parum verisimiliter tribuit Samdius in nucleo hist. eccles. pag. 56. dixi libro 1. c. 7. seq.

XII. De S. CLEMENTIS, romani episcopi, epistola ad Corinthios, stante adhuc templo, ante Hermae Pastorem, et epistolam Barnabae, vt videtur, scripta, epistolaque, quae eidem Clementi tribuitur altera ac vere posteriore, dixi [libr. IV. cap. 7. §. 14. vol. IV. p. 828. sqq.]⁴²). Nunc de scriptis, *Clementi* suppositis, nonnulla subiungere iuuat. Nam de *Clements* ipso, cui circa A. C. 83. Euaristus in romanae ecclesiae episcopatu successit, videri possunt cotelerius in Patribus apostolicis, (qui ^{hb}) Martyrium etiam Clementis e Sim. *Metaphraste* ad 23. Nou. et *Ephraemi Cherssonis episcopi*, Homiliam de miraculo quodam Clementis, graece et lat. edidit: alterum etiam eiusdem, st nancisci potuisset, tractatum ad-

gg) Add. epistolarum pontificum rom. a S. Clemente I. vsque ad S. Leonein M. t. I – ez rec. Petri Conftantii, cum eiusd. admonitt. et felecta adnotaticne curauit aliorumque et fuas animadu. addidit Car. Traug. Gotti. Schoenemann. Gotting. 1796. mai. 8. conf. Kilon, bibl. vnia. german. vol. 30. part. I. fasc. 4. a. 1797. p. 207. sq. De edit. v. quoque Brliggemann. View.-etc. p. 288 Sq. Harl.

hh) Martyrem Clementem vix quisquam vocat

ante Rufinum: vnde martyrium eius in dubium vocat Dodwellus ad Pearfonii Opera poftuma p. 213. fuq. Certe Narsatio illa, quam latine poft alios ediderat Lazius 1551. cum Abdia, et Surius 23 Nou. exiguam fidem meretur, licet eiusmodi Acta Clementis legerit etiam Gregor. Turonen/is de gloria Martyrum c. 35. incertum, an habuerit illa Clementis, papae, gefta, quae a Io. Diacono romano, (circa extremum faeculi IX.) fcripta teftatur Sigeb.rtus de fcript. ecclef. c. 106.

ditu-

Digitized by

5

Lib. V. p. I. CLEMENTIS CANONES APOTOL.

Vol. V. p. 31 32

dit

Digitized by GOOGIC

diturus memoratum Allatio, et incipientem fre: ἐξελθόντος Φιλίππε τε Αποζόλε τῆς Γαλιλαίας) Causus in Viris Patrum et Tillemantius in tomo 2. memor. hiftor. eccles, videri 'poteril Philippus Rondininus, Fauentinus libris duosus'') de S. Clemente, papa et martyre, eiusque in vrbe Roma basilica. R'om. 1706. 4. Fabr. Multi alii de Clemente Rom. eiusque fatis et scriptis partim vberius egerunt, partim alios VV. DD. in vtrainque partem faepe disputantes excitarunt. v. Hambergeri zuverl. Nacht, tom. II. p. 186. sq. Saxii Onom. I. pag. 257. sq. et pag. 576. E multis igitur, praeter scriptores historiae eccles. eosque, quos iam in Introd. etc. II. 2. p. 180. sq. memoraui, plura de Clemente tradiderunt et collegerunt

Oudin. in commentar. de scriptoribus et scriptis eccles. I. col. 19-48.

Stolle in: Nachricht von dem Leben — der Kirchenv. cap. II. pag. 14-28.

I. G. Walch in hift. ecclef. N. T. pag. 322-336. et in bibl. patriffica cap. IV. §. 9. pag. 212. sqq.

I. E. Grabius in praef. de S. Glementis rom. scriptis, rec. in vol. I. S. S. patrum apostolorum etc. ed. Rufelii.

De Clemente eiusque conflitutionibus apostolicis disferuerunt Car, Frid. Pezoldus in binis dispp. Lipsiae 1698. 4. — Io. Guil. Ianus in disp. de antiquitate canonum apostolilicor. Witteb. 1706. rec. 1740. — Gottlieb Wernsdorf. aduers. Guil. Whiston. Witteb. 1739. 4. — Chstph. Nerreter disp. praes. Io. Aug. Dietelmaiero, de stragmento Clementis Rom. quod sub nomine epistolae 11. ad Corinthios habetur. Altors. 1749. 4. — D. I. Frid. Cotta de constitutionibus apostolicis. Tubingae. 1746. 4. — Io. Fabric. in historia bibl. Fabricianae I. pag. 45. squ. Harl.

-[I] Κανόνες ἐκκλησιαξικοὶ τῶν ἀγίων Αποξόλων, SS. Apoftolorum Canonet LXXXV. quos loh. Zanarae, Theodori Balfamonis et Alexii Aristeni scholiis illustratos graece et latine cum notis eruditis edidit Guil. Beueregius in Pandechis Canonum, siue magno Synodiço, Oxon. 1672. sol. tom. I. pag. 1-57. Occurrunt et in Patribus apostolicis Cotelerii, qui praeter nouam versionem suam notasque addidit vetercem interpretationem Dionyfii Exigui, sed is Dionyssus cum aliis antiquis latinis tantum Canones quinquaginta, (qui prioribus graecis 42. respondent,) agnoscit. Qua de re vti de variis Canonum horum editionibus vide Ittigii appendicem de haeressarchis apostolicae aetatis p. 161. seq. [et Oudin. l. c. col.-28. sq.] In editione Patrum Cotelerianorum Amsteledamensi additae etiam sun suffiniani subiunxit Georgius Haloander, et latine vertit Norimb. 1531. sol. Clausulan a verbis ταυτα δε πεεί Κανόνων διατετάχθω υμιν παξ υμών ῶ-ἐπισκοποι, in Turriani edit. et graeco latina Gesneri Tiguri 1559. fol. obuiam, addidit quoque e MS. Augustano Elias Ehingerus, qui Canones Apostolor. cum aliis Conciliorum canonibus graece et lat. edi-

ii) Acta eruditor. tom. 4. supplem. pag. 140.

dit 1614. 4. ¹⁸) Eamdem in pluribus codicibus graecis reperit Cotelerius, quemadmodum et, exflat in Arabica versione.

[Canones hos LXXXV. german. vertit et illustrauit C. F. Rößler. Bibl. d. Kirchenv. IV. p. 229. graece cum verl. germ. et not. edidit Ioh. Diteric. Hartmann Beiträge zur christl. Kirchenu. Relig. Gesch. p. I. Ien. 1796. p. 204. egit de iis Spittler. Gesch. d. Kan. Rechts p. 65. sq. Beck.]

Hosce Canones "), qui Constitutionum apostolicarum libris subici solent, apostolis auctoribus editos, et a Clemente, romano, collectos esse multi sibi persuaferunt, pro qua sententia praccipue militant Franciscus Turrianus libro primo integro contra Magdeburgenfes pro canonibus apost. et decretalibus pontificum Florent. 1572. sol. et nouissime Antonus de Castrouillare ""), Ord. Minor. S. Francisci de Paula in diss. historico-chrónologica' et dogmatica pro quinquaginta canonibus apostolicis, Rom. 1697. 4.

Illam fententiam ante Natalem Alexandrum fec. I. diff. 18. cui potiffimum Caftrouillarius respondere fludet, validifimis rationibus oppugnauit Jo. Dallaeus libro tertio de pseudpigraphis apoftolicis. Harderuic. 1653. 8. Sed nimis videtur ipfe in alteram partem canonum illorum antiquitatem deprimere, dum ad quintum et tantum non fextum [P] facculum illos reiicit, cum verifimillimis argumentis nixa fit opinio, cui lubens adfentior, virorum praeclarorum, qui faeculo iam tertio canones illos synodicos apostolicarum, fiue apostolicae doctrinae adhaerentium ecclesiarum, editos fuisse fibi persuadent. Confer, fi placet, quae pro illa fententia disputant Petrus de Marca III, 2. de concordia facerdot. et imperii, Schelstratemus in Antiquitate illustrata pag. 263 feq. Pearsonius parte 1. Vindic. Ignatii c. 4. ac praecipue Guil. Beueregius in fuis ad canones animadversionibus: aduersus quem quum Matthaeus Larroquanus, vir et ipfe doctus, ad calcem fuarum ad Pearfonianas Ignatii Vindicias obferuationum, Rothomag. 1674. 8. Dallaei fententiam tueri conatus effet, idem Beveregius doctimimo opere, quod codicem canonum ecclesiae primitivae vindicatum. inferipfit, et Londini 1678. 4. edidit, pluribus argumentis eamdem evertit. Recufus est ille codex canonum vindicatus in Amftelodamenfi Patrum Cotelerianorum [et Rufeliana] edi-[v. Hamberg. 1. c. pag. 189. fg.] tione.

Omitto novem Canones, quos velut ab apostolis in Concilio Antiocheno confignatos,

e codi-

 kk) Inferiptio haec eft: κανόνει τῶν ἀποσύλων —
 Apoflolorum et fantiorum conciliorum decreta.
 E canonicorum diui Hilarii Pictouienfis et auguftana bibliothera, Graece et latine edita a M. Elia Ehingerg, Augustano, Witebergae. 1614. 4. Harl.

11) Illi etiam xavouxaj diaráĝas vocantur in Concilio Nicaeno II. tom. 3. Binii pag. 486. vbi canon 53. laudatur. Plurimos confenfum non praebere facilem, fatetur Dionyfus Exignus in praef. ad versionem suam, quam in gratiam Laurentui cuiusdam, veteris translationis confusione offensi; concinnauit A quibusdam apocryphos dici, agnoscit etiam Isidorus Mercator in praefatione. Fabr. Adde Io. Fabr. in historia bibl. Fabricianae, tom. I. pag. 45. Harl.

mm) Vide Acta Erud. A 1697. p. 523. et Ittigii diff. de patribus apostol. p. 212. fq. vbi Castrouil-

larium refellit. Prodiit etiam aduersus Canonum apostolicorum auctoritatem et antiquitatem differtatio historico theologica D. Io. Pauli Hebenstreitii, Ienae 1701. 4. Ccterum Animaduerfiones in hos apostolicos canones, quae gallice, Ludouico Thomafino, vt aiunt, auctore, prodierunt Antwerpiae 1698. 8. haud vidi. Canones, quos fub apostolorum nomine legunt Habessini, vide, si placet, apud Ludolfum commentar, ad hift. Aethiopic. p. 304. fegq. acthiopice et latine. Fabr. De canonibus apostolorum, illorum numero, actate fideque vberius disputarunt Fabric. infra in libr. VI. cap. I S. 2, fqq. vol. XI. p. 3. fqq. (vbi de codd, et edd. etiam agitur et suo tempore auxiliante deo plura sequentur supplementa) et I. G. Walch hift. cccles. N. T. p. 328. sqq. add. dispp. paullo ante incinoratas: Harl.

24 Lib. V. c. I. CLEMENTIS CONSTITUTIONES APOSTOL.

Vol. V. p. 33734

1585,

e codice graeco, quem Pamphili, martyris, fuisse tradit, vulgauit Turvianus lib. 1. contra Magdeburgenses c. 25. Baronius ad A. C. 102. nr. 19. et Binius tom. 1. Concilior. plutibusque argumentis explodunt Pagius ad A. C. 56. (Baronii 58. Num. 118.) et N. tulis Alex. Sec. I. disl. 20. atque ante vtrumque Dallaeus III. 22. seqq. de pseudepigraphis apostolicis. De canonibus antiochenis, qui praeter rem ad apostolos referuntur, adde haec concilii Nicaeni II. tom. 3. Binii pag. 458: ev Tỹ κατα Αντιόχειαν συνόδω των άγιων αποςόλων έκριτας Të μηκέτι πλανάσθαι eis τα έδωλα τως ζσωομένως, αλλ αντεικονίζειν την Θεανδεικήν άχεαντον sήλην τë Kuelus ήμων Ιησέ Χεισέ. Fabric. vid. nostrum Fabric. infra in vol. XI. vet. ed. p. 8. fq. §. VI. De apostolicis constitutionibus et canonibus, Clementi. Romano tributis, est Iac. Vserii diss. Paesia Polycarpi et Ignatii episolis, ab Vserio editis. Oxon. 1644. 4. Harl.

3. Διαταγαί τῶν ἀγίων Αποτόλων, διὰ Κλήμεντος, τῶ Ῥωμαίων Ἐπισκόπη τε καὶ πολίτε Καθολική διδασκαλία, five Conflitutionum apostolicarum libri VIII. quos Photio olim cod. CXII. laudatos primus e tribus codd. MSS.ⁿⁿ) Calabro, Siculo ac Cretenfi, graece cum prolegomenis et explanationibus apologeticis graece a fe foriptis edidit Franciscus Turrianus S. I. Venet. 1563. 4, ex officina Iordagi Zileti.

Latine post lacinias quasdam sine epitomen, e MS. Cretensi excerptam versamque, a Carolo Capellio, Veneto, Ingolstad. 1546. atque inde in posteriore Conciliorum editione Crabbiana sine Petri crabbe, Colon. A. 1551. p. 27. editam, prodierunt libri VIII. interprete Io. Carolo Bouro⁰⁰), episcopo Ostunensi, Venet. eodem anno 1563. 4. Paris. 1564. 8. et inter S. Clementis opera ibid. 1568. Colon. 1569. fol. ^{pp}) [P] atque in edit. Conciliorum Suriana Colon. 1567. fol. Deinde ex Turriani versione cum eius scholiis et observationibus, Antwerp. 1578. apud Plantin. fol. ⁴⁰) et in Conciliorum editionibus Dominici Nicolini Venet,

nn) Alii MS3 eodices in bibl. Caefarea occurrunt. Vide Neffelium part. V. pag. 20. fqq. 129. et 138. Eclogas codicis Mazariniani (iam regii) laudat Corelerius.

oo) Vide Leonardi Nicodemi additiones ad Nicolai Toppi bibl. Neapolitanam pag. 119. Ittigii appendic. ad diff. de Haerefiarch. p. 190. sq.

pp) Apud Hamberger. l. c. pag. 190. ita legitur inferiptio: Clementina h. e. B. Clementis opp. quae quidem in hunc vsque diem a variis auctoribus collecta, conuería emendataque latine exftant, omnia. (Cum noua praefatione de veris falfisque B. Clementis feriptis, postremaque corumdem fideli emendatione, ac diligenti argumentorum difficiliumque locorum explanatione, D. Lamberti Gruteri Venradii. Colon. Agripp. Io. Birkmann. 1570 fol. Infunt, 1) Recognitiones: a) XC canones apost. gr. et lat. ex vetere et noua Haloandri versione, vna cum scholins Theodori Balfamonis per Gentianum Herustum conuersis. 3) VIII. libri constitutt apost. interprete Io. Bouio, cúm eiued. prolegomenis atque scholins. 4) Epist.

Clementis decretales, illustratae et declaratae scholis Lamb. Gruteri. 5) Epitomo historiae Clementinae de gestis B. Petri, interprete Ioach. Perionio, (cuius interpretatio primum typis expressa Morelian. Paris. 1555. 4.) et alia. v. §. 3. sub sin. Harl.

gg) Adiuncti funt ad finem LXXXV. canones apostolorum. Edidit Turrianus id opus ad confirmanda dogmata ecclefiae fuae contra haereficos. Sed Oudin. l. c. col. 29. (vbi de Pseudo - Ctementis conftitutionibus apoft, agit,),, quum, ait, illud opus scriptiffet, vt protestantibus aduersaretur, Turrianus nullam fidem apud viros eruditos etiam pontificios obtinuit, quod contra MSSt. codicum graecorum fidem, alia mutilasset omnia, quae romanae sidei et commodis ecclesiae hodiernae aduería effe videbantur. " Atque corum, quae fuppreflit Turrianus, exempla quaedam protulit Oudin. Tum col. 31. fq. ex iis, quos Christoph. Sandius in hift. eccl. enucleata lib. I. ed. 1676. Amft. in 4. p. 67. ex pleudo - Clem. Constit. excerplit erroribus, colligit cum Sandio Oudinus doctrinam, in constitutt, apostolicis contentam, effe prorsus Aria-

Digitized by GOOG

Vol. V. p. 34

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE. Lib. V. t. 1. 25

1585. et Seuerini Binii Colon. 1606. fol. Gratte et latine cum Turriani versione recudi curauit Fronto Duçaeus ad caleem canonum apostolorum et concilior. commentariis 10. Zonarae illustratorum Paris. 1618. fol. atque inde Labbeus tom. 1. Concilior. Paris. 1672. fol. Denique cum versione et notis eruditis Cotelerii viderunt lucem inter Patres apostolicos Paris. eodem anno 1672. et Amst. 1698. fol. [et Ruselii edit. P. P.] [hinc et Mansi Collect. ampliss. Conc. tom. I. praemissa adnot. crit. et chronol. p. 254. Idem libri VIII. A. in Gallandi Bibl. P. PIII. p. 3. fq. B.]

Has Configutiones, quibus apostolicam actatem tribuunt Turrianus, Bouiusque, longe recentiores effe et Clementi Rom. Inpositas, probant, ne alios iam citem, Io. Dallaes libro 1. cap. a. de Pfeudepigraphis apostolicis, Harderuici, 1653. 8. et Natalis Alex. fec. L. diff. 18. Vide' etiam Ittigii adpendicem ad disi. de Haeresiarchis p. 199. seqq. vbi ad testimonia veterum, pro Constitutionibus a Turriano citata, respondet. Videtur autem opus hoc non diu ante Eusebium ") esse sub Clementis edifum nomine, ac conflatum ex variis secundi et tertii feculi conflitutionibus ecclefiafticis, διδασκαλίαις, διδαγαίς, διατάξεσι 33), quae apollolorum et apostolicorum virorum, Clementis, Ignatii, Polycarpi, Hippolyti nominibus ferebantur olim incerta fide, et in antiquis frichometriis memorantur, arque ex parte etiam hoc nomine in bibliothecis, vt Caefarea ") et Bodleiana supersont manu exaratae. Canones apostolorum vocat auctor operis imperfecti in Matthacum, ad VI, 3. et XXV, 18. vbi librum octauum citat, et ad V. 22. ficut apostoli in tanonicir suis interpretantur. Fuisfe tamen olim apostolicarum diará Erwy nomine celebres, quae in his octo libris longe aliter leguntur ""), patet vel ex Epiphanii LXX 10. quem locum respicit, vbi apostolicam constitutionem laudat, Apologia Augustanae confess. ") Itaque ab. Heterodoxis interpolatas Constitutiones iam olim conquesti sunt patres Trullani Canone 2. Fabr.

Guil. tamen Whiston, Anglus, id omni sudio egit, vt constitutiones cum ranonibus apostolisis vindicaret ipsis apostolis atque vtrisque communem cum scriptura facra adsereret auctoriratem. Whiston vero in Primitive Christianity revivid, in four volumes, (Londin. 1711. 8. V. voll.) in vol. II. constitute. app. et canones edidit gr. et anglice: et in vol. III. fidem atque auctoritatem constit. apost. divinam defendere adnisus est. Summam illius tomi leges in Baumgartenii Nachrichten von einer hallisch. Biblioth. vol. IV. p. 242-251. add. p. 259. fq. et pag. 355. fq. de II. aliis, qui buc pertinent, libris Whistonianis. — Neque tamen defuerunt aduersarii, et ab vtraque parte varia scripta prela exercuerunt. Enumerant illa Fabr. noster infra vol. XI. libr. VI. cap. 1. §. 7. p. 11. Christ. Matth. Pfassius in introd. in hist. theol.

μαm, et concludit opufcula omnia, S. Clementi Romano, adicripta, fuiffe conficta faeculo quinto ab Arrianis, vt hoc modo haerefin fuam fub falfis veterum patrum nominibus defenderent et a cenfura excufarent. Denique verifimillimum videtur Oudino, illos octo Clementis libros, qui a Gelafio, romano epifcopo, in concilio fuo a. 494. memorati daminatique et inter apocrypha reiecti fuerunt, eos igitur ipfos effe Διατάξων libros. add. I. G. Wa chii hift, ecclef. p. 331. fqg. Harl.

rr) Opera zohúsuza zdis naj zpán Clementi Vol. VII.

fupposita testatur Eusebius III, 38. hist. Petri et Apionis dialogos ibi commemorans.

ss) V[fer. c. 7. prolegom. ad Ignat. Pear/on. I. Vindic, Ignat. c. 4. Steph. le Moyne not. ad Varia facra pag. 1072. et Grabe fpicileg. patrum tom, 1. p. 40. feqq.

tt) Vide Neffelium part. V. catalog. MSS. pag. 20. Grabe pag. 285. feq.

un) *Vffer.* prolegomen. ad Ignat. c. 9.

vv) Loc. IV. de ecclesia pag. 154. adde Ittigii diff. de patribus apoftolicis p. 220. fq.

Digitized by GOOS

D

26 Ltb. V. e. I. CONSTITUTIONES APOSTOLICAE.

theol litter, part II. pag. 274. fqg. et plenius cl. Brüggemann in View etc. p. 291. fg. Ex cuius-opere egregio praeterea proferre lubet quaedam, quae ad Clementem Rom. speciant, scripta. In praefatione Henr. Wotton, praefixa eius editioni S. Clementis Romani ad Corinthios epistolarum duarum, Cantabr. 1718. 8. breuiter discutitur, quae fit constitutionum et canonum apostolic. auctoritas; fusius etiam de Clemente eiusque scriptis, praesertin ad Corinthios epistolis differitur. — Ed. Martin in suis Five Lettres, Londin. 1662. 8. in epistola tertia disputat de auctoritate constitutt. apostol. et canonum. --- Coniectura circa 'Exmounty Clementis Rom, cui subiiciuntur castigatt, in Epiphanium et Petauium de Euchariftia, de coelibatu Clericorum et de orationibus pro vita defunctis, auctore Jacobo de Ardenna. Lond. 1683. 4. — De Clemente agitur in: The Iudgment of the Fathers concerning the Doctrine of the Trinity; opposed to Dr. G. Bull's Defence of the Nicene Faith. part. I. Lond. 1695. 4. pag. 29-32. - Bulli defensioni etiam opposita est Luc. Mellieris (h. e. Sam. Crellii) fides primorum Christianorum etc. Lond. 1697. 8. - Nathan. Lardner in: Credibility of the Golpel Hiltory, part. II. vol. J. Londini 1748. 8. cap. II. et HI. pag. 48-108. exhibuit historiam Clementis et fragm. epist. II. - in part. II. vol. VIII. ib. 1750. 8. cap. 85. pag. 310-407. apoflolicarum conflictionum et cauonum concinnauit hiftoriam: idem epistolas II. Clementis, a Wetstenio editas, sub examen vocauit casque negauit effe genuinas: a Differtation upon the two Epifles afcribed to Clement of Rome etc. Lond. 1753. 8. - I. Iortin feripfit obfervatt. in conflictution. apofl. in : Difcourfes on the Chriftian Religion. Discourse VI, et in easden, nec non in canones etc. — (The apostolical Confitutions and Canons confidered; the Recognitions of Clemens a wretched romance. A paf-(fage in them explained.) in eius Remarks on ecclefiaflical hiftory. Lond. 1751. 8. vol. I. pag. 228-283. et 338-342.

De codd. msstis Clementis operum panca subnectam : paucos laudat Fabric. 6. 4. fin. Canones apoffol. funt in codicibus Parif. bibl. publ. MCCCXXIV. (v. catal. codd. Parif. vol. II. vbi pag. 285. fqq. plures enumerantur codd. in quibus exflant apoftolorum, patrum pluriumque conciliorum canones;) et MDCXIV, (in quo etiam proflat Clementis, papae, martyrium idem prorlus, cum illo, quod ad fineilla recognitionam legitur. --- Confitutiones in codd. CCCLXIV. DCCCCXXXI. et MDCXIVesima Epirome de actibus S. Petri in guinque code. — Epiflola ad lasobum fratrem domini in cod. DCI. Apophthegmata in cod. MMDCLII. In cod. MCCCXXIV. pr. 2. legitur praefatio collectionis in titulos quinquaginta diuisae. Allius, vt et collectionis auctor est Iohannes Antiochenus. - In codice CMXXX, (quo cod. vsus est Cotelerius in sua Clementinorum editione,) continentur Clementina, XIX, homilias complectentia. -- In bibl. Coisliniana, cod. CCXII, apostolicae conflicationes, in fine legitur, διαταγα) των άγιων αποσόλων δια Κλήμεντος αποσαλάogy rois 29vers, tefte Montf. in bibl. Co sl. pag. 71. - Ibid. in collectione Niconis fat grandi (cod. XXXVII. Montfaue. pag. 111.) funt conflitutiones apostolicae, Clementia fine Clementina et alia loca ex Clemente rom. multisque aliis scriptis eccles. excerpta, et ita in aliis codd: occurrit Coisl. vel nomen Clementis vel loca excerpta : (vii in codd. Vindob. et Medic. mox memorandis; item in cod. Taurin. CCIV. de quibus plura vid. in codd. gr. Taur. pag. 202. sq. et Bandin. cat. codd. gr. Medic. 1. pag. 92. sqq.) - Munaci in bibl: Bauar. elect. cod. CVII. vita S. Clementis rom.

Vin-

CONSTITUTIONVM APOST. CODICES. Lib. V. r. I.

Vindobonae in cod. CLXVI. bibl. caefareae, nr. 1 inter expositiones vett. patrum citantur aliquoties conflictutioner aprofolicae Pfeudo - Clementis, maximegue notabilis videtur Lamberio in comm. de bibl. Caef. vol. IV. col. 388. conflitutio, (cuius initium gr, is excerpfit,) sub nominibus SS. apostolorum Petri et Paulli, qua fancitur, vt ferui quinque diebus cuiusque hebdomadis opus faciant, fabbato autem et die dominico, (quod quidem iam yogeray opulculi demonstrat,) ferientur in ecclesia propter doctrinam religionis; in nota vero r observatur explicaturque in hoc cod. scriptum Ego Petrus et Paullus, non vice conversa, (vt Turrianus in fuis exemplatibus reperit exaratum,) Ego Paullus et Petrus. (conf. conflitt. apoft, libr. V. cap. 18.) - Confitutiones apoft, citantur in loapnis, patriarchae antiocheni. eclogis asceticis in cod. CCXLI. ur. 1. in locis communibus asceticis, in codd. CCLI, et CCLXXXIII. nr. 2. 6. et 17. demonstratio Clementis de paschate, (v. Clem. conflitt. apostol. lib. V. cap. 12. 17. et 19.) — et in anonymi definitionibus theologicis, in cod. CCI. ar. 2. v. Lamber. vol. V. col. 3. col. 221. vbi conf. Kollarii not. - col. 324. fg. - col. 474. vbi eadem de feruis occurrit constitutio — col. 476. et 481. — in cod. XX. et XXI. Clem. epitome suppositita de gestis et peregrinationibus S. Petri ad S. Iacobum, qua simul etiam ipfius Clementis vita comprehenditur: (in edit. Coteler. Parif. 1672. psg. 749-814. de illis vero codd. et ipsa epitome, ex homiliis Clementinorum et recognitionum libris. tum ex epist. Clementis ad lacobum, Clementis martyrio, atque narratione Ephraimi confarcinata, v. Cotelerii not. pag. 431. et Lambec. comment. VIII. col. 601. feq. 6c6. et 6c7. vbi plura leguntur excerpta. — Eadem epitome cum vita est in cod. *Plorent*. medic. XVI. plut. XI. et cod, XV. plut. IV. teste Bandin. catal. vol. I. pag. 512. et 514. citatur. Clem. in ex. positione factorum praeceptorum e multis collecta, in cod. Medic. IV. plut. VI. (Bandin. I. pag. 92. et 99. quem vide.)

Pompofas prope Rauennam, in monasterio quodam, iam deferto, Clementis recognitionum libros X. olim exflitifie, ex Henrici clerici catalogo notat Montfauc. in diario ital. pag. 91. — Romae in Monafterio P. P. S. Bafilii, epift. Clementis ad Iacobum et pars conf flitutt. apofl. Montfaucon l. c. pag. 215. et 216. — Patauii in bibl. S. Ioan. in Viridario, Clementis episiolae, teste Tomafino in bibl. Patauinis pag. 15.

Venetiis in bibl. D. Marci, in cod. CCCXXXVIII. epitome operis Clementis remani, quod inferibitur, Clementia, a Simeone Metaphrafte concinnata, atque homiliis Clementinis a Cotelerio subiecta. v. cat. codd. gr. p. 156. — Inter codd. latinos, (Catal. illorum p. 98. et 99.) funt-in cod. CLXXXVI. et CLXXXVII. Clementinae cum glossis marginalibus. -In bibl. codd. msst. monafterii S. Michael. edita a' Mittarello col. 267. memoranuur excerpta ex apostolicis constitutt. Clementis rom. quae exstant in catena gr. super euangel. S. Matthati in cod. CXX.

Oxonii fecund. catal. codd. Anglige et Hiberniae, in bibl. Bodleiana funt Clem. rom. Conflitt. in cod. CCLXXII. - itinerarium in cod. MCCXXV. cod. MMDLXXXI. nr. 9, çod, antiquo, integro et illaelo MMDCCIV. ex translatione Ruffini ex graeco, iuslu Syluiae, virginis, facta. — cod. MMDCCLVIII. itiner. feu Recognitionum S. Petri, apost. — in bibl. coll. S Io. Bapt flae, cod. MDCCXXXXV. - paffio S. Clementis martyris, IX. Cal. Dec. in cod. MMCCUCXXXII. nr. 23. - cod. MMDCXXXXI. nr. 17. - Clement. cpiflolae

28 Vol. V. c. L RECOGNITIONES CLEMENTIS. -

Vol. V. p. 35

flolae II. ad Iacobum, fratrem domini, latine, cod. MMMDXXIII. — Inter codd. Frane. Iunii, homil. Saxon. in natale S. Clementis martyris. cod. MMMMMCXXXVI.— Inter libros orientales Roberti Huntingtoni, canones apostolorum, item Clementis et Petri atque Paulli didascaliae, arabice, in cod. MMMMMDCCCXXX. — In bibl. collegii S. Trinitatis cod. MCMEXVI. (cat. tom. I. part. II. p. 65.) Clemens papa rom. vrbis de vera disputatione Petri apostoli contra falsitatem Simonis Magi. — Cantabrigiae inter codd. collegii Gaio-Gonuilensis cod. MXXVII. expositio epistolae Clementis. — Inter codd. collegii S. Emanuelis cod. CXXVI. nr. 4. epiflolae quaedam Clementis. Inter codd. eccles. S. Petri apud Eboracum, (cat. vol. II. pag. 5.) cod. XXXVI. Clement. epistolae. — inter codd. eccles. Sarisburiensis, cod. CMLXXI. Clem. recognitiones, per Rusinum. — in aedibus Iacobaeis cod. lat. Clem. itinerarium Clementinae funt in X. codd. plurium bibliothecarum, (v. indic. ad vol. II.) — Inter codd. connit. Clarendonii cod. CXXVI. recognitiones S. Clementis. — Dublini inter codd. coll. S. Trinit, cod. CCCXXVI. Clem. recognitiones ad Iac. (cat. II. part. II. pag. 26.) — Inter codd. bibl. Cotton. pag. 107. nr. XV. epistolae S. Clementis, (an huius, de quo egimus?) Apalecti, Euaristi, et aliorum episcoporum romanorum.

Moskouiae in bibliot. fynodi, in cod. XI. qui continet Patericum f. varias adhortatt. et narrationes, ex variis fcriptis et vitis patrum, funt inter alia diaražis Mérge negi Mauxe et Petris itinerarium a Clemente fcriptum: ex hoc cod. cl. Matthaei in notitia codd. gr. bibliothecarum Mosquenfium fynodi graeco. Rossicae, (Mosquae 1776. mai. fol.) dedit pag. 17. fq. excerpta et pag. 19. fq. varias lectiones ex duobus fragmentis eiusd. cod. ad vitam S. Petri, fcriptam, vt putant, a Clemente.

Constitutiones apostolicas apud Arabes et Abyssinos ferri, notauit Stephanus le Moyne notis ad varia sacra pag. 685. Ex arabico transtulit Io. Gagnierins, et paullo ante obitum a. 1711. in lucem edidit Io. Ern flus Grabe. De canonibus apostolicis apud Abyssinos vide lobi Ludols comment. ad histor. Aethiop. p. 330.

3. 'Avæyvægiøµès^{ævø}) Recognitionum libri X. qui latine tantum ex versione Russini exstant, quain in Gaudentii ille, episcopi Brixiensis, gratiam compositi. Paulinum Nolanum ex epist. 47. ad Kusin. itidem Clementis interpretationem constat aggressum; sed non videtur vltimam illi manum imposuisse. Testimoniis Origenis, Eusebii et aliorum veterum de vhoc opere, quae diligentissime, vt solet, Cotelerius collegit, adde, quod illud respicere videtur auctor ^{xx}) Constitutionum apostol. VI. 8. tum Sozomenus libro et capite primo^{yy}) vbi Clementem inter historiae ecclesiasticae foriptores principe loco nominat: laudatur et ab Isidoro Hispalensi, lib. de natura rerum c. 17. et 31. atque Originum lib. 3. c. 50. Ne-

ww) In Rufini praef. pro αναγνώσεων, legendum αναγνωρισμό ex Rufino ipfo de adulteratione librorum Origènis, et Photio cod. CXIII. Titulus exinde est, quod in illo opere inter alia narratur, quomodo Clemens et pater eius atque alii fratres se iterum recognoscunt.

xx) Confer Grabii spicileg. tom. I. p. 283, sq.

yy) Valef. ad paginam 401. Sozomeni, Ceterum fuit et alius Clemens, historicus et chronographus, Suidae, Johanni Malalae, Etymologo et Anonymo Combessifiano in Originibus CPol. Jaudatus, qui de imperatoribus romanis scripsit, et saeculo quarto vixille videtur.

Digitized by Google

que

Vol. V. p. 35236

CLEMENTIS RECOGNITIONES.

Lib V. c., I. 29

que aliud, puto. est Itinerarium Apostolorum, quod ab Iconoclassi iactatum rejicitur Concil. VIL Act. 5. plerique meeiodes- Petri vel Clementis, alii meuyuara, meos Siuwva rov Mayor dialezers, medzers five Alta vocant zz), et graece adhuc fub avayraerous titulo legit Photiur cod. CXIII. licet Petauius lib. I. de Trinitate c. 3. & ult. putet, Photium longe deprauatiorem editionem recognitionum vidisfe, quam quae hodie superest: forte enim Rufinns, vt consueuit facere, inter interpretandum quaedam emolliuit atque interpolauit, alia omifit. Vnde Ebionismi, ab Epiphanio observati, pauca admodum) in hodiernis vessigia. Ceterum falluntur viri docti) qui praefationem Rufini, quae praemittitur recognitionum libris, fuppositam este sibi persuadent: grauius etiam hallucinatus Anastasius bibliothecarius), qui verba Rufini: vt Clementem nofirae linguas redderemus, ita accepit, ac fi recognitiones, latine fcriptae primum fuissent, deinde amissae atque a Rufino demum iterum e graeco in latinam linguam reflitutae. Barde/anem vero haereticum auctorem effe recognitionum []] vt vir doctiffimus ") suspicatur, vel ideo non crediderim, quia fragmenuum infigne, quod libro nono recognitionum, §. 17. sq. infertum eft, ex dialogo Bardesanis de fato producit Euseview VI. 10, praeparat. Potius hinc colligas, auctorem recognitionum. quisquis fuit, Bardelane iuniorem ') locaque varia ex aliis fcriptoribus operi suo, illis non nominatis, intexuisse, quemadmodum partem eiusdem loci Bardesanei Caesarius dialogo secundo inferuit, nec Bardefanem nec recognitiones de nomine citauit. Nourrii porro verba pag. 222. Apparatus ad bibliothecam Patrum, emendatione indigent: Bardefanes Syrus fragmentum non minus prolixum (e recognitionum libris) in fuum aduer fus Marcionem librum transtu Nam Bardefanes ille hunc eunden librum fub Soteris pontificatu paullo post secundum lit. faeculum medium Anti nino imperatori nuncupauit. Iam ergo peruulgati erant illi recognitionum Clementinarum libri. Nam primem non conflat, dialogum de fato compolitum fuisse contra Marcionem: deinde p. 221. rectius scripterat iple Nourrius: in recognitionibus reperiri frogmentum ex libro Bardefanis Syri aduersus Abydam Astrologum edito, totidem verbis transscriptum. Notabis etiam, Xauerium in historiam S. Petri, apostoli, quam Persice scripfit, nonnulla ex recognitionibus inferuisse, de quo vide Ludovici de Dieu notas p. 112. fq. Fabr. Conf. Stolle J. c. pag. 23. Iqq. vbi plurium V. D. refert narrationes acque iudicia; et Io. Fabr. in hilt. bibl. Fabricianae I. pag. 46. cum primis. Andr. Ge. Kesleri disp. praef. Inc. Guil. Feuerlino, philosophemata potiora recognitionum Clementi Rom. fallo attributarum Altorf. 1728. 4. - Oudin. de script. eccles. I. col. 35, segg. de duplici recognitionum opere, et vtriusque argumento: col. 39. sq. iudicia Bellarmini, quem vero refutat,

22) Hine in codd. msst. variae illius operis in feriptiones a librariis aut aliis ortae. Harl. Sirmondi pag. 472. Huetius Anastasium sequutus p. 246. libri de claris interpretibus.

a) Grabe fpicileg. tom. I. pag. 279. feq.

b) Sixtus Senenfis lib. 2. bibl. S. vbi de Clemente: Beilarminus de script- eccles et Io. Rainoldus in Censura Apocryphorum tom. 1. p. 108.

c) Anastasius epist. ad Ioh. Diaconum colletancis a Sirmondo editis praemista, tom. 3. opp. d) Guil. Caue in Vita Clementis §. 11. tom. I. pog. 211. fqq. in hift. literaria, vhi de Clemente, et Bardesane.

e) Dodwell. pag. 443. diff. VI. ad Irenacum et Grabe tom. 1. fpicileg. pag 278. qui gracca Bardefanis cum latinis in recognitionum Opere comfert pag. 290-299.

Digitized by Goog

Vot. V. p. 36737

refutat, Sixti Senensis, et Gerard. Io. Vosii, (lib. II. de hist. gr. cap. 9.) recitat suumque subiicit; et Walchii hist. eccles. pag. 33. sqq. Harl. [De vtroque opere et Recognitt. et Clementinis etiam disputauit Rosenmüller hist. interpr. Litt. sacr. 1. p. 75. sq. add. Flügge Gesch. der theol. Will. 1. 315. sq. B.

Primus hos libros e Rufini versione edidit ex codice Basileens. 10. Sichardus Basil. 1526. fol. cum spuriis epistolis decretalibus Pontificum^f). Hinc viderunt lucem Parifis 1541. fol. 1568. 8. etc. Exstant et inter alia Clementina ex recensione Lamberti Gruteri Venradii, cum eiusdem scholiis Colon, 1569, fol. 5) quo in volumine post recognitiones sequuntur canones apostol. cum duplici versione Dionysii Exigui, vetere et nous Greg. Haloandri: Constitutiones Apostolorum ex Bouii versione cum eiusdem scholiis: Epistolae decretales Pontificum, epitome historise Clementinae de gestis Petri ex Ioach. Perionii verfione: epistolae Ignatii ex edit. Symphoriani Champerii, S. Polycarpi épistola, cum duabus Martiali Lemovicenfi suppositis: Constantini M. Confessio et edictum, Canonesque conciliorum, Nicaeni, CPolitani, Ephefini et Chalcedononfis. etc. Recufae etiam recognitiones cum Lamberti praefat. et scholiis sunt in bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis 1677. tom. II. Sed praestantifiina haud dubie operis huius [P] editio debetur Cutelerio, qui in patribus apostolicis illud ex fex MSS. codicibus recensuit, sectionibus diffinxit et doctis notis illustrauit Paris. 1672. Amft. 1698. fol. Addidit etiam ex tribus codicibus eapita decem libri tertii (a fecundo ad undecimum), quae in aliis MSS. et editionibus defiderantur, forte, quod illa Rufinus velut obscuriora et Ebionitarum gemina arguniis vertere neglexerat. Sex illi codices MSti, quibus Cotelerius vsus est, sunt Regius, Sorbonicus, Thuanus, Petri Petiti et Carmelitarum discalceatorum. Praeter hos Colbertinum, ante annos quadringentos exaratum, laudat Nourrius pag. 224. Fuit etiam nostra aetate, qui libros recognitionum ex Lamberti Gruteri edit. germanice verteret, quae interpretatio cum Godfridi Arnoldi praefatione vidit lucem Berol. A. 1702. 8. [cum nouo titulo: Historia von der Lehre, Leben und Thaten der beyden Apostel Petri und Pauli, ausgefertigt von Gottfr. Arnold. Rostock u. Leipz. 1708. 8. vid. Stolle 1. c. pag. 25. fq. Harl.

f) A cl. Panzero in A. T. VI. p. 256. et 313. duae priotes editt. ita citantur:

Lib. V. c. I.

30.1

Diui Clementis recognitionum libri X. ad Jacobum fratrem domini, Rufino Torano Aquileienfe interprete. Cui acceflit non poenitenda pars vetustifimorum episcoporum hactenus non visa, eorum, qui abhine an. M.CC. Romae ecclessae praefuerunt. Basil ap. Jo. Bebelium. 1526. fol.

D. Cementis recognitionum lib. X. ad Iac. — Ruffino interprete. Quibus accefferunt felectiffmae vetuftiffinorum pracfulum epistolae, quae practer cetera axiomata inprimis Christi humanitatem diuinitatemque — adstruunt. — Addita his IV. conciliorum, Niconi, CPolitani, Ephesini et Chalcadonensis decreta etc. Praecedit Io. Sichardi ad Bernhardum, episc. Tridentinum, prae-

fat. Basileae ap. Io. Bebel. 1536. fol. Maittaire in A. T. III. p. 361. fq. citat edit. Parifinam:

D. Clementis Opera, quae ad hunc vsque diem exstare comperta funt; fcil. Recognitionum libri X. et quinque epistolae, interprete Rusino Torano Aquilaiense; item canones apostolorum, graece, cum duabus latinis versionibus, altera Gregorii Haloandri; item selectissimae vetustistimorum praesulum epistolae; ad fidem veterum exemplarium Victorinorum restitutae: Paris. ap. Io. Roigny; excud. Carola Guillard. 1544. fol. In nota b). Maittaire ex Io. Sichardi praesat. f. epistola ad Bernhard. Tridentinum episcopum, quaedam refert. Harl.

g) Alii a. 1570. vid. not. ad §. 2. Harl.

Digitized by

л(

Vol. V .- p. 37

CLEMENTINA.

Lib. V. c. I. 31

4. To KAnuerrice, in Athanafi svnopsi-memorata, lectaque auctori Chronici Alex. se Nicephoro Callifto, confrabant viginti Homiliis fiue colloquiis, quibus Pfeudo-Petri ad lacobum et altera ad eumdem lacobum, Hiero ol. epifcopum, epiftola, Clementis "y nomine przemittitur; in qua opus istud vocatur Kinkevres row neres emennion ner neury arw Exitour. Homilias priores XVIII. et vndevigefiniam, altera parte mutilam, primus ex codice règis Galliaé graece edidit, versioneque latina et notis illustrauit Cotelerius. Valde corruptum illud exemplar fuisse, queritur ad Homil. VI. 10. vt f., inquit, interdum cespitem, veniam ab acquo lectore possim sperare. Multa in hoc opere eadem, quae in recognitionibus, adeo vi pro altera recognitionum editione, Rufino memorata, habeat doctifimus Caveus. Pubr. Clementinorum, adeoque Recognitionum opus a recentioribus Nazaracis elle compositum, corunque doctrinam continere, autumat Clericus in praef, in PP, apost. tons. I. et hift. eccl. face. II. ad a. CIII. pag. 536.199. fed diffentit Moshem. in comment de turbata per Platonicos ecclefia §. XXXIV. not. m. (fubiuncta eius versioni lat. Cudworthi fystematis intellect. tom. 11. pag. 783. sq. ed. Leidens.) Contra Moshemius pag. 786, seq. primum, Clementina, ait, praesfantissimum esse veteris aeui monumentum, ab homine licet conferiptum fallaci, cuius ope non pauca posint in historia christiana illustrari, multarumque sententiarum et consuetudinum origines erui, optatque, vt aliquis ex viris doctis extistat, qui data opera de rationibus eius commentaretur, latentemque in eo vtilitatem publicam et communem omnium faceret. Tum propter disputationes, (quae magnam operis partem conficient:) (contra Simonem Magum eiusque dogmata (adulto faeculo III. nomine fectae illius prorfus fere exflincto,) propeinodum exploratum arbitratur, librum iftum circa faeculi III. exordium prodiisse, aut compositum esse. Denique ex dictione, quae referat alexandrini fermonis indolem, et ex fabularum atque iudaicarum opinionum copia, quibus cogitata sua distinguat scriptor, colligit, auctorem fuisse sudaeo. Christianum, eun, que Alexandriae genitum et educatum. Paragr. XXXV. docet, opus illud ideirco ab auctore compositum esse, vt refellerentur ii, quibus tum temporis aduerlariis vtebatur christiana religio. In not. c. pag. 791. laudat nostrum Fabricium, qui auctori illi quemdam dedistet. inter eos locum, qui pro chriftiana religione pugnarunt, in Delectu argum. pro veritate religionis christianae, cap. II. pag. 40. Harl.

5. Breuiorem ex hisce Epitomen, a Simeone Metaphraste, vt videtur, compositam, cui etiam vita Clementis adtexitur, primus graece edidit Adr. Turnebus Paris. 1964. 4.) adum-

k) Hanc Clementis epistolam vertit etiam Rufinus, cuius interpretationem cum veteri editione et MS. codice colligam, Cotelerius separatim graecolatinae suae editioni subiunxit. Testatur autem *Photius* cod. CXIII. aliis recognitionum codicibus epistolam sub Petri, aliis Clementis nomine praefixam fuisse.

i) Maittaire A. T. III. pag. 656. et in nota anni discedit et hans, refert infcriptionem: Clementis, romani epifcopi, de rebus gestis, peregrinationibus et concionibus S. Petri epiteme, ad Iac. Hierofolymorum episcopum eiusdem Clementis vita. graece. Parif. ap. Adr. Turnebum. 1555. 4. — et latine, loach. Perionio interprete, ibid. ap. Guil. Morel. 1555. 4. cum latina Ioach. Perion. epistola, Lutetiae nono Cal. Ian. M.D.LIIII. data ad Mallarium (cuius nomini etiam Turnebus graecam suam edit. inferipserat.) ex curus bibliotheca depromtum hoc Clementis compendium triennio abhine in latinum sermonem convertendum susceptie illum, Maittaire in not. g adnotavit. Harl.

Digitized by GOOS

cta

32 Lib. V. c. I. SCRIPTA PSEVDO CLEMENTIS ALIA.

Vol. V. p. 37238

cha Ioach. Perionii versione, quae legitur etiam inter Clementis scripta, a Lamberto Grutero edita Coloniae 1569. fol. Hanc epitomen cum tribus MSS, bibl. regiae, non parum inter se differentibus *), contulit, et cum noua sua versione Clementinis homiliis subiecit Cotelerius in laudata mibi iam toties Patrum apostoticorum editione. Titulus est: πeei των πράξεων ἐπιδημιών τε και κηρυγμάτων τε άγιε και κορυφαίε των Αποσόλων Πέτεε ἐπιτομή, ἐν ή και ὁ αυτε συμπεριείληπται βίος προς Ιακωβον ἐπίσκοπον Ιεροσολύμων.

[1] 6. Clementis, Liturgia fiue de ritu Missiani, graece et latine ad calcem Liturgiae, S. Marco tributae, vulgata Paris. 1583. 8. est libri octaui Constitutionum apostolicarum caput 5. cum sequentibus, vsque ad extremum capitis 15. Fabr. — Conf. longam doctaunque disp. lo. Franc. Buddei, Clementem romanum atque Irenacum non fauere missae pontificae, Ienae 1705. 4. praecipue §. 35-37. pag. 81. sq. de Clementis loco in priore eius ep. ad Corinth. nr. XL. pag. 168. Cotel. contra Grabium. Harl.

7. Compendiolum fidei Christienae, cum recognitionibus Clementis editum a Io. Sichardo Bafil. 1526. fol. est lacinia ab Isidoro Mercatore, qui in episiolas decretales Pontificum eirca A. C. 790. supposuit, adtexta epistolae ad Iacobum, quam a Russino latine versam dixi. Vide Blondelli pseudo-Isidorum pag. 28. qui et caeteras epistelas quatuor decretates, Clementi tributas, animaduersionibus ac censuris suis confixas addidit.

Scripta Pseudo - Clementis deperdita:

- 1. Priores decem libri, ante recognitiones missi ad Iacobum, lib. V. c. vlt. quorum argumentum traditur lib. Ill. c. 75. Primus ex his fuit de vero Propheta, quem Caesarea mifisse fe ait lib. 1. c. 17. [v. Oudin. I. col. 35. sqq.]
- 2. Sermones de prouidentia et iusto DEI iudicio. Novoi meel meovolas naj dinaionejolas Des, quorum primum citat Anastasfus Antiochenus quaest. 96.
- g. Revelationes B. Petri apostoli, a discipulo eius, Clemente, in vnum volument-redactae. Iacobus de Vitriaco, episcopus Accouensis, in epistola ad Honorium III, in Spicilegio Dacheriano tom. 8. p. 382. Confer, quae de Apocalypsi Petri notata a me sunt in codice apocrypho Noui Test. p. 940. seq.
- 4. Petri cum Apione (Plistonico) prolixa disputatio, Πέτεκ και 'Απίωνος διαλογος. Euseb. III. 38. hist. quem a recognitionibus Clementis recte distinguit Grabius tom. 1. spicileg. p. 271. quique iam Nicephori Callissi temporé intercidisse videtur, quoniam dubitat ille III. 18. hist. an idem sit cum Clementinis, de quibus paullo ante dixi, homiliis.

XIII. S. IGNATIVS, Nuraniensis, (e Nura, Sardiniae, ciuitate) ") Euodii, a Petro, apostolo,

E) Differunt quoque în II. codd. Vindob, vide fupra în notitia codd, Vindob. Harl.

1) Syriace in bibl. publica Parif. catal. codd. I. p. 57. cod. LXVIII. Harl.

m) Abulpharaius in dynastiarum hist. dynastia VII. pag. 119. Tentzeiii dist. select. part. I. exercitat. de apophthegmate Ignatii 5 1µ05 sous Isnugwray, p. 47. [quae primum, respond. To. Laur. Stauber. Wittebergae proposita est 1683, dein auctius recusa

Digitized by Google

Vol. V. p. 38739

S. IGNATII EPISTOLAE.

Lib. V. c. I. , 33

folo ordinati ") in episcopatu Antiocheno successor), T Martyrium passus A. C. 116. Traiani 19. demonstrarunt Guil. Loydius episcopus Asaphensis in diatriba edita a Pagio in Critica Baroniana ad A. C. 107. n. 4. fq. et ante eum 10. Pearsonius in dist. postuma de anno, quo S. Ignatius a Traiano Antiochiae ad bestias fuit condemnatus, quam post notas Pearsonii in Ignatium vulgauit Tho. Smithus pag. 58. feq. Oxon. 1709. 4. [Stolle l. c. pag. 33. cum Hieronymo et Eufebio martyrii adferit tempus a. C. 107. neque tamen veteres confentiunt v. Sam. Bafnage annal. politic. eccl. tom. II. pag. 17. a.] Post condemnationem Antiochiae Romam vinctus mistus Ignatius eft, quo in itinera, Eulebio III. 36. teste, epistolas feriplit ante Eufebium lectas Irenaco atque Origeni, deinde vero quam plurimis aliis, quorum te-Aimoniis constat, illas ipsas, quas illi legerunt, nos hodie tenere. Ordo Epistolarum ex Eulebii

cusa ib. 1688. denique in exercitate. selectis tertium locum occupauit, vbi etiam Fenzel. de Ignatii episcopatu vltimoque supplicio et anno mar- lae supposititiae auctore commune este existimo. tyria agit: diuerforum recenset explicatque rationes, et subscribit Loydii sententiae: tum vberius exponit diuería variorum V. D. de Ignatii epistolis indicia: denique inquirit in sensum apophtheginatis Ignatiani. Harl.] - Grabe tom. II. spicilegii patrum p. 1. Fabr. Arabem tamen Noram Ignatio patrium folum fuisse fubdubitat; contra, Aliurani scriptoris Arabis tantumdem esse, atque Ignatium, feu voc. eius interpretamentum, fufpicatur Wesseling ad Antonini itinerar. p. 84. fq. add. Caneum in hift. script. eccles. I. p. 40. Harl.

n) Etiam Ignatium S. Petri dextra ordinatum feribit Theodoritus Dialogo I. fed paffus/ eft S. Petrus sub Nerone, imp. A. C. 86. a quo tempore ad martyrium Ignatii intercedunt Anni 50. De Enodio vide Acta fanct. VI. Maii tom. II. p. 98. et Caueum ad A. C. 44. atque Ittigium de patribus apostolicis p. 97. sq. vbi epistolam sub eius nomine, inscriptam Que, laudatamque Nicephoro II. 3. hift. reiicit. Epistolam pseudo - Euodii, Que inferiptam, D. Io. Andr. Schmidius in historia faeculi primi fabulis variorum maculata, Helmstadii 1700. 4: pag. 5. refert ad Euodium Vza-, lessem. Sed Euodius iste latine scripsit: de quo v. quaedam in Placcii theatro anonymorum et pfeudonym. edit. Fabricii, cap. V. nr. 1192. pag. 303. et part. II. pag. 266. plura in Fabric. bibl. lat. med. et infim. aet. ed. Manfi tom. II. p. 124. fq. Harl.] - Practer hunc fuit et alius Euodius, monachus graecus, de quo Caueus in dist. de scriptoribus dubiis: tum Euodius, conful a. N T. pag 583. et de Ignatio eiusque epistolis co-C. 386. quo nihil vmquam iuftius fuise fcribit piolus eft a pag. 578-588.

Vol. VII.

Seuerus Sulpicius in vita S. Martini cap. 20, Neutri tamen horum quicquant cum illo epifto-

o) De Ignatio practer confectores hiftor, eccl. et eos, quos Fabricius citat, multi egerunt:

Martin Lubath de Ignatii martyrio, in eius diff. de antiquitate martyrologica. Halae 1693. 4. c. r.

Christ. Beyer in binis diff. de Ignatio, veritatis confessore et martyre. Lipfiae 1722. 4. in quarum posteriore recenfentur codd, misti atque editt. iudiciaque VV. DD. et inquiritur, quae epistolae genuinae sint, quae adulterinae. Plara disputat contra Dallacum et de codice Mediceo: atque a pag. 36. instituit collationem multorum locorum ex cod. Mediceo cum interprete Víleziano, et verfione vetere latina, textu gr. vulgato, Theodoreto, et Antiócho.

Guil. Caue in antiquitatt. patrum et ecclefiafticis, verl, germ. pag. 230. fqq.

Oudinus in comment. de seriptor. - eccles. tom. I. col. 71-141.

Gottl. Stolle in; Nachricht von dem Leben der Kirchenväter, pag. 32 - 40. vbi more suo plures alios citat libros. Tenzelii atque Ittigii explicationem dici Ignatiani, amor meus (h. e. Christus,) crucifixus est, refutat, et interpretationem Dillherri, Halloifii et Natalis Alexandri, propter ea, quae consequuntur, amplectitur: omnes mcae cupiditates (prauac) funt cruci adfixae. Posteriori sentenuae subscribit I. G. Walchius in hist. eccl.

Digitized by

4 Lib. V. c I.

S. IGNATII EPISTOLAE.

Eulebii tellimonio hic fuit: 1. Ad Éphefios. 2. ad Magnefios. 3. ad Trallenfer. 4. ad Romanos. 5. ad Philadelphienfes. 6. ad Smyrnenfes et 7. ad Polycarpum, quam poltremam fine magna caufa Vilerius vir praestantissimus reicit. Hieronymus ordinem neglexit, et, epislolas septem enumerare contentus, promiscue retulit. In codice Mediceo graeco autem et veteri versione latina hic est ordo: 1. ad Smyrnasos, 2. ad Polycarpum, 3. ad Ephefos, 4. ad Magnessos, 5. ad Philadelphienses, 6. ad Trallianos. Nam Epistola ad Romanos, quia Actis martyrii Ignatiani inferta legitur, in illa collectione omissa est. Hasce vero epistolas, prost ab 11. Vossio graece et Viserio latine primum ab interpolationibus liberae editae sunt auctorem non mentiri, sed genuinum ac pretiosum antiquitatis Christianae monumentum esse, aduersus Io. Dallaeum ^p), (cuius pleraque argumenta interpolatas ac sepurias Ignatii epistolas tangunt, Mediceo codice tum nondum vulgato,) Dat. Bondellum 7), Claudium Salmassum, Rothomagensis, in observationibus ad Ignatianas Pearsoni vindicias, filio; Io. Dallaeo, inferiptic'), dispersa ac profligatas

Praeter has septem Ignatii 78 9ecQócou ") epistolas, solas antiquitati primitiuae cognitas, non tantum exstant illae eaedem epistolae, (a quo et quo tempore, ante A. C. 580. saltem,

Dallaei, , patris, copias inftaurare, etiam arque etiam fuerit conatus.

Godofr. Henschen in comment. de S. Ignatio Theophoro, episc. antiocheno, in Actis Sanctor. Antwerpines. Febr. tom. I. pag. 13-24.

Alios handant Hamberger zuv. Nachr. II. pag. 207. Io. Fabric. in hiftoria bibl. Fabricianae 1. pag. 48. 49. et 52. Saxius in Onom. I. pag. 290. vt ea non repetam, quae fcripfi in Introd. etc. II. 2. pag. 183. fq. Typum altaris, fub quo Romae in templo S. Clementis, corpora Clementis et Iguatii, martyrum, quiefcere dicuntur, aeri incifum obtulit Montfauc. in diraio ital, pag. 134.

p. Libro 2. de Dionysii et Ignatii feriptis, Genev. 1666. 4.

q) Lib. de episcopis et presbyteris, et epistolis ad If. Vossium, quibus respondit Vossius epistolis ad Blondellum, quae vindiciis Pearsonianis subiiciuntur, simul etiam consutans, quae Edmundus Albertinus p. 283. lib. de Eucharistia epistolis Ignatii obiecit.

r) Salmassus in Apparatu de primatu Papae p. 56. feq. et sub Walonis Messalini nomine lib. de episcopis et preib. cuius quemadmodum et Blondelli obicetionibus responderumt Henr. Hammondus diss. 2. de iuribus episcopatus. Lond 1651. 4. et Dionys, Petauius V. 8. dogmat. theol. de Hierarchia ecclesiastica. Vt omittam, quae a

Nourrio diff. VII. apparatus, Tillemontio, Natali Alex. et alus in medium adlata sunt, Contranouas Io. Oweni obsectiones vindicauit se Hammondus in libro anglico, qui inscribitur Answer to the animaduerssions on the differtations touching Ignatius epistles, and the Episcopacy in them associated. Lond. 1654. 4. et tomo secundo operum Hammondi, iunctim excusorum Lond. 1684. fol. quatuor Voluminibus.

s) De hoc cognomine v. Cottae hist. eccl. cit. I. p. 656. fq. *Ittig.* diff. de patribus apost. §. 83. p. 256. fq. et quos ille citat. Harl.

t) Pearfonii Vindiciae Ignatianae prodierunt Cantabrig. 1672. 2. et tomo fecundo patrum apoftolicorum Cotelerii fubiceiae funt in editione Amftelodamenfi A 1698 fol. curante Ioanne Clerico. Fabr. Compendium vindiciarum Pearfonii Natalis Alexander in felecus historiae, ecclef. capp. face. I. diff. 22. confecit. add. Ellies Dupin nouam bibl. auctor. ecclefiasticor. tom. I. face. I. in Ignatio pag. 62. fqq. Harl.

u) Larroquaki observationes prodiere fine nomine Auctorie, Rothemag. 1674 8. male Alaxio tribuuntur in Catalogo bibl. Bigotianae tom. 2. p. 17: [conf. Coleri bibliothee. theol. pag. 1071. Harl.]

Vol. V. p. 30 40

S. IGNATII EPISTOLAE.

non fane coustat,) Interpolatae, (quas solas genuinas este, alteras vero illas, quas sinceras este dixi, ab Athanasio ") decurtatas, inauditum et incredibile Wilhelmi Whistoni, noui Arianorum in Anglia promachi, paradoxon est singulari scriptor") proditum magis quam demonstratum:) sed etiam spuriae aliae, antiquioribus seriptoribus ignotae, graece quidem quinque, 1. ad Mariam Castabalitidem since episton be carbon (Ciliciae haec oppida sunt) cuius et ipsus Mariae nomine epistola ad Ignatium fertur, latino primum ab Vilerio, et graece ab Is. Vossio edita. 2. Ad Tarsenses, mees Banriomares. Ex his eidem Whistono genuinae videntur scriptae ad Tarsenses, ad Antiochenos "). 4. Ad Heronem Diaconum Antiochenum, et 5. ad Philippenses, mees Banriomares. Ex his eidem Whistono genuinae videntur scriptae ad Tarsenses, ad Antiochenos, ad Heronem. Sed nulla huius festentiae succerta argumenta adferre potuit. Ordo epistolarum in interpolatis codicibus Augustano, Gesneriano, Colbertinis, Nourrio pag. 77. laudatis, aliisque hie est: Ad Mariam Castabalitidem. 2. Ad Trallenses. 3. Ad Magnessos. 8. Ad Polycarpum, Smyrnae episopum. 9. Ad Antiochenos. 10. Ad Heronem. 11. Ad Ephessos et. 12. ad Romanos. Fabrie.

Epistolas Ignationas prout in cod. mediceo habentur, genuinas effe, probatur ab Henr. Wotton in eius praefat, praemiffa editioni S. Clementis Rom. ad Corinth. epiftolarum II. Cantabrig. 1718. 8. p. CLXXXIII · CCII. — Necdum vero omnis lis, quaenam Ignaui epitiolae genuinae, aut annon omnes spuriae, faltem mire interpolatae sint habendae, composira videtur. Neque tamen licet lubetque, hic plenam illius controuersiae contexere historiam, multo minus singula, quibus pro sua quisque sententia vsus ell, repetere argumenta. Atque praeter eos, quos iam adduxit Fabricius viros doctos, adfatim Ittigins in differt. de patr. apostol. pag. 260. segq. (qui etiam in selectis capp. historiae ecclel. II. faec. in sect. II. pag. 92-193. doctrinam Ignatii partim genuini, partim interpolati, partim pleudepigraphi docte fuleque perlequitur, et multorum V.D. opiniones, interpretationes atque fententias veras fallasque adfert examinatas: conf. tamen Semler. loco mox citando pag. 30. not. 32.) tum Tenzelius 1. c. Oudin. 1. c. col. 86. fgg. et Io. Gt Walth in hift. eccl. N. T. pag. 583. fqq. de epiflolis Ignstii, et controuersia illarum culla a multis annis variaque et ratione et fortuna agitata, egerunt, et suum quisque tulit Quare pauca tantum adtingere licebit. Ne de breuioribus quidem Ignatii epiiudicium. stolis tam acriter fuisset disputatum, nisi patroni vindicesque iurium et dignitatis episcoporum in illis epiltolis praesidium idque firmum ad suam sententiam et episcoporum auctoritae

v) Ab impatiente librario decurtatas sufpicabatur Io. Morinus de facris ordinationibus part. 3, exerc. 3. c. 3. qui et ipse interpolatas sinceris praetert. Lectiones interpolatarum editionum quandoque meliores esse codice Mediceo, disputat etiam Rich. Simon sub Hieronymi le Camus nomine contra Vossium pag. 24. quod nec ipse, credo, Volsius negauerit.

Vol. V. p. 40

w) Lond. 1710. 8. Titulus libri eft: an effay.

vpon the Epifles of Ignatius, by William Whiflon, M. A.! Profeffor of Mathematicks in the University the Cambridge. Confer de hoe libro, fi placet, Iacobi Bernardi Nouellas Reip. litteratiae mense Augusto A. 1710. pag. 196. seq.

x) Ex alia Ignatii ad Antiochenos epistola Damascenus et Antonius Melissa proferunt duo fragmenta, quae vide apud Grabium tom. II. spicilegii Patrum p. 24.

Digitized by

36 Lib. V. c. I.

IGNATII.

ritatem quae vel a deo conflituta iam actate apostolorum permagna fuisset, vt iam Ignatii aeuo dilcrimen inter epilcopos et presbyteros esset observatum, stabiliendam reperisse fibi perfualissent. Hinc post editas illas atque vindicatas a Vosfio et Vsherio, il praccipue, qui pro auctoritate epilcoporum inter Anglos, Gallos, etiam Germanos, quali militarunt, fidem illarum equis viris veluti defendere fluduerunt: inter quos eminent Pearlonus, cui 🛹 etiam multi viri docti inter Lutheranos, qui vocantur, accefferunt. Eo maiorem diligentiam adhibuerunt et acriorem vim ingenii atque maiorem litterarum adtulerunt copiam ad fidem et breuiorum et longiorum minuendam arque infringendam, in Anglia Presbyteriani qui dicuntur : quorum dux quafi et fortissimus fuit et maxime idoneus Dallarus. In huius fententiam iuerunt haud pauci, etiam ex iis, qui Pontificii aut Catholici nominantur: in primis Oudinus, de scriptor. eccles. Dallaeum palmam adsequatum esse opinatus. A cap. igitur V. col. 89-136. post Dallaeum contendit, et tum XVII. maximam partem ex Dallaeo verbotenus contractis tum fuis aliorumque argumentis oftendere adlaborauit; epistolas quoque septem, Ignatii nomine editas, tam-graece quam lating, esse Autiocheno huic episoopo suppositas: et cap. XIII. col. 136. sqq. objectiones aduerfatiorum diluuntur.----I. S. Somler in prolegg. ad Baumgartenii theolog. polem. vol. II. §. 53. pag. 25-37. et in textu et in notis praecipue in nota 31. contra fidem et veritatem minorum epifiolarum et dogmaticum, quod vocant, illarum argumentum copiofe docteque disputat, denique pagi 35. Iq. comparat quasdam minores cum longioribus epiflolis, vt doceat, nec has, nec In nota 30, ad pag. 26. haud certam firmamqueillas Ignatium habuille parentem. effe iudicat Pearsoni sententiam, quatuor exempla aut recensiones epistolarum fuisfe senfim ortas et in coetu christiano propagatas; primam, a Polycarpo factam, recensionem continuisse feptem epistolas; alteram easdem, at interpolatas; tertiam (vii in cod. Mediceo et Vsher.) feptem illas genuinas et quatuor spurias; quariam denique praeter septem, at mutatatas interpolatasue et quatuor spurias habuisse quoque epistolam ad Philippenses. Denique pag. 37. not. memorat Crelli' iudicium (in thef. epiftol. la Croziani tom. I. pag. 113.) de minor, epistolis interpolatis. Idem Semler, in praef, ad fuam paraphrasin epistol. Ildae Petri, putat, epistolas Ignatianas sub finem faeculi II. aut initio faec. III. esse compositas, quoniam Irenaeus ex iis, quae fi tum temporis exflitissent, sumfisset argumenta contra Va-Ientinianos. Sed Schmidt in comment. mox laudanda pag. 101. fq. refpondet, cognitas fuisse Irenaeo Ignatii epp. fed illo tempore loca contra Valentinianos nondum in iis fuiffe reperts. - Christ. Aug. Heumann et in actis erudit. Lipf. a. 1710. menf. Maio, vbi pag. 196. recentuit Ignatii epift. a Smitho editas, et vero in confpectu hilt. litterar. cap. VII. §. 44. et 45. pag. 491. Iqq: ver. ed. aut part. 1. cap. II. §. 79. et 80. ed. Eyringii, omnes Ignatii epistolas, nulla excepta, cenfet, variis prolatis argumentis, effe foetus lubdititios, et in illis omnia effe frigida, ieiuna, inepti tumoris adf. chaeque grandiloquentiae plena; et nimis viuide spirantia vanum ac planum gracculum. In actis canonem criticum facit suum: quicunque liber non refert uninum, et adfectum eius, cuius prae se fert nomen, sed plane diversum, is non potest non offe suppositions. In Conspectu inter alia, (quae ipla funt septem, eaque illi videntur certifiuna,) The vo Dera's indicia, ex scopo harum epistolarum, id spectantium, yt in immensum augentur auctoritas et maieflas episcoporum, colligit, polt Cyprianum scripfisse illarum auctorem epistolarum. probatque iudicitim Do la el i, (diff. Cyprian. VII. S. 13. et 33.) non elle onum ouo funilius, quam Ignatianae toram Cypriani de epilco-

· Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 41

Lib. V. c. I. 37

episcoporum auctoritate ratiocinationem. Denique, "omnium; inquit, primo loco poni oportet Photium, qui, dum in fua bibliotheca epifolas Ignatii non recognouit, tacitus clamat, fibi dubium haud effe quin nomen eius gerant falfiflimum," Heumanni iudicium, in actis erud. latum, transferipfit probauitque Oudintis in commentar. citatis tom. 1. p. 139. Igq. - De omnium epistolarum fide dubitat guoque Schroeckh. in historia eccl. christianae, tom. II. pag. 338. sqq. edit. II. - Semleri sententiae subscribit eiusque argumenta carptim repetit Roefsler in bibliotheca patrum ecclef. tom. I. pag. 69. et exiftimat p. 70. epiflolas VII. breuiores, quas germanice vertit notisque infiruxit, circa dimidium prius faeculi tertii este confictas. — Io. Ernst Christian Schmidt in: Versuch über die gedoppeste Recension der Briefe des Ignatius, in D. Henke Magazin für Religionsphilosophie und Kirchengeschichte, vol. III. (Helmslädt 1795. 8.) nr. IV. pag. 91. sqq. contendit, vtramque collectionem esse a catholicis pluribus sensim mutatam atque interpolatam; fed episiolas iplas, etiamsi ab Ignatio non fuissent scriptae, videri reliquias antiquiffimae et aetatis et lecclesiae christianae: multaque alia ingeniose acuteque dicit ad rem suam defendendam. [add. eiusd. Schmidt Obsernationen veranlasst durch die Ignat. Briefe, in f. Biblioth. für Kritik. und Exegele des N. T. Vol. I. P. 3. pag. 463. fq. B.] Neque vero omnino certa explorataque ea effe iudicat Lange in : Geschichte der Dogmen etc. I. p. 86. et cum ven. Rofenmüllero (Hist. interpret. tom. I.) de his Ignatii episiolis exclamat: quis autem in re tam obscura pronuntiaverit? aut quis verum in omnibus perspiciet?

Whistani opinionem iam Fabricius adtigit et refotauit, et vide de illius libro plura in Baumgartenii Nachrichten von einer Hallischen Biblioth. tom. IV. p. 237. 240. squart que L.G. Walchii hist. eccles. pag. 587. Whistoni errores et, quibus vitiur, argumenta discussifit Io. Clericus diss. de epistolis Ignatianis, in I. Bapt. Cotelerii patr. apost. tom. II. part. 2. pag. 501. — Cl. Brüggemann: View etc. p. 327. fq. refert quoque libros, qui sequentur:

An Essay vpon the episites of Ignatius, by William Whiston, M. A. Professor of the Mathemat. in the University of Cambridge Lond. 1710. 8.

Iohn Edwards Observatt. et animaduerss, in Ignatii epistolas sunt in eius: Some brief observations and Reflections on Mr. Whiston's late Writings, falsy entitul'd Primitive christianity reviv'd. London. 1712. 8.

Ignatii historia exposita est a Nathan. Lardner in huius Credibility of the Gospel-History. part. II, vol. I. Lond. 1748. 8. cap. V. p. 144-188.

Breuiores epp. esse longioribus praeferendas, contendit additque obss. in eius epist. et martyrium etc. - lo. lortin in: Remarks on Ecclesiassical History. Lond. 1751, 8. vol. J. pag. 61-67.355.372. conf. Baumgarten Nachrichten von merkwürdigen Büchern, tom. VIII. pag. 532. sq. Hart.

[1] Denique longe minorem fidem merentur, quae latine tantum exflant epistolae tres, s. et 2. ad lohannem, euangelistam, et 3. ad Mariam, virginem, cum Mariae responsoria, de quibus vide, si placet, post *Vserissa* dist. de epistolis Ignatii c. 19. quae a me notata sunt in codice apocrypho Noui Test. pag. 834-841. Heroni quoque, diacono Antiocheno, suppositum est elogium Ignatii, quod latine edidit Baronius ad A. C. 110. nr. 9. ex MS. Vaticano, et ex aliis tribus codd. Vserius.

E 3

De

Digitized by

JOOGLE

38 Lib. V. c. I.

IGNATII MARTYRIVM.

Vol. V. D. 41742

De more Antiphonos hymnos decantandi, quem eccleliae Antiochenae a S. Ignatio traditum narrat Socrates VI. 8. vide Suiceri thefaurum et Meurlii, Cangiique glossaria, Theoph. Raynaudum Op. parasceuastico tom. 7. Opp. p. 457. sq. et Isphum Mariam Carum ad Re-Tponforialia et Antiphonaria eccleliae romanae, edita Rom. 1686. [add. vol. X. pag. 133. vet. edit.]

Quod in catalogo librorum Chaldaeor. fiue Syriacorum Hebed lefu pag. 17. Ignatius de re fidei memoratur, nihil aliud videtur respicere, quam eius Epistolas, quas Syriace fecum ex Oriente attulit ") alter Ignatius, Antiochenus patriarcha iunior, qui Romae, Gregorio X. pontifice, reformationi calendarii interfuit, ibique diem obiit. Quamquam Robertus Huntingtonus, quum in Oriente versaretur, summo sludio Ignatii epistolas, syriace verfas, inquirens, omnino incassum et absque tructu hoc fecit, vt narrat Tho. Smithus in eius vita p. 8.²) Videtur etiam memorare Labbeus bibl. noua MSS. p. 253-255.

In catalogo Liturgiarum chaldaicarum siue syriacarum, quem habuit idem patriarcha an), memoratur Liturgia S. Ignatii grance composita Antiochiae Anno 27. post escenfionem Domini, quam chaldaeam fecit S. Iacobus, episcopus Rohensis S. Eursteinus. [v. notitiam codd. Paris.]

Ignatii $\Delta i \partial \alpha \chi \eta$ five $\partial i \partial \alpha \sigma x \alpha \lambda i \alpha$ in veteri Stichometria memoratur inter Apocrypha, de qua vide *Pearfonium* part. 1. c. 4. vindic. Ex hac forte petitum dictum Ignatii, quod laudat *Chryfoftomus* hours. XI. in epift. ad Ephef. et Io. Antiochenus ap. Coteler. tom. I. monument. pag. 176. Ichilma et perturbationem eccleliae, crimen elle neque martyrii fangui. ne expiandum.

Acta Martyrii Ignatiani.

Interpolata habent graece Meta hrastes 20 Dec. et exinde latine Surius et Bollandus Calendis Februar. graece et latine in patribus [1] apostolicis Cotelerius. Sinteriora Iac. Viserius in lucem protulit latine ex duplici diuersa interpretatione, quam viranque e MSS. eodd. cum notis eruditis vulgauit in appendice Ignatiana, Lond. 1647. 4. Etiam graecum Actorum Ignatii exemplar in bibl. Bodleiana, fed interpolatorum reperit; itaque editione indigaum existimauit. Haec vero a *Philone*, Caio et Agathopode, diaconis, qui beatum CHRISTI martyrem e Syria comitati erant, descripta fuisse fibi persuadet, et fane in mom mentis huius generis videntur esse fide dignissima. Post Viserium eadem latine dedere

y) Vffer. c. 4. prolegom. in epiftolas Ignatii pag. 192. edit. Amft.

z) Thom, Smith. in altera epiffola ad Hearnium tradit, in itinere quodam, a. 1677. in Graecism, Anatoliam et Acgyptum ad inueftiganda Ignatii epiftolarum aliorumque patrum eccl. opp. exempla fuscepto, nihil fussie repertum. v. Thomae Smith, S. T. P. epittolae duae de S. Ignatii epiftolarum cod. msto Mediceo; vna cum Io. Ledgardi eadem de re obseruatt. quae exstant in

Iohannis, confratris et monachi Glastoniensis, chronica, siue historia de rebus Glastoniensibus, ex edit. Thomae Hearnis. Oxonii e theatro Sheldon. 1726. 8. ad calcem vol. II. conf. New Memoirs of Literature, vol. IV. pag. 205. et Brilggemann l. c. pag. 328. Harl.

aa) Vide Vifer. c. I. [lat. in Eusebii Renau. dotii collect. Liturgiarum oriental. tom. 1. pag. 215. fqq.]

Digitized by GOOGLE

Rol_

IGNATII CODICES.

Vol. V. p. 42

Bollandus in Actis Sanctor. Calendis Febr. tom 1. p. 13. seq. et Cotelerius in patribus apofolicis tom. 2. Graece denique et latine e codice Colbertino edidit Theodorieus Ruinartus in Actis Martyrum selectis Paris. 1689. 4. Atque inde Io. Ernessus Grabe tom. 2. spicilegii Patrum Oxon. 1699. 8. pag. 9. Tho. Ittigius in bibliotheca patrum apostolica Lips. 1699. 8. ac denique Tho. Sinithus ad calcem epistolarum Ignatii, Oxon. 1709. 4. In his Actis Epistola Ignatii ad Romanos graece sincere legitur, quam in Mediceo codice omisfam videre optauerat Is. Vossius, contentus interim interpolatam ex veteri versione latina recensere et castigare.

[Codd. scriptorum et] editiones Epistolarum Ignatii interpolatarum et spuriarum ")

Codd. aliquot iam memorauit Fabricius. Equidem eorum, qui fequuntur, notitiam miffis illis, quos nominauit Montfaue. in bibl. bibliothecarum etc. parare mihi potui. Florestias in bibl. Medic. Laur. funt in cod. XXI. plut. VII. Ignatii epistolae interpolatae XI. hoc ordine, (teste Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 269. 199.) 1) ad Trallesios epistola, vt dicitur, deutéea, et sic reliquae, reitn etc. signantur: prima igitur, quae fuerit vel in codice illo, vel in eo, vn le hic descriptus erat, (vti in cod. Paril.) defuit: 2) ad Magnelios: 3) ad Tarlenfes; 4) ad Philipponfes; 5) ad Philadelphenfes; 6) ad Smyrnaeos; 7) ad Polycarpum, Smyrnarum episcopum; 8) ad Antiochenos; 9) ad Heronem, diaconum Antiochiae; 10) ad Ephefios; 11) ad Romanos. — In cod-VII. nr. 31. plut. 57. eff cod. ille, saepius laudatus, ex quo Isaac. Vollius non satis diligenter descripsit edit. v. Bandin. IL col. 347. fq. — In cod. XV. nr. 12. plut. XI. Paffio Ignatii, fcriptore Metaphrafte. (Bandin. I. pag. 511.) — Citatur Ignatius in codd. expositionis factorum praeceptor. in florilegio sententiarum et in thesauro orthod. fidei, (Bandin. I. p. 99. 254. et 433.) — Ibidem secundum Bandimi catal. codd. lat. bibl. Mediceae Laurent. Gaddiagae et S. Crucis. I. pag. 730. Ign. epp. XV. - tomi III. pag. 516. c. X. et XI. et tom. IV. pag. 475. VI. et-VII. duae epp. ad S. Ioannem: - tom. III. pag. 516. XII. et IV. pag. 474. IV. epistola ad virginem Mariam cum epist. illius responsoria.

Paria in bibl. publ. fecandum cat. vol. I. et II. inter codd. Syriator nr. LXVI. et LXVIII. Ignatu et multorum aliorum liturgiae. (conf. infra vol. XIII. p. 820. et 822. de Renaulot. liturgiis oriental.) et in cod. CXIV. Ignat. Antioch. epiflola ad facerdotes, qua eos hortatur, vt munus fibi commiffum adcurate obeant. Inter codd. gractos in codice CMXXXVII. nr. 1. Ign. epiflolae XI. quarum prima defideratur; fecunda vero, quae ad Trallenfes foripta eft, initio mutila, (vti in cod. Florent.) — in cod. DCCCCL. nr. 26. fragmenta ex Ignatii epiflolis. — In Montfaue. bibl. Coislin. in cod. XXXVII. CXXII. et cod. CXVII. in Niconis collectaneis adferuntur loca ex Ignatii epifl. ad Polycarpum: (car. pag. 11. 191. et 198.) — in Nicetae collectione interpretum in euang. S. Lucae, (quae etiam in cod. XXVI. Auguftano, in Reiferi cat. p. 9. et in aliis bibl. eff) excerpta ex Ignatio, in cod. CCI. (cat. pag. 251.) — in cod. CELXVI. (cat. p. 390.) exc. ex Ignatii epiflolis.

bb) Conf. Beyeri disp. II. citatam Ittig. l. m. pag. 263. fqq. et quos laudaui in Introd. in hift. lit. gr. II. 2. pag. 185. Harl.

Digitized by GOO

o Lib. V. c. I. IGNATII EPIST. CODD. ET EDITIONES.

Vol. V. p. 42

Digitized by GOOGIC.

Aolis. — Ignatii martyrium in vitis fanctorum, d. 20. Decembr. in cod. CIIL. et CCCVI. (cat, pag. 213. et 422.) — fragmenta ex Ignatio in cod. CCCLXIII. (cat. p. 563.) — loca Ignatii in Maximi opp. in cod. CCCLXXI. (cat. p. 574. et 578.)

In bibl. L'eidenfi inter codd. Vossianos sont Ignatii epp. prouti Vossius eas videtur Florensiae, descriptisse. (vid. cat. pag. 399. nr. 72.)

In Britannia, fecundum catal. codd. Angliae et Hibern. Oxonii, in bibl. collegii Mariae Magd. in 'cod. LXXVI. f. nr. cat. 2217. inter libros latin. Ignatii ep. ad b. Ioannem cum huius refponforia; ad b. Mariam cum huius refponforia; Ignatii XII epp. ad alios; epist Heronis vel potius oratio ad ipsum defunctum. - In bibl. Bodkiang intercodd. Laudi, (cat. I. p. 54.) cod. LXVI. nr. 10-12. epp. Ignatii ad Mariam, cum responforia; Ign. II. epp. ad Jo. Euangelifiam. — in cod. MDIL. vita Ignatii martyris. — inter codd. Bodl. cod. MDCCCLXIII. nr. 15. (cat. pag. 91) epp. Ignatii et Mariae et Ign. ad Ioanném feniorem. — Inter aduerfaria Ger. Langbaeni, (cat. p. 268, b.) Ignatii versus in Adam, five ad amicum aerumna adflictum, citatur quoque in indice codd. Ant. Eparchi, infra in vol. X. pag. 484. ed. vet. — Contebrigiae inter codd. coli. Gaio-Gonuitens. nr. DCCLVI. epp. Ignatii martyris. et nr. DCCLXIV. Ignatii epifiolae lat. — Londini in bibl. Weltmonaft. nr. MCCXIX. (cat. H. p. 28.) Dionyfii. Ignarii, Polycarpi, luftini etc. expositiones in S. S. - Inter codd. lones. nr. MMMMMMMIC. (cat. II. p. 218. Ign, epift. gr. in 8. Inter libros Bernardi graec. cum misstis collatos, nr. MMMMMMMCCCLXXXII. (cat. II. pag. 226) Ign. et Polycorpi epistolae. — Dublini inter codd. Vijerii, nr. DVI. (catal. H. 2. pag. 34.) vetus interpretatio latina ex bibl. collegii Gonuilli.

Vindobonae in bibl. caefarea, cod. XLII. excerpta ex Ignatio in catena f. comment. in euangel. S. Lucae, (Lamber. comment. III. col. 163. 192.) — et in excerptis miscell, in cod. VII. nr. 16. (v. Nesselli catal. cod. part. H. pag. 21.) Harl.]

- LATINA trium epifiolarum 1. ad Mariam Virginem, et 2. ac 3. ad Iohannem apoflol. Colon. 1478. ") et Parif. 1495. 4. ad calcem quadrilogi de S. Thomae Becket, archieepifcopi Cantuarienfis, vita et processu super libertate ecclesiassica per Her. de Hofcham, Io. Carnotensem, Wilhelmum Cantuariensem et Alanum Tewksburiensem.
- Vndecim epistolarum, (omiflis tribus, quas ianı dixi, et epistola ad Mariam Castabalitidem-necdum reperta) Paris. 1498. fol. vna cum scriptis, Dionysio Areopag. tributis, et Polycarpi epistola, ex antiqua versione (vt observat Vsserva, Adoni iam Viennensi faec. IX. lecta) edente scatter scattering and scattering. Hinc Argentinae 1502, et Paris. e sodo-ci Clichtonei recensione 1515. tum Basil. 1520. 4. atque iterum separatim Argentor. 1527. [4. cum Polycarpi epistola. exc. Io. Kaoblouch. v. Panzer VI. pag. 112. et. de Basil. ed. pag. 221. qui praeter ea ib. pag. 38. adsert ed. Scattering epis. XI. cum Polycarpi exc. for pag. 221. qui praeter en ib. pag. 38. adsert ed. Scattering en XI. cum Polycarpi exc. for pag. 221. qui praeter en ib. pag. 38. adsert ed. Scattering en XI. cum Polycarpi en for scattering en tribution en tribu
 - cc) Hanc editionem Colon. Maittaire A. T. in ind. ex Orlando pag. 349. memorat; sed dubia esse videtur, et cl. Panzerus eius mentionem omisit. Harl.
 - dd) v. supra ad S. VI. in catal editt. Dionysii Arcopagitar. Harl.

EPISTOLARVM IGNATII EDITIONES. Lib. V. c. I. 41

carpi epistola et quibusdam Dionysii Arsopagitae opusculis, lat. Argentorati 1507. fol. Harl.] Augustãe Vindel. 1529.

Quindecim existolarum, addita illis vndecim epistola ad Mariam Castabalitidem et tribus. primo loco a me memoratis, edente [P] Symphoriano Champerio cum Areopagita. Colon. 1536.") et Ioach. Perionio curante 1557. atque cum Clementinis scriptis 1560. fol. Adde editiones Antwerp. 1540. Complut. 1541. Venet. 1546. 8. Paril. 1560 8. et quae in Micropresbytico 1550. et Orthodoxographis A. 1555. et in patrum bibliothecis obviae funt. [Plures edd. memorat Du Pin in noua bibl. auch. ecclef. I. pag. 60. fq.]

GRAECAE duodecim Epistolarum 1. edente ex MS. Augustano Valentino Paceo. Dillingae 1557. 8. qui in praef, etiam germanicae suae versionis meminit.

- a. Parif. 1558. [et, quae ed. differt a priore,] 1562. & spud Guil. Morellum, qui ad calcem, collatione latini interpretis, et doctifimi, vt testatur, hominis confilio plurium locorum cafligationes adiunxit. Nitida est haec editio. Etiam latinam nouam verfionem edidit 1661 8. [v. Maittaire IV. pag. 719.] fed quam Vairlenius notat in locis plurimis per vestigia veteris interpretis incedere, [Lat. nou. versionem, ap. Morel-Paril. 1558. memorat Maittaire III. p. 516. - Harl.
- GRAECOLATINAE 1. Cum versione fiue paraphrafi Io. Brunneri, (male Brumeras vocatur apud Nourrium p. 153.) Tigurini, graecis e MS. codice D. Casparis a Nydprugek descriptis. Tiguri 1559, fol. in Theologorum veterum graecorum collectione. Conradus Gesnerus, qui graeca ad patruelem suum, Andream, misit, tunc nihil inaudiuerat de Pacei editione.
- 2. Cum Hieron. Vairlenii Syluii interpretatione, feparatim ad calcem libri fubiecta et breuibus scholiis. Antwerp. 1566. et 1572. 8. apud Christoph. Plantinum.
- 3. Cum eadem versione scholiisque, in Orthodoxographis Io. Iacobi Grynaei. Basil. 1596. fol.
- 1. Cum scholiis Martialis Mestraei, Theologi. Paris. 1608. 8. qui Vairlenii versionem emendauit, eiusque et Morelli, et Iac. Billii ex lib. 2. facrar. Observatt. c. vlt. notas addidit.

5. Cum Mestraei versione et Nic. Vedelii castigationibus, Apologia, notis et dissertationibus. Geneu. 1623. 4. Fabr. Infcriptio huius edit. in qua multa pro VII. epistolis, quas habet genuinas, et de supposititiis, tum de Irenaeo ipso, eiusque dogmatibus horumque sensu atque interpretatione, multa contra Mestraeum, Baronium ac Bellarminum disputantur, nec pauca antiquitatis christianae capita explicantur, haec est; Ta Të ayis Iyvaris — anavra. S. Ignatii — quas exftant omnia, in duos libros diflincta. Quorum prior continet epistolas genuinas, alter (quinque) supposititias, cum XII, exercitatt. in eundem Ignatium pro antiquitate catholica aduersus Baronium et Bellarminum. Auctore Nic. Vedelio, Prof. in acad. Geneu. et verbi diuini ministro, Acceffit

fii Areop. et Ant. Eremitae epp. et quaedam adnotat. Franc. Rous edidit Lond. 1650. 8. latine Vol. VII.

p. 42 P

es) Cel. Panzer IV. pag. 434 in ed. hac Co- Mella patrum, et in his excerpta ex fex Iguatii lon, ineffe tradit Ignatii epp. cum opp. Diony- epistolis. v. Fabr. infra in vol. XIII, pag. 756. fq. Harl.

Digitized by

42 Lib, V. c. I. . EPISTOLARVM IGNATH EDITIONES.

Vol. V. F. 43.7 44

ceffit versio latina (Messaei), ab eodem emendata, com eiusdem apologia pro Ignatio et appendice notarium criticarum, ac indice quadruplici, Geneuae, ap. viduam et hered. Betri de la Rouiere, 1723. 4. Harl.

- 6. Cum Vairlenii et Mestraei scholiis in Auctario Ducaeano graecolat. bibliothecae patrum. Paris. 1624. fol
- GERMANICE per Martinum Mollerum, ecclesiasten Sprettauiensem in Silesia. Gorlirii apud Ambrolium Fritsch. 1592. 8. [rec. 1656]
- Gallice [Paril. Sim. Vostre. 1500. 8. v. Maittaire IV. pag. 729. —] per Guil. Morellum, Paris. 1562. 1612. 8. et per Eudemarium Rothomag. 1615. 8.
- [1] Iacobi Gretferi vindicias duodecim epistolarum Ignatii, alicubi latere testatur se audivisse, Philippus Labbaeus. Ifaacus quoque Casaubonus nonnullarum Ignatii epistolarum antiquitatem nouis se tuiturum rationibus pollicitus suit, quas praematura viri doclissimi morte interceptas dolet Pearsonius procem. Vindic. Ignatii.

Editiones Epiftolarum VII. Ignatii genuinarum.

quae interpolatas et spurias adjunctas fere habent.

- **GRAECOLATINAE** 1. Recenfente *Ifaaco Voffio* e MS. Mediceo, afque additis veteri translatione ab Vílerio edita, notisque fuis et Barnabae episiola. Amstelod. 1646, 4. Recufa haec editio Lond. 1680. 4. Locum episiolae ad Magnelios erudite illustrat *Io. Andreas Bostus* exercitatione philologica ad 2 Tim. 2, 22. Ienae 1673. 4. capite fexto, vbi et de Ignatii episiolis veterique eius interprete plura.
- 2. Iac. Visterii cassigatior, cum noua versione in Appendice Ignatiana: Lond. 1647. 4. postquam interpolatas antea graéce et latine cum eruditis prolegomenis notisque, et finceriorum veteri versione vulgasset Oxon. 1644. 4. Fabric. — Plenior inscriptio vtriusque edit. haec est:

Polycarpi et Ignatii epistolae, vna cum vetere vulgata interpretatione latina, ex trium msstorum codd. collatione, integritati suae restitutae. Accessit et Ignatianarum epistolarum versio antiqua alia, ex duobus msstis, in Anglia repertis, nunc primum in lucem edita. Quibus praesixa est, non de Ignatii solum et Polycarpi scriptis, sed etiam de apostolicis constitutionibus et canonibus, Clementi Romano tributis, Iacobi Vfferii dist. Oxoniae 1644. 4.

Appendix Ignatiana, in qua continentur I. Ignatii epislolae genuinae, a posterioris interpolatoris assumentis liberae, ex graeco medic. exemplari expressa et noua verfione explicatae. II. Ignatii martyrium, a Philone, Agathopode et aliis, qui pasfioni illius intersuerunt, descriptum, ex duabus antiquis latinis eiusdem versionibus, nunc primum in lucem editum. III. Tiberioni, Plunii Secundi et Traiani imperatoris de constantia martyrum illus temporis epstolae. IV. Smyrnensis eeclesiae de Polycarpi martyrio epislola, cum antiqua latina eiusdem metaphrasi, integre nunc primum ediva. V. Iac. Vstrii in Ignatii et Polycarpi acta acque in epistolas, etiam Ignatio perperam adscriptas, annotationes. Londini. 1647. 4. Harl.

3. Io,

Digitized by GOOGLE

- 3. Io. Baptifice Cotelerii com noua versione sua et notis, in patribus apostolicis 1672. fol. et, lo. Clerico curante, Amst. 1698. fol. in qua editione Cotelerii notis etiam animadversiones et prolegomena Vsserii, et lo. Pearsonii vindiciae Ignatii accedunt. Tessimonia veterum, diligentissime a se collecta, Cotelerius praemisit. [conf. I. Fabr. histor. bibl. Fabric. I. p. 48. fqq.]
- Thomas Ittigii in bibliotheca patrum apostolicorum, cum versione Cotelerii, sed subiecta separatim, vi in Cotelerii patribus apostolicis sactum, veteri interpretatione, interpolatis spuriisque epistolis. Lipsiae 1699. 8. Hic in disse illi bibliothecae praemilla non modo de Ignatio eiusque scriptis diligentissime differit: sed etiam de doctrina, in epistolis contenta, videndus in selectis capitibus hist. ecclesiasticae saeculi secundi.
- 5. Cum notis Io. Pearfonii antea ineditis et nouis⁴) Thomae Smithi. Oxon. 1709. 4. qua editione et graecus contextus ad codicem Mediceum et latina translatio ad MS. codiceum Cantabrig. nouo [P] studio exigitur. Ceterum interpolatae et spuriae epistolae a Smitho plane sunt omissae. Fabr. Conf. (Heumanni) censuram in actis erudit: Lips. a. 1710. m. Maio.
- S. Ignatii, martyris, epissola ad Romanos et fragmenta; cum praef. de Ignatio et eius foriptis, in I. E. Grabii spicileg. SS. PP. saec. H. Oxon. 1700. 8. pag. 1. sqq.
- S. Martyris Ignatii epistolae septem genuinae, quas nimirum collegit S. Polycarpus suaeque ad Philippenses epistolae subjects. (cura C. Aldrich.) Oxonii e theatro Sheldon. 1708. 8. Curatior est haec editio, codice Florent, denuo collato. conf. Bandin. cat. codd. gr. Medic. II. col. 435. vbi Aldrichi msta epist. ad Anton. Mariam Saluinum, qui cod. Mediceum sua manu totum exscriptit, exarata cum Aldrichi praef. ad edit. epp. typis exscripta Epistolas tamen septem Ignatii e cod. Florentino simili quidem, vti Virgilium, sudio, fed non tanta religione a Car. Aldrichio editas essente, foribit Petr. Franc. Fogginius in praef. ad Virgil. pag. XI. teste Saxio in Onom. I. pag. 296.
- The Epifiles of Ignatius, Bp. of Antiochj both Larger and Smaller, in Greek and in English, with the various Readings from all the Greek MSS. As alfo, a preliminary Differtation, proving that the Larger Copies of Ignatius are alone Genuine, and the Smaller only Heretical Extracts from them, made in the Fourth Century of the Church. By William Whiston — in eius Primitiue Christianity etc. 1711. 8. vol. 1-391. cf. Brüggemann View etc. pag. 326.
- epistolae genuinae, vna cum *Polycarpi* epist. Acc. vtriusque martyria: versionibus antiquis ac recentioribus, varr. lection. selectisque variorum notis illustratae. Item *Ignatii* epp. tum interpolatae, tum supposititiae, in *Rich. Rufel* PP. apostol. vol. II.
- Ignatii epp. VII. genuinae eiusdemque martyrii acta cum Pearlonii et Smithi fcholiis, adiunxit 10. Lud. Frey S. S. patrum apostolicorum epistolis, Basileae 1742. 3. Harl.
- **LATINA** ex veteri translatione (*Roberti* forte *Lincolnienfis*) ad duorum MSS. Cantabrig. - et Montacutiani codicum fidem edita a *Iac. V fferio*, additisque graecis interpolatis,

ff) Obiit Tho. Smithus anno 1711.

Digitized by Google

leđ

ALII IGNATII

Vol. V. p . 45 P 46

fed in quibus interpolationes, ex versione notatae, minio distinguuntur. Oxon. 1644. 4. 55) Veterem huiusmodi translationem Epistolarum Ignatii, in qua illa de Paulo vxorato desideranbatur, in bibl. Vaticana pridem euoluisse fe, testatus est Turrianus in Apologia pro Canonibus apostolic. contra Magdeburgenses, Paril. 1573. 8. pag. 8.

GERMANICA per C. D. V. B. A. 1693. 12. apud Io. Georg. Lipperum, et ad calcem Noui Teft. editi A. 1711. 12. Schifbecae prope Hamburgum [aGodofr. Arnold in: Sendichreiben der Alten etc. Franc. et Lipl. 1700. 8. pag. 28. fqq. et a Io. Ottone Glufingio in eius Briefen und Schriften der apostolischen Männer. Hamburg. 1723. 8. pag. 305. fqq. Harl.

ANGLICA, Wilhelmo Wakaco interprete, Lond. 1693. et 1710. 1719. 1737. 8. vna cum Clemente, Barnaba, Polycarpo, Herma. Fabr. [v. Brüggem. pag. 327.

[Excerpta franco-gallica. v. ad §. XVI.]

Praeterea hic notari possunt:

Sam. Florent. Riuini diff. de professoris veteris ecclesiae martyribus, Lipsae 1739. 4. S. XVII. vbi is, pag. 23. acta martyrii Ignat. fincera ratus, Sam. Basnagii argumenta, in Annal. polit. eccl. tom. II. exposita post Eusebium nata esse illa acta, lustrat reiicitque.

Progr. de mysterio silentii et clamoris ad locum Ignatii in epistola ad Ephesios cum oraculis apostolicis collarum. Gottingae 1738. 4.

D. Wernsdorfii progr. ad eumdem Ignatii locum eiusdem argumenti, Wittebergae 1762. 4. cf. D. Ernefti nou. biblioth. theol. vol. IV. part. 8. a. 1763. pag. 758. fqq.

Obferuations on the miraculous Conception and the teflimonies of Ignatius and Jufim the Martyr on that fubicit. In a feries of lettres to the Rev. Mr. Nisbett, occafioned by D. Prieftley. To which are added Remarks on Mr. Wakefield's opinion concer. ning Matth. XXVII. 5. By John Pope, Tutor in the belles Lettres and claffical Litterature at the New-College, Hakney. Londin ap. I. Iohnfon. 1792. 8. In epift. V. Dallaei, Du Pin aliorumque argumenta, epiftolas Ignatii effe fpurias, repetuntur. — Aliorum feripta iam excitaui in Introduct. II. 2. p. 188. Harl. De loco quodam Epp. I. vbi Iefus Seos dicitur Gentleman's Magazine 1797. Sept. p. 791. Oct. pag. 831.

Alii Ignatii^{hk}).

P. Egnatius, floicam sectam profession. Tacit. XVI. 32. Annal.

Ignatius, martyr Africanus, cuius meminit S. Cyprianus epistola 39. scripta A. C. 250. et Martyrologium Rom. 3 Febr.

Ignatius

gg) A Brüggemanne l. c. p. 324, citatur: İgnatii epistolarum vetus versio latina, ex duobus MSS. in Anglia repertis, nune primum in lucem edita. Oxoniae Exc Leon. Lichtield. 1642. 4. — Theodoretus in dialogis fragmenta Igngtii exhibet,

vid. vol. VII. lib. V. cap. 11. vet. ed. p. 436. — it. Macarii catena, ib. p. 775. Harl.

hh) Conf. Molleri Homonymolcop. pag 483. Harl.

Digitized by

ALII IGNATII

Ignatius, pro Cos. ad quem S. Nili epistolae.

Val. VIII. p. 45

Ignatius, grammaticus e diacono CPolitano metropolita Nicaenus fub initia Seculi IX. de cuius Iambis in Adamum, Tetraflichis, fabulas Aefopicas breniter complexis, aliisque fcriptis dixi lib. 2. c. g. §. 8. [vol. I. p. 635. fqq.] Eius elegantifiima, piiffima et mellitifiima carmina in Deiparam aliosque fanctos laudat, atque editurum fe promifit Allatius ad Eustathii Antiocheni Hexaëmeron pag. 284. Vide et Suidam in 'Iyvæ-Tios. Fabric.

- [Ignatii, magnae ecclefiae Scenophylacis, (v. I. Meur fi gloffarium pag. 638. fag.) i. e. valorum cultodis, alphabetum morale, fiue paraenefis ad nonitios, fecundum litteras alphabeti, gr. in cod. Augustano. v. Reiferi indic. libr. msst. bibl. Augustanae pag. 7. - Florentiae in bibl. Medicea, in cod. XVIII. nr. 2. plut. 9. et cod. IX. nr. 15. plut. XI. (Bandini car. codd. gr. I. p. 420. et 504. ex quo codice Bandin. ib. pag. 516. verfus illos XXIV, iambicos primum euulgauit. — Parifits in codd, bibl, publ. (fec. cat. codd. vol. II.) exflant in cod. MDCXXX. iambi in Adamum; (conf. fupra in notitia codd. Britann. Ignatii, martyris. in cod. DI. MDXXV. MDIL. eiusd. vita Gregorii Decapolitae; in cod. DCCCCIX vita Nicephori, patriarchae CPolitani: in alio cod. eiusd. tetraslicha. — Vindobonae in cod. caefareo XI. nr. 35. Ignatii, diaconi et Sceuophylacis magnae eccles. CPolitani, tandem metropolitae Niccae, historia vitae et miraculorum Tarafii, patriarchae CPolitani, cui, d. 25 Febr. a. 806. morienti, ipfe tamquam eius discipulus adfuit. v. Lambecii comm. VIII. col. 196. seqq. — fragmenta vitae Tarafii, in cod. XIV. nr. 2. (Lamb, VI. part. I. pag. 109. Non Tarafi vitam ab Ignatio fcriptam, (vti Kollarius ibid. not. A. fcripferat, fed eiusdem vitam Nicephori, Combefifium ab Allatio accepifie, et ab illo communicatam cum Henschenio, ab hoc autem in actis fanctorum, m. Mart. tom. II. pag. 294. latine, et pag. 704. graece effe vulgatam, adnotat Kollarius ad Lamb. VIII. not. A et B. conf. Fabr. B. Gr. IX. pag. 145. et vol. X. pag. 219. — de vita Tarafii, in Oxon. cod. Barocc. CCXXXVIII.
- Ignatii Monachi liber ad Conftantium, gr. eiusdem narratio quaedam, inter codd. Georg. Wheleri, canonici quondam Dunelmenfis cod. LVII. nr. 9128. in cat. codd. Angl. et Hibern. vol. II. part. I. pag. 358. — Ignatium hymnodum laudat Allatius, v. infra de Meledis Graecor. vol. X. pag. 133. ed. vet. Harl.]
- Ignatius, patriarcha ab A. C. 847. CPolitanus, cui, A. C. 858. deposito, Photius fuccessit, atque iterum A. 867. thronum concedere fuit coactus. De illo vide vitam eius cum variis monumentis et Synodo CPol. A. 854. sub eo habita, illustratam a Radero, Ingolstad. 1604. 4. et recusam t. 8. Concilior. edit. Labbei, et Chronicon ecclessiae graecae Philippi Cyprii cum Henr. Hilarii notis pag. 107. seq. Baronium tom. IX. Annalium, Martyrologia 23 Octobr. etc. Fabric. In elogiis et vitis fanctor. v. infra, in vol. IX. pag. 97. edit. vet. — Ex cod. Coissin XXXIV. Montfaucon in bibl. Coisl. pag. 96. seq. publici inris fecit Epistolam Nicaenae fynodi ad Alexandrinorum ecclesiam, gr. cum versione lat. In illa epistola (pag. 99. Montfauc.) Ignatii et Photii; fanctissimorum, orthodoxorum et celebrium patriarcharum aeterna memoria, -(iterum pag. 100, illius Ignatii an alius?) contra ea omnia, quae contra SS. patriarchas, Tarasium,

Digitized by Google

46 Lib. V. c. I.

ALII IGNATII.

ralium, Nicephorum, Methodium, Ignatium, Stephanum, Photium etc. scripta aut dicta funt, anathema esse fancitur. Harl.

Ignatius, cuius Acrofiichis aduerfus imagines legitur in Operibus Theodori Studitae pag. 169. T. V. Operibus Sirmondi. [fed lacunae longae et multae ex cod. Coisl. XCIV. poflunt farciri. In illo cod. est quoque ep. Théodori ad *Ignatium* episcopum *Mileti*, tefte *Montf.* bibl. Coisl. p. 144. add. p. 148. 314 et 318. in cod. CCLXIX. vbi epist. Theodori, ad Ignatium occurrit. *Harl.*

 Ignatius, Chryfopolitani monasterii abbas, Ignatius, metropolita Claudiopolitanus, et Ignatius, Lophorum episcopus, ad quos exstant Photii epistolae. Alius item Ignatius abbas, de quo in Epistolis Theodori Studitae. Fabr. Inter epistolas Theodori Studitae huius epistola ad Ignatium, abbatem, in cod. Coisl. CCLXIX. nr. 12. (Montf. bibl. Coisl. pag. 312. 318 et pag. 144. Theod. Stud. epist. ad Ignatium episc. Mileti.) et sic inter epist. Theodori Studitae occurrit in aliis codd. Theodori ep. ad Ignatium in Montf. catal. pag. 145. 146. sq. in cod. XCIV. sexies ad Ignatium, (vti scribitur,) filium; ad eumdem in cod. CCLXIX. bis, (p. 315 et 316 ac 320.) — Ignatius, Lesbius, metropolita Rhodi, de quo v. Demetr. Procop. de eruditis graecis infra in vol. XI. pag. 796. vet. edit. Harl.

Ignatius, episcopus, cuius colitur memoria 28 Maii in Ruthenorun: Ephemeridibus, quas iconibus infignes edidit Papebrochius ante tom. 1. Act, Sanctor. Maii.

Ignatii, nescio cuius, commentarios graecos MSS. in Aristotelis Logica memorat e Scipionis Tetti catalogo Labbeur bibl. noua MS. p. 171. Fabr. In cod. Mediceo XVI. plut. 71. titulus, illis commentariis in scripta Aristotelis logica praesixus, at manu aliquanto recentiore in summo margine exaratus est Μητεοπολίτου Σηλυβείας υπερτίμε Kuels Ίγνατιε τῶ ΦιλοσόΦε, Metropolitani Silybriae — Ignatii philosophi; et Band. in cat. codd. gr. III. col. 10. probabilem facit coniecturam, hunc Ignatium essentium, de quo Fabr. (nostro loco) disterat. — In cod. Naniano CCCXIX. pag. 506. nr. 70. in catal. codd. Nanian. p. 529. citatur: τῦ σοΦωτάτε — Kugoũ Ίγνατιε μητεοπολίτε σηλυβείας ποίημα. + βίος κοῦ πολιτεία τῶν ἀγίων Θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων και σαποσόλων; Κωνζαντίνε και έλένης. Inc. μεγισον μεν τῶν ὄντων ἐσιν ὁ Θεός. Κάλλισον δὲ ή ἀξετη.

Humilium monachorum Callifi, et IGNATII, ex coenobio Xantopulorum methodus et regula accurata et fanctorum patrum tessimoniis confirmata ad vtilitatem eorum, qui tranquillam et monassicam vitam feligunt, nec non de instituto vitae atque ordine ab ipsi seruando etc. opus diuisum in centum capita. Romae in cod. Barberinae bibl, tesse Allatio de Simeonibus pag. 185. ed. Paris. 1664. 4. et in cod. CCCLII. bibl. reg. Taurinens. v. cat. codd. gr. Taur. pag. 481. vbi citatur Henr. Warthon in adpendice ad Caueum, qui docuisset, Callifum II. patriarcham CPolitan. 2-1395. tribus menfibus, posiquam patriarcha remuniatus fuisset, fato esse functum. Tesse autem Allatio I. c. Simeon Metaphrasses in dialogo suo aduersus haereses mirifice extollit operis pretium, et vtrumque, scribit, vixisse sua

_`**I**GN**A**-

Digitized by

- IGNATII Bar Maadan, Iacobitarum patriarchae, et IGNATII Bartahib, Iacobitarum patriarchae, Liturgiae, Parif. in bibl. publ. inter codd. Syriacos cod. LXVIII. fecundum catal. codd. I. pag. 57. conf. Fabr. B. Gr. vol. XIII. pag. 820, not.
- IGNATII, Armeni doctoris, homilia, inter codd. Armen. bibl. publ. Parif. cod. XLVI. v. cat. codd. Parif. I. pag. 81. Harl,

Ignatius, patriarcha Antiochenus iunior, qui Romae fuit sub Gregorio X. de quo paulo ante feci mentionem. [De eius liturgia in Renaudoti liturg. orient. v. infra in vol. XIII. p. 822.]

- Ignatius, Pragensis, Prior Calinensis monasterii, qui scripsit Vitam et Passionem S. Bertharii martyris et abbatis XIX. Cafinenfis.
- Ignatius, Squarcialupus, Florentinus, monachus Benedictinus, abbas Cafinenfis A. C. 1520. extinclus, de quo tom. XXI. bibl. patrum Lugd. pag. 371. Fabr. [Conf. Fabr. bibl. lat. med. et infimae aetat. tom. IV. ed. Manfi, pag. 31.
- Ignatii, abbatis Camaldulenfis, Logica, prolata a 1593. in cod. Veneto monasterii S. Michaëlis, tefte Mittarellio, in bibl. codd. pag. 525. Harl.]
- Plures recentiores Ignatics memorat Nicolaus Antonius in bibl. Hilpana, et in his Ignatium Loiolam, conditorem ordinis lesuitici, defunctum a. 1556. et beatorum numero adlcriptum a Paulo V. A. 1600. Sanctorumque a. 1622. a Gregorio XV, Feftum eius calebrarur 31 Iulii, qui dies S. Germano antea facer erat. Vitam huius Iguatii post Ribadeneiram aliosque scripsit P. Bohourius.

Proxime exspectamus nouam epistolarum S. Ignatii, Antiocheni, editionem vna cum diatriba de Ignatiis ab erudito Viro Georgio Claudio, Claudii Iani, enius Albertus Bartholinus de scriptis Danorum meminit, filio, qui illius specimen mihi ostendit notis illustratum. Is totus in eo est, vt probet, illam, quam finceram eruditi habent, Ignatil editionem, adhuc ") quam plurimis in locis interpolatam effe, nihilque pro genuino admittit, nifi quod eodem plane modo fine vlla vel minima mutatione comprobatur fuffragio omnium codicum, quam in rem Florentinum et Augustanum diligenter contulit, vertionum item ac citationum. Cetera omnia reiicit, et minoribus typis exferibi curabit. In diatriba, quam praefiget, de Ignatiis nonnulla etiam dabit [P] hactenus inedita, Ignatii praecipue, diaconi, quae ex bibliotheca regis Christianiffimi descripfit et latine conuertit. [An lucem adspexerit ills ed. nescio et vero dubito. Harl.

XIV. POLYCARPVS, epifcopus Smyrnenfis a S. Iohanne⁴⁴), apoftolo, conflictute,

marty-

ii) Eadem fere Tentzelii sententia pag. 63. diff. felect, reiecta a Nourrio aliisque.

Fol. V. p. 46P47

kk) Irenaeus III. 3. arque inde Euseb. IV. 14. et Hieron. de S. E. c. 17. Hinc viris doctis per bene multos, qui vitam, fata omnemque histo-

II. 8. videtur designari Polycarpus, licet in Actis Polycarpi, Pionio tributis et apud Suidam Polycarpus Buculo successifie incerta fide tradatur. Fabr. Caucum, Basnage, Du Pin, Godeau, aliosque angelum Smyrnensis ecclesiae a S. Iohanne Apoc. riam Polycarpi, fabulas quoque, de illo sparsas, perfemartyrium nono Antonini Pii anno in igne fortiter tulit A. C. 147.⁴) Proconsulem, vt CHRISTO conuiciaretur, suadentem, detestatus his verbis ^{mm}: σνασικοντα και έξ έτη δελέυω αυτώ, και εδέν με ήδικησε, και πώς δύναμαι βλασφημήσαι τον βασιλέα με τον σώσαντά με; Sex et offoginta annos ei inferuio, nec vlla me vnquam affecit iniuria, it quomodo possum impie loqui aduersus regem meum et saluatorem meum? Acta Martyrii eius iam olim lecta in ecclesia, et dies natalis celebratus, sepulcrumque hodie etiam quotannis festo ipsius memoriae confectato solenniter inuisi testatur Tho. Smithus in notitia VII, ecclessiarum Afiae pag. 53. vbi et mentio ampli, quod Smyrnae adhuc ostenditur, amphitheatri, in quo coronatus martyrio Polycarpus fuit, cuius in memoriam hi Romae versus in templo S. Stephani in Caelio monte leguntur:

Sir. LT. 6. In medio ignis fum aestuatus.

Phoenicem fi quis medio miretur in igne Emori, et exfiructo se reparare rogo;
Obstupeat, Polycarpe, auidas tibi parcere stammas Non susas sacra te violare face.
Mille nitent taedae, rutilantque hinc inde fauillis Atque in te, Dominum, quem colis ipse, colunt.
Praemia nunc maiora tibi sed reddit Olympus, Ignea qui pedibus subicit astra tuis.

persequati sont, excitauit ipseque multus suit de illo Stolle in: Nachricht von den Leben — — der Kirchenväter etc. cap. II. pag. 41. sq. add. Hamberger zuverl. Nachricht. II. pag. 318. sq. 1. G. Walch histor. eccles. N. T. saec. II. cap. I. § 3. p. 588. seqq. et Nathan Lardner in Credibility of the Gospel History, part. II. vol. 1. Lond. 1748. 8. cap. VI et VII. p. 189-231. Harl.

ll) Confer Io. Pearsonii Opera postuma pag. 282. sqq. Neque adeo obstant, quac Samuel Bafnage huic fententiae obiicit ad A. C. 178. nr. 4. Nam et Antoninum vtrumque a veteribus inter se confundi tralatitium eft, et verba: LXXXVI annos ei inseruio nihil aliud timiunt, quam: in hanc vsque aetatem, qua annum attigi fextum et oflogesimum. Atque ita veteres intellexiste, ipsorum testimoniis diserte constat. Quod vero tunc vixerit Polycarpus, quum Apostolus Paulus fuas ad Philippenfes scripfiffet litteras, licer-nondum CHRISTO nomen dediffet, vt colligit Vflerius ex verbis latinae epistolae §. 11. neque ex illis verbis sequitur, (possunt enim de Sinyrnensi ecclesia intelligi,) neque Pearsonii sententiae magis, quam Ysterii, (qui ad A. 169. martyrium Polycarpi reiicit,) aduersatur. Aliorum objectiones diluit Gabriel Grodeckius diff. de anno et die passionis Polycarpi, Gedani 1704. 4. Samuelis Petiti

fententiam IV. 6. Var. lect. A. C. 175. paffum effe Polycarpum contendentis, confutatam vide a Steph. le Moyne prolegomm. ad Varia facra, qui pro A. 167. militat, atque ignis supplicium, quod S. Polycarpus subiit, a Luciano de morte Peregrini perftringi putat, atque a Themiftio, vbi noui Empedoclis meminit, cuius tamen verba aliter intelligenda effe notaui lib. 2. c. 12. §. 8. Fabr. Dodwell quoque in diff. ad Irenseum, I. S. 22. vltimum Polycarpi fupplicium adserit a. Chr. 147. Walchio etiam l. c. p. 594. Pearsonii argumenta non contemnenda videntur: qui praeterea memorat lo. Philippi Baratierii disquisit. de successione episcoporum romanor. p. 194. ac Martini Lubath dal. de antiquitat. martyrologica, Halae 1693. c. I. Contra Saxius Onom. I. pag. 318. a. Ch. 165. et rationes et calculum Henr. Valefii ad Eufeb: IV. H. E. 15. loco Eusebii memor. et Hieronymi de script. eccles. cap XVII. (pag. 80. ed. Fabr. qui etiam ibi in nota e. Pearsonii sententiam vertorem esse censet,) conuenientiorem probat. Pro codem anno Chr. 165. militat Masson in collectan. de Aristidis vita ad a. v. 918. aer. vulg. 165. fect. 7, add. Io. Iortin obst. de Polycarpi martyrio, in eius Remarks on ecclefiastical History. Lond. 1752. 8. vol. 11. pag. 101-134. 3731 fq. et 416-420. Harl. mm) Apud Euleb, IV. 15. Hift.

Prac-

Digitized by GOOg

Vol. V. p. 48

S. POLYCARPI EPISTOLAE CODD.

LATI-

ogle *

Praeter collectionem epistolarum Ignatii, quam Polycarpo deberi iam dixi, scripsit ipse complures Epistolas, ex quibus vna ad nos peruenit, publice olim, teste Hieron. legi solita Epistola ad Philippenses, Ignatio desuncto exarata, et pietate apostolici viri haud indigna. Fam interpolatam hodie ferri suspicabatur Tentzelius dist. select. pag. 158. sed parum firmis argumentis nixus, vt a D. Tho. Ittigio and demonstratum est, et a Guil. Causo in parte altera historiae literariae, qui Dallaei ⁶⁰) etiam et Larroquani ^{pp}) argumentis, aduersus hanc epistolam allatis, respondet. Etiam postremam epistolae partem aduersus eiusdem Dallaei et Lemonii suspiciones vindicat Nourrius Apparat. ad bibl. patrum dist. 8.

Codd. et Editiones Epistolae S. Polycarpi ad Philippenses.

- [Cum Dionysio, Arcopagita, praccipue cum Ignatii epp. saepe comparet Polycarpi epistola in libris et scriptis, et vero editis, quos supra iam recensuimus. Paucis igitur rem expediemus.
- Codicer. Florent. in bibl. Medicea, epiftola, at mutila in cod. XXI. nr. 12. plut. VI. tefte Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 270. — Vindobonae in bibl. caefarea in cod. XI. nr. 33. Smyrnenfis in Afia ecclefiae epiftola encyclica de martyrio S. Polycarpi, tefte Lambecio in comment. vol. VIII. col. 187. fcq. qui id martyrium cum Petauio et Labbeo vindicat a. Chr. 167. — Oxon. inter codd. collegii S. Mariae Magdal. ep. ad Philippenf. ecclef. nr. MMCCXVII. — Parif. in bibl. publ. Polyc. ep. ad Philipp. in cod. DCCCCXXXVII. in cod. autem MDIIC. eft alius Polycarpi, Afcetae, vita S. Syncleticae, quae etiam exftat in cod. Coislin. CCXXIV. fed Montfaue. in biblioth. Coislin. pag. 200. adnotat, illam vitam alibi adfcribi Athanafio, et prouocat ad monitum editionis fuae Opp. S. Athanafii, vbi inter fpuria iacet tom. II. — Leidae inter codd. Voffianos Polycarpi ad Philippenf. et Barnabae epiftola. vid. catal. bibl. Leid. p. 200. nr. XVI. Harl.]

nn) Ittigius diff. de Haerefiarchis apostolicae actatis pag. 186. et Appendice ad diff. de Hacrefiarchis pag. 75. fq. Fabr. Ittigii sententiam amplectitur quoque Walch 1. c. p. 596. Contra Cyprianus in not. ad Hieronym. de viris illustr. pag. 81. bibliothecae ecclefiaft. a Fabricio editae, interpolata, ait, eft epistola, quidquid dicant viri quidam doctifiimi. Valde antiquam quidem este epistolam, acque tamen minus genuinam, ac alia fcripta saeculi I. excuntis et saec. II. censet I. Sal. Semler in historicis prolegomm. ad Baumgartenii theol, polemicam, tom. II. §. 54. pag. 36. fqq. atque refutat Ittigium, praecipue D. Balthafarem, qui compendium quoddam dogmaticum ex epift. Polycarpi quafi conficere adlaboravit in libro docto quidem vtilique, inscripto: Doctrina Polycarpi de praccipuis christianae fidei capitibus. Accedit demonstratio veritatis et diuinae originis librorum N. T. ex Clementis R. testimoniis de apo-

Vol: VII

ftolis Iefu Christi: auctore Iac. Henr. Balthafare, S. theol. D. et P. P. in acad. Gryphiswald. — Ienae 1738. In praefat enarrat fcriptores, qu' de Polycarpo expoluerunt. — Attamen Godof. Leff. in: Wahrheit der christlichen Religion. edit. II. Bremae 1773. 8. p. 47. not. 55. de authentia illius epistolae, nullatenus dubitari posse pronuntiat. A Semleri fententia haud discedere videtur Roefsler in: Biblioth- der Kirchen-Väter. part. I. a. 1776. p. 93. fq. et dedit versionem illius epistolae germanicam atque adnotatt. illustrauit. Harl.

oo) Dallaeus de scriptis Dionysio et Ignatio suppositis lib. 2. c. 33.

pp) Matthaeus Latroquanus pag 64. seq. Obferuat, in Ignatianas Pearsonii vindicias, qui Polycarpo epistolam illam certissimis argumentis adferuerat part. I. c. 5.

Vol. V. p. 48249

- LATINE ex veteri versione primus edidit Iacobus Faber vna cum scriptis, Dionysio Areopag. tributis, et vndecim Ignatii Epistolis Paris. 1498. fol. per Ioannem Higmanum et Wolfgang. Hopylium. Saepius inde recusa, vt Argentin. 1502. Paris. 4515. (recensente Iodoco Clichtoueo) tum Basil. 1520. Colon. 1536. et vna cum Clementinis, Io. Cochleo eurante, Ingolstad. 1546. 4. et cum Dionysii scriptis, a Ioach. Perionio translatis, Colon. 1557. et cum Clementinis et Ignatio 1569. Exstar etiam in Micropresbytico Basil. A. 1550. pag. 27. in Orthodoxographis pag. 95. edit. A. 1565. atque in altera Orthodoxographorum exdores. A. 1569. part. II. pag. 4. et in bibliothecis patrum nulling non editionis, et nouissime Lugdunensis tomo secundo. Fabr. Conf. catal. bibl. Leidensis, pag. 65. — Polyc. epist. ad Philipp. lat. inter Franc. Rous mella patrum Lond. 1650. 8. pag. 12. et 13. Harl.
- [P] GRAECE (fed fect. 10.11.12 et 14. mancam) cum veteri Latina versione A 1633. ex Turriani Codice, e quo Sirmondus descripserat, primus publicauit Petrus Halloix tom. 1. de Vitis scriptor. Orientalium pag. 525. Hunc sequutae editiones:
- Iat. Vserii, qui cum animaduerss. suis et Patricii Iunii castigationibus ac Smyrnensium de martyrio Polycarpi epistola, notis illustrata, post Ignatii epistolas, suis in adpendice Ignatiana illam vulgauit. Lond. 1647. 4.
- Ioach. Iohannis Maderi Helmst. 1653. 4. qui praefationem et Vsserii Iuniique notis suas in martyrium Polycarpi addidit.
- Io. Baptistas Cotelerii, qui graecis nouam versionem suam notasque et veteri latinae verfioni itidem notas suas addidit in tomo secundo patrum apostolicorum. Paris. 1672. fol.
- Stephani le Moyne in Variis Sacris Lugd. Bat. 1685. 4. primum editis et A. 1694. iterum recufis, qui recenfui ex MS. Mediceo, cuius apographum a D. Rullaco acceperat, et in quo cum epistola Barnabae (pag. 218. edit. Vossii) nulla interposita distinctione ") iungitur. Notas vberrimas et doctifiimas idem Lemonius in altero volumine huius operis adiunxit.
- Io. Clerici in noua editione patrum apostolicorum Cotelerii, vbi Vsserii et Iunii notas Cotelerianis adiunctas et singulis paginis statim substratas habes. Amstel. 1698. fol. Tomo secundo.
- Tho. Ittigii, in Bibliotheca patrum apostolicornm graecolatina. Lips. 1669. 8. praefixa erudita de patribus apostolicis dissertatione.

Tho. Smithi cum eius notis, ad calcem epistolar. Ignatii, Oxon. 1709. 4.

[Cum

qq) Plura ciusmodi commifionum fiue commixsionum in libris MSS. exempla memorat Dodwellus diff. 1. in Irenaeum . 30. Itaque nemo hanc ob causam Polycarpo tribuet, quaé Barnabae este

veterum teftimoniis conftat. Neque Rullaeo hoe in mentem venifie credit Iac. Gronouius pracf. ad Melam, a fe A. 1696, editum.

POLYCARPI EDITIONES

Lib. V. e. I. 51

[Cum Ignatio - ed. Aldrich. Oxon. 1708. 8. - et in collectione Ruselii, vol. II. v. fupra in notitia edd. Ignatii. Harl.]

- ANGLICE in vita Polycarpi, inter vitas patrum, a Guil. Cauco concinnatas editasque Londini 1682. fol. atque inde faepius, et BELGICE, Salomone Bor interprete, Traiecti ad Rhen. 1698. fol. [a Guil. Wake in anglica epp. patrum apollolic. versione, Londini 1693. 1710. 1719. et 1737. 8. praemilia praefatione erudita. Longiora excerpta ex epiltolis Ignatii in lingua gallica dedit Fleury in: Histoire ecclesiastique, tom. I. Parif. 1756. 4. pag. 301 - 323. et Polycarpi ep. pag. 325 - 929. Harl.] et GERMANI. CE, interprete anonymo, Brem. 1701. 4. in iisdem Cauci Vitis, belgice et germanice recusis: interprete Arnoldo et Glu/mgio, cum Ignatii aliorum epp. v. de edd. et verss. Ignatii in superiore paragrapho.]
- [P] Prodiit etiam germonice, Martino Mollero interprete, ad calcem epifiolarum Ignatii, Gorlitii 1592. 8. et ex noua vers. in Nouo Test. germanice edito apud Hermannum Henricum Mollen, A. 1711. Schifbecae prope Hamburgum 12. vna cum epistolis Barnabae, Clementis et Ignatii.

Epistolae Polycarpi ad Athenienses, in qua Dionysii Areopagitae fecerat mentionem, meminit S. Maximus procemio ad Dionyl. p. XXXV. ") Hinc forte Suidas ei epistolam ad Areopagitam tribuit. Verum de his aliisque Polycarpi fiue deperditis fiue, illi fuppofitis fcriptis; διδασκαλία libro de obitu S. Iohannis etc. vide Caucum in hist. literaria et Ittigii dill. de patribus apostolicis §. 91. pag. 294. seq.

Polycarpum, interprete Victore Capuano, laudans Grotius ad Iohann. XVII. 4. refpicit fragmenta quinque in Vistoris Capuani Catena in IV. Euangelia, tributa Polycarpo, atque primum edita latine a Fouardentio ad Irenaei III. 3. atque inde ab Halloixio, Víserio, Madero, Cotelerio, Clerico, Ittigio.

Alla S. Polycarpi, PIONIO auctori fallo tributa, post Petrum Halloixium in vitis patrum Oriental. tom. 1. preflius a fe e veteri codice graeco versa latine dedit Ishannes Bul. landus in actis fanctor. ad diem 26. Ianuar. tomo II. qui etiam de Pionio iplo videndus tomo 1. Febr. pag. 37. fqq. Gaeterum acta illa Polycarpi, a W. Ernefto Tentzelio etiam in differt. selectis tom. 1. pag. 76. sug. latine exhibita. propter multas caussas merito viris doctis nullam fidem mereri videntur. Certiora de Polycarpo dabit SMYRNENSIS ecclefae epificia ad ecclefias Ponti, apud Euseb. IV. 15. histor. quam ex Menologio graèco 55) MSS. Barocc. Mensis Februarii integriorem Iac. Vilreius et ex eo Tho. Ittigius cum Polycarpi epistola edidit fed et I. Bapt. Cotelerius in patribus apostolicis et Theodoricus Ruinartus in Actis martyrum felectis, Thomasque Smithus cum Polycarpi epi-Rola recudendam dederunt, illustraruntque: Godfridus Arnoldus germanice etiam vertit et vna

gr. Iuntina 1516.8. et in cod. Vindolon. L. quod Lamb: in comm. de bibl. caesarea vol. III. col. 194. fq. integrum exhibet, citatur Polycarpus ir דע הפיטה דאי לאאאחטלמי 'Agnvav inisohy. et Lambec. in not. 3. haud dubitat, quin Polycarpus epistolam fuam ad eccl. atheniensem scripterst post discessium cium VIII. pag. 88. [col. 187. ed. Kollar.]

Vol. V. p. 49750

rr) In scholio ad Dionysii Areopag. opp. in ed. S. Dionysii in Gallias, nempe vel solatii caussa, ne a praeceptis et dogmatibus eius deficerent; laudatque Baronii annal. ecclef. tom. II. a. 169. nr. 18. Harl.

ss) Simile MS. in bibl. Caesarea. Vid. Lambe-

IQOOL Digitized by

CUIN

52 Lib. V. o. I.

S. IVSTINVS MARTYR.

Vol. V. p. 50751

cum aliis felectis Actis edidit. Latinam antiquam versionem, sue paraphrasio potius, Vfferius descriptit e duobus MSS. Cottoniano et Satisberiensi. Haec sunt vetustissima illa ecclesiae martyria, quorum lestione, vi scribit losephus Scaliger ad Euseb. pag. 121. piorum animus ita afficitur, vi nunquam [P] satar inde recedat: quod quidem ita esse vnusquisque pro captu suo et conscientiae modo sentire potst. Certe ego nihil vnquam iu historia ecclefiastica vidi, a cuius lestione commotior recedam, vi non amplius meus esse videar.

E recentioribus praeter Bollandum, 26. Ianuar. Halloixium et annalium conditores confalendi inprimis Caueus in vitis patrum, anglice, belgice ac germanice editis, et Tillemontius tomo 2. memor. hift. eccl. qui de Polycarpo, vt folet, accurate agit, et licet ") Aĉia -Pionii pro veris habeat, tamen Acta Polycarpi, fub Pionii venditata nomine, vt nulla fide digna merito reiicit. Confer etiam, fi placet, B. Theophili Spizelii Academiam. IESV CHRI-STI p. 23. feqq. Ca/p. Crucigeri orationem de Polycarpo tom. 3. declamatt. Witebergenf. pag, 708. feq. [in Melanchthonis declamation. tom. II. p. 336. Argentor. 1558. 8.] Ca/p. Sagittarium de natalitiis martyrum cap. 2. Fabulam de S. Benigno, Divionenfi, per Polycarpum in Galliam mitlo, refellit Ifinaël Bullialdus fingulari diatriba Parifiis A. 1657. 8. edita. Fabr. [Conf. Niceron. memor. etc. tom. II. pag. 153. nr. 9, verf. germ. Baumgarten. — Fabulam de columba, ex Polycarpi rogo euolante, examinat Chr. Aug. Heumann in bibl. Bremenfi, claff. III. pag. 429. fqq. vide quoque I. G. Walchui bibliothec. patrificam. I. pag. 19. fqq. Harl.

XV. IVSTINVS, Samaritanus **), Neapoli Syriae Palaessinae **) siue Sichemo [hodie Naplouse,] oriundus, Prisci F. Bacchii Nepos, natus videtur A. C. 89. in omni disciplina philosophorum versatus, Stoieum primo. mox Peripateticum, deinde Pythagoricum, ac denique Platonicum audiuit. Hinc per senis cuiusdam, (Polycarpi forte ***) fermones accensus cupiditare CHRISTI doctrinae pernoscendae, totum se illi dedit, et philosophum prosession documenta and instibit modo, sed et ore ac scripto aduersus Iudaeos Ethnicosque defendit, docuirque alios libenter, ac tandem a Cressente ***), philosopho Cynico, qui Megalopoli, Arcaduae ciuitate, versabatur vt ipse futurum diuinauerat ***), delatus, fangui-

tt) Pionium eadem, qua Polycarpus, perfequusione martyrium obiiste, Eusebius diserce restaur in Chron, et IV. 15. hist. pag. 135. Itaque recte huius sidem praefert Pearsonius pag. 302. seq. Opp. postum. licet recentiores atque adeo ipse Altorum Pionii auctor sub Decio passum Gribant. Haec Acta licet sincera videantur etiam Ruinarto, qui post Lipomannum Suriumque ac Bollandum (ad 1. Febr) illa Actis martyrum felectis inferuit, Tillemontio quoque et Valesio aliisque viris doctissimis: tamen vel ob hune ipsum ab Eusebio diffensure iudicio Baronii ad A. C. 254. § 1. reiiciuntur.

uu) Epiphan. haerefi 46. 1. vbi docet etiam, tri-

ginta annorum fuiffe, Ruffico et Hadriano tertium. Coff. h. e. A. C. 119.

vv) Inftinus ipfe in limine Apologiae maioris. Adde Tenzel diff. felect. tom 1- pag. 167. Grabe fpicileg. patrum tom. 2. pag. 134.

ww) Hoc non multum vero effe fimile ait I. G. Walch in huft. ecclef N. T. pag. 611 vbi a pag. 610-618 vitam is feriptaque Iuftini perfequitur. Harl.

ax) Inftinus ipfe fub init. dialogi cum Tryphone.

yy) Apologia minore f. 46. Confer Tatianum, Iuftini difcipulum f. 157. fcq. ad Gentes et Eufebium

Digitized by Google

S. IVSTINVS MARTYR.

Ianguine [P] fuo confirmanit, vnde haesit ipsi *Iustini* MARTYRIS nomen, quo facilius ab aliis Iustinis 22, non martyribus, diffingui posset, licet et plures suerint Iustini, martyres^a). Martyrium passus est praesecto vrbis Iunio Russico, (anno aetatis 74. CHRISTI 163.) qui anno superiore 162. cum Vettio Aquilino Consulatum gesserat. Passus itaque Iustinus anno tertio M. Aurelii Antonini et L. Veri^a). Asta Martyrii eius latine edita a Sunio et Papebrochio ad 13. April. a Baronio ad A. C. 165. et a Ruinarto in actis felectis Martyrum: sed graece et latine a Dan. Papebrochio in Actis fanctor. tom. 1. Iunii pag. 20. se Quod vero non de alio Iustino, quem Graeci in Typico Sabae et in Menologiis a nostro distinguunt; fed de Tatiani magistro intelligenda veniant, fatis mihi aduersus Papebrochii argumenta ad 13 April. pag. 104. sq. consirmatie videntur Halloixius in vita Iustini c. 26. Tillemontius ad Iustini vitam nota 13. tom. 2. memor. histor. eccles. [Theod. Ruinart. act. primor. martyr. p. 55. sq.] et Grabius pag. 141. sq. tom. 2. spicilegii patrum, qui triumg 2

bism in Chron. et IV. 16. hift. quem sequuntur Hieron. in catalogo, Syncellus p. 351. Chronicon Alex. altique. Ceterum Tatianus pag. 165. Megalopolcos iterum meminit, vnde colligas, non Romam, sed Arcadiae vrbem, cui Dianae Hymnise fanum, Pausania teste, propinquum erat, etiam pag. 157. ab eodem intelligi.

zz) Praeter Inflinum, fcriptorem latinum, puerie cuism notifiimum, quem cum nostro Martinus Polomus perperan confudit et luftinos duos, saeculo VI. Imperatores, fuit: 1) Iuftinus [aliis lufinianus,] Siculus episcopus, cuius epistola, ad Petrum Fullonem circa A. C. 483. fcripta ad calcom Zonarae in canones p. 538. atque inde t. 4. Concil. edit. Labbei p. 1103. prodiit. [Plura de eo dabit Mongitor. in bibl. Sicula, I. p. 417 fq.] Huic Infino quaefliones ad Orthodoxos et expositionem fidei tribuebat Dodwellus. fitem I. Mollerus de kriptor. Homonymis cap. V. nr. 47. p. 497 fed illes abnegat suftino martyri Mongit. p. 418. fq. cum aliis, quos citat.] 2) Iuftinus, archi-diaconus, ad quem scripfit Gelasius in S. Anshelmi collectancis tom, 18. bibl. patrum Lugd pag. 616. 3) luftinus, Manichaeus, quem confutauit Fabius Marius Victorinus, editus a Sirmondo, Parif. 1630. s. et tom. 1. Op. pag. 409. 4) Iullinus, abbas Herofolymitanus, cuius mentio in actis S. Anastafii Perfae sub Chosroë et cui Raynaudus epistolam ad Zenam ac Screnum tribuit. Acta illa Anastafii habent Surius et Bollandus 22 Ianuar. 5) Iustinus, ad quem Martial XL 66. Omitto luftinos, Dominicanum et Lippichlem, de quibus, Vollius hift. lat. aliosque in Gruteri indice Inkriptt, Vett. apud Reinefium p. 410. cp. ad Hof-

mannum. Nec minus recentiores, vt Iuslinum, Hispanum, abbatem Casinensem circa A. C. 1625. [v. Mongitor. bibl. Sicul. I. pag. 419.]

a) Praeter Iustinum, martyrem, quem in Graecorum Mcuologiis a nostro distingui dixi, Iustinus fuit Martyr nouennis puerulus sub Diocletiano passus, cuius martyrium versibus descripsit Beda tom. 3. pag. 266. fq. 'De hoc martyrologia 12. Dec. in quibus alius Iustinus memoratur Calendis Augusti, alius item 17. Sept. Etiam in Hagiologio Franco-Galliae, quod edidit Labbeus tom. 2. bibl. MSS. pag. 704. ad 15 Octobr. Vt omittam Iustinum Confessionem, cuius vitam edidit pag. 579. feq.

b) De anno vltimi supplicii non conuenit inter viros doctos. Du Pin in noua bibl, eccles. auch tom. 1. p. 87, et 97. not. h. cum auchore chronicorum Alexandrinorum a. Chr. 166. annum martyrii luftin. defignat, et Epiphanium (qui in Panario, haerefi 46. nr. 1. tom. 1. opp. pag. 397. luftinum, scribit, martyrii pro Christo perfectam coronam meritum effe in territorio romano, Ruflico praefide, Hadriano imperatore, (in' Adpinve Buoilius ne Perme nyemovos,) agentem annum tricefimum,) non quidem errare fletuit in nomine Ruffici, qui Marci Antonini tempore vixiflet, fed quod scripserit, Iustinum fub Hadriano palfum effe martyrium. Dodwell in differtat. III. in Irenseum §. XIX. p. 255, intelligendum effe illum annum Ch. 119. Hadriano tertium et Iunio Ruftico COSS de natalibus Iuftini et expungere iubet voce. Baaillus sique hyenoros et de tempore martyrii in alia omnia transit. Sed Oudinus l. c.

J009[6

Digitized by

Vol. V. p. 52 -

54 Lib. V. c. I.

IVSTINI M. SCRIPTA,

Vol. V. p. 52753

pag.

wiri; perinde vi Caueus, Tenízelius et Ittigius, Samuelque Basnagius) de Iússino eiusque scriptis diligenter disservere, ne de Natali Alex, Elia du Pín et Labbeo atque aliis dicam. Scripta, quae exstant, co, quo Parisiensis editio offert ordine, haec sunt):

1. Λόγος (παφαινετικός) fiue potius, vt Damastenur in parallel.) Euseb. Hieron. er Photius, ἕλεγχος πεος Έλληνας, p:1-37. [p. 6-35. ed. Monan.] Teste Maximo ad Dionysium t. I. p. 455. iple inscripterat Iszive: ΦιλοσόΦε του πεος Έλληνας λόγου. Citat Stephanus Gobarus apud Phot. cod. CCXXXII. exstantque verba apud Iustin. p. 21. ed. Paris. Vertit latine ante Perionium, Gelenium, Langum Io. Franciscus Picus, Mirandulanus, editum inter alia Piciopera Argentor. 1507. et Basil. 1528. fol. in Io. Sichardi antidoto contra haereses et in Micropresbytico 1550. et orthodoxograph. 1555-1569. atque iterum inter Io. Francisci Pici opera Basil. 1601. fol. Fabr. Separatim: admonitorius gentium liber, latine. Io. Franc. Pico, Mirandulae domino, interprete, nunc denuo ad exemplar graecum collatus, et qua licuit fide recognitus, Paris. in aedibus Carolae Guillardae. 1538. 4. v. Maittaire A. T. III. pag. 281. gr. f. a. Romae. 8. (in cat. Bodlei.) gr. et lat. notisque, cum Iustini apologia II. ex ed. H. Hutchin. Oxon. 1703. 8. — Iustinus in illo libello disputat de religione gentium profanarum deferenda; christianorum autem amplectenda: Illum tamen Oudinus l. c. I.

1. c. col. 184., locum Epiphanii infanabilem effe, et Dodwellum volufise frustraneo conatu isti mederi iudicat. At vberius expendit refutatque Dodwelli, opinionem Wilh. Erneft. Tenzel in fupplementis ad exercitatt. fel. part. prior. pag. 419. Iqq. et probauit Papebrochii emendationem Epiphanii, in commentario praeujo ad vitam Iuftini a. d. XIII. April. n. 9. aunum tamen Iuftini natalem contendit, in a. C. 88. annum vero interitus in a. Chr. 163., quo Rufticum praesecuram vrbis administrasse, probauit Reinesius, incidere, adeoque vixisse Iustinum annos LXXV. Idem in supplementis, copiofius tamen in exercitatione V. pag. 165. sqq. de vita, martyrio scriptisque Iustini, disputat et aliorum V. D. examinat iudicia stoue fententias. Alii aliter fentiunt, vt Tenzelius, Walchius aliique observarunt. Id tantum addam, Anton Pagium in critic. in annal. Baron. tom. 1. pag. 159. et Saxium Onom. I. pag. 304. (vbi multos, qui de Iustino expofuerunt, laudat,) hunc fubiiffe martyrium a. C. 165. arbitrari. Harl.

c) Qui quidem in actis martyrii Iufaini veftigia nouitatis de prehendiffe fibi videbatur in annal. polit. ecclef. ad a. CLXV. §. 7. tom. II. pag. 128. fed eius argumenta nullius effe momenti, pronuntiat *Walch.* l. c. §. VIII. pag. 614. Atque Caue aliique illa habent genuina. v. Stolle p. 51. Harl.

d) Halloixius in vita Iustini cap. 26. scripta Iustini in duos partitur tomos, ita, vt prior complectatur omnes Iuftini libros, de quibus nullatenus queat a quoquam dubitari, et qui fimul spectent ad fidei noftrae confirmationem, hoc quidem ordine: 1) λόγος πρός "Ελληνας. 2) paraenelis ad Graecos: 3) liber de dei monarchia: 4) apologia prior, quae in editt. male posterior audiat: 5) dialogus cum Tryphone: 6) epift. ad Diognetum: 7) apologia ad lenatum. In posteriorem tomum coniicit 1) opuscula philosophica: 2) epist. ad Zenam et Serenum: 3) expositionem fidei: 4) quaeftionum ad orthodoxos folutiones. Adulterina co iudice, ponantur, vbi libeat. Atque hunc ordinem comprobat Tenzel. pag. 425. Parumper disceffit ab hoc ordine Maran. in nouissima Iustini editione. Sed Du Pin (pag. 91.) alium ordinem servandum et in tres classes dispescenda elle censet suftini opera, in. 1) quae illius vere fint; 2) quae possint esse illius, licet certum non sit; 3) quae perspicue fint supposita. Sed compara Tenzel. l. c. Opuscula Iustino adtributa, et quae aut . genuina fint aut supposititia videantur, sigillatim examinat Oudin, tom. I. face. II. (in diff. de scriptis Iustini, martyris, p. 179. sqq.) cap. IIL-V. col. 187-203. Harl-

e) Confer Grabium tom. 2. spicileg. pag. #48. seq. et Tillemont. nota 6. ad vitam Iustini.

Digitized by GOOG

IVSTINI M. SCRIPTA.

pag. 187. fq. et propter still diversitatem et quod non nulla inesse videantur, quae repuguent tam vitae, quam reliquis effatis Iustini, huic falso adleribi existimat; nec.dissentire videntur Semler in historia dogmatum etc. praesixa alteri tomo theologiae polem. Bauumgarten, pag. 42. not. 44. et Lange in ausstührl. Geschichte der Dogmen etc. part. I. pag. 92. not. 2. adde Cottam in: Versuch einer Kirchenhist. etc. part. II. pag. 736. sq. — In sermonem anglicum e graeco transtulit, (Exhortations to the Gentiles.) Thom. Moses. Londini. 1757. 8. vid. Monthly Review for Nou. 1757. pag. 447. sq. Harl.

Gallice vertit Martinus du Pin, Paris. 1580.

Vol. V. p. 53

Germanice Caspar Hedio, cum historia ecclesiasti. Eusebii, Socratis etc. Argent. 1530. fol. Prodiit et separatim graece Parisiis ex Guillardi officina, exc. Io. Lodoic. 4. 1539.

2. Acycs $\pi \varrho os \ E \lambda \lambda \eta v as.$ p. 37-40.[p. 1-5. Mar.] Hunc c. ep. ad Diognetum primus graece edidit et latine vertit Henricus Stephamus A. 1592. [et 1595.]4.^f) Sed maiore, vt videtur, parte mutilum, quamobrem in eo non reperias difputationem de daemonibus, quam in co legerunt Tatianus, Euseb. Hieron. ac Photius, nec verba, quae ex Iustini $\pi \alpha \tau \alpha' E \lambda \lambda \eta v \omega r$ adfert Leontius contra Eutychianos et Nestorianos libro 2. atque graece e MS. Bodleiano descripsit Grabius tom. 2. spicilegii patrum pag. 172. Fabr. Oudin. 1. c. etiam hanc orationem, quamquam Iustino non indignam, negat, posse Iustino martyri adtribui quoniam auctor illius orationis amplectatur doctrinam, Iussino martyri Chiliastae omnino aduersam : nec distentit Semler 1. mem. propter genus dicendi declamatorium. Harl.

3. 'Απολογία ά και β΄ ὑπες Χειτιανών. Apologia breuior), vulgo prima ad fenatum rom. p. 41. 52. [p. 87. 98. Mar.] et apologia longior, vulgo altera ad Antoninum Pium, p. 53. 102. [p. 44. 87 Mar.] atque ad vnum imperatorem, non ad duos fe scriptifie, videtur testari ipfe Infinus tum in apologia, tum p. 349. dialogi cum Tryphone, vbi ait εγγεάφως se καίσαει σεοσωμιληκέναι, licet viri docti doceant, v ramque apologiam pro Christianis a Iustino seriptam effe ad imperatores, M. Aurelium Antonnum) et Lucium Verum, Senatumque Rom. circa A.

C. 161.

quo-

Digitized by

A Dé edit. Steph. 1592. enm Steph. et Io. Iac. Beuteri adnotatt. v. Histor. Stephanor. pag. 453 457. Alteram ed. a. 1595. memorat quidem Fabr. infra in vol. XIII. pag. 616. et Maittaire A. T. III. pag. 810. fed in nota b. dubitandum illi videtur dç hac editione, cuius quidem mentio fiat apud Almeloucen. pag. 46. Harl.

g) Quae etiam dicitur *mooriqu* ab Eulebio, IV. 17. hiftor. Fabr. [Sed Petauius ad haerefin XLVI. Epiphanii, atque Petrus Halloixius in vita S. Iuflini cap 26 corrigint in tri deutiger quippe quum Eulebius alio ordine Iuffini apologias recenteat, quam quo clim editae funt: quam emendationem probat oberiusque explicat, ordinemque clim vulgarem effe immutandum docet Valefius ad locum

A Dé edit. Steph. 1592. cum Steph. et Io. Iac. Eusebii citatum aliaque plura, quae collegit et reeureri adnotatt. v. Hiftor. Stephanor. pag. 453 petiit Oudin. l. c. col. 190. fqq. Harl.

> b) Euseb. IV. 12. Confer Antonii Pagi Criticam Baronianam ad A. C. 162. Ruinartum in actis selectis martyrum pag. 31. seq. et Io. Ernefli Grabe spicileg. Patrum tom. 2. pag. 150. seq. et praef. ad Apologiam Iustini breuiorem, cuius lacunam, quae occurrit statim post initium, supplet ex duobus a Damasceno servatis locis tom. 2. spicileg. pag. 173. seq. Ceterum Antonino Pio oblatam a Iustino apologiam, multis disputat Valesius ad Eusebii IV. 16. cuius argumentis Paglus loco laudato respondet. Fabr. Vilam omnino genuinam Iustini apologiam superesse, negabat Hardwinws, ab du Pin aliisque iam resutatus. Sie

56 Lib. V. c. I.

IVSTINI SCRIPTA.

Vol. V. p. 53754

[- Gra-

C. 161. et vtrainque esse veluti vnum quoddam opus, ita, vt longiori illi breuior instar adpendicis subiuncta suerit. Vtramque hanc apologiam, egregium vtique chrissianae pietaris monumentum, cum Langi versione, passim castigata notisque [1] variorum vndique collectis distinctam in sectiones, nitide edidere Oxonienses, prolixiorem quidem recensente Grabio 1700. 8. breuiorem H. Hutchino 1703. 8. qui libellum vtrumque aduersus Graecos et tertium de Monarchia subiunxit.

quoque Scaligeri opinionem (in animaduersf. Eusebian. p. 201.) apologiam secundam non amplius exstare Kortholdus in libro de perseguationibus ecclesiae primitiuae veterumque martyrum cruciatibus, Ienae 1660. 8. (multis accessionibus lo. cupletato, sub titulo: de persequut. eccles. primaevae sub imperatoribus ethnicis, Kilon. 1689. 4. et germanice verf. Rostochii 1664. 12. atque Hamburgi 1698, 8.) copiole examinauit et rejecit. Henr. quoque Vale/ins ad Eufeb. IV. cap. 16 pag. 75. Scaligerum longe falli docet. Idem Vale/ius ad Euseb. IV, 17. pag. 76. primum consentit quidem cum Eusebio, illam, quae ad senatum vulgo inscribitur, apologiam esse posteriorem; ied quod idem Eusebius priorem Iustini apologeticum M. Aurelio Antonino puncupatum effe scribit, Valefius in alia omnia transit, pluribus argumentis adlatis, quibus demonstret, potius Antonino Pio inscriptum effe illum apologeticum, eumque in vulgatis edd. falfo inferibi ad Senatum romanum, aut in Senatus nomine ipfum quoque imperatorem effe fubaudiendum : e quibus quoque colligit, (id, quod etiam diserte scribit Mich. Glycas in annalibus,) Iustinum non sub Pio fecisie martyrium. Vtramque autem apologiam adhuc exstare, iure arbitratus eft. - Valesii iudicium, primanı Iustini apologiam in editis, vere esse fecundam, Oudin. I. c. cap. IV. col. 193. fqq. vlterius explanat corroboratque firmius. Neque vero ab Eusebio semper adpellatam effe primam Iustini spologiam, quae vere fit fecunda, nec fecundam, quae vere prima, oftendit, monetque vocc, (in cap. 17.) iv Tỹ moorieq auti anohovir, effe vertenda, in praecedente ipsius apologetico, co nempe, cuius mentionem fecerat in capite praccedenti. Tum apologiam fecundam, vulgo primam, oftendit, effe haud integram, et interpolatam. Atque fere farraginem elle fragmentorum,ex antiqua et genuina apologia, aliisque Iuftini operibus collectorum, fuerunt, qui contenderent. Immo illam integram periffe, camque, quae hodie pro illa habeatur, fuisse praefationem prioris, file indictionem quandam ad imperatoris populique animos praeparandos, fibi, non aliis, per-

fuafit Dan. Papebrochius. Vtramque autem apologiam oblatam fuisse Antonino Pio, et quidem fecundam paulo ante Iuftini martyrium, Masson in collectaneis hiftor, de Aristidis vita ad a. Ch. CLXI. fol. K. 2. not. 2. monuit contra Grabium, qui vtrumque libr. ad M. Aurelii principium ac an. Ch. 163 vel 165. referre voluit. Ad calcem apologiae pro Christianis primae. f. vulgo fecundae, addita est epistola, nomine Marci Aurelii imperatoris, quam Io/. Scaliger ad annum MMCLXXXIX. chronici Eusebiani censet, ab imperitifimo rerum romanarum graeculo poft actatem Iuftiniani effe confictam, nec diffentit Simler l. c. pag. 42. not. 44 Confer Tob. Godofred. Hegelmaieri diff. in edictum imperatoris Antonini Pii pro Christianis etc. Tubingae 1777. 4. Alii id edictum adserunt Antonino, philosopho: de qua lite plura disputaui in Introduct. II. 1. pag. 140. sq. (vbi etiam laudatur Beykerts f. potius If. Haffneri Comm. de edicto Ant. Pii pro Christianis, Argent. 1781. 4. eius authentiam impugnans. add. Thirhlii notam ad apologiam I. p. 101. De anno etiam, quo h & pologiae imperatoribus fint traditae, feriptores aiffentiunt : de qua controuersia latius disferit Tenzel. in exercitt. felectis, part. I. p. 175 et 428. fq. breuiter autem Walch, in hift. eccl. N. T. pag. 615. Dogmata theologica, quae Inftinus in vtraque potiflimum apologia et in dialogo cum Tryphone fouit atque exposuit, copiose docteque recenset, et illustrat examinatque, item frequenter comparat et . modo probat, modo reiicit iudicia Bulli (in defens. fid. nic. sect. II.) Balti (in Defense des SS. Peres, accusez de Platonisme,) Sculteti, Clarkii, Whistoni aliorumque Semler 1. c. p. 42-70. qui procterea pag. 44. arbitratur, apologias duas a Iuflino non traditas effe ipfi imperatori. Atque hanc sententiam videri quidem valde probabilem, sed historicae veterum, Eusebii H. E. libr. V. capp. 11-13. Hieronymi epilt. 48. ad Magn. repugnare narrationi, observat Lange l. c. pag. 95. fq. not. qui de ingenio, eruditione scribendique genere Iustini haud benigne sentit, et eius placita theologica, in vtraque spologia declarata, fuse recenset examinatque a pag. 91-136. Hark

Digitized by Google

IVSTINI APOLL. EDITIONES.

Lib. V.' c. 1.

[-- Grabii editio est inscripta - 78 áyis Istivs etc. Santi Iussini philosophi et martyris apologis prima pro Christianis ad Antoninum philosophum cum latina lo. Langi verfione, quamplurimis in locis correcta; subunctis emendatt. et notis Roberti ac Henrici Stephanorum, Perionii, Billii, Sylburgii, Scaligeri, Helloixii, Casauboni, Montacutii, Grotii, Salmassii, Valessi, Cotelerii, pluribusque notis additis: adnexis insuper ad calcent v adnotationn. Langi et Kortholti, praemissa vero Langi praefat. qua summam huius apologiae enarrauit; edita a Io. Ern. Grabe. Oxoniae e theatro Sheldon. 1700. 8. In praefat. dolet Grabe, se caruisse codicibus, quorum ope tam integri, ut sufficiatur, folii iacturam, quam minores quosdam defectus refarcire et menda corrigere potuisset. Quare graecum textum e R. Stephani exemplari, tamquam prototypo, exprimendum curauit. Conf. Oudin. 1. c. col. 196, fq.

Hutchini autem editio hunc prae se fert titulum: S. Instini — apologia secunda pro christianis, oratio cohortatoria, oratio ad Graecos, et de monarchia liber, graece, cum latina 10. Longi versione quam plurimis in locis correcta, subiunctis emendationibus et notis Rob. et Henr. Stephanorum, Ioach. Perionii, Iac. Billii, Frid. Sylburgii, Io. Ern. Grabui, Io. Potteri pluribusque aliis additis; adnexis inssuper ad calcem adnotatt. Io. Langi et Christ. Kortholti, praemistis vero Langi praefationibus, quibus summam eorum, quae in hoc volumine continentur, enarrauit. Edita ab H. Hutchin, A. M. ex aede Christi. Oxonii e theatro Sheidon. 1703. 8.

Postea splendido vestitu ornita prodiit noua editio: 'Issiva etc. Iustini philosophi et martyris apologiae duoe et dialogus cum Tryphone Iudaeo. Cum notis et emendatt. Styani Thiribii. Londini impenf. Rich. Sare. 1722. fol. Textus graecus eft ex edit. Steph. fumma fide repetitus, quia, vt Thirlby in praefatione ait, codd. mssti horum Iuftini fcriptorum in Anglia nulli-fint, nec alibi gentium vsquam, praeterquam in Gallia. Addita est, flagitante bibliopola, versio Io. Langi, fed multum mutata. In notis tavoen de scriptura falta aut dubia a Thirlbio, (laepe bene, faepius audacter,) et reliquis interpretibus differitur. Textui subiectae sunt V. L. ex Eusebio, Syncello, Nicephoro et Zonara etc. excerptae; et his fubiunguntur notae editoris aliorumque. Lepidum vero caput fuille videtur Thirlbius. In longa et faepe nugaci dedicatione, (in qua et feriptorum ecclefiasticorum criticorumque caullam agere sustinuit, Britannos quosdam, fama eruditionis conspicuos, nomine quidem illorum omisio, proterue insectatus est.) atque in notis adeo sibi fapuit homo, vt onnes, etiam Iustinum, haberet insipidos. Summos igitur viros optimosque Iustini interpretes iuveniliter impudenterque infultauit. Grabium quidem virum bonum nec indochung praedicat, fed negat, eum criticum elle potuisse, vtpote quum neque ingenio, neque iudicio, neque doctrina fatis ad eam rem instructus effet. Cafaubonum, eruditione quidem minime vulgari praeditum fuisse; sed ingenio non admodum valuisse, iudieio multo minus, audacter pronuntiat. Vollium ita laudat, vt plura eius ingenii iudiciique laudi derrafiat. Quam turpiter in nota ad applog. I. pag. 18. cauillatur Bentleium! Et tamen gloriofus iste nominis atque eruditionis fuae iactator fuam editionem exornauit H. Stephani, Sylburgii, Perionii, Langii, Valefii, Billii, etiam Fabricii nostri, aliorumque, cumprimis Grabii, opibus, diffimulatis quidem in fronte libri, nec tamen in notis, illorum nominibus, vt illue omnino plurimum vtilitatis atque ornamenti adfertent huic editioni. Plau-Vol. VII.

Digitized by GO

58 Lib. V. c. I.

Plaustrum vero conuitiorum, quae Thirlbius in Iustinum ipsum et in Grabium aliosque effutiit in notis, congessit censor illius edit. in actis eruditorum Lips. m. Iun. a. 1723. Pri 233-241. et exemplis demonstrauit, multa defuisse Thirlbio ad famam critici atque interpretis fagacis acque ac fobrii eruditique confeguendam. Marklandum vero, (quod alibi legere me, memini.) latuiffe fub Thirlbii nomine, vix poflum adduci, vt credam. Neque tamen aeque abiecte fentirem de opera nousque Thirlbij omnibus, ac fecerat cenfor, qui, , optimae, aiebat, notae omnes ex Grabio funt decerptae, quas fi abstuleris, omne, quod reflat, non sterile tantum et exfangue, sed putidum plane cadauer erit. " Interdum enim incidimus in bonas, faltem ingeniofas emendationes atque doctas interpretationes locorum obscuriorum aut rerum antiquarum; quamquam etiam extuberantes, vt pag. 38. de Simone Mago; pag. 38-42. de inferiptione latina, Semoni deo Sanco, a Iuflino adlata; (de qua v. Semler l. c. pag. 62. et Goetz, fecus fentientem in obsi. fuis ad Iustini apol. II. paullo post memor. pag. 128) pag. 128-131. de fimulacro, quod Iustinus a Romanis coli scriplit; etc. Sed adparent rari nantes in gurgite valto. Sedulo contulit loca Iulini cum editt. facrorum oraculorum et patribus. Pearfonii aduotationes primum prodierunt ex bibl. Cantabr. et Dauisiús suas in apologiam I. observationes vltro misit. De vtroque, liberius iudicatur in praefatione.

In Gallandii bibliotheca vett. Patrum, (Venet. 1765. fol.) sunt in tom. 1. pag. 411. Iuflini apologiae, dialogus et fragm. cum adnotatt.

S. Iuftini apologiae duae, a Carolo Ashtan, gr. ac lat. Cantabrig. 1768. 8.

Commoda est editio eruditaque: S. Iustimi martyris apologiae, ex recensione Grabiana, var. lect. et coniecturas VV. DD. et suas addidit Christi. Guil. Thalemannus, A. M. et S. Theol. Baccal. Lipsiae 1755. 8. gr. versionis autem loco primum praesixit argumenta fatis ampla vtriusque apologiae, ex edit. monachi Bened. depromta; dein addidit breuem, at vtilem, indicem vocc. et formularum loquendi earum, quae Iustino vel soli familiares; vel in lexicis, hoc quidem sensu. quo ap. Iustinum, non estent notae.

Iufi.ni des Märtyres zweyte Apologie v. Beweis der Alleinherrschaft Gotter, griechisch und deutsch, mit erläuternden Anmerkungen. Nebst einem Anhange über das Leben, die Schriften und Lehren dieses Kirchenvaters für junge Freunde der Theologie von lo. Adam Goetz, Conrect. der Schald Schule zu Nürnberg. Nornbergae et Altdorf. 1796. mai. 8. Eft critica edit. et in apologia basis eft Thiribiana ed. sed pathim reficta: in obst. longioribus agitur de lustini vita, interitu, scriptis et doctrina. pag. 143. inferta est vet. de morte lustini narratio gr. cum vers. germ. ex actis sanct. Iun. tom. I. p. 20. Antwerp. 1695. v. Salisburg. A. L. Z. 1796. W. 29. pag. 457. sq. ephem litter. Erlang. a. 1796. plag. 71. pag. 563. seqq. et Gableri censur in ephem. litt. Norib. eiusd. a. plag. 73. vbi is existimat, nondum esse certum, suffinum ante oculos habuisse vilum, quod nos habemus, euangelium euangeli. starum, sed vel antiquins euangel. Hebraeorum, vti Stroth. sensit. aut haumoniam Matthaei et Lucae, variis interpolationibus interspersis.

In Ly.

Digitized by GOOGLE

k) Cuius et Pauli Prof. in praesenti Ienensis, illi zduersariam, sententiam iam adduxi in Introd. II. -2. pag./194. In Liturgiis SS. Patrum, exc. Parif. ap. Guil. Morel. 1560, fol. gr. est pag. 121. ex Iustini, martyris, apologia mai. locus de facra Eucharistia.

Vol. V. p. 54

Petri Tamburini, Prof. emeriti Ticin. Analifi delle Apologie di S. Iuftino, mart. con alcune rittessioni, Pauiae, ap. Comin. 1792. 8.

Sam. Gottlieb Lange disp. I. II. in quibus Iustini martyris apologia prima pro Chriflianis ad Antoninum pium sub examen vocatur. Ienae 1795. 8. v. Pauli Neues theol. Iournal. 1795. part. VI. pag. 603. sq. Lange tamen in: Geschichte der Dogmen. p. 110. sq. et pag. 115. sq. vindicat suam sententiam; a Paulo impugnatam, sed a Zieglero etiam in: theologische Abhandlungen, tom. I. p. 91. antea prolatam, a Iustino Aeyov et spiritum S. pro vna natura, siue, vt philosophi dicere solent, pro vno subjecto haberi, v. ipsum Fabric. paullo post de loco quodam Iustini. Langio nuper idonea argumenta opposuit S. V. Keil in Comm.: Ob die ältesten chr. Lehrer einen Unterschied zwischen dem Sohne und h. Geiste gekannt etc. haben, in: D. Flatt Magazin für christl. Dogmatik u. Moral tom. IV. p. 30. sg. B.]

Locum quendam in apol. I. contra Whistonum defendit Georg. Hicker in: Discourse premifed to fome Inflances of the Defects and Omiflions in Mr. Whifton's Collection of Teftimonies from the Scriptures and the Fathers, by Dr. Grabe. London. 1712, 8, pag. XXXIV-LI, tefte Brüggemann in View etc. pag. 336. Ibid. pag. 335. Whiftoni liber, in quo de Iustino agitur, fic citatur: Iustin Martyr's full account of the christian worfhip, baptism, and the Lord's supper, foon after the age of the apostles, taken out of his first Apology, with the Notes of Dr. Grabe and Mr. Whifton, in: Supplement to St. Clement's and St. Irenseus's Vindication of the apoftolical Conflictutions, by Wil. Whifton M. A. London. ap. auctor. 1716. 8. pag. 3-28. - recuf. in eius Primitive Eucharift, reviv'd. Londini 1736. 8. pag. 29. 48. - Ibid. p. 337. citatur: Difficulty in Iuftin martyr in the Oratio ad Graecos explained by T. Row: critique on Thirlby's Iuftin Martyr by T. Row; Illustration of a disputed Passage in Iustin Martyr by Edw. Harwood; a controverted Pasage in Justin Martyr illustrated by T. Row; a new Translation of the fame disputed passa. ge by A. B. in: Gentlemans Magazine a. 1783. mai. Iul. pag. 551. Sept. pag. 750. Octobr. pag. 831. Nouemb. pag. 904. et m. Iul. a. 1786. pag. 570. - Apologia longior, gallice verla, prodiit Paril. 1686. 12; ' Ha l.

Adde, fi placet, in loca quaedam longioris apologiae obferuationes Latini Latinii pag. 36. feq. bibl. facroprofanae, 10. Clerici tom. 2. bibl. felectae pag. 328. fq. et meas qualescunque in Nouis litterariis Hamburgensibus A. 1703. pag. 79. fq. quibus hoc loco paucas tunc promissa adjungam.

Pag. 4. et 5. edit. Ox. Aft ne quis haet dista votem fine ratione temere prolatam effe existimet, volumus in trimina Christianis obiesta inquiri, atque, si ita se habere probata suerint, pro eo atque par est puniri, seu potius (ipsimet nos) illa punire. 'Aξιδμεν κολάζεσθα, ως πεέπον έςὶ, μαλλον dễ κολάζειν. Geminus locus infra pag. 32. κολάζεσθαι dễ τες εκ ακολάθως τοῦς διδαγμασιν αὐτε (χειςε) Βιεντας, λεγομένες dễ μόνον χειςιανες καὶ ὑθ' ὑμῶν ἀξιεμεν. Ceterum eor, qui minus consentaneam praeceptis Christi agunt vitam, Christianique solo nomine sent, a vobis quoque puniri optamus. Vti vero his posterioribes verbis poenas, a magistratu ethnico infligendas, Iuflinus opponit supplicits fempiternis apud inferos; ita in priore loco sibi ex aduerso opponuntur poenae, a magistratu inferendae, et ab ipsis Christianis. Neque obiecerit aliquis, integrum non suisse Christianis

H 2

Digitized by

60 Lib. V. c. 1.

IVSTINI

in sceleratos animaduertere; nam, vt de poenis ecclesiassicis nihil dicam, sufficit Iustinum his verbis docere, quod Christiani adeo non probent illa scelera, vt, si possent, libenter ipsi seuere eadem essent vindicaturi.

Eadem pag. 5. Ta neavyante inayen negetium faceffere. Sic inayen nivouvon et fimilia, obuia in graecis scriptoribus.

Pag. 9. Tỉ dn ἐν τῦτ ἀν ἔιη ἐΦ' ἡμῶν; quare igitur ita agitur nobiſcum?, vt nempe a vobis prohibeamur. Paullo ante enim dixerat: κακένων (indigna de Diis tradentium) τα διδάγματα οἱ μετερχόμενοι ἐκ ἔργονται προς ὑμῶν. Eorumque dostrinam qui propagant, neu'iquam prohibentur a vobis. Infta pag. 18. και ὑπερ πάντων ἀνθρώπων ἡγέμεθα ἔναι το μη ἔργεσθαι ταῦτα μανθάνειν, ἀλλα και προτρέπεσθαι ἐπὶ ταῦτα. Atque e re cunstorum hominum effe arbitramur, ut non modo ifta addiscere non probibeantur, sed etiam cohortatione ad ea incitentur.

Pag. 14. Quum dixisset Iuslinus, ab ethnicis ipsis, ex Platonis sententia, exspectari iudicium, olim de hominibus habendum a Minoë et Rhadamanto, Christianos vero existimare, suturum, vt ante Christi [P] tribunal, quotquot sunt homines, sistantur: subiuhgit: ei μèv šv απιτον n αδύνατον τέτο Φήσει τις πεός ήμας, ήδε ή πλάνη έτιν άλλα πεός έτεςον, μέχεις δ δεγα μηθέν αδικέντες έλεγχόμεθα. Quorum verborum hic est sen subis consistent incredibile essentie, aut ita sieri pusse negauerit, error noster faltim confistet in eo, quod nos alii cuidam (CHRISTO nempe) tribuimus, quod vos, ethnici, Rhadamanto et Minoi vindicatis, dum interim in re ipsa nihil peccosse aut alfurdi staturiste a vobis conuinci possium. Πλάνη άλλο πεός έτεςον est error, quo quis decipitur in subisecto, neque locum h c habet Langi vel Perionii interpretatio, neque cum clarissimo editore necesse est est subis corrupta, mutilaue sus sus farei.

Pag. 47. Nihil deest, sed tantum ex superioribus subintelligenda vocula xey ori.

Pag. 48. Pro ir yea Quis ze Quives, Meursius legit ir ra Quis, quod magis placet.

Pag. 54. αλλ' ότι μη διώκονται μηδε Φενεύονται ύΦ' ύμῶν καν δια τα δόγματα, vertendum eft, sed quod non perfecutione petuntur a vobis, neque officialuntur nifi ob dogmata sua, nempe quod Christiani sunt.

· Pag. 61. Grabius pro βασιλεύοντι ήςώδη et βασιλεύς ήςώδης putat Iuslinum scriptifse ieges et iegevs. Sed facerdotem numquam-βασιλέα vel βασιλεύοιτα dicturus fuisset Iuslinus. Itaque verius est, quod notauit Vsfirius lib. de LXX. Interpretibus pag. 32, bonum virum Iuslinum Philadelphi et Cleopatrae bibliothecarum historiam inter se commiscuiste.

P.66. in verbis: èv ois claeë το παρά τη θεϋ σπέρμα, ο λόγος, nihil mutandum, neque pro σπέρμα legendum πνεύμα: refpicitur enim 1 toh. 11, 9. et res eodem recidit: nam per femen illo in Iohannis loco Spiritum Dei intelligendum notat trenesus IV. 51. Confer Ioh. 111, 6. Qeod porto Spiritus Dei etiam de λόγω dicatur, diferte docet luftinus p. 69. et multis aliis veterem teffimoniis docet Grotius ad Marci II. 8. Petanius de SS. Trinitate pag. 70. et Bulius defensione fidei Nicaenae pag. 37. feq. [Conf. Semter 1. c. p. 46. fqq. Lange paullo ante mem. et Brucker, hill. crit. philof. 111. pag. 373. fqq.]

Iuflini

Digitized by

J()(

EDITIONES.

Vol.V. p. 55756

Lib. V. c/ I. 61

Iufini, Tertulliani et Minucii Felicis pro chriftiana religione apologias, Vincentiique Lirinenfis commonitorium Anglice vertit et prolegomenis ac notis illustrauit D. Williams Receius, Londini 1710.⁴) 8. 2 vol. Graece pridem etiam impressae funt Iustini apologiae Rom. a Zannero 8. vna cum Gregorii Thaumaturgi, Athanasii, Bassiii M. Gregorii Naz. et 10. Chryfostomi nonnullis, curante Hieronymo Bunesso, S. I. [Hanc ed. alii habent dubiam. Exhortat. ad Graecos, Romae I. a. graece esse esse este editam, ex cat. bibl. Bodl. supra adnotauimus. In cat. bibl. Barber, pag. 585. citantur Iustini felecta quaedam, gr. Romae. 8. f.a.]

[7] 4. Reel Ses µovae ylas. p. 103-176. [p. 36-43. Mar.] Pars prior huius libri). qua un tatem DEI en Tav mag nuiv yea Quiv teste Eusebio Iustinus demonstrauerat, intet cidit. In Oxonionfi editione huius libelli additae funt praeter alias ineditae antea atque eruditae Iohannis Potteri notae. Fabr. Editus est liber quoque et germanice versus notisque illustratus a Goetzio cum apologia II. p. 70. fqq. A Iuftino, martyre, fcriptum fuiffe librum de dei monarchia, ex testimoniis Eussie H. E. libr. IV. cap. 18. Hieronymi de scriptor. eccles. Photii bibl. etc. patet. Sed librum, qui exflat, de monarchia dei, in quo locis veterum, potiflimum poetarum, non, codicis facri doctrinae veritas confirmatur, ad Iuftinum vere pertinere, negant Periodius in observant, fuis ad Iussinum, Andr. Rivetus libr. II. critici facri, cap. 5. nr. 5. Abrah. Scultetus in medulla theol. patrum, lib. I. cap. 9. pag. 24. (v. Oudin. l. cit.) Quod ad carmen prouocatur, idque ab auctore libri adtribuitur Orpheo, (pag. 80. Iqq. ed. Goetzii, qui comparat Euseb. lib. III. de praepar. euangel. vbi etiam multo aliter legitur.) et alia loca ex Pythagora graecisque tragicis contra idolorum cultum ab auctore libri acque ac a Clemente Alexandrino excitantur, quorum nullum fuperfit vesiginm apud Plutarchum et Stobaenn, quaessio mota est, vnde illi scriptores eccles. loca isla sumserint Quare librum fraudi alius ac Iuftini adscripferunt V.V. D.D. Atque Efchenbach in mutua. libro: Epigenes de poesi orphica etc. Norib. 1702. 4. pag. 136. sqq. et locum istum excerplit, et interpolationes fraudemque late docteque manifestauit; denique p. 143. Aristobuhum, hebraeum philosophumque peripateticum fraudis illius et libri ipsius prodidit architectum. Elchenbachio adfenlum praebuerunt Moshem. et Brucker. Elchenbachii quidem fententiam Fabric. nofter fupra in vol. III. pag. 469. (vbi de Ariftobulo agitur,) haud probauit; fed latius cam firmauit corroborauitque Valken. in diss. inedita apud Lusas, (qui consentit,) in Obsf. in loca vett. praecipue, quae sunt de vindicha diuina. - spec. tertio, beidae 1793. mai. 8. p. 133 fq. vbi docetur, ex Ariltobuli Comm. in Legem Moyfis patribus petita effe illa postarum fragmenta ab ilio conficta. (coll. Ien. A. L. Z. a. 1794. n. 251. p. 294.) Attament totum illud fragmentum, et omnia loca, ex Orpheo, Philemone et Pythagora excerpta, et omnia fragmenta Tragicorum citata, ab Aristobulo esse conficta, haud credit Lange l. c. p. 72. Iq. contra opinatur, multa veterum, praecipue poetarum, loca fuisfo iam antea a Pythagoreis et neoplatonicis ferioris aeui more ipforum? yt fuo illa fystemati adcommodarent, immutata, et his luftinum vium effe ad idolorum cultores refutandos ac debellandos. Pag. autem 81. in not. fragmentum, opinatur, maioris cuiusdam carminis non quidem Orpheum, fed antiquum

 Apud Britggem. 1. c. pag. 335. anno 1709. — rec. Lond. 1716. 8. Harl.
 Du Pin bibl des Auteurs ecclefiastiques pag. 58. Grabe pag. 153. Tillement. nota 7 ad vitam Lutini, Sam. Bajnage ad A. C. 165. nr. 9.

Ha

Digitized by GOC

tamen

62 Lib. V. c. I.

IVSTINI OPERA.

Vol. V. p. 56 7.57

tamen et germanum Pythagorae discipulum habuisse parentem., Quidquid est, fragmenta illa interpolata esse videntur vel a Iustino vel ab Aristobulo vel ab antiquiore quodam philosopho. Harl.

5 'Aværçonni doy µárav rivav Açızore Aixav ad Paulum, presbyterum, p. 110. 159: - [ed. Mar. p. 549-583.] Legit etiam, (licet non integram.) ac Iustino tribuit Photius cod CXXV."). Neque illus esse abnuerim, non vni forte Paulo inscriptam, vnde plurali numero in praes. vtitur: quamquam noui a plerisque et novissime a Nourrio pag. 454. sqq. Adparatus in dubium vocari "). MStus codex duabus paginis auctior exstat in bbl. Caesarca, si credimus Lambecio VII. p. 20. et 106. °) sed sefellit eum lacinia ex resultatione responsionum graecarum adtexta, qualis in graeca Rob. Stephani editione occurrit, vt iam clarissimis viris ") observatum. Latine vertit Guil. Postellus Paris. 1552. 8. (12.)

6. Ἐρωτήσεις χριτιανικώ ἐ προς τès Ἐλληνας p. 159-196. [p. 507-538. Mar.] Eiusmodi librum a luttino feriptum effe, ex eius Apologia breuiore p. 47. (quem locum etiam repetit Eufebins IV. 16. hift.) pulere observauit Grabius tom. 2. spicilegii p. 156. Ceterum hoc, quod exstat, post luttini aetatem si non suppositum, certe interpolatum esse oportet, vt docet vel repetita pag. 160 et 161. seq. 166. Manichaeorum mentio, vt alia iam omittam. Adpendicis loco pag. 196-199. [seq. 166. Mar] subiciuntur aphorissi duodeuiginti, Ethnicorum opinionibus oppositi. [conf. Walchii bibl. patrist. pag. 204.]

7) Ἐρωτήσεις ἑλληνικαὶ ἰέ προς τὸς χρισιανὸς περὶ τὲ ἀσωμάτε καὶ περὶ τῦ Đeẽ, καὶ περὶ τῆς ἀνασάσεως τῶν νεκρῶν, p. 199. leqq. [p. 535. M.] qu bus p. 201-216. [p. 537. lq. M.] fubiiciuntur ἀποκρίσεις χρισιαναὶ προς τὰς προεφοηθέσας ἐρωτήσεις ἀπὸ (leg. κατὰ ex Photio) τῆς εὐσεβέτας τῶν Φυσικῶν λογισμῶν. Videtur enim hoc teriptum respicere Photius, quando inter Iustini monumenta cod. CXXV. ἀποριῶν κατὰ τῆς εὐσεβέτας, κεφαλαιώδεις ἐπιλύσεις inemorat.

8. Ugos TPY ΦΩNA 'Isdaiov, Διάλογος, Colloquium de veritate religionis chriflianae cum Tryphone, Iudaeo ⁴), (qui ex bello sub Hadriano [**P**] prosugus Corinthi mul.

m) Opus a Photio indigitatum aliud effe videtur Oudino. Harl.

n) V supra in vol. UI. p. 226. — Walchii theol. patrift. pag. 333. et 413. vbi hoc et quae nr. 6. et 7. memorantur, adulterina esse pronuntiat. In dubium quoque vocatur a Perionio, Sylburgio, Possieuino, Baronio etc. apud Oudinum I. c. col. 198. seq. qui probare videtur Perionii iudicium, a Riueto lib. II. critici facri cap. V. pag. 196. adoptatum. Is enim, quod ex praefatione auctoris ad Paulum intelligatur, non in folum modo Aristotelem; sed contra omnes idolorum cultores et philosophos scriptum esse idolorum cultores et philosophos scriptum esse dogmata περίΘεῦ κτίστως refellantur, haud inepte coniivere fibi viletur, huius opusculi (ἐκλεγῶς τῶν Ἐλληνικῶν περί Θεῦ κτίστως δογμάτων.) esse patter

et adpendicem 1) quaestiones quinque ad Graecos cum Graecorum responsione et responsionis illius consutatione; pag. 159. ed. Paris a Fabricio etiam citatae: 2) adpendicem ad Graecos. qua et Aristotelis et aliorum philosophorum dogmata quaedam consutantur; pag. 196. 3) quaestiones graecanicas ad christianos de deo, de resurrectione mortuorum; pag. 199. cum responsione christiana ad quaestiones illas; pag. 201. et responsione ad quaestionem de resurrectione mortuorum; pag. 208. Harl.

o) Siue col. 41. fq. ed. Kollarii, (qui in nota confentit cum Grabio et Fabricio,) et, col. 228. de codd. Vindob. X. et LXIV. Hart.

p) Tentzelio pag. 180. differt. felect. Grabio. pag. 155.

Digitized by

IVSTINI DIAL. CVM TRYPHONE.

Lib. V. c. I. 63

to tempore ègerat,) per duos dies habitum Ephefi, atque vt pag. 306. Tryphoni facturum fe lustinus promisit, relatum in literas, dicatumque Marco cuidam Pompeio '), quem Φίλτατον p. 225. 371. adpellat. [p. 99-252. M.] In duas etiam partes fuisse a S. Viro diussum, et prioris extremum atque initium posterioris hodie p. 300. desiderari, Sylburgius in not's et Grabius tom. 2. spicileg. p. 161. observauit, qui lacunae illius bina fragmenta pag. 174. set MS: Catena in Malmos et Damasceni parallelis edidit. Non diu ante martyrium feriptum a Iustino hune dialogum colligas ex eo, quod pag. 349. sue ad imp. apologiae meminit '), Ceterum Io. Harduini ') paradoxon, qui ex omnibus sub Iustini nomine ambulantibus scriptis solum hune dialogum genuinum eius esse fie fibi persuasit, non multis credo probabitur: perinde vt nec alterum illud D. Chrissiani Gostilieb Kochii "), Vicepraepo-

 q) Hunc effe celebrem illum ארצי שרפון (ap. Gorionidem scribitur הריפון) R. Akibae fiue praeceptorem fiue collegam, cuius vita in libro Iuchafin in Zemach Dauid occurrit, verisimiliter suspicantur viri docti, Drussias de sectis Iudacor. lib.
 c. 11. et p. 98. D. Carpzouins introduct. theol.
 Iudaicae p. 84. Caucus alique. Tryphonis cuiusdam Iudaci iunioris mentio in S. Epiphanii vita tom. 24. edit. Petauii pag. 321.

r) Grabius tom. 2. fpicileg. pag. 160. coniicit, Marcum hunc fuisse episcopum illo tempore Hierosolymitanum. Sed is non fuit vitra A. C. 156.

s) Quod Iuftinus pag. 3. ed. lebb. Tryphonem facit dicentem; ex circumci/ione fum Iudaeus ex nupero belio profugus, NT N yeva uevov mohemov, Scaliger in animadu. in Eusebii Chronic. p. 219. inde colligit, hunc dialogum fub Hadriano circ. a. Ch. CXXV. effe exaratum, bello in Iudaea ardente. At enim Maffon. in Collectan. historicis de Aristidis vita ad a. CLXI. (tom. I. opp. Ariflid. ed: lebb.) docet, errare Scaligerum quod vov interdum idem fignificet ac olim vel ante; (vti quoque Grabius 'in spicileg. S. S. Patr. facc. II, tom. 1. pag. 157. fq. et Iebbin praef. ad fuam edit. monuerunt,) verba igitur denotare bellum non quidem tune temporis facuiens, fed iam ante et nuper confectum: quum maxime ex codem dialogo ipfo conster, eum editum fuisse, postquam Iustinus now ad Antoninum Pium scripfisset priorem pro Christianis apologiam. Harl.

t) Vide Eliae du Pin Pracf. ad T. V. bibl. ecclefiaftic. et D. Ittigii Obferuationes supplemento Operum Clementis Alex. subiectas pag. 207. sq.

u) Kilonii a. 1700. 8. produt liber Kochii hoe timlo: Iuftini martyris cum Tryphone Iudaco dialogus jecundum regulas cruttas examinatus, et rodevaeus. jeu faljitatis et juppofitionis jufpectus

atque conuitus. Eodem anno Sleswici 8. D. Albertus a Felde, Promensis, (Theologize Profesfor in Academia Kilonenfi,) Epistolam ad Kor chium edidit, que ad obiectiones eius respondet. Inde pro Kochio Francofurti 1701. 8. vulgata eft Godofredi Wagneri, SS. Theol. Studiofi nomine epiftola ad Albertum a Felde de Iuftini martyris cum Tryphone Iu laco dialogo, vere, fi inferiptioni credimus, supposito. Quumque viri quidam dochi testati fuissent, se cum Kochio seutiquam facere, hie Lipfiae 1704. 8. typis exferibi curauit censuram censurae, quam Ernestus Salomon Cyprianus pag, 249. ad Hieron, de S. B. Io. Franciscus Buddeus de haeresi Valentin. p. 416. quae disp. adiuncta cft eiusd. introduct. ad hift. philosophiae Ebracorum: et relationum nouantiquarum auctores A. 1701. pag 344. de libro ipfius tulerunt. Ab co tempore invietas, quas vocat, demonstrationes Kochio Feldenius pro dialogi yungiorne vindicanda opposuit, excusas Hamburgi 1707. 8. Denique A. 1709 Flensburgi 8. pro Kochii sententia lucem vidit scriptum, cui titulus: demonstrationes Alberti a Felde denictae et profligame a C. T.M. Vide et iam dictas nouantiquas relationes germanice editas A. 1704. pag. 523. et A. 1708. pag. 504. ac Salom. Ernefi Cypriani Vindicias Iuftinianas f. diff. Apologeticam pro Iuftini, dialogo cum Tryphone. lenae 1795 8. Fabr. Oudinus p. 201. hune dialogum effe indubitatum Iustini opus iudicat, adde Itti- gii felect. hift. eccl. capp. faec. 11. cap. t. §. 7. pag, 7. Stollii Nachricht. von dem Leben ---der Kirchenväter pag. 53. et I. G. Walch bibl. patrift, p. 216, fq. qui quoque quae ab vtraque parte in hac lite scripta sunt, enumerant. Qui quamquam vulgatam tuemur fententiam; noftra tamen actate S. G. Lange in laudata historia dogmatum; part. I. pag. 138. seqq. acutis quidem, nec

tamen

Digitized by

Vol. V. p. 57

Hunc

fiti Apenradensis, qui singularibus scriptis dialogum eum Tryphone conatus est Iuslino eripere, et Origenis discipulo, Tryphoni, adscribere, nullo certo et explorato aduersus tot antiquorum scriptionia argumento. Fabr. Separatim editus est liber:

Santti Juftini philosophi et martyris sum Tryphone Judaso dialogus, cum latina lo. Langii verfione, quam plurimis in locis correcta; fubiunclis emendati, et notis Rob. Stephani, Perionii, Sylburgii, Halloixii, Montacutii, Drufii, Colomefii, Cauei, Bulli, Grabi pluribusque nouis additis; adnexis infuper ad calcem adnotatt. Langi et Kortholti; praemiffis vero Langu praefatione, qua fummam huius dialogi enarranit, affisque martyrii S. Infini et fociorum. Edita a Samuele lebb. Londini : impenfis Guil. et Joh. Innys, bibliopolarum. 1710. 8. In praefat. de tempore, quo hic dialogus Ephefi habitus sit, breuiter differit. Primum refert sententiam Grabii, in spicilegio patrum etc. tom. I. pag. 139. prolatam, infra an. Ch. 150-160. id factum effe. Tum reiicit opinionem Fillen.ontii, (mem. hift. ecclef. tom. II. pag. 259, 384.) feriptum effe lib. cire. a. Chr. 155. guum contra Iudaeos, s fide desciscentes, iam bellum, (πόλεμον τον ΝΥ Ν γιγνόμενον,) geteret Antoninus, im- / perator. Denique amplectitur consecturam Cauei, Iuftinum, arbitrantis, cum imperatoris legatis, ad commune Afiae concilium Fphefi conuocatum, eiusdem pro Chriftianis refcriptum deuchentibus, iviffe comitcm; ibique Tryphoni occurrentem cum co disputafle; (vit. S. Infiini pag. 147.) adeoque, cenfet, habiti dialogi tempus in an. Ch. incidere 147. aut faltem 150. qu'un verifimillir un fit, ante a 147. avologiem primem Antonino fuitle oblatam, ante a. 150. pro certo habeatur. Idem Iebb. afta martyii S. Iufini et fociorumex annalibus Baronii ad a. Ch. 165. tom. II. pag. 150. defumta praemilit textui dialogi; in calcem verq (pag. 405-411) fragn enta deperditorum ex Grabii spicilegio 'etc. transtulit, omiffis tamen fragmentis libri de refurrectione, quae primus Iuslino adtribuit Damascenus, scriptor multo ferioris acui, quum spurii soetus, patribus adsignati, ianı frequentarentur. ----Doduelli et Chishull controuersias de loco quodam huius dialogi de animi immortalitate iam in Introd. II. 2. pag. 195. memoraui: adde Brüggemann d. c. pag. 336.

tamen forfan firmifimis inuictisque vius argumentis, defumtis ab oratione elegantiore et subtiliore, ab eruditione ampliore, et dogmatibus, in hoc dialogo diuerfis ab reliquis in vtraque apologia Iustini propositis, hunc, negat, esse dialegi cum Tryphone auctorem: quem quidem iure laudat ab ingenio, acumine, eruditione, curataque theologiae iudaicae et philosophiae profanae intelligentia, librumque commendat interpretibus N. T. praccipue epistolarum Paullinarum et euangelii Iohannei. Originem autem libri hanc fuisse, ingeniofe fingit: Famam quidem fuisse antiquam, Iuftinum cum Tryphone colloquium habuiffe, fed quoniam id fortaffe non respondifiet exspectationi et Iustinus impar fuisset doctissimo Iudaco solide refutando et convincendo, ad caussam Christianorum defendendam aut aliquem paullo post Iuflini interitum, librum fub Iuflini nomine confecisse atque euulgasse, aut, quod Langio, fi Iuftinus reuera instituit cum Iudaco sermonem, ma-

gis placet, Iustinum implorasse operam fidemque amici, quondam iudaicae addicti disciplinae et iudaica eruditione imbuti, qui illum scripsifiet dialogum et Instinum cum ludaeo disputantens. induxifier: hinc euenifie putat, vt ille liber haberetur viui adhuc luftini labor opusque. Hacc acutius forsan, quam vere dicta videntur. Alii tamen iam dubitarunt, num Iustinus reuera sit colloquutus cum Iudaeo. (conf. quoque Schroekh in histor. ecclef. christian. tom. II. vbi de vite et doctrina Iustini mart. est copiosus, pag. 35, fqq. ed. II.) Tum Lange diligenter fuseque recenset explicatque fingula dogmata a lustino declarata, a p. 147 - 189. Harl. Quae Wetsten. Prolegg. in N. T. p 66. aduersus hunc dial. disputauit, refutare studuit Herm. Io. Krom in diatr de authentia dialogi lustini mart. cum Tryphone, f. difquif. qua ymesethe illius libri ab exceptionibus praecipue Wetstenianis vindicatur. Medioburgi 1778. 8. add. Hugge Gesch. d. theol. Will, I. p. 143. sqq. Beck.

Digitized by Google

Vol. V. p. 58

Lib. V. c. I. 65

Hunc dialogum angliss vertit notisque instruxit Henr. Brown. Rivington. 1755. 8. II. voll. v. Monthly Review, m. mart. 1755. pag. 258. et Brüggemann View etc. pag. 335. vbi quoque memoratur, de celebri loco Instini in dialogo cum Tryphone, Iudaeo, differi in Georg. Bulli iudicio ecclessiae catholicae trium primorum faeculorum, de necessitate credendi, quod dominus noster, lesus Christus, sit verus deus. Oxonii 1694. 8. cap. VII. pag. 164-192. Harl.

9. Enderis mistews neel vis dedis duodovias, p. 372.390. [p. 420.434.M.] Citatur a Leontio Byz. Iuflinus in ve ve ve biblio ve biblio ve biblio ve biblio adlata in hac in diverse biblio adlata in hac in diverse leguntur. Laudatur etiam Iuflini. Leves neel visces ab Euthynuio in Panoplia tit. 16. et Lovos neel vis dedis duodovias a Iohanne Cyparifiota in Decadibus de Myflica Theologia VII, I et 8. et VIII, 10. et a Gemisto Plethone in opulculo contra Latinos apud Petauium VII. 17. de Trinitate §. 9. Tamen et iuniores isli testes funt, et multis, argumentis viri docti euicerunt, Iuflini, martyris, expositionem illam fidei esse no posse. [v. Cudin. col. 199. fq. et fect. fequentem.]

10. Λποκρίσεις πρός της δεβοδόξης, περί τινων αναγκαίων ζητημάτων, fiue salutiones quaestionum CXLVI. ad Orthodoxos, p. 391-493. [p. 441-506. M.] lectione certe et accuratiore editione dignae, variaque praeclara continentes, sed longe iunioris ") scriptoris, sine Iustini Sichli sue alterius cuiuscunque. Sane exploratum non est, quod Allatius de libris ecclestaficis Graecorum pag. 274. conficit, interpolatas este, vt Athauassi quaestiones ad Antiochum et Hodegus Anastassi

11. Ἐπιξολή πρός Διόγνητον pag. 494-502. [p.233-242. M.] Primum edita et latine verfa ab Henr. Stephano 1592. et 1595. 4. Inlighem hanc epistolam ad Diognetum, quem κράτιξον auctor vocat, et religionis christianae pernolcendae cupidum fuisse tessatur, scriptoris, Iustino antiquioris, effe existimauit Tillemontius histor. imperatorum tom. 1. pag. 1035. sq. et in memoriis hist eccles. tom. 2. pag. 366. sq. sed non videntur mihi argumenta illius tanti momenti, vt Iustino eam abiudicemus, cuius genium plane redolere Sylburgius quoque notauit. Vide et quae erudite observat Sam. Bassatur ad A. C. 165. n. 9. Neque alienum ab Iussion, vt se Ἀπαστόλων γενόμενον μαθητήν pag. 501. vocet, cuius verba ista fic etiam possiunt intelligi, vt per illa tantummodo Christianum fe factum et apostolorum doctrinae aures animumque adcommodasse adfirmet "). De Diagneto, M. Aurelii Antonini magi-

v) Vide argumenta iam notata a Magdeburgenfibus Centur. 2. pag. 162. feq. Fabr. add, Oudin. col. 201-204. qui et aliorum et fua adfert argumenta pro 2044 huius collectionis, cuius auctorem, cenfet probatque, vixiffe fub finem faeculi quarti, certe longe pofiquam Conftantinus Christo nomen dediffet, christianis iam vbique dominantibus. Quaeftiones ad Orthodoxos a Maturino Veyff. ta Croze tribui Diodoro f. Theodoro, epifcopo Tarjenfi, faec. IV. notaui vbenjusque expositi fupra ad libr. III cap. 30. pag. 380. fq. vol. IV. + Expositionem autem fidei, quam a Neftorio fcriptam fuisse, autumabat idem La Croze, Theodora Mopsuessen, fub finem face. IV. primum in disp. de origine et fundamento Nestorianismi, p. 18. 19. adtribuit, dein vberius sagaciusque explicauit argumenta ad sententiam suam stabiliendam Paul. Ern. Iablonski in epist. ad la Croze, in thesauro epist. Lacroziano, tom. I. pag. 194-201. Harl.

w) Oudinus tamen l. c. col. 202. fq. illam epiftolam, negat, genuinum effe opus Iuftini tam propter filentium Eufebii, Hieronymi et Photii, quam quod fe adpellet apostolorum discipulum et

Digitized by

magistro vno, an duobus hoc nomine, pictore ac philosopho, Capitolinus in Antonini vita c. 4. et Antoninus ipse lib. 1. S. 6.

12) Emisonny meos Znvav ") nay Seenvov, ad Zenam ac Serenum, fratres, de vita Christiana: in cuius epistolae limine aliam mece [1] flamav (an Manlav?) et aliam item medes de xorras memorat. Meti codicis membranacei faeculo X. scripti, inque bibl. regia Parif. obun, specimen dat Montfauconus pag. 279. Palaeographiae. Aliud MS. memorat Mabillonius tom. I. mulei Italici pag. 196. Hanc enim epistolam intellige, vbi legis Iusti; ni orationem, meel per the rata mecolonpa tivay adoyise madeias, quae funt prima epistolae verba. Natalis vero Alexandri argumenta, quibus hanc epistolam martyri ereptum iuit, excussa videre licet in Tentzelii dist. felectis pag. 193. feq. vbi et Theoph. Raynaudi persfringitur sententia, in erotematis de bonis ac malis libris pag. 147. eamdem tribuentis Iuflino, abbati Hierofolymitano. Videtur tamen adhuc effe ambigendum. Saltim per epi-Aolam mees devoras") apologiam Iustini, martyris, intelligi aegre mihi persuadeo. Aliud enim illa argumentum continet, vt omittam quae obiecit Bassagius ad A. C. 165. nr. 10. Natalem Alex. etiam refellens, qui monachis fcriptam hanc epiflolam fibi persuafit *)-Epistola ad Zenam legitur quoque latine in bibliotheca patrum ascetica, quae in sex tomos diula prodiit Parif. 1661. 4. tomo primo. Fabr. Ex epifiola ad Zenam et Serenum Iacob. Schaller ethicam christianam in fingularem transtulit differtationem, Argentorati 1666; v. I. G. Walchii biblioth. patrift. pag. 483. feq. vbi praefertim is perfequitur luflini martyris praecepta, in epift, ad Diognetum et ad Zenam ac Serenum proposita de moribus hominum fanctis. Vniuersim de falsis verisque Iuslini, martyris, placitis dictisque Scultetus, Ittigius, Causus, Clericus et Semlerus II. citt. Stolle mein. libr. §. XI. p. 57. fq. (vbi plurium, VV. DD. fcripta iudiciaque retulit fuamque ipfius dixit fententiam. Brucker in hift. crit. philof. tom. 111. pag. 367. sqq. et tom. VI pag. 535. sqq. alique passim iam a me laudati vberius, nec tamen pari ratione, differuerunt. Harl.

Scripta

gentium doctorem, quae iactantia neque aetati neque ingenio luftini martyris apta fit. Neque Schroekhio l. c. pag. 45. genuinum effe videtur opus, quod improbabili ratione iudaicae caerimoniae acriter et ignominiofe perfiringantur. Add. Stolle l. men. pag. 56. — Hiftoria Iuftini, martyris, cum huius epiftola ad Diegnetum, anglice per. Nathan. Lardner, in eius Credibility of the Gospel Hiftory, part. II. vol. 1: Londini 1748. 8. pag. 254-295. — The Epiftle. to Diognetus the work of an uncertain and inconfiderable writer, by Iohn Iortin, in huius Remarks on ecclefiaftical Hiftory, Londin. 1751. 8. vol. 1. pag. 342/548. Harl.

x) Alius Zinas vouinds, Tit. III. 13. cuius noune Apocrypha Titi Acta iactantur, Vide acta fanctor, tom. 1. Ianuar. pag. 169. et Ittigii diff. de patribus apostol. pag. 100. fqq.

y) Eusebius IV. 16. fimiliter de imperatoribus, quibus apologiam Iustinus obsulit: δοδηλωμένοις άρχασι. Et Miltiadis apologiam πρός τὰς κοσμιακώς άρχοντας memorat V. 17. Κοσμικώς άρχοντας Eusebius opponit άρχασιν ἐκκλησιών, quo nomine episcopos adpellat in extremo capit. 24. libr. V.

2) Vtramque epiffolam admittere videtur Abr. Scultetus lib I Mcdullae patrum capp. 6 et 7. Sed diffentit Oudin. 1 mem. col. 203. Add. Stolle 1. cit. pag. 55. Harl.

Digitized by GOC

SCRIPTA DEPERDITA.

Vol. V. p. 3976.

Lib. V. c. I. 67

Gottl.

200c

Digitized by

Scripta Iuftini deperdita.

- 1. Σύνταγμα κατά πασών τών γεγενημένων αίβέσεων. Iuftinus iple apologia longiore pag. 70. atque inde Eusevius IV. 11. hill. Theodoritus de Haeret. fab. et Cedrenus, qui fub Hadriano illud opus compositum scribit.

2) Aóyos xara Magniavos, Phot. cod. CXXV. contra Marcionem infignia volumina Hieron. de S. E. fed Irenaeus, (qui loca inde producit IV. 14. et V, 26.) fingulari numero ovrrayµa vocat, et Eusebiu) IV, 11. hist. ovygeaµµa.

3. Ψάλτης, quo in libro pfalmodiae rationes exposuisse videtur. Meminit Euseb, IV, 18. hist.

4. Σχολικόν περί ψυχής. Eusebius loco laudato, cui adde Valesium in notis, et Grabii tom. II. spicileg. pag. 168.

5. IIegi àvasá sews, ex quo primam partem et luculenta fragmenta feruauit Io. Damalcenus in praeclaro parallelorum opere, atque inde graece et latine edidit Halloixius in vita Iufini c. 27. et Grabius pag. 177-193. qui Methodii etiam lib. de refurrect. et Procopii Gazaei in 3 Geneleos testimonia adfert. — [Iustini, martyris, fragmentum de refurrect. inon editum inter-eius opera, graece, cum versione anglica notisque euulgauit Dan. Humpheys, vna cum versione sua Athenagorae, philosophi Athen. Londini 1714. 8. — ined. Opp. Paris. Bened. p. 588. sq. — et separatim in Guil. Abrah. Telleri progr. Iust. mart. àrcdes. Eus refurrectionis carnis, fragm. Helmsläd. 1766. 4. gr. cum versione lat. emendatiore no. tisque. Harl.] Vide et Petauii dogmata th. tom. I. de Deo pag. 678. 837. [et Schroetkh. l. c. pag. 46. sq.] Refurrectionem CHRISTI tota praedicasse libertate Iustinum, feribit Hie. ronymus ep. 84.

[**P**] 6. Υπομνήματα es έξαήμερον, e quibus loca feruauit Anastalius libro VII. in Hexaem. Vide Grabium p. 169. 195. 202. 243, fq. Commentarios in Genelin scriptiffe Iustinum, notatur in Centuriis Magdeburgg. II, 10. p. 163. auctore laudato S. Hieronymo. Sed non memini, vbi hoc-testetur Hieronymus.

7. Acyos meei meovelaes xai miseus ad Euphrasium, sophistam, (iunioris, vt videtur, Iustini) S. Maximus tom. 2. pag. 154. et Euthymius part. II. Panopliae tit. 15.

Omitto, quod Poffeuinus in catalogis MSS. Graecorum reperisse se refert memoratam Iustini philosophi et martyris explicationem in S. Dionysti Areopagitae episcopi Athemiensis Hicrarchiam ecclesiasticam et mysticam theologiam. Nemo enim credet, a Iustino illustrata scripta, quee diu post Iustini aetatem Dionystio supposita sunt.

[Tribuitur ei quoque, aliis autem ab aliis, fragmentum meel mavric. v. infra, in hoc vol. §. XVII. de Irenaeo, tum in cap. de Hippolyto; §. XXV. fect. 6. — §. XXXI. fect. 1. de Dionyfio, Alexandrino, et in vol. IX. vet. ed. pag. 388. de Photio §. XLVIII.

Nicephorus in hift. eccl. libr. IV. cap. 6. memorat Iuftini oration. ad M. Antoninum, philosophum, quam I. Langus in praefatione in Iuftini orat. quae Christianos apud Antoninum Fium defendit, inter dependita Iustini scripta referendam censuit; contra ea Sam.

1 2

Gottl. Lange in historia dogmatum laudata pag. 95. camdem cum apologia maiore esse, cum Grabio existimat. Harl.]

Codd. Msti et Editiones Iufini.

Primum de codd, qui supersunt, insettis, (omissis, quorum mentionem fecit Fabricius,) pauca funt dicenda. — Parifiis in bibl. publ. funt, teste catal. tom. II. 'Apologiae pro Christianis, dialogus cum Tryphone Iudaeo, cohortatio ad Graecos, expositio orthodoxae fidei, liber de monarchia, epistola ad Zenam et Serenum, (cui praemissa funt excerpta e Photii myriobiblo de scriptis S. Iustini, et ex Eusébii historia eccles, de S. S. Iustino, Polycarpo et Irenaeo,) quaesita et responsa, atque consutatio dogmatum aristotelicorum, in cod. CCCCL. praeter ea est cohortatio ad Graecos in codd. XIX. CLXXIV. (cum breuibus scholiis ad marginem coniectis, hactenus ineditis,) et CDLI. — Expositio orthod. fid. in codd. CMXXXVIII et MCCLXVIII. — Epistol. ad Zenam in codd. CLXXIV. et CDLI. — Constatio dogm. aristot. in cod. MMCXXXV.

Mutinos in bibl. Ducali S. Iuftini ep. ad. Zenam et contra Graecos in cod. membr. faec. X. tefte Montfauc. in diario ital. pag. 31. fin. — Bononiae in bibl. coenobii canon. regular. S. Saluatoris, S. Iuftini moralis oratio, de recta fide et alia, tefte cod. l. c. pag. 407. feq. Idem pag. 268. memorat marmor in horto Franciscanorum in Tiberina infula Romae feruatum cum inferiptione ista famola, supra iam citata, quae Iuftinum, de Simone Mago illam interpretatum, decepisse dicitur, Simoni Sanco Deo Fidio.

Florentiae in bibl. Laur. Medic. expositio fidei, in cod. XII. nr. 38. plut. VI. et cod. XXXV. nr. 16. plut. VII. auctore Bandin. cat. codd. gr. tom. I. pag. 122 et 296. — Sermo exhortat. ad geptiles, in codd. XXXII. nr. 9 plut. X. (Band. ibid. p. 496.) — Collectio auctoritatum de praedeterminatione et praescientia dei, in his lussini auctoritas de Tis medis Isdauss, in cod. VI. nr. 8. plut. LXXXVI. (Bandin. tom. III. col. 295.) — Iustin. citatur a Io. Cantacuz. contra Palamam et in thesauro orthod. fidei, teste Bandin. tom. I. pag. 348 et 433.

Venetiis in bibl. Marc. Iuft. expositio rectae fidei, in cod. XXII. etiam in Octateuch. ex Iustino, in codd. XV. (v. catal. codd. gr. pag. 21 et 18. sq.

Romae in bibl. Ottobon. Iuft. expositio fidei, teste Montfaue. in bibl. bibliothecar. imsst. I. pag. 190. C. — in bibl. Vaticana plura Iuffini opuscula, in pluribus codd. teste cod. I. c. pag. 14. pag. 142. D. et in alies bibliothecis. v. indic. illius operis voc. Iustinus.

Vindobonce in bibl. caefar. Iufin. citatur in cod. XXXXII. f. tatena in euang. Ioannis, et in cod. XXXXVII. f. in anonymi comment in praecipua V. et N. T. loca. v. Lambecii comment. III. col. 163. et. 179. 194. — in Ioannis, patriarchae Antiocheni. eclogis afceticis, in cod. CCXXXXI. (Lambee. col. 232. 194.) — ariftotel. quorumdam dogmat. confutatio in cod. X. nr. 3. et cod. LXIV. nr. 5. v. Lambee. col. 41. 19. ibique Kollar. et. col. 225. vol. VII.

In Anglia, secundum cat. codd. etc. in bibl. eccles, Westmonass, in cod. nr. MCCXIX. Iustini loca in expositionibus patrum in cod. sacrum. — in bibl. collegii Econessis, nr.

1886.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 6c 61

IVSTINI EDITIONES.

1886. Iuft. de vita christiana. — inter codd. Vossian. nr. MMCCV. (conf. cat. bibl. Leidenfis, inter codd. Vossian. pag. 396. nr. 30.) Iust. epist. ad Diognetum — inter codd. Edu. Bernardi, nr. MMMMMMMCCCLXXXIII. notae msstae Ios. Scaligeri et Arcerii in Iustinum, martyrem. —

Mosquae in bibl. Synod. cod. XXXIV. expositio fidei etc. in capp. 23. diuisa. v. cl. Matthaei notit. codd. gr. bibliothecar. Mosquensium etc. pag. 59.

In bibl. elect. Bauar. Mon. cod. LXXXXVII. Iust. expositio fidei, de recta confes. fone, vel de trinitate. v. cat. codd. gr. pag. 36. Harl.

GRAECE ex bibl. regia et regiis typis Rob. Stephanus Iustini opera edidit Paris. 1551. fol. hoc ordine: 1. Epist. ad Zenam et Serenum. 2. Paraeneticum ad Ethnicos. 2. Dialogum cum Tryphone. 4. Vtramque Apologiam; breuiorem et longiorem. 5. De Monarchia DEI. 6. Expositionem fidei. 7. Euerlionem dogmatum Aristot. 8. Quaestiones Christianas. 9. Responsiones ad Orthodoxos, et 10. Quaestiones Ethnicorum. Confer de illo itemque alio bibl. regiae codice et tertio in Collegio Paris. Iesuitarum obvio Nourrium adparatu ad bibliothecam patrum pag. 467. fq.

LATINE, interprete Ioachimo Perionio, Benedictimo Cormeriacenfi, qui observationes etiam addidit, Paris 1554. fol. apud Iacobum Puteanum: et in bibl. patrum edit. Colonienfis A. 1618. tom. 2.

Interprete Sigismundo Gelenio, Boiemo, quem Iustino transferendo immortuum scribit in praef. Nic. Episcopius, Hinc fastum est, inquit, vt alii cuidam dosto viro nobis amico, latimas ac graecae linguae perpulse gnaro, reliquum eius austoris traducendi provincia suerit tradita, qui non solum libros postremos secit latinos, sed multos etiam locos in prioribus suppleuit. Basil. in fol. 1555. atque inde Paris. 1565. 8.

Ex versione Io. Langi, Silesii, qui commentarios etiam addidit: Basil. 1565. fol. Versio illa fine commentariis recusa in bibliotheca patrum, edit. Lugd. 1677. tom. 2.

GRAECE et LATINE cum versione Ioh. Langi, additisque, quae H. Stephanus A. 1592. ediderat, Iustini $\lambda \acute{o}\gamma \omega \pi g\acute{o}s \in \lambda \lambda \eta v \alpha s$ et epistola ad Diognetum, notisque et indicibus accuratissimis Frid. Sylburgii. Heidelberg. ap. Commelin. 1593. fol. Sylburgius Io. Arcerii, Dau. [P] Hoeschelii et Hieron. Wolfii observationes et selectas Perionii notas, tum quae Iacobus Billius in suis Observationum libris ad Iustinum notauerat, suis castigationibus et animaduersionibus inferuit.

Haec Sylburgii editio recula Parisiis ap. Claud. Morel. 1615. et 1636. ") fol. addita Petri Lansfelii, Grauelingani, S. I. dispunctione animaduersionum in Iustinum, quas Is. Ca-

aa)-Iufini opera. Item Athrnagorae Athemensis (apologia vel legatio pro Chrittianis et de refurrectione mortuorum,) Theophili Antiocheni (contra christianate religionis calumniatores ad Autolycum lubri HI.) Tatiani Affyrii (or. ad Grae-

cos,) Hermiae philosophi (irzifio gentilium philosophorum,) tractatus aliquot. Quae omnia gr. et lat. emendatiora prodeunt. Parif. ap. Claud. Sonnium. 1636. fol. Harl.

Digitized by GOOS

faubo-

IVSTINI EDITIONES.

saubonus exercitationibus suis ad Baronium inseruit: et corollarii in vicem subiunctis Athenagora, Theophilo Antiocheno, Tatiano et Hermia.

Colonienfi fiue Witebergenfi potius editioni apud Ieremiam Schrey et Henr, Io. Meyerum A. 1686. fol. quae Parifienfes ex affe exprimit, adjunctus praeterea D. Christiani Kortholti ad Iuftinum, Athenagoram, Theophilum et Tatianum Commentarius, Kiloniae primum A. 1675. fol. feparatin in lucem emiffus.

Nouifime vir doctus Thomas Creech, cui Lucretius multum debet, nouae Iufini editioni manum admouit Oxoniae. Sed mox mifer ipfe deplorandi fibi fati auctor', etiam ea, quae adfecta habuit, voluit aboleri. Fabr. Fabricius, dum in libr. V. cap. 33. vol. IX. fcriptores recenfet, in Photii bibl. cenfurae fubiectos, pag. 414. vbi de Iufini martyris fcriptis agitur, "vide, aiebat, (vt verba eius huc reducam,) paratos ad prelum eruditos commentarios, quibus Iufinum illustrauit egregie, quum Oxonii versaretur, Ioan. Adolfus Hofmannus, Germanus Ploenensis, quibus inter alia ex Hebraeorum fcriptis ostendit, Iustinum in dialogo cum Tryphone xueias Iudaeorum dógas illi opponendo, Iudaeum oppugnare." Illi commentarii num lucem adspexerint, equidem nefcio.

Iufini — Opera, quae exflant, omnia. Nec non Tatiani aduersus Graecos oratio, Athenagorae phil. atheniens. legatio pro christianis, S. Theophili Antioch. tres ad Autolycum libri, Hermiae philos, irristo gentilium philosophorum; item in adpendice suppofita Iufino opera cum actis illius martyrii et excerptis opp. dependitorum eiusdem Iufini, et Tatiani et Theophili. Cum msstis codd. collata, ac nouis interpretationibus, notis, admonitionibus et praefatione illustrata-cum indicibus copios. Opera et studio vnius ex monachis congregationis S. Mauri, (Prudentii Maran.) Paris. ap. Car. Osmont, (in aliis exemplatibus, Hagae Comitum ap. P. de Hondt.) 1742. fol. Textum ex codd. et vers. latinam emendauit, varr. lectt. diligenter adnotauit, atque fensum verborum nec tamen, iex sententia criticorum, vbique recte ac feliciter interpretatus est: namque placitis suae fectae Hiberalius indulgebat. In prolegg. differit de edd. et hominibus horumque vita, sententis, a Iustino et reliquis citatis. conf. ephem. hitter. Lips. 1743. nr. VIII.

Iufini opp. edit. Venet. 1747. fol. citat Bandin. cat. codd. gr. Laur. tom. 1. p. 142. quae, teste Gallaudo in Prolegomm. vol. 1. bibl. PP. praemissis p. LXXXVIII. Maranianae ed. est repetitio.

Recula etiam funt Opp. Iuslini, gr. cum vers. lat. in Opp. Patrum graecorum (cura Fr. Oberthür) voll. tribus prioribus, Wirceburg 1777. 8.

In Mich. Neandri anthologico graeco lat. (Balil. 1556. 8.) funt quoque excerpta ex Iu-Aini fcriptis; plura autem, sed lat. in Francisci Rous libro, inscripto: Mella patrum Londini, 1650. 8. pag. 21. sqq. v. Briiggemann View etc. pag. 332. Harl.

Quae fingula Iultini scripta tum ab aliis tum a clariss. Grabio edita funt, supra suo loco memoraui.

GALLICE Iustini scripta vertit Iohannes de Maumont. Paris. apud Vascolanum 1554. et 1555. fol. Apologiam longiorem Chanutus. Paris. 1686. 12. Excerpta german. ex nonnullis scriptis dedit notisque illustrauit Rössler. Bibl. d. Kirchenväter P. I. p. ros. sq.

Vol. V. p. 61

Alia

Digitized by GOOG

Val. V. .p. 61762

Alia-quardam scripta, Iustinum spectantia.

Vita et documenta S. Iuslini, philosophi et martyris, per Petrum Halloix, Duaci 1622. 8. et tomo secundo illustrium ecclessae Orientalis scriptorum. Ibid. 1636. fol.

De Iustini doctrina liber Christiani Nisanii aduersus Sandium. Francos. 1688. 8. Iustinus philosophus christianus et martyr, exhibitus Veritatis Euangelieae tessis et Confessor etc. De doctrina Iustini martyris differit etiam B. Ittigius in selectis capitibus histor. eccles. saeculi fecundi pag. 204. sq. et pag. 6. sqq. de scriptis Iustini mart.

De Iustini, martyris, theologia morali, D. Io. Andrede Schmidii differt. Helm. ftad. 1698.

[17] Abbatis de Longerue opusculum de Iuslini, martyris, gestis, quod peregisse se testatur dist. in Tatianum p. XIV. nondum vidit lucem. Is cum Valesio ad Eusebii IV. 16. persuasus est. Iuslinum martyrio coronatum anno CHRISTI 151. Antonini Pii 13. cui fententiae videtur suffragari Epiphanius XLVI. 1. testatus, Tatianum nouam sectam prodidisse circa duodecimum annum Antonini Pii. Sed Marcum is Antoninum forte dicere voluit. Fabr.

Multos alios, qui de Iustini vita aut feriptis aut placitis disputarunt, viros doctos cum in hac paragrapho passim, tum maxime in Introd. etc. II, 2. pag. 194-197. laudaui, quorum nomina scriptaque hic repetere nolo: adde, quos *Hamberger* in: Zuverl. Nachr. tom. II. pag. 373. sq. *Stolle* et *Walch*. locis mem. excitant: paucos igitur addere iuuat.

Ad apolog. I. quinque enrendatt. ad posteriorem tres emendd. et ad dialogum cum Tryphone complures haud vnius generis proposuit collata edit. Marani cum edd. Iebbiana et Thirlbiana C. A. Heumann in symbola critica ad Iustinum martyr. in Miscellan. Lips. nouis, vol. III, part. II. (Lips. 1744. 8.) p. 222. sqq. — Gaab in: Abhandl. zur Dogmen. Geschichte pag. 58. sqq. et Guil. Münscher in: Handbuch der christlichen Dogmengeschich. te, tom. I. pag. 115. sqq. 218. sqq. 294. sqq. de Iustini dogmatibus disputarunt.

- Phil. Chr. Gratiani disput. de memorabilibus Iuflini mart. historieis et dogmaticis. Tubingae 1766. 4. Is tamen genuinos aeque ac spurios dubiosue Iustini libros in rem suam laudat. — Cel. Keil in doct. diss. de doctoribus veteris ecclessae culpa corruptae per platonicas sententias theologiae liberandis. comm. I. et II. Lipsiae 1793, pag. 12. sqq. contendit, a Iustino, martyre, haud magni aestimatam esse philosophiam veterum, a vero dei cultu alienorum. Contrariam vero sententiam tuetur et docere sibi videtur cl. Lange l. c. pag. 141. sq. ex Iustini apologiis; reiicit enim, ve iam monuimus, dialogum cum Tryphone, tamquam spurium.

Io.-Iortin scripsit obss. in feripta Iuslini, martyris, et de eins ingenio in: Remarks on ecclefiastical History, Londini 1752. 8. vol. II. pag. 155-165. — et criticas animaduerss. in Iusl. mart. in suis Tracts philological, critical and miscellaneous. Londini 1790. 8. voll. II. pag. 102-116. — Io. Fabricius, dum in historia biblioth. Fabric. tom. I. p. 58. fqq. recenset edit. Iussini opp. Colon. sue potius Wittebergensen, multus est de singulis Iussini libris, corum auctoritate atque editoribus. Pariter Stolle in notitia et historia bibliothecae

Digitized by GOOGIC

Lib. V. c. 1.

INDEX SCRIPTORVM

Vol. V. p. 62 63

Demo.

Digitized by

suae, (Kurze Nachricht von den Büchern und deren Urhebern in der Stollischen Biblioth.) tom. II. p. 421, sud. sub. der abis editionem apologiae I. et Hutchini edit. apologiae II. etc. recenset, plura observat de Iustini placitis illorunque opusculorum argumento. Adde (Eccardi) Monatl. Auszug aus allerhand neu herausgegebenen — Büchern. Hannouer. 1700-8. vol. 1. pag. 31. segq. et (Nic. Hieron. Gundlingii.) neuer Unterredungen 1. 2. und 3. Monath. (Halae 1702. 8.) p. 54. sq. et p. 68. — Iustini martyris de facris Christianorum publicis saeculi II. Narratio. Additae sunt notae quaedam. Halae Magdeb. 1725. 8. Hart.

XVI. Index scriptorum et Haereticorum,

a Iuffino, martyre, memoratorum, ad paginas editionis graecolat. Paril. Note a pag. 159-216. quaefliones ad Graecos, a p. 391, 493. haberi quaefliones ad Orthodoxoi,

quos iunioris lastini effe constat.

Adriani, imper pro Christianis epistola, ad Minuclum Fundanum, sive rescriptum. 99. Aegyptiorum disciplinae et uaShuara ra iegoyhuQina nahsueva. 407.

1.1

ALL MAR OF A CAPA

Aeschyli versus duodecimiste DEO. 104.

Alexander, polybistor. 1014

Alexandrina bibliotheca Ptolemaei. 13. 72.

Amasis, rex, Aegyptiorum; legislator. 11.

Ammonis, Aegyptii, Loyos de DEO 37. vbi male "Anpuov.

Anachoretae Christianorum in deserto 465.

Anaximander 4.

Anaximenes 4.

Antonino, Pio, et Antonino, philosopho, cognomine Veriffimo, et Lucio, philosopho, inferibitur apologia Iusiini longior 53. Antonini, Bii, epistola ad populos Asiae 100 epistola.

Marco Antonino tributa, ad Senatum rom. 101. in foro Traiano promulganda 102.

Apio, ό Ποσειδωνίε ἐν τῷ κατὰ Ἰεδαίων Κόγφ. 9: ſqq. ἐν τη τετάρτη τῶν ἱτοβιῶν. 10. Apoftoli ἐν τοῖς γενομένοις ὑπ' αὐτῶν ἀπομνημονεύμασιν, ἅ καλῶτα Εὐαγγέλια. 98-

eadem lecta in eoclesiis ibid. we of anouvequousvers navra ra negi re Darn-

eos nuão edidazar. 75.

Archelaus, philosophus. 4.

Aristophanes. 16.

Aristoteles, philosophus. 5. 6. 7. 12. 34. 112. sq. vbi loca ex eius Quoing angeages confutantur. 197. ex libris de coelo pag. 127. sq. 143. sq.

Atticae hift. scriptores 10.

[P] Baptistae, Iudaeorum haeresis. 307.

Bafilidiani haeretici 235.

Bocchoris, legislator Acgyptior. 11.

Cadmus litterarum auctor Graecis, e Phoenicia. 13.

Castor (historicus); 10. -

B. Clemens epifiola ad Corinthios. 436.

Corinthus, Socraticus. 217.

Cynici. 47.-

Darius, Xerxis pater, leges tulit Aegyptiis 11.

Vol. V. p. 63 7 64

A IVSTINO CITATORVM

Lib. V. c. I. 73

Democritus. 139.

Demodocus, autodidantos. 109. (ex Homero.)

Diodori Siculi laus 10. 26. eius XL. libri bibliothecae historicae 10. citatus 15. 24.

Diognetus, ad quem episiolam feripfit Iustinus, reation eum adpellans et de Christianismi rationibus erudiens. 494. leq.

Empedocles, Metonis F. Agr gentinus. 5, 65.

Epicurus, Neoclis F. Athenicalis. 5. Eningena Sidayuara legi omnibus permilla 52.

Epistolae impp. pro Christianis Adriani 99 Antonini, Pii⁴⁶), ad Commune Asiae 100. Marci Antonini ad Senatum Rom. (suppolititia.) 101.

Euripides 106. ό ταγωδιογεάφος. 107. έν Αεχελάω. 108.

Βελλεςοφοντη. ib.

Exabr. 109.

'Ιππολύτω. 107. ex eadem fabula est versus, qui p. 78. adducitur.

"Iwv: 108.

Ocesy. 107.

Φιλοκτήτη. 109.

Φείζω. 109. \

Minucius Fundanus. Vide fupra in Adrianus.

Galilaci. 307.

Genistae. 307.

Serenius Granianus. 99.

Hellanicus. 10. 1

Helleniani f. Hellenistae. 307.

Heraclitus. 4. 46. 83.

Hermes (Aegyptius) eius de deo sententia. 37.

Hesiodus 4. 38. 131.

[P] Hippalus Metapontinus. 4.

Historia Tor ayior agxaior ardear. 469. Vitas patrum respicit; est enim ibi de Anachoretis sermo.

Homerus 2. 3. 6. 7. 17. 22. 23. 26. 27. 28. 29. 30. 38. 48. 65. 194. eius veruo pavreia. 26.

Hystafpis vaticinia 66. supplicium aduersus Hystaspis lectores constitutum 82.

Flanii Iolephi 'Isdain' aexanoroyia. 10. 11. 14. 462.

Itenaeus. δ μακάφιος Elenvaios δ μάφτυς και επίσκοπος Λεγδένε, έν τῷ περί τε πάσχα λόγω. 468.

Iuflini, martyris, σύνταγμα κατά πασών τών γεγενημένων αίζέσεων πεος Πάπαν έπιςο. λή. 503. Puto legend. Παπίαν.

Lucius, martyr. 43.

Lucio Vero, imp. apologiam longiorem inferibit Iuflinus. 53.

Manichaei 160. 161. 477.

Marciani (Marcionitae) 2531

Martio

bb) Marci Antonini effe illud edictum, docet diff. de legione fulminatrice pag. 613. fq. [alios Valej. ad Eufeb. IV. 13. et Daniel Larroquanus aliter feutire, iam antea fignificaui.] Vol. VII. K

74 Lib. V. c. I. INDEX SCRIPTORVM A IVST. CITAT.

Vol. V. p. 63P64

Marcio, Ponticus, os אמן עטע בדו בהו לולמסאמע. 70. 92. Menander, comicus. 66. ev ader pois 109. artievou 108.

aunnteisi. 100.

διφίλω. 108. ήνιόχω. 107. iegena. 107. μισεμένω. ibid. παζακαταθήκη. ibid. Menander, haereticus, Samaritanus, 91. Simonis discipulus, Autiochize wortes dia ua-

צוצאה דלצואל לבמהמדחסמב.

Meristae. 307.

Minucius Fundanus, supra in Adrianus.

Ad Musaeum, filium, carmina Orphei. 15.

Oracula 12. 23. 34. 36. 37. 491.

Orestes in tragoedia 507. Euripidis puta vel Sophoclis.

Origenes ev τη έγμηνεία των έβραικών ονομάτων. 441. είγηται τω Ωριγένει επιταμένω την των έβραίων διάλεκτον, πάντων των έν τους θέκαις γραφούς Φερομένων έβραϊκών

ζνομάτων ή μέτεων ή έεμηνεία. 444.

Orphei versus ad filium, Musaeum. 15. sq. ev rois ognois 16. ev roi biadnaus enivea poutro BiBilio. 104. Orpheum imitatus Homerus 17.

Paulus, presbyter, cui Aristotelicorum dogmatum euersio inscribitur. 10. Peripatetici etc. 218.

Pharisaei. 307. 366. Pharisaeorum inter Christianos discipuli. 503.

[] Φιλαινίδεια διδάγματα: 52.

Philemon τα αεχαία ευποεήσας Φεάσαι. Eius verlus. 104. 106.

Philo Iudaeus & Ta Isdaiwy isognoas. 10. II. 14.

Philochorus, o ras Argidas. 10.

Pindarus, (ap. Platon.) 25.

Plato 5. 7. 8. 12. 13. 18. 20. 22. 23. 24. 28. 29. 30. 31. 34. 35. 36. 57. 64. 81. 92. 120. 196. 212. 219. 223.

in Menone 31. 35.

I. de Rep. 25.

X. de Rep. 25.

Timaeo. 13: 24.

έκ αλλότειά έτι τα Πλάτωνος διδάγματα τε χειτέ. 51.

Poetarum Geoyovia. 2.

Polemon iv τη πεώτη των έλληνικων ίσοςιων. 9.

Verafius Pollio, praefectus. 102.

Pompeianus, πολέμαςχος, fub M. Antonino. 101.

M. Pompeius, ad quem Iuslinus scripsit dialogum cum Tryphone. 371.

Ptolemaeus, martyr. 42.

Ptolemaeus, Mendesius, Ta Aiyuntiav isogar. 10.

Pythagoras 5. 18. 106, 219. 224.

Sadducaei 307.

Saturniliani 252.

1.

Sauchnis, legislator Acgyptior. 10.

Septuaginta interpretes Scripturae 294. 297. 310. 348. 353. 397.

Serenus Granianus. 99.

Serenus,

000

Digitized by

Vol. V. p. 64765

IRENAEVS.

Lib. V. c. I. 75

Serenus, ad quem scribit Iuslinus 503.

Sefonchofis, legislator Aegyptior. 10.

Sibylla 16. 18. 34. 35. 36. 66. 436. fupplicium aduersus Sibyllinorum lectores constitutum. 82.

Simon, magus, Samaritanus, 91. 349. statua honoratus cum inscript. Σίμων Δέω σάγ. κτω. 69.

Socrates 12. 33. 48. 49 55. 83.

Solon. 13. ό της νόμης τοῦς Άθηναίοις γεγραφώς. 15.

Sophoclis versus 17. seq. 104. 105.

Σωτάδεια διδάγματα. 52.

Stoici 45. 46. 51. 66.

Pfalmorum in fyriacam linguam µεταγωγη. 428.

[P] Thales Milefius 4. 6. 7.

Thallus (hiftoricus). 10.

Theologia Graecorum e poëtis, philosophis et oraculis. 2. 4. 12.

Dewentricol philosophi 218. legendum forte Dewenuarizoi. vide Laërt. II. 113.

Trypho, Iudaeus, cum quo colloquium habuit Iustinus. 217.

Valentiniani 253.

Xenophon. 49.

Zenas, ad quem scribit Iustinus. 503.

XVH. S. IRENAEVS, aliquo tempore post Domitiani mortem natus "), prima K 2 aetate

cc) Lib. V. c. 30. oxedor ini the nuetteus yevens res τῷ τέλα της Δομετιανό κοχής. Hacc vere feribere potuit Irenaeus, etiamfi postremis demum Traiani annis natus fuit. Confer, quae Dodwelli sententiae, qui iam sub Netua genitum esse contendit, obiiciuntur a doctisiimis viris, Grabio prolegomin ad Irenaeum fect. I. Sam. Ba/nagio ad A. C. 178. n. 2. et Massueto diff, 2. ad Irenaeum. Fabr. Irenzei vitam multi exposuerunt : aut eius dogmata atque fentontias recensuerunt atque illustrarunt. Equidem nonnullos iam laudaui in Introductione II. 2. p. 205. feq. Multo plures citarunt iple Fabricius in scq. paragrapho, Stolle in: Nachricht von dem Leben der Kirchenväter pag. 79. fq. Hamberger in: Zuverläßigen Nachrichten II. pag. 438, fq. 1. G. Walch. in bibl. patrift. pag 271. fq, idem in historia eccl. N. T. p. 618. Iqq. Saxius in Onomast. p. 328. sq. Quare admodum paucos nominabo. De Henr. Dodwelli differtatt. VI. in Irenaeum. Oxon. 1689. 8. v. actaerud. Lipf. a. 1690. pag. 547. et Fabric. paullo post in notitia editionum. — La Vie de S. Irenée, (par l'Abbé Gervaise.) Paris. 1723. 8.

(al. 1724. II. voll. 12. et tribuitur Dom lacques in Bernardi bibl. Françoife tom. III. p. 239. Amft. 1724. 8.) Cas. Oudin. de SS. eccles. commentar. tom. I. pag. 206. D. Io. Sal. Semler in hift. introduct. ad Baumgartenii theol. polemicam (germanice scriptam,) tom. II. S. 59. sq. pag. 86-133. vbi et doctrinam placitaque Irenaei copiose persequitur, et multa alia, quae ad historiam atque interpretationem illorum pertinent, critice et historice tractat, atque pag. 92. not. addit quaodam et emendat, quae in societ. lat. Ienens. vol I. p. 68. sq. de loco Irenaei II. c. 41. de nomine lesu hebraico scripserat. - (de hoc quoque egit Danz. Ienensis, in diff. I. philol. praefiza eius paradigmatibus hebraicis, Ien. 1709. in qua lectionem Irenaei et sensum genuinum indagat.) ----Schroekh hift. eccl. chriftian. tom, IV. pag. 192. legg. Sam. Gottl. Lange in historia dogmatum, tom. I, pag. 286-328 cel. Rosenmüller de christianae theologiae origine, praccipue feet. II, de víu traditionum in theologia. - Rö/ster Bibl. der Kirchenväter. I. pag. 262. fqq. Quod veteres fcriptores de Irenaci patria, parentibus, anno dieque natali

Digitized by GC

76 - Lib. V. c. I.

S. IRENAEVS

aetate ^{4d}) puer Smyrnae S. Polycarpum vidit (non diu postea A. C. 147. ") in perfequutione sub Antonino Pio igni traditum, audiitque inde Papiam "), audivorem euangelistae Iohannis, hine sub Pothino Lugduni in Gallia presbyter ⁸⁸) atque a MARTYRIBVS LVG-DVNENSIBVS miss cum epistolis 'ad Eleutherum, romanum episcopum, de quibus Eusebius V. 3. histor. et 4. Deinde Pothini illius, prope' nonagenarii, sub Marc. Aurelio martyrium passi, successfor circa A. C. 178. Scripsit Eleuthero eodem romanae eclesiae antistite ipse nondum, vt videtur, episcopus, aduersus haerefes, fiue Gnosticorum genera varia libros quinque, quorum primus e Aeyxov fiue detestionem, ceteri quatuor avareorn' fiue redargutionem ris Veudavujus yvaseas complectuntur. Valentinianae haerefeos curiosistimus explorator ^{hh}), antiquiores fectas breuius perstringit; vt notatum Pearfonio "

natali nihil prodiderunt memoriae; alii vero recentiores aliter hariolati potius funt, quam vt omnia ad liquidum perducerent; nec nobis licet secundum vllum litem dirimere. Scutentiam Dodwelli, Sui in differtat. 14. folicite quidem inquirit in annum, quo ortus itemque mortuus fuerit Irenaeus), iam alii fatis debilitarunt et vero infregerunt. Tillemont in : Memoires pour fervir à l'hift, ecclesiastique tom. III, part. I. p. 133. diem Irenaei natalem refert ad a. CXX. Ma/fuet in diff. II. ad Iren. art. I. §. 2. pag. 77. ad a CXL. Sed res acque incerta manet. vid. Walchii hift. ecclef. pag. 619. Hamberger 1. c. fuspicatur cum aliis; Irenaeum primum adspexisse lucem intra a. CXX CXXX. Multi praeter ca Irenaeum honore martyris machant; (a Tertulliano aduersus Valentinianos c. V. p. 252. edit. Rigalt. Irenacum in martyribus numeratum che, adnotat Saxius Onom. I. cit) sed primo disfident in anno; dein totam istam vltimi illius supplicii hiftoriani propter filentium vetuftiorum feriptorum viri doctifimi, Dadwell. l. c. Sam. Basnage in annal. politico - ecclef. tom. I. pag. 67. Caue, aliique abunde refutarunt; atque Ren. Massuetum I. mem. § 31. sqq. pag. 90. Dodwelli fenteutiam argumentaque oppugnaturum, leuioribus armis instructum, pro Irenaei martyrio pugnasse, iudicat Walch. hift. cit. pag. 622. adde paullo post in notitia codd. Vindobon. - Obitum Irenaei relert Hamberger I. c ad a. CCII. Sed alia quoque, quae narrari solent de Irenaeo, haud omnino certa habemus explorataque. Marl.

da) Irentieus III. 3. et apud Eusseb. V. 20. Polycarpi dissipulum testatur etiam Hieron. de S.-E. c. 35.

ee) Vide que supra §. 14.

f) Hieron. epift. 29. ad Theodoram. Videtur etiam Papiam respicere Irenaeus V. 3. ται μαρτυράντῶν αὐτῶν ἐκάνων τῶν κατ' ὅψιν τον Ἰωάννην ἑωρακότων.

Vol. V. p. 66

gg) Hine Pothini presbyterum vocat Micron. de S. E. De epistolis martyrum Lugd. vide Pearfon II. 13. Vindic. Ignatii et Petau. IV, 5. et V, 7. dogm. theol. de ecclesisfica Hierarchia: Ab episcopo romano ordinatus deinde totius Galliae episcopus, si credimas Quesnello ad Leonem M. diff. V. p. 477. 481. sq. Vide tamen, quae obiicit Tillemontius not. 3. ad vitam Irenaci pag. 620.

hle) Vide I. Franc. Buddei differt. de haerefi Valentiniana, subluncta eiusdem Introduct. ad historiam philos. Ebraeorum ed. II. Halae Sax. 1720. 8. passim, Idem tamen pag. 603. 613. 617. et alibi fidem et iudicium subtile Irenaei desiderat. Atque Semler, non folum in Ifagoge hiftor. ad Baumgart. l. c. pag. 131 - 133. Sed etiam in prolufione de cauenda molefta fedulitate facra ad corrigendas quasdam Irenaei et Tertulliani sententias, Halae 1772. 4. fidem Irenaei minuere ciusque libros in suspicionem vel omnino volcans vel frequentium interpolationum ab homine, iura episcopi romani amplificaturo, poriflimum factarum, adducere adlaborauit: sed illorum librorum defenfionesa fufcepit Walch, theol. Gotting. in tomo V. nouorum commentar. fociet. doctrinarum Gottingeniis, 17-5.4 - Veterum et recentiorum feriptorum de co iudicia collegerunt Pope Bount in cenfura etc. pag. 174-176. Stolle I. c. pag. 81. fqq. inprimis Massiet. prolegg. pag. CLXIII fqq. qui artic, I. II. er III. diff. primae pag. XI-I. vberius agit de Valentino eiusque dogmatibus, difcipulis ac migittis. adde (Georg Hopper) de Valen mano um haereli coniecturae etc. Londin. 1711. A. Harl.

Digitized by GOOQ

IRENAEI CODICES.

Vol. V. p. 66**P**67

fonio 2. Vindic. Ignatii pag. 131. Graece fcripferat haud dubie, non latine "), etfi graecis magnam partem caremus praeter ea, quae Epiphanius ex libro primo [P] fernauit, et quae aliunde maxime ex catenis viri docti eruerunt. Matthaeus Drefferus in epistola ad Mar. tinum Crusium A. 1590. Promisit mihi nuper Demetrius quidem Archiprésbyter, quem et tu vidifli, se exemplar Irenaei graecum intra menses sex este millurum. Ego vicissim duplum ei protium pollicitus sum, si promissum facit.. Sed minime fecit, quemadmodum et Venetiis et alibi spes de reperiendo graeco Irenaei MSto, fefellit, licet vel propter graecum, quo Irenaeus vlus eft, Noui Teft. codicem **) operae pretium effet in lucem proferria fi quidem, quod ante aliquot annos mihi adfirmabat Scraphinus, hieromonachus Mytilenaeus, ego autem vix ac ne vix quidem mihi perfuadco, addute in bibliothecis Graeciae manuj exaratus delitescit. Quis porro fuerit ayannes ille, cui opus suum Irenaeus inscriplit, incertum plane est, licet Turibium 1) eum vocet ad A. C. 185. Pleudo. Dextri Chronicon. Parum' conflat quoque, ecquis fuerit auctor versionis latinae, quam ab Irenaei fententia non raro aberrantem, Irenaeo ipli Polleuinus in adparatu facro perperam tribuit. Polt A. C. 385. occasione reujuiscentis in Priscillanistis yeudouvine yraderes compositam difputat Dodwellus mm). Verum non Augustinus modo, fed ante hunc Tertullianus iam illa vfus videtur, vt loca, a Grabio in prolegomenis part. XIV. adlata, fuadent. Gallum quemdam auctorem idem eile coniecit ex quibusdam idiotismis, atque librum quintum extrema magna' parte mutilum ad nos peruenisse contendit,

S. Irenaei Codd. mssti et Editiones.

[Primum codd, mester nominabo. Quorumdam mentionem fecit Fabricius, Vindobonae in bibl. caefarea in cod. IV. in catena in Genefin, et in cod, XLII. in catena in Euangelium Lucae aliquoties citatur, Irenatus. v. Lambecii commentar. vol. III. col. 35. et col. 163. sqq. — sententiae quaedam ex Irenaei scriptis desuntae, in cod. XXV. nr. 3. Lamber. ibid. col. 102. — fragmentum aliquod de Moyfe, in cod. XLVI. nr. 33. Lamber. IV. col. 264. In cod. XIV. vol. VIII. col. 214. fqq. quo cod continetur megni menologii menfis Auguflus, vbi v. Kollarii notas, est nr. 58. epitome martyrii Sctorum duorum martyrum Irenacorum, Sirmicnfis in Pannonia, et Lugdunenfis in Gallia, die XXIII. Aug. quam integram exhibuit Lambecius col. 44r. sqq. idem Lambec. adnotat, de Irenaeo Lugdun. etiam agi in Menaeis Graccorum codem die m. Aug. in martyrologio autem romano d. XXVIII. in. Iunii, et conferre iubet Baronii annal. eccl. tom. II. a. C. 205. nr. 28. Phil. Labbei diff. de fcriptor. ecclef. lit. I. ac Theoph. Raynaudi indiculum Schorum Lugdunenf. prolegg. IV. et litter. I. De Irenaeo autem, episcopo Sirmio, agit Lambec. ibid. col. 436. sqq. et primum prouocat ad Acta fanctor. cur. Henschen. ac Papebroch. tom. II. d. XXV. Mart. p. 555. sqq.

ii) Vti Erasmus in epist. nuncupatoria arbitrabatur. Sed Gelasius in pracf. ad suam ed. contra eum iam disputauit. Harl.

kk) Confer Io. Millii prolegomena ad N. Teft. Afturicenfis, Priscillianistarum oppugnatoris. p. XL. feq. et Colonie fit epift ad Iufteilum p. 127. vbi notat, codicem Cantab. et Claromontanum cum ~pag. 406.

Irenaei citationibus conuenire, quod nunc per interpretem tantum coniivere licet.

11) Dodwellus diff. IV. ad Irenaeum §. 7. p. 301. coniicit nomen confictum occasione Turibii

mm) Dodwell. differt. V. ad Irenaeum S. 10.

Digitized by

qui ex cod. Parif. regio in adpend. pag. 23. narrationem eius martyrii, mutilam partim, partim vitiofam exhibuerunt. Quare Lambec. ex cod. Vindob. meliore, in nonnullis quoque locis a Parif. discrepante, magnam initii et finis partem excerptis notisque aliquot illustrauit.

Secundum Montf. in bibl. bibliothecar. misst. funt fragmenta Irenaei in pluribus catenarum codd. et eiusdem opp. in cod. CLXXXVII et CLXXXVIII, nec non eius aduerfus haerefes in codd, nr. CLXXXVII et CLXXXVIII. bibl. Vaticanae et larine quaedam; (tom. I. p. 14. D. et pag. 98. B. pag. 131. C. et pag. 142. A. p. 641. C.) - Romat in bibl. Ottobeni, opp. latine. (ibid. pag. 183. A. et 185. D.) - Inter codd. Voffian. in Anglia, Iren. lat. bis. (ibid. pag. 681, E. D. in catal. bibl. Leidens. pag. 371. nr. 33. inter codd. Volfian. latin. occurrunt Irenaei libri V. contra omnes hacreticos. Hunc optimum codicem contulit Dodwellus, indeque collectas V. L. omnes, et apographum varr. lection. a Iof. Mercero olim e duobus codd. erutarum, Grabio conceffit.) - Romae in bibl. reginae Christinae libri contra haereses, in tribus codd. (Montf. I. p. 66.) - In bibl. Coislin. confessio patrum Irenaei, Dionysii, Ignatii, arabice, (tom. II. pag. 1042. A.) - gr. in pluribus catenarum codd. (ib. p. 1047. B. D. E. pag. 1048. B. pag. 1049. E. A. B. C. et pag. 1309. B. in cod. Mazarin. conf. plures catenas in codd. Coislin.: Montf. bibl. Coislin. pag. 41. 42. 43. 45. 66. 75. 76. 245. 248. 251. 263.) — in bibl. regia, vitae Polycarpi, Irenaei, Ignatii. (11. pag. 908. C.) In codd, Vaticanae bibl. guinque Eufebii Chronici, Hieronymo interprete, fcribi modo Irenaeum, modo Hyerenaeum, modo Ireronaeum, modo Ironaeum, a Montfaucon notatur in tom. II. pag. 152. fin. - Tum fragm, in parallelis Io. Monachi, ab aliis Io. Damafceno tributis. in cod. Coisl. CCLXXVI. et quaedam in cod. CCLXXXXVI. v. Montf. bibl. Coisl. pag. 390 et 414. — in cod. Maximi opp. ibid.

Venetiis in bibl. Marc. fragm. in catena patrum, codd. XV. v. cat. codd. gr. p. 17. - et in codd. CXX. bibl. S. Michael. tefte *Mittarellié* in cat. codd. pag. 533.

Florentiae in bibl. Laur. Medic. in catena in IV. Euangelia occurrunt fragm. (Band. cat. codd. gr. I. pag. 161.) et in cod. VI. nr. 8. plut. 86. in collectione testimoniorum de praefcientia dei locus Irenaei èn Tö d'ènérgus, nei divarçonns The Veudarius yradreas. — Inter codd. Barocc. Oxonii est in cod. XXVI. Irenaei fragm. aduers. haerefes. — in cod. bibl. Norfolc. Londin. nr. MMDCCCCLXXXV. (cstal. codd. Angl. et Hibern. II. pag. 76.) Iren. opp. latine. — Dublini in bibl. collegii S. Trinitat. nr. 793. (catal. cit. II. 2. pagi 46.) Passio Irenaei. — Codicem Arundelianum, in bibl. regiae fociet. Londini adferuatum, contulit Grabius, eum quadringentorum annorum esse apostolorum continet, multa collegit ediditque fragmenta. — Progredior ad editioner, de quibus vide quoque Dupin in biblioth. noua ecclesiastic. pag. 112. Massure in prolegg. et notis post textum, sect. III. pag. 17. et Ittig. in felect. capp. hist. ecclef. pag. 21. sq. vbi de Irenaeo multus est. Hoe addere licet, secundum Massure in praef. pag. 5. Erasmianam editionem innumeris scatere mendis, lacunis, mutilisque ac depravatis periodis.

Ex

Digitized by GOOQ

IRENAEI EDITIONES.

Lib. V. s. I. 79

- **Ex** Erasmi ad tres codices MSS. recensione, Basil. 1526. 1528. 1534. 1548. 1554. 1560. fol. Patil. 1545. 1563. 1567. 8.ⁿⁿ)
- Cum'argumentis notisque Nicolai Gallassi, Geneuae 1570, fol. cum nonnullis graccis ex Epiphanio fragmentis.
- Ex editione Io. Iacobi Grynaei, qui libro primo loca Irenaei, ab Epiphanio feruata, repofuit, Aparum laudato studio) ex latina versione Iani Cornarii, vetere interpretatione omissa, nouaque argumenta addidit. Basil. 1571. fol. Varias lectiones, quas praesatio et titulus promittit, nullas adiectas esse video.
- [1] Cum commentariis Francisci Feuardentii Ord. Minor. Paris. 1575. fol. apud Niuellum, et secunda editione Colon. 1596. fol. cui praeter notas locupletiores Feuardentii, adceffere graeca fragmenta Irenaei ex Iustino, Basilio M., Epiphanio, Eusebio, Theodoreto, Anastasio Nicaeno, Melissa, Demetrio, Damasceno et Niceta, cum latina versione Ioach. Perionii, Iac. Billii, Ioh. Christophorfoni et aliorum: Scholia Iac. Billii et notae Frontonis Ducasi S.I. in XVIII. primi libri capita: Fragmenta aliorum Irenaei librorum cum Feuardentii notis, fragmenta Polycarpi et Victoris Capuani Catena in Euangelia, B. Irenaei encomia ex aliis patribus collecta, et conflictus Arnobii et Serapionis de DEO trino et vno, deque duabus in CHRISTO naturis in vno supposito, antea ineditus."). Recusa est alia a Petro Halloixio in c. 15. vitae Irenaei tom. 2. p. 480. ex Damas fceni maxime parallelis adiuncta funt ""). Feuardentius ope MS. codicis Vaticani plura errata fustulit, et libri quinti capita quinque postrema primus vulgauit. Recusa Feuardentii editio fed fine notis, in bibl. patrum Lugdunenfi 1677. tomo fecundo.
- Matthias Launoius, senator Antwerpiensis, emendatiorem Irenaei editionem pridem molitus suit, teste 10. Drusio centuria 1. Miscell. cap. 44. Nonnulla Irenaei loca e veteri codice emendauit Latinus Latinius bibl. sacro-profanae pag. 183. sq. Plura illustrauit Iacobus Billius in facris observationibus I. 33. sqq. et 11. 5. Paris 1585. ad calcem epistolarum Isidori Pelus. editis, laudatus etiam Feuardentio ad libri 2. Irenaei caput 1.
- Henrici Dodwelli, dochifimi viri, et licet paradoxis quandoque indulgeret, cum magna tamen antiquitatis, ecclefiasticae praesertim, iactura die V. Iunii anno 1711. denati, differtationes praeclarae in Irenaeum viderunt lucem Oxoniae a. 1689. 8. Illarum pri-

mn) In bibl. Leidenfi eft ed. Parif. collata cum mostis: v. catal. pag. 51. Harl.

oo) Denique acceffere in calce fragmenta noua Irenaei, ex bibl. Cardinalis Rupifucaldi depromta, gr. et lat. edita, ex loannis Damafeeni cod, aliaque a Sirmondo ex catenis patrum. Vitae Irenaei, in qua veras falfis mifeet Feuard. narratiomes, fubiceit antidola aduerfus probra et impias, 'vt ait, criminationes, quibus illuftriffimam Irenaei famam lacerare, auctoritatemque vel imminue-

re vel labefactare conantur nouiffimi huius temporis haeretici, (nempe Caluiniani et centuriatores magdeburgenfes;) fed male rem geffit, ad defendenda quaedam fuae difciplinae placita; ev vlli fobriae doctrinae addicto perfualit. Et tamen Maffuetus ille recoxit in fua editione. Parifinam autem edit. a. 1675. xberius recenfuit et de Irenaei foriptis egit Io. Fabricius in histor. bibl. Fabric. tom. I. pag. 69. fqq. Harl.

pp) Correctiona illa dedit Grabe in fua ed. ex illo et cod. Rupefucald, ope Mich. Lequien. Hafis

Digitized by Google

Vol. V. p. 67**7**68

S. IRENAEI EDITIONES Lib. V. c. I.

80

Vol. V. F. 68 7 70

ma et secunda fidem Irenaei et acqualium quoad remedia cognoscendi ordinaria. quod prøximi apostolicae aetati effent, et extraordinaria fiue dona prophetica et miraculofa pro virili adstruit. Tertia de actate Irenaei, quarta de operis aduersus haer refes confilio et succepti tempore, quinta de latino interprete, eius aetate, capitumque, quae non ab [1] Irenaeo est, partitione, et-fexta de aliis Irenaei scriptis deperditis difputat, fubiuncto adpendicis in vicem fragmento ex lib. 24. Philippi Sidetae de Catechistarum Alexandrinorum successione cum notis, et synopsi chronologica rerum, in his differtationibus expositarum.

Editio luculenta et nivida Io. Ernessi Grabe, Oxon. e theatro Sheldon. A. 1702. fol. qui. latinam versionem e quatuor MSS. codd. emendauit Graeca praeter ea, quae Fcuardentius, Halloixius et ex Catenis Combefifius tom. 1. Aucharii nouissimi bibl. patrum p. 208 fg. Cotelerius ad Barnabae epift. c. 15. p. 45. ex cod. regio, et Alexander Morus in notis ad nouum foedus ex codice Mediceo ediderant, plura etiam protulit et reflituit e MSS. tum fragmenta fcriptorum Irenael vberiora edidit, et fingulis paginis varias lectiones et notas felectas variorum, (Feuardentii praecipue) atque suas subiecit. Praemiflis post vitam Irenaei a Feuardentio scriptam nouis prolegomenis, in quibus a Dodwelli rationibus subinde dissentire Grabius non dubitat, licet in opere ipso eum confuluisse non diffiteatur. Post indices locupletissimos et glossarium latino graecum Iohannis Potteri studio concinnatum, subjectum est, mantissa loco, Io. Croii specimen coniecturarum in quaedam loca Origenis, Irenaei, Tertulliani et Epiphanii, editum pridem A. 1632. 8. et a Petanio ad calcem Synefii A. 1640- or pugnatum, quae Petauii diatriba etiam Epiphanio Petauii editionis Colonienfis fiue Lipfienfis fubiuncta légitur 99)

Denique ex meritilimo de ecclesiastica antiquitate Ordine Benedictinorum Congregat. S. Mauri, Renatus Maffuetus Irenaeum de integro ad priores editiones et tres codices MSS. romanum card. Ottoboni, binosque Gallicanos, quorum vnus Collegii Parif. S. I. laudatur etiam a Nourrio pag. 574. Adparatus ad bibl. Patrum, receníuit, nouis fragmentis graecis, obferuationibus ac notis auxit, copiofosque indices et glosfaria bina graecolat. et latino-graecum, indicesque locupletes subiunxit., Parif, apud 10. Baptiflam Coignardum 1710. fol. Commendant hanc editionem tum alia, tum collectio fragmentorum et reliquiarum, quaecunque de antiquis Gnofficis reperiri potuerunt, tum tres Massueti differtationes operi praemissae, quarum prima [P] de haeresibus,

ruff auctores actorum erudit. Lipfienf. 1. 1702. m. Iul. pag 308 fqq. In doctis prolegomm. § 5. tur, fe in fpicilegio patrum facculi I. p. 21. perinquirit Grabius, num graecus exstet Irenaei codex, et monet, ista, quae in Claromontanis Pa- rum seu secundum Hebracos, et Ebionitarum, rallelorum Damasceni membranis leguntur, Ire- seu secundum Matthaeum pro vno eodemque hanaei dicta, viz este a Damasceno ipso inserta, buisse; immo non sam Irenaeum, quam Euseguum ea neque in latina parallelorum illorum ver- bium, Hieronymum et alios effe huius erroris Gone; a Billio edita, neque in cod. mito Vatica- coarguendos. Harl.

aq) Pleniorem huius editionis notitiam dede- no graeco reperiantur, breuibus quibusdam fententiis exceptis. Idem pag. 220. nr. 4. confite. peram tradidiffe, Irenaeum euangelium Nazaraeo-

Digitized by

quas

EDITIONES.

quas oppygnat Irenaeus, altera de illius aetate, vita, fcriptis et martyrio aduerfus Dod. wellum, qui martyrem fuille praeter rem negat: tertia denique de Irenaei doctrina fuse et erudite disputat, de qua videri quoque poterit B. Ittigîus in hist, ecclef, faeculi fecundi felectis capitibus, et Nourrius adparat. ad bibl. patrum fec. II. differt, 6. Fabr. Longam huius edit, ceufuram leges in actis erudit. Lipf. a. 1712, m. April, pag. 173-183. et pag. 277-280. in qua praecipue Massuer dill. Irenaeo praefixae perlustrantur, et nonnulla praecipue de Nicolaitis et Simone, mago, expenduntur curatius. Quoniam Grabius in sua edit. oftenderat contra adfectas disciplinae romanae, Irenaeum ritibus placitisque ecclesiae romanae frequenter aduersari : aegre id tulit Massuetus, et quaque data occasione Grabianas notas examinare, fuarum partium et disciplinae caussant tueri, cum primis in differtatione, per XI. sectiones fiue articulos Irenaei do-Arinam ita proponere er explicare conatus est, ve parum discedere videretur ab edictis placitisque episcopi romani huiusque ministrorum singularibus. Irenaeum igitur patronum fistere suduit opinionis et dogmatum de suprema pontificis romani iurisdi-Atione in omnes coetus facros, de diuinorum oraculorum obscuritate, de apocryphorum librorum traditionumque auctoritate, de Missae facrificio, et, vti dici folet, transfubstantiatione etc. In artic. IV. etiam contra Salmafium pugnat, quod is in libro de primatu pap. cap. 3. pag. 65. Lugd. B. 1645. de loco Irenaei quodam contra auctoritatem episcopi rom. disputat. Grabe quidem, cognitis Massure criminationibus, cauffam fuam et ipfius Irenzei haud deseruit, et non solum nouam voluit editionem parare, sed etiam vindicias scribere adgressus est. Enimuero morte abreptus, nec illas perfecit, nec nouain curauit editionem. Sed, teste Hickefio, in narratione de Grabio eiusque insstis p. V. et VI. adfectatum manuque fua feriptum reliquit opus; Irenaeus reuised and corrected with collections and references for a new edition, in which he defigned to animadvert upon the learned Editor of the new Parif. edition of that Father MDCCX. in his own defence. Quare cauffain bonae rei et Irenaei fuscepit D. Salom. Deyling in libro, inferipto: Irenaeus euangelicae veritatis confessor ac tefis a Renati Massueti pravis explicationibus vindicatus. Editio altera, auctior et emendatior. Lipliae 1721. 4. In quo docto libro Deylingius praecipus, quae controuería funt, et multa antiquitatis ecclesiafticae capita persequitur, multa loca Irenaei explicat examinatque, nec eius errores reticet; praeter ea Dodwelli aliorumque commentum de animo naturaliter mortali indicat docetque male requiri prauae illius, opinionis praesidium in Irenaeo. Item Grabio, Masseio, Whistonio aliisque, aliter sentien? tibus et auctoritate Irenaei abusis, caussam scribit. Semler quoque l. c. Massuer refutat. Editio Mafust. recula est Venetiis 1734. additis fragmentis Irenaei anecdotis, a Pfaffio editis. -

Nouse autem litis auctor et dux exstitit Chr. Matth. Pfaffius, qui, noua Irenaei fragments reperisse fibi visus ""), fragmenta anecdota ex bibliotheca Taurienfi eruit, latine vertit et euulgauit, primum in diario italico, (Giornale de' Letterati d'Italia,) tom. XVI. p. 226. eaque

rr) N. ex codd. illius biblioth. qui catenas f. comment, in patres ecclef. continent, ea fragm. quae Irenaei nomen praeferant.

Vol. VII.

. I

eaque adiunxit Fabricius suas editioni Hippolyti, vol. II. pag. 64. fine notis et Guil. Whiston libro suo: Clement's and St. Irenaeus's vindication of the apostolical constitutions. At Scipio Masseius iam in codem diario, tom. XVI. pag. 229. et illorum fragm. augertian in dubium vocare argumentis haud leuibus vsus, et ea, quae Pfaffius in notis suis fidei romanae contraria adtulerat, refellere sussimi. Quo facto Pfaffius edidit separatim:

Irenaei fragmenta anecdota, quae ex bibl. Taurinenfi eruit, latina versione notisque donauit, duabus differtatt. de oblatione et confectatione eucharisfiae illussiani, denique Liturgia graeca Io. Ern. Grabii et dist. de praeiudiciis theologicis auxit C. M. Pfaff Hagae Com. 1715. 8. atque in praef. acque ac in notis fingula Maffei argumenta modeste perfeguutus tam auecdotorum fidem, quam suarun animaduersionum veritatem vberius eruditeque explanauit et defendit: Massueti quoque errores saepe correxit in notis. Enimuero Maffeius in eodem diario erudit. tom. XXVI. p. 51. fcripfit vindicias, et ca, quae fibi dubia videbantur, copiofius expoluit. Quare Pfaffius irerum causfam fuam tueri studuit in differtat. apologetica de fragmentis Irenaei anecdotis deque oblatione et confectatione veterum eucharistica. Tubingae 1717. 4. - rec. in illius primitiis Tubingenfibus, Tubingae. 1718. 4. — Postea Franciscus Maria Leoni, profesfor metaphyfices Patauinus, in tribus litteris hanc controuerfiam haud placide tentavit componere; sed a Masseio conductus, (vid. Pfaff. in act. erud. 1752. pag. 446.) quae epiftolae nouae Irenaei edit. Venetae cum anecdotis illis Pfaffii que notis et Maffeii epistolis sunt additae. Pfaffius autem antea syntagmati differtatt. theologicarum, (Tubingae 1720. 8.) rurfus adiecerat Liturgiam Grabianam et fragmenta Irenaei anecdota cum adiunctis in editione belgica adnotati, pag. 573. sqq. — Denique Hagana editio typis renouata et inferipta est:

S. Patris Irenaei scripta anecdota, gr. et lat. notisque ac differtaté. illustrata. Denique liturgia graeca Io. Ern. Grabe. Aucha labore et fludio C. M. Pfoffii. Lugduni Bat. etc. -1743. II. tom. 8. In praefat. ad Liturgiam graecam, a Grabio ad normam veterum liturgiarum compositae, (pag. 498. seq. tom. II.) de Grabio quaedam notantur, praecipue falfum fuisse rumorem, eum sub vitae exitum ad disciplinam rom. descivisse. (conf. lourn. liter. de May et Iuin, Hagae Com. 1713. 8. tom. VI. 'pag. 139. et Stolle in hist. suae bibl. vol. I. p. 580. sqq.) - At enim auchores catal. msst. gr. Taurin. tom. I. Ant. Rivautella et Franc. Berta in praef. ad illum cat. pag. VII. litem mouerunt Pfaffio, num in codice vllo Taur. fragmenta illa repererit, aut ex quonam depromserit codice; le quidem, adfirmant, omnes Taur. codd. in quibus haberentur patrum catenae, omni adhibita diligentia perlegiffe; Ied ne vnum quidem inueniffe verbum, aut aliquid, quod proxime accederet: nec benigne fentire videntur. Graue crimen! Sed depellere studuit culpam fraudis aut nescio cuius malefacti in epistola ad Kappium, in nouis actis erudit. Lipl. a. 1752. m. Aug. p. 143. fqq. et suspicatur, sorsan post suum abitum aliquem improbam codicibus pluribus manum iniecisse. Neque tamen Pfaffius omnes V. D. in luam adducere potuit fententiam, fragmenta illa effe genuina. Sic Deylingio l. c. pag. 6. Langio l.-ć. pag. 287. et aliis haud videntur illa Irenaco tribuenda. Semler vero l. m. pag. 130. sq. not. 127. suspicatur, illa desumta esse

Digitized by Google

EDITIONES.

Ancle

Digitized by GOOGLE

ex collectionibus plurium excerptorum, ex scriptoribus eccl. factorum, nullo ordine feruato: hinc etiam illa fragin., verbis interdum mutatis aut locis contractis, ex notis V. libris Irenaei fuisse descripta, et fragmentum II. l'faffianum omnino sumtum esse ex edito lib. IV. cap. 17. Pariter fragmentum, quod Massueus ex catena quadam in Lucam tamquam inedium publicarat, diserte legi in edit. lib. III. cap. 19. pag. 211. idem Seml. bene monet.

- Forlan idem valet, aut eadem cautio adhibenda. est, de XI. fragm. Irenaei; (quorum quidem quartum iam ensstat in edit. Massureti,) quae in lucem protulit cl. Münter in fragm. patrum gr. vol. I. nr. 2. Nouam Irenaei editionem, auctiorem pluribus nouis fragmentis, e codd. depromtis et notis ineditis Th. Ainsleri, Ed. Bernardi, Fr. Iunii et Dan. Heinsli ornatam etc. promiserat Magnus Crusius in dissert. quadam epistolica, Lipsiae 1728. 4. (v. act. erud. Lips. a. 1729. pag. 59.) sed consilium huius et plurium ibi promissorum librorum edendorum fuccessu.
- Irmasi aduerf. haerefes libri V. eiusdem de pace inter fideles indicium ex Eusebii ecclef. hist. I. 5. e. 24. latine: inter Franc. Rous Mella patrum. Lond. 1650. 8. pag. 75-123.
- Nonnulla Irenaei loca anglice vertit Guil. Whiston et inferuit suo libro: Primitiv Eucharist reviv'd, London 1735. 8. pag. 24. sqq. et 49-52.
- Io. Croii, specimen coniecturarum in quaedam Irenaei loca subiectum est mantissa loco editioni Irenaei Oxon. 1702. et obs. quaedam in Irenaeum, ex actis erud. Lips. desumta, sunt recepta in: Memoirs of Litterature, Lond. 1712, 4. vol. II. p. 267 269.
- St. Clement's and St. Irenaeus's Vindication of the Apoltolical Conflictions from feueral Objections made against them. etc. — by William Whiston. London 1715. 8. — ed. II. ibid. 1716. 8. (v. Brüggemann. View etc. pag. 369.) — Nath. Lardner in: Credibility of the Gospel History, part. II. vol. I. London 1748. 8. pag. 343-403. et

Io. Iortin in: Remarks on ecclesiaftical Hiftory, Lond. 1752. 8. vol. II. pag. 206-224. et pag. 375. fqq. egerunt de Irenaeo.

Contra Grabium scripsit In. Franc. Buddeus in disp. qua probaret, Clementem Rom. atque Irenaeum Missa pontificiae non fauere, Ienae 1705. 4. Harl.

XVIII. Index Scriptorum, Virorum illustrium et Haereticorum,

qui memorantur a S. Irenaeo.

Ocios meeoBurns ney nheut annous, cuius Iambos in Marcum, haereticum, adfere Irenaeus I. 14. Confer Scal. ad Euleb. n. 2156.

Anonymus, presbyter, apostolorum discipulus, à xceir ray huar, cuius dista allegat praef. et alibi. Confer Dodwell, diss. I. ad Irenaeum §. 6. et dissert. IV. 3. Mentio etiam apud Eussehum V. 8. et 20. Hist. Pothinum decessorem Irenaei episcopum ab eo intelligi, Dodwellus coniicit.

L 2

Presbyteri, qui Iohannem, discipulum Domini, viderunt. Irenaeus V. 33. Aesopi fabula de cane, vmbram captante. II. 12. Alexander, episcopus rom. III. 3.

Vol. V. p. 70 771

Digitized by GOOGLE

Anacletus, rom. episcopus. III. 2. Anaxagoras, irreligiosus II. 19. Atheus cognominatus. id., Anaxilai ludicra I. 8. Confer Reinefii var. lection. pag. 581. et Marfilii Cagnati III. 10. var. obseru. Anaximander II. 19. Anicètus, episcopus rom. III. 3. Antiphanes, in Theogonia. II. 19. Apocryphorum et perperum scripturarum, quas haeretici finxerunt, inenarrabilis multitudo. 11 17. Aquilae, pontici, iudael proselyti, interpretatio S. Scripturae. III, 24. Aristoteles II. 19: J. 24. Barbelonitae Gnostici. I. 33. Basilides, haereticus, I. 23. 32. etc. Blandina martyr. Irenaeus apud Oecumen. ad 1 Petr. 3. ad Blastum epistola Irenaei ab Eusebio V. 28. hist. Cadmus XVI. literas Graecis adtulit, I. 12. [P] Caiani I. 35. eorum conscriptiones ibid. Carpocrates I. 24. 32. Cerdo 1: 28. Cerinthus J. 25. HI. 3. Clemens, romanus, eiusque ad Corinthios epistola II. 3. Comicus II. 19. Colorbasus I. 10. Poëtae et conscriptores II. 19. Continentes (Encratitae) I. 30. Cynici II. 19. ad Demetrium, Viennae diaconum, scripst Irenaeus Xoyas megi miseus teste S. Maximo toin. 2. pag. 152. Democritus II. 19. Ebionitae I. 26. Eleutherius, episcopus rom. sub 'quo scripsit Irenacus III. 3. Empedocles VI. 19. Epicurus II. 9. III. 40. Epiphanes, haereticus I. 5. Alius vero quidam, qui et clarus eft magifter ipsorum. In Graeço fuit Epiphanis nomen. Esdras sub Artaxerxe, Persarum rege, libros sacros restituit. III. 25. Evaristus, episcopus rom. III, 3. Florinus, haereticus, contra quem Irenaeus apud Euseb. V. 20. Gnofficorum genera I. 33. Heracleon, haereticus II. 5. Hermas, (lub scripturae nomine) IV. 37. Hesiodus II. 19, et 37. Homerus II, 19. I. 1. §. 20. I. 6. II. 5. (Homerocentones I. 1. §. 20.) II. 40, IV. 58. Hyginus,

Vol. V. p. 71 778'

Hyginus epiloopus rom. HI. 2. Ignatius' (nomine eins tacito) V. 28. Indifferentias inducentes. J. 28. Indae evangelium a Caianis confictum. I. 35. losephus citatur ab Irenaeo in fragm. quod e MS. Vindob. dat Grabius pag. 472. Iustinus (martyr) V, 26. er To nees Maexiwra IV. 14. Eins auditor Tatianus I. 31. Linus episcopus rom. III. 3... Ad Marcianum fratem Irenaeus scripserat λόγον αι επίδειξιν το 'Αποτολικο κηρύγματος Eu/1b. V. 26. hift. [P] Marcion. I. 20. etc. Marcus, magicae imposturae peritiss. I. 8. fqq. Menander, comicus II. 27. Menander, haereticus I. 21. Nicolaitae. I. 27. Ophitae, I. 35. Poëtae et conscriptores, II. 19. Palamedes literarum post Cadmum inventor. I. 12. Papias, Iohannis auditor. Polycarpi contibernalis (Eraigos) ev to retaery two aute Br βλίων. V. 33. Polycarpus ab Irenaeo vifus III. 3. eius eriftoia ad Philippenfes, ibid. Vide et quae ex Irenaeo Euseb. V. 20. hill. Pindarus, lyricus 11. 37. Plato II. 19. 1. 24. II. 59. III. 45. 46. Ptolemaeus Valentinianus I. 6. II. 5. Jour locus citatur J. r. S. 18. Pythagoras I. 24. II. 19. eius quatermo. Id. Pythagorici. id. Saturninus I. 22. Septuaginta interpretes sub Ptolemaeo Lagi, Alexandrae III. 25. Sethiani tacito nomine perstringuntur I. 34. Simon Samarita, magus !. 20. Sixtus, episcopus rom. III. 3. Sophoclis Oedipus V. 13. Stefichori palinodia maledici carminis in Helenam. I. 20. Stoici IL 19. Symbolum I. 2. vetus traditio apostolorum di gener custodienda III. 4, Tragicum is is, Qeu Qeu. I. 5. Tatianus, Iufuni auditor, post eius martyrium auctor sectae. I. 31. Thales, Milefius. II. 19. Theodotionis, Ephefii, iudaei profelyti, interpretatio S. Scripturae. Valentinianorum unouvojuara, praef.

De S. Irenaeo fusius disserunt practer iam laudatos Massuerum, Dodwellums Grabium, Feuardentium, Halloixius tom, 2. de feriptor. Orientalium Vicis, Tillemontius to-

Digitized by GOOG

mo 3.

86 Lib. V. c. I. S. IRENAEI SCRIPTA DEPERDITA.

Vol. V. p. 72774

mo 3. memor. hift, ecclefiafticae, Guil. Caucus in vitis patrum, ex anglico belgice ac germanice editis et in hift. literaria, acta fauctor, ad 28. Iunii T. V. pag. 535. fq. Theodorirus Ruinardus [1] in actis selectis martyrum pag. 59. seq. Theophilus Raynaudus indiculo fanctorum Lugdunenfium Lugd. 1629. 8. p. 285. fq. et tom. VIII. Opp. pag. 63. feq. Iacobus Seuertius in Antistitum Lugdunensium chronologia Lugd. 1608. 4. fub init. aliique.

Scripta Irenaei deperdita.

- Epistola ad Blastum meet or journes. Euseb. V. 20. Hist. Blastur enim Pascha non aliter nifi. decima quarta Nilan Menfis custodiendum esse contendens, latenter volebat Iudaismum introducere, vt scribit auctor adpendicis ad Tertull. de praescript. c. 53. (conf. Pfaff. ad fragm. anecd. pag. 148. ed, Lugd. B.
- Epistola ad Florinum περί μοναρχίας ή περί τε μή είναι τον Θεόν ποιητήν κακών, ex qua fragmentum idem Eusebius conferuauit V. 20. histor. Meminit et Theodorius I. de haeret. fab.
- Ad eundem Florinum in Valentini haerefin iam prolapfum, meel dydocodos five octonario Aconum numero liber, cui follennem adiurationem ad transferiptores "), ne quid adderent demerentue vel mutarent, fubiunxit, quae codem loco apud Eusebium et in Hieronymi catalogo S. E. c.' 35. legitur.
- Heei enignuns hoyos neos EAAnvas. Euleb. V. 26. ourrouwraror, h. e. neruolum quod paucis multa docet, et necessarium, adpellat. Hieronymus in catalogo c. 35. eunque fecuti Honorius et alii male hoc in duo discerpunt: contra gentes volumen breue, et de disciplina aliud.

Aoyos es eniorie v ve 'Anosonie neuvyaros, ad Marcianum, fratrem. id.

- BiBhlov Siahizew Siapóews. id. Varios tractatus vocat Hieron. [v. Pfaff. ad fragm. anecdota pag. 5. et pag. 153.
- Noyos fiue epistola nomine fratrum, quibus praeerat in Gallia, scripta ad Victorim, episcopum rom. de paschate. Iustin. qu. 115. ad Orthodox. et Euseb. V. 24. hist. vbi ex Ila fragmentum, et apud S. Maximum tom. 2. pag. 554. Epistolas") memorat Hieronymus, fed fimiliter de vna tantum intelligendus.
- [P] Forte etiam Irenaeus, tunc adhuc presbyter, fuit auctor Epistolae, fub Viennensfum st Lugduninfium nomine feriptae ad frates, per Afiam et Phrygiam conflictos, cuius partem feruauit Eufeb, V. 1. 2. 3, hift, et ex Rufini versione cum notis suis recudi fecit Godfr.

ss) De hoc more, adiurationes addendi libris, scripfi olim libro III. Observate. factarum cap. I. ad locum Apocalypicos XXII. 18.

numero de vuies opistola dixere veteres, et Se- 'fq: vol. IV.]

ncea epist. 33. Defideras his quoque epistolis ficut priorikus.ad/cribi aliquas voces noftrorum procerum. Alia exempla adtuli in codice Apocrypho Noui Teft. p. 915. et lib. IV. bibl. graecae c. 7. tt) Vei litteras, its epistolas quoque plurali voi de epistola S. Fauli ad Philippenfes. [p. 803.

Digitized by GOOGIC

Hensche-

Henschenius in Actis sanctor. tom. 1. Iunii pag. 162. seq. Certe sub Irenaei nomine laudatur ab Oecumenio ad 1. Petr. 3.

Ex Adyois Irenaei 7560 7/5605 ad Demetrium, Viennae diaconum, fragmenta apud S. Maximum. Vide Irenaeum Grabii pag. 467.

Singulare orxédaoµa fiue conferiptionem aduersus Marcionis "") hacresin promittit Irenaeus I. 29. et III. 12. quod et Eusebius V. 8. adnotauit, librum illum fibi non visum ita fatis innuens. In codice Guelserbytano catalogi Hieronymiani pro verbis ad Mareianum, fratrem, Ernestus Salomon Cyptianus testatur legi ad Marcionis fraudem. Sed 2 merito rejicit illam lectionem.

Caii librum πεεί παντός Irenaeo quidam, alii Iuftino tribuerunt, tefte Photio cod. XXXXVIII.
[v. fupra ad Iuftin. et Semler 1. c. pag. 132. not.] Idem cod. CXXI. notat, Hippolytum όμιλίας Irenaei aduerfus haerefes mififfe in compendium, de quo vt de ceteris, quae iam memoraui, deperditis Irenaei feriptis, vide accurate differentem Doduellum diff. VI. Iuftinum, quoque et Irenaeum Apocalypfim S. Iohannis interpretatum, feriplit. Hieron. in catalogo cap. 9. Sed, vt multa, feripfit aliud agens. Nam Eufebius tantum de Iuftino IV. 18. μέμνηται Ιωάννε Αποκαλύψεως σαφώς τε Αποσόλε έναι λέγων. Similiter de Irenaeum, Sconfer, fi placer, quae notaui fupra lib. IV. c. 5.
§. Sic idem Hieronymus prooem. libr. 28. in Efaiam ait, Dionyfium Alex. ferififfe libruín aduerfus Irenaeum, quo mille annorum fabulam irriferit. At Nepoti, non Irenaeo, oppoluerat librum illum Dionyfius, vt in catalogo Hieronymus ipfe ex Eufebio recte feribit.

[Fabricius olim ad illustrandam Irenaei adiurationem, libro fuo praemissam, (v. notam ss antecedentem) ex libro III. fuarum obst. longam de eiusinodi obtestationibus dirisque veterum quorumdam scriptorum inferuerat observationem. Quae quamuis docta sit, nec observationum illarum libri lucem adspexerint, (v. Reimarum in vita nostri Fabricii pag. 207. seq.) tamen illam hic, vt chartae parcerem, omittendam censui. Atque de illis diris alii quoque multa coegerunt, e. g. Lilienthal in select. histor. et litter. observ, I. Gotslob Henr. Pipping. in disp. imprecationes libris adscriptas — recensebit, d. 17 Maii. 1721. 4. Latius vero persequutus est et ex omni historia exposuit atque illustrauit id argumentum anonymus quidam in libro, inscripto: Historische und moralische Abhandlung von dem getehrten Büchersluche, wie auch von ein gen andern iuristischen, politischen, Kunst. Geheimnisson Euser Vorrede des H. Canzlers von Mosheim. Halae Sax. 1751. 8. Herl.

[P] XIX. TATIANVS, Syrus "), philosophia artibusque ac disciplinis "") Graeco-

rum

uu) Semler l. c. pag. 133. sufpicatur, intelligi Marcianum, qui Rhossi in Cilicia errores Docetarum propagauit. Harl.

Vol. V. p. 74P81

ev) Iple de le Tationus pag. 174. permoras le eji ran 'Assugier vi. Hine Digas to piros Epiphanio dicitur. Saepe enim inter se confunduntur Syria et Aslyria. Confer Allat. peg. 7. ad Eustath. in Hexaem Damascenus de haeres. c. 46. ikiyere di and Meseneraulus Sputicitad. Vnde in Mesopetamia, prou acia Syriae, natum colligit Ten-

Digitized by GOOGLE

rum diligenter excultus, ac multis peragratis regionibus #") delatus Romam, obscoena ibi et crudeli superstitione offensus ""), Christianis se jungere coepit, innotuitque lustino; martyri, a cuius ore pependit **), ac vicisin alios et in his Rhodonem ") Romae docuit; ceterum commune cum Iuslino Crescentis, Cynici »), odium expertus est. Iuslino fiune per Crefcentem delato et ad fupplicium rapto, Tatianus euasit Syriamque repetiit, et circa A. C. 172. et duodecimum M. Aurelii Antonini () haerelin () coepit prodere, qua nomen soum miçum in modum apud ecclesiam CHRISTI infamauit. Ex scriptis eius nihil ad nos pervenit praeter Noyov neos "Ennuvas") scriptum circa A. C. 168. atque Clementi Alex. I. Strom. pag. 320. Origeni I. contra Cellum pag. 14. Eusebio IV. 16. et 29. Hillor. et Hieronymo c. 29. de S. E. laudatum, quo probat, Graecos illis, quos vocant ipsi, Barbaris, hoc est, Orientalibus 1), omnia praeclara debere, ori soev Two enirnoeuparov or Ennves randaπίζονται

Tentzelius pag. 218. diff. felect. Sed habuit illud Damascenus ab Epiphanio, qui XLVI. 1. tantummodo testatur, Tatianum haeresin proditurum. in Mesopotamia primum anno Antonini duodecimo ปีเมินงหลวลังง กรุงรที่งง.

ww) Ita accipiendum apud Eulebium IV. 16. vocabulum ooçisevous. Vt Tatianus de feipfo 170. ootisevous ra unirepa, quod pag. 174. dicit o xaτα βαρβάρες Φιλοσοφών, παιδειθείς δε πρώτον τά Suirepa, et p. 170. 775 xa9' Suns BagBugs GisoroQias מידוה הטאסע איץ. alibi pag. 162. ל צמד' צהוצפטי סטוניsevur. Nihil ibi de eloquentiae magistro, quem egifie Tatianum persualere fibi viri doctiflimi, etiam e veteribus Hieronymus ac Rufinus, ac forte Theodoretus. Nam sophistam quidem Tatianum vocat, sed boc nomine Tatianus solet ipse adpellare philosophos, vt p. 173. rohad yap Har av-The softisal, ct p. 170. Ti de naj aronov nuta tov at-vbi per sophistam illum non se, ve visum Tentzelio pag. 219. fed Solonem vel Socratem intelligit.

xx) Tat. or. contra Grace. pag. 123.

yy) Tatianus orat. contra Graecos pag. 170. Confer abbatis de Longerue diss. de Tatiano.

zz), Irenaeus I. 30. Epiphan. 46. 1. [Tertullian. de praescription. haeretic. c. 52. Sed Iustinum superauit acumine et eruditione.]

a) Euseb. V. 13.

b) Tatian. orat. contra Graecos pag. 157. 158. vbi ad Iustinum Saunaomirarer adpellat.

c) Antonini Pii, scribit Epiphanius XLVI. 1.

nisse, pluribus testimouiis probat Pagius ad A. C. 162. nr. 3. Fabr. Tatianum sub Antonino Pio a. CL. haerefin effe professum; sed multis deinde mnis maynos fecifie progressus; propriam tamen scholam, et suo nomine haeresin paullo lante obitum condidisse et a communione eccles. discessifie (circa a. 172.) late probatum iuit Dodwell in diff. III. et IV. ad Iron. pag. 256 et 359. sqq. Harl.

d) Hieronymus de viris illustr. cap. 29. "postea, inquit, inflatus eloquentize tumore, nouam condidit haerefin, quae eynouriror dicitur. Num vero omnia crimina' Tatiano a veteribus iure an iniuria sint adficta, nec definiți potest, nec explorari, quum nullum eius scriptum, ex quo posfit certius cognosci, hodie supersit. Harl.

e) Rufinus et Hieron. aduer fus gentes : fed videtur redius transferri aduer/us Graecos, quibus Barbaros opponit.

f) Tatianus sub voc. Barbarorum intellexisse orientales et philosophiam orientalem atque acgy. ptiacam atque systematis, quod vocatur, emanatiui decreta dogmatibus adtemperaffe christianis, nec non Cabbalistarum, Gnosticorum et Platonicorum recentiorum somnia admiscuisse, immo vero iam co tempore, quum haberetur orthodos xus, parum afuisse a fanaticismo orientali, Bruckerus in histor. critica philosophiae, tom. III. (vbi a pag. 378-396. doctrinam et errores Tatiani lace explicat, fummopere contendit atque demonstrare adnisus est. E contrario Sam. Gottl. Lange in historia dogmatum, tom, I. vbi pariter pag. 223-260. Tatiani placita, meliore ordine adhibito, exponit, primum pag 227. lqq. ex iplo Tatiano . 1. et 45-48. ed. Worth. oftendit, fub fed Aurehum Antoninum quoque Pii, nomine ve- voc. BagBugur non vnice intelligendos effe philo. lophos

Digitized by

Vol. V. r. 11 81

TATIANI CODICES

. Lib. V. c. I. 89.

πίζονται έλληνικόν, αλλα έκ Βαςβάζων την εύζεσιν έσχηκός. Quoniam in hoc scripto nonnulla tangit, ad temporum rationes facientia, hinc Chronographus dicitur Tatianus a Iohanne Malala et auctore Chronici Alex. [P] et Chronicon scriptille a Rufino traditur, sine χρονογραφίαν ex loco Eusseii VI. 13. hist. Testimoniis veterum de Tatiano, perquam diligenter collectis et editioni Oxoniensi praemissis a Wortho, addendum est hoc Euslathii Antiocheni, in limine Commentarii, in Hexaëtheron: Κλήμης μέν δν' και Άφρικανός και πρός τότοις Τατιανός, των δε έκ περιτομής Ιωσηπος και Έρος κατά Ιναχον ακμάσαι τον 9εσπέσιον Μωυσέα ίτος ποσην, ίδως έκατος έκατος έκατας ίποσχων την απόδαξινι

Tatiani Codd. mssti et Editiones.

[Codices quosdam iam indicauit Fabricius, quare aliorum quoque adferam notitiam. In bibl. Parif. publ. cod. CLXXXI. nr. 11. cui, vt ait confector catal. codd. Parif. II. pag. 28. accedunt fcholia paullo vberiora, nec indigna omnino, quae lucem publicam adfpiciant. Variae autem codicis illius orationis lectiones in edit. Oxon. 1700. repraefentatae funt. — tum in cod. MMCCCLXXVI. nr. 4.

In Itolia, in bibl. Mutinenfi cod. membr. faeculi X. Tatiani orat. cum Athenagora etc. (v. Montfaucon diar. ital. pag 31.) — Bononiae in bibl. coenobii canonic. regular. cod. Tatiani, fcriptus a Valeriano Albino, canonico, a 1533. teste eod. pag. 408. — Ve. netiis in bibl. D. Marci cod. CCCXXXXIII. (cat. codd. gr. pag. 157.)

In Anglia in bibl. Bodleinna inter codd. Fr. Iunii, nr. MMMMMCXXV. Tatiani harmonia evangeliorum, cum praef. Victoris epifc. Capuae, francice, cum adnotatt. in quibus comparantur — cum francicis textus gothicus et anglo-Sax. (cat. codd. Angl. et Hibern. I. pag. 249.) — ibid. nr. MMMMMCLIV. Iunii auctarium notarum in Tatianum. (cat.

sophos orientales, sed cos, qui exteri, nec graeci fuissent philosophi, et Tatianum reprobasse omnem disciplinam a vero dei cultu alienorum facram, fiue fuerit philosophorum fiue multitudinis, siue Graecorum siue barbarorum. Item ras BagBagas ypaQas, quaruin mentionem facit Tatianus, interpretatur libros V. T. forfan nonnullos quoque N. T. ex quibus BaeBagor ooGiar, quam voçat The hustlear Gilosoqiar repudiatis religionibus, se didicisse prositeatur. Tum p. 234. sqq. contra Bruckerum Cottamque, qui illum sequitur in: Versuch einer Kirchenhift. des N. Teft. part. H. pag. 802. feqq. docet, Tatianum, cuius philosophia quamuis mixtura fuerit philosophematum graecorum atque orientalium, neque addi-Sum philosophiae orientali, quae si opponitur graecze, neque adeo systemati emanationis, co ambitu coque modo, quo id philosophia orientalis admittere atque tradere folebat, amplexum Vol. VII.

fuisse; Bruckerum vero, loce in Tatiani oratione, quae illi systemati a parte aduersentur, male in-Tatianum denique nec philosophia terpretari. valuisse nec eloquentia, ex ipsa eius oratione, doele quidem, nec tamen apte, multo minus subtiliter scripta, non, recitata, idem Lange p. 224. post alios colligit. Atque antea Semler in historia dogmatum, praemiffa Bäumgartenii theol. polem. tom. II. pag, 74. fqq. et opiniuncularum Tatiani, a Gnosticorum somniis haud liberi, falsitatem et errorum multitudinem operofe luculenterque demonstrauit, docuitque, quam inanem in explicandis vindicandisque quibusdam orationis Tat. locis posuerint Ballus in defens, fidei nicenae III. c. 6. Ceillier in hift generale des auteurs facres. t. III. p. 127. alique. Oratio tamen ipfa vtilis. eft ad historiam philosophiae et superstitionis antiquae. 'Harl.

JOOQle

M-

TATIANI EDITIONES

Vol. V. p. 82793

(cat. pag. 251.) — ib. MMMMMCCXXVI. Junii in Tatianum et glossaria. (cat. p. 254.) — In collegio Etomenfi, nr. MDCCCLXXXVI. cat. cit. II. pag. 48.) Tat. orat. ad Graecos. Harl.

Editiones,

Graste e Io. Frifii codice (quem ab Arnoldo Arlenio Peraxylo Venetiis acceperat cum alio codice collatum,) primum edidit Conradus Gesnerus Tiguri 1546. fol. apud Froschóverum cum Antonii Melissa et Maximi sententiis, ac Theophilo ad Autolycum. Ab huius editionis lectionibus sine caussa quandoque recessifis posteriores editiones, queritur Wilh. Worthus. Fabric. Istam Tatiani orat. non a Conr. Gesnero; sed a Io. Fristo, Tigurino, primum luce donatam esse, animaduertit Worth in praesat. Frissus enim acceptum codicem communicauit cum ciue suo, Conr. Gesnero, qui, perlecta oratione, aliquot insuper margini illeuit ex ingenio suo coniecturas atque emendationes. Harl.

- Latine, eodem Gesnero interprete, qui notas etiam addidit. ibid. eodem anno fol. Recula deinde Gesneri versio in bibliothecis Patrum, 1575. 1589. 1610. Colon. 1618. et in novissima Lugdunensi 1677. tom. II. et inter Franc. Rous Mella patrum. Lond. 1650. 8. pag. 66-74.]
- Graece et Latine cum Gesneri versione in Orthodoxographis Io. Heroldi A. 1555. Basil. fol. et in auctario bibliothecae Patrum cum Ducaei notis Paris. 1624. fok et cum Iuslino, martyre, Athenagora, Theophilo ad Autolycum et Hermia Paris. 1615. et 1636. et Colon. siue Wittebergae potius, 1686. fol. cui postremae editioni additae D. Christiani Kortholti notae, Kilonii antea A. 1675. fol. editae.

Denique separato volumine, nitidis typis, cum Gesneri versione, eiusdemque et Ducaei ac Kortholti integris, selectisque aliorum notis, suisque nouis animaduersionibus edidit Wilhelmus Worth, archidiaconus Wigorniensis, duorum codicum regiorum Paris, et tertii Etonensis lectionibus vsus. Oxon. 1700. e theatro Sheldoniano 8. fubiuncta ad calcem voluminis Hermiae irrifione gentilium, Worbi et Tho. Galei notis illustrata. Idem Worthus editioni suae libri Tatianei addidit praeter Frisi et Ges. neri praefationes, et pag. 155. coniecturas Pearsonii, etiam ea, quae de Tatiano eiusque doctrina Georgius Bullus in defensione fidei Nicaenae, tum Nourrius in Apparatu ad bibl. Patrum fec. 2. differt. V. nec pon Ludouicus du Four de [P] Longuerue, abbas septem fontium in Therascia, differtatione antea inedita de Tatiano differuerunt. Qui postremus in oratione ad Graecos iam nonnulla fatis diferta haereseos Tatiani vestigia sibi obseruasse videtur. Fabr. Diss. du Four de Longuerue exstat quoque in Vogtii biblioth. histor. haeresiolog. tom. 1. fascic. 2. pag. 201. seqq. Worth autem fuae editioni etiam inseruit Henr. Stephani notas, quas ille locis Tatiani quibusdam, in Eclogis, 1592. adposuit. — Tatiani orat. gr. et lat. cum notis Prudentii Marani et fragin. opp. deperditorum Tatiani, cum Iustino martyre p. 241. fq. et Marani prolegg. part. III. cap. 10. 11 et 12. — Denique in Gallandi bibl. P. P. I. pag. 626

Plura de Tatiano Ittigius diff. de haerefiarchis fect. 2. c. 12. et in felectis hiftor. ecclef. faeculi fecundi capitibus; Iohannes item Francifcus Buadeus diff. de haerefi Valentinianorum

Digitized by Google

TATIANO SVPPOSITA HARM. EV.

nianorum pag. 519. fq. [Oudin. de scriptor. eceles. I. col. 209. fegg. Hamberger in: zuverl. Nachr. II. p. 394. Iqq. Nath. Lardner in: Credibility of the Gospel Hiftory, part. II, vol. I. cap. XIII. pag. 303-312. Lond. 1748. et alii, quos supra ad Iustinum et Irenaeum etc. et in Introduct. II. 2. pag. 202. laudaui. Harl.] Haeresin Tatiani, Encratitarum auctoris, fectatorisque Valentinianorum ac Marcionitarum, oppugnatam olim a Musano, testatur Eusebius IV, 28. Eamdem refellunt ex antiquis, qui exfant, fcriptoribus, Irenaeus et Epiphanius. [Add. C. G. F. Walch. Gelch. der Ketzereyen I. pag. 425. fq.

ISupposita Tatiano Harmonia euangelica.

Harmonia euangelica, quam faeculo VI. fub Tatiani nomine venditauit *) Viltor Copusanus, quamque latine exhibent Orthodoxographorum vtraque editio et bibliothecae Patrum, Parif. 1644. tom. VII. col. 32. Lugd. tom. II. p. 2. 203. verfloque exprimit antiqua Theotifca: commentario autem illustrauit faeculo XII. post CHRISTVM natum Zacharias Chrysopolitanus), neutiquam est Tatiani euangelium dia regraeew, quod longe aliter a veteribus describitur. Negue ad Tatianum, veluti auctorem, referri potest Harmonia altera, quae illi folet coniungi, quaeque sub ') Ammonii Alex. nomine ex latina Ottomari Luscinii versione primum lucem vidit Augustae Vindel. 1523. deinde recusa Ersuri est 1544. 8. ex recognitione Cafp. Brufchii, [et in micropresbytico, Bafil. 1550. F.] atque fub Tatiani nomine exhibetur in tomo fecundo bibl. Patrum parte 2. pag. 204. Lugd. A. 1677. Versionem Theotiscam primus edidit cum notis Io. Philippus Palthenius, Professor do. Aiffimus Gryphiswaldenfis, praematuro fato exflinctus vlt. Maii 1710. Loca guaedam illius verfionis rectius interpretabitur Theodoricus von Stade, cuius Otfridum et grammaticam Theotifcam avide exspectamus. [Post primam Palthenianam edit. noua prodiit emen. datior, ad apographa duo mssta et curas Io. Schilteri postumas studiofe recensita, subiectis notulis; praemiffa praefatione gemina, in Io. Schilteri antiquitt. teutonic. tom. II. pag. 57. tamquam adpendix ad tomum priorem. Vlmae 1727. fol. Sed in Schilteri quoque thesauro ista harmoniae euangelicae versio theotisca exstat vitra dimidiam partem mutila: integra autem habetur in cod. Sangallenfi faec. IX. msto. (v. Mart. Gerberti iter alemanic. pag. 102. feq.) ex quo magnam lacunam expleuit, et supplementum (ein Ergänzungeflück zu der altdeutschen Uebersetzung von (Tatiani) Harmonie der Euangelisten.) in lucem publicam prodire iuffit Io. Iac. Hefs in: Biblioth. der heil. Geschichte, part. II. pag. 543. 570. v. Krohn. in catal. biblioth. fuae pag. 31. fq. Harl.] Vide etiam, fi placet, Ipecimen veteris Harmoniae euangelicae, francice scriptae, apud Hickefium tom. I. Thefauri linguar. feptentrional p. 189. fq. Fabr. Oudin. col. 210. primo harmoniam illam euan-

pag. 553. Iq. et quae pridem notaui in codice apocrypho Noui Teft. pag. 349. fq. 377. fqq.

h) Zachariae Chryfopol. Commentarius exstat tomo XIX. bibliothecae Patrum edit, Lugd.

i) Hund Ammonium Alex. Operis de consensu Moysis et Iesu, Harmoniaeque, vnde deinde ca-

g) Vide Nourrii Adparat. ad biblioth. Patrum nones fuos perficiendi anfam cepit Eufebius, Evan. gelicae auctorem, cum Ammonio Sacco, ethnico philosopho, Plotini per annos vndecim pracceptore male confundunt viri docti, vt notatum a me supra est lib. IV. c. 26, vbi de variis Ammoniis. Versio Theotisca Tatianum vocat Alexandrinum, quum Ammonius Alexandrinus fuerit, Tatianus Affyrius.

> JOOGle Digitized by

gelicam.

Vol. V. p. 8

gelicam, scribit, neque Ammonii esse neque Tatiani; sed elegantem ac latinam anonymi cuiusdam in euangelia paraphrafin. Tum refutat fententiam Baromii in annal. ad a. 174. nr. 1. 2. 3. et Causi', qui in hiftor. litterar. fcriptor. ecclef. pag. 47. illum fequitur, et putat, harmoniam euangel. Tatiani, seu Diateffaron, h. e. euangelium, ex quatuor euangeliis. compositum, esse vnum et idem cum euangelie secundum Hebraeos. Cauei opinioni etiam aduerfatur Du Pin in biblioth. ecclefiaft. faec. II. voc. Tatianus. - Harmonium, a Vi-Atore, Capuano, latine conversant, editam effe a Mich. Memberio sub titulo, quatuor euongeliorum consonantia, Moguntiae 1525, adnotat I. G. Walch. in bibl. patris. pag. 359. vbi et pag. 358. de vtraque agit harmonia, aliosque citat VV. DD. - Montfaucon in bibl. bibliothecar. msst. tom. II. pag. 1250. exflare, scribit, in bibl. Monasterii B. M. de Becco cod. XXXXV. vrum ex quatuor seu concordantia euangelistarum, et desuper expositio continua 'adita a Zacharia Chrysopolitano: (iterum occurrit in cod. CVII. fub nomine Zach. Chrysopolitani;) et in cod. XXXXVI. concordia altera quatuor euangelistarum: vbi refert Montfaucon longiorem notam a confectore catalogi fcriptam. Hic vero neque Bellarmino, adfirmanti, praefationem elle Victoris, Capuani, neque Trithemio, opinanti, Victorem auctorem esse huius concordiae genuinum, adsentitur; contra slatuit, fusiores faltem expositiones auctoris esse recentiores, qui Bedam, Rabanum et alios citat, tum "quod adtendendendum, ait, vt certius de eo proferatur iudicium, ad illa verba; beatus venter, qui te portauit, in praesenti expositione habetur: Quum fic se audiret laudari a guadam nuliere Norbertus, fundans et aedificans monasterium Praemonstratense, ait ei: maledicta tu et qui tibi fuggessit verba dominica, _et laudem eius in me miserum retorquere." Ex quibus concludit adnotator, auctorem Norberto, qui VIII. id. Iun. a. 1134. obiit, prorsus ioniorem esse centendum, et forte ex schola praemonstratensi, eumque sane in multis couenire cum concordia Zachariae, Chryfopolitani epifcopi, eiusdem ordinis, vt gnibusdam videtur, alumni, et maxime inhaerere iisdem euangeliorum textibus, quamuis fusiores habeat et forte nobiliores explanationes; denique illum videri scribendo Zachariae harmoniam oculis et manibus versasse. Harl.

[P] Scripta Tatiani deperdita.

Πολύ τι πληθος συγγεαμμάτων relictum fuisse a Tatiano, testatur Eusebius IV. 29. hist. infinita Volumina, Hieron. c. 29. de S. E.

- Euangelium Aià reoragew, amputatis genealogiis et aliis omnibus, quae Dominum ex femine David lecundum carnem natum offendunt. Theodorit. I. I. c. 20. haeret. fab. Confer codicem apocryphum Nov. Teft. p. 379. vbi refellitur error eorum, qui cum euangelio Hebraeorum confuderunt apud Epiphan. haerefi 46. [v. Oudin. l. c. Multa etiam de Tatiani euangelio viri doctiffimi Ittigius, Tentzelius etc.
- Epistolarum apostoli, Pauli, recensio metáphrastica, ornatioribus verbis nonnulla studens efferre. Euseb. IV. 29. hist. (Nonnullas Pauli epistolas plane repudiasse feribit Hisron. in epistolam ad Titum procemio.)

Ex Veteri Tessamento λόγοι selecti, quibus solis vtebantur Tatiani sectatores, iactatis contra sub Andreae, Iohanuis, et Thomae nomine scriptis apocryphis. Epiph. XLVII. 1.

Πeòs

200c

Digitized by

Ariflo-

Προς της αποφηναμένης τα περί Θεϋ. Aduersfus cos, qui rebus diuinis fidem detrahunt. Tatianus iple pag. 173. contra gentes. [pag. 136. Worth. vbi v. Gesner.]

Reel Zwwy de animalibus idem pag. 154. [pag. 57. Worth.]

Vol. V. p. 84 7 85

Περί τε κατά τον Σωτήρα καταρτισμέ, de perfectione fecundum CHRISTVM. Clemens Alex. III. Strom. pag. 406.

Πεοβλημάτων βιβλίον Quaestionum liber super obscuris S. Scripturae locis, quem examini subilicere instituit Rhodon. vide Euseb. V. 13. Hist.

Alii Tatiani.

Tatianus, dux, sub M. Antonio militans. Plutarch. in Antonii vita pag. 933.

- Tatianus, orator, m'Byxes cognomento dictus. Vide Caelium Rhodigin. III. 10. Antiq. Lection.
- Tatianus, ad quem Gregorius, Thaumaturgus, scripsit librum de anima, de quo infra in Gregorio.

Tatianus, cuius beneficentiam laudat Libanius orat. XV. tom. 2. pag. 438. et ad quem plures funt L'banii epistolae: haud diuertus a Tatiano [P] Aegypti praefecto et Augustali sub Valente ac Theodosio: a quo aquaeductus Alexandriae conditus, dictus Tatianus. Plura de eo Jac. Gothofredus in prosopographia codicis Theodosiani p. 386. seq. Meminit Suidas in OuciAns.

 Tatianus Dulas, qui Zephyrii in Cilicia martyrium obiit sub imperatoribus ethnicis, praefide Ciliciae Maximo quodam, cuius Acta martyrii latine dant Lipomannus et Surius 15. Iunii, Graece cum Sirleti versione exhibet Henschenius tom. 2. Act. fanctor. Iunii p. 1043-1047.

M. Aurelius Polynices Tatianus in veteri inscriptione apud Sirmondum pag. 266. ad Sidonium.

Tatianus, puer, in Gruteri thesauro p. MLX. 5.

[Index auctorum, quorum meminit Tatianus in or. fua ad Graecos,

Worthil editionis paginis adcommodatus ex eiusdemque ed. repetitus.

Acufilaus. 86.	Anyta, poetria. 114.
Aelopus. 119.	Apion. 97. 130.
eiusdem fabula respicitur. 91.	Apollodorus. 107. 108.
Amphion. 136. 139.	Archilochus, 109.
Anacharfis. 50.	Aristaeus, Proconnessus. 136.
Anaxarchus. 72.	Ariftarchus, 107. 108.
Antigenides. 86	Aristippus. 8.
Antimachus, Colophonius. 106.	Aristophanes, poeta. 6.
	M 2

Alii duo Tatiani, martyres, de quibus Martyrologia 16. Martii et 12. Sept. de altero, Phryge, etiam Sozom. V. 11. Suid. in 'Aµanxios et Tariavós.

94 L.V. c. I.

INDEX AVCTORVM & TAT. CITAT.

Aristophanes, grammaticus. 107. Aristoteles. 9. 10. 88. 89. Aristoxenus. 86. Asbolus, poeta. 137. Berofus, 125. 127. Callimachus. 167. Chaetus. v. Laetus. Chamaeleon. 196. Clito. 114. Corinna. 114. Crates, philosophus. 15. — grammaticus. 107. Democritus, Abderita. 62. 88. Demodocus. 136. 139. Diagoras, athenienfis. 95. Diogenes. 7. Dionysius, Olynthius. 106. Drymo. 137. Elephantis, 122. Empedocles. 14. Ephorus, Cumanus. 106. Epicurus. 88. 97. Epimenides. 136. Eratosthenes, grammaticus. 107. 108. Erinna, Lesbia. 113. Eumiclus, Cyprius. 137. Euripides. 11. 35. 43. 85. Hegefilaus. v. Acufilaus. Hellanicus. 5. Heraclitus. 10. 11. Herodorus. 98. Herodotus, Halicarnasseus. 106. Homerus. 30. 105. 109. 125. 136. Horus Samius. 137. Hypficrates. 128. Ioannes, euangelista. cap. I. v. 3. p. 34. c. I. v. 5. pag. 52. Isatis. 137. luba. 127. Iustinus, martyr. 69.71.

Learchis, poetria. 113.

Leo, Pellaeus. 136. 138. Linus. 136. 138. Maríyas. 4. Megaclides. 106. Menander, poeta, 86. Menander, Pergamenus, historicus. 129. Metrodorus, Lampfacenus. 80. Mnesiarchis, Ephesia, poetria, 114. Mochus. 128. Moles. 105. 125. 127. 129. 130. 135. 136. Mulaeus. 134. 136. 139. Myro, Byzantia. 114. Myrtis. 114. Mystis. 114. Olympus. 4. Onomacritus, Athenienfis. 138. Orpheus. 3. 136. 138. 139. fragm. ex iplius Ara Inxars. 34. Oftancs, Magus. 64. Phemius. 136. 139. Pherecydes. 14. 89. Philaenis, 122. Philochorus, Atheniensis: 106. Philammon. 136. 139. Philochorus, Atheniensis. 106. Plato. 8. 14. 88. Praxigoris. 114. Praxilla. 113. Prosnautides, fiue potius, Pronapides 137. vbi v. notam. Proteus. 87. Pfalmus VIII. 5. 60. Ptolemaeus, Mendesius. 129. 131. Pythagoras. 14. 88. 141. Sappho. 113. 114. Sibylla. 136. Socrates. 13.

Sophron. 119.

Stelimbrotus, Thasius, 106.

Digitized by

J(

Tatiani

Vol. V. p. 85 7 86

ATHENAGORAS.

Vol. V. c. I. 95

Tatiani testimonium de le ipfo. 124. 142. eius liber πεςὶ ζώων 57. — πςὸs τὲs ἀποφηναμένες τὰ πεςὶ Θεἒ. 136. Telefilla. 114.

Thalarchis, Argiua. 114.

Thamyris. 136. 139. Theagenes, Rhegius. 105.

Zeno. 12. Zenodotus, grammaticus. 107.

ATHENAGORAS, Athenienfis, e philosopho ethnico Christianus, paucis veterum memoratur, Methodio apud Epiphanium^{*}) LXIV. 21. et Photium cod. CCXXXIV. p. 480. atque Philippo Sidetae in fragmento, quod edidit notisque multis illustrauit Dodwellus ad calcem differtationum in Irenaeum, cuius Philippi haec sunt verba: τë didagnadeis të iv Adefardeeia 'A Snvæyógas πεώτος nyngaro etc. Scholae praesuit Alexandrinas primus Athenagoras, qui Hadriani storuit temporibus atque Antonini, quibus etiam legatoriam orationem pro Christianis τον ύπες Xεισιανών πεεσβευτικον inscriptit. Rel gionem Christianam in ipfo quoque pallio professus et scholae Academicae praesestius της 'Axadnµaixης πεοισάµενος. Hic cum ante Celsum in animo haberet, Christianos scriptis oppugnare, lustratis ea mente scripturis, vt suffeeptam oppugnationem institueret accuratius, ita captus [F] a spiritu S. est, vt ad exemplum magni Pauli, ex persecutore Dostor effestus sti illius staei, quam suifsti persecutus. Huius discipulus Clemens Stromateus, Clementisque Pantaenus. Apologiam videur feripsifie Athenagoras intra annum CHRISTI 177. et 180. obtuhiseque M. Aurelio Antonino et L. Commodo'), quorun nomen in MSS. codicibus constanter praefixum legitur, etiam

k) Athenagorae nomen pro Athenogene ibi reponendum primus monuit Paulus Leopardus XIX. 9. emendationum. Atque Athenogeni quidem, cuius hymnus ab incerti auctoris antiquissimo vespertino; quo etiamnum vtuntur Graeci, diuersus memoratur apud Basilium de spiritu S. cap. 29. tom. 2. pag. 220. Apologiam ctiam tribuendam practer rem fuspicatus est Baronius ad martyrolog. Rom. 18. Ianuar. Quemadmodum alius, nescio quis, apud Steph. le Moyne notis ad Varia fora pag. 171, minus adhuc yerifimiliter cam tribuit Iustino, martyri, forte, quia Iustini scriptis in aliquibus editt. addita est. Denique Tentzehus pag. 453. differt, -felect. recte retractat quod p. 199. fibi persuaserat alicubi delitescere libros 12. Athenagorae mepi rur es tauror, quum Geinerus de libris M. Antonini, qui hoc titulo exftant, loqui voluerit.

1) Integrum Commodi nomen Lucius' Aelius Aurelius Commodus, vt patet ex numis, illo v. g. quem exhibet 'Tristanus tom. 1. pag. 718. Non itaque opus est in inferiptione apologiae Athenagorae pro Lucio Aelii nomen reponere, vt fuadebat Steph. le Moyne notis ad varia facra p. 170. Fabr. Quando apologia oblata aut feripta fue-

rit, non conuenit. Mosheim, in diff. de vera setate Apologetici Athenagorae, in biblioth. Bremens. claff. II. fasc. I. pag. 853. seqq. (Bremae 1718. 8.) quae dein prodiit auctior in eius et obs. facr. libr. I. cap. 4. p. 193. et diff. ad hift. ecclef. pertinentibus, Altonae 1733. 8. pag. 269. fuse docteque demonstratum iuit, libellum Athenagorae fuisse praeter Marcum imperatorem etiam Commodo inferiptum et a. C. 177. exaratum. Argumenta, quibus vsus est, in compendium redegi in Introduct. II. 2. pag. 197. fq. (vbi de Athe. nagora egi,), cumque sequitur Hamberger in: zuverl. Nachr. II. pag. 406. fqq. Contra Saxius in Onom. I. pag. 318. cum Pagio aliisque confet. legationem f precationem illam ab Athenagora a. C. 166. M. Aurelio et L. Vero effe oblatam. Ita alii aliter fentiunt vid. Oudin. de fcript, eccl. I. col. 205. etc. I. G. Walchis hift. eccl. p.607. fg. et libris ab illo laudatis adde I. Dan.van Houen de vera legationis Athenagorae pro Christianis actate, dilp. 1754. 4. et Imi Diaconi Hortensii de villa noua, (h. e. eiusdem I. D. v. Houen,) disquifitio de inscriptione et actate libelli Athenagorae pro Christianis, divis fratribus exhibiti, in fymbolarum literariarum ad incrementum scientiarum omne genus, collectione II. Halae, 1754. 8. n. V.

Digitized by GOOS

66 Lib. V. c. I. ATHUNAGORAE CODD. ET EDITIONES.

etiam in Bononienfi, quem memorat Mabillonius tom. I. Mufei Ital. p. 196. Quamquan Baclius in lexico histórico, gallice edito, negat, vanquam oblatam publico Christianorum nomine, sed tantum scriptam privatim ab Athenagora; perinde vt in Gallia ab A. 1684. multi e Reformatio, persequentionem passis, libellos eiuscemodi supplices et apologias ad regem scripferunt edideruntque, Reginumquam oblatas. Ceterum de Athenagora eiusque scriptis videat lector, si placet, quae copiosius commentati sunt eruditi viri, Pagius et Basinagius ad Baronium, Tillemontius, Caueus, Nourrius, Dodwellus, Tentzelius atque Ittigius, [Oudinus, Stolle, Schroeckh. Lange (Gesch. d. Dogm. p. 190.) Flügge Gesch-d. theol. Wiss. I. p. 147. sq. Polyc. Leyser in dist. de Athenag. Longuerue dist. de Athenagora aliique ame et in superioribus fectionibus et in Introduct. I. c. memorati,] ne de aliis iam dicam. Mihi quidem suffecerit, Apologiae et alterius libri insignis de resurestione mortuorum editiones atque interpretes bona fide retuisse. Nau de MSS. codicibus videndus Nourrius adparat. ad bibl. Patrum p. 483. Fabr.

[Quosdain tamen co.ld. mistor commemorare iuuat. Florentiae in bibl. Medic. Laur. cod. XXXII. plut. X. nr. 8. et cod. III. plut. IV. Athen. de refurrectione mortuorum, teste Bandin. cat. codd. gr. 1. pag. 496. et 519. — Mutinae in bibl. ducali, Athen. legatio, et Benoniae in bibl. coenobii canonicorum etc. legatio et de refurrectione mortuorum, fecundum Montfaur. in diario ital. pag. 31. et 407.

Parif. in bibl. publ. legatio et de refurrectione mortuorum, in codd. CLXXIV. et CDLI. fecundum catal. codd. tom. II. add. Montfauc. Palaeogr. gr. pag. 43. et 275. — In cod. bibl. Efcorial. de refurrectione mortuorum.

Bodleian. et Etcn. codd. contulit Dechaire. In codd. igitur Bodl. nr. LXXXXVII. et CXXXXV et MMDCCCLXXVII. eft apologia. — Monaci in bibl. Bauar. Athen. legatio in cod. CIL. v. cat. codd. gr. pag. 60. — Gottlob. Frid. Gudius specimine bibl. disputa, tion. — de felectis historiae eccles. capitibus, (Lips. et Laubae 1743. 4.) pag. 207. fq. refert, Loulos in bibl. publ. exstare in cod. VIII. Athen. apologiam et nonnullas illius lecliones ab iis, quae funt in edit. Rechenberg. diuerfas, exhiber. Harl.

LIBER DE RESVRRECTIONE fiue vberiora ex illo libro excerpta latine, interprete Mar/ilio Ficino "), faepius vulgata atque in Ficini operibus tomo 2. leguntur. Inte-

n. V. pag. 163. fqq. it. I. G. Walch in bibl. patrift. p. 25. — Contra Semlerus in Ifagoge hift. praefixa Baumgartenii theolog. polem. II. §. 58. pag. 70. feqq. tantum abeft, vt credat, apologiam illam reuera fuiffe traditam imperatoribus, vt potius fufpicetur, illam, non ab Athenagora, fed multo. post tempora illorum imperatorum ab alio, nescio quo, esse conferiptam, (vti iam Io. Hülfemann in patrologia pag. 989. opinatus est, vtrumque Athenagorae libellum supposititiis adnumerans;) nec valde probat Semler dogmata illius theologica, et Io. Forbessum a Corfe in specimine doctrinae antiquiffimorum patrum, ex Ignatio, Iustino, Athena-

gora et Irenaco, §. 10. 11. (quod oft caput III. libri 1. inftructionum hiftorico-theologic.) Bullum aliosque Athenagorae patronos refutat. Quod ad auctorem libelli adtinet, *Roesler* in: Bibl. der Kirchenväter. I. p. 183. Semleri fementiam haud comprobaffe videtur, atque in notis ad diligentem vtriusque libelli epitomen illius, Schroeckhii, Lindneri aliorumque interpretationes aut coniecturas faepe examinat. Harl.

grum

m) Cum Xenocrate et Cebetis tabula per Lud. Odax. Parif. 1498. 4. v. cl. Panz. A. T. II. pag. 320. — cum Aenea et Xysto. Basil. 1515. 4. 1520. 4. et Colon. 1522. 4. etc. v. supra vol.-I. pag. 872. Harl.

Digitized by GOOG

Vol. V. p. 86

Vol. V. p. 86287.

ATHENAGORAE EDITIONES.

Lib. F. t. I. 97

grum librum post Georgii Vallas versionem Venet: [1428. et] 1498 fol, euss alije ") vaciorum scriptis editam primus ex vnico MS. Graece vulgauit nouamque versionem suam addidit Petrus Nansius, Paris. 1541. 4. ap. Wechel. et Louanii, eod. a. 4. ap. Grau, quae editio Graecolatina repetita in Micropresbytico ex officina Heariei Petri vulgato Basil. 1550. fol. p. 470. et in Orthodoxographis Ioannis Heroldi ibid. A. 1555. fol. p. 351. [De resur. mortuorum gr. Lugd. Bat. ex offic. Plantin. 1588. 8.] Sed latine hic liber Athenagerae, Nannio interprese, subiectus Philoni, Iudaeo, ex Gelenii versione edito Basil. 1552. 8. Italice vertit Hieronymus Faleti Venet. 1556. 4. ?) apud Aldum. Anglice Richardus Pordarus Lond. 1573. 8.

- [7] APOLOGIA latine ex Io. Langi versione cum eius commentario, inter Iustini, martyris, opera tom. I. pag. 217. Basil. 1565. fol. et ex versione Saffridi Petri [qui cod. MSt. vius est] cum scholiis eius vberioribus. Colon. 1567. [al. 1566.] 8. Graece viro et Latine cum Conradi Gesneri versione ac notis Tiguri 1557. 8.") Basil. 1358. 8. Gallice per Guidenem Gauessirium Paris. 1574. 8.
- VTRVMQVE OPVS Latine, Apologia ex Conradi Gefneri et liber de refurrectione ex Nannii versione recusum in bibliothecis Patrum, ve Paris. 1589. 1589. 1609. Colon. 1618. et nouissime Lugdun. 1677. tom. 2. [Inter Franc. Rous mella patrum, pag. 134. seq.]
- Graces et Lotins cum iisdem versionibus, ad calcen libri Juhiunchis ex H Stephani recenfione, qui apologiae MS. codicem graecum e bibl. Galliae, et libri de refurrestione Romae a Guil. Sirleto accepit, stilumque Athenagorae, plenum hyperbatis, passim parenthesibus diffinxit, castigationesque addidit. Paris. 1557. 8. [cum notis mstis Scallgeri, in cat. bibl. Heinstanae pag. 61. nr. 13]
- Cum iisdem verfionibus, et Gesaeri ad apologiam, H. Stephani ad vtraque notis. Tiguri 1559. fol. inter Theologorum aliquot Graecorum veterum Orthodoxorum scripta, quae sunt Canones SS. apostolorum et XIII. Conciliorum, Ignasii epistolae, Aeneae
 - Gazaei Theophrastus, Demetrii Cydonii de morte contemnenda, Hermiae irrisio philosophorum gentilium et Agapeti scheda regia ad Iustinianum, impèr. ---- graecolat. cum Iustino, mart. Paris. 1615. sci. et Colon. 1636. sci.
- Cum iisdem versionibus, notisque Frontonis Ducasi, In auchario bibliothecae Patrum Paril, 1624. fol. vol. I. pag. 50.

Cum

8) Scripta illa, a Georgio Valla iunctim edita, secentiui lib. IV. c. 28. vbi de scriptis Aphrodifei num. 12. [vol. V. pag. 665.]

•) It. ib. 1557. 4. fi reuera existit ed. h. anni, et Veromae (1735.) 4. *Paiton*. bibl. degli autozi — volgarizzati, I. pag. 134. *Clement*. bib. curicule etc. II. p. 182. et Freytag. analecta litter. pag. 55. fq. *Harl.*

p) In Maittairs A. T. tom V. L indice, p. sp. Vol. VII.

citatur edit. Athenagorae — apologia pro chriftianis, graece, et feorfim latine, Conrado Gesnero interprete, Parifiis, apol. Io. Benenatum, 1577. 8. — In catalog. fibr. bibl. Tigurinae tom. I. pag. 73. exflat: Athen apologia pro Chriftianis, gr. et lat. Tiguri. 1560. fol. — In bibl. Nić, Heinfii, (Lugd. B. 1682. 8) pag. 60. nr. 11. exflabat Athenag. de refurrect. mortuorum, gr. 8. anní nota non adferipte: an erat Plantiniana editio supra memorata i Athena.

L

Digitized by Google

Wol. V. p. 87 88.

Cum iisdem verfionibus et notis breuibus Io.' Felli, Oxonienfis "epifcopi. Oxon. 1682. 12. e theatro Sheldoniano. [In bibl. Bodlei. I. p. 84. est apol. latine tantum cum misst. collata. Oxon. 1682. 8.]

Apologia cum Suffridi Petri, et-liber de refurrectione cum Nannii verfione, additis notis variorum et nouis D. Adami Rechenbergii, theologi Lipfienfis, animaduerfionibus. Lipf. 1684.1685. 8. duobus voll.

Apologia cum Gefneri, et liber de refurrectione cum Nantii versione, notisque integris variorum post textum separatim positis, nouisque commentariis textui subjectis Eduardi Dechair, qui Graeca, in sectiones diussa, ad priores editiones et MSS. 2. Bodleianos et Etonensem recensuit atque versiones passim cassignuit, Baroniique nonnulla (ex annalibus ad A. C. 179.) et Petri Halloixii ac Dodwelli [P] (ex diss. XI. Cyprianic. §. 37. seq.) et Georgii Bulli (ex defensione fidei Nicaenae) de Athenagora subjunxiti Oxon. e theatro Sheldoniano 1706. 8. Fabr.

E- Legatio et de refurrectione mort. gr. ac. lat. cum notis Prudentii Marani, codd. msstis - vfi: cum eiusdem Iufino Hag. Com. 1742. fol. pag. 277. fq.

Athen, legatio et de refurrectione, in Gallandi bibl. P.P. II. 3.

Commoda est editio: Athenagoras depresatio (vulgo, legatio) pro Christianis cum varietate lectionis et perpetuo commentario M. Io. Gottlieb Lindneri, rectoris scholae Arnflad. Longofalistae, 1774. 8. — Eiusdem curae posteriores in Athen. deprecationem etc. ib. 1775. 8. Harl.]

Gallice, Arnoldo Ferrono, fiue Ferrierio interprete. Burdegal. 1577. 4. Fabr. Athenegorae legatio et lib. de refurrectione mort. etc. — anglice vertit et duas praemifit diff. Dauid Humphreys. Lond. 1714. 8. v. Brüggeman View etc. pag. 357. — De Athenagora foriplit Nath. Lardner in: Credibility of the Gospel Hiftory, part. II. vol. I. cap. 18. pag. 404. fqq. add. Io. Fabric, in hift. fuae bibl. pag. 62-64. aliosque, quos laudaui in Introd. 1, cit. Harl.

Suppositum Athenagorae opus de vero et perfecto amore.

undat.

Vol. V. p. 88790

DE VERO AMORE.

э(

Digitized by

undat. Idem in litteris datis ad me 10. Sept. 1710. Mirum profecto eff, libres illos amate. vios, de quibus agis, non vulgari, et irascor eruditis, qui istis manus non admenent, cum id facile facere possint; non id opto propter historiolas illas fistas et lepidas, quas inventuti relinquo, sed quia saepe inde clare cognostimus vitus et mores, qui in vsu tam grascis, quam aliis populis fuerunt, temporibus, quibus auctores fictionum illarum floruerunt. Cum autem mili adnumeres varios einscemodi scriptores, patere, ut tecum agam de alio talis argumenti in quo disputant viri eruditi. Est Athenagoras de vero et perfetto amore, qui, ex grasco versus, gallice editus est Parifis anno 1599. hoc titulo: Du vray et parfait Amour escrit en Gree, par Athenagoras Philosophe Athenien: contenant les Amours honestes de Theagenes et de Charide, de Pherecydes et de Melangenie. M. Baudelot d'Airval p. 182. de l'Utilité des Voyages, genuipum putat esse hunc librum, tribuitque eundem Athenagoras, qui pro Christianis apologias scripfit. Ill. Huetius in prima editione libelli gallici, quem de hisce fabulosis historiis una [P] cum historia fabulari, cui titulus Zaide, edidit, eius. dem eft sententiae, sed cam in altera eiusdem libelli latina mutauit; hune seguitur Tentzelius pag. 206, Exerc. selectar.; sed in Addendis in alia omnia abit, et Athenagorae iam Christiano fabulam illam adscribit pag. 452. Comparani mihi hune rarum librum, cum iunenis admodum in Gallus effem, cundemque legi ea sedulitate et attentione, quam ab illa actate quis defiderare poffet; et nescio, qui fiat, vt et tunc et www.femper hiftoria illa mihi fuerit fitque fu/petta. Non adducam in medium argumen. ta, quibus Huëtius mutata sententia impugnat Athenogoram illum, quamuis mihi, san. Ete testor, sadem notata fint; sed dicam tantum, multa, imo plurima ex autoribus praesis et latinis sumta esse verbo tenus, id quod Athenagoram, elegantem illum et eruditum Virum. fecifie, mihi non fiet verifimile, maxime cum latinam linguam, vti puto, ignorauerit. Exemplo vno et altero id docebo. Athenagoras ille p. 200. et aliis describit triumphum, quem Paulus Aemilius duxit (pleudid: fimum de Perfe, rege Macedoniae; fed illum omnem codem plane ordine narrat nobis Plutarchus p. 272. et 273. adeo ut ouum ouo non fit fimilius; quae p. 87. et sequentihus commemorat de Nasamonibus, Psyllis, aliisque Africae populis, petita funt ex Herodoti lib. 4. c. 172. et 173. et, quod mireris, p. 91. videtur describere pyxidem nauticam, licet obscure, ut scil. lateret, cum illa astate instrumentum iftud utilissimum, ns. maguam, quicquid nonnulli velitentur, cognitum fuerit. Quid quod triumphus ngualis Offquii pag. 22. petitus videtur ex Liuii 45. cap. 42. et virum illum prosul dubio dices non intellexiste anatuordecim remigum versus fiue ordines (apud Liuium 45, 35.) sum eos p. 23. b. reddat. quatorce rames: At quas p. 92, 36, 39, 40. libri primi, petita funt ex codem hiftoriso. lib. 45. e. 42. et aliis; lib. 44, 34. lib. 31, 14. et 35, 32. et 38, 10. Percarem certe in communia fin. dia, si te diutius detinerem, et loquerer de aliis aufforibus, ex quibus personatus ille Athe. nagoras petiit emblemata sua, et episodia; sed addam tantum, ea, quae p. 67. nobis nar. rat, omnia ex Liuis lib. 45, s. 17 et 18. absque nulla vel leuissima mutatione sumta este. non secus as ex Curtio, quas p. 152, nobis de Ammone propinat, lam tibi, vir eximie, do confiderandum, an rebie haec hiftoria fabularis attribui possit Athenagorae: mihi quidem id plane non videtur. Hactenus vir eruditissimus.

In praefatione auctor meminit vastatae non diu ante, quam scriberet, Graeciae his verbis: Et pour cet effet je me suis contenté de ramasser ça et la par nostre ville (Athenes) N 2

.

100 Lib. V. & I. ATHENAGORAS DE VERO AMORE

Vol. V. p 89Por

plussurs memolres pour relever et enrichtr une Histoire, qui s' en alloit quas estre mise en oubli pour la longueur du tems et pour le ruines aduenues depuis en toutes les provinces de la Grece, [?] desquelles nostre villen a pli eftre exempte, et en a senty un coup fi orbe, que à son occasion nous voyons maintenant les feiences et estudes n'a avoir plus de vigueur un icelle , it nos ekholes s'en aller du tout perduës. Ex quibus certum effe conficit Huctius pag. 44. libri de origine fabular. Romanenfium, auctorem non effe Athenagoram, qui fecundo post Chriftum natum faeculo scripfit, sed alium, qui vixit post direptam ab Alarico Greeciam; vel poties post oppression pouisime graccum imperium a Turcis confictum elle existimat hos opus ab aliquo e viris doctis Cardinalis Arminiaci familiaribus, nominatim a Guilelmo force Philandro. Mille, inquit, in locis temporum horumce vitimorum agnostic mores et inflituta autiquis incognita, quin et agendi ratio Sacirdotum et puellarum Hammoni confecratarum tam fimilis noftrorum Monachorum et virorum religiosorum conuentibus regiminique ita congruens longe diffentiunt ab ils rebus, quas et història nos edocet de ils temporibus et locis, quibus vita monafica nata est et adolenit. En cura quam austor adhibet in explidandis quidusdam prifeis vitibus, qui a noftris differant, in hominem tansum recentiorem cadis. — Multa admotat ad prifeos auctores qui exflant ad bune diem, cosque illustrat, poriffmum vero Herodotum, Plutarehum, Q. Curtium, Tamblichum philos, et Heliodorum, et quibus praecipus fic tangaam in fontibus notain fuas fabulae-haufit materiam. "Sed et obfernationes quoque alias addit illis contrarias et aduerfas, quas priseus aliquis auctor et rerum antiquarum peritior hand quaquam protulistet — Idem in media Gracciae luce litem capitahem instituit eadem et serie et sorma, ac si in ipso Lutetiae soro institueretur. — Brigit-Barlae nomen ad exemplum nominist S. Brigitae Scoticae virginis haud dubie efficiant etc. -Suam Architectonicae artis perisiam auctor ad fastidium usque ostentat. --- Sciant omnes Cardinalem Arminiacum architeEionicas arti impensé fuisse deditum. Philander, Vitruuii commentator ipfi cliens erat addiciisfimus, vir certe in ea arte saeculi sui scientissimus, et literie quoque, quas humaniores vocant, ornatisfimus. Quid quod Architectura falk illius Athenagorae ad Architesturam Vitruuii quadrat aptisfime? His non obstantibus, fuere tamen, qui adhuc cenferent ampliandum, vt Colornefius in Parafiporni de feriptoribus ecclef. Sed quia nemo hactenus fuit, qui graecum codicem proferret, non difficulter adlentior virorum doctufimor. fententise tot argumentis nixae, "recentius' effe commentum, et de virtutibus vitiisque huius dramatis lectores ad eundem Huetsum pag. 53. feq.' ablego, qui pag. 57. fq. praeteren obferuat, plane ad imitationem Heliodori totum opus effe compositum, iisdem fere nominibus amantium, euentibus multum fimilibus, [P] codem librorum numero. Huetio adflipulatur etiam Mourrius tom. 2 adparat, ad bibl. Patrum diff. 3. p. 481. Editiones htius operis, Athenagorae tribuit lectuque non iniucundi duse prodierunt; priorem ipfo pofildeo, Baylio etism memoratam editamque Parifin apud Mich. Sonnium A. 1599. 12. foliorum 380. cum prinilegio regis, et praefatione Bernhardi Saniorry, Cal. Octobr. 1506. Alteram Patif. 1612. apud Dan. Guillemot excufam, in bibliotheca Isaci Vossi euoluisse fe toftatur Caveus, Fabr. Conf. quoque Clement in bibl. curieuse, histor. et crit. tom. II. pag. 181. Non folum fraudem scite aperuit, fed etiam Fumaeum ipsum fuisse callidum operis spurii architectum, copiose demonstrat De la Croze in epistola ad I. Chstph. Wolfwin, quain postea Fabrie, in volt VII biblioth. gr. pag. 784. feyq: vet. edit. inferuit? guam tamen, quia recepta est in Thefanri epistol. Laceoziani tom, III, pag. 249. leqe. - Y'4

Digitized by GOOGLE

ATHENAGORAE VARIL

h. L excludendam potius, vt parcam chartae, quam recudendam elle arbitratue fum. Harl.

Athenagorae alsi.

Fuere et alii Athenagorae, quorum decem vel vndecim obleruaui. 1) Athenagorae, qui cum Pharnabazo et Apollonide, Chio, vinctus traditus est Macedonibus, teste Curtio IV. 5.77. 2) Athenagoras Cymaeus fiue Cumanus, cuius meminit Cicero pro Flacco, cap. 7. 3) Athenagoras Argiuus, cuius mentio apud Sextum Empiricum 1. Pyrrhon. Hypotypos. pag. 27. 4) Athenagoras, rei russicae scriptor, apud Varronem ac Columellam lib. 1. c. 1. 5) Athenagoras chirurgus, cuius meminit Martialis VIII. 41. IX. 97. etc. 6) Athenagoras, Miletins, de quo Diodorus Sic. lib. XX. tom. 2. pag. 820. fq. 7) Athenagors, episcopus Byzantinus, ab Andrea, apostolo, nonus, in Philippi, Cyprii, chronico, ecclessae graecae p. 4. 3) Athenagoras, cui Boëthus, teste Photio cod. CLIV. dedicauerat librum sum mentio in kistoria, flue dramate potius erotico Apollonii Tyrii pag. 694. fqq. in M. Velseri opebus. 10) Athenagoras, rhetor ineptus, quem perstringit Ammiani epigramma II. 46. p. 248. Anthologiae. 11) Athenagoras, regis Philippi Maced. praefectus, Liv. XXXI. 27. Fabric. Add. Mollerii Homonymolcopia, p. 426. sq., Harl.

XX. THEOPHILVS, ex ethnico) et iple Christianus, atque hine Antiochiae epi-N 3 fcopus

q) Theophilus ad Autolycum lib. I. pag. 78. D. Tentzelii diff. felect. p. 209. fq. Caueus, Tillemontius et Halloixius in vita Theophili etc. Fabric. A pristina et communi sententia, Theophilum ante professionem christianam fuisse idolorum cultorem, discedit Hosmann. in praefat, germanicae versioni, infra memorandae, pracsixa pluribus rationibus, haud omnino leuioribus, demonftraturus, Theophilum fuisse ortu Iudaeum, et fectae Sadducaeorum addictum, ideoque, quamdiu christianorum facrorum expers fuisset, mortuorum reditum ad vitam priftinam negaffe, et Hebracos potuisse adpellare maiores suos, Abrahamum vero funm patriarcham etc. Atque I. G. Walchio in historia ecclef. N. T. p. 638. atque Hambergero in Z. N. II. p. 423. Iq. Stollio in: Nachricht von Kirchenvätern, pag. 73. fegq. qui tres VV. DD. vitam scriptaque vera spuriaque, aut fimul placita Theophili modo copiofius, modo breuius, enarrant, ad pluresque, qui de co scripferant, prouocunt VV. DD.) Ziegiero in: theologischen Abhandlungen, part. I. pag. 108. aliisque illa Hosmanniana sententia haud multum a verisimilitudine abesse videtur. Contra Samuel. Gottl. Lange in Geschichte der Dogmen part. L

Vol Y. P. 91

pag. 261. fqq. de Theophilo eiusque doctrina atque opinionibus, pristinam tuetur sententiam vel loco, quo secus sentientes potissimum vti solent, nixus in §. 19. libr. 1. ad Autol. p. 60, 62. edit. Wolfianae, vbi confitetur Theophilus, se antea quoque dogma de resurrectione mortuorum non admissifie; sed, postquam de illa doctrina cogitaffet diligentius et scripta prophetarum facrorum cognita sibi reddidisset, illud verum habere. Ex quo colligit Lange, Theophilum antea ignoraffe scripta V. et N. T. adeoque ante professionem christianae disciplinae necessario addictum fuisse religionibus prauis: idque co confirmari videtur Langio, quod Theophilus vium et familiaritatem cum erroribus et superstitione paganorum et cum graecis auctoribus prae fe ferat. Enimuero forfan poteft refponderi, Theophilum, quamdiu Sadducacorum fectae adhacreret, more illorum libros prophetarum haud habuisse diuinos, aut canonicos, ideoque illorum auctoritatem minoris aestimasse; postca vero, convictum erroris, illis omnem adhibuisse fidem. De eius cognitione pravarum religionum et scriptorum graccorum interiore, vel Iofephi, Iudaci, exemplum testatur, Iudaeos illo tempore haud omnino

Digitized by GOOGLC

Vol. V. p. 91792

Icopus), Erotis successor, scriplit [P] post M. Aurelii Veri mortem eirea A. C. 181.) non diu ante obitum suum subros III. megi rns rav Xeisiavav miseus ') ad Autolycum,

omnino abhorruiffe a lectione et fludio graecorum profanorum auctorum etque quum maxime inter idolorum cultores commorarentur, facilius potuiffe fibi comparare notitiam superfitionum rituumque falforum pleniorem. Denique fieri etiam potuit, vt Theophilus, castra christianorum sequutus, ad veritatem doctrinae Christianae tuendam et a criminibus aduersariorum melius sirmiusque vindicandam maiorem operam in cognoscendis erroribus a vero dei cultu alienorum et legendis scriptoribus graecis collocaret. Sed haec in coniecturis pofita sunt. Harl.

r) Its Eulebius IV. 24. hift. et Hieron. c. 25. de S. E. atque in epift 151. ad Algasiam. Martyrolog. rom. 13. Octobr. Etiam in eodice MS. Regis Christianistimi libris Theophili hic titulus pracfigitur : Geogia sareinezz farz Arriozans meds Αυτόλυχον "Ελληνα, περί της των Χρισιανών πίσεως, אַמָן אוז דע למע ל. איזע דע אם אושנ מפאמטידופע אען · สิ่งการโรงอูล์ ส่วง ' กังของรายเหลี่ง หลุง ' E งงกางหลัง หลุง antre rur allar ouyyenglur. Equidem Gennadius c. 33. de S. E. libros tres de fide fub Theophili Alexandrini nomine titulatos legiffe fe fcribit. Et H. Dodwelle librorum ad Autolycum au-Stor videtur Theophilus Antiochenus iunior, qui fcripferit post annum CHRISTI 205. sub Seuero imp. quam fententiam defendit in observationibus ad opera postuma Io. Peartonii Lond. 1688. 4. pag. 11. fq. tum in fingulari diff. adhuc inc. dita, quam cum nous, quam iam pridem parat, librorum Theophili editione et distriba sua de Theophilis luci non inuidebit Gottlieb five Theo. philus Schelwigius, humaniorum litterarum in Gedanensi gymnafio professor. [Sed permifit adparatum suum I. C. Wolfio.] Verum libenter adfentior Eulebio et Hieronymo, praccipue quum Gennadius titulo illi nec iple habuerit fidem, et Dodwelli obiectionibus iam satisfecisse videantur Tillemontius ad vitam Theophili tom. 3. Memor. hift. ecclef. nota 2, et Caneus parte altera hiftor. litterariae. Idem Dodwellus librum tertium Theophili, (quem de temporibus vocat Lactantius lib. I. c. 23, quoniam temporum rationes in eo ab orbe condito ad M. Antonini Veri imperium succincte pertexit,) separatim scriptum et ante priores duos Autolyco mislum existimat, vt laudatus Schelwigius me docuit, quod minus videtur effe a veri

fimilitudine alienum, atque suboluit etiam Grabio p. 220. tom. 2. fpicileg. Fabr. Alium Theophilum, noftro iuniorem, fub Seuero libros ad Autolycum scripsiffe, Dodwell iam in Differtationum in Irenseum differt. II. S. 44. pag. 171. et S. 50. p. 182 statuit: sed Wolf. in pracf. mem. et Hofmann in pracf. adferere fluduerunt libros Theophilo nostro, episcopo Antiocheno, et Dodwelli argumenta fub examen vocarunt atque refutarunt, Neutiquam tamen Semlerus in historia doctrinae christianae, practiza tom. II. Theologiae polemicae Baumgart. pag. 82. not. 81. id exploratum habet. Immo potins, quod in libris Theophili multa confpirent cum Iuftini apologia, varia loca gracca minime adducant ad credendum, libros ad graecum idolorum cultorem effe fcriptos, et propter longiora ex facro codice, graece verfo, et ex libris fibyllinis excerpta, tum quod, manifesto adpareat, loca in quibus antiquitas Iudacorum corumque historize demonstratur, este ex losepho du-Aa, fuspicatur, libros illos demum faeculo III. ab homine quodam christiano, forsan in Aegypto (vbl quidem suam disciplinam et doctrinam de Xoyo haufiffe videatur) viuente, qui fub nomine Theophili, h. c. qui deum amet, voluerit latere, et nomen aduersarii, Autolyci, finxerit, esse compolitos: inde vero facile factum effe, vt auctor iste ignotus cum Theophilo, episcopo Antioche. no, confunderetur. Ingeniofs eft hace conjecture. At enim, fi Theophilus ortu fuit Iudaeus, nouerat Iudaeorum historiam et fi forsan cum philofophis Christianis philosophiae acgypt. gnaris et adleclis forte, in Acgypto versatus eft nonne ils Semleri iudicium aut fuspicio debilitari poterit. Quod autem Fabricius cum Dodwello existimat, librum tertium separatim effe scriptum, quod etiam probabile videtur Roeslero in biblioth. patrum ecclefiaftic. tom. I. pag. 251. not. 40.) ét ante priores duos Autolyco mission; Wolf in praesatione et Walchius I. c. p. 640. posteriorem reliciunt fententiae partem, et ex ipfis fingulorumlibrorum initiis, illos co ordine, que nunc exstant, confignatos fuisse, conjiciunt. Priorem vero partem veram, immo cognitum compertumque effe iudicant, libellos iftos, (vt verbis vtar Walchii,) non codem tempore; fed interiecto quodam cius spatio separatim elaboratos et **figil**a

Digitized by Google

Vol. V. p. 92 P93 THEOPHILI CODD. ET EDITIONES.

tum adhuc ethnicum "), ceterum virum eruditum ac librorum helluonem "), qui noctes folidas inter libros libenter foleret confumere, et veritatis cupidiffimum ").

Primus Graces ex Atlenii codice ") quem Venetiis Io. Frifius descripterat, edidit Conradur Gesnerus Tiguri 1546. fol. cum Antonii ex Maximi locis communibus, Maximi Centuriis et Tatiano. Atque codem anno ibidem latime, Conrado Clausero, non, vt Nourrius pag. 506. adfirmat, Gesnero interprete. Gesnerus hoc inferibit titulo: de DEo et fide Christianorum contra gentes, Institutionum libri tres ad Autolycum. Institutionum libros adpellat, quod Eusebius dixit 500% erwon our ygea µmarcs. Vide Gesneri epistolam de scripus a se editis p. 23. b.

[I] Latine ex eadem Clauferi versione occurrit in bibliothecis Patrum, Paris. 1575.

fgillatim ad Autolycum miffos; deinde vero, tamquam ad idem argumentum speciantes, a librariis, vao volumine comprehensos effe. Quare cum Hosmanno dubito, inferiptionem, quae etiam in codicibus variat, toti opysculo ab ipso auctore ese praefixam. De Theophili autem ingenio, endítione hand vulgari, placitis atque opiniunculis, presertim de cius doctrina de Xoyy, et quae Pemuius, Nic. de Nourry, Ge. Bullus, Whifton alique in vtramque disputarunt partem, latius exposuerunt Stolle et Semler II, citt. et Brucker in historia critica philos, tom. III. pag. 399. sq. (qui in adpendice I. vol. VI. p. 538. iudicat, Semkri de auctore rationes, mereri, quae expendantur,) Io. Ge. Arnold. Oelrichs in comment. de vera et certa corum, qui medio secundo atque iscunte III face. floruerunt patrum de ratione L relatione filit L verbi cum patre sententia, Gotting 1787. 4. pag. 30. sqq. in primis Roesler ac Lange locc. memm. quorum postremus pag. a65. acute observat, Theophilum fuisse primum, qui plurium fuperiorum doctorum philosophemata fuderet consociare, et secundum illos suam de Vivy doctrinam conformaret, Add. Io. Fabricium in historia bibl. Fabricianae, tom. I. p. 63. (vbi valde laudat Theophili librum, et pag. 56. ac Moller. in Hömonymoscopia pag. 525. Harl.

s) Hune titulum habent in MS. regis Galliae, tefte Sirmondo in limine notar. ad Rufini librum de fide tom. I. Opp. p. 273. Ibidem libros tres de fide, quos fub Theophili Alex. nomine Gensadio lectos iam dixi, a tribus Theophili ad Autolycum libris Sirmondus, praeter rem, vt opinor, diffinguit.

1) Wolf. in pracf. ad fuam edit. putat, libros fie fcriptos intre au. 180-183. Schroeckh vero

in hiftor. ecclef. tom. III. pag. 138. intra ann. 170-180. Prior sententia verisimilior esse videtur. Hart.

a) Theophilus ad Autolycum lib. I, pag. 69. b. et lib. 3. 119. 2.

v) Lib, 3. p. 119. u. 138. d.

10) Lib. 1. pag. 69. b. lib. 3. pag. 127. b. Scrlpfiffe tamen Autolycum libros adueríus Chriftianos, vt Tillemontio videtur, aegre mihi períuadeo. Neque apud Theophilum initio lib. 1. λi yas ita accipere neceffe eft.

x) Theophili libr. III. de Christianorum fide supersont in cod. Veneto D. Marci CCCXXXXVI. (tefte catalogo pag. 260.) — liber tertius, in cod. Parif. bibl. publ. DCCCLXXXVII. de quo multus est Wolfius in praefat. - Secundum Montfaucon bibl. - mestor. funt in bibl. Vaticana Theoph. Antioch. commentaria, (pag. 14. et 142.) et in cod. Laur. Medic. Theoph. homilise inter homillas in cuangelia variorum patrum; (pag. 280.) Oxon. in cod. Bodlei. MMXXXX. ar. 8. sec. catal. I. p. 106. de quo conf. Wolf. l. c. Horum tantum codd. notitiam inucftigando acquirere potui. Atqui infignis codd. rarites vel ex testimonio Latini Latinii cognosci potest. Is enim in tom. 11 epift. pag. 113. adfirmat, practer exemplar bibl. Matthiae, Vagarorum regis, e quo edd. Theophili Antiocheni fumtae fuerint, nullum fe codicem Romae vel vsquam alibi reperire potuisse: quem locum debeo Fabricio noftro tum in bibl. Gr. vol. XII. libr. VI. cap. 7. pag. 654. tum in Delectu argumentorum et syllab. feript, de veritate christiana, pag. 56. vbi plurima, quae in bibl. Gr. h. l. fcripferat, repetiit, et prpauca adiecit. Harl.

Digitized by

104 Lib. V. c. I.

1589. 1644. Colon. 1618. 1677. tomo 2. [et inter Franc. Rous mella patrum. Lond. 1650. 8. pag. 124.]

Grace et Latine cum Clauferi versions in Orthodoxographis lo. Heroldi, Basil 1555. fol. p. 285. et ad calcem Iuslini, martyris, per Io. Langum, Paril. 1615. et 1636. et Colopiae (Witebergae) 1686. fol. cui postremae editioni accesserunt notse B. D. Christiani Kortholti, iam ante editae Kilonise 1675, fol. [- gr. et lat. cum notis Prudentii Marani; cum Iuflino martyre, Hag. Com. 1742. fol. pag. 338. fq. - In Gallandii biblioth. P. P. II. 77. Horl.] Etiam prodjerunt Theophili, Antiocheni libri in auctario bibliothecae Patrum 'graecolatino, Parif. 1624. fol. cum notis Frontonis Ducaei. Oxoniae nitidam editionem curauit Io. Felhus Oxoniensis episcopus, A. 1684. 12. cui ad codicem Bodleianum emendatae Clauseri verfio castigata et breues notae accesserunt. Tabula etiam fubiicitur, ex qua rationes temporum, quas sequitur Theophilus, licet colligere, qualem exhibet etiam Nourrius adpararu ad bibl. Patrum pag. 515. Fabric. Theoph ad Autolycum libri tres, graece, ad fidena codicis msti Bodleiani et ex parte regii Parif. denuo recogniti et pluribus in locis caltigati, versione latina frequenter emendata, notisque tum aliorum, tum suis instructi a le. Chrifton. Wolfio. Hamburgi 1794. 8. Practer textum emendatiorem bacc ed. varias casque egregias accepit accessiones. In prolegomenis enim disputat Wolf. contra Dodwellum. Post illa recudi secit praefat. Felli et diff. Io. Ern. Grabii, quae in spicilegio patrum freculi II. p. 218. fqq, exstat "). Calci textus fubiecie vindicias Theophili, ex Georgii Balli defensione fidei Nicenae petitas, et Petaulo quandam oppositas: tum differt. Steph. Soucietà e S. I. ad libr. II. §. 18. primum memoriis litterar. Treuultinis a. 1708. pag. 605. fqq. postea eius Recueil etc. collectioni differtatt. critiearum in loca S. S. difficiliofa, Paril. 1715. 4. gallice editae infertam, a Wolfio autem in latinum fermonem translatam: dein Dodwelli fententiam, in differt. epistolica anglicana proposition, qua Theophilum quoque opinatur censuisse animam effe principium naturaliter mortale, examinat. Denique Obst. quasdani Nic. le Nourry, ad Theophilum spectantes, ex eius adparatu ad bibl. max. patrum tom. II. pag. 491. sq. repetiit. Conf. Lips. acta erud. m. Febr. a. 1724. pag. 56. sq. - Dan. Wik kinfum promilisse edit. cum Rich. Bentleif casigationibus et Henr. Dodwelli diatriba de Theophili actate, et lo. Maffoni diff. in cumdem chronologica, memoriae prodidit Fabric. in bibl. gr. XII. pag. 955. At enim, quantum equidem scio, illa edit. non adspexit lucema

Theophili libros anglice vertit notisque illustrauit Iof. Betty. Oxon. 1722. 8. — De hac versione Fabric. loco modo memor. "in bibliotheca, aiebat, theologico - philologica Bremensi tom. V. pag. 163. lego etiam, Hermiam additum, quem in exemplo, quod euolui, frustra quaesiui. Quod autem anglicus interpres a Theophilo suo pag. 208. putat citari librum, quem iple scripferit de genitura mundi, non ego credulus illi; verius enim est, respici ad primum Moysis librum, vt a Wolsio recte suit adnotatum." Germanica versio sic est inscripta. Des H. Theophili, sechsten Bischossis zu Antiochia, drey Bücher an Autolycam, einen gelehrten Heyden: darinn der Aberglaube beschämet, und die christliche

y) Tom. I. Oxon. 1699. 8. vbi Grabius frag- face. fel ment. comment. Theophili publicauit; fed confer Theoph de Grabil errore Ittig. in histor. eeclef. fecundi iecha.

saec. selectis capp. pag. 33. fq. vbl a pag. 29. de Theophilo agit vberius, et Wolf. in nota subiecta.

Digitized by GOOGL

Jel. V. p. 32894

SCRIPTA THEOPHILI.

liche Religion beschützet wird. Aus dem Griechlschen überlezt, auch mit einer Vorrede und Anmerkungen vermehret von Gustau. Christ. Hosman, Predigern — in Kiel. Hamburgi 1729. 9. — Quaedam scripta, ad historiam librosque Theophili spectantia, citaui in Introd. in hist. L. gr. II. 2. pag. 207. quibus addantur Io. Gottl. Walpurgeri Theophihus Antiochenus boni pastoris in ecclesia typus. Chemnic. 1735. 4. — Nathan. Lardwer Credibility of the Gospel History, part. II. vol. II. cap. 20. pag. 425. sq. — Io. Iortin obst. in Theophilum, in eius Remarks on ecclesiastical History. vol. II. p. 196.206. Hart.

2. Commentarios in Buangelium a Theophilo, quatuor evangelistarum dicta in ynum opus compingente, graece scriptos legit olim Hieronymus praef. ad Mattheeum, atoue nonnulla ex illis producit epift. 151. ad Algafiam quach. 6. licet c. 29. de script. ecclefiasticis testetur. illos fibi cum aliorum Theophili voluminum elegantia et phrafi non videri congruere. Exflant hodie latine fub Theophili Autiocheni nomine libri quatuor commentariorum fiue potius Scholiorum allegoricorum in integra Euangelia, sed in varia euangelistarum loca. alonge iuniore aliquo scriptore catholico post Hieronymum, et latine, (vt perspicuis argamentis) patet) composita, in quibus illa quidem quae e Theophilo Antiocheno Hieronymus "), fed et multa alia, quae iisdem verbis latinis apud Cyprianum, Ambrofium, Hieronymum ") leguntur, tum mentio de Monachis pag. 170. B. occurrit, vt omittam, auod Christus Deus de deo, deus et homo in vos persona p. 174. A. et G. 175. D. iis verbis describitur, quibus id Theophili aetate vix a [P] quoquam factum. Vtique igitur adsentior Cotelerio "), Tillemontio dd) et aliis viris eruditis, qui hos Commentarios Theophili Antiocheni effe negant, licet ex Theophili commentariis ab Hieronymo lectis et aliis perantiquis feriptoribus excerpta continere mihi perfuadeam; vnde non mirum, in illis reperiri, quae eum Theophili libris ad Autolycum et aliis vetustifiimis monumentis conueniunt, vt monet Richardus Simon libro 3. hift. criticae N. T. p. 7. Editiones horum Commentariorum nullas comperi, nisi quae in bibliothecis patrum exstant Paris. 1508. 1609. 1654. Colon. 1618. et Lugd. 1677. cuius postremae editionis paginas paullo ante citaui. Fabr. Practerea Fabr. in bibl. gr. XII. pag. 655. "de Theophili, aiebat, Antiocheni commentario in Euangelium hace Zachariae Chry fopolitani adferibere iuuat, tom. 19. bibl. patrum edit. Lugd. pag. 738. Non absonum videtur, euangelium compendiose nos recipere in vno opere Theophili episcopi vel Tatiani seu Ammonii Alexandrini, aut alius cuius libet, congruo componentis ordine, unam ex quatuor narrationem. Idem pag. 472. Ad haec pater Hieronymus in homilia de villico iniquitatis, introducens Theophili expositiones, hanc eine laudem adiecit; Theophilus antiochenae ecclefiae septimus post Petrum apostolum episco-

2) Lib. I. pag. 167. c. (tom. 2. bibl. Patrum Lugd. part. 2. ad verba Matthaei V. Iota vnum vel vnus apex: per iota Vetus Tefl. fignificat, iota enim pro decem eft apud Graecos. Apex autem quatuor literas habens per euangelium quadruplex, teftamentum indicat nouum.

aa) Grabs tom. 2. spicileg. pag. 221.

cc) Coteler. notis ad Ignatii epift. p. 16. Fabr. Ittig. in felect. capp. l. c. pag. 32. putabat, latinum hune in euangelia Theophili commentarium, quem hodie habemus, versionem tantum latinam effe graeci, qui deperditus fit, commentaril: fed Stolle, pag. 76. adientiri malit Fabricio. Harl.

bb) Albertinus de Eucharistia p. 368. Nourris dd) Tillemont ad vitam Theophili nota 1. Apparat: ad bibl. patrum p. 119.

Vol. VII.

'n

Digitized by Googl

pus

16 Lib. V. e.1. SCRIPTA THEOPHILI DEPERDITA.

Vol. V. p. 9420

pus, quatuor suangelistarum in vnum opus ditta compingens, ingenii fui nobis monumenta demist. Meminit iterum pag. 855, "Adde supra, vol. IV. pag. 881. Harl.

Scripta Theophili Antiocheni deperdita.

Contra Hermogenem. Eufsb. IV. 24. hilt. Hieronymus cap. 25. de script. eccles. Theodoris. lib. s. de haeret. fab.

Contra Marcionem. Euseb. Hieron. et Theodorif.

Karnxnrika riva aure βiβλia. Euleb. quod Hieron. reddit: brenes elegantesque traliatus ad acdificationem ecclefiae pertimentes. Niceph. IV. 9. 9eiwr μετα κατηχήσεων.

Legi et sub nomine eius, inquit Hieronymus, in Euangelium, et in Prouerbia Salomanis commentarios, qui mihi cum' superiorum voluminum elegantia et phrasi non videntur congruere.

Alis Theophils.

- 1. Theophilus, comicus veteris comoediae, de quo supra lib. 2. cap. 22. [vol. II. pag. 500. seq.]
- 2. Theophilus, geographus et historicus, Iosepho, Plutarcho, Ptolemaeo et Stephano laudatus, de quo Vossi in hist. graecis. [et Mongitor. bibl. ficula, II. pag. 250.]
- 3, Theophilus, qui de agricultura scripsit, memoratus Varroni et Columellae.
- 4. Theophilus, nobilis, (vel Alexandrinus, vt Syrus auctor Lexici apud Tentzelium p. 208. diff. felect. vel) Antiochenus, a Petro, apostolo, ad christianam fidem perductus, fi credimus scriptori recognitionum Clementis X. 71. Idem nempe xeátizos ille Osoquilos, cui S. Lucas euangelium et acta apost. inscriptit, quemque ") cum Antiocheno nofiro episcopo male confundunt [P] Ifidorus VI. 1. Orig. Guil. Tyrius IV. 19. de bello facro, lat de Vitriaco c. 32. hift. Hierosol, Blondus Decad. 2. lib. 3. p. 214. Chriftianus -Lupus ad Tertull. de praescript. p. 212. alique. Fabr. Conf. Schmid. in historia saeculi II. fabulis maculata, p. 44. Iqq. Tentzelii diff. felect. part. I. p. 207. Iq. — De Theophilo, cui Lucas historiam facram inscripfit, et quem praeter alios cum theophilo Antiocheno confundit Hugo de S. Mistore praenotionibus elucidatoriis de facris scriptoribus, cap. 10. peculiarem diss. confecit Heumann, quae legitur in biblioth. historicophilologica, classis IV. fascic. III. Bremae 1721. 8. nr. III. pag. 483. seqq. cui Theod. Hasaeus ibid. pag. 506. seqq. subiecit sicilimentum: et huius frater, Iac. Hasaeus, ibid. in fasc. VI. pag. 1048. sqq. contra Heumannum late docteque disputat de Theophilo nostro, quem Alexandrinum et Arabarcham vel Ethnarcham Iudaeorum fuisse, adeoque obiisse magistratum, a Luca, qui in eius aliorumque gratiam scripsisser historiam fuam, meliora edoctum, contendit. Heum. autem primum disputat de potestate et vsu voc. Theophili ac nomine illo vulgato: tum §. 4. docet, illum, ad quem scripsit Lucas, gestisse a parentibus inditum nomen, nec vero innui a Luca Theophilum, Antiochiae episcopum, nec, quae Mori ad Luc. I. I. erat opiniuncula, Theophilum, a Tacito

ee) Hunc errorem Nicephoro Callisti praeter rem impingit Tentzelius pag. 207. diff. select.

Digitized by **G**

VARII THEOPHILI.

Digitized by GOOGLC

Tacito Annal. II. 5, 2. memoratum: narrationem vero et lexicographi Syri et Clomentis, licet nonnullis varis doctis probatam, esse fabulis adgregandam. Contra pluribus ex vi et viu voc. Keorigos, quod illo acuo proprium fuisset magistratuum eminen. tiorum', oftendere sludet, Theophilum Lucae magiltratum gestisse summae potestati proximum et fuille idolorum cultorem. lacob Hafaeus, cuius fententiam modo memoraui, primum in hist. critique de la Rep. des lettres tom. XII. p. 52. seq: censuit, et postes vberius id sunsit sibi demonstrandum in bibl. laudsta Bremensi, l. cit. nos stare posse Lexicographi Syri suctoritate; atque Theodor. Hafaeus, frater illius, antea in ficilimento mem. pag. 514. fqq. Theophilum, Matthiae patrem, ex facerdotali genere ortum et summum fuisse Iudaeorum sacerdotem, esse autem dein potuisse christianum, fane illum, ad quem libros suos divinos allegavit D. Lucas, evincere conatur. (Add. Wolf. curas philol. et criticas, ad acta apoftolor. cap. I.) - Triumviri autem illi multos alios Theophilos ex omni antiquitate collegerunt tamquam supplementum ad hunc Fabricii catalogum. Atque iple Fabricius in bibl. gr. VI. cap. 7. vol. XII. pag. 648 et 654. fqq. plures Theophilos produxit in lucem, et obiter laudauit biblioth. Bremenf. Ego vero illorum memoriam hic repetam. Harl.

5. Theophilus, Caefareenfis episcopus, Antiocheno episcopo, cuius scripta iam retuli, aetate fuppar. Eius relationem de decreto Caefareenfis synodi, A. C. 196. habitae de Paschate sub falso *Philippi* nomine edidit *Bucherius* pag. 469. ad Victorii Aquitani canonem paschalem. Sub Theophili nomine exstat apud *Bedam* lib. de aequinoctio tom. 2. Opp. pag. 222. et in Conciliis Labbei tom. 1. pag. 596. et emendatius in noua *Baluzii* collectione pag. 13. Suspecta tamen merito videtur Santebeuuio, Bosqueto et Tillemontio, quem vide nota 2. ad vitam S. Victoris, papae, tom. 3. mem. eccl. pag. 479. feq. De Theophilo ipso adeundus *Euschius* V. 23. et *Hieronymus* cap. 43. catalogi. Fabr. In tom. XIL pag. 655. haec addidit Fabr. "De Theophili, *Caefareenfis* episcopi, octoeteride adeundus Sam. Petitus eclog. chronolog. Pag. 151. Ex eius epistola synodica aduersus libro de computo cap. 64. tom. I. misc. Baluzii p. 60." add, infra in hoc cap. de deperditis foriptor. faec. II. nr. 22. Harl.

6. Theophilus, Areopagitico indicio falfi damnatus, de quo Tacitus II. 55. Annal.

7. Theophilus, medicus, de quo Galenus de fymptomatum differentiis cap. 3. Fabric. v. in Elencho medicorum vett. infra vol. XIII. pag. 434. vbi duo alii Theophili, medici, citantur, alter comes archiatrorum, alter protospatharius, de quo vberius agit Fabr. in vol. XII. p. 648. sq. fiue lib. VI. cap. 7. et alibi, in eodem, et IX. ac XIII. voll. ed.-vet. Ab illo haud diuersus Hasae in bibl. Brem. 1. c. pag. 508. videtur is, cuius commentar. in Hippocratem exstat in bibl. Ambrof. Mediol. teste Montfaue. in the rio ital. pag. 16. nec is, qui Beaxuloyúraros dicitur in cod. Vsfenb. secundum bibl. msst. indicem p. 536. Atqui tres codd. comm. Theophili, protospatharii in Hippocr. aphorismos exstant in bibl. publ. Paris. etc. Harl.

 Theophilus, cui Hippolytus dicanit librum de Antichristo, a Marqu. Gudio editum Fabr. Cum hoc idem forte Κεάτισος Θεόφιλος, quem adloquitur Methodius apud Epi-O 2 phanium tom. I. lib. II. contra haerel. pag. 540.560. 590, Febr. Sgd haee conjectura, quam, idem Fabr. fouet in notis ad Hippolytum pag. 4. Heumanno in bibl, hift, philolog. Bremenfi claff. IV. fasc. III. pag. 494. not. haud omnino certa este videtur. Harl.

. Theophilus, Alexandriae ab A, C. 385. ad 412. episcopus, de cuius scriptis erudite Caveus, cui addes, quae ex libro aduersus Iohannem Chrysoftomum adfett Facundus lib. VI. tom, 2. Operum Sirmondi pag. 595. feq. De epiftolis pafchalibus, quarum ternae ad Aegypti epilcopos latine ex Hieronymi verfione leguntur tom. 4. Operum Hieron. p. 691. fq. edit. Marcianaei, vide Quesuellum ad Leonem M. p. 263. 326. fq. 797. 896. Theophili Alexandrini fragmentum de resurrestione ex codice regio CCXIgrace, et lat. protulit Sirmondus ad Rufinum de fide tom, 1. Opp. p. 313. Ad Theophilum hunc Ammonius; epifcopus, epistolam meei modireias naj Bis meeine Maxwuls rai Deodúces, scripsit, quae ex MS. Florentino graece edita ab Henschenio Adpendive ad tom. 3. Maii p. 63. et latine, Daniele Cardono interprete, pag. 347. Ad calcem huius legitur breuis Theophili ad Ammonium epistola. Ad hunc Theophilum exstant etiam epiftolae Synefii. Fabr. De hoc Theophilo Fabric. in bibl. gr. pluribus egit locis, quorum potiora hic cogere aut adnotare praeflat. In vol. VII. lib. V. c. II. pag. 436. observatur, in Theodoreti opp. tom. IV. in dialogo inter eranistam et orthodoxum occurrere fragm. Theophili Alex. fed pro eo male excufum effe in edd. Rom. et Lipf. GeoQuixers. — In eod. vol. et libro cap. 7. pag. 787. Theophilus citatur, inter eos, qui in Thomae Aquinatis catena, et pag. 790. qui in catena Oecumenii msta memorantur. In vol. VIII. lib. V. cap. 27. pag. 567. Cyrillus Alexandrinus dicitur, citasse loca ex Theophili episcopi neos Quentins Noys neos tes Qeovertas tà Dervises. - Vol. IX. lib. V. cap. 32. pag. 68. eff inter elogia SS. et vitas, Theophili, archiepiscopi Alex. in S. coenam domini — Theophili Alex. προσ-Ownois fiue edictum, Unoinvysinov canones X. et de Catharis aOnynois, et ad Agathonem ac Menam, episcopos, epistolia duo, gr. lat. in collectione conciliorum, ed. reg. tom. III. aut Labbei tom. II. p. 1797. Harduini tom. J. pag. 1195. (conf. Lamb.) comment. de bibl. Vindob. tom. VIII. col. 884. fq.) tum in ed. reg. tom. XII. Labbei tom. V. Harduini tom. III. excerpta ex Theophilo ad Porphyrium, Antiochiae epilc. et S. Gregorio ad Theophilum. (Fabr. vol. XI. p. 392. et 437,) - In vol. XII. pag. 656. fq. eft locus longior, quem huc referam.

Theophilus, venerab. Alexandriae episcopus, quem, Rabanus Maurus libro de computo cap. 86. pag. 82. ait, scripsifie, saluatorem nostrum quarta decima quidem luna traditum, quinta decima autem crucifixum, die tertia resurrexisse, hoc est septima deeima luna. Hic est Theophilus, de quo Gennadius cap. 33. de scriptor. eccl. et de euius epistolis paschalibus expendenda diss. critica Vitrii, S. I. in memoriis litterar. Treuoltinis a. 1719. pag. 162. et in ephemeridibus eruditorum Paristensibus eiusdem anni tom. II. ed. Amssel. p. 123. Plura etiam de hoc Theophilo Raynaudus tom. VIII. Opp. pag. 242. seq. Ex eius $\pi goo \sigma \phi wn \tau m \phi \sigma ros \tau s \phi goo var s \tau a' \Omega go y vers s frag$ mentum apud Theodoritum dialog. 2. pag. 191. et in actis concilii ephesini part. Le. 4. Ex eius epistola ad Porphyrium, Antiochiae episcopum, in synodo V. collat. 5.

Loyos.

VARII THEOPHILL

Mair

Digitized by GOOGLE

Acyes es ro musicov deinvor, qui exflat inter S. Cyrilli Alex. Scripta tom. V. pert. 2. p. 370. Theophilo tribuitur ab Leone Allatio. Theophili Alexandrini diff. de homine. gr. et lat. cum verfione et not. Fed. Morelli prodiit Paril. 1608. Titulus eft : Oscoli. λε Άλεξανδρείας λόγος, τίνι όμοιξται άνθρωπος. Sed si quis hanc homilism evolvat, facile animaduertet, scriptorem non quarti saeculi, sed longe iuniorem, qui de graui iugo Ismaelitarum conqueritur pag. 3. ao & yose infinder infut o Baeve Luyos Tur IouanArrar. Neque Theophili actatem fapit, quod pag. 16. legas: ney inence-Anto res aryles els Bongenav. Ceterum ex codd, msst. quos encluerunt Allatius ad Eustathium Antiochenum pag. 254. Lamberius VIII. pag. 364. [pag. 771. fqg. ed. Kollarii, cuius not conferes.] et Cotelerius tom. 2. monum. ecclefiae gr. pag. 660. constat, anctorem esse Christophorum, patriarcham Alexandrinum, vnum ex tribus illis epifcopis, qui ad Theophilum, Iconomachum, fcripfit celebrem illam pro cultu facrarum imaginum[#]) epifiolam, quae gr. et lat. edita est a Francisco Combefisio Paris. 1664. 4. in manipulo rerum CPolitanarum p. 110-145. et a Michaele le Quien in noua Jo. Damasceni Operum edit. 10m. I. pag. 629-647. Notum autem eft, Theophilum illum imperitasse a. Chr. 829.842, vnde de actate huius Christophori simul constare poteft, quam etiam recte Caueus atque Oudinus adnotauerunt. Hactenus Fabric. Rariffime obuia est illa Morelli editio, nec vsquam repetita. Cotelerius quidem, (vt Fabr. ibid. in nota ait,) tom. II. monum. pag. 669. P/sudo-Theophilus Alexandrinus, feu pfeudo - Chryfoftomus Saulii tom. 8. p. 857. qui ex multis variarum bibliothecarum codic bus verus est Christophorus Alexandrinus, frmoni, cui vita humana sit fimilis; fed illam in Chrysoftomo Sauilii frustra quaesiuit Fabric. qui, quoniam illa Morelli edit. Dupinii etiam diligentiam fugerit, et Lambecii, [nec vero Kollarii,] neque inspecta a Tillemontio, qui de Theophilo Alexandrino diligentissime dissertit tom. XI, memor. H. E. pag. 447-499. illam de homine diff. integram, praefixa cod. Caelarei inferiptione verique auctoris fignificatione: Te iv ayles marces huw ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Πατειάεχε Αλεξανδεείας Παεαίνεσις Ψυχωφελής, Φανεεέσα τη δμοιδται ό βίος έτος, χαι els ποῖον τέλος κατασρέφer ex edit. et cum verlione lat. Morellii, pag. 657-674. recudi fecit. Ego vero illam hic omittendam cenfúi, in volumen supplementorum forfan coniecturus.

Florentias in bibl. Medic. Laurent. eft, tefte Bandinio in cat. codd. gr. in cod. XXII. nr. 16. et cod. XL. nr. 42. plut. V. in cod. VIII. nr. 36. feqq. plutei IX. et in cod. I. nr. 12. fq. plut. X. Theophili edictum, quum fancta Theophania in die dominico inflarent: et alia canonica, quae excusa typis etiam exflant in Beueregii Pand. canon. tom. II. (vol. I. pag. 47. 75. 400. et 468.) — Eadem infunt in cod. Taurinenfi CV. fecundum catal. codd. gr. Taur. pag. 197. — In cod. Mediceo IX. plut. XI. nr. 22. et 23. (pag. 505. in Bandini cat.) eft epiftola Ammonis epifcopi (Elaearchae) de conversatione et particulari vita Pachonni et Theodori ad Theophilum, patriarcham Alexandr. et haius Throphili epiftola refponforia. Vtraque eft in Actis SS. tom. III.

0 1

1) Conf. quae de illa epift. dixi vol. VI. huine bibl. pag. 672. et VIII. pag. 802.

110 Lib. F. c. I.

VARIE THEOPHILL

Vol. V. p. 96

Maii lat. pag. 347. sqq. graece pag. 827. sqq. — Citatur, (teste eodem Bandinio L. pag. 100. et 254.) in expositione factorum praecept. et in flortlegio fententiarum.

In bibl. D. Marci Venet. in cod. CXII. ad calcem Chryloftomi homil. haeret Theophili archiepifc. Alexandr. opufculum de exitu animae. v. catal. codd. gr. pag. 61. — Ibid. in cod. XVI. in eatena in libros Regun, et in cod. XXI. in cat. in libr. Ioh. occurrunt loca Theophili: (catal. p. 17. et 20.) Pariter liber Iob commentariis et Icholiis variorum, in his Theophili Alexandr. exflat in cod. CXCIV. Coisl. v. Montf. bibl. Coislin. pag. 147. ibid. pag. 44. 64. 77 et 263. in variis in libros diuinos catenis. — ib. pag. 198. in Niconis collectaneis, in cod. CXXII. — ibid. pag. 268. Theophili Alex. in Theophania fragm. et in cod. CXXII. — ibid. pag. 268. Theophili Alex. in Theophania fragm. et in cod. CCLXXVI. in patallelis, quae Io. Damafceno falfo adferibuntur, et pag. 412. in Eclogis etc. in cod. CCXCIV. loca et testimonia Theophili Alex. ib. pag. 563. in cod. CCCLXIV. Theophylacti quidem nomine, fed rectius Theophili Alex. capita canonica: conf. Mantf. diar. ital, p. 218.

Parif. in bibl. publica funt secundum catal. codd. tom. IL Theophili Alex. canones in quatuor codd. — commonitorium in quinque codd. — epistolae in septem codd. — seco powysis, quum Theophania in diem dominicam incurrerent in quinque codd. — oratio, cui rei similis sit vita humana in cod. MXIII.

Augustas Vindelie. in cod. XXIII. (sec. Reiferi cat. pag. 9.) inter commentatores L in catena in ep. ad Romanos e Theophili scriptis fragmenta leguntur.

Vindoboyae in bibl. Caelarea exflant, in cod. IV. (Lambee, comment. III. pag. 35.) inter comm. in Genefin Theoph. loca: tum telle Neffelio in catal. codd. part. I. pag. 138. nr. XVI. (in Lambee, comment. tom. V. pag. 481.) et II. p. 24. nr. 4. Theoph. oratio de caulla esus casei et ouorum tempore iciunii, et canones quatuordecim; in part. V. pag. 22. 53. et 109. (Lambee. VIII. pag. 884. 885. 913. 997.) eiusd. edictum, quum Theophania die dominico instarent, commonitorium ad Ammonem cum tribus scriptis canonicis ad Aphyngium, ad Agathum et ad Menam.

In Anglia, Oxonii in bibl. scollegii Baliolenf. in cod. CCCCXXVI. in catal. codd. Angl. et Hibern. I. pag. 10. noftro Theophilo adferibitur lib. de Origenis haerefibus ad Epiphanium. — In bibl. Bodlei. canones aliquot, in cod. XXVI. et LXXXVI. tum CLXXXV. — quaeffiones in catena patrum in Genefin, in cod. LXXVI. varia refponfa, in cod. CLVIII. inter libros orient. Roberti Huntington. cod. MMMMMDCCCXVIII. homiliae quaedam arabice. — In cod. XXXVIII. colleg. *Etonenfis* (liue, nr. 1836. in cat. II. pag. 47.) Theophili Prosphonesis. — In cod. Th. Gale LXXI. (f. nr. 5905. catal. pag. 187.) Theophili Prosphonesis. — In cod. (f. nr. 9198. cat. pag. 362.) Theoph., Prosphonesis. Harl.

[1] 10. Theophilus, chronographus, Ioanni Malalae laudatus, quem eumdem puto cum Theophilo, qui citatur in Chronico Pafchali pag. 41. a Theophilo Antiocheno autem diuerfum

Digitized by Google

diuersum, quia Malala et Chronici Paschalis auctor ex eo adferant, quae in libris ad Autolycum non leguntur. [v. infra, libr. V. 4. vol. VI. pag. 135. et 137. ed. vet.]

- m. Theophilus, ICtus, ex triumuiris illis, qui Iustiniani imper. auspiciis ius ciule in ordinem digesserunt. De illo infra libro VI. [tom. XII. pag. 346. 353. 472. seq. -Theophilus, interpres gr. Institutt. iuris Iustin. infra vol. XII. pag. 353 et 472. sq.]
- m. Theophilus, protospatharius, de cuius scriptis itidem infra libro VL inter Medicos [v. ad nr. 7. et add. Hesseum in bibl. Brem.]
- 73. Theophilus Michaelis II, Balbi F. imperator CPol. ab A. C. 829. ad 842. [conf. paullo poff.]
- 24. Theophilus, presbyter, auctor forte paraphrafeos oraculorum Leonis, imp. quam gracce ex MS. Amfielodamenfi edidit Lambecius ad calcem Leonis Oraculorum pag. 275. Fabr. In bibl. Efforial., tefte Plüero itiner. per Hisp. pag. 193. exftat in cod. "Theophili, presbyters magnae eccleliae romanae, vaticinium, explicans principium et finem imperii Ismaelis, ex latino in graecum fermonem a Notario Io. Bizano verfum., add. infra, libr. V. cap. 5. vol. VI. pag. 364, et 365. ed. vet. Harl.
- Theophilus, Corydalius, Graecus recentior, Catumfirto laudatus, qui Theologiam in Collegio Graecorum Romae docuit, licet Cyrilli Lucaris confessionem probaret. Vide Rich. Simonis-bibliothecam criticam tom. 3: pag. 229. Fabr. Add. Fabr. bibl. gr. X. pag. 498: qui illius rhetoricam expositione gr. et lat. edidit in vol. XIII. pag. 648. sq. Harl.
- Alios Theophilos, fanctos et martyres, colligit Theophilus Raynaudus S.I. in Iohanne Theophilo tom. VIII. Operum pag. 239. fq.
- In veteri inferiptione apud Gispert Cuperum in Harpocrate pag. 126. Θεόφιλος Θεοφίλε 'Aντιοχεύς μελαι'ηφόχος.
- Theophili Persae opus aduersus Dositheum Samaritanum memorat Hebed Iesu catalogo librorum chaldaicorum. Confer Rich. Simonis bibl. selectam gallice editam tom. IL pag. 289.
- [De Theophilis aftrologis v. lupra, vol. IV. pag. 162. Opus prioris aftrologicum ad Deucalionem Fabric. in bibl. gr. XII. pag. 654. etiam Theophilo Protospathario tribuere malit.
- Theophilus Patricius et Quaeftor decapolitanus. v. infra, libr. V. cap. 5. 4. vol. VI. pag. 489. ed. vet.
- Heumannes in bibl. Bremenfi l. e. pag. 488. addit Theophilum, Marcelli, memoratum Ciceroni lib. IV. ad Diuerf. ep. 9 et 10. Theophilum, mulierem, ob eruditionem fingularem a Martiale libr. V. epigr. 68. laudatam; Theophilum, duodecimi faeculi virum, quem in opere de scriptoribus ecclesiasticis cap. 383. memorat Trithemius. Tres Theophili in pervetustis inferiptionibus a lac. Sponio part. II. p. 113 et 112. ed. germ. Itinerarii sui exhibentur. — Praeter hos Θeeφiλe, Adaséas Theophili Halaemsis, mentio st in psephismate

quodam

Digitized by

13 Lib. V. c. I.

VARII THEOPHILI.

quodam attico, publicato a Clemente Biagi in tractatu de decretis Athéniení. (Romas 1785. 4.) prolegg. psg. XVIIII. iterumque pag. XX.

Theodor. Hafaeus in bibl: Brem. l. c. pag. 506. Iqq. primum ex inferiptionibus apud Grekerum et Reinefium multos Theophilos, etiam Theophilas excitat. Tum alios Theophilos et deorum cultores et christianae disciplinae adsectas enumerat. A vero igitur dei cultu alieni fuerunt Theophilus, archon Atheniens. Olymp. CVHI. t. Theophilas, consularis Syriae, a Gallo Caesare furenti populo Antiochensi obiectus ab eoque discerptus: Ammian lib. XIV. cap. 7. — Theophili, philosophi, opus πsel Καταεχών πολεμικών Romae in bibl. pontificia, exstare, testatur Gesnerus. — Ex Theophili cuiusdam libro πsel λιθων quaedam 'adducit Plutareh. de fluminibus, p. 84. ed. Tolosanae. — Theophilo cuidam epistolas inferipsit Libanius. —

Inter Christianos nomen illud vulgare erat. Ab Hasaeo multi adducuntur. Theophilus, primus Gothorum episcopus, Vlphilae decessor, adfuit concilio magno Nicaeno. Theophilus, epilcopus Beneuentanus, interfuit concilio romano a. 313. — Theophilus, S. R. E. humilis presbyter tituli S. Sabinae, fuscriptit concilio romano, a. 761. --Theophilus, Traianopolitanus, facrorum praeful, in exilium miffus post concilium Sardicenfe a. 348. — Theophili, Zacynthi epifcopi, a Michaele imp. CPolitano Romam ad pontif. Nicolaum missi, in eius vita meminit Anastafius; idem in vita Con-Mantini pontif. alius Theophili, monachi, qui tempore Leonis Isaurici imaginum cultum defendit, memoriam graeci colunt postrid. Kal. Octobris. — Magnus earumdem patronus fuit Theophilus, ephefinus episcopus, de quo v. Baron. ad a. Ch. 816. cap. 41. — Ex aduerso earum cultui restitit fortiter Theophilus alius, metropolita Nacoliae, de quo v. Baron. ad a. Chr. 727. [Ad Theophilum Ephefi, et ad Theophilum Abbat. scriplit epp. Theodor. Studita. v. Montfane, bibl. Coislin. de codd. opp. Studitae CCIX. p. 322 et 323.] - Theophilus, Michaelis Balbi filius, imper. CPolit. [v. nr. 13. eius epistola et edicta contra iconolatriam inter Goldafti imperialia decreta. Francof. 1608. S. v. Fabr. bibl. gr. lib. VI. c. 4. in vol. XI. pag. 490. atque p. 406. et inter Melodos Graec. vol. X. pag. 138. Decem versus iamb. a Theophilo imperat. Iconomacho scripti, seu potius SS. Theophanis poetae et Theodori Graptae ex cod. Laur. Medic. XVII. plut. LV. descripti et editi sunt a Bandin. catal. codd. gr. II. col. 280. fq.] — Theophili calligraphi eiusque librorum, contra Seuerum fcriptorum, meminit Photius in biblioth. cod. CCXXXI. [Integros Stephani Byzantini libros manu fua effe scriptos, testatur in subscriptione cod. CCXXVIII. Coisl. vid. Montfauc. bibl. Coislin, pag. 292. — Hic Photius a. 859. Theophilum, Amorii episcopum, vna cum aliis ad Nicolaum, papam, ablegauit, auctore Niceta. — Idem quoque refert Theophilum, protospatharium, impurum hominem, ludibrii caussa ad sedem patriarchalem CPolitanam a. 862. ab imp. Michaele cuectum. — Theophili neeoBurs, ingrauescente aetate martyrii coronam sub Decio adepti, meminit Nicephorus lib. V. c. ar. et Eusebius H. E. libr. VI. c. 33. et G. Syncellus in chronogr. pag. 369. [Ad Theophilum presbyterum scripsit epp. et conquestus est Chrysostomus, in cod. Coislin. ap. Montfaut. pag. 566.] - De Theophilo, Indo, Adiabeno, miraculis etiam claro, ab imp, Conftantio in Indiam arque ad Aethiopes millo, confule Suidam, Nicephor. H. E. lib.

Digitized by GOOGLE

E. lib. IX. cap. 18. et 19. et Philoftorgium H. E. libr. II. c. 6. libr. III. cap. 4. libr IV. cap. 7 et 8. et libr. VIII. cap. 2. et Sand. in H. E. II. pag. 103. - Alius Theophili. episcopi Libyae, ab imp. Constantio multati exsilio, quod synodo CPolitanae a. 350. nollet fubscribere, mentionem facit Philostorg, lib. VII. cap. 6. et V. c. 4. - Theophili, Të coQurare dicti, meminit chronicon palchale. - Theophilum rais ev xasa-Badous incharge as a posavra, ab Arianis fede fus remotion fuille narrat Nicephor. libr. 1X. cap. 45. Eius quoque meminit Theophanes in chronogr. p. 48. (qui praeterea pag. 456. mentionem facit Theophili, patricii martyris,) et Socrat. Sozom, libr. IV. c. 11. — De Theophilo, Cilice, aduerfario fuo, conqueritur Bafil. in epift. 196. ad Theodotum, is quoque Theophilo, episcopo, inscriptit epistol. 309. - Inter episcopos alexandrin. Theophikus init, saec. V. et alias, Philotheus etiam dictus, ab a. 1002_1032. Solent quoque Aethiopes diem XVIII. Oct. celebrare, dicatum memoriae Theophili, patriarchae alexandrini, quem numero vicefimum tertium facit, et cycli paschalis compositorem adpellat Kircherus in supplem. prodr. copt. p. 520. quamquam eins Wandelius in catal. patriarcharum Alexandriae nullam iniicit mentionem. ſIn epistola fynodi Nicaenae ad Alexandrinorum ecclefiam, (in cod. XXXIV. Coislin.) laudatur Theophilus, confessor et archiepiscopus. v. Mantfaur. bibl. Coislin. pag. 99. qui eum in indice vocat patriarcham.] ---Theophili, Adanensis oeconomi, poenitentia et conuersio a. Chr. 835. scripta ab Eutychiano, eius famulo et clerico Adanensi. v. Fabric. bibl. gr. IX. pag. 149. [et plura de illo ac de codice in bibl. S. Michael. Veneto Mittarellius in cat. codd. illius bibl. col. 1122. fq.] In msstis biblioth. Bodlei. nr. 3781, occurrit S. Macarii itinerarium vsque ad paradifum terrestrem f. de vita eius it consurf, per Theophilum, Serginum, Chiinum, (lege Hyginum) monachos. Atque Hafaeus, auguror, inquit, hunc librum esse eumdem, qui sub nomine Vitae S. Macarii exstat apud Rosweydum in vitis patrum p. 224. Inter codd. msstos bibl. Cotton. occurrit actus Theophili, qui Christum abnegauit et recuperauit. Gesnerus in bibliotheca videtur huius libri alium titulum exhibere, quem in membrana exflare Theophili publica posuitentias satisfactio, shanc inscriptionis partem codicis fcribit. Veneti S. Mich. adfert Mittarellius l. c.] qui Chrifto abnegauit et veniam S. Mariae virginis impetrare promeruit. [Theophili cuiusdam poenitentia occurrit in cod. gr. Coisl. CCLXXXIII. teste Montf. in biblioth. Coislin. p. 400.] — Idem Gesn. Theophilum quemdam pulcerrimum de vitrificatoria librum conferipfiffe auctore H. Cornelio Agricola refert. Adducit quoque Theophili monachi libr. III, primum de temperamentis colorum, fecundum de ratione vitri, tertium de fusoria et metallica, qui apud G. Agricolam in pergamenis exflet et Lipfise. [De libro Theophili Presb. Lessingius egerat in libro : von dem Alter der Oelmalerey. Liber ipfe ab Eschenbergio e cod, Guelf, editus in: Zur Geschichte und Litter. aus dem Schätzen der Wolf. Bibl. von G. E. Leffing. Sechster Beytrag. p. 201. fq. De cod. Lipf. v. Feller. act. Erud. 1690. M. Aug. p. 420. Beck.] - Theophili Palaeologi infignis virtus, quam in oblidione atque expugnatione CPoleos exhibuit, paffim celebratur. Denique quosdam Theophilos, in gente Hebraeorum obuios, excitat Hasseus. Idem in nota differtationi fratris sui, Iacobi, de Theophilo etc. subiecta: libr. mem. pag. 1073. sqq. alios denuo addidit. Theophilum memorat Ios. libr. I. contra App. p. 1051. -A Tzetze Chil, II. v. 88. citatur Theophilus, proconful, patricius, quaestor et praefectus Vol. VII.

Digitized by GOOGLE

fectus CPolitanus in Semenia ace Sanasolas. — Theophilas, episcopus, subferiplit epistolae, quam patres concilii antiocheni, in caussa Paulli Samolateni ad Dionysium episcopum roman. miserunt. — Cathedram Hierofolymitanam obtinuit faeculo XI. Theophilus. — Inter epistolas Nili, CPolitani prinum eparchae, et deinde monachi, tres sunt tribus inscriptae Theophilis, nimirum Actuario, Canceltario et monacho. — Per Mamantem et Theophilum, presbyterum, citatus olim suit ad synodum CPolitanam a. 448. Eutyches. – Hactenus Hasaeus. Et tamen numerus hic Theophilorum, in antiquitate memorabilium, ingens potest amplificari. Theophili cuiusdam commentarius inter aliquot patrum in XIV Gregorii Nazianzeni oratt. commentarios, a Bassilio Minimo collectos, est in cod. Laur. Medic. XIII. plut. IV. teste Bandinio in cat. codd. gr. I. pag. 536. seq. — Mittarellius in catal. codd. S. Michael. Venet. col. MCXXIII. nominat Theophilum a Balneo, Abbat. General. Canald. cuius itinerariam exstitit in cod. DCXXVIII. — Sub nomine Theophili Pii, farerdotis Mesfanensis, feripsit ediditque varia Benedistus Dini, Messandis etc. mort. 1680. v. Mongitor. bibl. ficul. I. pag. 100. Sed haec sufficiant. Harl.

HERMIAS 'Equeins, cuius inarvenis row is on of the breuis libellus exitat, quo concurrentes aduella fronte inter fe ethnicorum philosophorum opiniones ridet, de rerum principiis, de anima, de DEO mira et pugnantia inter se tradentes. Theophilo plerunque fubnectitur, et non plane certa coniectura a Guil. Couco ad fecundi faeculi extremum refertur, licet Lambecius tom. VII. de bibl. Vindob. pag. 54. [f. pag. 116. edit. Kollarii, cuius conf. notas,] eumque sequutus Tintzelius diss. felect. p. 227; seq. auctorem putent longe iuniorem, Hermiam 48) nempe Sozomenum. Ad Tentzelii argumenta respondit Caueus parte altera Historiae literariae, contra quem licet tueri sententiam suam conatus fit Tentzelius in bibliotheca curiofa, fiue ephemeridibus litterariis germanice editis A. 1704. pag. 232. feq. fateor tamen praeter nominis congruentiam nihil valde effe in illa Lambecii diuinatione, [P] quod eam verifimilem reddat. Quod fi fola nominis fimilitudo sufficit ad hariolandum, non defint slii Hermiae, quibus non minori specie libellus iste tribui possit, vt Hermiar, martyr sub Antonino imp. cuius acta martyrii graece ex MS. Mediceo dedit Papebrochius ad 31. Maii tom. 7. pag. 424. cum versione Hugonis Bolli Carthusiani: nec minus Hermias, quem colloquentem inducit Cyrillus Alex. dialogis de diuinitate et incarnatione vnigeniti ^{hb}). Verum editiones potius haud inuenusti illius libelli, quocum-

gg) Hune intellige, quando in Labbei bibl. noua MSS. pag. 387. memorari vides Hermiae Salaminii historiam ecclesiasticam. Sozomeni nomen integrum fuit Salamanus Hermias Sozomenus. Vide Valesii notas pag. 98. De Hermia, Syriani discipulo, philosopho ethnico Platonico, quemsdmodum de Sozomeno quoque discurus sum infra suo loco.

hh) Fabricius in delectu argumentorum — tris inftituta Hermiae Hermopolitani. In nota pro veritate religionis christianae pag. 57. (vbi integrum nostrum locum bibl. gr. repetiit,) primum mias eunuchus, de que Laertius in Aristotele; et in nota p adnotat, ex Cyrilli dialogo de diuinitate Photius hoc ipso capite ex Helladio. 2) Her-

petitum elle fragmentum, quod ex Cyrillo moé Equaias adfert Macarius Chrylocephalus alphabeto fancto fiue Catena MS, in Lucam. Tum addit Hermiam, Abydi episcopum, qui interfuit concilio chalcedonensi, a. 451. Hunc etiam enumerat inter cos Hermias, quos addidit in bibl. gr. IX. pag. 507. vbi Photii locum ex Helladio reddidit; et Photius, in eodem codice, ait, similis carminis generé, (iambico) continebantur patria instituta Hermiae Hermopolitani. In nota igitur subiecta adiiciuntur a Fabricio alii: 1) Hermias eunuchus, de que Laertius in Aristotele: et Photius hoc ipso-capite ex Helladio. 2) Hermias

- Digitized by Google

DE IRRISIONE GENTILIVM

In

quocumque demum auctore ét quocumque tempore scripti referre praeslat. Vidit itaque lucem primum ex Io. Iacobi Fuggeri codice cum versione Raphaëlis Seileri, Augustani, Bafil. 1553. 8. additus Demetti Cydonii Orationi de morte contemnenda: atque inter veteres aliquot Theologos graecos, quos supra retult in Athenagora, excusos Tiguri A. 1560. fol. graece et latine curante Gesnero[#]). Deinde vt latinas editiones, in bibliothecis Patrum repetitas, omittam, graece et latine iterum cum cassigationibus Frontonis Ducaei in Auctario Ducaeano Paris. 1624. fol. tomo I. et ad calcem Iustini, martyris, Paris. 1615. 1636. et Colon. sue Wittebergae potius 1686. Cum Tho. Galei codice collatus, additis eiusdem Galei, qui Theodorito iuniorem Hermiam esse existimat, et Wilk. Worthi notis, ad calcem Tatiani Oxon. 1700. 8. Fabr. — In Gallandii biblioth. graeco-lat. veterum patrum II. pag. 68. — Hermias — gr. et lat. ad duos codd. romanos collata, cum notis Prud. Marani, cum eiusdem Iustino. Hagae Com. 1742. fol. p. 402. sq. — cum adnotatt. Hier. Wolfis, Thomas Galei, Wilh. Worthis fuisque, graece in vsum praelectionum separa. tim edidit Io. Christiph. Dommerich Halae. 1764. 8. Marani editio incognita fuit editori.

De cod. Vindob. v. Lamber. 1. c. — Duo Romanos codd. a Marano fuiffe collatos, modo vidimus. — A Montf in bibl, bibl. MSSt. nominantur cod. Vatic. tom. 1. p. 35. — cod. Ottobon. p. 187. — In Anglia inter codd. Th. Gale, nr. MMMMMCMXXXIII. cat. codd. Angliae etc. II. p. 188. — Eft quoque libell, in cod. Augustano Vindel, teste Reife. ro in catal. p. 43. — Inter codd. Vossianos, secundum catal. bibl. Leidenfis, pag. 395. —

mias, pater Ammonii, philosophi, de quo Suidas e Damascio. 3) Hermias, geometra, de quo Plutarch. IX. L. fympos. 4) Hermias, medicus ophthalmicus, a Galeno leudatus. 5) Hermias, Methymnacus, ficularum rerum feriptor, qui citatur a Diodoro Siculo et Athenaco. 6) Hermias haeseticus, a quo Hermiani. 8) Hermias, Acgyptius, in concilio Sardicensi a. 347. 8) Hermias, Abydi episcopus (supra nominatus,) atque alius, vt videtur, in concilio romano a. 503. 9) Hermias Curiensis, ex Curio, Cypri oppido, cuius iambi citantur ab Athenaco, et cui Philistonis Gatoyitan tributum a nonnullis, ex Suida discimus. Conf. Reinesti varr. lection. lib. I. cap. 5. 9) De Hermia, Hermopolitano, Acgyptio, qui praeter Photium meminisset, non reperi. Ille addendus Vosii historicis graccis, Add. index ad Fabric. bibl. gr. voce. Hermias. - Hermaei cuiusdam epift. ad Abbatem Doulam, qua ipfius confiliis iuuari fe postulat, nondum edita, est in cod. Parif. MCLXXXI, nr 18. tefte catal. II. pag. 237. et ibid. nr. 19. Doulae responsum ad Hermseum, ineditum, quo oftendit, homini, etsi peccatorum multorum sibi conscio, de salute tamen non esse desperandum. Harl.

Val. V. p. 97

ii) Reperitur quoque Hermiae irrisio philoso-

la compendiosa de origine, successione, actate et doctrina veterum philosophorum cum Hier. IV olfil annotationibus, Bafil. typis Herwag. gr. et cum Raphael. Seileri verfione lat. 1580. 8. quem librum vberius recenfuit Houmann in actis philosophor. tom. 111. pag. 439-448. et pag. 444. fqq. de hac edit. et libro ipfo Hermine agit. A pag. 189. incipit graecus textus, quem Wolf pro valde deprauato et mutilato habet et in notis, quae verfionem lat. a pag. 200. cxcipiunt, facpius emendat. Quod Wolf. iam adnotauit, nihil certi constare de patria, actate et editione Hermiae, et Hermem, Hermeam atque Hermiam nomen effe vnum idemque. Heumannus suspicatur, auctorem libelli effe pleudonymum et nomen Hermige fictum ad philosophos eo acrius 'irridendos sumfiffe. Hanc edit. memorat quoque Lambec. in Additamento (l. c. pag. 117. Kollarii,) additque. titulum graccum effe, Amauguos דעי ולש קואסים. Cor, latine autem ibi verti; Insettatio diffentien. tium inter se philosophorum profanorum, qui contemtis sacris literis et dinina patefactione, de rebus diuinis et principiis omnium rerum disputare non dubitant. - Latine inter Franc. Rous mella patrum, Lond. 1650. p. 468. fq. Harl. phorum gentilium in Guil, Morellii Tiliani tabu-

Digitized by GOOS

116 Lib. V. t. l.

Vol, V, p. 97 P98

In cod. CXII. Monac. Bauar. (v. cat. codd. gr. pag. 43. fin.) — In cod. CXIX. reg. Matrit. v. Iriarte cat. pag. 479.

De Hermia conferri polfunt Stollië Nachrichten von den Kirchenvätern pag. 102. Ittig. fel. capp. H. E. faec. II. pag. 39. feq. Olear. de S. E. part. I. pag. 330. Da Pm nouu. bibl. ecclef. tom. I. pag. 65. feq. Nath. Lardner Credibility of the Gofpel Hiftory, part. II. vol. II. pag. 555. et quos citaui in Introd. II. 2. pag. 208.

INDEX SCRIPTORVM

quorum meminere Athenagoras, Theophilus Antiochenus, Tatianus et Hermias **), compositus ad paginas edit. Parisiensis graecolat. quae notatae etiam in marginibus editionum Oxoniensium.

Acufilaus Tat. 162. vbi male Ηγησιλάου μυ-Θολογήματα. Αί πας Αίγυπτίοις τῶν χεόνων ἀναγεαΦαί 141. docuerunt συντάττων ίτοείας ibid. Aegyptiorum Regum fucceflio. Th. 130.

[P] Aegyptiorum Prophetae, Th. 109. Aeschylus, A. 22. Th. 115.

Aelopus ψευδολόγος. T. 169. eius fabula refpicitur 163.

Amphion inter scriptores, qui Homerum pracceffere memoratur T. 173. duabus actatibus ante bellum Troianum. id.

Anacharsis, Scytha. T. 152.

Anaxagoras H. 176.

Anaxarchus T. 158.

Anaximander H. 177.

Anaximenes H. 176.

Antigenides Thebanus. T. 162.

Antimachus, Colophonius, inter scriptores de Homero. T. 166.

Anytae poëtriae, statuae, factae ab Euthycrate et Cephisodoto. T. 168.

Anytus et Melitus, Socratis acculatores. T. 143.

Apion T. 164. grammaticus, ανής δοκιμώτατος έν τετάςτη των Αλγυπτιακών. 172. Apollodorus, grammaticus. T. 166.

Απολλώνιος ο Λιγύπτιος 15000. Th. 127. 136. 139.

Apollonides ό και Οράπιας ἐν βίβλω τη ἐπιγραφομένη Σεμενεθί (de Diis Acgyptiorum) Th. 85.

Arati verlus. Th. 86. Eius σφαιρογεαφία . του κοσμικού κύκλε 117-

Archelaus H. 177.

Archilochus clarus circa XXIII.olymp.tempore Gygis, annis a bello Troiano quingentis T.

167. Eius versus Th. 115.

Ariltaeus, Proconnellus, o Ta 'Aeiµaomia' ovyyeavas. T. 173.

Aristarchus, grammaticus, T. 166.

Aristippus T. 142.

Aristonis verfus. Th. 121.

Aristophanes, comicus. Th. 117. versus (e ranis) T. 142. ev ταις επιγαφομέναις δενισιν. Th. 86.

Aristophanes, grammaticus. T. 166.

Aristoteles A. 6. 7. 28. H. 177. T. 142. 143 162. Aristoxenus T. 162.

Asbolus Centaurus inter scriptores qui Homerum praecessere. T. 173.

Atolla, Perlarum regina, docuit inizolais our raroen. T. 142.

Autolycus, ethnicus, ad quem scribit Theo-philus

Digitized by

JOOQ

kk) Worth. ed. accessit quoque index scriptorum, quorum Tatianus et Hermias meminerunt, illius editionis paginis accommodatus. Harl.

Vol. V. p. 98 P 99 ATHENAG. TH	EOPHILO, HERMIA etc. Lip. V. c. I. 117
philus 69. leg. 117. 119. 2. 127. b. 138. iya Dárarov vocat 80. raj vintag čevers diargi Ber en rais BiBhio Innais. 1	8 ¹⁶ Dinarchus (an Dicaearchus?) H. 175. 119. Diogenis dolium. T. 142. Cynica philoso-
Berofus, Babylonius, facerdos Beli, Antioc post Alexandrum tertio Χαλδαίων izogu tribus libris perscripsit, et regum gesta posuit. T. 171. ό παιρά Χαλδαίους Φιί σοΦήσας και μηνύσας Έλλησιν τα χα δαικά γεάμματα. Th. 139.	 lay Dionylii locus de prouidentia. Th. 115. ex. Dionylius, Olynthius. T. 166. λο- Draco, legislator. Th. 133. circa XXX. Olym- piadem. T. 174. Drymo T: 166.
Callimachus. A. 34. Grammaticus T. 166 Carneades H. 178. Chaetus, vide Laetus. Chaldaei et alii συγγραφῶς Th. 109. Chamaeleon, peripateticus T. 166. Chryfippus. Th. 82. 122. Chryforus fcripfit ἀναγραφῶς confulum [et magistratuum Romae ab V. C. ad ol tum patroni fui M. Aurelii Veri. Th. 13 ei γάς τις βύλεται μαθῶν, ἐκ τῶν ἀν. γςαφῶν εὐςήσει ῶν ἀνέγραψε Χςίσορος νομενκλάτως (ita leg. pro ὅν ὁ μὲν Κς τως vnde Cratorem historicum, finxit cl rifl. Vosfius) ἀπελεύθερος γενόμενος Ν Αύςηλίο Ούήςε. Cleanthes H. 178. Th. 119. Clito, Κλατῶ, poëtria. T. 178. eius statu facta ab Amphistrato Id. Clitomachus H. 178. Academicus Th. 121. Orinna T. 168. statua eius a Silanione status	Empedocles A. 22. 27. H. 176. 177. T. 143. didászar á Geórmza. Th. 118. Ephorus, Cumanus T. 166. Epicurus Th. 82. 120. H. 178. 180. zara $Ogo-$ vöv Geöv. T. 161. doyµazi(ov µñ éray meiray meiray. T. 162. Fpimenides, Cres. T. 166. 173. Eratolthenes, grammaticus, T. 166. Erinna, Lesbia. T. 168. eius ftatus facta a Nau- cyde. id. Euemerus a Geáraros Th. 121. Eumiclus, Cyprius. T. 166. leg. Euclus. Euripides A. 5. 28. Th. 87.115. $\tau gay a domoios.$ T. 148. 150. 163. feqq. $\tau ga y a domoios.$ T. 148. 150. 163. feqq. $\tau ga y a domoios.$ T. 148. 150. 163. feqq. $\tau ga y a domoios.$ Th. 117. Locus ex Euripidis Alcefte A. 22. ex Bel- lerophonte et Inone A. 33. Heracliti
cta. id. Crates, grammaticus. T. 166. Trates (philofophus) T. 144. Crator. Th. 137. Vide Chryforus. Crefcens, cynicus. T. 157. Cretenfium romogérns Th. 120. (Minos.) Critias H. 175. Th. 121. Crefias A. 33.	opus edidicit T. 143. Hebracorum iegai βiβλes, antiquiores om- nibus feriptoribus Ethnicorum Th. 130. Hegefilaus. Vide Acufilaus. Hellanicus T. 142. Heraclitus H. 175. 178. αυτοδίδακτος. T. 143. ποίησον fuam in fano Dianae occultauit. id. eius obscuritas. ibid.
aedalus Th. 127. emocritus (Abderita) H. 175. 178. T. 15 162. emodocus T. 166.	Hermes trismegistus Λ. 32. 5. Herodori βιβλία περί το καθ' Ηρακλέα λό- γο. Τ. 164. vbi male Ήροδότο pro Ήρο- δώρο. P 3 Hero-

DigHized by Google

~*

	113 Lib. P. L. I. INDEX SCRIPTO	R. A, TATIANO,
Ì.		Minos, legislator Cretenfium. Th. 120.133.
	T. 166. eius historia. Th. 118. 119. 136.	Menefarchis, Ephefia poëria. T. 168. eius
	Heliodus A. 16. 33. Th. 83. 84. vbi versus ex	flatua facta ab Euthycrate.
	Theogonia 87. 91. 117. 128. 140.	Mochus, vide supra, Laetus.
	Hippon. H. 175.	Moyfis βίβλος ητις επιγεάφεται γένεσις κόσ-
	Homerus A. 16. 18. 20. 21. fq. 28. 30. 32. fq.	$\mu 8.$ Th. 105.
-	T. 147. 166. 167. (vbi de eius setate) 170.	Mulaeus T. 166. Orphei discipulus. 173.
	feq. 173. Th. 75. 81. 83. 87. 105. 116. 117.	Myro Byzantia. T. 168. eius statua facta a
	128. 140.	Cephilodote. id.
- 4	Horus Samius. T. 166.	Myrtis (poëtria) T. 168. eius statua a Boisco
	Hypficrates. infra', Laetus	tacta.
	Iolephus Iwoinnes à avayea yas rov isdai-	Myslis (poëtria) Th. 168. eius statua facta ab
	κον πολεμον Th. 132.	Aristodoto,
	Ifatis Th. 166.	Olympus audmrinne cum Marlya inventor.
	Iuba 'loßas περ' 'Ασσυρίων γράφων. Τ. 171.	T. 141.
	Iuftinus (inartyr) & Daupacieraros. T. 157.	Onomacritus, Atheniensis, poëmata, Orpheo
	158.	tributa, cisca Olympiadem L. composait.
	Laetus Theodoti, Hypficratis et Mochi libros	
	e Phoenicia lingua in graecum transtulit.	Orpheus Th. 112. 127. 128. T. 166. 173. Her-
	T. 171. vbi male exculum Xairos.	culis acqualis, Mulaei magilter. id. muli-
	Learchis (poëtria) T. 168. eius statua facta a	ces repertor Th. 106. Roingin agrein nai
	Menestrato. id.	ader docuit T- 141.
	Les (Pellaeus, qui de rebus Aegyptiacis teste	Nomina Deorum inuenit et [V] yevéces
	Arnobio scripserat) T. 164.	expoluit. Eum imitatus Homerus. A. 18.
	Leucippus H. 178.	nomina'et sexus Diis assignauit. A. 16.
	Linus T. 166. Herculis magister. 173. Olym-	Orphei versus A. 20. T. 148.
	piades à Lino is no invos. ita leg. pro	Opfimus. A. 6. Pythagoreus.
. • •	λιος. Th. 139.	Oltanes, magus. T. 155.
	Lycurgus, legislator. Th. 133.	Palamedes Th. 127.
ì	Lyfis A. 6. Pythagoricus.	Parmenides H. 176.
	Μαναιθώς ό καθ' Λιγυπτίες πολλά Φλυα-	Phemius T. 173.
	ентая. Th. 130. Гаг. 132.	Pherecydes H. 178. T. 144. 162.
~	Marfyas, T. 141.	Philaenis T. 170.
	Megaclides, peripateticus. T. 166.	Philammon T. 166.
-	Megalinue, perspacedent 201000 Melifius. H. 176.	Philemonis comici versus. T. 121. 122,
	Menander (comicus) The ixense yhortne o	
	51×070105 T. 162.	Philolaus (pythagoricus) A. 6.

- 51×070105 T. 162.
- Menander, Ephefius, isogar megi ris Tugiar βασιλeias. Th. 132.
- Menander pergamenus, historicus T. 171. Metrodorus, Lamplacenus, in To megi Ounge T. 160.

Pindari versus A. 33. Th. 115. Plato A. 6. 7. 12. 15. 16. 18. 25. 26. 34. 39. T. 142. 144. 162. Th. 118. 120. 136. 139. (ἐν πρω-τη πολιτειών. 121. b. (vbi pro πάντων ό τοσαῦτα ἀπών lege Πλάτων) 127. (ร่ง

Digitized by GOOGLE

ATHENAG. THEOPHILO, HERMIA. etc. Lib. V. L. F. 110

- (ir rais nohireiaus aurs inigea pous- Solon, Atheniensis, legislator. Th. 133. circa YHIS:)
- Ο μεγαλοθωνος Η. 177. ο δοκών έλληνων σοφώτερος γεγενήσθαι. Th. 127.
- Poëtae. Th. 75, 79, 81, 87, 91, 109, 115, 116, 122. etc.
- Praxigoris poëtria T. 163. eius flatua facta a Gompho. id.
- Praxillae, poërriae, flatuam fecit Lylippus. T. 168.
- Prolnautides (leg. Pronapides), Athenienfis, T. 166.
- Protagoras H. 177. Abderites Th. 121. Ibidem: Εύημέρω και Έπικέρω και Πυθα-Yoga lege Πρωταγόρα.
- Froteus (Peregrinus philof.) Th. 162.
- Biolemaeus, Mendesius, facerdos eius, xeorar arayea Qai de rebus Aegyt. T. 171. 172.
- Bythagoras A. 39. Th. 120. leq. 136. H. 175. 179. (eius antos EQas. id.) T. 144. 162. eirca Olymp. LXII. vixit. T. 174. eius adyta. Th. 118. providentiam negauit. 121. Pythagorici A. 6.
- Sapphus statua a Silanione facta A. 168. Thy eaurns aretyenav ader. ib.
- Service isopar tès dipes Are Earopéan. ТЬ. 85.-
- Sibylla A. 34. T. 173. Th. 88. 116.
- Sibyllae verfus. Th. 107 112 114.
- Simonides. Th. 87. 113.
- Sinylus. Th. 122.
- Socrates. T. 143. Th. 118.
 - Titus Flaunus¹¹) CLEMENS, pattia Atheniensis¹¹¹, vel, ve alii, Alexandrinus:

1) Esseb. VI. 13. hiff. Photius cod. CXI.

mm) Epiphan. XXXII. 6. tom. I. p. 213. Meurfus pag. 203. 'ad Palladii Lausiacam. Fabr. Ortu Athenienfis effe potuit : Alexandrinus autem adpellabatur, quia Alexandriae diu commoratus ibique mnere docendi functus eft, Atqui a veteribus XL. Olymp. T. 174. At pro Doromor The 120. c. legendum Σόλων, vt apud Colmam, Indopleusten, XII. pag. 342.

Suphocles Th. 87: 117. eius verfus A. 6. Th. 115.

- Sophron Aness new QAuacias dia ourray. Mator macades. T. 169.
- Stefimbrotus, Thalius. T. 166.

Stoici. H. 175. Th. 82. 120.

- Tatianus de le 170, d. 174. c. meei Cow ourταγμα. Τ. 154. προς τές αποφηναμένες та жее! Эгг. Т. 173.
- Telesilla T. 168. eius statua a Nicerato facta. id.
- Thalarchis, Argiua. Th. 168. statua eius facta ab Euthycrate. id.
- [P] Thales H. 177. WS of TRE EXERNE REPORTES un poverson. A. 25. circa Olymp. L. floruit. T. 174.

Thallus. Th. 138. nara Thy Jakas isoglar. 139.

Thamyris T. 179.

Theagenes, Rheginus. T. 166.

Theodotus. Vide fupra, Laetus.

Theftius, Ob5105, (an Thespis?) Th. 87.

Thucydidis historia, Th. 118. 136.

Timocles Th. 116.

Tyriorum avayea Qaj. Th. 131. 132.

Xenophon. Th. 136.

Zeno (Cittieus) T. 143. Th. 119. Zenodotus, grammaticus. T. 166.

quorum testimonia citauit Fabric, in nota d, plura vero collegit Potterus post praesat, ad suam edit. semper vocatur Alexandrinae ecclesiae presbyter; add. locum Photii infra ad fect. 3. adductum. Ab Epiphanio solummodo, l. c. sed incerto rumore, fic citatur Khyuns. or Casi Tures 'Ahefardela, Treges de Adyraior, in chronico autem Paíchali

Vol, V. p. 101 P102

120 Lib. V. e. L.

CLEMENS.

Vol. V. p. 102 103

ex ethnico philosopho Christianus ***), atque inde post peragratas Graeciam, Calabriam, Italiam, Orientem, Palaestinam, et Aegyprum Alexandrinae ecclessiae presbyter **) et post Pantaenum **), itidem Atheniensem, magistrum soum **), quem Demetrius, episcopus Alex. circa A. C. 189. in Indiam misst **) scholae ibi catecheticae praesectus, sive xatnxnoream magister: [[]] vir fanctus **) atque eruditissimue. Inter discipulos habuit Origenem **), qui

Paschali pag. 251. dicitur quidem Clem. Altxaadrinus; sed p. 7. Alexandrinas ecclesiae presbyter, et bis a Theodoreto Clens. Stromatens. Add. Cauei antiqq. patrum et eccles. I. pag. 385. vers. gern. Stollii Nachrichten von den Kirchenvätern pag. 91. sq. Walchis hist. ecclesiast. N. T. pag. 527. qui copiosius disferuerunt de Clemente Alexandrino, vt alios omittam ab illis iam laudatos. Harl.

nn) Euseb. II. 2. praeparat. cuangel. pag. 61. Clemens ipse initio Paedagogi.

oo) Euseb. VI. 11. Hieron. cap. 38. de script. eccles. et epist. 84. ad Magnum. Niceph. IV. 33. hist. Phot. cod. CXI.

pp) Euseb. VI. 6. hift.

qq) Euseb. V., 11. VI. 13. et Hieron. c. 38. de fcriptor. ecclef. Phot. cod. CIX. Equidem ab horum sententia recedit Philippus Sidetes, et Pantacnum Clementis fucceflorem fuiffe feribit, Clementem vero Athenagorae successorem ac discipulum. Pro Philippi Sidetae sententia adserenda contendit etiam H. Dodwellus, qui Philippi fragmentum edidit, ad calcem differt. in Irenaeum pag. 501. feq. Sed malo vtique Eusebio, Hieronymo ct Photio accedere. De aliis Clementis praeceptoribus, quos teche innuit ipfe lib. J. Strom. pag. 274. et quorum nomina ex Mysteriorum disciplina, Hierophantas de nomine prodere vetantium, filuiffe putat idem Dodwillus differtat. IV. ad Irenaeum pag. 293. vide Baronium ad A. C. 185. n. 4. Valefium ad Eufcb. pag. 95. [v. infra ad not. p sect. 4.] Caucum in vita Clementis Alex. S. 2. Steph. le Moyne ad Varia sacra p. 208. Io. Clericum in vita Clementis Alex. tom. 10. Bibl. vniverfal, p 181.

rr) Pantaeno mortuo successifie scribit Hieronymus c. 38. de script cccl. Sed vide Tillemont. tom. 3. memor. hist. cccles. in vita Pantaeni pag. 290. et in vita Clementis Alex. pag. 308 et 522. Fabr. De Pantaeno v. paullo inferius, inter scriptores deperditos sacc. II. nr. 18. et supra in vol. III. inter philosophos stoicos, p. 569. sq. In di-

sciplina Pautaeni amorem philosophiae ftoicae imbibiffe videtur Clemens Alex. neque tamen illi, neque slii fectae vnice adhaefit. fed fuit eclecticus, et stoicos acque ac reliquos veteres philosophos refutauit. Immo vero Stromat. 1. cap. 7. pag. 338. ed. Potteri, cuius notam conferes, aperte profitetur, se philosophiam non dicere fioicam, nec platonicam, aut epicuream et aristotelicam; fed quaccumque ab his sectis recte dicta fint, hoc totum felectum (TETO OUMARY TO EXLEXTENDY) fe dicere philosophiam. De Pantaeno et reliquis Clementis magistris, ac de controuersia inter Caveum, Clericum Baltumque ortà, tum de philosophandi ratione, erroribus etc. Clementis Alex. copiosus est Brucker, in hist. crit. philos tom. III. p. 414. fqq. add. ad feet. 4. - De Clemente, qua doctore alexandrino conf. I. G. Michaelis progr. de scholae catech. Alexandr. origine Halae Magd. 1739. 4. nouisque accessionibus amplificatum in Symbol. litter. Bremens, fasc, III, atque I. Augustin. Dietelmair progr. quo veterum in schola alexandrina doctorum seriem breuiter exponit. Altdor. 1746. 4. Harl.

ss) Quamquam Baronius e Martyrologio rom. Clementis nomen expunxit, (confer acta fanctor. tom. 6. Maii p. 777.) et /anti elogium Clementi datum excufat Combefilius tom. I. bibl. concionatoriae, Natalisque Alexander ideo cenfuram incurrifie fe testetur virorum religioforum, quod fanctum Clementem adpellaffet; amen conftat apud veteres scriptores, ne de Vsuardi et iuniorum martyrologiis dicam, passim hoc encomio mactari. Ita Epiphanius XXVI. 1. ws rey & wy res Kλήμηs etc. ispor vocat etiam Alexander epi/copus apud Eufeb VI. 14. et VI. 11. maxaguer meser Burepor ardea trageror neg donimer. Nicetae thefaur. Orthodox. fidei IV. 10. ex Theodoriti lib. 1. de hacretic. fab. c. 1. Clemens dicitur legos ange, igi πολυπαρία απαντας απολιπών. Et eidem Theodoriso inpòs avie, et ob πολυμάθασο διαβόητος. Auctori chroniei Alex. pag. 7. et qui idem eft, anonymo scriptori de Paschate, quem graece edidit Petaujus pag. 214. Vranolog. Khuuns & orierares The ALE and few Enxlysias yeyonus legens, and ap-Xauita-

Digitized by Google

Vol. V. p. 163 7 104

CLEM. ALEX. PROTREPTICVS.

in Catechetae "") munere etiam Clementi, circa A. C. 202. persequitione Seueri Alexandrina cedere coacto "), fuccessit, et Alexandrum "") Flauiadis in Cappadocia ac postea Hierosolymitanum episcopum, atque, si Baronio ""), Combessitio et Bullo credimus, etiam Hippolytum, Origeni haud ignotum. Quo anno obierit, (sub Antonino Caracalla et Alexandriae, vt sufpicio est.) nemo veterum tradidit, licet quarta die Decembris memoriam eius confignarit Vsuardi martyrologium.

Tria huius Clementis (cripta, Protrepticum, Paedagogum et Stromateon libros, Daniel Heinfius pulcre observauit, referre veterum mystagogorum ac philosophorum tres gradus, anoxá Sagow, µúmow ac denique informations: in Protreptico enim Clementem primo veluti purgare futuros Christianos a sordibus adhaerentium superstitionum atque [P] ethnicismi, in Paedagogo factos iam initiare atque instituere, in Stromateon denique libris ad facra maxima et supremam DEI contemplationem, (adde Clementem pag. 83. edit. Paris. et 443. d.) admittere. Confer, si placet, quae in eamdem sententiam de Paedagogo ac Stromatibus Clementis observat D. Mich. Foertschius, theologus Ienensis, in decade diss. theologicarum selectarum disl. X. pag. 398. squ.

1. Προτρεπτικός λόγος, ad Gentes liber adhortatorius de Christianismo amplectendo, cuius meminit, (ne de Eusebio, Hieronymo, Cyrillo, Theodorito, Photio, aliisque dicam,) Clemens ipse in limine paedagogi, et disertius etiam VII. Strom. pag. 711. vbi ait, fe in illo de gentium superstitionibus abunde disputasse. Ex hoc Clementis protreptico plura in suos ad gentes libros transtulit Arnobius, vt Theodoro Cantero pulcre observatum³⁹). Duos codices MSS. graecos, vnum regium A. C. 914. exaratum, et alterum Collegii S. I. Paris. memorat Nourrius pag. 634. Adparatus ad bibl. Patrum, variasque lectiones editurum fe vel cum alio Clementis futuro editore communicaturum pollicetur, atque ipse deinceps loca quaedam feliciter illustrat.

2. Mar.

χαφότωτος, 19.) ἐ μαυρών τῶν Αποσολικῶν γονόμενος χοότων. Idem Clemens iudicio Hieronymi epift. 84. ad Magnum omnium eruditiffimus. Φιλόσοφου τῶν Φιλοσόφων vocat S. Maximus diff. cum Pyrrho. pag. 7.74. Cyrillus vero Alex. ἅνδρα ἰλλόγιμου 192/ Φιλομαθή, 192/ ἀναγνωσμάτων ἰλληνικῶν πολυπραγμονήσαντα βάθος, ὡς ὀλίγοι τάχα πα τῶν προ αὐτῦ. VII. in Iulian. pag. 231. Idem alibi σοφώτατον vocat, et πολῦ/sogu, et alio loto: τοῦς ἁγίοις ᾿Λποτόλοις ἐπόμενον πανταχή, πλάσης το δους ἱλληνικῆς Ισορίας ἀς ἀκοὴν ἰλθόντα. [add. Walch. l. c. pag. 629. feq.

tt) Eu/eb. VI. 6. hift.

\$30) Id. VI. 3. licet Philippus Sidetes in fragmento, quod edidit Dodwellus, Origenem Pantaeno, non Clementi, feribat fucceffific.

Vol. VII.

vv) Tillemont. pag. 392.

ww) Eufeb. VI. hift. ex quo loco conflat, Alexandrum Clementi fuisse superstitem.

xx) Baron. ed A. C. 229. 4. Combefifius tom. I. bibl. concionatoriao, vbi de S. Hippolyto, et Bullus defensione fidei N.caenae fect. 3. cap. 8: ' pag. 371.

yy) Add. Potteri not. pag. 1.' qui praeter ea fyllabum capitum XII. (tot enim capp. conftat cohortatio ad gentes,) reddidit, quam, vti etiam tabellam corum, quae fingulis firomatum libris continentur, vna cum obferuatt. atque emendationibus haud paucis in tria Clementis opera fuisque locis infertis, a W. Lowthio, ecclefiae cathedralis Winton. praebendario communicatam accepit. Harl.

Digitized by

122 Lib. V. C. I. CLEM. ALEX. PAEDAG. STROMATA.

Vol. V. p. 104 \$ 105

2. Naudaywyos libris tribus onogeneois ethicam quamdam christianam perpulcram complexus. Huius quoque operis sui mentionem facit iple Clemens VI. Strom. pag. 616. vt Eusebium, Hieronymum ac Photium omittam. Videturque illud fuisse fructus quidam rarnzhoewv Alexandriae ab ipso institutarum 22). Ceterum, yt divisionem operis in tres libros Clemens dicto loco agnoscit; sic divisionem in capita, capitibusque praesiza lemmata, quamuis in MSS. codicibus obuia alium, quam Clementem, videntur babere auclorem. Vide Nourrii Adparatum pag. 657. Clauditur Paedagogus Doxologia, de qua conferendus Georgius Bullus in defensione fidei Niczenae pag, 145. Denique subicitor Hymnus ad CHRISTVM, quem Antigeni "), martyri, Clementis acquali, (nefcio qua fide) tribuit Cangius in adpendice ad glossarium graecum pag. 123. voce Auxvikov. Hymnum islum separatis foliis cum Herneti versione et commentario suo atque germanica metaphrasi edidit Hamburgi A. 1681. fol. Rudolphus Capellus. Exflat et graece et latine inter poëtas graecos chriftianos Parif. 1609. 8. pag. 235, cum Fed. Morelli verfione. Ibidem graece et latine occurrunt versus adnas sine incerti in Clementis paedagogum, qui incipiunt rei reide nayal mardayaye meer Olean, qui in editione Clementis gréeca Florentina graece leguntur ad calcem Paedagogi pag. 92. led in graecolatinis funt praetermifil 4), atque ideo in fupplemento operum Clementis Ittigiano [P] p. 170. iterum reculi. Tres codices MSS. paedagogi Clementis eucluisse et varias lectiones ex ils notafle se, refert Neurrius p. 658. Ieq. ex quibus regii A. C. 914. exarati, (quo praeter protrepticum paedagogo praemifium etiam Iustini epistola ad Zenam et Serenum, arque admonitio ad Graecos, Euschii de praeparat. et aduerfus Hieroclem atque A henagorae liber vierque continetur.) specimen vide in Montfauconi palaeographia graeca pag. 274. Paedagogum in bibl. Patrum concionatoria graece et latine editum fcribit Nourrius pag. 904. Sed latine quaedam Clementis **Combefilius a le recentita bibliothecae concionatoriae inferuit; gracce nihil.**

3. Των κατα την αληθη Φιλοσοφίαν Γνωςικών υπομνημάτων, ςεωματές 'Η. libri VIII. Stromatum'), fiue Milcellaneorum, Gnofficas ficundum verum philosophiam commenta-

22) Graue iudicium de hoc opere, in quo lucidus ordo defideratur, et multa, haud probanda, leguntur, tulit Barbeyrac in: Traisé de la Morale des Peres de l'Eglife, pag. 44. feqq. eique adfentitur Stolle l. c. pag. 94. Harl.

a) An Athenogeni? Latine eumdem hymnum Poffeuinus excudi curauit in calce tom. I. bibl. felectae. Fabr. Hymnus in Chriftum legitur in cod. regio et Bodl. nec non Veneto D. Marci, (quem defcribit Villoifon. in anecd. graec. tom. II. pag. 98. 1. fed abeft cod. quo vius eft Sylburgius, Palat. et Oxon. coll. noui — Clem. Alex. hymni in Chriftum: gr. ac lat. per Fed. Morelium. Lutetiae 1598. 8. (catal. bibl. Leidens, pag. 46.) gr. ae lat. in collect. poet. gr. Colon. Allobr. 1614. fol. Harl.

b) Sed recepti funt in edit, Potter. p. 313, -

Antes retulerst illum hymnum Io: Fellus, Oxonichf. episcopus inter fragmenta Clementis in editione, inferipta : KAnuerros - etc. Clementis Alexandrini liber, quis dives selutem consequi posfit. Acc. nonnuila in editt. Opp. Clementis hactenus desiderata. Oxoniae e theatro Sheldon. 1683. 12. Fellus quoque admonuit, exstare illos sub adn's titulo in cod. quodam collectaneorum mifcellaneorum ex graccis poetis, in bibl. Bodl. adservato. Practer ca subijciunt hymnum illum praecedenti codd. reg. Bodl. et Venet, tefte Villoison I. c. qui observat, hymni illius in pacdagogum initium manifesto expressum este ex illo hymno, quem in Dianae laudes crumpens apud Euripidem canit Hippolytus separações, e venatione redux. Harl.

c) Cleviens I. Strom. pag. 278. appliers of of specific strong specific strong
- Digitized by GOOGLE

CLEM. ALEX. STROMATA.

Lib. V. c. I. 123

mentationes complectentium : hic enim titulus operis apud Eusibium, VI. 13. hilt. Photinus cod. CXI. et Clementem ipfum in extremo libri I. et III. p. 357. 473. et initio libri VI. p. 616. Alexandro infcriptum effe hoc opus a Clemente, observat Meur fins ad Palladii Lausiacam pag. 204. ex Io. Damasceni libr. 3. de adorand. imaginibus: 78 aexaurárs Khnuerros Zeos Arezardeov in TE Ebdous BiBris Two securitor. Alexandrum intelligat aliquis illum ex Clementis auditore Cappadociae atque deinde Hierofolymitanum epifcopum, cui librum de canonibus eccles. inscripsit, teste Eussio VI. 13, et de quo videnda acta fancto. rum ad diem XVIII. [P] Martii. Sed Reinefius lib. 1. Var. lect. c. 22. pag. 92. fulpicatur, Damascenum non scripfisse neos 'Arte fed neog. 'Art. Scriptum est hoe opus post Commodum (extremo A. C. 192.) defunctum (lib. 1. Strom. pag. 336.) quum Clemens aetatis indeflexa adhuc maturitate gauderet: quare I. pag. 274. ait, le un ouvificer to ecuro as vneas Insaveker. Codices illius MSS. praeter Medicoum, e quo Florentina editio initio sibri primi mutila profluxit, vix vsquam exflare, notat Montfauconus in Diario Italico pag. 64. [et in bibl. biblioth. MSSt. 1. pag. 480.] vbi excerpta prolixa ex Clementis Stromatis in codice bombycino faeculi XIV. Venetiis apud Antonium Capellum, patricium Venetum repetille le refert, vna cum nonnullis ex protreptico et paedagogo, Claromonsanas recens codex, cuius Nourrius pag. 896. meminit, e Mediceo deferiptus videtur, neque alio, ac Florentino, vii funt interpres vierque Strozza et Heruetus. Libruin septimum claudit Clemens his verbis: ney di pere tor EBdopor TETor muir semparta tor Ene an aλλης acy no ποιησόμεθα του λόγου. At loco illius, qui hodie lequitur, estani libri. in quibusdam codicibus Photio) cod. CXI. lectis seguntus est liber, de quo mox dicam. quie

Seumaras aramemy ning the alignar (Christianam puta) reis Giteroque deymari. Et pag. 279. ein-דם שב סדו בו בפשמשדב דא הסאטמשלוה כשמשדסהטובμενοι χρύπταν έντέχνως τα της γνώσεως βάλονται σπέρpara. Lib. VII. p. 767. ar ar the rugeus, are the Pensus roxugorray is spupuras nec ordinem nec diffionent curant Stromata. Vide et lib. IV. pag. 476. vbi opus fuum confert any Sis utry spos-Deer fiue descump ex omni genere florum atque fruchuum quondam Athenis soli aliisque diis dicari solitae, de qua videndus Tho. Gatakerus in Aduerfariis pag. 473. Stromata veluti a ftragularum vestium varie contextarum colore multiplici petito nomine (vide Cafaubonum pag. 15. in Athenaeum) Mich. Neander reddit varietates, Io. Vindetus sentones, Samuel Petitus ad Leges Atticas pag. 145. florida. Mottanus Vayerus tom. I. Opp. pag. 552. tapiseries. Ab illo opere Clemens Theodorito, Caffiodoro, et aliis dicitur & spunarevs: etfi Clementis exemplo etiam discipulum ipfius Origenem X. libros Stromatum scripsifie confat ex Hieronymo, Rufino etc. Atque Caefellium Findicem, grammaticum latinum, in Stromateo laudat Priscianus lib. VI. pag. 685. et 696.

Wol. V. p. 105 7 106

Plutarchi symmers Eulebius I. pracparat. c. 4. 7. et Lamprias in catalogo eius feriptorum. Videturque Plutarchum se Caefellium refpicere Gellius, symmers memorans in praefat. noctium Atticarum.

a) Photiss, posquam inferiptionem operis integram in vetere quodam exemplari repertam T/ra Φλαβίε Κλήμεντος, προσβυτόρε 'Αλεξανδράας των κατά την άληθη-φιλοσοφίαν γτως κών ύπομνημάτων Στραmartier é. B. y. J. e. s' ζ. ny) y, indicarat, pergit, primos quidem septem libros cumdem pracferre titulum, cosdemque prorsus esse in omnibus codd. sed octanum cum inscriptione tum rei subieffae variare et in quibusdam inferibi, Tls o ou-Compros Rheres. - in alies vero, seumareus oyfoor, vii reliqui septem libri inscribi solent. Add. Heinfii not. ad initium libri I. Stromat. et adinit. libri octaui, et Stolle l. mem. Docum hoc Stromatum opus in quo etiam permulta veterum auctorum, in primis poetarum, citantur, in quibus colligendis, aut comparandis emendandisque criticus ingenium ac diligentiam poteft exercere, historicorum, chronologicorum et theologicorum effe

Digitized by GOOG

CLEM. ALEX. EXCERPTA, THEODOTI. 121 Lib.V. s. I.

Vol. V. p. 106 7 107

quis diuss falustur : alii tamen, quos idem vidit Photius, hunc ipsum octauum librum habuerunt, atque in hoc pag. 785. exflant verba, quae Clementem philosophum laudans profert Pleudo Dionyfius c. 5. libri de divinis nominibus, ve Albertinus etiam pag. 266. Opris de Encharistia observauit. Octo Stromatum Clementis libros legerunt etiam Eusebius atque Hieronymus. Porro liber iste octavus, qui exstat, cum prioribus septem nihil habet commune; sed totus de demonstratione, definitione, diuisione et caussis dialectico more disputat. Eumdem umen nos habere, quem olim legit Photius, non dubito, licet aliud sentire videam Nourrium p. 1289. qui in eo etiam fallitur, quod, quae de doctrina parum fana Photius notat, de octauo hoc libro accipit, quum de toto firomatum opere islud ille scripferit. Non integrum vero, fed imperfectum ad nos librum huncce, qui octauus infcribitur, peruenisse, lubentius adsentior Tillemontio tom. 3. memor. histor. ecclef. pag. 318-524. Quod vero Nourrius p. 1308. ex Catena MS. in Genefin notat, ab Acacio Caefarese in Palaellina episcopo citari verba ex octauo Clementis Stromatum libro deperdito, id ampliore confideratione dignum eft. Verba haec funt: Kai iv To oydow de sewuare abere The regi re nevervey ras Vuxas dozar (Caliani puta, quana 3. Strom. p. 466. confutaturum fe promilerat,) Neyow autais rais Nekeow. O Deos nuas enoinner & neooras. Exenr יצמר אמן בואדימן אמצה דם אצ [1] אורי אמן הרפחורי, אמן אמה אמן לומ דו לבער אארטערי. Ei de צ הפסחµבי, דחב קבילסבטב אעשי עטיטב מודוסב ל שבטב, טב צה טידמב להטוחסבי, צדעב אמן קביטעל υες σώζει. 🕐 δε τες δερματίνας χιτώνας τα αισθητα λέγων σώματα, πάντως πε και το Εύλου της ζωής αισθητου έναι όμολογήσει, μετά τως χιτώνας γας έιςηται, μήποτε λα βη τε Εύλε της ζωής, και Φάγη, και ζήσηται eis αιώνα. Haec, (quod Nourrium praeteriit,) excerpta sunt ex endoyais meoontinov §. 17. edit. Combefisii, [et Potteri.] At idem Nourrius recte observat, in MSS. Io. Damasceni parallelorum codicibus laudari tamquam ex octavo Stromatum libro, quae iisdem verbis exstant in endoyces neoOptiner, quae graece libro Stromatum subiciuntur, §. 20. edit. graecolat. Combefisi: ayan Exerian άρχαι, ακόντων δε ό Φόβος δτος ό Φαῦλος. Ο δε κίς αγαθον παιδαγωγών, κίς χρισον άγκι xe Es ourneus. Laudantur a Damasceno etiam haec, octavo Stromatum libro praenotato: Φοβηθώμεν έχι νόσον την έζωθεν, αλλα αμαετήματα, δι α νόσος. Και νόσον ψυχής έχι σώματος, (quae exftant in eisdem eclogis S. II.) Et: - Νόμος έςί κατα των σεμνά και θωα σεμνώς και θεοπρεπώς όραν εκ άξιεντων, κόλασιν επιφέρων άορασίας.

. 4. Έκ τῶν Θεοδότε και της άνατολικής καλεμένης διδασκαλίας κατά τες Ουαλενrive χρόνες έπιτομα. Haec excerpta, graece fine verfione ex Florentino exemplari graecolatinis Clementis editionibus subiecta, varias locorum S. scripturae explicationes Gnollicas et Valentínianas continent. In his Theodotus) plus fimplici vice citatur: mentio et Bafilidis

esse plenum errorum, Danid Blondellus de Sibyl- stianae, praemissa tomo II. theolog. polemicae dio enata in illis Stromatum reliquisque libris patrum ecclef. part. II. pag. 1-75. Harl. reperiuntur, ca post Nourrium et Ittig. Fabricio post indic. edd, laudatos, diligenter collegit et diiu-

lis lib. I. cap. 6. aliique animaduerterunt. Quae Baumgart. 6. 61. pag. 133. fqq. Epitomen librofingularia falsaque aut ex nimio allegoriarum fu- rum german. confecit Chr. Frid. Röfsler in bibl.

e) Theodotum intellige Byzantinum coriarium. dicanit, neque tamen, quae bona in illis effent a Victore, rom episcopo, excommunicatum, cuius libris, reticuit Semler in historia doctrinae chri- haerefin perstringit etiam 6. Hippolytus in homilia

CLEM. ALEX. ECLOGAE

Lib. V. c. I. 195

plura

filidis et Valentini ac Valentinianorum, et pag. 799. adferuntur verba, quae CHRISTVS dixerit ad Salomen, µéxes vors éven Bávarov, äxes äv ai yvvaines vinraoiv, quae ex Euangelio feenndum Aegyptios petita effe, conflat ex Clementis III. Strom, pag. 443. 452. 453. Combefifius latine transtulit, fed veritus eff edere ¹) ob haerefes et errores Gnofficos, qui in illis continentur. Quoniam vero eisdem vix quisquam hodie poterit moueri, nec tamen inutile ad alios [V] feriptores ecclefiafticos illustrandos, neque iniuoundum eff fpecimine tam infigni cognofere, qualis fuerit et quam longe petitis S. feripturae expofisionnibus fubñixa haereticorum istorum doctrina, non dubitani illam Combestili vertionem, cuius apographum beneficio doctifimi viri, Erici Benzelii, in manus meas incidit, infra cum lectore communicare ³). Germanice quidem reddita haee excerpta edidit Godfridus Arnoldus in apologia haeretium, Lipfiae 1700. fol. tomo IV. pag. 41. fq. a quo tempore melior, et emendatior, itidem germanica, interpretatio auctore H. G. W. E. M.⁴) lucem vidit VImae 1701. 4. cum praefat. D. Elias Veiclii.

5. Ἐκ τῶν ΠροΦητικῶν ἐκλογαί. Haec excerpta posseriora saniora sunt prioribus, sed in graecolatinis Clementis editionibus) itidem tamum graece exstant, atque extrema parte mutila. Ceterum cum notis Francissi Combessis leguntur graece et latine in auctario ipsius nouissimo ad bibliothecam Patrum, Paris. 1072. fol. In his subinde refellit Clemens, (illum enim auctorem non dubito) errores Heracleonis, Tatlani, Hermogenis:

lia contra errores Noëti. Cetera veterum de illo loca diligenter excerpfit Ittigius diff. de hacrefiarchis pag. 259. seq. qui pag. 243. alterum refert Theodotum, Montaniftam, et p. 261. tertium Theodotum, trapezitam, auctorem Melchiledecianorum. Videnda etiam de Theodoto, corjario, erudita differtatio D. Mich. Waltheri edita Witebergae 1688. sub riulo : lefus ante Mariam §. 10. sq. Fabr. Valefius ad Eusebium H. E. lib. V. c. it. (quem locum repetiit Potterus ad Clem.Strom. I. p. 322. vbi Clemens de suis pracceptoribus loquitur,) duorum illorum, quos in Orientis partibus abs fe audicos effe, narrat Clemens, alterum Affyrium genere, Tatianum effe suspication; alterum autem Hebracum, ex Palaestina oriundum, quem Theophilum effe, Cacfariensem episcopum, opinatus est Baron. ad a. Chr. 185. potius elle Theodotum crediderit, quod ex co coniicit, quia epitome hypotyposeon Clementis inferibatur, in Tur Geodorn averoLings de-Insualus, Clementem vero ca, quae a magistris in oriente didicifiet, vocare amaralism didura-May. Quae confectura num admittenda fit, nec ne, alii iudicent. - De Theodoto, cuius meminit Ignatius epist. interpol. ad Trallianos cap. 11. vide quae ibi adnotauit Cotelerius. Harl.

Vol. V. p. 107 🕈 108

f) Vide Combefis. tom. L. Auctar. nouiff, p.

194. et Rich. Simonis bibliothecam criticam gallice editam tom. I. pag. 66.

g) Fuerunt quidem viri docti, quoram auctoritas apud me multum valet, qui fuaderent, vt in noua hac edit. retinerem libellum illum cum verfione notisque Combefifit. Enimuero quod in edit. Potteri pag. 966. fqq. textui graeco adiuncta eft verfio lat. Roberti Pearle, et fubiunctae funt notae Sylburgii, Combefifii et paucae Potteri; atque ope-is redemtor vrguet flagitatque, vt vela contraham; aliorum confilio obfequutus ea omnia in noua hac edit. omittere ftatui. Si plures velint, vt faltem recudatur Combefifii verfio lat. hace forfan in supplementis locum habebit. Harl.

A) Georgio Wachtero, ecclefiafte Memmingenft. Fabr. Inferiptio haud vrbana hace eft: "Augenscheinliche Erweisung, dass der vermessene Ketzer-Patron, Gottfried Arnold, das valentinianische Ketzer-Fragmentum Theodoti weder verständlich, noch treulich übersezet, und damit seine schlechte Wissenschaft in der griechischen Sprache selbst verrathen habe. Harl.

i) In edit. tamen Potter. pag. 989. sqq. leguntur gr. cum versione lat. notisque Sylburgii atque Combessii et paucis Potteri. Harl.

Digitized by Google

126 Lib. V. s. I. CLEMENT. ALEX. CODICES.

Vol V. p. 208

 plura etiam refert ex Apocryphis Henochi, st Apocalypfi atque κηξύγματ. Petri, ex Hermae etiam Pastoris lib. 2. mandato 5. verba desunta et illustrata videre est §. 45. licet de nomine eum non laudet. Dogmatum vero hasteticorum expositionem verben este disputat §. 29. Øses de και άλλην συγγυμνασιαν ψυχής ζητητικής ή της έτεροδόξε διδασκαι λίας έκθεως, και άνεξαπάτητον της άληθές τηρεί τον μαθητήν. Has Eclogas este partem Hypotyposeon Clementis Alexandrini, non absurde consiciunt viri doctissimi: haud omittendum tamen est, easdem ab Acacio et Dawasceno, vt e locis pluribus, supra a me descriptie, patet, habitas fuisse pro octano Stromatum libro.

Operum Clementis Alex. codd. et editiones.

Plures codd. iam passim laudauit Fabricius. De codice membr. Florent. Medic. Laurent. faec. XI. qui continet Stromata, cuius Fabr. fupra in §.3. meminit, plura scriplit Bandin. in cat. codd. gr. I. pag. 12. qui praeter ea post Fabricium (supra § 3.) observat, cod. Claromontan. rec. a Nourrio memoratum, videri e Mediceo descriptum. Codicetin illum praestantifimum olim fuisse apud Basilianos Messanenses monachos, putabat Montf. in bibl. bibliothecar. I. pag. 234. — In codem codice funt Excerpta ex libris Theodoti et felesta prophetarum. - Paedagogi libri III. KAnnerros Aoyos dicuntur in codice XXIV. plut. V. cum notis incerti suctoris margin. quem Bandin, l. c. I. pag. 49. feg. vherius de-Icribit. Libri in cod. diuiduntur in capita, et singulis capitibus praemitsuntur argumenta. Illos libros excipiunt hymmus Christi leruatoris, S. Clementis et versus incerti in Clementis pasdagogum. Illo cod. vsus eit guoque Victorius's fed omisit scholia quaedam, charactere ligato et currenti ab eodem scriptore codicis in ora libri hinc inde adiecta, quorum quaedam Bandinius descripfit et promulgauit. Idem calligraphus, ait Bandin. vt oftenderet conlenfum textus Clementis cum quadam Arethae, archiepilcopi Caelarienfis interpretatione, defumta forfan ex eius catena in apocalypfin Ioannis, longum scholium in ora libri de-Scripfit, cuius initium ac finem edidit Bandin. — In codd VIII. nr. 55. plut. 1X. funt inter breues definitiones SS. PP. de substantia, et natura etc. excerpta ex Clem. Alex. sermone de granidentia. (Bond. I. p. 402.) — Cod. Alex. Clem. cui Stephan. multas adscriptit notas. Francofurti ad Moen, memorat Folard. in Histoire d'un Voyage literaire, fait en 1733. etc. Hagae Com. 1735. mai. 12. teste Stollio in notitia illiue bibl. (Kurze Nachricht von den Bü- » chern — in der Stollischen Bibl.) tom. I. p. 563. — Loca Clem. occurrunt in catenis in Plalmos, in Iobum et IV. euangelia, et citatur Clem. in Florilegio sententiarum, in violario compos. et ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. (Bandin. I. pag. 34. 52. 161. 253. 347. et 549.) - Pasdagogi tres libri in cod. Vensto D. Marci, cum lemmatibus, fingulis capp. pracfixis, et notis nonnullis ad oram coniectis, vid. Villoifon. anecd. graec. II. pag. 98. et pag. 249. - In cod. biblioth. Mutinensis reorgentinov naidaywymor et hymnus, vt in editis, teste Mostf. in diario ital. pag. 31.

Neopoli in bibl. regia cod. CLXV. continet 1) Clem. Alex. Paedagogum, hymnum ad Christum et anonymi versus in Clem. paedagogum. Excerpta longiora ex VII libris Stromatum. Inc. régara προγινώσκει και έκβάσεις καιρών, και χρόνων ό της σε. Ølas μαθητής quae in editis initio libri 1. mutilis defunt. — Teste Monifauc. in bibl. bibliothec. MSSt. 1. pag. 14. inter codd. Vatic. Romae quis diues faluetur opule, et alia inter

Digitized by Goógle

CLEMENT. ALEX. CODICES. -

Inter Clementis Papae opera nominantur: fragmenta Clem. Alex. in catenis in Exodum, IoB. epp. ad Corinth. et Galat. in Matthaeum et Lucatt funt in pluribus codd. Vatic. ibid. (vti in catenis in codd. Coisl. Vindob. August. Vindel. aliisque) — Romae in bibl. Ottobon, firomatum fragm. in II. codd. recent. frec non firomata bis, et paedagog. (ibid. pag. 183. et 190.) et ibidem in bibl. patrum S. Basilii, (ib. pag. 198. D) — In Galliis inter codd. abbatiae S. Petri de Selincurte, dioec. Ambianensis, admonitio ad gentes et Paedagogue. (ibid. II. pag. 1198.) — S. Clementis vita etc. in cod. bibl. Matdiolam. (ibid. I. p. 495.)

Parif. in bibl. publ. (fea. catal. cod. tom. II.) in cod. CDLL a. C. 914. mann Baamis, notarif Arethae, Caefareae archiepifcopi, exarato, Clem. adhortatorius liber ad Graesos, cum feholiis marg. et Paedagogus, fed defunt libri I. decem capita prima, et vndeeimi initium: in cod. CDLII. et DLXXXVII. (in quo ea quoque defunt, quae in cod. CCCCLI: notauimus,) Paedagogi libri III. cum H. in Chriftum, et anonymi verfibus in paedagogum. — in cod. CDXL. fragmentum, vbi de fancto Ioanne, theologo et euangelifta, agitur. — Cod. Parif. coll. S. I. qui integrum Strematum opus complectitur, varias lectt. Montfaue. enotauit et ad Potterum transmilit.

In bibl. Coistin. fecundum Montf. in cod. LXXXVI. ex libro; quis diver fit falwar? Bifforia quaedam; quae eft quoque ap. Eulebium III. H. E. cap. 23. — (p. 140.) — Loca Clem. occurrunt in cod. CXII. et CXHI. in collectionibus fententiarum; rerum moralium et inverpretationum, e pluribus foript, ecclef. excerptarum; (pag. 186. 187. fic quoque codd. Auguft. Vind. telle Reifero pag. 22. et 39. oatal.) — in cod. CCLIX. in Anastafii responsionibus etc. (pag. 305.) — in cod. CCLXXVI. in Damasceni parallelis. (pag. 390.) — in cod. CCLXXXXIV. in Damasceni eclogis. (pag. 412.).

Codices feqq. qui in Anglia adferuantur, et a Pottero fant collati, ab eo nominantur In praefat. Oxonii in cod. b bl. noui collegii, cohortatio ad Graecos, vna cum duobus Passagogi libris pofierioribus eorumdemque nonnullis fragmentis: — in cod. Bodlei. et alio, qui exflat in bibl. regis, Passagogi III. libri. — Ad Clementis periochas, quas Eufebius operi de praepar. cuang. inferuit, emendandis, vtilis fuit cod. Eufebil in biblioth collegii Ib. Baptiftae. — Praeter ea, fecundum catal. in codd. Angl. et Hibern. etc. in cod. Barocc. bibl. Bodlei. nr. V. funt ex Clem. Alex. aliisque excerptae fententiae etc. in codd. Bodl. MCCXXXXII. et MMXCIV. Clementis aliorumque glossa ad VII. epp.canon. et epp. catholicas min. N. T. — In bibl. Iacobasa nr. MMMMMMMDLXXV. (tom. II. catal. p. 276.) Clem. Paedagogus. — Dublini in cod. CCCCXXVIII, collegii S. Trinit. excerpta ex Clemt. Protreptico, a Gent. Herueto verfo, et ex Paedagogo.

Vindobonas in bibl. caefar. in cod. XXXXIX. nr. 3. et cod. Le est fragm. ex Clem. oratione: quis faluetur dives? (Lamber. comment. III. pag. 190. seq. et 193.) — Monaci in bibl. Bauar. cod. chart. CLXX. orat. exhortatoria ad Graecos. (catal. codd. pag. 66.) — Augustas Vindel. stromatum epitomes fragment. in cod. ex quo quaedam restituta fuisse in ed. Commel. observauit Hoeschel. ap. Reiser. pag. 27: cat. et Sylburg. in fine suarum not. ad Clement. Alex. vbi quoque memorat codd. Palas. in quorum vno recent. suit Paedagogus, in aliis excerpta: atque cod. Guil. Xylandri. Hart.]

Grass

Digitized by GOOGIC

128 Lib. V. t. I.

CLEMENT. ALEX. EDITIONES.

Grasse scripta Clementis, hactenus memorata, prodierunt e bibl. Medicea, collato ad Protrepticum et Paedagogum etiam Rodulphi Pii, antistitis Carpensis, codice, recenfente Petro Vistorio, cuius praesatio ad Marcellum Ceruinum, cardinalem S. Crucis, (postea per 2a. dies pontificem Max. Marcellum II.) praesigitur, Florentiae 1550. fol. Haec editio manu Iosephi Scaligeri passim notata suit in bibliotheca Graeuii. Fabrie. Exemplar, in membranis impressum, exstat Florent. in bibl. Magliabech. vid. Bandini cat. codd. gr. Medic. I. p. 12. et in praes. praemissa edit. epistolarum claror. Italorum et German. etc. Florent. 1759. tom. I. p. XLII. atque Hamberger Z. N. II. p. 489. In bibl. Leidensi est exemplar, cui nonnulla adscriptit Hadr. Iunius. (catal. bibl. p. 35.) Harle

- [**P**] Ex recentione et cum castigationibus Frid. Sylburgii. Heidelbergae ap. Commelin. 1592. fol.
- Latine Protrepticus et Paedagogus Gentiano Herusto, et libri VIII. Stromatum Cyriaco Strozza⁴) interprete, Florent. 1551. fol. apud Laurentium Torrentinum.
- Protrepticus, Paedagogus et Stromata¹) Gentiano Herusto, Aureliano et eccleliae Remenfis postea canonico, interprete, cum eius scholiis Basil. 1556. fol. ap. Froben. et 1566. fol, Paris. 1566. 8. 1572. et 1590. fol. et denique in bibliotheca Patrum Lugdunensi tom. 3. a. 1677. fol. ex Dan. Heinsii recognitione, et scholiis Herueti omissis.
- Grasce et latine cum Herueti versione per Dan. Heinfum recensita, notisque et cassigationibus Frid. Sylburgii et Danielis Heinfii, Lugd. Bat. 1616. fol. Haec editio cum pluribus notis MSS. Dauidis Blondelli fuit in bibliotheca Samuelis Gruteri, ecclesiastae Harlemensis.
- [Clem. Alex. admonitio, paedagog. Stromat. latine inter Franc. Rous mella patrum. Lond. 1650. 8. p. 149-292. Harl.]
- Recufa haec editio additis Frontonis Ducaei notis, Parif. 1629. fol. et minus emendate 1641. ibid. et Coloniae, (fiue Witebergae potius) 1688. fol.
- Clementem Alex. emendatifimum et auclum fe habere, et in notis ad ipfum Clementeen emendationes Heinfii diligenter examinaturum fe olim te latus est Io. Croius cap. 21. Observatt. in Nou. Tes. pag. 172. Sed illa Clementis editio numquam prodiit.
- In bibliotheca Iesuitica leges Clementen Alex. notis illustratum a Iacobo Dechans, S. I. verum nec illae notae editae sunt.

[Plenior ceteris, cultior et ex codd. emendatior, ed. cum notis Sylburgii, Heinfii, Wilh. Lowthi aliorumque VV. DD. est a Pottero curata: qui Protrepticum de integro vertit, in ceteris castigauit ad graeca interpretationem Herueti, aliaque adiecit vtilia. Est autem infcripta:

Κλημεν-

6) Papyrius Massonus Strozzae vita tom. 2. elob) In Gentiani versione et commentariis plura gior. pag. 229. Stromata stem Clementis Alexan- reprehendit Nourrius, quem vide Apparatu ad drini, adole/cens tum effet, primus omnium labibl. Patrum pag. 902. fg. [et Potterus in pracf.] tinitate donauit.

Digitized by GOOG

Vol V. p. 100 P 110 CLEMENTIS ALEX. ILLUSTRATORES. Lib. V. A. Y. 129

Konjurres — Clementis Alex. Opera. quae extant: recognita et illustrata, per Io: Pot. terum, episcopum Oxoniensem. Oxonii, e theatro Sheldon. sumt. Ge. Mortlock, hibliop, Londinens. 1715. fol. Addita sunt supplementa, a Fello Ittigioque edita, et fragmenta a Grabio collecta. Adiectus est Herueti comment. in Opp. Clementis. v. acta erud. a. 1717. pag. 97. sq. — Recusa est illa editio Venetiis, ex typogr. Ant. Zatta. 1757. II. voll. in fol. cum fragmentis nouis ex Fabricio, ac vita S. Clementis, ex tomo III. Adriani Baillet desumta et latine reddita. Fabricius autem fragmenta, quae in exemplo Potteri partim folummodo graece exstant, partim in eo desiderantur, ex codd. msst. aut libris editis collegerat, et gr. ac lat. publicarat ad calcem tomi II. Opp. Hippolyti, ab ipso ed. pag. 66. sq. — fragm. sunt quoque in Gallandii bibl, vett. patrum II. pag. 153. Hark.

De scriptis Clementis Alexandrini diligentissime egit Nicolaus Nourrius libro tertio integro Adparatus ad bibliothecam Patrum; nam et Analysin singulorum post Abrahamum Scultetum, Eliamque Du Pinium dedit pleniorem, et de doctrina ipsius atque ad varis Clementis loca observationes magno numero, [P] et Chronographicam tabulam addidit qua Clementis supputatio cum Eusebiana et Syncelliana confertur, et de auctoribus, quos laudat Clemens, copiosius disservit. Paris 1703. fol. p. 622-1362. Vide etiam quae de Clementis doctrina notauit Ittigius in selectis hist. eccles. capitibus fect. II. pag. 230. sq. Fabr. Iis, quae cum passim ad hoc caput, tum in Introd. in hist. lat. gr. II. 2. pag. 209. indicaui foripta, addi possunt:

I. G. Walchis exercitat. de Clemente Alex. eiusque erroribus. Ienae. 1737. 4. — rec. in eiusdem Miscell. facr. pag. 510. libr. III. — lo. Fabric. in historia biblioth. Fabricianae I. pág. 78. sq.

Fabricius in delectu argumentorum — pro veritate relig. christ. pag. 58. sqq. vbi de Clemente Alex. agit, quaedam addit, quae hic repetam.

"Aduerlos Guil: Whistonum, qui Clementis scripta, tamquam iuuenilia contemnit, I. Ern. Grabius in libello postumo some instances of the defects and omissions in Mr, Whistons collection of testimonies, Londin. 1712. 8. ") pag. 11. oftendit ex libr. I. Strom. pag. 276. iam Xeore unixes intercessifie, ex quo magistros suos audiuerat Clemens, quos p. 274. restaur, fancte servasse beata dogmata, quae a Petro, Jacobo, Joanne et Paullo acceperunt.

Notas in Clementem adfectas se habuisse, testatus est Aegidius Menagius in Menagianis tom. I. pag. 385.

Inter Ioannis Marias Borzini ord. praedic. adfecta opulcula Oldoinus in Athenaeo Ligue fico refert Logicam Clementis Alexandrini explanatam."

Io. Tribbethouii diff. de vita et scriptis Clementis Alexandrini, Halae Magdeb. 1706. 4. Haec quidem disp. nihil noui continet: sub finem tamen (§. XXV-XXXI.) bene colliguntur et recensentur naeui Clementis, primum îi, qui ad philologiam, deinde ii,

IDOOL

m) Conf. Brüggemann View, etc. pag, 373. H. Vol. VII.

130. LU. F. & I. CLEMENTIS ALEX. DE DIVITE SALV.

Vol. V. p. 110

Digitized by GOOGIC

qui ad theologiam pertinent. — Altera eiusdem Io. Tribbechouii diff. in Clementeni Alexandrinum, eaque de philosophiae definitione, praemiss pleniore analysi libri I. stromatum ex adparata Nourrii ad bibliothecam P. P. maximam. Halae 1706. 4. est ad meliorem librorum atque iudiciorum quorumdam Clem. intelligentiam interdum efficacior, 'Num Tribbechouius, quod in vltima paragrapho promissife videtur, continuauerit laborem, equidem ignoro, et fere dubito.

- Io. Lortin Scripfit obsf. in Clement. Alex. in fuis Remarks on ecclesiastical History. Lond. vol. IL. 1751. 8. pag. 353. — vol. 11. 1752. pag. 378-401.
- Io. Chftph. Dommerichi progr. de. λογω patrum, (praecipue Iuftini Martyris et Clementis Alexandr.) Helmftad. 1760. 4. De λόγω Clem. acute docteque Semlerus quoque disputat l. fupra cit. atque Io. Ge. Arn. Oelrichs in comment. de vera et certa ecorum, qui medio fecundo atque ineunte tertio faesulo floruerunt, patrum de ratione f. relatione filii, feu verbi cum patre fententia, Gottingae 1787. 4. p. 34. fqq.
- Darstellung der moralischen Ideen des Clemens von Alexandrien und des Tertullian. Ein Beytrag zur Geschichte der christlichen Sittenlehre, von *Wilh. Münscher*, (Prof. theol. Marburg.) in D. *Henke* Magazin für Religionsphilosophie, Exegese und Kirchengeschichte etc. tom. VI. Helmstad. 1796. 8. nr. VI.
- D. D. (h. e. Iofephi Waffii) obst. in auctorem Titanomachiae, ap. Clem. Alex. laudatae, in Miscell. observatt. vol. IV. tom. I. pag. 72. sqq. et K. Obst. seu coniectanea quaedam in Clem. Alex. stromatum librum J. ibid. pag. 103. sqq. Harl.
- Tho. Holzelau diff. de Clemente et eius morali doctrina Wirceb. 1779. 8. Add. Rosenmüller, hift. Interpr. LL. S. tom. I. p. 209. fq. Flügge Gefch. d. theol. Wiff. tom. I. p. 177. fq. 343. fq.

Supplementum Operum Clementis' Alex.

Hoc cum praefatione erudita et fasciculo miscellanearum ad hist. ecclesiasticam spectanțium observationum editu n Lipsiae 1700. 8. ab eodem praeclaro doctore meo, Thoma Ittigio, complectitur "):

1. Librum pium et lectione inprimis dignum, qui inferibitur: τ is ò $\sigma\omega \xi' o\mu evos. \pi\lambda \dot{e}$ - $\sigma_{105.}$ Quis diues faluetur? Clementi hic diferte tribuitur ab Eusebio, III. 23. VI. 13. Hieronymo aliisque et Photio, qui codice CXI. teflatur, in quibusdam exemplaribus hunc libellum fuisse loco octaui Stromatum libri. Vnde non mirum, quod Anastasius Sinaita'in Plalmum VI. (ap. Combessif. tom. I. auctar. noui pag. 966.) En trivos tor secunation perfequente et ad frugem reducente, quae capite vitimo huius libri exstat, repetiturque inde ab Euscipto III. 23. hist. et aliis, quos laudaui ad Abdiam V. 3. pag. 536. codicis apocryphi Noui Test. meminit iterum Anostasius pag. 934. vbi Clementem tor isosinor 'Azežavdeeias adpellat. Igitur haud dubie Clementis est, non Origenis, licet in MS. Vaticano Origenis in Ieremiam homiliis adiunctus, atque inde sub falso Origenis nomine editus sit a Mitch. Ghislerio tom. 3. Commentar. in Ieremiam (Lugd. 1633. fol.) p. 262. cum versione Io. Matthaei Caryophili. Sed in praesat. c. 7. §. 4. ipse errorem Ghislerius agnouit, et Clementi vindi-

. n) Conf. de hoe Ittigii fupplem. acha erud, Lipf. a, 1700, pag. 451. fqq. Harl.

IN EPIST. CANON. ET FRAGMENTA:

vindicandum illum librum statuit, sub cuius nomine cum noua versione et notis edidit Franeiscus Combesistus, nullo alio MS. codice vsus, in auctario nouisi. bibliotheeae Patrum tom. I. pag. 1672. fol. Ex Combessisi editione recussus latine in bibliotheeae Patrum Lugd. a. 1677. tomo III. ac graece et latine cum succinctis Io. Felli, Oxoniensis episcopi, scholiis Oxon. 1683. 12. e theatro Sheldoniano, sed notis Combessis omissis, quas suae tamen editioni praeter Felli scholsa, et varias e Ghisleriana et Combessis textui, quem excipiunt p. 961. sq. notae Combessisi. Harl.

2. Adumbrationes in aliquot epiftolas canonicas, ex veteri latina versione, de qua Cassiodorus e. 8. Institut. divinarum literarum: [I] In epiftolis canonicis Clemens Alexandrinus Presbyter, qui et Stromateus vocatur, id est, in epistola S. Petri prima, S. Iohannis prima et secunda et lacobi^o) quaedam Attico^P) sermone declarauit. V bi multa quidem subtiliter, sed aliqua incaute loquutus est: quae nos ita transferri secimus in latinum, vt exelusis quibusdam offendiculis purificata dostrina eius securior potuisset hauriri. Clementem in Hyporyposeon libris etiam epistolas catholicas interpretatum testantur Eulebius IV. 14. hist. et Photius cod. CIX. Verisimile igitur est, ex illo opere ¹) Cassiodorum adumbrationes hasce, quo ipso forte vocabulo graecum unovorumado exprimere voluit, excerpendas curasse, quas latine Ittigius dedit post editiones in bibliothecis Patrum Paris. 1575. [tom. VI. Par. 1576. fol.] 1589. 1654. et Lugd. 1677. et post editionem Oxoniensem ad calcem libri de divite faluando 1683. 12. [in ed. Potteri pag. 1006. fqq.]

3. Fragmenta Clementis Alex, a Io. Fello collecta ex Nicetae in Iobum et Corderiana in Lucam Catena, quibus alia Ittigius addidit tum ex eadem in Iobum, tum ex Nia cetae in Matthaeum Catena, ex Eusebio item atque Oecumenio. His ceterisque, quae in praefatione etiam monet adjungenda este, addi potest fragmentum Clementis, quod exhibet catena in Pentatenchum, latine edita a Francisco Zephyro p. 146. licet consimilia quodammodo legantur V. Strom, pag. 564. Nomen illud myfticum quod vocant tetragrammaton, quo fantum muniebontur illi; quibus adytum peruium erat, sonat Iehouah, quod interpretatur : qui est et qui erit ; candelabrum vero, quod australem plagam adstabat altaris. septem planstas referebat, qui per meridianam regionem circumagi nobis videntur, cui terni vtrinque rami consurgunt, quoniam sol quas Candelabrum mundi medius inter alies planetas divina fapientia libratus sua luce superiores lustrat et inferiores. Ad alteram partem ipsus aras posita erat mensa, in qua panes proponebantur, quod ex ea parte coeli status nobis vitales et almi adspirent. Fabr. Haec et plura alia, a Grabio collecta, etiam id, quod Fabr. h. l. produxerat, reperiuntur in Oxon. Potteri edit. p. 1011. Iqg. Editioni Venetae Potter. ea, quae Fabric, calci edit, suae Hippolyti adiecerat, esse addita, supra me iam monere memini. Horl.

R 2

Scripta

Digitized by

o) i. e. graeco.

p) In adumbrationibus quae exfant, millae ad epiftedam Iacobi, fed in epiftedam Iudae legun-

tur. Et de epistola Iudae meminit etiam Eusebins VI. 14. vbi Clementis únorvanions refert. q) Leuia sunt, quae coniecturae huic opponit Nourrius pag. 1320.

Scripta Clementis_deperdita.

I, Hypotyposeon ") fiue compendiofarum S. scripturae enarrationum libri VIII. ex quibue petita videntur, quae hodieque exstant, [P] excerpta Theodoti, et adumbrationes in aliquot epistolas catholicas, vt iam dixi. Meminit Euseb. I. 12. II. 1. 9 et 15. et VI. 13 et 14. hift. Hieron. in catalogo c. 38. Photius cod. CIX. CXI. Fragmenta ex illis praeter Eusebium locis laudatis et Occumenium in episiolas Pauli, seruauit Chronicon Alex. p. 224. edit. Cangii, S. Maximus ad Dionyf. c. 1. de mystica theol. pag. 17, et Io. Moschus in prato spirituali cap. 176. ') quem locum, quum laudasset Baronius ad A. C. 31. n. 40. vt probaret Petrum a CHRISTO baptizatum effe, Richardus Montacutius lib. a. Originum ceclef. pag. 52. En tibicinem, inquit, ruituro alioqui parietis Clemens o πολυμαθήs adnotatur in partes ex Hypotyposibus, sed, citatus a Sophronia, in prato spirituali. Neque enim Baronius Clementis, credo, vidit hypotypofes. Certe, magnus auctor Clemens, licet nimis interdum credulus Apocrypticis narrationibus et rumoribus ab incerta traditione. Secundo Criticorum quidam nominatiffini opus illud hypotyposeon non lettum fibi visum, (sed neei navros ovros na un ovros indicant critici) deuncant in quaestionem. Quod fi exstaret, multiplici procul dubio dostrina, ut ille alter Noyos 5eauxreas nos récrearet. Sed an ille antiquissionus et eruditissions Pater tale aliquid retulerit in hypotypofibus, tum tandem intelligemus, cum patres societatis qua summa pollent gratia et auctoritate apud hodiernum patriarcham Alexandri. mum, illud opus teffellatum in v/um publicum ecclefiae impetroverint. Sc ibebat en malje quando dottiffimus Fronto titeris ad clariff. Sauilium mifis, apud illum patriarcham librum hunc extare.

Σύγγεαμμα Κλήμεντος το Στεωματέως eis τον Πεοφήτην 'Αμώs memorat' Palladins in historia Lausiada page 147. edit. Meurlii.

3. Isei meovolas, ex quo fragmenta apud S. Maximum tonr. 2. Opp. p. 144. 152. itemque aliud ex MSS, reg. apud Nourrium pag. 1336. feq. Adparatus ad bibl. Patrum, Fragmentum infigne ex Clem. Alexandr. libro I. meovolas exflat apud Anoftaf. Sinaitam quaest. XCVI. Fabr. -- Fragm, in Pott. edit. p. 1016. fq. -- et in adpend. Fabr. in edit. Veneta. In cod. Laurent. Med. esse excerpta ex Clem. fermone de prouidemtia, ex Bandin. I. pag. 402. supra iam adnotauimus. Harl.

4. Пері тё Пабусс боученина. Euseb. IV. 26. VI. 13. Hieron. de script. eccles. cap. 38. Phot. cod. III. Fragmenta in Chronico Alex. pag. 7. edit. Cangii. Et in Petauis Vranologio pag. 814. In hoc libro testatus, Eusebio teste, fuit Clemens, se a fratribus adactum ad scripto confignandas maeadiores, quas ab antiquioribus presbyteris acceperat. Per lias nolim Constitutionum apostolicarum opus intelligere cum doctiffimo

Etam, (quae compendio et us ir rung fit,) expo- pag. 1023. - lacturam hypotypofeon valde do-Hypotyposeon Pyrrioniarum.

r) De hoc vocabulo, quod breuem et succin plement. et edit. Potter. Oxon. pag. 1014. sqq. et fitionem fignificat, dixi ad Sexti Empirici libros let Semler 1, c. pag. 155. conf. Io. Franc. Buddei-Ilbgoge ad vniuerfam theologiam pag. 345.

Digitized by **GOO**

s) Fragmenta v. in pracf. Ittigii ad suum sup- Harl.

Vil. V. p. 112 114

SCRIPTA DEPERDITA.

fino Beueregio; sed illud ipsim [1] de Paschate opui, in quo traditiones antiquio. verture de hoc argumento experierat. [Fragm. in Potter: edit. p. 1017.]

5. Diarté Eas meet insteins Hieron. de ieiunio disceptatio quali legislot diartés non diarté-

6. Reel naradadlas, Hieron. de obtrectations, -liber utur. Phot. meel nanodoylas. [vid. fragm. in Pott. ed. pag. 1020, [q.].

7. Reoreenringer siscingularity, noneos res anost Besanriagetres. Eufeb. VI. 13. hift.

Κανών, ἐκκλησυαςικός, ή προς τως Ιωδαίζοντας. Hieron de canonibus ecclefafticis et ad verfus eos, qui Iudaiorum fequintur, errorem, liber unus, quem proprie Alexandro, Hierofolymorum epiftopo, προσεφώνησε. Canonum spoltolicorum collectionem, quae hodie exftat, per hoc opus ab Eufebio et Hieronymo innui, non crediderim. Sane
Photius, qui mox lector a fe canones apostolorum cod. CXII. commemorat Clementis, rumani, sub nomine, inter en quae a Clemente Alex. scripta non iple legit, sed memorari tantam ab alis memisit cod. CXI: refert περί κανόνων Εκκλησιασιανών κατα των ακολυθύντων τη των Ιωδαίων πλάιη. Atque vnius, non duorum scriptorum home effectively the nomine, set Hieron. dubitare nos haud finunt. Fragmentum Clementis ἐκ τῦ κατα Ιωδαίζοντων feruatum in Nicephori CPol. Antirrheticis MSS. graece et latine edidit Nomerum pag. 1334. Adpatat. [et in, Fabr. adpend. in ed. Pott. Veneta circ. fin.]

9. Ορω διάφοροι. Ιο, Veccus de processione Spiritus S. apud Allatium in Græcia orthodoxa tom. 1. pag. 248. άλλα και ό Κλήμης ό Στρωματεύς εν οις συνέθετο διαφόροις öρεις ώς παντός εύσεβες δόγματος προηγείσθαι αυτές τω βελομένω Θεολογίαν μετiéval, čριζόμενος τι πιεύμα. και όσαχως λέγεται πιεύμα, φησί Πιεύμα μέν έςι λεπτην κοινικάλος και ασχημάτισης έμποξευτική υπαρξις. [in adpend. Fabric. in edit. Veneta]

10. Plura scripta sua fue memorat sue promittit Clemens ipse?) vi de Principiir, III. Strom pagi 4311 αλλα προς μέν τάτας (Μαριωνισας) όπότ αν τον περί αρχών δια λαμβάνωμεν λόγον, ακριβέσατα διαλεξώμεθα. Libro, quis diues saluerur § 26. όπες εν τη αρχών και θεολογίας έξηγήσα μυσήριον τη Σωτήρος υπάρχαι μαθείν. Iterum meminu huius tractationis III. Strom. pag. 434. επειδαν δε περί των αρχών διαλαμβάνωμεν etc. Hiç est αρχικώς λόγος de vno DEO, qui per legem et prophetas sique euangelium praedicatur, [V] quem promittit IV. Strom. pag. 510. licet iam de hoc argumenta quaedam dixisse III. pag. 457. seq.

De prophetia. Stroin, V. pag. 331, ney ori nort est to avior nreques, er rois negi neo-Onreias nav rois negi fuxis ender ginerai mir. Adde IV. pag. 511. a.

6) Confer Nourrium pag. 1337. feq. [et indicem scriptorum a Clem. Alex. citatorum, v. Clemens Alex.]

Digitized by Google

Dı

134 Lib. V. r. I. CLEM. ALEX. SCRIPTA DEPERDITA. Vol. V. p. 114714

De membris et affestibus, quando de DEO dicuntur, allegorice interpretandis. VI. Strom., pag. 580. allnyagess Dat de riva en retrav rav ovolucirov - parto regov, à di noi pressionros re loye nara rov olneson naugor diasa Onsonev.

De Angelis. Strom. VI. p. 631. αλλά περί μεν τάτων εν τώ περί αγγέλων λόγω προϊκ-- σης της γραφής κατά καιρόν διαλεξώμεθα.

- De Diabolo. Strom. IV. page 507. αλλά προς μεν τα δόγματα εκείνα ε μετεκσωματώται ή ψυχή, και περί πε διαβόλει κατά τες δικάες λεχθήσεται καιρές
- Περί γενέσεως κόσμε. 'VI. Strom. p. 698. περί της ανθρώπε γενέσεως. III. Strom. p. 466. Hinc Eusebius de Clemente VI. 13. hift. υπισχνοϊται δ' έν αυτοϊς και eis την γένεσιν υπομνηματιείσθαι.
- De ecclessiae unitate et excellentia. VII, Strom. pag. 765. αλλά και ή έξοχη της έκκλησίας καθάπες ή άςχη της συςάσεως κατά την μονάδα έςιν, πάντα κά άλλα ύπες βάλλασα και μηδέν έχεσα όμοιον ή ίσον έαυτη. Ταυτί μεν έν ύσερον.
- De officiis episcoporum, presbyterorum, diaconorum et viduarum videtur promittere se alio opere acturum III. vlt. paedagogi pag. 265.
- De anima omyvina av meei Yuxis dia Aaußavauev. III. Strom. pag. 432. adde IV. p. 591. [fragm. Potter. pag. 1020.]
- De refurrettione, II. 20. Paedagog. pag. 199. ώς έν τῶ περί ἀναξάσεως διὰ πλειόνων δηλωθήσεται. et lib. 1. c. 6. pag. 104. ἀλλὰ γὰρ αύθις ήμῶν σαφέξερον τέτο ἐν τῷ περί ἀναξάσεως δηλαθήσεται.
- De Nuptiis, ev τῷ γαμικῷ διέξιμεν λόγω III. 8. Paedagog. pag. 227. Nili forte respicit, quae II. 10. paedagogi de illo argumento, aut tertio Stromatum disservit. [Fragment. Potter, pag. 1022.]
- De continentia, nej Tëro ev roj meei evreareias nuiv dednawray. II. 10. Paedagogi p. 193. In codem forte aby dilputauerat de co, quid vere sit turpe et obscoentum, quod II. 6. Paedagogi pag. 169. testatur se fecille: dienandoause de Baduréee aby so äea ëre ev deduariv, sole univ ev rois suvesmasinois moliois nei rij nara yamo su mara yamo sud mara n' rë ovras aus never mole raireray. Videtue itidem librum [P] tertium Stromatum innuere in quo pag. 434. diserte: o de meei evreareias nuiv meo-Baivera doyos.
- Aduerfus hasrefes, Strom. IV. pag. 370. c. vbi se vnum DEVM aduerfus illas demonftraturum promittit. Contra philosophorum sententias de summo bono II. Strom. pag. 419. Contra Haereticorum gradou profanam VII. Strom. pag. 722. d. Sed forte non peculiares hi libri suerunt, verum vt in Stromatis passim facit, ita et in Hypotyposibus haereticos illos et philosophos oppugnare potuit.

XXII.

Digitized by GOOg

Vol. V. p. 115 Pild. INDEX SCRIPT. A CLEM, ALEX. GITATOR. Lib. V. s. 1. 135

XXII. Index auctorum, qui a Clemente Alexandrino citantur.

Composities a CHRISTOPHORO WOLTERECK, Glückftadiensi .).

- Ar 5

Abaris, Hyperboreus vates. 334." Abderitani 417. a. Abderites, fophilta, 193. d. 279. d. (Democritus.) Academici', 416. c. Achaicus in Tois nois 496. d. Acicari columna, 203. d. -Acrihus, 321. c. Acufilaus, 321.- a. Argiuus, 299. d. Historiographus, 629: a. Admetus 323. a. Theffalns vates 333. c. Adraftos, Croefi filiorumi paedagogus, 109. Ь.-Aegias, 321, d. Regyptia Sibylla, 323. d. Acgyptiorum ra iscarina BiBhlar, 634. a. Aeschines, 626. a. Aefchylus, 387 a. 498. b. 494. a. 546: d. 558. d. 603, c. tragicus, 610. d. 620. a. Aesculapius, Memphitanus, 434. b. Aelopus, 718 b. Aethlius, Aégaios. 30. 2. Ngathos tragicus, 614. d. Alcander, 19. c. Alcibiades, g. c. Alcmaeon, Crotonista, 43. d. 624. b. πεώτος Φυσικόν λόγον συνέταζεν, 208. c. Alcman, Lacedaemonius, 308. c.

a) In hoc indice, quem ad verbum repetiit Potterus in fua editione, turpes effe commifies errores, fcribit Valcken. in diatribe, Euripidis Hippolyto subiecta-3 pag. 17. A. At in pracfenti non vácat, ad meliorem conficiendum indicemtotum perlegere Clementem Alexandr. quod officium futuro Clem. Alex. editori relinquere cogor. Insuper in actis erudit. Lips. germanice scriptis, tom I. pag. 605. (vbi hoc volumen bibl. gr. I. edit. recenseur.) animaduertitur, in hoc indice

Alemenon, vates: apud Acarnanes 334. d. Alexander, Macedo, 634. b. 635. a. Alexander, polyhistor, in rois Indinois. 551. b. iv The TEPI Indanov ourypaumati, 332. C er To meet HUSarybeinon oumber 70043 b. Alexarchus, grammaticus, 36. a. Alexis, comicus, 218. c. Allobii, 305 b. pro quibus mobilis legit Strabo lib. XV. Amoebeus, citharoedus, 447. c. [v. act. erud. germ. l. c.] [P] Amphiaraus Atheniensis, 333. d. 334. c. Amphiletus, Athenienfis, 333. c. Amphilochus 629, a. Αμφιαρούε έν Κιλικία (vates) 334. Amphion 332. d. Thebanus, I. a. mulicae inuentor, 323. b. iv Ty 'AVTIONY, 602.) Anacharsis, 14. d. Seytha, 299. c. 305. b. 308. a. 568. a. Anacreon 251, a. 623. d. Teins 308. d. Anaxagoras, Clazomenius, 43. d. 301. a. 308. c. 346. d. 416. d. Anaxandra, Nealcis filia, pictrix, 523. b. Anaxarchus, 496. d. Diogenis, Smyrmaei, auditor. 301. d. έν τω περί βασιλέτας, 287. 2. Anaxi-

varios nominari homines, qui vel auctores non fuiffent; vel a Clemente non adducti nomine auctorum, e. g. Nazaratum Affyrium, Ezechielem, Aristotelem Cyrenaeum, Amoebacum etc. practerea hinc inde vt quaedam adnotarentur, fuisse necessarium: cuius generis quaedam exempla, a me inferenda, adferuntur. Neque tamen ideo hune omittere indicem fas erit. Harl.

b) Nullus Amphionis loc. exftat; fed versus eft ex Euripides Antiope. v. Valk. 1, cit. Harl.

Digitized by

136 Lib. V. c. L

. See

NoterV. p. 116 PIH

Ø

Anaximander, Milenus, 43. d. 301. a,	Apollodotus, Cyzicenus, 417. a. 197
Anaximenes, Milesius, 42. c. 301. a. 629. a.	Apollonius Rhodius in Tois AgyorauTinois.
Andocides, 625. b. rhetor. 626. a.	322. b.
Andro in Tomodi, 332. b.	Aratus, 47. d. poëta/570. a.
Androcydes, 718. c. pythagoricus,' 568. a.	[1] - in Tois Qanvourenous itryga Qo
Androtion, 629. a.	µevois 315. b. 597. c. d.
Anias (vates) ev Ana, 334. d.	Arcelilaus 301. c. 712. c.
Annicerei, 417. b.	Archedemus, 417. b. 784. a.
Anonymns, 194. a. 195. 6.	Archelaus, Atheniensis, 43. d. 30r. a. 761. a.
ο συνταξάμενος την τον Μαιακα-	Archemachus, en EuBoixon Teiro. 327. a.
Bainar initophe. 595. d.	Archias, 333. c.
Anticlides ev vozois. 27. b.	Archilochus, 269. b. 333. b. 619. b. d. Pas
Antilochus, o res isogas neay parevoape-	ning and d fan h
yos מֹתָס דְאָה חוט מיץ מוא אוגומה באל דאי	Archinus, 627. a.
Έπικές τελευτήμ. 309. b.	Arete, Aristippi,, Cyrenaica, 523. a.
Antimachus, Teius. 622. a.	Argia, Diodori filia, dialectica, 523. a.
Antiochus, er To errato Tar isopiar. 29. b.	Argis, 334. c.
Antipater, Zeronis familiaris, 416. b. floicus.	Andaeus, 592. a.
Τρία συγγραψάμενος βιβλία περί τέ Ότι	Arignote & Ta' Ter Auryols year wanter
κατα Πλάτωνα. 595. C.	592; d.
Antiphanes 308. a. Delius medicus, 104. b.	Arion, Methymnaeus I. a
Antiphanes, comicus 482. d.	Aristaens Proconclius, 334. a.
έν Μαλθακη. 218. a.	Aristaeus Cyrenaeus 333. c.,
Antiphon, Rhamnufius, 309. a. rhstor. 626.	Aristander, Telmessensis, o our'AAszavdew ye-
a. 712. C.	voµevos 334. d.
Antisthenes, Socratis familiaris, 46. c. 49. c.	Aristarchus 300. d.
301. b. Phryx. 301. c. 406. c. 412. d.	εν τοις Αεχιλοχωοίς υπομυημασί
417. b. 601. a.	326. d.
Antitactae, 439. d.	Aristeas, Argiuus, 322. 'd.
Anytus, 505. d.	Aristippus, 177. a. 179. b. Cyrenaeus Tophi-
Appellas ev τοι Δελφικοίς. 31. a.	Ata, 411. b. μητεοδίδακτος, 523.
Apelles, 210. C.	Artstippus ev mewry Agnadixov 322. d.
Apion, grammaticus, er Ty Teragry Tay	Aristo, 407. a. 416. c. Thessalus. 333. d.
Aiyumrianav isopiav 320. b.	Aristobulus, peripateticus, 305. d. 595. c.
- Κατά Ίεδαίων συνταξάμενος βι-	б32. а.
Brior. ibid.	בי דע דע אפטדע דע אפטר דטי (אסי דע
Apis, 307. a.	иптора, 342.
Apollodorus 10. a. 18. b. 301. c. chrono.	Aristocles, 629. a. b.
graphus, 322. b. 327. a. Corcyraeus, 570.	Aristocritus ev Th ngwTh Twv ngos Heanheo-
b.	δωρον αντιδοξεμένων, 561. b.
Cumanus grammaticus, BiBAia duo	
γραμματικά έπιγράψας 309. a.	Aristophanes, 627. b. 628. a.
ev tois Xeovinois 329. a.	comicus, 492. b. 632. d.

Digitized by Googl

Vol. V. P. 17 P.418

A CLEMENTE ALEX. CITATOR?

ir To Landara, 628. d. Bacides, Arcas et Boeotlus, 333. c. Barnabas, 373. b. 375. b. 389. d. 369. d. ir Osopopoera L'ésans 209. d. η ταις πεωτικές Θεαμοφοειάζιστας, 410. C. 411. a. 628. d. 571. d. 572. 2. 577. d. 646. c. 1) Basilides, 409. a. 507. a. 508. a. 509. a. Arifloteles, 17. d. 150. c. 258. c. 289. b. 509. c. 536. b. 539. b. 540. d. 545. d. 300. a. 301. b. 304. c. 308. a. 319. d. 354. c. 365. c. 483. c. 547. b. 589. d. 546. a. 583. d. 765. b. 764. c. 792. b. 590. d. Peripateticus, 591. c. d. 641. d. 794. C. - iv To ยัหงรอ Tor ignyntikar 506. 643.-b. 697. d. 761. a. 774. a. b. 784. a. b. d. Basilidiani, 340. b. 363. a. b. 371. a. 375. - — iv τη Δοκεών πολιτεία, 352. a. c. 408. d. 426. a. 427. c. - - Φιλόσοφος έν τω περί Φύσεως, Battus, Cyrenaeus, 333. d. 683. c. Berofus er rais Xaldainais 'Isoelaus. 329. - - έν τη Φωκέων πολιτεία, 334. b. - - ev reiry Xardainain. 43. b. Aristotelici, 300. b. 415. d. 575. b. Bias, 300. c. Prieneus, 299. b. Aristoteles, Cyrenaeus, 447. c. [Non citatur Bion, Proconnelius, Ta Kadus TE Madane tamquam auctor. conf. act. erud. germ. μετέγεαψε κεφαλαιώμενος, 629. 2. I. c. pag. 606.] Aristoxenus 658. c. - -- 37. c. 712. c. — — ir τῶ Πυθαγόει βίω, 300. d. Biton, 432. d. Aristus, Salaminius, 36. 8. Bocchoris 520. a. Arpedonaptae, 304. Boeo, 333. d. Artapanus, iv To meet Isoanov ouyyeauna-Brachmanes, 303. b. 305. b. 451. b. Branchus, vates, 570. b. TI, 344. a. Brenus, in Ilio vates, 334. c. Artemisia, Diodori filia, dialectica, 523. a. Artorius Tis in To Teel Maneo Biotias, Brontius, 333. a. Butta, 305. b. 153. a. Afpalia, Milelia, 523. a. C. Allylus, Crotoniates, athleta 447. c. Cadmus, Phoenix, 306. d. 307. b. Thebas Athamas 387. a. Pythagoricus, 624. d. venit 321. c. 322. c. 629. a. Athenodorus, o ve Savdovos, 31. d. Caianistae, 765. c.-Augias, 622. c. Calchas, vates, 333. c. Aziothea, Phliafia, 523. a. Callias, comicus, 622. c. Callimachus, 18. b. 597. a. poëta, 600. d.

[**T**] B.

Bacchylides, 266. a. 623. c. in Tois Maraon. 580. d. lyricus, negl të Seis Aeywy, 603.

Callinus,

Digitized by

c) Barnabae locus exftat in Clem, rom. epift. ad Corinth. Hinc Barnabae nomen per tarditatem Wolter. pro nomine Clementis positum fuisse, iudicat ernfor in actis erud. germ. l. c. pag. 606. Harl.

Yol. VII.

- in Airious, 24. c. 571. c. iv rois Enigeaumari, 580. d.

, in laußers, 570. c.

iv "Y MYONG , 24. a.

138 Lib. S. c. 1.

s'

INDEX SCRIPTORVM

Vol. V. p. 1187119

1

Callinus, 333. b.		'τα περί αξχών τοϊς Ελλησιν αξημένα,
Callipho, 415. c. e	at d	618. b.
Capito, mulicus,	d.	megi agxar, 431. d. 434. d.
Carpocrates. 428.	a. 430. b. d. 436. b. 448.	έν τω περί Αγγέλων λόγω, 631. с.
d.		er To megi Arasaoews, 104. d.
Carpocratiani, 428	. a. 430. c.	in τω. γαμικώ λογω 237. d.
Caffianus en Tom med	TO TON EENYNTIKON, 320.	megi yertaews nooms, 698. b.
b.		i iv To Togi iyngareias, 193. C.
Caffianus, vide inf	ra, Iulius Cassianus.	έν τῷ Προτευπτιμῷ ἐπιγραφομένω ήμιν
Cebes, 302. d.		λογω 711. C.
Cephalenei, 428.	C.	meel Theometers SII. b. 591. a.
	eus, eius eis ads nara-	έν τω πρώτω Στρωματά 550. a.
Baurs, hay o ise	pòs λόγος, 333. a.	er τω δευτέςω Στοωματα, 637. d. 594. b.
Ceus sophista, Pro		ev tois megi wuxns, 409. a. 432. to
Chaldael, 303. b.	Asfyriorum philosophi,	591. a. Cleobis, 432. d.
305. a.		Cleabulus, 300. b. Lindius, 299. b.
Cham, rs Xau 7		Lindiorum monarcha, 523. b.
Chamaeleon 351. d		Cleomenes, 387. a.
	gi Dewr. 300. 2.	ev τω περί Horode. 300. b.
Charidemus, 761.		Cleophon, Corin Maius, 333. d.
Chilo, fophista, 6	nonius, 299. b. 300. a.	Cleophylus, (leg. ΚρεωΦύλος) Samius, eius
		Οίχαλίας άλωσις. 628. с.
	rus sapiens, 303. c.	Clitarchus, 337. a.
Chrysippus 301. c.	infularis vates, 10. b. 333.	Colophonia, Sibylla, 333. d.
Cinyras, Cyprius,	Initialis vales, 10. 5. 555.	Cometes, Cretenfis, 333. c.
Cleanthes 201 C	416. a. 643. b. 697. d.	Comicus anonymus, 141. d. 152. c. 179. a.
718. b. 784. a.	410 045 097	201. b. c.) 218. a. 413. a. b. 554. b. c.
) stoicus, philosophus,	770. d.
47. a. 569. d.	r r r r r r r r r r r r r r r r r r r	Comoedia, 251. 8.
	ποιήματι, 602. a. cius	
mointinn ; 554		Corinna, poëtria, 523. b.
Clearchus, peripat		Corone, 334. a.
	15, 516. a. 518. c.	Cous Hippocrates, 415. a.
ÈV TH TH	eos Kogiv9iss, 289.2. 516.	Crantor, auditor Polemonis, 301. b. The-
an 518. a. 647.	b.	banus, 412. d. 413. a. grammaticus, 327.
	rinus, se ipsum citat:	b.
જાદુહેલ મલેક લોદુરંદ	rese. \$10. C.	Cratinus, in Tois 'Agyitoxeiois. 280. d.
all and all all all all all all all all all al		erundus, er rois 250,000,0000 200, us.

rigit. v.-eius notam pag. 335. ed. Meibom.] v. 43 et e) Non ex comico anonymo effe citatos ver- Harl.

hat oal

Digitized by Google

A CLEMENTE ALEX. CITATOR. Lib. V. c. I. 139

Vol. V. p. 119 7 136

Didymus, 300. b. grammaticus. 17. d. 569. ty Eutrinea uevois. 682. d. er Tois Aaxwar, \$19. b. ... a. in Moiring, 626. a. פי דש הדבו חטלמשטרנוגאה שואסדם. Cratinus, junior, comicus, 569. Oids. 309. c. Creaus ลัง รมิท Heandador ยังเผินทร แล่ง-er Summodianeis, 523. b. Dieuchidas, Megaricus, 629. a. TIS, 334 C. Creontis Antigone, 493. d. --- έν τετάςτω Μεγαςικών, 328. b. Crilo, Himeraeus, 447. c. Dino 43. a. Critias, 610, d. Dinomachus, 415. c. Critolaus, 301. b. Phalelites, 374. a. Peri-Dio, philofophus, 522. a. pateticus, 416. d. Dio, Thytes, 569. b. Crobulus, 761. a. Diodorus, 301, b. 309. a. 415. c. Ctesias, 320. d, Diogenes, 223. b. 296. b. 713. c. 713. a. Cumana Sibylla, 333. d. 775. b. Cycli tes ποιητώς έν τοις πώνυ παλαιοίς -, - Apolloniates 42. c. 105. d. TIJENON 333- C. - — Smyrnaeus, Metrodori discipulus, Cydippus, Mantineus, 308. a. 301. d. Cypriacum poëma, 19. a. έν πρώτω Περσικών, 43. a. Cyrenaici, 415. b. c. 417. b. 722. d. er του Τεαγωδία, 412. b. Diomedes, 185, a. Dionysius, 308. d. 333. b. Damasus, frater Democriti, 631. d. - Argiuus, 321. d. Danais, poëma, 522. c. - Carthaginiensis, 333. d. Demaratus, έν πρώτη Τραγωδεμένων, 27. Dionyfius, Halicarnasseus, in Tois Leovois, c. 320. d. Dementerur, Phocenfis, 333. d. Iambus, 569. c. Demetrius, in deutique Two Acyoninan, 30. Thrax, grammaticus, in To meet d. ราร ยุ้นุ่มีต่องสาร สะยู่ รอง รองปู่สะบง อบน. · हेर दर्ज महरो रर्जेंग हेर हुमें 'Isdaim Ba-BOA8, 508. b. σιλέων, 337. d. Dionyfius is τω πέμπτω μέρει το κύκλα, Democritus, 44. c. 45. c. 59. b. 81. b. 301. 30. d. d. 304. a. 417. b. 421. c. 534. b. 590. c. 598. b. 629. b. Sapiens cognomina-Diophilus. Diotimus, 417. b. tus, 631, d. 698. b. Abderitanus, 43. d. Diphilus, comicus, 606. b. 611. c. 270. d. Docetae, 765. c. - - ' Tès Baburnies royes noines monointay. 303. d. Dorotheus, in TH TETACTY ITALIKAN, 27. .- - , en to meet Texes. 417. a. · हेर' मळे जहलम् Пандекта, 334: a. Demodocus, 332. d. Dofidas, 27. b. Demosthenes, 626. a. b. 627. b. c. 761. a. Dracon, 309. b. Dercylus, 321. d. < Druidae Gallorum, 305. 2. Diagoras, 15. a et b. Dicaearchus, 19. c. Duris 337. a. E. Ele-

Digitized by G

140 Lib. V. t. L.

INDEX SCRIPTORVM

Vol. V. p. 121 🕈 123

[**[**] E. Esdras, Leuites, 342. b. Euander, filius Italicae Sibyllae. 323. d. Eleates Elvor, 366. d. dialecticus, 537. a. Euangelium secundum Aegyptios, 445. b. (apud Platon. Theaeteto.) 452. c. d. 453. a. d. 465. c. d. 799. c. Empedocles, 432. b. 479. c. 534. c. 552. c. - — secundum Hebraeos, 380. a. 554. d. Eubulus, comicus, 716. a. 570. a. 589. c. 399. b. 615. a. --- έν Σεμέλη, 716. b. - — Agrigentinus, 17. a. 42. c. 334. a. Eudemus, Naxius, historicus, 629. a. 549. b. 587. b. 624. d. Karvarepas voer tais 'Ageoroyikais 'Igoeians, catus, 630. c. 302. a. eius Oix 6000 mointinn, 607. b. Eudoxus, Cnidius, discipulus Conuphidis, 303. ev Tois Emeri. 630. Empedotimus, Syraculanus, 334. a. ี iv бептера тяз Перьоби. 42. d. Encrätitae, 158. b. 304. b. 765. c. Euemerus, Agrigentinus, 15. a. Enoch, 800. 801. Eugamon, Cyrenaeus, 628. b. Entychitae, haeretici, 765. c. Eumelus, 621. d. Corinthius, 333. c. hilto-Ephorus, 334. d. 337. a. 351. d. Epicharmus, 18. a. 301. c. 369. d. 477. a. riographus, 629. a. 492. b. 541. c. 620. b. 623. a. 626. d, Eunomus I. b. 2. d. Euphorion, 25. d. Chalcidenfis, 483. d. poë-.714. a. comicus, 150. c. 605. a. b. pyta, 561. b. 571.c.-603. d. thagoreus, 597. c. - έν τῷ περί Αλιάδων, leg. Αλευά-Epicurei, 44. b. 575. b. Swy 327. b. Epicurus, 269. b. discipulus Nausiphanis, έν ταις πρός Θεωρίδαν αντιγραφαίς, 569. goi. d. 202. d. 365. d. 412. a. 415. b. c. 417. c. 421. c. 532. a. 591. d. 604. d. Euphorus, 306. d. 338. a. 628. a. 629. b. 643. c. 648. b. - — Μενωκέι γεάφων, 501. с. Eupelanus in Ta negi Tan in Ty Isoaia Ba-Epigenes, Thespienfis, 333. d. σιλέων, 338. a. 343. d. iv rois meet ris eis Ogota moin- Euripides, 18. d. 27. b. 45. b. 48. a. 49. c. · 0805, 333. a. 571. a. 30. a. 221. 🕭 306. b. 334. c. 495. c. d. Epigramma Sardamapali, 411. d. 499. b. 524. a. b. c. d. [P] 543. b. 584. d.) Epimenides, Cretensis, 299. c. 334. a. боз. с. біз. d. б20. a. b. d. б22. b. б23. a. b. Epiphanes vios Kaemonentes etc. 428. b. d. 625. b. 628. a. poëta tragicus, 432. c. ข้า รฉี жее) อิเหลเองช่าทร. 428. c. 429. scenicus philosophus, 581. c. d. 430. c. iv ro Aiye, 622. a. Eratosthenes, Cyrenaeus, 309. a. 327. b. er τω Αλεξάνδεω, 483. d. 621. c. 336. b. 337. a. ie Antryons, 621. b. - — દેν τοϊς περί αγαθών મુબુ મακών. ev Avriony, 384. d. iv ézaptreu rnenor (Meurl. Tnes) 627. 496. c. Igapparina libris duobus. 309. Erythraea Sibylla, 333. d. iv Eerz9ei, 519. d. 621. b. f) Hie versus ex p. 584. citatus, legitur in elus Hercule Fur, v. 1345. adnotante censore pag. 606. Harl.

Digitized by $\Box O($

Vol. V. p. 122 7 123

A CLEMENTE ALEX, CITATOR.

Lib. V. s. I. - 141

in Inni To Seanari, 30. b. Hecatacus, 417. a. 629. a. ir Kryatres, 621. b. o ras isogias ourrazaueros, 603. iv Tỹ Mydeia, 620. c. Ь. in τω Olver, 619. d. Hegefibulus, 301. a. ir To Oiroudo, 625. a. Hegefilaus, 301. a. 308. c. in 18 Ocess, 621. b. Helenus, 334. c. έν τῷ Παιείθω δεάματι, 603, 🛍 Hellanicus, 305. c. 308. a. 321. d. 333. e. iv Πεωτεσιλάω, 628. a. · 629. a. cius Δευκαλιωνία, 629. a. ir Three, 624. c. Heracleon, 502. b. 503. a. 804. a. iv To Dolvinu, 625. a. Heracleotes, ev Ta meei ue9ns, 391. d. ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις , 289. d. Heraclides, 25. d. in Xeuorana, 627. d. – — Ponticus, 44. c. 417. a. Euryliheus, 15. b. iv To meei xensnelwy, 323. d. Ο την Ευχωπίαν ποιήσας, 349. 2. Hersclitus, 13. d. 22. b. 33. b. 42. c. [V] 43. Euryfiratus, Anaximenis pater, 301. a. a. 90. d. 196. c. 215. a. Bausonis filius, 302. Euryfius, pythagoreus, 559. d. b. 304. c. 315. d. 332. b. 362. a. 369. d. Euthydemus, 366. c. 432. a. 434. c. 476. a. 478. b. 481. a. 494. Euthymenes, in rois x povinois, 327. a. b. c. 530. d. 591. a. 600. a. 602. d. 603. Exceltus, Phocenfium tyrannus, 334. b. d. 615. b. 624. c. Ezechiel, 304. b. Ephefius, 366. b. 417. a. 549. c. 599. Ezechiel, o Tar ไยอิสมันลี Teayudiar momb. 604. a. 629. a. דאה, זי דם להואפש (בעובדו 'Eza-הצפו דשי מישר מאשר לומאג אים אישריסה ywyn, 334. c. [vid. cenfor, in act. erud. 532. b. germ. pag. 605. Hercules, vates et phylicus, 306. a. Herillus, 416. c. Gaius Iulius-Nepos, vates, 334. d. Hermas, 679. b. Galeus, vates in Sicilia, 334. d. iv To beauari, 360. 2. Getae. 303. b. Rata a mora Lutiv, 356 b. Glaucias, 764. d. Hermes, Thebanus, 334.b. Gnoffici, 438. b. 670. d. Gnofticue, 411. b. 477. d. 479. c. 520. a. c. eius βίβλα, 633. d. μι πανυ αναγκοΐος OSovos de anen Ivasine, 805. a. edol 643. a. de of Alyovies erroy Ivaginoi, etc. ibid. Hermippus, Berytius, 306.b. Gorgias, Leontinus, historicus, 295. d. 629. — ἐν τῷ περὶ ἑβδομάδος, 686. c. a. ...! Hermogenes, haereticus, 808. d. Grylli filius, (Xenophon) 46. d. Herodorus 306. a. Gymnosophistae Indorum, 305. a. Herodorus, 300, d. 305. d. 331. c. 432. d. 481. d. 634. b. :625. d. ev Ty πewTy, 302.a. Haematitae, 765. c. έν τῶ περί Γλαύκε τἒ Σπαρτιάτε, 627.b. Halcyon, 334. a. Herophile, Erythraea Sibylla, 323. c. 7 \$ 3 Herus.

Digitized by GOOGLE

142 Lib. V. 5. I.

INDEX SCRIPTORVM

Vol. V. - p. 123 P 12

Inscriptio templi in Epidauro, 551. d. Herus, vid. Zoroafter... Hefjodus, 268b. 48, a. 232. C. 281. a. 287. b. Ioannes, 648. d. propheta, 662. a. in aπonaλύψes, 667 b. 207. 8, 322. b. 323. b. 327. a. 356. c. 575. a. 597. a. 600. c. 603. a. 610. b. 622. b. d. êv Tỹ ềהוקס/ץ, 439 b. iv Tỹ Heigori introny, 389. b. 624. a. 628. d. 629. a. 716. a. Iobas seu luba meet Agrueius vericon, 329. eius Oroyovia, 16. c. Hicefius, vid. Icefius. b. Hieronymus, philolophus, 19. b. peripate-Ion. Chius, er rais Tervaupous. 333. a. Iophon, comicus, in Autodois Sarrugois, ticus, 415, c. Hipparchia, Cratetis vxor, 523. a. 280. d: Hipparchus, pythagoreus, 574. d. Iofephus (Fl.), Iudaeus, o ras, Isdainas eur-Hippalus, Metapontinus, 42. c. 296. b. Tázas Isogías, 341. b. Irene, Crarini filia, pictrix, 523. b. Hippias, Eleus, Tophista, 624. a. Hippo 36. d. Melius, 15. a. Ischomachus, 761. a. Hippo, filia Chironis: 306. b. 333. d. Indorus, 31. c. & Barnheide was and they part 9ητής, έν τω πεώτω των Προφήτυ Παε-Hippobotus, 300. d. XWE EEnyntixwy, 641. C. Hippocrates, medicus, 627. a. Hippodamus, pythagorens, 404 c. - ev Ta dour equ The auths ourratews. H pponax, 269. b. 641. d. פֿא דײַ הפנו הפטרעטציר עטאור, 400. Ephefins, 308. d. Homerus, 16. c. 18. b. 19. a. b. 20, c. 21. b. . v . b. 🦷 22. c. 23. a. b. 26. d. 37. b. 39. d. 40. a. er tois 'H91x0is, 427. a. 49. c. d. 73. c. d. 98. d. 199. d. 202. d. 209. c. Hocrates, 625, b. 626. b. 200. b. 302. c. 321. d. 322. a. 323. b. 327. b. c. ้ย้ง รอ๊ ПачаЭлудікоб. 580. d. 378. b. 404. d. 423. c. 433. a. 523. c. 525. a. Ister in Two Reel The Alguntian amounias, o mointair meso Butatos, 545. a. 575. a. 322. C. בי דמ הרפו ולוטדאדסה באאמיי 447. ? 561. a. 596. d. 597. c. 598, a. 600. c. d.) Italiea Sibylla, 323. d. 604. b. c. 610. c. Iulius Caffianus, er to negi Eyzeateines Homerus suppresso nomine, 2. d. 18. a. 24. b. 208. d. 214. c. d. meei eurezias, 465. b. c. - meel TE Maeyire, 281. 2. 466. d. 469. d. cius Oducreus, 173. d. Hyperides, 625. a. e. Lactus er rois Poirminois, 326. a. apud Ta-/ tianum malé scribitur Chaetus. Iacobus, apostolus, 648. d. Laius κατά την Τεαγωδίαν, 388. 🕨 Iamus, in Elide vates, 334. c. Lamia, Sidonia, 304.c. Lampas, 761 a. Idaei Dactyli/306. a. Laocoon, 334. c. Icestas, ev ra meet Musnetor, 43: a. Idmon, vates, 334. d. Lasus, Hermioneus, 308. c. Lasthenia Arcadia, 523, a. [P] Indorum philolophi, 494. c. Leander;

g) Vide de hoc Homeri loco, p. 600. & citato, cenforem loco mem. p. 606. Harl.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. 0. 121 7 15	A CEMENTE	ALEX. CITATOR:	Lib. F. c. I. in
Léander, 300 d.		Menander 45. b. 625. a	1713. d. 716. b. Per-
Leandrius, 23. b. 609. a		gamenus, 326. a.	
Leo à Ta megi Tav, no	ατ Αιγυπτον Θεών	comicus, siz	L-C. 451. a. 452. C. d.
πεαγματευσάμενος _ρ	322. d.	550. c. 605. a. 606. a	. 610. c. d. 620. a.
Leonides, Alexandri pa	edagogus, 109. b.	— — έν τῶ Δ α σιδα	upore 712. C.
Lesches, Lesbius, 333 a	.b.	er Hriogan un	אים אין אמוש לכמועדו,
Leucimus, 416. d.	یون مرکز ۲۰۰۰ م	49. b.	
Lencippus, 301. d. Mile		ev legena To designat	ry , 49. C.
Leuis, 502. c. AEBBai		ar Aw Awky ans, 622	L C.
pag. 44. in Irenaeum.		έν Υαπιζομένη, 84.	
Linus, 299. b. 575. a.	praeceptor Herculis,		
323. b. — Citharoedus .	α το	Menecrates, medicus,	
		Menerene, filia Diodor	ti, dialectica, 523. A.
Lucas ev rois medeerin	των Αποτόλων, 383.	Metrodorus 643. c. Chi	ius, 43. d. Democriti
D	•	auditor, 301. d. Epic	ureus, 614. b.
Lycon, 301. b.	· · · · ·	פי דם הפרו ד	דע אויג אייע באיט איי
Lycophronis Alexandra,		Tap nume artice The	os ever portar The Ex
Lycurgus, 67. d. 209. b	. 323. b. 336. b. 349.	τῶν πεαγμάτων, 41	
b. 327. a. 928. a. b. 351	. d.	Miletus, 203. a.	
Lycus, peripateticus, 41	D. d.	Mínoes, 349. b. 351. d.	
Lynceus; 321. c.	· · · · · · ·	Mnesiphilus, 302. b. (,	
Lyricus vates, 597. c. 6		Monimus ik Tỹ Tŵk 9a	ευμασίων Συναγωγή.
Lyfias, in rois Ocpanic	015, D20, C.	27. b.	
• •	-	Moplus 334. a. Apollinis	
М.	```	eius Martinn, 333. d	
Macetis, Sibylla, 333. d.	· · ·	Moschion, comicus, 62	3. C.
[P] Manto, 333. d. The	bis, 334. d.	Mosis vita enarratur, 31	
Mantes, in Pamphylia va	ites, 334. d.	Mulaeus, 321. d. 323. b.	575. a. 018. d. 624. a.
Marcio, 433. di 434. b.	•	poëta, 628. d.	
436. 469. d. 492. c.	500. c. 546. b. 762.	περι Θεσπρωτων, Ο2	
a. 704, 0, 705. D.	•	eius relponfa, 332. d.	
Marcionistae, 377. a. 43	1. b. d. 432. a.	Myia, Theanûs filia,	pythagorea, 522. d.
Matthacus, 502. c.		' poetria, 523. b.	tigen Tore and the pi∎
Matthias. 436. d. 488. a.	apostolus, 748. c.	Myrfilus, Lesbius, 20.	
in rais flaceado	ozoi magaivav, 380.	Mylo, Caceneus, 299.	
a		Mystae, 285. c. 343. c.	344. a. 400. a. 560.
Megalihenes, êv tij telt	n Twv Irdinar, 305.	u.	• • • • • • • • • • • • • • • • • • •
d.		N.	
Melanippides, lyricus, 6	02. d.	IV.	
Melefagorus, 629. a.			Pyrrhonis auditor,
Melitus 505. d.	/ · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	301. d.	1
Menagyrtes, 14. d.		Naulithous, Philippi pac	
		, -	Naza-
25			
	\	• • • •	
- · · ,	1		· ` `
• • • • • • • • • • • • • • • • • • •			
•		and the second	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

Digitized by Google

•

A CHARTE AT ST. CHAT TOP

	HA Lib. F. c.y. MDEX SC	RIPTORVM
	Nazaratus, Affyrius, 304; b. [Fallitur, v. cen- forem laud. p. 605.]	eius Crateret, ή es ade naraBaon, 15- gos Loyos, Πέπλος, το Quand. 333.
	Neanthes, goo. d. Cyzicenus, 569 b Neobe, 321. b.	allas Martin and a second principal of
,	Nicagoras, 36. b.	P. Panaetius, 416.
	Nicander, 33. d. poeta, 25. a. Nicanor, Cyprius, 15. a.	Pantaclea, Diodori filia, dialectica (23. a.
	[P] Nicias, Carystius, 333. d.	Pantaenus, 808. Пантаїнов de num exercit. Panyalis, 22. d. 23. b. 622. a.
	ev τοῦ προς Λυσίαν υπές Καταθή- κης, 626. b.	— — Halicarnasseus, 628. b.
	Nicolaur, 411. c. 436. b. c.	Parchor, propheta, 641. c.
	Nicoftratus, comicus, 209. d.	Parmenides, Eleates, 42. c. 613. d. auditor Xe- nophanis, 301. d. magnus, 576. b. 602. d.
••	Numa, rex Romanorum, pythagoreus, 304. d. 548. d.	— - ev τω αυτέ ποιήματι, 552. c. Patrocles, Thurius, 19. a.
	Numenius, ο Πυθαγόζειος Φιλόσοφος, 342.	Paulus, 648. d. vxoratus, 448. b.
_	Nymphodorus, ev Nouluous BagBagurois,	— – έν ταις έπιτολαις 645. c. Γαλαταις έπιτελλων, 468. b.
	43. a. — — Amphipolitanus, iv Teiro vouluov	rois EBeauons, 645. d.
	'Asias, 322. d.	έν τη πεος ἘΦεσίες, 499. c. τοῖς Κολασσαεῦσς, 277. b. 499. d. 576.
	0.	c. 645. d.
-	Odryfae, 303. b.	iv Tỹ meatien Tỹ meas Koen Sies imisony. 96. d. 112. d. 420. d. 468. b. 750. a.
	Denon, 334. c. Olympicus, iv Samaroïs, 30. c.	er Ty deuteça, 514. 2. 586. c.
	Olympus, Milefius, The Audiov aguoriar eq.	iv τη πρός Ρωμαίας iπιτολη. 372. b. 419. c. 442. a. [P] 457, b. c. 477. c. 532+ c.
*	λοτέχνησεν, 307. c. Onomactitus, Atheniensis, 332. d. 333. a. 334. c.	558. b.
	Ophiani, 765. c.	ė́v τη έτέςα πςὸs Τιμόθεον. 448, a. ė́v τη πς໑̀s Τιτον ἐπισολη. 299. c. 525. a.
-	Oracula, 348. c. 611. b. Orator Atheniensis, 50. c.	Perdix, caupo, 761. a.
	Orontopagas, tribunus militum, 567. d.	Periander, Corinthius, 299. c. 300. c. Pericles, 523. b.
	Orpheus, 299. 433. a. 575. a. 569. a. b. 604. c. 607. a. b. c. d. 608. b. d. 609. b. 610. a.	Peripatetici, 44. a. 374. c. 421. d. 540. a.
	611. c. 618. d. 624. a. c. 629. b. Thra-	575. d. Petrus, 644. a. 648. d. 736. b. vkoratus, 448.
	cius fophista, 1. a. mysserii poeta. 11. d. 13. c. Ocagri filius, 48. c. d. 299. b. Mu-	b.
	faei discipulus, 332. d. Vates, 334. d.	ἐν τη ἐπισολη, 473. b. ἐν τη Ἀποκαλύψοι, 806. d. 807. c. d.
	Thracius, 302. c. 321. d. 323. b. c. 568. theologus, 585. c. d.	έν τῶ Κυεύγματι, 357. d. 390. a. 809. b. — — περί τῶν Αποςόλων, 678. a.
`	ex te Diorvos a Pario 48, 628. c.	ev rais Açazean, 646. b.
	in The georgener 628. C.	Phanias 222, a. 227, a.

Phano-

Digitized by Google

Volt V: p. 127 P128

Phanocles in Lewon & Karoie 24. b. 627. c. Phanothea, 309. c. Phemius, 332. d. Phemonoë, Delphis, 323. b. 334. d. Pherecrates, comicus, in Auroponos 716. 4. Pherecydes, Syrius, 299. d. 300. d. 323. b. 567. c. 621. a, 643. c. cius Georoyia, 571, c. 642. 2. Philemon, .comicus, 252. c. 609. d. 627. c. 712 d. · εν ΣυνεΦήβω, 209. b. in Υποβολιμαίω, 628. d. Philinus, 626. b. Philippus, apoltolus, 436. b. 502. c. vxoratus , 48: b, Philistus, 620. d. Philo 284. c. 337. d. — — ἐν τῶ Μωυσέως βίω, 343. d. Philo, pythagoreus, 305.d. 403.d. Philo, o diaterrinos ev to Mere Elyo, 523. a. Philochorus, 18. dr 30. d 326. d. 629. a. - - פֿי דײ אפטדש ארפן עמידואאז 334. d. Philolaus Pythagoreus, 433. a. Philosophus quidam, 405. d. Philostephanus, 38. c. 308. a. - εν τῶ πεεὶ Κύπεε, 38. d. Philydeus, comicus, 569. b. Phocylides, 609 c. Phoenix, Achillis paedagogus, 109, b. Phormio, Lácon; 334. a. Phoroneus, 67. d. 321. b. Phoronis, poëma, 321. a. 348. d. Phrygum haerefis, 765 c. Phytho Sibylla, 333. d. Pindarus, 262. b. 356. c. 494. a. 596. e. 613. c. Bocotius, 18. c. 252. b. 323. a. 367. a. lyricus, 610. a. pythagoreus, 598. b. Thebanus, 308. d. 319. d. - - περί των έν Έλευσινι Μυσηρίων, 433.b. Pilander, Camireus, 628. b. Pillni, Lindii, Heandera. 628. b. Plttacus, 300. c. Mitylenaeus, 299. b. Vol. VII.

Plato, comicus, 628. d. er rais Eoerais, 718. 2. Plato, philosophus, 44. d. 45. a. c. 46. a. 116. a. 124. c. 150. a. b. 160. d. 191. b. 192. a. 244. c. 289. [P] bo 290. d. 295. c. 299. d. 300. a. 301, b. 303, a. b. c. 315, c. 338, c. 342, b. 349. b, d. 351. d. 354. b. 355. c. 365. a. 366.b. 368. c. 369. a. b. 403. d. 407. a. 417 c. d. 418. a. 421. c .423. a. 428. c. 431. b. 434. d. 466. a. 485. a. 488. d. 523. a. 536. d. 543. c. 549. d. 554. a. 555. c. 560. a. 562. c. 575. a. 579. a. d. 583. c. d. 584. c. d. 585. b. 586. a. 589. e. 590. d. 592. b. d. 593. d. 594. b. 595. c. d. 596. d. 599. a. 603. d. 611. d. 613. b. 614. b. 623. a. 625. a. 626. a. 627. b. c. 629. b. 643. c. 675. a. 697. c. 761. a. 774. a. b. Plato in To AAxiBiady, 368, c. έν τῶ ᾿Λτλαντικῶ, 575. d. iv Toeyin, 434. C. 575. C. έν τῶ Δημοδόκω, ἐ δη τῦ Πλάτωνος τὸ σύγγεαμμα, 315. d. er τη Επινομίοι, 349. d. 434. c. 548. b. er rais 'Επισολαίς, 579. a. έν τη μεγάλη έπιςολη, 585. С. ir รฐี สรอร "Ecasor หล่า Kociskor imisong. 598. c. έν Θεοιτήτω, 294. a. 380. a. 418. d. 537. a. 552. c. 595. b. 596. b. ev Keatúλω, 339. a. 433. a êr Ta Keitarı, 552. a. έν τω Λυσία, 594. b. c. iv To Méron 588. c. d. er rois Nomons, 274. b. 366. b. 418. b. 434. C. πεεί Ποιητικής γεάφει 698. a. er Πολιτεία, 350. a. 430. d. 493. a. 575. c. 584. c. 605. a. 628. a. έν τω πεώτω της Πολιτείας, 433. d. iv To deutles - 579. d. 601. a. εν τω τρίτω - 481. d. έν τῶ έ - 315. d. 481. a. êr το έβδομω - 599. 4

Digitized by GOO

Pythia, 300. a. 476. b. 680. c. Pythocles, έν τείτω περί Όμονοίας, 27. c. — — Samius, έν τετάετω Ίταλπών.
 239. d. Pythagorei, 47. c. 345. c. 369. c. 409. c. 431. b. 435. c. 532. [P] b. 543. a. 571. b. 575. a. 580. a. 593. c. 614. c. 683. c. Pythagorica fymbola. 350. c. 559. b. Pythia, 300. a. 476. b. 680. c. Pythocles, έν τρίτω περί Ομονοίας, 27. c. Samius, έν τεταρτω Ίταλπων.
334. d. S. Samia Sibylla, 333. d. Samius, 558. c. Sappho, 182 c. 523. b. Sarapion, in Tois Етеол, 304. c. Sarma-

Digitized by Google

Val. V. P. 130 P 131 A CLEMENTE	ALEX. CITATOR. Vol. V. s. A 147
Sarmanae, 305 b. quos Germanas vocat Stra	
bo. I separios Herodoto memorantur	ο. έν Μίνω, 621. c.
27. ed. Gr.	ev ro flaxer, 625. d.
camo seu Scamnon, Mitylenaeus, 308. a.	Sophocles, iunior, 19. a.
criptores rerum atticarum, 221, d.	Sofibius, 23. b. 24. c.
– – brittannicarum, 632. b.	- Lacon, ev Xgevav avaygaon, 327.
— — perficarum, 632. b.	tion of Co llege and the second se
echnuphis, Heliopolitanus, Platonis magi Aer, 303. c.	- Sotades Byzantinus, 300. c.
eleucius, mathematicus, 685. c.	Speusippus, 301, b.
emanaei Bactrorum, 305. a.	έν τῷ πρός Κλεοφῶντος πρώτο
	307. a.
ibylla, 17. b. 32. d. 33. a. 41. b. 50. d. 223. a	ο Πλάτωνος adeλφides, 418. d.
304. c. 323. c. 333. d. 432. c. 601. c. 604	Staphylus, 24.b.
	Stalinus, 625. c.
icinnus, Themistoclis liberorum paedagogus, 109. c.	
immias, Rhodius, 569. d.	Stoici, 44. a. 136. b. 191. c. 295. c. 367. b.
mon, 761.764. d.	384. c. 404. a. 416. c. 421. c. 482. a. 485.
monides, 333. b. 383. b. 483. c. 493. d.	a 543. d. 549, b. 595. b. c. 599. d. 620. b.
622. d.	720. d. 735. a. 770. b. 774. a. b.
- iv rois 'laµBois, 177. b.	Strato, in Ta megi Eugnparton, 300. b. 301.
farion, Icarius, 308. d.	b. 308. a.
•	Stratodemus, Tegeata, 300. b.
ocrates, 46. d. 301. a. b. 311. a. 315. c. 412.	
d. 417. d. 434. c. 478. b. 523. b. 537. a. 552.	Τ.
a. 553. d. 580. a. 592. c. 594. b. 595. b. 596. d.	Taraxandra, Sibylla, 333.d.
Athenienlis, ir To Oearyes, 334. 2.	Tatianus, 465. c. 806. b.
(apud Platon.)	ev τω προς Ελληνας. 320. b. d.
lon, 28. b. c. 67. d. Atheniensis, 280. b.	
299. b. 309. b. c. 302. b. 323. b. 432. d. 587.	тёра хатастионя, 460. а. 3.
a. 610. b., 620. c. 621. d.	Telenus, Киклатан райны, 334. с.
eius 'Exerciar, 600. a. 685. d.	Telefilla, poetria, 522. b. 523. b.
nches, archi-propheta aegyptius, 303. c.	Telmessus, vates in Caria, 334. c.
phillae, 380. a. d. 361. d. 730. c. 755. d.	Terpander, Antiflaeus, 308. c.
	, 2. d. 333. a. b. 658. d.
phocles, 18 a. 388. b. c. 476. d. 484. a. 550.	Terpfichorae <i>aoida</i> ; 555. d.
c. 6c2. c. d. 603. b. Sophili filius 48. a.	
57. d. 181. c. 244. b. tragicus, 422. d.	Thales, 643. c. Milefius, 42. r. 296. b. 299. b.
575. b. 609. d.	300. a. b. c. d. 301. a. 302. a. Phoenix 302. c.
εν τῶ Αἴαντι τῶ μασεγοφόςω, 602.	332: 8. 364. c. 594. d.
D. έξ Νλευασίων, 621. c.	Theano, Crotoniatis, 309.c.
er Ty Autiyoun, 621. b. 625. d.	
in The 'Egiquinne', 621. b.	Thearides in To migi Quorens, 611. c
	T 2 Themis

Digitized by Google

140 4.10. V (V. A.	
Themis vna ex Titanidibus, 309. c.	Titanomachia, 306. b.
Themisto, Zoili filia, 522. d.	Tragici, 406. c. 423. d.
Themistocles Mynoi Qina ouverer yer, 302.	Tragoedia, 290. b. c. 334. c. 435. a. b. c. 493.
b.,	d. 563. d. 606. d. 607. a.
Theoclymenus, vates in Cephalenia, 334. c.	- Oreste, 714. a.
Theocritus, sophista, Gr. c.	ini rë ade, 413. d.
[P] Theodades, 764. d.	Triopas Isidi ouyx gover, 321. b. 322. c.
Theodectes, Cyrenaeus, 15. a.	
Theodotus, pythagoreus, 496. d.	V.
Theodotus, 793b. bis. 794. b. d. 795. a.	
Theognis, 432c. 572. b. 620. a. c. 622. a.	Valentiniani, 363. 2. 426. a. 438. b. 765. b. 792.
625. b. 766. c.	b. c. 793. a. 795. c.
— — Megarensis, 483. c.	Valentinus, 469. d. 502. b. 546. a. 764. d.
Theognis, Diodori filia, dialectica, 523. a.	790. b. 792. b. 793. b. 794. c.
- ev Tỹ Dog. 572. c.	[1] ארכיב דועמה לאוקלא שע אברי דשע
Theophrastus, 301. b. 362. d. 643. b. 697. d.	Персаетпратых, 499. C.
Erefius, o'Agisotelas yruginos, 44. b.	έν τη περί Φίλων ομιλία, 641, b.
308. a.	iv τινι Όμιλία, 509. b.
צי דמ הפעהדט דשי סטרועשי מידושי,	žν τυνι έπιτολη, 375 de
435. d.	έν τη προς Άγαθόποδα έπιτολη, 450. d.
Theopompus, 209. a. 300. d. 334. d. 625. d.	Varro, 30-a.
626. d.	Vallo, 307 a.
Thesois, Atheniensis, 308. d.	X.
Thespis, Atheniensis, 308. d.	Χ.
— — tragicus, 570.	Xanthus, Lydius, 333. b.
— — tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d.	Xanthus, Lydius, 333. b. — - iv rois inryga Copievous Maryinois,
— — tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Theslala Sibylla, 333. d.	Xanthus, Lydius, 333. b. — iv Tois inryga Popierous Maryinois, 431. 2.
— — tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Thesiala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. c.	Xanthus, Lydius, 333. b. — eν τοῦς ἐπεγραΦομένοις Μαγικοῦς, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthz-
— — tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Thestala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. c. Thrasyllus, 335. d.	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>iv τοῖs ἐπεγξα Φομένοιs Μαγικοῖs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis,
— — tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Thestala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. c. Thrafyllus, 335. d. Thrafymachus, in τω υπές Λαςισσαίων,	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>iv τοῖs ἐπεγξα Φομένοις Μαγικοῖς</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c.
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èν τοῦς ἐπεγξα Φομένοις Μαγικοῖς</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Cartha- ginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πξαγματευόμενος πεξί τῆς</i>
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èv τοïs èπryea@opévois Maryixoïs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Cartha- ginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πραγματευόμενος περ</i>? τῆς <i>άπο των ζώων τροφ</i>ῆς, 717. d.
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èν τοῦς ἐπεγξα Φομένοις Μαγικοῦς</i>, 431. 2. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πξαγματευόμενος πεξί τῆς</i> <i>άπο τῶν ζώων τξοΦῆς</i>, 717. d. <i>έν τῷ πεξί Φξονήσεως</i>, 369. c.
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èv τοῖs ἐπεγρα Φομένοιs Μαγικοῖs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Cartha- ginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πραγματευόμενος περὶ τῆς</i> <i>ἀπὸ τῶν ζώων τροφῆς</i>, 717. d. <i>ἐν τῷ περὶ Φρονήσεως</i>, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b.
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èv τοïs èπryea</i> Φομένοις Μαγικοϊς, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Cartha- ginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πραγματευόμενος περί της</i> <i>άπο των ζώων τροφής</i>, 717. d. <i>έν τῶ περί Φρονήσεως</i>, 369. c.
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èv τοïs èπryea@opévois Maryixoïs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Cartha- ginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πραγματευόμενος περί τῆς</i> <i>άπο τῶν ζώων τροφῆς</i>, 717. d. <i>έν τῷ περί Φρονήσεως</i>, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. <i>Colophonius</i>, 301. c. 601. c.
 tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Thesfala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. c. Thrafyllus, 335. d. Thrafymachus, έν τῶ ὑπές Λαςισσαίωνς 624. c. Thucydides, ἐν τῶῦ ὑπές Δαςισσαίωνς 624. c. Thucydides, ἐν τῶῦς Ἱσοςίαμε 620. c. 626. a. Timaeus, 269. a. 301. c. 334. d. 337. a. 350. a. Timaeus, Locrus, ἐν τῶ Φυσικῶ γςαμματι, 604. a. Timo ἐν τοῦς Σίλλοις, 301. a. 	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èv τοïs èπryea@opévois Mayinoïs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πeayuarevouevos πeei τῆs</i> <i>àπò τῶν ζώων τeo@ñs</i>, 717. d. <i>èv τῷ πeei @eovíσews</i>, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. <i>Colophonius</i>, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b, 625. c. Athenieth-
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èν τοῦς ἐπεγξαΦομένοις Μαγικοῦς</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πξαγματευόμενος πεξί τῆς</i> από τῶν ζώων τεοΦῆς, 717. d. εν τῶ πεξί Φεονήσεως, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. Colophonius, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b, 625. c. Atheniefa-fis, 46. d. 601. b.
 — — tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Theilala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. c. Thrafyllus, 335. d. Thrafymachus, iv τω υπές Λαιρισταίωνς 624. c. Thucydides, iv των Γσορίων 620. c. 626. a. Timaeus, 269. a. 301. c. 334. d. 337. a. 350. a. Timaeus, Locrus, iv τω Φυσικώ γεάμματι, 604. a. Timo iv τοις Σίλλοις, 301. a. Timo, Phliafius, 550. d. Timoeles, comietis, 476. d. 	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èv τοïs èπryea@opévois Mayinoïs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πeayuarevouevos πeei τῆs</i> <i>àπò τῶν ζώων τeo@ñs</i>, 717. d. <i>èv τῷ πeei @eovíσews</i>, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. <i>Colophonius</i>, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b, 625. c. Athenieth-
 — tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Thesfala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. C. Thrafyllus, 335. d. Thrafymachus, in τω υπές Λαιοσσαίωνς 624. c. Thucydides, in ταις Isogiaus 620. c. 626. s. Timaeus, 269. s. 301. c. 334. d. 337. s. 350. s. Timaeus, Locrus, in τω Φυσικώ γεαίμματι, 604. a. Timo in τοις Σίλλοις, 301. a. Timo, Phliafius, 550. d. Timotheus, Milefius, 308. d. 	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èν τοϊς ἐπεγξαΦομένοις Μαγικοϊς</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πξαγματευόμενος πεξί τῆς</i> από τῶν ζώων τεοΦῆς, 717. d. εν τῷ πεξί Φεονήσεως, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. Colophonius, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b, 625. c. Athenietafis, 46. d. 601. b. Xiphodres, 567. d.
 tragicus, 570. Thesprotis, Sibylla, 333. d. Theilala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. c. Thrafyllus, 335. d. Thrafymachus, έν τῶ ὑπές Λαςισσαίων, 624. c. Thucydides, ἐν ταῦς Ἱσοςίμως 620. c. 626. a. Timaeus, 269. a. 301. c. 334. d. 337. a. 350. a. Timaeus, Locrus, ἐν τῶ Φυσικῶ γςαμματι, 604. a. Timo ἐν τοῦς Σίλλοις, 301. a. Timotheus, Milefins, 308. d. Timotheus, Pergamenus, ἐν τῶ πἑςὶ τῆς 	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>èν τοῦς ἐπεγξαΦομένοις Μαγικοῦς</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πξαγματευόμενος πεξί τῆς άπο τῶν ζώων τξοΦῆς</i>, 717. d. <i>ἐν τῷ πεξί Φξονήσεως</i>, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. Colophonius, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b, 625. c. Atheniethfis, 46. d. 601. b. Xiphodres, 567. d.
 tragicus, 570. Thesprötis, Sibylla, 333. d. Theflala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. C. Thrafyllus, 335. d. Thrafymachus, iv τω υπές Λαςισσαίωνς 624. c. Thucydides, iv των Ισοία 620. c. 626. a. Timaeus, 269. a. 301. c. 334. d. 337. a. 350. a. Timaeus, Locrus, iv τω Φυσικώ γεάμματι, 604. a. Timo iv τοῦς Σίλλοις, 301. 2. Timo eles, comietis, 476. d. Timotheus, Milefius, 308. d. Timotheus, Pergamenus, ir τω πέςί τῆς των Φιλοσόφων ανδεείως, 496. d. 	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>iv τοιs ἐπεγξα Φομένοιs Μαγικοιs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πξαγματευόμενος πεξί τῆς</i> από των ζώων τεοΦῆς, 717. d. έν τῶ πεξί Φεονήσεως, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. Colophonius, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b. 625. c. Atheniefafis, 46. d. 601. b. Xiphodres, 567. d.
	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>iv τοιs ἐπεγρα Φομένοιs Μαγικοιs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πραγματευόμενος περί τῆς</i> από τῶν ζώων τροΦῆς, 717. d. εν τῷ περί Φρονήσεως, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. Colophonius, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b, 625. c. Athenietafis, 46. d. 601. b. Xiphodres, 567. d. Zaleucus, Locrus, 309. a. 352. a. Zamolxis, heros τῶν Πυθαγόρα γνωρίμαξ.
 tragicus, 570. Thesprötis, Sibylla, 333. d. Theflala Sibylla, 333. d. Thomas, 502. C. Thrafyllus, 335. d. Thrafymachus, iv τω υπές Λαςισσαίωνς 624. c. Thucydides, iv των Ισοία 620. c. 626. a. Timaeus, 269. a. 301. c. 334. d. 337. a. 350. a. Timaeus, Locrus, iv τω Φυσικώ γεάμματι, 604. a. Timo iv τοῦς Σίλλοις, 301. 2. Timo eles, comietis, 476. d. Timotheus, Milefius, 308. d. Timotheus, Pergamenus, ir τω πέςί τῆς των Φιλοσόφων ανδεείως, 496. d. 	 Xanthus, Lydius, 333. b. <i>iv τοιs ἐπεγξα Φομένοιs Μαγικοιs</i>, 431. a. Xenocrates, 301. b. 697. d. (male Carthaginienfis, 44. a. 590. c.) Chalcedonenfis, 419. a. 604. c. <i>idia πξαγματευόμενος πεξί τῆς</i> από των ζώων τεοΦῆς, 717. d. έν τῶ πεξί Φεονήσεως, 369. c. Xenophanes, 300. c. 302. a. 711. b. Colophonius, 301. c. 601. c. Xenophon, 406. d. 624. b. 625. c. Atheniefafis, 46. d. 601. b. Xiphodres, 567. d.

Digitized by Google

Vol. V. p. 133 P 184

Zeno, 414. b. 643. b. 697. d. Parmenidis au- Zethus, mufices inventor, 323. b. ditor, 301. d.

Eleates, 496. c. 575. b. Zeno, Cittieus, 253. b.

416. a. 594. b. 584. c.

Zeno, Myndius, 29. c.

Zopyrus, Heracleota, 333. a. — — Thrax, Alcibiadis paedagogus, 109. d' Cratetis discipulus, 301. c. Roicus, 413. a. Zoroaster, Medus, 304. a. Herus Armenius, genere Pamphylius, qui est Zoroaster, 598. d. 599: a. 1)

XXIV. MELITONIS, epilcopi Sardensis in Lydia), (non Sardicen? fis, ve Episcopio dicitur III. Instit. theol. sect. s. c. 7.) fragmenta ex Apologetico pro Christianis, circa A. C. 170, post L. Veri mortem scripto b) ad imper. M. Antenium, extant apud Eufeb. IV. 25. hift. et in Chronico pasichali, quod Alexandrinum vulgo adpellant, p. 259. 260 edit. Cangii. Apud Eusebium ibi verba in Tar Siarayuarar roclius forte cum Schurztheischio ra µanaeiry de edictis praesectorum provincialium, quam cum Valesio de iusis imperialibus intellexeris, [nisi in Dodwelli partes abire malueris, qui 1: 1. p. 275. de vrbium potius decretis cogitandum effe flatuit.] Alia Melitonis fragmenta vide fi placer apud Halloixium in Melitonis vita tom. 2. Scriptor. Or. pag. 835. Sitemque Gallandum in Bibl. P.P. tom. I. pag. 677. fq. et Woogium in differt: II. p. 31. fq. vbi haec fragmenta auctiora exhibentur, quam a Gallando post fuerunt repetita, quanquam et his addi nunc possiunt ea, quae in Nicephori Catena in Odat. tom. I. p. 283. auctiora, quam apud Woogium, leguntur. Vnum ex maxime memorabilibus inter haec fragments illud T 2 eſt ≃

g) Post hune indicem reposuerat Fabric. Exctrpta Theodoti priora, atque ex orientali ita diffa doffrina, temporibus Palentini, gr. cum versione latina Franc. Combefif., quam, Pabric. adnotauerat, nune demum videre lucem, et descriptam effe ex autographo eius, quod seruatur (olim) Parisiis in bibliotheca PP Dominicanorum, via ad S. Honoratum. At enim cauffant, cur ego h. l. excluferim, iam fupra ad nr. 4. declaraui, Harl.

a) De hoc Melitone praeter scriptores sacpe laudandos, Caucum, Tillemontium, Du Pinium atque Ceillierium, inprimis confulendi funt Car. Christian Woog in Differtat. II. de Melitone Sardium in Asia episcopo, Lipsiae, 1744. et 1751. 4. editis, et Gallandus in Prolegom. ad Bibl. PP. tom. I. cap. XXIV. p. CXIX. f. Keil.

b) Post huius enim mortem hunc apologetieum librum scriptum esse, ex eo videtur intelligi posse, quod alioquin ei non minus, quam Antosino fuisset inscribendus, nec potuisset etiam foli Antonino faustum mern ra mules imperium omi-

nari Melito, nulla plane fratris mentione adiecta; Accedit vero etiam difertum Eusebii in Chron. et Chronici Alexandr. testimonium, in quo quippe hic liber anno CLXX. adfignatur. Atque horum testium antiquorum auctoritate tutius profecto videtur cum Io, Clerico in histor. eccl. duorum primor. seculor. pag. 730. itemque Dodwello in Differtt, Cyprian. Diff. X1. §. 39. pag. 264, fq. et Ant. Pagio in Crit. Baron, ad an. CLXX. tom. i. p. 166. acquiefcere, quam recentiorum coniecturas sequi, quos inter Tillemontius quidem in: Memoir. pour serv. à l'histoir. eccles. tom. II. part. III. pag. 113. et Ceillier in hift. des Aut. eccles. tom. 11. pag. 76. anno demum CLXXV. sut serius adhuc scriptum eum fuisse statuerunt, Sam. Basnagius vero in Annal. polit. ecclef. ad an. CLXXVII. §. 3. tom. II. p. 163, ad hune ipfum annum 177. eum referendum effe iudicauit, caque in re secum consentientes quoque habuit Nath. Lardnerum in: Glaubwürdigk. der euangel. Geschichte, part. II. vol. I. c. XV. p. 262, et Orlium in hift. ecclef. tom, II. lib. IV. p. 286. Keil.

Digitized by GOOGLE

est, in quo catalogus librorum V. T. exhibetur, ex procemio Excorder illud desumtum, de quo videnda, quae in illud commentati sunt Woogius Dissert. I. S. XV. pag. 44. et Diss. I. pag. 38. Schmidius in histor. Canon. lib: I. febt. I. S. 56. pag. 150. et Eichhornius in Introd. in libr. V. T. tom. 1. S. 51. p. 120. 59.]

Ad catalogum feriptorum Melitonis dependitorum qui in laudato Eufebii loco et apud Hieron. de feript. stelef. e. 24. exflat '), et de quibus Tillemontius et Caueus in Melitonis vita [itemque Woogius in Differt. II.] differunt, notabis quod librum qui in notabis fue Clavis inferibitur, aiunt MStum extare Parifiis in bibl. Collegii Claromontani '), continereque explicationem variarum S. feripturae vocum ') ad eum fere modum, vt notat Labbeus som. 2. p. 87. [et part. II. Nou. biblioth. MSS. p. 21.] qualeza in formulis spiritalis intelligentiae, quae inter S. Eucherii opera exstant, legere licet '). Deinde liber meel evoquére Seë non fuit de DEO corpore induto side de incarnatione verbi '), sed Meluto conatus

s) Qui tomen, quanquis fat multos huius viel libros enumerat, non videtur omnia eius scripta' complexus fuiffe. Certe Anastafius Sinaita in Odny. c. XIII., librum III. περί σαρπάστος Χρισά et λόyer es ro nuses Xpers commemorat, qui quanquam ab Eusebio et Hieronymo filentio plane practereuntur, tamen non videntur noftro abiudicandi effe; qua de re vid. quae disputarunt Ceillier 1. 1. p. 78. Woog. in Diff. II. p. 8. fq. et Gallandus I. I. S. IV. Keil. Fragmentum Melitonis emendauit P. Welleling Prolebb. c. 10. p. 83. Beck. d) Cui addendus est alius in bibl. Mesmiana Parisis olim exstans, de que videndus est Woogius in Diff. II. fq. qui apographon huius libri s Michaele Le Quien ex vtroque codice descriptum naetus est, ex quo totum librum cum orbe litterario communicare secum constituerat, postquam Magnus Crufius, Gottingenfis quondam theologus, ab eodem confilio in Differt. epift. ad Ckr. Wormium (Lipf. 1728.) p. 13. viris doctis a se fignificato, exequendo morte fuerat praepeditus. Verum nec hic promissis suis stetit, sed in vno hoc potius substitit, quod in Differt. laud. p. 21. fingulorum huius scripti Capitum syllabum dedit, et pag. 49. Caput 1. in quo membra Deo Patri in scriptura S. per argumonagen tributa, quid fignificent, exponitur, speciminis loco exhibuit. Quantum vero ex hoc iplo specimine iudicare licet, non magnam fane hac in re iacturam fecit orbis litteratus, neque fallum aut iniustum effe videtur, quod, teste quidem Gallando 1. 1. §. 111. vir quidam doctus de libro ifto post ipsius inspe-Stionem tulit iudicjum, non magnae eum poste vtilitatis effe. Keil.

e) Vt a deo vana indicanda fit b. Semleri coniectura, qui in *Hiftor. ecclef. feleff. capit. tom. 1.* pag. 50. fulpicatus eft, annoh haec clauis vel ad Apocalypfin pertinuerit, vel cadem fuerit cum. V. T. Eclogis ab Eufebio inter scripta nostri laudatis. ' Keil.

f) Simili modo et hoc notandum, in bibliotheca etiam academiae Ienenfis exftare Commentarium Apocalypticum Melitonis nomen prac se ferentem eundemque perantiqua membrana feriptum, quem cum nostri libro negi rus anoxaludeus Iwarrs eundem effe fuspicatus quondam eft, Io. Gottfr. Olearius in Biblioth. scriptor. eccles. p. 483. Verum hane suspicionem vanitatis aperte arguunt ea, quae de codem codice, post: Gott. Stollium in : Aufricht. Nachricht. von den Leben. Schrift. u. Lehren der Kirchenvät. c. V. §. 4. p. 67. obserusuit Io. Chph. Mylius in Memorabil. bibl. acad. Ienens. pag 315. Jq. qui ex przefat., commentaril in illo codice reperiundi perspicuedocuit, non esse eum a Melitone profectum, sed ab Anonymo potius ex 9. diuersis Interpretibus qui ex parte diu post Melitonem vixerant. collectunt atque confarcinatum. Keil.

g) Quemadmodum hace verba non modo interpretati funt ex veteribus quidem Rufinus, e recentioribus autem Christophorsonus et Roefslerus in Bibl. ecclef. tom. I. pag. 63. et alii, a quorum fententia nec alienos fe professi funt 10. Gottfr. Koernerus in diff. de imagine div. §. 12. p. 29. Ill. Schroekh in histor. eccl. Vol. III. pag. 117. et Chr. Franc. Guil. Walchius in Histor. haeref. vol. I. p. 600. Keil.

DEPERDITI SCRIPT, SEC. II.

Lib. V. c. I. 151

est illo libro probare, DEVM este corporeum "). Vide Petauii dogmata' theologica de DEO lib. 2. c. 1. §. IV. p. 90. et Ittigium de haerefiarchis sett. 2. c. 11. [itemque Caueum in Histor. litter. Script. eccles. tom. 1. pag. 71.]

Liber de transitu B. Virginis in Gelaliano decreto et a Beda reieclus, qui latine exstat in bibliothècis patrum et in bibl. concionatoria Combensii tom. VIII. pag. 646, non magis est antiqui illius Melitonis, quam satura aduersus monachos A. 1662. 12: edita gallice sub titulo l'Apocalypje de Meliton, de cuius auctore vide P. Baelii respons. ad quaestiones provinciales tom. 1. pag. 631. Plusibus argumentis illum librum de transitu B. Mariae oppugnat Nourrius set. 2. dist. V. pag. 558. seq. vt Natalem [P] Alex. aliosque omittam. Modo suffecerit notaile, gemini plane commatis scriptum cum illo este Passionem S. Iobannis, suangelistae, quam sub-nomine Melliti, Laodiceni episcopi, latine edidit Io. Maria Florentinius ad Martyrologium vetus S. Hieronymi p. 130. Vide quae notaui in codice apocrypho Noni Test. tom. 11. pag. 789. At ab illo Melitonis diuersus est, licet non multum diuersi argumenti, atque vt videtur antiquior liber, qui sub S. Iohannis theologi nomine de transitu B. Mariae exstat graece in variis bibliothecis. Vide Lambecium in Diario satri itines florentin form. 1. pag. 821. et bibl. Concionatoriae tom. 1. pag. 43. et tom. 7. pag. 643. sq.

Caeteri deperditi scriptores graeci christiani seculo secundo sunt s. PAPIAS S. Joannis ') discipulus "), Hierapolitanus in Phrygia episcopus, qui eodem fere tempore quo Smyrnae,

k) Hanc enim omnino fuisse Melitonis sententiam, vuque videtur Origenis testimonio, quod a Theodoreto Quaest. XX in Genes. adfertur, reperiturque etiam in Nicephori Caten. in Offateuch. tom. I. p. 49 confici posse, cum ipsa haud dubie Melitonis feripta ei ad manus adhuc fuerint. Ille enim hune virum diferte iis accenfet, qui imaginem Dei in corpore confistere adfirmarent, aitque iplum commentarios reliquisse meet sa iroumeror arau ror Deor, quibus quidem verbis videtur profecto fenfus infcriptionis huius libri ab Eusebio et Hieronymo servatae apertius declarari. Accedit, quod causam simul exponit Origenes, quae nostrum et alios sententiae ipfius defensores in errorem nunc induxerit, hanc nimirum, quod oculi, mares, brachia et alia membra humana Deo'in libris facris tribuantur, quodque patribus V. T. humana forma dicatur adparuille, quanquam non video, quomodo haec culpa, in noffrum ab Origene impacia, cum capit. 1. clauis ipfius, a Woogio, vt dixi, in lucem edito, possit contistere, cum ibi membra, Deo in libris facris tributa, non proprie, fcd angewaena Sus potius ab illo explicentur. Eodem vero modo nec hoc reperio, quo jure hic iple Woogius 1. 1. p. 53.

Vol. V. p. 184 7 185

fuerit sufficatus, annon hoc ipsum clauis illius specimen idem suerit cum illo, de quo nunc disputatur, neei iroquiere Geë libro, quam coniecturam alio tempore in peculiari libro se vberius expositurum este promisit, cui tamen promisso, quantum equidem noui, nunquam stetit. Keil.

i) Cum S. Iohannem commemoret Fabricius, vix licet dubitare, cum de Iohanne, apoftolo, cogitasse. Verum satis constat, hac de re inter antiquiores iam scriptores non vnam eandemque sententiam obtinuisse. Iohannis quidem discipulum eum fuisse, omnes concedunt, sed quinam ille fuerit, de to diu iam est litigatum, et etiamnum inter viros doctos ambigitur, aliis quidem de Ioanne, apostolo, aliis vero de seriore quodam Ioanne, presbytero, cogiuntibus. Ac Irenaeus quidem, qui primus huius rei testis extitit, l. V. 6. 33. quanquam non diferte declarauit, cuiusnam Joannis discipulus fuerit Papias ille, tamen haud dubie de Ioanne, cuangelista, cogitauit, cum eodem in loco, in quo Ioannis auditorem eum fuisse tradit, addat simul, Polycarpi quoque sodalem cum fuisse, quem alibi diferte Ioaunis, apostoli, discipulum fuisse narrat. Hincque etiam hac Irenaci,

Digitized by

152- Lib. V. c. I.

DEPERDITI SCRIPTORES SEC. II.

Vol. V. p. 185

Smyrnae Polycarpus, martyrium Pergami obiit¹), telle auctore Chronici Alex. p. 258. Confer Henschenium 22. Febr. Eius libri quinque Loyiav Rugianaiv Egnynozaes, sue et Hieron, c. 18. de script. etcles.^m) explanationis sermonum DOMINI, magnam partem constabant dictis, quae ab apostolis vel apostolicis viris sceminisque vtcunque accepta meminerat. Vide Eusebium III. 39. hist. qui ex illo ipso tamen opere ait apparere quod suerit opósea panegos rov vev, valde exili iudicio^m). Adde Casaubonum XVI. 69. od Baron. [stemque Lardnerum in: der Glaubwürdigh. euang. Gesch. part. 11. vol. 1. p. 183. fq.] Ex labro primo verba quaedam adsert Maximus ad Dionysii c. 7. de coelesti Hierorchia tom. 1. p. 32. [Ex quarto

naci, vt videtur, auctoritate moti, id iplum deinde repetierunt Hieronymus in Epist. ad Theod. Anastasius Sinaita, S. Maximus, Andreas Caefariensis atque Occumenius cum antiquis martyrologis Beda, Vluardo, Adone, Notkero, et recentiorum scriptorum fere plerisque. Eidem gamen sententiae inter antiquiores iam obstitit Euseb. Hift. eccles. I. III. c. 39. vbi negat, ipfum Papiam vilius Apostoli spectatorem se acque auditorem fuisse professium, sed Aristonis potius ntque Ioannis, presbyteri, auditorem eum fe dixiffe. monet. Quod, fi non ex iis, quae post recitat, Papiae verbis concludendo magis fibi vifus eft ingellexiffe, quam en diserta eius professione haufit, non video equidem, quo iure hoc ipfius, Papiae testimonium in dubium possit vocari, hincsue parum abfuerim, quin cum Dodwello in Differt. 1. in Iren. §. 3. Ioannem, apostolum, cum Iosane, presbytero, ab Irenaco commixtum fuisse statuam. Accedit vero, quod et alia sunt, quae, quo minus nostrum cum Ioanne, apostolo, versatum fuisse credamus, impedire videntur, de quibus, meo quidem sensu, omnium optime exposuit Ceillier in Histoir. gener. des Auteurs eccles. tom. 1. p. 683. Qui plura de hac re cognoscere cupit, is, praeter scriptores, a Fabricio et nobismet ipfis iam laudatos, adeat Grabium tom. 11. Spicileg. PP pag. 26. Jq. Du Pinium in Nouvell. biblioth. des Auteurs eccles. tom. I. . 53. et Gallandum in Proleg. ad tom. I. bibl. PP. c. X. S. I. p. LXVI. Keil.

k) Confer Tillemontium et Caucum in Papias vita. Halloixium tom. 1. pag. 651.

1) Huius tamen rei cum nulla plane in Graecorum Menaeis atque Menologiis vestigia occurrant, alii quidem de veritato huius narrationis prorsus dubitarunt, alis vero dixerunt, nomen eius antiquioribus quidem temporibus vtique in martyrum tabulis scriptum fuisse, sed postea ob

vnam alteramue ipfius opinionem, olim quidem fatis communem, post vero ecclefiae minus probatam erasum fuisie; quod tamen quo auctoro dixerint-equidem non video. Certius vero hoc est, Papiam nostrum apud Photium cod. CCXXXII. a Stephano Gobaro etiam martyris nomine infigniri. Cfri poterit hac de re Sam. Basnagius in Annal. polit. eccl. ad au. CXVII. tom. II. p. 35. Keik

m) Idem Hieron. epift. 28. ad Lucinium - fanforum papiae et polycarpi volumina falfus ad te romor pertulit a me effe translata, quia nec otii mei nec virium est tantas res eadem in alteram linguam exprimere venustate. Elogium Papiae apud Euseb. III 36 quod fuerit arme ra אמידם לאי גאיאלאדם אסיושדמדם אבן עפמראב הלאאשי, Inspectum et Valefio et Antonio Pagi ad A. C. 116. n. 3. quis in pluribus codicibus et in Rufini versione defideratur. Fabr. Cum Valesio hac in re fecerunt ctiam Roeslerus in Bibl. PP. vol. IV. pag. 85. et Stollius in : Freymüth. Vnter/uchungen, die Offenbahr. Johann, betreffend. p. 81. itemque in ipla Eusebii editione, in que verba ista e textu proscribenda iudicauit, arque Frid. Münterus in laud. Fragm. PP. Graecor. Fafc. 1. p. 13. [q. Contra vero Sec. 11. tom. 1. p 28. et Guil. Caucus in Hiftor. litter. fcript. ecclef. tom. I. p. 48. alique plures. Keil.

8) Quod fane abunde declarauit co, quod non tantam fe ex libris aliorum stilitatem capere poffe iudicauit, quantam ex hominum in vita adhuc fuperstitum, visa voce, hincque eiusmodi hominum de Iesu et Apostolorum sermonibus narratiunculis cupide inhiauit. Neque minus tamen aperta exilis iudicii eius documenta sunt, quas teste Irenaco adu. haer. I. V. c. 33. de regni millenarii gaudiis scripsit, quaeque, narrante Apolinario, Occumenio atque Theodoreto, de Iuda proditore in libris istis tradidit. Keik

Digitized by Google

Vol. V. p. 1857 186

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. 11.

quarto autem libro nonnulla referent Irenaeus I. V. aduer f. haer. c. 39. et Theophyl, in AS, apost, c. 1. Neque aliunde profecto, quam ex iisdem libris hausta esse videntur, quae ex hoc fcriptore proferant Andreas Caefar. in Apoc. c. XXXIV. Sorm. XII. Apollinar. in Caten. biblioth. Coislin. et Occumenius in Comment. in Acta apoft. c. 2, quaeque ex codice biblioth. Bodlei. in Incem edidit Grabius in Spicileg. tom. II. pog. 34.] Alia Papiae fragmenta vide collecta ab Halloixio in Papia'e vita tom. 2. firiptor. oriental. pag. 647. [q. et a Grabio tom. 2. fpicilegii Patrum pag. 30. fq. [et ex his repetita a Gallando in Biblioth. PP. tom. 1. p. 316. /q. His vero fragmentis nouum aliquod, e duabus catenis in biblioth-Anglic. et Venet. desumtum mortemque Iudae Iscariotae exponens, fibi addidiffe visus est Frid. Müntenus in Fragment. PP. Graecor Fase. I. pag. 17. fq. Verum non animaduer. tit Vir doctus, dudum excerptum fuille a Theophylacto in Commentar. in Act. Apolt. e. I. qua de re vid. quae notata sunt in Ephem. Goetting. litter. an. 1788. pl. 124. p. 1245. Contra vero omnino possent nouis quibusdam particulis fragmenta haec augeri, fi probanda estet Guil. Cauei suspicio in Hiftor. litt. feript. ecclef. 1. 1. p. 49. proposita, qua statuit, non modo illa fragmenta, quae Iren. 1. 1. c. 45. ex presbyteri cuiusdam ore referat. fed et celebres illos lambos, qui apud eundem lib, 1, c. 13. leguntar, Papiae nostro in acceptis esse referenda; de quo quid flatuendum videatur, doctioribus decernendum relinquimus, de Iambis illis infra adhuc plufibus dilputaturi. Quod verum integrum Papiae librum Nicephori atque Trithemii actate adhuc extitiste, ex hulus vtriusque scriptoris narratione fibi intellexiste vifi funt Halloixius atque Dupinus, id, quanquam magno his viris, nec fine omni forfitan ratione, vitio verterunt Caueus atque Fabricius in Nott. ad Trithem. tamen non videtur ab omni verisimilitudinis specie abhorrere, si sides habenda est auctori Inventarii rerum in Sacristia ecclesiae Nemausiensis reperiundarum circa annum Chr. MCCXVIII. confecti et a Menardo in Histoir. eiuil. eccles. et litter. de la ville de Nismes, (Paris. 1750. 4.) tom. I. editi, in quo pag. 67. Document. haec leguntur: Item inueni in claustro - librum Papie, librum de verbis Domini. Keil.]

Ab hoc Papia regni piorum in terris millenarii adsertores dicti Papianistas ") 1.5. cod, de Haereticis, ve notatum Cotelerio tom. I. monum. ecclef. graecae p. 765. Et Papiam in catalogum haereticdrum retulit Bernardus Luzemburgicus libro III. A Cerinthi craffo chilialmo longe tamen abfuille Papiam, cumque eo facientes plures antiquos ecclefiae doctores, difputat D. Petersenius in nube testium de regno CHRISTI lib. 2. pag. 73. scq. Vide etiam Nourrium [P] Adparatu ad bibl. Patrum libr. 2. diff. I. [Cferri etiam poterit El. Weihemaieri Diff. Papias Hierapolitanus in Afia Episcopus antiquissimus ex historia exclefightica rerrae (entatus. Witteb. 1694. 4.], Allegatur Papias ab Anonymo Graeco in Combefiin manipulo rerum CPol. p. 22. Alius Papias cum Onefimo martyr Romae, de quo Hen-

sententiam a se defensam in haereticorum numerum relatus eft, cum, wt fatis nunc inter viros rit, qui eam defenderet, sed communis ea ple- part. II. pag. 233. Keil. rorumque fere antiquioris acui doctorum fuerit Vol. VII.

o) Quo tamen nomine non maiori profecto iure opinio, qua de re vid. quae nuper disputanit adpellati funt, quam ipie Papias propter hane Celeb, Münscher in Handb. der christl. Dogmengesch. Vol. II. p. 438. fq. itemque in peculiari Commentat, inferte Henkii: Magazin für doctos constat, neque primus, neque solus sue- Religionsphil, Exeg. und Kirchengesch. Vol. KI.

fchenius

Alios

Schenius 16. Febr. Alius denique Papias glosfarii latini auctor, clarus circa A. C. 1063? de quo dixi in bibliotheca latina, [libr. IV. e. 7. itemque in bibl. lat. med. et infim. "actat. vol. V. pag. 576. De eodem effetur etiam Cal. Oudinus in Commientar. de Scriptt. etclef. tom. II. pag. 621. fq. Alius item: Papias, Laodicenus, medicus, "cum fratre eiusdem nos minis, de quibus vid. nostrum infr. Vol. XIII. p. 357. edit. antiq.]

2. QVADRATVS, polt Publium, martyrem, Atheniensis ")' episcopus, quem licet apostolicis temporibus proximum non minus fallo aliqui per angelum Philadelphiensis ecclefiae 1), quam fub angeli ecclefiae Pergamenae nomine Papiam in S. Johannis' Apocalypfi intelligi fibi perfuaferunt: Hadriano imp. circa A. C. 123.7) Atlienis Ilemein exigenti libruin pro religione nostra obtulit, e quo fragmentum feruauit Eufebius VV. 3. hift. vnde id repetunt Hieronymus de feript. erclef. o. 19. Syncellus p. 348. Nicephorus III. 21. hift. alique, [inter quos e recentioribus pertinent Grabius 1. 1. pag. 125. et Galland. in Bibl. PP: tom. 1. pag. 330] Ex Quadrato etiam nonnulla produxerat Eusebius, feculo VI: episcopus Thessalonicensis, libris X. contra Andream Monachum, tesse Photio cod. CLXII. 3 Confer Halloixium et Chueum in Quadrati vita, Henschenium ad 26 Maii, tom. 6. p. 557. Ig. qui Quadratum .: Magnefiae' episcopum et fub Decio martyrem, a nostro') recte distinguis Ittigium diff. de Patribus apostolicis p. 166, feq. et Grabium tom. 2. spicilegii p. 116, fq. qui contra Valesium, Lemonium Tillemontium aliosque probe observat, non esse distinguendos velut duos Quadratos, vnum Apoftolorum difcipulum, prophetico chrifinate ornatum, [Eufeb. H. E. I. 111. c. 37. et V. c. 7.] auctorein Apologiae et illum, de quo Dionyfius, Corinthius, apud Euleb. IV. 23. epileopum Athenarum; [quod ipfum praeter Grabium docere etiam Sudverunt Caveus 1. 1. p. 52. atque Dallacus de script. Dionys. Areop. 1. 1. Nihilominus tamen res haee nondum fatis euicta videtur Lardnero in: Glaubw. d. euang. Gefth. part. II. vol. I, p. 550. et Roeslero in Bibl. PP. vol. IV. pag. 24. Sed putaverim tamen, Hieronymi auctoritatem hac in re multo potiorem iudicandam effe omnibus ratiunculis a fententiae huius defensoribus in contrarium allatis. Keil.]

(p) Dionyfius Corinth. apud Eufeb. IV. 23.

a) Guius sententiae prima vestigia reperiontur apud Nicolaum Lyranum in cap. 3. Apocal: vbr dicunt, inquit, expositores communiter, quod ifte fuit Quadratus, fed nullum, qui ita flatuc. rit, nominatim commemorat. Post tamen idem -defendit Halloixius de scriptor. Orient. tom. I. in vit. Quadr. c. 21 Quam parum vero hace fententia probabilitatis habeat, ipprimis beneide-... monstrauit Grabius tom. II. Spicileg. p. 121. [q. Keil.

r) Hic igitur in tempore huius rei definiendo -Dallacum seguitur noster, qui et ipse in libr. de foriptis Dion: Arson, L. 1. 8. 13. pag. 83. eidem regnante adhuc Hadriano, cuius rei memoriam anno apologians hane adfignat. At in Delett. argum. 3 Gracci quidem d. 21. Septembr. Latini vero d. # Syllab, feript. de verit. relig. chrift. p. 156. 26. Maii celebrant. Cfr. quae de hoc martyrio pro anno 123. nelcio quo auctore, commemorat cius notauit Cyprianus ad Hieron. de fcriptor. potius an. 131. Sed multo potior effe videtur Gra- occlef. c. 19. in Fabric. Biblioth, ecclef. pag. 86. bii sententia, qui l. l. p. 122. sat commodis ar- Keil.

gumentis enicit, cam anno potius 126, Hadria, no traditam fuisse, eandemque sententiam' sequuntur etiam Pagius in Crit. Baron. ad an. CXXVI. (. [11. IV. et Gallandus in Proleg. ad tom. I. bibl. PP. pag. LXXIII. Keil.

s) Practer hanc vero apologiam alium adhuc librum Syngrammatis titulo infignitum Quadra. tum composuisse ex Eusebii Hist. eccl. 1. IV. 3. loco leuiter inspecto sibi intellexisse visi funt Centuriatores Magdeburgenses, quorum tamen errorem practer alios iure caftigauit Caucus in Hiflor. litter forigt eccles. 1. I. Keil.

(i) Qui tamen et iple dicitur martyrium subiisse

Digitized by GOOg

Vol. V. p. 108 7 187

SCRIPTORES DEPENDITI SEC. II.

Lib. K. c. I. 155

Alios complures Quadratos, in veterum monumentis obuios, refert Lemonius prolegomenis ad Varia facra, * 9. [itemque Halioixius de scriptor. orient. tom 1. pag. 690.] De nostro autem adscribere iunat locum Hieropymi epist 84. ad Magnum oratorem, quo alii etiam Apologiarum pro Christianis scriptores celebrantur: Quadratus Apostolorum disciputus et Athenisnsis pontifex ecclesiae, nonne Adriano principi Eleusinae sacra inuisenti librum pro nostra religione tradidit, et tantas admirationi ounibus suit, ut persecutionem grauissimam illius excellens sedaret ingenium.

3. ARISTIDES, Athenienfis, philosophus, vir eloquentifimus, eodem quo Quai dratus tempore Apologeticum pro Christianis Hadriano, imp., Eusebio teste in Chron. et IV. 3. histor. obtulit, magnam partent contextum sententiis philosophorum, quem imitatus postea Iustinus, vt scribit Hieronymus epist. 84. ad Magnum. Martyrologium [P] Rom. 31. August. addit Aristidem quod Christur Iesus folus essente ipso imperatore, luculentifime perorasse. Confer quae de hoc Aristide aliisque eius nominis dixi supra lib. IV. c. 30. [Vel. VI. p. 39. edit: recent.] In praesenti adscribam tantum haec Colomesii in paralipomenis de scriptoribus estelestasticis: Aristidis Apologetici fragmentum de Diemysio, Areopagita, adsert V suardus (et Ado 3. Oct.) in martyrologio e Menologio Gráecorum. Ex quo, iure mihi videor colligere, a vero prorsus non abhorrere, quod refert clariss Guilleterius in Itinerario gallice scripto, nempe apud quosdam Calogeros, qui proxime Athemas in momasterio Midelli habitant, extare Bibliothecam, in qua Aristidis Apologiam latitare credebatur. Cum hoc non confundendus Aristides, cui Iulius Africanus saeculo tertio dicauit Harmoniam genealogiarum CHR/STI apud Matthaeum et Lucam, teste Eusebio VI. 31. Hieronymo c. 63. Photio cod. XXXV.

4. AGRIPPA CASTOR, sub eodem Hadriano clarus, scripferat #AeyXer Gnostici haeretici, Basilidis, eiusque filii, Isidori *). Vide Euseb. IV. 7. hist. Hieron. c. 21. de script. sccl. *) et indiculo haeres. c. 2. Theodoritum lib. 1. de haeret. sab. c. 4. Alius suit Castor, V 2 Rhodius

a) Huius quoque refutationeu Agrippam edidiffe, non fatis accufate fcripfit nofter. Etenim Eufebius quidem et Hieronymus folum Bafilidem ab eo dicunt fuiffe refutatum. Theodoretus autem, poftquam et patrem et filium loco a noftro allato commemorauerat, in vniuerfum deinde monet, contra vtrumque decertaffe Agrippam, cognomento Caftorem, Irenaeum, Clementem et Origenem, quo non videtur fignificare voluiffe, fingulos contra vtrumque calamum ftrinxiffe, ideoque, quae nofter habet, parum certa fide nituntur, hincque iure fuo cautius hae in re verfatus eft Caueus in Hiftor. litter. fcriptor. scclef. tom. I. p. 57. Keil.

v) Quem, cum scribat nunc: Agrippam aduerfum viginti quatuor Basilidis volumina, quae in euangelium confecerat, fortissime disseruisse,

recte monet Fabricius nofter in not. huic leco subiecta, non satis accurate Eusebii vestigia secutum effe. Eufebium enim non dicere, Agrippant Asyxor fuum illis XXIV. Bafilidis libris oppoluiffe, et hos ex inflituto ibi confutaffe. Nam profecto cuilibet, Eufebii verba accuratius infpicienti atque examinanti, sponte in oculos incurrat necesse est. istum Agrippaç they to non adversus ipfos illos Bafilidis XXIV. Euangelii libros fcriptum, fed in co horum librorum mentionem tantum factam fuisse, Postquam enim hunc ixaruraror, vt dicit, אתדע Basihads they zor, quo דאי למיידאדת דאה ד' מיdoos yonraas revelauerit, commemorauerat Eusebius, hace deinde subiungit : inquirur vir auri, ra anobentu, Onoir autor, de mer to everythior, the. σαρα πρός τοις άχοςι συντάξαι βιβλία x. λ. Quare profecto mirandum eft, vno Io. Geo. Walchio in hiftor. ecclef. N., T. p. 811. Seq. excepto, omnes fcri-

Digitized by GOOGLE

156 Lib. V. c. I. SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II.

Vol. V. p. 187.

Rhodius $\chi govoy ga \phi es$ Apollodoro in bibl. [1. 11. 1. 3. Iofepho et pluribus feriptorum ecclefiasficorum] laudatus, de quo Ionfius lib. 2. de feriptoribus histor. philos. c. 15. [itemque ii, qui supra sunt laudati, 1. IV. c. XXXIV. vol. VI. pag. 126.] Alius Castor, Deiotari gener, de quo P. Baelius in Lexico historico, voi de Deiotaro, nota N. Alius Antonius Castor, botanicae rei cultor peritissimus, Plinii maioris aequalis, quem vide XXV. 2. et XX. 17. Alius denique Castor, sub Valentiniano tortus et exustus, teste Ammiano XXIX. 5.

5. ARISTO ex Pella, Palaestinae opido, Iudaeus atque inde Christianismi aduersus Iudaeos propugnator "), imperantibus Hadriano et Antonino, pio, clarus, scripsit, teste S. Maximo ad Dionys. c. i. de mysica theologia tom. z. p. 17. dialetter ") Mariores regi Iasapos, qua Iudaeum Alexandrinum, Papiscum, cum Christiano Hebraeo, Iasone, (incertum an illo ") cuius Act. 17. 5. et Rom. 16. 21. mentio,) disputantem ac denique conuictum et ma-

scriptores recentiores Hieronymi potius, guam Eusebii, cui ipse Agrippae liber ad manus fuit, vestigia hac in re secutos, rem hanc fic exposuil fe, vt Agrippae confutationem haec ipla Bafilidis BiBlie Spectasse defenderent, quo pertinent v. c. Caucus I. I. Gallandus in Prolegg. ad Biblioth. PP. tom. III. pag. 73. et, quod vix experialles, etiam Chr. Fr. Guil. Walchius in histor. haeres. tom. I. pag. 308. Quae cum ita fint, plane non licet definire, vtrum haec Agrippae confutatio ad certos quosdam Bafilidis libros, an ad ipía eius dogmata et instituta speciauerit, quanquam posterius Eusebii atque Theodoreti verbis priore multo conuenientius esse videtur. De ipso vero libro praeter ea, quae Euseb. I. I. ex illo refert, quaeque Gallandus etiam Biblioth. suae tom. I. pag. 330. inferenda putauit, nihil amplius ad nos confat, cum totus perierit. Keil.

w) Qua fide noster hoc, praecuntibus fere omnibus reliquis, qui de scriptoribus ecclesiasticis exposuerunt, tam confidenter defendat, non ausim equidem definire; cum nullus veterum scriptorum hac de re quicquam ad nos retulerit. Neque enim Eusebius atque Maximus, qui soli eius mentionem iniiciunt, quicquam aliud de co tradunt, nisi vnum hoc, eum ex Pella fuisse oriundum. Qua vero conditione víus et quo munere funcus fuerit, de co prorfus tacent. Cum igitur in Conflitutt. apoff. 1. VIII. c. 64. Anter Smyrnensis ecclesiae episcopos duorum Aristonum, prioris atque posterioris, nulla camen patriae ipforum fignificatione addita, mentio fiat, nelcio equidem, annon de horum posteriore et hic possit cogitari, vt non male suspicatus iam est Autor Magn. Biblioth. coclef. vol. 4. p. 564. lieet hec.

in dubium vocare studuerit Grabius in Spicileg. PP. tom. 11. pog. 127. consentientemque secum nactus etiam suerit ipsum Fabricium in Syllab. feriptor. de verit. relig. christ. c. 3. §. 2. pag. 152. Keil.

x) S. Lucae illam διαλεξαν tribuit Clemens fexto Hypotypofeon, teste codem Maximo. Fabr. Qua in re vel errasse Maximum, vel lectionem eius mutandam esse, nescio, an fatis recte coniecerit Grabius l. l. pag. 130. Keil.

y) Quod omnino fibi perfuaferant Sixtus Senenfis Bibl. fand. lib. II. p. 71. edit. Par. Pamelius in not. ad opusc. de Incred. Iud, inter Opp. Cyprian. Bartoloccius Bibl. Rabb. part. 111. p. a. num. 584. et alii, sed admitti non posse, bene demonstrauit Grabius 1. 1. pag. 120. a quo tamen, post Spencerum in Annotat. ad Origen. contr. Celf. lib. IV. pag. 57 Tillemontium in Mem. ecclef. tom. II. pag. 239. et X. p. 552. et Maranum in Vita Cyprian. Opp. eius prachaa, pag. EXXX. iure suo diffentit Gallandus |Proleg.| ad bibl. PP. vol. I. c. XV. §. 2. pag. LXXV. in eo, quod fictas has personas fuisse statuit. Licet enim hoc in Dialogis non infrequens fit, nelcio tamen, vtrum semper veleat, possique adeo et hic admitti, cum fimilis disputationis, a Chriftiano et Iudaco vere habitae, apud Tertullianum etiam mentio fiat in initio libr. contr. ludaeos, quam iple Grabius in Nott. ad tom. II. Spicil. pag. 240. parum abfuit, quin candem cum hac Papisci et Iasonis disputatione iudicaret. Accedit, quod, vt mox dicam, alia adhuc practer Aristonis nostri librum extitisse videntur disputationis slicuius, inter Papifcum et Iasonem habitae, acta. Keil.

Digitized by 6009

Vol. V. p. 187 2 183

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. IL Lib. V. c. l. 157

nus dantem introduxit. Laudant hanc dia her Origenes contra Cellum IV. p. 199. Hieronymus in epift: ad Galatas III. 13. et traditt. Hebr. in Genef. *) Opus ex Graeco latine pridem (circa S. Cypriaui, vt videtur, tempora,) conpertit Celfus quidam (incertum an Iconienfis epifcopus 44), cuius mentio apud Eulebium VI. 19. hift. p. 222.) fed [P] nihil nec de opere, nec de versione exstat praeter interpretis praefationem ad Vigilium, quae legitur inter Opu-Icula S. Cypriano adferipta pag. 30. edit. Oxon, [itemque in Append. p. CCXXXIII. edit. Marani Paril. 1726. ex qua eam recudendam curauit Gallandus I. I. vol. IV. pag. 437.] et pauchlima fragmenta, quae collegit Grabius tom. 2. spicilegii Patrum pag. 131. seq. [repetiitque Gallandus vol. I. pag. 331.] qui etiam ex hac diathéées petita esse putat quae de obsidione Betherae et Iudaeorum post illam expugnatam adflictione ex Aristone Pellaeo refert Eulebius IV. hift. ") Confer etiam, fi placet, quae de hoc scripto Guil. Spencerus

z) Nulla tamen Aristonis, tanquam Auctoris, ab vllo horum scriptorum mentione adiecta. Quare nescio, vtrum haec eadem sit disputatio cum illa, quam ei tribuit Maximus, an vero ab illa diuersa, de quo dubitasse iam videtur Ittigius in loco a noftro infra laud. pag. 96. Caeterum, quod Moshemius in Nott. ad versionem operis Origen. vernac. pag. 430. observauit, autofem huius dialezeus, quoniam Dialogi formam libro fuo inducrit, platonicae philosophiae videri deditum fuisse, id nollem viro doctistimo excidisse. Keil.

aa) Multo confidentius hac de re scripfit nofter in 'Syll. scriptor. de verit. relig. chrift. pag. 153, vbi hace habet: alius haud dubie ab Iconiensi episcopo. Ita autem reste profecto statuit, licet Grabius 1. 1. pag. 130. rem acque incertam dixerit. Commode enim Gallandus monuit in Proleg. bibl. PP. vol. IV. c. X. p. XIX. non debuisse in homine Gracco interpretem Latinum quaeri. Keil.

bb) Qua in re seentus eum quoque est Ceillier in Hift. gener. des Aut. eccl. tom. I. pag. 605. Verum, vt bene monuit Gallandus in Proleg. ad vol. I. I. I. pag. LXXVII. admodum infirmo fundamento haec fuspicio nititur, cum non modo difputationem plane non commemoret Eu. sebius, sed hanc praeterea loquendi rationem vsurpet: 'Apiswr & Mertados isopa, quae profecto hiftoricum potius librum, quam dialogum videtur fignificare. Neque tamen cum Io. Gottfr. Oleario in Biblioth. scriptor. eccl. pag. 76. dixerim: Betherae obsidionem et Iudaeac oppugnationem nostrum scripsifie. Contra vero multo probabi-

que ex Mosis Choren, Historia Armeniaca petito praeclare confirmat, desumta haec esse ex Historia orientali, ab Aristone conscripta. Posset tamen illa Grabii suspicio auctoris Chronici Paschalis forsitan consensu stabiliri. Is enim ad an. 2. Olympiad. CCXXVIII. pag. 255. diferte dicit, Apologiae, ab Aristone editae, in Eusebii histor. eccles. mentionem iniici, his quippe verbis vsus: Τάτφ τῷ έτα Άπελλης και Άρισων, ών μέμνηται Ευσέβιος ο Παμφίλα לד דו לאאאאטנעדואו מטדב ודם. פוֹמָ, וֹהוּסוֹטשטוי מהסאפץומה בטידעצוי הנפו דאה אמשי אָשְמָה SeeveBeas 'Adoury דַשָּ Buoida. Verum Sponte in oculos incurrit, quam exiguam haec narratio fidem merestur, cum Eusebius quidem vnum Apellem haereticum, nuspiam vero Apologetam, commemoret, neque Aristonem apologeticum Hadriano libellum exhibuisse, vspiam tradat, talemque nec in illa Papisci et Iasonis disputatione agnoscere potuerit, sed Quadratum tantum et Aristidem eiusmodi libros apologeticos. Hadriano obtulisse narret. Quare Caueus quidem in Hist. litter. scriptt. eccles. tom. I. pag. 58. Chronographum istum Aristidis atque Aristonis nomina, quae apud Eusebium occurrunt, temere confudiffe, et duos inde scriptores procudisse statuit; Fabricius autem in Syllabo fcriptt. de verit. rel. chrift. l. l. p. 153. locum eius ita fanare studuit, vt pro'Amet-Ans net 'Apisur in legendum effe diceret: o Methaiss 'Agiswr, I, qua tamen coniectura, vt bene monuit Gallandus I. I. nondum omnis loco macula abstergitur, cum nec hoc, Hadriano apologiam pro religione christiana ab Aristone Pellaco oblatam fuisse, vllibi tradat Eusebius. Vnde Gallandus 1. 1. multo profecto felicius, coniecit, vel statuendum esse, pro Aristide et Quadrato, quos lius eft, quod Gallandus. I. & afferit, teftimonio- apologias Hadriano porrexisse Eusebius dixerit, Chro-

> JOOQle Digitized by

158 Lib. V. c. It SCRIPTOR

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II.

Vol. V. p. 188 189

ad laudatum Origenis locum et Ittigius in diff. de patribus apostolicis pag. 91. seq. [praemilla Biblioth. PP. Apostolicor. itemque scriptores supra lib. IV. c. VII. vol. IV. p. 773. et a nobis in antecedentibus laudati.]

6. ABERCIVS, S. Papiae, vt aiunt, in episcopatu Hierapolitano successor, in actis eius, quae graece in Menaeis") et latine exstant apud Lipomannum [Vit. SS. tom. VI.] et Surium ad 22. Octobr. scripfisse fertur dostrinae librum valde vtilem, sine librum de difciplina in presbyterorum et diaconorum suorum vsum. Etiam Epistolam eius ad M. Auvelium imp. spiritum plane apostolicum redolentem, ex graeco Sirleti⁴⁴) codice dare voluit Baronius ad A. C. 163. n. 15. sed elapsam e manibus reperire iterum non potuit. Epistola Antonini ad Abercium legitur in iam memoratis Abercii Actis, Simeonem Metaphraster (vt agnoscit Allatius p. 130. de Simeonibus) auctorem agnoscentibus. Sed illa Acta licet quantius pretii videantur Halloixio in Abercii vita tom. 2. scriptor. oriental. p. 1-152. tamen exiguam fidem mereri, demonstrauit Tillemontius nota 3. ad vitam S. Papiae tom. 2. smemor. hist. cceles. pag. 540. Mentio Abercii Marcelli circa A. C. 230. apud Ensteb. V. 16. Jistor. Sed acta illa de longe antiquioribus leguntur temporibus. Alius Abercius, quem Alphei Apostoli F. aiunt fuisse. Vide Papebrochium tom. VI. Maii pag. 368.

7. HEGESIPPVS ¿ξ' Εβραίων πεπισευχώς fiue ex Iudaeo Christianus, teste Eufebio IV. 22. hist.") atque vicinus apostolicorum temporum, circa eandem, qua Irenaeus, aetatem scripsifie se innuit, defunctus sub initia imperii Commodi, vt ex auctore Chroniizi Alex. observarunt viri docti. Eodem Eusebio IV. 8. teste iv πέντε συγγράμμασιν ivπλανή παραίδοσιν τέ Αποσολικέ κηρύγματος άπλεσάτη συντάξει γραφής ύπομνηματioras. Hieron. c. 22. de script. eccles. omner a passione Domini vsque ad suam aetatem ecclefasticorum Abium texens historias ^B), multaque ad vtilitatem legentium pertinentia hine inde congregans quinque libros composuit, vt quorum vitam settatar, dicendi quoque exprimeret charabierem. Inter scriptores hist. ecclessation et capite primo p. 401 Fragmenta praeclara huius operis, et quod intercidis inprimis dolendum est, ex Eusebio et Photio coltigit Grabius tom. 2. spicilegii Patrum pag. 205-213. et Halloixius in Hegessippi vita tom. 2. operis

Chronographum istum per memoriae laplum Apellem atque Aristonem commemorasse, vel, quod magis probauerim, totum locum eius abiiciendum, cum in codice Holsteniauo recte eum desiderari testetur Cangins in Nott. ad Chron. Pa/ch. 9. 536. Keil.

cc) MSS. corum extant in Biblioth. Vindobon. Caclar. teste Lambecio I. VIII. pag. 253. 259. 262. itemque Coisliniana, auctore Montefalconio pag. 221. Keil.

dd) Baronius, qui Abercium primus latinis inferuit martyrologiis ad 22. Octobr., fcribit, Sirletum illam epistolam in antiquissimo codice vt ingentis pretii margaritam custodiisse. es) Qui tamen hoc non certa historiae fide tradit, sed ex eo tantum colligit, quod ex Euangelio secundum Hebracos, nec non ex hebraica lingua quaedam in medium protulerit. Keil.

ff) Ad quae Hieronymi verba non incommode observat Fabric. in bibl. eccles. nusquam tradere Eusebium, Hegesippum plenam historiam a Christi passione ad sua vsque, quibus scripferit, tempora pertexuiste, sed, quantum ex fragmentis, quae ex illo opere producat, colligi postir, eum Apostolorum potissimum res gestas persequutum esse ac primas ecclesiarum quarundam origines, alia vero parcius attigiste. Keil.

Digitized by GOOS

Vol. V. p. 189

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II. Lib. V. c. 1. 157

operis iam faepe Taudati de scriptorum orientalium vitis, p. 703-715. sitemque Gallandus in Bibl. PP. tom. II. pag. 59.68. qui et Valesii animaduerfiones subiecit, iisque nonnulla. etiam ex aliis defumta, addidit. Singulorum vero fragmentorum argumenta paulo vberius recensure Lardnerus in: Glasbwürdigk. der evang. Gesch. Part. II. vol. 1. pag. 252. et Lumperus in Hiftor. theolog. critic. part. III, pag. 108. fq. Tum vero fuerunt etiam, qui in nonnulla horum fragmentorum peculiaribus scriptis commentarentur, quo pertinent, quae in primum fragmentum, quod de martyrio Iacobi, fratris Domini, exponit, obferuauit Cl. 10. Melch. Faber in Prol. qua Eusebianae de Iacobi fratris Iesu vita et morte enarrationis partes quadam expluantur et defenduntur. Onold. 1793. 4. Idem fragmentum spectant etiam, quae disputavit Franc. Florius in libro sic inferipto: De quodam Hegesippi fragmento, et de nonnallis SS. Patrum locis mendose habtenus editis ac nunc primum mendatis opus ula duo posthuma, quetore Franc. Florio, in metropolitana Viinensium ecclefa Praeposito et Vicario generali. Bonon. 1793. 4. Quam parum vero in iis, quae de-coclesia sona actatis adhuc virgine s. haeresibus nondum conteminata, tradidit, fidem mercatur, pluribus demonstrare conatus est lo Ens in libro: in Hegesippi testimonium de acclefa virgine. Trai. ad Rhen. 1721. 4. Keil.] De Hegelippo vide etiam, fi placet Henschenium ad 7. Aprilis. [itemque Tillemontium in Mem. ecclef. tom. HI. part. I. pag. 79. et 430. Du Pinium in Nou. biblioth. des Aut. exclef. 10m. I. pag. 55. Sam. Basnagium in Annal. polit. ectlef. tom. II. pag. 110. 173. Ceillier in Hiftoir. gen. des Aut. ecclef. tom. I. pag. 100. [q. et Gallandum in Proleg. ad Bibl. PP. tom. 11. pag. VII. [q.]

Io. Maria Vincentius [in libro : 11 Meffic Venuto, historia spiegata e prouata a gli Ebrei in cento d'scorfi, Venet. 1659. fol.] incerta fide quaedam de S. Simeone allegat ex Hegelippi libro de supplemento euangelicae veritatis, de quo vide Wagenseilii tela ignea Satanas pag. 420. 424 seq. et Allatium de Simeonibus pag. 2. De liberiore versione latina librorum Iofephi de bello Iudaico, quae corrupto Iofippi nomine in Egefippum vulgo refertur, non repetarin, quae dixi lib. IV. c. 6. §. z. 58) sed tantum addam, quod Carolus Daubusius lib. t. de tessimonio Iosephi de CHRISTO. p. 16. tessatur perinde vt in Ambrosianae biblioth. codice, quem infpexit Mabillonius, sic etiam in codice Cantabrigiensi ad extremum sibri primi exstare haec verba: Bentissimi Ambrosii translatio ex losepho, liber primus explicit.

gg) Quae tamen in hac nous editione reche sunt omissa, cum non ad graecam, sed latinam potius Bibliothecam pertineant, facileque cuilibet in oculos incurrat, istum Hegelippum, fi quidem extiterit aliquis hoc nomine infignitus et a Iosepho diuersus, nullo plane iure eundem cum nostro posse indicari. Quare nec nos plura nune de hoc. librorum de bello iudaico scriptore obfernanda putavimus, fed lectores noftros ablegan: losippi de excidio Hierofolymitano historia S. Amdos potijus censemus ad ea, quae de illo, practer Fabricium in Bibl. Lat. vol. 111. l. IV. c. 3. p. 440. et in Biblioth. Lat. med. et infim. aet. vol. III. p. 582. fq. disputarunt Caucus in Hift.

litter. Script. etclef. vol. I. p. 265. Tillemontius in Memor. ecclef. tom. I. P. II. not. 49. ad-vit. Petri, pag. 181. feq. Du Pinus in Nouv. Biblioth. des Aut. eccl. tom. I. p. 3.3. fq. Oudinus in Comment. de script. eccl. tom. II. p. 1026 seq. et Gallandus in Proleg. ad bibl. PP. tom. VII. c. XX. vbi exhiberur Alex. Symmachi Mazochii peculiaris Differt. qua Egesippi s. verius Exbrosio restituitur, ex Ei. Commentar, in Kalend. eccles. Neap. vol. III. pag. 780. sq. depromentet in breuius contracta. Keil.

Fuit

Digitized by GOOGLE

160 Lib. V. c. I. SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II.

Fuit et Hegefippus Tarentinus mediae poeta comoediae, de quo dixi lib. II. c. 28. [vol.-W. p. 477. edit. recent.] et Hegefippus Halicarnaffenfis, strategus, memoratus Diodoro Sic. lib. XX. p. 786. De Hegefippis tribus 1. Historico, 2. Oratore, cui orationem de Haloneso tribuunt, et 3. Scriptore du aerus view, vide Vossium III. de hist.graecis p. 371. [q.

8. CLAVDIVS APOLLINARIS, Hierapolitanus in Phrygia epifcopus, nacenti circa A. C. 171. Montaniflarum haerefi fe oppoluit, nec multis annis post diem obiit fupremum. De illo videndi praeter Halloixium [tom. II. in vitis fcript. orient. p. 790. fqq.] Tillemontius tomo 2. memor. hist. eccles. parte 3. p. 89. fq. et Bollandus ad diem septimum Februarii, [tom. 2, pag. 4. fqq.] licet Baronius in martyrologio suo Apollinarem hunc ad diem octauum Ianuarii retulerit. [His addi possunt Caucus in hist. litter. scriptt. eccl. tom. I, pag. 67. Lardnerus in; Glaubwürdigk. der evangel. Gesch. part. II. vol. 1, pag. 500. seg. Ceillier in Hist. gener, des Aut. eccles. tom. II. p. 83. fq. et Gallandus in Proleg. ad bibs. PP. tom. I. pag. CXX.] Interciderunt eius.

Infigne volumen pro fide Christianorum ad M. Antoninum Verum. Hieron. c. 26. de fcript. sccl. et Euseb. 1V. 27. hist. vbi post vocabulum $\lambda ó \gamma os$ videntur excidisse verba úmèg tifs misseus, ex Hieronymo et Nicephori IV. 11. supplenda. [Nisi dicere malis ea ex Capite superiori cogitando esse repetenda. Aperte enim Eusebius, cum inter scripta Apollinaris primo loco commemorat $\lambda o \gamma ov t v m goos t v m goosgn µévov βασιλέα, ad ea respicit, quae iam$ $superioris capitis initio dixerat, Melitonem nimirum et Apollinarem edidisse <math>\lambda o \gamma s s$ úmèg tifs $\pi i 5 \varepsilon w s a mo \lambda o \gamma i a s$. Caeterum in hoc scripto illud forsitan occurrit, quod Euseb. hist. eccles. 1. V. c. 5. de victoria per legionem Melitinam, fulminatricem post dictam, ab Antonino reportatam, ex Apollinari nostro refert, vt non immerito iam suspicati funt Tillemontius et Ceillier 1. 1, cc. Keil.

Aduersus gentes libri V. Euseb, Hieron. et Niceph. qui dialogi more scriptos innuit. Legit et Photius cod. XIV.

De veritate libri III. Euseb. Hieron. et Niceph. Incertum num idem opus sub titulo megi evselbeias xoù adm9eias legerit Photius, an diuersum suerit de pietate megi evselbeias, [quod statuerunt Halloixius 1. 1. p. 796. et Gallandus 1. 1. p. CXXII.] atque idem forte cum illo úmèe ris miseus iam memorato. In his scriptis inter alia catholicam dostrinam [P] de CHRISTO anima humana praedito adserverat, vt testatur Socrates III. 7. hist; sitemque Niceph. 1. X. c. 14.]

Contra Iudaeos libri II. Eufeb. et Nicephorus. [In nonnullis tamen Eufebii codicibus horum librorum mentio prorfus defideratur, vnde verba illa: medes Iudaiss medirov ned devregov a librario quodam moleke fedulo addita fuisse, se iudicaturum fuisse medirov strothius in Nott. ad h. l. eaque e textu eliminaturum, nisi, vt addit, fieri quoque potuisset, vt errore circa homoeoteleuta admisso omitterentur. Posset tamen ad illorum codicum auctoritatem tuendam et hoc commemorari, quod horum librorum nec ab Hieronymo vlla mentio iniicitur, nisi iam plane in obscuro relinqueretur, vnde tandem horum Hibrorum mentio orta fuisset.]

Contra Montanistarum nascentem haeresin epistolae **). Euseb. IV. 27. et V. 19. hist. Theo-

hh) Miror nostrum has epistolas dixisse, cum aliter videatur statuisse. Ibi nimirum cum Hietamen ad locum Hier. c. 26. de scriptor. eccles. ronymus verba Serapionis, quae apud Euseb. hist. sccles.

Vol. V. p. 100

Theodorit. III. 2. de haeret. fab. Hieron. de S. E. c. 41. vbi de Serapione et e. 26 vbi de hoe ipfo Apollinari. Aduerlus eosdem etiam Concilium Hierapoli celebrasse traditur. Vide tom. I. Contilior, edit Labbei pag. 599. [Adde Baluzium I. I. pag. 5, (cuius observata repetiit etiam Manfi in Collect. concil. tom. I. pag. 691.) Tillemontium 1. 1. tom. 11. p. 422. Caucum 1. 1. tom. I. pag. 97. et Chr. Franc. Guil. Walchium in Hift. Concil. p. 83.] Cacterum auctor innominatus, cuius fragmenta contra Montanifas ex libris tribus ad Aber. cium Marcellum apud Euseb. V. 16. leguntur, non Apollinaris est "), vt [post Rufinum, Nicephorum, auctoremque libelli fynodici et inter recentiores Baronium ad cm 179. 6. IX.] perfualum etiam Baluzio p.5, feg. nouae collectionis Conciliar., [atque Le Qu'enio in Orient. Chrift. tom. I. p. 833.] neque Apollonius 44), de quo Euseb. s. 18. neque ve Valesio et pluribus aliis placuit ASTERIVS VRBANVS, qui pag. 182. apud Eusebium tantum vt tessis ab illo scriptore adducitur "), vt Dodwellus "") diff. IV. ad Irenatum §. 38. recte obferuauit : [pluribusque demonstrauit Frid. Andr. Strothius in Nott. ad Euseb. loc. cit.] fed alius, qui scripsit non ante A. C. 212. post Montanum iam defunctum, sine Rhodon (quem aduersum Phrygas infigne opus edidisse Hieronymus s. 37. tradit, st c. 39. Miltiadis in illo meminisse testatur **), siue alius °°).

Contra

scclef. l. V. c. 19. graece ita habent: πίπομφα νμῖν ng) Κλαυδία 'Απολλιναρία τῶ μαπαριωτάτα τῶ γενομένα iν 'Isgaπόλα τῆs 'Λείαs ἰπισκόπα γράμματα, latine fic expresseries: misi vobis Apollinaris beatiffini, qui fuit in Hierapoli Afiae epifcopus, litteras, in nota diferte monet, malle se voc. γράμματα reddere foripta, quam litteras cademque in re secum consentientes etiam habet Baluzium in Nov. Concil. collest. pag. 6. et Gallandum l. l. pag. CCXXI, frustra in contrasias partes abeunte Ceillierio I. l. p. 85. qui latina, vt videtur, Eusebii versione seductus, (Valesius enim acque ac alii isud vocab. γράμματα per litteras reddidit,) ipsum hune virum, dicit, epistolas Apollinaris commemorare. Keil.

 ii) Cuius fententiae fundamenta in eo potifimum pofita funt, quod Apollinaris, Eufebio tefte, fectam istam co tempore feripto impugnauit, cum primum enasci coepisiet, iste vero Anoymus librum suum, vt ex his ipsis fragmentis ab Eufebio feruatis intelligitur, post Montani demum, Maximillae et Theodoti mortem, adeoque multo ferius, composuit. Keil.

kk) Cuius fententiae multis, admodum tamen fallaci illis fufpicione ductis, fuiffe vifus eft Hieronymus de *[cript. ecclef. c. 40. Kiil.*

 I) Quare nullo modo pro auctore huius operis
 haberi poteft, nifi verba: iν τῷ αὐτῷ λόγφ κατά
 'Astguor OigBarier cum Valefio ad Eufeb. et Gal-Vol. VII.

lando in Proleg. ad Bibl. PP. tom. III. c. 11. p. XI. pro scholio vel Eusebii, vel veteris alicuius librarii habere velis, cuius tamen suspicionts ne leuissimum quidem adest indicium. Imo haec verba, vt bene iam vidit Gottl. Wernsdorsius in Comment. de Montanistis sec. II. vudgo creditis haereticis, p. 4. not. 8. haud obscure videntur declarare, istum Asterium Vrbanum ipsum susse for sussimation, inque secase sus gratiam Apologiam scripsisse. Omnino enim, quinam fuerit iste Asterius, in altissimo veterum de co filentio nos totos sugit. Keil.

mm) Qui olim ipfum Afterium horum fragmentorum auctorem iudicauerat Differt. IV. Cyprian. S. XI. p. 44. Keil.

nn) Quod ipfum anonymum etiam iftius libr. auctorem fecifie diferte tradit Eufeb. c. XVII. init. vnde profecto perquam probabile redditur, Hieronymum hunc ipfum Rhodonem fragmentorum ab Eufebio exhibitorum auctorem habuiffes qua in re recte eum videri iudicaffe, in Nott. ad cap. XXXIX, ftudiofe defendit Erneft. Salom. Cyprianu4, habetque fane hace fententia non exiguam veritatis speciem. Keil.

00) Quem nefeio, quo iure in hoc ipfo Miltiade, cuius modo mentio facta est, sibi reperisse visus est Clericus in *Histor. eccl. duorum secul* an. 157. S. 8. p. 679. quo quidem viro multo prosecto cautius atque sanius hac in re iudicauit Halloixius 1. 1. dum ipsum Eusebium scriptoris

X

hujue

Digitized by Google

Vol V. p. 190 P 191

Contra Scuerianos Encratitas scriplisse Apollinarem, testatur Theodoritus, an peculiari opere, non addit lib. 1. c. 21. de haereticis fabulis [vnde festimantius profecto iudicauit Gallandus 1. 1. quod hunc peculiarem librum flatuit.] Haec contra Montaniflas et Encratitas respiciens Hieronymus epist. 84. ad Magnum, quid, inquit, loquar de Militone, Sardenfi episcopo, quid de Apollinario, Hierapolitanae scol-sias sacerdote, Dionyfioque, Corinthiorum episcopo, et Tatiano et Bardesane et Irenaco Photini, martyris, successore, qui harrescon fingularum venena ex quibus philosophorum fontibus emanarint, multis volum.nibus explicarunt.

De Paschate liber, e quo fragmenta in chronico paschali, quod vulgo Alexandrinum audit pag. 6. fq. Cangii. Eadem leguntur in Vronologio Petauii ex codem loco depromta pag. 412. edit. Amstelod. fiteinque in Gallandi Bibl. PP. tom. I. pag. 680. atque Gottfr. Lumperi hiftor. theol, critic, de vita - SS Potrum part. III. pag. 30. /g. Fuerunt tamen etiam, qui propter Eusebii de hoc Apollinaris libro filentium eum ipfi totum abiudicarent, inter quos pertinent v. c. Tillemontius in Memor. ecclef. tom. 11. pag. 748. Lardnerus in opere factions iam laud. part. 11. vol. I. pag. 564. /q. et Ceillier in Hilloir. gener. des Aut. esclef. tem. 11. pag. 84. Quam exigui vero haec dubitatio ponderis fit, bene demonstrauit Galland, 1. 1. pag. CCXXI.]

9. SOTER, episcopus romanus "), cuius intercidit epistula ad Corinthias, quam perinde vt Clementis, romani, ad ecclefiam Corinthiorum epiltolam publice lectain et legendam scribit Dionysius Corinthius apud Eufeb. 1V. 23.

Liber contra Catephrygas fine Montaniflas. Vide auctorem Praedestinati c. 26. et 86. [Cum vero huius libri neque Eulebius, neque Hieronymus, neque alius vllus veterum fcriptorum vllam mentionem iniecerit, atque praeterea ne attigiste quidem videatur hic Soter Montani aetatem, vix licet dubitare, quin omnis huius auctoris de libro hoc narratio, in qua omnino plura adhuc, quae parum funt probabilia, occurrunt, falfa atque erronea fit iudicanda: id quod pluribus demonstrauit Coustant in epist. Pontif. Rom. tom. I. pag. 79. /q. agnoueruistque etiam Ceillier in Hift. gener, des Aut. eccl. tom. 11. pag. 90. et Chr. Guil. Franc. Walchius in Hiftor. haeref. tom. I. pag. 659. Keil.]

. Epistolas duas decretales, quae sub Soteris nomine hodie latine exstant, supposititias esse nemo dubitat. Plura de Sotere suggerent scriptores de Vitis Pontificum, et Bollandus 22. April.

[] 10. DIONYSIVS, Corinthi ante Bacchyllum epifcopus, Sotere romanum episcopatum tenente circa A. C. 170. clarus, scripsit varias epistolas"), quarum titulos et fragmenta

huius nomen ignoraffe defendit. Caeterum haec fragmente ex Eusebio repetierunt idem Hailoixius 1. 1. p. 798. /g. Lardnerus I. 1. part. II. vol. II. pag. 49 Jq et Gallandus in Bibl. PP. tom. III. p. 273. Ja. quorum tamen vterque sub Asterii Vr- p. 66. Keil. bani nomine ca ediderunt. Keit.

sedem occupauerit, mire inter se variant cum ve-

teres, tum recentiores, qua de re qui plura cognoscere cupiat, ei, praeter scriptores de Vitis Pontificum exponentes, confulendus inprimis eft Caucus' in Hiflor. litter. fcriptt. ecclef. tom. T.

99) Quas Eusebius loco in textu laud. cathopp) Quo successionis ordine et tempore hanc licas dicites cuius nominis vix potest alia caussa cogitari, nisi haec, quod non singulis hominibus,

Digitized by

ſcd

Pol. V. p. 191

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II. Lib. V. c, I. 163

menta quaedam Eulebius IV.23. leruauit. Ex epistola eius ad Romanos etiam nonnulla leguitur II. 25. hift. [quaé repetiit etiam Geo. Syncellus in Chronogr p. 341.] Confer et Hieron. t. 27. catalogi. Martyrium subit imperante M. Antonino "). Confer Henschenium VIII. Aprilir. Halloixium et Caueum in Dionysii vita, Grabium tom. 2. /picilegii Patrum pag. 214. sq. [a quo exhibentur etiam pag. 217 seq. fragmenta huius scriptoris ab Eusebio seruata, quae'ipia iam ante eum collegerat Haltoixius tom. II. pag. 774. et post eum repetierunt Coustant in Epist. pontis. rom. tom. L. pag. 75. seq. itemque Gallandus in Bibl. PP. tom. I. pag. 675. seq. qui de hoc ipio seruptore exposut etiam in Proleg. cap. XXIII. p. CXVII.] In Liberati breuiario c. 10. citatur Dionysius, Areopagita, Corinthiorum episcopus. Sed vocabulum Areopagitae ibi expungendum, vt Warthonus p. 285. ad Vfferii diff. de Areopagita observauit.

11 APOLLONII tres, vnus, Commodo imperante, Romae passus martyrium, de quo Hieronymus epistola 84. ad Magnum: Scripfit et Miltiades contra Gentes volumen egregium. Hippolytus quoque et Apolionius, romanae vrbis senator se) propria opuscula condiderunt. De Apologia eius pro Christianis, quam in Senatu pronunciauit, videndus Eusebios V. 21. et Hieron. c. 42. Catalogi"). Ceterum hic Apollonius licet inter Graecos in epistola Hiero-X 2

fed vniuerfis Christianorum coetibus fuerint definatae. Nam ab his catholicis huius viri epistolis sub finem capit. diferte seiungit aliam, Chrysophorae inscriptam. Caeterum has epistolas suas eodem in loco ipse Dionysius a pluribus queritur corruptas fuisse, ita quidem, vt alia omitterentur, ana vero adderentur; qua ex re frequens harum epistolarum vsus neque exigua, in qua fuerunt, auctoritas, satis aperte cognoscitur. Keil.

rr) Si quidem fides habenda eft Graecorum Menologiis, qui memoriae ipfius deftinarunt XXIX. Nouembr. eumque gladio volunt interemtum fuiffe. Cum vero hac de re nihil quicquam a veterum aliquo feriptore traditum fuerit, rectius eum alii fatuerunt a Latinis Confessionius tantum fuisse annumeratum, quos inter nominatim pertiment Tillemontius; in Mein. ecclef. tom. 11. part. 111. p. 88. et Du Pin in Nouv. Bibl. des Aut. eccl. vol. 1. pag. 69. Keil.

sr) Senatorem fuisse hunc Apollonium, non fine causa dubitat Stephanus le Moyne, quem vide prolegom. ad varia jacra * 32. [Eundem hac in re secuti sunt los Scaliger in Animaduers. in Eujeb Chron. pag. 225. Sam. Basnagius Annal. polit. ecclef. tom 11. p. 177. et Io. Clericus in Hist. ecclef. duor. primor. jecul. p. 778 Ruinartus vero in Ast. Martyr. pag. 72. in ambiguo rem reliquit. Dubitarunt autem propteres potis.

fimum ea de re, quoniam Eufebius dignitatis huius viri Senatoriae nullam plane mentionem fescerit; cui tamen difficultati Tillemontius in Mem. ecclef. tom. III. P. I. pag. 436. non incommode fic occurrit, vt Hieronymum huius rei notitiam vel ex Eufebiana martyrum hiftoria, in qua plura de hoc Apollonio tradita fuerint, dicat haufiffe, vel Romae ex aliorum narratione rem hanc cognouiffe, Keil.

tt) Quem ytrumque scriptorem in eo hic diverfos effe, quod Eufebius quidem istam Apologiam non litteris ab Apollonio dicat confignaram fuitle, fed eam iis vnice tradat absolutam fuiffe, quae in fui defensionem coram Senatu a Perenne judice ob fidem suam interrogatus perorauerit Apollonius, postque a notariis fuerint excepta. Hieronymns vero ex scripto cam ab illo recitatam fuisse narret, plures fuerunt, qui defenderent, atque Hieronymum hac ipsa de causa erroris arguere non dubitatent, ad quos e.e. pertinent Steph le Moyne in Proleg. ad l'ar. Sacr.*32. Valchus in Not. ad Eufeb. Pearfonius in Vindic. ep. Ignatii part. II p. 123. Caueus in Hyl. litter. fcript, ecclef. tom, I. pag. 86. et Anton. Pagi in Di/]. Hypat. p. 117. Verum quod pace tantorum virorum dizerim, non videntur mihi Eufebii verba satis occurate examinasse: diserte enim. vt bene iam obsernant Tillemontius 1.1 ea, qu.e coram iudice pronunciauis Apollonius, ab apologia eius

Digitized by GOOG

164 Lib. V. e. I. SCRIPTORVM DEPERDITI SEC. II.

Vol. V. p. 191 7 192

nymi referatur, non graece dixit sed latine, yt idem Hieronymus c. 53. docet. At Eusebius graece redditam illius apologiam suae martyrum historiae inseruerat, sed quae hodie non exstat De hoc Apollonio plura 'Tillemontius tom. 3. memor. histor. eccles. [part. III. pag. 92. et 436.) et Henschenius ad XVIII. Aprilis, tom. 2. p. 539. seq.

Alter Apollonius, [quem male eundem cum superiore iudicat Niceph. IV. 26.] Ephefepiscopus "") sub codem Commodo et Seuero clarus, aduersus Cataphryges et Pepuzianos feripsit, teste auctore Praedessiani c. 26. 27. Fragmenta vide apud Euseb. V. 18. [ex quo ea, additis animaduersionibus quibusdam, repetiit Gallandus tom. II. p. 199. seq. qui etiam in Proleg. huius tom. c. XII. p. XXV. seq. de hoc Apollonio pluribus est commentatus.] Aduersus hune Apollonium et Soterem, episcopum Romae, pro Montani secta pugnauit Tertullianus, vt idem auctor praedessinati c. 26. et 68. Nimirum vt ex Hieronymo c, 40. eatalogi discimus, librum septimum operis deperditi megi ensages proprie aduersus Apollomium elaborauerat.

Tertius denique Apollonius, episcopus Corinthiorum, Cerdonis oppugnator, de quo suctor praedestinati c. 23.

12. PINYTVS et ipfe sub Antoninis clarus, Cnossiae in Creta episcopus, Dionysii Corinthii aequalis, cuius epistolae ad Cnossios de nupriis et cassitate respondit ²⁰⁰). Vide Euseb. *IV. 21. et 23.* et Hieron. c. 28. catalogi. Niceph. *IV. 8.* et Baronium ad martyrolog. Rom. 10. Obsobr. Halloixium tom. 2. p. 786. feq.

[P] 13. PHILIPPVS, Gortynae, metropolis in Creta, episcopus, eidem Dionysio Corinthio apud Euseb. IV. 13. laudatus o medaulor arov Loyov scripsit aduersus haeretieum Marcionem. id. IV. 25. Hieron. e. 30. Niceph. IV. 9. Laudatur in Martyrologiis et fanctorum actis 13. April. Confer Halloixium in Oriental. scriptor. vitis tomo II. De aliis Marcionis oppugnatoribus vide B. Ittigii diss. de haerefiarchis pog. 154. seq. et Wetslenium ad Origenem p. 6. [itemque Tillemont. Memor. eccles. tom. II. part. II. p. 203. Casp. Sagittarium in Introd. in Histor. eccles. tom. 1. p. 1052. Io. Geo. Walchium in Hist. eccles. N. T. p. 855. et Chr. Guil. Franc. Walchium in Histor. haeres. vol. I. p. 533. sq.]

14. MVSANVS, inter Philippi et Pinyti acquales ab Eusebio IV. 21. memoratus scripsit επισρεπτικώταταν siue κάλλισον λόγον αποτρεπτικον ad fratres quosdam, qui ad Encrati-

eius diffinguit, dum sub finem capit. monet, huius viri vas ini τε dixass φωνα's ng) τa's anongúnas a's spòs πούσεν πεποίηται τε Περεινίε, πασαν τε την πρόs την σύγπλητον απολογίαν in Martyrum historia a se collecta deprehendi, vt nihil iam dicam de co, ex hac ipsa collectione Eusebiana certiora ab Hieronymo hac de re potuisse cognosci. Keil.

uu) Quod cum fola ignoti auctoris Praedeftinati fide nitatur, nón immerito incertum pronunciat Tillemontius Memor. Hift. eccl. tom. 11. vart. 111. pag. 68. Keil. ev) De his vero litteris eius nihil amplius conftat, nifi quod Eufebius et Hieronymus *ll. cc.* de illis narran't, eum Dionyfium, qui monuerat ipfum, ne caftitatis onus tanquam neceffarium fratrum ceruicibus imponeret, hortatum effe, vt folidiorem populo cibum in posterum impertiret, et transmissi iterum perfectioris doctrinse literis plebem sibi commissa aleret: vnde facile potest intelligi, eum asceticae vitae studio captum fuiffe, inque hac ipfa re perfectiorem, quam in Dionysio desiderabat, disciplinam posuisse. Ktil.

Digitized by Google

Vol. V. p. 192

Encratitarum haerefin defecerant. id. IV. 28. Hieron. c. 31. Niceph. IV. 11. Hinc inter Seuerianorum oppugnatores Musanus laudatur etiam a Théodorito lib. 1. hasret. fab. c. 21.

15. MODESTVS Irenaeo apud Eufebium iam praemittitur IV. 21. iam pofiponitur IV. 25. vbi præ cæteris eum hærefin Marcionis egregie oppugnaffe feribit. Librum illum ad fuam actatem perfeueraffe teflatur Hieronymus c. 32 additque ferri fub nomine eius et alia $\sigma v \gamma \gamma e \alpha \mu \alpha \tau \alpha$, [aut, vt in quibusdam etiam codicibus fenfu eodem legitur, $\sigma v \tau \alpha' \gamma \mu \alpha \tau \alpha$,] fed ab eruditis, inquit, quosi $\psi evdem i \gamma e \alpha \phi \alpha$ repudiantur. Fuere et alii Modelli, vt praeter plurimos martyres hoc nomine et in Hift Romana atque antiquis inferiptionibus obuios, Iulius Modestus, Hygini libertus, grammaticus, de quo viri docti ad Suetonium et Gellium: Modestus idem an alius, fub cuius nomine libellum de vocabulis rei militaris habemus, item Modestus, atchiepiscopus Hierofolymitanus, de quo videnda, quae ex Photio refert Fabricius bibl. gr. vol. IX. pag. 502. [a]

16. MILTIADES, $\pi e^{is} \tau is^{inw}$) $\kappa o \pi \mu i \kappa is a exportance, h. e. ad Marcum et Lucium,$ vel ad Marcum et Commodum³²) scrips Apologiam pro Christianis. Vide Dodwellum diss. IV. $ad Irenaeum §. 38. Ab illa diuersus <math>\lambda o \gamma es \pi p o s^{*} E \lambda \lambda \eta v a s,$ de qua Hieron, c. 84. Scrips et Miltiades contra gentes volumen egregium. Praeterea suit ipsus liber aduersus Indaeos ""), et alius aduersus Mentanistas, in quo inter alia²²) disputauit, non decere prophetami in ecstas i loqui. Ex illo Anonymus aduersus Montanistas scriptor apud Eusebium V. 17. quaedam retulit fratrem eum adpellans, vbi pro Miltiades male 'Alkistades habent quidam Eusebii codices. Quemadmodum verba V. 16. $\lambda o \gamma o v e s \tau n v \tau o v \mu e \tau a Miltiadov levous e$ aigeos rectius Valesio exponit Dodwellus p. 371. ad Irenaeum^a). Anonymum illum Hieronymus e. 39. Rhodonem antique vocat, fed ibidem parum accurate scribit ApologeticumX 3

tow) His opponuntur agrovres Exxination fiue episcopi, Euseb. IV. 24. extrem.

xx) Nifi malueris iftos Eggorras xoo pundes cum Valefio ad Euseb. Du Pinio in Nouv. Biblioth. des Aut. ecclef. tom. I. pag. 89. ct Cauco in Histor. litter. script. eccles. tom. I. pag. 82. de prouinciarum potius praesidibus interpretari, quibus et ipsis apologeticos libellos nuncupare interdum in more suit, quanquam, ve ingenue fatear, nostri explicatio hac multo potior esse videtur. Keil.

yy) Hunc cum libro contra gentes vnum tantum opus duobus libris conftans confecifie, ftatuit Dodwellus *l. l.* male tamen Eulebii verba, e quibus hoc cognosci posse iudicauit, interpretatus. Is enim hoc potius dicere voluit, virumque opus, cum illud. contra gentes, tum hoc aduersus Judacos, duobus libris constitis, vt gecte vidit Fabricius ad Hier. Catal. c. 39. Keil. 22) Imo vero hac in re totum illius libri argumentum occupatum fuisse putauerim. Id enim aperte fignificare voluit ille Eusebii Anonymus, fi dicit, librum fuisse a Miltiade scriptum, is δ άποδάκινσι περί τε μή δαν προφήτην is instága λαλαν. Euseb. V. 17. Keil.

a) Qua tamen explicatione aperte paulo argutiore plane non opus eft, fi Valefii et Strothii conicetura admittitur, qua, quemadmodum in fequenti Capite pro Miltride nomine 'Alaisaida vitiofe feriptum eft, ita hie e contrario Miltride pro 'Alaisaida ex fimili librariorum empre commemoratum fuiffe statuunt. Quare profecto non erat, quod ex his duobus Eusebii locis duplicem Miltiadem, alterum haereticum, alterum orthodo. xum, estingeret Ittigius de kaeres. secles. Jec. 11. p. 333. Keik.

Digitized by GOOG

166 - Lib. V. c. I.

SCRIPTORES DEPERDITI, SEC. II.

.Vol, V. p. 19: 2 193

Miltiadis datum Principi illius temporis '), [P] cum ex Eufebio debuiffet feribere Principibus. Ex eo autem, quod Tertullianus Miltiatem ecclessae sophistam vocat c. 5. aduersus Valentinianos, non licet concludere eum fuisse Rhetorem, led tophista potuit adpellari, siue codem modo, quo Tatianus supra §. 19. atque a christiana quam coluit philosopha a $\partial \dot{\rho}$ ins perse $\varphi_{i\lambda\sigma\sigma\sigma}\varphi_{i\alpha\sigma}$, vt verbes Eutebii de Miltiade Atar, siue quod in Apologetico et libro contra gentes veluti in foro causam christianorum egit '). In Honorii Augustod, codicibus male feribitur Melciades. Ceterum fuit quidam chetor, Miltiades, nostro prior, cuius apud Senecam controuers. 23. mentio [de quo vid. supr. L. 1V. c. XXXIV. vol. VI. p. 133. edit. recent. De M. Catio Miltiade vero, medico epicureo, vid. L. 111. c. XI. vol. 111. pag. 601.]

17. SERAPION, in episcopatu Antiocheno circa A. C. 190. ") Maximini successor, ex cuius epistola ad Caricum et Ponticum ") aduersus falsas prophecias Montanistarum, fragmentum

b) Quae tamen nonnullorum tantum codicum vitiosa est lectio, ab ipso Fabricio iure repudiata in Bibl. eccles. Keil.

c) Quorum vero, vt ingenue fatear, neutrum mihl probatur. Si enim priori sensu nunc diceretur sophista, non adpareret, cur eum alio nomine adpel affet, quam quo modo vius fuerat in Justino Philosopho significando: si vero posteriori sensu ita dictus fuisset, non intelligi posset, quomodo potuerit hoc nomine ab aliis scriptoribus apologeticis, nominatimque Iuftino modo commemorato, diftingui. Non magis tamen illa huius nominis explicatio mihi arridet, quae in Indice Latinitatis Ter ullianeae, editioni Semlerianae subiecto, proponitur, quaque eum ideo sie vocatum fuisse defenditur, quod disputando de quibuslibet rebus et scripturae locis multum posset, cum non videam, quorsum tum additum ecclefarum nomen fit referendum. Quod vero ex' hoc ipfo Tertulliani loco nonnulli, inter quos nominatim pertinent v. c. Ceillier in Hift. gener. des Aut. eccles. tom. I. c. 15. pag. 132. et Chr. Franc. Guil. Watchius in Hiftor. haeref. vol. I. p. 385. et alii id fibi intellexisse visi funt, Miltiadem contra Valentinianos etiam peculiarem librum scripsisse, id nescio, an satis tuto inde colligi possit, cum in vniuersum tantum de haeresiarcharum impugnatoribus ibi disputetur, nec doceri possit, Iustinum Martyr. atque Irenacum, qui Miltiadi iunguntur, Valentinianos istos nominatim oppugnasse. Caeterum plura de hoc Miltiade vid. in Chrift. Gotnofr. Derlingii Diatribe historica et critica de Miltiade, perantiquo Chri-

flianorum Illo et defensare. Brunsuic. 1740. 4. Keil.

d) Hune quidem annum epifcopatui eius adfignat Eufeb. in Chronic. Hieronymo contra c. XLI. proximum annum, h. e. an. XI. imperii Commodi commemorante. Vtrumque tamen ea in re errasse atque Serapionem anno demum 199. épiscopatum occupasse, pluribus euincère studuit Le Quien in Orient. Christ. tom 11. p. 203. huncque secuti etiam sunt Auctores operis nobilissimi:'L'art de verifier les dates des faits kistorig. col. 242. Huius vero erroris ipfe, vt puto, Eusebius facile se argui patiatur. Quod enim Dodwellus iam suspicatus est Liffert. IV. in Iren. S. XXXVI. p. 365. Eusebium annos, quibus federint episcopi Antiocheni, nullos videri certo cognitos habuiffe; id ipfe, ni fallor, haud obscure significat, dum de Serapione quidem hace tradit hiftor. eccie/. 1. V. c. 19, or ini Tur duλεμένων χρόνων, μετά Μαξιμινον επίσκοπον, της Αντιοχέων έχκλησίας, κατέχει λόγος γενέσθαι. Keil.

e) Niss forsitan scribendum potius sit Pontium. Ita enim hoc nomen non modo apud Euseb. 1. VI. c. 12. in omnibus codicibus scribitur, quanquam in 1. V. c. 19: omnes contra libri et scripti et editi ποντικόν exhibeant; sed eodem modo id efferunt etiam Hieronymus et Nicephorus, hineque idem in priori etiam Eusebii loco I. V. excudendum curauit Strothius, prius illud ex vicino Kaganov enatum ratus. Illud ipsum Kaganör nomen vero sunt etiam, qui Kaganör potius aut Kagregenor enuncient. Keil.

Digitized by Google

1

Vol. V. p. 193

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II.

Lib. V. e. I. 167

mentum apud Hieron. 1. 41. ex Eusebli V. 19. qui etiam subscriptiones quasdam aliorum episcoporum -adiunxit?). De aliis eius scriptis; vt libro ad Dominum?) qui ad Iudaeos defecerat, variisque epifiolis, et libro cuius praefationem ibidem producit, contra euangelium lub Pitri nomine falso editum et Docetis probatum, vide Eusebii VI. 12 [ex quo fragmenta haec repetiit Gallaudus in Bibl. P.P. tom. II. p. 163. feq.] Serapioni [de quo agunt etiam Socrates in Hift. ecclef. I. III. c. 7. et Nicephor. I. IV. c. 20. et 27.] in episcopatu Antiocheno circa A. C. 214. fuccessit [teste Euseb. VI, 11.] Afclepiades. [de quo vid. quae leguntur apud Tillemont. Mem. hift. ecclef. tom. 111. P. 1. p. 285. fq. et 516. fq.] Confer fi placet Halloixium tom. 2. de Orient, scriptorum visis. Quae de antiquiore Serapione, martyre sub M. Antonino, feruntur in Actis Apocryphis Meletii Ducis tom. V. Mali pag. 443. tanquam parum certa omitto.

18. PANTAENVS, Atheniensis 3, ex stoico philosopho') Christianus et Scholae Catecheticae Alex. praefectus, cui Clemens Alex., discipulus, eius successit, licet Clemenvis Pantaenum successorem fuisse, a Philippo') Sidete tradatur: quod forte ita verum este poteft, vt post suum ex India reditum, in quam ad euangelium ptopagandum millus erat a Demetrio, Alexandrino episcopo, in schola Alexandrina iterum docuerit. Squam sententiam praeter alios adornare suduerunt Tillemontius ad vit. Pantaeni, in Memor. ecclef. tom. 111. P. I. p. 519. et Dodwellus 7. 1. pag. 506. quos fecutus etiam est Cleric. in H flor. ecclef, duor, primor, fecul. p. 756.] Hic Pantaenus, fi a Clemente per apem Siculom intelligitur I. Strom, p. 274. non fane ita dicitur quod patria effet Siculus, [quod multis tamen defendere studit Mongitor in Bibl. Sicul. tom. II. p. 116.] fed potius, quod instar Siculae apis (erat enim in Sicilia et Hyblaeo monte') mel apiarium celebratiffimum) ex propheticis et apostolicis scriptis dulcisimum mel nosset componere. Plura de Pantaeno Eusebius V. 10. Hieron. c. 36. Photius cod. CXVIII. et e recentioribus Halloisius, [tom. 11. p. 839. [q.] Tillemontius, [tom. 111. P. 1. p. 287. Jq. et 518. [4.] Caucus [Hift. litt. foript. ett. tom. I. pag. 83. quibus addendi funt Lardnerus in d. Glaubwürdigk. d. euang. Gesch. tom. II. p. 1. p. 368. feq. Du Pinus in Nouv. Bibl. des Aut. eccl. tom. I. p. 78. Clericus 1. I. Sam. Basnagius in Annal, ecclef. tom. 11. pag. 207. Jog. Alta fantt. Menf. Isl. tom. II. p. 457. Ceillier in Hift. des Aut. ecclef. tons. 11. p. 237. Io. Henr. Michaelis in Exercit.

f) Ex quibus quidem subscriptionibus epistolam hanc in Concilio aliquo scriptam fuisse, sibi colligere posse visi funt Baronius, Tillemontius, Ceillier, et alif; quod famen inde minime sequi, bene iam admonuit Du Pinus in Nouv. Biblioth. des Aut. ecclef. vol I. p. 77. praeter quem cfrei etiam poterit Cel. Roeslerus in Bibl, PP. vol. IV. pag. 131. not. Keil.

g Imo Domninum. Ita enim hoc nomen apud Eusebium conftanter scribitur in omnibus fere libris vid. Dodwellum in Nott. ad fragmentum eius cum scriptis, tum editis, paucis modo Douver 1. 1. p. 507. Keil. commemorantibus, quam apud Hieronymum contra non pauci libri Domini nomen exhibeant, cuius loco vetustissimi tumen libri Domni potius

vocabulum ponunt, in quo haud dubie corruptum Domnini nomen agnoscendum est. Keil.

h) Si quidem fides habenda est Philippo Sidetae in fragmento a Dodwello ad calcem Differt. in Irenaeum pag. 488. seq. edito, cuius quippe vnius fide hoc nititur. Keil.

i) Qui fiat, quod Philippus Sideta eum Pythagoreum fuisse dicat, de co pluribus disputantem

POOt

Digitized by

k) Dødwell. ad frenaeum p. 501, fq. 1) Vide Plin, XI, 13. et 14.

168 Lib. V. e I.

Vol. V. p. 194 7 195

de scholae Alex. sic dittae catech. origine, progressu ac praecipuis dottoribus, inferta Symbol. litter. tom. I. part. III. p. 226. sq. et Mongitor. in Bibl. sicul. tom. II. pag. 116. sq.] Sitatur Pantaenus aliquando in eclogis Theodoti p. 808. vbi Clemens: $\Pi \alpha v \tau \alpha v v s \delta^2$, sinquit, $\eta \mu \omega v$ theyev. et non minus viua voce quam dia ourres au substantiation dogmatum thesauros exposuisse ab Eusebio traditur. Nullius tamen scripti titulum [P] adposuit Eusebius, forte quia nullum ipse vidit; vti nec Hieronymus, licet multos eius in scripturam commentarios extare scribat, Eusebii verba sicuti solet interpretans, non quae ipse legerit recensens. [Interpretem tamen eum egitse, docet etiam Anastasius Sinaita Anagog. contempl. in Gen. 1. 1. eum primis illis et vetustis interpretibus accensens, qui totum opus sex dierum de Christo et ecclesia intellexerint.]

19. RHODON, Afianus, a Tatiano Romae in scripturis eruditus, male Corodon dicitur in indiculo haeressum, qui sub Hieronymi nomine extat, c. 18. vbi Apellem, haereticum ab eo reprehensum legas. Colloquii cum Apelle¹⁰), a Rhodone habiti, mentio apud Euseb. V. 13. et operis aduerssus Marcionitas, mire in scipsis dissidentes ad Callistionem¹⁰): commentariorum item in Hexaëmeron, et voluminis, a Rhodone promissi, quo $i\pi i\lambda visess$ sue folutiones quaestionum e sacris literis, a Tatiano propositarum, traditurum se recepit. Hieronymus c. 37. addit aduerssum Phrygas sue Montanistas insigne opus, putauit enim Rhodonem illius esse auctorem ex quo fragmenta exhibet Eusebius V. 16. 17. Vide quae supra in Apollinari et Asterio Vrbano.

20. BACCHYLLVS, Corinthiorum episcopus, Dionysii, de quo supra, successor, atque caput episcoporum Achaiae, (vnde Archiepiscopum dici ab auctore Synodici, a Pappo editi, observat Caueus) Eusebio V. 22. et 23. memoratur, quo posteriore loco spistolas de Paschate ab co scriptae meminit, elegantem librum vocat Hieronymus c. 44.°) Idem sorte qui

m) Quod tamen non in peculiari aliquo libro, fed in eodem illo, cuius statim mensio iniicitur, opere aduersus Marcionitas ab illo expositum est. Keil.

o) Cuius operis nonnulla quoque fragmenta Eusebius l. l. seruauit, a Gallando in Bibl. PP. tom. II. pag. 144. Sq. cum notis Valesii repetita. Keil.

o) Hic tamen, cum hunc llbrum diferte dicat, ex omnium qui in Achaia erant, epifcoporum perfona fcriptum fuiffe, Eufebius vero hunc Bacchyllum idius fcripfiffe tradat, fuerunt, qui verique fcriptori non de vuo eodemque, fed diuerfis libris fermonem effe defenderent, quorum alter fuerit ounnium epifcoporum Achaiae nomine, alter vero priuatim fcriptus, quorum in numero nominatim fuit Caucus in Hift. litter. fcript. eccl. tom. I. pag. 94. Alii vero dubitantes, veri fcriptori maior fides fit habenda, nunc Eufebium, nunc Hieronymum fequi maluerunt, interque hos pro Eufebio quidem pugmuit Valefius, pro Hie-

ronymo autem Cyprianus in Nott. Atque hunc quidem nec ego dixerim, hac in re prorsus errasse, cum diserte iudicium aliquod de hoc Bacchylli libro, quod ipfi ab Eufebio minime fuerat suppeditatum, addat, cumque elegantem librum adpellet, adeoque aperte vel ipfe eum infpexerit, vel ex aliorum narratione plura, quam quidem Eusebius, de illo comperta habuerit. Forfitan igitur vtriusque scriptoris narratio ita inuicem poterit conciliari, vt solus quidem et suo tantum nomine vsus, sed a reliquis tamen Achaise episcopis influs et ex corum, vt Hieronymus di-, cit, perfona has litteras scripfiffe statuatur Bacchyllus, quae scita est S. Ven. Guil. Abrah. Telleri coniectura, quam in libello academico fic inscripto propoluit: Pars Actorum inter Afiaticas et reliquas ecclesizs super controuer so facrorum Paschatis tempore, ex Eusebii commentariis, graece et latine, cum notis grammaticis et Commentario historico-dogmutico, (Helmst. 1767. 4.) pag. X. Eodem vero inclinasse iam videtur

Digitized by Google

Vol. V. p. 194 7195

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. 11.

qui Bacchylides apud Euseb. IV. 23. [vbi Dionysius Corinch. cuius fuit sane Racchyllus no. fter coaeuus, vna eum Elpislo incitatse eum dicitur, vt Amastrensibus et reliquis coetibus Ponti scriberet.]

21. PALMA, episcopus Amassiridis et ceterarum ecclesiarum Ponti, cuius meminit Dionysius Corinthi episc, apud Eusebium IV. 23. videtur auctor fuisse epistolae de tempore Paschatis celebrandi, nomine episcoporam Ponti scriptae ad Victorem, episcopum Romanum, cuius apud eundem Eusebium V. 23. mentio. [Ibi enim diserte dicit Eusebius, hunc Palmam reliquis harum terrarum episcopis tanquam seniorem praesectum suisse, (av Παλμας as αεχαιότατος πρέτετακτο,) quo quidem prosecto credibile sit, literas, horum nomine scriptas, ipsum auctorem habuisse.]

22. THEOPHILVS, Caefareenfis. Vide fupra in Theophilo, Antiocheno, vbi varios Theophilos recenfui. Meminit Eufebius V.22. 23. et 25. Hieron. e. 43. Acta Concilii Palaeftini, quae fub Theophili nomine extant, fufpecta etiam videntur Ittigio adpendice diff. de Haerefiarthis p. 53. [Contra vero, Bedam fecutus, Theophilo ea vindicanda effe cum Baronio, Bucherio aliisque pluribus flatuit Gallandus in Proleg. ad Bibl. PP. tom. II. e. IX, pag. XX. vbi etiam haec ipfa Acta ex Bucherii editione, additis in margine Baluzianae editionis variantibus, repetit, quemadmodum p. 162. eiusdem tomi exiguum quoque illud fragmentum, quod Eufeb. V. 25. ex epiftola Synodi Caefareenfis ferusuit, fub Theophili nomine recudendum curauit, licet nec Eufebius, nec Hieronymus eam ipfi diferte tribuerint.] Clementis Alex. praeceptorem fuiffe, recte contra Baronium negant viri docti.

23. POLYCRATES, Ephefinae ecclesiae antifies, atque caput episcoporum Asiae, ex cuius epistola de controuerso Paschatis celebrandi tempore ad Visiorem, Rom. ecclesiae episcopum A. C. 196. defunctum, cum Polycrates annum aetatis 65. ageret, scripta, fragmentum occurrit duplex apud Eusebium V. 24. [quod ex hoc ipso series, series, fories, fragmentum occurrit duplex apud Eusebium V. 24. [quod ex hoc ipso foriptore repetierunt Petr. Coustant in Epist. Rom. Pontif. p. 95. et Gallandus in Bibl. PP. tom, II. p. 160. fg. qui et Valesii atque Coustantii notas subiunxit, ac in Prolegg. tap. VIII. pag. XIX. seq. de ipso Polycrate pluribus exposuit.] Pars prioris fragmenti ") etiam extat apud Euseb. III. 31. et latine apud Hieron c. 45. de S. E. Apud Eusebium ibi male avagntives legitur pro avazines 1). De supposititiis [IP] S. Timothei Astis, quae ad hunc Polycratem fallo refesuntur, dixi in codice Aporrypho N. T. p. 812. fq. Excerpta ex hoc foripto refert Photius cod. CCLIV. nullo laudato nomine auctoris, sed tantum hoc titulo: 'Ex time apacetur exists TimoSis 'Amosó Soury ea Ons. Et Ioh. Bollandus') testatur, nullum auctoris nomen in graecis

videtur Tillemontius in Memor. ecclef. tom. III. P. J. pag. 481. Keil.

p) Quod tamen Caucus in Hift. litter. fcript. eccl. tom I. pag. 94 male ab illo, quod I. V. c. 24. ab Eufebio exhibetur, diuerfum iudicauit. Keil.

q) De quo tamen non fine caufa contra flatuit Telierus in Proluf, fupr. laud, qua Partem Acto-Vol. VII. rum super hac controuersia ex Eusebii commentariis exhibet, p. 13. cui prius illud vocabulum praeserendum videtur, non solum ob aversiorray, quod iam adhibuerat, et totam scribendi genus in hac epistola idiurinauregor, sed maxime etiam ob Russia autioritatem, qui expresse vertit, requiret. Keil.

r) Ad 24. Ianuar. tom. II, Alt. Santtor. p. 566.

Digitized by GOOGLE

170 Lib. V. c. I.

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II.

Vol. V. p. 195 196

graecis codicibus effe praefixum, licer habeant illud latina exemplaria iam a Sigeberti Gèmblacensis vsque actaté; hic enim cap. 3. libri de feriptoribus ecclesiasticis Polycratem, Ephefiorum episcopum, adfirmat historiam de martyrio Timothei conscriptifie. Quod libenter credit Bollandus, atque Polycrati Ephelino, feriptori circa extremum fecundi a Chriflo nato feculi claro, illa Acta vindicat. Verum folidioribus argumentis ductus eadem longe post Polycratis illius tempora, feculo fexto aut fortallis quinto, a quodam Ephelinae ecclefiae homine conferipta effe, contendit Tillemontius tom. II. mem. ad. H.E. p. 265. fg. 475. fg. Polycrati etiam abiudicant Baronius ad Martyrolog. Rom. 24. Ian. Aubertus Miraeus notis ad Sigebertum, Vollius de Hift. Graecis pag. 207. Guil. Caucus in vita Timothei pag. 50. feq. editionis Anglicanae et in Hiftoria literaria, [tom. I. p. 94.] Hermannus Withus in Exere. de Timotheo tom. z. Misc. saer. alique. [inter quos nominatim etiam eft Ceillier in Hift. gener. des Autr etchef. tom. 11. pag. 285.] Vide etiam Petrum Halloifium in vitis Patrum orientalium tom. I. p. 559. Acta martyrii Timothei fcripta a Simeone Metaphraste nihil aliud funt quam Polycrati tributorum liberior paraphrafis, neque verifimilis est fententia Leonis Allatii ?) qui etiam altera illa adscribit eidem Simeoni, cum ante Simeonem a Photio lecta fuerint. Edita funt vtraque a Bollando), priora, Polycrati tributa, plus simplici vice inter vitas fanctorum vulgata, habentur etiam latine in Petri Pithoei Miscellaneis eccle-• fiastieis, editis vna cum Francisri Pithoei Codice veteris Canonum eeclesiae Romanae Paris. 1687. fol.

24. ATHENOGENES, martyr; de quo Martyrologia et Acta fanctor. 18. Ianuar. Hymnum adftantibus, iam ad ignem festinans reliquisse traditur, in quo Spiritum S. Deum celebrauit teste Basilio de Spiritu S. s. 29. Ab hoc Athenogenis hymno diferte eodem loco distinguit Basilius hymnum antiquissimum vespertinum, cuius auctorem ait se ignorare "), et qui ille ipse videtur quem hodie adhuc in vsu habet ecclesia graeca, et Athessogeni male tribuunt viri docti, vt Goarus p. 32. ad Eucholog. et Graeci in Horologio set cum his Steph. Le Moyne in Not. ad Var. sacr. p. 1195.] Alsi minus etiam verisimiliter auctorem putarunt Sophronium, patriarcham Hierosol. Basilio longe inniorem "). Confer Thomae Smithi Miscellanea priora Lond. 1686. edita [recus. an. 1710.] p. 152. e quo Hymnum illum vesper-

s) Lib. de Simeonum scriptis p. 126.

t) Latine tantum, non etiam gracee, vt odismat Caucus in Hift. litter. l. l. de Polycrate.
w) Verba Basilii haec funt: idože tois παradow ήμων μή σιωπή την χώρο τέ ίσπεριοῦ Çωτόs dixeo3op etc. Vifum eft patribus nostris ve/pertini luminis gratiam haudquaquam filentio excipere, sed mox vt adparuit, agere graftas. Quis autem fuerit dustor illorum verborum, quae dicuntur in gratiarym aftione ad lacernas, ösis pàr è narthe τῶν ήημάτων ἐπάνων τῦ ξπίλυχνία sύχως geslas, añaör ἐπ έχσμαν, dicere non possius. Populus tamen antiguam profert vocem, neque cuiquam visi funt impietatem committere qui dicunt, unique Harten my Tior hog ἅγιω πιύμω Θιῦ.

Laudamas Patrem et Filium et Spiritum S. DEI. Subiungit deinde: a di ris ng) ror vuror Agnvoylves irra cue. Quod si quis etiam nouit Ather nogenis hymnum, quem tanquam atind aliquod istrigeror valedictionis munus rois evosor ust is, qui praesentes aderant reliquit, festinans iam; ad consummationem martyris per ignem, is novit et martyrum sententiam de Spiritu.

v) Id quod ipfi Graeci iam improbarunt, in quorum Horologio, observante Le Moyne I. I. p. 1096. fic inscribitur: υμνος τε άγιε Αθηνογήνες, μάρτορος, ούκ ως Φασι τηνες άμαθως Σαφρονία, Πατριάρχα. Цεροαολύμων, μάρτυς τέτα, ό μέγας Βασίλαος. Keil.

Digitized by

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II. Lib. V. f. 1. 171

velpertinum Graecorum, breuis enim est, van cum matutino, quem et iplum fine caufa Athenogeni viri docti tribuunt, integrum apponere iuuat, licet vtrumque etiam dederit Vfferius diff. de fymbolo Apostalico Rom. ecclesiae vetere, Oxon. 1660. 4. p. 33. [praeter quem de vtroque hymno coaferendus etiam est Caucus in Diff. de libr. et. offic. eccles. Graecor. p. 27. Jq. subiuncha vol. 11. hist. litter. script. eccl. Keit. De hymno Clementis Alex. quem Antigeni (Athenogeni, eredo, scribere voluit) adscribit Cangius, dixi supra p. 104. [ed. vet.] Apud Epiphanium autem LXIV. zi. pro Athenogene nomen Athenagorae reponendum este, multi iam post Leopardum docuerunt et ipse monui supra p. 85. [ed. vet.]

Tuvos Eonepivos.

Vol. V. p. 196 7 197

Φως ίλαρου άγιας δόξης αθανάτε Πατρος έρανίε, άγίε, μάκαρος, Ίησε Χριςέ, ελθόντες επί την ήλιε δύσιν, ίδοντες Φως εσπερικον "), ύμνεμεν Πατέρα"), 'Υιον καj άγιον Πνεύμα " Θεόν "). "Αξιόν σε εν πασι καιροϊς ύμιτεσθαι Φωναϊς ") αισίαις, 'Υιε Θεε, ζωήν ο διδές "), διο ο κόσμος σε δοζάζα.

Hymnus Vespertinus.

Lumen hilare fanctae gloriae immortalis patris Coelessis, Sancti, Beati, IEsu Christe, quum ad solis occasum peruenerimus, lumen cernentes vespertinum, laudamus Patrem et Filium et Spiritum fanctum Deum. Dignus es tempore quouis sunctis vocibus celebrari, Fili Dei, vitae dator, quapropter mundus. Te glorificat.

Alia προσφώνησιε et ευχαριτία ἐπιλύχνιος in Conftitutt. Apostolicis VIII. 36. fq.") Praeter quam in iisdem Constitutt. II. 39. velperi dicendus commendatur Pfalmus CXL. (Hebr. 141.) ἐπιλύχνιος ideo a Graecis dictus, et cum hymno, fiue ευχαριτία ἐπιλυχνία perperam confusus a Iacobo Viserio: mane vero Pfalmus LXII. (Hebr. 63.) Confer vtroque in loco Cotelerium.

Υμνος Έωθινός.

Δόξα ἐν ὑψίτοις Θεῷ⁴⁴) καὶ ἐπὶ γῆς εἰςῆνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδαιία "). Λἰνῦμέν σε, Εὐλογῦμέν σε, Προσκυνοῦμέν σε, Δοζολογῦμέν σε, Εὐχαριτῦμέν, σοι διὰ τὴν μεγάλην σε δόζαν. Κύριε Βασιλεῦ ἐπεράνιε, δεὲ Πατὴς παντοκράτως. Κύριε Τιὲ μονογενὴ, ἰησῶ, χριτὲ καὶ ἀγιον Πνεῦμα. Κύριε ὑ θεός., Ο΄ ἀμνός τὰ θεῦ, ὁ ὑιὸς τοῦ Πατρός, ὁ ἀἰρων τὰς ἁμαρτίας τῷ κόσμε, ἐλέησον ἡμῶς, ὁ ἀἰρων τὰς ἁμαρτίας τῦ κόσμε; προσδεξωι τὴν ἀἑησιν ἡμῶν. Ο΄ καθήμενος ἐν

10) aise pes, Bafilius.

2) ngi vior, Balil. et ad finem Pfalterii in bibl. Bodl.

y) 9ez, Bafil. et Pfalter.

z), äfter a, Pfalter.

as interes. id.

bb) - di or o zormes topraga. id.

Hymnus Matutinus.

Gloria in excelfis Deo, et in terra Pax, Hominibus bonae voluntatis. Laudamus Te, Benedicimus Te, Adoramus Te, Glorificamus Te, gratias agimus Tibi, propter magnam gloriam Tuam: Domine Deus, Rex coeleftis, Deus Pater Omnipotens. Domine Fili vnigenite Iefu Chrifte, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris, qui tollis peccata mundi, Miferere nobis. Qui tollis peccata mundi, fuscipe deprecationem nostram, Qui fedes ad dextram Patris, Miserere nobis. Y 2

cc) Quae vero ibidem l. KII. 48. occurrit aporeuzy ianegaros, cadem fere est cum hymno superiori et verbis et sensu. Keil.

dd) Constitutiones Apostolicae VII. 47.

ee) Propier hoc initium ex angelorum hymno opud Luc. 2, 13. defumium, hie hymnus, no-

JOOQIC

Digitized by

172 Lib. V. c.I. SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II.

Vol. V. p. 197 7 198

de ξια τë Πατρός, ελέησον ήμας. Ότι σύ e Quoniam Tu folus fanctus, Tu folus Domiμόνος αγιος Σύ e μόνος Κύριος, Ίησες Χρι- nus, 'I u folus altissimus Jesu Christe, cum 505, es δόξαν θεϋ Πατρός. 'Αμήν. Sancto Spiritu, in gloria DEI Patris. Amen.

Καθ έκάσην ήμέρων ¹) εύλογήσω σε, καὶ αἰνήσω τὸ ὄνομά σε ἐς τὸν ἀἰῶνα, καὶ ἐἰς τὸν αἰῶνω τῦ αἰῶνος. Καταξίωσον Κύριε καὶ τήν ἡμέραν ταύτην [[] ἀναμαρτήτες Φυλαχθηναι ήμας. Ευλογητὸς ἐ Κόριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ ἀξεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε ἐς τες αἰῶνας. ᾿Αμήν. Ευλογητὸς ἐ Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σε. Ευλογητὸς ἐ Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σε. Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾶ καὶ γενεᾶ. Ἐγω ἐπα, Κύριε, ἐλέησόν με, Ἰασαι τὴν ψυχήν με ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγα, Δίδαζόν με τῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σε, ὅτι Σύ ἐ ὅ Θεός με, ὅτι παρώ σοι πηγή ζωῆς. Ἐν τῶ Φωτί σε ὀψόμεθα Φῶς. Παρατεινον τὸ ἔλεός σε τοῖς γινώσκεσίν σε. ᾿Αγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

25. HERACLITUS cuius els τον Απόσολον five in Pauli epifiolas commentaria memorat Eufebius V. 27. hift. et Hieronymus e. 46. ubi Heraelius adpellatur, et in graeco interprete 'Hgánλειος, [diciturque fub Commodi et Severi imperio feripfiffe.] Sed forte ex corrup:o Hieronymi codice graecum interpretem aliquis ita interpolavit. Nam ab Hieronymo etiam Icriptum olim fuiffe Heraelitus, coniicias ex Freculfo, Honorio Auguflodunenfi et aliis Hieronymi deferiptoribus. Apud Nicephorum quoque IV. 35. hift. 'Hgánλειτος, ubi eum Θείον άνδρα vocat, atque ait primum fuiffe qui in Apofiolum feripferit, 'es negi els 'Aπόσολον πρώτος σπαδάζειν ἐπέβαλλε. Heraelium tamen habent etiam Rufini codices.

26. BARDESANES⁴⁸) Edessenus, cum Valentinianis primum sentions⁴⁸), sed possen illius

tante Cauco I. I. p. 28. in Benedictino apud Cantabrigienses codice Hymnus Angelicus haud dubie dictus eft. Keil.

ff) Haec oda in codice Alexandrino librorum V. T. hymno fuperiori fubiuncta est eodem modo et manu feripta, videturque Thom. Smitho *l. l.* p. 148. et olim, acque ac nunc fit inter Graecos, eodem tempore matutino recitata fuisse. *Keil.*

gg) Non omnino confentiunt scriptores veteres in nomine hoc scribendo. Eusebiupquidem et Hieronymus omnino eum adpellant Bagdnaúrn, Bardetanem; verum sunt etiam plures Eusebii codices, in quibus potius dicitur Bagdiaúrns, idque-ipsum nomen occurrit etiam apud. Cedrenum in Histor. p. 205. Epiphanius vero hasr. LVI. Bagdiainrn vocat, et Ioan. Damascenus de haer. o. LVI. tom. I. Opp. p. 89. Bagdesiánn. Quodnam horum rectius fit, memo sacile definire audeat. Keil.

hh) Sequitur noster hic Eusebii Histor. eccles. 1. IV. c. 30. et Hieronymi Catalog, feript. ecclef. c. 33 narrationem, quorum quippe vterque refert, eum primum a Valentinianorum partibus stetisse, post vero his relictis melius sentire coepisse, ità tamen, vt etiamnum aliquid pristini erroris ei adhaereret, et nouam adeo, yt Hieronymus ait, haerefin conderct. Epiphanius vero L. L. itemque Augustin. de haer. c. 53. et Io. Daniascen. 1. 1. rem sic potius tradunt, vt eum primum dicant recte de religionis christianae capitibus statuisse, post vero ad Valentinianos' transliffe, horumque partes plerique recentiorum sunt secuti. Vesum cum plura defendisse reperiatur, quae Valentinianorum placitis prorsus sint contraria, melius iam ab aliis eft observatum, hanc vtriusque nairationis diuersitatem ita potius videri conciliandam, vt prius cum catholicis fecisse existimeste, post vero ad Valentinianos defecisse, sed cum multarum sententiarum ab ils defensarum pisuitatem intel-

Digitized by GOOGL

Vol. V, p. 198.

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. IL

Lib. V. c. I. 173

Eule-

illins¹) et alignum haereleon oppugnetor⁴⁴), auctorque varionum dialogorum, svriaca lingua sariptorum, qui graece deiude a discipulis Bardesanistis versi fuerunt¹), atque in his dialogi de fato, ad Antoninum (M. Antoninum^{mm}) imperatorem) ex quo fragmentum infigue apud

Y 3 -

intellexifiet, has quidem abieciffe, allas verò retimuiffe lisque nouas et a fe innentas addididios, qua de re videndi inprimis fum Béaufobre imi Hifs. de Manich. tom. 11. liv. 11. ch. 9. p. 132. fq. Rem. Ceillier in: Hift. gen, des aut. facr. tom. 11. ch. 6. p. 86. et inprimis Chr. Guil. Franc. Walchius in: Hiftor. haer. vol. I. p. 411. fq. Keil.

kk) Quas inter nominatim Marcionis haerefin commemorant Eufebius, Epiphanius et Theodoretus *l. l. cc.* horumque posterior hunc et alios cius libros fibi vifos effe diferte monet. *Keil.*

1) Syriaca lingua eum in scribendo vsum effe, cum patria viri postulat, tum diserte etiam narrant scriptores modo laudati, Eusebius, Hiero. nymus et Theodoretus. Cum vero Epiphan. I. I. eum graecae non minus, quam syriacae linguae peritum fuiffe tradat, plures recentiorum, quoad dialogum saltem de fato, contrariam sententiam defenderunt, eumque non syriaco, sed gracco ab ipso Bardelane fermone perscripsum fuisse statuerunt, quam sententiam practer Dodwellum in : differtt. in Iren. IV. S. 35. p. 361. et Beausobrium l. l. p. 131. inprimis stabilire consti funt Caucus in hist. litt. feript. eccles. tom. I. p. 78. et Gallandus in proleg. ad bibl. PP. vol. I. c. XXVI. §. II. p. CXXIII. hoe inprimis ille argumento vsus, quod non credibile fit, Bardefanem dialogum, Augusto nuncupa. tum, fyriaco fermone conferipfiffe. Verum cum id ipfum; Augusto hune dialogum a Bardefane inscriptum fuisse, vt mox docebimus, perquam adhue incertum fit, sponte intelligitur, quae fit huie argumento vis tribuendà. Keil.

-mm) Non Helagabalum, vt Dodwell. IV. 35.

ad Irenaeum, et Grabius tom. I. spicileg. p. 317. [Nefcio equidem, virum en de re tau confidenter pronunciare liceat. Omnino enim magna inter viros doctos de hoc Antonino lis exorta est. Summa vero totius controuerfiae inprimis ad Eufebii teftimonium redit, qui hist. eccles. l. l. diserte quid m hune dialogum dicit moos 'Arrovivor feriprum fuiffe, fed quisnam fuerit ifte Antoninus, vtrum Imperatorum aliquis, an alius quidam hoc nomine vius, prorsus tacet. Hinc fuerunt etiam, qui pon de Antonino aliquo imperatore, sed amico quodam Bardesanis Syro cogitandum esse defenderent, quos inter inprimis referendi funt Valefius in Annot. ad Euseb. Tillemont in Memor. eccles. tom. II. p. 676. et Ern Sal. Cyprianus in Nott: ad Hier. p. 103. edit. Fabr. horumque sententia non parum fane confirmari videtur alio ipfius Eusebii testimonio Praep. euangel. VI. 9. vbi, fragmentum huius dialogi recitans. Bardefanem dicit iv rois mpos ras Eraipus diahoyois hune in modum philosophari. Nihilominus tamen ab bac sententia sibi recedendum effe iudicarunt Beaufobrins I. I. Fontaninus histor. litter. Aquil. I. V. c. X. S. 7. pag. 333. et Gallandus I. l. qui cam variis argumentis, iis tamen non. magni admodum ponderis, impugnarunt, inque eorum potius partes abierunt, qui hunc dialogum cum Fabricio nostro M. Antonino, imperatori, in-Horum vero antefiscriptum fuiffe defendunt. gnanus est Hieronymus, qui in cat. c. 33. Bardefanem hune dialogum diserte dicit M. Antonino tradidiffe, huiusque viri auctoritate inprimis videtur effectum fuisse, vt tot hace sententia defenfores nancisceretur, licet, cum varii fuerint inter imperatores, Antoninorum nomine víi, in perfona eius definienda non omnes inter le consentirent, idéoque vel de M. Aurelio Antonino Philof. vt Hieronymus et recentiorum plures, vel de Helagabalo, vt Dodwellus et Grabius, cogitarent, vel de quonam potissimum cogitandum sit, omnino dubii hacrerent, ut Gallandus. Similiter vero de co etiam dubitarunt atque innicem disceptarunt, vtrum oblatus tantum, vt Hieronymus dicit, imperatori fuerit iffe dialogus, an vero ei inferiptus atque confecratus; cumque aliis absordum videretur, librum, fyriaca lingua, caque imperatori ignota, confcriptum,

Lib. V. c. 1. 174

Vol. IV. p. 198

Eusebium V1, 10. praeparat. [Quod cum codice Eusebit Mf. in biblioth. Collegii S. Ioannis Baptific collatum latinoque textui recognitionum Pleudo-Clementinarum iunctum repetiit Grabius tom. I. Spicileg. pag. 290. fq. indeque in fuam etiam bibliothecam PP. transtulit Gallandus tom, I. p. 681. fq. additis e regione cum verfione Vigeri, tum illo etiam recognitionum Clementis textu latino, subiectisque Vigeri, Cotelerii et Grabii notis. Idem nimirum fragmentum, vt lupra iam admonuit noster de Clemente Rom, exponent, non modo ex parte excerplit, Caefacius in Dialog. II. Refg. ad Quaeff. CIX. CX. fed fere totum quoque libro fuq inferuit recognitionum Clementinarum auctor ignotus." Neque enim hunc a Bardefane fuiffe exferiptum, ulli practer Whistonum in mentem venit sufpicari; nec poterit sane hoc cum maiori ulla probabilitatis specie defendi, quam quod Caveus coniecit, ipsum Bardefanem iftos recognitionum libros compoluific. Quin potius argumentis maxime idoneis ab aliis eff demonstratum, recognitiones islas vtique Bardefanis dialogo recentiores effe iudicandas, id quod post Grabium 1. 1. p. 248. inprimis Fontaninum luculenter encifie tellatur Gallandus prol. 1. 1. p. CXXXIII. Praeter hos vero dialogos Bardefanes, tefte quidem Ephraemo Syro in Affe-, manni bibl. orient. tom. I. p. 132. centum et quinquaginta pfalmos ad imitationem pfalterii Davidici eleganti carmine compoluit, qui infigni plausu excepti sunt. Keil, Confer eiusd Eu-Sebii hift. IV. vlt. Epiphan. haerefi 56. Phot. cod. CCXXIII. p. 342. Sq. 364. Hieron. c. 33. [Theodor. haer. fab. h. I. c. 22. et Sozom. hift. ecclef. l. III. c. 16.] Wethenium ad Origenene contra Marcionitas p. 49. leq. et Frid. Struttzii hist. Bardesanis et Bardesanistarum, Witch. 1710. 4. [Quibus 'addendi - funt Tillemontius mem. ecclef. tom. II- part. III, p. 03. Caucus hift. sitt. script. eccles. tom. I. pag. 77. sq. Du Pinus Bibl. des Aut. ecclef. tom. I. pag. 96. Lardnerus Glaubwürdigheit d. evangel. Gesch. part. II. vol. I. pag. 566. Ceillier Histoir. der Aut. ecclef. tom. II. p. 86. Beausobre Hift. de Manich. tom. II. I. IV. ch. 9. pag. 129. feg. et Chr. Guil. Franc, Walch. in Hiff. harr. vol. I. p. 407. [q.] Ex Bardefane, Babylonio **), nonnulla

feriptum, ei a Bardefane fuiffe exhibitum, Du Pinius quidem in Nouv. Biblioth. des Aut. ecclef. diversum videtur iudicasse. Verum supra 6. III. tom. I. p. 70. edit. Par, huic difficultati ita oceurrere studuit, vt non ab ipso dialogi auctore, sed eins modo interpretibus cum ipfi oblatum fuiffe defenderet. Quorum pleraque fere ut faeile adparet, absque idonea auctoritate defendi, ita sponte etiam intelligitur, de uniuería caufa non posse certi aliquid definiri, nifi de actate, qua floruit Bardelanes, prius fuerit quaesitum. Verum cum et hac de re diversa quodammodo tradidisse reperiantur scriptores veteres, vix licet certi quid de ea nunc constituere, nisi vnum hoc, 'in quo omnia corum testimonia conueniunt, in partem seculi secundi posteriorem actatem huius viri incidisfe. Q tod qui accuratius velit excutere, ei inprimis eclog. phyl. et ethic. ab ill. Harlefio ad locum vol. IV. confulendi font Chr. Guil. Franc. Walchius in: fam laudatus, cuius tamen argumentis ingenue fahistor. haeref. vol. I. pag. 407. feq. et Gallandus 'teor, me in iplius fententiam uondum fuisse per-1. 1. p. CXXIII. quorum vierque diligentifime ducium. Keil. hac de re exposuit. Keil.

##) Hunc igitur nofter a Syro illo' nunc quidem c. XXIV. §. 9. not. hh. vol. IV. p. 247. edit. recent. diserte contra Strunzium adseruit, vtrumque eundem effe iudicandum, eaque in re alios etiam plures habuit fecum confentientes, c. c. Tillemont. 1. 1. Caucum 1. 1. p. 78. Lardnerum 1. 1. p. 573. [q. Ceillier. 1. 1. p. 86. Walchium 1. 1. p. 409. et Gallandulm l. l. pag. CXXII. At fugrunt ctiam, qui en de re non modo dubitarent, quorum in numerum ex ipsis scriptoribus modo laudatis referendi funt Lardnerus p. 579. et Walchius p. 414. fed. eam prorsus negarent asque impugnarent, quibus post Wetstenium ad Origen. contr. Marcion. p. 50. inprimis accessit cl. Heeren in : Not. ad Stobaei

Digitized by GOOG

Vol. V. p. 198 7199

nulla de Philosophis Indorum refert Hieron. 2. in Iouinian. p. 206. [atque in Comment. in Hof. c. X] et Porphyrius frugm. de flyge, [p. 282. itemque in libr. de ubfin. 1. IV. S. 17.] Etiam HARMONIVM, Bardefanis filium, multa fyriaco fermone fcripfiffe, tradit Theodoritus J. 22. hasret. fab. erroresque vtriusque confutatos ab Ephraimo Syro, qui etiam Cantica Harmonii Berra ab erroribus liberavit, id. IV. 29. Hift. [cf. etiam Sozom. Hift ecclef. 1. 111. c. 16. itemque Syrus auctor Compendii Hiftor. ecclef. cuius locum attulit Affemannus in Biblioth. orient. tom. I. p. 48. not. 1.]

[P] 27. MAXIMVS, de que Nicephorus IV. 35. Hift, ex Eufebii V. 27. Mazinos de τῷ ἀδομένω ζητήματι τοῖς αίζεσιώταις, πόθεν ή κακία, κοι περί το γενητήν ὑπάρχειν την ῦλην, λύσεις ἀναντιζόήτος παρέχει. Vide malum, et quod materia à DEO fasta st. Hieron. c. 47. Vide infra, vbi de Dialog, Origeni tributo, contra Marcionitas ºº). Rufinus Eulebii interpres, et Honorius Maximinum vocat, quo nomine fuit illa aetate Episcopus Antioche-[Noftrum vero epilcopum Hierofolymitanum fuille, chronici Eufebiani potifilmum gui. fide nixus afferere fluduit Gallandus in Proleg. ad tom. II. Bibl. PP. cap. VI. pag. XVII. licet hoc Valesio in Not. ad Enfeb. perquam dubium adhuc visum fuerit, Atque iple etiam Fabricius Episcopum Hierosoly mitanum adpellat nostrum in Deletin argum. pro verit. relig. chrift. c. III. S. XIX. pag. 162. qui tamen in co aperte falfus eft, quod eundem videtur iudicaffe cum illo, quein Eufeb. Hift. eccl. 1. VII. c. 12. inter epifcopos Hierofolymitanos commemorat. Hune enim cum nostro nullo modo eundem posse iudicari, bene demonstrauit Ceillier. in Histoir. gener. des Aut. scales tom. II. p. 206. Quare Gallandus I. I. multo rectius eum Maximi II. nomine infigniendum effe statuit. Keil.

28. CANDIDVS in Hexaëmeron scripsit, teste Eusebio V. 27. et Hieronymo c. 48. [qui pulcherrimos eum in Hexaëmeron tractatus edidisse narrat,] ac primus quidem, si Nicephoro credimus. Sed practer Philonem, Iudaeum, hoc iam fecerat Iuflinus, martyr, vt fupra notare me memini. [Quare nec ei magna fides habenda effe videtur, quod idem Nicephorus addit, plura etiam alia Candidum elaborasse, praesertim cum nullius praeterea libri eius nominatim mentionem faciat.]

29. APION, itidem in Hexaimeron pp). Euleb. et Hieron. s. 49. Male Appius apud Rufio.

20: SEX-

J009[6

Digitized by

enata est disputandi materia. Wetstenius quidem, qui dialogum istum edidit, II. p. 142. fq. Keil. in pracfat. contendit, Origenem fragmentum istud er Maximi libro fumfiffe; at Huetius in Origen. adnomine composuisse, atque operi suo megi ris bans nonnullis a recha fidei regula aliquautulum receaddidiffe, atque ex hoc fragmentum illud ab Eu. dentes, Keil.

00) In hoe enim dialogo longum occurrit frag- febio depromtum effe. Hanc tamen fententiam mentum, quod Euseb. Praep. euang. I. VII. c. refutanit Caucus hift. hitter. script. eccles. tom. I. 22. tanquam ex Maximi hibro weel rie bane defum- pag. 95. cumque hoe confentit etiam Fabricius lotum recitat, unde de auctore illius dialogi ampla co infra legendo. Caeterum illud fragmentum Ma-Et Ioannes Rod, zimi repetiit quoque Gallandus in Bibl. PP. tam.

pp) De quo libro Sixtus Senenf. in bibl. fanct. pend. p. 276. putat, Maximum, qui Constantini 1. IV. p. 203. edit. Colon. nefcio, quo auctore, temporibus floruerit, dialogum istum fub Origenis its iudicat, eruditos quidem effe tractatus, fed in

30. SEX TVS, quem de resurrectione scriptifie Eulebius V. 27. et Hieron. c. 50. referunt: forte est ille Ecclesiasticus Philosophus Sextus, quem laudat S. Maximus ad c. 5. Diomysis de Mystica theol. tom. 2. p. 55.

31. AR ABIANVS, sub Imp. Seuero inter scriptores Christianos clarus, licet nec Eufebius V. 27. nec Hieronymus c. 31. argumentum eius monumentorum prodiderint. [Vterque enim in valuersum modo narrat, eum de aliquo christianae fidei capite scriptisse.] Male Brabianus Bea Biavis in Hieronymi et Sophronii codicibus.

32, IVDAS, de LXX. hebdomadibus Danielis scripsit et Xeovoyeæ Glæv perduxit vsque ad annum decimum Seueri h. e. CHRISTI 202, Euseb. VI. 7. Hieron. c. 52. ubi superiorum temporum non est intelligendum de temporibus, LXX. hebdomades praecedentibus, nihil enim tale apud Eusebium.

Scriptoribus dependitis Saec. II. addendus ANONYMVS, cuius iambos adueríus Marī cum, haereticum, profert S. Irenaeus *lib. I. [c. 15, tom. I. Opp. p. 80.* edit. Pott.] et ex eo Epiphanius haer. XXXIV. Emendauit Scaliger ad Euseb. *num. 2156.* Vide et Stephanum le Moyne nat. ad Varia facra p. 884. [Haec in Addendis observauit Fabricius, quibus nos iam hoc addimus, in isto Anonymo Dodwellum quidem in Differt. IV. in Iren. 3. pag. 293, fibi agnouisse visua facre p. 1084. Irenaei in fede Lugdunensi decessorem, hanc vero fententiam parum probabilem iudicasse Caueum in Histor. fcript. litter. tecles. tom. I. pag. 49. húncque de Papia, Hierapolitano, cogitare maluisse. Keil.

De HAERETICIS primi et secundi a CHRISTO nato seculi, eorumque erroribus differere non est mei iustituti, et in omnium manibus sunt, quae de illo argumento commentati sunt Tillemontius, Natalis Alex. et Nourrius in Adparatu ad bibl. patrum, et littigius in differtatione de Haerefiarchis aevi Apostolici et Apostolico proximi, Lips. 1690. 4. eiusque appendice, ibid. 1696. 4. [et nouissime Chr. Guil. Franç. Walchius in opere communi applausu excepto, laudeque dignissimo: Entwurf einer vollständigen Historis der Ketzereyen, Lips. 1762-85. XI. voll. 8. mai.] Quoniam vero iidem Haeressarchae etiam monumenta quaedam reliquisse tray duntur, uniuersa lices hodie deperdita, eorum brevem elenchum hoc loco subiccere iuuat.

SIMONIS, Magi, et CLEOBII, iώδη βιβλία qq) memorantur in Conflitutt. Apoft. VI. 16. Ex Simonianis pauca fragmenta [P] exftant quae ex Hieronymo in Matthaei XXIV. [tom: IV. Opp. part. I. 114. edit. Martian.] e. Mole Barcepha 111. 1. de paradifo exhibet Grabius, tom. 1. fpicilegii Patrum. p. 307. feq. Simonis cum Petro Apoftolo difceptationem fue avrigénrixès λόγ85, vt vocantur Dionyfio lib. de diuinis Nom. c. 6. [§. 2. p. 736.] refert praeter. Pleudo-Marcellum falfumque Abdiam Pleudo-Clemens in Retognitionum libro 2. §. 38. De Simonitarum et aliorum Haereticorum falfis suangeliis videat lector, fi tanti eft, quae collegi pridem in codice apocrypho Noui Teft. quemadmodum et de CERINTHI Apocaly. fi. [de qua cfrri etiam poffunt, quae ipfe admonui fupra lib. IV. c. 7. §. 8. vol. IV. p. 792. not. 42. Keil.

DOSI-

Digitized by GOOg

qq) Quae tamen a Simone quidem vere scripta fuisse, a pluribus olim in dubium est vocatum, qua de re videnda, quae observauit Walchim 1. 1. vol. I. pag. 149, Keil. SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II. Lib. V. c. 1. 177

Vel. V. p. 200

DOSITHEÍ, Samaritani, libros, a Dositheanis sua adhuc aetate iaclatos, memorat Origenes, tomo XIII. in Iohannem p. 219. Legit etiam Eulogius apud Photium ; qui viden. dus cod. CCXXX. pag. 466. 467. 468. [p. 883. edit. Hoefch. qui cuin dicit, Dolitheum hunc The Marainh Ortateuxor corrupille, pro vocabulo: extateuxor referibendum effe zev-Tateuxov, recle Infpicati funt Waltonus in Prolegam in b.bl. Polygl. XI, 11. pag. 532- edit. Bath. itemque Io. Christph. Wolfius in Thefaur. epift. La Croz. tom. 11. p. 170. probauitque etiam Ill. Eichhornius in Introd. in libr. V. T. vol. H. p. 150. Keil.]

NICOLAITARVM BIBAia TIVA & civouatos TE IarbaBawy mointevouera detestatur Epiphanius XXV. 3. p. 78. [de quibus tamen libris dubitat Grabius tom. I. Spicil. p. 312. vtrum primo iam faec. in lucem prodierint.]

BASILIDIS, Alexandrini "), euangelium atque libri 24. Enyntikar fine commentariorum in illud euangelium 55), itemque Prophetne Barcabbas et Barcoph. 11), atque Odae ##) reteribus memorantur, de quibus scriptis vide Valesium ad Eusebii 1V.7. Caueum ad A. 112.

er) Alius Basilides, Pentapolitanus Episcopus, ad nam euangelicam, vel ad euangelium, a Basilide quem scripfit Dionyfius Alex. Alius Basilides, Paphlago, de quo Basilius Epill. 72. 73. item Basilides, Emeridanus Episcopus in Hispania, idololatria pollutus, de quo Cyprian. epist. 67. p. 170 fq. et alius item Basilides, miles, qui, postquam mottis sententiam in Potaminaea virgine fuerat executus, ipfe, vt apud Eufeb. Hift. eccl. lib. VI. 6. 5. narratur, Chrifto nomen dedit, mortisque tradant, euangelium illud 72 xara Baoileidan supplicium subiit. Keil.

ss) Hic igitur vt certum sumit noster, quod post versum fuisse. Keil. in cod apocr. N. T. vol. 1. p. 343. vbi de euangelio, Basiledi tributo, disputat, incertum adhuc.effe declarauit, iftos nimirum XXIV. libr. ignyntmur constitisse commentario in Euangelium, ab ipso Ba-De co vero multum adhuc inter filide editum. viros doctos ambigitur, cum nesciant, vtrum isti libri ignyarizzi ad vnum e quatuor canonicis cuangeliis aut ad vmuerfam hiftoriam euangelicam, vel euangelium ab ipfo Baulide compositum pertinuerint; nec poterit profecto ca res, me quidem iudice, facile definiri, cum nullibi perspicua huius vel illius adfint intticia, licet prior sententia parum habeat p. obabilitatis, cum in vniuersum dicatur, cum eis ro evayyether, vt eft apud Eufeb. H. E. I. IV. c. 7. nullo suctoris nomine addito, quatuor et viginti libros conscriptifie, quos Clemens quidem Alex. Strom. 1. IV. p. 506. ignyntixar, Archelaus vero in di/put cum Manete Traffatuum nomine laudat, adeoque vtique vero propius fit, hos libros vel ad vniuerfam historiam aut doctri- Keil. Vol. VII.

iplo conferiptum, spectaffe. In hoc enim eius euan-[Alius gelio commemorando fcriptores veteres illos ipfos commentariorum eius in euaugelium libros in animo habuisse, quod suspicatus est Fabricius 1. 1. et forfitan Rocslero etiam in Biblioth. PP. vol. IF. pag. 95. in not. arrifit, vix probabile effe exiftimem, cum Origines quidem et Ambrofius diferte tunyyshis nomine inferiptum fuiffe, adcoque liceat dubitare, id ab illis ignyarinar libris omnino di-

> tt) In his vero non tantum de personis illorum prophetarum, sed libris etiam, coium nómen prae le ferentibus, cogitandum effe, Grabius quidem Spicileg. tom. 11. p 38. recte hinc intelligi poffe iudicauit, quod apud Clement. Alex. Strom. lib. VI. p. 641. diferte commemoretur Isidori, 'Basilidis filii, πρώτος τα πρόφήτα Παρχώρ έξηγητικών liber. Etenim non modo Barcabbam et Barcoph, fed et alles neochtes avonagentes commemoraffe dicitur apud Eufeb. I.L Eft tamen viteriori examine profecto dignissimum, quod Beausobre in Histoir. de Manich. tom. I. p. 332. /q. fuspicatus eft, inter - Iudaeos iam librum apocryphum, Barcophi nomine infign/tum, extitifie. Keil.

au) Has Odas Grabius quidem 1, 1. Basilidi ex memoriae laplu a Cauco in Histor. litter. script. eccles. p. 50. dicit tributas fuisse; fed ab hac erroris suspicione bene cum liberauit Fabricius V. 1. 178 Lib.V. c. I.

Vol. V. p. 200

atque inprimis Grabii spicilegium t. z. p. 37. seq. qui fragmenta etiam a se collecta exhibet ex Clemente Alex. Origene atque Archelai dup. cum Manete. [quae eadem repetiit etiam Malfuetns in edit. Opp. Irenaei p. 340. omiflo tamen illo, quod apud Epiphan, haer. XXIV: 6. 2. Opp. tom. I. pag. 69. Petau. legitur, quodque Caueus I. I. Yam commemoranerat.] Bafilidianorum mira figilla ac mysticae figurae passim adhuc in veteribus gemmis exstant, quales exhibent vel illustrant Iohannis Chinletii Abraxas Proteus, Kircherus tom. 2. Oedips part. 2. p. 459. seq. Ioannes Macarius in disquisitione postuma de gemmis Basilidianis. [a! Johanne Chiffetio vna cum eius Abraxa Proteo edita Aniverp. 1657. 4.] Godfridus Wendelinus epifola ad Io. Chiftetium, feiusdem Chiftetii comment. in gemmas abraxeas p. 112. inferta.] Georgius Francus in diff. de Abracadabra Sereni Sammonici, Montfauconus p. 180. palaeographias graecas. [quibus addendi funt Is. Beaufobre Hiftoir. du Manicheif. vol. 11. p. 51. Io. Bapt. Passeri in differt. de gemmis Basilidianis, inserta operi eius de gemmis stelliferis, (Florent. 1750, fol.) tom, II. p. 221. itemque Paul. Ern. Iablonsky in: diff. de nominis Abraxas vel Abrafax, in plerisque Bafilid anorum et Gnoflicorum geninus obuis, vera et genua fignificatione, in Nov. Milcellan. Lipfienf. tom. VII. pag. 63. Jeg. reperiunda, et Frid. Nicolai in libro: Versuch über die Beschuldig. des Tempelherrnordens. vol. 1. pag. 130. Keil.] ISIDORVS, Bafilidis, filius scripterat libros Enyntinar in Prophetam Maexae sine Baena ("), a patre suo confictum, et librum neel neos Ques Juxis, et nound five naeauvereus, ex quibus fragmenta, a Clemente Alex. et Epiphanio levuata, exhibet et illustrat Grabius tom. 2. spicilegis 9. 67. feq. [Imo vero ex Clemente Alex. tautum fragmenta ista transferipsit Grabius, omissis iis, quae apud Epiphan. haw. XXXII. n. 4. p. 211. feq. occurrunt, haecque eadem post etiam repetiit Massues I. I. p. 315. feq. De iplo autem Isidoro eiusque scriptis conferendus etiam eft Caucus in Hiff. litter. fcript, ecclef. tom. I. p. 57. Keil.]

VALENTINI etiam fragmenta idem p. 50. feq. emendatiora exhibet, squae eadem deinde repetiit quoque Massuer in Adpend. ad Iren. pag. 352-54. addito tamen illo quoque, quod apud Epiphan. haer. XXXI. §. 5. 6. occurrit, quodque Blondellus quidem ipfi Valentino tribuendum flatuit, alii vero, inque his nominatim rearfonius part. 11. Vindis. epist. Ignat. c.5. rectius alicui discipulorum et fectatorum eius vindicarunt.] Scripserat enim ille pfalmos, epifiotas, homelias, et euangelium ""). Num librum etiam, qui Sophia inferiptus fuerit, nescio an fatis firmiter probetur **) ex his Tertulliani e. 2. adversus Valentinianos:

eundem prophetam fignificari, quem Basilides tis conftet, inter discipulos eius falsum aliquod Baerao dixerit. Verum cum modo monuerinaus, Bafilidem plures adhuc alios practer Barcabbam et Barcoph prophetas in feenam produxiffe, non cium in cod. apacryph. N. T. tom. 1. p. 380. obvidetur certi quid ea de re definiri posse! Keil.

ww) De prioribus quidem horum feriptorum haeref. vol. I. p. 349. Keil. certiora constant, quam de posteriori, cuangelio, quanquam nec de hoc dubitandum effe iudicauit Caucus in : Hift. litter. fcript. ecclef tom. I p. 51. At enimuero abunde ab aliis eft demonstratum, ad- träge zur B-firder, theolog. und anderer wicht.

up) Volunt quidem plerique, priori vocabulo dem Valentino conficti, fidem, licet caeteroquin feenangelium omnino in viu fuisse; qua de re videnda sunt, quae post Grabium I. I. itemque Fabrifernauit Chr. Franc. Guil Walchins in: Histor.

xx) Ita quidem omnes adhuc cum noftro hac de re flatuere. Verum nune paulo certiora de illa licet pronunciare, cum iam tefte b. Woidio in: Bey-, modum dubiam effe huius euangelu, ab ipfo qui- Kenntniffe, a Joh. Andr. Cramero edit. voll. 11F. p. 82

SCRIPTORES DEPERDITI SEC. II. Lib. V. c. 1. 179

nianos: [P] Docet ipfa Sophia, non quidem Valentini, fed Salomonis. Notum enim eft, inter Valentini acones fuille etiam Sophiam, quemadmodum et inter Cabbalistarum Sephiroth Sophia locum nobilem occupat, e qua Iudaeorum Cabhala Valentinianorum aconum ou cuvias repetitas effe, probe observauit Ich. Franciscus Buddeus, in diff. erudita de haerefi Valentiniana, quae introductioni eus ad philosophiam hebraeorum subiicitur. Sin qua tamen sententia desendenda tantum absuit, ve omnium applausum ferret, ve multorum potius contraria iudicia fuerit expertus; de quo vi plura nune moneamus, cum locus hic non patiatur. lectores nofiros inprimis ablegandos elle iudicamus ad ea, quae hac de re disputauit Walchius 1. 1. p. 374. [eq.]

HERACLEONIS Fryntika in euangelia Lucae et Iohannis ") ab Clémente Alex. et Origene memorantur et impugnantur. Vide Grabium tom. 2. [picileg. p. 83. feq. qui EPIPHANIS quoque fragmenta ex libro de instituta p. 61. feg. exhibet; feruata ab codem Ciemente ^{sz}). Et p. 69-80. fragmentum prolixum FTOLEMAEI, gnoffici, ex epifiola ad Floram, aduersus legem Molaicam, quod Epiphanius bueresi XXXIII. 3. seq. seruavit. [Praeter hoc vero fragmentum nonnulla quidem Ptolemaei convinentur etiam l. l. c. I. Iren. adu, haer. verum de his vid. quae notauit Grabius in animadu, ad illum locum.]

MARCIONIS 4), antithefium volumen, opus ex contrarietatum oppositionibus Antithese cognominatum, et ad separationem legis et euangelii coactum, memorat Tertullianus IV. 1. contra Marcionem, et toto illo libro confutat. Itague apud Hieronymum 1. aduer/us Rufin. male legebarur aericores Marcionis pro avrigeoes, ve a Grauio recle animaduersum et in noua Hieronymi editione, quam curauit Marcianaeus, emendatum. Praeterea Marcion, rejectis caeteris facris libris, duo ouvráyuara suis commendauit, suangelium Lucas et apostolicum, fiue epistolas decem Pauli, [exclusis nimirum epistolis ad Timotheum, Titum

p. 82. fq. conftet, etiammum librum Sophia in- Vogt Diff. de Heracleons et Heracleonitis, inferta fcriptum MS. extare, licet hunc Valentino nominatim tribuendum effe, nondum fuerit ex mea qui- p. 273. fq. Keil. dem sententia, sat validis argumentis a viro illo euiclum. Keil.

Vol. V. p. 201.

.yy) De commentario eius in euangel. Lucae feripto non immerito dubitat Caucus in Hift. litter. feripit. eccl. tom. I. p. 33. cum illa Lucae verba, quae fragmentum ex hoc, vt putant, commentario depromtum, spectant, data etiam occasione potuesit exponere, hincque nondum sequatur, eum in integrum Euangelium istud scripfiffe. De eius autem commentario in Iohannis euangelium abunde testantur fragmenta ab Origene ex illo feruata, atque a Grabio l. l. pag. 85-117, itemque Massuco ad calc. Irenaei, p. 361-72. diligenter collecta. Caeterum de hoc Heracleone praeter vniuersos scriptores de haeret, vett, inprimis cfrenda est lo.

eius Biblioth. Hiftor. Haerefiolog. tom. I. fafc. II.

zz) Et repetita etiam post Grabium a Massucio ad Iren. tom. I. p. 350. fq. Practer bace vero fragmenta Caucus quidem in Hift. litter. fcriptt. escles. tom. 1. p. 60. Epiphanis quoque verba effe iudicat, quae ex claro magifiro recitet Iren. I. I. c. 5. s. 3. quaeque proinde repetat quoque Epiphan, haer. XXXII. s. 5. hacque in re cum illo consentit etiam Dodwellus Diff. IV. in Iren. 9. XXV. pág. 340. itemque Grabius cum in Not. ad Iren. um in Spicileg. tom. II. p. 60. licethic fub finem pag, hanc fententiam iterum deferere videatur. Keil.

a) Alius Marcion Smyrmeus, qui de fimplicium medicamentorum effectibus feriplit, tefte Plinie XXVIII. 4.

> **91900c** Digitized by

Vol. V. p. 201

et Hebraeos,] ambo variis modis interpolata *), de quibus prolixe Epiphanius harrefi XLII. et idem Tertullianus, qui eriam epistolarum Marcionis mentionem facir lib. 1. contra Marcion. s. I. et lib. 4. c. 4. et de carne CHRISTI c. 2.

MONTANI, ALCIBIADIS), THEODOTI, ATTALI, nec minus mulierum PRISCAE fiue PRISCILLAE et QVINTILLAE atque MAXIMILLAE, prophetiae vifiones et reuelationes "), pallin memorantur, quibus plurimum tribuit Tertullia, nus (episcopum etiam romanum ') illas agnouisse testatus c. 1. aduersus Praxeam) et auctor. Actorum

scripti confulto atque dolose a Marcione susceptae eo facta, repetere maluerunt; Schellingius vero, V. culpam, a veteribus ecclesiae scriptoribus ei im- C. et Ienensis Academiae hodie Professor, in dopactam, plures nostrae actatis viri docti felicissino clissimo libello de Marcione Paulinar um epistolaeum fuccessu defendere studuerunt, quanquam non vum emendatore, Tubing 1795 4. rem sic porius vnam eandemque omnes in illa re suscipienda expedire studuit, vt catholicae ecclesiae doctores Ac de eius quidem eusngelio Semviam inicrunt. lerus (in Praefat. Townsonii Dissertatt. de quatuor tuangeliis vol. I. praefixa aliisque (criptis,) Loefflerus, (in Disp. qua Marcionem Pauli epp, et Lucae evangel adulterasse, dubitatur, Trai. ad vniuers. Salisburgens. eiusd. an. vol. II. p. 937. Wiadr. 1788. 4. recula in: Commentatt. theolag. feq. Keil. a Velthujenio, Kuinoelio et Ruperto edit. vol. I. p. 180. Jq.) atque Korrodi (in: Bryträgen zur Beförderung des vernünftig. Denkens in der Relig. lenter adparet, cum ex carum fragmentis, ab Epivol. XVI. pag. 28. fq. itemque in: Versuch einer Beleuchtung der Gejch. des iudisch. und christl. ex co etiam, quod Theodoret haer. fabul. 1. 111. Bibelkan. vol. II. p 158.) hanc fententiam stabilire fuduerunt, Marcionem non Lucae, fed alio ovyygauwarn, caque a Montano mpoQnrixes BiBlas euangelio, cui tamen in quibusdam partibus magna cum illo intercederet fimilitudo, vel alia faitem illius enangelii recensione, vsum esfe; Griesbachius vero in Curar. in hiftor. text. graec. epiftol. transfcriptis, recitat. Caeterum de his prophetiis in-Pauli Spec. 1. Sest. III. S. 8. pag. 92. iplum Marcionem putquit ex euangelistarum, praesertim Lucae, commentariis narrationem de rebus a lesu gestis in suorum vsum composuisse; Io, Ern. Christ. versum est, cum iple quidem Tertullianus nomen Schmidius denique in Marcionis euangelio genuinum Lucae euangelium fibi agnouisse visus est in peculiari commentatione super ea re scripta, (Das aechte Evangelium des Lukas, eine Vermuthung,) inserta ca Henkii: Magazin für Religionsphilo-Sophie; Exegele und Kirchengeschichte. vol. V. part. III. p. 468. seq. Quod vero Apostolicum eius attinet, eius quidem desectum, in epistolis vel vniuersis, vel singulis conspicuum, iidem, quos modo nominaui, viri ex eo explicare Auduerunt, dulgere, ficque caeteris, vt fecum communicarent, quod vel nonnultae Pauli epistolae ei plane non iniungere. Alii tamen de Aniceto, alii de Eleuinnotuerint, vel mauca eorum exemplaria nactus thero, alii denique de Zephyrino cogitari maluefuerit ; diversitatem autem eius a lectionis potius runt, quarum sententiarum defensores cognosci

b) Aduersus hane interpolationis vtriusque varietate, quam ab interpolatione, ex indusfria ab iplum Marcionis Apostolicum inspexisse prorsus negaret, cui tamen sententiae plura caque diligentiori examine digniffima obiecta funt in Ephem. litter. Tubing.' an. 1795. p. 473. Jeq. itemque Ephem.

c) Vid. Euseb. V. 3.

d) Quas litteris etiam confignatas fuisfe, lucuphanio, vt ipfe Fabricius notauit, seruatis, tum c. 2. diserte commemorat Priscillae et Maximillae tradit adpellari Atque etian ertullionus, quanquam nuspiam librorum Montanisticorum meminit, paffim tamen sententias vatum, ipsis corum verbis primis lectu digna funt, quae observauit Christ, Franc. Guil. Walchius in Hift. harr. vol. I. p. 620. fq. Keil.

e) Quisnam vero ille fuerit, admodum controeius non expresserit. Plerique tamen co inclinant, vt Victorem eum fuisse statuant, huiusque opinionis suae hane etiam non improbabilem coniecturam adiiciunt, vt, quoniam ille ecclesias Afiae in causa paschali sibi aduersantes, ob scandalum non commode potuerit excommunicare, alia cum via vluonem adgressum esse defendant, ideoque eum reliquis Afiae ecclefiis, Monuano tum fauentibus, quibuscum ipsi conuenisset, litteras pacis voluisse inpote-

Digitized by

JOOGle

Actorum SS. Perpetuae ac Felicitatis, quem tamen Montanifis adscribere 1) veretur Dodwelus diff. 1. Cuprianicae S. S. frg. et Ruinartus in actis felectis martyrum, fin quibus, quae de Actis his in vniuer fum difputauit, ca recudenda nuper curauit Gallandus ins. Rrolag. ad bibl. PP. tons. II c. XI. p. XXIII. qui et ipfa acta illa, ab Holftenio primum plene edita, ex eiusdem Ruinarti editione ibid. p. 167. feg. repetiit.] Et Tertulliano illa acta fuisse negat 4) Conringius in epiftolis ad Furstenbergium [] episcopum Paderbornenfem, quas si placet vide p. 28. feq. Montani Icholae deberi partem Oraculorum, quae velut Sibyllina hodie circumferuntur, virorum quorundam dochillimorum, fed parum verifimilis eft, hariolatio, vt notaui fupra lib. 1. c. 33. n. 16. [Vol. I. p. 282. edit. recent. vbi tamen inter fententiae huius defenfores omilia est mentio Ludou. du Four de Longuerue in: differtt. de variis epochis et anni for. > ma veterum orientalium etc. a Io. Dieter. Winklero, Lipf. 1750. 4. edicis p. 255. feq. Sed legenda funt, quae huio fontentiae opposuit Gallandus in Proleg. ad bibl. PP. tom. I. cap. XVI. p. LXXVII. Koil] Pauca quaedam prophetiarum Montani fragmenta apud Epiphad. haereli XLVIII. [num. 4. 10. 11. 13. et alibi.]

[His Montaniflicarum partium scriptoribus addi quoque debet THEMISON, quem Apollonius apud Euseb. H. E. I. V. c. 18. tantum fibi tradit fumfisse, vt more apostolico epifola catholica ecclesias ad recipienda Montani vaticinia hortaretur, in dominum, vt addit, apostolos et facrolanctam ecclesiam impie locutus. cf. Caue in: histor. litter. script. eccles. tum. I. p. 75. Keil.]

PROCLVS five PROCVLVS^h), qui contra Valentinianos feriplit telle Tertull, . s. s. contra Valentinianas, virginis fnotiae') et Christianae eloquentiae dignitas, idem Moutaniassecla, in Theodorius [haver. fab. lib. III. c. 2] codicibus male Patroclus 4), quem Caius tefte Ζ3

p. 888. /eq. Keil.

f) Id quod facere fustinuerant Henr; Valefius in Praefat. ad editionem Holstenii et Sam. Basnagius. in Annal. ad an. 203 num. V. tom. II. p. 224. itemque in Histoir. de l'eglise, tom. 11. p. 1062. Horum tamen posteriori non satis fuit, istorum Actorum auctorem Montanismi acculasse, sed iplas tiam martyres istas in ciusdem erroris suspicionem adducere fluduit, a qua tamén cas post multo cum fludio liberare annifus est loseph. August. Orfi in: Diff. apologetica pro santarum Perpetuae et Felicitatis et sociorum martyrum orthodoxia, Florent. 1728. 4. Keil.

g) Quem tamen nonnulli ipfum horum Actorum suctorem fuisse fibr persusserant; de quo vid. quae contra cos monuit Ruinartus apud Gallandum I. I., p. XXIV. §. V. et VI. Keil.

k) Hunc onim vnum eundemque effe, goan-

poterunt ex Io. Geo. Walchii Hiftor. ecclef. N. T. in: Annotatt. ad Euseb. l. IV. c. 20. pag. 123. argumentis tamen, vt nobis quidem videtur, non incommodis euicerunt, praeter Steph. le Moyne, ab ipfo Fabricio laudatum, Caucus 1. 1. tom. I. p. 100. et Tillemont in: Memor, eccles. tom. III. part I. not. 15, ad vit. Tertulliani, p 552. seq. Keil.

> i) Huius posterioris vocabuli loco Halloizius Scriptor. ecclef. oriental. tom. 11. p. 815. legendum potius effe statuit sectae, putstque, coetum Montanistarum nullam aliam ob causam virginem settam a Terulliano dici, nifi ob virginitatem et castitatem, cuius singularem laudem fuerit sectatus, scripfisseque haec Tertullianum, quum Montano iam fuisset addictus; cuius coniecturae penes alios fit iudícium, Keil.

k) Eodem modo hac de re etiam iudicauit le Moyne in: Nott. ad Var. fatr. p. 943. et reete quidem, cum de eodem viro fermo fit, qui & Caio quam pluribus de caufis negare fustinuit Valesius fuerit impugnatus, quique Photio et Eusebio con-

ftanter

Digitized by

Lib. V. c. I. SCRIPTORES DEPERDITI SEC. IL

Vol. V. p: 202

refte Photio and. IIL. et Euleb. II. 125, III. 31, hiff. impugnauit. Confer Stephanum le Moyne notis ad Varia pag. 939. 943. De aliis Proclis nonnulla difputat Lardnerus in: Glaubwärdigk. der evangel. Gesch. part. II. vol. II. p. 408. seq.]

IVLII CASSIANI'), qui Valentini discipulus et docetarum promachus fuit, 24-ANTIROV volumina et librum neel eyreareas n neel evre lias memorat, ex iisque nonnulla producit Clemens Alexandrinus. [inprimis Strom. 1. III. c. 13. vbi huius posterioris libri fragmentum aliquod exhiber, in quo, quae de Salome narrantur, ex euangelio fecundum Aegyptios defumta esse monet.]

De PHILVMENAE reuelationibus fiue Qareesores, quas stefle quidem Tertull. de prasfeript. cop. 30.. et auctore adpend. c. și. itemque Theodoreto haeret. fabul. l. l. c. 25.] inctauit APELLES "), et de Apellis ipfius libris syllogismorum aduersus Mosis historiam. auorum quadragesimum allegat Ambrosius lib. de paradiso c. 5. vide B. Ittigii dist. de haerestarchis p. 158. Meminit etiam Origenes Homilia 2. in Genofin : Apelles difcipulus Marcionis. fed alterius haerescos magis quam eius, quam a Magistro suscept, inventor extitit. Is dum assignare cupit scripta Moss nihil in se dininae sapientiae, nibilque Santi Spiritus continere. exaggerat huiusmodi dista etc. [Eosdem libros haud dubie in animo etiam habet Eusebius Hift. exclef. lib. V. c. 13. plurima eum narrans aduersus legem mosaicam impie esse locutum, multisque libris maledicentifimis oracula divina infectatum, dum ea confutare et penitus euertere magno studio fuerit molitus. Praeterea vero conferenda etiam, quae de his libris eius ob-'fernat Tillemont. 1. 1. not. 4. ad loc. de Marcionit. t. 11. part. II. p. 517. [q.] Omitto de fallo Apellis euangelio "), quod Hieronymus procemio in Matth. commemorat, fiue de corruptione, facris euangeliorum libris ab Apelle illata, quam alteri etiam Marcionis discipulo, LVCA-NO .), tribuit Origenes 2. contra Colfum p. 77. μεταχαράζαντας δε το Ευαγγέλιον άλλθε н́х.

buerunt Sirmondus et Io. Ludou. Schulzius. Keil. I. I. tom. II. part. II. pag. 518. /eq. Keil.

182

1) Quem eundem cum Caffiano, a Theodor. kaer. fabul. 1. I. c. 8. inter Valentinianos collocato, fuípicantur Tillemontius Memor. ecclef. tom. II. part. II. p. 178. et Chr. Guil. Franc. Walchins in kift. haeref. vol. 1. p. 441. Keil.

m) Quem Tertull. de praescript. c. 6. et de carne Chr. c. 6.' Philumenam istam tradit compreffifie, cuius tamen narrationis falfitatem multis Millius, qui Proleg. ad N. T. n. 341. euangelium oftendere studuit Beausobrius in: Histoir, du Ma- issud, collectione quadam istius Philumenae Game nich. liv. IV. ch. 5. tom. 2. p. 78. feq. Quod autem puser putat conflitife. Keil. Augustinus de haer. c. 24. ex vulgarium quidem editionum lectione hanc Philumenam non Apelli, fed Severo vindicat, id plerique ex librariorum phan haer. XLIII. lo. Damascen. de haer. c. 43. errore quodam ortum effe statuunt, cum in pluse t Nicetas the faur. orthod. fidei IV, 15. Lucianum

fienter dicitur Ileinder, hinque id ipfum Ileinder in Benedictinorum etiam editione fuerit omiffa: nomen jure in fuis Theodoreti editionibus exhi- qua de re videnda, quae observauit Tillemontius

> n) De quo plura disputauit nofter in : cod. apocryph. N. T. tom. I. p. 339. seq. et practer eum nuper etiam S. V. Kleukerus: "uber die Apocayphen des N. T. pag. 89. leg. quorum vierque cum in isto Apellis euangelio de corruptis potius et compilatis catholicae ecclefiae euangeliis, quam peculiari libro, ab ipío Apelle efficio, vult cogitari, probabilius sane de eo iudicat, quam olim iudicauit

o) Qui idem haud dubie eft cum eo, quem Epiribus codd. tota hace fors defideretur, ideoque adpellant, quanquan non defueruat, qui vtrum-

Digitized by GOOg

Vol. V. p. 2027503

SCRIPTORES DEPERDITI, SEC. II.

Lib. V. c. l. 183

in oida n rus and Magularos, sei rus and Ovakerring, oijan de nai rus and Agnari "). Hic vtrum idem fit ") cum LVCIO live Leucio Charino, Apocrypharum Periodorum Apostolicarum auctore, quas recentet Photius cod. CXIV. [et praeter hunc commemorant etiam August. in Ast. c. Felic. Manich. 1. II. c. 6. Auct. libr. de sup contr. Manich. c. 5. Gelasius in Decret. de lib. apocryph. Innocentius I. in: epist. ad Exup. Pleudo Hier. in epist. ad Chromat. et Heliodor. et alii,] et de quibus in codice apocrypho Novi Test. [tom. II. p. 763. seq.] a me dictum est "), eruditi viderint.

De HERMOGENE, [cuius librorum multa apud veteres indicia habentur, licet nec ipfi libri, nec eorum inferiptiones ad nos pervenerint,] ac THEODOTO nihil habeo quod addam clariffimi Cauei [1. 1. pag. 74. et 87.] obferuatis, iisque quae de Theodotis supra in Clemente Alexandrino dicta sunt 5. Iraque iam ad tertii a CHRISTO nato saeculi scriptores Christianos progredi iuyat.

[V] XXV. S. HIPPOLYTVS, doctor ecclesiae γλυκύτατος και ευνέσατος) dulcifimus et perspicuus maxime, discipulus S. Irenaei, ut Hippolyto ipso tette Photius cod. CXXI. p. 302. fcribit: sed quod ibidem Origenis) familiarem et έργοδιώκτην facit, licet suffragio Syncellip. 358. confirmetur, error est ex male intellectis Eusebis VI. 23. et Hieronymi c. 61. Catalogi, (vbi v. interpr.) verbis haustus, atque ab Valesso ab Euseb. et Hietio in Origenianis libr. I. c. 2. §. 8. p. 11. confutatus. Similiter parum exploratum, quod recentiores quidam '), nession

que diuerium fuisse statuerent; quos inter nominatim pertinet Ludou, de la Cerda Not. ad Tertull, tom. II. p. 128. Verum eundem suisse, docet maxima corum, quae de vtroque narrantur, conuenientia; arque cum haud dubie maior fides habenda fit scriptoribus antiquioribus, quam recentioribus, vix licet dubitare, eum Lucani nomine fuisse adpellatum, quod quippe nomen eius memoriae prodiderunt Tertullianus de resure. carn. c. 11. et Auch. adpend. de praescript. c. 51. Origenes contr. Cels. l. 11. Opp. tom. II. p. 77. atque Philastrius de haer. c. 46. Contra vero omnino diversus suit noster a Luciano, Arianorum martyre, a quo Lucianistae nomen traxerunt, aliisque huius nominis, de quibus plura dixit noster supra l. IV. c. XVIII. §. 4. vol. V. p. 361. seq. Keil.

p) De huius etiam viri euangelio conferenda, quae fcripfit nofter in cod. Apocr. N. T. tom. 1. p. 353.* et tom. III. p. 538. itemque Millius in Proleg. ad N. T. n. 333. feq. et Kleukerus I. I. pag. 181. feq. Keil.

q) Quod ipfum certo quidem affirmare non audet, fed probabile tamen iudicat Caucus in: Hift. litt. feript. ecclef. tom. I. p. 83. Millio contra l. l. audacter id defendence. Quid vero de Kleukeri,

que diuerfum fuisse statuerent; quos inter nomi- nomen hoc Lucii pro falso et ad imitationem nonatim pertinet Ludou, de la Cerda Not. ad Ter-' minis Lucae, euangelistae, essico habentis, conietull, tom. II. p. 128. Verum eundem suisse, do- cura l. l. p. 182. proposita, statuendum videatur, cet maxima corum, quae de vtroque narrantur, penes alios sit iudicium. Mihi quidem non videconuenientia; arque cum haud dubie maior sides tur firmo satis fundamento niti. Keil.

> r) Quibus inngenda funt, quae de sodem libro disputarunt Millius I. I. n. 337. seq. Larducrus in: Glaubmürdigh. der evangel. Gesch. part. II. tom. III. p. 725. seq. et Kleukerus I. I. p. 318.57. qui et ea examinauit, quae Beausobrius de co disseruit in: Histoir. du Manich. tom. I. p. 377. seq. Keil.

s) Cum quibus tamen conferri adhuc merentur, quae praeter alios de Hermogene quidem difputavit Chr. Guil, Franc. Walchius in Hiftor. haer. vol. I. pag. 576. feq. de Theodoso autem pag. 547. feq. Keil.

a) Chryfoft. homil. de Pleudoprophet, tom. VI. pag. 401.

b) Vide fupra in Clemente Alex. Baronium ad A. C. p. 229.

e) [n. Bullus et Beueregius] Origene praciente homiliam de laudibus IESV CHRISTI habuiffe Hippolytum, feribit Nicephorus IV. 31. tom. I. p. 330.

Digitized by Google

Vol. V. p. 203

nescio quo auctore, tradunt, Hippolytum Clementis Alex. suisse discipulum "), quumque episcopum ") suisse constet, nomen vrbis Eusebius tacuit, Hieronymus scire se potuisse negauit. Portus Romani, non Ostiensis in Italia, sed celebris in Arabia hoc nomine emporii [hodie Aden sine Adan,] episcopatum gessiffe, doctissimi viri, Stephani le Meyne, coniectura est, qui de Hippolyto eiusque scriptis copiose disferuit in prolegomenis notisque ad Varia Sacra, et praeter Tillemontium ac Caucum de hoc est consulendus "). Idem Arabem natione

p. 330. hift. et ante eum Hieronymus c. 61. catalogi.

d) Socium eius fuisse, fcribit Semlerus in felectis capp. hiftor. eccles. I. p. 73. vbi plura de Hippolyto disputat. Harl.

e) Coteler. tom. 2. nonument p. 639.

f) S. Hippolytus Arabum Metropolitanus dicitur in Actis S.+Aureae fub Alexandro imper. passae, v. acta fanctor. tom. VII. Maii pag. 319. Fabr. De patria, pracceptoribus et actate Hippolyti, atque loco, quo episcopi munus gesserit, scriptisque, quod ea, quae a scriptoribus tradunsur, inter se discrepant, variae diuersacque enatae funt fententiae atque coniecturae. Vide practer cos, quos laudanit Fabricius, Cas. Oudini comment. de S. S. eccles. tom. I. p. 221. sqq. Iac. Basnagii animadu. de vita, morte et scriptis Hippolyti; in Canifii lecht. antiq. tom. I. pag. 3. fqq. ed. Basnag. Amfterd. 1725. fol. auctores libri Histoire liter. de la France, tom. I. pag. 316. Gottlieb Stolle Nachricht von den Kirchenvätern pag. 129. feqq. I. G. Walch. hift. eccles. N.T. pag. 971-976. Nathan. Lardner in: The Credibility of the Gospel History, part. II. vol. III. Londin. 1738. p. 78. - Molleri homonymofcopiam, pag. 480. fqq. - Hamberger zuverläff. Nachricht. II. pag. 508. fqq Saxii Onomaft. I. pag. 353. fq. et alii, quos Stolle ac reliqui excitant. Rot/sler in : Bibliothek der Kirchenväter, e. II. p. 328. fqq. tantum adtulit, quae Photius in cod. CXXI. et CCII. prodidit de Hippolyto. Saxius nominat eum Portuensem in Arabia episcopum, theologum et chronologum, eumque, scribit, initios principatus Alexandri Seueri, a. C. 222. (vtpore quum ad hunc annum temporum canones perduxisset, teste Hieronymo de scripit. ecclesiaft, c. LXI. pag 69.) fuisse illustrem, Add. Basnage in Ann. pol. ecclef. tom, II. pag. 288. Num vero fuerit episcopus Portuensis, res aliis dubia videbatur. Scriptores enim historiae litterar.

Gall. arbitrantur, eum, quod Irenaei fuisse dicitur discipulus, Galliam habuisse patriam, et epifcopi facri munus administraffe, nulli tamen coetui certo adstrictum, sed vt eius condiscipulum, Caium, ex co genere fuisse episcoporum, qui postea audirent episcopi, in partibus infidelium; eumque modo in Oriente, quoniam Origenem habuerit auditorem, (v. not. b.) versatum, modo in occidente, quoniam aeram, f. chronologiam sequatur, Latinis suctam, post alios statuit Ham-Sed haec atque Tillemontis commenberger. tum in: Mémoires pour servir à l'histor. eccles. tom. III. part; II. pag. 341. haud funt explorata. Acque minus probata est Walchio, Moshemio, Baumgartenio, Woogio etc. coniectura, licet ingeniole excogitate, Christoph, Augusti Heumanni, qui in diff. peculiari, in qua docetur, vbi et qualis episcopus fuerit S. Hippolytus, - saeculi tertii (criptor ecclesias), Gottingac a. 1737. habita, (recufa in eiusd. Primitiis Gottingenfibus academicis. Hannou. 1738. 4. n. XVII. pag. 239. fqq.) demonstrandum sibi sumsit, Hippolytum fuifle episcopum; neque tamen ecclefialticum; fed ciuilem, n. portus romani, hoc est Ostiensis, pracfectum f. vt hodie loquimur, inspectorem portne feu epi/copum nauium publicarum, adeoque virum illustri dignitate spectatum: hinc docet, epijcepum etiam dignitatis ciuilis nomen olim fuisse. Contra in nota n ad §. VI. fententiam Stephans le Moyne, cui tamen Oudin. [pag 222. alique recentiores hiftor. eccles. confectores sub cribunt.) portum romanum, cuius epifcopus fuerit Hippolytus, in Arabia quaerentis, sommium habet, ism a Basnagio in hift. de l'Eglife lib. I: cap. 4.-§. 4. pariter explosam ac opinionem Leontii Byzantini (in lectione III. de sectis pag. 430.) et Anastasii Sinaitae, (in Hodego p 356.) Hippolytum romanum fuisse epikopum. Porro evincere conatur Heumannus, Hippolytum fuisse ortu Romanum, et, quod statua ei posita sit a propinquis marmoren, virum honoribus pariter ac divitije `eminen.

J009[6.

Digitized by

Vol. V. p. 203**P**294

PORTVENSIS SCRIPTA.

Lib.V. c. I. 185

tione fuisse contendit, et vitra Alexandri Seueri, (qui a. Ch. 222. regnare coepit,) tempus ad Philippi Arabis vsque g), (qui a. Ch. 244. reguare coepit,) imperium actatem produxisse. Martyrium Hippolyti, aquis vt aiunt mersi, celebrant Martyrologia 22. Augusti. Prudentius autem hymno XI. neel se Caror res trium Hippolytorum Martyrum *) inter se confudiffe arguitur a Baronio ad Martyrolog., Chamillardo et Cellario ad Prudentium, Cauco, Sam. Basnagio aliisque, licet omnia ad vnun Portuenfem reforenda contendat Theodoricus Ruinarsur, qui illum Prudentii hymnum cum noțis fuis exhibet in actis felectis martyrum pag. 155. feq. '). Epistolae Dionyfii Alex. Romam die Inmohurs perlatae meminit Eusebius extremo libri VL hift.

[P] I. A. C. 1551. non procul ab acde Laurentiana ad vrbem Romam effossum antiquum marmor, atque Cardinalis Cervini (postes Marcelli II. pontif. max.) studio collocatum in Bibl. Vaticana, in quo statua sedens episcopi, et descriptus ex vtroque latere sedis fine cathedrae litteris graecis, praeter catalogum scriptorum Hippolyti Canon Paschalis, periodi XVI, annorum, incipiens ab anno 1. Alex. Severi, qui'est CHRISTI 222. Hic graece primum editus atque illustratus est a losopho Scaligere ") VII. de emendat, temporum p. 721.

eininentem, quamquam non, qui error est Tillemontii, seustorem romanum ; cumque, deserto idolorum cultu, transiste in cattra Christianorum: In cod. Bodleiano MMDLXVII, qui continet narrationes de vitis sanctorum, priseis versibus anglicis ab antiqua manu feriptas, eft ur. 56. vita Hippolyti. v. catal. codd. Angl. et Hibern. pag. 136. pariter inter codd., collegii S. Trinit. Dublini, nr. DXXIX. in collectione vitarum plurium : num vero in oratione vel ligata vel foluta fcripta fit vita, non additur in catal. codd. Angl. et Hibern. II. 2, peg. 35. Harl.

- g) Admodum actate profectum Hippolytum fuifse oportet, S. Irenaei-discipulum, fi Philippi Arabis actatem adtigit. Neque martyrium apte convenit temporibus Philippi, quod alii vel ad A. C. 230. [ex. gr. Oudinus pag. 223.] Alexandri Seueri IX. vel, (ve Dodwellus diff. XI. Cyprian. 6. 49.) ad a. C. 235. Maximini I [vt Basnage] vel plane ad 250, fub Decio collocant. Certe Noëti haerefin perstrinxit Hippolytus, quam non multo prius crupisse Epiphanius testatur. Vide Tillemontium in Hippolyti vita, et in haeren Noëti.

h) Hippolyti Antiocheni presbyteri, Hippalyti militis, quem S. Laurentius Daptizauit, ct Hippolyti. Portuenlis. Vide Baron. ad -martyrolog. Rom. 30. Ian. et 13. ac 22. Augusti, Chawillard. ad Prudentium pag. 278.

Vol. VII.

i) Ruinarti admonitionem in martyr. Hippolyti cum Prudentii hymno recudi fecit Fabr. inter testimonia de illo in sua Hippolyti edit. collecta pag. XIII. Iq. Sed Ruinertum erraffe, docet Sam. Basnag. annal. polit. ecclef. tom. II. pag. 288. adstipulance Heumanno I. c. S. XII. fq. p. 251, fq. Arque Walch, l. c. pag. 974. quamquam Heumanni argumentum, ab filentio Eufebii atque Hieronymi ductum, non adeo validum effe cenfet; tamen non diffitetur, quae de martyrio Hippolyti narrentur, pleraque elle incerta tenebrique inuoluta. Harl.

k) Scaligeri opus de emendat, temporum primum vidit lucem Parif. A. 1583. fol. deinde auctius reculum Lugd. Bat, ap Plantin. 1598. atque inde Geneu. [Colon. Allobrog. typis Rouerianis] 1629. Gruteri inferiptiones lucem viderunt er Commelini officina A. 1600, et cum infignibut obferuationibus splendide recusae Amstelod. 1707. Fabr. Scaliger ex opere suo de emendat. temp. ante editionem II. separatim euulgauit Canonem, cum accessionibus quibusdam. In edit. Colon. Allobr. exstat canon ille cum Scalig. notis pag, 721. fegg. Infcriptus autem eft fib. Hippo'yti episcopi canon paschalis cum Iosephi Scaligeri commentario. Excerpta ex computo graeco Ijaaci Argyri de correctione Paschatis. Iofephi Scaligeri elenchus et castigatio anni Gregoriani. etc. Lugd. Bat, ex offic, Plantin. ap. Franc. Rapheleng.

DOQIE-J(Digitized by

p. 721. infertus etiam ex Pig Si apographo, fed fine potis, thefauro inferiptionum Giuteria p. CXL feq. Latine cum commentario Aegidii Bycherii, et veterum de Hippolyto tellimo niis prodiit in Bucherij doctrina temporum, Antwerp. 1634. p. 295. [lat. et gr. in Canifi lectt." antig. ed. Basnagii, vol. I. polt ur. 1.] Sed praeter Petauium II. 61. doctrinae temporum, inprimis conferenda Francifi Blanchini Veronensis doctifima diatriba, qua canonem hune Paschalem Scaligero et Bucherio minus intellectum illestrat felicistime, Rom. 1703 fol. Titulus libri eft: De Calendario et Cyclo Caefaris, ac de Paschali Canone S. Huppolyti Martyris differtationes duas, ad Clementem XI. Pontificem Max. Per yocabula ev. ienuw, "Eodea, "Exolos, Iwolas &c. non lectiones Palchales denotantur, vt viris doctis) perhadum; fed Palchata ipia in V. T. memorata, et secundum Hippolyti Canonem certis adlignata terminis. Astronomus etiam sagacissimus Io. Dominicus Cassinus in academia regia Paris. a. 1696. animaduersiones suas in Hippolyti Canonem e scripto recitanit, de quibus vide so. Baptistan du Hamel in regiae scientiarum academiae historia lib, IV., p. 414. seq. Adeundus etiam Henrieus Noris, diff. 2. de epochie Syro-macedonum p. 117-119. cdit. Lipfienf. Antonius Pagi et Samuel Bamage ad a. C. 222. Mensinere Canonis Palchalis Hippolyti et Enicatoencerneidos Anatolius Alex. in syo Canone Palchali, quem Bucherius edidit. p. 439. Eusebius VI. 22. hist. et ex eo alii, vt Hieros. c. 61. catalogi, Niceph. 1V, 31. Ifidorus VI, 17. Orig. Syncellus p. 358. 315. &c. Eusebii verba funt ouyyeauna de Paschate memorantis: er a rav Xeovar מימיצפת סאי לא של אביסה אמו דוים אמיסים [1] לאאמולפאמד אפולסה הבפו דע המסצמ הפסשהה להו דס πρώτον έτος Λυτοκράτορος Αλεξάνδευ τως χρόνως περιγράφει. Ex quibus adparet, Canonem hunc fuisse claufulam operis de l'aschate, in quo demonstrationes temporum Paschatis celebrandi Hippolytus digefferat usque ad primum Alex. Seueri annum, a quo Canon incipit. Noyov new roy negi re ayis Maoxa ouyyeauparos laudat, et quaedam ex illo adfert Chronicon Alex. p. 6. edit. Cangii. Hippolyti memorata in laterculo marmoreo amodeizis yeorar Të Tarya xara ta ir To Than eft iple Canon Palchalis. At yeorixov delinens in Alexandro Severo, magnam partem fupereffe videtur adhue latine, editumque est a Labbeo, nihil tale suspicante, tom. 1. bibl. novae MSS, Paris. 1657, fol. p. 298-309. atque entendations a Cangio ad calcem Chronici Palchalis p. 413. ") Adde collectionem historicara ex Anony-

pheleng. 1595. 4. (10 plagg.) Nota;, (quas a Scaligero in altera edit. interdum decurtaças fuife, interdum retractatas, etiam Fabr. in edit, Hippol, fingulis locis adnotauit;) hic ex I. edit. retinutt integras. Tum a pag. 18. addidit explicuitque comparationem verorum terminorum et verarum dominicarum cum rationibus Octaeteridis, A pag. 25. fequitur (ex opere de emendat. p. 327. ed. Colon.) *Haasi Argyri* de correctione palchas, excerptum ex eius computo graeco, post canonion palchale, cum comm. Scaligeri, Denique a p. 34. usque ad finem Liliani elenshus et casiligatio, contra Clauium et Posteunum. Namque Scaliger adhue viuus aduesfarios est nactus: nec postea cuncti chromologi adiensium prasbue-

runt eius iudiciis; inprimis Bucherius et Blanchinius oftendere fluduerunt, quanta effet huiusce canonis confensio cum priscis Latinorum rationibus, quanta etiam iniuria Scaliger tot illi absurda imputauerit. conf. Mazzuchelli Scrittori d'Italia, vol. II. part. II. pag. 1173. Fabric. in praef. et a pag. 4.. edit. Harl.

mo.

Confer Tentze/ii, de ritu lectionum facrarum. Wieteb 1684. S. 19. feq le Moyne not. ad varia. facra p. 947 Ephemerides Paril. A. 1706. p. 919. [add. not. Fabricii in ed Happol. I. pag. 77.]

mi Sed ipfe Fabr. fecus feutit in nota *) p. 88. edit. Hippol et pag. 42. ad locum Eufebii. Inprimis v. Blanchin. ibid. psg. 114. fqq. qui; ekronicon,

Digitized by GOOG

PORTVENSIS SCRIPTA.

L. V. c. I. 187

mo, qui sub Alexandro Seuero vixit, apud Canifium tom. 2. antiqu. lect. et Schelstratenum in tom. 1. antiquitat. eccles. illustratae p. 521. seq. ac quae practer Cangium in prace, Thomas Galeus apud Cansum parte 2. hist. litterar, et Doduellus diss. de success. Pontis. p. 200 seq. Fabr. Secundum locum obtinet canon in ed, Hippolyti Fabriciana, quam quia saepius adpellare cogor, hoc statim loco paullo vberius describam. Inferiptio autem haec est:

S. Hippolyti, episcopi et martyris opera, non antea collecta, et partem nunc primum e MStis in lucem edita, graece et latine,' Acced. virorum doctorum notae et animaduerfiènes, ac praeter aliorum commentarios in monumentum palchale S. Martyris tabula triplici aenea expressum; dissertatt. integrae vicr. clariff. Franc. Blanchini et Io. Vignofii et ex Virgi. mi Valjechii et Philippi a Turre scriptis excerpta, S. Hippolytum spectantia. Subiuncta appendix scriptorum dubiorum supposititiorumque, nec non, quaecunque reperiri potuere ex lucubrationibus Hippolyti iunioris Thebani. Curante Io. Alb. Fabricio. Hamburgi 1716. fol. vol. 11. inedita kalienus nonnulla illiur complexame: graece alia cum latina interpretatione: alia arabice litteris descripta syriacis ex catena in Pentateuchum MS. bibl: Bodlei, cum versione V. C. Ioan. Gognierii. Acc. /picilegium patrum quorundam aliorum III. a C. N. faeculi, atque in hoc Leonis Allatti diatriba de Methodiis ac Methodiorum scriptis, et Claudii Salmafi commentar. inchoatus in Arnobium nunc primum editus; denique adpendicis loco Chalcidias in Timaeum Platonis philólophi emendatus et notis illustratus. Hamburg. 1718. fol. conf. de vol. Lacha erudit. lat. 1716. pag. 44. fq. et acta erudit. germanice fcripta part. XLII. pag. 400. fegg. — de vol. II. acta erud. et latine fcr. 1718: pag. 442 et german. part. LVIII. pag. 808. fq. aliaque seta litter. a Reimaro in commentario de vita &c. I. A. Fabricii pag. 150. fq. citata. Reimene quoque retulit argumenta binorum voluminum et alia quaedam ad hiftoriam aut emendationem editionis Fabric, fubiunxit, epiftolasque Fabricii atque Iani publicauit. Nam (poff mortem Millii, edit, Hippolyti molientis, Fabricius de fua cogitare coepit editione. Bid quum iam primi voluminis operae longius processillent, nuntius adfertur, Io. Guil. Ianum, Prof. hill. Witteberg, Ichedas accepiffe Millianas et idem inflitutum meditari, Rogat igitur per litteras Fabricius lanum, defistat a proposito, et, quae habeat, ipsi haud innidear: at Ianus denegat et le exculat; memorat tamen, quae acceperit Millii collectanea aut quae aliunde conquisiuerit. Sed post mortem Iani cognitum effe adfirmauit Reimarus, excepta Milliana interpretatione et paucis ineditis fragmentis exceptis, haud multa deeffe in ed. Fa-Briciana. Contra ca Fabricium aliis haud spernendum reliquisse spicilegium, animaduertis Woogins in progr. infra laudato pag. V. narratque, se quondam Oxonii inter schedar id. Ern. Grabii, bibl. Bodleianae infertas, reperiffe multo plura fragmenta Hippolyti non edita. partisti a Grabio collecta, partim ab alifs ex Vindobon. et Galliae biblioth. ipfi miffa: add, Walch, hift, eccl. p. 975. Quae vero lingula contineantur; postea in indite opusculorum luo

'Aa 2

quacuis

Digitized by Google

wicon, a Caififo, Labbeo et Car. du Freine editum, contendit probatumque wit, non effe Hippolyto epifcopo adferibendum, fed auctori fynchromo, qui vixerit fre Alexandro Augusto, conf. du tempora lat. Fresne in prolegg. ad chronicon pafchale, et rec. in ed. Hipp. Fabriciana pag. 43. fqq. ibid. p. 49, fiff. Harl.

Vol. V. p. 203

fig, reculum est ex ed. Labbenna chronicon anonymi, quod ad Hippol. viri dotti referunt, certe feriptum illa actate, alque ante Caroli M, tempora lat. redditum, vbi V. Fabr. notam. Deedd. et codd. adde supra, vol. IV. pag. 29. not. HIT. Harl.

S. HIPPOLYTI

Vol. V. p. 205

quaeuis loco adnotabimus. Omissa tamen fragm. La Croze indicauit Fabricio. vi infra ao nr. 29. — Hippolyti opera exflant quoque in Gallandi bibl. gr. latina veterum patrum, yol. II. p. 409. feg. gui et in Prolegg. de codisputauit. — In cod. Parif. bibl. publ. CDLIII. sunt Hipp. tabulae pa-Ichales, cum lat. interpret. e regione. Praemittuntur Hieronymi de illo tellimonium et fragm. cat. eiusd. operum, e marmore diruto fedis illius in Vaticano. - Mediolani in bibl. Ambrof. Fauole Pasihali di S. Hippolito vescouo Portughese, Sec. Montfaue. Bibl. biblioth-car. MSS. I. pag. 546. C. — Quun autem indubia omnia, atque ab Eufebio et Hieronymo adferipta opera, paucis exceptis fragmentis, perierint: Oudinus pag. 224. fqg. fingula opera Hippolyto adtributa et sub eius nomine typis expressa, examinat, et pro adulterinis habet excepto fragm. infra nr. 6. citato. Millius etiam in prolegg, in N. T. ea, quae fob nomine Hippolyti feruntur, spuria fere esse iudicat, excepto forsan tractatu de Antichristo, quem pro genuino ven-Clarkii suspicionem, in genere scripta, quae habemus, Hippolyti esse ditat Combéfifius. spuria, Semler in historia dogmatum, pracfixa tomo II. Baumgartenianae theologiae polemicae pag. 211, fq. comprobat docetque, fub Hippolyti nomine centum forfan ann. post illius mortem scripta effe conficta, aut loca interpolata, aut in catenis ad commendationem collectionum majorem nomen tantum illius fuisse vsurpatum, variaque adfert ad iudicium de fcripeis et doctriua Hippolyti legitime ferendum. - In multis codd. de quibus ad fingulas fectiones formo erit, occurrunt opuscula Hippolyto tributa, aut loca ex istie citata. Sic loca funt excerpta in eelogis, quae different a parallelis lo. Damasceni, in cod. Coislin. CCXCIV. tefte Montfaue, in Coisl. bibl. pag. 412. et p. 390. cod. CCLXXVI. in catenas in Parabol. Salomonis, ibid. pag. 60. cod. XV. et. bibl. San, Germain, ap. Montfaue. in bibl. MSSt. II. pag. 2048. C. in Anaftafii quaestionibus et response ibid. in bibl. Coislin. pag. 188. podd. CXV. et CXVI. — inter commentar. in IV. libr. Regum ibid. pag. 45. (vbi dicitur Hippolyt. epile. Romae, i. e. portus-Romani) in cod. VIII. ----, et bibl. S. German. (v. Montfauc. bibl. MSS. II. p. 1048.) in catena in Plaimos et cantica S. S. ibid. p. 138. cod. LXXXI. --- in catena in Pentateuch. Venetiis in bibl. Iustiniani. v. Montfauc. in Bibl. biblioth. MS. p. 483. A. In bibl. Viticana Romae funt pluscula Hippolyti opuscula non clare designata, in Montfaut. bibl. biblioth MSSt. I. pag. 142. A. - conf. infra libr. V. 17. vol. VII. p. 736. ver. ed. - Quaedam ist Hippolyti, Patauii in bibl. S. Ioannis in Viridario, teste Tomefino. - Quaedam er temata Hipp. cum chronici fragm. Romae in bibl. patrum S. Bafilii, (Montfaue. bibl. MSSt. Alia in cod. IV. bibl. Mazarin. Parif. et in cod. eiusdem biblioth. qui **I.** pag. 146. C.) continet catenam in XII, prima Lucae capita, telle Montfauc. in bibl. MSSt. II. pag. 1308. et Harl. **3309**.

2. AnoderEis, megi ru Avrixelsu ad Theophilum quemdam, e codice Rhemenfi et Ebroicensi gracee typis luculentis edita Paris. 1661. 8. a Marquardo Gudio "), Hollato, postes

poten-

a) Batauum vocat Combessifii exemplo Tillemontius tom. 3. memor. hist. eccles. parte II. p. 18. At Caucus parte 2. hist. literar. Hamburgenfem; vterque minus recte. Fallitur etiam in eo dochifimus Caucus, quod Hippolyti expositionem in Susanuam a Gudio editam setibit. Quum au-

tom ille de Antichristo liber ab co vulgatus effet, Combefifius A. 1662. in b.bl. Concionatoria tom. I. pag 19. Produxit, inquit, anno fuperiori ingenuus fupraque aetatim eruditus ac literarum auidus adolefcens Marquardus Gudius xigi ro-Sau minus sufpittum Hippolyti opus, ficque antiquo

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 205 206

PÓRTVENSIS SCRIPTA.

Lib. V. c. I. 189

Digitized by

potentiff. Daniae regi a confiliis. Confer Gudii epistolas p. 49. seq. vbi variarum lectionum mentio, quas ex Italia adtulit Ewaldus Rulaeus, Harlemenfis: et epistolas Tan. Fabri libro 2. cpifl. 70. pag. 323. feq. qui multis locis librum illum emendat atque illustrat; a Combefifio etiam cum latina versione et notis suis vulgatum in auchario nouissimo bibliothecae Patrum; Paril. 1672. fol. tom. 1. p. 26. et latine reculum in bibl. Patrum, Lugd. 1677. t. XXVII. p. 1. De Antichrifto fcriptum Hippolyti memorat Hieronymus in catalogo c. 61. et Photius cod. CCIL qui Loyov meel Xeize kaj avrizeize vocat. Quod autem Hippolyti nomine lo- Picas graece et latine Varil. 1557. 8. in lucem dederat de consummatione mandi ac de Antichristo et secundo aduentu Dommi meei The ouvreheias ายี หล่าย หล่า meei าย 'Avrigeise [P] หล่า eis The beurepar maesoiar të Kueis nuw Inoë Xeisë, codem Combefilio iudice, /squioris Graccias mot numentum eft, ac plane stramineum, nihil acui finceritatem redolens, aut venam magni cum fimplicitate theologi fatisque in scripturis versati. Grotius adpendice de Antichristo p. 60. norint, inquit, lectores, effe supposititium; nam nomina usurpat quarto demum saeculo recepta. Becufa Pici versio latina est Colon. 1563. 8. apud Maternum Cholinum, et ad calcem Iustini Mart. Parif. 1575. et in bibliothecis patrum cuiuscunque editionis: etiam graece et latine in auctario bibl, patrum Ducaeano Parif. 1624. tom. 2. p. 342. Gallice interpretatus fuit Nicolaus le Clere, Paril. 1566. et 1579. Fabr. Demonstratio de Antichristo num genuina sit. quaeflio effe videtur Oudino. — Exflat emendatior in ed. Fabric. gr. ac lat. pag. 1. fqg. com testimoniis de illo libro, et notis Fabricii, Combefisii, Gudii, et Tan. Fabri. Seruatur autem in afiquot codicibus. In cod. Monach. Bauar. (catal. codd. gr. p. 28.) - de Christo et Antichristo in cod. monast. Remensis, (Montfauc. bibl. MSSt. II. p. 1289. B.) - In multo pluribus tamen codd. reperitur spurium opusculum de confummatione mandi etc. e. g. in bibl. publ. Parif. in XIV. codd. fecundum catal. codd. tom. II. Montfaucon in bibl. MSSt. XV. codd. variarum bibliothecarum refert: in Vaticana Romae in cod. DCCC. (Montfauc. I. pag. 14. A. et p. 33. C.) ibid. in bibl. quondam Petauii, (id. ib. pag. 66. B.) - ibid. in bibl. monasterii S. Saluatoris Basilianorum Messanae, (id. ib. p. 198. C.) — Mediolani in bibl. Ambrof. (id. ibid. pag. 498.) — In bibl. regia Taurin. in cod. CCCXX. (v. cat. codd. gr. pag. 402.) - Florent. in bibl. Laurent. Medic, cod. XXI. nr. 13. (Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 270.) — In hibl. Eleorial. de confummatione faeculi et de Antichristo: it. expositio in Danielem, quomodo vidit regna et de secundo aduentu. (Pluer in itiner. per Hispan. pag. (73.) — In bibl. Badlei. Oxonii cat, codd. Angl. et Hibern. tom. I. sr. LXXXXIII, inter codd. Baroec. it. nr. CCLXXVII, 16. tum nr. DCCII. inter codd. Laudi, Hippol. de antichrifto et de refurrefione. -- inter codd. Io. Seldeni nr. MMMCCCLXXI. et MMMCCCLXXII. (ib. p. 162.) citantur Hippolyti Thebani episcopi fermones II. de confummatione mundi, gr. et de genealogia B. Virginit, — In bibl. Bauar. Monach. in cod. CXIIII. de conformat. mundi, (catal. p. 45.) - Pici versio latina etiam separata a graeco textu, Lutet. Paris. 1557. 8. 00currit in bibl. Leidensi. (v. catal, pag. 49. vbi edd. Hippol. memorantur.) Oratio in II. adventum I. Chr. et antichrifti, in cod. Mosquenfi fynod. tefte cl. Matthaei in notit. codd. Mosq. etc. p. 6. — In edit. Fabriciana libellus de confummatione & c. gr. ac làt. locum habet in 'adpendi-Aa 3

antiquo episcopo dignum et martyre. Ex epi- et Henricum Valessum ipsi, vt hoc Hippolyti opu-Solis Gudii pag. 17. constat, Petrum de Marca sculum ederet, auchores suille. 190 Lib. V. 1. 1.

Vol. V. 9. 206

adpendice pag. 4. cum lectt. variis codicis Barocc. et praemissae sunt quorumdam virorum doctorum de co censurae. Locum quemdam in frag. de Christo et Antichristo a Gudii et Combessis fuspicionibus vindicat, et anosenquiperes, quas deur occuste tradiderat, interpretatur Francisc. Floriur in lib. de quodam Hegessippi fragmento etc. Bononiae 1793. 4. pag. 63. sq. alia loca Morhem. in ep. ad Fabr. in huius vita a Reimaro scripta pag. 300. sq. Harl.

2. De Susanna et Daniele fragmenta, e catena MSS. edita graece a Combesisio cum latina versione tom. I. auctar. nouisi. bibl. patrum p. 50-56. et latine ex Combesiui interpretatione tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. pag. 9. [Fabric. in fua edit. L. pag. 271. fqq. ampliora de Daniels ac Susanna reddidit fragmenta. In catenis in plures V. T. libros atque adeo de Daniele facpius laudantur, e. gr. in cod. Florent. Medic. IX. Plut. V. (Bandin. I. p. 24. feq. qui aliquot schol. Hipp. excerpsit) in codd. Marcianis Venet. secundum catal. gr. codd. pag. 17 bis 20. 21. et 22. in cod. bibl. Cardin. Sfortias (Montfauc. bibl. MSS. I. p. 703. E.) - in cod. Escorial. citato. - Fragm. de Susanna in cod. quodam Paris. - Woog in progr. pag. V. narrat, se inuenisse in schedis Grabii MSSt. plura ex Hippolyti comm. in Danielem, quee aliquot impleant folia. In vol. II. inter fragm. Fabric. repetiit locum ex Hippolyti fermone II. in Danielem, ab Eustratio cap. 19. adu. Plychopannychitas citatum. Horl.] De Daniele seripsisse Hippolytum Hieronymus c. 61. auctor est. et Photius cod. CCII. équipvesav es rov Δανιήλ, hoe eft as πολλά τη Δανιήλ in plura Danielis loca, vt Syncellus p. 358. qui pag. 218. citat Hippolyti yeauna to kata the Escavear not to Davin A. Adde p. 230. Hippolyti breuem commentarium in somnium Nabuchodonosoris, MS. in bibl. Chigiana memorat Mabillonius tom. I. mulei Italici p. 95. Vide fragmentum apud Anastasium Sinaitam quaest. 48. et quae Hieronymus adfert in c. IX. Danielis ex Hippolyto de LXX. hebdomadibus. Apud Chaldaeos quoque ferri Hippolyti expositionem in Danielem minorem et Susannam testatur Hebed Lefu, num. 16. catalogi.

4. Demonstrationem aduerssus Indaeos, Anodeskov neos res Indalus, liue eius fragmentum latine ex Francisci Turriami versione vulgauit Possuinus in adparatu facto, voi de Hippolyto disserit, Ven. 1603. Colon. fol. 1608. et Carolus Iosephus Imbonatus Mediolanensis in bibliotheca latino-hebraica. Rom. 1694. fol. p. 74. Fabr. — Fabric, in ed. sua I. pag. 218. feq. fragm. reddidit ex versione Turriani, et in nota suspicabatur, illud fragm. quum sit ve. luti paraphrasis Pfalmi LXVIII. siue vt hebraei codd. computant, LXIX. esse particulam commentariorum Hippolyti in pfalmos: ibidem et pag. 80. disputatur, num huius demonssitationis mentio fiat in monumento Hippolyti marmoreo. Postea Fabric, ex cod. Vatic. primeta in vol. 11. pag. 2. graece publicauit demonssirat. adu. Indaeos, cum Fr. Turriani versione lisdemque notis; quae iam in vol. I. insertae reperiustur. Adde Fabr. praef. ad vol. I. pag. VI. fq. — Oudino I. p. 227. opus incertum ac dubium esse videtur. Harl.

5. De Deo trino et uno et de Mysterio incornationis contra haerefin Noëti *). Su

Sub ho-

o) Epiphanium Haerefi 57. quae est Noëtianosum ex Hippolyto, licet non nominato, multa ed verbum repetitife notat Tillemontius, quod

forte in Marcione et aliis etiam hacrefibus appareret, fi Hippolyti opus adueríus hacrefes integrum haberemus.

Digitized by GOOGL

Vol. V. p. 1067207

PORTVENSIS SCRIPTA.

miliae nomine latine edidit ex fua versione Gerardus Vosiius Tungrensis, ad calcena Gregorii Thavmaturgi, Moguni. 1604. 4. p. 58-68, notis etiam fubiccitis. Atque inde fine notis prodiit in bibl. patrum Colon. 1618. et Lugd. 1677. tom. HI. et in fupplemento Morelliano Parif. 1630. tom. I. pag. 620. Videndum eft, [P] fueritie haee vitima pars operis Hippolyti adversus haerefer XXXII. quod telle Photio cod. CXXI. multa ex S. Irenaei fermonibus luceincte tradidit, et a Dofitheanis facto initio, desiit in Noëtianis. Ex Hippolyti memoria haerefium duo loca ferozuit Gelafins lib. de duabus naturis. Aliud zuctor chronici paschalis, quod Alexandrinum -vulgo vocant, pag. 6. Contra Nicolaitas feripfiffe innuit Gobarus apud Phot. cod. CCXXXII. et Theodoritus III. 1. de haeret. fab. Contra Valentinianos Epiphon. XXXI, 33. Contra Caiapos, infra num. 27. Contra Marcionem, infra num. 16. [Contra Simonem, magum, v. Fabric. I. opp. Hippel. pag. 235.] Contra Montaniftas Sobarus apud eundem Photium ?). Hippolytum contra haerefin Noëti graece edere voluit Holftenius. Fabr. Fabric. in fua edit, vol. I. pag. 235, Iqq. infigne fragment. contra haerefin Noëti repoluit ex verl. lat. Fr. Turriani cum huius fuisque notis: add. praef. Fabr. p. VI. fq. deinde grases ex cod. Vatic. (Montfauc. bibl. MSSt. I. pag. 14. A.) cum versione notisque Turriani iteratis, in tom. II. pag. 2. Id opus spuriis Hippol. hibris adnumerat Oudinns. Harl.

Ex hoc de haerefibus opere fortafis etiam petita fragmenta octo de theologia et incarnatione aduerfus. Beronem ?) et Helicen haereticos, quae latine ex Turriani versione primus vulgauit Henricus Canifus Ingolftad. 1604. 4. tomo V. (non I. vt habet Labbeus.) antiquae lectt. p. 154. [tom. I. ed. Basnagii nr. 1.] atque inde exhibent bibliothecas patrum, Colon. et et Lugd. tom, III. ac Parif. 1654. tom. IV. part. 2. Eadem fragmenta latine pridem vertit Anastasius Apocrisiarius, inque collectaneis Anastasii bibliothecarii edidit Paris. 1620. 8. p. 209. Simondus, additis e Turriani codice graecis, atque ita graece et latine leguntur etiam in tomo III. Operum Sirmondi Parif. 1696. fol. p. 583. Nihil effe in his fragmentis Hippolyto vel haud congruens vel indignum video, adeoque affentior Bullo, Tillemontio et aliis viris doctis, qui pro genuinis eius habent. — [Oudinus tamen I. p. 225. Iqq. multis argumentis impugnat superioris iudicii veritatem; contra verisimillimum este censet, librum istum non effe compositum ante septimum, quo Monothelitae exorti funt, saeculum. — Excerpta eadem cum illis, quae Sirmondus in Anastasii bibliothecarii collectaneis edidit, in cod. bibl. publ. Parif. MC. nr. 5. — Graece et cum latina Anastassi presbyteri interpretatione Fabrio. recudi fecit in ed. sua tom, I. p. 225. sqq. Harl.] - Ex S. Hippolyti martyris de sermone theologias five Deitatis hoc fragmentum adfertur in concilio Lateranenfi A. C. 624. Confult. 5. Velle habet Deus, non enim non velle: quoniam hoc vertilis eft et eligentis, sed sempiternam voluntatem DEI sequentur, quae fiunt, cui et fasta monent salua.

6. Fragmen-

Digitized by GOOGLE

p) V. Fabr. tom, I: Opp. Hippol. pag. 223. fq. Harl.

· q) De Berone hacc Hippolytus fragmento V. Bήρως γάς τις διαγχος μαθ' έτόρων τοιών την Βαλεντίνα Φαντασίαν άΦέντες χάρους κακώ κατεπάζησαν, λογοντος την μέν προσλήΦθασαν τῷ λόγο σάρκα γενίσθαι ταυτοργού τῷ θεότητο δια την πρόσληψα, Pro "Hames codex regius et Colbertinus Nicephori CPol. MS. contra impugnatores imaginum, a quo et ipfo Hippolyti fragmenta tefte Sirmondo haudantur, legis "Hauduros rar asgerinar pro quo fuspicor, legendum naturar asgerinar, vt fenfus fit: adverfus Beronem et Haeresticos alios eius asquales.

Vol. V. p. 207 208

Digitized by GOOGLC

6. Fragmentum infigne Hori in laterculo marmoreo memorati medes EAAnvas nai medes FILarona, n' nai meei re marris, quem Arlenius pridem editurum se praef. ad Iosephum receperat. Iofepho ab aliis, vel Lustino martyri, aut Irenaeo vel Caio presbytero ") tributum. [F] fed Hippolyto a viris doctis adfertum graece), vt ex Italia acceperat, primus edidit Dauid Hoefchelius in notis ad Photium p. 923. Augustae Vindel. 1601. fol. et reculum Genev. 1612. Rothomag. 1653. fol. p. 10. not. Deinde cum sua versione Stephanus le Moyne, in variis facris p. 93. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Cum eadem interpretatione etiam recudendum dedi in adpendice ad opera losephi. Lips. 1691. fol. Confer de hoc opere Photium cod. IIL. Ittigium prolegomenis ad losephum sub fin, et le Moyue not. ad varia sacra pag. 930. seq. Fabr. Fabr. in edit, vol. I. pag. 220. sqq. reddidit graece cum lat, versione Stephani le Moyne, notisque. Inferipfit autem libri fragmentum; Të ayis Innohurs en të meos "Enhnas hores TE Encyeyeauuters wara IILatova, neel The TE navtos altias. Atqui Semler. in historiae ecclef. feleciis capp. tom. I. pag. 73. quod legitur in Photii cod. XLVIII. (pag. 37. ed. Schotti,) περί της το παντές, δ έν άλλοις, περί της το παντός σσίας έπεγράφεται, veram elle iudicat inferiptionem, meos Ennwas noyos wara Inharava meel The TE marros ousias, atque sic rectissime intelligi: contra, ineptam esse, declarat, lectionem in laterculo meas "EAληνας και προς Πλάτωνα. Adde supra vol. V. pag. 8. et infra in hoc cap. §. 32. de scriptor. christian. gr. faec. 111. nr. 1. et lib. V. cap. 36. de scriptoribus in Photis bibl. censurae fubiectis cod. IIL. vol. IX. pag. 388. vet. edit. vbi observauit, in parallelis facris Io. Damasceni tom, II. edit. Mich. le Quien p. 755. locum inde adlatum (p. 221. ed. Fabr.) Meletio Antiocheno tribui; pag. autem 789. locum (p. 222. Fabr.) Iosepho, et ex Damasceno, vbi nonnulla rectius leguntur, spicilegium lectionum meliorum ad suam edit, Hippolyti opp. collegit: adde Iani epistolam ad Fabr. et adnot. Reimari in vita Fabricii p. 149. et 158. sq. et supra fect. XVIII. in hoc vol. de Irenaco, fin. Hoc vnum op. cum fragm. apud Theodoretum genuinum habet Oudin. Harl.

7. Hippolyti Didascalia, quae in bibl. Bodleiana inter codices Baroccianos nr. XXVL et CLXXXV. exstat manu exarata, telle Pearsonio Vindic. Ignat. pag. 60. et 62. atque Grabio tom. I. Spicilegii patrum pag. 285. et diarazes Tar ayian Amerikan dia Immehure in bibl. Vindob. de quibus Lamberius lib. VIII. pag. 429. [f. Kollar. p. 905.] quasqué in lucem edi optat Dadwellus diff. ad Irenaeum p. 50. et 463. maximam partem iam vulgatae funt in octavo conflitutionum apostolicarum libro, c. 4. 16. etc. quamuis nonnulla aliter quandoque legane tur, ut Grabius monuit, qui pag. 286. illa spicilegio patrum tertii saeculi inferturum se pol-Hoe relpici putant viri docti in laterculo marmoreo feriptorum Hippolyti, vbi licitus eft. meei xaeio patow 'Anoso hin magadoois memorantur. Vide Stephanum le Moyne p. 1076. Fabr. item Pfaff ad Irenaei anecdota fragm. pag. 14. Fabric. in codice apocrypho N. T. tom. I. pag. 811, inprimis in edit. Hippolyti pag. 244. feqq. vbi recudi fecit opulc, de charismatibus etc. gr. cum versione lat. Combefisi. et p. 248. seqq. diarazers f. constitutiones apostolorum ex codice Vindobon. et Barosc, 26. cum vers. Io. Ern. Grabji notisque. Arque 🗄 Semiero

r) Confer, quae pro hac fententia Dodwellus s) Non graece et latine, vt legas apud Cadiff. VI. ad Irenaeum p. 463. fq. veum,

PORTVENSIS SCRIPTA.

Semlero in felectis hift. eccl. capp. I. pag. 73. quod conflitution. apostol. libr. VIII. 4. inferibitur meel Xaceopáran na Xeoprovian na navóran encoder exchnoiatinan, eadem vero in cod. Vindobon. histor. VII. nr. 2. fol. 3. habentur et leguntur diáragus ran avian arozónan priora, nimirum in conflitutt. apostol., imposturae locum habere videntur. — Porro Fabric. in notà ad locum Stephani le Moyne p. 1074. varr. sacr. excerptum laudat Grabium tom. I. spicilegii patrum pag. 285. sq. 'Robertum Turner in libro anglice adu. Guil. Whisson. edito, Discourse of the pretendeo Apostolical Conflitutions. Lond. 1715. 8. edito, pag. 287. sq. et Georg.-Hickesium in praes. ad Grabii specimina, itidem anglice edita, defectuum et omissionum in Whistoni collectione testimoniorum de diuinitate Filii et Spiritus S. obseruatorum, Londini 1712. 8. p. XVIII. sq. Reimarus in vita Fabricii pag. 157. animaduertit, conflitutiones apofolorum per Hippolytum exstare MSSt. syriace in bibl. Vaticana, teste Asservation. II, bibl. orient. p. 498. Harl.

8. Canonum ecclefia/licorum XXXVIII, quos sub Abulidis siue Hippolyti nomine habent Aethiopes, capita siue titulos ex Gallicis Wanslebii latine translatos exhibet *Iobus Ludolfus* commentario ad hist. Aethiopicam pag 333. 334 ⁴) Forte his respondet ac geminus est liber de regimine ^a), (ecclesiastico puta.) quem sub Hippolyti episcopi nomine in catalogo librorum Chaldaeorum siue Syrorum, num. 16. commemorat Hebed Iesu.

9. Hippolyti episcopi in S. Theophania edere voluit Holstenius, teste Lamberio tom. I. de bibl. Vindob. p. 111. Earndemqué homiliam Christiano Daumio ad manus fuisse, notat Ittigius in diss. de festo nativitatis CHRISTI p. 395. post adpendicem diss. de haerestiarchis. Habuit et Tho. Galeus, teste Cauro. Incipit: πάντα μέν καλα καὶ καλα λίαν. Fabric. Ex cod. Galei, a Wolsio descriptam hanc homiliam graece cum vers. latina edidit Fabric. tom. I. Opp. Hippol. p. 261. sq. Est quoque Homilia ista in cod. Bedleiano MMD. nr. 27. (catal. &c. I. pag. 129.)

Praeter ea Fabric. in tomo J. p. 244. Opp. euulgauit:

de resurrettione, ex Anastasio gr. ac lat. v. infra nr. 15; et de cod. supra ad sect. II. circ. fin.

Pag. 265. sqq. fragmenta ex Hippolyti commentariis in varios S.S. libros, et in praef. pag. VII. addidit fragm. e commentariis Hippolyti in Hexaemeron, petitum et seruatum a *Io. Damascene* in parallelis facris tom. II. eius Opp. edit. Lequinianae pag. 787. et vide ad nr. 10. 17. sqq.

Pag. 278. Hippol. de captinitate babylonica, ex comment. in Danielem.

Pag. 281. Iq. fragmenta ex duabus homiliis, a Theodoreto feruata.

Pag. 282. locum ad Prouerb. IX. 1. vide paullo post, nr. 24.

Pag. 283. narratio de virgine Corinthiaca et de quodam Magisteriano, v. ad nr. 30.

Scripta

t) Wanslebius ediderat in libro de ecclefia alexandrina, Parif. 1677. 12. tum Guil. Whifton in volumine III. operis, qu'od primitiuum chriftiauismum renatum inferipfit et anglice edidit, Londin. 1711. 8. pag. 343. atque Fabric. in Vol. VII.

edit. Hippol, tom. I. post practat. pag. XXII.'

a) Tho. Galeus, Hippolyti librum regi nyeauvias, putat effe, qui sub losephi nomine legitur de Maccabaeis regi aurengarogos Doyuruz.

Bb

194 Lib. V. c, I.

S. HIPPOLYTI

Vol. V. p. 209

ingem,

[P] Scripta Hippolyti deperdita, vel certe inedita.

- In laterculo marmoreo scriptorum Hippolyteorum, observationibus Scaligeri et Bucherii, fed praecipue Stéphani le Moyne, Cauei, et quae apud Caucum leguntur Ed. Bernhardi et Tho. Galei illustrato, praeter ea, quae iam num. 1. 4. 6. 7. memorani, nominantur:
- 10. Eis τès ψαλμέs. Meminit Hieron. et Niceph. Fragmenta apud Theodoritum dialog. r. et 2. et auctorem catenae in Pfalmos, quae MS. in bibl. medicea, [et II. codd. Parif.] Operis huius hypothefin fiue praefationem MS. fe habere teflatus eft Tho. Galeus "). Habuit et Alexander Morus, qui laudat notis ad nouum foedus, ad Hebr. X, 5. Etiam Hippolyti expositio MS. Pfalmi IX. 24. in bibl. Bodleiana.

11. Els The erraseinugor, de Saule et Pythoniffa, Hieron. et Niceph.

- 12. ᾿Απολογία ὑπές τῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελία καὶ ᾿Αποκαλύψεως. De Apocalypfi, Hieron. et Niceph. Eis την ἐν Πάτμω τῦ Θεολόγε ᾿Αποκαλύψεως. De Apocalypfi, Hieron. et Niceph. Eis την ἐν Πάτμω τῦ Θεολόγε ᾿Αποκαλύψεως. Syncell. p. 358. Apologia pro Apocalypfi et euangelio Iohannis. Hebed lefu in catalogo libror. chaldaeor. commentarium H ppolyti in Apocalypfin Oporinus principi Palatino, Ottoni Henrico, donavir, tefle Mich. Neandro in Erotematibus linguae hebraeae pag. 454. Ceterum per commentarios in Apocalypfin, Sixto Senenfi etiam memoratos, Riuetus II. 11. Crit. Seintelligit librum de Antichrifto, de quo fupra. Fabr. Quem etiam.vide tom. I. opp. p. 280. Idem ibid. et pag. 42. ex Syncello in chronographia ad a. Chr. 215. pag. 358. obfervat, Hippolytum plerosque viriusque foederis libros omnis generis, vel felecta ex illis loca illuftraffe: de gua re vide ad nr. 14. adde infra, lib. V. 17. pag. 791. feq. vol. VII. ed. vet.
- In bibl. Bodlei, inter codd. oriental. Rob. Huntingtoni, nr. MMMMMDCCIIIC. tom. I. catal. codd. Angtiae explanatio apocalypfeos ex Seuero, Hippolyto aliisque. — Apocalypfin effe germanam S.S. partem, probatur auctoritate patrum, in his Hippolyti in comment. in Danielem, in cod. Occumenii in apocalypfiu Coislin. CCXXIV. fol. 330. feqq. telle Montfancon in bibl. Coisl. pag. 275. et pag. 278. Harl.
- πεοτεεπτικός πεός Σεβήεειναν, ad foeminam aliquam, nomine Severinam; Sam. Basnage ad a. Ch. 222. n. 10. five vt Steph. le Moyne p. 1103. ") Σεβήεαν, Philippi Arabis con-

e) Vide catal. codd. Angl. et Hibern. II. inter codd. Gale, nr. MMMMMDECCXCI. Ex illo msto fragmentum, et alia ex Theodoreti dialogis, edita funt à Fabricio, tom. I. pag. 267. fqq. — Alia fragmenta publicauit ex cod. Flor. Medic. XIV. Bandinius in cat. codd. gr. I. pag. 36. fqq. et alias aliarum bibliothecarum catenas in Pfalmos refert. In cod. III. plut, 6. f. diuerforum S. S. patrum catena in Pfalmos et in cantica prophetarum eft nr. XXIII. Hippolyti argumentum caerrationis in Pfalmos praemifium, quod Band.

1. c. pag 90. juris fecit publici, qui ex eodem cod. nr. XXV pag. 91. feqq. *Hippolyti* expositionem particulae hymni S. S. trium puerorum, (apud prophetam *Danie*: m cap. 3.) typis excudi fecit: ibid eft oratio Manassa cum feholiis *Hippolyti* et alio: um. Vide infra lib. V. c. 17. de catena in Danielem, vol. VII. pag. 764. vet. ed. *Harl.*

w) In edit. Opp Hippol. Fabric. I p. 87. et p. 92. fragm gr. ac lat abud Theodoritum ex Hippolyti ep. ad Reginam f. Augustam quamdam. Harl.

Digitized by

Vol V. p. 200 P 1'0

iugem, meds Basihila riva Theodorit, dialog. 2. et 3. Iuliam Mammeam intelligit Baronius ad a. Ch. 229. n. 10.

14. adai eis naras ras yea Qas. Odae et carmina in omnes S. fcripturae libros. eis narroias nadaias nai réas yea Das. Syncell, p. 358. Fabr. conf. Fabr. in ed. opp. 1. p. 280. et pag. 85. vbi Stephani le Moyne et Scaligeri coniectanea repetuntur. Scaliger in priore edit, marmoris legit OAOC EIC $\Pi A \Sigma A C$ TAC $\Gamma P A \Phi A C$, in polleriore autem ed. QAAI EIC NAXAE etc. Sed propter litteras in marmore detritas, et quod alias incestum est, Hippolytum eiusmodi scripsisse odas s. carmina, lectio adas mihi cum Ed. Bernardo, qui id voc. omittit legitque els anaoas ras yeapas, vel, quod quidem durius aut audacius putem, els Davin xaj mágas r. ye. et cum Stephano le Muyne, qui opinatur neos naoas ras aleéosis, suspecta mini videtur. Aut si voc. odai erit retinendum, id diffinguendum et separandum arbitrer, odai, vt peculiaris labor habeatur et intelligantur carmina in honorem dei et lesu Christi; tum aliud opus indicetur els mégas ras yea Das in omnem S. S. aut potius in varias litteras facras, h. e. in varia aut pleraque viciusque foederis loca. Hine Syncellus laudat Hippol. els παντοίας παλαιάς και véas yea Qás. Atqui forsan comprehendit id opus, sive genuinum, fiue tuppofititium, varias illas in varios S. S. libros expositiones, quae deinceps in catenis aut ab aliis scriptoribus tamquam diuersae partes diuersique Hippolyti commentarii in aliquot libros facros habebantur, aut Hippolyto quidem tribuebantur. Hinc in cod. Vindobon. CLXVI. nr. 1. Theodoreti interrogationibus et responsionibus de variis S. S. difficultatibus subiunctae aut intermixtae dicuntur quorundam patrum veterum expolitiones; in his Hippolyti, in Two Ecunyeior Entwy The Seias yea One. v. Lambecii commentar. etc. tom. IV, col. 387. Harl.

15. Reel Ges, nay meel vaenos avasavens. De resurrectione. Hieron. et Niceph. IV, 31. Sed pro Oeg Ed. Beruhardus et Tho. Galeus malint xeizg, quia de laude Domini Salvatoris homiliam Hippolyti memorant Hieron. et Niceph. IV. 31. hill Fragmentum ex -Hippolyti neel avazárews nai a@9aerias apud Anaftafium Sinaitam c. 23. Hodegi. Fabr. v. edit. opp. I. p. 214. et ad nr. 2. Harl.

16. Περί τ' αγαθέ και πόθεν το κακόν. Fortalle centra Matcionem, quod memorat Eufeb. VI. 22. et Hieron. Nicephorus IV. 31. αντιβόητικον προς Μαρκίωνα vocat. Laudat et Theodoritus lib. 1. de haeret. fabulis o. 25. Syncell. p. 358. Fabr. An pars ell libri de haerefibus? v. nr. 5 et a7. Harl.

Laudantur praeterea

- 17. Eis Thy Exampleov Eufeb. VI. 22. et Hieronymo c. 61. catalogi. Nicephoro IV. 91. Syncelly p. 358. Hippolyti et Basilii vestigiis institute Ambrolium, in iis, quae de codem argumento scriplit, notat Hieronymus epist. 65.
- 18. Els roi pera riv ézanpeger. Euseb. VI. 22. Syncell. pag. 358. Niceph. IV. 31. Vereor, ne ex his Eulebii verbis Hisronymus c. 61. commentarium in exodum excluplerit, licet is separatum etiam commentarium in ézanpegov et in Genefis commemoret, ex quo vide, quae

Bb 2

Digitized by **GOO**

quae adfert epift. 125. ad Damalum qu. 3. de Ilaco et Rebecca: et Leontius Byz. 1. contra Eutychem, de Bileami benedictionibus. Exftant et fragmenta Hippolyti in catena MS. in Genelin in bibl. Caelarea codice VII. theolog. Fabr. in Lambecii comment. vol. III. cod. IV. p. 35. — Varia fragmenta expolitionis' Hippol. in libros facros; nr. 17-25 et 28. memoratos aliosque, aut narrationes veterum, collegit Fabric. in ed. opp. I. pag. 266. fqq. et in vom. II. pag. 22. — fragmentum gr., commentarii in Genefin ex eatena MSr. bibl. Vindobon. — pag. 33. excerpta ex catena arabica in Genefin, litteris fyriacis exarata inter Huntingtoniauos (v. nr. 5796. et 5797. codd. Angliae et Hib. tom. I. p. 279. et 280.) et Bodleianos codd, et a Io. Gagnierio deferipta ae lat. verfa: denique fragmentum de benedicitionicus Abrahae ex bibl. Bodleiana, a I. Chilph. Wolfio excerptum. — Pentateuchus et eius commentarius lingua arabica, charactere fyriaco, ex Ephremo, Io. Chryfoftomo, Hippolyto et aliis eft quoque inver codd. orientales bibl. Leidenfis. v. catal. pag. 409. nr. 7. — De aliis fragmentus, in catenis variis, harumque fide fupra, cum prim's in noritia codicum, iam quaedam adnotauimus: Harl.

- 19. In Canticum canticorum. Euleb. Hieron. Syncell. Niceph. Theodorit. dial. 2. Anaftafius Sinaita qu. 41. vbi fragmentum infigue, quod integrins apud Lömbecium VIII. pag. 390.
 [p. 828. ed. Kollar. add. cod. LXXXIX. vol. III. p. -85.]
- 20. In capita quaedam Ezechielis. Euseb. Syncell. Niceph. Extat MS. in bibl. Bodleiana Hippolyti de dimensione templi Salomanis.
- 21. In Zachariam. Hier. in catalogo et in Zachariam, atque Nicephorus.
- 22. In Elaiam. Hieron. Niceph. et Theodorit. dialog. 1. Fabr. Ex hoc fetuatum est fragm. de Ezechia in cod. Cojslin. CLXXXXIII. in Mantfaue. biblioth. Coisline pag. 245. et a Fabricio publicatum tom. II. pag. 31. Hippolyti et aliorum faholia in Ielaiam, in cod. Patif. CLIX. 2. et CLV. ac CLVII. scholia in Ieramiam, ibid. cod. CLIX. 5.
- 23. In Danielem. Vide fupra num. 3.
- 24. De prouerbiis. Hieron, et Niceph, Exflat MS. in bibl. Bodleiana Hippolyti expositio in illud: Sapientia acdificauit fibi domum. Fabr. conf. cod. Bodlei. CCLXIII. pag. 36. catal. In cod. Coirl. CLXXXXIII. cit. funt Hippolyti et aliorum patrum scholia in Proverbia, Ecclessiafen, Iefaiam, Gene/in etc. v. Montfaue. 1. mem. Ibid. in cod. CLXXXXIV. Prouerbia etc. cum scholis Hippolyti et aliorum. M. n. faue. ib. pag. 247. Mentionem commentarii in Prouerbia Sal. facit Suidas voc. 1ππόλυτος, pag. 144. ed. Küster. Illud Hippolyti fragm. in Prouerb. IX. 1. Sapientia acdificauit fibi domum ex cod. Taurin. LXXXII. a Chr. Matth. Pfassio deferiptum, Fabricius, tom. I. opp. pag. 283.
 graec. ac latin. euulgauit; poste ex cod. Colbertino, (qui interdum differt a Taurin.) MCCCCL, quaestiones Anastassii complectente, reddidit illud gr. ac la². notisque vberioribus cum criticis, codd. Taur. ac Vasic. collatis, tum inprimis exegeticis illustiauit Carol. Christian. Woog in progr. Hispolyti fragmentum ad Prouerb. VIIII, 1-5. de sapientia domum fibi aedistante denuo gr. et lat. clip. 1762. 4. In cod. Vindob. LIX. nr. 5. est quoque anonymi, (Hippolytine an alius?) explicatio Prou. IX. 1. nr. 5. est quoque anonymi, (Hippolytine an alius?)

SCRIPTA DEPERDITA

Lib. V. c. I. 197

r πλοδέμησεν έαυτη οίκου, και ύπήγεισε (vti contra Fabricium malit Woog) sύλες έπτα. Harl.

- 25. De acclesiaste. Hieron. Ex hoc fuerit, quod in ecclesiastae II, 24. servat MS. bibl. Bodleiana. [v. ad nr. 24.]
- 26. Contra omnes haerefes ourayua Biaqerisarov. Niceph. IV. 31. Hieron. Photius cod. CXXI. Vide, quae lupra n. 5.
- 27. Capita aduer sus Caium, haereticum puta, de quo Irenaeus I, 35. Hebed Iesu in catalogo libror. chaldaeorum.
- 28. Loca quaedam euangelii Matthaei illustrasse Hippolytum, innuit Hieron. procemio in Matthaeum. Atque ep fl. 28. ad Lucinium: [P] De Sabbato virum ieiunandum fit, et de Eucharistia, an accipienda quotidie, scripsit et Hippolytus vir disertissimus. Fabr. Hippol. etiam in Lucae euangelium seu quaedam loca este commentatem, patet ex cod. XLII. Vindubon. (in Lambeeii comment: vol. III. col. 163. sq.) completente catenam seu commentar. in euangelium Lucae ex Hippolyti multorumque aliorum patrum opp. collectum, et ex simili codice atque collectione a Niceta, diacono &c. sacta, in cod. Coislin. CCI. teste Montsaue, in bibl. Coislin. pag. 231. add. supra ad nr. 1. fin. et instra lib. V. 17. vol. VII. vet. ed. p. 775. de Macarii cat. in Lucan, etibid. p. 788. Conf. Eth. Andr. Frommania interpretatt. N. T. ex Hippolyto collectae, Coburgi 1765. 4. Harl.
- 29. Aóyoi fiue homilias, vt in illud, Dominus pascit me. Theodorit. dialog. 1. In Helcanam et Annam, fiue principium 1. libri Samuelis id. dialog. 2. De diffributione talentorum. id. dial. 2. De duobus latronibus, id. dialog. 3. Fabr. Loca dedit exferipta Fabr. tom. I. Opp. pag. 267. Parum afuit, quin Wolf. in ep. ad la Croze tom. II. pag. 47. Hippolyto adferiberet ΦιλοσοΦήμενα, quae Origeni inferibi folent. In eod. tomo thefauri epiftol. Lacroz ani Wolf. de Hippol. libris et ed. Fabric. paffim differit, et la Croze in tomo III. epp. ad Fabric. praecipue p. 123. fq. de fragmentis nouis in Renaudoti hiftor. patriatchar. Alexandr. p. 360. Harl.
- His adde 30. βιβλιδάφιον Hippolyti τε γνωφίμε των 'Αποςόλων, e quo narrationem de virgine Corinthiaca adfert Palladius in hilt. Laufiaca pag. 152. edit. Meurfii. [v. Fabr. ed. opp. I. p. 283. fq.] Γνώφιμον τω. 'Αποςόλων, laxius funto *) hoc elogio, vocat etiam Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Euthymii pag. 82. Chronicum Hippolyti laudans, de quo fupra num. 1. [Phot. cod. CXXI. et Fabr. infra, vol. 1X. p. 413.]

Alii Hippolyti.

Hippolytus, Thefei filius, de quo Euripides in Hippolyto coronato. Nam eius Hippolytus zadum rómeros et Sophoclis Hippolytus intercidit.

Bb 3

Hippo-

Digitized by

JOOGLE

x) Sine potius, quia apostolorum collegerit constitutiones. vid. Semler selecta capp. histor. eccles. 1. pag. 73. Harl. 198 Lib. V. t. I.

HIPPOLYTI VARII.

Vol. V. p. 211 212

- Hippolyti duo martyres, Romae fub Valeriano Imp. circa A. C. 261. de quibus acta S. Laurentii et Martyrologia 13. August. et 2. Dec. Et tertius Carthaginiensis in Africa, de quo 3. Febr. Fabr. In cod. reginae Christinae Romae in bibl. Vatic. nr. MCCCCX. inter codd. Abbatiae S. Theodorici prope Remos atque bibl. monasterii S. Ebrulphi Vtisensis fecundum Montfauc. bibl. MSSt. I. pag. 46. et II. pag. 1234. B. ac pag. 1272. C. exstat S. Hippolyti (cuius, nefcio) et aliorum passio. Hari.
- Hippolytus sub Fabio, episcopo, presbyter Antiochenus, Nouatianismi labe pridem infectus, sed qui ecclesiae redditus, quum martyrium, imperante Decio, subiret, a schismate Novati adstantes dehortatus est. Vide Prudentium mees seQ. hymno XI. v. 19. seq. et Baronium et Florentinium ad Martyrolog. ac Bollandum 30. Januar. e quibus videbis, ree Hippolyti, episcopi, cum hoc Antiocheno passim confundi.
- Hippolytos Nonnus, post Ibam episcopus Edessenus, qui Pelagiam de lupanaribus ad ecclesiam et castitatem vitae conuertit, imperanto Theodosio iuniore. Vide Baron. ad Martyrolog.
 22. Aug. et 8. Oct. et 2. Dec. Huius Nonni res cum Hippolyto Portuensi confundit Petrus Damiani lib. 1. epist. 9. ad Nicolaum II. Confer Lemonii prolegom. ad varia facra * 31.
- Hippolytus, fenator romanus, fi credimus Hisronymo, qui eum inter scriptores ecclesiasticos, qui christianam religionem aduersus gentes defenderunt, cum Apollonio commemorat epist. [P] 84. ad Magnum "). Nisi hic vnus e duobus Hippolytis, martyribus romanis, de quibus supra. Aut vero ex Hippolyto, episcopo, vt Tillemontii suspicio elly-Hieronymus fecit senatorem.

Hippolytus, Cous, a Suida laudatur in HBos.

Hippolytus, Thebanus, faeculo XI. *) clarus, auctor chronici a CHRISTO nato ad fua tempora. Citat Eusebium, Eustathium (Antiochen.) Georgium (Syncellum) chronologos. Gregorium item Nicomediensen, et Basilium M. ac patres Nicaenos, Simonemque Metaphrasten **), quem velut tune adhuc superstitem Kúgiov Supeñvæ voeat. Laudatur Hippolytus, Thebanus, a Mith. Glyca pag. 227. Codino et aliis. Ex eiusdem chronico habet etiam Nicephorus, quae male II. 3. hist, Hippolyto Portuensi tribuit. Fragmen-

y) Sed locum Hieronymi legendum effe e codd. — Hippolytus quoque et Apollonius romanae vrbis fenator, (non, vt vulgo edebatur, Senatores, quum nullus Hippolytus effet fenator romanus, qui contra gentes fcripfiffet,) docuerunt Fabric. in praef. ad Hippol. Opp. tom. L. p. VI. et Heumans in Poecile, tom. II. lib. 3. p. 374. Posterior tamen in dissert. de Hippolyto laudata §. VIII. pag. 146. not. t. culpat Fabric. quod in nostro bibl. gr. loco Hippolytum episcopum diversum faciebat ab illo Hippolyto, quem in epifiols ad Magnum laudat Hieronymus. Harl.

x) Hippolytum, Thebasum, claruiffe faeculi post Christum decimi posteriore parte dimidia, aliquoties tradit Lambec. in comment. de biblioth. Vindob vid. indic. ad vol. III. pag. 626. et IV. pag. 541. etc. Harl.

aa) Confer Allat. de Simeonum Icriptis p. 37. feq. Steph. le Moyne notis ad varia facra pag. 1081. fqq. Caueum in parte altera hift literariae ad a. C. 933. Combefi/ii manipulum rerum CPol. pag. 3 et 4. [Steph. le Moyne not. ad varia facra p. 1080.]

Digitized by **GO**

te illius chronici post Sambucum "), Canisium "), et Lambecium ^{dd}) ampliora e MSS. Váticanis graece et latine dedit *Emanuel Schelstratenus* in antiquitatibus ecclesiae illustratis Rom. 1692. fol. p. 510. 513. ") Sed et opusculum, quod de XII. apostolis sub Hippolvti

bb) Io. Sambucus edidit latine, Patau. 1556. 8. typis Gratiofi Perchacini, sub titulo libelli de ortu et cognatione Virginis Mariae.

cc) Henr. Canifius, Bauarico codice vius, graere et latine tom. 3. Antiqu. lect. Ingolitad. 1603. 4. pag. 40. Ex Canifii editione latine cum eius notis legitur in bibl. Patrum Colon. tom. IX. A. 1618. et in supplemento bibl. Patrum Parif. 1639. apud Morell. tomo 2. pag. 806. et tom. 15. bibl. Patrum Lugd. pag 240. [auct. in Basnagii ed. Canifii, tom. III. p. 26. fqg.]

dd) Lambecius graece e codice Vindob. tom, 3. p. 46. [p. 120. fegq. ed. Kollarii ib. in cod, LIX. nr. 3. p. 261. ex chronico libro expôsitio, quantum temporis lesus Christus habitarit in mundo post adsumtionem humanae naturae, Quod in fragment, cod XXIX, et in cod XXXIV, nr. 5. in fragm. de XII. apost. Mariae baptismate et de genealogia Christi, ex Sophronii hypomnematibus, et a Lambecio pag. 138. sqq. exhibito, dicitur Iofephus, Christi nutritius ex coniuge priore, Salome, filios filiasque susceptifie, Lambecio mota est controuersia, de qua et de celebri illa quacitione v. Kollar. ad pag. 128. et p. 138. atque Lambecius se ipse defeudit ibid. pag. 344. sqq. in edditamento V. - Tum tom. IV. in cod. CLVII., nr. VI. ex chronico Hippol, teftimonium, quod B. Virgo Christum pepererit anno actatis XVI. et post supplicium Christi vixerit annos vadecim. etc. - In tomo V. p. 231, 240. 961. et 488. in eod. CCXXXXII. nr. 3. cod. CCXLVI. nr. 4. cod. CCLVI. nr. 3. et cod. CCLXXXIII nr. 21. eft fragment. de genealogia Mariae. Idem fragment. eft in cod. 1X. nr. 1. ex quo Lambec, tom. VIII. pag. 133 titulum et princigium repoluit, et adnotauit, Io. Sambucum er hoc codice, quondam suo, illum libellum latine vertifie et primum edidifie Patauli 1556. 8. Harl.] - - Add Allatium de actate et interstitiis in collatione Ordinum apud graecos pag. 50. Etiam Hippolyti, historici, fragmentum, in quo Salome Iosephi Biuring yun adpellatur, a Salmasio fibi communicatum refert-Andreas Rivetus tom. 3. Opp. p. 640. Citat et Turrianus in apologia pro domo Lauretana aduersus Vergerium, et in scholiis ad l. 2. Constitutionum apostol.

es) Fragm, recudi fecit Fabricius gr. com verfione lat. Emanuelis a Schelftrate in tom. I. opp. Hippol. pag. 46. fqq. cum variis lection. codioum Vaticanorum ac Vindobonenf, et ed. Canif, Addidit fragm. de tempore, quo euangelistae sua condiderunt euangelia, ex cod. Taurin. ac fragmentum, quod Henr. Canisius tom. III. lection: antiq. ex cod. msto Bauarico edidit latineque. vertit, et praemisit testimonia Mich. Glycae, Nicephori Callisti et Stephani le Moyne, Add. Fabr. in cod. apocrypho N. T. I. pag. 47. - Chronicon est quoque in bibl patrum vol. IX. part. I. pag. 1006. Colon. Agrippinae 1618. fol. etc. - In cod. Taurin, CCCII. fol. 61. eft fragm. chronicorum Hipp. Thebani, de genealogia deiparae, quod confector catal. codd. gr. p. 392. observat, in multis discrepare ab iis, quae habentur in vltima (Basnagii) editione Canifii tom. III. part. L Ibi autèm legitur pag. 20-40. graece, ex cod. Bauar. CLXVIII. cum versione lat, et Basnage in praef. copiofus est de Hippolyto illo et variis fragmentis codd! - Idem fragment. eft in cod, Escorial. teste Pluero in itiner. per Hispan. pag. 173. In Montfauconii bibl. MSStor. multi codd. in quibus Chronicon Hippolyti ineft, defignantur; c. gr. Romae in bibl. Vatic, intra codd. Claudii Etienuot, (tom. I. pag. 134. A.) in bibl. Cassinensi fragment. (I. pag. 220. D.) - in bibl. Abbat. S. Petri de Selincurti dioec. Ambianensis (II. pag. 1200. B.), vt mittam codd. Vindobon. Bodlei, Parif. et Coislin. ab co quoque momoratos. In bibl. enim publ. Parif. cod. MCVII. de cognatione B. M. virginis et S. Elifabethae disquifitio. Fragmenta in cod. XXXIX. MLXXXIV. et MDLV. In cod, Galei nr. MMMMMCMLIII. cat. tom. II. pag. 188. fragmenta ex Hippolyti historia chronica, editis auctiors. - Romae in bibl. coenobii S. Basilii, chroniei fragm. cum Anastasii quibusdam, teste Montfauc. in diario ital. pag. 216. - Excerpta ex chronico Hippol. Theban. de incarnatione Christi, de annis, quos vixit B. Virgo, de Johanne Baptista, euangelista etc. Oxon. inter codd. Barocc. cod. CXXXXII. nr. 18. (catal. codd, Angliae etc. J. p. 18.) - ' de gencalogia B. Virginis, ib. pag. 162. inter codd. Selden. nr. MMMCCCLXXII, Harl.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 272

HIPPOLYTI VARIÌ.

Vol. V. p. 212 7 215

lyti nomine e codice regio laudat Cotelerius ad lib. IX. recognitt. Clementis §. 29. atque integrum vulgauit cum versione sua et notis Francis us Combessius in auctario nouo bibl. Patrum tom. 2. Paris. 1648. fol. 831. et quae de LXXII. discipulis habet Baronius ad Martyrolog. Roman. IX. April. et in Annalibus ad a. C. 44. u. 38. et a. 58. n. 56. citans libellum Hippolyti, quein graece habuit Sirletus, ex Hippolyti, Thebani, chronico petita videntur^B). [I] Ille de duodecim apostolis libellus e Combessiu versione latine recufus est tom. 3. bibl. Patrum Lugd. p. 265. cum quo conferendi indiculi de iisdem apofiolis sub Dorothei vel Sophronii vel Epiphanii, vel nullo etiam auctoris nomine exstantes in MSS. editique cum Oecumenio in epissolas Paulli, vel a Cangio ad calcem chronici paschelis p. 434. 437. a Cauco in parte 1. hist. litterariae ad a. C. 303. et a Cotelerio ad constitutt. apostol lib. 2. c. vlt. Conferendus etiam cum Baronianis illis, libellus Pseudo Dorothei de LXXII. discipulis. , Hippolyti chronologiam euangeliorum et Xgovoyea Quaxàs didaonantalas memorat Montsauconus p. 261. et 511. palaeographiae graecae.

[De oppido S. Hippolyti eiusque reliquiis, v. Lambes. commentar. etc. tom. II. pag. 287. Iqq. ibique Kollar. et p. 632. Harl.]

Hippolytus, Florentinus, Ord. Minor., qui circa a. C. 1249. scripfit de miraculis S. Aemilianae. fiue Humilianae, Florentinae de Cerchis, quod scriptum exstat in actis sanctor. ad XIX. Maii tom. 4. p. 403.

[Sunt adhuc alii Hippolyti. Iis, quos Fabric. in nota e ad h. paragr. nominauit, praetermissis: Petronius Hippolytus, cuius expositio in arteus generalem Raymundi Lulli exstat in cod. Taurin. etc.

Hippolyti et Laurentii S. S. monasterii Fauentinae ciuitatis tabularium etc. in cod. MLXXXIV. bibl. Venetas S. Michaelis; et in cod. LI.

Hippolytas Sfortiae, filiae Francisci Sfortiae, ducis Mediolanens. oratio lat. a. 1459. coram pontif. rom. Pio II. habita et excusa in orationum Pii II, quas collegit Manfeus pag. 192. conf. Mittarellum de codd. illius bibl. col. DVIII. et exstiterunt procul dubio alii eiusdem nominis homines nobiles atque ignobiles: sic Petr. Helyot, (mort. 1716.) Monach. Franciscan. in ordine successful de quo v. Heumanni conspect. reipubl. litter. cap. VI. §. 37. vet. edit. aut cap. III. §. 146. pag. 456. sq. nouae edit. ab Eyringio curatae ornataeque. Harl.

ff) Hippolyt. de duodecim apostolis, Venet. in bibl. Veneta Marc. cod. CCCCXCVIII. (catal. codd. gr. pag. 261.) — in bibl. Coislin. cod. CXX. et CCLVIII. de XII. apost. et LXX. discipulis: cod. CCLXXXXVI. de XII. apost. (v. Montf. bibl. Coisl. pag. 194. 304. et 413.) — inter codd. Gale, nr. MMMMMCMXXXXI. — de XII. apost. et de LXX. discipulis inter codd. Barocc. nr. CCVI et inter aduersaria Ger. Langbacni, nr. XI. (scund. catal. cit.) — Romae in bibl. Vatic. (Montfauc. bibl. MSStor. I. p. 129. A. — Flo-

rentiae in cod. Medic. XIII. n. 10. plut. LVI. (Band. II. pag. 309.) Fabrie. in Opp. Hippol. tom, I. pag. 20. feqq. adpend. edidit particulas de XII. apottolis cum versione lat. et notis Fr. Combefili fuisque, et de LXX. apottolis gr. ex cod. Barocc. ac lat. — Hippol. euangeliorum chronologia in codd. Parif. XLVIII. CLXXVII. et CLXXXVI. — Septuaginta hebdomadum expositio (in Daujele,) ibid. cod. CLIX. adde infra libr. V. cap. 4. de Dorotheo, vel. VI. pag. 146. edit. vet Harl.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 213 P 214

ORIGENES ALEXANDRINVS.

Lib. V. t. 1. 201

XXVI. ORIGENES, Alexandrinus, a philosopho platonico huius nominis, cui Plotinus adsurrexit, diuersus ⁸⁸), licet et ipse philosophiae ⁸⁶) atque humanioris omnis litteraturae callentissimus. Natus est circa a. C. 185. (Commodi VI.) patre Leonida ⁴⁰), qui martyrium subit a. C. 202. (Seueri X.) cumque a duodevicessimo aetatis anuo faeculares et facras litteras in patria multis ad ipsim concurrentibus [P] expossiblet, grammaticae disciplinae profefsione se abdicauit, atque Clementi Alex. praeceptori suo ⁴⁴) in munere Catretetae suc Magistri marry norw publici successit, docuitque ibi, donec circa a. C. 231. aetatis 46. per inuidiam episcopi Demetrii, paulo post defuncti, Alexandria expulsus, aliquo tempore deinde versatus est Caefareae, vbi circa a. C. 228. aetatis 43. ordinatus presbyter ab illius regionis episcopis Alexandro et Theoctisto ¹⁰ fuerat. Antiochiam circa a. C. 218. vocauit Iulia Mammaea Alexandri Seueri mater ¹⁰⁰, ab eo edoceri cupiens, a quo tempore Philippo etiam Arabi eiusque coniugi Seuerae per litteras innotuit. Interim sub Maximino et maxime sub Decio urgente persequutione multis modis vexatus ¹⁰, inque varia loca profugere coactus, desique obiit

gg) Vide, quee supra l. IV. ad vitam Plotini foriptam a Porphyrio cap. 3. et 14. [pag. 97. et us, vol. IV. vet. edit. et quae ego notaui ad vol. III. pag. 180. feq. et ad vol. V. pag. 698. not. gg. Harl] Meminit et alterius Origenis illius Longinus apud Porphyr. in Plotini vita c. 20. Hierocles spud Phot. cod. CCXV. p. 285. et Proclus II. 4. Theol. Platon. Fuit of Origenes, ad quem S. Nili epistola III. 280. et Origenes, monachus, Antonii discipulus. Sozom. VI. 30. Palladius Laufiaca (cap, de Pambone,) qui pag. 26. Presbyterum et Occonomum vocat. At enim commentitii funt 1) Origenes haerefiarcha, quem ab Adamantio diverfum faciunt Augustinus et Io. Damascenus, Epiphanio, (qui dubius saltem fuit,) nimium tribuentes. Vide Cotelerium notis ad Demascen, tom, I, monument. eccl. grace. p. 778. Huetium pag. 5. Origenianor. et Latinum Latinium in bibl. facra et profana p. 78. 2) Origenes episcopus Manbagensis, Suftiniani imp. actate in Synodo CPol. ob Metemplychofin adfertam negatamque resurrectionem damnatus, de quo Eutychius tom. 2. Annal. pag. 171. 175. 3) Origeses Syrus, ab auctore Praedeftinati c. 42. confi-Bus, cui c. 43. nouo errore Origenem Origeniasorum auctorem fubiungit, ab coque distinguit Origenem, Catholicum tractatorem. De Adamantio iuniore Marcionitarum adueríario vide infra, vbi de dialogo Origeni tributo contra Marcionitas. De Adamantio Iudaco Introsophista, cuius Physiomomica exftant, dixi lib. 3. c. 5. 9. 38. [vol. III. p. 323. Iq. Adamantins, epikopus Cynopolites, qui subscripfit concilio Nicseno, vid, acta in tom, L.

Vol. VII.

Cone, p. 310. Adamantius Martyrius, sp. Calfiodor. de orthogr. csp. 5. 199. Adamantio cuidam inferipfit Ifidor. Pelufiots ep. 141. lib. I. et IV. epp. 5. et 221. vid. Hsumann paullo poft a me citatum. Harl.

hh) Eufeb. VI. 15. hift. Hieronymus de S. E. cap. 54. Vincentius Ler. c. 23. commonitorii. Suid. in Ωργήτητ. Cedrenus etc.

ii) En/eb. VI. 1. Epiphan. LXIV. 1. Confer.

kk) En/eb. VI. 6. Photius cod. CXVIII.

11) Theotecnum vocat Photius loco laudato,

som) Eufeb. VI. 21. hist. qui Origenis epistolarum ad Philippum Arabem ac Seueram etiam meminit VI. 36. Confer Tillement. ad vitam Orig. nota 16.

an) Eufeb. VI. 39. Plura de Origenis vita qui defiderat, librum fextum Eufebii hift, et primum Origenianorum Huetii adire poterit, ne dicam omnes, qui de rebus ecclefiae tertii faeculi, vel de feriptoribus ecclefiafticis feripferunt, Tillemontium praccipue tom. 3. memor, hift. ecclef. parte 3. ac Caucum tum in Pftrum vitis tum in hift. litteraria. De dogmatibus Origenis fule difputat praeter Natalem Alex. Sec. 3. c. 5. artic. 12. et diff. 16. idem Huetius libro fecundo, Centuriatores Magd. tom. 3. p. 131. fq. aliique peculiaribus feriptis infra a me laudandis. Ego miror, inquit Sulpicius Senerus dialog. 1. c. 6. vuum eutadem-

C¢

Digitized by Goog

201 Lib. V. s. I.

ORIGENES

Vol. IV. p. 214

obiit Tyri a. C. 253. ••) actatis 69. f. 70. paullo ante Galli et Volusiani obitum. Vir, Athananatio etiam indice **), Jaumasce noi Øiλóπονώτατος, vtique quam plurimorum egregiorum operum atque innumerorum icriptorum auctor, vade et Adamantium cognómento ac Philoponum vel Chalcenterum, vel τον συντάπτην aut συνταπτήguer adpellatum fuille constat **). Orige-

que hominem tam diversum a se este potuisse, vt in ea parte, qua probatur, neminem post Apo-Rolo's habeat acqualem, in ea vero, quae vere reprehenditur, nemo deformius docentur erra/le. Hinc illud apud Caffiodor. c. 1. institut. divinar. vbi bene, nemo melius, vbi male, nemo reius. Fabr. Petri Dan. Huetii Origeniana primum praemisfa sunt illius editioni Origenis, es quarto tomo de la Rue adiecta. · Opus illud amplum eruditumque, (quamquam multi VV. DD. ipfe de la Rue in pracf. ad tom. I. p. 6. praccipue in notis additis haud pauca Huetil iudicia commentaque rejiciant), confist tribus libris. In primo agitur de vita, factis, moribus obituque Origenis; in altera, de eius eruditione, doctrina, dogmatibusque, et controuerfiis super illa motis, magnaque animorum contentione etiam post Origenia mortem agitatis, fubiuncio doctrinae examine, et historia fortunac, quam illa habuit: in tertio denique de Origenis scriptis. - Praetor ca consuli possunt Bayle in Diction. cum additamento, tom. III. edit., quintae, pag. 538 - 547. Stolle Nachricht von den Kirchenvätern, (qui et placita Origenis « recenset, et alios memorat, qui possint conferri,) pag. 138, legq. ---Oudin. de scriptoribus eccles. I. col. 231. fq. Natalem Alexandrum in multis, Semlero animaduertente, fequutus. In cap. I. enarrat vitam variamque Origenis fortunam : in ado et stio cap perfequitur Origenis fcripta: in 4to agit de Hexaplis Origenis; in 5to de eius erroribus: in cap. 6to denique de eius morte et apologiftis. - De vita, fatis, et doctrina errori-Busque Origenis, et quae viri docti vario tempore modoque de co iudicarint, addico singularum opinionum ac sententiarum examine, (in tres autem chaffes dispescuntur indicia de Origene,) aliisque rebus copiofe differitur, multa ad laudem aut excufationem Origenis adferuntur, inprimis defenditur ille ab iniuria opinionis et fabula coudemnationis acternae atque Infamiá hacretici, neque tamen reticentur-cius tam vitae, (quod femet ipfe exfe cuerit,) quam doctrinze naeui; denique breuiter agitur de Origenianis aut Origenistis, (quos quidem Lamb. Danaeus discernere malit,) in D. Io.

Meisneri, Prof. Witteberg, difp. feu tractatu theologico de Origene et Origenianis. Editio Secunda, Witteberg. 1712. 4. (primum prodiit et sub Meisneri praesidio ventilata est a Io, Fechtio, 1665.4.) - Iac. Brucker in historia critica philosophiac, tom. III. pag. 428-549. et in adpend feu vol. VI. pag. 67. fog. - Io. Ge. Walch in hift. ecclef. N. T. pag. 954-971. qui, vti Hamberger in zuverk. Nachricht. part. II- p. 574-587. et Saxins in Onom, part. I. pag. 358. sqq ad alios quoque prouocat. - Sub eiusdem I. G. Walchis pracfidio Chrisbianus Gaupp tuitus est Vindicias Origenis in doctrina de diuinitate Christi, Ienae 1732. Historice et critice vitam, praecipue dogmata atque opiniones Origenis perfequitur I. Sal. Semler in prolegg. ad vol. II. Baumgarten theologiae polemicae §. 62. Ry. pag. 156-209. add. eiusdem nowas Obff. quibus studiosius illufirantur potiora capp, historiae et relig, christianae vsque ad Constantin, M. (Halse 1784. 8.) §. 58-61. Excerpta ex tribus Origenis libris longiora dedit, adiperfis animaduerfionibus Christian, Frid. Rofs. ler in Bibl. der Kirchenväter, tom. II. pag. 76-287. Ex his aliisque, quae in fine huius sectionis citantur, scriptis haurict, qui plura de nostri vita, itineribus et fatis, item de placitis, methodo interpretandi atque docendi, de cius aduerfariis et fechatoribus erroribusque et de controuerfis diuerfisque VV. doctorum iudiciis, scire aucat. Harl.

00) Confer Euleb. VII. 1. hift. et Sam. Basnage ad a. C. 203. n. 12. et 18. [Stolle pag. 142. §. VI.]

pp) Athanaf. apud Sogratem. VI. 13. hift.

qq) Cur Adamantius dictus fuerit Origenes, fcriptores et veteres et recentiores non confestire ab Huetio, Walchio aliisque fatis fuperque est declaratum. Vulgarem tamen lententism, Adamantij cognomen ideo ipfi impositum fuisse, quod esset homo durus et inuisti laboris, reiicit Heumann în conspectu reipubl: litterar. cap. IV. §. 17. p. 88. vet. ed. aut ex ed Eyring. part. II. cap. I. § 27. p. 151. (et praciuit quodammodo Erasmus Roterod.) ac tuetur estatum Eusebii H. E. VI. 14. ex eoque

ALEXANDRINVS.

Origenem post apostolos ecclesiarum Magistrum nemo nifi imperitus negat, inquit Hieronymus praefad librum de nominibus hebr. Atque procemio tradir, hebr, in Genefin; Vellem cum inaidia nominis eins habere etiam frientiam scriptperarum. Equidem inter sanctos confessores CHRIS'SI nomen eximium mereri poterat, multa et grauia pro eius nomine libenter paflus, et magnis in ecclefiam meritis, praeclarisque in facras litteras et aduerfus ethnicos aque [P] haerericos momumentis vitaque proba et ablinente inclutus, tamen, qui viuus admirationi fuit Chriflianis omnibus, post mortem tot et tam grauium errorum, tamque atrocirer poslulatus condemnatusque ") oft, vt tota fortaffe ecclefiastica historia nullum praeboat aliud simile exemplum viri, qui dia eugenulais xoù duognulais fimiliter inclaraerit. Neque ideo negauerim in eius feriptis reperiri, squae vel Arianis vel Pelagianis grata elle potuerunt, multa etiam alia mira et parum folida placita ab eo ingeri, ne dicam allegoriis aliquando plus iufio indulgeri: certum tamen elle pariter existimo, alia illius commodam pati interpretationem, si acquus lector accedat, alia, (quod Pamphilo, martyri olim multisque alius animaduer fum fuit,) ab hacreticorum fraude esse interpolata, alia denique philosophorum et haereticorum theoriis consentanea tantum proponi ab eo, vt a Clemente in Hypotyposeon libris, magistro Origenis, factum est. non adfirmari ac statui 2). Itaque et Athanasius de Synodi Nicaenae decretis tom. I. pag. 277.

eoque Hieronymi catal. cap. 54. non cognomen, fed nomen, hoc fuisse Origeni, monetque, illum ab Hieronymo interdum simpliciter vocari Adamantium, et alios ex antiquitate adducit Adamantios. R. Simon in nouorum bibliorum polyglottorum synopsi Vltr-siecti 1648. 8. sictum nomen Origenis Adamantis fibi sumsit. Harl.

rr) In Synodo CPol. fecunda anathematifmo II. a. C. 553. Confer Euagriam IV. 38. et ibi Valef. Henricum Noris diff. de Synodo V. cap. 6. vbi Halloixium refellit, acta Synodi V. corrupta nomenque Origenis infertum cauffantem, quibus fexta et feptima Synodus in errorem tracta fuerit, p. 390. Origenis defenfi. Imperatorum referipta ac Principum refponta aduerfus Origenistas memorant Hieros. I. aduerfus Rufin et Anaftafius Papa epist. ad Iohannem Hierofol. [Cf. C. Gu. Fr. Walch. hist. haeref. t. VII. p. 660. fs.]

ss) De erroribus, qui imputantur Origeni, de eius immodico allegoriarum studio, de interpolationibus, a Rufino aliisque vel viui adhuc Origenis inimicis factis, in vtramque interdum partem, et copiose disputatum eft ab Huetio, Oudino, Walchio et reliquis supra laudatis viris doctis, ac de la Rue in praef. ad tom. II. qui contra Huetium de allegorica Orig. interpretatione differit p. XX. squ. Petausius quidem Origenem arguit, de Filio et Spiritu S. impie absurdeque sensifie, eumque, vt actate Arium antecessit, fie impietate

parem, immo impii dogmatis auctorem illi fuifie ; quam adeusationem iniquam falsamque effe, docuit Semler I. c. p. 178. not. 182. qui pag. 172. fag. Origenis doctrinam de Christo vberius expoluit. et, quae cum Bull. in defensione fidei nicaenae, fect. 2. de filii re omourie cap. 9. et fect. 3. cap. 3. ad doctrinam Origenis vindicandam, tum Whifton in: Account of the primitive Faith pag. 72, 154. etc. contra Bullum, protulerunt, sub examen vocauit. Contra Whistonum aliosque pro Origene huiusque allegorica S. S. interpretatione Woolfton duas epistolas lepido at barbaro fermóne feriptas edidit sub ficto nomine : Origenis Adamantii Renati epifiola (I. et II.) ad doctores Whithbeium. Waterlandium, Whiftonium aliosque litteratos huius saeculi disputatores: circa fidem vere orthodoxam et scripturarum interpretationem, Londini 1720, summa illerum epistolarum et exemple ele. gantiarum latinarum Woolfton. collecta et ezcerpta leguntur in Baumgarten, Nachrichten von einer hallisch. Biblioth. tom. I. pag. 587. fegq. ---Ex fontibus Origenis manaffe haerefin Pelagianam, et Rufinum Origenistarum cauffam iuuisse yer tendo fraudulenter Origenis libros megi nexur, au-Aore Hieronymo, contendit quoque G. 1. Volfins in historia de controuersiis, quas Pelagius eiusque reliquiae mouerunt lib. I. cap. 3. pag. 6. fqg. edit. II. Amftel, 1655. 4. et paffim Origenis placita profert examinatue : adde Hustii Origenianor. libr. I.

di

Digitized by GOOGLE

ORIGENES ALEX.

Vol. V. p.'215

distinguit inter ea, quae Origenes scripserit Znrav xai yuuva Zav, et quae as autos Qovar xai egizav. Vnde inconstants in decretis suis ac maximBoros quibusdam visus est, vt Timorheo presbytero et S. Maximo. Vide Cotelerit monumenta tom. III. pag. 417. 643. et Rufinum investiua I. p. 386. edit. Marcianaei. Haec si observes, multa accusationum capita concident. Allegoriae vero sic ab Origene adseruntur, vt litteralem scripturae sensum tamen nemo sortasse vero sic autorigene adseruntur, vel maiore luce persuderit ") - nes

dia atque interpolationibus iam Hieronymus, et postea permulti sunt conquesti. v. Huetium I. e. cap. 3. qui tamen §. 16. demonstrandum iuit, Rufinum immerito fuiffe reprehensum ab Hieronymo propter inscriptum Origenis apologiae Pamphili nomen; tum libr. III. sect. 2. et 3. etc. Meisneri et Fechtii difp. mem. §. 33. fq. 61. etc. Latins differuit oftenditque Semler I. c. §. 63. qui tamen pag. 167. not. 163. Rufinum a crimine oscitantiae vindicauit in vertendo loco quodam, quem Grabius in spicilegio patrum sacc. I. p. 128. protulit. In primis memorandi supt Iustus Fontaninus et Io. Fran. Bernard de Rubeis. Prior in hiftoria litreraria Aquileiena, (Romae 1742. 4.) in libro quinto de scriptis a Rufino Romae editis, capp. 1-7. copiofus est de libris Origenis a Rufino latine verfis et de acerba confrouerfia ab Hieronymo illi mota: {de que etiam Dom Iean Martianay in: La Vie de St. lerôme, Prêtre folitaire et Docteur de l'Eglife, Paris 1706. 4. libro VIII est copiosus.) Idem, quoad fieri potuit, defendit Rufinum a criminibus Hieronymi, Defiderii Erasmi aliorumque. A posteriore scriptae sunt Differtationes dune prima de Turranio seu Tyrannio Rufino, monacho et presbytero: altera, de vetuftis liturgicis aliisque facris ritibus, qui vigebant olim in aliquibus Forolulientis prouinciae eccletiis. Venetiis 1754.4. In priore differtat. Bern. de Rubeis perseguitur vitam itinera, scriptaque Rufini eiusque cum Hieronymo fimultates; quando et quibus locis Rufinus libros Origenianos verterit, aut contra Hierony. mum acuerit filum, curatius definire fludet; agit quoque (cap. XV.) de Theophilo Alexandrino, qui bellum acerrimum in Origenem conflauit ac Nitriae monachos, veluti Origenistas, et Origenis errores damnauit: tum quando fynodi, in quibus placita Origenis reliciebantur, fint habitae, inquirit, multaque alia, ad hiftoriam Origenis ac Rufini illustrandam, docte refert: a Fontanino autem frequenter facit disceffionem. In definitionibus fidei orthodoxae, quas gr. ac lat. edidit Montfauson ex cod, in biblioth. Coislin. p. 265, fq. eft for-

mula iurisiurandi, quo christianus adigitur ad probandam fynodum CPolitanam fub imp. Iuftiniano contra Origenem habitam, et ad damnandos Origenis aliorumque, quorum nomina pofita funt? errores. - add. Lambec. de B. Vindob. vol. VIH. pag. 916. sqq. infra vol. XI. p. 29. - Roesler denique I. c. pag. 78 fqq. arbitratur, corruptelas et mutationes, ab aduerfariis Origenis, de illis iam conquesti, factas, et numero pauciores et gravitate fuisse leuiores, quam vulgaris effet opinio, atque a Rufino ca potifimum loca fuisse mutata et interpolata, quae Origenem in fuspicionem Arianismi adduxiffent. Defensio Origenis est in cod. Vatic. v. Montfauc. bibl. MSSt. I. pag. 101, nr. 1054. - Vita Origenie, in cod. Lipfienfi bibl. Paullinae, teste Fellero, p. 74. catal. Lipf. Harl. [Ad omnem illam controuersism cfrr. Walch. fil. in hift. haer. t. VII, p. 262, fs. qui multorum errores correxit, et Schröckh. hift. eccl. tom. X. p. 108. G. XVII. p. 41. fs. Beck.

tt) Origenem in studio allegoricae interpretationis excessifie modum cum detrimento grammaticí fenfus, nec fine periculo veritatis diuinae, negari haud poterit, et a viris doctis abunde demonftratum eft. v. Gilberti Cognati (Coufin) Nozersni Opp. multifarii argumenti etc. Bafil. 1562. tom. II. pag. 9 fqq. observation. in allegorias Origenia lib. vnum, in primis Huetium II. cap. 2. quaeft, 13. sed fitendum eft, nonnullos fuisse sollertiores et copiofiores in reprehendendo quam laudando Origene. Acque Ernesti illius Vindicias suscipiendo ita perfunctus est negotio, in disput. de Origene, interpretationis librorum S.S. grammaticae auffore, (in Opusculis philolog. et criticis; Lugd. 1764. 8 pag. 288. fqq.) vt eius in grammaticam interpretationem librorum facrorum merita feite pulcreque demonstraret, lateque doceret, Origenem primum ad libros diuinos grammaticorum more tractandos adiecisse animum, et, quidquid vetuftas christiana in hoc genere, pracfertim, quod ad N. T. libros attinet, boni habeat, id prope omne effe ab Origene prospectum. Illius

Digitized by Google

Vol. V. p. 215 7 216

ORIGENIS CODICES.

obscurum est, tot illustres Origenis criminatores et condemnatores strenue tamen eius vioa commentationibus, caque ad verbum in sua scripta transtuliste. De acterna falute Origenis perplacet mihi Io. Dallati modestia³⁰⁰) bene de illa sperantis neque audentis [P] cum sempiternis suppliciis adscribere, licet in prato Spirituali c. 26. quod citatur a Vil. Synodo et a Iohanne Diacono lib. 2. c. 45. vitae B. Gregorii narratur reuelatio, qua Origenes visus est in Gehenna ignis cum Ario et Nestorio aliisque haereticis⁵⁰) c. et licet Io. Picus Mirandulas Comer a censoribus¹⁰⁰⁰) notatus olim fuerit; veluti temerarium aliquid ac haeres in fapiens statuisset, quod scripferat, rationabilius est eredere Origenem est faluum, quam éredere ipsum est damnatum.

Codd. st scripta Origenis, grasce edita.

[Infignis numerus eft codicum MSSt., in quibus vel opera quaedam vel particulas fragmentaque Origenis funt feruata. In catenis praecipue frequent fit illius mentio et loca fragmentaque occurrunt permulta, (quae quidem omnia, quibus nomen Origenis est adpi-Aum, nun reuera eum habuerint parentero, iam alii dubitarunt, vti ex indicibus scriptorum, in catenic citatorum, in vol. VII. vet, edit. cognofci poteft. Contra inter alia, in catenis excitata, fragmenta, quorum auctores non indicantur, forfan latent vere Origeniana. Montfaston in bibliotheca biblioth. MSSt. nubern paene excitat librorum Origenianorum in codicibus cufloditorum; fed rarius addit, num codd. fint graeci, an, quorum plurima effe videntur, latini: quare nec ego possum definire. Ego vero, vt chartae et tempori parcam, primum nominabo codd. in quibus vel plura Origenis fcripta continentur, vel quibus nulla certa addita est notitia; sue latine versi sint libri, sine graeci. Teste igitur Montfauconio, a quo incipiam, in tom. I. et II. funt in biblioth. Vaticana Origenis opp. cod. CCIV-CCXIV. (tom. I. pag. 48. B.) - Romae in bibl. Ottobon. Orig. quadam, homiliae et contra Col. fum. (1. p. 183. C. et 186. A. B.) - In bibl. Coffin nfi, Orig. in lefum Naue, Genefin et Louitic, et hom. in Genesin. (I. p. 217. D. 218. D.) in Gen. Numer. epp. Paulli, bis etc. (ibid. p. 226. C.) - Flor. in bibl. canon. regul. Fefulana. Orig. in S. S. tom. II. (I. p. 418. B. et Cc 3 p. 431.

Hus autem Andium allegoricae interpretationis, partim manauit ex eius natura et mentis agitatioae, et quod, (aliis iam obferuantibus, v. Walch pag. 963. fq) magis ingenio et vi, multas rerum imagines formandi vaiuit, quam iudicio. Harl. Chr. Koerner. Ro/eumüller, alique infra landandi.

su) lo. Dallaeus aduerfus Cottibium, a quo Origenes fantius vocatus erat: quod quum ecclefisie morbus contrarium effe ofteudiffet, negat tamen, ideo fe Origenem damnatis ad acternos ignes adiicere: A Dieu ne pluife, qu'une fi iniufte prefomtion me foit jamais entrée dans l'esprit. Is laisse de m'emanciper à definir ce que nul homme ne peut favoir auce une certitude de foy. Mais au refte s'il uous est permit de inger de ces ghofes par les apparences, je croy d'Origene ce

que j'en fouhaite, que Dien, dont les misericordès jont infinies, luy à pardonné ses erreurs, et n'a pas laisse perir avecque les infideles un vaisseau qu'il avoit-orné de dons admirables, et dont tout ce que nons avons des veritables ouvrages me respire qu'une soy et une pieté singuliere, et ou les erreurs mesmes dont ils sont quelques sois tachez (car on ne le peut nier) sont toujours accompagnées d'une modestie et d'une humilité ravissante, pour ne poiné parler de ses vertus et de la pureté de sa Vie. Confer plura in hane sententiam apud Baesium in dictionario, voi de Origene.

vv) Bellarmin. II. 8. de purgatorio.

ww) Vide Io. Pici Apologiam p. 131, feq. Operum. [add. Steph. Binetum infra, fub fin. laudat tum et Walch l, c, p. 963.]

ΦΟΟΓ

Digitized by

106 Lib. V. c. I.

.CODD, ORIGENIS.

p. 431. A.) - Florent. in bibl. Camaldoleuf. B. M. in Genetin. (L. p. 413. C. et p. 430. D.). In bibl. S. Marci Dominicanor. funt plures codd. lat. Orig. homil. in Leuitic. XV. fuper cantica eantic, interpr. Hieronymo; homilise IX. in librum Ielu Naue bis; Orig. Periarchon, Rufis no interprete bis; Rufini dofemilo Origenis. Orig. fuper Lucam, Hieron. interprete; -Orig. tractat. in ep. ad Romanos Rufino interpr. (v. infra nr. 17. fcript. latine editor.) bis in Ezech. interpr. Hieronymo, bis - Expolitio in Genefin, et homil, IX. in Genefin; in Leuiticum, interpr. eodem. - Hieronymi versio opusc. Orig. in epithalamicis. (I. p. 420 et 421. — Cesenas in bibl. frattum minorum, Origenis breuiarium a S. Hieronymo translatum, (fic I. p. 433.) - Mediolani, in bibl. Ambrof. Orig. exercitatt. de perfectione spirituali. (1. pag. 494. A.) - it. homiliae in Gen. Exod. Leuitic. et Ioannem; expositiones ep. Paulli ad Rom. — rurfus in Pentateuch. in Cantica, de S. Magdal., bis (I. p. 521, E.) --Mutinas Orig, opera, cod. faec. X. et commentaria. (I. p. 531) E. 532. A.) - Lipfice in bibl. Paullina, Orig. quaedam, et in scripturae locos. (I. p. 594. E. 595. A.) - Londini in bibl. regia, Orig. homiliae in multos S.S. locos et Homiliae. (I. p. 627, D. 628, A.) - in bibl. Cotton. Orig. homilise. (1. pag. 64c. D.) - In bibl. Monasterii S. Germani a Pratit, (San-German, (Orig. in V. T. tum in Pentateuchum; in Numeros; in Cantica, bis; Periarchon; apologeticum Pamphili pro Origene; epitaphium Origenis; - Opera aliquot; Origenis, Augustini etc., homiliae, quater., (II. pag. 1128-1130.) - In Abbatia S. Petri de Selincurte, dioec. Ambianenf. Orig. homiliae in libr. Iudieum, in Cantica, Ifaiam, Ierem. Ezechiel. in Cantica, pars altera. (II. pag. 1197. D.) — In bibl. Gemmeticenfi, homil. in V. T. bis. et in Matthaeum. (II. p. 1207. fq.) — In Monast. S. Albini Andegauenfis, cod. LXII. Orig. expolition. in V. T. (II. p. 1223.) - In Abbaria S. Theodorici prope Remos, Orig. purgatio, praefixa eius homiliis super V. T. Homiliae 16. in Genesin; 13. in Exodum; 28. in Numeros; in Iofue hom. 26. cum prologo Hieronymi; in libr. Iudicum, hom. 9. in I. librum Regum, hom. vna; in cantica canticor. hom. 2. cum prologo Hieron. in Ifaiam, hom. 14. in Ezech, hom. 2. cum prol. Hieron. — fermones in vigil. nativitatis domini etc. in cod. XX. (II. pag. 1231.) - In Monaft. S. Audoeni Rothomaganf. Orig. quatuor homil. quae habentur inter opp. Hieron. (II. pag. 1237.C.) - In monall. S. Martini Sagienfis, Orig, in Genelin, Exodum, Leuitic, Numeros, Iolue, libr. Iudicum, Ilaiam, lerem. et Ezech. interpr. Hieronymo; in lib. Numer. ex translat. Rufini; in ep. ad romanos ex vers. Hieronymi, codd. VI. VIH. (II. pag. 1248.) - In monast. B. M. de Beeco Orig. aliquot homil, in cod, CXVI. et CXVII. (II. pag. 1253.) — In bibl. S. Gatiani Turonaufis, in cod. CIIIL. Orig. homil. tres. (II. p. 1274.) — In monaft. S. Remigii Remenfis, Orig. quid agendum fit legenti S. S. etc. et de iis, quae in S. S. petram scandali videntur offerre, graece, et Orig. in S. S. gr. (II. pag. 1289. C. 1290. C. et in ecclef. Bellouacenfi, ibid. D.) Orig. hom. in Pentateuchum etc. tum homiliae ex versione Rufini. — in bibl. Laudunms nr. 172. 174. Orig. in lib. Iudicum, et in libros Reguid, Ifaiam, lerem. et Ezechielem. — In monaft. S. Martini Turouen/. Orig. in Pentateuchum, (II. p. 1337. A.) -- in Abbatia Sauiniacenfi, comm. in Ierem. ex Origene, Hieronymo, etc. et homil. in V. T. (IL p. 1342, cod. V. et 1343, c. 41.) - In abbat. Fulcardi montis, Orig. fuper ep. ad romanos, et super soannem (II. pag. 1344. E. A.) - In bibl. Vallis Lucenfis. Iuper Cantic. cantic. tum in lib. Moleos. (II. pag. 1345. B. 1346. A.) -In monaft. S. Michaelis in periculo maris, Orig in V.T. libros et Periarchon, in ep. ad Romanos, bis; in Leuiticum; in Plalm. Iob. et rursus in plurimos V. T. libr. (II. p. 1360. et

1361.)

Digitized by

CODD, ORIGENIS.

Digitized by

э(

1361.) — In monaft. S. Petri Carvutenfis, in ep. ad Rom. exverf. Rufini, Numer. bis et Lenitic. (II, p. 1362. D.) — In bibl. Franciscan. Cadoment. in Leuitic. (IL, p. 1364. A.) — In bibl. cathedr. Ebroicenf. in libr. Numer. Iosuae, Iudicum et Orig. epistala excutatoria. (II, p. 1365. D.) — In bibl. Clarcuallonfi, explanatio et homiliae super V. T. interprete Hieronymo, explan, Iobi et S. Ioann. — hom. 16. super Leuitic. et explanatio cantici canticor. (II. p. 1366. B. 1367. B.) — In bibl. S. Victoris, Parif. Origenis Opp. (II. p. 1374.) — Verfio galtica variorum Orig. librorum. (II. p. 1196.) — In bibl. Coislin. confectore Montfaucon. eod. LXXXI. pag. 137. fq. et cod. CCLXXV. p. 389. Cantica S. S. cum interpretatt. Origenis et aliorum. — in cod. CXII. p. 186. in collect. rerum moralium et cod. CXV. p. 188. in Anafiafii quaestion, et respons. funt quoque loca Origenis.

In Anglia, secundum catalog. MSSt. Angliae et Hiberniae, Oxon. 1647. fol. in vol. I. in bibl. Bedlei, inter codd. Laudi, hr. 900. Bedae, Origenis et aliorum homiliae per totum annum. - nr. 1031. Chryfostemi, Origenis et aliorum homiliae. - nr. 1400. et nr. 2321. Orig. in Genefin, Exodum et Leuiticum - nr. 1220. et 2429. hom. in multos V. T. libros. nr. 3036. collectanez ex variis Orig. opp. — Oxon. in bibl. collegii Baliolenf. nr. 312. homiliae 26. in libr. Iofuae, libr. Judicum et Regum, in Ifaiam, Ierem. et Ezechiel. - colleg. Merron. nr. 472. 473. 477. 481. 495. 496. in plurimos V. T. libros. - nr. 643. et in coll. corporis Christi nr. 1609. et nr. 2175. coll. S. Marias Magdal. homiliae plures - Cantabrigiae, in coll. S. Trinitatis, nr. 336. et 341. Orig. opp. in V. T. - nr. 503. aliquot homilise. in coll. Caio-Gonuilen/. nr. 1168. hom. in Genefin, Exod. et Levit. - In coll. S. Ioannis Baptiflae, nr. 1903. Orig. in Ioluam, libr. Iudicum, Tobiam, Iudich, Elther et acta, - in aula Pembroch. nr. 1932. homiliae; nr. 2117. in V. T. tum nr. 2120. et nr. 2203. in coll. Mar. Magdal, it. 2305. in bibl. publ. -- nr. 6406. bibl. Theyeri. in multos V. T. libros. -- In vol. H. in hibl. eacl. Dunelmenfis nr. 359. 485-487. homil. in V. T. et aliae. — In bibl. ecclef. Wigornianfis nr. 873. Orig. in libr. Numeror. XII. prophetas, epift. canonicas, acta apoft. Genetin, Exodum. - in bib! eccl. Westmonost. nr. 1920. opusc. Origenis et aliorum. nr. 10908. — bibl. Iacobacor. nr. 7003. homiliae. — In bibl. Vindubanenfi, cod. CXLVI. excerpta ex Origenis aliorumque expolitionibus in V. T. gr. Lamber. comment, IV. p. 256. vbi Kollar, excerpta diligentius indicauit.) - cod. CLXIV. 6. interpretatio compendiaria variarum V. et N. T. quaeflionum ex Theodoreto, Origent, shinque, gr. (Lambee.). e. pag. 264, fg. y - Fefuli in Italia, inter codd, coenobii Canonic, regular, Originis in S. S. tomi duo. (teste Montfaucon in diario ital. p. 3921) Multos alios codd, qui continent partes aut fragmenta, deinceps laudabimus, - De edir. Huetii egit Fabricius nos vero illi flatim adjungimus notitiam recentioris et plenioris de la Rue editionis, ve ordinem fingularum partium postes commodius inferamus, et quae addita fint, indicemus aptius. Inferiptio hace est :

³ Agryevous. — Origenis opera omnia, quae graece vel latine tantum exstant, et eius nomine circumferuntur. Ex variis editt, et codd, manu exaratis, gallicanis, italicis, germanicis et anglicis collecta, recensita, lat. versa atque adnotatr. illustrata, cum copiosis indicibus, vita auctoris et multis disfertatt. opera et studio Domini Caroli de la Rue, Presbyteri et Monachi Benedictini e congregat. S. Mauri, tom. J. II. Paris. 1733. — tom. III. ib. 1740. tom. IV. et vltimus; post eius mortem a fratris filio Carolo Vincentio de la Rue ad venbilicum ductus 208 Libr. V. .. I.

ORIGENIS SCRIPTA.

Vol. V. p. 216

ductus editusque. Paril. 1759. In tom. I. funt Origenis episiolae et reliqua, quae resiant, nec ad exceptica pertinent; in tomis II, et III, funt Exceptica Origenis, atque editor in praefat, de illis et fragmentorum fide in catenis; item de methodo atque interpretatione Origen. allégo. rica; de eius virtutibus vitiisque etc. varia ratione differuir. Tomus IVtus quod valde doleo. deeft exemplo nostro. At ven. Oberthür, theologus Wirzburgensis, mihi roganti summam Secondum illum igitur id volumen diuiditur in duas partes, quarum prior illius perferiplit. continet reliqua Origenis, quae ad nostram peruenerunt aetatem, opera in Ioannem, fragmentum e quarta homilia in acta Apoftolorum; commentarium eiusdem in epiftolam Paulli ad Romanos cum fragmentis in epistolas ad Galatas, ad Ephesios, ad Colosiens, ad Thesialong ad Titum, ad Philemona, ad Hebraeos; cum duobus confuetis indicibus, altero locorum S. S. altero rerum memorabilium. Pufterior pars complectitur opp. ad Origenem fpe. Ctantia: editorum comment. de apologiae pro Origene auctore, fatis et orthodoxia; Rufini ad Macharium in apolog. Pamphili praefationem et Pamphili apologiam pro Origene, maximam partem latine tautum; ac Rufini libr, de adulteratione librorum Origenis, Editores contulerunt VI. codd. ad quorum et eorum, quibuscum comparati erant libri meei ciercor. fidem emendarunt textum. Sequitur oratio panegyrica, (coll. cum codd. II. Vatie, vno Balik, et vuo Wetsten, nec non cum edd. Hoeschelii et Gerardi Vossii,) a S. Gregorio Thaumaturgo e schola Origenis in patriam redire parante, composita, et Caesareae in Palaestina publice habita gr. ac lat. Tum Origeniana, ab Huetio scripta, notisque historicis et criticis illustrata, cum fumma eiusdem operis librorum, sectionum, capitum et numerorum, et excerptum ex Georgio Bullo cap. VIIII. defensionis fidei Nicaenae de filio ro ouosoin, voi catholica Origenis de trinitate fides potissimum vindicatur. Coronidem imponunt duo indices; alter auctorum, quorum mentio fit in illa parte vltima, alter rerum memorabilium, ibidem contentarum : subiunguntur, quae addenda fint et corrigenda in singulis editionis huitisce tomis. - Commentariis in Ioannem et apologiae Pamphilí speciale monitum est praefixum: de commentar, in epilt, ad Romanos in ipla praefatione agitur. Reliquis Origenianis, hic recensitio, operibus speciale monitum haud praemissum est; sed lectores ad notas Origenianis Huetiania adspersas remitti potuerunt. Hactenus de edir. Ruseans.

In Veterum patrum ecclefiasticorumque scriptorum analectis neuis, Venetiis 1781, fol. nr. 1. pag. 3-109. leguntur schelia Origenis, quae in catenis MSStis reperta sunt, in Pentateuchum, Iosua, librum Iudicum, Samuelis, Regum, Prouerbia et Ecclesiasten Salomonis, Pfalmos, Matthaeum et Lucam.

Origenis Adamentii opera omnia ad edit. Parifin. Caroli de la Rue recentita, (cura Oberthür.) Würzburgi 1785. Iqq. 8. XV. tom. fine commentariis.

Franc. Rous inter mella Patrum, Londini 1650. 8. ex Origenis homiliis et libris contra Cellum, multa recepit. v. Fabris. B. Gr. vol. XIII. p. 758. Harl

a) EXEGETICA, siue quaecunque ex commentariis Origenis in S. scripturam graece reperire potuit, graece et latine cum notis edidit Petrus Daniel Huetins ** Rothomagi 1668. fol. 2. voll. recusa Paris. 1679. et Coloniae (Francosurti) 1685. fol.

xx) Laudat Bockartus tom. I. Hierózoici pag. 956.

Digitized by Google

ORIGENIS SCRIPTA.

Digitized by GOOGLE

ex officina Christiani Genschii. In illo opere post praeclarissimum Origenianorum opus ") in libros tres distinctum, haec Origenis sue scripta integra, sue scriptorum laciniae at fragmenta extant.

1. Fragmenta commentariorum in Gasefin. c. I. verl. 12. 14. 16. ex Eufebii VII. 20. et VI. 11. praeparat. atque ex Philocalia c. 22. cum versione Francisci Vigeri et Io. Tarini. pag. 1-17. Fabr. De la Rue dedit cum suis et Huetii notis ab initio tomi II. pag. sq. fragm. lat. ex apologetico Pamphili martyris pro Origene; tum graece fragm. ex libro I. in Genes. ap. Euseb. I. aduersus Marcellum Ancyranum p. 22. cum interpret. Rufini. 2) fragm. comm. ad cap. I. 12. ap. Euseb. VII. 20. de praep. cuang. cum vers. Fr. Vigeri. 3) ex comm. libro III. ad cap. I. 14. ap. Euseb. VI. 11. de praep. eu. et in Philocal. cap. 22. cum interpret. Vigera - 4) ex comm. tom. III. ad cap. I. 16. sq. ex Philocalia cap. 14. cum vers. Io. Tarini. -5) ex comm. tom. III. ap. Euseb. III. H. E. cap. 1. 6) ex Origene felecta, e catenis MSSt. schedis Combessifianis, et aliis fontibus. Quaedam fragm. in aliis catenis MSSris tribuuntur aliis hominibus; vti ad singula adnotauit editor. - 7)Origenis homiliae, collataè cum III. codd. Turonensibus, vno Sangermanensi, vno Bellouacensi, vno Gemeticensi, Rhemensi, et alio monast. Theodoriei prope Rhemos; prima et fecunda pars gr. cum Rufini vers. Altera pars homiliae II. et reliquae, vsque ad XVII. e latina illius versione.

Codices praeter eos, quos supra iam memoraui, aut qui infra in catal. scriptorum, latine tantum editorum, enumerantur, sunt secundum Montfaucon in bibl. MSS. Venetiis in bibl. Iustinian. in catena in Pentateuch. libr. Iosue, Iudicum et Ruth. (I. p. 483. A.) — fragmentum de arca, in cod. Balussi, bibl. reg. Paris. (I. p. 1305. D.) — In bibl. Vindohom. cod. IV. in catena in Genessin. (Lamber. III. p. 55.) — Taurini in bibl. regia cod. L. f. catena in Pentateuch. libr. Iosue, Iudicum et Ruth: de quo cod. V. auctor. catal. eodd. gr. Taur. pag. 154. sq. – Venetiis in bibl. Marciana, cod. XV. f. catena variorum in Pentateuchum. (cat. codd. gr. pag. 16. sq.) Harl.

2. Fragmenta commentariorum in Exodum c. XX. 27. ex eadem Philocalia, cun Tarini versione, pag. 17-25. Fabr. — Triplex suit Origenis in Exodum ¿Envnrixov genus; tomi nimirum, (e quibus fragmenta tria graece exhibet Philocaliae caput XXVI. et a de la Rue recusa II. pag. 111. sqq. collatis codd. duobus regiis, Coisliniano et e bibl. Foucaud,) tum excerpta s. scholia, quorum vnum superesse videtur in catenis graecis MSStis; denique homiliae, a Rusino latine versae. Selecta in Exodum dedit de la Rue ex schedis Combessis, pag. 121. sqq. gr. et lat. homilias denique, latine pag. 129. sqq. In homilia tamen octava duo. tragm. gr. cum duplici versione lat. ex schedis Combessis Combessis. — Homiliae etam supersunt in cod. bibl. Murbacenss (Montsene, bibl. MSSt. II. p. 1177. E.) vt supra memorator codd, omittam. Harl.

3. Fragmentum Homiliae II. in Leuiticum (sed diversae ab illis in Leuiticum Homiliis, quae in latinis Origenis editionibus exstant.) p. 26. ex eadem Philocalia. Fabr. Scholia in Leuiticum scripta esse ab Origene, testatur Hieronymus: v. de la Rue, qui II. pag. 180. sqq.

yy) [v. ad not. g.] Vol. VII.

Dd

Vol V. p. 217

bibl,

JOQIC

э(

Digitized by

dedit ex Origene felecta in Leniticum gr. ac lat. et p. 184. fqq. Homilias (quas pag. 179. fq. vindicat Origeni, et vérsionem Rufino,) latine, interprete Rufino, easque contulit cum vetustistilimo cod. saec. VI. vel. VII Sangermanensi, cuius character est vncialis, cum cod. Gemeticensi, Beccensi, et Franciscanorum Cadomensium. Pag. 192. inferuit fragmentum graec. cum vers. lat. ex homilia secunda in Leuiticum, in cap. I. philocaliae feruatum: nec non pag. 228. breue fragm. gr. homiliae VIII. — Codd. MSS. sunt praeter citatos, in quibus restant fragm. gr. Origenis cod. V. et VI. Coislin. catena ex multorum scriptis concinnata, in Leuiticum, Numeros, Deuteron. Iosue, Iudices et Ruth — Coislin. v. Montfauc. bibl. Coislin. pag. 41. et 42. — In cod. Ottohoni, Romae, homil. in Leuiticum, (Montf. bibl. MSSt. I. pag. 183. C.) in bibl. regis Angliae Orig. in Leuiticum. (id. ibid. pag. 626. A.) — In bibl. Bodleiana inter codd: Laudi, Orig. homil. in Leuiticum nr. MLXXV. tom. I. catal. etc. — Cantabrig. in bibl. publ. MMCCXXI. ex dictionibus Origenis, oratiunculae 28. in Numerorum libros.

Origenes scripsit quoque in Numeros et scholia s. excerpta, et Homilias XXX. quarum hodie XXIIX. supersunt ex interpr. Russini. De la Rue II. pag. 270. 199. primus edidit fragmenta scholiorum, gr. ac lat. e catenis graecis; a pag. au em 275. homilias XXVII. cum prologo Russini, et VI. collatorum codd. adtulit varias lectiones. Homiliae XIII. p. 321. inferuit fragm. graecum ex catenis defumtum. — Codd. iam super excitavi.

Idem de la Rue ex catenis grace. pag. 386. Iqq. euulgauit fragmenta quaedam gr. aç Iat. quae partes illi fuisse videntur deperditarum homiliarum in Deuteronomium. vid. paullo ante memoratos codd. Coislinian, Harl.

[P] 4. Fragmentum commentatiorum in Iofuam. c. XV. pag. 26. ex eadem Philocalia. Fabr. De la Rue II. pag. 393. fqq. pr mum adnotat, hodie exitare XXVI. Orig. homilias in Iofuam; a Cuiliodoro influt. cap. I. memorari triginta; et inicium vicelimae repraesentari philocaliae cap. XII. ex coque cos, qui has homilias abiudicarunt Origeni, posse refutari. Tum fragmenta graeca, homiliarum fronti praefixa, e catenis MSSt. cum praef. latina, euulgauite Postea fequintur XXVI. hom. ex Rufini interpr. collatis cod: Sangermanensi antiquillimo, Gemeticensi et II. eccl. Ebroicensis. Pag. 442. sq. est locus gr. cum vers. Tarini, ex hom. XX, in Iof. cap. 15.

engino Praeter hos et alios a me passim memoratos codd. indicantur a Montfauton bibl. MSS, J. p. 225: nr. 287. Origenie expositio in libruin Ielu Naue cum comment: Hieron. In Ioluam et Daniel. — H. p. 2266. E. cod. monasterii S. Petri Pratellehfis, et p. 1365. D. cod. Ebroic. qui continet hom. in Ioluam .: Numeros et Iudicum libr. — Item Montfaucon in bibl. Coisl. pag. 43. recenset cod. VIL qui complectitur catenam gr. sue libros Iolue, Iudicum, Ruth et IV. regnorum, cum scholiis ad marginem positis ex Origene aliisque. — Oxonii in bibl. collegii S. Ioann. Bapt., nr. 1904, Orig. Iolua et Iudic, cum commentario.

In ed. de la Rue II. p. 45711 fq. lunt primum felecta ex Origene in Indices ex catenia MSS1is collecta, gr. cum verl. latina. motum nonem homiliaes ex versione Rusini, coll. cum cod. Sangermanensi et II. Ebroicens. — Pag. 478. est fragm. gr. comm. in Ruth, e schedis Combessifii. Codicibus iam designatis adde cod. Gemmeticens. qui, notante Montsauc. in

Vol. V p. 217

ORIGENIS SCRIPTA.

Lib. V. c. 1.- 211

bibl. MSSt. H. p. 1307. B. continet Orig. homilias octavam et nonam in libr. Iudicum, non integras. Harl.

5. Homilia in I. Regum t. 28. de Engastrimytho pag. 28. 37. cum versione Leonis Allatii, qui primus ediderat cum Eustathii Antiocheni contra Origenem et suo de Engastrimytho syntagmate, ad calcem Eustathii in Hexaëmeron Lugd. 1629. 4. Recusa etiam in criticis sacris in S. scripturam, curante loh. Pearsonio editis Lond. 1660. sol. tom. VIII. p. 407. 418. atque inde Amstelodami, et Francos. 1696. Fabr. In ed. de la Rue, II. pag. 479. sq. exa statue inde Amstelodami, et Francos. 1696. Fabr. In ed. de la Rue, II. pag. 479. sq. exa fiant 1) fragm. s. scripturam, curante antipolitica et al. et al. Rue in the state of the

Origenes scripferat commentarios in Iobum. Ex eius vero homiliis in Iobum nil hodie superest, niti forte particula illa homiliae in Iob, quam ex Hilario refert Augustin, lib. II. contra Iulian, tom. X, p. 543. v. de la Rue II, pag. 499. qui multe fragmenta graece ex catenis MSStis regiis edidit cum latina verf.; praemiilo homiliae Orig. de libro Iobi, ex interpretat. Hijarii Pictauiensis. De la Rue tamen certis argumentis adfirmage non audet, num ea, fub Origenis nomine in catenis exhibita, nec non illa catena, quam exili, codd, Bodleianis in lucem edidit et latine vertit Patricius Iunius, ex homiliis in Iob, au ex aliis Origenis oppa excerpta fuerint, immo an ipfummet Origenem, cui in catenis adferibuntur, habeant parentem, Hine calci tom. II. pag. 850. sqq. adiecit anonymi commentariorum in lobum tres libros, latine, qui in vulgatis edd. tribui folent Qrigeni; fed ipfius effe negat, idque insictis argumen. tis probatum effe feribit ab Huetio in adpeud. libri tertii Origen. nr. 2. Adde infra nr. 8. inter scripta Origenis lat. edita. — Job cum marginali catena, siue scholiis Origenis nultorunque aliorum est Venetiis in cod, Marciano XXI, qui pari modo continet Proverbia cum catena f. fcholiis Origenis et aliorum: in cod. XXII. est catena in Prouerbia Salomonis, plerumque confona cum ea, quae habetur in cod. XXI. (catal. codd. gr. pag. 19-21.) — In catena patrum, (plurium et interdum aliorum nominibus politis, quam in catena Nicetae in Iob edita a Patricio Iunio, Londini 1637, fol.) in cod. XXVII, Laurent. Medic, plur. V. v. Bandin. cat. cod. gr. I. pag. 52. fqq. - in Niettae catena patrum in Jobum in cod. CCXXXI. Vindobon. v. Lamber. comm. V. pag. 155. fqq. In cod. graeco CDLIV. Parif. eft, notante confectore catalogi II. p. 64. Origenis expositio in Jobum, diuersa a tribus libris in Iobum, qui cum Origenis opp. prodiere. Inc. onpaires n BiBros. - In cod. Coislin. CXCIV. est li. ber Iob cum commentariis et Icholiis Origenis aliorumque. (Montfaus. bibl. Coisl. pag. 247.) Harl.

6. Fragmenta commentariorum in Pfalmos ex Epiphanii haereli LXIV. 6. et 10. Origenis philocalia et Eufebii VI. 25. hift. cum versione Petanii, Tarini, Henr. Valefii, p. 37-51. Vtinam similiter scholia Origenis in Pfalmos, quae graece MSS. exstant in bibl. Vindobonensi, et aliud υπόμνημα in Pfalmos, quod habuit Tho. Galeus, in lucem proferantur. Fabr. Dd 2

Digitized by Google

212 Lib. V. c. L.

ORIGENIS SCRITA.

De la Rue II. pag. 510. primum ohlerust, quando Origenis comment. in Plaimos Icriplerit, et vbi loca ex eius commentariis restent, aut citentur; tum docet, Origenem praeter commentariorum tomos reliquisse Enchiridion, i. e. scholia seu structuras breuesque adnotationes, atque homitias in Platterium; atque errasse Erasmum, ab Huetio in Origenian. libr, till sect. III. nr. 6. tesutatum, dum in censura super his Pfalmis, earum homitiarum ettauctorem, Origenem, et interpretem, Russinum, facit dubium. Denique adnotat, se catenis patrum graecorum sum manuscriptis, tum editis, quae innumera paène fragmenta exhibent sub Origenis nomine; non omnia admitiste; ea omitiste, quae vel non vnanimis catenarum confensios Origeni adscriptiste, vel quae Eusebinm, Theodoretum, aut alios quossibet forsphöres ecclesiasticos habere parentes depresendiste; cetera vero, etiamsi interdum dubia, partim e catenis a Balthas. Corderio et Dan. Barbaro editis, partim denique ex MSStt. codd. Coissin, et aliis deprometricepille; quae pag. 513. vsque ad finem gr. ac lat. pauciora vero fragm, tantum latine olim versa sequentur. Atque homitiae in Pfalm. 36-38. lat. ex Russini interpretatione pag. 654. sec. faq. 691. sec. faq. funt typis renovatae etc.

Fragmenta reftant in codd, practer citatos, Veneto Marc. XVII. f. Pfalterio, cum ampliffima catena patrum eccl. in his Origenis. (cat. codd. gr. p. 18, fg.) De codd. Coislin X et CLXXXVIII. f. catenis eiusmoul in Pfalm, item de cod. CXV. qui continet Anaftafii quar-Aiones ad responsiones exvarios S. S. partibus et exOrigene allisque feriptoribus eccles. v. Montf. bill Coislin, p. 57. 244? et 188 P- Florentiae in cod. Medic, XIV. plut. V. ell'fimilis catena expositionum, quae ascip a Plalmo EXXV (in hebraico contextu LXVII) atque Bandin cat. graec. I. pag. 34. Inq. praeter alia excerpta excudi fecit praemissa argumenta 1) Athanis, quod abelt a Corderiana edit. et multum differt ab edito inter opp. Athanalii, Parif. 1698. tom. 1. p. 1140. 249 Ovigenif quod stem abelt ab edit, de la Rue, II, p. 770, tum initium choliorum, ad plahn 88, 1. quae defunt in catena Corder. et ed. de la Rue. Idem Bandin, de alije in Vialmos catents MSSt. et huins cod. priseffantia differit. - Alium eiusdem generis cod. 11. plut. VI. laudat et recenfet vberius Bandin. 1. c. pag. 87. fqg. - 1 In cod. Tourinenfir bibl. reg. VII. est expositio Nicetae in platterium f. catena ex Origene altisque coactae. (cat. codd. Taur. gr. pag. 70 fq.). - Alia catena in Pfalmos collecta ex Origene aliisque ib. in cod. LXXIX. aliaque in Plalm. LI - C. in cod. CCXXI. (catal. p. 173. Iqq. 311.) - Vindobonae in bibl. caefarea eff in cod. X. plalterium cum amplifiano commentario ex operibus Origenis aliorumque contexto; qui fuit praecipuus illorum quinque antiquifamorum codd. gr. e quibus Corderius collegit Experiionem pfalmorum e patribus gr. III. tom. Antwerp. 1643. et 1646. v. Landber. comm. de bibl. Caef. III. pag. 54 fgq. et Kollarii not. B. p. 59 de cod. XI. eulus auctorem non vnicum Theodorum, fed commentatium effe Origen's aliorumque multorum oftenditur: codd. XIV. et XV. pariter continent catenam, f. commentarios in pfalterium a Pfalmo I. - LXXVIII. ex Origenir aliorumque scriptorum eccles. operibus collecto. Ex priore cod. opus Corderii posse spicilegio non contemnendo augeri, animaduestit Lamber. I'c. pig. 60. et poffetiorem elle euin, adnotauit Kollarins pag 67. Igq. not. A' ex quo, optaverat Fabricius, ve scholia Origenis proferrentur in lucem. De la Rue quidem acceperat illins cod. apographum, fed, quod totum opus Origeni suppositum arbitrabatur, ab edendis illis schohis abstinendum effe duxit. (v. eius praef. ad tom. IL) Enimuero Kollario argumen-

tum

IQOOL

Digitized by

ORIGENIS SCRIPTA.

Vol. V. p. 217

Digitized by Google

tum, quod de la Rue a voc. Georonos petit, nullius protius momenti effe videtur alia. que docte explicit. In cod. XIX. norabili, et chius argumenta Lamberius atque Kollarius p. 75. Iqq. reconfent vberrime, bunt, vt in indice pag. 650. diferte indicator, Orig. hypothefes f. argumenta Pfalmorum Dauidis. — Catena in L. priores Pfalmot ex Origens aliisque Oxoniae in cod. Baroce. CLIV.

In tomo III. pag. 1. fq. de la Rue addidit fragmenta Orig. comment. in Proverbia Sa-Iom. n. duo priora latine ex Pamphili apologia pro Origene, vnum gr. ad Prou. I. 6. ex catena MSta bibl. Mazarinianae ad caput VIII, Lucae, reliqua gr., ex epitome Procopii Gazaei, cum verL lat, vide fupra ad nr. 5, circ, fin. et infra, inter scripta Origenis deperdita. Harl.

.7. Fragmentum parui tomi in Conticum, quem iuvenis scripserat: et aliud ex secundo in Canticum tom. pag. 51. 52. ex Philocalia, cum Tarini versione. Fabr. In tom. III. ed. it la Rue primum occurrunt e Philocal. c. I. fragm. e paruo tomo in canticum et IJ. homiliae ex verf, latina Hieronymi, cum huius prologo, collatis codd. I. abbat. S. Petri de Sel-ncurte, I. eccl. Laudunenfis, I. maioris monallerii, et J. monall, Beccenfis: deinde a pag. 23. quatuor libri maioris commentarii, quem Origenes in decem tomos distribuerat, e versione Rufini lat cum eiusdem prologo, conf. monitum de la Rue ad illos libros, et Pearsonium, cuius longiorem contra Erasmum disputat, is repetit, in Vindiciis epistolar, S. Ignatii pag. 110. Ig. atque Huetium, in Origenian, III. cap. 2. fect. 3. nr. 7. v. infra nr. 11, fcriptor. latine editorum. De versionibus Hieronymi, v. La Vie de S. lerom, par Dom Ican Martianay. Paril. 1706. 4. libro III, et VI. - Rufini autem versio collata ell cum codd, vno eccl. S. Petri Beluacenfis; altero Turonenfi et terris inonafi. Beccentis. In notis hinc inde funt inferta loca graeca Origenis, a Procopio Gazaeo citata aut indicata. Pag. 94. fequitur feries Procopianorum excerptorum ex Origene in canticum canticorum, graece ac latine. --- Sequentes. codd. servarunt fragmenta, quae huc pertinent. - Kellar. in supplem. ad vol. I. Lambetii comm. pag. 769 nr. XX. e catal. Neapolitauo memorat cod. antiquum qui continet expolit. Origenis, Gregurii et aliorum feript. ecclesiast. in Contica, (num Salomonis, an quae passim in S. S. occurrunt?) Inter codd. tamen Neapolit. in bibl. Augustin. S. Io. ad Carbonar. in cod. X. funt collectanes Anastasii Sinaitae, Origenis et aliorum; ad quosnam autem libros S. S. illa pertineant, non fignificatur. v. supra, vol. V. p. 796. secund. Montfaue. bibl. MSSt. 1. pag. 233. C. sunt Origenis in Cantica, aligrum item, et S. Bernardi in Cantica, cad. Saec. Augustae Vindel. in bibl. publ. culloditur in Canticum canticorum epitome (gr. XII. — MS(a,) expolitionum Procopii, fophifiae chriftiani, e Gregorio Nyffeno, Cyrillo Alexandrino, Origine etc. (telle Reifero in car. pag. 36.) - In bibl. Bodleiana, inter codd. Guil. Loudi nr. DUCCLXXIII. (cat. tom. I.) Orig. commentarius in Salomonis prousrbia et cantico. -Contabrigiae inter codd. aulae Pembroch. nr. MMCXXX. (cat. II.) epithalamium Origenis Telle Montfauc. in bibl. MSSt. Bafileas, item in bibl. Murfuper cautica cauticorum, bacenfi, in Alfatia; in bibl. Mediani monaflerii in Vosago; in bibl. Gatiani Turonenfis, nr. 115. in bibl. Vallis Lucenfis, Origenes in captica canticorum. (I. p. 608. C. II. pag. 1777. C. 1180. 1274. 1345. B.)

De la Rue II. pag. 104, sq. addidit fragm. et homilias novem in Isfaiam, latine, collatas cum IV. MSStis aliquoties laudatis. ... Relique, quae Origenes modo vel commentario-·nn,

Dd a

214 Lib. V. c. F.

rum, vel scholiorum vel homiliarum scripserat in Ielaiam, et multa suerunt, siam diu perier runt. vid. de la Rus monitum. In cod. Coislin. CXCII. fol. 13. funt breues exposition, in Issaiam ex Origene aliisque collectae, teste Montfaut. in bibl. Coisl. pag. 245. Harl.

8. In Ieremian prophetam Homilias XIX. dúae primores et 4. 8. 9. 10, 11. 12. 13. 14. 16. 17. cum S. Hieronymi (in latinis editt. funt 1. 13. 14. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 4.) ad 2. codices regios emendata; ceterae, 3. 5. 6. 7. 15. 18. 19. cum Balthafarit Curderii verlione p. 53-198. Illas septem **) primus ediderar e codice Vaticano, vna cum Catena Patrum graecorum et commentario suo in Ieremiam Michaël Ghislerius, romanus, fateturque in versione, quam addidit, elaboranda operam luam contulisfe Leonem Allatium et Io. Matthaeum Caryophilum. Lugd, 1629. fol. Postea univerfas XIX. e codice Scorialensi, in quo perperam ad Curillum Alex. referebantur, graece edidit suamque versionem addidit Balthafar Corderius S. I. A. 1648. 8. Antwerp. apud Plantin. (non Parifiis, ut calami vel memoriae lapíu fcripfit Caueus.) Additum est ab Huetio p. 198. 199. Fragmentum homiliae 39. in Ieremiam ex Origenis Philocalia, cum versione Tarini. Sed omisit Origenis fragmenta, quae exstant in Catena in Threnor, quam latine Antonius Agellius Rom. 1598.4. et graece ac latine Ghislerius tomo tertio commentariorum in Ieremiam publicauerat. Fabr. Rabani Mauri tempore exflabant adhuc XLV. homiliae Origenis in Ieremiam, et tot enumerat Calliodor. institutt. diu. cap 3. v. de la Rue, III. pag. 134. qui excudi fecit 1) homilias XIX. gr. cuti versione lat. Hieronymi; 2) hujus versionem tantummodo lat. homiliae XX. et XXI. (fecundum eumdem tertiae, et fecundae:) 3) homiliae XXXVIIIImae fragmentum gr. ex Philocalia, cap. 10, 4) multa fragmenta, fen felectá ex Origene in Ieremiam, gr. ac lat. — Pag. 320. Iqq. fragmenta et multa et longiora ex comment. in Threnos, quae fub Origenis nomine exhibere catenam Ghisleri in lamentationes, iam Fabric, notauit. — Origenis fragm. in Ierem. funt in cod. Coislin, VIII. telle Montfaue. bibl. Coisl. pag. 44. - Telle eodem in bibl. MSSt. cultodiuntur Romas in bibl. Chiggia Prophetas omnes maiores et minores cum comment. Origenis atque Hefuchii. (I. pag. 175. A. et in diario italico pag. 237.) — Inter codd. abbatiae Sauinianenf. nr. V. commentar. in Ierem. ex Hieronytho, Origeni, Palchalio et Gregorio. (II. p. 1342.) -In bibl. Cardinal. Sfortiae quatuor prophetae maiores, Iefaias et Ieremias cum catenis commentariorum Origenis aliorumque; Exechiel ae Daniel cum catena fimili ex varr. comment. (II. pag. 708. E. et 709. E.) - In bibl. Vindobon. cod. CXX. auctore Lamber, in comment. vol. IV. col." 117. Iqq. commentarius'in prophetiam Ieremiae, libr. Baruch et Threnos Ieremiae, in duodecim tomos L sectiones divisus et ex Origenis, Chryfostomi et Theodoreti, epilcopi, expositionibus in eumdem prophetam conflatus. — Breues Origenis aliorumque expositiones in Isfaiam, in cod. Coislin. CXCII. teste Montfaue. in bibl. Coisl. p. 245. Harl.

[P] 9. Fragmentum tomi XX. in Ezechielem. p. 200, feq. ex eadem Philocalia. Vide et Merfennum p. 1321. in Genefin. Fabr. Origenis commentarios in Ezechielem diffinctos fuisfe XXV. voluminibus, testatur Eufeb. VI. hist. eccl. cap. 6. fed hodie vnicum superest to-

22) Addidit Ghislerius tom. 3. p. 262. etiam Alex. librum de dinite faluando, vt supra in Cleochunan; sed illam deinde agnouit esse Clementis mente dixi,

Digitized by

Vol. V. p. 218

mi XX, fragm. in Philocalia c. XI. homiliae autem XIV. ex interpretat. lat. Hieronymi; quae omnia recudi fecit de la Rue III. p. 353. fqq. et in notis ad homilias paffim adtulit fragm. gr. ex catenie MSSt. in Ezech. Pag. 406. fqq. repofuit gr. ac lat. ex Origene felecta in Ezechiel. haud pauca, fecundum ordinem capitum. — Montfaucon in bibl. Coisi. pag. 61. multus eft de cod. XVII. f. catena in Ezech. ex Origene aliisque contexta. Idem in bibl. MSSt. I. pag. 703. A. Aimilem catenam, in bibl. Sfortiana feruatam, commemorat. — Scholia Origenis, Theodoreti et aliorum in Ezech. in cod. Laurent. Florent. IX. nr. 6. plut. V. (Bandini cat. codd. gr. I. pag. 20. fqq.) De aliis codd. antea nonnullis locis fermo iam fuit. Harl.

30. Fragmentum Erynymüs in Hoseam. p. 201. 202. ex eadem Philocalia. Fabr. Reculum in ed. de la Rue III. p. 438. sq. Harl.

11. Fragmentum tomi 1. in S. Matthaeum, (ex Eusebii VI. 25. hift.) p. 204. et tomi II. (ex Philocalia c. 6.) p. 204. cum Valefi et Tarini versione. Atque ineditus hactenus in Matthaeum tomus X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. cum Huetis versione, qui hos primus e bibl. Reginae Christinae eruit, collato etiam codice regis Christianifimi, et post minus accuratam incerti, minusque integram Erasmi, (quae iam in Matth. XVI. 12. pag. 273., edit. Huetii definit.) verfionem, de integro reddidit latine p. 205-500, a Matth. XIII. 36. ad XXII. 33. Alia fragmenta habet Bulengerus contra Cafaub. part. 2. diatriba 3. p. 166. 167. 191. Repetit de la Rus III. pag. 440. fgq. cum fuis et Huetii notis et auxit. Graecis adpo-Fabr. fuit Huetii vers. latinam, et a cap. Matthaei XVI. 13. veterem subject interpretationem. Collata graeca sunt cum cod. Holmiensi, cuius V. L. iam Huetius exhibet, Vaticano pr. DUIC. Contabrigienfi, collegie S. Trinitatis, et alio, qui vero a tribus prioribus est diversus, et quem exscripsir Tarinus. Hic quoque Tarin. adscripsit ad marginem sui apographi varias aliorum codd. lectiones - et pag. 830. est feries veteris (latinae) interpretationis commentarior. Origenis in Matthaeum. - In haud paucis codicibus et catenis supersunt fragmenta. Millis iis, qui iam citati funt, codicibus, Parif. in cod. bibl. publ. CDLV. Ori. genis in loannis evangelium commentariorum tomi IX. et totidem tomi comment. in evang. Maithaei; multa tamen desiderantur. - In bibl. Coislin. a Montfaucon. confecta, cod. XXIII. cod. CXCV. et cod. CCVI. continent quatuor estangelia cum commentar. et quidem Origenis aliorumque in Matthaeum, Lucam et Ioannem. — In cod. XXIV. membr. faec. circ. XI. catena in Matthaeum ex Origene multisque aliis fcriptor. ecclef. (pag. bibl. Coist. 66. 75. 247. et 266.) - Add. catenam in IV. euangelia, in cod. XX., de eoque Montfaue. bibl. Coisl. pag. 63., sqq. qui quaedam loca ex eo excerpta dedit graece et vertit lat. -bibl. Marciona Venerijs cod. XXXII. facc. X. praebet IV. enangel. cum comment. Origenis etc: in Matthaeum; Lucam et Ioannem; et cod. XXVIII. fimilem catenam in Lucam et Joannem. - cod. XXXXIII. infunt Orig. exegeticorum in euangel. Matthani tom. VIII. a tom. X-XVII. inclus. et exegeticorum in euangel. Ioannis tom. XXXII. huiusque codicis fecliones lequutum esse Ambrosium Ferrarium in ed. Veneta 1551. 4. adnotat confector illius catal. pag. 29. - Florentias in monasterio Annunciatae in cod. faec. XI. catena in Matthaeum ex interpretatt. Origenis et aliorum, (telle Montfaucon, in diar. ital. p. 362.) - In bibl. Venet. MSS. S. Michaelis (reste Mittarellio, catal. p. 830.) in cod. CXX. excerpta ex Qrigenis comm, in euangel. Matthaei, in catena gr. - De peruetusto magnaque ex parte aureis

Digitized by Google

aureis litteris fcripto cod, XXIX. bibl. Vindob. qui continet IV. euang. cum comment. mar. gin. ex Origene aliisque collecto, v. Lambee. et Kollar. comment. vol. 111. p. 210-124. atque Kollar. p. 114. A. obleruat, comment, additum in codd. Parifinis tribui modo Origeni, modo Cyrillo, modo Chryfollomo, aut Victori Antiocheno: nullius vero horum effe, et pro catena, ex diuersis patrum excerptis contexta, habendum esse censet cum Rich. Simonio in hill. critica praecipuorum N. T. commentar. tom. III. pag. 80. 82. et 430. add. Kollar, ibid. not. B. pag. 157. sqq. de eiusmodi commentariis et cod. XXXVIII. qui pariter continet in IV. euang. commentarios. - De fimilibus codd, euangeliorum cum vberrima plurimorum patrum catena in bibl. Lourent. Medic. n. de cod. XXXIII. plut. VI. copiosus eff., nec pauca delibauit Bandin. codd. gr. Medic. I. pag. 158. fqq. - it. de cod. XVIII. ib. pag. 130. fqq. de cod. XXXIV. ib. p. 161. fqq. - Monachi in bibl. Bauar. in cod. XXX. Orig. in Malthaeum tome II. mutilus, it. tom. 12. 13 14. 15. 16. eiusdem in Ivannem tom. 1. 2. 6. 13. 19. 20. 32. (cat. codd. gr. pag. 7.) - Cantabrigias, in cod. DLXXIII. collegii S. Trinitat. Origenes in Matthaeum, graece. (catal. H. I. pag. 101.) - In bibl. Gemmeticenfi (Montfauc. bibl. II. p. 1208. A.) Origg, tractatus 35. in Matth. absque vlla illorum diffinctione. - Mugn. Crusius, theolog. quondam in progr. Gotting. 1735. 4. edidit primus gr. ac lat. e codd. Paris. regio, Coisliniano et Carnotensi, Prologos Origenis in suangelium S. Matthasi, Lucas et Ioannis, notisque doctis illustrauit; praemissa comm. inscripta yevnois re ayevnre. Idem de quibusdam locis (p. 5. et 6.) laudauit I. A. Fabrie. cod. apocryph. N. T. tom. I. pag. 131. et 339.

In cod. Parif. bibl. publ. DCCIII. catenae in Marsum auctor Origener effe dicitur; fed forfan illa eft ex plurimorum commentariis contexta: et forfan idem iudicandum eft de cod. CMXXXIX. qui in catalogo codd. Parif. continere, traditur, Origenis commentarium in Marci euangelium. v. infra, inter deperdita Orig. fcripta. A pag. 932. ed. de la Rue tom. III. ex hibentur primum XXXVIII. homiliae in Lucam, interprete Hieronymo: notis vero paffim et frequenter ab editore inferuntur locorum, ab Hieronymo latine verforum, verba graeca e fchedis Combefifii ac Grabii, cum verf. latina. Tum pag. 979. fqq. multa fequuntur fragmenta Origenis ex Macarii Chryfocephalis oratt. in Lucam, gr. ac lat. De codd. ad-finem nr. 12, quaedam adnotantur. Harl: Nonnulla ex Origene haufit Euthym. Zigab. in comm. in IV: euangg. primum edito a F. C. Matthaei V. C. Lipf. 1792. III. Partt. IV. voll. 8.

12. In euangelium S. Iohannis tom. 1. et 11. cam versione Ambrofii Ferrarii, Mediolanensis; Monachi Cassinensis, tom. II. p. 3-85. Fragmenta quarti et quinti tomi, ex Philocalia, cum Tarini versione, et ex Eusebit VI. 25. hist. cum versione H. Valssii p. 85-92. tomus VI. X. XIII, XIX. XX. XXVIII. et XXXII. ") (desinens in Ioh. XIII. 33.) cum versione Ambrossi Ferrarii, ex soach: Perionii interpretatione subinde suppleta, p. 92-422. Graeca primus Hustius e codice Regio edidit. Fallitur Labbeus, qui tom. II. p. 144: de script. eccles. ait, in his tomis Arianorum et Manichaeorum mentionem fieri. Hoc enim verum est de homilia sciences fub Origenis nomine. [v. inter codd. Vossian. n. MMCCCCXIX. in cat. codd. Angl. tom. II. p. 65.] Ferrarius ') sequetus est codicem Venetum bibl. S. Marci, in quo nouem issi tomi a librario,

a) Rufinus, numerat XXII. Hieron, vero b) Prodiit Ferrarii versio Venet. 1551. 4. et in XXXIX. tom. v. Huet. et de la Rue tom. IV. Harl. Genebrardi edit. operum Origenis atque in Bafi-

leenfi,

Digitized by GOOG

librario, vt lectoribus fucum faceret, discerpti sunt in tomos continuos duos et triginta. Ex Origene in Lucam nonnulla profert Bulengerus libro laudato p. 158. 222. et in Iohannis VI. p. 251. Fabr. In tom. IV. ed. de la Rue esse es, quae supersont, Origenianorum in loannem. et epp. plurimas Paullinos, supra iam adnotatum est. Is autem in commentario quidem in Ioannem in monito ei praefixo vlum se ese dicit duobus codicibus, Bodleiano et Barberino, ad quorum fidem graeca se profitetur restituisse et lacunas expleuisse. Praeterea vero notia ad commentar, istum faepissime quoque laudat codicem regium, atque rarius, v. c. p. 93-96. etiam Thuanum, et femel p. 94. quoque Petauianum Philocaliae codicem. De tempore, quo scriptus est comm. v. infra in tabula chronolog. De codice Veneto D. Marci XXVII. Zanetti in cat. codd. gr. pag. 23. tantum obferuat, illum codicem continere quatuor euangelia cum, commentariis marginalibus: in euangel autem Lucae et loaunis comment. fumtos esse ex Origene et alus ibi memoratis. add. ad nr. 11, de illo aliisque codd. adferipta. — Leidae inter codices Voffianos, (catal. p. 376.) occurrit in cod. nr. CVIII. Homilia Origenis Presbyteri in Ioannem, cui tamen, notat confector catalogi, adferibitur, non effe Origenis illius antiqui, quod in ea nominentur Ariani. - Oxonii inter codd. Bodlei. nr. MMCCLXXX-MMCCLXXXII. Orig. comment. in Ioannem euangelistam, gr. vol. I-III. — A Montf. in bibl. MSSt. notantur, Romae cod. Vaticanus, in quo Orig. homiliae in primum cap. euang. Ioann. — in bibl. abbat. Fulcardi montis, Orig. fuper Ioannem et Orig. et multorum aliorum comm. in catena in XII. prima Lucae, (I. p. 67. D. 1344. A. 1300. C.) - Orig. expofitio S. Lucae euang. in monast. Pompofiano, (Montfaue, diar. ital. p. 85.) - Cantabrigias in bibl. collegii S. Trinitatis nr. 574. et 575. Orig. dialexis meet the es Deor defis miseus. et in Ioannem, graece. - Dublini in coll. S. Trinit. cod. DVII, 8. Excerpta ex Orig. tom. 32, in Ioannem.

Cantabrigiae in coll. S. Benedicti nr. 1390. (catal. II. p. 136.) Orig. in Lucam, peregrinis litteris et characteribus. Memorabilis est cod. Vindobon. XLII. (de quo multi funt Lambec, et Kollar, tom. III. pag. 163. fqq.) qui continet catenam f. commentarium amplifimum in euang. S. Lucae, collectum ex Origenis aliorumque fcriptorum ecclef. graecorum operibus: cuius cod. meminit Corderius in praef. ad catenam LXV. graecorum patrum in S. Lucam, e graeco quidem cod. Veneto Cardin. Bestarion. at latine tantum editam 1628. Antwerp. typis Plantin. Dignifima autem, ait Lambecius, profecto haec est catena, quae fecundum exemplar hoc MStum caefareum fine vlla interpolatione edatur graece, et cum altera illa eiusdem argumenti catena latina, a Corderio edita, accurate conferatur. Atque Kollagius animaduertit, catenam Vindobon vberiorem in perpaucis fimilem effe Corderianae, idemque emendat Fabric. B. Gr. V. 17. XIV. f. vol. VII. ed. vet. p. 779. fg. — In cod. CCI. Coislin. est Nicetas collectio interpretationum ex Origene, Dionyfio Alexandrino in Origenem multisque aliis scriptor. eccles. facta. Harl.

leenfi; a. 1557. 1571: Perioniana Parif. fol. Fer- bus tamen illi vel conueniunt, vel diferepant, dorarius inter vertendum quaedam de industria omi- cet de la Rue in monito practizo : item de version. fit, quibus lectores offendi putauit. Vide, quae Ferrarii et Perion. et de Huet. agit. Idem ex cod. post Huctium in illo notat Sandius p. 37. nuclei Barber, et Bodlei. multa restituit, et alia addidit hift. ecclef. et in appendice p. 7. Fabr. Cod. re- fragm, Harl. gius et Marcian, ex vno fonte manarunt: in qui-Vol. VII.

Vol. V. p. 218

13. Fra-

300gle

Digitized by

Ee

218 Lib. V. c. I.

ORIGENIS SCRIPTA.

13. Fragmentum Homiliae quartae in alta apostolor. p. 422. seq. ex Origenis Philocalia, eum versione Io. Tarini. Fabr. — In cod. Coislin. XXV. Acta apostol. et epistol. catholicae eum comment. ex Origene aliisque. v. Montfauc. bibl. Coislin. p. 75. sq. pag. autem 82. cod. XXVII. et cod. CCXXIV. sol. 112. pag. 175. catena ex Origene etc. in epp. Paulli. — pag. 263. recensetur cod. CCII. qui praeter alia continet Acta apostolostam, epist. Iacobi, primam ep. Petri, et ep. I. S. Iohannis cum comm. Origenis etc. — pag. 264. cod. CCIV. catena fimilis in epislolas Paulli. — Harl.

14. Fragmenta (omi I. et IX. ¿Enyntinav in epistolam ad Romanos, pag. 423-429. ex . Calliodorus XX. libros Orig. in hanc ep. refert. Rufin. tantum eadem Philocalia. () Fabr. XV. (quanquam huius etiam scriptoris lectiones variant, cum, notante quidem de la Rue in praefat. tom. IV. duo codices antiquissimi, quibus ille vsus est., vnus cathedralis ecclesias Ebroicenfis, alter monofferii vallis — Clarae habeant, vnus quidem decem, alius autem duodecim,) quot ficil, huius actate adhuc superfuerint; atque hic mire illas contraxit, de qua andacia atque iniuria iam conquellus est Erasmus. In cod. Fesulano Hieronymi nomen praefcribitur, atque fub illius nomine ex eo cod. libros X. Theop. Salodian. primus edidit Venet. 1506. eunque seguuti sunt Merlin. Erasm. et alii, sed perperam. A Montfaucen in bibl. MSStor. I. pag. 486. D. inter codd. lat. bibl. Patau. S. Ioann. in Viridario, Origen s in Paullum. pag. 226. nr. 346. et 347. bibl. Cofficienfis, ac fec. diar. ital. pag. 19. Mediolan. in bibl. Ambrof. Orig. expositio in epp. Paulli. - tom. II. pag. 1344. nr. 34. bibl. abbat. Fulcardi mentis, tum p. 1360. nr. 199. et p. 1361. nr. 235. monalt. Mich. in periculo maris, Orig. in ep. ad Romanos. - Augustar Vindel, catena in epist. Paulli ad Romanos Origenis et aliorum XXIV. patrum graecor. (v. Reiseri catal. pag. 9.) Similis catena in ep. ad Rom. in cod. XLVI. bibl. Vindbbon. tefte Lamber. comment. III. pag. 174. Iq. et a Kollar. not. A. valde commendatur. add. ad nr. 13. etc. notata. Harl.

15. Fragmenta duo homiliarum in epifiplam ad hebraeos, ex Eusebii VI. 25. cum versione Henr. Valesii, p. 430.

[P] Alia Origenis fragmenta complura ex catenis editis et MSS. collegerat Frontifus Combefifius, atque ad Huerium miferat: verum ille, tametli collectanea haec non indigna luce iudicaret, tamen nec illorum editioni, nec aliis, vti receperat, Origenis feriptis, quae graece exflant, recenfendis iunctimue vulgandis manum admouit ⁴). Quemadmodum etiam Herberti Thorndicii Angli, et Gallorum Jo Tarini, atque Io. Auberti conatus fimiles in herba perierunt.

B) Opus praeclarum lectuque dignissimum contra Celsum *), philosophum Epicureum, p10

c) Aliud fragm. Philocal. 9. et fragm. in apolog. Pamphili: cum superstite Rufini interpr. dedit de a Rue in tom IV. Harl.

d) Sed dedit fragm. illa de la Rue. Harl.

e) De hoc Celjo, qui sub M. Antonino vizit,

dixi lib III. c. 11. [inter philo]. Epicur. vol. III. p. 501.] Is opus fuum contra Iudaeos et Christianos falto titulo inferiplerat λόγου κληθή, nomen mutustus ab Antiphonte, de cuius λόγοις περί κληθείατ. quibus prouidentian fusilulerat, confer, fi placet, lib. II, c. 26. In quibusdam codicibus Origenia quoque

ORIGENIS SCRIPT'A.

Lib. V. c. 1. 219

pro veritate religionis Christianae, libris VIII. quod sexagenario maior f) Origenes scripsie ad ¿eyodiwx The luum 8), Ambro/ium Alexandrinum, quo hortante illud circa a. C. 247. fulce. perat. Hoe latine exflat in antiquioribus Origenis editionibus ex versione Christophoris Par-(onae, leparation edita Romae a. 1431, fol. ") Melior Sigismundi Gelenii versio comparet primum in editione Operum Origenis Basileensi a. 1557. atque deinde in caeteris. Graere primus e codicibus duobus, Palatino et Boico '), cum suis et Casauboni notis edidit vir egregius David Hoefchelius Augustae Vindel. 1605. 4. vna cum Gregorii Thaumaturgi, Orat, in Origenem, et adjuncta ad calcem libri versione Gelenii. Haec e regione graecis adposita atque Guilielmo Speneero, Cantabrigiensi, hinc inde cassigata legitur in editionibus Cantabrigiensibus anno, 1658. et 1677. 4. quae Spenceri etiam eruditas adnotationes et. Thaumaturgi oratione omifia, Origenis Philocaliam adnexam habent. [vid. Bruggemann View. pag. 379. fqq.] Denique elaboratifima Elias Boherelli interpretatio Gallica lucem vidit Amstelod. 1700. 4. in non paucis locis latina Geleniana adcuratior. Additae notae et coniecturae ad graeca Origenis, quibus plurima loca haud infeliciter emendantur et casligantur, ratione ubique habita paginarum editionis Cantabrig. Ceterum errata typorum indicemque in notas et praefationem, pluribus exemplaribus subtractam a typographo, queritur Boherellus apud Basnagium Bellovallium in historia Operum eruditor. [P] A. 1700. p. 419. Locum Origenis lib. VI. pag. 295. leq. meei ênra aexorrar daunorar, fiue de leptem Angelis principalibus, celebratis apud Ophianos, illustrandum fumfit Io. Croins in specimine conjecturarum et observationum ad quaedam Irenaei et Origenis loca *), a quo dissentientem videre licet Petauium appendice notarum in Synefii Opera. Fabr. Totum hunc locum repetiit Fabric. in delectu argumentorum et syll. scriptorum pro veritate religionis christianae cap. II. 6. 14. p. 63. fq. addita tantum nota, falli Rich. Simon. tom. I. pag. 14. bibl. felect qui Gelenii verfionem ab Hoeschelio primum publicatam scribit. Add. eundem Fabric. in salutari luce euangelii &c. cap. VIII. §. 8. p. 151. sq. Idem in priore libro p. 450. de quaestione, quid fit Doyixov évois, ex mente Origenis; sue angelos, daemones et animas specie non differre. prouocat ad Cotelerii monumenta eccl. graecae III. pag. 658. et Hustii Origeniana lib. II. quaest. 6. — Orig. contra Cellum, interpr. Chr. Persona, Romano: per Lazarum de Soardis. Venet. 1514. fol. (v. Maittaire A. T. II. p. 253.) — Excerpta ex Origenis Adamantii homiliis: eiusdem contra Celjum libri VIII. (latine,) inter Franc. Rous mella patrum. Logdin. 1650. 8. p. 470-830. — De superioribus editt. et versionibus iudicat de la Rue in praef.

Ec 2

quoque opus inferibitur : o xara ve Keboe abybys ad ecclesiam reductus, qui pro facultatibus, qui-Noyos. Fabr. Quis ille Cel/us fuerit, quaerit eumque fuisse neque Epicureum, neque Stoicum, sed potius Platonicum, copiole acuteque docet Moshem, in praefat. ad versionem suam Orig. contra Celsum germanic. et oppugnat vulgarem, etiam Fabric. noftri sententiam; ipsum Origenem et Dodwelli opinionem ad Sidetae fragm. de catechet. Alexandrin. pag. 500. diff. in Irenaeum. etc. Harl.

f) Euseb. VI. 36. hift,

Vol. V. p. 213 220

g) Hic eft nobilis ille Alexandrinus, per Origenem ab hacrefi Valentiniana et Marcionitarum

bus abundabat, Origenis scripta egregie promouit, tachygraphosque ac calligraphes, illis excipiendis describendisque aluit. Vide Eusebium VI. 18. et 23. hift. Hieron. de S. E. cap. 56. et Syncellum p. 358.

h) V. Panzer. A. T. II. p. 475. nr. 502. catal. de la Valiere I. p. 144. nr. 379. Harl.

i) In cat. codd. gr. p. 37. Harl.

k) Subiectum eft specim, ed. Irenaei Oxoniensi, 1702. fol. Hark

Digitized by

220 Lib. V. c. 1.

ORIGENIS SCRIPTA.

ad tom. I. opp. Orig. pag. IX. Iqq. et illi tomo pag. 310; Iqq. inferuit Origenis contra Colfum libros octo, collatis octo codd. MSSt, quorum ope hinc indo textum graec. re-Aituit, cum noua Vincentii Thuillier interpretatione et cum suis, ineditisque Franc. Guist notis et coniecturis, quibus immiscuit multas Boherelli ac Spenceri animaduerfiones. In admonitione, iltis Origenis libris praefixa, docere fuftinuit, quo tempore vixerit, quae Icripferit, et cui philosophorum sectae se adjunxerit Celsus, quocum Origeni res est; quo tempore aduersus illum scripti sint octo Origenis libri, et quantis laudibus eximia illa christianae do-Arinae apologia, tam a veteribus, quam a recentioribus exornetur. Calci voluminis pag. 030. fgg, fubiecit Hoefchelii notas, et Croii obsi. ad librum VI. contra Celfum. — Offo autem codd. quos contulit, funt 1. Parif. regius, (in quo infcriptum est opus 'Dervives . 78 το Οωτάτε κατά Κέλσε τε άθεωτάτε,) ι. Bafileenfi, (ex quo posse non pauca emendari, jam observauit so. Rod. Wetthenius; v. Olearii epist, in Schelhornii amoenitt. litterar. tom. XII. pag. 667.) 1. Ioliano, postea eccl. cathedr. Paris. 2 Vaticanis et tribus Anglicanis. Sed Moshem, in praefat, pag. 7. Iq. obferuat, plurimas varias of illorum codicum lectiones, exceptis quinque aut fex, este partim aperte vitiofas scripturas, librariorum incuria ortas, partim adeo leues, vt, fiue admittas illas, fiue repudies, idem locorum fenfus exiftat, Boherellum, (Bouhereau) multo plura loca corrupta ingenii beneficio fanafle, quam de la Rue ope octo fuorum codicum; Guietum more fuo vrere et fecare loca etiam fana integraque; contra Thuillieri versionem, quae elegantia, perspicuitate fideque superet Gelenii et Spenceri verfiones, effe fere praecipuum nouae editionis ornamentum. Illa autem noua editio Moshemium abstraxit a confilio operis Origeniani contra Celfum graece cum noua versione latina, animaduersionibus et nonnullis disputationibus edendi, vt ipse in praesat, pag. 2. sq. pluribus exposuit. Neque vero Origenem suum plane dimisit; sed summo studio vertit libros in linguam germanicam doctisque illustrauit adnotationibus, vltra XVI. annos in illo labore conficiendo versatus. Inscriptio operis hace est: Origenes - acht Bücher von der Wahrheit der chriftlichen Religion wider den Weltweisen Celfus. Iohann Lorenz Mosheim hat fie aus dem Gelechischen übersetzt und durch Anmerkungen aufgekläret. Hamburg. 1745. 4. - Moshe. mii diff. in Orig. c. Cellum ital. vertit et notis ill. Gregor. Fontana: Pat. 1780. Petrus Tamburinus feriplit Ragionamenti ful I. libro di Origene contro Celfo, Pavia, Galeazzi. 1786. **8.** — In linguain anglicam transtulit illos contra Cellum libros Iam. Bellamy. Londin. 8, cf. Brüggemann View. etc. pag. 381. et ab eo eitatum catal. libr. mulei Britann. vol. II. voc. Origenes. - Traeter codd. memoratos exstant adhuc cod. in bibl. Augustae Vindel. teste Reifero in indice MSSt. illius bibl. pag. 38. et cod. in bibl. Leidenfi publica, (v. catal. p. 334. 17. et pag. 61. fin. citatur edit. Orig. contra Celfum lib. VIII. graece, quibus nonnulla adfcripfit Iof. Scaliger. Gregorii Thaumaturgi oratio in laudem Origenis Gregor. Nazianzenus de filentio in iciuniis, gr. Lutetiae. 1587. 4.) — Montfauc. in bibl. MSStor. memorat cod. Vatican. (I. p. 12. E.) - romanum Ottoboni, (I. p. 186. B) duo codd. cum quaestionibus et solutionihus ex libris Origenis, Mediolan. bibl. Ambrof. (I. p. 502. D.) - Venetiis in codd. Marciatis XLIIII. XLV. et XLVI. (catal codd. gr. pag. 29. et 30.) Tres Anglicani funt fecundum cas. codd. Angliae et Hiber. duo Rodleiani, nr. MMCCLXXV. et nr. MMMXXXVII. nr. VIL atque Oxonisnfis, nr. MCX. Harl.

y) Ør

Vol. V. 'p. 2207251

ORIGENIS SCRIPTA.

100

y) Oidenadia fiue eletta ex Origenis fcriptis, de variis quaestioníbus, facras litteras fpectantibus, quae in Theodori, Tyanenfis epifcopi 1), gratiam capitibus XXVII. digeffere Gregorius Naz. et Basilius M. Latine vertit ediditque Gilbertus Genebrardus, in sua Operum Origenis editione tomo II. Parif. 1574. et recufa 1604. 1609. fol. Graece e regio codice cum nova versione et notis suis edidit lo. Tarinus, Andegauensis, Paris. 1618. 4. [1624. 4. in catal. Menken. I. pag. 31; et cat. Krohnii p. 88.] adiunctis Zacharia Scholastico de mundi Opificio, Anastafio Sinaita de hominis creatione ad DEL similitudinem, et Christiani Philosophi, (incertum an ciusdem Anastafii,) dézus fiue celebrioribus opinionibus de anima, quas latine e Tarini versione Barthiur p. 472. Claudiano suo Mamerto subiunxit. Philocaliae codex MS. fed septem capitibus postremis mancus, exstat in bibl. Vindobonensi, quem cum Tarini editione, negligentius curata, conferri operae pretium effet, iudice Lambecio III. p. 74. ") Cum Tarini versione et notis, notisque paucis, Guil. Spent; Philocalia graece et latine editionibus contra Cellum Cantabrigiensibus a. 1658. et 1677. 4. subjicitur. Recensuit etiam ad MSS. codices et nous versione donauit Tho Galens, sed fatis prohibitus, quod dolendum, edere non potuit"). En tibi scripta Origenis, e quibus Philocalia illa excerpta est, quam a Io. Leunelauio etiam et Bonauentura Vulcanio latine verfam foribit Abrahamus Scultetus parte I. Medullae Patrum . 936 L . libro sexto, qui totus est de Origenis scriptis, pag. 152. 3002

In Genefin tomus III. p. 44. et 67-75. edit. Cantabrig.

In Exodum onueswoers. p. 101.109.

In Leuiticum Homilia II. p. 21.

In Infuant Homilia XX. p. 39. feq...

In Pfalmum I. tomus pag. 21-24. In Pfalmum IV! pag. 94-101. In Pfalmum L. pag. 20.

In Canticum tomus II. pag. 110. Tomus paruus in Canticum, quim iunchis com. pofuit. p. 31.

In Ieremiam honiilia XXXIX. p. 37. feq.

In Ezechielem tomus XX. p. 38.

In Ofeam EEnyntika. p. 32-34.

In Matthaeum tomus II. p. 30. Iq.

In Iohannem tomus IV. p. 24. seq. Tomus V. p. 26-30. In Acta, Homilia IV. p. 32.

In Epifiolam ad Romanos, tomus I. p. 90-93. Tomus IX. p. 34-37.

Tomi contra Celfum p. 46-49. 67. 75-82.

Пері архан liber III. p. 50-67. liber IV. p. 1-20.

Epifela ad Gregorium Thaumaturgum. p. 41-43.

Locus ex Dialogo contra Marcionitas lect. IV. p. 92. (led qui apud Eulebium VII. 22. Pracparat. e Maximi libro megi unne refertur) pag. 82 90. Fabr. Fragm. graeca suo quaevis loco

Ee 3

D Naz. epift. 88. m) Secundum edit. Kollarii, col, 198. fqq. Harl.

Hib. tom. II. nr. 5909.) citatur MSt. "Origenis Philocalia, vna cum Genebrardi verf. lat. collata cum alis MSSt et quidem editis melior. Fuit

n) Inter codd. Th. Gale (in cat. codd. Angl. et pridem liter Hoelchelii." Hark

Digitized by

loco de la Rue in notis ad homilias, latine exstantes, reddidit, laudans interdum codicem Philocaliae Petauianum, quem in notis ad comment. in Ioan. T. IV. p. 94. not. a. Holmiae fe vidiffo dicit. · Alii Philocoliae codd. funt in Anglia, fecundum cat. cit. in bibl. Bodlei. inter codd. Th. Roe, (I. n. 254.) Philoc. ex autographo Gregorii Nazianzeni descripta per Georg. Contin. - inter codd. Sauciii (nr. MMMMMMDLVIII.) Philoc. imperf. - Oxon. inter codd. coll. noui, (II. nr. 1111.) Philoc. gr. - Catal. codd. bibl. publ. Parif. tom. II. indicat dreem codd. in illa bibl. - In cod. Coislin. CCXXVI. recent. Philocal. v. Montfauc. bibl. Coisl. p. 279. - Idem Montf. in bibl. MSStor. notat codd. Rom. Ottobon. (I. p. 185. D.) aligs bibl. Romanae, Orig. philosophumena et Philocal. (I. p. 201. D.) - Mediolan. Ambrof. cod. faec. XV. (I.p. 527. D.) - De cod. bibl. Taurinenfis VI. vid. cat. codd. gr. p. 70. et p. 370. de alio c. CCLVI. qui tamen diversum habet quaestionum ordinem atque ampliorem capitum distributionem. - In bibl. Leidenfis catal. p. 347, 61. inter codd. ex legato Bonauent. Vulcanii citatur, Origenis Philocalia, gr. Bonau. Vulcan. cum alio MSto, cuius ipsi Geneuae Theod. Beza copiam fecerat, contulit 1574." - inter codd. Voffian. cat. p. 393. "Orig. Philocal. in fine adfcribitur: collatus cum alio MSto Bon. Vulcanii Brugensis Geneuae, anno vltimi temporis 1575. m, Sept." nec non inter eosdem, cat. p. 394, 67. Orig. philocaliae exerves. tum sequitur ipla grace, et lat. versio subnexa ost vsque ad verba, hoc autom maxime Tiberiade et Diocaefgriae et Sopphurim. In eadem bibl. Leidensi inter excusos libros pag. 62. exstat, Orig. tropologias ex commentariis in Genefin, Exodum, Leuiticum, Numeros, Iofuae et Iudicum. Salinziaci. 1538.8. - Venetiis in bibl. D. Marci Philoc. in cod. XLVII. membran. faec. XI. et cod. XLVIII. chartac. faec. XIV. - et cod. CXXII. faec. XIV. (v. cat. codd. gr. p. 32. et 70.) - Monachi in bibl. elect. Bauar. (cat. codd. gr. p. 40.) Harl.

3) Durrayma meei euxis, de precatione liber ad Ambrofium suum et Tatianam, actate iam prouectam foeminam, Tatiani forte, ad quem Gregorius Thaumaturgus librum de anima milit, sororem. Hunc Pamphilo in Apologia pro Origene laudatum librum primi edidere Oxonienses a. 1686. 12. [1696. 12. in catal. Leid. p. 62. nisi error est typographic.] e codice reginae Christinae Holmiensi, (e quo Huetius eius editionem pridem receperat, et qui nunc servatur Cantabrigise in bibl. Collegii S. Trinitatis,) vna cum latina versione et breuibus notis, subiunctaque paraphrasi breui Orationis Dominicae, sub Origenis vel alterius doctoris graeci ouy geors "), nomine edita graece et latine a Fed. Morello, Parif. 1601. 8. Addidit Morellus graece et latine eiusdem auctoris, (Petri Laodiceni, vt videtur) paraphrafin fiue Scholia in Cantica B. Virginis, Zachariae et Simeonis; sed haec Oxonienses omiserunt. Omifit etiam Io. Rodolfus Wetstenius, filius, qui librum de precatione paraphrafinque orationis dominicae secundum Oxoniensem editionem recudi curauit, latina tamen versione "), non vno loco emendata, et B. Marci Diadochi fermone contra Arianos vulgato primum e codice infigni Basileensi, quo S. Athanasii scripta continentur,) vna cum latina versione Io. Rodolfi Wetfle

o) Huet. in Origen. cam adjudicat Petro Laodicenfi, scriptori face. VII. sub cuius nomine exstant illa scholia in bibl. Patrum. Harl.

suam, nec graccis latis conformem elle, notauc-

rat Tillemontius p. 258. Bafileensi editioni in qui busdam exemplis Amstelodami nomen, est praestxum. Fabr. Neque de la Rue in praef. p. VIII. p) Versionem illam nec elegantem nec perspi- laudauit versionem lat, et ipsum fermonem gr. vitus scatere ait. Harly

Digitized by Google

Vol. V. p. 2217222

ORIGENIS SCRIPTA.

Lib. V. c. I. 223

Weiftenii, parentis. Balil. 1694. 4. Fabr. - Reading primum edidit fpecimen: - Origenis de vratione liber, cuius textus graecus cum antiquo cod. Holmiensi in bibl. coll. S. Trinit. Cantabrig. denuo fumma fide collatus est; versio et latina castigatior multo, quam antea, adifcitur, cum notis eruditis cuiusdam [n. Rich. Bentleii;] editore Guil, Reading, Londin, typis I. Tonfon et I. Watts, funtibus editoris 1727. 4. page. 8. Tum plena comparuit editio: Orig. de oratione liber, ex noua collatione cum MSto' Holmienfi, in bibl. collegii S. Trinitatis Cantaor, reposito, recognitus et emendatus vna cum auonymi scholiis in orat. dominicam. Quibus subiunctae sunt eruditi cuiusdam viri [Rich, Bentleii] notae partim criticae, partim locorum difficilium exegeticae, ab editore Guil. Reading, A. M. Cleri Londin, in collegio Sionenfi bibliothecario. Londini typis Tonson et I. Watts sumtib. editoris 1728. 4. Versio lat, addita est nova partim, partim emendata, auctore Claudio Fleuri. Ante quain illa. edit. in notitiam venerat de la Rue, hic opulc. de oratione graecum dedit ex codd. emendatius, cum vers. lat. et notis criticis, in quibus laudauit Bentleianas suspiciones atque corre-Giones; in tomo I. Opp. Orig. pag. 196. legq. Walker, presbyter Anglus, cod. Cantabr, denuo contulit cum ed. Oxon. et nouas aut meliores énotauit lectiones. ' De la Rue antem a num. XXXI, usque ad fin. fragm. in cod. Colbert. MMMDCVII. contulit, cuius ope plurima loca editionis Oxon, emendabantur, et Bentleianae in illa coniecturae confirmabantur. Pag. 105. Iq. in practizo monito libell. adferit Origeni; explicatque, quinam fuerint Ambrofius et Tatiana, quorum hortatu conferintus est lib. et tempus, quo confectus ille fit, inuestigat. ---Pag. denique 909. fq. primum pofuit auonymi fcholia gr. emendatiora quae ex, cod. italico deferinta, primus edidit Fed. Morelius. Ea nec ab Origene, nec ab sequali homine scripts effe, in nota prima docuit. Adpoluit versionem veteris interpretis latinam e bibl. P. P. tom. XII. ed, Lugdun, et lubiccit notas. Polica p. 911. 199. guum textu gr. iam formulis descripto typograph. ed. Reading, accepifiet, eruditi Angli notas in Or. libr. de orat. recudendas curauit, et hinc inde breues adiecit epicrifes. — Vindobonae in cod. caefareo XXVIIII. fol. 204. elt oratio dominica cum breui anonymi cuiusdam expolitione, quan Lamber in commentar. HI. col. 93. fq. sufpicabatur forte camdem este atque illam, ab ipfo autem non vifam, quam Fr. Morellus sub Origenis nomine ediderat. Sed Kollar. in not. A. observat, illam paraphrafin in cod. Vindob. diuerfam effe ab ea, quam Morell. euulgarat; neutram vero dignam, cui nomen Origenis pracfigatur. Errat tamen, dum scribit, de la Rue non meminisfe Morellianae paraphra cos. -Anonymi foholia in orat. dominicam, in cod. Guil. Laudi nr. DCCXXXX, b.bl. Bodlei. Harl.

έ) Προτρεπτίκος eis μαρτύριον. Sermo exhortatorius ad Martyrium, scriptus durante Maximini persequutione, ad Ambrusium, et Protocstetum, [P]) et ex MS. Basileensi

primum

9) Illos duos adloquitur his verbis p. 200. Νύν σσπερά πομπεύεις αίρων τον εκυρών τα ϊποα, ίερε Λμβρόσιο, και απολεθών αυτώ τω προάγοντε έπι ήγεμόγας και βατελώς, ίνα αυτός σοι συμπερευθάς αυτός σοι άψημι κόμα και σσθίαν, και εοι τω συμαυριτή αυτά Πρωτόμτητο Protochetus iple presbyter Caefarcenfis fuit y ve ez Euscobo VI. 28, hift. conftat. Aput Hieron. c. 56. Catalogi male vocatúr Theoctiflus, licet error ille appareat etiam in graeca verfione quae Sophronio tribuitur. Sed e Freculfo colligas Hieronymum scriptiste: cui (Ambrosio) cum Protosteto Presbytero liber Origenis de Martyrio foribitur.

Digitized by Google

224 Lib. V . c. I.

Vol, V. p. 222

ζ. Διάλο-

Digitized by

л(

primum editus a Io. Rud. Wetstenio, filio, cum versione et notis. Basil. 1674. 4. pag. 162. 218. Meminere huius libri Euschius, Hieronymus atque exinde alii. Trithemius etiam latine se vidisse innuit, nescio, quo interprete. Fabr. De la Rae reposuit illud fragm. emindatiur, cum notis suis et multis Wetsten. in edit. suce tom. 1. pag. 273. sq. ex ed. Wetstenii et e codicis Basileensis apographo, quod Huetius, fragm. editurus, habuit, et postea bibl. Paris. illatum est, nr. CMVL. in cat. codd. tom. II. cum noua vers. latina Claudii Fleuri, quam hic parauerat in vsum Huetii. Harl.

5'. Epiftola ad Africanum neel the nata Swearray isoelas, pro historia Susannae; fcripta circa a. C. 238. atque a Wetstenio e codice MS. parentis fui, vna eum exhormatione ad martyrium, edita primum integra graece et lat. p. 223-247. notisque illustrata post Iulii Africani ad Origenem epiltolam, quam cum initio epiftolae Origenis refpontoriae e codice A. Schotti graece ediderat Hoefchelius Augustae Vindel, 1602. 4. cum Hadriani Ifagoge facrarum litterarum, Helychii Hierolol. 512, yew in Elaiam et 12. minores aliorumque in maiores Prophetas, et fragmento Chryloftomi de Sulanna. Aliud epiftolas Origenis fragmentum, quod p. 225. edit Wetstenii legitur, publicauerat gracce Patricius Iunius ante Iobum signedy fubiunclum Catenae Patrum graecorum in Iobi librum, Lond. 1637. fol. Epiflolam vtranque integram ex versione Gentiani Herueti, qui Sirleti codice vsus est, habes etiam in latinis Origenis editionibus; quas Genebrardo debemus, tom. II. Aliam versionem suam epistolae viriusque Africani et Origenis in praefatione fuorum ad Efaiam commentariorum publicauit Lio a Caftro, Salmanticae 1570. fol. pag. 80. feq. Laudant has epistolas Eusébias VJ. 31. Hieron. c. 63. Catalogi, Photius, Suidas itemque alii. Fabr. De la Rue in praef. ad tom. I. in Wetstenii edit. culpat, 1) quod is mendolum plerumque feguatur cod. MStum; 2) barbaram interpr. eius latinam; 3) quod omnia fere Origenis argumenta, quibus obiecta ab Africano contra Sulannae historiam diluuntur, longis inutilique, (vt scil. ait,) eruditione re-Quare cas tantum Wetstenii animaduersiones, quae haud repufertis notis eleuare conetar: gnarent opinionibus et disciplinae Pontificiorum, recudi fecit; quae vero fidem historiolae de Sufanna et placita difeiplinae catholicae oppugnarent, ea in observatt. ad Huetii librum refutandas fumfit. In admonitione, epiltolae Africani ad Orig. et Orig. ad Afric. refponsioni (gr. et lat. cum vberioribus notis,) pag. 9. fqq. pracfixa, plura in hanc fententiam, contra Wetsten, tum de integritate et argumento vtriusque epistolae, ac tempore, quo sit exerates fcripfit. add. Wetftem. praefi pag. 25. fqq. et 30. fqq.

In haud paucis codd. praeter memoratos adhuc reperitur illa epistola. Monitfauc. in bibl. Coisliniana recenset pag. 65. cod. XXI. in quo tantum superest pars epist. ad Africanum, in bibliotheca autem MSSt. enumerat vtramque epist. in bibl. Sfortiana (I. p. 703. A.) — retractationem sec. Origenem b. Hieronymi de Susannae et Beli fabulis, in cod. XXXV. Abbat. S. Theodorici prope Remos, (II. p. 1232. D.) — Idem in diario italico pag. 408. citat cod. Bononiensf. canonic. regular. S. Saluatoris. — Secundum catal. codd. Angl. et Hibern. I. Oxon, inter codd. Baroce nr. IIC. et GVL. Or. ep. ad Africanum. — vtraque epist. inter codd. Guil. Laudi nr. DCCXL. — inter aduersaria Langbaeni p. 271. Orig. epist. ad Afric. — T. I. part. II. nr. 573. Cantabrigias in colleg. S. Trinit. — Tom. II. nr. 628. inter cod. Howard Comitis Cárlioli — nr. MMMMMCMLXII. inter codd. Th. Gals Orig. et Iul. Africani epp. integrae de Susanna. Harl.

ORIGENIS SCRIPTA.

Lib. V. c. I. 225

ζ Διάλογας κατά Μαρκιωνιζών η πρεί της els Jeor de Sis miseus, Dialogus contra Marcienifas et Valentinianos, in codice Wettienis et Bodleiano in guinque ?) fectiones diuifus, vnde Trithemius memorat libros quinque Origenis aduerfus haeveticos, quorum initium; Adamantius [] dixit. Hunc latine e variis codicibus verterunt lo. Picus, fenator Parif. 1355. 4. Ioachimus Perionius tom. I. edit. Operum Origenis Genebrardinae: et, qui finceriore MS. vlus eft, Laur. Humfredus, Anglus, cuius versio in Origenis operibus edi coepit Basil. 1557. [rec. in Opp. Qrig. Bafil. 1571.] Graces primus e codice parentis fui edidit Io. Rudolfus Welflenius. cum versione, quam ex illis Humfredi et Pici compegit et multis locis nouam fecit, notasque addidit, Bafil. 1674. 4. cum protreptico ad martyrium et iam memorata ad Africanum epiflola. Ceterum Origenem auctorem effe huius Dialogi, adfirmare non aufim, propter rationes ab Huetio pag. 276. Origenianor. adlatas, licet Origeni tribuatur ab Anastafio Sinaita qv. 48. alii: que ... Inprimis perspicuus est locus p. 30. quo probatur, auctorem vixisse non ante Conflantinum M. quem superioribus Imperatoribus opponit his verbis: a yac exaros xagέλα, αυτίς ανωκοδόμησεν, છેς έκεινοι έμίσησαν, Έτος ηγάπησεν, છેς έκεινοι έτίμων ναές re nay eidenha, auros na geine. Neque huie objectioni fatisfecit dochiff. Weistennus, licet in praefat. multus fit in eo, vt hune dislogum Origeni adjudicet; sludeatque Huetii aliorumque argumenta evertere. Sane verifimilis est Tillemontii coniectura, qui nota 13. ad vitam Origenis tom. III. Memor. hiftor, ecclef. auctorem putat iuniorem Adamantium, quem ab Origene Theodoritus diferte presef. lib. 1. et c. 25. vbi Marcionitarum aduer. farios refert, diftinguit: quod facit etiam Sophronius Hierofol. apud Photium cod. CCXXXI. Nifi dicere malimus, Adamantio vel Origeni ab aliquibus tributum fuisse ideo, guia Adamantius colloquens in eo haereticosque oppugnane inducitur; verum auctorem autem effe Maximum rijs xeize diareibis en aonpor ardea Euschio laudatum VII. 22. praeparat. siquidem, quae ibi ex Maximi libro πeel ນັລກະ adfert, iisdem verbis in hoc dialogo p. 92. leguntur, yt iam lupra ex Philocaliae fcholio adnotaui. At ita Maximum illum Eufebio non valde verustiorem, fed prope sequalem eius fuisse oporteret, certe scriplisse tunc, quum Constanti-Bus M, iam CHRISTO nomen dedisset idolaque et idolia evertere coepisset. Ab codem Eufibio autem V. 27. hift. ecclef. refertur inter fcriptores, qui labente faeculo fecundo floruere, vbi, idem illius opus móger ή xaxia contra haereticos, (Marcionitas puta,) commemorat. Verilimilius igitur est, Adamantium ex Maximo verba illa dialogi mutuatum fuisse, Fabr. De la Rue inferuit illum dial, tom. I. p. 803. 199. cum versione Perionis lat. graccum textum contulit cum cod. Vatic. MLXXXIX. cum II. codd. Parif. regiis et cod. Th. Gale, atque emendauit. Notis fuis adjunxit animaduersi. Wetsthessi, (lic somen eius perpetuo scripsit:) demtis modo is quite, ait, aut nihil aliud continent, quam quod iam a Spencero ad libros contra Cel-Tim fuerat obleruatum, aut catholicae fidei apertius aduerlantur, et in Origenianis Huetii confutates feat. Iplum autem dialogum et in praefatione pag. XII. et in admonit. textui praefixa p. 800.

F

*) Io. Picus in duas fectiones dividit; de recta dialogo iudicia, Add, I. G. Walch. H. E. p. 969. in DEVM fide, et 2. de resurceitone. Laurentius Humfredus in tres. Fabric. Pluribus disputat Weisten. in pract. pag. 4. bq. Pag. 6. sq. recenfet et, examinat diversa variorum VV. DD. de illo A. B. L. 1737. p. 294. sq. Heum.

Vol. VII.

Harl.

s).Vid. Reimarus in vita Fabricii pag. 259. et

Digitized 1

p. 800 superiore du contrate de la c

In bibl. publ. Parif. funt fec. catal. codd. vol. II. trer codd. qui continent ifium dialogum, n. cod. CDLX. in quo dialog. diuifus est in V. sectiones: praesixus est index propositionum haereticaram, quas Origenes sibi refellendas proponit, in margine vero additae sunt notae et emendatt. quaedam manu recentiore: cod. CDLXI. praemiss argumentis et capitum indice: et cod. DCCCXVII. nr. 3. — In bibl. Bodlei. cod. MMXL. dial. 1-3. quo cod. vsus esse videtur Humfredus. — et cod. MMDLXXXIV. — Cantabrigiae in coll. S. Trinit. cod. DLXXIII. (catal. II. p. 101.) — Inter codd. Gale, cod. MMMMMDCCCLXXXXII. tres dialogi contra Marcionitas nr. 1. 2.3. — Dublin. inter codd. coll. S. Trinitat. nr. CCCCXXX. (cat. II. part. 2. p. 30.) — Venetiis, in bibl. D. Marci cod. CCCXCVI. (cat. codd. gr. pag. 260.) — Aliorum codd. iam mentio facta est. Harl.

n. Hebraicorum Nominum S. Scripturae et mensurarum interpretatio. Hanc cum Hieronymi et noua fua verfione, e codicibus regiis et Colbertinis primus grass vulgauit Io. Marcianaeus, notis etiam suis additis [17] tom. 11. Opp. Hieronymi p. 182. 246. Paris. 1699. fol. [et in Hieron. Opp. tom. III. p. 605. Veronae 1735 fol.] Confer, fi placet, quae de hoc libro Origenis dixi lib. IV. c. 37. S. 1. [vol. VI. p. 199. fqq.] Hic eft, de quo Iufinus Iunior gy. 85. ad Orthodox. Gentay To Deryeves avdei enizapero the two fleator diatertor: πάντων των έν ταις θείαις γραφαίς Φερομένων Εβραϊκών ονομάτων και μέτρων ή έρμηνεία. Laudat etiam qu. 82. Quod vero hebraicae linguae peritum Origenem feribit, hoc Eufebius quoque VI. 16. hift. atque inde Suidas et alii testantur, eum neu riv iBeaida ynwrrav in µager. Inprimis audiendus Hieronymus qui c. 54. Catalogi ait, eun contra actatis ?. gentisque suar naturam, hebrasam linguam edidie ffe, ita quidem vt, quemadinodum epistola 25. ad Paulam idem refert, Graecia tota in illo mirata fit, quod in paucis non dicam menfolier. led diebus ita hebraeae linguae viciffet difficultates, vt in discendis canendisque Pfalmis cum matre contenderet. Vincentius Lerinenfis p. 301. commonitorii de Origene : cuius scientias cum gracca contederent, hebraca quoque elaborata funt, fiue elaboratum ab eo est, vt hebraca et. Ac Iudaeos ab Origene de intelligentia facrarum litterarum confultos ex eoiam addifceret. dem Hieronymo et iplo Origene conflat: Certe etiam Origenes, inquit ille 1. contra Rufin. Patriarchen Huillum (an Hillelem?) qui temporibus sius fait, nominat, et tricefimum p. 137. tomum in Elaiam illius expositions concludit, et cum aliter prius sensifie se dicat, dostum ab illo id, quod eft., verius confitetur. Obsogefimum quoque nonum Plalmum, qui inferibitur Oratio Moyfi hominis DEI, et reliquos undesim, qui non habent titulor, secundum Huilli expositio-

1) Hoe vniuerse de illis temporibus, quibus raro aliquis Christianorum hebraica adtingebat, non de annis atque actate Origenis intelligendum. Ceterum ad virorum doctorum argumenta, quibus Origenem hebraice vel prorsus fuisse imperitum,

vel vix primas literas hebraismi adtigiste contendunt, non difficulter responderi potest, vt ex parte iam fecit Tillemontius nota 3. ad Origenis vitam. Fabr. y.-I. G. Walch H. E. p. 964. et Esnesti opusc. laudata p. 295. sq. Harl.

Digitized by

J1900e

Not. V. p. 22 1 225

ORIGENIS SCRIPTA.

Lib. V. c. I. 227

nem eiusdem Moyfi putat, nec dedignatur hebraeam feripturam interpretans per fingula loca. quid Hebraeis videutur, inferere. Origenes. in Exod. pag. 103. Philocaliae as ney éBeasos nuiv απήγγειλε. In Pial. 1. id. p. 22. χαριεςάτην παραδοσιν υπό το Έβραίο ήμων καθαλιτώς Reel Rasne Seias yea Ques Racaded uévny Reora Zouev. Et in epistola ad Africanun pag. 228. narrat, le de vocabulis hebraicis, reivo et orho in historia Sulannae respondentibus, non paucos Hebraeos confuluisse : un origois EBealois ave Béuny nur Davouevos, et pag. 229. μήμνημαι μέντοιγε φιλομαθει Έβεαίω και χρηματίζοντι σαρ αυτοίς σοθε υίω, ανατραφέντι έπι τω διαδέξασθαι τον πατέρα συμμίζας πέρι πλάσιων. In lerensiam homil. 19. P. 185. και πρωτον χρήσομαι παραδόσα Έβραική, έληλυθυία σε ήμας διά τινος Φυγόντος dia Thy Xeiss wisw [1] 'Beais drivori. Quod vero homilia 12. in Genesin legitur: Efau, ut aiunt qui hebrara nomina interpretantur, vel a rubore, vel a terra id est rubrus vel terrenus, vel, vt aliis visum eft, fattura dittus videtur, respicit librum Philonis Iudaei, qui ante Origenem interpretationem nominum hebraicorum fcripferat, de quo dicere me memini lib. IV. c. 6. num. 42. [vol. IV. p. 742. fq.] Fabr. In catal. codd. Angliae et Hib. tom. II. pag. 60. inter codd. Voffianor, nr. MMCCXI, fic citatur, Qrigenis feu Philanis, expositio nominum hebraic. et ib. p. 61. nr. MMCCL. Origenis lexicon, cum interpretatione vocc. hebraic. Harl.

9'.) Denique sub Origenis nomine prodiit liber primes re nara mador aletoew ilight for the second s versionenque et notar, quibus Origeni illud vindicata, addidit Iocobus Gronouius thefauri antiquitatum graecarum tomo X. p. 257. Lugd. Bat. 1701. fol. Minus recte videtur inferibi fragmentum Philosophumenon: nam Phelosophumena quidem, quibus sententiae philosophorum veterum phyficorum, ethicorum, dialecticorum et barbarorum fuccincte recenfeur, integra sunt, sed Philosophymens ists librum primum constituebant, adeoque fragmentum -funt maiorie operis, guod aduerlus haereles yniuerlas scriplerat auctor, nelcio quis, certe episcopus: neque enim umquam Origents, vel Didymar "), vel alius presbyter aut inferioris Ff 2 ordiais

w) V. Bandin. codd. gr. Medic, I. pag. 444. Harl.

v) Didymo Alex. Philosophumena, sub Origenia .momine edita, tribuit Christoph. Augustus Heumanness, sub litteris C. A. H. latens, in differtatione, inferta acus eruditorum A. 1710. p. 166. seq. et in schediasmate de libris anonymis p. 61. seq. vbi camdem de auctore philasophumen. coniecuram fuam produxit. Sed licet sectarum volumen ab eo edirum fuisse constet, tamen nec iple fuit cpiscopus. Actium auctorem suspicabatur Tho. Galeus. At de placitis philosophorum scripsiffe quidem Aëtium, ex Theodorito nouimus; sed They you hacrefium fcripfiffe, cuius hace philofophumena exordium sunt, semo veterum scripsit. Fabric. Conf. Walch. H E pag. 968 fq. Brucker , opusculum istud tribui posse: de qua re post ea in-hift, critica philos, vol. III. p. 437, fg. qui, exa- fermo erit. Harl.

minatis variorum V. D. coniecturis, censet, verum auctoris nomen effe incertum ignotumque. Wolfius in pluribus ad de la Croze exaratis litteris, (in Thesauro epistolico Lacroziano, tom. II.) de au-Store Tur Giloro Qualitar fuaque editione et p 45. et 135 de Heumanniana coniceura differit. Pag. 47. refert opinionem de la Croze, illud opusc. habere Irenaeum parentem: de qua suspicione verecunde dubitat Wolf. ratus, Hippolytum, genuinum Irenzei discipulum, Giloroq. haec praeceptoris exemplo non fine ftudio eius cogitata feribendi rationem imitandi exaraffe. Pag. autem 88. fcribit, se nouae quasso editioni additurum effe differtat. qua euicturum fe sperat, Hippolyto rectius, quamguam subdubie, quam Didymo Alexandrino.

Lib.V. c I.

ORIGENIS SCRIPTA.

Wol. V. p. 225 2 23

ordinis Clericus, nedum Aëtiur, ethnicus, (vt ex Theodorito non ab re colligas,) fcriptor de le dixillet, Sy ('Αποσόλων) ήμωτο διάδοχοι τυχχάνοντες της τε αυτής χάριτος μετέχοντες αρχιερατέας τε και διδασκαλίας και Φεθροί της έκκλησίας λελογισμένοι έκ όΦθαλμῶ νυξάξοuev. soi Noyov de Dov owmayev. Lieet vero haec verba non male forte quadrent in Epiphanium, qui episcopus fuit. et cui Philosophumena illustris Huetius p. 277. Origenianor. tribuit: fateor tamen, hane viri docti coniecturam parum mibi videri credibilem, quum aliud Epiphanii de haerelibus duplex opus exflet; vnum prolixies et alterum breuius; nec verifimile fit, tertibun etiam hoc de éodem argumento feriptum ab eo fuisse compositum, in cuius procensio mentio quidem fit alterius succinctae dogmatum haereticorum redargutionis, fed quae neutri Epiphanii fatis belle conuenire videtur. Adferibam verba, quoniam em-neatione ca indigere exillino: ών (aleerinur) και πάλαι μετείως τα δόγματα εξεθέμεθα, ε κατά λεπτον EnidelEarres, anda adequeens energearres, un ar ation (ita lege pro avation) nynoaueros IP Ta ลีงอุ่ทุกล ลบักฉีง es Ques ลี่yes, อีกws di ล้งงานลักลง ที่แล้ง เพริยแย่งอง กล่ อีอีEarta สอrois alozun Sevres etc." Post Gronouium cum eius versione et notis, nouisque suis animadversionibus Philosophumena haec separatim edidit amicus noster 10. Christophoras Wolfins, hodie Profeilor dignifimus in academia Witebergenfi, [postea oraculorum diu. interpres spud Hamburgenfes,] qui pro fuo in me amore librum hune mihi infcripfit. Hamburg. 1706. 8. ")

Euoluisse

w) Prima illa edit, nacha eft aduerlarium, de bia videtur, et forian Wolf. faam de Hippolyto quo conquestus Wolfins in epist. 2. anno 1710. feripta, ad de la Croze, p. 2. fq. thesauri epistol. contendit, a Gronouio textum gr, milere corruptum effe, (cuius rei specimen iam dederat in notis ad Calauboniana, Hamburgi, 1710. 8. pag. 312. collatione ad fidem Sancrofriani apographi einsdem codicis a Ioanni Ern. Grabio aceepta.) In epift. a. 1710, Witemb. fcripta p. 8, cogitat de nous edit. curis posterioribus illustranda. Pag. 45. in ep. 26. a. 1712. narrat, fe a Saluinio accepiffe collationem Tar Qilorop, cum ipfo cod. Mediceo inffitutam, quae sidem vel industriam Gronouii suspectam redderet, iis etiam locis, in quibus tam confidenter lectionem, 'tamquam in MSto inuentam, defendit: fibi, scribit, spem fa-Etam effe aliarum collationum, quas Montfauc. 'ex itineribus fuis reportauit. - Illis acceptis, promittit et illo loco et p. 87. spicilegium quoddam curarum nouarum: denique p. 91, cum epistola (49, Hamburgi 1715.) mittit exemplum supplementi, euris in Pfeudo Origenis philosophumena additi. Hoc ideo latius expolui, vt aliorum excitarem diligentiam et fortunam, mea meliorem. Nam mihi non contigit, vt vel exemplum, vel notitiam iteratae editionis et differtation, qua fusins demonftraret, Hippolytum videri parentem fuiffe opufculi, nanciferer. Atque iterata editio mihi du-

fententiam post hace mutanit. Equidem in manibus tantum habeo nougrum curarum specimen, sic infcriptum: Compendium historiae philosoph. antiquae, h. e. Pjeudo Origenis philosophumena. ex ibio MS. Mediceo', denuo collato et año Taurinenfi repetita vice emendata et nouis abtis-illuftrata. Ace. diff. qua contra uirum doctum oftenditur, Didymum Alexandrinum huius fcripti auctorem non effe, auctore I. Chftph. Wolfio, P.P. et h. a. Gymnafii Rectore. Hamburgi in 8. f. anni nota ; fed, vt ex epistolis ad de la Croze colligitur, circ. a. 1715. aut 1716. Textus gr. non additus eft notis eruditis. Wolf: vero vius eft collatione apographi cod. Medicei a Sancroftio fcripti et a Grabio accepti, quod ex alio cod. Mediceo fuspicatur profectum; tum collatione nous cod. Medic. a Salvinio instituta, cum huius animaduerff. porro le-Ctionibus cod. Taurinensis variis secum a Plassio communicatis. (In illo cod. inferiptio hace eft: Derylous warroun to vocurars. Sed in catal, codd. grace. bibl. reg. Taurines/. nulla fit illius codieis mentio.) Montfauconi collectio variarum lectionum e cod. Barberino afiisque in Italia codd. nefcio, quo fato, perierunt. Quia Gotefr. Richter in specimine observatt, criticarum in varios auctores et gr. et lat. (lenae 1738 8.) p. 76. fqq. loca quaedam philosophumenon face critica illuftranit : Wolf

Vol. V. p. 226

ORIGENIS SCRIPTA?

Lib. V. c. I. 220

Eucluiffe fe eumdem manu exaratum pridem teftati funt, vel fragmenta ex eo produxerunt Lilius Gyraldus dialogis de Poëtis et in aliis feriptis fuis, Conimbricenfes in phyfica Ariflotelis p. 176. Holftenius, qui edere etiam voluit, Io. Mabillonius in itinere Italico pag. 168. Allatius de scriptis Socratis pag. 81. Alexander Morus ad nouum foedus pluribus locis et in Efaiae LIII. praecipue, Menagius ad Laërtium, Caroli de Montehal Archiep. Thotofani codice vfus, ad lib. 1. feet. 34. 116. 11. 7. 9. 111. 8. 69. VII. 60. 149. 157. VIII. 34. 39. IX. 5. 19. 20. 30. 33. 44. 61. et 18. vbi Pfeudorigenem adpellat. [1. E. Grabius ad Iren. I. cap. I. p. 22.] Mont fauconus in Diario Italico p. 210. narrat, fe in bibliotheca Barberina euoluiffe Origenis Philosophumena in codice recenti, eiusque varias lectiones eruisse, et cum aliis codicibus contuliffe, vt ea opera purgatiora dare in promtu fit. Noui etiam, laudatum Wolhum in itinere, quod post editum hunc libellum in Belgium et Angliam suscept, alios codices vel apographa infpexiffe, et locis non paucis meliorem illum dare iam poffe.

1) Omitto fragmentum libri meel +8 navros, Origeni itidem fallo a quibusdam tributi, de quo supra in Hippolyto dictum est. Fabr.

In edit. de la Rue,' tom. I. praeterea reperiuntur

z'.) Origenis, quae supersunt epistolae, earumue fragmente, cum notis, pag. 1. faq. In admonitione generali praemissa paucis differit de nonnullis, quae partim supersunt, partim interierunt, epifiolis, v. quoque infra in catalogo scriptorum Orig. deperditorum sub Primo autem loco poluit de la Rue ex Cedreno pag. 253, et Suida in voc. Dervévne fiaem. fragmentum epistolae, quae Ambrolii ardorem erga facras litteras defcribit, cum versione lat. Aemilii Porti. - 2) Ex codem Suidae loco et Eusebio VI. H. E. cap. 10. fragm. episiolae aduersus cos, qui nimium eius studium erga graec. disciplinas reprehendebant, cum verf. lat, Henr. Valelii. — 3) Duo fragmența, latine; alterum ex libro II. Hieronymi contra Rufi_

Wolf, illa rettoesuit, et modo probauit, modo notauit-obelo: denique inferuit de la Croze obf. In subjuncta differt, vnice habet rem cum Heumanso, ciusque argumenta docte et operofe examinat reiicitque : nihil vero de Hippolyto; contra ornat quouis modo suspicionem, sb Irenseo profectum the opuiculum; neque tamen probat Illain, nec fuam facere constur. In vitima pagina feribit, Se in practat. Tois Qiloroque. ante hos jeptem annos praemissa laudare plures, qui hoc opuscul. MS. ad partes vocarint : atque id etiam fecit in praef, ad ed. a. 1706. Quomodo hace omnia conspirent aut expedienda fint, videant alis, nifi dixeris, curas illas diu ante fuisse chartis mandatas, quant tom I. pag. XIII. fqq. Wolfii argumenta, quibus is Gronouit non minus quan Heumanni opinionem constitutit, distingui non debere. Hart.

de auchore oppugnauit, recensuit et confirmauit. Idem in monito ad philosophum, p. 872, fq. contra Gronouium dimicauit, et peg 873. fqq. (eztum iplum gr. (cum inscriptione 'Qeryeres ve xare Russier algebreur ihlyge, Bishlier A.) *) reddicht ex_ lectt. codd. Medicei, Taurinenfis, Barberini et Otrobomani emendatum, cum paucis breaibusque fuis et omnibus Wolfi notis diuscia, versione Gronouii latina: Gronouii autem notas exhibuit p. 941. fq. - In cod. Monachiensi CXIX. (fecund. catal. codd. gr. p. 51. et Spizelium in arcanis bibliothecarum fectis retectis p. 178.) inoffe dicitur Origenis refutatio omnium haeresium : sed Wolf. in vltima pagina curaçum nou. f. compendii histoeo opere, cuius partem opusc. (philosophum.)

Digitized by GOOGLE

•) W. quoque Holften: recention. codd. optim. Medic, in Lilienthali felectis historicis et litterer. Regiomonti et Lipliae 1715. 8 p. 96.

Rufinum, alterum ex Rufini apolog. pro Origene, epistolae, quam contra aduerfarios suos a. C. 231, vel 232. post suum ex yrbe Alexandria discessium ad annicos suos exarauit Alexandrinos, contra cos, qui ipsius libros adulterauerant. Adiunctum est fragm. epistolae Alexandri, Hierosolymorum episcopi, ad Origenem, gr. cum lat. Henr. Valesii interpretatione. — 4) Sequentur epistolae Africani et Origenis de Susannae historia: v. supra, sect. 5. — 5) Orig. ep. ad Gregorium Thaumaturgum, scripta circit. 2. Chr. 240. grace. et lat. ex Philocalia.

 λ' .) Fragmenta librorum II. de resurrettione, (v. infra inter feripta deperdita.) duo priora lat. ex apologia Pamphili pro Origene: tertium, quod adfert Photius in biblioth. cod. CCXXIV. ex libro Methodii, qui contra Origenem feripfit dialogum de refurrectione, gr. ac lat. addito fragm. Methodii apud Epiphan. haeref. 64. denique Origenis fententia de refurrectione ex Hieronymi ep. 38. al. 61. ad Pammachium. Sed de la Rue in praef. VII. cum Huetio Origenianor. II. quaeft. IX. nr. 7. dubitat, verba, quae protulit Hieronymus, reuera Origenis effe.

 μ . Fragmenta tria, ab Hieronymo feruata, ex libris Stromatum, (de quibus infra in activita librorum dependitorum,) latine.

y'.) Ileei aexav. (v. infra, catal. librorum, latine tantum editorum, nr. 19. et de la Rue admonitionem p. 42. fqq. it. in praef. p. VII. vbi et in notis vitia Merlini, qui orationem graecam exemplaris MSSt. haud commode legendi Sorbon. male intellexit maleque vertit, patefecit.) Rufinianam autem interpretationem ad fidem fex antiquiflimorum MSStorum, n. Virodunensis, Corbeiensis, Colbertini, Sorbonici, monasterii de monte S. Michaelis in periculo maris et monaft. S. Remigii Rhemenfis, diligenter emendauit, et, quoties fe obtulit fermonis graeci, aut interpretationis Hieronymianae particula, eam e regione adposuit. Eiusmodi autem fragmenta numero funt circiter XLII, vario modo pofita. In admonitione indicatur, I) quo tempore, (n. antequam ab vrbe Alexandria migraret,) hos libros confcripferit Origenes, et quodnam fit vnius cuinsque libri argumentum; 2) quantam ipfi inuidiam concitarit ifiud opus; cuius hortatu, quo anno (n. a. Chr. 398.) et qua fide latine illud verterit Rufinus; 3) cur alteram Hieronymus adgreffus fit interpretationem. Textus graecus libri quarti, maximam partem e capite I. Philocaliae fumtus, collatus est cum tribus codd. regiis Parif. DCCCCLII. MMDCCCLXXVII. MMCCLXXIV. cum Coislin. nr. 226. et cum cod. Foucaut, Ex Orig. libris meel aexav collecti libri duo de incarnatione verbi ad Ianuarium, exftant in adpendice ad tom. VIII. Opp. S. Augustini, ed. Benedictin. p. 48. fg. ed. Amstelod. Harl.

Scripta Origenis latine tantum edita. *)

1. In Genefin Homiliae XVII. Rufino interprete, licet codices quidam Hieronymi nomen habeant praefixum. Confer Huetii Origeniana p. 245. Fabr. Conf. Fontanini hiftor. litter. Aquil. lib. VI. cap. 7. p. 283. fqq. de interpret. vet. homiliar, in Genefin ceteros-

x) Quae graeca aut latine versa supersunt et a tum est. Multorum quoque codd, supra iam facta de la Rue edita, iam supra pluribus locis adnota- est mentio. Harl.

que

Vol. V. p. 196 237

ORIGENIS SCRIPTA.

Digitized by

л0(

que libros divinos et Io. Fr. Bern. de Rubeis diss. I. eit. p. 127. sq. de iisdem Interpr. antiquis. — Codd. sunt quoque Florent. inter codd. monast. Camaldulens. b. Mariae Orig. in Genessin, teste Montfauc. in diario ital. p. 354. — Secundum Montfauc. bibl. MSSt. tom. 11. p. 1286. E. in bibl. Divid. Benigniana, Orig. homil. in heptateuchum, interpr. Hurongmo. — Inter codd. latin. bibl. Taurin. pag. 209. catal. Harl.

2. In Exodum Homiliae XIII. interprete codem Rufino.

3. In Louisicum Homiliaz XVI. Rufino interprete, quas sub falso Cyrilli Alex. nomine edidit e Iacobi Fabri codice Iodocus Clichtoueus, et in latinis Cyrilli pariter et Origenis editionibus reperire licet. Fabr. Orig. Hom. XVI. in Leuit. in cod. L. monast. B. M. de Recco. (Montfauc. bibl. MSSt. II. p. 1251. A.) nr. 1223. bibl. eccl. Westmonast. et n. 6493. in bibl. Car. Theyeri, in comitatu Glocestr. (cat. codd. Angl. etc. II.) Alios codd. supra indicauimus. Harl.

4. In Numerorum Horum Homilias XXVIII. ex eiusdem Rufini verfione, qui scholia etiam, fiue, vt ipfe vocat, excerpta Origenis admiscuisse fe, atque alioqui inter vertendum magna se, vt quidem solet, vsum esse libertate innuit. Fabr: Praeter indicatos codd. in bibl. eccl. Heresordens. nr. MDCCI. Orig. in libr. Numerorum et epp. quaedam contra Origenem. (cat. codd. Augl. II.) — In bibl. Landunensi nr. 178.) Monts. bibl. MSSt. II. p. 1295.) Orig. hom. 28. in libr. Numerorum, translatae in Sicilia. Harl.

[?] 5. In libr. Iofuae, Homilias XXI. interprete Rufino.

6. In librum Iudicum Homiliae IX. interprete Rufino. Meminit Origenes ipfe prologo commentar. in Canticum. Fabr. Supra citatis codd. addi poffunt, -Cantabrig. in coll.
8. Trinitatis, nr. 176. (catal. codd. II. etc.) Orig. VIII. homil. de quibusdam geflis in lib. Iudicum. Harl.

7. In 1. Regum cap. 1. et 2. Homilia I. interprete Rufino.

- 8. Commentariorum in Iobum libri III, fatis licet prolixi, fed qui non vitra dimidium capitis tertii progrediuntur, Origeni, (quicquid difputet p. 30. nuclei hift. ecclef. Sandius, in appendice p. 40. iple fua caedens vineta) fuppoliti et post Luciani martyrium, h. e. post a. C. 311. fcripti funt ab auctore, qui Homoulianis infestum fe testatur. Vtrum vero fuerit aliquis e Lucianistarum fecta, an Maximinus, Arianus episcopus, contra quem Augustinus fcripfit, tamquam parum certum definire nor audeo. Latini fcriptoris effe, post Erasmum credidit etiam Albertinus p. 353. de Eucharistia, quibus affentiri nolim propter ca quae observat Huetius p. 273. Origenianorum. Certe errauit Genebrardus, quando hos commentarios graece scripsit exstare in regis Galliae bibliotheca. [v. supra ad Exeget. n. 5. et notit. general. codd. Super Iob Origenis lib. III. in cod. monast. Pomposiani prope litus maris Adriatici, teste Montfaue, in diar, ital. p. 85. Harl.]
- 9. Scholia in tibrum Iobi integrum, quae e codice regis Galliae prilnus vertit Ioachimus Perionias, atque fuae Origenis operum editioni Genebrardus inferuit. Nonnullos Perionii lapfus notauit Iacobus Billius lib. I. Obferuatt. facrar. c. 8. atque longe plures libro 2. vnde repetiit Poffeuinus tom. II. Adparatus S. p. 193-201. et licet haec quoque fcholia Origeni

332 Lib, V. I.I.

ORIGENIS SCRIPTA.

Vol. V. p. 827 188

17. Is

ngle

Digitized by

Origeni praeter rem tribuantur, tamen, quia antiqui scriptoris et lectu digna sunt, etiam graeca e codice regio proferri in lucem, et notae quam concinuandam suadet omnium Origenis operum editioni adiungi optat Rich. Simonius lib. 1. epist. select. 10. p. 103. La bis quoque scholiis Luciani, martyris, et Homoussastarum et Manichagorum mentio fit, unde auctorem esse Origene inviorem coustat. Vide Hustian p. 274.

10. In Pfalmum XXXVI. XXXVII. XXXVIII. Homiliae IX. Rufino interprete.

11. In Canticum Conticor. Homiliae duas, interprete Hieronymo, cuius epistola ad Damasunt praefigitur, et alias homiliae quatuor, siue potius prologo praemunita primorum duorum capitum expositio continua, quali in tomis Origenes vi consuent, Rusino interprete. Hanc Origenis essent Dallaeus c. 34. de scriptis Ignatii, Larroquanus in animadversionibus ad Pearsonianas Ignatii Vindicias p.33. seq. et P. Baltus S. I. in defensione SS. Patrum, Platonismi accusatorum [P] p. 361. aliique: sed argumentis mel oribus Origeni adferitar a Pearsonio part. 1. Vindic. Ignatii c. 7. et ab Huetio p. 248. Fabr. V. supra in notit. codd. generali et ar. 7. Exegeticorum. Add. codd. a Montfaucon. in bibl. MSStor. citatos tom. I. p. 49. B. tom. II. pag. 1133. E. pag. 1232. nr. 32. et 34. p. 1245. E. p. 1249. E. p. 1250. D. — In cat. codd. latin. Taurimens, p. 9. — Inter codd. Venet. S. Mich. v. Mittarell. catal. p. 830. — In Anglia fec. catal. codd. etc. tom. J. Oxon. DCIIL. Cantabr. nr. 505. — in tom. H. nr. 1601. et 100041. — In monast. Pomponos. Orig. super cantica canticor. lib. 111. Harl.

12. In Esaiam Homilias IX. Hieronymo interprete. [v. supra ad nr. 7. et 8. Exeget.]

In Ieremian Homilia formula et tertia ex illis quatuordecim, quae exflant ex versione Hieronychi. Nam ceterae duodecim gracce otiam habentur, wt dixi supra p. 217. num. 8.
 Fabr. V. supra inter exegetica, nr. 8. add. Mittarell. de codd. bibl. Venetae 5. Michael. p. 830. et in cat. codd. Angliae etc. II. nr. 2944. inter codd. Norfolkian. Harl.

14. In Ezechielem Homilias, XIV. Hieronymo interprete. [v. supra nr. 14. Exeget.]

- 15. In Matthaeum traffatus vicefinus fecundus vsque ad tricefinum quintum ex antiqua versione sine Bellatoris, presbyteri, sine Epiphanii, scholassici, seu cuiusvis denique alterius a Matth. XXII. 34. vsque ad initium capitis XXVIII. Nam praecedentes tractatus viginti et vnus graece ab Huetio editi sunt, vt dixi supra p. 218. num, 11. vnde patet, praeter Origenis mentem fecisse, qui tomos singulos distraceunt in plures tractatus.
- 16. In Lucom Homilias XXXIX, a iuuene Origene scriptae, teste Hieronymo atque interprete. Neque tanti sunt rationes, ob quas Origeni abiudicantur a Dallaco de scriptis Ignatii p. 439. seq. eiusque hyperaspiste, Matthaeo Larroquano, in animaduersionibus ad Pearsonianas Ignatii vindicias p 94. sq. Vide Tillemontii notam 37. ad Origenis vitam, et Natalem Alex. soc. 3. c. 4. artic. 2. p. 606. sq. edit. in fol. [v. supra, inter exegetica nr. 11.

- 17. In Epistolam ad Romanos libri X. abbreuiati ex viginti tomis, vt Cassidori codices c. 8. Infl. diuin. legunt, fiue, vt Rufinus, quindecim, eodem Rufino (non Hieronymo, cui in edit. tribuitur) interprete, cuius epistola ad Heraclium praesixa est. Fabr. Vid. inter exegetica nr. 14. ct de la Rue in tom. IV. eiusque praesixo monito, vbi commentarios Origeni, versionem vero Rufino vindicat. In ipso autem commentario exarando vsus est tribus codicibus regiis, MDCXXXIX. MDCXL. MDCXLI. itemque codicem Vallis clarae et Ebroicensi. Add. in Montfauc. bibl. MSStor. I. p. 217. C. pag. 531. C. p. 1360. B. 1362. B. — inter codd. Bodlei. nr: MCLXXV. et MCCXLII. Oxon. nr. DCCCCXXXIII. et Cantabr. nr. MMXXII. catal. codd. Harl.
- 18. Homiliae decem in diversos Matthaei et Iohannis locos, quarum decima est, de Maria Magdalena. Hae a lac. Moerlino primum collectae et in latinis editionibus Origenis faepius excusae, nomen Adamantii mentiuntur. Vide Huetium p. 275. D. Gerhardi Patrologiam p. 139, 140. et de Homilia vltima Baronium ad Martyrolog. 22. Iul. qui cam latino feriptori tribuit, quemadmodum Casaubonus XIV. 11. ad Baron. iuueni et a declamationibus recenti. Fabr. Secundum cat. codd. Angliae etc. I. inter codd. bibl. Bodlek. nr. MDCCCCLIII. 8. nr. MMCXXVIII. 32. nr. MMMDCCCCV. 6. Inter Oxon'ens. codd. nr. DCCCCXV. CMXXXIV. MMCCXXXIV. inter Cantabrig. nr. MDCLVII. 6. nr. MMXXXIII. 6. tom. II. nr. DCCXLVI. quaedam homiliae Orig. fuper illud evangel. quum esset desponsate mater Iesu. Inter codd. latinos bibl. Tamrin:ns. p. 241. et 300. catal. Harl.
- 19. Tiel de xav "), de principiis libri IV. cum anacephalacoli, Rufino interprete, cuius praemittitur prologus ad Macarium"), (romanum,) []] quo se profitetur alia in his libris omifisse, alia mutaste. Quod exemplis etiam docet Huttius pag. 266. seq. et notavit iam olim Hieronymus 1. contra Rufin. p. 135. qui ideo, Pammachio rogante, fideliorem illius operis versionem elaborauit; sed quae iam pridem temporum iniuria amissa cst. Valde male ob hoc opus audiit Origenes, quod graece legit adhuc Photius cod. VIII. Fragmenta occurrunt in Philocalia et in Iufiniani Imp. epiftola de Origenis erroribus tom. V. Concil. edit. Labbei p. 672. fq. et apud Photium cod. CCXXXV. Locum etiani ex exemplari MS. adfert graece Fullerus IV. 13. Milcell. facr. Ceterum ex laudato Hieronymi loco constat, etiam Rusinum suae versioni nonnulla ex Didymi commentariolis, qui Origenis propugnator fuit, exaggerata et firmiora poluisle. Fabr. Vide supra de editis, nr. y. de la Rue I. p. 42. et not. a. p. 45, Fabr. in B. Gr. vol. IX. p. 382. fq. de Photii codice; fupra ad initium huius paragraphi, praecipue ibi laudatos Fontanin. lib. V. cap. 2. p. 213. sqq. et lo. Fr. Bern. de Rubeis p. 84. sqq. Contra Photium, qui adfirmat, Origenem in libro I: meei lae xar docuifie, filium, (Christum) a patre fatium effe, Orig. defendunt Halloixius, Bullus, I. G. Walch. in diff. f. vindiciis, supra laudatis, et Magn. Crufus in progr. memorato p. 12. Iqq. et pag. 11. vindicat Rufinum et Origenem a mala interpretatione crimineque Hieronymi. Quod vero Origenes in libris Periarchon pracexilien.

Gg

y) Libros negi nozi ricripferunt etiam Losginus, Porphyrius, et cuius opus adhuc MS. superest, Damascius.

Vol. VII.

z) De co Fontanini hift. litter. Aquil. lib. V. cap. 1. et s. p. 201. fqq. Hark

Digitized by GOOgle

934 Lib. V. c. I.

ORIGENIS EDITIONES LATINAE.

Vol. V. p. 2232230

existentiam animorum cum Platonicis docuisse arguitur, Nyssenum aliosque contra eum disputasse, docet Fabric. in delectu argumentor. —- pro veritate religionis christianae pag. 445. — Codd. $\tau \tilde{\omega}_{\nu} \pi \epsilon_{e}$: $\tilde{\omega}_{e} \chi \tilde{\omega}_{\nu}$ iam mentio facta est. Add. notitiant aliorum in Montfaue, bibl. MSSt. I. p. 65. C. p. 69. A. p. 158. A. Harl.

20. Lamentum fiue threnus, quo de erroribus suis poenitens inducitur, non magis Origenem auctorem agnoscit, vel Hieronymum interpretem, quam Hieronymus auctor est epistolae, qua deplorat, quod aliquando cum Origene sensitifet. Fabr. Add. Montfaue. 1. c. I. p. 55. et 75. Harl.

Alia haud dubie fuit epistola ad Fabianum, episcopum Romae, de qua Rufinus in'extremo inuectiuae 1. in Hieron. Ais etiam, ipsum Origenem pro his distis poenituiss, libello poenitentiae ad Fabianum^a), tunc vrbis Romae episcopum, dato: et tamen post poenitentiam, post centum et quinquaginta annos mortis suae in ius eum trahis et ad tammationem votas. Certe in lamento non legitúr, quod Hieronymus'epist. 65. ad Pammach. testatur, Origeneur in epistola ad Fabianum, qua poenitentiam egit, cur talia feripserit, caussa temeritatis in Ambrosium retulisse, quod fecreto edita in publicum protulerit. Non igitur Hottingerus reprehendendus, sed Labbeus, qui Hottingerum tam acerbe reprehendit, tom. II. pag. 145. quod libellum de poenitentia Origenis distinxerat a lamento, quod tamen verissimum est. Atque hic libellus, qui intercidit, (non lamentum, iunioris aetatis foetus,) a Gelasio inter Apocrypha refertur, nec, veluti Origeni suppositus, adscribitur Apocryphis: (nam Eusebius quoque VI. 36. testatur, Origenem scripsisse, jed propter Origenis feilicet in erroribus pertinaciam, stude in a fabianum, suppositus, alicribitur Apocryphis: (nam Eusebius quoque VI. 36. testatur, Origenem scripsisse, jed propter Origenis feilicet in erroribus pertinaciam, fide indignus iudicatur. [De deperditis epp. v. de la Rue tom. I. opp. p. r. fq.].

21. Epifola S. Barbae ad Origenem et Origenis ad S. Barbam, quas latine adfert Halloixins p. 46. fq. Origenis defensi, iple videtur ex ingenio [P] suo confinxisse. Vide Tillemontii hist. imperatorum tom. III. ad persequutionem Maximini nota 1. p. 800.

22. Libellus de fingularitate Clericorum Origeni male in quibusdam codd. [e. g. Cantabrig. n. MMCCCXIX. cat. codd. Angl. etc.] adleriptus et inter Cypriani opera est editus. Vide Hustium pag. 277. sqq.

Editiones istinae Operum Origenis.

Prima Iacobi Merlini quatuor diuifa partibus Parif. 1512. 1519. fol. 2. Vol. cum Apologia pro Origene, fuper qua, licet priuilegio regis Ludouici XII. munita editio effet, magnae ipfi molessiae creatae funt a Massaeo, Natali Bedda et aliis theologis facultatis Parisiensis, wnde a. 1522. noua apologia apologiam illam tueri est coactus. Confer Rich. Simonis episiolas felectas 1. 1. epist. 10. p. 95. sq. et Morserii, doctoris Sorbonici, librum gallice editum, essais de litterature pour la connoissance des livres a. 1703. mense Nouembr. p. 257. Recusa Mer-

lini

Digitized by GOOGLE

e) Romam venisse Origenem, vt fibi persualerat Baronius, recte negant Zillsmontius et Pagi ad a. C. 246, n. 2,

ORIGENIS SCRIPTA DEPERDITA:

Vol. V. p. 230 2231

Lib. V. c. I. 235

JOOQI

Digitized by

lini editio Parif. 1522. 1530. Etiam éditio Veneta anni 1516. memoratur in bibl. Bigouana, et opulcula varia Origenis, latine apud Aklum excula in fol. Fabr. In serie dell' Edizioni Aldine, ed. II. pag. 23. citatur editio Aldina, Origenis homeliae in Genelim, in Exodum, in Leviticum, in Numeros, in Iefum Naue, in librum Iudicum. Venetiis in aedib. Aldi Romani, menf. Februar. 1503. fol. - Eadem fuit in bibl. Pinell. v. catal. I. p. 77. vbi additur, latine, interprete D. Hicronymo. — Antea f. nota loci et typogr. excusae sunt a. 1475. Homeliae B. Gregorii Papae, et Origenis Presbyteri, cum lermonibus S. Leonis. v. cl. Panzer. A. T. IV. p. 13. nr. 17. in primis p. 462. nr. 71. et copiose recenset eam edit. aliaque, quae ad Origenem spectant, Freytag, in adparatu litt. I. p. 94. sqq. — Origenis Homiliae in Iob. Cantic. Esi. Ier. Ezech, Matth. Luc, Ioann, Hieronymo et Hilario interpret. Venet, per Lazar, Soard. 1513. fol. Homiliarius doctorum, qui Omeliarius dici folet: in euangelia facratifima dierum dominicalium ac feriatorum: qui pone pilares militantis ecclef. Hieronym. Augustin. Ambrofium, Gregorium, Origenem — affabre observabatur etc. — (cum praef. loann. Thierry.) Lugdun, per Ioh. Clein. 1516. fol. v. bibl. Roloffian. I. p. 281. Igq. - Hamiliae quaddam Origenis et aliorum patrum ac scriptor. eccles. gallice versae a 1. de Loyac, (La Bibliotheque facrée &c.] Paris 1634. 4. v. Fabr. B. gr. vol. XIII. p. 796, 4. Harl.

Secunda Erasmi *), qui illi immortuus; itaque post eius obitum absoluta a Beato Rhenano Balil. 1936. fol. et auctior subinde edita ibidem 1551. et cum Laur. Humfredi praefat. 1557, ac denique cum Simonis Grynaei prolegomenis ad Tho. Eraflum a. 1571. fol. 2. vol.

Tertia plenior Gilberti Genebrardi, Parif. 1574. 2. vol. atque iterum 1604. 1619. Hanc editionem diligenter recenfet Labbeus, quem, fi placet, vide. Vide etiam Huttium p. 232.

Scripta deperdita Origenis.

Biblia V. T. Hexapla, Ostapla, Tetropla de quibus dixi lib. II. c. II. Fabr. §. 13. p. 708: sqq. vol. III. add. quae scripsi in Introd. etc. II. 2. p. 44. sqq. Harl.

Vniuerlos propemodum S. Scripturae libros illustrauerat Origenes, quem longe minorem in Nouo quam Veteri Testamento esse iudicat S. Ambrosius epist. 73. ad Clementianum : fiue tomis et commentariis, prolixioribus et accuratioribus, fiue breuibus scholiis, fine denique Homiliir, [P] quarum aliae extemporales, ex fenis ore a notariis excerptae, aliae meditatae, Kide Sixtum Senensem lib. IV. bibl. f. Valefum ad Euseb. p. 129. et Hustium p. 237.

Commentariorum in Genefin libri XII. Euseb. VI. 24. vbi ex nono, et III. 1. vbi ex tertio locum adfert. Meminit et Origenes iple lib. de precatione p. 76. Fragmentum ex libro 1. feruauit Chalcidius ad Timaeum Platonis p. 372. fq. Plura expressit Ambrofius in Hexsemeron. Porro codices, quos vidit Hieronymus, librum XII. in duos distinxerunt, vnde is tredecim libros commentariorum Origenis in Genesin numerat qu, 1. ad Damasum et epist. 29. ad Paulam apud Rufin. inuectius 2. Natique ex Eulebio duodecim numerant Suidas in 'Desylerus et Niceph. XV.

6) Obiit Frasmus V. Id. Iul. Basilese a. 1536. genem, dicatum Hermanno, archi-episcopo Colocuius vitam Rhenanus inferuit praefacioni ad Ori- nienfi.

ORIGENIS SCRIPTA DEPERDITA. Lib. V. c. I. 236

XV. 5. Ceterum fallitur Tillemontius, qui nota 30. ad vitam Orig. ex loco libri VI. contrà Celfun p. 309. Iq. colligit, tomos in Genefin, quatuor tantummodo prima capita expoluille. EFnyntiza vocat Origenes iple p. 187. 190.)

Humiliarum Mufficarum in Genefin libri II. Hieron. epift, 29. ad Paulam apud Rufin. inuectiua 2.

Tomi in Exodum, et scholia, quae excerpta vocantur 'ab Hieronymo. Expositionis fuae meminit etiam iple Origenes IV, contra Cell. p. 195.

Scholia et Homiliae in Leuiticum ab editis Homiliis diuersae. Vide Huetium p. 240.

Octo Homiliae in Deuteronomium. Cafliodor, c. 1. divinar, Inflit,

Homilia de duabus meretricibus, et aliae quaedam Homiliae, Calliodoro c. 2. memoratae in 1, et ,2. Reg. in 2. Paralip. et Esdrae libros duos fiue Esdram et Nehemiam.

In Johan Homilia, quas olim vertit Hilarius, Confessor, vt in Esdram Bellator, presby-Fragmenta in catena ad Iobum a Paulo Comitolo et Patricio Iunio [et a de la Rue] ter. edita.

In Pfalmos scholia, H miliae quaedam et commentarii. Commentarios in primos XXV. Pfalmos, Alexandriae elaboratos, notat Eufebius VI. 26. fed in totum Plalterium multis voluminibus scriptiffe ante Eusebium, Theodorum Heracleotem, Asterium Scythopol, Apollinarem Laodicenum et Didymum Alex, docet Hieron. epili, 89. ad Augustin. (edit. nouae 74.) addens, Hilarium Pictauiensem et Ambrosium Origenis vestig is institus.

In Prouerbia commentarii, Fragmenta duo apud Pamphilum in apologia et aliud in Catena Mazariniana ad Luc. VIII. 4. Fabr. Vide fupra ad Exegetica, nr. 7. et adde Mont. fauc bibl. Coislin. p. 60. de cod. gr. XV. qui complectitur catenam Origenis aliorumque in parabolas Salomonis, lat editam a Theodoro Peltano, Antwerp. 1614. Eadem aut fimilis catena eft in cod. Monach. Bauar. VIII. (v. catal. codd. gr. p. 2.) et in bibl. Veneta D. Marci cod. XXI XXII. et XXIII. in cod. XXII. eft quoque Procopii Gazasi epitome commentariorum in Ecclefiasten ex voce Origenis et aliorum. v. catal, codd. gr. pag. 19-22. Harl.

[7] In Ecolefiaften explanationes, fi credimus Sixto Senenfi et Possevino, Methodium lib. de refurrect. testem laudantibus. Certe Origenem suis in Ecclesiasten commentariis confutaffe fe, testatur. Hieronymus epist. 65. ad Panmach. Fabr. Vid. cod. XX. Marc. modo memorat, et de la Rue p. I. tom. III. opp. Orig.

In Canticum Canticorum tonnus unus quem iuuenis compoluerat. Vide Philocaliam p. 31. food. Cantabrig.-MDCCXXVIII. et supra notata inter Exeget. n. 7.]

In Canticum Canticorum tomi ofto posteriores. Hieron, prologo Homil. in Canticum. v. cod. in Montfaur. bibl. MSSt. p. 1367. B.]

e) Quae ex his commentariis et reliquis, quae deantur, es paffim de la Rue in istine opp. Orig. deperditis accentet Fabricius, feriptis vel adhue edit. aut a me fupra funt variis locis adnotates, superfint in codd. vel edita, vel notatu digna vi- Harl.

Digitized by GO

Is

ORIGENIS SCRIPTA DEPERDITA. Lib.

I#

Digitized by GOOS

- In Efaiam tomi XXX. (e quibus vicelimus lextus iam Hieronymi aetate defiderabatur, et tomus tricefimus definebat in cap. 30. 6. vide Euseb. VI. 32.) Homilias XVI. et scholia fiue onmenores. [v. supra ad Exegetica, nr. 7. et 8.]

Vot.V. p. 2327235

Libri II. de visions rereancolour ad Gratam, Origeni suppositi, teste Hieron. praef. ad Elaiam.

In Ieremiam Homiliae XXIV. ex illis 45. Caffiodoro et Rabano Mauro memoratis. Confer Tillemontium in Origenis vita p. 238. feq. [et supra ad Exeget. n. 8. et ibid. de reliquis ad seqq. nr.]

In Threnos tomi V. Euseb. VI. 24, hist. licet in Nicephoro legas tomos IX. Ex his fragmenta quaedam exstant in Catena, ab Agellio et Ghislerio edita.

In Ezechielem tomi XXV. Euseb. VI. 32. Confer Tillemont. p. 239. feq.

In Danielem expositio. Origenes iple tract. 29. in Matth. adde Huetium p. 242.

In quosdam ex duodecim Prophetis scripfisse set in Esaiam atque Ezechielem, testatur Origenes VII. contra Celsum p. 339. atque ceteros similiter se expositorum. Tomos XXV. in duodecim Prophetas reperit Euseius VI. 36.

In Matthaeum tomi primi X. atque vliimus XXV. et Homilias quaedam itemque scholia.

In Marcum feripfisse fe testatur Origenes tractat. 35. in Matth. Ceterum commentarius, qui in quibusdam codicibus Origeni, in aliis Cyrillo Alex. tribuitor, et quem e codice Regio daturum fe graece promisit Huetius p. 250. Vistoris, Antiocheni presbyteri, est. Chryfostomo, cuius meminit, iunioris. Sub Victoris nomine quoque latine Theodorus Peltanus [V] edidit Ingolstad. 1580. 8. vna cum Tito Bostrensi in Lucam. Inde latine reculus est in bibliothecis patrum Parisiens. Colon. et Lugd. tom. IV. Denique graece et latine vulgatus a Petro Possimo. Rom. 1673. fol. vna cum catena in Marcum. Vide de hoc commensario Huetium p. 274. Rich. Simonis hist. Crit. N. T. lib. 3. pag. 80. et 426. seq. et Eliam du Pin in bibliotheca feript. eccles. tom. IV. p. 74. Victor, presbyter, allegatur etiam in catenis ad Lucam regia, Mazariniana et Corderiana, vt Combessio in bibl. Concionatoria notatum. Fabr. v. supra, Exegetica ad nr. 11. vbi quoque de fragm. a Crusio editis. Harl.

In Lucam tomi V. Hieron. prolog. in Homilias ad Lucam, a fe verfas.

In Iohannem tomi III. IV. V. VII. VIII. IX. XI. XII. XIV. vsque ad XVIII. XXI. vsque ad XXVII. tum XXIX. XXX. XXXI. Libros duos et viginti visos a se tessatur Euseb. VI. 24. sed forte legendum duos et triginta, vt apud Hieron.

In alfa apostolorum, Homiliae. Vide Philocaliam p. 32.

In 1. ad Corinthios commentarii fiue tonii. Hisron. epifi: 58. ad Pammsch. Origenem primo loco ponit inter eos, qui hanc epifiolam latiffime fuerunt interpretati. Ceterorum nomina funt: Dionyfius, Pjerius, Eufebius Caefareentis, Didymus et Apollinaris. Meminit et Origenes iple tractat. 23. in Matth. et homi!, 17. in Lucam.

, Gg 3

In Epistolam ad Galatas, quinque tomi, tum scholia et tractatus sine Homiliae variae. Practerea decimum stromatum suorum librum commatico super explanatione eius fermone compleuit, teste Hieronymo procemio ad Galatas, vbi Origenis commentarios sequutum se non diffitetur. [Fragmenta quaedam occurrunt in Pamphili apologia, quae edidit de la Rue. tom. IV. p. 690. [eq.]

In Epist. ad Ephesios tomi III. Hieron. 1. aduersus Rufin. et in Epist. ad Ephes. [Fragmenta libri III. ex Hieron, l.'I. Apolog. aduers. Rufin. edidit de la Rue l. 1. p. 691.]

In Epift. ad Coloffenfes tomi, quorum tertium laudat Pamphilus Apologia pro Orig. [Vid. de la Rue 1. 1. p. 692.]

In i. ad Theffalonicenses eEnynrixa. Meminit praeter Hieron. 4) Origenes iple lib. 2. contra Celsum p. 101.

In Epift ad Titum. Fragmenta in Pamphili Apologia. [quae vid. apud de la Rue l. l. pag. 694.]

In Epift. ad Hebraeos tomi et Homilias. Idem Pamphilus et Eusebius VI. 25. [quorum, quae recitant fragmenta, idem de la Rue exhibet 1. 1. p. 697. [q]

[P] In Apocalypfin expositio, promissa ab Origene traclat. 30 in Matth.

Homikas quamplurimae. Mille et co amplius traclatus in ecclesia locutum fcribit Hieron. Epist. 65.

Libri 11. de resurrectione Euseb. VI. 24. alii de resurrectione dialogi duo. Hieron. Epistola ad Paulam apud Rufin. inuectiua 2. Confer Huetium p. 264. 266. De refurrectione scripfisse fe Origenes iple testatur V. contra Celsum p. 244. Meminit et Pamphilus in Apologia. Fabr. Vide de la Rue animadu. in Huetii Origenian. II. quaest. 9. et Fabrie. pro veritate relig. chrift, p. 162. XX. fupra ad Exegetica λ' . Harl.

De libero arbitrio, Origenes ipfe VII. in Epist. ad Rom. Nisi respicit librum tertium περί αεχών.

Acta concertationis cum Berytlo, siue dialogus, quo Berylli Bostrensis in'Arabia episcopi. errorem coarguit, qui negabat, Christum aliam, quam Pater, habere personam. Vide Euseb. VI. 33. et Hieron. c. 61. de S. E. Socratem III. 7.

Dialogus cum Candido Valentiniano, in quo duos andabatas digladiantes se spectasse fcribit Hisron. aduersus Rufin. p. 150.

Dialogus cum Baffo Aguomone, cuius in epistolas Africaui et Origenis de Susanna mentio, licet in litteras relatum esse non acque constet: vti nec quae disputauit contra Arabas Pfychopannychitas, telle Eu/cb. VI. 37.

Aduer sus varios haereticos. vt Apelleitas et Basilidem, Encratitasque et Helcelaitas, tum Hermogenem, Isidorum, Menandrum, Nazarenos, Nicolaitas, Seuerum, Simonem

a) In epistola ad Mineruium et Alexandrum, recudenda curavit de la Rue 1. 1. pag. 692-94. fragmenta quaedam tertii libri exhibentem, quae Harl.

- et

Digitized by GOOS

ORIGENIS SCRIPTA DEPERDITA.

et Valentinum. Atque, fi Nicephoro X. 36. credas, etiam contra Marcellum Galatam ac Porphyrium. Vide Hustii Origeniana p. 265. et Tillemontium in vita Orig. 12. et 36.

Parua labyrinthus contra Artemonem et Theodotianos, quam Origeni quidam tribuerunt, sed quae auctorem potius habuit Caium, presbyterum romanum, de quo vide Cauci hist. litterar. ad a. C. 210.

Contertatio cum haeretico quodam Ephefi, ab haeretico illo conficta et Origeni supposita, ve iple apud Rufinum de adulteratione libror. Origenis epistola ad charos suos Alexandrinos.

[1] Epiftolarum vlira centum συναγωγή, quae ab Eufebio collecta et in libros digefia non fine magno historiae illorum temporum detrimento intercidit. Vide Eufeb. VI.2, et 36. hist. In his fuere praeter epistolam ad Iul. Africanum, et alteram ad Greg. Thaumaturgum, quae exstat in Philocalia, epistola ad Philippum Imp. eiusque coniugem Seueram: ad Fabianum Romanum aliosque episcopos de fide Iua: ad amicos Alexandrinos, ad Beryllum, Bostrorum in Arabia episcopum, ad Tryphonem, discipulum sum. Vide Tillemont. vitam Origenis c. 24. et 36. et Hustium p. 267. sc. fq. [ac de la Rus tom. I. opp. pag. r. fq. et supra ad Except. x.]

Libel!us de Pascha, cuius meminit Anatolius Alex. episcopus Laodicensis, praes. ad Canonem paschalem: Sed et Origenes omnium eruditissis et calculi componendi perspicacifsuus, quippi qui et Xalxeurn's (leg. Xalxévreços) vocatus libellum de Pascha luculentissime edidit. Ibidem nonnulla exinde producit. Omitto, quae de Astrolabio et breuiario Origenis, nescio vbi latente, incerta side quidam tradiderunt.

Stromatum libri X ad Clementis Alex. imitationem scripti, et philosophorum ethnicorum placita cum sacrorum librorum dogmatis conferentes. Meminit ipse in Ioh. p. 237. et Eusebius VI, 34. ac sacpius Hieronymus. Fabr. Fragm. dedit de la Rue, quem v. p. 37. tom. I.]

Monobiblia. Hieron. apud Rufin. inuectiu. 1.

Vol. J. J. 134 239

Denique iuuenis etiannum Alexandriae non modo disciplinas liberales et meemadeu para docuit, atque ad varias philosophorum sectas intelligendas auditores suos introduxit, sed et telle Eusebio VI. 18. Tà maçà Téreis ouyyeaupara dinynoaro, umoproparis cuevos re nel Semear énara.

Eusebius idem VI. 32. hift. tellatur, se adcuratum scriptorum Origenis indicem texuisse in vita Pamphili martyris: quod se fecisse quoque Hisronymus c. 54. Catalogi narrat in epistola ad Paulam, qua Origenis opera contra Varronis ponens contulerit. Sed nec haec epistola praeter fragmentum apud Rufin. 1. inuectiva, neque vita Pamphili integra ad nos peruenit. Corruptam bibliothecam Origenis et Pamphili in membranis inflaurare conatus est Euzoius, Thespesii rhetoris, cum Gregorio Naz, auditor, et postea episcopus Caesareens, vt idem. Hisron c. 113. de feript. eccles auch r est.

Tabelle

Digitized by

JOOGIC

· [] Tabella	Chronologica '), scriptorum plerorumque Origenis.
۸.		ig. бленууната in philosophos variarum sectarum. Euseb. VI. 18. (Alex. andriae.)
310	. 20.	
	-	tomus in Canticum a iuuene scriptus.
217		inchoata Hexapla, Tetrapla &c.
[21	9. . 35.	comm. in Ioann. aufpicatus: ante a. 231. priores V. tomos feriplit et a. 232 profequutus est laborem, ac longe post Maximini perfequu tionem absoluit. v. de la Rue monitum. etc.]
. 228	- 44.	Epistola ad Iulium Africanum de historia Susannae. [v. de la Rue ad
[aut :		monit. p. g. tom. I.]
. ["""	f i f	Hom. in Ief. v. de la Rue III. p. 164.]
antes	. 231. 47.	tomi in Pfalmos 25. primores. Eufeb. VI. 24.
	· • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	Libri duo de refurrectione.
*		Tomi V. in threnos. Primi V. tomi in Iolrannem. Primi VIII, in Ge
		nefin, In Exodum, In Indices.
		Libri IV. de Principiis. X. libri Stromatum
•		
		Liber de precatione.
•		Homiliae in Lucam, [comm. in Ioann, continuauit.]
235		Protrepticum ad Martyrium.
. polt a.	1	tomi posteriores in Ioannem et in Genesin.
238	- 54-	tomi XXX. in Elaiam, (Caefareas Palasfinae) Euleb. VI. 33. [Homil
•		in libr. Iudicum.]
240	56.	tomi XXV. in Ezech. et V. in Cantic. (Athenis.)
	1	Epistola ad Greg. Thaumaturgum, quae legitur in Philocalia.
241		Homil, IX, in Plal. 36. 37. 38. tomi pollremi V. in Canticum, (Caefareae,
post a	244. 60.	Homiliae variae extemporales, quas a notariis excipi permisit, sexage
		nario maior. Eufeb. VI. 36.
		tomi XXV, in Matth. et XV, in Epist. ad Rom.
	-	Tetrapla, Hexapla, Octapla perfecta (Tyri) Epiphan. de ponderibus et menfur. n. 18.
[pofta	245.]	XLY. homiliae in Ieremiam. XIV. in Ezechiel.
•••		Homilise in Genefin, Exodum, Leuiticum, Numeros.
	· · ·	Tomi in I. ad Thessalonicenses.
, [1. 345 R. 34	6. 63.	somm. in Matthaeum et in ep. Rom.]
24		In Prophetas minores. [Homil. in pfalmos.]
•		Epistola ad Fabianum et alios episcopos de fide sua.
24	. 65.	libri VIII. contra Celfum.
		Homiliae in Iosuam.
	251. 67.	Epistolae variae. Haee

e) Confer Huetium p. 269. fq. Tillemontii not. 41. ad Origenis vitam, et Sam. Bassage ad a. C. 203. n. 22. fq et a. 336. nr. 3. [Quando fingula feripta fint exacata, inquirit quoque de la Rue in pracmifis monitis. Harl.]

Digitized by

SCRIPTA DE ORIGENE.

Digitized by GOOGLE

[P] Haec de scriptis Origenis dixiste sufficiat, ex quo uno fi faluus perduroff t, plus lucis, Dallaco^f) iudice, nobis quam ex reliquis (Patribus) alies, et a quo for fan potius quam a ceteris omnibus haberemus, in quo acqui feremus. Sed paucula funt et maximam partem foede lacera et mifere immutata, quae sub illus nomine feruntur. Magni enim et mirandi istius viri monumenta, neque temporum neque hominum iniuriam superare potuerunt. Atque haud feio, annon horum inuidia gravius sum adflixerit, quam ipsa tot faeculorum vetustas, quae ab ipsius morté ad nos fluxerunt. Vinam scripta Origenis inedita, quae apud graecum episcos pum in Chio Insula vidisse adfirmauit vir doclus Fr. Vernonius Anglus, in publicos ecclesias vius proferantur.

Scripta Varia Origenem Spectantia.

- Gregorii Thaumaturgi, Panegyricus in Origenem, praeceptorem suum, de quo infra inter Thaumaturgi Opera. [in tom. IV. ed de la Rue.]
- Pamphili, martyris, et Eusebii Apologia pro Origene libris VI. e quibus primus e Rufini verfione in latinis Origenes editionibus atque edit. de la Rue tom. IV. et inter Hieronymi Opera: atque ex ceteris excerpta pauca apud Photium cod. CXVIII. exftant *). Idem cod. CXVIII. recenfet Anonymi opus Eusebio posterioris et in quinque libros distributum pro codem Origene. Quemadmodum ex Antipatri Bostrensis constructione Apologiae Pamphili quaedam leguntur in Actis Concilii Nicaeni tom. VII. Concil. edit. Labbei p. 368.
- Rufinur de depravatione librorum, praecipue Origenis, liber, in latinis Origenis editionibus, itemque tom. IV. edit. de la Rue.

Io. Pici, Mirandulani, diff. de falute Origenis, p. 131. sq. Operum, Iacobus Moerlinus in apologia pro Origene, et apologia apologiae, tribus libris constante et adhue inedita, de qua Huetius p. 230. Origenianor. Erasmus de Origenis vita, phrasi, docendi ratione et operibus Origenis cum singulorum librorum censuris tom. VIII. opp. p. 362. seq. et ante editiones Origenis Erasmianas: Georgius Wicelius in Hagiologio: Gilberti Genebrardi collectanea editioni Operum Origenis, a se curatae, praemissa.

Petri Halloixii, Origenes defensus, sine Origenis vita, virtutes et documenta libris IV. Leodii 1649. fol.

▲ letter of refolution concerning Origen and the chief of his Opinions, by C. L. Esquire. Lond. 1661. 4. Reculus hic liber, dignus examine accuratione, in volumine primo collectionis variorum opulculorum, [P] quae prodiit Londini a. 1708. (1707.) vol. I. p. I. Iqq. in 8. fub tituto Phornix, or a revival of fcarce and valuable pieces h). Poterat etiam addi libellus, itidem Anglice editus Lond. 1683. 12. fub titulo: the future flate, or a difcourfe attempting fome difplay of the Souls happinefs in regard to that eternally progrefive

f) Io. Dallaeus de viu Patrum c. 1. p. 6. g) Conf. Fontanini hilt. liter. Aquil, p. 209. et verit. relig. chrift. p. 719. iq. not. Harl. 252. iqq. Harl;

Vol. VII.

"Hh

Vol. V. p. 2387 239

Io. Vis.

Digitized by GOOGLE

gressive knowledge or eternal increase of knowledge and the consequences of it, which is anongs the blossed in heaven. Quo in libello paginarum 159. explicatur doctrina Origenis lib. 2. regi dex w c. vlt. de beatitate animarum fempiterna, quam consistere putat in faciand s maioribus semper in acternum incrementis scientiae et cognitionis, contemplatione primo operum DEI in hac terra, deiade in aëre, atque globorum coelestium infinito numero, ac denique DEI iplius.

Histoire de Tertullien et d'Origene par Mr. de la Motte. Paris. 1675. 8.

- Stephani Bineti, S. I. de falute Origenis, et an plerumque illustriora ingenia sint peruersiora. Paris. 1629 8vo. 1631. 12.
- De erroribus Origenis multa e veteribus Methodius apud Epiphanium et Photium: Hieronymus in epistolis et contra Rufin. Iustinianus Imp. epistola ad Mennam, quae latine ex codice Antonii Augustini primum edita a Baronio ad a. C. 538, nr. 34-82. recusaque graece et lat. tom. V. Concil. p. 635. [Mansi Conc. Ampl. Coll. T. IX. p. 487. sq.] vbi et p. 679. [ap. Mansimum I. I. p. 535. sq.] altera epistola ad synodum CPol, aduersus Origenem et esius sectatores.
- Paganinus Gaudentius, de dogmatum Origenis cum dogmatis Platonis comparatione, Florent. 1639. 4. fubiunchis falebris Tertullianeis, et vita Christianorum aute tempora Constantini M. Confer, fi placet, quae de Platonismo, Origeni obiecto, disferuit P. Baltur S. I. defensione SS. Patrum Platonismi accufatorum lib. 2.
- Io. Henr. Horbii, (Paltoris deinde ad S. Nicolai Hamburgensis,) historia Origeniana, f. de origine et progressu haereleos Origenis. Francos. 1670. 4.
- Io. Francisci Buddei, (theologi Ienensis) exercitatio de allegoriis Origenis, Witeberg. 1689-4. et in eius parergis historico theol. p. 139. Go'fridi T/mmni allegoriae in fasram scripturam ex Origene et aliis collectae. Faris. 1574. 8. [conf. Heumann diss. de exeges historica S. S. Gottingae 1742. §. 34. p. 40. Moshem. in institutt. H. E. antiquioris, p. 227. et in oratt. de Christo, vnice theologo imitando, p. 85.]
- M. Petri Zornii, Hamburgenfis, de Eunuchismo Origenis Adamantii exercitatio, qua illum in dubium vocat (contra nimis perspicua repetitaque veterum tellimonia.) Giessae Halforum, praeside D. Io. Henrico Maio, theologo Giessensi, 1708. 4. Caeterum evirationem tum temporis non fuisse canonicum ordinationis impedimentum disputat
 Natalis Alex. fec. 3. difl. 15. qu. 1. Contrarium visum Samueli Basnagio tom. 2. Annal. pag. 231.

Histoire des mouvemens arrivez dans l'Eglise au sujet d'Origene et de sa Doctrine, par le *P. Nouis Doucin*, S. I. Paris. 1700 12. ') Videndus etiam so. Garnerius ad Marium Mercatorem tom. 1. et *Henricus Noris* in hist. Pelagiana et diss. de quinta Synodo. Casp. Sagittarius introduct. ad historiam eccles. p. 113. sqq. vbi de Origenistis et aduersariis Origenis.

i) Conf. Act. erud. Lipf. a. 1700. p. 474. fqq. Harl.

- 10. Vindetus, Anglus, in libro erudito de vita functorum statu p. 40. promisit Origenis ac Plutarchi vitas et decretorum parallelismum. Idem p. 39. docet, dogma de Metempsychosi per calumniam Origeni impactum suffe, quod probat etiam 10. Baptista Crispus de philosophis caute legendis p. 464. ieq. Sic idolis factificasse Origenen;, ut tradmum Epiphanio, LXIV. 2. fabulis adscribunt Baronius, Huetius, Raynaudus, Valesius, Halloixius, Tillemontius, et Sam. Basnagius, quem vide ad a. C. 203. n. 20. Sed verissimum esse contendunt Natalis Alex. sec. III. diss. 75. Antonius Pagi ad a. C. 251. n. 6. seq. Petauius ad Epiphan. et Huetius p. 22. Origenianor.
- Scripta de Operibus biblicis Origenis, Tetraplis, Hexaplis atque Octaplis, notisque criticie et asterileis citaui supra lib. III. cap. 13. §. 12. 13. quibus addes, quae Io. Ernessus Grabius observauit in epistola ad Millium de genuino LXX. Interpretum exemplari et tribus nouae edit. speciminibus Oxon. 1705. 4. tum in prolegomenis ad nouae suae luculentae editionis graecae bibliorum volumen primum et tertium, et denique in diss. a. 1710. 4. vulgata de variis vitiis LXX. Interpretum versioni ante B. Origenis aenum illatis, et remediis ab ipso in Hexaplari einsdem Versionis editione adhibitis, deque huius estit. reliquiis tam manuscriptis quam praelo excuss. Fabr. Add. J. G. Rosenwiller Comm. de fatis interpret. LL. SS. in eccl. Christ. Pars XVI-XX. Lips. 1799. sq. 4.
- [Io. Andr. Schmidii Diff. de laplu Origenis. Helmstad. 1704. 4.
- Eliae Ehingeri, Origenes labilis, f. de naeuis Origenis, quam d'ff. Iac. Brucker. adiccit commentationi de vita et scriptis celeb. quondam viri Eliae Ehingeri, Augustae Vindel. 1724. 8. p. 151. sqq.
- Examen d'an Raisonnement que Mr. Bayle attribué a Origenes, dans son Dictionnaire, par Mr. Merlin, in Memoir. de Trevoux, 1730. p. 1077. sq. — Cudworth in systemate intellectuali et Moshem. in obss. ad suam illius operis versionem lat. passim locis permultis dogmata et opiniones Origenis explicant examinantue.

Joach. Sam. Weichhmanni comm. de schola Origenis ex Gregorio Thaumaturgo informata. Witteb. 1744. 4. Homiliae in loca S. S. de Maria Magdalena et de Abrahamo anglice versae funt. Londini 1565. 16. v. Brüggemanni View etc. p. 381. qui praeter ea curate indicat libros, anglice scriptos, de Origenis hypothesi 'de praeexistentia animorum, (an Account of the nature and extent of the divine dominion and goodness — By Sam. Parker. Oxon. 1666. 4. — Anonymi the future State etc. ibid. 1683. 8. — Nath. Lard. wer historiam et characterem Orig. exponitin: Credibility of the Gospel History. part. II. vol. HI. cap. 38. pag. 180-410. Londin. 1750. 8. — To. Iortin. de moribus et dogmatibus Origenis, in: Remarks on eccles. history, vol. II. pag. 234-246. Lond. 1752. 8. — Adde I. G. Walch. hist. eccles. N. T. p. 970. sq. et alios, quos ego initio huius paragr. et in Introd. in hist. L. Gr. II, 2. p. 52. sq. et 212. laudaui. Harl. J. P. Detimere Comm. hist. crit, de thelogie Origenis. Sect IV. Trai. ad V. 1785. 4.

Hha

XXVIL

Digitized by

244 Lib. V. t. I.

[P] XXVII. Index Scriptonum et Hasreticorum

ab Origene in scriptis, graece editis, memoratorum. C. denotat libros contra Celsum, edit. Cantabrig. H. a. b. commentarios, ab Huetio graece ac latine editos, duobus tomis: M. dialogum contra Marcionitas et quae ipsi subuntia sunt. O librum de Oratione edit. Wetstenianae Basil, ac denique P. Philocaliam edit. Cantabrig.

Abaris C. 129

Acgyptiorum isoelay. C. 13. theologia. C. 16. 18. 121. 254. H. a. 85.

Ad Africanum Origenes scripfit episiolam de Susanna M. 22.

'Ayvaµav. Vide infra, Baffus.

Ambrolius, Origenis egyodiwning, C. 1. 112. 161. 231. 275. 332. 428. H. a. 38. b. 3. 44. 87. 92. 93.

342. 373. P. 26. M. 201. et 247. (vbi et vxoris eius Marcellae mentio) O. 2. fq. 148.

Anaxagoras C. 215. 238.

Anaxarchus C. 367. 368. 369.

Anicetus. M. 247.

Antiphontis, rhetoris, Quanningers. C. 176.

Antisheues. C. 336.

Appelles, haereticus. C. 267.

Ad Apocrypha non confugiendum. H. a. 498. Vide infra Elias, Enoch, Elaias, Hermas, Iofephus, Iudaei, Petrus:

σύ τον καλον ήμων Πάπαν Απολινάριον ασπασαι Μ. 247.

Apollonius (magus) C. 302.

Aquila. Catena in Iob. c. 22. 29. δελεύων τη Έβραϊκή λέξεε. M. 224. 225.

[P] Archilochus, Parius, C. 74. eius Jambi impuri et virulenti, 125.

Aristander de Platone. C. 2801

Aristeas, Proconensius. C. 113. 125. 129. eius Arimaspia carmina 126.

Aristobuli scripta perantiqua. C. 198.

Aristophanes Conticus. C. 356.

Aristoteles. C. 18. 51. 67. 119. 333. 407.

oi in nuiv aountal. C. 264.

Barnabae epiftola catholica. C. 49.

Basilides, haereticus. H. a. 210. 159. 277. 287. Catena in Iobi cap. 41. Eius Odae id. p. 345. edit. Venetae ex versione Pauli Comitoli.

Bessius, Origenis éraiges, M. 223. cum quo disputavit, sine segor dia Aeryor habuit 220. vbi aryou adpellatur. Confer Tillemont, ad vitam Origenis nota 20.

Brachmanes Indorum. 19.

Cabiri. C. 291.

Cainani haeretici. C. 119.

Callimachus. C. 137.

Celfus, epicureus, C. 8. 97. 159. 163. 186. 200. 213.

Celfi λόγος αληθής, quem Origenes confutavir. C. 14. 31. incertum, idemne, qui scripsit κατα μαγένες βιβλία πλέονα. 53. ο κατα χειτιανών αλλα δύο Βιβλία συντάζας. 186.

Celfi.

Digitized by

J()

AB ORIGENE CITATOR.

Vol.V. p. 211 Pzis

Celfi duo, episorei, C. 8.

Cerinthus, hacreticus. H. b. 322. 597.

Chaeremonis, floice σύγγεαμμα περί κομητών, C. 45.

Chaldaeurum anarnhos ye: Eghiahoyia. C. 330.

Chrylippus. C. 31. 67. 268. 410. τῶ περὶ παθῶν θεραπευτικῶ. 50: 411. Solenüs, ο την σοαν τῶν Φιλοσόφῶν πολλοϊς συγγράμμασι συνετοϊς κεκοσμηκέναι νομιζόμενος παρερμηνεύει την γραφην την ἐν Σάμο etc. 196 ἐν τῆ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἐσαγωγῷ. 206. Cleanthes. C. 67. ab hoc praeceptore suo subinde recedit Chrylippus, ibid.

Clementis, romani, περίοδοι λόγω τεσσαγεσκαιδεκάτω. P. 8.

Epistola ad hebraeos illi a quibusdam adscripta. H. b. 430.

Commentatores in Matthaeum ante Origenem. H. a. 368. c.

Crates, philosophus Thebanus. C. 84. H. a. 382.

Cynici. C. 142.

[P] Democritus. C. 84. 375. 407.

ој Дпрокејтегој. С. 32.

Demosihenes, orator. C. 76.

Diogenes, cynicus. C. 84. 294. 336.

Dionysius, Aegyptius, musicus, Celsi familiaris. C. 902.

Dositheus, haereticus. C. 44. 28t. P. 14. Samaritanus. H. b. 219. ΑΦ' & δευςο μέχει eioly of Δωσιθεινοί Φέγοντες και βίβλες το Δωσιθέο και μύθος τινάς περί αυτο δίηγέμενοι, ώς μη γευσαμένο θανάτο. Ibid.

Droserius Valentinianus loquen: inducitur dialogo contra Marcionitas. Druides. C. 14.

Ebionitae, haeretici. C. 56. 272. 274. P. 17. 56. H. a. 176. 249. 428. b. 154. 322. 397.

Η έβραϊκή λέξις. Η. a.1438. feq. M. 240, fq.

Ebraeus, a quo Origenes didicit sensum loci de Corbane. H. a. 245. et plura alia M. 229. alius. 230.

ο Δανιήλ των έβεαίων. Μ. 223. leq.

Eliae Apocrypha. H. b. 180,

Empedocles. C. 26. 359. 412.

Encratitae, haeretici. C. 274.

Enochi liber. C. 267. H. b. 132. ex co videtur quod H. a. 7. Origenes scribit Astrologiam ho. mines ab Angelis edoctos.

Epicurei. C. 77.

De Esia dissecto narratio in Ta anorguqu Houta. H. a. 225. M. 232.

Eutropius index loquens inducitur in dialogo contra Marcionitas. isguraros dinastis. M. 64.

69. ab ecclesia peregrinus 158.

Graeci ev rois meel meovolas. C. 163.

Harpocratiani arto Salauns. C. 272.

Hebraeus. v. Ebraeus.

Hecataei, historici, megi 'Isdalwy Osperas BiBricy. C. 13.

Heleniani ab Helena dicti Simoniani, C. 272.

Hh 4

Hera-

Heracleon, Valentinianus. H. b. 60. 68. 94. 112. 113. 117. 122. 129. 148 158. 107. 181. feg. 187. 189. 205. 209. 211. 213. 217. 220. 221. 223. 224. 227. 230. 233. 236. 238. 242. 244. 245. 246. 248. 255. 275. 280. 293. 308. 312. 314. 320. 333. Heraclitus. C. 6. 283. 303. 373. Herennius Philo ev To meei Isdaiw ouyyeauuati. C. 13. Hermippus ev To a neel vouo getov. C. 13. Hermotimus, Clazomenius. C. 129. [P] Hermae Paftor H. a. 202. 361. b. 17. Herodotus. C. 6. 63. 125. 373. 383. Hefiodus. C. 186. 188. 216. 359. Hexapla. H. b. 131. Homerus. C. 25. 51. 52. 82. 97. 108. 186. 201. 224. 225. 226. 303. 304. 335. 350. 351. 356. 422. 423. Hymni Christianorum eis povor tor ini mars Asyoperer Deor, and tor peroyern avte Deor λόγον. C. 432. Iacobi liber (protevangelium). H. a. 223. Iasonis et Papisci dialogus, C. 199. Iobus Moyle antiquior. C. 305. losephi neoreuxn, en row, nag EBealous Decoutivor anoreuour. H. b. 77. Flauius Iolephus. C. 35. 69. Eius Isoainn aexasodeyia libris viginti H. a. 223. libri duo meet The Twy Isdaiwy accarotytos. C. 14. 167. Iudaei multa de Meilia sciebant n en magadoseus, n ez amongoque. H.b. 276. Leonidas. C. 71. Linnus. C, 14. Qi meei Algar meay pareus aperos. H. 2. 210. o avayea fas meei digar. 211. Loxus de Phyliognomonia. C. 26. Lucae quidam tribuerunt epistolam ad Hebraeos. H. a. 430. Lucaní fectatores evangelium corruperunt. C. 77. Marcelliniani a Marcellina. C. 272.

Marcion et Marcionitae, H. a. 110, 159. 277. 287. 370. b. 31. 154. Catena in Iobi cap. 41. C. 77. 272. 312. tanguntur haud nominati O. 122. C. corum Φάλσον Άποςολικόν. M. 8. 47. Euangelium, M. 128. δ γάς σχέτλιος Μαςκίων ξαδιεςγήσας τα κατα τον Άπόςολον, ε παντάπασιν απήλειψε. και έτοι μέχει της δεύςο πεςιαις εσιν, όσα αν μη συντς έχοι τη αυτών γνώμη. 147.

Marcus et Megethius, Marcionitae, ac Marinus Bardesanista loquentes inducuntur dialogo contra Marcionitas.

H in Miλήτω ΠροΦητις. C. 55.

Mithrae facerdotes et mysteria. C. 8. 290, 291.

Moragenis scripta περί των Απολλωνίε τη Τυανέως Μάγε και φιλοτόφε απομνημονευμάτων. C. 302.

Moplus, vates. C. 131. 355. Mulacus. C. 14.

Mufo-

AB ORIGENE CITATOR.

Lib. V. c. I. 247

Vol. V. p. 2417215

Musonius. C. 151.

Naucratitae, (Aegypti populus). C. 257.

Noëtiani. haeretici. H. a. '470. b. 46.

Numenius, pythagoricus, C. 13. 258. πολλώ κρώττον διηγησάμενος Πλάτωνα 198. έν τω πρώτω πω περί τ' άγαθε. 13. έν τω τρίτω σερί τ' άγαθε. 198. έν τοις περί άριθμων. id. έν τῷ δευτέρω περί άΦθαρσίας ψυχής. 209 έν τῶ καλεμένω Έποπι. 198. έν τοις περί τόπε. id. IESV, Moyfis et launis arque lambris meminit. 198. 199.

Ophitae, haeretici. C. 119. 291-297. 300. 358. 359.

Oraculum Ammonis. C. 254. 338. Amphiarai. 131. 355. Amphilochi. 131. Apollinis. 125. Clarii. 333. 336. Didymaei 55. Pythis. ibid. 63. 125. 333. 334. 335. 336. Branchidarum. 333. 336. Aelculapii 113. Arifteae, Proconelii et Clazomenii cuiusdain, Cleomedisque Astypalensis ibid. Dodoneum. 333. 336. Pythia aliquando corrumpi se passa. 407.

Oraculum Laio redditum. C. 73.

Origenis cum Iudaeorum fapientibus disceptatio de veritate religionis christianae. C. 34. 42. 43. 79.

Orpheus. C. 14. 94. 95. 359. 367. 368.

Panthera (miles), C. 25. 26. 54.

Papifci et Ialon's dialogus, C. 199.

Ο Πάειος Ίαμβοποιός (Archilochus). C. 74.

Parmenides. C. 359.

S. Pauli epistolas admiratione dignas qui non agnoscit, ipse ridiculus est. C. 122.

Peripatetici, C. 12, 32, 68, 77, 156. 375.

Perseus ex seruo Philosophus. C. 144.

Petri przedicatio apocrypha ab Heracleone lecta. H. a. 217.

Phalaris. C. 208. 245.

Pherecydes. C. 14, 15. 223. 227. 303.

Phidias statuarius. C. 389.

Philifio & pipos, M. 223. 238. 239.

[P] Philo, Iudaeus. H. a. 368. 475. C. 198. περί ήο (κλίμακος τθ Ιακώβε) και τω Φιλωνι συντετακτα βιβλίον άξιον Φρονίμε και συνετής παρα τοϊς Φιλαληθέσιν έξετάσεως. 289. [q. Respicit Philon. de somnis.

Herrennius Philo er to meei 'Isdaiwr ourygauuati. C. 13. Phlegon. C. 13. 14. 96.

έν τρισκαιδεκάτω ή τεσσαρεσκαιδεκάτω οίμαι των χρονικών. C. 69. 80. Pindarus. C. 125. 255.

Plato. C. 16. 26. 29. 31. 70. 149. 159. 173. 186. 190. 198. 202. 204. 205. 227. 275. 276. 278. 380. 281. 287. 288. 316. 350. 352. 360. Apologia. 283. 383. Crito. 370. Suchoyos. C. 16. Ex Epiftolis. 276. 278. 280. 283. 287. De legibus 285. 286. Ex Phaedone 97. 350. 352. Phaedro 288. 382. Philebo 20. 169. De Rep. 12. 15. 23. 186. 198. Sympolio 189. Theaeteto 205. Timaeo 173. 205. 281. 316, 260.

Platonici. C. 235. 245.

Plutarchus in rois Jegi Yuxis. C. 268.

Polemon

Digitized by GOOGIC

Digitized by GOOS

Polemon a Xenocrate ad frugem reductus, C. 50, 152, Polemon, Physiognomicorum scriptor. C. 26. Polycletus, flatuarius. C. 389. Protefilai, Theffali, reditus ex inferis. C. 94. 95. Rampfiniti Aegyptii, Thefei. etc. Ptolemaei μαγγανείαι, volentis Sarapin Alexandrinis επιφανή δείξαι Θεόν. C. 257. Pythagoras. C. 6. 13. 14. 26. 94. 159. 227. 244. 280. Pythagorici. C. 6. 7. 76. 142. 245. 264. 307. EaBBadion. C. 8, vbi iunguntur untearguetais, recatorions, Migeaus (forte ungenarois.) Sadducaei. H. a. 227. 269. 485. 486. 487. 499. Saitae (Aegypti populus). C. 257. Samaritani. H. a. 486, b. 199, 205, 208, 218, 219, 220, 245, 327, 328, 329, 486. C. 68. Seres et aliae impiae gentes, Numidae (Noucoes) et Scythae, legibus'et religione destitutae, fi Celfo credimus. C. 373. Sextus; pythagoricus. Cl 397.1 Sexti sententiae. H. a. 368. [P] Sibyllae, Sibyllina Oracula. C. 368. 369. Christiani ab ethnicis dicti Sibyllistae 279. Simoniani dicti etiam Heleniani. C. 272. Simon, magus, Samaritanus, H. b. 36. C. 44. Socrates, C. 5. 50. 71. 151, 189, 227. 277. 280, 335. 369. Solon, C. 155. Σοφος Σοφοηλής, σοφώτερός τ' Ευριπίδης. C. 335. Stoici. C. 17. 18./156. 169. 194. 208. 209. 212. 235. 244. 245. 309. 324. 325. 341. 356. 425. co. rum sophisina, Nóyos aeyos 73.75. Symmachus Caten. in Iob. cap. 22. 29. 21. etc. Tachygraphis vsus Origenes. H. b. 94. Tatianus. O. 82. eius Léyos meos "EAAnvas. C. 14. Tatiana, cui et Ambrofio Origenes librum de Oratione inscripsit. O. 2. 148. Theodotio. M. 224. 225. Catena in Iob. cap. 22. etc. Thrafymachus (apud Platon.) C. 15. Thucydides 342. Trophonii cultus apud Labadienses. C. 131. Valens, haereticus Valentinianus, qui loquens inducitur in dialogo contra Marcionitas. M. Q6. 98. Valentinus, heereticus. H. a. 110. 159. 277. 287. M. 85. 89. 96. 98. Catena lob. cap. 41. Eius Pfalmi, p. 345, edit. Vénetae ex versione Pauli Comitoli. Valentiniani. H. a. 3. 4. 15. 16. et singulis paginis ad 26. 40. 63. 102 110, 200. 204. 214. 215. 220. 252. 261. 267. 293. 300. 304. 307. 317. 324. 353. 665. 378 403. 423. 426. 470. 475. 493, 496. b. 14. 24. 38. 71. 74. 79. 212. 213. 263. 266. 292. 322. 397. C. 77. 271. 208.299. Xenocrates, philosophus. C. 50. σεμνότατος. 125. Zaleucus. C. 155. Zamolxis--- Vol. V. p. 216 217

fareenfi.

Zamolxis ex Pythagorae feruo philosophus. C. 49. 144. eius cultus apud Getas 131. Zeno Cittieus. C. 10. 144. 200. 245. 374. 401. 410.

4ν τη πολιτεία. C. 6. Zeuxis, pictor. C. 389.

Zopyrus, physiognomon. C. 26.

Zoroaster, Perla. C. 14.

[P] XXVIII. S. GREGORIVS, alio nomine Theodorus^{*}), nobilibus et opulentis parentibus ethnicis¹) natus Neocaefareae Ponti^{*} post illorum obitum-quum iuuenis quatuordecim annorum^{**}) iam aliquo Christianismi amore tangi coepisset^{*}), ac deinde latinae linguae atque eloquentiae graecae studiis imbutus, legum romanarum addiscendarum caulla Berytum^{*}) peteret, vna cum Firmiliano, patricio Cappadoce^{*}), episcopo postea Cae-

k) Huius nominis non facit mentionem Greg. Nyffenus, [v. infra, vol. VIII. pag. 158. vet. ed.] Sed Eusebius VI. 30. hift. vbi celeberrimos ex Origenis discipulis, ait, fuisse Theodorum, os พี่ง แบ้รอร์ โรรอร์ อั หลร ที่แล้ร ริสเธนอ์สพง อีเนเออ์ทรอร โอทุขอ์eus, et fratrem eius Athenodorum. Hieronymus c. 65. de S. E. [vbi v. interpret in Fabr. biblioth. ecclefiaft.] Theodorus, qui postea Gregorius ad--pellatus. Sophron. Ocodwpos, os usepor tadayon Tonyogios. Pro quo Suidas: Tonyogios o new Deo-Jupos. Notum eft, adultos in baptismate nouum nomen frequenter adsciuisse, quo de risu vide losephum Vicecomitem lib. 2. c. 13. de ritibus baptismi, Edmundum Martene, aliosque. Ex Theodoro et Gregorio male duos diuersos Origenis discipulos facit Nicephorus V. 20. reprehensus co nomine a Cauco in vita Thaumaturgi c. 3. Fabr. De nostro autem praeter Caucum, cum in antiquit. patrum et ecclef, tum in histor, litter, feript, ecclef. Natalem Alexandrinum et alios scriptores histor, eccles. N. T. copiose egerunt Oudinus in commt. d. S. S. ecclef. tom. I p. 290, fgg. R. Ceiller hift, des Aut eccles, tom. III. p. 307. Stolle in: Nachricht von den Kirchenvär, pag. 175. fqq. I. G. Walch in hift. eccl. N. T. pag. 977. fqq. Hamberger in: zuv. Nachr. II. p. 611. fq. Vitam eius persequuti funt Nicol Maria Ballauicinius, S. I. Romae 1649. 8. et Io. Ludou. Boye in difp. fingulari de Gregorio Thaum Ienae 1709. 4. In cod. Oxon collegii S. Ioan. Baptiftae, nr. MDCCCXXXIII (cat. codd. Angliae etc. tom, II. pag. 61.) agitur de virtutibus Gregorii episcopi Caclar. Hark

1) Grecorius iple panegyr, in Origenem pag. Vol. VII.

183. edit. Moguntin. et Gregorius alter, Nyffenus, in laudatione Gregorii Thaumaturgi tom. II. pag. 969. d. 970. a.

m) Thaumaturgus ipfe p. 183.

n) Num antequam ad Origenem venifiet, ed Christianorum sacra accesserit, quod quidem Baronius annal. ad an Chr. CCXXXIII. num. 8. et P. Dan. Huetius Origen. lib. I. cap. 2. S. 19. pag. 16. tradunt decepti narratione Gregorii Nyffeni, testis in historia Gregorii Thaum. haud omnino certi tutique, Thaumaturgum fuisse Alexandriae, alii iure quodam dubitant. Atque ipfe Gregorius nofter in or. in Origen, haud obscure fignificat, se minus venisse Alexandriam. v. Walch H. E. p. 978, et 979 qui etiani Socratis infirmat teftimonium, Gregor. noftrum profectum effe Athenas litterarum caussa; contra docet, Gregorium nullum fecisse iter, nisi Caesarcam; et conf. Sam. Basnage, annal. politico - ecclef. tom. II. p. 325. b. Harl.

o) Id. p. 186. 187. 188. Fallitur itaque Hieronymus, fcribens, Gregorium Beryto Caefaream tranfliffe, et Socrates IV. 27 qui Gregorium ad Origenem peruenisse tradit, postquam $\tau \tilde{n}$ Bagéré vouss industrie. Ceterum Berytum, Phoeniciae vrbem, tum temporis celeberrimam suisse luris scientiae addiscendae palaesserm, multis veterum testimoniis constat. Fabr. Berytum haud venisse Gregorium docet quoque Walch l. c. et vberius id demonstrauit Iac. Hajaeus in libro, de Berytensi Ictorum academia, rec. in noua librorum rarior. conlectione, fasc. V. pag. 87. sq. vbi etiam pag. 90. sq. de Athenodoro Gregorii fratre et Firmilia-14

Digitized by GOOS

fareenfi, fratreque suo Athenodoro, itidem deinde episcopatu Ponti functo "), deflexit Caesaream Palaestinae, ibique detentus ab Origene, per octo annos ") ab eius ore tum in illa vrbe, tum Alexandriae "), tum iterum Caesareae pependit, et ab illo ad CHRISTVM adductus "), philosophicisque primum disciplinis imbutus, tum praesertim facram doctrinam edoctus ett. Caesarea circa a. C. 239. dècedens Origenem praesentem, conuocata magna frequentia celebrauit, eique gratias egit insigni fermone panegyrico, qui etiannum exstat, et a Famphilo "), apologiae Origenis pridem infertus suit. Origenis ad Gregorium epistolam habes c. 13. Philocaliae. Absens inde a Phaedimo, episcopo Amaleno "), conteeratus est primus episcopus Neocaesarcensis, licet vix septendecim ") tum in illa vrbe effent Christiani. In episcopatu suo inter varias persequutiones tam felicibus successions vsus est, vt vix totidem Neocaesareae superessient ethnici "), quum vita excederet imperante Aureliano "), hoc est, non ante a. C. 270. Intersuit vna cum Athenodoro fratre su episcopis "), Pauli Samosareni haeressin Antiochiae a. C. 265. redarguere gestientibus. A virtute et doctrinae praestantia Magni,

no, comitibus in eodem itinere es discipulis Origenis, breuiter differit. Harl.

p) Nuffenus p. 974.

9) Eufeb. VI. 30. VII. 14. et 28. hift. Theodoritus II. 9. haeret. fabularum. Ceterum Suidae in Foryog. memoratum negi caouadoeus ng) niseus 2.6yor, hon Athenodoro, (quem Sophistam Suidas adpellat,) cribuerim cum *Tillemontio* tom. IV. memor. hift. ecclef. p. 621. in Thaumaturgi vita c. 2. fed Gregorio fratri. De Athenodoro illo videndus Baron. ad Martyrolog. Rom. 18. Octubr. et Bollandus ad 9. Febr.

r) Ita Thaumaturgus ipfe p. 170. videtur innuere, licet quinquennium tantum memoret Hirnongmus ex Eusebii VI. 30. hift, Fabr. Suam Fabricius sentientiam de octo annis, per quos se-Status fit Gregorius Origenem, magistrum, tuetur quoque in not, ad Hieron. de viris illustr. c. 65. p. 147. bibl. ecclef. E verbis tamen Gregorii non posse colligi, cum per spatium tot annorum fuise auditorem Grigenis, cum Huetio Origen. I. cap. 2. S. 19. pag. 16. cenfet et pro quinquennio, (quod feil .- Cae/areae apud Origenem transegit Gregorius,) militant Stolle p. 176. et 179. not. 5. ac I. G. Walch. L c p. 979. et alii. Contra Iac. Hasaens de Beryt. Hetor. acad. l. c. p. 54. fq. rationes ita fubduxit, praccunte ipío Gregorio, ve per octo annos disciplinae Origenianae alumnus effet Gregorius. Harl.

s) Vide Tillemont. p. 669.

8) Hieron. de S. E. c. 165. Suidas in Tonyop.

") Vide Socratem IV. 27.

v) Nyffenus p. 976. leq. Niceph. VI. 17.

w) Basilius de Spiritu S. c. 29. Nyssenus pag. 977.

x) Id. p. 1006. feq. Fabr. Sed quae Nyffenus' tradit de hoe numero feptemdecim hominum pari, quum fusciperet munus et quum diem obiret supremum, tum de reuelatione quadam diuina et de miraculorum multitudine, ea omnia fabulas fapiunt. Atque Scultetus in medulla theol. patrum pag. 888. Gregorii Nysseni orat. in Gregor. Thaumaturgum vocat fomuium fomniorum, add. Basnage annal. tom. II. pag. 326. sq. et Stolle 1. c. p. 176. fq. Harl.

y) Apud Suidam pro *Iuliani* nomine Aurelianum ex MSS. codicum fide repoluit Kusterus. Ita et menologia 17. Nou.

2) Euseb. VII. 28. hift. et Theodoritus II. 9. haereticar. fabular. Fabr. Conf. Fabric. infra vol. XI. p. 346. vet. ed. de tom. I. conciliorum, ed. regiae, Labbei et Harduini. — Num is Theodorus, qui alteri fynodo a. 268. interfuisfe dioitur, noster fuerit Gregorius, res minus explorata este Gregorius quidam, metropolita Néocaefareae, ferioris aetatis, in codice Coislin. XXXVI. quem publici iuris fecit. Montfauc. in bibl. Coislin. pag. 103. sqq. in decreto. Alexii Comneni, imperatoris inter eos nominatur, qui aderant fynodo, de Leonis, praesulis Chalcedonensis fententia de adoratiene imaginum et illius réconciliatione. Harl.

Vol. V. p. 248 7219

SCRIPTA.

Magni¹⁸⁶), a miraculis Thaumaturgi liue regaragys et alterius Mafis¹⁶), cognomen tulit. Mariyran nemo ante Rufinum dixit; celebrant tamen Martyrologia et Menologia 17. No. vembr. Et late accepto vocabulo martyrem vocari, recte moner Lambecius tom. 2. p. 270. Ex scriptis eius haec ad nos peruenere:

1. Πακηγυρικός εύχαριςίας five προσφωνητικός ad Origenem, Caelareze Palaestinae a. C. 239. "), dictus, exflat, graece cum versione et notis, in edit, Gerh. Vosii p. 169'224. Sed latinam versionem Sirmondi ese testatur Labbeus tom, I, p. 374. idque se ex ipso Sirmondo accepisse iam grandi aetate. Observant et alii ceteris a Vosio Tungrensi episcopo translatis videri cultiorem. Editum quoque ab Hoeschelio sub idem tempus hunc panegyricum cum breuibus notiv fHoelchelii, Calaub. (qui dictionem haud omnino graecam effe, init, notarum animaduertit,) et Laur. Rhodomanni,] graece et latine ad calcem [P] librorum Origenis contra Celfum, Augustae Vindel. 1605. 4. idem Labbeus notauit. [Cum Origene contra Celfum, et Gregorio Nazianzeno de filentio in ieiuniis, graece, Lutetiae 1587. 4. fecund, catal. bibl. Leid. pag. 61. et 62. — Edit. Antwerp. 1613. 8. memorat Oudin. 1. c. pag. 243. — in Gallandi bibl. graeco-lat. veterum patrum etc. tom. III. et in ed. opp. Origenis per de la Rue, tom. IV. -- Panegylicus ad Origenem, gr. et lat. recognitus, notis auclus -- opera Jo. Alb. Bengelii, Stuttgard. 1722. 8. Harl.] Meminit huius orationis Hieronymus c. 65. de feriptor. ecclef. Fabr. Per hanc occafionem nominabo alios codd. in quibus vel Gregorii opufc. nulla. quae fint, mentione iniecta, vel fragmenta exflant. Igitur secundum Montfauton in bibl. MSStor, superfunt Romae in bibl. patrum S. Basilii, Gregorii Neocaefar. quaedam, (I. p. 198. C.) Parif. in b bl. Mazarin. cod. LXIX. n. 27. cod. LXXVIII. nr. 4. cod. LXXXXIII. nr. 13. laudatio, cod. LXIV. nr. 24. (II. p. 1308. C.) et ibid. Nicetae in Gregor. Thaumaturg. (pag. 1314. E. nr. 14.) adde de codd. in aliis bibl. p. 539. E. 540. A. 548. A. 549. B. 902. A. 1050. D. et p. 1066, C. - Eodem tefte in bibl. Coislin, p. 198. loca in cod. CXXII. five in Niconis collection. ex S. S. ex fynodis, patribus et feriptorib. ecclef. — pag. 390. in cod. CCLXXVD loca et parallela in Ioannis, presbyteri et monachi, celogis, quae funt inter parallela Damasceni tom. II. a Mich. Lequien edita, fed Damasceno antiquiora, et in hoc cod. multis diversa ab editis, observante Montfauc. Vindobonas in cod. CCLI. bibl. caesar. f. in colléctio-

li a

aa) Magsum passim nominant Basilius epist.
63. fq. et de Spiritu S. c. 29. Nyffenus et alii., Miracula ipsius Nyssenus plura refert, plura etiam p. 1309. quod incredibilia videri possint, praetermittere se testatus. Nonnulla itidem suae Eusebii hist. versioni inservit Rusinus, vt Basilii, Socratis et aliorum veterum testimonia omittam. Mich. Pfelli προς του Πρατοσύγγελλου πορί τι έγια Γρηγοgia τε βαυματαργέ nondum vidit lucem. Fabr. Vide ad not. & Ant. van Da'e praef. diss. de oraculis, et. Henr. Dodwell dissertat. Cyprianicar. IV. S. 16. p. 17. qui iure animaduertit, Nyssenum en, quae ora aliorum tradidissent, secure confignasse feripto, suisque coniecturis atque additamentis liberalius auxisse. Harl.

bb) Basilius de Spiritu S. ad Amphiloch, c. 29. tom II. p. 220. etiam ab ipfis veritatis hoftibus hacreticis devregor Mauron adpellatum testatur. Idem elogium ei tribuit Nyssenus p. 975.

cc) Saxius quoque in Onom. I pag. 365. dia ctum effe hunc panegyricum, eirc. a. 239 praceuntibus Eussebio VI. M. E. cap. 30. et Hieron. de feriptor. ecclef. 65. ftatuit. Contra Basnags I. c. p. 372. b. cum conditum putat a. 235. paullo ante Maximini per fequutionem, quae Origenem Caefarea pepulit. Codices huius orationis exflant in bibl. Veneta D. Marci nr. XLIV. et XLV. pag. 29 fq. catal. codd. gr. et Oxon. in coll. MCX. cod. nonis; pag. 34. cat; codd. Angl. et Hibern. Harl,

252 Lib. V. c. I.

ne locorum communium de charactere veri christianismi etc. ex pluribus scriptor. excerptorum, de quibus copiosus est Lambee. commentar. lib. V. p. 324. 199. adde infra ad sect. 6. Harl.

2. Metaphrafis in Ecclefiasten, male Nazianzeno tributa in variis MSS. vt illis, de quibus Lambeeius lib. III. p. 182. 187. 190. etc. dd) atque inter orationes Greg. Nazianzeni faepius edita graece et latine ex Inc. Billis versione, Orat. LIII. [et ex vers. Wolfg. Musculi in ed. Nazianzeni lat. Hagen. 1550. fol. p. 333.] Sed Gregorio Thaumaturgo vindicauit Vosius, Tunt grenfis, ex testimoniis Hier. de S. E. c. 65. et in c. 4. ecclesiastae, atque Rufini VII. 25. hist. eccl. ac Suida, licet latine tantum ex interpretatione iam laudati Billii eam exhibuerit; Graccolatinae enim tunc Nazianzeni editiones nondum lucem viderant. Eadem in Ecclefiasten Metaphrafis pridem sub vero Gregorii Neocaefareensis titulo prodierat latine ex versione Io. Oeco-Tampadii, [cum Olympiodori Icholiis in Ecclefiaft. lat. et Aristeae lib. de LXX. legis hebr. interpretat, Matth. Palmerio interprete. Bafil, ap. Bebelium 1536. 8. v. Panzer. A. T. VI. pagi a13, et] in Micropresbylico Bafil. 1550. fol. p. 119. et in Orthodoxographis veriusque editionis. ve patrum bibliothecas ne memorem. Prodiit itidem graece cum notis, Antwerp. 1614. 8. ") vna cum Catena graecorum patrum in Prouerbia Salomonis et Pfelli paraphrafi in Canticum Canticorum, additaque latina versio, quam Andreas Schottus contexuit ex duabus illis Iacobi Billii et Iohannis, monachi Brigittiani, 'hoc'efl Oecolainpadii, qui aliquando inter monachos S. Brigittae nomen fuum fuit profession. Illam Thaumaturgi metaphrafin notis quibusdam in Parifienfi edit, graecolatina operum Gregorii Thaumaturgi etiam illustravit Fronto Ducavis, Fabr. In cod. MMDXI. n. 22. Parif. publ. biblioth. eft illa metaphrafis, nomine auctoris haud addito. Harl.

3. Expositio fidei, quam[#]), a S. Iohanne, euangelista, acceptam refert Gregorius Nyffenus in laudatione Gregorii Thaumaturgi p. 378. repetitque quinta Synodus tom. II. edit. Bipianae Colon. 1618. p. 774. et Nicetas lib. I. thesauri orthodoxae fidei c. 32.⁸⁸) Eaundem, quoniam

dd) Siue p. 451. 463. et 470. ed. Kollarii. adde infra de Gregorio Nazianz, in vol. VII. p. 521. vet. edit. Harl.

ee) Ab Hambergero I. c. pag. 614. ex cst. bibl. reg. Parif. Theol. tom. I. p 334. fic citatur: Greg. metaphrafis in ecclefiasten Salomonis, gr. et lat. ex interpretatione *Ioannis* (Occolampadii), monachi Brigittiani, cum notationibus et ex ed Andr. Schotti. Antwerp. Mart. Nutius, 1613. 8. Harl.

f) Narratio illa de reuelatione Gregorio facia parum credibilis, [iure, credo,] videtur Dorfcheo Heptade diff. VI. Ceterum haec eft Gregorii Thaumaturgi Apocalyps, ad quam, Elias Cretensis notat, respicere Nazianzenum Orat. 37. p. 509. Eadem laudatur et a S. Germano atque in definitioue Apocristariorum Gregorii IX. papae: tum

a Iohanne Vecco et Georgio Metochita in Allatii Graecia orthodoxa tom. II. p. 484. 735. 952. 986. et 1056. Fabr. — Whifton, Sand alii dubitarunt, num non folum hiftoria huius fymboli effet vera, fed etiam, an Gregor. Thaum. illius fuerit auctor. Koesler. in libro cit. cenfet, Gregor. quidem compofuisse forsan symbolum, hoc vero nonnullis. locis praccipue circa fin. deinceps fuisse auctum et interpolatum: quod probabilius videtur. Harl.

gg In multis codd. restat haec expositio sidei. In bibl. Caesarca Vindobon. cod. LIX. nr. 17. in quo, notante Lambecio comment. vol. III. p. 266. sq. is titulus legitur: ExSeois πίσεως, ην ό Seóλoyes και απόσολος Ιωάννης έπι παιρεσία της παναγίως Θιοτόκε κατ' επιτροπήν αυτής, τῷ άγίφ και Sauματεργφ Γρηγορίψ εν όπτασία άπηγόρευσεν quam integram vna cum antiqua acui imper. Caroli M. versione latina

Val: V. p. 249 250

SCRIPTA.

Lib. V. i. I. 253

quoniam breuis est, hoc loco integram dabo cum versione Rusimi, qui cam latinae versioni Eussibii hist. VII. 25. ad aedificationem, yt ait, ecclesiae, inferuit.

Είς Θεός, Πατής λόγε ζώντος, Σοφίας υφεςώσης και δυνάμεως και χαρακτήρος αιδίε. Τέλειος τελείε γεννήτως, πάτης ύι μοvoyeves. Eis [P] rueios, povas en povas, Oeos έκ Θεθ. Χαρακτήρ χου άκων της Θεότητος, λογος ένεργος. Σοφία της των έλων συζα-GENS TRECIENTINY, MOY OUVOLUIS THE ONAS KTIύιος αληθινός αληθινέ Πα-GEWS MOINTINN. τρός. Αόρατός αοράτε, και αφθαρτος α βλάςτε, και αθάνατος αθανάτε, και aidies aidis. Και έν πνεύμα άγιον έκ See την υπαρξιν έχου, και δι υιθ πε-Φηνός δηλαδή τοϊς ανθεώποις. Είκων τε ψῦ **), τελά τελάα. ζωή ζώντων αἰτία,

latina et necessariis quibusdam adnotatt. cap. V. libri II, comment, de bibl. Caef, p. 270, fgq. (vet. edit.) infertam effe, Lambec fcripferat : fed Kollarius adnotat, illam exposit, in altera edit, commentarior, effe loco illo motam, et infertam Analectorum Vindobonens. tom. I p. 364. 366. fq. -Tum in codem commentarior, vol. pag. 488. in cod. LXXXVIII. nr. 18. - in vol. V. p. 22. cod. CCVII. n. 6. - pag. 142. cod. CCXXXII. et pag. 240. cod. CCXLVI. nr. 2. - in fuppl. ad Lam bec. I. p. 113. memorat Kollarius alium cod. XII. nr. 11. - In bibl. publ. Parif. codd. DCCCLIV. fine nomine auctoris, DCCCLXXXVII. MLXXXIV. MCCLXXVIII, nr. 5. (in quo tamen Acc. catalog. tom. II. pag. 273. dicitur inclie fragm. e Greg. Thaum. vbi de faera mystagogia,) et cod. MDCXXX. nr. 52. - In cod. CCXCVIIII. Coisl. tefte Montfaucon bibl. Coislin, pag. 415. Secundum hunc eumdem in bibliothece - MSStor: 11. pag. 1320. C. nr. 13. bibl. Mazarin. - Florentiae in cod. Medic. I. nr. 19.º plut. 10. et cod. XIV. nr. 2 plut. 59. (vbi inferiptio hace eft: Geolo. yla TE ir aylois nateos ymar l'enyogis TE Ouvmater. yž.) v. Bandin. cat. cod. gr. 1. p. 469. et II. p. 525. - Taurini in bibl. reg. cod. CCCXXXVI. vbi quoque est alia fidei professio longior, omni destituta titulo, cui tamen nonnulla initio decsie, crediderit confector cat. codd. gr. p. 433. deperdito forte medio quopium folio. - In bibl. regia Neapolitana cod. LIV. expositio fidei cum scholiis. ----

Vnus DEVS, Pater verbi viventis, fapientiae subliftentis et virtutis suae et figuras, perfectus perfecti genitor, Pater filii unigeniti. Vnus Dominus, folus ex folo hh), figura et imago Deitatis, verbum perpetrans "), fapientia comprehendens omnia, et virtus, qua tota creatura fieri potuit; Filius verus veri Patris, et inuifibilis ex inuifibili, et incorruptibilis as incorruptibili, et immortalis ex immortali, at Jempiternus ex sempiterno. Vaus Spiritus Sanctus ex DEO substantiam habens, et qui per Filium adparuit, imago filii perfecti perfecta: viuentium causa, sanctitas sanctisiationis praestatrix, per quem DEVS^u) super Ii 3 mnyn.

Inter codd. Bodleian. nr. CLXXXV. catal. adde infra, vol. X. p. 481. de Eparchi indige MSt. -'Edita est praeterea gr. ac lat. ab ipso nostro Fabricio iterum cum Hippolyto, vol. II. p. 224. cum explicatione, in H. Canifii Lectt. antiquis per Basnage, tom. I. pag. 20-26. - it. fub titulo, Doctrina de S. Trinitate, gr. ac lat. Nic. Gla/ero interprete, cum Lsonis M. epistola ad Flauian. etc. Hamburg 1614. 8. In Guil. Caue, (qui quidem narrationibus de Gregorio Thaum., etiam fabulofis atque incredibilibus, nimis facilem praebet adfenfum,) antiquitatt, patrum et eccles, etc. gracce cum anglica versione, edit. angl II. Lond. 1682. fol. pag. 272, et gr. ac german. in germanica illius operis verlione, tom. J. pag. 515. fq. Denique gracce et germanice, vna cum latina Rufini verfione, atque cum notis, (collatis adnotation. ac nofitia in Walchii, Theologi Gotting. bibliotheca fymBol. vet. p. 16. fq.) in Roefsleri Bibliothek det Kirchenväter, part. II. p. 288. Harl.

hh) Antiquum Pfalterium MS. latinum aureis feriptum litteris, quod Hadriano I. papae donavit Carolus M. apud Lambee. tom. II. p. 270. legit: ex folo DEO.

ii) Id. peneteans, minus bene.

kk) Alii, vt concilior. editores, diftinguunt fic: avan ve vie rehae, rehae fai furw, airia, apiorns a. r. h.

11) Pfalterium vetus apud Lambec. DEus folus.

J00916

Digitized by

254 Lib. V. c. I.

GREGORII NEOCAESAREENSIS

Vol. V; p 1250 P25t

πηγή άγία, άγιότης άγιασμε χορηγός, έν δ Φανερεται Θεός ό Πατής ό έπι πάντων και έν πασι. και Θεός ό ύιος ό δια πάντων και έν πασι. και Θεός ό ύιος ό δια πάντων. Γριας τελεία δίξη και αιδιότητι και βασιλεία μή μεριζομένη μηδέ απαλλοτριεμένη. Ούτε έν πτιςόν τι ή δελον έν τη Τριαδι, έτε έπεισακτόν τι, ώς πρότερον μέν έχ ύπάρχον, υςερον δέ έπειτελθόν. Ούτε έν ένέλιπε ποτε ύιος Πατρί, έτε ύιω πνεύμα, αλλ άτρεπτος και αναλλοίωτος ή αυτή τριας αεί. omnia et in omnibus cognoscitur, et Filius per omnes. Trinitas perfecta, maiestate et sempiternitate et regno """), minime duiditur neque abalienatur. Igitur neque "") factum quid aut serviens in Trinitate, neque superinductum tamquam antehac ") quidem non subsistens, postea vero superingressum. Neque ita defuit umquam Filius Patri, neque Filio Spiritus Sonttus, sed invertibilis "") et immutabilis eadem Trinitas semper.

[P] Hane fidei confessionem tetauius non negat esse Thaumaturgi (vt scribit Lubbeus p. 373.) cum altera $\tau \tilde{y}$ nara µeços mises cam confundens.) sed agnoscit, et illustre monuments tum traditionis ecclesiasticas ac catholicae de Trinitate professionis adpellat prolegom. ad dogm. Theol. de Trin. c. 4. n. 5. In quibusdam codd. Hieronymi c. 65. de S. E. inter Thaumaturgi scripta memoratur etiam de fide, sed in plerisque et in graeca versione et apud Freculsum desideratum. Apud Honorium Augustod. est: et alias de fide epistolas, pro quo Baronius ad a. C. 266. n. 20. ex Hieronymo citat: et alia huius vulgo seruntur epistolae, et de fide.

Diuerla ab hac fuit Gregorii expositio fidei ad Aelianum, quem ab idolis ad CHRISTI fidem reducere conatus est. De illa Basilius epist. 64. cuius verba, sicut a Facundo Hermianensk lib. X. tom. II. opp. Sirmondi p. 740, latine transferuntur, adscribam: Immiserunt quoddam experimentum per epissona ad unonimem nostrum, Anthimum Tyanoram, episcopum, quod magnus Gregorius dinerit in expositione sidei Ilærtegæ neg vior évoiæ uèv evas dio, unoscioes⁴⁹), de év, Patris et Filii personas intellectu quidem esse neg vior évoiæ uèv evas dio, unoscioes⁴⁹), de év, Patris et Filii personas intellectu quidem esse neg vior évoiæ uèv evas dio, unoscioes evas dinerit in expositione sitellectu quidem esse neg vior évoiæ uèv evas dio, unoscioes evas dinerit in expositione sitellectu quidem esse neg vior évose uèv evas dio, unoscioes evas diverses evas essentes estentes ibi voces, quae nunc haereticis maximam virtutem praebeant, sicut creaturam et facturam, et

enm) Gregorius Naz. Orat. 37. p. 609. Θεόν τόν Παπέρα, Θεόν τόν ύιδν, Θεόν τό πνεῦμια τὸ άγιον, τρπς ίδιότητας, Θεότητα μίαν δόξη και τιμή και άσία και βασιλάα μη μεριζομένην, ώς τις των μικρώ πρόσθεν Θεοθόρων έφιλοσό (μσεν. Idem Orat. 40. pag. 668. άδζν τής τριάδος δάλον, άδε κπισόν άδε έπως ακτον, ήπασα των σοφών τινος λέγοντος.

nn) Hace et quae sequentur, male pro Nysseni, non Thumnaturgi, verbis habuere Nysseni editores hosque sequetus Elias du Pin. tom. I. bibl. scriptor. eccles. p. 185. itaque et illa omisit Caucus in Thaumaturgi vita §. 7. vbi hanc inform fidei gracce et anglice exhibet. [Walch. Gotting. habet eq pro parte lymboli; fed Roefster. iudicat; ea non profecta effe a Gregorio nostro, fed a Gregor. Nysfeno aldoue inferta.]

oo) Platter. apud Lambec. ante hoc, minus bene.

pp) Id. inconvertibilis, et deinde : Semper manet.

qq) Confer ad hunc locum Petau. Dogm. Theol. de SS. Trinitate lib. 1. c. 4. S. 10. et Builis defenf. ~ fidei Nicaenae fect. 2. c. 12.

Vol. IV. p. 251 7 252

SCRIPTA.

Lib. V. e. 1. 255

h quid tale of ... Multa autem dista et de conjunctione, quae ad hominem facta of, ad diminitatit referent rationem, qui inervidite audiunt scripturas, quale est et hot, quad ab his circum. firtur.

Diuerfa etiam est, at Gregorio Thaumaturgo supposita, expositio fidei altera prolixior, n κατα μέρος πicus, quae latine tantum exflat ex versione Francisci Turriani, et cum eius scholiis in edit. Gerh. Vosii Moguntina p. 15-26.") Hic mihi videtur esse, o neel σαρχώσεως και πίσεως λόγος, quem memorat Suidas in Γρηγόρ. Locum eius graece ex Anastalio emendatiorem producit Sismondus ad Facundi lib. X. cap. 6. ex eadem mises Leontius de lectis p. 540. act. 10. adfert verba: To Oures edide, Ere Elshero, everyeiv te idice. Ac libro in eos, qui proferunt quacdam Apollinarii falso inscripta nomine Patrum tom. IX. bibl. pairum Lugd, p. 707. [P] notauit, multos ex orthodoxis habere hane nara pieros misin, quae tamen fit Apollinarii, et p. 712. nonnulla ex eo citat, sub Apollinarii nomine. Neque Leontius tantum, fed Eugerius quoque III. 31. auctor est, quosdam ex haeress Apollinarii vel Eutychis vel Dioscori, quum vellent suam haeres in confirmare, Apollinarii Doyss Gregorio Thaumaturgo vel Athanalio, et epiftolas Iulio epifcopo romano fuppofuiffe. In hac certo ката иероз піде, vt Sabellianorum, Arianorum et Nestorianorum, (licet Sabellio tantum nominatim rejecto,) errores diferte improbatos videas, fie nonnalla etiam leguntur, quae Apollinaris et Eutychis dogmatibus haud obscure fauent. Et quia nonnulli, inquit, turbas nobis excitarunt nitentes euertere fidem nostram in CHRISTVM Dominum nostrum, non confitentes, DEum effe incarnation, fid hominem DEO copulatum; idcirco confestionem edimus de fide, quam diximur, reiisientes contradicentium perfidiem. DEVS en'm humana corne incarnatus puram habet propriam operationem, quum fit mens passionibus animae et carnis invitia, et carnem ac carnis motue divine ac fine peccato moderans. Qui non folum a morte teneri now potuit, fed stiam mortem deleuit. Et est DEVS verus, qui carnis expers in carne adparuit, perfectus vera et divina perfectione. Non duae perfonae, neque duae naturae; neque enim quatuor adorari dicimus, DEVM et filium DEL; et hominem et Spiritum Sansium. Idsirco cas anathematizamus, qui fie impii sunt, qui kominem in divina laudatione ponunt, pag. 22, edit. Voffii. [conf. Oudin. p. 293. fq.]

Adpendix huius xara héros wizews videntur viris doctis effe duqdecim de fide capitula fine Anathematismi, cum addita fingulis seunvela, in quibus et ipfis ad Apollinarii feuteotiam spectare positi videri, quod rénerar hominem a CHRISTO adjuntum negat cap. 3. et 8. 53) fed si anathematismi hi omnes sunt ab vna manu, vt quidem videntur, nec Gregorium Thauma-

rr) In cod. Mediceo XXIV, plut. 9, eft in Nicetae collectione omnium fere opinionum et fectarum etc. fiue thesauro orthodoxae fidei, tefte Bandinio cat. codd. gr. tom. I. pag. 433. expositioni fidei, a S. Ioanne, vi fertur acceptae, subsecta rë nurë, (Gregorii Thaumat.) in rns nura μέρος πίσεως, έήσεις περί των δύο τε Χρισού Gioser. Tum in cod. bibl, Tauris. vii paullo ante adnotavimus. Harl.

ss) Ab Apollinario aut Apollinaristis Gregorio Thaumaturgo suppositos esse duodecim anathematismos. nec pon expositionem fidei xara ulgos, ftatuit Lequien in diff. Damascenica II. S. 9. et 10: prachiffa cius edit Opp, Danisiceni. v. acta erudit. german. scripte, tom. I. part. 5. pag. 367. conf. infra lib. V. 16, pag. 665. vol. VIII. vet. edit. Hart. Let in a series of the

. 1.11

Vol. V. p. 2527253

Digitized by GOOGLE

Thaumaturgum, nec Apollinarium illum haereticum auftorem habere possunt: nam non modo Nestori et Eutychis Kugias déžas explodunt, sed et anathematismo 101 ac praecipue II. diserte Apollinaris haerchis confoditur, et corpus, a hoya adsumtum, nec avuxor nec avontor, sed tale, vt omnino téhesor av geants constituat, definitur. Itaque in prioribus capitibus illud tantum negatum est sentu Nestoriano, ne duas nempe in CHRISTO personas agnoscamus. Prodierunt hi Anathematismi primum latine ex Turrioni versione in adparatu facro Antonii Possenii, deinde graece et latine in lectionibus antiquis Henrici Canissi, qui graeca a Possenio accepisse fe testatur, tomo III. p. 1. Ingolstad. 1603. 4. [edir. Basmogii, tom. I. p. 26.] Deinde in editionibus Thaumaturgi cum Vossi editoris versione et scholiis, atque in Moguntina quidem p. 29-40. [et in Gretseri opp. tom. XV. p. 434, ed. Ratisbon.]

[P] 4. Ex epistolie, quas Gregorium scripfille Hieronymus ac Suidas testantur, restat vnica Canonica ad Ileinesy siue episcopum quendam Ponti, scripta de iis, qui in Barbarorum (Boranorum"), quae Scythica gens est,) in regionem illam circa a. C. 258. incursione idolothyta comederant, seu, qui in captiuitate idolis sacrificauerant, aut alia peccauerant. Hi funt Canomes Gregorii Thaumaturgi, qui probantur in concilii fexti CPol. in Trullo a. C. 680.-habiti, can. 2. Atque primi decem quidom nemini suspecti de fraude sunt, sed undecimum reiieiunt plerique, quoniam nec in graeco Nomocanone illum Voffius reperit, nec in collectione canonum a Gregorio, patriarcha CPol. facta **) Morinus, licet eum agnouerit et interpretatus sit Theodorus Balfamon, et in suo codice repererit auctor versionis latinae, quae in Orthodoxographis legitur, et Antonius Augustinus, qui inter canones poenitentiales vulgauit Tarracone 1584. 4. Paril. 1641. fol. et ex Sirleti codice Voffius graece ediderit, adiuncta latina versione Gentiani Heruetii et commentario Balfamonis, latine tautum, ex eiusdem Herueti versione Paris. 1561. fol. edita. Ille Balsamonis commentarius graece etiam additus est a Be-veregio Oxou, anno 1672. tom. II. Pandcet. Canonum pag. 24. ex Parisiensi Ducaeana Canonum et Ballamonis editione a. 1620. fol. Zonarae commentarios etiam addidit Beueregins ex edit. graecolatina Paris. a. 1622. ad calcem Thaumaturgi. Pro yungiornati canonis undecimi multis pugnat Natalis Alex. dissert. 18. saeculi 3. Sed magis probat, gradus poenitentium memoratos in illo canone este satis antiquos, quam canonem iplum non elle Gregorianis adsutum. Fabr. Epistolae canonicae canon vltimus, cum notis Ant, Augustini Venet. 1584. in catal. libr. ecclef. in bibl. Bodleiana I. p. 219. - Multi exstant codices MSSti, in quibus legitur illa canonica epistola. Secundum Bandur. cat. codd. gr. in bibl. Laurent. Me dic, tom. I. pag. 47. in cod. XXII. nr. 21. plut. V. - p. 74. in cod. XL. nr. 27. (qui continet XII. canones cum interpretatione, vbi tamen extrema codicis non conueniunt cum editis? p. 199. in cod. VIII. nr. 36. plut. IX. - p. 468. in cod. I. nr. 6. plut. X. qui tamen cod. definit in canone decimo. - p. 99. in cod. IV. plut. VI. f. expositionibus facrorum praeceptorum etc. citantur loca in Tay navovav et in Tay navova av insolar (Greg. Thaumat.) -În bibl, regia Tourin cod. CV. (qui continet amplifimam factorum canonum conciliorum et epistolarum canonicarum collectionem;) et cod. CC. nr. 22. (qui cod. multa continet opu, scula, et multum convenire dicitur cum codd. CCCVI. et CCCVII. ap. Neffel. in cat. bibl. Vindo.

tt) Vide Zosimum lib. I. c. 31. sqq. Tillemont. uu) Morin. lib. 6. de facramento poenitentiae p. 695. [Basnage Annal, III. p. 328. a.] 5. 1. 9. 9. Vol. V. p. 255

SCRIPTA.

Lib. V. I. I. 257

Vindobon, part. 1. p. 411.) v. cat. Taurin, codd. gr. p. 196. et 299. - In publ. bibl. Parif. fecundum catal, codd, tom. II. episiola canon. eft in novem codd. n. MCCCXIX. ar, 10, MCCCXX, nr. 18. MCCCXXVI. nr. 9. MCCCXXVII. nr. 12. canones duodecim cum Zonarae expositione; MCCCXXVIII. nr. 21. et MCCCXXXI. nr. 23. cum Balfamonis fcholiis. — MCCCXXXVII, nr. 25. — MCCCLXIX. nr. 9. et MCCCLXX. nr. 5. - Inter codd. Coislin, fec. Montfauc. bibl. Coislin pag. 191. in cod. CXVII. et pag. 267. in cod. CCIX. f. lo. Patriarchae CPolitani collectione canonum. it. p. 564. cod. CCCLXIV. --Secundum eundem Montfaucon, in bibl. - MSStor. p. 197. A. Romas in bibl. patrum S. Bafilii, Gregorii Thaum, canones tredecim. — pag. 896. D. inter codd. Car. de Montchal, archiep. Tolosani, cod. VIII. n. 9. - pag. 1331. C. inter codd. monasterii S. trinitatis prozime CPolin. - In Britannia fec. cat. codd. Angliae et Hibern. tom. I. inter codd. Barocc. nr. XXVI. et nr. 86- nr. 158 nr. 185. et nr. 205. tom. II. nr. 1836. inter codd. collegii Etonen/. - nr. 5905. inter MSSt. Thomas Gals. - nr. 9198. nr. 33. inter codd. Io. Mori, epile. Norvicenfis. -- Vindobonae in bibl. Caefarea, cod. XLV. nr. 5. in fynodici parte altera, fiue fylloge canonum fynodalium et epiftolarum patrum, cum amplifimis Zonarae et Balfamonis Icholiis, telle Kollario in Jupplem. I. ad Lambecii commentar. pag. 315 fg. - Huc quoque referri potest Greg. Thaum. de poenitentium stationibus in MCCCLXX. cod. Paris. publ. bibl. nr. XLIII. — A Maittaire A. T. II. p. 312. et Panzero A. T. VI. p. 207. citatur lib. De poenitentia canones Petri archiep. Alexandr. et Gregorii Neocaes. de Simonia Gennadii - ep. de ligandi et foluendi potestate Niceph. Chartophylaois CPol. - epistola, Io. Occolampadio interpr. Bahl. ap. Io. Froben. 1518. 4. Harl.

5. Acyos xeQadausing meei $\psi v \chi \eta c$, de anima ad Tatianum quemdam, Tatianae fortallis, cuius Or genes libro de precatione meminit, fratrem "). Hunc primus edidit Vossi pluribus MSS. codd. vsum se testatus, addita latina versione sua scholiisque pag. 135-145. latinam versionem recudi curauit Caspar. Barthius ad calcem librorum Claudiani Masnerti de codein argumento. Cygneae 1655. 3. p. 460. Ex alia versione exstat in bibl. patrum Paris, 1589. tom. 3. [Est quoque in bibl. patrum, Paris, 1575. vol. VIII. p. 45. F.] Nourrius, hunc libellum in codice MS, forte offendens sine auctoris nomine, ac de Tatiano, sustiin martyris discipulo, cogitans pro inedito habuit, et in prima editione adparatus sui ad bibl. patrum tom. II. pag. 734. velut primus vulgauit. Sed in altera editione omissit, sine quod ipse in Thaumaturgi scripta incidisset, sus ab Ittigio in supplemento operum Clementis Alex, p. 227. cuius cum taude eum meminisse video.

6. Fragmenta quaedam Gregorii Thaumaturgi occurrere in catena ad Isremiam Ghisles riana tom. I. p. 788. 796. 831. 839. iam notauit Caucus. Illa non ex commentario in Prophe-

tam

Digitized by

. vv) Codices, in quibus superest illud opuscu lum, sunt, auctore Montfaucon in bibl. — MSst. p. 623. D. in bibl regis Angliae. — In bibl publ. Parif. codd. CCCCLXII. — MMCCLVII. — MMCCCXXVIII. — Venetiis in bibl. D. Marci, cod. CDVIIII. (pag. 273. catal, codd. gr.) — Oxoniae inter codd. Bodiei. nr. MMMXXXVI. — Neapoli in bibl. regia, cod. CLXVIII. quaeficones VII de anima. — Leidae inter codd. Voilianos, cat. bibl. publ. pag. 392. nr. 30. — Vindobonae in bibl. cassarea, cod. XLV. nr. 2. (v. Lambesil comm. vol. III. p. 171.) Harl.

Vol.VII.

Kk

358 Libe. V. i. I. GREGORII NEOCAESAR, SCRIPTA

Vol. V. p. 254

tam, sed ex homilia quadam vel epistola videntur elle repetita. Fabr, In veterum patrum ecclesialtivorungue deriptorum enalectis, neuis, Venet. 1781, fol. nr. 2. funt fragmenta edita, 1) scholia ex ecclesiasticis Greg. Thaum. ab Eusebio memoraris explicationibus, cap. 1-3. v. 11. - 2) fragm. in Lucam XXII: 42-48. - 3) fragmende Homoufia filii et patris dei, ex. Euthymii Panoplia'. - Ad inedita, nisi fallor referenda videntur plurima opusculorum quae sequentur, et Gregorio nofiro, quo iure? quave iniuria? adleribuntur. Fragm. quoddam, anod incipit: in Two nad music is yraver ta une music etc. Al in cod. CCXLVI. nr. 2. Vindebon, bibl. caef. telle Lambecio comment. V. col. 240; adde supra ad left. 1. --- in cod: Medie, XXVI. plut. 9. in expositione divinorum praceeptorum e multis scriptoribus collectio. rum, tum in cod. VIII. nr. 20. plut. 86. inter excerpta de Spiritu S. theologica, Gregorii Thaum in της αποκαλύψεως, in της κατά μέρος πίσεως et in τη λόγη, is ή aexn, "Ex91501 xay aλλότειοι. - Precatio et exorcismus ad vexatos ab immundis fiviritie bus, aut maiss daemon bus, (neorever) - eis ever Auteves into neeuportan ana are mer n 71. aut vno dauuovov nornew, in alio eiusdem exorcilmo, nr. 73.) in codic. regio Mastrit. CV. (in quo plurium feriptorum ecclef, exorcifmi funt collecti,) fol. 73. v. kiarte cat. codd. gr. etc. pag. 422. Iq. - Montfaue. in bibl. MSSt. II. p. 1398. D. memorat cod. gr. bibl. reg, Taurin, Greg. Thaum. opufc. de angelis, couus nullam notitiam aut mentionem deprehendi in catal. codd. gr. illius bibliothecae. — In cod. gr. VIII. nr. 22. V ffenhochiano inerat Greg. Thaum. narratio de CCXII. patribus Beryti congregatis; incipit: Tenyopios és zuples --χαίρων και γράψας ήμιν τοις διακοσίοις δώδεχα, άγιωτάτοις επισκόποις, v. 10. Η. Maii biblioth. Vffenbach. MSt. col. 432. In cat. codd. Angliae et Hibern. in cod. octauo Baroce, citatur Liturgia Gregorii dialogi: όπόταν δ leesus, et in indice tribuitur Gregorio Thaumat. Harl.

7. Homilias quatuor,' vnam in fancta Theophania et baptismum CHRISTI, et tree. in adnunciationem B. Virginis, graece ex MS, e cod. biblioth. Cryptaeferratae cum verfione / fua Voffius edidit. Latine easdem ex Vosii versione exhibet Combesifius in bibl. patrum concionatoria. Homiliam in epiphania graece in Chryfostomo suo Sauilius tomo VII. p. 657. Ex alia verfione homiliam in Theophania habes in bibl. patrum Parif. 1575. Harum homiliarum nulla non videtur noman ac titulum Gregorii Thaumaturgi mentiri. Secundam quidem in adnunciationem, Procli CPol. effe suspicatur Vincentius Riscardus notis ad Orat. VI. Procli : tertiam fub Chryfostomi nomine latine edidere Lipomannus ac Surius, 25. Mart. vt Labbeo etiam observatum. Fabr. Quatuor illas homilias etjam Oudin. pag. 294. Iq. cum Elia du Pin, cuius iudicium repetit, aliisque habet pro spuriis ac supposititiis : negat tamen, hom. de adnuntiatione referri polle ad Proclum, quum in primo fermone de adnuntiatione non tantum contra Arianos et Neftorianos agatur; fed etiam contra Eutychianos, faeculi VI, haereticos, duas in Christo naturas confundentes. Contra, quia nomen Gregorii, indefinite his homiliis pracfixum, fucum facere et in errorem homines potuit adducere, fuspicatur, omnes illos fermones, propter oppugnatum Eutychianifmum, cum expositione fidei longiore et capp. XII. de fide cum anathematismis, polle referri vel ad Gregorium, Antiochenum epifcopum, face. VI. vel, propter maiorem nominis fimilitudinem, ad Gregorium, Neocae/arienfom pariter epi/corum, magnum illum iconoclastarum antesignanum, qui a. 754 interfuit concilio CPolitano, adueríus cultum imaginum congregato, et in concilio Nicaeno II.a. 787. cecinit

Digitized by GOOQ

Vol V. p. 254 EDITIONES GREGORII THAVMATURGI. Lib. V. s. I. 259

cecinit palingdiam. Sub Io. Chry/oftomi nomine exflat formo in admuntiat. in MSto bibl. Coislin. p. 389. et 181. Lamber. VIII, p. 384. et 51. ed. pr. - gr. et lat. tom. I. auctarii noui Combefif. pag. 602_ et in edit, Chryfoltomi Montfauconianae inter fpuria, tom. II. pag. 707. --Quidquid eft, opuscula isla supposititia, praecipue sermo in adnuntiat. Mariae, frequenter adhue occurrunt in codicibus, (in quorum nonnullis diferte adferibuntur Gregorio Thaumat.) horumque catalogis. — Oxoniae in cod. Barocciano CIC. homilia in admuntiat. — in cod, CCXXXIV. fermo in epiphania, et in adnuntiat. — inter codd. Bodleian. nr. MMD. hom. in adnuntiat. — Parif. in bibl. publ. eft homilia in Theophania in tribus, — in adnuntiat. in feptem codd. et in praesentationem in vno nr. DCCLXXIII, codice. — Leidas in bibl. publ. fecundum catal. bibl. p. 403. nr. 30. inter codd. Volfianor, bis; or. in adnuntiat. Florentiae in bibl. Medic. cod. XXVI. nr. 33. plut. VII. hom, in adaunvist. - cod. IV. nr. 33. plut. IV. fermo in Theophania et nr. 44. fermo II. in adnuntiat. (Bandini L. p. 285, p. 522. ac 523.) -Taurini in bibl. regia, cod. LXX, fol. 60. fermo in adnuntiat. (car. codd. gr. pag. 165.) — Augustae Vindel. in adnuntiar. (Reiferi catal. codd. pag. 8.) — In cod. Coislin. CCLXXIV. oratt. in praesentationem et purificationem Mariae, teste Montfaucon in bibl. Coislin, p. 388. fq. — Eodem auctore in bibl. — MSSt. I. p. 697. et p. 704. A. D. inter codd. bibl. Sfortiawae, or. in adnuntiat. — eadem ibid. II, p. 1316. D. iterum p. 1317. E. inter codd. Mazarin, Harl.

Editiones Gregorii Thaumaturgi,

Elias du Pin tom. I. bibl nouae scriptor. ecclesiasticor. tradit scripta quaedam Grego, rli Thaumaturgi ex Francisti Zini versione prodisse Venetiis 1574. et Romae 1594. quas editiones non vidi, [nec ego earum reperi mentionem,] et vereor, ne error sit, quoniam constat Zinum Gregorii Nysseni quaedam vertisse, quae infra suo loco referam.

Pauca Gregorii Thaumaturgi cum nonnullis orationibus et epistolis Iustini Mart, Athanalii Bafilii M. Nazianzeni et Chrysostomi graece edidit Romae 8. Hieronymus Brunellus S. I.

Vniuerla, quae exflant Thaumaturgi foripta, iunchim, pleraque graece ac latine edidit Gerhardus Vossius, Tungrensis episcopus, 'additis aliorum veterum foriptis, quae a Labbee tom. I. pag. 375. sq et ab Ittigio in lib. de bibliothecis et catenis patrom p. 663. recensentur. Fabr. Oudinus l. c. p. 291. l. c. Stolle p. 178. et antea, Thom. Pepe Blount in censura celebr, authorum p. 205. tradunt, Opera varia Gregorii Thaumat, gr. et lat. summa cura comparata, interprete et scholiaste Gerardo Vossio, collecta esse, vna cum aliis patrum opusculis, Romae 1594. Haec editio si reuera exstat, aliis ignota esse videtur. Certe notior est German, Vossio edit: S. Gregorii — opp. omnia, quotquot in insignioribus, praecipue romanis bibliothecis reperiri potuerunt; vna cum eiusdem authoris vita, gr. et lat. interprete et scholiaste — Ger. Vossio. Adiecta sunt Miscellanea SS, aliquot patrum graec, et lat. omnia aunc primum in lucera edita, ab eod. Vossio. Moguntiae 1604, 4. quam vberius recenset, et omnia, quae infunt, tam Gregorii, quam aliorum, foripta diligenter indicat Io. Fabrie. in historia bibl. Fabricianae, part. IV. pag. 108. sug. 108. sug. 108. sug. Sec. Thaum, latine prodiisse Venet. 1574. 8. Harl.

Latine

Digitized by GOOg

METHODIVS.

Latine ex Vossii editione recula sunt in bibliotheca Patrum edit. Colon. 1618. et Eugd. 1677. tomo III.

Melior graecolatina editio, pleniorque est Parisiensis a. 1621. fol, cui adiuncia scripta Macarii Alex. et Basilii Seleuciensis, canonicaeque SS. Patrum epistolae, Io. Zonarae commentariis illustratae. Fabr.

Nouissima Gregorii Thaum. opp. epist. Origenis et vitae Gregorii per Gregor. Nysseunm editio est in Gallandi bibl. graeco-latin. vett. patrum etc. tom. III. p. 385. XIV. pag. 119., in adpend. Harl.

XXVIIII. de METHODIO,

[vna cum auctario D. Io. Andr. Sixt. theologi Altorf.]

Methodius, difertus et eruditus scriptor "), etiam Eubulius ") dictus fuit, si Epiphanio credimus LXIV. 63. idque confirmat, quod in Conuiuio Virginum Eubulius est, cui Gregorium [Gregorium, nomen mulieris] exponit fermones de cassimonia ac virginitate a decem virginibus habitos. Episcopum fuisse multis veterum testimoniis constat, Olympi Lyciae primum, atque Leontius auctor est, Patarensem, itidem in Lycia, ac denique Tyri ") martyrium

a) Epiphanius nuncupat Methodium in lib. II. adu, haeref. h. LXIV. c. LX III. arden hoymer et Hieronymus de (criptor. eccl. c. LXXXIII. laudat Methodis nisidum compositumque sermonem in libris adu. Porphyrium. Conf. ctiam Suidas in lexico ad vocem MySidies. Contra ea eiusdem orationis habitum admodum vituperat Ellies du Pin in Nouvelle Biblioth, des auteurs eccles, tom. I. pag. 200. cuius sententiam vertit et repetiit I. G. Pertschin : Versuch einer Kirchenhistorie part. III. p. 115. § 53. Meam de Methodio, scriptore, opinionem repeto ex commentatione de illo, Altdorf. 1787. 4. edita: Argumentis disputans philosophicis, praesertim in iis, quibus mundi aeternitatem et originem mali demonstrare studuit, plurima bene traffauit acumen acumine superans. Oratoris facri partes explens pretiofe et frequenter turgido diffionis genere declamat : diffa S. codicis interpretans attayoglar facpe argute ludentem adfert; subinde tamen sententias tam veritate quam grauitate in/ignes proponit: Quod prae-Serea pertinet ad fermonis habitum, turget ille quidem, suo tamen non caret lepore, quo Hieronymi de ille iudicium videmus confirmatum, ad quem quoque dialogi forma hinc inde bene dispofita fuum conferre animaduertimus. I. A. Sixt. b) Ellies du Pin in libro citato tom. I. p. 200. 2. 2. Methodius, ait, s'appelloit auffi Eubulus;

c'est le nom, qu'il a pris dans son Banquet des Vierges. Quam sententiam in textu ipsius sic explicatam legimus : C'eft (le Banquet des Vierges) un Dialogue, dans lequel on introduit une feinme appellée Gregorium, qui raconte à Eubulus les discours des Vierges, qu'elle avoit appris de Theo. patre. Quae sententia cum dialogo ipso consentit. Addenda sunt ea, quae Henr. Valejius adtulit in notis ad conuiuium virginum Methodii de voce Eußelier, qui practer alia hace statuit: Alterum nomen, Eubulius, ab Epiphanio tribui Methodio, vel quia id euenerit ex libri huins ipfius celebritate, a primo, vti saepe fiat, vocabulo denominationem nati — vel quoniam iam antes binominis Methodius se se hic minus vsitato signaverit nomine. Interim fateor, me de codem nomine ipfi Methodio tribuendo subdubitare, etiamfi huius adfertionis teftis fit Epiphanius; nam in opere Methodii de resurrectione aduersus Origenem, per modum dialogi composito, in promtu funt collogentium nomina haec : Aglaophon, Theophilus, Origenes, Eubulius, Auxennus, Methodius, Hinc alius cht Eubulius, alius Methodius. Sixt.

c) Hieronymus de scriptoribus ecclesiasticis e. 83. Methodium Olympi Lycias et postea Tyri spiscopum nuncupat. Eumdem etiam practulem fuiste

Digitized by Google

tyrium obiit in Diocletiani perfequatione circa a. C. 311. in Chalcide Syriae "), celebraturque in Martyrologiis ad 18. Sept. et in Menologiis (ad) 20. Iun., quae capite plexum memorant illum

Kk -3

fuiffe Patarenfem, teftes funt Leontins Byzentisus in libro de sectis mente. y. lo. Damascenus in orat. III. de imaginibus, Suidas in lexico ad vocem My9odios. Leo Allatius in diatriba de Methodiorum (criptis adfirmat, Patarenfis episcopatus Suidam non meminisse. Quod miror legens apud eundem auctorem : Mogodios of vannev, Auxias ires TATAPUY, RAI META-TAUTA TUPE ÉRIGXOROS; ALLAmen fibi persuasit, eumdem eodem ipso tempore et Patarorum et aliarum in Lycia vrbium episcopum effe potuifie adlataque huius rei cauffa, tune propter persequutiones in Christianos potistimum fub Maziminiano et Diocletiano ezactam divisionem episcopatuum in minores partes non habuiffe firmitatem, addit: Fuerit Methodius hic nofter et Patarae et Olympi et Tyri episcopus. Hac de difficultate propter episcopatum Methodii Patarensem copiose disputat Tillemont. in memoires pour fervir à l'Histoire ecclesiast. T. V. part. III. pp. 387. sq. sq. Conf. et es, quae in commentat. mea de Methodio p. 5. in medium protuli. In eadem quoque aduersus Basnage opinionem in Annalib. eceles. tom. II. p. 464. adfirmare cum Hieronymo visum est mihi, Methodium undem Tyrum conceflisse res facras ibidem administrandi causta, etiamli Socrates in H. E. Methodium Olympi epifcopum tantummodo nominauerit, ex mente aduerfus hune et pro Origene praeoccupata. Repetere liceat adlatum a me Socratiz testimonium in H. E. lib. VI. c. XII. edit. Rob. Stephani, Lut. Parif. 1544. Of sureheis ne af a faurus un durameres Gaiver Jay in The Veren The Eauthr Resittores Seinrus Jay Вихонтан. Тито неконде критов Мадодсов тив ви Auxio moheme heromerne Ohuma Existones. Sixt.

d) Difficultatem quamdam obtrudunt verba "Hieronymi, quae dissensum opinionum propter tempus, Methodio violenta morte fatale, innuunt: Ad extremum nouissimae perfegautionis, sine, vt alii adfirmant, sub Decio et Valeriano martyrio coronatus eft. De quibus fic fentio : Per nouistiman persequutionem non aliam, quam illam, quam Diocletianus peregit, intellex't Hieronymus, quoniam ista initio eiusdem faeculi, quippe quarti post C. N. in cuius exitu vixit Stridonenlis, facvierat, sed Decius et Valerianas persequuti sunt

Christi adseclas sub mediam tertii sacculi actatem. Itaque Methodius per testimonium Hieronymi vel sub Diocletiano, vel sub Decio et Valeriano, Christianorum persequutoribus, vita, illata ipfi vi, prinatus eft. Quid igitur flatuendum in hac ambiguitatis difficultate? Iam Decianam Valerianamque persequutionem Methodio exitialem fuiffe mihi percuadere nequeo, etiamsi Suidam ad hanc opinionen accefliffe patent, qued ipfius verba te-Stantur: 'Os (Megod.) Rops TH TOLEVTHIN TE SIWYHE έπι Δεκι ε και Βαλερίανε έν Χαλκιδι της άνατολης μαρτυριφ isz@9n. Gerard. Io. Voffius de historicis graecis, lib. II. e. 16. observat: Methodius iuxta Suidam sub Decio et Valeriano, sed verius (vt apud Hieronymum etiam legitur.) decima persequutione, sub Diocletiano, martyrii coronam accepit. Porphyrium post actatem Decii ac Valeriani demum suos aduersus Christianos edidisse libros vero simillimum est; nam vixit, saltim innotuit nomen eius post modo nominatos imperatores, quod ex Eunapii de vita Porphyrii relatione patescit, qua contendit ille, hune cadem, qua Dexippus claruit, actate vixisfe; Dexippus vero, quod iam antes Eunap. testatus est, imperatorum Gallieni, Claudii, Taciti, Aureliani et Probi coaeuus fuit. Adeoque vixit vel innotuit Porphyrius inde ab anno post C. N. LIII. faeculi tertii, quo Gallienus ad dignitatem imperatoris romani fuit eucclus. Hinc ille dictos libros scripsit sub actatem imperatorum memoratorum, quid ? quod illi, fi fides habenda eft Allatio, ferius, regnante nempe Diocletiano, prodiere. Vid. Lucae Holftenii disfertat, de vita et scriptis Porphyrii. Ex quibus confequitur : Si Methodius iam persequutione Deciana et Valeriana vitam amifit, potuitne libros Porphyrii postero tempore vulgatos réfutaré? Quamobrem non inanis eft opinio, etiam a Schroeckhio in libro, chriftlicha Kirchengeschichte part IV. p. 427. et ante illum iam a Tillemont in ciusdem Memoires etc. tom. V. p. 133. tradita, Methodium martyrem extitifie sub Diocietiano circa A. C. CCCXI. du Pin I. excit. p. 195. citat A. C. CCCII. vel CCCIII. fic quoque Schroeckh, in hiftor, relig. et eccle/. chrift. edit. alt. p. 55. Sixt. Saxius in Onomast. I. p. 390. verstimilior, ait, sententia est opinantium, circa

Digitized by

Late

262 Lib. V. c. I.

METHODII SCRIPTA.

illum ?). Práe cetéris de Methodio videndi Tillemontiur tomo V. histor. ecclef. parte III. ?) et Allatiur distriba de Methodiis *) scripta eius. (deperdita maximam partem,) haec ab Hieronymo memorantur cap. 83. de scriptoribus ecclesiasticis; nam Eusebius ?) quidem de Methodio vipote Origenis memoriae iniquiore dicere omisit:

1) Aduersus Porphyrium') libri, quos alibi^{*}) testatur processifie ad decem millia vique versuum. Veterum testimonia de hoc Methodii opere collegit Iacobus Godofredus ad Philostorgium p. 348. [Prodierunt Godofredi dissertationes ad Philostorgii histor. eccles. Geneuae 1642. Conf. quoque de Methodio, auctore libr. adu. Porphyriam, Caus histor. litterar. fcriptor. eccles. edit. Londin. pag. 106. Tillemont. Memoires etc. tom. V. part. III. pag. 135. Gostilieb Stolle Nachricht von den Kirchenvätern der ersten vierhundert lahre etc. pp. 190. 197. Sixt] Vtum næræ nódæ responderit Porphyrio, dubitat Holftenius lib. de vita et fcriptis Porphyrii cap. XI. [Hisronymus quidem de opere Methodii adu. Porph-quale sit, tulit sententiam, at vero admodum ancipitem, quod pluribus ita videbatur; modo enim v. e. in epist. 38. ad magnum Oratorem, Methodium hoc adfecit elogio: hunc fortissime respondist Porphyrio; modo autein, nempe in ep. 30. ad Pammachium pro libris aduersus Iouianinum scriptit: Origenes, Methodius, Eusebius, Apollinaris multis versuum millibus fcribunt aduersus Celsum et Porphyrium. Considerate, quibus argumentis et quam subricis problematibus, diaboli spiritu contexta subuertant, quia interdum coguntur loqui; non quod fentiums, sed, quod necesses, dicunt aduersus sos, qui dicuntur es entiles. Postremam

hace potifimum tempora, (intra a. C. 300-305.) feriptis Methodium floruisse, et sub Diocletiang martyrio coronatum esse, incertum, quo examussim anno. « add. Oudin. de scriptorib. eccles. I, col. 299. sq. Harl.

e) Allatius ex Menaois graecorum - ad 20. Jun. in diatr. de Method. refert : ares o Manapios in maidius éauros Bey avadeis, onevos Suos nai do-Xelor Jein הדבי ומדיםה שוקטיוי, לשבי אמו טהם החה שבומה Xuperos Tur dexiseusurn, 4nço Ore Labor, xalus RE Seofilus incimaire to immiscular auto notarior, Хочыс пробухесь натафитисае то тус виндусие האשטאת - א לו דשי אסץשי מעדע מרבתה אמו א דאה אישרבשה האקרואל בוה המהעי דאד אאי בלבאאלט-Ser. - "In quibus etfi celebrandi defunctum et eius tamquam divi memoriam recolendi studium animaduertimus:' tamen laude dignum fuiffe laudatum, adlato constat testimonio, quo amplius mentie fit eiusdem supplicii his verbis: 'O de nas nos the maptupens renower Sunfoper trousameros לוקטו דאי אבקתאאי דאא לאוג אפסי דאי אפלידיםon Can mereredu. Quod genus mortis aliunde non liquet, Sixt.

f) pp. 132 - 134. amplius pp. 387 - 391. Sixt.

g) Edita primo vna cum Methodii conuiuio decem virginum, Romae 1656. 8. deinde adiecta editioni operum S. Hippolyti a. I. Alb. Fabricio vol.'II. pag. 75. fq. fq. Praeter Allatiums et coe auctores de Method. quos, in no'is antecedentib. laudaui, de hoc episcopo pluribus egit Caue in histor. litterar. fcriptor, eccles. vt vaceam cos, qui antiquiori et recentiori aceate hist. eccl. copiose tractarunt, [et quos citat Hamberg. in: zuverl. Nachricht. II. p. 565.] Meam de Methodio commentationem Venetiis recusam che memini, Sizt.

huius

 k) Episcopus Caesareensis Palaestinae, qui stetit
 a partibus Origenis, quem peculiari libro vna cum amico, Pamphilo, (du Pin H. E. tom. II. p. 2.) defendit, aegreque tulit, Methodium ausum, esse Origenem scripto adoriri. Sixt.

i) De Porphyrii libris XV. aduerfus Chriftianos et aliis eius oppugnatoribus dixi fupra lib. IV. [e. 30. p. 746. fq.]

k) Hieron. epistola 24, ad Magnum Oratorem. [Idem horum libr. meminit in procenio_commenteriorum in Danielem — in Apologia ad Pammachium pro libris aduersus Iouinianum: Vid. Leon. Allatis diatriba de Method. scriptis S. VIII. Sizt.

Digitized by Google

METHODII SCRIPTA.

Lib. V. 1. 1. 26

buius testimonii adsertionem in mea commentat. do Method. ita explicui : "Doctores christianos olim laspe non tam doyuarixois, quam yourasixois et einoreuines propoluille quaedam argumenta, ipsis aduerlariis huiusmodi artificii exemplo praceuntibus, quamobrem de hoc, quod Hieronymus in Methodio contra Porphyrium pugnante, reprehendit, haud dubitaue-Num vero Hieronymum vacillasse reputenius? Equidem meam de hoc-sententiam rim." iam latant hoc loco repetendam esse ceuseo: Fortissime respondisse Methodium concedam, quippe impanisle, audacter, multo magnoque conamine, respondit; quidni vero hoc et ita peregerit, un omnia moliretur atque argumentorum feriei lubrica quoque problemata immisceret? De genere orationis in iis, quae de hisce Methodii aduersus religionis christianae inimicum disputationibus supersunt, sic habere mihi videor: comtum quidem est, attamen grata breuitas etiam implicata quadam prolixitate vincitur, e. g. sententia: fasilis emendatio, f commisso preceato huius poenitentia haud differtur, per aucupium ornatus ab ille fic proponitur. Μετανοια τοτε άμαςτηματος παντος γινεται απολειπτικη, όταν έπι τω γενομενω ψυχης οφαλματι αναβολην μη δεξηται; μηδεαταραπεμίει το παθος είς χρονικον διασημα ούτα γας ούχ έξει καταλειψαι ίχνος έν ήμιν το κακον άτε άμα τω έπιβηναι, αποσπασθεν Philoftorgium contendiffe, Apolinarium, scribentem aduerlus อ์เหทุง Ours aeriousars. Porphyrium, multo superiorem esse iis, quae Methodius super codem argumento edidit, hoc quidem inique tulit Allatius 1. c. ex praedilectione pro Methodio exsuperante. Sed vtrums que auchorem comparare nequimus. Nec coniectura sufficit, qualem Stolle l. c. p. 190 §. VII. dedit. Methodium haud satis refutasse Porphyrium propterea, quod Eusebius et Apollinaris. denuo Porphyrium adgredi necessarium duxerint. Sixt.] Ceterum iam pridem intercidit exce. ptis paucifimis fragmentis, quae ex Io. Damasceni parallelis et Nicetae cateria in lobum Combesisfus [cui debemus: Sanctorum Patrum Amphilochii Iconiensis, Methodii Patarensis, Audreae Cretensis opera omnia, quae reperiri potuerunt, nunc primum magnam partem tenebris eruta, latine reddita ac resognita notisque illustrata, Paris. 1644. fol. Sixt.] excerpsit pag. 442. Iq.

2) Symposium decem Virginum meei The מיץ אסטוועוד אמפט evelas גמו מיץ velas, dialogus de Virginitate [de angelica virginitate et castitute,] Gregorio Nysleno libello de imagine et fimilitudine Dei in homine tom. II. p. 26. et Photio etiam cod. CCXXXVII. lectus, [Photius breuiter fic, citat : in To mees agyesas, ex libro de castitate] arque integer editus primum ab Allatio, qui versionem et diatribam de Methodiis addidit, Romae typis de propaganda fide 1656. 8. [Sympolii Methodiani partem Allatius notis ad Euflethium de a. 1629. iam inferuerat cum promisso, se totum librum editurum esse. Vid. Tillemont. 1. c. p. 136. Stetit a promisso in editione memorata libri, cuius titulus integer sic se habet: S. P. N. Methodii episeopi et martyris conuiusum decem virginum. Leo Allatius hactenus non editum primus grocce vulgauit, latine vertit, notas et diatribam de Methodiorum scriptis adiecit. Romae typis S. Congregat de propaganda fide. MDCLVI. superiorum permissu. Inscriptionem pracfert: Τυ έν άγιοις πατεος ήμων Μεθοδιυ Επισκοπυ και Μαετυεος Συμποσιον των δεκα παε-Hausit Aulatius ex duobus codicibus; Vaticano et Batherino, vti Sevan, n meet agreeas. adparet ex indice variatum lectionum, quem suo libro adiunxit, in textu impresso lectionem Vaticani sequutus. Sixt. - Est quoque in cod. Paris. bibl. publ. CCCCXLVI. in quo tamen non vitra homiliam octauam progreditur. Harl.] Deinde a Petro Poffino S. I. Parif. 1657. fol. vna **CUM**

Digitized by GOOGL

264 Lib. V. c. I.

METHODII SCRIPTA.

cum noua versione additis variis lectionibus e codice Mazariniano, typis regiis Luparcis, [Las eas Holftenius, bibliothecae Vaticanae cuflos, milerat Pullino descriptionent exemplaris conviuii Methodiani e codice biblioth. Vaticanae, vt hic latinitate donatum textum graecum ederet. Quod praestitit Possinus et, codice Vaticano cum invisiensi bibliothecae Mazarinae collato, operam suam 1657. vulgauit. In promtu quoque habuisse editorem codicem manufer. e monasterio insulae Pathmi, traditio est. Andreas Riseti dubium contra augerrier h. l. de castitate in critico sacro libr. 2. cap. 20. leuioris momenti est. Sixt.] vnde Possinum interpretis Luparei nomine innuit Combefilius, qui ét iple cum versione sua et notis recudi fecit in auctario nouissimo bibliothecae patrum [graecorum] tom, I. Paris. 1672. fol. [iam antea exierat eiusd. auctoris auctarium nouum bibliothecae patrum graeco-latinorum. tomi II. Paris. 1648. S.], cum antea in Methodio suo a. 1644. fragmenta et excerpta tantum dedisset. Locum etiam produxerat Allatius ad Euflathium Antioch. p. 256. [Vid. pag. praeced. Huius fymposii habitus est, vt decem virgines inuicem confabulentur. Praeter has aderat alia, Gregorium, quae dicta aufcultanerat, et audita Eubulio narrauerate Recte igitur nuncupatur dialogus decem virginum. Stollium 1, c. ad exemplum Sam. Basnage Annal. tom. II. p. 465, numerum 10. virg. vitio fcribae tribuiffe atque 12. nominibus, quae citat, deceptum, errorem tribuiffe William Caus his verbis: or hat nicht recht gezählt, wenn er in Hiftor. litter. firiptor. ecclef. p. 96. alfo schreibet: Habitum est (hoc Symposion) per modum dialogi inter decem pias fanstasque mulieres, oder er hat fich den Irrthum der Librariorum beym Hieronymo verführen laffen, equidem subridens legi. De sententiis, quas dialogus decem virginum continet meum suit in commentat. mea excit. atque etiam nune ell'iudicium : Castitatem tamquam virtutem lasciviae. oppofitam Methodius laudat, attamen et ita, vt caelibatui admodum faueat continentiamque vltra modum commendat, adjuncta tamen exceptione, or maegevenas etagerors o hoyos exevents marty the renveryous. Ex multis S. codicis dictis fentum nimis allegoricum torquet. Vid. Tillemont. 1. c. p. 137. 138. et du Pin 1. c. qui pp. 95. fq. fq. potiora contenta huius dia-v logi refert: nec non Schröchh. in part. III. der chriftl. K. G. p. 430 Sixt. Contenta aut excerpta a Photio, ex hoc et reliquis scriptis Methodii facta, germanice vertit notisque illufiravit Roefsler in: Bibliothek der Kirchenväter, tom. II. p. 297. fq. Harl.

3) De refurrectione opus egregium contra Origenem. Fuit dialogus in plures libros distributus ad Theophilum quendam, quen near 1500 adpellat apud Epiphan. tom. I. p. 540. 560, 590. In hoc Methodius et Auxentius introducuntur disputantes cum Proclo et Aglaophonte, Origenis partes tuentibus. Fragmenta amplissima exstant apud Epiphonium haerefi LXIV. et Photium cod. CCXXXIV. non nulla etiam apud Damascenum Orat. 3. de imaginibus et in parallelis. Vide collecta graece et latine a Combefifio ') in bibliotheca concionatoria feria 4. quatuor temporum quadragefimae. [Ex hoc Methodii opere multa fumferunt mutua Leontine Presbyter et loanner rerum facr. tit. 2. Auctor Eclogae de digmatibus fidei tit. 19. 21. Auctor catenae, et Oecumenius in epist. Paulli ad Corinthios. Hasileac a. 1537. apud

1) Seriem editionis operum Methodii_Combefi- beus tom. II. de scriptoribus eccles. pag. 88. seq. fianae Parif. 1644. fol. Amphilochii et Andreae Latine recula est tomo tertio bibl. patrum edit. Cretenfis feriptis iuncias diligenter recenset Lab. Lugd. 1677.

Digitized by GOOGLE

METHODII SCRIPTA.

Lib. V 1. 265

apud Robert. Winter excula funt collectanea quaedam in epift. ad Romanos, tum ex pluribus sliis, tum ex Methodio de refurrectione defumta. Vid. Allatii diatr. Honorificam eiusdem libri Method. mentionem offendimus apud Basnage in Annalib, tom. II. p. 465. et in de la Rue edit. opp. Origenis tom. I. p. 32. 33. [confer supra inter scripta Origenis edita, gr. ur. a in ed. de la Rue.] Per modum dialogi conscriptus suit, in quo decem loquentes colloquia mileent. Methodius contra Origenem resurrectionem corporum humanorum e morte de. monftrare ac dubitationes Origenis aduerfus hanc doctrinam diluere fludet. Vid. du Pin l. c. pag. 198. itemque Schroeckh l. c. p. 439. Frequenter bene respondit Methodius. Laudandae terram hane minime aliquando in nihikum iri redactum" et al. Refurrectionem mortuorum bene propugnauit, attamen infirma quoque argumenta interdum adtulisse, atque mentem Origenis non omnino intellexisse, ac praeterea dicha libror. S. interpretando valde hallucinatum effe, mihi perfuadeo. Sixt.]

4) Aduersus oundem Origenem, de Pythonissa. Origenis de hoc argumento et Eustathis contra Origenem diatriba exstat, edita ab Allatio [in libro: Eustathius, episcopus Antiochanus, in hexaemeron. Eiusdem de engastrimytho in 1. Reg. XVIII. homilia grasce et latine. Addidit in Eustathii hexarmeron notas vberiores et collestanea et suum de engastrimytho syntagma. Lugd. MDCXXIX. 4. Sixt.] fed Methodii periis. Confer Huetii Origeniana p. 184.

5) De Autexusio ") meel AuteEuriu xai mosev ra nana, de libero arbitrio, et undo mala, ac quis corum auctor, aduerfus Valentinianos et Origenem, quod MS. habuit et cum verliono sua editurum se, recepit Allatius diatriba de Methodiis p. 340. [ea, quae Fabricius non apte fatis trauscripsit ex Allatis diatr., in hac ipsa luculentiora sunt. Postquam de Io. Meurfio commemorauerat, hunc priorem operis (mees aureEsois) partem ab Andrea Schotto acceptam graece edidisse in variis diuinis, addit haec: "Illud (opus) nos ex Altempsianae bibliothecae còdice graeco exferiptum habemus, et latinum a me iam factum cum Methodii fymposio habuisses; sed alicuius codicis opem, qui illud integrum exhibeat, exspecto." Verba et periodos ex eodem Method. opere apud Leontium presbyterum, , et Ioannem lib. 2. de rebus facris occurrere, teftatur quoque Allatius. De caussa peccati et libera hominum facul. tate Methodium rite statuisse, haec ipsi tribuenda laus est. Sixt.] et ad Eusstathium Antiochenum p. 45. 46 Combefilius ampla eius dedit excerpta et fragmenta ex Photii cod. CCXXXVI. ex Io. Meurfi variis diuinis p. 91. Lugd. Bat. 1619. 4. [inter Meurfi opp. edit. Florent. 1746. fol. tom. VIII. pag. 726. [qq. H.] et ex MS. quod a Sirinondo acceperat. [Eft in cod. Florent. Medic. XXXIV. n. 37. plut. 9. at opulc. in duas divilum est partes teste Bandin, cat, cod. gr. I. p. 430. H.

6) In Genefin commentaria, ex quibus nonnulla adhuc fragmenta in catenis MSS. (ad. " funt). Vide Allatiumi de Methodiis p. 340. 357. (edit. Rom. Fabric. edit. pag. 84 §. XVIIII.

m) apud Honorium Augustodunemsem et Tri- exstat etiam MS. [haud integrum] in biblioth. themium male legas de animae exitu. Methodii Vindob. Vide Lambecium III. [pag. 201. ibique apospasimation de autexusio quale Meursius edidit, Kollar. H.]

cx

Digitized by GOOGL

Vol. VII.

266 Lib. V. c. 1.

METHODII SCRIPTA.

fex testimonio Allatii (de Method. scriptis, edit. Rom. pag. 357.) funt in bibliothece Barberina Methodii nonnullae expositiones in catenis (catenarum habitu) in Genefin cod. CLXXXV. Idemque notat l. c. p. 340.: Leontium presbyterum et Ioannem in opere de rebus facris recitalle Methodii verba in two eis the yeven with or quaeflionibus (dubiis) in Genefin, quae Hieronymus fortalle significallet, idem enim videri argumentum, nifi quis contendat, Methodium in Genelin, praeter expositionem continuatam, amoenas in eandem volumine separato concinnasse, faltim hoe certum esse, Methodium in Genetin aliquid este commentatum, quod etiam Suidas adfirmat. Sixt. — Quaefliones fuper Genefin ex Methodio, multisque aliis sunt in cod. Barocc. LXXVI. Oxon. Alii, quibus potestas fit conferendi cod. Cantabr. cod. Gaio - Gonuil. DCCCXXIX. nr. 10. iudicent, num pars fit comment. in Genefin libell. in cat. II. p. 112. citatus, Method. de expulsione primorum parentum, de paradilo et de morte Adae. Harl.]

7) Commentaria in Canticum Canticorum, c quibus nil exflat.

Methodium haec scripfisse, testes sunt Sophronius, Suidas, Honorius Augusteduninfis. Expositiones nonnullas eiusdem in Pfalmos et in Prophetam Habacuc in codice IV. biblioth. Barberinae deprehendi, fides fit penes Allatium 1. c. p. 357. qui interpretationes plures Methodii Sidae (Sidetae) nostro tribuere procliuem se profitetur, simul profitens: "Si quis vero alium esse contenderit, [quod viro fimillimum est,] esto per me." Sixt. Methodio Sidetae in eod. Veneto Marc. XXI. (tefte cat. codd. gr. p. 20.) Methodio autem Patarorum etc. epilcopo et martyri (sec. indic. quidem p. 733.) tribuuntur scholia in Nicetae catena in Iobum, in cod. Vindobon. CCXXXI. auctore Lambecio in comment. V. pag. 135. fog. in cod. XXVII. plut. 5. Mediceo. v. Bandin, cat. codd. gr. I. p. 52. etc. Harl.]

Praeter have ab Hieronymo memorata foripta Doyor meet unerview laudat ex coque breue fragmentum producit Theodoritus dialogo 1. [aduerfus Anom. Macedon. Apollinar.] qui areantos inferibitur p. 66. ed. Lipfienf. Photius cod. CCXXXV. exhibet export five excerpta libri meel row yennow, de creatis"), in quo Methodius contra Origenem disputat, quem centaurum adpellat, quod nempe facra profanis atque Christiana ethnicis milcuisset dogmata. Vt in aliis Methodii monumentis Hieronymus nitidum ac compositum fermonem, ita et in hoa Photius elegantiam copiamque celebrat. Sub initium huius indoyns mentio fit Zevaves, quod vocabulum de ecclesia, tanquam communi Christianorum hospitio A. (Andreas) Schottus interpretatur. Magyagiras per 78 Eevenos, Ta pusizera Tris Geodore Ignozeias (indau Bavovras) µa Syuara. (Junt verba ipfa Methodii apud Photium). Hinc Methodius postea dialogo, quo palinodiam cecinit suarum in Origenem inuectiuarum, titulum praefixit Zévov tefte Socrate VI. 13. hift. (eccl.) Nam Socratem hac in re fallum exillimatit Baronius ad a. C. 402. n. 17. et Allatius de Methodiis p. 331. tamen eius fidem non adeo firmis

s) Conf. edit. Combefil, opp. Methodii, Ex fradisputare contra Origenem, contendentem: Sumi-Jus eines ty pary copy and angosdees Sey to and. de badimerie. Sint.

Hanc praccipue, sed et alis cum es connexs ille gmento sepi ros yugris pateleit, Methodium sente adgreffus eff., ita quidem, vt adftipuler fententiae du Pin I. c. p. 199. Methodius traite cette opinion

Digitized by GOOGLE

METHODIF SCRIPTA.

firmis atgumentis in dublum vocari, notatum ab Huetio in Origenianis p. 197. Valefio ad Socratem et Autonio Pagi in Critica Baroniana tom. II. p. 48. °).

Quae praeterea sub Methodii huius nomine feruntur monumenta, suspecta pleraque sunt eruditis, vel quae ad iuniorem aliquem Methodium referri debeant [Semlerus l. c. brevissime nullo argumento exhibito statuit: aliae scriptiones quaedam Methodii non sunt.]") Ll 2

o) De dialogo, Eiror, dubitauit Allatius num fit a libro meet run yennrun discernendus, er his quidem cauffis, legi in eodem libro: -- une-YADITAS MAY TE ZOVWVOS TA MUSIKOTEDA THE GOO. Sora Spyoneurs inhambarourus musymaru: adhacc opus nege vor yernvor dialogi more fuisse scriptum. Hinc deducit fententiam. "Quire fuerit tractatus hic (see yerrar) dialogue ille Xeno. Aft loco re ferures legendum est ris courses, quod iam Semlero fic videbatur in felectis capitib. H. E. p. 77. Hanc lectionem merito adlumendam effe ex iis, quas fequentur patet : - ei mapyapiras, Ta GEMYOTPEи у Зела мадумата des éganseiv. — Argumentum ex dislogi habitu sumtum fere nullum eft; etenim codem habitu indutus est liber Methodii de resurrechione. At, in hoc non occurrit nomen, Xeno. Respondeo: nec in libro de creatis occurrit idem nomen. Ideireo existimem: si Methodio auctori dialogus, Xeno, tribuendus eft, quod Socrates tradit in H. E. lib. VI. c. XII edit. Stephan. quique materiam complexus est ab adlatis in libro #. y. plane diversam (merba Socratis funt : MeSodios μεν έν πολλα καταδραμων τε Ωριγενες ύσερον ως εκ παλινωδιας θαυμαζει τον ανόρα έν τω διαλογω ώ έπεyeate Zerure) vix ac ne vix quidem dubitandum effe. Xenonem, dialogum, librum fuisse Methodii peculiarem. In hoc Methodium egregias dotes Origenis admiratum effe, testatur Socrates; fed verba: is en malundias Allatio magnae fuerunt offenfioni, (v eius diatrib, multoties excit.) omnemque illius de Methodio sententiam virgula notauit censoria; id quod practer iain adductos auctores difplicuit etiam Cauio, qui accufauit Allatium in hiff. litt. Scriptor. ecclef. quod ,,nitatur Socratis hac in re fidem pluribus cléuare, nullo interim veterum testimonio, nullo idoneo argumento suffultus." Res praecipue redit ad phrafin : us an ma-Anudine, ob quam practer alios ctiam v. c. Caef. Baronium, Dionys. Petauium, Nat. Alexandrum, Ern. Sal. Cyprian. (in adnotationib. ad Hieronymi catalog, scriptor. eccles.) consentit cum Allatio, existimans, "falium prorius elle Metho-

dium palinodiam cecinifie." Sed Socrates tantum comparate scripsit, quasi per salurudiar, Methodium, quia post antegreffam vituperationem laudauit Origenem, de hoc aliter, quam antea, sentire videri. Num reuera de his, quae improbauit in Origene, postmodum aliter fensit, ad, mirationis fignificatione? Hoc quidem indiget adhuc probatione. Hinc recte statuit Allatins ipfe: "Extulerit (Methodius in Xenone dialogo fummis laudibus Origenem.) Ideone mutata fententia errores, quos antes criminatus fuerat, laudauit? Origenes plane, licet multis deturpetur errorum notis, fuis tamen laudibus non caret. Valuis ingenio, valuit eruditione, valuit aliis. Inter paucos doctores suum et ipse locum habuit nec postremum. Gloriam fibi et famam apud suos et exteros nec non apud posteros, consequutus est. Id non negauit Methodius. / Faffus eft palam, quod erst, fed non propteres palinodiam decantauit et reuocauit sententiam et errores illius admisit." Conf. Tillemont. Memoires etc. tom. III. pp. 377. 378. Sixt.

p) Praeter commemorata et alia Methodii feripta exiiste, concludimus ex verbis Hieronymi "et multa alia, quae vulgo leftitantur." Vid. Tille. mont l. c. toni. V. pp. 143 144. Mentio fit apud Allatium nonnullarum expositionum in Plaimos et Prophetam Habacuc, quae in cod. IV. biblioth. Barberinae et catents nous et veteris foederis Vaticanis deprehensa, nomen Methodii praeferrent. -Posseninus in catalogo bibliothecae Sfortianae n. 19. citat titulum libri; Methodius epi/copus Patarorum et Martyr in Euangelia. - In bibliotheca Augustana ctiam tria, quae Methodii fint, fragmenta MSS. reperta fuille, teftis est Allatius, quorum duo, graece et latine, edidit Iacobus Gret/erus in opp. de cruce tom. II. pp. 1667. et 1671, edit. Ingolftad. a C. 1600, quorum edit. repetita est ibid. 1616. Vid. Ittig. 1. c. cap. VII. S. 3: quaeque postea latine recepta funt in tom. XII. bibliothecae veterum Patrum edit. Colon. Interim

de

000L

Digitized by

268 Lib.V. . I.

METHODIT SCRIPTA.

Non dubitem tamen Homiliam de Simeone et Anna, siue in fessum unavrigees Methodio noftro tribuere, quam primus graece et latine vna cum aliis tribus homiliis Athanasii, Amphilochii et Chrysostomi edidit Petrus Pantinus, Tiletanus, Decanus Capituli Bruxellensis, Antwerp. 1 1598. 8. Nam sub initium statim Conuiuii Virginum meminit his verbis. $\pi a \lambda ay$ inaves de deaxéev ra neel naedevias in rois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia Geaxéev ra neel naedevias in rois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia Geaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese nérev spiere dia deaxéev ra neel naedevias in tois neel avvelas supmoslois narese inferuit Bibliothecae fuae concionatoriae, ex MS. codice castigatiorem. Legitur etiam latine in tom. II. Bibliothecae Patrum Colon. 1618. [v- Ittigii tract. de Biblioth, et Catenis Patrum Cap. IV.] et in supplemento Bibliothecae Patrum Morelliano Paris. 1639. tom. J. pág. 604. Non ignoro equidem, plures viros doctos cumque his Oudinum pag. 22. spiere dia fuendam. (confer. D. Ittigii librum de Bibliothecis Patrum p. 619.) Non video tamen, qui obsectioni de Conuiuio Virginum, quod haud dubie Methodii Tyrii est, fatis faciant). [Meth. orat. in B. Virginem, in cod. Barocc. CCXXXIV. Oxon ibid. inter cod. Bodlei, nr. MMD. nr. 31. or. in unaméricae de tart.]

Homiliam

de nuncupato illorum auctore fubdubitauit Gretferus et cum co Aubertus Miraeus in auttario de foriptoribus ecclefiasticis addito ipfius bibliotheçae ecclef edit. Antuerpiae MDCXXXIX cuius dubitationis caustae monitum haud inane opponit Allatius et ipfe tertium fragmentum Method ex biblioth. Augustana descriptum omnino exhibet in fua diatriba, elogio praemisso: Fragmentum, tanto viro dignum! Sixt.

q) Perperam Beughemius in incunabulis typographiae p. 59. Methodii homilias a. 1498. graece et latine editas a Pantino, retulit inter libros ante a. C 1500, excufos. Vnam enim tantum a. 1598. Pantinus edidit.

r) Repetere hic licent es, quae Ittigius 1. c. cap. VIII. S. 1. omnino habet: "Prima quidem ex iftis homiliis (IV.) est Methodii martyris et episcopi Patarenfis, de occursu Domini et Simeonis, seu de B. Virginis purificatione, quod festum Meshodius graece The The anavendens margar advellat. quum alit unavryv vel unanavryv adpellent. Existimat autem Pantinus, ex hac Methodii homilia probari poffe, guod festum purificationis ante Iustiniani sempora institutum fuerit; quum Methodius aliquot faeculis Iuftinianum praecesserit Verum nondum liquet, auctorem huius homiliae effe Methodium seniorem, et non potius iuniorem aliquem Methodium, vel etiam alium quempiam, qui Methodii nomen fibi arrogault. Equidem praeter Pantinum Leo Allatius in distriba de scriptis Methodiorum pag, 341, hanc homiliam Methodio

iuniori, sed seniori Patareno et postes Tyri episcopo vindicat, quam sententiam etiam fouet Combefilius in notis ad Amphilochii orationem in feftum Hypapantes. At diuersam sententiam tenet Gret/erus de cruce in duo fragmenta Methodii, vbi hanc homiliam tribuendam cenfet vel Methodio patriarchae CPolitano, qui sub Theophilo et fuccessore eius Michaele confessionis gloris floruit, vel Methodio, qui successit Germano, et cutus funt homiline de cruce. Eidem sententine adstipulatur Casimirus Oudinus in Tupplemento de feriptoribus ccelesiasticis pag. 22. et 23. Vbi tamen obiter noto, quod Oudinus inter autores, qui banc Methodii homiliam Methodio seniori tribuerunt, perperam Baronium numeret, quum tomen Baronius in Martyrologio festum Hypapantes sub luftiniano institutum censeat, ideoque adfirmet, nullum vel latinorum vel graecorum Patrum, qui ante Iustinioni imperium vixerunt, sermonem in festum occursus Domini scriptum reliquisse. Cum quibus conferenda sont ea, quae monet Cane l. c. in orat. Method. de Simeone et Anna subiuncto epiphonemate: Ego certe Methodio confesiori potius tribuendam censeo. Sixt.

s) Idemque ceníui foribens meam commentat. de Methodio, nec adhue proríus aliter ceníeo, nifi forte, (quod fumi poteft,) alius quidam auctor allegationis fpecie ac modo ex foripto Methodii fat celebri fuae orationi famam maiorem conciliare voluerit. Sixt.

Digitized by **GOO**

METHODII SCRIPTA.

Homiliam eis ra Baia fiue in ramos palmarum, quam inter Chryfostomi homilias graese edid. Saulius ') T. V. p. 822. incipit: in Jauµarw ini Jauµarw. Methodio Tyrio, itidem ex MSti codicis fide Allatius adscribit. Combessitio frigidiuscula videtur, qui eamgraece et latine in suo Methodio, latine in Biblioth. concionatoria edidit ex codice régio cassigatam. Holstenius disert. de scriptis Porphyrii p. 63. voi de Methodii Tyrii opere deperdito aduersus Porphyrium disterit, addit, disertissimi feriptoris homilias nonnullas non sine publico damno in Biblioth. Vaticana latitare. Idem Lambecio teste tom. I. de Biblioth. Vindob. p. 11. prelo destinauit Methodii in occursum Christi") et Simeonis, nec non in ramos palmarum et Conuiuum decem virginum atque de libtro arbitrio: vnde constat ipsum quoque homiliam in ramos palmarum ad Methodium Tyrium") velut auctorem retulisse".

Apocalypfis siue Reuelationes, Methodii haud dubie iunioris sunt, ac diserte patriarchae CPolitano huius nominis tribuuntur in codice Hottingeri, videruntque lucem latine quidem Augustae Vindel. 1496. 4. cum Wolfgangi Aytingeri, clerici Augustani, commentario, et Basilese 1498.^{*}) cum additionibus eiusdem Aytingeri et Sebastiani Brand sue Titionis Argentinensis, et 1576. 4. et Viennae Austriae 1547. 4. cum prolegomenis et commentario Wolfgangi Lazii: et sine commentariis inter Orthodoxographa Io. Heroldi, Basil. 1555. sol. p. 387. (vbi Methodius male Episcopus Cyri dicitur pro Tyri) et in Bibliothecis Patrum, Paris. 1575. 1654. Colon. 1613. et Lugd. 1677. tom. 3. Graece et latine prodierunt in editione Orthodoxographorum posteriore Basil. 1569. sol. tom. I.^{*}) haque perperam pro avendoros habet Ll 3

t) Editio operum Ioannis Chry/oftomi, quam Henrico Sanilio debemus, proditi Etonae 1613. fol. voluminib. VIII. Laudatur merito tamquam editio caftigatifima, plenifima, eleganter litteris deferipta et praccipue rara. Sixt.

a) EA in cod. Parif. MDCLXXI. nr. 32. et in catal. Methodio Myrorum, (vitiofe forfan) pro Twrorum epi/cogo adtribuitur. Harl.

v) cui adferitur in cod. Parif. bibl. publ. MXIII. (bid. eft Methodii orat. in occurfum Christi in cod. DLIX; orat. in praefentationem in cod. MCLXXXXIV. orat. in purificationem in cod. MCLXXVI. Harl.

10) Cane observat: "Oratio eis ru Bain, fiue in ramos palmarum num Methodii sit, an Chrysostomi, non satie liquet." [Chrysostomo diserte tribuitur in cod. Mosquenfi V. in cl. Matthaei notitie codd. gr. bibl. Mosquensium, pag. 6. Harl.] Sed Methodii- tam ingenium quam servois genus referre illam, equidem non negem. Sixt.

s) Conf. cl. Panzer. A. T. de August. ed. in vol. I. p. 125. de Bajileensi, ib. p. 185. et IV. p. 239. Idem I. p. 327. (Colon. typis Vir. Zell.) f. l. Et a. in 4. habet pro principe et rarisfima, Idem IV. pag. 161. aliam edit. Reuelat. cum comment. Wolfg. Aytinger. f. l. et a. in 4. adfert et II. pag. 320. ed. Parif. ap. Guid. Mercator 1498. 4. Idem VI. pag. 196. edit. Bafil. 1616. 4. eitat quidem ex Maitt. II. p. 279. at edit. dubiam effe putat. Laudat tamen illam Lambec. comment. de bibl. Vind. IV. p. 443. Harl.

y) Latina editio Bafileenfis reuelationum Methodii a. 1498. per Mich. Furter memorata deprehenditur in catalogo bibliothecae Io. Petri de Ludwig p. 68. et in bibliotheca Vffenbachiana, append. II. p. 68. n. 189. Alia editio harum reuelationum Basileae repeuta per Mich. Furter, opera et vigilantia Schaftiani Brand 1504, obuia est in indice-suppelleffilis librar. Hessberchicae pag. 252. [Conf. cel. Panzer. A. 10m. VI. p. 178.] Titulus huius vtriusque edit. admodum discrepat 'nec non differt ab citato titulo gracco. In priori fic legitur: Methodius primum Olympiade, et postea Tyri ciuitatum episcopus. Sub Diocletiano Imperatore in calcide civitate, (que Nigropontus appellatur, vt diuus scribit Hieronymus) martytyrio coronatur; qui cum eruditisfimus esset vir: multa edidit documenta et praesertim de mundi creatione, eidem in carcers revelata, passis fuit quarta

Digitized by GOOGLE

370 Lib. V. c. I.

METHODII SCRIPTA.

Hottingerus p. 98. Bibliothecarii quadripartiti. Hic eft liber, Methodii de neuisfimis diebus ") Trithemio memorarus. In codice Vindobynenfi inferioitut: Të ev avios llarpos nuav Meθοδίε Ἐπισκόπε Πατάρων και Μάρτυρος περί τῶν Σαρακηνῶν κομ Ἐωμαίων παρατάσεως και της το Θεό βοηθάας και αντιλήψεως και περί της παντελός έκτό ξεως και άθανισμός των Eagannow, nay meet The TE noome ouvreheas. Vide Lambecium IV. p. 201. [p. 444. Kollar.] VI. p. 41. 44) 167. [378. ibique Kollar.] VII. p. 269 44) Exinde fortafis fuerunt, qui Methodio,' nefcio quam, exegein in Apocalypin Ionannis adicciplei unt, quae neque occurrit vsquam neque apud veteres memoratur. Nam quae Andreas Caelareensis in Apocalypsin ex Method:o repetit, ex eius Conuiuio virginum accepit: et quod apud Simlerum aliosque legas. Methodium in Apocalypfin exstare in Bibliothecis, Vindobonensi et Augustana, graece; de reus/ationibus "), quas iam dixi, intelligendum, quibus in codice Hottingeri Indiicitur. [Meth. martyris lib. de regno gentium atque extrem. tempor. in codic, Taurin. 1681. cat. p. 754. de initio et fine faeculi in cod. Bodlei. MMMDCL. nr. 14. et cod. Cotton. pag. 92. catal. it. pag. 116. Oxon, in coll. Vniuerf. cod. IC. Meth. Patar. de creatione coeli et terrae, ibid. in bibl. colleg. Merton, nr. 481. hift. Methodii Patar, epifc. de principio seculi, regnis gentium et fine

guarta decima Kalend. Offobris. Separatim addita funt hace : De reuelatione fasta ab angelo, beato Methodio in carcere detecto. Pofferior praefert eitulum: Methodius, olympiade primum et postea Tyri ciuitatum eps/copus, nitido compositoque sermone multà egregia edidit documenta, et praesertien de mundi creatione: que (quae) in carcere ei existenti ab angelo fuerunt reuelata: in calcide civitate que (quae) Nigropontus adpellatur XIIII. Kal. oftobris nouisfime perssecutoris tempore fiue vt alii adfirmant sub Desig et Valeriano tyrannis, martyrio coronatus Anno Domini CCLV. Verba in ytroque titulo: pracfertim de mundi creatione ianuunt, me quidem iudice, Methodii, Tyri episcopi, librum nege Tur ymnfur, coniungenda cum antegresso elogio; multa egregia edidit documenta; verba autem : sidem in carcere revelata, separatim libri contenta indicant. Hinc corrigendam existimo Allatii coniecturam 1. c. S. XXVIII. "Non alias effe puto (reuelationes quippe) quam librum de creatione mundi - " et Laue aduotationem : Reps Twy ano FUSAGENE ROSME SUMBRITHY, XAI THY MERROTHY SUM-Baireir eis to iens , Reuslationes. Ad manus queque est versio eius germanica, editionis Basileens, a. 1504, absque denominatione interpretis et loci, quo excusa ER a, 1774. vna cum 61. figuris zeneis, Agitur in his fie dictie reuelatis de venturis Turcarum fatis, de Antichrifto, de sis, quae ecclefiae imminent, rel. Alii Methodium Patar alii aluum Marine Magdal. Oxon. tefte catal, H. effe centent. Quisquis fit harum reuclationum

(vel potius augarum(auctor, certe non eft Methodius nofter. Sebast. Brand in praefat. illis praemilla inter alia profert, sibi notum esse, homines quosdam garrulos hasce revelationes nuncupare vetulae alicuius infaniam et fabulam. Attamen iple non contemnit illas, et praesagiendi artificium calculo astronomico tribuit. Interim sensu aliquo veritatis tactus conficetur "non omnia praedicta pro euangelio reputanda elle." Quod constaret. etfi Methodius fenior ipfe harum reuclationum au-Aor effet. Sixt.

z) Prophétia Methodii, episc. et martyris, de ultimis temporibus, inferibitur cod. bibl. Cotton. p. 56. catal. Harl.

aa) p. 91. vbi Kollar. notat Fabricium in cod. Pseudep. V. T. p. 436 et 440. tribuere illam Senen Methodio CPolit. patrisrchae, a. \$46. mortuo, et p. 377. vbi Kollar in nota reuelationes effe Methodii homologetae, patriarchae, vel forfan alterius Methodis, patriarchae, qui floruit circa a. 1240. Harl.

bb) p. 578. ed. Kollar. quem vide sed prophetin in illo ood. diuería eft a Píoudo - Methodii rebelationibue. Harl.

cc) fic citatur in cod. MMCLXXXXIV. colleg.

METHODII SCRIPTA.

Lib, V. c. I. 271

fine faeculorum ib. in cod. coll. S. Ioan. nr. MDCCIL. et MDCCLXVIII. MDCCCCXXV. opuscula Cantabrig. in coll. S. Bened. nr. MCCLXXX. cat. et nr. MCCCVIII. de chiliadibus faeculi nr. MCCCXXXXVIII. nr. MCCCCLXXXIII. nr. MDCXXXV. nr. MDCCCCXV. catal. ibid. in bibl. publ. nr. MMCCXVI. et MMCCXXIV. et in aliis bibl. in Britannia, Italiaque. Leidae inter codd. Vossian. bibl. Cotton. pag. 76. et 128. catal. codd. Angl. etc. Meth. de principio mundi ab Hieronymo vt dicitur, ex hebraeo et graeco in lat. conuerfus. Harl.

Chronicon. Xeovinov Basiléwv Twv and susásses nóspie Tas Të neates nvías dioiunsávrav, onus te énagos téruv dinke, nei pexel nóse o the Swis autwv Xecivos dinentos, nej év noiw téles tov Biov npesuato. Sed illud, tesse Hottingero pag. 99. 100. definit in nouissinis Cantacuzeni temporibus, h. e. circa a. C. 1355. quum Methodii Chronicon, CPolitani puta patriarchae, quem etiam Confessorem vocant, laudetur non modo a Trithemio, sed et a Mariano Scoto, qui iam medio sacculo vndecimo claras suit. [et Chronicon scripfit inde a mundo condito ad a. C. 1083. diemque supremum objit 1086.] "

Methodium in Evangelium Matthaei, non vidi, qu' memoraret, praeter Posseinum lib. II. Biblioth. felectae pag. 106. Nam in collectaneis in epistolam ad Romanos Basil. 1537. excusis, quae ex Methodio defumta esse dicuntur, sunt ex libro eius de resurrectione et excerptis a Photio servatis cod. CCXXXIV. ") [scholia Methodii in ep. Paulli ad Rom. sunt in cod.

dd) Leo Allatius de hoe chronico tulit fententiam: "Suspectum est et forte alterius Methodië fuerit, adlata caussa, quum illius non meminerint antiquiores" et Gerard. 10. Vossius in tom. IV. opp. p. 132. b. habet: Hic (Method.) quoque, fi Trithemio credimus, historicis est accensendus. Nam chronicon scriptisse ait. Quin spud Marianum Scotum fragmenta quaedam habemus ex Methodii Chronicis. Indeque etiam meminit Martisus Polonus lib. IV. cap. 4. Sed nec Hieronymus, nec Suidas, qui Methodii scripts recensent, Chronicorum eius meminerunt, vt opus isthoc alterius postit videri." Sixt.

ee) Practerea, ne quid, ad nomen Methodii Patar. spectans, relinguam intactum, tandem commemoro duo MSS. alterum Allatii cum inforiptione: Tā du άγίοις πατρος ήμῶν Μεβοδίε Πατάρων, ng in τῶ βεβλιογράφε κύρκ Λίοντος τῶ φιλοσόφε, in quo narrantur de rebus suturis vaticinis. [Atque in cod. Parif. bibl. publ. CMXXXXVII. inforibitur de gentium regno et nousifimis diebus, in cat. codd. II. pag. 134. Iam vero forfan pars fuit Methodii Patar. prophetia de Romanis et Ismaelitis, in cod. IV...et forfan ex catal. in cod. MMCLXXX de quo in cat. II. p. 459. additur valisinium versibus graceo-barbaris et inter codd.

Thom. Gale nr. MMMMMMLXXXXV. (ent. lodd. Angliae etc. II.) Method, de regno gentilium gr. Vario caim modo citatur lib in catalogis codd H.J quae vero Allatius ceu Methodio feniore indigna ipfe contemnit; alterum in biblioth. Caefar, Vindob. tefte Posseuino, quod fit exegesis Methodis monachi et episcopi in Apocalypfin Ioannis. Andr. Caesariensis in commentar. sao in Apocah.ps. mentionem inifeit practer alios et Methodis nottri, quem ducem seguntus fuerit. Sed vel en alio libro Methodii, c. g. Conviuie decem Virg. (in quo tautum ex spocalyps pericopes leparatae interpretationem legimus,) hauserit; vel Methodius monachus et episcopus non est Patarensis. Expofitio dictorum quorum dam spostolicorum, a Photio Inppeditata, ex libro Methodii de refurrectione est depromte. Tillemont, Memoires tom, V. part. III. pp. 142. 144. et pp. 393 - 396. n. VI. VII. Sixt. [In cod. Vindob. CLXXIV. perperam tribuitur is commentar. Methodio Monacho, in cod. CLXXV. male Origeni; reche vero Andr. Cassareens in cod. CLXXII. v. Lamb. comm. IV. pag. 401 fqg. et Fabr. B. Gr. VII. v. 791. ed. vet. Later codd. Voffianos funt excerpta ex Methodio et patribus eccl. de Amichrifto. Harl.

Joogle 7

Digitized by

272 Lib. V. c. I.

cod. Vindobon. XLVI. teste Lambec. comment: III. pag. 178. feq.] scholia in epist. I. Paulli ad Corinth. disertis verbis in τë περί ανατάσεως λόγε in cod. Medic. XIX. 3. plut. 8. teste Bandin. cat. codd. gr. I. p. 363, qui etiam pag. 90, eum in expos. saccept. et pag. 254. in florileg. sententiar. citari notat. Marl.]

[Tantum de scriptis Methodii Tyri quondam episcopi, qui laudatur ab aliis tamquam eximius veritatis diuinae testis et vindex, culpatur ab aliis tamquam haud leuiorum errorum Sed disquifitio huius caussae ab vtraque parte non est huius loci, cum qua cohaeret diiudicatio edfertionis, scripta Methodii, in primis eius oumoonov, fuisse interpolata. (Vid. Schroeckh K. G. P. IV. pag. 431.) Quaedam huius momenti in medium propolui in mea commentat. de Methodio etc. Ex iis, qui Methodium culpant, sunt: Dallaeus de vero vsu Patrum pag. 265. Hustins in Origenianis lib. II. cap. 3. S. 6. Basnage annal. tom. II. p. 465. Gottfr. Arnold in der Kirchen - und Ketzerhift, P. J. lib 3, c, 3, 6, 3. Schrockh K. G. P. IV. pag. 430. al. Iis, qui laudant et defendunt Methodium praeter Epiphanium, Photium, Leomem Allatium, accentendi funt Georgius Bullus in defensione fidei Nicaenae cap. XIII. §. q. 10. 11. du Pin Biblioth. tom. I. p. 198. 199, Tillemont Memoires T. V. P. III. pp. 138. 139. al. Equidem Methodium sua laude non privandum esse censeo, eiusdem errores autêm non excuso. Hac via media iuit etiam Io. Fr. Cotta in libro: Versuch einer ausführlichen Kirchenhift. des N. T. P. II. pp. 1100, 1101, 1102, Methodius explicationibus Origenis allegoricis opposuit interpretationes acque allegoricas, quod vere monuit Henke in libro: Gefchichte d. christl, Kirche period. II. §. 19. sed praeterea pluribus huius adsertis stabiles quoque opponit ille sententias. Methodius suit vir pius et grauis, quam laudem ei merito tribuit Moshemius in inflitutionib, H. E. maior. faec, III. P, II. c, 2. S. 7. attamen iplum iure laudatum nonnunguam etiam humani quid passum esse contendo, Sixt. [add. I. G. Walch. H. Ecclef. N. T. p. 1045 et 984. Iqq. Opuscula Methodii edita funt in Gallandii Bibliotheca graeco-latina veterum patrum etc. vol. III. pag. 670. feq. Harl.]

XXX. Alii Methodii.

Methodius, Presbyter Hierosolymitanus, cuius Homiliam integram in festum Hypapantes editurum se promisit Allatius pag. 34. ad Eustath. in Hexaem.

Methodius. [Thessalonicenfis graecus] Arch: Episcopus Pannonienfis Ecclesiae [antea monachus in coenobio CPolitano secundum regulam Bussii Cyrilis conterraneo. S.] Apoliolus Slauorum su Morauorum, Bulgarorumque ab a. C. 863. [aut circa 859.] et qui Worsiouium primum Bohemiaeducem ad Christi facra perduxit circa a. C. 894. [v. Hottingeri H. E. faec. IX. sect. III. p. 657. S.] De eo: Acta Sanctor. IX. Martii. Baronius tom. X. Annal. Antonius Pagi in Critica Baroniana tom. III. et Io. Georgius Stredowsky in facra Morauiae Historia fiue vita SS. Cyrilli et Methodii, edita Solisbaci A. 1710. 4.⁴) In Epithola 195. Iohannis Papae VIIL scripta A. C. 878. Romam

f) Conf. Hiftorische Untersuchungen der Frage: Ward das Chriftenthum in Böhmen von Methud (its enim nomen suit contractum,) nach den Grundsitzen der griechischen oder latein. Kirche einge-

führt, von Chrst. Sam. Schmidt, Lipfiae 1789. 8. Is vero difputat aduerfus Dobuerum, contrariam tuitum fententiam. Hart.

Digitized by Google

ALH METHODH

Romann citatur hic Methodius nationem redditurus, quod cantaret Miffas Slavica lingua. Etiam SS, literas Methodii et Conffantini, fiue Cyrilli, [loco nominis Conffantini, a Rom. Pontif. nomen Cyrilli accepit. S.] Itudio in Slavonicam linguam translatas effe plerique tradunt. Vide Ufferium de Scripturis & Sacris vernaculis p. 118. 371. feq. et Iacobi le Long Bibliothecam, Iacram patte 2. pag. 342. feq. edit. Lipfienfis. Sane ex eiusdem Ioannis, papae, Epiftola 247. conftat, illa actate facros libros Slavonica lingua exflitiffe et in facris coetibus lectos fuiffe. De facris libris, Slavonica lingua face. IX. lectis, v. etiam Papebrochium in propylaco ad acta Storum Maii, p. 137. fq. & in paralipomenis pag. 70. [quod confilium Rom. Pontifex in malam rapuit partem latini fermonis v/ui, dum facra celebrarentur, infilins, Methodium quoque cum Cyrillo huius cauffa Romam arcefivit, vbi de quaeftione: ptrum inter facra publica fernonis idiomate, curque genti proprio, vti liceat nec m? tam dim diffuntatum eff., vfque dum pro Methodio et Slavis diffutatio finita eft. S.]

Idem videtur elle Methodius Monachus, quem artis pictoriae peritum et descripta graphice iudicii extremi imagine principen Bulgarorum, Bodorum, (Bogorim) permouiste, vt, superstitione ethnica eierata christianam religionein amplecteretur, narrant Cedremus p. 443. et "Theophanis continuatores.

[V. Spittleri Grundrifs der Geschichte der christl. Kirche period. 3. S. 5. Cyrillus, Romae mansurus, Methodio suo munus Archiepiscopi tradidit, quo hic per aliquod tempus sunflus quidem est, tandemautem, crescente persequationis periculo, Roman se contulit ibidemque in state spitter substate sub-

Methodius [e Sicilia oriundus] Confessor ⁶⁶) et patriarcha ab a. C. ⁸⁶) 842. CPol. a. C. 846. d: 14. Iunii defunctus, imaginum propugnator, ¹¹) cuius vita, ab Anonymo auctore feripta graece cum Allatii versione & Henschenii Analectis, legitur in Actis Sanctor. T. 2. Iunii p. 960. seq. Vide etiam Baronium ad Martyrolog. Roman. 14. Iunii, vbi Methodium, Patarensem, a Tyrio perperam dislinguit. Effigiem eius exhibet Goarus p. 126. ad Euchologium. De scriptis eius videndus Caueus, cui spicilegii in vicem addes, quod Encomium S. Agathae, virginis, latine ex Leonbardi Ponte versione editum est latine a Combessifio in Bibl. Concionatoria et a Bollando ad V. Febr. et graecum exstat MS. in bibl. Veneta S. Marci scamno 29. cod.π. λογ. 5. atque incipit: ἐπειδή με το βαυμα προς το λέγειν ζγέειςε. Vitam vxoris S. Theophanis Hegumeni & Confessoria a Methodio scriptam testatur auctor vitae Theo-

gg) Confession nomen accepit, quia nullo modo potuit adduci vt imaginum caussiam desereyet et potius ab imperatore, Michaele Balbo, in vincula se coniici passus est, quam vt a propugnando cultu illarum desisteret. Qui vero postmodum ad eum fortunae gradum peruenit, vt dignitate Patriarchatus Cpositani ornaretur. Sixt.

his) Anton. Pagi ad a. C. 847. n. 17. [in cod. Vindob. CCXXXXVI. n. 7. funt tres versus iambiei Theodori et Theophanis ad Methodium patriarcham, et totidem verf. huius ad illos, quos publicauit Lambec. V. comm. p. 248. Harl]

ii) Atque Methodii Πωτροάρχε Κωνσωντονωύλουο (in indice:) in textu vero: ἀρχωκισκόπε Κωνσωντονεπόλεως τῶ ὑμολογητῶ λόγος περὶ τῶν ἀγίων ἀχόνων legitur in collectione oratt. facrarum, in cod. Mosquensi. v. cl. Matthaei notit, codd. gr. bibl. Mosquensi. v. cl. Matthaei notit, codd. gr. bibl. Mosquensi. v. cl. Sub imperatore, Michaele, Methodio patriarcha, celebratur synodus CP. vbi confirmatum eft syn. Nicsenae II. decretum. v. Montfauc, bibl. Coisl. p. 102. add. p. 86. Harl.

Digitized by GOOGLE

Vol. VII.

Mm

274 Lib. V. c. I.

Theophanis apud Henschenium in Actis sanctor. ad 12. Martii. Canon fin confitutio ac diaruntors poenitentialis de iis, qui abnegarunt, per diuerfos modos et actatis, [gracce in c. Galei nr. MMMMMCCMXLIII. 'cat. II. p. 185. gr. in cod. V indobon. CCXLV It. 3 v. Lamb. V. p. 251. in cod Medic. VIN. nr. XL. plut. IX. v. Bandini cat. codd: gr. I. p. 400: - in codd. Parif. bibl. publ. MCCCXXXVI. & MCCCLXXII. fragm. in cod. Baroce. Cl. Zondini In bibl. Su nen/i nr. MMMMLXVIII. ordo de iis recipiendis, qui vario modo & viniti actate abnegaront et bis oratio pro iis, qui redeunt ad ecclessiam. in codd? Corslin. CULXXI et EXII. Montfanc, bibl, Harl.] latine ex Herveti versione exstat in adpendice Balfanionis p. 88. fegg. & in Biblivithecis' Patrum, Paril. 1515. 1589, 1654. & apud Baron. ad'a. C. 842. nr. XXI. graece vero & latine in Euchologio Goari p. 876. qui huie Methodio iffami vindicar. notasque addidit: p. 886. Yeq. In eadem Balfamonis adpendice p. 68. occurrit etiam latine Merhodii Canon, Ine constituito de segregationibus. Monachorum Sinditarum. - [Ex Methodii patriarchae aphorismis afcetarum Studitarum est fragun. in collect. quadam locorum communium alegticorum etc. in cod, Vindob. CCLI. v. Lamber, comm. V. p. 324 Iqu. 377. Iq. fragm. in Niconir collectan. v. Montfauc. bibl. Coisl. p. 198. & factors w. indic. Harta Homilia in eos, qui dicunt, quid profuit finus Dei crucif xus? et ad eos, quos spudet renis Chrifti, fiue bina potius ex illis fragmenta, quae grace et lavine Greeferur in Opere de Cruce edidit, exflant etiam latine in bibl. Patrum Colonienfi T.XV. A. 1622 et in fupplemento Parifiensi A. 1639. T. I. p. 835. 44). Tertium habes apud Allatium pag. 349. de Methodiis Enromium Dionyfi Arcopogitae. Codices quidam male tribuunt, nefcio cui, Metrodoro: nam Methodio vindicat Anaftafius Bibliothecarius epifiola ad Carolum Calvum, quae subsicitur Hilduini Areopagiticis apud Surium ad IX Octobr. et Flodoardus III., 18. vbi inter Hinemari Icripta: de Palfione S. Dionyfii a Methodio CPol. graece dictata, et ab Anaftafio Rom, fodis latine scripta. Encomium illud non ex antiquior bus monumentis, sed ex Hilduino, ve viderur, maximum partem repetitum, Perrus Franciscus Chistetius etjam fune diff. de Dionyfio Areopagita inferuit. Parif. 16-6.8. Idem cum Petri Lansfelii versione latina primum lucem vidit in editione operum Dionyfii Lans eliana Parif. 1615. fol. Apud Hottingerum MS. fun: το άγιο Μεθοδίο πατειώεχο πεεί των από συσάσεως κόσμο συμβάντων και των μελ-Aovrav our Baiver eis to Efis.") Falluntur gitor, qui vel Chromicon vel Reuelationes Methodio Tyrio tribuunt. Confer Hottingeri Bibliothecarium quadripartitum p. 98. 99. et quae supra in Methodii, Patarenfis five Tyris, fcriptis notaui, Fabr, [Sunt, qui hune Methodium auclorem orat, de Simeonis et Annae occursu et de Deipara et in ramos palmarum esse velint. -- Plura de illo Methodio, Sycaeufano, eius fatis, sacpe tristibus, et scriptis, a Fabricio tam memoratis, quam omithis, collegit Mongitor. in bibl. Sicula, tom. If. p. 66 - 69. Harl.

Methodius iunior, a.C. 1240. per mm) trium menfium fpatium Patriarcha Cpolitanus, ex illis,

qui

14) In bibl. Augustana Vindel. funt, tefte Reifero, (cat. p. 25.) tors codd. Methodii, 1) adutatus cos, qui Christi aduentum in carnem Eliae negaut profuiffe; 2) de filii dei incarnat. et passione; 3) advers. equ, quos Christi crucis pudet. Hark.

1) In cat. codd. Angl. et Hib, I. p. 52, citatur

inter codd. Laudi Mothod. de V., primis milleneniis annorum et quid continget in fine facculorum, ibid. in cod. Bodl. MMDQCXXXXVI. libellub propheticus. Harl.

mm) Vide Georgii Acropolitae ·chronicon poj. 133.

Digitized by Google

PARCHELAUS.

Vol. , Ver 9, 1262

quisab Ephraemo, chronologo, apud Allasium de confonta vicinsque esclessar p. 725. relotum tur extra CPolin, patriarchatu functi.

> Μεθόδιός τις אשן μοναχός אשן שטידער, Μονής προεςώς τής Υηκίνθε τότε.

Fabric. Num livius, an sequentis Methodil, patriarchae, duo aenigmats triffichis iambicis in cod. Flor. Medic. X. plut. 5. fint. cum Bandinio in catal. codd. gr. I. p. 39. ignoro. H.

Methodius, qui feripfit de miraculis S. Nicolai, Myrenfis in Lycia episcopi, graece MS. in Bibl. Colbertina, incipit: xader nuas a Deinar aguatar meoagnisai. "") Latine typis exculam tellatur Boronius ad a. C. 326. n. 86. Vidille illain fe negat Tillemontius nota 1. ad vitami Nicolai T. 6. memor. hift. ecclef. parte 3. p. 955. Si recte memini, exflant in Bonini Mombritii Actis Sanctor. quae iain milii non funt ad manus.

Methodius Monachus, circa a. C. 1270. de quo Acta Sanctor Februarii T. I. pag. 602. feg. Hic occasione schismatis CPolitani, (quo alii tosephum, alii Arlenium, patriarcham, sectabantur,) Icripfit libellum, adhuc ineditum et Ailatio de Methodiis p. 383, memoratum, quo exemplia, ex hilloria ecclelialica adductis, probauit, populos non debere feiungere fe a fuis praefulibue, eili infulle depolitorum luccelloribus, modorde fide r ete lentant. Incipit: Iseov dis magaityσχμένε τε μεγάλε Γεηγορίε τε Θεολόγε του θρόνον Κωνσαντίνε πόλεως και άναγωρήσαντος. Aliud eiusdem argumenti fcriptum, nefcio quo auctore, graece et latine vulgauit Humfredus Hody Oxon. 1691. 4. quod editurum le promiferat Cotelerius III. monument, ecclelier graecae pag. 645. Illud Icriptoris, Nicephoro Callifto antiquioris, effe, iple deinde Hodyus agnouit, vi infra in Nicephoro dixi.

Methodius Grammaticas, frequenter laudatus ab auctore magni Etymologici.

[Methodii Sidetae scholia in Iob. v. supra ad. nr. VII. Harl.]

Omitto recentiores, vt Methodium, quem de ortu et occasu imperii romani elegani libello fapienter admodum differuiste feribit Naudaenr in Bibliographia politica cap. 7, Fabr. In bibl. Coistin. vbi pluss Methodiorum iveriorum feripta aut fragmenta occurrunt, Iec. Montfuncon, bibl. Coist, p. 201 in fin. cod. CXXIX. legitur, Tëro To BiBalov nyogara iya Mago-Jios jepouovaryos - iv erer (... v (a. Chr. 1542.) - ibid. p. 140 et 318. cat. funt epillolae Theod. Studitae ad Methodium Abbatem et p. 325. eiusd. Studitae ep. ad Methodium Solite. rium. - Methodii epifc. Philipp. et mariyris fragin. in Eclogia etc. cod. Conlin. CCKCIV. font all Montfaus. p. 412. bibl. Coilin. Hart.

XXXL AR OHELAUS 1) Carrharam *), celeberrimae in Melopotamia vibis epilcopus, in eadem

MGCCELXEL exftat; fed in cet; codd. H. p. 326; adferibitur Mehodio, patriarchae CPolitano. Harl.

Bibl. p. 246 cum paulo ante p. 243. recte eum Acchelai nomine laudasset. Keil.

a) Ita enim pto corrupto, Knezugur. Kulza-1) Quem male Archilechum vocat Ciacon, in per vel, quod prozime accedit, Kayxagur legen-

Digitized by GOOGLE

eadem vrbe atque deinde in Diodoride, vico²), di Jputationem fisbuit, imperante Probo, circa⁴) Å. CHRISTI 278. cum Manete, fiue Manichaeo, qui exinde a regis Perfarum; ex cuius vinculis le proripuerat, militibus comprehenfus, non quidem propter haerefin, fed quod filii Regis morbo mederi cum recepiflet, mortem eius accelerare effet vilus; crudeli fupplicio affectus et vivus excoriatus fuit, de quo Epiphanius LXVI. 12. Alta illius di/putationis Archelaus ipfe confignaute rat Syro fermone, ³) quae translata in Graecum iam Hieronymi aetate ferebantur, vt ipfe memorat c. 72. de S. E. Graecas verfionis auctor fuille videtur Hegemonius, io tais Agxedas medis to Massization avtilovias yea vas, tefte Heracliano, Chalcidenfi epifcopo, apud Photium Cod. 85. ⁴) Nifi dicere malimus, hunc in epitomen redegille Archelai acta, atque illius modo Epitomes latinam veterem verfionem ⁵) ad nos peruenifle, quod exinde colligit Clariff. Zaccagnius, quoniam in hae non leguntur, quae ex Archelai difceptatione eum Manete profert Cyrillus Hierofolymitanus Catechefi VI. et quod p. 68. st 100. auctor horum Actorum ab Arche-

and the second
dum apud Epiphanium, Socratem, Petrum Siculum, Photium, cuius libri IV. contra Manichaeos MSS; exitant in bibl. Iohannea Hamburgenfi ahosque. [Its quidem, praceunte Zagagnio in Praef. ad Monum. vet. ccclef. graec. ftatuit nofter. At hanc. Zacagnii fententiam minime probari poffe, omninoque fuisse urbem Ca/car vel Carchar di-Cam, in qua fodes episcopalis Archelao fit adlignande, primus oftendere inftituit Aftemanius in bibl. Orient. tom. I. p. 555. quem secuti deinde funt Le Quien in Or. Christ. tom. II. p. 1002. et Beausobrius in histoir. de Manich. Vol. 1 p. 138. k qui, quanquem pluribus adhue hane Affemanni fententiam aditruere fluduit, tamen ex hac. ipfa etiam re primarium aliquod argumentum reestit quo aver las Actorum difputationis, ab Archelao cum Manete babitae, impugnaret, quoniam vrbs ista Cascar non in Mesopotania, in qua disputatio illa habita fuisse dicitur, sed Chaldnea potius sita noque Romanae, sed Persicae ditioni subiecta fuerit. 'Huic vero iudicio eius, narrante quidem Gallando in Proleg. ad Bibl. P.B. To. III c. X/II. p. XI.V. poft sepagnauit Aug. Ant. Georgius, dum in Alphab. Tibet. Rom. 1762. 4. edito p. 363. vrbem istam Caschar omnino Mesopotanie viudicare. ftuduit. K.] Vrbis, fub Valeriano et Galliquo nuper expugnatar, inchinit Atchelaue p. 40. edit. Zaccagnii.

2) E quo vico Auctor libell. fynod. c. XXVIII. 9. 193. ridiculo fane errore facerdotem quendam Manichacim Diodoridem confinxit. Keil.

b) Vide clariff. Zaccagnii praefat. ad monumenta Vetera, [itemque Braulobrium J. I, p, 119, feq.]

3) Id quanquam argumentis aliquot non omnino contemnendis adstraere conatus fierat Zucagnius in Praef. iam laud. tamen, cum folo Hieronymi teftimonio nitatur, neque.vllus feriptorum fyriaco. rum vel Archelai, vel disputationis, ab illo habi, tae, mentionem aliquem injecerit, non absque omni profecto caufa in dubium vocauit. Beaufobrius I. 1. p. 132. cumque eo Semlerus in Introduff. ad Polem. Baumgart. To. 1. p. 270. Neque slienum ab eadem opinione fe profession eft Lardnerus in: Glaubwürdigk. der evangel. Ge-Schichte Part. II. Vol. III. pag: 356 Quicquid fuerit, hoc faltem certo certius conftat, latinams huius disputationis versionem non ex syriaco, sed graeco textu expressam esse, cuius rei fi quis arguntenta cognoscete cupitt, fat multa reperiet apud Zaccagnium I. I.: Keil. 15 15. 710 -Cit.

4) Hace ipla tamen verba cum naclorem magis, quam interprotem fignificare videantur, pon temere profecto Hegemonium illum pro auetore horum Actorum habendum elle fatuit Beaufobrius I. I. pag. 132. Keil. State of the state of the state 5) Quo tempore bacc versio, Hieronymo aperte adhue ignota, facta fuerit, non poteft quidem certo definiri; attamen ante fec. 6tum aut sti faitem partom politeinam cafu non situille, inde colligit Beausobrius I. I. Differt. Prael. p. 6. et p. 130. quod Augustinus, et Leo M. nullam eius notitiam habuiffe reperiantur. Ante septimum tainen for. cam fam fuiffe compositani, Zudcagnius quidem 1. 1. inde probabile fibi reddi defendit. quod in laudaudis scripturse locis Vulgatam editionem, quae fec. ifto per Occidentem pallim fucrit recepta, non lequatur. Keil,

Digitized by Google

Archelao fe diffinguit acdiverfum innuith [ffis ipfis vero alisque plurious de caulis omnem ho-Tum Actorum fidem arque auctoritatem infringere Auduit Beaufobrius 1.1. lib. 1. c. XII- et XIII. p. 129. 19. et Bibl. Germ. & XLII: p. 34. 19. qui narrationem istan fabulain este iudicat, quarto lec. a Grättulo ftodané ex veris partin fictisque trumpribus, partim ex ingénio etiam contextams chius lentelitiae ve fautores nactus ell Lardietum, qui f.4. p' 375. /q. novis adeo eam argumentis Confinitive Indivit, Baunigattenium m: Nachr. von merker Buch. Vol. II. p. 444. arque Semt lerum 1. 1. aliosque plures, ita aduerfarios eriem habent Aug. Aht. Georgium 1. 1. pag. 342. Ja. et in Praef. Part I. praemilla, pag. XLI. atque Travalam in Stor. crit. delle Vite degli Kref, To, K. 199 225. feg. Mediam vero inter verosque viam, quam Moshemius ex parte Jam praciucrat in Company de Rebus Chriff, ante Confant. M. pag. 729, ingressius ell Chr. Guil. Franc, Walchius in: Hiftor der Kozerey. Nol. 1. pag. 718. feg. dum disputationem quidem alkquam ab Archelao cum Mancte habitam fuiffe, haec vero acta pro genuinis difputationis illius actis minime habenda effe defendit.] · Porro duos libros contra Manetem, h. e. Acta dilputationis, in duas partes tributa, ab Archelao millos effe ad Tryphonem), Diodoridis (qui in agro Carrhentis views erat) presbyterum, teltatur Epiphanius LXVI 11. [in quem locum vid. quae leite oblequarunt Caveus in Hiftor, litter, for ipit, seclef, Vol. I. pag. 144. et Zaccagnius in Praif. [and.] Infigne fragmentum Actorum difputationis cum integra Archelai ad Diodorum Epifola ex veteri versione latina edidit-Henr. Valefus notis ad Socratem 4) pag. 197-203. ex Codice MS. monafteru Bobienfus, qui nunc est Mediolani in Bibl. Ambrosiana. Communicaverat hoc cum Valesio Emericus Bigotius, qui sub extremum praesationis ad Palladium de vita Chryfollomi tellatur, fr. comparando Graeca Epiphanii, guae haerefi LXVI. 25-31. ex Archelao retulit, [P] ponnullos locos in graeco gorrexifle, plures in latina vertione, voluifleque gracce et latine edere, ve ex collatione appareret, quanti faciendae fint antiquae verfiones et quantum vtilitatis ex illis redundet, fed postea duxifie fatius relinquere ea his, qui novam Epiphanii vel Socratis editionem adgreffuri effent. Interim egregie hane spartam ornauit dofillimus vir Laur. Alexander Zaccagnius, praefectus dignissimus Bibliothecae Vaticanae, qui Rom, 1698, 4, in collectaneis) manumentorum veterum ecclefiae graeces et latime primo loco pag. 1-102. non modo acta Archelai cuni Manete longe integriora latine edidit ex Cod. MS. Cafinenli, ad Bobiensem et Cafanatensem subinde emendato, sed etiam, graeca ex Cyrillo Hierofol, et Epiphanio suis locis, atque eruditas notas suas addidit, locagne Veterum atque praefationem doctam praefixit, [Ex hac antem Zaccagnii editione eadem Acta vna cum notis iis subjectis praemissaque praefatione past infe Fabricius recudenda curauit in Spicilegio Pa-Irum fertii Jeculi, quod tom. posteriori Operum Hippolyti, Hamb. 1718. Fol. edit. Iubiunxit, inde a pag. 134 - 195. idque ipsum post denuo secerunt Io. Domin. Manfi cum in Supplem. Concil. To. I. pag. 13. fq. tum in Nov. Collect. Con. il. To. I. pag. 1129. fqq. et Gellandus, qui eadein Acta adiectis, praeter Zaccagnil notas, fuls etiam animadverfionibus quibusdam repe-

Mm 3

c) Tryphonem vocat Epiphanius et Photius. Sed in Actis Archielat p: 68 et 80. appellatur Diodorus.

New AND SECTOR

d) Socrates ex Archelai difceptatione cum Masiete affert quaedam 110. I. hift. c. 22. Caeterum aliud agentes Benedicimi feripferunt in nons ad S.

Mibrofium T. 2. p. 699. Manichaeum deliramenta fus ab Archelao matuatum.

e) De aliis S. Ephraemi, Gregorii Nyffeni e Euthalii Sulcentis foriptis, in hac collectione comprehentis, infra, fuo loso.

Digitized by GOOGLE

278 Lib V. 6 1.

DIONYSHIG ALEX.

. N. Wol. Y. VP. 136

tiit in bibl. P.P. tom. Ill. prg. 569 frg. prachationenque a Zacragnio, in: practice Prolege. eiusdem tomi cap. XVII. inde a pog. XL. inferuit.] Quanquam longe, vt dixi, integriora haec Acha funt, tamen et ipfa in fige mutila et vel librarii vel Epitomatoris fasidio, subinde decurtate effe videntur, a [Casterum Archelaus hic laudatur etism inter Auctores in marging Catenae cuiusdam graecae, f. Epitomes Expoliționis SS, Patrum aliorumgue Icriptorum eccle fiasticorum in Euangelia Matthaei, ¿ Lucae et Johannis potatos, teftesquidam Lomberio in Commentar. de bibl. Caef. tib. 111. sod. X.L. pag, 162. edit. Kollar.]

XXXII. DIONYSIUS: ex ethnico Chriffianus, Origenisque auditor, atque inde circa a. C. 23% polt Heraclam Catecheleon magilter ac denique circa a. 248. epifcop. Alexandrihus, abno Gallient duodecimo (CHRISTI 265.) definictus, de cuios magni viri vita et l'criptis non repetain, quat Tillemontius tom. IV. memor. hift. gechf. part. II. pag. 556. fq. et Caueus in Patrum With Tp. 280.] atque in historia litteraria [tom. I. pag. 124. Iq.] observarunt, fitemque Sam. Bastragius in Annal, polit. eccl. tom. Il. pag. 337. et lac. Basnagius in histoir. de l'eglise. 1. 11. c. s tom, I. pag. 68. feq. Theod. Ruinartus in Alter prim. Martyr. pag: 151: 14. Ceillier in hilloit. des Aut. ecclef. tom. 111. pag. 241. Jq. loach. Hent. Offermeyer in Differt. hift. de Dionyfio Alexandr. Epifcopo, Roffoch. 1736. 4. et Nath. Lardnerus in : Glaubwilirdigk. der mang. Gefch. I. I. cap. XL/II. to. H. part. II. pag. 520. [q.] Tantum notabo, 1) Commentarios in Dionufum Pleudo Areopagitam falso tribui huic Dionysio, 1) de quibus supra 6. 6. dixi. 2) Nec tamen suppositam *) illi videti, fed potibe genuinam eins effe Epiftolam da Paulum Samolaten/em et responsionein ad decem eius propositiones, licet eam reliciaht viti doctifinit Valefius ad Euleb. pag. 155. feg. Elias du Pin. t. I. pag. 516. Guil. Caneus, alique!) eliam Hafduinus ad Epiflolam Chryfoftomi da Caefarium pag. 19. qui Eutychiano alicui tribuit. fitemque Pagius, qui in Crit. an. CELXIV. n. III. ab ignoto quodam episcopo, eadem cum Dionysio actate viuente, eam fcriptam effe defendit, quam tamen feutentiam refutare fluduit Sam Basnagius in Annal. polit. ettlef. all an. CCXLFII. n. FII. polt veroiterum confirmauit Moshemius in Comment, de rebus Chriftian, aute Conflant, M. p. 707. Ad Fabricii autem, ipfr Dionyfio epistolam hanc adleribentis, partes tranherunt Garnerius in edit. Opp. Mar. Mercat, tom. II. p. 309. et Feuerlin Differt, laud. S. XI. pag. 37. [99.] Primus cam edidit Francicus Torria nus vertitque latine et notas addidit, praemisio Catalogo deperditorum Dionysii Operum Rom. 1608. 8. unde recula in bibl. Patrum latine Parif. 1654. 1. XI. Colom. 1618. et Luga. 1677. 1. 111. gracce et lat. in auffario Ducatapo Parif. 1624. 10m. P. et in Conciliir Labbei t. I. pag. 849. · · · · · · · · · · · · a el querrer a

f) Commentitia funt Dionyfii Alex in Diony. fuin Corinthium scholia, Halloixio memorata. Vide Pearfonium part. I. Vindic. Ignathi t. ro.

at lo, D

g) Vide Tillemontium nota VIII. ada Mitam Dionyfii Alex. et Stillingfleeti vindigation of the Doctrine of the Trinity p. 35.

5) Quorum nomine recitarunt Inc. Guil. Feuerlin in Diff, de haerefi Pauli Samof. e /04

Centry, 100×7 gmentis feriptorum ipfius et testimoniis, Patrum Antiochenorum, (Goett. 1741. 4.) §. XII. itemque Chr. Franc. Guil. Walchius in: Hiftor. der Kezer. Vol. II. pag. 123. Keil.

- 31 ACT -

7) Latine cham edita eft a Clariff. Montfauegno inter S. Athanalii opera, vt notavi p. 314. in Athan nalis scriptis, num. 87. Fabr. ubi tamen legenda fimul funt, quae de authentia epistolae in Moniso, ei praemisso monuit idem Montefalconius, Keil.

Digitized by Google

Yol V. b. 261P264

DIONYSIUS ALEX!

Lib. V. c. I. 379

fibinque Mahlir tom. I pag tozo. 14 101 3) Epifelan de volur estone Dominica et Paychalis P iriunii termino Editam elle latine a Theodoro Peltano S. I. Ingolfad. 1880. 8. vna cum Victore Antiocheno, et a Francifco Combelifio in bibl. Concientatoria : perperantique hanc apud Lab. Bebur et Tillemomtom diffingur ab Epistola Canonica da Bailiden, episopum Penapolitanom, dine laepius 2 diffi eff latine lenni Ballahonis commentario ex Herteri verfiote et im bid. Pa truite, 24 gelete 2 Clatine tom: 1. 2 out Lubbe pay. 331 et inter Epillolis SS: Patranp Camp bicas dum Bunarae HB. Mainofits commentatis, Parif. Et Oxoniae velgates, Titemque in Gatt. Reveregi Pandett. Canon: tom. H. rag. i. et Gallandt bibl. PP. Vol. 411. pag. 501. Jug. Sen. manice exhiberur ettatn'in Roesleri Bilioth, der Kirchent, Vol. IV. pag. 258- feq. Hanc tamen Dioriylir epillolam in numerom patchalium minime elle referendam, iuremonuit Chr. Frane. Gan Walth, of m. PF. de epiftoll' Patriarch. Alexandr. pafthalibus (Goett. 1776:4.) pag. 6. K. 4) Epifenar dull quas veluti meditas fub Dionyfir nomine MSS, in bibl. Caefarea exitare te-Hafur Lambecius III. pag. ig. Tpag. 38. Roll.] effe inter epillolas Ifidori Pelufiotae editas. J. 39. et PHY 218. ut Clariff. Calueo [Hiftor, litter. feript. etthef. tom. I pag. 126. et Kollario in Not Lubiecta.] notatum 5) Apud Eulebic m VII. 26. Hill, vbi librorum quatuor Dionyfii Alex. ad Dionyfium Rom Sedderfills Sabellium mentio, (eheyys kay artohoylas") vocat Administration Valefronti verba: exercipe Aleviole, male reddere: gentili fuo, pro cognomini fuo. 169 De indem libris intelligenda haec Heronymi adue fus Rufn. Dionyfium, Alexandrinae vebis epifcopun, virum erudit [[Fnum, undair voluminibus di/putantim aduerfus Sabellium in Arianuts adgina delabit." Vnde foilt Arii dicitur Gennadio c. 4. dogm. ecclef. Recte tamen de CHRISTO Tedlille; docent Bulfils in defenfion fdei Nicaenae [Sect. II. c. XI. p. 231.]; Baronius Martyrobg. ad 17. Not. et Steph. ie Moyne World ad Varia Satra p. 235, feq. ?) Arque ismolini eum ab unpacto Arianismo defendir S. Athanalius fingulari Apología pro Dionylio scripta, quae adhlic exfrat [Opp. tom. I. pag. 243 - 202. edit: Bened cuitisque epitomen dedit 10. Sel. Semlerus in Introd. Polem. Baumgart. praemiffa, Vol. 111. S. 74. pag. 7. feg. itemque Roeslerus ju: Biblioth. der Kirchenu. Vol. II. pog. 375. Sqq.] et ex illo Facundus X 5. licet S. Basilius Epift, 41. [al. XI. Opp. ton. LII. page on edit. Bened.] infum dum nimis Sabellio inflat iucautum contrasio errore abreptum effe fcripfit. 10) 73 Ex libris meei. Ovoreus, quoruna Eule-1.22. 1.1. 1. bius

5) Eodem nomine utitur etiam Bafilius de Spir. S. c. 29. Hoc autem nomine propierea inkripti fuernnt hi libri, quoniam aduerfus illorum criminationes in iis, la defendit, qui cum in superioribus epistolis, aduerfus Sabellium scriptis, nonuulla cum doctrina publice, probata param conquenientia protulisse apud Dionysium Romanum accusaveraos. Quod vero Sandius de Joript, eccl. pag. 4a. hauc Apologiam Dionysio suppositam indicavit, id beue refutauit Moshemius in Comment, de rebus, Gheiflian ante. Constant. M. pag. 697. Extant autem huius apologiae etiamnum fragmenta, quardam ab Euschio Praep. enang. 1. VII. c. 19. Athenasio in libr de Jententia Dionysii et de decret. Nicaen. Synod. n. XXVI. itemque Basilia 1. 4. fer-

vata, quae studiose collegit Petr. Constant in Exoistol. Pontif. pag. 279. fg. exque illo repetiit Gallandus in Bibl. PP. tom. III. pag. 494. fg. et 538. fg. Keik

9) Quae vero alii thier recentiores de Dienythi, hac in re fementia fratulerint, corum breuen faliquant charrationem deprenendes in Chr. Franc. Guil Walchii Histor, der Kezer. Vol. 11. pag. 63 et los Frid. Cotta Kersuch einer ausführlich. Karahanhist. Vol. 11. p. 1958 Igm Acy

roy Qui Riem tamen in libre ante laud de Spir. S. c. 29. ad horum librorith Dionylianorum anteritatem prouocats cornuique testimonium aliquod scommemorpt. Quare non omning incommodum

bius VII. 26, hift, meminit, inlignia fragmenta de prouidentia Numinis aduerlus Epicurum, legi XIV. 23 - 27. de praeparat. [quae eadem exhibet etiam Gallandus Bibl. PP. tom. III. pag. 485 - 94.] Hos Dionyfius inferipferat Timotheo Ta maidi, quod malim vertere filio. quam puero. ") De hoc Timotheo Eulebius VI. 40. 8) Libros II. ad Nepotem, 12) Aegypti episcopum, [de promissionibus] videri intelligi ") ab Hieronymo praef. ad lib. 18. in Elaiam, quando feribit mille annorum fabulam a Dionyfio Alex, derifam in libro contra Irenaeum. De illo opere videndus Eufebius VII. 24. feg. [in quo loco amplum illud et illuffre, horum librorum de Apocalypfi fragmentum exhibetur, quod et ipfum repetiit Gallandus 1. 1. pag. 481 - 84: et peculiari Commentario illuftrauit Cl. Hartwigius in: Apolog. der Apokalypfe wider falfch. Tadel und falfch. Lob. Vol. II. pag. 57. feg. Ex hoc fragmento fimul adparet, libruin hunc certo cuidam viro fuisse inscriptum, de quo tamen, qui fuerit, nihil amplius conflat.] 9) Commentarii in primam partem ecclefiaftae ex iplo Dionyfio meminit Eulebius VII. 26, et allegat Procopius Gazaeus in Genef. 111, pag. 76. [hincque etiam in Cod. Veneto D. Marci XXII. occurrit Procopii. Gazaei. Epitome Commentariorum in Ecclefiaften ex voce Gregorii Nyff. Dionyfi Alex. Origenis et aliorum, de quo codice vid. Theupoli Biblioth, grace. D. Marc. Codd. Mfpt. tom. I. pag. 21. et Villoifonii Anecd. gr., tom. II. pag. 27. Fragmentum vero horum Commentatiorum Dionysii inde a Capite I, v. 1, usque ad Cap. III. v. 11. ex hoc iplo Codice Veneto editum extatin Gallandi Biblioth. PP. tom. XIV. Adpend. pag. 110 - 115.] Étiam in priorem ad Corinthios epifolam scripfisse innuit Hieronymus epift. LII. [XXXI. edit, Bened, Praeterea vero in Lucam etiam; commentatum effe Dionyfium, non modo docent scholia, quae in Catena Thomae Aquin, in IV. Euangelia, itemque Corderii Catena in Lucam pallim ex illo laudantur, sed et fragmentum huius Commentarii in Luc, XXII, 42-48. ex cod. Veneto CCCCXCIV. primum editum in Gallandi Bibl. PP. tom. XIV. Adpend. pog. 115 - 118. Imo in Oecumenii etiam Commentar, in Acta et Epistol. Apost. subinde laudatur Diony-

effe videtur, quod Tillemontius in Memor. Ecclef. To. IV. Part. II. p. 602. 'iudiçauit,' Bafilium faam de Dionyfic fententiam poft mutaffe: Quod vero Ruinartus in AE. felef. martyr. pag. 156. ftatuit, probauitque etiam Weismannus in Memorab. hiflor, ecclej, Vol. I. p. 261. Bafilium, dum duriorem illam de Dionyfio fententiam ferret, ipfa eius fcripta nondum videri 'infperiffe, id parum probabile effe docuit Lardnerus I. 4. pag. 553. 19. Multo tamen improbabilius eft; quod Ruffnus apud Hieron. lib. 1. agv. Rufip. To. V. Opp. pag. 250. fg. ed. Ben. Actendit, has Dionyfii libros 2b Arrianis fuiffe, corruptos atque deprauatos. Keil.

11) De quo cogitandum sunc effe flatuit Valefius: at quam parum recte, fatis demonstrauit Strothius in Nott. ad Eufeb. 4. I. itemque verfioum germ. Vol. 1. p. 580. Keil.

i2) Dixerim potius contra Nepotem, vt diferte sciam habet Hieronymus, Nam ad Nepotem non

potuit a Dionyfio feribi, cum hune tum temporis mortaunt inm fuille, ex fragmentis huius libri, quag adhus reflant, perfpicue adparents Keilers

13) Non immerito dubitanter ea de re locutus est Fabricius, cum permulta a Dionylio scripta in lucem edita fuisse constet, adeoque facile fieri potuerit, vi peculiarem quoque contra Irenaeum librum fcriberet, cuius nulla neque ab Eusebio, neque ab iplo ctiam Hieronymo in Catal. fcript. ecclef. mentio fueril' miechi ?? Potlit fanien, ut bene admonuit Strothins in 'Werf! Eufebit verhaeula, To. I. pag. 564. etidni hie fiber 'commode contra Irenacum, Chiliasmi pracciputim defensorem alque patronum, scriptus dici, cum ad vmiverlam illam de regno Christi millenario sententiam impugnandam fuerit compositus. Acque vero invertum et hoc eft, virum, quod nonnulli funt suspicati, de iisdem contr. Nepotem libris cogitandum etiam sit in illo libro, quem contra Ce. rinthum a Dionyfio feriptum fuisse dicit Theodoret. haeret, fab. lib. II. c. 3. Keik

Digitized by Google

SCRIPTA DEPERDIT

Dionyfius. K.] 10) Singulare opus contra Origenem non crediderim a Dionyfio Alex, elucubratum, ³⁴) Origenis dilcipulo et admiratore, praecipue cum non modo non meminerint veteres etiam Origenis aduerfarii, fed etiam Socrates [?] teffetur, Methodium fuiffe primum, qui adyerlus Origenem firinxerit calamum. Videndum itaque num illa, quae apud Anaflafium Sinaitam qu. 23. afferuntur de paradifo terrefiri, sub nomine Dionysii Alex. in Twinar' Dervirus. Dionysii nostri fint, an potius alterius, vel certe depromta exaliquo scripto, in quo obiter fententiam fuam tradidit, non ex inflituto oppugnandum magiftrum fuum fibi fumfit. Sed iam Catalogum Epistolarum Dionysii Alex, quarum apud veteres mentio, literarum ordine ") digestam subijciemus.

Ad fratres per Acgyptum conflitutos de poenitentia. Eufeb. VI. 46. et de pestilentiali morbo id. VII. 22. [vbi eius fat longum fragmentum recitatur, infertum illud etiam Gallandi Bibl. PP. tom. 111. pag. 553. [eq.] et tertia Paschalis. id. [aliaeque plures, vt diferte ab Eufebio additur.]

Έπισρεπτική objurgatoria ad gregem fuum Alexandriae. id. [VI. 46. Praeter hanc vero Hieronymus in Catal. [cript. eccle]. c. 69. et aliam eius epistolam, ad Alexandrinam ecclesiam de exilio scriptam, commemorat, quam Fabricius in Not. ibi subiecta ad Euseb. VH. 21. refert, vbi narratur, Dionyfium, exorta Alexandriae feditione, fratres illius urbis, quos ipfe vniuerlos, vipote in alterutram feditionis partem distractos, adire non potuisset, tanguam extorrem ex ipfa vrbe Alexandrina, per litteras effe allocutum, quanquam ibi non vnius tantum epistolae, sed plurium (dia yeauuarar) mentio fieri videtur.] Alia ad compresbyteros Alexandriae. id. VII. 20.

Ad Ammonum ['Auuwvov Athanafio dicitur de fentent. Diony/], Berenicenfem epifcopum, aduersus Sabellium Euseb. VII. 26. Hieron. c. 69. Catalogi de S. E.

Ad Ammonsm et Euporum id.

Ad Armenios (quorum episcopus Meruzanes) de poenitentia. Euseb. VI. 46.

Ad Basilidem, episcopum Pentapolitanum, Epistolae variae Euseb. VII. 26.

Ad Cornelium, episcopum Romanum. Euseb. VI. 46. [in causa Nouati.]

Ad Dionyfium, Rom. presbyterum (et postea episcopum) Euseb. VII. 7. seq. [vei huius epiftolae fragmentum aliquod, Nouati haerefin describens, exhibetur, quod vid. apud Galland. 1. 1. pag. 523.] Athanaf. de sententia Dionyfi, Euthymius in panoplia. Et altera de Luciano Euseb. VII. 9. tertia paschalis. id.

14) Quod nonnulli propter Tragmentum, ab Anafafio Sinaita allatum, cuius flatim mentio iniici- cnumerarunt du Pin in Nouv. Biblioth. des Aut. tur, suspicati sunt, inter quos pertinet v. c. Caveus in Histor, litter. script. eccles. T. I. p. 126 Keil.

15) Chronologico vero ordine scripta Dionysia eccles, To. I. pag. 187. f. et Sam. Basnagius in Annal. polit. ecclef. To. II. pag. 339. feq. Keil.

, > Ad

Digitized by GOGIC

Vol. VII.

Na

B2 Lib. V. c. I.

DIONYSII ALEX.

Vol. V. p. 265 266

Ad Domitium ac Didymum [Hieronym. male, vt videtur, ad Dionyfium et Didymum.] Epistola Paschalis. Euseb. VII. 20. [itemque alia de persecutione sub Decio. id. VII. 11. vbi eius simul fragmentum aliquod extat, quod repetiit etiam Gallandus 1. 1. pag. 511. seq. De tempore vtriusque epistolae vid. Tillemont. in Not. II. ad vitam Dionysii, tom IV. Part. II. pag. 880.]

Ad Euphranorem id. VII. 26. Athanal. de sententia Dionyfis, saduers. Sabellium.]

Ad Fabium, Antiochiae episcopum, de poenitentia. Euseb. VI. 41. 42. 44. [vbi proliza buius epistolae, (male enim duas hic ad eundem virum epistolas fibi reperistevisus est Ceillier tom 111. pag. 253.) fragmenta feruata sunt, quae vide apud Galland 1. 1. pag. 513 - 519] Syncell. pag. 366. Niceph. V. 29. seq. Male in Hieronymi Codicibus et alibi ad Flavium neos $\Phi \lambda \alpha \beta_{1} \alpha \gamma_{2} \gamma_{3}$.

Ad Flavium epistela Paschalis cum canone octo annorum, Euseb. VII. 20.

Ad Germanum, episcopum, qui ei obtrectatus fuerat. Euseb. VI. 40. VII, 11. [in quo vtroque loco iterum fas ampla huius epistolae fragmenta recitantur, quae et Gallandus exhibet 1. 1. pag. 525 — 529.] Niceph. VI. 28. Syncellus pag. 365.

Epistola neel youvaois de exercitatione. Euseb. VII. 22.

Ad Hermammonem. Euseb. VII. 1, et 10. Ad eundem et fratres, in Aegypto degentes. VII. 22. 16)

Ad Hieracem¹⁷) Episcopum Aegyptium, epistola Paschalis. Euseb. VII. 21. [vbi et fragmentum huius epistolae legitur, quod et apud Gallandum deprehendes 1. 1. prg. 532. seq.]

[1] Ad fratres Laodicenfis ecclesiae, cui praeerat Thelymidres, episcopus: id. VI. 46. [de poenitentia]

De mortalitate. Euleb. V11. 22. [Hanc epistolae inscriptionem non Eulebius, sed Hieronymus 1. 1. commemorat.' Eulebius vero in h. l. de altera epistola ad fratres, in Aegypto viuentes, scripta, de qua supra iam dictum est, agit; atque cum hac vnam sance candemque esse illam, quam Hieron. de mortalitate scriptam esse tradit, sure defendit Tillemont. in Vit. Dissus art. XIV. 1. 1. pag. 593.]

Ad Novatianum; caulantem, quod inuitus Romae episcopus ordinatus esset. Euseb. VI. 45. et Hieron. c. 69. Catalog. qui exordium eius refert his verbis: Dionyfius Novatiano fratri

16) Nefcio, qui fiat, quod duas nune ad Hermammonem epiftolas commemoret nofter, cum tamen in oculos incurrat, vnam candemque epiflolam effe, cuius in his tribus Eufebii locis mentio iniicitur, quod praeter alios bene etiam vidit Gallandus, qui l. l. pag. 529-33. fragmenta, ab Eufebio in locis illis ex hac epiftola feruata, tanquam ynius epiftolae fragmenta adfert. Atque ipfe etiam Fabricius in Deleft. argument. de verit. relig.

chrift. pag. 165. Hieronymum hoc nomine texat, quod epittolam de perfecutione Decii ab illa ad Hermammonem diffingerit. Caeterum de hac epiftola cfr. etiam Tillemontius in Not. VI. ad vit. Dionyfii, 1. 1. pag. 855. fq. Keil.

17) Cuius nominis loco apud Hieron. in codicibus male legitur Heraciam, de qua re vid. Fabric. ad illum locum, Keil.

Digitized by GOOGLE

SCRIPTA DEPERDITA.

fratri salutem: si invitut, vt dicis, ordinatus es, probabis, cum volens scrifferis. Apud Eufebium vero, vbi male ad Nauatum exhibent Codices, ¹⁸) Pearlonius pag. 31. Annal: Cypriam, pro oxiory legit Suda. Sed vocabulum oxiory haud dubie rectum est, quod legit Russinus: justimere martyrium ne scindatur ecclesia; Syncellus quoque pag. 374. et Nicephorus VI. 4. Verum ex codem Nicephoro, Syncello et Russino certillime apparet, verba quaedam excidiste, locumque legendum este fic: xai no ex adožoreça ris zvenev re un eldadodargevora yevepions, n everev re un oxiora, magruesa.¹⁹) Vocula everev bis repetita librario oscitanti ²⁰) fraudi suit, effectique, vi verba, quae post prius everev se un este antimeret.

Contra Paulum, Samofatenum, ad episcopos Antiochiae, a. C. 265. congregatos, quibus interesse propter corporis infirmitatem non potuit, episiola scripta paulo ante mortem. Euseb. VII. 27. [et 30.] Theodorit. II. 8. haeretic. fab. Nicetas lib. 4. the fauri. Niceph. VI. 24. 27.

Ad Philemonem, Presbyterum Rom. de baptismo. Euseb. VH. 7. [vbitria quoque ipsius epistolae fragmenta extant, quae repetierunt Petr. Coustant. in epist. Pontif. et Gallandus 1.1. pag. 522. seq.]

Ad Romanos dianovini de officio Diaconi per Hippolytum missa. Euseb. VI. 46. Altera de pace, et tertia de poenitentia. Alia itidem ad Confessors Romae constitutos qui Nouatiano adhuc fauebant: et binae aliae ad eosdem, ecclesiae vnitati redditos. Euseb. ibid.

Ad Sixtum, papam, Stephani successorem, de baptismo epislolae tres. Euseb. VII. 5. 6. et 9. [Duarum priorum etiam fragmenta quaedam, ab Eusebio servata, supersunt, quae iidem, quos modo nominaui, Petr. Coussant. 1. 1. pag. 259. et Gallandus 1. 1. pag. 521. et 524. repetierunt.]

Epistola de Sabbato. id. VII. 22.

Vol. V. p. 268

Ad Stephanum, episcopum Rom. de rebaptizatione haereticorum. Euseb. VII. 4. seq. [vbi c. 5. et huius epistolae fragmentum aliquod exhibetur, et ipsum repetitum a Coustantio I, 1. pag. 219. et Gallando I. I. pag. 520.]

Ad Telesphorum, aduersus Sabellium, Euseb. VII. 26. Athanas. de sententia Dionyfii Alexandr.

[Ad Theotecnum, Domni in episcopatu Caelareensi successorem, (Euseb. VII, 14.) in laudem Origenia. Steph. Gobarus apud Phot. cod. CCXXXII.]

Nn 2

18) Cuius iudicii argumenta deprehendes apud Fabric. et Cyprianum ad locum Hieronymi, itemque Valefium ad Eusebium. Keil.

hanc Dionyfii epistolam, ab Eusebio seruatama biblioth. suae inferuit 1. 1. pag. 512. Keil.

19) Atque hoe ipfo modo locus etiam exhibetur in editione Stephaniana, e qua hanc illius lectionem refituuit Strothius in sua editione, itemque tribus Codd. MSS. bibliothecse Venetae, e quibus hanc candem lectionem expressit Gallandus, qui et

20) Imo typographo ofeitanti. Eft enim apertus typographi editionis Valefianae error, ez prima editione Parifienfi ad reliquas, Cantabrigienfem 'et Taurinenfem, translatus. Ipfum enim Valefium locum ad eundem modum legisfe, versio eius perspicue declarat. Keil.

Digitized by GOOGLE

Libri

- Libri de poenitentia ad Cononem, epilcopum Hermopolitanum, meminit Eusebius VI. 46. et, Syncellus p. 375. vbi male Κόλλωνα legitur, et in editione Catalogi Hieronymiani Lipsiensi cum variorum notis edita, ad Cononem.
- Libri de tentationibus, ad Euphranorem, mentio in Hiltoria Eufebii lib. VII. 26, pro quo nomine apud eundem Hieronymum male ad Euphran, legitur, ubi epiflola Dionyfii, ad eam scripta, refertur.
- [1] Libellum de martyrio ad Origenem, Decii perfecutione graffante fcriptum memorat Eufebius VI. 46. hift, Et ad viuum Origenens fcripfiffe Dionyfium Alex. et poft fata eum laudaffe, teftatur Gobarus apud Photium cod. CCXXXII.

Caeteri scriptores graeci Christiani saeculo tertio, quorum vel omnia vel pleraque scripta intersiderunt, memorantur hi:

1. CAIUS, S. Irenaei *) discipulus, presbyter Romanus, 21) atque inde episcopus Atlienienfis; nam apud Photium cod. XLVIII. pro 29var Erionorov legendum videtur Anyav 22) Scripta eius tria celebrari in veterum fcriptis reperio : Parvam Labyrinthum aduerlus Artemo-9115

h) In calce epistolae Smyrnenfium de S. Polysarpi martyrio: ταυτα μετεγραψατο μέν Γαίος έχ TWY Eignvais MagyTE TE Πολυχαρπε, os xai συνεπο-Αιτεύσατο τω Ειρηναίω. Εγώ δε Σωχράτης έν Κορίν-90 in Twir Tai's arrigge Quy Eygada. Hinc Caium domo Corinthium fuisse et cum Irenaeo Romam profectum fufpicatur Stephanus le Moyne ad Varia sacra pag. 937. [in quo tamen non videtur cogitaffe, nondum euictum effe, in his verbis de codem Caio sermonem effe, de quo hic dieitur, id quod bene iam observauit Lardnerus in : Glaubwürdigk, der euangel. Ge/ch. tonn, II. part. II. p. 18.] Idem Mediolanenfium fuille episcopum conicit pag. 944. Sane diuerfus fuit a Caio, qui Romae episcopatum tenuit ab a. C. 283. ad 296. [itemque ab aliis hoc nomine infignitis, de quibus vid. ipfum Fabricium ad Hier. Catal. fcript. ecclef. 5. 59.] Caeterum a losepho Medo in Clavi Apocaluptica perperam Caium noftrum haerefeos Alogorum postulari notauit D. Ittigius diff. de haerefarchis pag. 262. let ante eum Le Moyne I. I. pag. 923.]

ftimonio, qui tamen ne iple quidem certo fibi id dicit conftare, fed ab aliis modo narrari, TETOT, inquiens, Toy Tailoy πρεσβυτερον Φασι γεγεννήσ Sas This BUTA PWMMY SUNAMOLAS EN OVENTODOS MAJ ZEQUEIVE TWY

Atque fub hoe, quem vltimo loco Aexisphuy. commemorat, Zephyrino, Caium vixisfe, diferte etiam tradunt Eufeb. H. E. I. II. 25. et Hier. C. 59. at ecclesiaftica cum dignitate aut munere ornatum fuiffe, neuter corum ne verbulo quidem fignificat. Quare aperte errarunt Pearlonus, qui Opp. Pofth. Diff. II. S. 3. pag. 148 cum Eufebium, tum Photium dicit, eum Romanae ecclefiae Presbyterum adpellasse, itemque Du Pinus, qui in Bibl. des Aut. eccl. t. I. pag. 111. Caium hune ab Eufebio et Hieronymo presbyterum quidem dicit adpellari, sed Romanae ecclessae presbyterum eum fuiffe, ab vtroque taceri. Hunc tamen vtrivsque viri errorem notarunt iam Tillemontius in Memor. ecclef. tom. III. part. I. pag. 294. et Lardnerus I. I. pag. 19. Keil,

22) Hanc Fabricii coniecturam idoneo fundamento prorsus destitui, non immerito iudicauit Gallandus in Prolegg. ad Bibl. PP. tom. II. s. XIV. 6. 1. pag. XXVIII. quoniam non infrequens fuerit in veteri ecclesia, episcopos nulli certae ecclesiae praepolicos, fed doctri: . cheistianae 21) Hunc eum fuisfe, vnice nititur Photii te- inter Iudaeos vel gentiles viterius propagandae deftinatos conftituere. Certe in co nimitis eft noffer. quod, huic coniecturae fuae vnice filus, audacter pronunciet, Caium Episcopum Atheniensem fuisse.

Digitized by GOOQ

there are an an are the same the Keil and

sis et Theodoti haerefin, ³³) quem librum Origeni quidam perperam tribuerunt tesse Photio et Theodorito II. 5. haeretic. fabular. vide Euseb. V. 28. et Niceph. VI. 21. 10. Pearsonii Opera postuma pag. 148.

Διάλογον five διάλεξιν 24) contra Proclum five Proculum, Montanistam, [de quo vid. quae notauimus supra pag. 181. seq.] Eusebius II. 25. III. 28. 31. et VI. 20. Hift. Hieronymus de S. E. c. 59. Photius, Niceph etc. [In hoc autem Dialogo cum hi omnes feriptores diferte tradant, Caium, omilla ad Hebraeos epistola, tredecim tantum Pauli epistolas commemoraffe, factum hinc eft, vt fragmentum illud de canone facerarum feripturarum, quod ex antiquiffimo bibliothecae Ambrosianae Mediolanensis codice membranaceo olim edidit Muratorius in Antiquitt, Ital. med. aev. tom. III. pag. 854. exque eo recudendum deinde curauit Eberh. Henr. Dan. Stofchius in Comment. de libr. N. T. canone, S. LI. pag. 181. feq. et nuper Gallandus in Bibl. PP. tom 11. pag. 208. a Muratorio quidem et hoc ipfo Gallando in Prolegg. illius tom. pag. XXIX. /sq. eidem Caio vindicaretur, atque ex hoc iplo Dialogo ductum iudicaretur. Verum ab hoc iudicio iure fibi recedendum putauit Stofchius 1. 1. qui fragmentum hoc feculo quidem II. exeunte vel III. ineunte scriptum esse concedit, idque ipse pluribus argumentis confirmare studet, sed Calo id tribuendum esse magnopere negat; in qua fententia eum post secuti etiam sunt Schroeckhius 1. 1. pag. 427. et Corrodi in: Versuch einer Nn 3 Beleucht.

23) Vnum igitur eundemque librum fuisso iudieat nofter, qui et paruae labyrinthi nomine fuerit inscriptus, et aduersus Artemonis atque Theodoti haeresin compositus, Caiumque hune habuerit suctorem, hacque in re plures etiam alios habet le cum praceuntes tum vero etiam sequentes, v.c. Pearsonum in Diff. II. de annis prio: . Rom. epifc. p. 147. Opp. posth. Le Moyne 1. 1. pag. 943. Caveum in Hift. litt. scriptt. eccles. Vol. I. pag. 100. Weffeling. Probab. c. XXI. pag. 177. Tillemont. Mem. ecclef. tum. III. part. I. pag. 297. itemque Auctores Hift. litter. Gall. (Histoir. litter. de la France) tom. I. part. I. pag. 359. denique etiam 'Gsllandum, qui non modo in Prolegg. ad Bibl. PP. tom. 11. 1. 1. hanc sententiam tuetur, sed omnia etiam fragmenta, quae, tanquam ex libro, contra Artemonem scripto, ducta, recitat Eusebius, Caii nomine ibid. pag. 203. sep. edidit. Huius vero iudicii sui non contemnendas sane hi viri rationes habuerunt. Quanquam enim Euseb. H. E. V. 28. scriptum aliquod contra Artemonem laudans, eiusque tria fragmenta recitans, id inter ea feripta refert, quorum autores fint ignoti, Theodorctus tamen haeret. fab. l. 2, c. 5. et iple voum aliquod horum fragmentorum commemorans, ex libro, parvae Labyrinthi nomine inferipto acque Theodotum oppugnante, id tradit desumum effe, gulla tamen auctoris eius mentione addita,

eodemque modo Nicephorus etiam Hift. eccl. l. IV. c. 21. librum istum ignoti auctoris contra Arteinonem feriptum paruam Labyrinthum inferiptam fuisse refert. Iam vero hanc paruam Labyrinthum a Caio conscriptam fuisse, diferte testatur Photius Cod. XLVIII. Quoniam vero idem Photius hane paruam Labyrinthum a libro, Artemonem et Theodotum impugnante, videtur diftinxiffe, et pro diverfo ab illo habuiffe, atque Eufebius istum librum contra Artemonem scriptum nomine auctoris diferte dicit destitutum fuisse, Hieronymus vero vtrumque librum in scriptis Caii silentio prorsus praetermittit, fuerunt etiam, qui eum Caio tribuendum effe dubitarent muot inter nominatim pertinent Lardnerus 1. 1. pag. 35. fq. Ceillier in Histoir, gen. des Aut. eccles. tom. 11. pag. 208. fegg. et 241. feg. et Strothius ad Eufeb. V. 28 iisdemque accenfendus etiam videtur Cel. Schroeckh. in : chriftl. Kirchenge/ch. tom. III. pag. 425. edit. 2 dae. Keil.

24) Quo quidem vocabulo cum Photius certe in feripto hoc fignificando l. l. diferte vtatur, non video equidem, cur vitio verterit Valefio Le Moyne in Nott. ad Var. Sacr. pag. 940. quod διάλοξν, non vero διάλογον dizerit, quanquam caeteroquin verifime monet, Eufebium hunc librum in locc. cit. constancer dicere διάλογον, Hieronymus di/putatiozem adpellat. Keil.

JOOgle

Digitized by

286 Lib. V. c. I.

Beleucht. der Gesch. der südisch. und chrisfil. Bibelkan. Vol. II. p. 219. Neque profecto defunt his, quibus sententiam suam cuilibet idoneo iudici poterunt persuadere. Praeterquamenim, quod Caii de Apocalypsi Iohannea iudicium, de quo ex Euseb. H. E. 111: 28. stair, superque constat, vt bene iam docuit Stoschius 1. 1. pag. 195. non patitur, vt hoc fragmentum ab illo profectum iudicetur, cum in illo quidem inter canonicos libros referatur Apocalypsis, Caius vero eam a Cerintho perstraudem Iohanni Apostolo suppositam suisse putaverit, nec linguae ratio, qua fragmentum hoc exaratum est, id admittit. Etenim dialogue isse, si vel maxime in latina ecclessa vixerit Caius, graeca haud dubie lingua suit compositus, oum Eusebius nullibi tradat, fragmenta, quae ex illo ab eo recitantur, in graecum a se fermonem fuisse translata, qua de re vidend. quae post Tillemontium in Memor. Eccl. 1. 1. pag. 296. observauit Semlerus in: Abhandl, von freyer Untersuch. des Can. Vol. 111. pag. 53. Quare profecto non poterit fragmentum latine scriptum ex illo ductum censeri. Keil.]

Aoyov meei This TE marto's Bolas, quem alii Flauio Iolepho, Iuftino martyri alii, alii Irenaco adferipferunt, vt Photius teffatur, fqui fimul et hoc tradit, ipfum Caium in extrema Labyrintho profession este, librum de vniuer fi natura a se scriptum este. Quare si conceditur. Caium elle Labyrinthi auctorem, protecto non potest dubitari, eiusinodi quoque librum, qui meel The TE mavres solas suerit inscriptus, ab eodem viro profectum este. Quod vero tam variis iisque tam diuersis auctoribus hic liber fuerit tributus, eius rei non improbabilem hanc caufam affert Dodwellus in Diff. VI. in Iren. S. XVIII. pag. 464. feq. quod e multis auctoribus, quorum nomina ad oras et margines fuerint pofita, es quidem ipfis corum verbis seruatis, opus illud consarcinaverit Caius. Horum enim, cum nulla in titulo libri auctoris fignificatio adpareret, nomina marginalia post in titulum irrepfisse, hincque factum effe, vt totius operis auctores haberentur, qui vnicum modo fragmentum ad id contuliffent: Keil.] De eodem argumento scripferat etiam Hippolytus, cuius libri forte pars adhue superest, vt supra dixi, nisi fragmentum illud sit ex libro, quem meet the to martie solas fcripfisse se in calce Labyrinthi Caius testatus est, [quod tamen propter loca ex Apocalypfi Johannea, cui Caium parum fauisse constet, ibi ducta, non probabile iudicat Lardnerus 1. 1. pag. 49.] In eodem Caius, ut ex Photio constat, de CHRISTO vt DEO vero et inenarrabili eius generatione, catholico more disservit, unde eum inter vindices ante-Nicaenos fidei Nicaenae non immerito refert Georgius Bullus [in Defenf. fidei Nicaen.] pag. 159. feq. et Gardinerus pag. 149. Hypotgposeos fidei catholicae circa SS. Trinitatem.

[Praeter haec vero Caii scripta dubium est, annon alium adhuc librum contra Cerinthum scripferit, quod ianuere videtur Theodoretus haer. fab. 1. 11. c. 5. Caium quoque atque Dionylium Alexandr. inter scriptores, quos Cerinthum dicit refutasse, commentorans. Certe hoc de peculiari scripto aduersus hunc haereticum edito intelligendum putarunt Tillemontius 1. 1. pag. 297. et Ceillier 1. 1. pag. 241. Lardnerus vero 1. 1. pag. 20. et 30. de iis id mavult intelligi, quae teste Eusebio H. E. 111. 28- in Dialogo contra Proclum aduersus illum fcripferit. Atque haec sententia videtur sentitister, non credibile est, Eusebium atque Hieronymum filentio eum fuisse omissuros. Caeterum de Eusebii illo, quem diximus, loco, in quo, quae Caius de Cerintho scripferit, enarrat, vid. quae monuimus supr. 1. IV. c. VII. Vol. IV. pag. 792. not. 42.- Keil.]

Digitized by Google

ALEX.

[P] 2. ALEXANDER, episcopus Cappadociae²? Jatque inde in Episcopatu Hierofolymitano S. Narcisto 116. annorum seni succenturiatus, ²⁶). martyrium obiit Caesareae, imperante Decio.²⁷) Vide Eulebium VI. 11. Socratem VII. 36. Martyrologia et Acta Sanctor. XVIII. Martii. Menologia 15. Maii vel 12 Dec. Hieronymus c. 62. de S. E has eius epistolas memoirat, plures etiam ab eo scriptas testatus:

Ad Antinoitas ex Eusebii VI. 11. vbi verba iv idiaus Emisodais capienda funt de vnica epistola; [cuius tamen coniecturae, quain ad locum Hieron. pag. 142. etiam repetiit noster, nullam equidem iustam causam deprehendo. Quod enim Hieronymus epistolam quandam, ad Antinoitas scriptam, commemorat, id prosecto non impedit, quo minus et alias ad cosdem scripsifie existimetur. Keil.]

• Ad Antiothensiem ecclesiam, quam in vinculis scripsit, et per Clementem Alex. 28) misit Antiochensibus, gratulatus de nouo episcopo suo, Asclepiade. Euseb. ibid.

Ad Origenen ex Eusebii VI. 14.

Vol. V. p 268

Pro Origene contra Demetrium, Alexandriae episcopum, ex Eusebii VI. 19. pag. 222. [vbi etiam huius epistolae fragmentum aliquod exhibetur, quod vna cum superiorum fragmentis, àpud Eusebium occurrentibus, iunchin edidit Gallandus in Bibl. PP. tom. II. pag. 201. [feq.] Ex bibliotheca, quam in Aelia ciuitate condidit hic Alexander, egregie profecisse se idem scribit V1. 20.

[Quod vero eidem Alexandro Commentarium in epift. ad Galatas ab Hieronymo in Procem. fui in eandem epiftolam Commentarii commemoratum tribuit Sixtus Senensis Biblioth. lib. IV. pag. 195. eumque secutus Viserius in Catal. MS. scriptor. eccles. in co, vt recte monuit Caueus in hist. litterar. scriptt. eccles. tom. 1. pag. 101. aperte errarunt, cum Hieronymus istum quidem Alexandrum, cuius Commentarium in suo concinnando se dicit consuluisse, diserte veterem haereticum adpellet, quod de nostro nullo modo potest intelligi. Cfr. Biblioth. huius Vos. X. p. 474. Keil.]

3. SEXTUS

55) In quanam vrbe hoc munere functus fuerit, quanquam ab Eusebio et Hieronymo nuspiam traditur, Valesius tamen et Tillemontius Mem. eccl. tom. III. part. II. pag. 314. Flauiadis eum episcopum fuisse flatuerunt, loco quodam Basilicun tom. I. pag. 295. nixi. Huius vero loci verba ita corrupta existimauit Wesselingius Probab. e. XIII. pag. 106. fq. vt non ambigendum ei videretur, quin pro vitiolo fit habendus. Keil.

26) Qua de re imprimis videndus Eufeb. H. E. FI. 8. et in Chron. ad an. MMCCXXVIII. Keil.

27) Non quidem violenta nece interemtus, sed in careere tamen, in quem ob religionis professionem suerat conjectus, mortuus, vt diserte tradunt Dionysius Alex. in epist. ad Cornelium apud

Euseb. H. E. VI. 46. et Eusebius ipse ibid. c. 39. itemque Epiphan. de mens. et pond. n. 18. Cfenda inprimis sunt, quae de hoc martyrio eius observauit Ruinartus in All. sel. Martyr. pag. 133. seq. Keil.

28) De quo certe cogitauit Hieronymus I. I. quanquam in ipfa Alexandri epistola, cuius fragmenta quaedam seruauit Euseb. non misi Clemens presbyter commemoretur. Neque profecto, ve recte iam observarunt Valessus acque Du Pinus in Nouv. bibl. des Aut. eccles. tom. I. pag. 115. et alii, a vero vllo modo abhorret, de isto Clemente nune sermonem esse, cum constet, eum non modo illa aetate vixiste, sed Alexandri etiam familiarem fuisse, eique, teste quidem Eusebio H. E. VI. 13. librum de ecclessa fastica regula dicasse. Keil.

Digitized by GOOG

288 Lib. V. c. I. SEXTUS IULIUS AFRICANUS.

Vol. V. p. 2607268

3. SEXTUS IULIUS AFRICANUS. [Cum quae de hoc viro hic differuerat Fabricius, fupra iam exhibita fint Vol. IV. pag. 241. feq. his miffis, nonnulla tantum iis, quae ibi a Cel. Editore iam funt obferuata, fpicilegii inflar addere nunc iuvat. — Scriptoribus, qui de huius viri vita et fatis expoluerunt, ibi laudatis, annumerandi adhuc funt Nath. Lardnerus in: Glaubwürdigk, der euangel. Gesch. part. II. Vol. II. I. I. c. XXXVII. p. 139. seq. Ioh. Geo. Walchius in Hist. eccles. N. T. p. 982. Rem. Ceillier in Hist. des Aut. eccles. tom. III. pag. 535. seq. Schroeckhius in Hist. eccl. christ. Vol. IV. pag. 145. et Gallandus in Prolegg. ad bibl. PP. tom. III. c. XXVI. pag. XXXVII. feq. qui et omnia Chronographiae eius fragmenta, quae apud Eusebium, Basilium, Syncellum et alios occurrunt, iuxta ordinem librorum sque ad illam responsione, itemque epistolae ad Aristidem éngres ab Eusebio feruata, eidem biblioth. fuae tomo inde a pag. 339 — 376. inferuit, hisque fragmentis Proleg. p. XLI. aliud adhuc addidit ex Euseb. Prophet. Eslog. de Christo adhuc inedit. lib. III. cap. vit. depromtum, et a Lambecio in Comment. de Bibl. Vindob. 1. I. pag. 254. edit. Kollar. in lucem primum protractum. Acta autem martyrii Symphorolae exhibet eiusd. Bibl. tom. I. pag. 329.

Africani Commentar. in Euangel. laudatur etiam a Dionysio Barsalibaeo, teste Assemanno in bibl. Orient, tom. II. p. 158. itemque Iulii Commentarius in Euang. Iohannis a Mose Barcepha, teste codem, ibid. p. 129.

Epistolam ad Origenem vna cum Origenis responsione, auctore de la Rue in Praef. ad Opp. Origen. tom. 1. pag. V1. primus latine edidit Leo Castrius Hispanus, praefixique suis in Isaiam prophetam Commentariis Salmant. 1570 vulgatis. Deinde vtramque etiam Gilbertus Genebrardus, an. 1574. editionis suae Origenianae tomo II. inferuit, Gentiano Herveto, Aurelianensi et Canonico Remensi interprete, ex codice MS. Guilielmi Cardinalis Sirleti. Eaedem exstant quoque in peruetusto codice graeco MS. ab Assemano 1. 1. pag. 513. commemorato.

Epistolae ad Aristidem fragmentum aliquod de genealogia I. C. occurrit etiam in Theupoli bibl. gr. D. Marci codd. Msipt. tom. I. pag. 42. in foliis quae ad compingendum codicem LXI. adhibita funt. De Traditione, in illa epistola commemorata, nonnulla etiam difputauit Millius in Prolegg. N. T. §. 667, seqq. pog. 63.

Scripta, a Trithemio Africano adferipta ab Hieronymo de Vir. illustr. e. 20. et Trithemio ipfo cap. 44. Novatiano tribuuntur; id quod feite iam observauit Lardnerus 1. l. pag. 145. Keil.]

[1] 4. AMBROSIUS Alexandrinus 29), primum Marcionites 30), deinde ab Origene

29) Alexandrinum eum fuisse, nullius veterum scriptorum, sed sola Martyrologiorum side nititur, in quibus Diaconus Alexandrinus adpellatur. At constat potius variis eum in locis versatum fuisse, vt pluribus docuit Io. Rud Wettenius in Note. ad Origen. libr. de martyr.p. 102. Keil.

30) Ita quidem Hieronymus; verum Eufeb. VI. 18. eum Valentinianum primum fuisse tradit; alii vero

Digitized by GOOGL

Vol. V. 2.274

AMBROSIUS. TRYPHON.

gene 4) correllus, ecclefiae diaconus et confessionis dominicae gloria infignis fuit 3). Huine intufiria et funitu et instantia ad hune infinita Origenes distauit volumina, (ve libros ad Ceta fum, et plures in Scripturam facram commentarios et adhortationem ad martyrium.) Sed et ipse quippe ut vir non ivelegantis ingenii fuit, ficut eius ad Origenem Epistolae 32) indicio funts Obiit ante mortem Origenis, et in hoe a plerisque reprehenditur, quod vir locuples amici senie et pauperis morisns non recordatus fit 33). De hoc Ambroho Eulebius VI. 23. Hist. Photius. Cod. 121. (vbi quae de Ambrofio Eulebius scripterat, Hippolyto) perperam tribuit) Epiphanius LXIV. 3. Svidas in 'Deryevns (vbi ex Cedreno pag. 208. locum Epistolae Origenis, de hoo Ambrolia affert) Nicephorus V. 15. etc. Vxori hulus Ambrolii, Marcellas Origenes infcripfie librum de precatione. [Plura de hoc Ambrolio vid. praeter eos, qui de scriptoribus ecclefissi. cis confulto expoluerunt, apud Io. Rud, Wethenium in: Nott. ad Origen, Exhort. ad martyr. pag 101, feq. et Moshemium in Verf. germ. libr. Origen. contr. Celf. pag. 9. feq.] Alius. iunior Ambrofius Alex. auditor Didymi, cuius volumen aduer fus Apollinarium et commentarios in Johum memorat Hieronymus e. 126. [Prioris lihri exiguum aliquod fragmentum extat in Leontii Byzant. lib. I. contr. Eutychianos et Neftorian. apud Iac. Basnagium in: Thefaure Monument. ecclef. tom, I. pag. 553.]. De hoc Acta Sanctor, ad XVII. Martii T. II. 513. [eq. 1

5. TRYPHON, Origenis discipulus, cuius librum de vacca rusa, Numer. XIX. et de dichotemematikus Abrahami Genes. XV. [sum aliis eius opusculis] laudat Hieronymus e. 57. [Eidem Tryphoni, Origenis discipulo, etiam Dialogum cum Tryphone, Iusino Martyri tributum, vindicare studuit C. I, Kochius in libro notissimo: Iussini Martyr. cum Tryphone Indaeo Dialogus secundum regulas criticas examinatus. Kil. 1700. aliisque pluribus scriptis sur per hoc argumento editis, quam tamen suspicionem Fabricius in Nott. ad Hieron, non immerito ab omni vetisimilitudine dicit abhorrere. Keil.] Apud Thomam Galeum suit MS. ivxn rë ayis Teuquos, huius an sunioris non possium dicere³⁴). Videndum aliusne surit Diodo-

vero, narrante Epiphanio haer, LXIV. eum Sabellianum olim fuisse dixerunt, quorum quid verius fit, ecquis tandem nunc definiat? Lardnerus quidem Eusebio potistimum fidem vult haberi, I. I. part. II. tom. 11. lib. I. c. 38. pag. 172. Moshemius contra in loco infr. laudando Hierosymi-potius partes amplectitur; Fabricius autem in Nott. ad Hier. virumque feriptorem hoc modo imicem fludet conciliare, vt Valentinum, Marcionis magistrum, suctore Gennadio, fuisse defondat, hacque sententia eo etiam poterit adiuvari, quod apud Suidam in 'Appying vtrumque ponitur, cum Valentini et Marcionis sectatorem fuiffe. _ Epiphanium tamen in Sabellii haerefi commemoranda aperte errasse, vel librarium cius per calami errorem pro Vakatiniano fcripfille Sabelhanum, non incommode monuit Wetstenius I. I. KeiL

31) Qua de re cfradus est Euseb. H. E. VI. 28. vbi eum sub Maximino Thrace confessorem suifie tradit. Keil.

i) Hieron. c. 56. de script. escles. adde c. 62. vbi de Hippolyto.

32) E quarum vna nonnulla profert Origenes la libr. de orat. c. 18, pag. 19. edit. Wetst. Keil

33) Quam tamen ob rem Tillemontius quidem Mem. ecclef. tom. III. part. III. pag. 205. cum hoc nomine Audet excufare, quod probe fciuerie, pecunias ab Origene prorfus contemni, paupertatemque amari. Keil.

k) Confer Stephani le Moyne prolegom. ad Kai ria facra, * 26. -

34) In Nott. ad Hier. l. l. paulo confidentius ea de re iudicauit nofter, alium Tryphonem can videri auctorem babere. Keil.

Digitized by GOOGLE

Vol. VII.

00

SCRIPTORES DEPERDITI

sec Lib. V. a. L.

Diodorus Tryphon, quem iis, qui Manetem confutarunt, accentent Epiphanius ac Photius, et ad quem libros duos contra Manetem milit Archelaus de quo fupra: [qua de re plura a nobis infra dicentur. Praeterea fuere et Tryphones, martyres, quorum vnus, praeter caeteros celeber, paffus est fub. Decio cuiusque memoriam Graeci 1. Febr. Latini 10. Nov. recolunt.]

6) GEMINUS five GEMINIANUS ³⁵), presbyter Antiochenus, aequalis Origenis, laudatur Eulebio in *Chronico* et inter scriptores ecclesiassicos refertur ab Hieron. c. 64. qui, pauca scriptifie testatus, nullius libri nomen siue titulum apposuit.

7) BERYELUS, Boltrenus in Arabia epileopus ³⁶), CHRISTUM, antequam homo ex Maria nafeeretur, nullam ') fubliftentiam propriam habuiffe neque postea aliam quam Patris habere divinitatem inhabitantem docuit, quam eius fententiam confutatit Origenes et [V] Beryllum ad Ecclesiae sententiam reduxit. Vide Eusebium VI. 32. cuius temponibus feripta Berylli et Origenis adversus eundem et Synodi adversus illum congregatae monumenta adiuc exstabant. Dialogum Origenis et Berylli, in quo haeresis eius arguebatur, et Berylli Epislolas, in quibus Origeni gratias agit, memorat Hieronymus cap. 60. de S. E. Confer Eusebium VI 20. vbi testatur, Beryllum reliquisse dua Goges Quiena Alas, ou' Emista as such oury geaupaou, quae verba Valesus interpretatur, quod praeter Epistolar et lucubrationes unria quoque elegentis ingenii monumenta reliquerit, atque in notis monet, se per Qiona Alas intelligere non electa et thoridorum libcos, qualis exstat Origenis Philocalia³⁷), fed Hymnos et poëmata. Verom Nicephorus V. 15, Hist. Eusebii verba fie actipit, vt in ipsis illis Epistolis ac ovy yeaupaor Qiona Alas illas quaerendas essa fie innuat, dum feribit, Beryllum Qidona Ase emedias ovy yeaupaor Qiona Alas illas quaerendas essa fie innuat, dum feribit, Beryllum Qidona Ase emedias ovy yeaupaor Qiona Alas illas quaerendas este innuat, dum feribit, Beryllum Qidona as

8): NEPOS, epilcopus Aegypti, composuerat Pfalmos fue Hymnos facros, quibus multos ex fratribus fine Christianis sue actatis vehementer delectatos feribir Dionysius Alex. apud Eusebium VII. 24: testatus, se ipsum ideo et propter sidem ac diligentiam et studium Seripturarum probare eum atque diligere. Έν άλλοις μέν πολλοϊς αποδέχομαι και αγαπώ Né-

35) Prius nomen in Hieronymi Catalogo, poftazius in Eufebii Chronico deprehenditur. Eodem vero modo etiam in definiendo tempore, quo flonuiffe dicitur; diuerfitas aliqua, ea tamen non admodum grauis, inter virunque feriptorem deprefienditur, de qua videnda, quae difputarunt Tillemontius in Mem. eoclef. tom. TH. part. IF. pag.. 64. et Lardnerus in: Glaubwitrdigk: der euang. Gefch. part. II. tom. II. p. 410. Keil.

Shud divided

36) Qua in re maior profecto fides habenda eft Bufebio et Hieronymo, quam Socrati, qui enm H. E. & I. III. c. 7. per errorem haud dubie Philadelghenfis ecclefiae epifcopum adpellat. Keil:

1) Vide Stephani le Moyne Notas ad Varia fama p. 233: feq: et 1113: feq: et Novellas Reip. literariae: a. 1700: menfe Eebruario pag, 175: feq: Verba Eufebii [VI. 33.] quibus Berylli haerefim exprimit, funt: µn προυφεεαίναι κατ' idian kolus ne. eviga@in, fecundum proprians effentine ciroumferiptionem non pracextitiffe, id eft non fuiffe ante Mariam, quae pofica ipfiffima Photini ac Socini haerefis fuit. Nicephorus V. 22. ex eiusdem: Berylli fententia: µn τινα υπόσασι kolus idian κατήθαι. [Ounium diligentifime et accuratisfune fententiam huius viri expofuerune Io. Sall Semlerus in Introduct. pracmiffa Baumgartenii Polem: tom I. pag. 218. et Chrift Franc. Guill. Walchins im: Gefch. den Kezerey. Vol. 11. pag. 126. feq.

13.1 1381.

1 3.7) De quibus cogitauit Christiophorfonus, quem hac in re fequendum putat Walchins 1. 1: pag. 128.

Digitized by GOOSIC

Vol. IV. p. 273 7 274

TERTI SECULI.

Lib. V. s. I. 291

marie, ris ve sisces nei ris Qidorovics nei ris ir vais yea Qais Biarreins, nei ris moddis ifadamodias, i piezes viv noddol rov aded Quiv ir Jonëvraj Solum hoc in Nepote improbat Dionylius, quod libris duobus, quibus titulum fectrat Hosyxov addanyoers v³⁰), promilliones diuinas, in factis literis et Iohannis Apocalyphi factas, non allegorice, ied ad literam, de millenario annorum, in his terris per delicias corporales transigendo, explicaterat ³⁹). Hanc cius fententiam confutatit Dionylius is rois neel inaryvedais di piaze dis neederat ³⁹). Hanc cius fententiam confutatit Dionylius is rois neel inaryvedais di piaze dis neederat ³⁹). Hanc cius fententiam confutatit Dionylius is rois neel inaryvedais nullioninus illo ipfo in opère non dubitat fratrem adhuc appellare Nepotem avayvadov nai maze dis neederas Nepotem rov aded Qov muss diadex Sinder New diadex Nepotem ineminit etiam Hieronymus t. 9, vt Nicephorum VI. 21. caeterosque iuniores omittem. Nee dubium eft, a pleudo-Gelafio illum ëdeyxov addanyogiziov proferibi, vbi librum Nepotis ta decreto de Apocryphis memorat, per Apocrypha non modo intelligens feripta fuppolita et commentitia, fed etiam ea, quorum nulla debet effe prapter errores suctorias in ecclesa. Alius fuit Nepos, epilcopus Hierofolymitanus paft Cyrillum. Niceph. XIV. 30.

9. CORNELIUS, episcopus ab a. C. 251. Romanus⁴⁰), stque non diu post⁴¹) in Galli, imp.persecutione propter CHRISTUM [[] exul⁴²) et mox 18. Cal. Octobr. a. 253.¹⁰), martyrio coronatus, scriplerat graece Epistolas complures⁴³); e quibus duae, quae solse superfunt O o 2

(138) Quo Allegoristarum nomine Origenistas a Nepote fuisse significatos, admodum probabilis est Moshemii coniectura in Commentar. de rebus Christ. ante Constant. M. pag. 725. fq. proposite, quam calculo suo etiam comprobarunt Strothius in Animiadu. ad vers. Euseb. vernac. pag. 561. et Roeslerus in Bibl. PP. pag. 183. Keil.

39) De qua viri huius fententia omnique eius hiforia imprimis conferendus est Walchius L l. Vol. 11. pag. 152 fg. Keil.

40) De modo, quo fuerit electus, turbisque sum eius electione coniunctis, pluribus expoluerunt Tillemontius I. I. tom. III. part. III. pag. 6. feg. Peserlonus in Ann. Cyprian. ad an. CCLI. 18. 5. feq. et ad an. CCLII. n. 13. itemque Ceillier im Hiftoir. geu. des Aut. esclef. som. II. pag. 573. feq. Keil.

41) Quo nominatim temport obierit, quotque adeo annos episcopatu functus fuerit, id cum ab ipsis scriptoribus antiquis varie definiatur, inter recentiorea etiam vario modo constituitur, qua de re praeter Pearsonum modo laudatum ad an. CCLM. n. 12. 13. Imprimis consulendi sunt Pagi in Crit. Bar. ad ann. CCLI. n. 19 et ad ann. CCLII. n. 13. Tillemontius & 1. tom. III. part. III. in vit. Cornelii art 16. pag. 67. et Not. 13. et 14. pag. 303 seq. et Petr. Coustant. in Epist. Postif. p. 123. Keil.

42) Circuncellas quippe relegatus; atque in hae. ipfa vrbe multi eum martyrium quoque dicunt ohiiffe, quos inter nominatim etiam pertinent Tillemontins et Pagi II. II. antiquo potifimum pontificum catalogo nizi. At enimuero viz dubitauerim, maiorem hac in re fidem habendam effe Hieronymo, qui duobus in locis diferte tradit, Romae cum martyrio effe defunctum, himirum de vir. illuftr. cap. 67. et de vit. Paul. Erem. Keil.

m) Vide Scheläretenum Antiq. eoclef. tom. I. pag. 197. 429.

43) Verum de omnibus eius epiftolis, nominatimque ctism iis, quas ad Cyprisnum scriptit, certo possit descudi, graece cas feriptas fuille, nescio equidem. At de in, quas ad Fabium scriplit, vtique defendi potek, cas graece fuille exaratas. Id enim haud obleure docet Eufebaus VI. 42. vbi, postqu'am epistolam Cornelii ad Fabium fcriptam commemorauerat, addit deinde, alias practeren epiftolas Cypriani aliorumque Africae episcoporum super eadem re exstare, latino sermone feripras; quo aperte fignificare voluit ; Cornelii epistolam, ante a fe commemoratam, alio fermone scriptum fuisse. Accedit practerea et hoc, quod, cum post harum cpistolagum, ad Fabium fcriptarum plura fragmenta recitet Enfebius, nuspiam dicit, es ex latino in graecum a se fermonem fuisse translata, quod tamen semper monere quoties latini feriptoris testimonium exfolet, Keil. hibet.

э(

Digitized by

latine ad Cyprianum atque inter ") Cyprianicas leguntur, a Cypriano videntur e, graeco translatao effe. [Praeter has vero et alias eum ad eundem Cyprianum litteras fcripliffe, ex epiftolis Cypriani (45. 48. 55. et 59.) adparet, in quibus recenfendis inprimis diligenter versati fant Pearfonus in Ann. Cyprian. pag. 30. 36. et Petr. Coultant 1. 1. pag. 195 — 206.] Octo Epiftolae Cypriani, quas ad hunc Cornelium fcriptas Hieronymus e. 66. teftatur, omnes adhuc fuperfunt. Eufebius VI. 43. memorat eius Cornelii literas ad Fabium (Flavianum plerique alii ⁴⁴), epifcopum illum Antiochenum appellant) vnas δηλέσας τα περί τῆς Έωμαίων συνόδε περί τα δόζαντα πᾶσι τοῖς κατα την Ιταλίαν καθ ΛΦρικήν και τας αυτόθι χώρας. Alteras περί των κατο την σύνοδον αροσάντων et tertias περί τῶν κατα Νοκάτον ") πραχθέντων, ex fua poltrema epiftola Eufebius loco illo infiguia fragmenta feruauit. [quae vna cum epiftelis ad Cyprianum et ab hoc ad Cornelium fcriptis edidit notisque illuftrauit Petr. Couffant in Epiff. Pontif. pag. 121. feq. et ex illo repetiit Gallandus in Bibl. PP. tom. III. pag. 333. feq.] Quod Hieronymus epiftolam quartam quoque Cornelii ad Flavianum memorat valde profixam, et Nouatianae haerefeos saufas et anathema continentem, inde factum puto, quod pro

n) Edit. Fellianae 49. 50. Pamel. et Rigalt. 46. 48. Eralm. et Manut. lib. III. Epift. 11. 12.

44) Imo plerique tantum Hieronymi codd. mlepti, qui tamen nomen hoc aperte víticle exprefferunt. Keil.

o) Nozariarov videtur scripfisse Eusebius, vti legit etiam Hieron. Fuit cette Nouatianus presbyter ille Romanus, aduersus quem celebrata Synodus Romana A. C. 251. Nouatus nomen est Carshaginiensis presbyteri, cuius et ipsius in illo fchifmate fuere partes. Vide Beueregii notas ad Synodicum magnum p. 69. Jeq. Peartonii Annales Cyprianicos, Tillemontium etc. [Aliter tamen ftatuit Nath. Lardnerus, qui l. l. l. 1 adp. ad cap. 47. part. 11. Vol. 111. pag. 101. Jeq. pluribus orgumentis euincere fluduit, istum vitum vtique Nouatum, non Nouatianum dictum fuisse; quibus quidem argumentis quid effectum fuerit, bene docuit Chr. Guil Franc. Walchius in Hiftor. der Kezer. Vol. 11. pag. 189. seq.] De Nom. tiani, qui latine scripfit, monumentis dicere non eft huius loci; neque habeo, quae addam virorum doctorum de illo obseruatis, nisi quod librum illius de Trinitate tanquam eximium praé caeteris Antiquitatis monumentum noua editione Anglis suis commendauit Arianismi confessor Wilhelmus Whiston, in Volumine, quod inscripsit, fermons and effays upon feueral jubietts, Lond. 1709. 8. [quod idem post etiam fecit, Io. lacksonius in. editione Operum Nonatiani, quae fuper/unt, Lond. 1728. 8. emiffa, quanquam Whistono aliam

iam huius libri editionem oppofuerat Edm. Welchmannus, Lond. 1724. 8. in qua vera eum de Trinitate et de Chrifto docere, monstrare voluit.] Quanquam Nouatianum Catholici de CHRISTO dogmatis affertorem fuisse, ex hoc ipio fibro, licet a Macedonianis olim etiam velut in patrocinium erroris sui laudato, probant Stephanus le Moyne Notis ad varia facra pag. 229 feq. Georgius Calixtus § 50. de Mysterio SS. Trin. e Veteri Tel. Gregorius Bullus in defensione fidei Nicaenae felt. 2. cap. X. p. 225. Samuel Gardinerus in Hypotypofi doctrinae Patrum ante - Nicaenor, de SS. Trinitate p. 105. Jeg. Nutalis Alex. diff. IX. Set. 2. artit. 4. et Petauius de DEO p. 82. lib. I. c. 11. §. 10. qui tamen lib. I. de Trinitate c. 5. §. 5. non diffitetur, parum accurate de Myfterio illo: locutum auctorem illius libri, quem Nouatranum esse ibi pag. 81. et de angelis p. 91. negat, co praccipue argumento duritus, quod c. 13. hacrefces Sabellianae circa a. C. 255, exortae memisit. Sed ex hoc tantum fequitur, post schifma librura hune a Noustiano fuisse compositum. . Quain tamen fententiam, quae et alis iam placuerat, multis impugnare studuit lacksonus in Praef. ad Opp. eius edit. cuius vero argumenta examinauit iem Lardnerus 1. 1. pag. 69. seq] A sectatoribus eius iactabantur inominuara de martyrio fiue Confel. fione Nouatiani fub Decio et Valeriano, quae falfitatis arguit Eulogius apud Photium cod. CLXXXII. [itemquie cod. CCVIII et CCX.] Confer Io. Felli Notas ad Cypriani Epiflolain LXI. [atque Walchium in Hiftor, der Kezer. 1. 1. pag. 193.]

Digitized by Google

Vol. V. p. 274

diverfa

Vel, V. p. 27

TERTII SECULI

diuerla a iam memoratis apisiola praeter rem habuit illam, cuius fragmenta apud Eusebium Teguntur, [Tillemontios tamen in Not. XII. ad vit. Cornel. tom. 111. part. 111. Mem. Ecclef. pag. 302. Hieronymum cum Eusebio ità potius sluduit conciliare, vt, quoniam Eu-Sebius, vbi de prima Cornelii ad Fabium epistola loquitur, statur numero plurali, 32900. inquiens, eis ήμας έπιτολαί Κορνηλίε - δηλέσαι, κ. λ. eum his verbis non vnam dicat, fed ad minimum duas faltem eius epistolas voluisse fignificare, hincque Hieronymum recte quatuor eius-epistolas commemorasse defendat. Verum quam lubricum sit hoc argumentum ex numero plurali ductum, bene demonstravit Cotelerius ad cap. III. epift. S. Polycarp. cuius observationen repetiit etiam Gallandus in Prolegg. ad tom. III, Bibl. PP. cap. VI. (in quo de Cornelio hoc exponit,) 6. 11. pog. XXII. Contra vero in aprico est, Hieronymum Eufebii locum male intellexifie, et, quam ille Cypriano et reliquis epifeopis, in Africa congregatis, tribuit epiftolam, latino fermone scriptam, Cornelio adscriptiffe. Id enim aperte docet idem vtriusque epistolae argumentum, quod ab vtroque scriptore commemoratur. Eusebius enim ex epistola Cypriani et reliquorum episcoporum intelligi dicit, ipsis etiam placuiste, yt subveniretur iis, qui in tentationem inciderint, vtque Nouatianus fimul cum iis, qui ad partes ipfius desciuerant, ab ecclesiae catholicae confortio abdicaretur; Hieronymus autem secundam istam Cornelii ad Fabium epistolam agere tradit de Nouatiano et de his, qui lapfi sunt. Quibus verbis idem epistolae illius argumentum, in pauciora verba contractum, fignificari, ecquis tandem eft, qui non intelligat? Eodem vero modo de hoc Hieronymi errore statuit etian ipfe Fabricius in Nott. ad illius locum, itemque Cotelerius atque Gallandus II. II. Contra vero quartam adhuc Cornelii epifiolam in caufa Novati ad Dionyfium Alex, fcriptam commemorat Euleb. H. E. VI. 46. cuius nullam mentionem fecit Hieronymus. Praeter has yero epislolas et aliae quaedam sub Cornelii nomine circumferuntur, quae-tamen ab omnibus peritioribus indicibus pro fouris habentur, quo pertinent 1) epifiola ad Lupicinum, Archiepifcopum Viennensem, quae a loh. a Bosco primum edita in Biblioth. Floriacenfi, a Baronio ad an. 255, s. 47, et in Blondelli Pfendo - Ifidoro pag. 320. atque Couffantii operis laud. adpend. gag. 26. exhibetur, de qua vid. Tillemont. Not. XV. ad vit. Cornelii 1. 1. pag. 308. [19. 2) tres epiflolas ex vetufis codd. euulgatae a Baluzio in Opp. Cypriani, p. 167. edit. Parif. 1726. 3) duze epifiolae decretales ad ecclesise filios et ad Rusum in Blondelli Pfeudo-Ifid. p. 308. et 313. nec non decreta, de quibus Lud. Iac. a S. Carolo in Bibl. Pontif. pag. 59. et Coufantius J. I. p. 206. Praeterea vero Erafinus quidem ctiam librum de disciplina et bono pudicitiae, itemque libr, ad Nouatianum harréticum, qui vulgo Cypriano tribuuntur, Cornelio ádfcribendum indicavit, de quo quid flatuendum videatur, vid. apud Tillemontium in vit. Cornel. art. XVII. 1. 1. pag. 71. [19.

Denique et hoc adhuc monendum, quae Gottfr. Arnoldo Cornelium hunc taxandi atque calumniandi anfam praebnerint, ca omuia non incommode remouisse Christ. Eberh. Weismannum in Introd, ad Memorab. ecclef. Vol. I. pag. 242, feg. Keil.]

10. DIONYSIUS, Romanus episcopus ab 24. Iul. a. C. 259. ad 26. Dec. a. 269. 45) de ,cuius

res convenit, vt adparet ex Em. Schelftraten Antiquit. ecclef. illustr. tom: I pag. 434. de quo Pontif. pag. 370. seq. Keil. phira vid. apud Tillemontium in Mam, ecclef.

45) Qua tamen de re non inter omnes scripto- tom. IV. part. II. Not. z. et zt. ad vit. Dionys. pag. 909. Jeq. itemque Coustant in Epist. Rom.

Digitized by Google

294 Lib. V. s. L.

SCRIPTORES DEPERDITI

Val. V. p. 17

cuius foriptis nihil conflat nifi guod Athanalius de Synodis Arimin, tom. I. p. 918, meminit Synodi ab illo congregatae, litterarumque ad Dionytum Alex. fcriptarum fuper eo, quod hie Alexandrinus CHRISTUM moinua dixiflet et Patri enesorov negallet, quam criminationem ille a fe auertit in libello extry e new anoroylas, et in alia Epistola 45), cuius pars ibidem ab Athanalio affertur, et libro de decretis Synodi Nicaenae tom. I. pag. 274. vbi deinde pag. 275. fubiungit locum Dionyfii, epifcopi Romani, zara roy ra ZaBenie Opoverray. [Quem locum ex eodem feriptore exhibuit etiam Couffantius 1. 1. pag. 274. et ex illo vna cum animadversionibus a Coustantio ei subiectis repetiit Gallandus in Bibl. PP. tom. III. pog. 538. fiq. qui et notitiam huic fragmento ab codem viro pracfixam infernit eiusd. tom, Biblioth, fuae Proleg. tap. XII. pag, XXXII. Praeterea vero idem Dionyfii fragmentum paucis illuftrauit quoque' Semilerus in Introd. Polem. Baumgart. praemiffa, tom. III. pag. 18. feq. Caeterum aliam adhuc Dionyfii epifolam coufolatoriam, ad ecclefiam Caefareenfem in Cappadocia feriptam, commemorat Balilius in Epift. 70. (al. 220.) Opp. tom. 111. p. 163. edit. Garner. Quae vero praeterea ei a Lud. Iac. a S. Carolo in Biblioth. Pontif. p. 62. tribuuntur epifolae anae desretates, itemque Commentar, aduerf. Arianas et Sabellianas haerefes, et aduerf. Paulum Samofatenum haereticum, atque de fitu arbis liber, omnia fallo et temere ei adferibi, abunde iam demonstrauit Caucus in Hift. liter. feript: eccl. Vol. I. p. 133. cui hac in re affentitur ctiam Io. Georg. Walchius in Hift. eccl. N. T. pag. 1001, et iple etiam Fabricius in Bibl. lat. med. et infim. aet. lib. IV. Vol. 11. p.g., feq. Plura de hoc Dionyfio inter feriptores iam laudatt. inprimis deprehendes apud Tillemontium 1.1. pag. 698. et Ceillierium 1.1. pag. 326. feg, Kul.]

11. EUSEBIUS, ex Alexandrinae ecclefiae diacono ") epifcopus Laodicenus, Dionyfii Alexandrini, de quo lupra, aequalis, diueríus fane ab Eufebio Alexandrino, cuius Homilias XVIII. in Bibl. Cryptae ferratae reportas habuit et ex illis fragmenta attulit Turrianus in defensione epistolarum Pontificum, cuiusque fragmenta occurrere etiam in Io. Damalceni parallelis, notatum Colomelio in paralipom. de fcriptoribus ecclefiafticis, [praeter quem cfrendus etiam Le Quien in edit. Opp. Io. Damast, tom. Il. pag. 275] Habuit et nonnullas Holftenius tefte Lambecio lib. 1, de Bibl. Vindob. p. 112. et Allatius de Simeonum fcriptis: exflantque in Galliae, Italiae, Germaniae et Angliae Bibliothecis, quarum tituli apud Caucum in diff. de dubiis feriptoribus, [ad calc. tom. II. Hift. litter. feriptt. ecclef. pog. 8. itemque Le Quienum in Nott, ad Joh. Damafc. Opp. tom. 11, pag. 666. et 10. Guil. lanum in Praef. ad libr. Eusebii mox commemorandum,] videantur. Caeterum homiliarum istarum, Allatio, Turriano, Holflenio vifarum, auctorem non fuiffe veterem illum Eufebium, Alexandrinum, tertii scriptorem saeculi, patet vel inde, quod hic nunquam fuit Alexandrinus episcopus; at enim in Codice Cuelareo, in quo Oratio meei uveias aview de commemoratione Santior um exflat, diferte illa adferibitur Eufebio, episcopo Alexandrino, vt teflatur Lambecius lib. V. pog. 24. [pag. 56. Koll.] qui p. 22. [pag. 50. Koll. vbi vid. quae Kollar. in Not. fubiecta de hoc Eufebio

46) Aliam enim et a litteris ante ad Dionyfium Aut. etclef. tom. III. e. XVIII. §. 2. pag. 326. datis diversam fuisse hanc epistolam bene contra feg. Keil. cos, qui vtramque vnam candemque fuisse flatuerunt, docuit Couffantius 1. 1. quare non crat, quod ea de re dubitaret Ceillier in Hifloir. des etc. 32. pag. 285.

p) Vide Eulebii Hift. VII. cap. XI. pag. 261.

Digitized by

Vol. V. p. 275 276

TERTI SECULI.

febin obfasuauit, fetiam Eulobii, epileapi Alexandrini, Novor meet vestier de iciunie [et pag. 302. Koff. alium negi exenpactions eis mistorios neg eis ros Acifacor, de eleemofyna in diretem et La zarum, quem tamen Kollarius quidem Eusebir partum elle dubitar, aut post faltem multur inunutatum foille indicat,] memorat "). Illa meei preias arior cadem eft, quam habuit Turriamus, et Hoistenius dere voluir, et quam sub Eulebii, episcopi, nomine pridem latine ex Carels Fabiani Interpretatione vulgauit Thomas Galletus, vnde inferta ef Supplemento Bibl. Patruns edit. Marelk 1639. tom. I. pag. 826. ct Bibliothecae Patrum Lugal. tom: XXVII. p. 479. fitemque, notante quidem Lambecio, lib. 1. p. 56 Kollar. Magane Biblioth, PP. Parifinas, tom. XV. p. 826. feg. Praeteres vero Eufebis huius Koyor meet The nuteas noemannes, vel encomium dies Dominicae ex collatione cod. Vaticani et Bodleiani primus edidit, latine vertit et animaduerlionibus illustrauis Ioh, Guil. Ianus, Vittebergenlis quondam Asademiae Theologus perdoctus, Lipf. 1720. 4. ex quo eandem orationem, in fectiones diffinction, versioneque lanif latina ad textum exacta, omifis tamen animaduerfionibus eius repetist Gallandus in Bibl. P.P. Vol. VIII. pag. 252 - 255 / Ac quoniam inter Alexandriae Acgypti epifeopos five patriarchas nullus occurrit Eulebius, veritati contentaneum videtur, quod feripfit Turtianus, auctorem harum homiliarum fuisse episcopum alterius cuiusdam Alexandriae im Asia, vixisseque quarto lacculo, le fuerie hie méyos ille Euri Bios AxeEnvolesions, [P] ad quem Macarius foriplerat quasitiones fuas, quarum fragmentum in MStis Anonymi locis communibus Afceticis, de gaibus Lambecius lib. V. p. 154. /eq. [p. 326. edit. Koll. Nifi malueris Cel. Le Quien coniectupanr, probabilitaris specie minime profecto destitutam, sequi, in Animadu. ad Io. Dama/t. Opp. tom. 11. pag. 666. propolitam, cuius locum, lectu dignifimum, repetierunt etiam lanus in Practat. ad hir: mode land, et Gallandus in Proleg. ad Bibl. PP. Vol. VIII. c. XII. p. XXIII. feq. vbi de hoc Euschio Alexandrino pluribus exponir. Statuir nimirum Le Quien, Bunc Eulebium nullius cerrae fedis epilcopum fuille, fed ob egregias virtures in variorum locorum necessitates episcopum fuille confectatum; hancque conjecturam praeter alia argumenta eo etiam fruder confirmare, quod in codice quodam regio fimpliciter dicatur epifcopus et Monachus. Quod vero Alexandriae epileopus a plerisque librariis fuerit adpellatus, inde ortum eile existimat, quod sermones suos ad Alexandrum quendam habuisse dicature, Hine enin librarios pro co quod' scribere debuissent, EugeBis enioxons neos 'AreEavogov, emilla praepolitione meos, pofuille EureBis emimerne AAr Eardesian. Hanc tamen coniectu. sam, quas Doctiff. etiam lano in Pracf. land. fuit probata, et nouis adeo argumentis ab illo fuffulta, iple quiden Le Quien post iterum retractauit in Or. Christ. tom. II. p. 905. vbi Eufebium hune vel Alexandriae Syriae epitcopum, vel Alexandrinae sedis Melchiticae per illud tempes; quo en vacauit, adminifiratorem fuille flatuit,]; Nefcio quem librum doffeinarum factorium Eufebii Alexandrini, Laodiceae epilcopi, inter librosaliquot, arabice et lynace foriptos, qui tempore Gregorii XI. dicuntur fub terram defosfi, et postes oblati sunt venales epifeoro Herbipolenti, memorar Polleninus in Apparatu Si Omitto Eufebium, Alexandrinum metorem; de quo Eunapius in Procerefio' p. 125. [cuiusque, vr Fabricius quidem fuspicatur ; infr.

miliis, quas idem Vir doctus pag. 50 in Not. B' 756. et cod. XXXIV.n. 4. pag. 763: Keil. Fra-commemorat, alteram quidem orce dei loya ginentum quoddam Eufebii Alex. exhibuit Catali B. en nuter and supersky solover typer, alteram vero codd! Bibl. Naniorum (1784) p. 279. et Oratio harmuter eis ray avgenung inforigtam, vid, corundem Eusebii cuiusdam epifo, laudatur ib: p. 104. Beck.

De dusbus vero reliquis Eufebii huius ho- Commentar: lib. VIII. cod. XXXIII. n. 14. p.

295 Lib. V. t. I.

SCRIPTORES DEPERDITI

Vol. V. p. 276

infr. 16. V. c. IV. Vol. VI. pag. 105. et c. XXXVIII. pag. 416. mentio etism fit apud Phot. cod. CXXXIV.]

12. MAGNETES, peruetuftus autior ante mille et trecentos annos Euangelicae Apologiae libros grasce scripsit ad Theostenem aduer su gentiles Euangelii calumniatores. Haec Polfeuinus in Apparatu S. stom. II. p. 50. Fragmenta aliquot, (Colomesii haec observatio est in paralipomenis de S. E.) ex Bibliotheca D. Marci Veneta in scriptis suis affert Codicum ille MSS, helluo, Franciscus Turrienus, sed inprimis in Apologia pro Epistolis Pontificum. Vnum etiam observasse mini videor in Posseni Moscouia (qui perinde ve Coccius a Turriano petiisse videtur.) Autorem hunc laudant grasci in responsionibus ad Cardinalem de Guise. Clariss. Cauco [Histor. litter. script. eccles. tom. I. p. 135.] hic Magnes videtur este Hierosolymitanus presbyter, quem Germanus, patriarcha CPol. in dogmatico MS. ad Anthimum testatur interfuisse concilio Antiocheno, aduerse Paulum Samosatenum a. C. 265. Vtinam hos libros aliquic bono ecclessa in lucem proferat, fiue Magnetem illum, Hierosolymitanum presbyte. rum, su Macarium Magnetem auctorem habeant, cuius fragmenta exstant in Nicephori CPol, antirrheticis MSS, Fabric.

Fuit nimirum praeter Magnetem illum Hierofolymitanum, cuius nullus alius veterum fcriptorum, nifi Germanus, patuiarcha, mentionem iniecit, alius adhuc MACARIUSMAGNES, quem cum isto Magnete Hierofolymitano perperam confudit Caucus, vtrique opus illud apologéticum tribuens l. l. pag. 135. st. 379. feq. et de quo pluribus exposuerunt Tillemontius in Hiftoir. des Empereurs, in vita Constantini M. cap. 93. tom. IV. p. 487. seq. cuius locum exhibuit quoque Fabricius in Delessu argum, et syllab. scriptt. de verit. relig. chr. p. 66. seq. et Magnus Crufius, Goettingenfis nuper Theologus, cuius duse de hoc viro extant Differtt. quarum altera exhibet Notitiam Macarii Magnetis, Goett. 1737. 4. in altera outem agitur do Seedoysulvois Macarii Magnetis ex Fragmentis operis deperditi 'Amoneurinov, pro chriftiama religione adverfus gentiles conscripti, erutis et ad meliorem intelligentiam argumentosum adversas partis perpetuo Parallelismo scriptorum Porphyrii illustratis, ibid. 1745. 4. hancque, fi longior illi vita contigisset, tertia adhuc fuisset exceptura, in qua argumentum illud fuisset persecuturus et absoluturus. Praeter hos vero de codem viro nonnulla etiam disputarunt Ceillier in: Hiftoir. des Aut. ecclef. tom. IV. pag. 276. feq. et Gallandus in Bibl. PP. tom. III. Proleg. cap. XIII. pag. XXXIII. quorum vtrumque tamen Crusii scripta, praccipuo in has caufa loco habenda, latuerunt.

Hunc igitur virum Macarium proprio nomine fuisse adpellatum, bese demonstrauit Crusius Diff. I. §. 3.; vtrum vero Magnetis nomen et iplum fuerit proprium ei, an vero gentis nomen, de cone iplis quidein faec. IX. antistitibus orthodoxis, qui in huius viri vitam et scripta accuratius inquisuerunt, certi quid constitis, luculenter adparet ex inedito Nicephori loco a Crusio Diff. I. §. 5. p. 13. in medium allato. Neque enim, vt perperam statuit Caucus 1, 1. pag. 379. cum illo Macario, Magnetum episcopo, cuius apud Photium cod. LIX. p. 53. mentio inicitur, eundem, attamen et iplum episcopi dignitate ornatum, fuisse, idem Crufius 1. 1. §. 6. et 7. pag. 15. fog. praeclare docuit, eiusque aetatem saec. III. exegunti aut iV. ineunti, argumentis cum externis, tum internis vsus, adsignauit §. VIII – XIII. Quod vero-

ingenii

Q(0)

Digitized by

TERTH SECULL

Vol. V north

Kib. V. t. T. 297

ingemi ipfius monumenta attinet, duorum potillimum foriptorum memoria ad nos translata eft, quorum primum V. libris conflans, anoxerrixar nomine fuit inlignitum, et gentilibus, Euangelii calumniatoribus, oppositum atque Theostheni cuidam inferiptum, minime vero, vt plerorumque sententia tulit, aduer/ur eum scriptum, sed, si vera est Crussi conjectura Differt. laud. S. XVI. propolita, Porphyrii potius impugnandi caula compolitum. Huite autem scripti, quod lo. Damasceni temporibus notifimum fuitse monuit Le Quien in Nots. ad Opp. sius som. I. pog. 271. integer olim codex in Bibliotheca Veneta emitit, good, praeter antiquorum illius Bibliothecae catalogorum fidem, (cf. Montfaucon Bibl. Biblioth. tom. I. pag. 474.) inprimis etiam conflat ex teffimonio Francifei Turrisni, qui non modo libros ifice Magnetis apologeticos in Bibliotheca illa fua actate adhuc feruatos fuisfe, diferte tellatus eft in Tractor. pro Cananib. Apostol, 1.b. IV. pag. 317. (edit. Lutet. 1570. 8.) et in Opere de Euchariftia contr. Volanum Polonum, pag. 92. feq. (Flor. 1575.) fed plura etiam in feriptis fuis inde protulit excerpts, partim graece, partim latine edita, quae poff ex illo repetierant Fabricius in Delett. argum. ac Syllab. feriptt. de ver. relig. chrift. pag. 65. et pag. 70. feg. atque Gallandus in Bibl. PP, tom. 111. p. 541. feq. Hie vero posterior quanquam fragmentis isto in loco exhibitis Proleg. cop. laud. pag. XXXIV. alia quaedam ex ecdem Turriano ferius, vt dicit, a fe detecta, adhuc fubiecit, tamen, aeque ac Fabricius, plura adhuc, in Turriani fcriptis oc--currentia, omilit; id quod facile intelligi potest ex diligentissima ommum fragmentorum, a Turriano editorum, recentione in Crufii Diff. laud. S. XVIII. reperiunda. Nobilifimum vero corum fragmentum de praclentia corporis et fanguinis Christi in S. Coena ex alio quodam fonte Bibliothecae Achillis Statu produxit Thomas Bozius Eugobinus, de fignis ecclefiae Dei. tom. 11. lib. XIV. p. 71. eiusdemque fragmenti partem repetierunt etiam Iodoc. Cocius in Thefaur, cath, tom. II. pag. 607. Iul. Caef. Bulengerus in Diatr. III. ad Cafaub. Exerc. pag. 164. Zacharias Cretent. in Refpontionib. ad Claudium Guifium Cardinal. Lotharing, a loach. Lamio ad Nicetas Enarrat. in Epiß. 1. ad Corinth. part. I. editis pag. 77, et Leo Allatius in Exercit. contr. Creyghtonum, p. 563. Hunc tamen codicem non amplius in Bibliotheca illa exflare, praeter alios plures, qui eius rei fidem fecerunt, cum Boiuinio, tum Crufio, (vid. Differt. laud. S. XV. pag. 41.) testatus imprimis est Cl. Abbas Morelli in Differt. de publica S. Marci biblioth. (cf. Villoiloni Anecd. gr. tom. II. p. 264.) itemque in litteris ad Ill. Harlefrum datis, e quibus nonnulla hic refert in Addend. ad Introd. in hift. ling. gr. tom. II. part. II. pag. 358. fq. Praeter hunc autem codicem Venetum nonnulla ex hoc Magnetis opere exhibentur etiam, teste, quidem catalogo MSS. Bibliothacae Vaticanae, qui alim penes epilcopum Noruicensem in Anglia fuit, (vid. Crusium 1. 1. pag. 41.) in bibliothecae huius codice quoJam, itemque, narrante Villoifono I. I. in codice Marciano DIII. Praeterea vero permulta horum librorum fragmenta extant etiam in Nicephori, patriarchae CP. libris antirrheticis aduerfus Iconomachos, quae fingulatim enarrantur, addito fimul cuiusque argumento, in Crusii Differt. saepe iam laud. §. XVIL, Haec autem fragmenta incunte hoc faeculo ad finem nunc vergente ex regis codicibus descripta, vna cum integro Nicephori opere in lucem emittenda in se recepit Anselmus Bandurius, odito iam hanc in rom Conspectiu Operum S. Nicephori. Paris. 1705. 8. quem post Fabricius Biblioth. hui. grace. Vol. VI. pag. 640, seq. inferuit. Verum eum hic promifis non stetisset, eorundem fragmentorum ex tribus Codicibus optimae notae, Regio Parifino, Colbertino et Coisliniano, edendorum denuo spem ...Pp fecit Vol. VII.

Digitized by Google

398 Libr. V. c. I.

SCRIPTORES DEPERDITI

Vol. V. p. 276

fecit Magnus Crufius in: Differt. Epistol. ad, D. Christianum Wormium, (Lipf. 1728. 4) pag. 8, feg. itemque in Differtatt. sepius iam commemoratis. Verum nec hic promilla sua perfecit, sed in vno hoc substitit, quod in duabus illis, quarum mentionem modo inieci, Differationibus nonnulla huius libri arogracyarica, ex opere isto Nicephoriano depromta, hic illic exhibuit publicique iuris fecit. Hoc ipso vero alterius etiam operis, a Macario conferipti, quod Sermones in Genefin complexum est, neque tamen vitra historiam creationis et. lapsus primorum hominum pertinuit, plurium fragmentorum obtinendorum omnis spes eunuit. Nam et huius operis fragmentorum aliquot, ex MS. codice Cardinalis Ottoboni edendorum spes ab vtroque viro suerat facta, quam tamen et ipsam neutri eorum implere licuit, praeterquam quod a Crusso horum etiam fragmentorum specimina quaedam in Dissert. laud. occassione data exhibita funt. Praeter haec vero Magnetis feripta nonnulla etiam eius fragmenta occurrunt in collectione MS. rerum moralium apud Montfauconum in Bibli. Coixlin. rod. CXII. pag. 186. et apud eundem habetur etiam in margine ccd. CCV. pag. 265. annotatio parua Maçarii Magnetis in ludam. Keil.

13. DEMETRIVS, quem inter testes pro defendendo Origene landauit autor Anonymus apud Photium Cod. CXVII. una cum Dionysio, Alex. Clemente, aliisque, suitepiscopus Alexandrinus ex Origenis historia notifiunus, de cuius scriptis nihil alioqui mihi compertum, [nisi-quod Euseb. Hist. eccles. VI.8. epistolas, Origenis prosendendi causa ad omnes soto terrarum orbe episcopos ab co scriptas, commemorat, similiterque Hieronymus etian eum in Catal. scriptt. eccles. cap. 54. tanto, tradit, in Origenem debacchatum esse infania, ut per totum mundum super nomine eux scriberet. Keil.]

14. THFOGNOSTVS, Alexandrinus, Origenis discipulus, et post illum 45) Catecheseon in schola Alexandrina magister arque iEnynris ?, Athanasto laudatus 50), et Photio

43) Non quidem proxime, sed post quattor aut quinque demum alios. Dubis enim est circa hace ipfa tempora doctorum illius scholae successio; qua de re imprimis cirndi sunt Dodwellus in Differtt. in Irenaeum, pag. 508 seq. et Ioh. Aug. Dietelmair in Pr. quo veterum in schola Alexandrina doctorum seriem expensit. Altorf- 1746. 4. Keil.

49) Quid fibi velit hoe vocabulum, quo, Photio tefte, in ipfo libro Hypotypofeon titulo adpellatur, Theognofius, de eo non confemiunt invicem reiri docti. Dodweller quidem 1.1. pag 512. hoe rocabulo ipfan illam, que functur est (librognofins, scholae catechetisae praesecturam et publicum in es docendi munus fignificari statuit, in quo confentientes secum habet Io. Georg. Michaelem im Exercit. de scholae Alex. sie diffae catechet. migine, progressi ac praecipuis dostoribus; in-

ferta Symb. litter. Brem. tom. I. part. III. §. 2. pag. 201, et §. 10. pag. 234. atque Gallandum in Prolegg. ad tom. III. Bibl. PP. c. XIX. §. 17. pag. L. dubitante contra de coniecturae huius ve-v ritate Lardnero I. I. lib. I, c. L.II. §. 1. part. IL Vol. III. pag. 156 feq. Semlerus vero in Introd. Polem. Baumg. pracuiffa Vol. III. pag. 5. hac voce presbyterum, et quidem episcopo dignitate proximum, indicari defendit. Alii denique omnino de librorum facroium interprete explicant. Quarum fententiorum quaenam vero proxima effe videatur, pents alios fit indicium. Keil.

50) Sed ab Eufebio et Hieronymo fikatis plane practermifius, cuins rei e malo, st putanit, dolo repetendae hane fibi canfam reperifie visus eft Baronius in Ann. ad an. CIX. LIX. quod zi facestr in doctrina de Filio Dei firemuns tuisfer afterior; a qua tamen sufficience Eufebium veique liberen-

2.2

Digitized by GOOg

Vo'. V p 176 277

TERTII SECULI.

Cod. CVI. qui eius feptem libros Hypotypofeon recenset, [in quem Photii locum vid. quae commentati sunt Fabricius infr. Vol. 1X. pog. 408. feq. Semserus 1. 1. pag. 5. feq. et Roeslerus in: Biblioth, der Kirchenv. Vol. II. pag. 333. praeter Photium autem, cui hi Theognosti libri multa a vero aliena visa sunt continere, nounulla in eo taxauit etiam Gregorius Nyssen. site, 111. contr. Eunem. Ipfa autem huius operis fragmenta ab Athanasio variis in socis feruata, neque tamen, quod profecto mirandum, omnia, a Gallando inferta funt Biblioth. PP. tom. III. pag. 662.] Vide Athanasium de decretis Synodi Nitaenae tom. 1. pag. 274. et in illud quisunque dixerit verbuns p. 755. Henr. Dodwellum ad fragmentum Philippi Sidetae p. 611. et quae pro vindicanda Theognosti doctrina disputat Georgius Bullus in Definsione sidei Nicaemae [Self. II. c. X. §. 7 seq] p. 227. seq., [itemque Prud, Maranus Diuin. 1. C. lib. IV. cap. XXIV. §. 1. et 11. p. 551 seq. Praeterea vero de codem etiam consultati funt Du Pinin: Nout. Bibl. des Aut. eccles. tom. 1. pag. 191. Ceillier in: Histoir. gener. des Aut. eccles. tom. 111. cap. XIX. pag. 329. feq. et Gallandus I. 1. pag. XLIX. feq. Keil.]

15. ANATOLIVS, Alexandrinus, in episcopatu Laodiceno Eusebii, de quo iam mémoraui, succeffor. De illius feriptis vide, si placet, quae dicta a me tunt libro III. cap. n. vbi; et fragmenta quaedam sub illius nomine edidi, [Vol. III. pag. 461. seq. edit. rec. vbi, quae ab-Ill. Harlesio iam sunt observata, iis nos vnum hoc nuncaddimus, Canonem nostri Paschalem, ex versione Rufiniana, graecis Eusebii intertextis, cum latina interpretatione notisque Valessi, additoque Aegidii Bucherii in Canonem istum Commentario, exhiberi etiam a Gallando Bibl. PP. tom. III. pag. 145. seq. qui et in Prolegg. huie Volumini praemiss argumentis Rufino asservative rere, eoque ipso ausgevriav eius, in dubium a nonnullis vocatam, denuo confirmare fluduit. Praeter hunc vero de eodem Anatolio cfrri etiam poterit Bruckerus in Histor. crit. Philosoph. tom. III. pag. 459. seq.] et lib, IV. c. XXIX. §. 15. Nunc iuuat tantum notare quod ipse apud Euseb. VII. 52. p. 287. mentionem facit Iudaeorum scriptorum, vt Philonis, Iosephi, et Mufasi, atque antiquiorum Agathobuli³¹) et Aristouli, Paneadensis³², vnius ex illis, qui in gra-P p 2

dum effe ftatuunt Caucus in Histor. litt. fcriptt. ecclef. tom. 1. pag. 147. et Tillemontius I. I. in vit. Origen. art. 37. tom. III. part: III. pag. a69. eam contra confirmantibus Huetio in Origen. Hibi I. fett. I. S. 3. et Gallando I. I. Dodwellus autem I. I. pag. 512. istud Eusebii filentium cuidam potius negligentiae huius scriptoris in rebus suitem effe statut, huicque scattere tribuendam effe statut, huicque scattere accedere videtur etiam Lardnerus I. I. pag. 160. Keil.

51) Imo duorum potius Agathobulorum mentionem facit, qui magistrorum vel doctorum cognomine fuerint adpellati. Hos vero, quod Philone et Iosepho antiquiores dizit Anatolius, in eo mescio, vtrum recte possit cum Valesio in Nott. ad Euseb. loc. erroris propterea accusari, quoniam

Agathobulus philosophus temporibus Hadriani demum floruerit. Etenim iure profecto suo iam admonuit Strothius in Animadu. versioni Euseb. germ. subiectis, tom. I. pag. 605. nondum euiclum esse, istum Agathobulum philosophum ab Eusebio in chronico commemoratum, eundem esse cum Anatolii Agathobulo ludaeo, potuisseque plures isto nomine vai; ve taceam nunc illud, ab iplo Anatolio non vnum, sed duce Agathobulos commemorari. Keil.

53) Paneadensem suisse istum Aristobulum, non ab ipso Anatolio apud Eusebium traditur, sed in Rusini tantum versione legitur, et haud dubie ez deprauata lectione rã nov, quo Anatolius Aristobulum istum infigniuit, ortum est. Caeterum hune virum in ils suisse, qui libros legis grace: fuerins inter-

Digitized by GOOGLE

300 Lib. V. c. L.

Vol. V. p. 277

tiam Prolemaei Philadelphi libros legis graeci interpretati funt. Deinde ab hoc Anatolio diversion effe i) Anatolium, ethnicum, lamblichi magistrum, cui Porphyrius quaestiones Ho-r mericas inferiplie fquem Valelius in Annot. ad Eufeb. pag. 158. perperain eundem indicat cum episcopo Laodiceno, in quo vero iure iam castigatus est a Bruckero in Hift. crit. Philos. tow, 11, pag, 261, tum 2) Anatolium, Berytium ICtum; de quo Eunapius in Proacechio, et ad quem Libanii exflant Epistolae, 3) Anatolium, qui, in Geoponicis frequenter allegatur et ia Hippiatricis; et cui fragmentum de Antipathiis et fympathiis lib. 1V. cap. 29, supra a me vulgatum, tribuit D. Io. Rendtorfius, Jourd Fabricius iple L'I. priori potius Anatolio, Jamblichi magistro, tribuit, in quo tamen ab eo diffentit III. Harlesius supr. Kol. 111. pag. 461. qui locus hic omnino est cfrendus, eum et ibi plures Anatolis envmerentur. Caeterum in-: tegrum huius viri nomen fuiffe videtur Vindanius Anatolius Berytius, quoniam fub hoc triplici, nomine faepe in Geoponicis citatur, hincque fuerunt, qui eum cum superiori Anatolio Berytio eundem fuisse iudicarent, de quo vid. quae ab Harlesio II. funt observata] Nec minus 4) Anatolium, CPolitannm, qui interfuit Synodo Chalcedonensi et cuius nonnulla leguntur in Onaccorum Octoecho, file quo plura vid. in Cauci Hiftor, litter. feript. eeclef. tom. A pog. 4421 Extrat eius Epillola ad Leonem Imp. de condilio Chalcedonenfi et rebus' a Tunotheo Acture Alexandriae gellis, fed latine tantum in Manfi Collect. Cont. 1. tom. VII. pag. 577. " graece sutem legitur in Cod. LXXI. et CXI. bibl. Bodler. (vid. Catalog. libr. M/ptor. Angliar et. Hiberhias in unum collect. part. I. pag. 8. (\$ 12.) Alia vero eius epistola ad Leonem, epifcopum romanum, graece primum exhibita of in Lemis M. Opp. tom. I. pag. 1121. edit. Baller, latine vero extat in Manfi Colleff. Concil. 10m. VIII png. 766.] 5) Anatolium, ad quem directa est Hieronymo tributa praestatio, suprae Victorini Commentario in Apocalypsia praemittitur, 6) Anatolium, epileopum Lermenlem circa A. 484. de quo Vicentius Barralis pay. 369.\[84. 7) Anatolium. Timothei Aeluri, patriarchae Alex. «fratrem, etc. [His addendi praeter Avatolium, diaconum, et duos Ictos, supra Vol. 111. pag. 462. commemoratos, 8) Anatolius, episcopus Adanes, cui inscripta est Io. Chrysostomi epist. III. itemque of Anatolius, Eparchaus p ad quem sinsdem Chryfoliomi epill. 205 fcripta ell. 10) Anatolius, presbyter, ad quem extat Nili epiftola, _lib. III. epift. 51. edit. Allatii, tresque aliae, eidem inferiptae, occurrunt in Cod. CCCCLXIII, bibl. Coisl. apud Montfaucon. pog. 562. quae tameu in edit. Allatii referuntur ad Colobarfium et Berinum, monachum, lib. III. ep. 53 54. 11) Anatolius, episcopus Thestalonicensis, cuius varii commemorantur in Ioannis Baptist. decollationem fermones, infr. Vol. VI. pag. 537. et Vol. IX. g. 140. Denique 12) Anatolius, monachus Studita, qui inter Melodos laudatur infr. Vol. X. pag. 150. Tandem 13) Anatolius, ad quem tres commemorantur epifiolae Theodori Studitae ineditae apud Montfane, in bibl. Coisl. cod. XCIV. pag. 145. 146. et 149. atque in cod. CCLXIX. pag. 314. 316. et 320. Keil]

16. PIERIVS

interpretati, fallo defendi, docuir iam Scaliger in Animady. ad Eufeb. pag. 130, et post hanc alie etian imidulium vocarunt, de quibus vid. quae filuius viri caulan admodum debiam effe, perquam Supras in 101. HI. page 469, funt obsernate. Practescanorero libros seniam explanationum legis Ill, Eichhornic Bibl. Litter, bibl. Vol. V. P. 11. Mafaicast (fifting ifrygrouis ve Muüreus wien) ab pag. 253. feg. Keil. 1 -20. 1.

Anatolio in edden loco feripliffe dicitur. Verum et hos libros aperto suppositos omninoque omneme grauibus argumentis puper demonstratum eft in

> J009l6 Digitized by

2 16, PIERIVS, press. et catecheta. Alexandrinus 53), fuit praeceptor Pamphili. marty? ris, vt Photius teflatur, martyr et ipfe 54) cum fratre fuo, fiidoro; vnde Martyrologie eum colume 4. Nov. Inter criticos facros et emendatores textus graeci noui Teffamenti laudatur a Richardo Simone praef. ad lib. 1. Hift. crit. N. T. [yood quo nitatur vid, apud Hodium de Bibl. text. origin. 1. IV: c. 2, pag. 622. et Millium in Proleg. ad N. T. n. 727.] Is ob alias. etiam caufas Origenes iunior dictus eft 55), de quo vide Dodwellum ad fragmentum Philippi Sidetae pag. 503. 101. De feriptis huius Pierii, Photio Cod. CXIX. et Hieronymo Epifl. 52. [epiff. 11. ad. Panmach. pro libr. fuis adv. lovin. Opp. tom. IV. part. 11. p. 243, edit. Martian. et in Catal. fcript. eccl. cap. 76.] laudatis, nihil habeo, quod addam praestantifimi Cauei indu-Ariae. [Habuit tamen quod accuratius certe conflitueret Lardnerus 1.1. Cum enim Pierium dicit, Hieronymo telle, commentarios in priman ad Corinthias epiftolam [cripfille, non male monet pag 171 id quidem non diferte ab Hieronymo doceri, fed vnum hoe ab illo tradi. Pieriumaliquo loco fensum Pauli edisteruiste; vtrum hoc in homilia aliqua; aut epistola, aut ano libro, vel in peculiari Commentario factum fuerit, id non diferte ab eo definiri. Quod vero idem Caueus librum in pafcha et prophetam Hofeam atque Commentatium in Lucam inter duodecim libros, a Photio lectos atque commemoratos, refert, id, fi vel maxime, vt Lardnerus quidem flatuit 1, 1, pag. 176, de posteriori valeat, tamen de priore non videtur recte defendi. Certe Hieronymus Commentarium in Holeam aliquoties, tanquam peculiarein euroque, vt diferte dicit de vir, illufer. l. l. longiffinum tractatum commemoral Doctrinae puritatem afferit Georgius Bullus in defensione fidei Nicaenae [feft. 11. t. 13.7 pag. 262.

17. De PAMPHILI, presb. Caefareenfis ac martyris, vita tres libros feripferat Eufebiui, fummus eins amicus, a quo et Pamphilf nomen adfeiuit, Illos memorat Eufebius iple *lib*, 6. cap. 32. et lib. 7. Hift. c. 32. pag. 288, et de martyribus Palaeflinas p. 336. atque [praeter exiguum aliquod fragmentum, ab Hieronymo in Apolog. adv. Rufin. 1. I. tom, 1V. pag. 357. edit. Bened. feruatum.] intercidiffe multi mecum dolebunt. Fragmentum de Martyrio Pamphili quod a. C. 309. ⁵⁶) fub Maximo alacriter fabiit, 'ex tertio vt putat illius operis [P] deperditi P p 3

53) Hunc eum fuisse, solo Philippi Sidetae tefimonio nititur : Photius cuim non vt rem certam, fed ex aliorum tantum narratione acceptam tradit, Ouque, inquiens cod. CXIX. nog to xer' ALegardeeuer hynous Jas maideurneis, Eufebius vero et Hieronymus ea de re prorsus tacent. Neque etiam negari poteft, multas et graues circa ordinem doctorum illius scholae constituendum inde oriri difficultates, de quibus e medio colleudis admodum folliciti fuerunt Dodwellus in Nott, ad Sidetae fragm. pag. 508 Segg. et Caucus I. 1, 10m. 1. pag. 146. Hinc non immerito omnem hanc rem in dubium vocasse videtur Lardnerus I. I. lib. I. e. LIV. part. 11 1'os. Ill. pgg. 173. a cuius femsentia nec multunt abelle videntur Tillemontius 1. 1. tom. Il'. part. III. pag. 1225. ct Exc. Schrocekhius in Hift. ecclef. chrift, Vol. 1V. pag. 425. Keil.

54) Etiam huius martyril Pieriani admodum dubia est fides, cum Hieronymus eum post persecutionem (Diocletianam) omne vitas tempas Romae fuisse versatum tradat; quare de hoc-etiam dubitarunt Tillemontius et Lardnerus H, II. : Keil.

55) Ob fermonis nimirum, vt Hier. de feript. illufir. c. 76. testatur, traffatummque elegantians vnde etiam Eufebius eum H. E. I. VII. c. 32. intor viros onaviuráres ysrouleus refert, eumque dicit rais negi ra Bein Sempiane, ngi ignyússos ngi rais ini ra noira ris inningias Inniferon únegovás itars ini ra noira ris inningias Inniferon únegovás ignonymisor. Keil.

56) Huic enim anno martyrium eius, Hiero. " nymo quidem tege, adfignandum effe, pluribus demonstrauit Tillemontius 1.1. tom. V. part. 111. in vit. Pamphil. not. 111. pag. 364. Keile

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 278-

Eulebiani libro fervatum graece e MS. Mediceo, cum latina versione exhibet Papebrochius in Actis Sinctorum Calendis lunii pag. 64 - 70. [ex quo id ipsum repetierunt Fabricius in Spicileg. P. P. Sce. 111. in Hippolyti Opp. tom. 11. pag. 217. feq. et Gallandus in Bibl. P.P. tom, IV. pag. 41 [19] Seder quae ex Metaphrafte de Pamphilo Surius [d. 1. lun. pag. 1. las tine] vulgauerat, ex illis Eulebii libris maximam pattem petita elle "), viri docti fibi perlualerunt. De Bibliotheca et diareißi fiue schola, quam Caesareac Palaestinae instituit 18), de Codicibus scriptorum sacrorum graecae interpretationis, quos cum Eusebio emendauit 59), deque aliis praeclaris monumentis, quae sua manu descripta reliquit 6°), quemadmodum etiam de aliis rebus ad hunc martyrem pertinentibus, accurate ac diligenter, disservit Tillemontios tomo V. Memor. Hift. Ecclef. parte 3. [pag. 54. feqq. et 357. feqq.] Scripta iple reliquit nulla, praeter quasdam Epifiolas et Apologiam pro Origens, quam cum Eulebio compoluit, a quo etiam post Pamphili mortem additus est liber sextus id quod praeter Socratis H. E. lib. III.c, 7. et lib. VI. c. 27. atque Photii cod. CXVIII. itemque Anonymi apud eundem cod. CXVII. ipsius etiam Eusebii fide dignissimo testimonio H. E. VI. 33. constat] Primut liber 61) ex Rufini versione inter Origenis et Hieronymi Opera saepius prodiit, [omnium vero optime haud dubie editus est a recentissimo Operum Origenis editore, de la Rue, Adpend. tom. IV. pag. 17 - 44. cuius editionem repetit etiam- Gallandus in Bibl. PP. tom. IV. pag. 3. fegg. qui et Proleg. c. 1. pluribus de Pamphilo hoc exposuit. · Caeteri exceptis, quae Photius Cod. CXVIII, [et Hieronymus lib. I. in Ruf. pag. 359. atque Socrates H. E. lib. 111. c. 7.] feruquit, fragmen-

(7) Valessus quidem in Annott. ad Eusib. pag. 180. non ex vita Pamphili, sed ex libro de martyr. Palaessin. ca defumta esse fratuit, in quo tamen obstitit ei Papebrochius I. I. qui vitque ex Pamphili vita hanc narrationem tradulatam esse defendit, huncque et alii ea in re secuti sunt. Verum Lardnerus viramque narrationem, cum illam, quam Papebrochio debemus, tum et hanc, quae ex Simone ducha est, Eusebio prossus abiudicat, et a fraudatore ad duchum narrationis Eusebianae, in libro de Martyr. Palaest. occurrentis, estictam esse opinatur I. I. S. X. pag. 325. seq. Keil.

58) De bibliotheca illa, a Pamphilo Cacfarese inftructa praeter Tillemontium confulendus etiam eft Lardnerus *l. l. §. III. pag. 307. feq.* qui idem §. VI. pag. 314. de schola etiam, ipsi tributa, disputat, variasque de illa dubitandi causas commemorat, vocabulumque Sargessie, ab Eusebio vsurpatum, de vitae, a Pamphilo actae, ratione mauult inselligere: Keil.

59) Huius operae in conftituendo textu verfiomis Alexandrinae, a Pamphilo vna cum Eufebio pofitae, luculentum monumentum ad noftra vsque tempora translatum eft, in Codice, prophetarum libros continente, quem penes Claromontanos pa-

tres Soc. Icfu afferuari teffantur Huetius Origen. 1. 111. c. 2. §. 4. pag. 261. feg. et Montfauconus in Proleg. ad Origen. Hexapl. c. I. §. 5. pag. 14. feg. itemque c. XI. §. 4. pag. 76. In co enime : ante Ezechielem aduotatum eft, deferiptum eum ; effe ex Origenis Hexaplis et correctum ad Tetraplorum fidem, idque opera Pamphili et Eufebii. De ipfo vero Pamphili fludio ifto, verfionem hane (pectante, confulenda etiam funt, quae feripfit Ill. Eichhornius in Introd. in libr. V. T. tom. I. pag. 340. Keil.

60) Huius etiam operae, in deferibendis libris ¹ potifimum facris atque Origenis Commentariis a Pamphilo pofitae, monumentum aliquod extere teftatur Montefalconus in Bibl. Coist. pag. 251. feq. vbi Codicem quendam, Epiftolarum Pauli partem complectentem profert, qui in nota ei fubicen collatus effe dicitur cum codice, ipfius Pamphili manu exarato, et in Bibliotheca Caefareenfi affervato, quemque Wetstenius deinde inter Codices epiftolarum Paulinarum a fe collatos littera H. fignificauit. Keil.

61) Cuius argumentum vberius enarrauit Ceillier in : Hift, des Aut, ecclef. tom. III. pag. 440. Keil.

Digitized by

TERTII SECVLI.

Vol. V: p. 178227

Lib. V. c. I. 303

fragmentis, perierunt, squae autem de corum argumento ex veterum scriptorum narratione coastant, fludiole collegit, quem modo laudauinus, de la Rue, in Admon. ad Apol. pag. 13.] Perierunt etiam Pamphili Epistolae. S. Hieronymum, qui Pamphili nullas in illa Apologia partes fuisse contendit, Sepist. XLI. ad Pamm. et adv. Rufin. lib. I. pag. 357. lib. II. pag. 419. lib. III. pag. 447.] multis refellit in notis ad memorias fuas laudatus Tillemontius pag. 358. feq. [praeterque hunc idem fecere Huetius Origen. lib. II. c. III. S. XVI. pag. 190. Bullus in Defens. fid. Nic. for. 11. c. g. pag. 227. et cap. 13. pag. 263. Ceillier 1. 1. pag. 438. feq. Fontanini in Hiftor. liter. Aquilei. 1. V. c. I. S. V. et VI. et cap. V. S. III. p. 208. 254. Sagq. De la Rue I. I. pag. 6. feg. Maranus de diuin. I. C. lib. IV. c. XXIV. S. V. pag. 554. et qui de hac Apologia eiusque historia inprimis est conferendus. Chr. Guil. Franc. Walchius in: Histor. der Kezer. Vol. VII. pag. 420. frg. Nihilominus tamen in Hieronymi potius fententiam fibi discedendum effe putarunt Barth. Germon in libr. de veteribus haeretieis ecclefiaficor. codicum corruptoribus lib. 11. part. I, cap. XI. pag. 305. feq. Northus in Diff. de Synodo quinta, sap. XIII, tom, I. Opp. pag. 802. feqq. (pracelare tamen is refutatus a Dochiff. Ballerinis Obfervatt. lib. III. c. 10. pag. 980. tom. IV. Opp.) et, quod profecto mireris, Een. Sal. Cyprianus in Notis ad Hier. de vir. illuftr. cop. 75.

Praeterea vero etiam ex gerse xe Qadalor ros neakeur, quam fub Euthalii, epile. Sulcensis, nomine sub finem seculi superioris ediderat Laur. Alex. Zacagnius in Collect. Momament. Eccl. Gr. quaeque ante iam fine nomine auctoris exflabat ante commentarios Occumenii in Acta, indeque in omnes fere meliores N. T. editiones fuerat translata, primus sub Pamphili nomine edidit, eique vindicare studuit Montfanconus in Bibl. Coist. pag. 78. ex coque eum Zacagnii editione collatam, adjunctis aliis quibusdam libri Actorum in capita diuifionibus repetiit Fabricius in Opp. Hippolyti tom. II. pag. 205. Jeg. et post eum Gallandus in Bibl. PP. tom. IV. p. g. 3. feq. Verum huic sententiae de Pamphilo, istius en Géorous auctore, restitit post Wetslenius in Prolegon, N. T. tom. I. pag. 73. feq. eamque Euthalio iterum vindicare fluduit, erroremque librariorum, Pamphilo eam tribuentium, inde ortum iudicauit, quod Euthalium legerint Pamphili codicem, in Bibliotheca Caefareenfi adleruatum, confuluisse, sugnque editionem cum illo contulisse; que in re consentientem secum nactus est Lardnerum I. I. S. VIII. pag. 320. feq. repugnance contra Gallando in Prolegg. ad tom. III. e. 1. pag. IV. qui idem tamen illius Biblioth, tom. X. pag. 199. Seq. eandem ExSecut Actuum Apostolicorum, et quidem multo pleniorem, vna cum epistolarum catholicarum atque Paulinarum editione Euthaliana fub Euthalii iterum nomine edidit. Alii vero inter quos e. c. perinet lo. Aug. Ernesti in Inflitut. Interpr. N. T. part. III. c. 1. 5. 17. p. 157. edit. Ammou. rem in dubio reliquerunt. Keil]

18. LUCIANUS, Antiochenus presbyter oz), de quo, vt de aliss huins nominis, dixi lib. IV.

poßinodum Nicomedia: pro epi/copo, fimiliterque, ve Fabricius in Not. iam observauit, Honosius . I. I. cap. LVIII. §. 1. pag. 270. Keil.

62 Hanc eum fuille, Hieronymus etiam tradit etiam de foript. ecclef. l. 1. cap. 78. dicit, eum de vir. illustr. cap. 77. vbi additur tamen, tefte poftmodum Nicomediae episcopum fuisle; quod guiden Cypriano, in cod. Guelpherbymono et hoe: tamen haud dubie ex errore quodem ortum eft, qui vude profectus fuerit, bene docuit Lordaerus

Digitized by GOOGLE

304 Lib. V. c. I.

SCRIPTORES DEPERDITI

Vol. V. p. 279

IV. e. XVI [nov. edit. e. XVIII. Vol. V. pag. 361.]") ueque in praesenti habeo quae adiungam, nifi guod Stephanus le Moyne Natix ad Varia facta p. 541. ex Hieronymo coleruat, editionis LXX. interpretum, a Luciano recensitae, de qua 1.b. III. c. 13. §. XIV. dictum est, vsum obtinuisse olim per totam fere Aliam minorem ab Antiochia Thraciam et Byzantium vsque 64). idque probat e Lactantio Nicomediensi: Clarissimus vero Grabius vii Epistola ad Ioh. Millium [pag. 47.] non dubitat in editione Graecorum Bibliorum Romana hodie legi librum Indicum ex interpolatione Hefychii Alexandrini,, fic in prolegomenis ad tom. IV. Biblior. Graecorum Oxoniae a se editorum cap. 1. S. 7. seq. confirmat, librum Iobi in Codice MS. Alexandrino ex Luciani recentione externe. Video etiam Jacobo Duporto praef. ad Pfalmos felicifime Carmine graeco a se expressos verifimile vilum, quod in MS. Vaticano editio Luciani exhibeatur. Et II. Vossius praef. ad appendicem de LXX. Interpretibus scripsit Lucianeae editionis, quác in multis etiam exflet Orientis ecclessis, exemplar habere reginam Chrislinam, a qua illud fe impetratorum speret. De eadem videnda Athanafii fynopfis Scripturos, aucharium Theodoriti pag. 6. et Euthymius praefat. in Pfalmos pag. 193. Suidas in Assiavies. Ex recentioribus [P] Hottingerus pag. 230, fascieuli differt, th. philol., et Io. Morinus Exerc. Bibl. pag. 218. 221. litemque Tillemontius I. I. tom. V. part. 111. not. 111. ad vit. Lucian. pag. 404. feg. Rich. Simon in Hift. crit, V. T. lib. II. c. 3, pog. 199. feqq. Hodius de bibl. text. origin. lib. 111. cap. 3. pag. 626. et Lardnerus 1. 1. §. 11. pag. 272. Praeter hand vero editionem Tav o Lucianeam Hieronymus in Praef. in Quat. Euang. commemorat etiam librorum N. T. editionem a Luciano et Hefychio nuticupatam, in eaque multa falfo dicit addita effe, vnde Ierem. Iones in libr. de canone script. Vol. I. pag. 281. 311 teste quidem Lardnero 1. 1. pag. 277. in hac editione Euangelia apocrypha a Luciano et Helychio, Gelafio auctore, falfata, de quibus vid. Fabric. in Cod. apocryph. N. T. part. I. pag. 137. et 353. et Kleukerus über die Apocryphen des N. T. n. 923. pag. 99. feg. fibi vifus eft agnoscere.] Ex Episola ad Antiochenor, fragmentum Seruauit auctor Chronici Alex. pag. 648. [quod dubium tamen videtur Lardnero 1. 1. p. 279. [q.] Praeterea brevis fidei formula [ex libellis de fide, ab Hisronymo commemoratis, vt Cauco in Hift. litter. script. eecles. tom. J. pag. 155. videtur, depromta,] quae incipit misevouer anolu-Dws The evaryering new amosering magadoores, exitat apud Athanalium de Synodis; Ariminensi et Seleuciensi, tom. I. pag. 892. [tom. I. part. II. pag. 735. edit. Monfauc.] et Socratens II. 10. quam Synodi Antiochense a. C. 341. patres 65), Luciani elle affirmarunt, apud Sozomenum III. 5. [qui tamen iple addit, fibi non conflare, vtrum verum ea in re dixerint, an fuum ipforum foetum martyris auctoritate voluerint commendare; vnde etiam Larduerus 1. 1. p. 283. haud contemnendis, vt videtur, argumentis efficere suduit, non esse eam a Luciano profecham, licet contrariam potius sententiam tuiti fuerint Geo. Bullus in Defens. fid. Nu. fect.

63) Vbi cum scribit noster, hunc Lucianum et ipsum, acque ac nobilissimum illum scriptorem graecum, Samolatensem fuisse, non videtur cogitasse, quam instrma id side nitatur, de quo neminem vidi cogitasse praeter Lardnerum *l. l. pag.* 265.-*[qq. Keil.*

64) Quod in dubium tamen vocauit Martianaeus in Annott. ad Praefat. Hisron, in Paralip. tom. I. pag. 1023. ab eiusdemque sententia non multum etiam abesse videtur Lardnerus I. I. p. 274. Keil.

65) Quo factum est, ve in Conciliorum estam collectiones reciperetur, in quarum quidem recentifiima Mansiana deprehenditur tom. I. pag. 13 — 40. vna cum versione latina apud Hilarium reperiunda. Keil.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 279

TERTII SECULI.

II. c. 13. S. 6. pag. 267. Ceillier in: Hiftoir. gener. des Aut. ecclef. tom. IV. pag. 49. feq. et re. centiffime Chr. Guil. Franc. Walchius in Biblioth, fymb. vet. pag. 34. vbi hanc iplam formulam vna cum vetere versione latin'a recudendam curauit.] Feruntur, inquit Hieron, e. 77. Luciani de fide libelli 66), et breves ad nonnullos Epiftolae. Apologiam, ad praesidem ante martyrium a. C. 311. Nicomediae dictam, cuius meminit Eusebius IX 6. Rufinus 67) in latina sua versione, ex Actis, vt videtur, martyrii eius, quae ad Iohannem, presb. Nicomediensem, referunt 6), excerptam exhibet. Non capite truncatum, sed alio mortis genere extinctum, contendit Combefilius ad S. Maximum tom. II. pag. 718. [practer quem conferenda etiam funt, quas de endem re habet Tillemontius I. I. Not. VII. ad vit, Lucian. pag. 410.] Ab Eulebio dicitur avne ra marra deisos, Bia re eynearns ney rois iegois magnuari ouynexpornuevos. Et a Sozomeno l. III. c. 5. rate ana evooniputatos not tas ieeas yea-Oas es aner ine Banas. Flura de illo Martyrologiorum scriptores, Surius ac Bollandus 2. Ianuar. [tom. I. pag. 357.] et Ruinartus in actis felectis pag. 559. feq. Arii haereli praelulifie multi arguunt, aliis, cum Baronio, eum vel excufantibus vel defendentibus, Vide Tillemontium tom. IV. Memor. part. III. [Not. 1, ad vit. Lucian. pag. 396.] et Valesium ad Theodoritum p. 6. [Chr. Wormium in Hift. Sabelliana s. X. S. VII. feg. pag. 357 - 367. Lardnerum 1. 1. S. V. pag. 285. Semlerum in Introd. ad Polem. Baumg. part. 111. pag. 27. fcg. et Walchium in: Hiftor, der Kezerey. Vol. II. pag. 603. feq. Bullus quidem in defenf. fid. Nic. fest. II. c. 13. S. 8. pag. 270. feq. et Ceillier 1. 1. pag. 51. feq. difficultatem ea in re obuiam parum feliciter ita tollere fluduerunt, vt alium dicerent Lucianum martyrem, alium haereticum fuiffe, Keil.]

19. HESYCHIUS, Aegyptius episcopus, [Euseb. VIII, 13.] patria, vt videtur, Alexandrinus, iisdem, quibus Lucianus, temporibus Graecam versionem librorum sacrorum recensere aggrefius, [de qua recensione ipsius vid. quae obscruata sunt supra 1. III. c. XIII. §. 14. Vol. III. pag. 715. seq.] quam eius Exdoorv ab Aegypti et vicinarum regionum ecclessis receptam Hieronymus testatur ⁶⁹), iisdem, quibus Lucianus, temporibus martyrium subit. Eundem suspective fulpicor primum esse auctorem Glossaris graeci, biblicas voces tam diligenter explicantis, quod sub Hesychii Alexandrini nomine habemus. Vide si placet quae dixi lib. IV. cap. 35.

66) In quibus libellis Lardnerus *l. l. pag. 283.* parum abeft, quin Apologiam Luciani, de qua mox dicitur, agnofcat. *Keil.*

67) Cui totam hanc apologiam in acceptis effe referendam, vix dubitandum videtur Tillemontio L 1. pag. 145. feq. et Lardnero 1. 1. pag. 281. atque Ceillierio 1. 1. pag. 48. neque ab cadem fententia multum abfuisse patauerim Caucum cum I. 1. pag. 155. istam Luciani apologiam viua potius voce pronunciatam, quam scripto ab illo editam fuisse existimat. Keil.

68) Eft hace quidem Bar. fententia ad an. CCCXI. 5. 3. proposita, verum Tillemontio I. 1, pag. 145. Vol. VII.

ad Sinonem potius Metaphrasten cum Allatio videntur referenda, eidemque diferte etiam tribuuntur in pluribus codicibus apud Lambecium in Commentade Bibl. Vindobon. I. VIII. pag. 478. 536. 557. 557. edit. Kollar. De codice fyriaco, Acta martyrii eius continente, in Bibl. Vaticana, itemque alio in bibliotheca coenobii Scetensis S. Mariae vid. Assemani Bibl. Orient. tom. III. part. I. pag. 18. seq. Keil.

69) Praefat. in *Paralip. ad Chromat.* et in *IV.* Enang. in quo posteriori loco, vt paulo ante obferuauimus in Luciano, etiam editionis librorum N. T. ab Hesychio nuncupatae, mentionem iniicit.

Keil,

Digitized by

)))Q[@iii

Qq

306 Lib. V. r. I.

SCRIPTORES DEPERDITI

Val V. p. 279

De

§. 5. [nov. edit. c. 37. §. 5. Vol. VI. pag. 205. Non tulit tamen haec nostri coniectura recentifimi illius Glossarii editoris, cl. Alberti, plausum, de quo vid. eius Pragf. pag. V.]

20. PHILEAS, episcopus Thmuitanus et martyr ") librum de martyrum laude sompoluit teste Hieron. c. 78. illum nimirum, ex quo fragmenta servavit Eusebius V HI. 10. Hift-Quanquam enim fragmenta haec, ab Eulebio feruata, ex epistola Phileae ad Thmuitanos de martyrum cruciatibus e carcere scripta desumta sunt, videtur tamen Hieronymus eandem epistolam fignificare voluisse, cum librum de martyrum laude eum tradit composuisse. Huie vero fragmento Gallandus quidem, qui id ipfum repetiit Bibl. PP. tom. IV. pag. 65. feq. deque ipfo Philea Proleg. cap. III. pag. VII. pluribus exposuit, iunxit simul epistolam ad Meletium, Lycopolitanum episcopum, Hesychii nempe, Pachomii et Theodori nomine a Philea feriptam, quan primus ex vetufto codice MS. Capituli Veronenfis ex antiqua, vt fibi perfuaferat, versione latina, ediderat Scip. Maffeus in: Offers. Letter. tom. III. pog. 11. feq. quamque genninam etiam iudicanit Chr. Guil. Franc. Walchius in : Hiftor. der Kezer. Vol. IV. pag. 358. Seq. Praeterea vero Hieronym. 1. 1. commemorat etiana disputationum actorum, adversus iudicem a Philea habitam, quam sunt, qui in ipsis actis martyrii eius, post Bollandinos a Ruinarto in Alt, Martyr. pag. 434. editis, fibi via funt reperifie, inter quos nominatim pertinet Tillemontius in vit. Phil. 1. 1. pag. 165. et Not. I. pag. 4n. atque Ceillier Hift. des Aut. scilsf. tom. IV. pag. 12. feq. quorum virique Acta illa genuina esse videntur, Du Pino sontra in : Neuv. Bibl. des Aut. eccl. tom. I, pag. 201. et Lardnero I. I. hb. I. cap. 60. part. IL Vol. III. pag. 32. corrupta ea iudicantibus. Quae vero Combefifius in Triumphic leftis Martyr, martyrii huius euulgauit Acta, ab omnibus fere minus fincera existimantur.

His Indiiciendos adhuc videtur THEONAS, epifcopus Alexandrinus, Maximi fuccellor et per nouemdecim annos Eusebio quidem auctore H. E. lib. VII, cap. 32. munere isto perfunctus, adeoque iplo Sec. III. exunte e viuis sublatus. Huius epistolam effe arbitratur spistolam ad Lucianum, cubiculariorum praefesium, a Dacherio in Addit. ad Spicileg. tom. XII. pag. 545. nou. edit. tom. III. pag. 297. fub Theonae nomine ex vetere verfione lating editary Tillemontius Mem. ecclef. tom. IV. part. III. pag. 1218. licet Dacherius guidem iple eam Theonae, epilcopo Cyziceno, maluerit vindicare, Caueus autem in Hift. litter. feript.ecclef. tom. I. pag. 72. incertum esse declarauerit, cuiusnam loci episcopus Theonas iste fuerie. Atque eidem Tillemontii sententiae post accessit etiam Lardnerus L. 1. part. II. Vol. III. lib. Ieap. 53. pag. 166. et nuperrime Gallandus, qui non dubitauit, hanc epistolam sub Theonae illius Alexandrini nomine Bibl. PP, tom. IV. pag. 69. inferere. Ipfam vero epifiolam, quam. ex graeco conuerfam effe, plane non licet dubitare, Caueus quidem 1. 1. anno CCCV. fub Conflantio Chloro scriptam effe existimat; at repugnat ei Gallandus Proleg. tom. laud. c. IV. pag. VIH. camque ad Diocletiani mauult imperium referre, eiusdemque sententiae defensorem laudat etiam nuperum Dacheriani Spicilegii editorem. Si quis plura de hoc Theona defideret, praeter scriptores modo laudd. adeundi etiam sunt Renaudotius in Hist. Patriarch. Alex. pag. 13. et Le Quien in Or. chrift. tom. III. pag. 396. Keik.

70) De loco et tempore martyril eius, in quo videndus inprimis Tillemontius Not. V. ad vit. confutuendo non confectiunt inuicem viri docti, Phileae, tom. V. part. 111. pag. 418. feq. Keil.

pag.

De Haereticorum tertii saeculi scriptis ut nonnulla etiam subiungam, PAULUS Samofatenus, episcopus ab a. C. 260, Antiochenus, et propter haeresin ") deiade a. C. 270, ab episcopis, quos semel iterumque simulationibus suis) eluserat, depositus, diligenterque distinguendus tum ab altero Paulo Antiocheno eiusdem fere setatis, de quo Eufebius VI. 2. Hiff. pag. 203. et a Paulo, Paulicianorum auchore, qui Manichaeorum baerefin faeculo VII, inflaurauit. Huius vero, de quo iam dicere institui, sectatores dichi sunt Paulianistae 72), et Samofateniani. In Epistola Synodica ") apud Eusebium VII. 30. [quam praeter Gallandum 1. 1. Qq2

71) De huius viri fatis praeter cos, qui peculiaribus scriptis de illo eiusque haeresi exposuerunt, Chrift. Wormium in Historia Sabelliana, Francof. et Lipf. 1696. 8. et Ioh. Guil. Baierum in Disfert. historico theolog. de Paulo Samosateno, inferta Ei. Disputatt. theolog. Dec. z. confulendi inprimis funt Tillemontius in: Memor. eccle/. tom. IV. part, II. pag. 612. Jeq. Caucus in Hift. litt. fcriptt. ecclef. tom. I. pag. 134. feg. Lardnerue 1. 1. lib. I. cap. XLIII. §. 7. part. II. Vol. II. pag. 558. seq. et, qui primo loco erat commemorandus : Chr. Guil. Franc. Walchius in : Hiftor, der Kezer. Vol. II. pag. 64. Jeq. atque Cel. Schroeckhius in Hift. ecclef. Vol. IV. pag. 192. feq. In Sententias autem atque errores eius praeter hos accuratius adhuc inquisuerunt lo. Garnerius in Nott. ad Marii Merc. Opp. tom. II. pag. 307. Paul. Ern. Indonskius in Differt. Hift. theol. exhib. genuinam Pauli Samofateni, spiscopi Astiocheni, doffrinam, Francf. ad Viadr. 1736. 4. Isc. Guil. Feuerlin in Differt. Hiftor. ecclef. de haerefi Pauli Samolateni, e folis fragmentis (criptorum iplius et testimoniis. Patrum Antiochenorum. Goett. 1741. 4. Io. Gottl. Ehrlich in Differt. Hift. ecclef. de erroribus Pauli Samofateni, Lipf. 1745. 4. Moshemius in Comment. de rebus Christianorum ante Constant. M. pag. 707. semlerus in Introd, Polem. Baumgart. praemi/f. Vol. I. S. 45. pag. 251. Seq. et superrime S. V. Martini in: Versuch einer pragmat. Gesch. des Dogma von der Gotth, Christi, Vol. I. pag. 211. seq. Keil.

q) Vide Eusebium VII. 28. feq. Hift. et Theodorit. II. 8. haeretic. fab. in Synodo a. 270. confictus oft ab MALCHIONE, [aut, vt-Theodoreto I. I. dicitur, MALACHIONE,] presbytero, qui antea Rhetorum scholae apud Antiochenses pracfuerat, vt narrat idem Eusebius VII. 29. Ex difp. Malchionis quaedam affert Leontius lib. I. contra Nestor. [et lib. III., itemque Petrus Diaconus in libr, de incarnat. ad Fulg. c. 3. quod vtrum-

que fragmentum non modo in Bibl. PP. Paril. et Baluzii Collett. Concil. fed recentioribus etiam temporibus in Mansi Collett. Concil. tom. 1. pag. 1102. et Gallandi Bibl. PP. tom. III. pag, 562. eft repetitum. Quemadmodum vero hanc Malchionis disputationem horum duumvirorum actate adhue extituffe, ex his illius fragmentis, ab vtroque feruatis', luculenter adparet; ita candem Bedae atque Freculphi et Trithemii temporibus adhuc fuperfiitem fuisse, perperam ex corum testimoniis colligi. bene docuir Lardnerus 1. 1. pag. 134. Neque maiori iure Haymonis actate cam adhuc feruatam fuisse, ex eius Hift. ecclef. 1. 7. cap. ro. fibi intellexifie vifus eft Cafp. Sagittarlus in Introd. in Hift. ecclef. tom. I. pag. 1167. cum et hie non ex fua mente scripserit, sed Rufini tantum verba in suam epitomen transtulerit]. Confer e recentibus inprimis Tillemontium tomo IV. Memor. parte II. [in vit. Paul. Samof. art. V. pag. 628. seq. item. que Lardnerum I. I. lib. I. c. L. part. II. Vol. III. pag. 128. feq. atque Gallandum in Prolegg. ad Bibl. PP. tom. III. cap. XVI. pag. XXXIX. seq. et Io. Godofr. Zeiskii, Rect. Luben. Pr. de Malchione scholastico, diuinae veritatis vindice. Witteb. 1733. 4.]

72) Etiam Paulistac vel Pauliani. Interdum vero etiam Paulicianorum nomine, quo alias Manichacorum secta solet significari, cos fuisse adpellatos. observauit Beveregius Pandett. canon. tom. II. part. II. pag. 87. Keit.

r) Fragmentum illius Epistolae, ab Eusebio practermissum, exhibet Baluzius in Nona collett. Concitor. pag. 22. [et ex illo Manfius Concil. tom. I. pag. 1002. atque Gallandus I. I. pag. 561. feq. Vterque tamen latinum tantum Leontii, cui fragmenum illud debetur, textum imprimendum curauit, quanquam graccus illius textus dudum publici iuris factus fuerit ex Parifinis quidem codicibus a Feuerlino Differt. laud. §. III. pag. 10. et Bodleianis ab Ehrlichio Differt. laud. §. XV. pag

Digitized by,

308 Lib. V. s. I.

Vol. V p. 280

sag. 558. feq. ex hoc iplo scriptore vna cum Valesii versione repetiit etiam Dom. Mansis 1. 1. pag. 1095. praemissa ei simul versione latina antiquiore,] describitur Paulus iste vt valde superbus et arrogans, et qui concionanti fibi applaudi diligenter et oraria concuti ') volebat. Ibidem traditur hymnos, CHRISTO cani folitos, abrogasse ws dn vewrees not vewreew avdew ouryeauuara, at inflituisse mulieres, quae festo Paschatis die hymnos in ipsius Pauli laudem in ecclefia canerent 3), es tautor de er μέση τη Εκκλησία τη μεγάλη το Πάσχα ήμερα ψαλμωδών παρασκευάζων, ών και ακέσας αν τις Φρίζειεν. Pauli decemquaefliones five propositiones cum Dionysii Alexandrini responsione et consutatione editas esse dixi supra p. 263. vet. ed. 74). Sed Epistola, quam ubi a Paulo scriptam Dionysius memorat, vna cum aliis eius scriptis intercidit, et iam Athanasius negat, epistolam Pauli ad episcopos, Antiochiae congrega. tos, fe poruisse consequi, de Synodis Arimin. p. 915. et 922. tom. I. edit. Lipf. [Laudantur in his eius scriptis nominatim à meès SaBacevor Nóyos, quorum fragmentum aliquod superest gr. in collectione quadam testimoniorum, quam Damasceno quidam tribuunt, quod e codice bibliothecae Collegii Claromontani descriptum et a Magno Crufio, Goettingensi 'olim Theologo, fecum communicatum edidit Feuerlinus Differt. land. S. V. pag. 15. feq. Praeter ea vero non paucae eius sententiae exhibentur etiam in Contessatione pro clericis Constantinopolitanis inter Acta Concilii Ephelini in Conciliorum Collectionibus reperiunda, apud Manfium quidem tom. V. pag. 393. Omnium vero fcriptorum eius Vincentius Lirinenfis nullam fere paginam fuisse narrat Commonit. c. 35. pag. 356. edit. Baluz, quas non N. aut V. T. fensentiis fucata et colorata fuerit. Keil.

SCYTHIA.

pag. 22. seq.] A Malchione scriptam tradit Hieronymus cap. 71. [cuius tamen hac in re fidem parum commoda, vt equidem arbitror, de caufa in dubium vocarunt Tillemontine 1. l. pag. 629. in not. Caucus I. l. pag. 136. et Fabricius in Nott. ad Hieron. quanquam hic, mutata dein, vt videtur, sententia, in Bibl. graes. Vol. XI. pag. 346. Malchionem epistolae huius auctorem agnouerit. Cum enim ipfe Eusebius H. E. l. VII, c. 29. diserte tradat, nullum episcoporum, qui in concilio aderant, potuisse Paulum erroris sui conuincere practer Malchionem : profecto admodum credibile fit, hanc etiam epistolam, Synodi nomine scribendam, ipsi commissam fuisse, si vel maxime id non difertis verbis ab Eusebio fuerit admonitum. Keil.] De Malchione hoc Menologia 28. Octobr. Fabr.

 De illo more confules Cafaubonum ad Vopifei Aurelianum c. 48. Matthacum Larroquanum lib. I. Aduersarior. facrorum c. 37. et Io. Baptiftam Ferrarium de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. Vol. II. pag.
 Matthacum Larroquanum de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. Vol. II. pag.
 Matthacum Larroquanum de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. Vol. II. pag.
 Matthacum Larroquanum de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. Vol. II. pag.
 Matthacum Larroquanum de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. Vol. II. pag.
 Matthacum Larroquanum de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. Vol. II. pag.
 Matthacum Larroquanum de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. vol. II. pag.
 Matthacum Laroquanum de veterum acclamationibus et plausu lib. II. cap. 7. et 8. [et quae de codem ritu observauit Lardnerus l. l. part II. vol. II. pag.
 Matthacum Laroquanum de veterum acclamationibus et plausu de codem ritu
 Matthacum Laroquanum de veterum acclamationibus et plausu de codem ritu
 Matthacum Laroquanum de veterum acclamationibus et plausu de codem ritu
 Matthacum Laroquanum de veterum acclamationibus et plausu de codem ritu
 Matthacum Laroquanum de veterum acclamationibus et plausu de codem ritu
 Matthacum Laroquanum de veterum de veterum acclamationibus et plausu de codem ritu
 Matthacum Laroquanum de veterum acclama

laudauit, practer quos cfri etiam poteft ipfe Fabricius in Bibliograph. autiquar. c. XI. p. 542. edit. Schaffsh.]

73) Quos nefeio, qua auctoritate motus, ab iplo Paulo compositos suisse narrat Haymo l. l. pag. 74. huiusque ipsius, vt videtur, scriptoris side eidem etiam tribuit Caueus l. l. p. 135, Keil.

74) Quemadmodum vero, vt ibi dictum eft, de Dionyfii ad has quaeftiones responsionis du Serrie a multis est dubitatum; ita non mirum est, etiam Pauli iplius quaeftiones non minus fuiffe luspectas. Inter cos, qui pro suppositis illas habent, vel de earum faltem fide dubitant, inprimis pertinent Valefius in Annotatt. ad Euseb. pag. 135 Caucus l. l. pag. 135. Sam. Basnagius in Annal, polit. eccles. tom. II. pag. 241. Du Pin in: Nouv. Bibl. des Aut. eccles. tom. I. pag. 294. Le Quien in Differt. Dama/c. Opp. Io. Damaic. praemiss. II. §. 23 Semlerus I. I. pag. 250. et Chr. Franc, Guil. Walchius in Hift. haer. Vol. II. pag. 72. et 85. Contra vero Moshemius in Commentar. de rebus Christian. ante Constant. M. pag 707. quacftiofpon-

Digitized by GOOG

Vol. V. p. 280 281

SECULI TETII:

tium

SCYTHIANUS '), Saracenus "), Manichaei anteambulo "), discipulum habuit TEREBINTHUM ?7), qui alio nomine deinde [P] BUDDAM *) fe vocauit 78), fcripfitque ei 79) (hoc est ab eo dictatos) quatuor libros, vnum Mysteriorum, alium Capitulorum, ter-Q p. 3

sponfiones vero non a Dionysio, sed ab alio quodam ex illis, quibuscum Paulus disputauerit, profectas effe statuit; eodemqne modo Schroeckhius etiam l. l. pag. 395. nondum dicit demonstratum esse, cur quaeftiones illae non possint pro genuino Pauli foetu haberi. Keit.

t) Hunc Scythianum Manetis adhuc actate vixifie non dubito, licet actate ac senio eum praecesserit. Neque obstat quod Apostolorum temporibus propiorem faciunt veteres quidam [nimirum Archelaus 1. 1. §. 51. et Epiphanius LXVI, 3. qua de re vid. quze bene observarunt Tillemontius Memor. ecclef. tom. IV, part. II. Not. 2. ad art. de Masich. pag. 950. et Beaufobrius Hift; crit. de Manich. tom. I. pag. 25.] aut cum Manete confundunt, [quod nominatim faciunt Theodoret. haer. fabul. l. I. cap. 26. et Suidas in voc. Marns. tom. II. pag. 491. edit. Küft. neque a vero prorfus abhorrere videtur Lardnero I. I. part. II. Vol. III. I. I. c. LXIII. pag. 493. praeterque hunc alii quoque defendere ac cum temporum ratione conciliare voluerunt, 'de quo vid. Basnag. 1. 1. et Io. Chr. Wolfium in Manichaeismo ante Manich. pag. 219.] Certe ex Manetis Epistola ad Scythianum fragmentum a me infra afferetur. Nec affentier Pearsonio, qui pag. 116. ad Symbolum Zaranem Scythiano iuniorem facit, et Manichaeorum familiae inferit. Quin imo fuit Zaranes antiquus legislator Perfarum ac Magus, Pythagora antiquior, aliis Zarades vel Zaratus. Vide Tollii Iter Italicum p. 135. [et Huetii Demonstr. Euang. Propos. IV. c. 5. §. 2. p. 152. et p. 458. seq.]

75) Hunc fuiffe eum, constanter tradunt Cyrillus Hierof. Catech. VI. §. 22. Epiphan. LXVI, 1. Photius contr. Manich. l. I. c. 12. (qui tamen cum genere tantum Seracenum, patria autem Aegyptium. fuisse defendit) et Archelaus in Difp. c. Man. S. 52 licet hic eum paulo ante §, 51. Scythium adpellet, de quo viri illius errore vid. quae contra Tillemontium monuit Beaufobrius 1, 1, 16b. I. c. a. §. 1. tom. I. pag. 24. cuius hac de re statuendi satio multo profecto potior mihi effe videtur coniccura, a Walchio in Hift. haer. Vol. I. pag. 705. proposita, qua practer omnem historiae fidem duos

forfan Scythianos, priorem alterum, alterum pofteriorem fuisse existimat. , Keil.

76) De quo vid. quae Basnagius monuit in Animadu. Scrapionis libr. contr. Manich. tom. L. Thefaur. monum. eccl. pracmiff. p. 38. feq. Keil.

77) Quod quanquam ab Epiphanio LXVI, 3. traditur, tamen Manetis potius, quain Scythiani discipulum hune Terebinthum vel Buddam habendum effe, non fine causa statuerunt Lardnerus I. I. pag. 493. et Beausobrius I. I. pag. 63. Vt enim alia nunc taceam, quae cum Scythiani discipulum fuisse minime patiuntur, constanter etiam a reliquis veterum scriptorum Buddas iste inter Manetis discipulos refertur. Keil.

u) Buddae nomine apud Indos notari sapientem, fcribit Andreas Mullerus Greifenhagius in Ob/ervationibus Sinicis p. 16. Et fuit co nomine in India vir fapiens antiquiffimis temporibus, vnde Indorum Philosophos reis Berra Repayyih masir obsequentes, eumque ve Deum venerantes memorat Clemens Alex. I. Strom. pag. 305. Illum cum Manetis Magistro perperam confundit Vosiius p. 7. libri de fectis Philosophor. Manetem gente Brachmanem fiue Indum fuiffe, tradit e Cedreno Suidas. [Quod fortaffe ideo suspicati funt traditionis huius auctores, quod doctrinam eius cum Brachmanum decretis multum fimilitudinis habere deprehende. rent; vnde Ephraem quoque Syrus Manichacorum haerefin ab Indorum disciplina manasse tradit, de quo vid. Affemanni Bibl. Orient. tom I. pag. 122. At caeteri fcriptores autiqui eum constanter dicunt Persam fuisse, quod quomodo intelligendum fit, bene docuit Beaufobrius in Histoir. de Manich. lib. I, c. 6. tom. I. pag. 66. Keil.

78) Quo tamen nomine sumendo eum non tam aliud fibi nomen tribuiffe, quam graecum potius regesir9s vocabulum in chaldaicum Butm conucrtiffe, post Hydium in Histor. relig. vet. Per/ar. cap. 21. pag. 280. et Bochartum in Geogr. facr. P. II. cap. 28. pag. 527. pluribus demonstrauis Beausobrius I. I. pag. 54. Jeq. coque iplo omnia, quae veteres de mutationis nominis iffius caufis narrarint, vanitatis argui, iure suo monuit. K.

79) Sunt hace ipfa Archelai verba, in AE. Dijp. c. Man. S. 52. hace de Scythiano tradentis :

> Digitized by л(

tium Euangelium, et novissimum omnium thesaurum, vt legas in Actis Archelai cum Manete pag. 96. quae et ipla inferibuntur thesaurus verus, veluti quae falso illi opponantur. Eorundem quatuor librorum mentio apud Cyrillum Hierosol. Catechesi VI. pag. 57. Epiphanium LXVI. 2. Soctatem lib. I. c. 22. Hist. Suidam in Mavns, Cedrenum, et Photium lib. I. c. 12. contra Manichaeos, cuius verba dedi in Codice Apocrypho Noui Test. pag. 141. Magiae, Astrologiae et artis medicae peritum et magicis libris sedulum testatur Epiphanius tom. I. pag. 620. adde 629. seq. [His ipsis vero aliisque pluribus de causis virum hune Christianis annumerari posse post Cyrill. Hieros. 1. 1. dubitauit Walchius in Hist. haer. 1. 1. pag. 707. At eum vtique Christianum fuisse, bene demonstrauit Beausobrius 1. 1. p. 44. seq. Keil.]

MANES fiue ") MANICHAEUS, cuius haerefis sirca annum Christi 278. erupit

Discipulum autem habuit quendam, nomine Terebinthum, qui scripsit ei quatuor libros etc. Id autem Fabricius cum aliis ita voluit intellectum, Scythianum quidem libros iftos dictaffe, Terebinthum vero litteris cos excepifie; inque ea re non omnino male statuisse videtur, fi quidem res ex Archelai mente acftimetur. Etenim paulo poft §. 53. eosdem libros diferte Scythiano tribuit, qua in re fecum confentientes etiam habet Cyrillum Catech. VI. S. 22. et Epiphan. LXVI. 3. atque Photium contr. Manich. I. I. c. 12. Socrates tamen non dubitauit libros iftos Terebintho potius adscribere 1. I. c. 22. eundemque secutus etiam oft Suidas in voc. Manns et Cedrenus in Comp. Hiftor. pag. 213. vnde nonnulli in hanc fuspicionem funt deducti, vt Scythianum quidem libros iftos compoluifle, Terebinthum autem nouis cos erroribus locupletaffe flatuerent, quam coniecturam propofuit Thom. Ittigius in Differt. de haeresiarch. fect. II. c. 10. §. 8. pag. 191. probauitque etiam Io. Geo. Walchius in Hiftor. ecclef. N. T. Sec. II. c. IV. fett. I. S. 26. pag. 879. Quoniam vero hos ipfos libros Manes ettam fuis exhibuiffe dicitur, huic eos vindicare maluerunt Beaufobrius I. I. p. 46. et Lardnerus I. I. pag. 495. Keil.

v) Manes Chaldaica fiue Babylonica lingua 142 σπεύδs fignificat, monente Epiphanio LXVI. 1. Perfica lingua, vt feribit Photius I. I. c. XII. fonat τόν οίου όμιλ.ητικός καθ πρός διάλεξαν δρας ήφιον. Sic et Cyrillus Hierofol. Catech. VI. 13. Quam tamen fignificationem hodie in lingua Perfica ignorati notat Thomas Hyde pag. 284. Hiftoriae rel. veterum Perfarum. Qui p. 281. probat fignificationem vocabuli Perfici Mani, quo pictor denotatur, et Manetem artem pictoriam exercuiffe contendit, [quod tamen ab Hydio ibi defeulum fuiffe

negat Walchius in Hift. haer. Vol. I. pag. 692.] Latinis antiquis Manum bonum eft, de quo Voffii Etymologicum in Manes. Sed, hoc nihil ad Manetem fiue Manichaeum, quod nomen fibi impofuiffe illum haerefiarcham ex Hebraico mono, vt paracletum le iactaret, affirmant Iacobus Ufferius in Annalibus ad A. M. 3232. et Gatekerus Aduerfar. Mifcell. c. 35. Phrygium etiam nomen Manes, de quo Cafaubonus XIII. ad Athenaeum. At pro Manete fine Manichaeo a discipulis fuis vocabatur Mannicheus, quasi manna fundens, (non a manmacha [acha] requies, vt eidem Hydeo perfvafum.) Vide Augustin XIX. 22. in Fauftum [itemque adv. haer. 6. 46.] et Fulleri II. 18. Mifcell. Neque tamen verifimile eft, in Codice Iuftinianeo leg. 4. de Haereticis et Manichaeis pro verbis Manichaeos seu Manichaeas vel Donatistas meritissima feueritate per/equimur, legendum effe Manichaeos feu Manicheos, vt nuper coniiciebat Nobilifimus et sagacifimus Bynkershoeckius in Obseruatt. Iuris Romani. Nam ne vrgeam, in Bafilicis etiam legi Masizaías et inaliis etiam legibus vt lib. XVI. Cod. Theodof. tit. 5. 1. 7. fi qui Manichaeus Manichaeave: non poffum mihi perfuadere, Imperatorem recepto ac notifimo Manichaeorum nomini aliud affectatum et admiratoribus eius folis probatum addere voluisse. [His iisdem vero de causis illa Bynckershoeckii coniectura dudum improbata atque reiecta est partim a Chriftfr. Waechtlero in litteris ad I. B. M. infertis Actis Erudit. Lipf. a. 1710. m. Febr. pag. 73. seq. et repetitis in Eiusd. Opu/culis, a Chr. Henr. Trotzio Trai. ad Rhen. 1733. 8. editis pag. 470. Jeg. partim ab Hermenegildo Personaco in Animaduers. in priores quatuor libros Observationum Inris Romani Cornelii van Bynckershoeck libro, (Neap. 1745. 4.) cap. 2. pag. 6. feq. Et quanquam nuper denuo plaufum

erupit⁸⁰), vt supra in Archelao notaui, acceptis sibique magnam [[] partem vindicatia ") Seythiani libris varia et iple scriptisse a veteribus traditur, vt sunt:

Aoyos meel misews, ex quo fragmentum apud Epiphan. tom. I. pag. 630. LXVI. 14. [Hunc

plausum tulerit Gebaueri in Nott, legi illi in edit. Corp. Iur. Gebauero - Spangenbergian, tom, 11. fubiectis, tamen ne nune quidem probari potuit viro, doctiffimo, qui Operis illius censuram perdoctam fcripfit in Nov. Biblioth. germ. unin. Vol. L. part. I. pag. 79. quemque Riflimum Cramerum, Kiloniensem, fuisse comperimus. Caeterum plusa de hoc nomine variisque virorum doctorum de vi eius ac derivatione fententiis vid, apud Beaufobrium I. I. lib. l. cap. VI. tom. I. pag. 69. Jeq. Lardnerum I. I. lib. I. c. LXIII. fost. II. S. I. pag. 460. feq. Vol. NI. part. H. et Chr. Guil. Franc. Walchium in Hiftor. haer. Vol. I. pag. 690. seq. Keil.] Cacterum Diogenis seruus etiam dictus Manes, tefte Laertio VI. 55. Seneca-cap. 8. de tranquill. et Aeliano XIII. 28. Hift. et frequens hoc nomen in seruis, ve notatum przeclarae eruditionis viro Hadriano Relando parte II. dill. miscellan. pag. 193: Seq. cui adde Menagium ad Laërt. V. 55. et VI. 55. [Ex hoe iplo vero, quod nomen hos in feruis apud Graecos admodum fuerit vfitatum, factum effe fuspicatur Lardnerus 1. 1. pag. 469. quod scriptores christiani haeretieum hunc feruum olim fuisse dizerint, id quod feriptores orientales prorsus latuit; candemque coniccturam nuper etiam repetiit Foucherius in Prael. de dostrina Manetis. Vid. Kleukeri Anhang z. Zend-Avesta, Vol. I. part. II. pag. 187. Que de re fi quis certi quid decernere velit, omnia inde pendebunt, vt prius definiatur, vtrum in hac omni haeretici huius historia Graecis, an vero Orientalibus, qui quidem maximam partem proríus diuería de ille narrant, maior fides habenda elle videatur; de quo quid a viris doctis in vtramque partem fuerit disputatum, fi quis vno quafi obtutu cognolecre, atque iplas etiam vtriusque generis scriptorum diuersitates paulo diligentius enarratas videre cupiat, ei inprimis adeundus eft Walchius I. I. pag. 649. feq. Keil] Verum Manes proprium Hacretici nomen fuerit, video dubitantes Pearfonium p. 176 ad Syntolum Apoft. et Guil. Beveregium, doctiflimum episcopum nuper Afaphensem, notis ad Canonem 95. Trullanum pag. 163. seq. quoniam in Oriente quilibet Hacretieus Min five Minaeus, et apud Arabes mendax

Vol. V. p. 2817282

Man appellatur. Et Epiphanius atque Augustinus [itemque Cyrill. Catech. VI, 13. et Socrater H. E. k I. c. 22.] aliud etiam nomen Manetis Cubricum [vel Corbicium, ve Archelao dicitur Att. c. 53. aut, vt apud August. de kaeres. cap. 46. iudice quidem Cotelerio in Monum, eccle/, graec. tom. I. pag. 709. per scribarum errorem enunciatur, Vrbicum, de quo nomine cfrendus etiam Petauius de Incarn. lib. I. cap. 4. n. 12.] memorant, MATOS, VE Manichaeus חזיה אשם פאנעס דאיג לשאי סצ fententia Steph. le Moyne pag. 634. ad Varia Sacra) de quo eundem Fullerum, fi placet, confules, [itemque Beaufobrium, qui l. l. pag. 67. cum Carcubium potius ab-wrbo natali Carcoub, diclum fuisse contendit, indeque vocabulum istud Cubricus per errorem ortum effe statuit.] Sed nec defunt, qui a Manete demum (quod nomen a music derivant feriptores gracoi ecclefiaftici, et unvioler örome vocat Epiphanius LXXVIII. 3.) factum elle putant, vt Mingeus pro haeretico et pro mendace Man usurpetur. Vide Ioannis Wulferi theriacam Indaicam p. 100. Certe veterum confensus vix videtur pati, vt Manetis nomon fiue Manichael, proprium haerestarchae fuisse dubitemus. Adde Scaliger. ad Euleb. num. MMCCVCIII.

80) Imo vno faltem anno prius, nimirum 277. cam erupisse, plerorumque est sententia, cuius, rationes imprimis cognosci possum dubito equidem, eam certo defendi posse, cum non cadem de viri huius nativitate mortisque eius tempore a' feriptoribus antiquis tradantur: hincque recentiorum etiam de tempore eius constituendo admodum variae et diuersae sunt sententiae, quas omnium diligentissime enarraruns Lardnerus 1. 1. pag. 478seq. et Walchius 1. 1. pag. 724. seq. Keil.

w) Archelaus Affis cum Manete p. 98. [c. 53. vbi tunc, inquit, assumit illos libellos et transfert eos; ita, ut multa alia a semetipso infereret eis, — nomen vero libellis proprium adscribit, prioris nomine déleto, tanquam si eos solus ex semetipso conscripserit.]

JOOGLE

Digitized by

312 Lib. V. c. I. SCRIPTORES DEPERDITI

Vol. V. p. 282

[Hunc'librum e scriptis Manetis esse expungendum, fragmentumque illud, quod in Epiphanio cum Cauco Hift. litter. foriptt. ecclef. tom. I. pag. 139. sibi reperisse visus est. noster, non ex hoc, sed mysteriorum potius libro fuisse desuntum, locumque Epiphanii male intellectum, bene, meo quidem sensu, docuit Beausobrius 1. 1. pag. 427. hincque merito Lardneri quoque ea in re plausum tulit, 1. 1, pag. 496. Huius igitur scripti loco commemorandum potius erat

Tο αγιον ευαγγέλιον, quod diferte ipfi tribuunt Cyrillus catech. VI. 22. itemque Photius Cod. LXXXV. et contr. Manich. 1. I. c. iz. aliique plures, videturque idem effe cum illo, quod alii dicunt το ζών ευαγγέλιον. Hunc autem librum, vt Cyrillus quidem et Petrus Siculus diferte monent, non de rebus a lefu gestis exposuisse, sed Euangelii tantum nomen praefe tulisse; ita Beausobrius falsas Manetis reuelationes id complexum, linguaque Persica confcriptum fuisse statuit 1. 1, pag. 48, in quo tamen non fine causa repugnauit ei Lardnerus 1. 1. pag. 497. seq. et de quo dubitauit etiam Semlerus in Introd. ad Baumgart. Polem. Vol I. pag. 111. uot. 61. Walchius vero in Histor. haer. Vol. I. pag. 721. librum hunc eundem iudicat cum libro Erteng vel Arzeng, a scriptoribus orientalibus laudato; pulchrísque ex corum narratione imaginibus condecorato, Keil.]

Musifique, liber fectionibus fiue τμήμασι λόγων XXII. pro numero litterarum Alphábeti Syriaci diuifus et fortaffis fyriace fcriptus. Epiphan. LXVI. 13. [in quem Epiphanii locum vid. quae commentatus est Beausobrius tom. I. pag. 221. feq.] In illo instituit euertere Legem ⁸¹), ac Prophetas. Vide formulam receptionis fiue anathematismos Manichaeorum in Iac. Tollii *itinere Italico pag. 142.* et Petrum Siculum pag. 20. [At illa legis et prophetarum euersione non totum hunc librum fuisse absolutum, sed Manetis potius de duplici rerum omnium principio doctrinam expoluisse, ex Tito Bostrensi, qui librum istum refutauit et syriaco fermone fcriptum fuisse tradidit, pluribus demonstrauit Beausobrius 1. 1, pag. 48. feq. et pag. 427. feq.] Ab hoc mysteriorum libro diuersam την των xeQaλalwu βiβλov ⁸²), vna cum aliis Manichaeorum libris reiicit Timotheus presbyter CPol. de iis, qui ad esclesion accedunt, vbi etiam memorat librum των έυχων siue precum⁸³), atque, cuius etiam apud Petrum Sic, et in formula receptionis mentio, την των Γεγάντων περαγματείαν ⁸⁴), quam oppugna.' verat Heraclianus, teste Photio, vbi ή γεγάντειος βiβλos vocatur Cod, LXXXV.

Onoaugos Zons. Memorat formula receptionis et Epiphan. ibid. Ex libro septimo thesauri verba quaedam producit Augustinus libro de natura boni contra Manichaeos cap. 44.

[itemque

81) Hane enim vna cum omnibus V. T. libris diferte reiecit, hosque ex diaboli infpiratione profectos effe ftatuit: de qua eius et affectarum fententia omnium diligentifime expoluerunt Beaulobrius *l. l. lib. I. cap. III. tom. I. pag. 269. feq.* et Lardnerus *l. l. I. cap. LXIII. part. II. Vol.* 3. pag. 637. feq. Keil.

81) Quem librum Beaufobrius quidem l. l. pag. 48. praecipua doctrinae Manichaeorum capita con-

tinuisse, eundemque cum Epistola fundamenti, quae dicitur, suisse suspicatur. Keil.

82) De quo vid. eundem Beaufobrium l. l. pag. 432. Keil.

83) De cuius libri argumento varia fuspicati funt Beausobrium. l. pag. 428. Semlerus l. l. pag. 277. in not. et Moshemius in Commentar. de rebus Christianor. ante Constant. M. pag. 767. In Anathematismis Goari vitiole fic inferiptus fuisse dicttur: ή των κάντων κραγματεία, Keil.

Digitized by Google

Vol. V. p. 2822285

[itemque auctor libr. *ile fide contr. Manich. c. i4. 15.* quem tamen locum Ipurium elle docet Beaulobrius tom. II. pag. 387. feq.] Meminit etiam lib. 1. Altor. cum Felice cop. 14. [atque Photius cod. LXXXV. et contr. Manich. l. 1. 5. 12. in quorum locorum priore ris groaugus commemorat, ab Heracleanó confutatos.]

Mingos Onoaugós. Epiphan. loco laudato, [quem librum non fine caula superionis epitomen exhibuiste iudicant.]

[P] Regi 'Asgodoylas. id. [Hunctamen in huius libri inferiptione commemoranda Aftrologiam cum Aftronomia perperam confudifie flatuit Beaufobrius 1. 1. pag. 429.] Aftrologiae iudiciariae fludium Manichaeis tribuitur in praefat. Arab. ad Concil. Nicaen. Confer Augustin. IV. 3. Confeff. et V. 7. VII. 6.

Episola ad Marcellum, virum illustrem, cum Marcelli responsione apud Epiphanium exstat LXVI. 6. ex Abis Archelai cum Manete p. 6. edit. Zaccagnii. [quam epistolam mirum profecto est, Beausobrium, cu gevriav horum Actorum acriter, vt supra diximus, impugnantem, tamen genuinam iudicare, 1. 1. pag. 94. seq. Lardnero contra 1. 1. pag. 502. seq. multa de ca dubia excitante.]

Epistola fundamenti Icripta ad aliquem, quem dilectissimum fratrem vocat. Eam fingulari libro confutavit S. Augustinus, cui tota passim inferta legitur ²⁴). "Vide et eiusd. Augustini Asta cum Felice Manichaeo [qui, cum Augustino certaturus, hanc epistolam ex omnibus, qui magistratus iustu ablati ipsi erant, codicibus, vnam sibi reddi volebat, ista enim, inquiens, (l. 11 c. 1.) epistola fundamenti est, quod et fanssitas tua bene scit, quod et ego dixi, quia ipsa continet initium, medium et finem.] et lib. de natura boni c. 42. 46. etc. Germanice illam Epistolam exhibet Godosredus Arnoldus in Historia sius Apologia haeressum tom. IV. p. 54. seq. Incipit his verbis: Manichaeus Apostolus Iesu Christi", prouidentia DEI Patris. Haec sunt falubria, verba ex perenni ac viuo sonte, quae qui audierit et eisdem primum crediderit, deinde quae infinuent custodierit, nunquam erit morti obnoxius, verum etiam aeterna et gloriosa vita fruetur. Nam profesto tantus est iudicandus, qui hac diuma instructus cognitions fuerit, per quam liberatus in sempiterna vita permanebit. De eo, dilessissime frater, audisti, de quo mihi significati, dicens, nosse et cupere etc. [Lardnerus 1.1, pag. 503. hanc epifiolam candem iudicat cum epistola ad Patricium a Iuliano in Augustini Oper. imperf. 7. III. s. 186. et 1. IV. c. 109. commemorata.]

'Επι50λων βιβλίον liue όμως. Vide formulam receptionis apud Tollium pag. 142. [itemque Cotelerium Clem. Recogn. 1. 1V. c. 27. et Timotheum in Meurlii Var. Div. pag. 117.] Petrum Siculum p. 30. [Ex his epifiolis praeter iam laudatos nominatim etiam faepe a lu-

Rr

84) Imo non totam, fed eius tantum initium Augustinum ibi exhibuisse, non temere iudicat Lardnerus *l. l. pag. 500.* Videtur enim libri magis, quam epistolae spatium impleuisse : quare inde etiam Augustinus eam librum adpellat *cap. 5.* cam-

que totum prene quad credant Manichaei, dicit continere. Keil.

x) Simile et aliarum eius Epistolarum exordium fuisse testis Augustiuus XIII. 4. contra Faufum.

Vol. 1/11.

Digitized by Goog

a Iuliano 1. 1. commemoratur epissola ad filiam Menoch, quam Augustinus, antequam eius a Iuliano mentio suffict iniecta, se prorsus dicit ignorasse.]

⁶Η τῶν ᾿ΛποκούΦων κοῦ ὁ τῶν ἀπομνημονευμάτων β!βλος, id. [Priorem librum Caueus in Hift. litt. fiript. etclef. tour. I. pag. 142. reconditiones Manichaeorum ritus, prachigias et religionis mysteria putat continuiste; posteriorem autem dictorum factorumque Manetis commentarios complexum este cum Tollio existimat, consentiente ipsi ca in re etiam Beausobrio 1.1, pag. 430. qui huius atque epistolarum libri iacturam magnopere dolet. Lardnerus vero 1. 1. pag. 507. librum hunc pro spurio habet, eumque a Manetis inimicis ipsi subictum fuisse flatuit.

Praeter hos vero libros *Philofophiam* quoque Manetem scripfisse, in linguam Persicam a se conversam tradit Ibn Shanna apud Th. Hyde dereligione veter. Persarum pag. 283. similiterque Photius etiam contr. Manich. 1. I. c. 8. itemque formulae Cotelerianae, (pag. 375.) et Tollianae (pag. 148.) auctor, fragmentum aliquod, nulla tamen libri, quo legatur, mentione addita, referunt, Manetis sententiam aliquam exhibens, qua Christo magis se misericordem este prositetur, cum se coram hominibus abnegantes fidemque pro salute mentientes non, vt ille, iterum stabuegaturus, sed blande potius et hilare recepturus; quod tamen fragmentum plutibus de causis falsitatis arguit Beausobrius tom. 11. pag. 796. seg. affentientem sibi ea in re nactus quoque Lardnerum 1. 1. pag. 506. Denique Alex. Lycop. contr. Manich. pag. 29. mentionem etiam initici fermonis cuiusdam Manetis de supplicio crucis, de quo tamen non constat, vtrum peculiaris fuerit liber, an in alio eius libro obuius fermo.

Hos autem Manetis libros nonnulli propter Augustini locum libr. XIII. contr. Faust. cop. 17. Persica lingua putarunt conferiptos fuisfe; at fyriace potius vel chaldaice eos scriptos fuisfe, cum diferte testatur Titus Bostr. contr. Manich. lib. I. pag. 99. tum alia etiam fuadent, de quibus vid. Walchii H st. haeres. Vol. 1. pag. 724. Keil.

Legis Christianorum libros a Manichaeo corruptos testatur Archelaus [c. 54.] p. 99. [itemque Titus Bostr. contr. Manich. I. III. pag. 139. et Leo M. Serm. V. in Epiph. cop. 4.] quanquam, Photio I. I. pag. 9 feq. teste, Manichaei in rextu ipso facro non multa immutarunt, τοϊς ξήμασι μέν και ενόμασιν έδεν μέγα παφαλλάττοντες έδε κατακιβόηλευεντες τέ λόγε το σχήμα (καθαπες Ουαλεντίνος και έτεςοι.) - τα ξητά μηδε παφευθήκαις μηδε προσθήκαις αναίδην λυμαινόμενοι. [Quare quae de corruptione, sed de argumenti potius illorum deprauatione, in peruersa corruptione, sed de argumenti potius illorum deprauatione, in peruersa corruptione, sed de argumenti potius illorum deprauatione, in peruersa corruptione et iniquo de ils iudicio illa potifilmum conspicua, intelligenda este recte monuerunt Fabricius in Cod. p/eudep. N. T. tom. I. p. 306., et Lardnerus I. I. pag. 742. feq. cum quibus cfiri etiam possunt Beausobrius I. I. I. II. c. 1. pag. 341. feq. vbi fingulorum quorundam locorum depravationis culpam nominatim ab iis amouere studet, et Walchius in hist. harres. Vol I. pag. 740. itemque Michaelis in Introd. in libr. N T. Vol. I. §. 49. pag. 305. feq. edit. 3tiae] Verum corruptos este libros facros Noui focderis calumniabantur

Digitized by GOOG

MANICHAEI FRAGMENTA

Ŧē

bantur, e quibus nonnullos plane repudisbant, vt Acta Apostolorum et quasdam ex illa secta epistolas, etiam catholicas⁸¹), Petri praesertim, vt qui CHRISTUM abuegasset. Idem Photius sib. I. et Augustinus de vtilitate credendi c. z. et 3. adde Rich. Simonis Hift. Crit. N. T. lib. I. prg. 7. seq. et 10, Millium in prolegomenis ad Nonum foedus, num. DCCXXVI. pag. 69.

[P] Fragmenta quaedam *) ex Epistolis Manetis *) sue Manichaei.

Ex cod. Collegii Ludonici Magni Soc. Icf. Parifiis, in quo multa veterum Patrum teftimonia congefta funt aduerfus cos, quae vnam duntaxat in Christo naturam confitentur, Cap. vlt.

- Μάι 8 Πέρσε ἐκ τῆς πρός Σεβηναν αυτέ ἐπισολῆς.

,

Μία τë Φατός έτιν άπλη χοι αληθής ή Φύσις, και μία αυτέ ή ένέργεια. το Φως γαρ έν τη σκοτία Φαίνει, και ή σκοτία αυτό έκ έλαβεν έ γας έσίας ήψατο σαρκός, αλλά όμοιώματι και σχήματι σαρκός έσκιάσθη, ίνα μη κρατηθή δια της έσίας της σαρκός κοι πάθη και Φθαρθή, της σκοτίας Φθειρέσης αυτέ την ένέργειαν την Φωτεινήν. πώς έν έπαθε, μήτε της κακίας κρατειμένης, μήτε της ένεργείας αυτέ σκοτισθείσης

Manis Persos ex epistola ad Zebenam. Vna lucis est fimplex et vera natura, et vna èius operatio. Lux enim in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Non enim essent est est est est est est est est carnis fuit obumbrata, ne comprehenderetur, ab essent est pateretur ac corrumperetur, tenebris operationem lucis corrumpentibus. Quomodo igitur passa essent, neque operationem esus tenebrae obscurauerint?

R r 2

\$5) Dubito equidem, cos vllum aliquem librum N.T. apertius dici posse altero repudiasse. Etenim certo sensu omnes dici possunt recepisse, id quod bene demonstrauie Lardnerus 1. 1. cap. LXIII. S. 4. part. II. Vol. III. prg. 652. feq. fed alio item seusu omnes quoque dici possunt rejecisse, quippe cum de omnibus parum honoritice statuerint. Nam Euangelia quidem neque a Icíu, neque ab Aposto lis, fed longo post horum actatem tempore ab ignoti nominis hominibus, iisque Semi-Iudaeis scripta, Apostolisque fallo subiecta suisse iudica. runt : reliquos sutem libros multis in locis a fraudatoribus dixerunt interpolatos fuisse, hincque ea tantum probarunt, quae cum ipforum placitis convenirent, reliqua autem fraudatoribus iftis tribuende effe dictitarunt, hincque nullum librum talcm dici poffunt recepisse, qualem catholica ecclesia habebat; qua de re inprimis legenda sunt, quae disputarunt Moshemius in Comment. de rebus Christian. ante Constant. M. pag. 749. Seq. Ich. Dau. Heilmannus in Epift. de auttoritate libsor. N. T. apud Manichacos, inferta Opu/cul. cins ab Brn. Iac, Danouio editor. Vol. I. pag. 75. Seq. et

Chr. Franc. Guil. Walchius in Histor. haeref. Vol. 1. pag. 736. feq. Ex his vero sponte iam iudicati poterit, quo iure a nonnullis fucrit dubitatum, vtrum Manes et associate eius inter Christianos sint referendi, nec ne; de quo estrenda sunt, quae scripserunt Beausobrius L. I. L. I. cap. 7. S. 3. pag. 82. scg. Lardnerus I. I. pag. 509. scg. et Walchius L. I. pag. 710. scg. Keil.

y) Haec fragmenta ad doctifiimum virum Io. Ernestum Grabium cum magna harum litterarum iactura nuper die XIV. Nouembris anto 1711. extinctum missa pridem Parifiis a R. P. Michaële le Quien; beneuole mecum communicauit quondam Collega meus bonoratissimus Io. Fridericus-M'inklerus, in Gymnasio Hamb. Orientalium linguarum Professor, pictatis atque eruditionis laude celebratissimus.

2) Vti nomen Haerefiarchae in nominandi cafu iam Manes eft, iam Manichaeus, fie in genitiuo reperio non tantum Manis, Márerros, et Manetis, fed etiam Manae, vt in veteri versione Actorum Archelai p. 23.

Digitized by GOOGLE

Val. V. p. 285

TE aute in The auths in 1500 he.

Απλη Ούσις έκ αποθ: ήσκει, και σκια σαεnos & sauestay. Mar er Expor Exerre The Quσιν και ένέργειαν το Φωε μηδέν παθέσαν τω έπισκιάσματι της σαέκος έκ έχοντι Φύσιν κρα-78 HEXNY:

Ex cod. Regio Parif. MMCCCLXXVIII. ad calcem operam S. Nicephori CPol.

Mays ex The meos Exugiavor emisonne. er בהויציצמשדמן.

О de Të aibis Quites vies Thy ibian solar έν τω δρει έφανέρωσεν, Β δύο έχων φύσεις, άλλα μίαν έν τω ορατώ και αοράτω.

TE aute in the neos Kedaeov Saeannyov อัสเรอกที่ระ

Ιεδαίων βελομένων ποτε λιθάσαι τον Χει-הסי אמן דאה המפמיטעומה מטדשי דאי דטאעמי คร ร้ององ ส่งสงครั้ง, ร้อรเรีย รายสมัตร ราท สบรรี Bolar . TE argerate Quitos vios, not péros αυτών διελθών έχ ώρατο ή γάρ αυλος μορ-Οή συσχηματισαμένη το eldos της σαρκός, όρατή μέν έκ ήν, έψηλαφατο δε έδαμας. δια το μηδεμίαν έχειν ποινωνίαν την ύλην προς li, licet carnis forma cernebatur. το άυλον, είκαι σαγκός ώρατο μορφή.

דצ מטדצ לא דחב הפים טלמי להובסאחב.

Τών Γαλιλαίων δύο Φυσεις ονομαζοντων Lyen τον Xeison, πλατυν καταχέσμεν γελωτα, εκ εδότων, ότι ή εσία τε Φωτός έτερα έ μίγνυται ύλη, άλλ έσιν ακεαιΦνής, ένωθηναι έτερα εσία μη δυναμένη, καν δοκή ταυτα ournogay n'de re Xeise meconyceia croua. STI appellatio, per abusionem ita dicitur, έτι καταχρητικόν. Ετε eddes, Ere Bolas υπάε. cum nec speciem nec naturam fignificet. Suχον σημαντικόν, το δε ανώτατον Φως τοις έαυσώμασι σώμα, μία ών αύτες Guois το παν. monfrauit, cum fit vna vniverfum natura.

aa) Magister, quod Manes similia cum Valeneiusdem epiftolae mentionem etiam facit Eulogius apud Photium cod: CCLXXX. pag. 849. Ex eadem vero et duabus sequentibus epistolis nonnulla etjam afferuntur a Nicephoro, patriarcha, in Adp. Operum Io. Dama/ceni p. 53.

Eiurdem ex eadem Epistola: Simplex natural non moritur; et vmbra carnis non erucifigitur. Perpetuo igitur vnam naturam et vnam operationem lux habere perfeuerauit, nihil patientem ab vnbra carnis, quae naturam neutiquaim comprehenlam tenet.

Manis ex Epistola ad Scythianum (in aliis έτέςors δε Βαλεγτίνε τε διδασκάλε Μάνεντος . infcribitur : Valentini, qui Manis magifter **) fuit.) Sempiternae lucis filius propriam elfentiam in monte manifestauit, non duas habens naturas, sed vnam in visibili erin inuisibili.

> Eiusdem ex Epistolaad Cudarum bb) Saracenum. Com Iudaei aliquando vellent CHRI-STUM petere lapidibus, et sceleratam audaciam luam re ipla exequi, effentiam luam perspicue demonstrauit supremae lucis filius, et medius inter iplos digreflus non conspiciebatur. Immaterialis enim forma quae speciem carnis fibi configuraterat, non erat vilibilis et neutiquam rangebatur, quia nullam habet communionem materia cum immateria-

Eiusdem ex Epistola ad Odan; (an Addam vel Buddam?) Quando Galilaci duas naturas nominant arque in CHRISTO effer affirmant, effuse rideamus, nesciunt enim naturam lucis materiae alii non milceri, fed fincera eff ac fimplex neque vniri alteri naturae potett, licer illi coniungi videatur. Caeterum CHRIprema vero lux suis effentialiter inhacrens,. τέ συνεσιέμενον έδειξεν έαυτῶ έν τοις ύλικοις fibi ipfi inter materialia corpora corpus de-

ad Antirrh. contr. Epiphanidem, vt adparet ex tino docuit, non quod eum audiuit. [Caeterum, 'Anfelmi Bandurii Conspetu Opp. S. Nicephori, in Fabricii Bibl. gr. Vol. VI. pag. 670. edit. antiq: reperiundo.]

bb) Condarum Kordapor Labbeus in Con/petts:

Digitized by

Qui

Vol. V. p. 286

MANICHAEL.

Lib. V. c. I. 317

[1] Quicum Manichaeo faciebant, diffinguebantur in Elector et Auditorss. Ex Electis fuere duodrim magistri, quibus pracerat tertius decimus, snagistrorum princeps. Augustin. has ref 46. His fuceedebant LXXII, epilcopi, qui presbyteros creabant et diaconos. id. De Electis vide Epiphan. LXVI. 53. [itemque Phot. contr. Manich. 1. T. c. 14. et Petr. Sic. Hift. Maitich: pag. 30.] Hi velut de genere facerdotum habebantur. Augustin: XXX. f. contra Fauftum: Signaculo linus, oris et manus firmati, coniugio et carnibus ablinebant et nefas ducebant fruges manihus demetere 86). Augustin, hurrefi 46. Epift. 74-Epif. 270-tom. II. Opp. #1848. edit. Bened. Venet.] etc. 10. /g. de moribus Manichaeor. Dicli et Illuminati fiue Macarii 87) et Cathariftas 88), Agoniftas fiue Agoniftici. Longe inferioris conditionis erant Auditorer, [quos catechumenos etiam adpellat Epiphan. 1. 1. itemque Augullin, I. III.contr. lit. Petilian. c. 17. Opp. tom. IX. p. 307. et de moribus eccl. eathol. l. l. c. 35... Opp. t. I. p. 716 atque Tyrbo in Act. Archel. S. g. p. 150. edit. Fabr.] e quibus per nouem annos fuit Augustinus *). Nonnulli ex Manichaeis dicti Mattarii, quod iu mattis dormirent. Augustin V. s. contra Faufum. Fuerunt etiam in illis Solitaris Codi Theodof. XVI. s. lege 9. fiue Monachi, a Victore Vitensi lib. 2. memorati. Vocantur etiam Manichaei Eneratitae, Apota Sitae, Hydroparoftatae, Saccophori. Cod. Theodol. XVI. 5. lege 7. et 9.9°) Acuanitas ab Acua quodam Melopotamio Epiph. LXVI. 1. et Nicetas IV. 33. Damasceno anoviray, haeref. 66. Phantasmatici. Prudent Apotheof. v. 953: feg. Atimgani, Scal. ad Eufeb. pag. 241. ex Hift. Milecila, Cedreno, Zonara et Ballamone. Adde Nouellam Manuelis Comneni de Melchisedecianis, Theodotianis et Atinganis, memoratam Labbeo Bibl. nov; MSS. pag: 190. Pauliciani 91) fub extremum faeculi VII. a Paulo Samo

Rer 23

86) Vnde Theodorer haer. fabul. I. c.' 26 ctiam ridan f. perfetti dicuntur. Keil.

87) Horum mentio quidem fit apud August. de kaeref: cap: 46. ex lectione illius libri vulgari. Verum editores Benedictini propter Codicum au-Coritatem pro Macariis ibi posuerunt: Mattarios, de quo nomine mox dieirur. Keil.

\$8) Quorum obscoenos et maxime abominandor ritus quosdam commemorat Augustin. de haer. c. 46. de quibus videnda inprimie, quae observarunt Beaufobr. lib. IX. c. 7. tom. II. pag. 725. [qq. Lardnerus I. l. part. II. Vol. III. pag. 441. Jeq. et Moshemius in Comment. de rebus Christian. ante Constant. M. pag. 894: seq. Keil.

· \$9) Quem funt, qui hac ipla de caula, quod auditor folum, non electus fuerit, in rebus ad hanc sectam pertinentibus pro teste minus idoneo cos edicto nominatim vid. quae observault Io. Geo. habeant: in quo profecto non omnino male flatuisse videntur, cum in Dijp, I. contr Fortun. 6. 3. Opp. tom. VIII. pug. 94: ipfe declaret, fe quid Electi faciant, scire non posse, cum non ex ipforum numero, fed auditor tantum fuerit; Caeterum de boe vtroque Electorum et Auditorum chrift. Vol. XX. pag. 369. /eq. Keil.

genere consulendi sunt, qui pluribus de co expofuerunt Beaufobrius 1. IX. c. 10. pag. 762. tom. II. Lardnerus I. I. pag. 430. Seq. et Moshemius I. I. §. 55. pag. 896. Jeq. Keil.

90) Ex quarum legum priore fimul adparet, cos ifte omnia Encratitarum, Aposacticorum, Saccophororum, Hydroparastatarum et Solitariorum nomina ideo fibi adfeiuisse, vt fub his nominibus latentes vim legum fibi aduerfarum effugerent. Multae enim, caeque admodum durae leges adversus cos ab Imperatoribus latae sunt, de quibus: videndi Tillemontius I. I. de Manich. art. XVII. tom. IV. part. II. pag. 813. Seq. Lardnerus I. I. pag. 425. seq, Walchius in hift. haer. Vol. I. pag. 408. feq. et Schroeckhius in Hift. eccl. chrift. tom. XI. pag. 256 Jeq. et tom. XVIII. pag. 64. fegq. De Diocletiani autem et Maximiniani contra Walchiue in Hift. eccle/. N. T. pag. 1209. Keil.

91) Si modo hi Manichaeis fuerint annumerandi, qua de re vid. quae observarunt Moshemius in: Institut. his. eccles. Sec. IX. part. II. cap. V. S. 5. pag. 351. feq. et Schroeckhius in Hift. ecclef.

Digitized by

haec

Samolateno (non prisco illo faeculi III. haeretico, fed) Ioannis fratre et Callinices, Manichaeae mulieris, filio. [quanquam alii ponus a Paulo quodam, Armeno, qui sub Instiniano II, floruit, eos fic adpellatos esse defendunt.] Ab illo Ioanne et Paulo dicti etiam. Haudoiwaviiral. De his Photius et Euthymius part. Il panopliae tit. 21. [itemque Petr. Sic. in Hift. Manich. cuius narrationem in epitomen redactam exhibet Weismannus in Introd. in Memorab. ecclef. Vol. I. pag. 704. feq.] Idem Photius fectatores huius haerescos nominat Baanem, a quo Baaviray. Basilium, Armenium Connum qui se vocavit Timotheum, Canacarem, Carbeam, Chryfocherem, Conftantinum, qui fibi isapoluit nomen Siluani, Pauli Apost. discipuli 92), Genesium, Pauli filium, qui et iple se Timotheum nominauit, losephum, qui se vocabat Epaphroditum, Michaelem, Sergiun, qui le Tychicum vocauit, a quo Seevioray, et ex cuius Epistolis quaedam Photius recitat, [contr. Manich. I. I. c. 21. apud Wolf. Anecdot. tom. I. pag. 12] quemque interemtum refert an. M. 6343. h. e. a. C. 835. Simeonem, qui se appellauit Titum, Theodotum, Zachariam, Zofimum. [Quibus Graecorum nonnulli addunt etiam Nicephorum et Michaelem Balbum, Impp. At quam exiguam illi ea in re fidem mereantur, bene demonstrauit Weisinannus in Introd. in Memorab. ecclef. Vol. I. pag. 813, feq. Caeferum de his Paulicianis inter recentiores scriptores inprimis conferendi sunt Moshemius 6.4. ot Schroekhius I. I. Vol. XX. pog. 364, Seq. et Vol. XXIII. pog. 318 Seq. Keil.]

[P] Manichaei nonnulli, quorum apud Veteres mentio 93].

Acuas, Mesopotamius, a que Manichaei dictir Acuanitae Epiphan. LXVI. 1.

Adamantur, Manichaei discipulus, Photio [lib. I. §. 14. pag. 54. edit. Wolfii in Aneed. grace ...

tom. I. voi in Nota observat Wolsius, Petrum Sic. pag. 30. eum Adantum vocare.] et aliis praeter Addam et Adimantum memoratus.

Addas sive Buddas⁵⁴), auctor pseudo Euangelii ⁹⁵), quod e Marci IV. 21. µódiov inferipsit, constutati a Diodoro, Cilice, libris XXV. [et Tito Bostrensi,] de quibus Photius Cod. LXXV. Fuit itidem vnus e duodecim Manetis discipulis ⁹⁶): caeterorum undecim

92) Chimuit ehim, vt observatum iam est a. Wolsio in Aneca. graze. tom. I pag. 15. hic inter Paulicianos istos mos, fraudis suspicionem aperte mouens, vt, suis ipsorum nominibus neglectis, virorum Apostelicorum nomina fibi adoptarent, coque ipso illorum simul personam sibi imponerent. K.

93) Similem corum Catalogum contexuit etiam Chr. Guil. Franc. Walchius in Hift. haer. Vol. I. pag. 800. Fabriciano partim auctiorem, partim vero etiam contractiorem, hocque nos ita vii fumus, vt feruatis quidem, afterifco tamen notatis iis, quos Walchius tanquam dubios omifit, non modo ab illo infertum Alypium et ipfi fuscipere. mus, fed et alios quosdam adderemus, quos hic illie commemorari vidifiemus. Nonnullorum, qui inter primarios effent referendi, mentionem etiam fecit Lardnerus I. I. c. 63. fett. 1. §. 4. part. II.

Vol. 111. pag. 403. seq. De iis vero, qui scripta quaedam ediderunt, nominatim disputauit Beausobrius 1. I. cap. VI. pag. 430 sq. Keil.

94) Hoc enim nomine adpellat cum Petrus Sie. in Hift. Manich. pag. 30. Keil.

95) Non accurate fatis hunc Adae librum Euangelii nomine fignificari, observauit Kleukerus übesdie Apocryph. des N. T. pag. 76. Keil.

96) Ab aliis tribus potifimum primariis Manctis difcipulis annumeratur, Archelao nimirum in Di/p. c. Man. cap. 53. Cyrillo Catech. VI. c. 37. qui Baddam eum adpellat, Epiphanio haer, LX/T. 5. atque Theodoreto haer. Jab. l. I. c. 26. vbi per librarii haud dubie errorem Aldas pro Adda dicitur, denique etiam Auctore Hiftor. haeref. Manichaeor. a Chriftph. Matth. Pfaffio cum LaChantii epit. Inftitutt, diuin, odit. pag. 183. vbi Abdas dicitur. K.

Digitized by Google

Vol. V. p. 263 264

CATALOGUS MANICHAEORUM.

Lib. V. c. I. 319

haec funt nomina apud Petrum Siculum et Photium lib. 1 contra Manichaeos [pag. 54: edit. Wolf. in Anecd. gr. tom. I.]: Adomantus', Adimantus, Agopius (male Alogius apud Timotheum, presbyter. pog. 452. edit. Combefilii) auctor Heptalogi, vide Petrum Siculum pag. 30. Aphthonius, Gauriabius', Hermat, Heraclides, Hierax, Sifinius, Thomas, Zaruas. Apud Epiphanium LXVI. 5. videtur male pro 18 effe foriptum xB ac fi XXII. habuillet difcipulos. In Anathematifmis a Iac. Tollio editis p. 142. Adamantus ille (Petro Siculo Adavros) bis dicitur Adas ⁹⁷), qui vna cum Adimanto foripferit contra Moyfen ac Prophetas. Praeterea caeteris additur Ariflocritus, auctor libri, cui titulum fecit Oeogo@icov, Baraeas, Hilarius, Innaeus, Ohympius, Paapis et Salmaeus.

- Adimantus, Manetis discipulus, contra quem scripsit B. Augustinus, quem vide etiam in libris de aduersfario legis at Prophetarum [itemque in Pfalm. Serm. 12. §. 1.] qui proprio nomine Addam dietum tellatur lib. 2. extremo [qua in re eum fequuntur etiam Tollemontius 1, 1. de Manich. art. XIV. tom. IV. part. II. p. 301. fq. Touttaeus in Nott. ad Cyrill. 1. 1. et Lardnerus 1. 1. pag. 407. fqq. qui hanc Augustini fententiam pluribus argumentis studet confirmare, parumque abest, quin librum, contra Moysen et Prophetas ab Adamanto foriptuin, eundem cum Addae modia indicet. Contra vero erroris ea in re Augustinum accusat Beausobrius I. II. e. 7. §. 5. tom. I. pag. 433.] Ille Adimantus folus post Maniehaeum stupendus dicitur Fausto 98), eiusdem sectae homini, de quo infra.
- Agapins, cuius feripta ad Vrainiam, vxorem, refert Photius Cod. CLXX/X. [in cuius locum vid. quae observauit Fabricius infr. Vol. 1X. rag. 436.] Vide et supra in Adda. [et quae de co commentati sunt Caucus in D ffert. de feript. eccles. incert. act. pag. 3. Beausobrius 1. 1. pag. 434. sq. et Lardnerus 1. 1. pag. 412. sq.]
- Alexander, Lycopolita, ex Lyco Thebaidis, Aegyptius, qui postea Manichaeos oppugnauit, [quare plura de eo dicentur infra, vbi de aduersariis Manichaeorum agetur.]
- [Atypius, quem ad Manichaeorum partes abripuit Augustinus, vt ipfe tellatur, Confess. 1. VI. v. 7. §. 12.]

Aphthonium, Hieracem et Heraclidem έξηγητας των Μάνευτος συγγεαμμάτων vocant Anathematismi Manichaeorum, a Tohio et Cotelerio editi [Philoslorgius autem. H. E. I. 3. c. 15. pag. 487. priorem tradit in disputatione, cum Aëtio instituta, victum, eaque ipla de causa ex animi aegritudine intra triduum mortuum fuisse.]

Arifloeritus, auctor libri quem infcripfit Ocore@lav, in que conatus est offendere, Ethnicif. mum, Iudaifmum et Christianifmum este vnum idemque dogma. id. [cf. Cav. Hist. litter. fcriptt ecclef. tom. I. pag, 143.]

[P] S. Augustinus, qui nouem annos 99) inter auditores Manichaeorum fuit, at diruptis et derelictis

97) Nefeio equidem, vnde hoc habeat Fabrieius, auctorem hörum Anathemati morum, vbi Adam commemoret, non eundem vitum, quem Addam alu dieunt, fed Adamant. m potuus voluisse Egmficare. Keik

97) Cuius auctoritatis, ipfi tributae, hud obfeurum documentum hoc eff, quod Beautobrius I. I. pag, 433. obferuaut, eum in Anathem. Prosperi

X. et XX. codem cum Manete loco poni, et num Spir. S. in hoc aut illo venisse dicendus fit, dubitari. Keil.

99) De isto nouem annorum numero,, in que commemorando ipse Augustinus non semper sibi constat, quemque hine viri estam docti varie constituerunt, inprimis videnda, quae ex scriptis eius observauit Lardnerus I. I. pag. 408. sq. Keil,

Digitized by Google

Vol. V. p. 288

tom.

Digitized by

licitis illorum laqueis catholicae ecclefiae gremio fe reflitutum gaudet c. 1. libri de duabus animabus et in aliis contra Manichaeos feriptis. [De ipfa vero conversione eius efr. quae ex ipfis feriptis eius collegit lo. Geo. Walchius in Hist. eccles. N. T. pag. 1459. sq. quaeque de eadem duputauit Schroeckhius in Hist. eccles. christ. Vol. XV, pag. 233. sqq. quibus vnum hoc nunc ad fere liceat, candem Augustini a Manichaeismo ad fidem christia nam conversionem Reformatis olim in exemplum, quod ad Rontificios redituri imitarentur, propositum suisse anonymo quodam in libro sci inferipto: Motifs de la Converfion de St. Augustin à la foi catholique pour fervir de modele aux Protestans Par. 1685. 12. de quo vid. Lourn, des Scav. eiusd. an. tom 11. pag. 382. Keil.

[Baracas, vid fupra in Addes.]

Buddar, Vide supra in Addas. Caeterum Buddae nomine apud Indos notari sapientem, iam supra notaui ex Andreae Mülleri Obseru. Sinic. pag. 16.

[Bundus, quem Io. Mal. Chronogr. pag. 410. sub Diocletiano Romae prodiissenarrat, et, negleciis Manichaeorum placitis, sua dogmata dicit inuexisse.]

* Coins, patriarcha Alexandrinus, Eutych. tom. II, Annal. pag. 148.

*Callinice, mater Ioannis et Pauli, auctoris Paulicianorum. Cedren. pag. 356.

- [Cerdo, quem Io. Mal. 4. 1. pag. 399. commemorat, et sub Tacito August. factis conciliabulis sub dogmata in volgus sparsifie narrat, Hodius vero in Not. ad h. 1. ipsum Manetem fuisse sub-fuisse sub-factor.]
- *Clementianns, qui Manichaei nomen femori suo inscriptum gestit, telle Victore Vitensi lib. II de perfecut. Vandalica.
- Constantius, qui deinde ad ecclesiam redit et Pelagianis fortiter resitit. Augustin. de moribus Manishasor. c. zo. Prosper in Chronico [ad cuius locum.vid. quae observauit Basnagius in Thesaur. Munum. eccles. tom. I. pag. 299.] et martyrolog. Rom. 30. Novembr.
- Fauflus, Milenitanus Afer, cuius Volumen [legem et prophetas maxime impugnans,] libris XXXIII. confutauit Auguflinus, [neque tamen totum, vt Caueus Hiftor, litter. foriptt. eccl. tom. I. pag. 344. et Beaulobrius I. L. tom. I. p. 224. flatuerunt, sed ex parte tantum, vt fert multo probabilior Lardneri fententia I. l. pag. 415. proposita, eaque Walchio etiam I. l. pag. 802. probata, iis inferuit: vnde ex his ipsis Auguflini libris breuem operis Fauslini epitomen exhibuit. Cel. Schroeckhius in Hist. ecclef. christ. Vol. XI. pag. 290-305. praeter quem de eodem opere confulendus etiam estimations in: Bibl. der Kirchenv. tom. IX. pag. 325. feq.] Episcopum Manichaeorum vocat V. 3. Confess. et nouem annos a fe auditum testatur e. 6. [Id vero cum in hoc Augustini loco minime tradatur, iure profecto fuo oscitationis cuiusdam in eo perlegendo nostrum accusauit Lardnerus I. I. pag. 419. qui omnino inc esti conferendus, cum et alia nonnulla, a Caueo et Beausobrio II. et. de hoc Fausto parum recte foripta, diligentius enucleauerit. Keil.]

Felix, cum quo disceptauit, quemque ad ecclesiam reduxit Augustinus, Honorio septimum Confule, h. e.a. C. 407. Vide libros duos Augustini de Attis cum Felice, [et Retr. L. 1]. e. 8.

Fortunatas, Manichaeorum presbyter, contra quem scripsit sine cum quo [de natura et origine mali] disceptauit per biduum, praesente notario, idem Augustinus Areadio Augusto secundum et Rusino Viro Clarissimo Coss. hoc est a. C. 392. [cuins disputationis Acta a notario excepta et ab ipso Augustino publici deinde iuris facta, extant inter Opera eius

220 Lib. V. s. I.

Vol. V. p. 288P289

CATALOGUS MANICHAEORUM.

Lib. V. c. l. 321

tom. VIII. p. 93. fq. edit. Ben. Venet. cf. Retraff. l. I. e. 15. feq.] Adde Poffidjum in vita Augustini c 6.

Gauriabias, Manetis discipulus. Vide supra in Adda.

Heraclides, Hermas et Hierax, Hilarius, Innaeus, Manetis discipuli. Vide in Adda et Aphthonio. Hermean a Manete millum in Aegyptum, Thomam in Iudaeam, et Addam eis Ta avareeina uéen, ex Archelao p. 22. scribit Epiphanius LXVI. 12. Quare si Thomas die apud Theodoret. haeret. fab. l. l. c. 26. in Indiam abiille dicitur, pro India Iudaeam iuxta Epiphanium legendam effe Aatuit Affeniannus in Bibl. Orient. tom, III. part, II. pag. XXVIII.] Addam contulifie fe in Scythiam, Thomam cum Manete. mansiffe, narrat idem Archelaus p. 98. Thomae Syriam, Addae Orientem obtigiffe, legas apud Epiphan. LXVI. 31. [Hieracem vero, praceuntibus Photio, Petro Siculo et Anathematismorum in Manichaeos auctoribus, falfo a Fabricio, quem hac in re fecutus etiam est Beausobrius 1. 1. 1. 11. c. 6. §. z. tom. I. pag. 430. seq. Manichaeis annumeratum fuille, pluribus docuerunt Lardnerus 1. 1. pag. 420. feg. Moshemius in Comment. de rebus Christian. ante Constant. M. pag. 903. Sq. et Walchius in Hift. haer. Vol. 1. pag. 821.: _nec est fane, quod horum virorum argumentis opponas, nifi alium esse dixeris Hieracem, Manichaeum, et alium item Hieracam, haereticum, Hieracitarum antelignanum, ab Epiphanio, Augustino et aliscommemoratum. De hoc autem, qui ortu fuit Leon. topolitanus, plura Fabricius monuit infr. lib. V. c. 23. Vol. VIII. pag. 333. ed. vet. Keil. *Iohannes, patriarcha Alexandrinus, Eutych. tom. II. Annal. p. 187.

[lulia. mulier Manichaea, quae cum in disputatione cum S. Porphyrio, episcopo Gazensi, habita, blaspheme fuisset locuta, subita morte obiit, vt tradit Marcus Diaconus in vita S. Porphyrii; vid. Acla SS. Bolland. ad d. 26. Febr. tom. 111. Febr. pag. 658. feg.] Iuftus fine Iuftinus, contra quem exflat Victorini liber a Sirmondo editus.

Leucius Charinus, fiue Seleucus, Apocryphorum Actuum Apoflolicorum scriptor, de quibus dixi in Codice Apocrypho N. T. [tom. 11. pag. 768. Seq. et nos nonnulla etiam observavinus fupr. p. 183. quibus nunc hoc potifimum addendum, argumentis minime contemnendis a Beaufobrio 1. 11. e. 2. S. 2. tom. I. p. 349 feq. fuisse demonstratum, Leucium hunc nullo modo Manichaeis posse annumerari, eandemque sententiam probatam etiam fuilse Lardnero 1. 1: pag. 729. atque Kleukero über die Apocryph. d. N. T. pag. 183. Walchio vero non videtur certi quid ea de re persuaderi potuisse. Etenim Hist. haer. Vol. I. pag. 673. inter Montaniftas. cum commemoral, quanquam iple taleni cum fuiffe dubitat. post vero p. 802. in Manichaeorum numero locum ei adsignat. Keil.

Olympius. Manetis discipulus. Vide supra in Adda.

Pappus, Raines, coius apud Alexandrum Lycopolitam mentio. In Anathematismis Mani-[Cfr. quae de hoc Pappo observauit lac. Basnagius in chaeor. videtur dici Пaanis. Thef. monum. ecclef. tom. I. pag. 39.]

Phyle, presbyter, quem Manichaeorum fabulas populo DEI propokuisse indignatur S. Nilus lib. II. Epift. 321.

Romanianus, cui Augustinus libr. contr. Academie, infcripfit, quemque le primo flatim Capit. illius Tibri, Opp. tom. I. pag. 251. edit. Ben. Venet. in Manichaeorum superstitionem praecipitem dicit dediffe.] Vol. VII.

- Salmacus

Digitized by GOOG

Salmaeus, Manetis discipulus. Vide supra in Adda.

- Sebastianus, Athanaf. tom. I. p. 704. [Praeter quem et alii scriptores mentionem eius iniicium, de quibus vid. Lardnerum I. I. pag. 427. sq. et, quem ille laudat, Valetium ad Ammian. Marcell. pag. 385. not. h.]
- Secundinus, contra quem scripsit Augustinus. Secundini ad Augustinum epistola praemittitur, quant germanice etiam exhibet Godsridus Arnoldus in Apologia haeressium tom. IV. pag. 158. vna cum Manichaei epistola et Fortunati confessione, quas vtrasque constuta Augustinus. [De hoc etiam Secundino praeter Tillemontium Mem. eccles. tom. XIII. pag. 450. inprimis effendus est Lardnerus 1. 1. pag. 428. qui et nonnulla Cauei vitia in huius viri enentione in Hist. lit. scriptt. eccles. tom. 1. pag. 286. commissa
- Sifinius, Manetis diffipulus et Petro Siculo teste diadoxos, [cui tamen repugnare videtur, quod in Archelai Aftis cap. 53. Archelao multa de Manete dicitur significasse, qua de re vid. quae observauit Lardnerus 1. 1. pag. 382.] Vide supra in Adda.
- Thomas, cuius meminit Alexander Lycopolita p. 4. Euangelium Apocryphum lub Thomae, apostoli, nomine composuisse legitur in Anathematismis Manichaeorum, et apud Petrum Siculum, [atque Cyrillum cat. IV. §. 36. et VI. 51.] Licet Evangelii Thomae iam apud Origenem mentio, qui ante Manetis haerelin diem obiit, [de quo vid. quae pluribus disputauit Beausobrius lib. II. c. I. S. 7. pag. 344. praeter quem de eodem Euangelio efrendus etiam Kleukerus über die Apocryph. des N. T. p. 72. fq. Omnino autem Manichaeos libros apocryphos, quibus vtebantur, non ipfos primum compoluiste, fed aliunde porius susceptifie, bene monuit Lardnerus I. I. pog. 730. [q.] Vide et supra in Adda et Heraclide. De Euangelio Philippi et infantiae CHRISTI, de Actis Andreae, apostoli, et aliis libris Apocryphis, vt epistola") ad Laodicenses per Manichaeos temere iactatis, dixi in Codice Apocrypho Noui Teft. [Quibus addenda funt, quae de iisdem Manichaeorum libris apocryphis disputarunt Millius in Proleg. N. T. n. 721. 199. pag. 68. (qq. Beaufobrius lib. 11. c. I. et fiqy. Vol. I. pag. 357. (q. Lardnerus I. I. cop. 63. fed. VI. S. g. part. II. Vol. III. pag. 717. Seg. et Walchius in Hiftor, haeref. Vol. 1. pag. 741. [eq.]
- Tyrbo, Manichaei discipulus. Epipitan. T. I. pag. 623. 624. 625. 625. 627. et 642. ex Archelai Actis cum Manete pag. 8. 9. etc. ad ecclesiam reductus et diaronus ordinatus ab Archelao. id. pag. 68. [Quod quam inverto in tam infirma istorum Actorum fide fundamento nitatur, sponte adparet, estque a Lardnero 1. 1. yag. 381. internis etiam argumentis quibusdam declaratum.]

Zaruas, Manetis discipulus. Supra in Adda.

Autores

cc) Epistolam Pauli ad Laodicenses inter seripta, a Manichaeis iactata, refert Timotheur, pre byter CPol libello de iis qui ad ecclesian ab haereticis veniunt, [pag. 117. edit. Meurí. quod tames viri

illius teftimonium de Paulicianis intelligendum, inque exiguo presio habendum elle monet Lardnerus 1. 1. pag. 667]

Digitized by Google

Auctores veteres, qui de Manichaeis, vel aduersus illorum haeresin, scripserunt 100). Dependitis praesixus est asterisius.

Anathematismi haereseos Manichaeorum, iis proponi foliti qui ab illa ad ecclesiam redeunt, ex MS. Regio graece et latine apud Cotelerium ad lib. IV. recognitionum Clementis c. 24. et ex Caesareo M[×]. [de quo vid. etiam Lambecius in Comment. Bibl. Vindob. lib. V. pag. 253. fq. Koll.] [V] in lacobi Tollii infignibus it neris stalici Traieli. 1696. 4. p. 126. [et Gallandi Bibl. PP. 10m. XIV. pag. 87. feq.] Wide et lac, Goarum ad Euchologium Grazcorum pag. 885. 890. feq. [et quae in hos Anathematismos commentatus eft Caucus in Hift. litt. feriptt. eccles. 1. pag. 143. feq. Walchio quidem in Hift. haer. 1. 1. p. 813. omnes hi anathematismi post Paulicianorum demum orum compositi effe videntur.

Praeter hos vero Graecorum anathematifnios extent etiam alii Latinorum, iique illis, vt videtur, antiquiores: quo pertinent: 1) Commonitorium de modo admittendi Manichaeos, quod inter Opp. Augustini exhibetur, tom. VIII. Adp. p. 37. fq. 2) Prosperi Anathematismi, Capitulorum Augustini nomine etiam inscripti, quos primus edidit Sirmondus in tom. II. Concil. Galliae, atque vna cum illo Commonitorio infervit etiam Labbeus Concil. tom. IV. p. 1658 fq. 3) Fragmentum Anathematismorum, quod ex cod. bibl. Ambros. fubiuncta in eos disquisitione edidit Lud. Ant. Muratorius in Anecd. tom. II. pag. 112. quodque vna cum illa Muratorii Disquisitione et duabus superioribus Anathematismorum formulis repetiit Fabricius ad calc. Opp. Hippolyti, tom. II. pag. 196. seq. et Gallandus quoque Archelai Actis cum Manete subiecit Bibl. PP. tom. III. p. 611-617. De fide autem et auctoritate horum Anathematismorum, inprimis Latinorum, cfrenda, quae observauit Beausobrius 1. 1. in Disser. prael. part. II. tom. I. png. 231. seq. Keil.]

Alexandri, Lycopolitae'); ex ethnico Manichaei²) atque inde ad ecclesiam reducti³) liber S s 2 $\pi e \sigma s$

100) Horum etiam scriptorum Catalogos nune ampliores, nunc contractiores, contexuerunt Tillemontius I. I. Manich. art. XVI. tom. IV. part. II. pag. 810. Jq. Lardnerus I. I. c. 63 Jcat. 1. §. 2. part. II. Vol. III. pag. 384. Jq. 10. Geo. Walchius in Hift. ecclef. N. T. pag. 1208. fq. et Chr. Guil. Franc. Walchius in Histor. haer. Vol. I. pag. 808. Jq. horumque postremus scriptores istos in classes quasdam redegit, earumque quatuor conflituit, corum nimirum, qui vel in historicis aut polemicis scriptis horum hacreticorum mentionem iniecerunt, vel in aliis scriptis contra illos disputarunt, vel denique in peculiaribus cos feriptis refutarunt, quorumque scripta vel perierunt, vel ad nos quoque peruenerunt. Nos vero cum noluerimus, nec potuerimus etiam commode, ordinem alphabeticum, a Fabricio delectum, relinquere; id potiffimum in hoc Catalogo illustrando iniun-Eum nobis esse existimabimus, vt cum scriptoribus iis, quorum Fabricius mentionem iniecit, quae observatu sint necessaria, adiiciamus, sum

vero etiam illos inferamus, quos vel ab iis, quorum nomina modo poluimus, commemorari vidimus, vel ipfi ab iis practermiffos obferuaulmus. *Keil.*]

1) Vtrum hoc nomine propteres fuerit adpellatus, quod patriam habuerit Lycopolin, vel, quod auctore Photio contr. Manich. I. I. § 11. pag. 36. tom. I. Anecd. Wolf. Lycopoleos epifcopatum tenuerit, deficientibus pluribus testimoniis historicis, vix poterit certo amplius definiri. Keil.

2) Gentilem eum fuisse, ex inscriptione operis ipfius constat, in qua quippe diferte dicitur inseldus is 19 1970. Verum post eum Manichaeum primum fuisse, nescio, qua anctoritate possit desendi. Certe in ipso eius libro nuspiam hoc dicitur, sed contrarium potius inde intelligitur, cum doctrinae Manetis notitiam cap. II. accepisse fe dicat and raw yrouglaur ra ardyds, non vero eius ipsum peritum fuisse tradat. Keil.

3). Christianum eum fuisse, magnopere dubitat Tillemontius I. I. tom. IV. part. IL pag. 813. eumque

zeos ra's Mavryais dezas aduersus Manichaeorum placita. Graece et latine e Bigotii Apographo edidit Combefilius tom. 11. auter. nouiff. Pari/. 1672. fol. [ex cuius editione librum hunc emendatiorem, vt dicit, atque nitidiorem, inque sectiones particum repetiit Gallandus Bibl. PP. tom. IV. pag. 73 - 88. Latine etiam habetur in Bibl. PP. maxima, tom. XXVII.] Exflat et MS. in Bibl. Caefarea tefle Lambecio tom. IV. p. 210. [pag. 462. edit. Koll.] Habuit et Allatius pag. 30. et 36. ad Hexadmeron. [acque Cel. La Croze, qui ex schedis Spanhemianis libri huius codicem mittere promiserat Io. Chrifloph, Wolfio, vt adparet ex Thefaur. ep ft. La Croz. tom. 11. pag. 229. Laudatúr etiam codex huius libri graec; inter Codd. Selleri in Catalog. libr Mfe., Augliae et Hibern. Vol. II. pag. 96.] Viaetur feripfille faeculo quarto [quod parum quidem certum effe dicit Beaufobrius I. I. pag. 236, contra vero certiflune constaret, fi verum haberi posset, quod Gallandus tom, IV. Prolegg. cap. V. pog. IX. defendit, Alexandrum hunc' Melerium in fede Lycopolitana proxime antecessifie; quem eundem locum inter Praefules illius ciuitatis, Photii auctoritate permotus, ei adfignauit etiam Le Quien in Or. Christ. tom. II. png. 597. Atqui quarto faltem feculo librum hunc fcriptum fuiffe, inde etiam videtur adparere, quod illius auctor, vt dixi iam, de Manetis doctrina ab iis fe edoctum fuisse tradit, qui eius familiaritate vsi fuissent.] Meminit Photius lib I. contra Manichaeos, c. 12. [E recentioribus praeter scriptores iam laudd. de illo videndus etiam est Caueus in Differt, de script, eccles, incert, aet, pag. 2.]

Cedrenus, [ad an. Conftant. Heracl. XIII. tom. I. pag. 432: edit. Fabrott.] Michael Glycas [Ann. part. III.] Autor Chronici Alex. [Olymp. CCIX. pag. 592. edit. Rader. et p. 251. edit. Du Fresn.] et Georgius Syncellus, [ad an. M. 5770. Incarn. 270. p. 386. edit. Goar.] Io Malala, [Chronogr. part. II. pag. 148. et 212.] Eutychius, [Annal. tom. I. pag. 387.] Gregorius Abulpharaius, [Dynaft. VII. pag. 130. fq. itemque Chronicon Edeffenum apud Alfemann. in Bibl. Orient. tom. I. pag. 393. quod nativitatem Manetis ad. an. Graec. 551. Chr. 240. refert,] et alii Annalium fcriptores.

*Apollinaris, Laodicenus. Epiphan, LXVI. 21.

Archelai Acta cum Manete latine versa exstant, de quibus supra 4). Ad haec acta B. Ittigius recte referebat, quod auctor libelli Synodici, a Pappo editi, [cop. XXVIII. pag. 193.] memorat Contilium Messionamicum, quo Manes dannatus suerit, [quod tamen minus recte Contilium adpellari, bene monuit Walchius in: Entwurf einer vollstand. Histor. dar Kirchenversamm. pag. 116. [q.]

Arium

eumque gentilem potius philosophum fuisse adfirmat; hancque eius sententiam multo pluribus adhuc argumentis, ex ipso libro eius depromtis, confirmare studuit Beausobrius I. I. pag. 236. 59. At propter Photii testimonium, diserte eum episcopum adpellantis, -hanc sententiam minime probari posse iudicauit Semlerus in Introd. ad Polem. Baumg. tom I. pag. 272 not. 284. similiterque nec Lardmerus I. I. pag. 386. certi aliquid ea de re pronun-

ciare aufus eft. Reil.

4) Vbi quae nos observausimus, iis iam hoc addimus, Beausobrii sententiam de horum Actorum 2026 multis refellere studuisse Petr. Thom. Cacciari in Exercitationibus in unin. S. Leonis M. Opera, de haer. Manich. lib. 1. c. XIII. pag. 90. Jq. quem librum dolemus serius demum ad manus nostras peruenisse, quam vt eo in superioribus vti potuissenus. Keil.

Digitized by Google

Vol. V. p. 290 291

[Arium Manichaeorum aduerfariis, exiguo tamen, vt equidem arbitror, iure, propterea annumerat Lardnerus 1. 1. pag. 400. quoniam apud Epiphan. LXIX. 7. Manetis de filio doctrinam, prégos oposition re marges eum dicentis, improbasse deprehendatur.]

Athanafiur; Alexandrinus, lib. contra omnes Haerefes tom. I. pag. 1082. feq. [tom. III. pag. 230. fq. edit. Ben.] Inter Manichaeorum oppugnatores Athanafium laudat Epiphanius LXVI.
21. [quem forfitan illum ipfum libr. contr. haeref. locum in animo habuisse fusicatur Walchius in Histor. haer. Vol. I. pag. 809. de quo tamen magnopere dubitauerin, cum librum istum Athanatio fallo tribui, a plerisque fere concedatur, ideoque in Benedictioner inter supposita eius scripta fuerit relatus.] Vide et infra in Se. rapione.

Auctor Praedestinati, haereli XLVI. [quem librum exhibuit etiam Gallandus Bibl. PP. tom. X. pag. 355.

Autior historiae haereseos Manishaeorum a Christph. Matth. Pfassio cum Lastantii Epitom. Institutt. diu. editae Paris 1712. 8, quam historiam Pfassius quidem Proleg. §.38, ex Actis Archelai cum Manete excerptam esse statuit, assentiente ipsi etiam Heumanno in Att. Erudit. Lipsiens. an. 1713. pag. 72.]

Augustinus de haerefibus c. 46. et in pentateucho ⁴⁴) tom. I. variisque scriptis in tomo VI. antiquiorum, et octauo nouse editionis, a monachis Benedictinis curatae, [vbi tamen lib. de fide, Eucodio vindicandus, et Commonitorium de modo admittendi Manichaeos, recte inter supposita scripta referuntur. Horum omnium vero scriptorum contra Manichaeos fummam et argumentum breuiter quidem, sed accurate tamen atque diligenter enarrauit Schroeckhius in Hist. eccles. christ. Vol. XI. pag. 265. — 310. et pag. 311. illorum etiam fcriptorum eius mentionem iniecit, quae non quidem confulto Manichaeis sute oppofita, sed in quibus multa tamen contra eos disputantur. De pretio autem et side horum feriptorum Augustini praeter ea, quae a Schroeckhio I. I. funt observata, consulenda etiam funt, quae scripsit Beausobrius I. 1. tom. I. pag. 227. 549.]

[Avianna, vel Abu Ali-Ebn-Sina inter cos, qui Manetis doctrinam impugnarunt, commemoratur, vt notatum Beaufobrio l. l. pag. 238. ab Abulpharagio in Hiff. Dynaft. p. 83.]

- *Bafilii I bruin contra Manichaeos laudat Augustinus lib. I. contra Iulianum Pelagianum, [rap. 5. §. 16.] tom. VII. pag. 944. [tom. X. pag. 505. edit. Ben. Ven.]
- [Bud, Periodeuta, quem librum aduersus Manichaeos scripsifie tradit Ebedielu, episcopus Sobensis, in Catal. script. Syriac. apud Assemannum in Biblioth. Orient. tom. III. part. I. pag. 219]

[Chrysoftomus, qui saepe in scriptis suis in Manichaeos inuchitur, de quo vid. Montsaucon. in Prarf. ad Opp. tom. VII. n. 3.]

Cyrillus, Hierosolymitanus, Catechefi VI. [quem tamen in iis, quae de detessando quodam Ma-S & 3.

da) Pentateuchum Augustini Paulinus vocat epi- chaeps, de libero arbitrio, de Genefi, de morifiola 4. hos eius quinque libros aduoríus Mani- bus Manichaeorum et de vera religione-

Digitized by GOOS

326 Lib. V. c. 1.

SCRIPTORES VETERES

[Ephracm

Digitized by

nichaeorum in S. Eucharistia celebranda ritu narrat, nullam fidem mereri, non sine causa monuit Beausobrius lib. IX. c. g. tom. II. pag. 748.]

- Io. Damascenus haeresi LXVI et dialogo contra Manichaeos, quem post Emanuelis Margunii Graecolatinam edit. Patau. 1572. Io. Leunclauius etiam viraque lingua edidit Basil. 1578.
 8. cum Manuelis Comneni legatione ad Armenios, aliisque scriptis. [Hunc vero Dialogum Iac. Billius et Combessifius Damasceno tribuendum esse, propterea negarunt, quoniam metaphoricus tantum, non proprius inferni ignis in eo defendatur, qua in re iis accessit quidem Oudinus in Comment. de script. eccles. tom. I. pag. 1724. contra vero reflitit Mich. Le Quien in Admonit. in hunc Dial. Opp. tom. I. pag. 407. huiusque sententiam probarunt etiam Beausobrius tom. I. pag. 232. qui tamen de pretio huius Dialogi non admodum honorifice statuit, et Schroeckhius in hist. eccl. christ. Vol. XX: p. 372.]
- [Daniel Rhefinae, quem orationes aduersus Manichaeos edidisse, testatur idem, cuius modo mentionem iniecimus, Ebediesu in catal. libr. eccles. vid. Asseman. 1. 1. p. 223.]
- Didymus, Alexandrinus, contra Manichaeos, cuins fragmentum latine ex Turriani verfione vulgauit Posseuinus in apparatu S. ad calcem literae D. et Canifius tom. V. Antiqu. lect. [pag. 17. frq. hincque in Bibliothecas quoque PP. Col. et Lugd. tom. IV. translatum eft:] item graece et latine ex Emerici Bigotii, quod ex Italia attulerat, apographo Combefilius in authorio nouillimo bibl. patrum Parif. 1672. fal. part. II. pag. 21-32. [itemque Iac. Basnagius in Nov. edit. Antiq. left. Canifii tom. I. pag. 204 feq. Recentifime autem Combefilii editionem Basnagiana, vt dicit, accuratiorem, repetiit Gallandus in bibl. PP. 1 tom, VI. pag. 309. [eq.] Integrum hunc librum ad nos havd peruenisse, argumento eff, quod in Damasceni parallelis ex Didymo contra Manichaeos quaedam allegantur, quae in editis non extant. [Qua ipla de caula Combefilius quidem 1. 1. parum abfuit, quin fcriptum hoc Didymi, Alexandrini, effenegaret. Verum bene eum refutauit Basnagius in Admonit. Icripto huic praemista 1. 1. praef. S. 13. p. 203. qui omnibus id potius partibus suis sonstans esse iudicat. Summam vniuersi operis paucis enarrauit Schroeckhius in hiff. scelef. thrift. Vol. VII. pag. 83. feq. et Vol. XI. pag. 263. feq.] Graece locum produxerat etiam Petrus Pofinus ad Nili epiftolas pag. 342. [MS. etiam extat in biblioth. Vindobonenfi, telle Lambecio Commentar. 1. IV. pag. 50. edit. Kollar. qui in Not. subiecta contra, guam Gallandus, editionem huius scripti Basnagianam Combefisiana multo diligentiorem indicat.]
- Diodori, Tarfenfis, Cilicis, libri XXV. contra Manichaeos et Addae µódiov Phot. cod. LXXXV. [Theodoret. hasr. fab. l. l. c. 26. et Ebediefu l. l. qui librum hunc Diodori, aduersus Manichaeos scriptum, inter eos refert, qui non suerint, vt alia eius scripta, ab Arianis combusti, sed adhuc remauserint, eumque adeo haud dubie syriace versum habuit. Vid. Assenan. l. l. pag. 29.]
- **Ecbertus**, Schonaugiensis coenobii monachus et presbyter medio seculo XII. clarus in fermonibus XIII. aduersus Catharos et excerptis ex Augustino contra Manichacos. Colon. 1530. 8. et in bibl. patrum Lugd. tom. XXIII. [pag. 600. et 631. itemque apud Gallandum in bibl. PP. tom. XIV. p. 447. seq.]

CONTRA MANICHAEOS.

Lib. V. c. I. 327

[Ephraem, Syrus, qui în feriptis luis variis in locis in Manichaeos inuchitur, quorum hos nominatim laudat Walchius I. I. pag. 809. Serm. I. pag. 438. tom. 11. Opp. fyriac. Serm. III. p. 443. Serm. VII. pag. 449. Serm. XIV. pag. 468. Serm. XXII. pag. 485. 487. 488. Serm. XXIV. pag. 494. Serm. LI. pag. 550. Serm. LVI. pag. 560. Cfr. etiam Alfeman. in bibl. Orient. tom. I. pag. 118. feq. et pag. 145. itemque tom. III. part. I. pag. 63.]

Vol. V. P. 191

- [Epiphanius, loco sepius laud. hasr. LXVI. de cuius narrationis pretio et auctoritate vid. Beausobrius tom. 1. pag. 225.]
- Euodii, Vzalensis, liber de fide contra Manichaeos exsist inter Augustini Opera tom. VIII. edit. Benedictin. Adpendice pag. 26. edit. Amst. Confer Sirmondum e. 1. hift. Praedestinationae. [vbi hunc librum propter codicum auctoritatem Euodio tribuendum esse doce
 - tur. Attamen Tillemontius Memor. ecclef. tom. XIII. in vit. August. pag. 451. seq. parum abfuit, quin Augustino eum vindicaret.]
- Eufebius, Caefareenfis, VII. 31. hif. et forte in fingulari opere deperdito, quia ab Epiphanio LXVI. 21. inter Manichaeorum oppugnatores refertur. [Hunc enim parum probabile effe iudicat Walchius 1. 1. pag. 808.] vnum illum hift. ecclef. locum in animo ibi habuiffe. Contra vero Basnagius in Praef. ad Canifii lect. antiq. cap. I. S. 16. tom. I. pag. 7. per errorem Eufebium hic ab Epiphanio commensoratum fuiffe defendit.]
- *Eusebius, Phoenix Emisenus. Epiphan. som. I. pag. 638. Theodorit. lib. 1. c. 26. haseretis. fabul. [Niceph. VI. 32. Huius autem libri iacturam propterea potifimum dolet Beausobrius tom. I. pag. 213. quod hic vir, vtpote linguae syriacae peritus, libros Manetis eadem lingua scriptos, ipse adire potuerit.]
- Euthym'us, panopliae aduersus omnis haereses, quae latine exstat tom. XIX. bibl. patrum Lugd. port. 1. tit. 9. ex Athanasio, Basilio, Gregorio Nysseno et Chylostomo, et part. II. tit. 21. ex Photio; [graece vero edita est Tergouisti, 1710. fol. vid. Fabric. infr. lib. V. c. 11. §. 7. Vol. VII. pag. 461. ed. vet.]
- [Gabrisl, episcopus Hormuzi, quem inter scriptores contra Manichaeos commemorat Ebedielu in Catal. foript. fyriac. cap. 77. apud Assemannum in bibl. Orient. tom. 111. part. I. pag. 147]
- *Georgius Laodicenus. Meminit Epiphan. Theodoritus lib. I. c. 26. haeret. fab. et Photius cod. LXXXV. adde Allatium pag. 306. de Georgiis. [Huius quoque libri incluram luget Beaufob. I. 1.]
- Gregorii Nyffeni, contra Manichaeos Syllogismi X. tom. III. Opp. [pag. 180.'edit. Par. 1638. tom. II. pag. 612. edit. Morell. quos Syllogismos ex Didymo forfitan fluxisse sufficient, Schroeckhius in hist. ecclef. christ. Vol. XI. pag. 264. Praeterea vero Manichaeos etiam perstrinxit in Orat. magn. catech. cap. VII.]
- *Hegemonius. ο τας 'Aeχeλά 8 προς τον Μανιχαΐον αντιλογίας γράψας. Phot. cod. LXXXV. [de quo vid. quae lupra in Archelap a nobis funt observata]

Heliodorus, presbyter, libro de natura rerum exordialium. Gennad. c. 6. de S. E.

*Helpidii

Digitized by

JOOGle

Nittas.

Digitized by GOOGIC

- *Helpidii et Nebridii aduerlus Manichaeos certamina, Augultino memorata. Confess. V. 11, VII. 2.
- Heracliani, episcopi Chalcedonis, libri XX. contra Manichaeos corumque ζων εύαγγέλιον Phot. cod. LXXXV. [et contr. Manich. l. 1. § 11. p. 37. tom. I. Anecd. gr. Wolfii. Fragmenmentum horum librorum extat in Collectaneis incerti auctoris contr. Severianos et Acephalos apud Basnagium in Thesaur. Monum. ecclef. tom. 11. pag. 254. itemque aliud in S. Maximi Oper. theol. tom. 11. pag. 65. edit. Combes. Caeterum de hoc Heracliano cfr. Tillemont. l. 1. tom. IV. part. 11. pag. 812. et Caucum in hist. litter. script. eccles. tom. k. pog. 551.
- [Hieronymus, in pluribus feriptorum fuorum locis, in cuiusque editionis indice facile reperiundis, contra Manichaeos disputat: vnde non immerito inter eorum aduersarios illum retulerunt Lardnerus 1. 1. pag. 400. et Walchius 1. 1. pag. 809.]
- [Leo, M. quem, vt Fabricius in Not. ad Augulinum iam observauerat, Manichaeos subuertisse, tessatur Prosper de promissionisus, pag. CXI. edid. Lugd. 1639. Fol. [itemque in Chron. ad an. 443. pag. 304. tom. I. Thesaur. Monum. etcles. Bassiag. De eius in Manichaeos animo videnda etiam, quae observarunt Beausobrius tom. I. pag. 226. et Schroeckhius in hist. eccles. christ. Vol. XVIII. pag. 62. seq.]

Leontins, lib. de festis pag. 433. [qui liber extat etiam in Gallandi bibl. PP. tom. XII. pvg. 623. fq.]

- Libanius, epist. ad Priscianum apud Vales. pag. 13. ad Socratem. [Quanquam enim in hac epistola non diferta Manichaeorum mentio iniicitur, Valesius tamen minime dubitauit, quin de Manichaeisin hominibus iis sit cogitandum, quos Libanius solem dicit adorare, idemque nec Lardnero 1. 1. pag. 383. sq. a vero videtur alienum esse.]
- [Metrophanis, archiepiscopi Smyrnensis, tres libros contra Manichaeos MSS. graece in bibliotheca Heidelbergensi, nunc Vaticana, extare, sic inscriptos: de recens exorta Manichaeorum haeres breuis et luculenta narratio; ex diuers fis contra eosdem Manichaeos homilüs excerpta; et contra Manichaeorum recens prognatum errorem secunda editio ad Antonium metropolitam Cyzicenum, testatur Posseum in Adpend. Appar. S. pag. 81. ex eoque repetiit Caueus in hist. litt. scriptt. eccl. tom. 11. pcg. 51. Verum hos libros non a Metrophane profectos, sed Photio potius tribuendos, neque contra Manichaeos veteres; sed Latinos, Spiritum S. a patre et filio simul procedere defendentes, et nugaci prosfus nominis impositione nouos Manichaeos a Photio adpellatos, scriptos esse, bene docuit Oudinus in Comment. de script. eccles. tom. 11. pag. 231. seq.]
- , Mofes Bar Cepha, lib. de Paradiso p. 423. segq.
 - Muhamed ben Ifaac. MS. de quo Hottingerus tom. I. hift, ecslef. p. 149. [cf. etiam Beaufobrius 1. 1. tom. I. pog. 238.]

*Nebridius. Supra in Helpidio.

[Natanaël, cuius disputationem contra Manichaeos laudat Ebedielu in tatal. libr. fyr. tap. 154. apud Assemannum in bibl. Orient. tom. III. part. I. pag. 224.]

Vol. 1V. p. 292

CONTRA MANICHAEOS

Digitized by

Nicetar, Choniates, IV. 33. Thefauri orthodoxas fidei, [dequo opere cl. Fabric. infr. lib. V. c. s. S. g. Vol. VI. pag. 418. feq. ed. vet.]

*Origenes, licet Manete antiquior, in Valentinianis et Marcionitis etiam Manichaeorum haereim, antequam nasceretur, oppugnauerat. Atque ita capiendus Epiphanius LXVI. 27. [Eodem modo hac de re statuit etiam Tillemontius 1. 1. tom. IV. part. 11. pag. 310. neque ab cadem sententia multum abesse etiam videtur Basnagius in Praef. Thesaur. Monum. eccles. tom. 1. praemiss. cap. 1. S. 16. seq. pag. 3. licet Epiphanium erroris malit ea in re commissi accusare; quod ipsun secit etiam Caucus in hist. litt. seciles. tom. 1. pag. 143. qui tamen ad eum excusandum hoc simul monet, quod ex auditu tantum id retulerit, similiterque etiam de loco Caten. graet. in Ioh. c. 2, 1. pag. 64. vbi Origenis locus adducitur, in quo Manichaeos arguendos esse docet, quod Mariam Chrissi Instrem esse adducitur, ita indicat, vel integrum locum, vel extremam saltem eius clausulam Origenis nomini fallo supponi. De is autem, qui Origenem non aduersatium Manichaeorum, fed parentem potius dixerunt, videnda quae obsernauit Basnagius 1. S. S. J. S. J.

[Pslagium propter varia loca Comment. in epistol. Pauli, in quibus Manichaeos erroris arguit, illorum aduersariis annumerat Lardnerus I. I. pag. 400.]

Patri, Siculi, (qui Baronio et Pollevino male Lucar) Hiftoria Manichaeorum et Paulicianorum ad archi-epilcopum Bulgariae circa a. C. 870. fcripta et e MS. Vaticano graece et latine edita a Matthaeo Radero S. I. Ingolfad. 1604. 4 et latine in supplemento bibl, patrum Paris, 1639. et tom. IX. Colon. 1618. et tom. XVI. Lagd. 1677. [pag. 753. [eq. Nouam eins editionem virum quendam doctum moliri, quae exhibitura etiam fit illa, quae Noltenius et Beaulobrius fuis exemplaribus alleuerant, Reiskio quidem in litteris quondam Significaverat Bernardus, ad calcem Vitze Reiskianae pag. 276. reperiundis; fed, quantum equidem noui, uuspiam illa prodiit. Com autem haec Petri historia multum fitailitudinis habeat cum Photii libris contra Manichaeos, alterutrum feriptorem alterius opera vlum fuisse statuerunt, jamque vter alterum fuerit fecutur, quaefiuerunt. Et Monifauconus quidem in bibl. Coisl, pag. 349. libri Photiani maximam partem ex Petri historia defumiam esse statuit; contra vero Wolfius, cui olim nondum confliterat, quid de hac quaeffione decerni debeat, (vid. Thefaur, epift. La Croz. tom. II, pog. 171) post tamen in hes potifiunum partes inclinauit, vt Siculum post Photium fuam historiam litteris configuale, eurque in veterum faltem Manichaeorum historia exponenda fecutum este defenderet, vt adparet ex eius Praef, ad tom. 1. Anecd. gr. et Not. ad pag. 37. At nelcio, annon probanda potius fit Cel. Schroeckhii fententia, qui in hift. ecclef, chrift. Vol. XX. pag. 365. vtrumque ex communi fonte haulisse fuspicatur. Caeterum fi quidem fides habenda est iis, quae Raderus S. 4. Praemonit. ad hunc Siculi libellum ex Iac. Sirmondi fide refert, eiusdem quoque refutatio duorum doctrinae Manichaeae capitum exflat in bibliotheca Vaticana MS. ex meris prope divinarum litterarum testimoniis contexta. CL Mongitor bibl. Siq. tom. II. pag. 129.]

Philastrius, haerefi LXI. LXXXIV. LXXXVIII. C. CXXVI.

Photif, patriarchae CPol. libri IV. contra Manichaeos et Paulicianos MSS. graece in bibl. Io-Vol. VII. Tt hamea

330 Lib. V. L. I.

SCRIPTORES VETERES

Val. V. p 20

Apocry-

hannea Hamburgenfi. Eorum Epitome in Euthymii Panoplia part. II. tit. 21. Integros editurum se recepit Claris. Zacagnus post D. Abrah. Hinckelmannum roy uanael-Tny, cuius vide detestionem fundam. Bohemiani. p. 52. st 123 [At neuter corum, Latisinterceptus, his promiffis satisfecit. Primus vero partem faltem nuius operis, librum nimirum primum, ex cod. Coisliniano cum Colbert. 444. collato, graec, et lat, edidit Bern, de Montfaucon in bibl. Coislin, pag. 349 - 375. Non diu post autem integrum opus in publicam lucem protraxit lo. Christph. Woifius in Anecd. grase. tom. 1. p. 1-216. et tom. 11. pag. 1 -- 283. emendata fimul aliquantulum primi libri verfione Monte. folconiana, reliquorumque noua adornata, adiectisque etiam animaduersionibus qui. busdam. Huius vero editionem, nous tamen versione in Wolfianae locum substitute. recentifime repetiit Gallandus, vel Operis ipfius potius Continuator, in bibl. PP. tom. XIII. pag. 602. 694. additis fimul Notarum Wolfii praecipuis, iis ramen in compendium plerunque contractis. De alio quodam horum librorum codice cfr. Annal. litter. Helmflad. an. 1782. menf. Mai. pag. 387. De argumento vero corum vid. quae disputavit Fabricius infr. lib. V. c. 38. Vol. 1X. pag. 555. et Schroeckhius in hiftor, eccl. chrift. Vol. XXIII pag. 322. feq. Caeterum cfr. etiam., quae fupra in Metrophane obferuauimus.]

- **Prudentius** in Hamartigenia, qua Manichaeorum de principio mali fententiam erroris arguit, de cuius carminis argumento vid. quae obferuauit Schroeckhius in hift ecclef. chrift. Vol. VII. pag. 124.]
- Mich. Pfellus, libro de operatione Daemanum contra Manetem et Euchitas, [in quo tamen libro, vt monuit iam Buddeus in Ifagog. hiftor, theol. ad theol. uniu. lib. pofter. c. VII. 5.3. pag. 806. nibil minus agit, quam vt Manichaeos refutet, quin potus de variis daemonum generibus ex mente veterum, Chaldaeorum inprimis et Platonicorum, differit.]

[Rufinus in Expositione Symboli nominatim eriam Manichaeos reprehendit, ideoque a Lardnero 1. 1. pag. 401. non immerito ipforum adversariis annumeratur.]

Serapionis, Thmuitani episcopi, liber contra Manichaeos laudatus Photio cod. LXXXV. [et contr. Manich. lib. I. S. 11. pag. 36. 10m. I. Anecd. gr. Wolf. itenque Epiphanio LXXVI. 21. atque Hieronymo de script. illustr. cap, 99.] etiamnum extat, [quem primus incunte fec. XVI. ex versione Franc, Turriani latine volgauit Henr, Canifius Antig. left. tom. V. pog. 1. Jeq. vnde translatus deinde est in biblioth. P.P. Max. tom, IV. pag. 160. Poft graccum quoque textum eius ex cod. Holfieniano, bibliothecae Iohanneae Hamburgenfis, cuius apographum a D. Io. Frid. Wincklero, Pastore quondam Hamburgenii, accepe-X7 rat, edidit Iac. Basmagius in Nou, Thejauri Canifi ni edit. tom. I pag. 43. fegg. huiusque < D .) editionem, denuo recognitam, nonnullisque observationibus instructam et capitum diffinctione atque argumentis adauctam, repetendam nuper curauit Gallandus in bibl. PP. tom, V. pag. 52 - 62.]. Principium eius libri, sed sub Athanassi nomine, adducit Facundus XI, 2. [ad quem locum vid. quae observauit Sirmondus, repetita etiam a Gallande Proleg. tom. laud. cap. V. S. 4. pag. X.] Quae very ex Serapione profert Sixtus Senensis, [bibl. Santt. lib. 11. prg. 86. et 115. atque lib. V. prg. 381. edit. Paris.] in edita Turriani versione et graeco codice Holfteniano haud extant, vt iam notaui in Codice.

Apocrypho Noni Teff. pog. 3. [tons. I. et tom. II. p. 965. Jeq. vbi Sixtum longe auchius huius libri exemplar habuille exillimat; quain eandem fententiam fequitur etiam Gallandus I. I. Contra vero Basnagius in Animadusr f. huic libro I. I. pag. 77. §. IV. praemiffis, Sixtum in locis illis referendis erraffe et ab alio fcriptore ea mutuatum effe cenfet, haecque ipfius coniectura non parum profecto confirmatur eo, quod, quae Sixtus lib: V. I. I. ex Serapione refert, ea Binetum in libr. de falute Origenis, Serapionem in Comment. in Pf. XVIII, fcripfiffe, tradere teflatur Huetius Origen. lib. II. quaeft. III. §. XXVII. pag. 62.] Neque forte Elias Du Pin tom. II. bibl. ecclef. pog. 73. fi legiflet graece, accufaillet fcribendi genus tanquam fumplex nimis ac neglectum, fort fimple et fort pes etudié. [Caeterum argumenti huius libri fummam paucis enarrauit Ceillier in hiftoir. gen. des Aut. eccl. Vol. VI. cap. V. pag. 38. feqq.]

[Simplicius, quem propter Comment. in Epist. cap. 34. iure inter Manichaeorum aduerfarios refert Beaulobrius 1. 1. pag. 235. Schweighäulero in Episteteae philos. Monumentis T.IV. p. 264. lq. est cap. 27. qui iple in Not. T.V. p. 35. fq. cfrdus.]

Socrates, lib. I. hift. eccl. c. 22.

Suidas in Lexico [sub voc. Mavns, apud quom tamen nihil amplius de co traditur, quam quod ad verbum etiam legitur apud Cedrenum pag. 259. seq.]

Theodoritus haeret. fab. lib. I. c. 26. V. s. 9. [quem nimiae in iis, quae de Manichaeis tradit, credulitatis accusat Beausobrius 1. 1. pag. 226. seq.]

Timothens, presbyter, de different. hasret. pag. 114. seq. edit Meurssi [in Var. Dinin. Luga. 1619] Praeter hunc vero Timotheum alius etiam Timothei, gente Persae, meminit Io. Malala lib. XVIII. p. 178. ex eoque plura refert de Manichaeis eorumque episcopo, Indarazaro, de quo vid. Caueum in Dissert. de script. incert. ast. pag. 9.]

Titi, Bostrensis, libri IV. contra Manichaeos, Jab Hieronymo de script. illustr. c. 202. Epiphanio LXXVI, 21. Theodoreto haver. fab. 1. I. c. 26. Heracliano apud Photium cod. LXXXV. et Steph. Gobaro, qui et fragmentum lib. I. recitat, apud eundem cod. CCXXXII. itemque Photio iplo contr. Manich. I. I. S. 11. pag. 35. tom. I. Anecd. gr. Wolfii atque Ebediefu in catal. feript. fyr. cap. 29. apud Allemann. iu bibl. Orient. tom. III. part. I. pag. 41. commemorati,] e quibus primi duo integri cum tertii initio fimo, Besnagio in loco mox laudando iudice, tres priores integri,] et Serapionis libro contra Manichaeos, extant graece MSti in bibl. Iohannea Hamburgenfi, [cosdemque ytriusque scriptoris libros, graece descriptos, habuit etiam Sebast. Gottfr. Starkius, vt ex Mart. Dieterichi Progr. funebri refert Wolfius Anecd. gr. 1. 1. pog. 36.] Latine ex Turriani versione pridem in Canifii Leff: Antiqu. tomo V. [p. 36.] prodierunt, et reculi funt in bibliotheca patrum Lugd. tom. IV. [Graece vero tres priores libros, cum quarti, qui totus intercidit, argumento, codicis illius Hamburgenfis ab codem, cuius in Serapione mentionem fecimus, Io. Frid. Wincklero, apographum nactus, addita fimul Turriani vertione, prinus in lucem protulit Iac. Basnagius in Noua Operis Canifiani edit. tom. L. pag. 59-162. pollquam omnium quatuor librorum argumenta ex eodem codise ad hunc iplum locum nostrum vulgauerat Fabricius, quae tamen nunc merito a nobis omitti pot-~ Quanquam vero Basnagius fummam in hoc feripto edendo diligentiam adhibere erant.

Tt 2

ftuduit,

Digitized by

 \mathbf{POOF}

Vol. V. p. 294

fuduit, atque non modo tertium libram, quein printo librarius inferverat, fuo loco seftinit, fed in primo etiam multa discerpta relarcire et in genuinum ordinem redigere conatus est, non immerito tamen plura in eius editione desiderauit Petr. Wesselingius. Probab cap. XX. pag. 166. feq. Praeterquam enim, quod locum quendam, ad prinum librum pertinentem, tertio interuit, neque fragmenta huius operis, ab aliis feriptoribus feruata, in confilium adhibuit, quorum in numero praeter illa, quae apud Photium occurrunt, inprimis ponenda funt ea, quae exferiplit auctor Parallelorum factorum, Ioanni Damakeno vulgo tributorum, funtque a Mich. Le Quien e Rupefucaldino codice vulgata. His vero Wesselingii monitis satisfacere studuit Gallandus in nova operis huius editione, quam in Bibl. PP. tom. V. pag. 260 - 350, exhibuit. Et primum quidem, (viimur maximam partem iplis eius verbis, quibus hanc operam fuam Proleg. cap. XVI. §. 5. pag. XXVII. declarauit.) omnia exferiplit, quae in Parallelis Rupefucaldinis occurrunt, ad textum huius operis editum fiue caffigandum, fine fupplendum, eaque ad calcem rejecit; deinde hinc illinc notulas etiam textui subjecit, quibus tum Parallelorum loca indicantur, tum etiam locis vexatis aut corruptis lux afforditur, aut integritas reflituitur; atque nonnulla etiam ex Photio mutuatus eft. Denique lemmata etiam horum trium librorum contexuit, quibus totius operis confpectus exhibetur. Caeterum idem opus, Iola tamen verfione Turriani latina, parum interdum accurata, vius in epitomen redegit Roeslerus in Biblioth der Kirchenvaet. Vol. VI. rag. 357-383-Breuius vero argumenti eius funmam enarrarunt Du Pin in Nouv. Biblioth. des Aut. ecclef. tom. II. p. 128, fq. Ceillier 1. 1. cap. VI. S. 3. Jqq. p. 44. Jq. et Schroeckhius in hift. eccles, chrift. Vol. XI pag. 248. feq. Iudiciis autem de pretio huius operis parum honorificis, quae Lardnerus I. I. pag. 394, la collegit, opponi poflunt, quae de co benignius iudicarunt Moshemius in Comment, de rebus Christian, ante Const. M. pag. 731. qui accurate arque diligenter fcriptum flatuit, et Beaufobrius 1. 1. pag. 222. qui et iple multas et laudes tribuit. Keil.]

*Tryphon, Origenis discipulus. Epiphan. tom. 11, pag. 176. Photius lib. I. contra Manishacor. [§ 15. pag. 59. tom. I. Anecd. gr. Wolfii. In Actis Archelai, vt supra iam a Fabricio est observatum in Archelao, Diodorus potius adpellatur.]

Tabii Marii Vistorini liber aduersus Instinum, siue, vt Labbeus pag. 24. bibl. nov. MSS. Instrum Manichaeum), Paris. 1630. 8. [a Sirmondo editus] et tomo 1. Opp. Sirmondi pag. 409. [ex quo eum repetiit Gallandus Biblioth. PP. tom. VIII. pag. 138. seq. qui et Proleg. cap. 1V. S. III. pag. VIII. Launoii dubitationi de Victorino, huius libri auctore, occurrit.]

Zacharias, scholastici ac deinde metropolitae Mitylemei, circa a. C. 530. clasi, breuis disputatio de duobus principiis aduersus Manichaeos, latine Tusriano interprete in Canifis Isti. Antiquis tom. V. pag. 143. [Nov. edit. a Basnagio curat. tom. I. pag. 428.] et in bibiotheca pairum Luga. tom. IX. pag. 794. [atque Gallandi tom. XI. pag. 293.]

Scripton

Digitized by GOOGIC

5) At in Differt. de faript. esclef. tom, IF. p. 467. idem Labbeus et iple Iuftinum enm adpellat. K.

CONTRA MANICHAEOS

Lib. V. c. I. 332

Int.

Digitized by Google

Vol. V. p. \$95

[P] Scriptores recentiores, qui ad idem argumentum fatiunt.

- Praeter hiltoriae ecclefialticae conditores, Centurias Magdeburgenles eiusque epitomatorem, Luc. Oftandrum, tum Hottingerum, Tillemontium, [in: Memoires pour fervir à l'hi. ftoire ecclef. tom. IV part. II. p. 744 — 8t6. et p. 948 — 957.] Natalem Alex. [hift. ecelef. fet. III. t. 3. pag. 592. fqq. et Differtt. XXVI. p. 785. feqq. Moshemium in Comment. de rebus Chrift morum ante Conftant, M. fec. III. §. XXXIX. fqq. p. 728. fqq. Schroeckhum in hift. ecclef chrift. Vol. IV. pag. 400. fqq. et Vol. XI. pag. 245. feq.] et auctores Annalium ad a. C. 277. Baronium, Spondanem, Pagium, Sam. Basnage, eosque qui de haerefibus tractandum in fe fulceperunt, vt Gabrielem Prateolum, Conradum Schlüffelburgium aliosque, [inprimis Chr. Guil. Franc. Walchium in hift. haeref. Vol. I. pag. 685. fq.] quibus addere licet B. D. Thomae Ittigii praelectiones MSS. de rebus Seculi III. propediem vt fpero typis excudendas, [imo nunquam excufas,] et Guil. Caveum parte praecipue prima hiftoriae literariae fcriptorum ecclefiaflicorum:
- Petrus Bailius in Dictionario historico critico, et responsione ad quaestiones hominis e Provincia: idem oppugnatus a lo. Clerico in Parthasianis, et bibl. selecta, Iac. Bernardo, Isaaco laqueloto, aliisque et nouissime ab illustri Leibnitio in acutissimo opere, cui titulus: Estis de Theodicée sur la bonte de Dieu, la liberte de l'homme et l'origins du mal. Aunst. 1710. 8.
- [Iac. Basnagius in praefat. generali Conifii Lvol. Ant. tom. I. praemilla c. I. quod continet Observationes ad haerelus Manichaeorum ex Serapione, Didymo, Tito Bostrensi et Zacharia.
- Ifant. de Beaufobre hiftoire critique de Manichés et du Manichés fine, Amftel. tom. I. 1734. tom. II. 1739. 4. Opus omnium, quae hic commemorantur, haud dubie princeps atque infigni doctrinae adparato refertum, idem tamen vel tum iam, cum primum prodiret, iniquiora nonnullorum iudicia expertum, quibus Cel. Auctor occurrere fluduit in, D7fense de l'hiftoire critique de Manichét et du Manichei/me par Mr. de Beaufobre, inferta Bibliotheq. Germaniq. rom. XXXVIII. p. r. XXXVIII., p. 24. XXIX. p. 34. XL. p. 20. XLI, p. 97. XLII, XLIII, p. 51. Nos quidem vix putamus, verius atque iuflius de hoc opere iudicium ferri posse, quam de eo tulerunt Lardnerus I. 1. p. 738. Moshemins I. 1. pag. 731. fq. et Walchius L I. pag. 688. quorum iudicia dignifiuma profecto funt, quae legantur.]
- D. Balthafar Bebelius Antiquitatt, ecclef. Seculi III. pag. 929 942. et Sec. IV. tom. II, p. 1322 - 1332.
- [Petr. Thom. Cacciari Exercitationes in universa Leonis M. Opera, pertinentes ad historias haeressium Manichaeorum, Priscillianistarum, Pelagianorum atque Eutychianorum, quas summo studio et labore SS. Pontifex evertit atque damaauir, is fex libros distributao, (Romas, 1752. fol.) in quibus pag. r- 200. de haeress Manichaeorum duobus libris exponitur, et multae Beausobrii coniecturae reiiciuntur atque restatatur.

ť 2

334 Lib. V. c. I. SCRIPTORES RECENT. MANICH.

Vol. V. p. 295 7 296

- Iac. Georg. de Chaufepié in : Nouveau Distionaire historique et critique, tom. III. sub voc. Manich.
- Augustin. Antonius Georgi in Alphabeto Tibetano, Missionum Apostolicarum commodo edito Rom. 1762. 4. in quo opere, quod nobis quidem nondum inspicere licuit, teste Cel. Schroeckhio in hist. seeles. Vol. IV. p. 405. multa, ad Manichaeorum historiam pertinentia occurrunt et plura etiam contra Beausobrium disputantur.]
- Thom. Hyde in praeclaro opere de religione veterum Perfarum Oxon. 1700. 4. capite in primis XXI.
- [Nathanael Lardnerus in opere notifimo : the Credibility of the Gospel hiftory, part. II. lib. I. cap. LXIII. verfionis germanicae, qua nos vfi fumus, part. II. Vol. III. pag. 364. - 753.]
- D. Io. Adamus Scherzerus in programmatis p. 43. fq. vbi differit de dogmate Manichaeorum, animas post mortem per scapham lunae vel per solem deduci ad DEum opinantium, de quo vide sis etiam D. Christianii Thomasii historiam sapientiae et sultitiae part. I. p. 56. feg. Hinc solem et lunam venerabantur Manichaei & Sees, all ús ódor di ns êsin meis Seor al Quizé Say, vt docet Alexander, Lycopolita.
- [Io. Sam, Semlerus in: Geschichte der chriftlichen Glaubenslehre, Polemicae Baumgartenianae Vol. I. praemissa, §. 46. seqq. pag. 266-311.]

Cyriaci Spangenbergii historia Manichaeorum libri III. Urfellis 1578. 4.

Aegidii Strauchii Manichailmi recenfio historica Witeberg. 1661. 4.

Johannes de Turrecremata iuffu Pii II. collegit tractatum 50. veritatum contra quinquaginta errores Manichaeorum, telle Gabriele Prateolo in elencho haerefium p. 311.

- [1] Fragmentum historiae Manichaeorum a Gerhardo Iohannis F. Vosio, Hugonis Grotii ") fuasu scribi coeptae, prodiit in tomo fexto fiue vltimo eius Viri operum, iunctim excusorum, Amstelod. 1702. fol. [p. 831.]
- Io. Wigandi feripta de Manichaifimo renouato, vtpote magis comparata ad inuidiam Flacianis conflandam, quam illustrandam Manichaeorum veterum historiam, ac fimilia aliorum praetereo.
- Io. Christophori Wolfii, Manichaeismus ante Manichaeos, et in Christianismo rediuiuus. Hamb. 1707. 8.
- [Laur. Zacagnium hiltoriam haereseos Manichaicae, cui Photii libr. IV. aduersus Manichaeos, aliaque plura inedita veterum auctorum scripta adpendicis loco subiungere constituerit, paratam secum habuisse, testatur Caueus in hist. litt. script. eccles. tom. 1. p. 144.]

CAPUT

Digitized by GOOQIC

an) Vide Grotii epift. 45. 46.

EUSEBIUS CAESAREENSIS.

CAPUT IV.

De Eusebio Caesareensi, et aliis Historiae ecclesiasticae atque Chronicorum Scriptoribus graecis.

I. De Eusebii vita et dostrina. II. Eius scripta graece edita. Chronicon. id. Praeparatio enangelica. III. Index plenior feriptorum, in illo opere laudatorum, id. Demonstratio suangenca. IV. Historia ecclesiafica. V. Index scriptorum et virorum illustrium, in illa memoratorum, accuratus, id: De martyribus Palaestinae. VI. Contra Hieroclem. VII. Contra Marcellum. VIII. de ecclefiaftica theologia. IX. Epifiola de fide Nicaena. X. De locis Hebraicis. XI. Commentarii in P/almos. XII. In Canticum Canticor. XIII. De vitis Prophetarum. XIV. In Efaiam Commentarii 🛛 XV. Canones euangeliorum cum praemissa ad Carpianum epistola, quae gracce et latine exhibetur. XVI. De dissonantia enangeliorum ad Marinum. XVII. Oratio de Constantini M. Iaudibus. XVIII. Libri IV. de vita eiusdem Constantini. XIX. Fragmenta ex libris de vita Pamphili, martyris. XX. Ex collectione veterum martyriorum. XXI. Epi-Rola ad Constantiam Augustam. XXII. Quae latine tantum exstant, liber primus Apologiae pro Origene. XXIII, Opuscula XIV. a Sirmondo publicata. XXIV. Acta spuria Siluestri I. Papae. XXV- Scripta inedita. XXVI. Deperdita. XXVII. Alii Eusebii amplius quinquaginta. XXVIII. Alit /criptores graeci Hift. ecclesiafticae deperditi. XXIX. Alii, qui integri vel ex parte exflant, Philoftorgius. XXX. Socrates. XXXI. Sozomenus. XXXII. Theodoritus. XXXIII. Eusgrius. XXXIV. Theodorus Leftor. XXXV. Nicephorus Callifi. XXXVI. Chronicorum (criptores graeci deperditi. XXXVII. XXXVIII, XXXIX, XL. Alii, qui exstant.

[Cum auffario G. C. Harles.]

I,

Eufebius, Pamphili, presbyteri Caefarcenfis ac martyris, non filius vel fororis filius, nec feruus, fed amicus ") fingularis, (vt ab eo nomen tulerit,) natus circa a. C. 264. ^b), frater.vel confobrinus Eufebii, Nicomedienfis '), [P] [natus, vt verofimile est, atque educatus in Palaestina,] Dorothei fortasse Evnuchi, presbyteri Antiocheni, discipulus, Caefarsas Palaestinae,

s) Hieron. epift. 65. et c. 81. de S. E. Photius Cod. XIII. Hanchius de feript. hift. Byz. pag. 4. Sie. C. Auianum Philoxenum Auiani nomen ab amico fuo, Flacco Auiano, confequutum feribit Cicero XIII. epift. 35. Etiam Iudas Iacobí et Petrus Damiani dictus, vterque a fratre. In iure graccoromano pag. 295. Evisiones δ Παμφίλα ab interprete male redditur; Eusebius Pamphilides. Fabric. — Pamphili expositionem capitum Act. apostol. edidit Montfaucon in bibl. Coislin. p. 78. fqq. ex cod. Harl.

b) Probabile esse videtur I. G. Walchio in Hift. eeclef. N. T. faec. IV. cap. I. (vbi de Eusebio is eft obpiofus,) Eusebium vita humana frui coepisse sub extrema Gallieni tempora anno fere CCLXVIII. - et fortaffe Caesareae. Add. Chausepie nouv. Dict. hist. et crit. vol. II. voc. Eusebius, p. 68. not. C. Secundum Caucum in hist. litt. SS. eccl. tom. II. p> 175. natus est Euseb. circ. a. 270. Walchius quoque post Valesium aliosque et Chausepie not. D. defendunt Eusebium a crimine, cum tempore verationis, coeptae a Diocletiano contra Christianos, captum atque in carcerem ductum, idolis, vt pristinam recuperaret libertatem, - sacra fecisse. add. quae feripsi et quos haudaui viros doctos in Introd. II. 2. p. 216 sq. Harl.

E) H. Valefius de vita et feriptis Eufebii ex epifiola Arii apud Epiphan. LXIX. 6. Ceterum Dorotheum illum, (de quo Eufeb. VII. 32. Hift.) Baronius ad Martyrolog. V. Iun. male confundit cum Dorotheo, Tyri epifcopo. Nide Acta Sanctor. tom, I, Iunii pag. 435.

Digitized by GOOS

quaë

Val. V. p. 31 730

quae prius Turris Stratonis adpellabatur, episcopus ab a. C. 315. ad 339. vel 340. quo diem obiit maior septuagenario. Vir Constantino Imp. carus, quem genere etiam longius 4) contingebat, et sua aetate eruditissimus suit, ac Basilii de Spiritu S. csp. 29. iudicio dia monumergias azionesos, atque, vt a Nicephora Gregora, lib. XIX. hist. pag. 592. vero elogio adpellatur, Taiv Tore noview meatros. De illius vita, de qua liber Acacii 7), post Eusebium episcopi Caesarcensis, et librorum eius heredis intercidit, [P] nolo repetere, quae multis erudite tradi-

d) Hoe inde colligo, quia Eusebius, Nicomediensis, nostri Eusebii frater, Iulianum, imp. gemere contingebat, teste Ammiano XXII. 9.

s) Acacius, Caefareen/is epifcopus, vitam magi-Ari ac decefforis fui, Eufebii, feriplerat, tefte Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in hift. tripartita IV. 3. licet claruiffet etiam Agapius, Caefarcenfis episcopus; fed is ante Eusebium fuit, eumque in clerum adscivit et deinde successorem habuit. Inter alia Acacii huius feripta fuerunt libri XVII in Ecclefiasten. Hieron. catalog. cap. 98. Jumpintas Gyramutur, five, vt idem Hieron. epift. 1-52. ad Minerium et Alex. som. III. p. 125. ifbrum quartum laudans, adpellat, out Aentar gyrn-. mutur libri VI. id. epistolae et scripta nomine Synodi CPal. a. 360. concepta. Philoftorg. IV. 12. Fidei formula in Synodo Seleucienfi a. 359. edita, quam seruauit Epiphanius LXXIII. 25. et Socrates II, 40. Artshoyin aduerfus Marcellum Ancyranum. Epiph. LXXIL 5-9. vbi infigne ex illo libro fragmentum. [De Marcello et Acacii libro contra illum v. Walch. I.c. p. 1514. qui etiana p. 1317. de eius et atroci cum Cyrillo, Hierofoly. mitano, contentione de principatu copiole differit. Acacius enim, epilcopus Caelarienfis, inter Palaefliase praesules vi vius diumrni, a fynodo Nicaena confirmati, fuerat metropolitanus. Hunc honorem ac principatum quoniam Cyrillus ecclesiae Hierofolymitanae, tamquam matri omnium ecclefiarum vindicare adnifue crat: magna controucrfia inter vtrumque et reliquos ecclefiae orientalis episcopos exorta est; siquidem ii, qui cum Arianis sentiebant, cum Acacio seceruat; qui autem veriorem profitebantur doctrinam, fleterunt a Cyrilli partibus, Illorum vero factione et cumine factum eft, vt Cyrillus munere suo deiiceretur, variaque experiretur fata. Conf. infra, vol. VIII. vet. edit. pag. 337 fq. Harl] Acacio etism tribuit Tillemontius, quod de fide aduer/us Sabeltium sub Eusebii nomine edidit Sirmondus. , Vide Tillemont. tom. VI. memor. hift. coclef. part. II. Acacis huius fragmenta p. 111. edit. Bruzell.

quaedam occurrunt in catenis editie et MSS. [v. vol. VII. p. 736. etc. ed. vet. Alius fuit, licet eiusdem scratis, Acacius, Tarsi episcopus, de quo Philostorg. V. I. Alius presbyter et archimandrita Beroeusis, cuius et Pauli Presb! Epistola ad Epiphanium, qua cum a. C. 375. ad fcribendum comra haereses inuitavit, cum Epiphanii responfione, huius panario praemittitur. Nelcio idemue Acacius Beroënsis episcopus circa a. C. 431. annos 110. natus, cuius epistolae binae ad Alex. Hierapolitanum leguntur in variar, epistolarum volumine ad Concil. Ephefinum spectantium in editions Christiani Lupi (a. 1682.) et Steph. Batuzil (nova collect, Concilior. a. 1683) cap. 41. et 55. fed in Io. Garnerii (auctar. Opp. Theodoriti a. 1684.) cap. 30. et 44. et Confeffio fidei, edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garneri cap. 178. Epistola ad Cyrillum Alex: tom, V. Opp. Cyrilli parte II. et in Actis Concilii Ephclini tom. III. edit. Labbei pag. 382. De Acacio, Metitenes in Armenia epilcopo et Nestorii oppugnatore, videndus Causus ad a. 431. Huiue homiliam in Synodo habitam et Nestorii haeresi oppositam, Combesisius latine exhibet in Bibl. sua Concionatoria ad festum Annunciationis. Ad istum Acacium epistolas Firmi, episcopi, edidit, doctrifimus Maratorius Patev. 1709. 4. in Analectis Graccis, qui pag. 300. observat, plures huius nominis episcopos illo tempore clavuiste, episcopum Cotenorum, episcopum Helladat, epis fcopum Scopenorum. Plures etiam circa a. C. 450. vt episcopum Antiochiae minoris, episcopum Ariarathiae, episcopum Cynnensen, episco. pum Proconifi. Puit et Acacins, Armenias pracfettus, cuius in Iustiniani Nouella 31. mendo. De Acacio, patriarcha CPol. cuias vna alteraquo epistola exstat, idem Caueus ad a. C. 471. Vide et Photium Cod. 42. Fabr. Acacii, Caciarcenfis, tempore fuit quoque Acacius, Caefarcenf. lophifta ethaicus, Libanii amicus, eloquentia illum etiam superaturus, nisi iuuenis obiisset, de quo Eunapius p. 135. Iq. et Suidas in Assimos : oblervante Fabricio in vol. VIII. vet, ed. p. 338. Harl,

Vol. V. p. 32 7 33

EUSEBIUS CAESAREENSIS.

Lib. V. c. I. 337

tradiderunt praestantes viri, Abraham Scultetus ¹), Henr. Valesius ⁸), Martinus Hankius ^h), Guil. Causus ¹), Tillemontius ^k), et Io. Clericus ¹), ne de alus ^m) in presestenti memorem. Tantum profiteor, me adsentiri viris doctis, qui agnoscunt, varia quidem in Eusebii scriptis esse de doginatibus quibusdam, quae durius et parum commodo dicta videntur: tamen mysterium SS. Triadis et ouveridiov filium ex patris essentia Deum de Deo genitum aurogeov agnovisse, atque adeo ab haeresi propria Arii susse funt, lib. I. de ceclesiast. theolog. cap. 9. lib. III. c.2. pag. 150. sq. quae loca iam laudat Socrates II. 21. et quamquam homousii [P] vocabulo") pri-

mum

7) Parte III. medullae patrum. p. \$20. fqq. qui, Baronium aliosque fequutus, Eufebium Arianis famiffe indicauit, et varios recenfuit Eufebii errores. Idem tamen p. \$55. fqq. docet diffenfum inter do-Grimam Eufebii camque, quam pontificis romani adfectae amplecti folent. Adde Stolle von dem Leben etc. der Kirchenvät. etc. pag. 228. fq. qui ex Sculteto plura Eufebii fingularia placita recenfet. Hüljemann. Patrol. cap. IV. pag. 1014. et alios hi-Borine eceles. conditores. Harl.

g) H. Valefius hiftor. ecclef. Eusebianae non modo praemifit commentationem suam de Busebii vita et scriptis, sed etiam testimonia veterum pro Eusebio et contra Eusebium magno numero adiunxit.

h) Martinus Hanchius de scriptoribus hist. Byz. cap. 1.

i) Guil. Cavens in Chartophylace et hift, literaria, atque vitis patrum, anglice editis latineque et belgice germaniceque translatis, tom. II. et in epistola apologetica aduersus Io. Clericum Londo 2700, 2.

k) Tillemontias tom. VI. et VII. memor. hiftecclef.

1) Io. Cloricus in vita Eufebii tom. X. Bibl. Univerfal. pag. 380. feq. et in epistolis criticis, epist. 5. Cum quo Eusebium Arianismi arguunt, (ne veteres Valesio et ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petausus, lib. I. de Trinitate c. 11. et 13. Rich. Montacutius ad Euseb. contra Marcellum, Ancyranum, H. Noris dist. de V. Synodo c. vlt. p. 105. vt Sandium aliosque omittam. Defendunt vel excusant Valesius, Buttus, defens. fidei Nicaenae pag. 392 seq. 442. seq. 478. Seq. 5171 seq. Calousus confessione martyrum tom. II. Opp. anti - Socin. p. 519. Florentinius ad Hieronymi martyrolog, p. 71. seq. Caucus dist, et Vol. VII.

epistola contra Io. Ciericum, Petrus Molinaeue contra Perrodum III. 2. etc.

m) Vt Christophori Ernesti, Keuli Schwerzburgici, in duabus de Eulebio differtationibus. Witeberg. 1688. recuf. ibid. 1703. 4. Fabr. Practer Chaufepie, Stollium et Walchium citatos, (qui alios quoque VV. DD. laudant,) addantur L. El. du Pin nouvell. bibl. des Aut. eccl. tom, II. pag. 1. fqq. aut fecundum vers. lat. pag. 3. Iqq. Sam. Basnage annal. polit. ecch. tom. II. pag. 733. Cas. Oudin. (qui potifimum in recensendis, quae Eusebio tribut solent, scriptis versatur,) comm. de scriptor eccl. tom. I. p. 312 fqq. R. Ceillier hift, gen. des Aut. eccles, tom. IIII. p. 202, Io. Fabric. in hift. bibl. fuae part. I. p. \$9. sqq. et 198. Hamberger suverlässige Nachr. tom. II. p. 705. fqq. Iac. Bruckeri hift. crit. philos. tom. III. p. 470. Saxii Onomak. tom. I. p. 39a. sq. qui praeterea laudauit G. I. Voff. de scient. mathem. cap. 40. 6. 5. et de hiftor. graec. cap. XVII. It. Pagii criticam Baron. ad a. Chr. 318. 325. et 326. Harl.

n) Hinc Athanafio dicitur prius fuiffe ewreized тÿ `∧реккуў alplees, veregov dt vnoypádus tv duyỹ vỹ Nixaya ourida, yanday vois idiois dia Bebaunueros, ore אר דשי שמאמנשי דוואר אסיוצר ארן להוראטהער ארן דטאγραφοίε έγνωκα ίπι της τα Πατρός ης/ Τια Θούτητος Tỹ Tổ operate 'Xeyraulres oropart, epift. ed Africanos tom. I p. 721. Confer Eulebii Epift. ad Caclareenles, spud Socratem lib, I. cap. 8. Fabr. Eulebius fuiffe videtur homo cautus et callidus, atque, licet damnationi Arii in fynodo Nicaena fubferipfiffet, et post longam contentionem admisifiet voc. émenses: tamen ii a vero prope abelle videntir, qui illum iudicent a subtilioris Arianismi, f. ve dicere folent, Semiarianismi fuspicione haud plane liberum fuiffe Photius in quaeftione, cuius hacrefis erat Eusebius Pamphili? edita a Montfaucon, in bibl. Coislin. p. 348 clare arguit Eufebium. Ll n

J

Digitized by GOO

338 Lib. V. c. I.

EUSEBII CHRONICON.

Gra

mum vit veritus ell, tamen, re maturius perpensa, deinde id probasse, et damnationi Arii in Synodo Nicaena, bona fide subscripfisse. Neque adeo negasse Spiritus S. divinitatem, sed modo eum a paire et filio distinctum et à filio proficiscentem docuisse. Vide hib. II. de eccl. theol. c. 5, feq. Ceterum cum magno fructu, vius bibliotheca Pamphili, cuius indicem ?) etiam vitae Pamphili inferuit, et altera, quam in Aelia vrbe, sive Hierosolymis, ab Alexandro, episcopo, conditam testatur lib. VI. bist. cap. 20. Veteris historiae omnis, ecclessaticae maxime, et aliarum rerum, scitu dignissimarum, tam praeclara feruauit monumenta, licet non femper fortalle accurate satis exposita, vt scripta eius, quae iam referam, pleraque ad non peruensisse, et in tanto bonorum ineptorumque librorum naufragio non simul periisse, simgularis felicitatis este arbitrer.

1. Chromicon, siue Mavradazn'i isoglas, de cunstis temporibus historia, ve titulus operis"), latine transfertur in epitola Augustini 35. ex quo loco ettam constat, non voique obuios iam sum fuisfe Chronici Ensebiani codices. In libros duos diulium suit ab auctore "), quorum priorem inferipsit zgoroyga Olar, posteriorem zgounar navóras. Atque hanc Epitemens vocat Hieronymus. In priore ex Manethone, Apoltodoro, Phlegonte, Iosepho, Africano aliisque origines et successiones resque memorabiles variarum gentium ab orbe condito per varia capita persequatus est: in posteriore omnia ferie vna ad annos suos relata digetsit ab anno ") vocationis Abrahami, h. e. ante [V] CHRISTUM 2017. ad vicennalia vsque Constantini M. a. C. 325. Laudar praeter alios Eustathus Antiochenus in Hexaëmero sub min, cui Eusebius vocatur aryion xic, vt ab ecclesia gallicana diu illum cultum pro martyre, notat Ianningues in Apologia pro Papebrochio, praetixa Actis Sanctor. lunii tom. 1. pag. XVII. feq.

sebium et Arionismi et Origenianismi : nec dissentic Montfaucon, qui ctiam in animaduersf. in vitam et scripta Athanafii, in fronce collectionis nguae S. S. P. P. copiole disputat de Eufebii Arianismo. Add. Elia di Amato lettera, che Eufehio di Cefarea, anco dopo il Concilio Niceno, fù imbruttato dal errore Ariano, in lettere erudite di Amato, part. II. Genous, 1715. 4. Letter. XVI. p. a91. fqq. Latini Latinii biblioth. facr. et profan. (Romae 1667. fol.) pag. 105. qui grauius indicat add. D. Martini Prof. Theol. Diff. Eufebii Caefar, de divinitate Christi sententia, ciusque tum in placitis Arianis, tum cum fide Nicaeno - Athanafiana comparatio, Praemiffa eft hiftor riae antiquioris dogmatis istius breuis expositio, Partic. I. Roftoch. 1795. 4. - Eufebius et Paniphilus Origenis labores cum ecclefia communicasum, Havi.

o) Vide lib. VI. hift. cap. 32.

p) Reora ovyrgamara fin memorat Eafebius in Elaine XIII. 17. Xewads nawine X. in 9. pracparat.

p. 484. et lib. I. hift. ecclef. cap. I. "Agrandapier atque aprantavian irocian vocat Anastalius Siwaita qu, 41. et 65. temporum Hiftoriam, Augufinus II. 39. de Doctrina Christiana, Digestion nem temporum, Hieron. 1. in Rufin. xeororen-*Qiar Epiphanius* fub extremum libri de ponder. et menfur. Chronicorum historiam breuiarium MS. ccclesiae Lemonicenfis, Valesio laudatum. Alia veterum loca, titulos chronici Eufebiani varie referentia, notauis Scaliger ante gravea Eulehit, Chroniconique Hieronymianum, Hanckins pag. 87. feq. de feriptoribus reput Byz. et Allatius ed Eustathij Hexaëm. peg. 13. [Vallars. yracf. ad tom, VIII. opp. Hieron. pag. XVIII. Pontaci adparat. ad notas adde Chaufepit fq. de hoc et reliquis Enf. libris l. c. not. 1. Harl.]

q) Hoe negat Vallars. I. c. pag. XIX. imprimis p. XXII. fq. de epiteme. Harl.

r) Eufebiani chronici epochau initium capere. a. Cal Sept. fiue summo anni ante CHRISTVNI natum 2017. Per A di Iul. 2597. difputat Petauius lib. IX. de different temporum cap: 1.

Digitized by Google

EUSEBII CHRONICON.

Grascum opus Eufebii intercidit, praeter fragmenta et lacinias, quas recentiores Chronologi feruarunt, Syncellus inprimis, et Cedrenus, chronicique Alexandrini, five Pafchalis, feristor, ne de aliis iam dicam: nam, vt vere losephus Scaliger, qui post Eusebium scripserunt : emne foriptum de temporibus aridum effe cenfuerunt, quod non huius fontibus irrigatum effst. Ex illis graeca, vt potuit, collegit edidique et illustrauit doctifiimis notis idem Scale ger, fed non modo Syncelli et Chronici Alex., tum temporis nondum editorum, apographis parum emendatis ") vlus eft; fed ètiam varia ad Eufebium retulit, quae parum credibile () eft ab illo scripta fuisse. Latine vertit et Vincentio cuidam ac Gallieno inscripfit Hieronymus, ita, vt hinc inde ex latinis praecipue scriptoribus quaedam adderet"), alia omitteret, ac deinde Chronicon ad a. C. 378, (Valente fextum et Valentiniano fecundum Coff.) continuaret, Codices latini Chronici Eusebiani oscitantia librariorum mire inter se variant, et saepius nec inter le, nec cum hiftoria, facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodwelli disl. 3. ad Irenacum Ś. 2. Henr. Valefius p. 19. 2d Eulebii hift. vetufiisfimos codices laudat Acutianum, Lipsii et Laudat quoque veruftifimam editionem Mediolanenfem, quam nec Pontacus nec Ortelii. Scaliger viderit. Confuluit tamen Arnoldus Pontacus, episcopus Valatensis [P] praeter codices MSS. duodetriginta, editiones-octo, atque ex illis praeclaram suam concinnauit, in qua mirum fludium atque indukriam non dubitauit etiam Scaliger epift. 104, pag. 372. feq. atque alibi omnibus

s) If. Vollius in auchario castigatt. Georgii Hornii pag. 370. Quia apographum Syncelli, quod Scaligero transmillum fuit, raptim et vitiole admodum descripserat Casaubonus neseio an alius, ideo plurimi passim in hoc opere tam in annis guam in nominibus errores fuere commissi. Multis hoc docet Iacobus Goarus notis ad Syncellum - pig. 504. - 518.

t)/ Vide Conringium de medicina Hermet. pag. 21. et 30. Steph. le Moyne prolegom. ad Varia S: * 32. e. b. Hanckium de scriptoribus Byz. p. 92. feq. Fabr. Chronicon Eufebii a Scaligero confictum fuisse, censet Schuckford in Harmonia historiae facrae et profanae P. I. pag. 14. add. Chaufepie Le ci not. I. Harl.

: • n) Hanckius p. 93. seq. 96. seq. Io. Andreas Bofins diff. ad periocham Iofephi de CHRISTO. cap. s. § v. feq. Fabr. Enimuero Hieronymus de Prato in diff. de chronicis libris duobus ab Eufebio Caefar. scriptis et editis, Veronae 1750. 8. demonstratum iuit, versionem prioris partis non effe concinnatam ab Hieronymo; idem contra Scaligeri animadu. in Eufebii Chrop. et contra Vallars. pracfat. ad tota. VIII. Opp. Hleronymi multa disputzuit erudite, nouamque promisit relique. rum genuinorum fragmentorum graecorum editionem. v. quae adnotaui in Introd. in hift. L. Gr. II. s. pag. 216. not. Atque Hieronyonus in pracfat. in versionem suam libri Eusebiani de situ et nominibus locorum hebraicorum ait, se Eusebianos temporum canones latina lingua edidiste. Val larsius quoque Scaligeri opinionem, Eusebium Iulii Africani chronicum fere totum transculisse in suum, et Eusebiani vniuerfi operis titulum fuiffe marrodanis isoplas, prioris libri xporehoylas; pofterioris Karoros, qui ideo editionem suam in due diuisit libros, copiose refutat, pronuntiatque, priorem illum Eusebianum librum effe omnino commentitium. Hine etiam Fabricii noftri et Schurzfleischij judicia improbat; tum p. XXV. exiftimat, non alism effe Epitomen, quam quae in praeuia chronici ordinatione contineatur, et ab Hieronymo dicatur quaedam futuri operis materia. Sed plura vide apud Vallarfium, praecipue apud Pontacum, aliter de quibusdam rebus sentientem, in Adparatu etc. init. et de vi ac potestate voc. Kmin et de controuersia de ipso Eusebii atque Hieronymi chronico atque epitome etc. disputantem, atque concludentem, titulum Chronicon Eulebii complecti et historiam canonum chronicorum, et epitomen eorumdem, id eft, compendium tam historiae, quam iplorum canonum. In primis conferenda eft L. T. Spittleri historia critica Chronici Eusebiani, in comm. fociet. reg. doctrinar. Gotting. vol. VIII, Gottingae 1787. nr. 3. class. histor. Pretonis sententiam tuetur, et recenfet auctores, quos Euseb. sequutus est. Hari.

Digitized by GOOGLE

340 Lib. V. c. I. CHRONICI EUSEBIANH

Vol. V. p. 35

omnibus laudibus prolequi, editorisque doctrinam, candorem, modestiam et diligentiam celebrare. Et omnium correctissima vocatur Io. Morino pag. 277. Exerc. bibl. Prodiitque notia Pontači et castigationibus illustrata vna cum Prosperi Chronico, Burdigalae 1004. fol. sed rare hodie reperitur. Neque voiuis obuia altera *Auberti Miraei*, posteriorem tantum partem a CHRISTO nato exhibens, additaque habens Chronica Sigeberti et Anselmi Gemblagensis, Autwerp. 1608. 4. *) confer Ittigium de bibliothecis patrum pag. 743. Fabr.

Fabric. in nota quasdam nominauit edd. sed pleniorem substituere iuuat illarum catalogum. Pontacus quoque sub finem adparatus recensuit sodd. quibus vsus est, plurimasque editiones. Princeps éditio, quae etiam custoditur in bibl. academ. Erlangensi, est sine titulo, nota anni locique, sine virgis et lineolis transuersis in 4. Ab altera primi solii parte sunt tria editoris Boninii Mombritii epigrammata, ex quorum primo adparet, opus, quod continet Chronicon Eussis a S. Hieronymo latine versum, ab codem et Prospero Britannico Matthasoque Palmerio continuatum, esse excussion per Philippum Lauanium, (Mediolani circa ann. 1475.) Plura de hac edit. v. apud Hamberger zuverl. Nachr. II. p. 70. Clement. Biblioth. VIII. pag: 170. seq et quos laudaui in Introd. l. c. pag. 213. add. Panzér A. T. II. pag. 94.

Euseb i Chronicon, ab Hieronymo latine versum, ab eodem et a Prospero et Matthaeo Palmerio, continuatum, ex editione L cum Matthiae Palmerii supplemento. In fine rubro C. Ioannes Lucilius Hippodamus (sue, Santritter.) Helbronnensis lectori salutem. (sequitur epigramma tribus constans distichis.) Ethardus Raudolt, Augustensis — plurimis vndique comparatis exemplaribus Eusebii libros chronicos ac reliquas in hoc volumine de temporibus additiones — impressi Venetiis a. salutis 1483. Idibus Septembr. 4. E primis est libris, qui verbis et numeris robris, vt hodie calendaria nostra folent, fuerunt impressi. Plura de hae ed. dederunt Freytag in Analectis litter. pag. 321. squ. et in adparatu litter. III. p. 731. Clement. 1. c. pag. 131 sq. Fossius de hac et superiore edd. in catal. codd. faec. XV. in bibl. Magliabecch. tom. I. pag. 6 sq. vbi copiose agitur de illa edit. de chronico Eusebii et num fit genuinum, et de Eusebio iplo; aliique a Zapsio in Augsburgs Buchdruckergeschichte, part. I. pag. 164. et a cel. Panzero III. pag. 188. citati.

Eusebil - chronicon, quod Hieronymus - latinum facere curauit et vsque in Valentem Caelarem Romano adiecit eloquio. Ad quem et Prosper et Matthaeus Palmerius, demum et. Ioann. Multiuallis complura, quae ad haec vsque tempora subsecuta sunt, adiecere. Henr. Stephanus. In fine: Absolutum est in alma Parisiorum - per Henr. Stephanum - illius maxima

*) Clement Bibl. curieuse hist. et crit. tom. VIII. p. 178. sqq. multus est de hac Miraei editione, eutius inscriptio est: ", Rerum toto orhe gestarum Chronica a Christo nato ad nostra vique tempora. Austoribus Eusebio — Hieronymo —, Sigeberto, Gemblacensi monacho, Anseimo, Gemblaca Abbate, Auberto Miraeo, Bruxell, aliisque. Omnia ad antiquos scodd. msst. pactim comparata, partim aune primum in lucem edita. Opera et

ftudio eiusdem Aub. Misaei, Canonici et scholarchae Antuerp. Antuerpiae, ap. Hieron. Verdussium 1603. 4. Miraeus potissimum sequatus est in Eusebio codicem initialibus s. vneialibus litteris ante annos tum mille plus minus integre deferiptum, et ex Amandino sodalium Benedictinorum apud Neruios coenobio. — De vtraque Scaligeriani thesauri edit. v. eundem Clement p. 176. sq.

Digitized by GOOGLE

EDITIONES

Lib. V. c. I. , 341

maxima cura et diligentia nec non eiusdem et Iddoci Badii — expensis 1512. 4. de qua rara editione plura scripti in Introduct. 1. c. pag. 218. seq. et Clement. 1. c. pag. 172. not. qui praeter ea ibidem multis recenset repetitam et in paucis tantum diversam Stephani edit. Paris. 1518. 4. Idem et Freytag in adpar. litt. III. pag. 575. referunt edit. Basileensen, (quae etiam penes me est.) ex edd. Stephan. d. Cham, auchamque, atque inscriptam:

En domus Chronicon divinum plane opus eruditiff. auctorum, repetitum ab iplo mundi initio, ad annum vsque falutis M. D. XI. ") Eusebii Pamphili Caesar. D. Hieronymo interprete. Hisronymi Presbyteri. Prosperi Aquitanici. M. Aurelii Cossicari Patricii rom. Hermanni Contrasti Comitis Veringen. Matthaei Palmerii Florentini, Matthias' Palmerii Pifani. partim nunc a nobis inventum et editum, partim a mendis, quibus laborabat, plusquam suiquam creditu facile eft, fummo fludio et diligentia repurgatum. Basileas excud. Henr. Petrus, m. Martio M. D. XXIX. (1529.) fol. curante et praefato Io. Sichardo.

Alias editiones cum aliis Eusebii seriptis et cum Prosperi ac Matthaei Palmerii chronico enumerant Pontarus, (qui ed. Batil, 1529. basin sus fecit,) in adparate sub finem, Iusus Fontaninus in historiae literar. Aquileiensis libr. (Remae 1742. 4.) pag. 3. et Clement l. c. nemp. Basileae rec. est anteced. ed. apud Henr. Petr. 1536. 1542. 1549. ") 1559. 1570. sol. — Paris. ap. Mich. Sonnium 1587 ") sol. cum ceteris Eusebii opp. de qua vitima edit. v. Pontac. Harl.

Ceterum ob praeolaras acceffiones atque doctiffimas notas frequentiffime in manibus eraditorum versatur editio Scaligeri, ") altera praecipue ac postuma Amstelodamensis a. 1658. U u a

V) Hic annus discrete expressive eft in exemplo, quod habeo: Clement contra, (nescio an per errorem,) feripfit M. D. XII.

Vol. V. p. 55

10) Fabric, olim in nota ad h. l. et Fontanin. fcripferant notam a, 1548. fed dubitat Clement. qui exemplum ad manus habuit, nota quidem anni deftitutum, in cuius vero fronte diferte dicitur opus ad annum vsquehunc Chrifti — M. D. XLIX. (1549.) continuatum. Et Pontac. dedit a, 1549.

x) Hune annum notauit Fontanin. Nota a. 1931. up. Fabric. forfan erat corrupta.

g) Recenfetur à Labbeo tom. I. de script, ecelcs. pag. 302. et Tho. Ittigio lib. de bibliotheeis patrum p. 745. seq. Emendationes Salmassi ex codd Palatinis IV. cum Conr. Sam. Schurtzssi fchis ad Eusérbii Chron. observationibus edidit frater D. Henr. Leonhardus Schurtzsseischens, Witeb. 1712. 4. [ed. 11. correctior et access. supermenti auctior Ienae 1715. 4.] in notitia Principalis Bibliothecae Vignziens, in quam editio Lugd.

Bat. 1606. manu Salmafi notata peruenit ex biblioth:ca Gudiana. Inter Codices If. Voffii cum MSS. collatos Colomefins n. 1. memorat chronicon Eufebianum editionis Scaligerianae, quod cum MSS. commisit Cornelius Tollius. Bochelli observatt. msst. chronicas ad Eufebium laudat Berneggerus ed Iuftini libr. XVIII, cap. 6. Fabr. - - Prior operis Scaligeriani editio inferipta eft : The/guras temporum. Eu/ebii Pamphili — chronicorum canonum omnimodae historiae libri duo, interprete Hieronymo, ex fide vetustiffimorum codicum castigati. Item auctores omnes derelicia ab Eusebio et Hieronymo continuantes. Einsdem Eusebii vtriusque partis chronicorum canonum reliquise graecae, quae colligi potuerunt, antehac non editae. Opera ac studio Iofepki Iusti Scaligeri. --- Eiusdem Scaligeri notae et castigationes in latinam Hieronymi interpretationem et grueca Eusebii. Eiusdem Iosephi Scaligeri Ifagogicorum chronologiae canonum libri tres, ad Eusebii chronica et doctrinam de temporibus admodum necessarii. Lugd, Bat, ezc. Thom. Baffon, fumt.

Digitized by **GO**

fol, quae Alexandri Mori praefationem et Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem et graeca Eusebii emendatos et tertia parte auctiores, (quam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol. exhibet, et libros tres llagogicorum chronologiae canonum eiusdem Scaligeri fubiunctos habet. Chronico Eufebiano fubiecta funt Hieronymi, de quo dixi, fupplementum et Prosperi Tironis 2) ab a. C. 379. vbi desiit Hieronymus, ad a. 444. Victoris Tunnunensis Chronicon ab a. 445. ad a. 565. Ioannis Abbatis Biclariensis ab a. 565. vsque ad annum Mauritii octauum a. C. 593. Idatii ab a. C. 379. vbi Hieronymus definit ad 428. Marcellini Comitis ab a. C. 379. [1] ad a. 534. et veteris fcriptoris fiue interpretis incerti excerpta latina chronologica ex Africano, Eufebio et aliis, vulgata e codice bibl. Puteanae. Post haec fequuntur graece, quae Scaliger velut Eusebiana collegit ac digeflit. Anonymi entroun yeévev an), (Chronici Alex, vel Fastorum Siculor, nomine vulgo venit,) ab Adamo ad annum Heraclii vicefimum, a. C. 629. ex codice If. Cafauboni. Nicephori, patriarchae, xeovoyea Qia. Denique fequitur isoeiw ouraywyn et Orunniadwr arayea On, non veteris feriptoris, led, vt recte viri docti notarunt, ipfius Scaligeri, qui illam ex scriptoribus editis et ineditis collegit ac digeffit, etiam latinis, quorum loca graece transtulit et hifce collectaneis inferuit. Fabr.

Vallarfius nouis curis recenfitum fuisque et aliorum observationibus illustratum Chronicon Eusebii etc. repetiit in fua D. Hieronymi Operum editione, tomo VIII. Veronae 1740. fol. (quae editio recufa est, curis Vallarsii posterioribus aucta, Venet. 1766 - 1782. 4. m.)

Eusebii - Chronicon latine a S. Hieronymo redditum et ad fua vsque tempora perductum, adiecta etiam continuatione Profperi Aquitani. Nunc primum collectioni Hieronymian. operum

fumt. Commelinor. 1606. fol. Hanc ed. minus Hottingeri, qui in Bibliothecario quadripartito frequentem vberius recenfuit et vitam feriptaque p. 315. confudit Scaligeri opus de emendatione corum, quorum libri, in hac collectione compre- temporum, (Paris 1583. Leidae 1598. et ex auctohenduntur, exceptis Eusebio atque Hieronymo, ris ipfius msto emendatius magnague accessione persequutus eft Io. Fabricius in historia bibl. Fa- auctius etc. Colonize Allobrog. 1629. fol.) cum bric. tom. II. p. 375. fqq. Idem quasdam partim eiusdem Thefauro temporum, cuius altera editio Conringii, ad quem olim pertinuit exemplum Fa- eft inferipta : bricianum et qui paffim aliqua adferipferat, partim fuas aliorumque observationes reddidit. Praeter in qua eiusdem losephi Scaligeri tertia fere parea animaduertit, opus quidem a multis VV. DD.» te austiores notae et castigationes in latinam Hierecte effe laudatum; Rupertum tamen in Obff, in ronymi interpretationem, et graeca Eu/ebii, fufynops. minor. Befoldi p. 378. adnotaffe, Scaligerum in senectute, memoria sua fretum, non confultis diutius libris, calamo vium effe, atque fie etiam in opere Eusebiano multas commifisse hallucinationes. Multo acrius indicanit Hieronymus de Prato in diff. de chronicis libris, supra memorata p. 359. de hoc opere et iactantia Scaligeri, taci adparat. p. 12. Iqq. Harl. quem, pronunciat, pessime de Eusebio esse meritum, eique multos alienos et adulterinos suppofuisse foetus. Longam et grauem censuram excerpfit Clement 1. c. pag. 180. fq. vbi a pag. 176. et priorem et posteriorem operis Scaligeriani edit, isopei o Kairagievs EuskBies o Hamaine is to to hoyas copiofe recenfuit, notauitque errorem Io. Henr. os intyon Basitinos.

Thefaurus temporum. - - Editio altera, prema autoris cura emendatae, etc. Amffelod, ap. Ioan. Ianffonium 1658. fol. Clement p. 179. nota ex Alex. Mori pracfat, quacdam, quae ad hiftoriam huius editionis auctioris pertinent, delibauit. Harl.

z) Conf. Vallars. 1. c. p. XXVIII. fgg. et Pon-

aa) Alia breuior iniroun zeorar ab Adamo vsque ad Alexium Comnenum, quam ad calcem Zonarae edidit Cangius, et in cuius titulo legitur : TRUT'

Digitized by

oporum adcensitum, genuinis graecis fragmentis ex Georgio Syncello, Chronico paschali, Gedreno, aliisque auctoribus restitutus et post Arnoldi Pontaci, Iosephi Scaligeri, et Cl. Salmasii, atque aliorum recensiones et curas, denuo ad msst. codices cassigarum, notisque loculentioribus continenten illustratum, opera et studio Dominici Vallarsii. [Tomo II. addidit integros Pontaci Comment. et in Prolegg. tom. I. de edd. diligenter disferuit.]

Hic et in praefat, et in notis faepe contra Scaligerum disputat. At quamquam praeelare meruit de Eusebio - Hieronymiano chronico: tanten, quod in tali opere negotioque me mirandum est; nec culpandum, non omnia perfecit. Hinc Hieronymus de Prato lib. cit. pag. 423. dedit Eusebii graeca quaedam fragmenta ex eins de temporibus libro primo; (excerpta olim a Georgio Syncello,) noua interpretatione, notis et observatt. illustrata, et ex parte nunc primum auctori suo vindicata — Bern. Montfaucos in Bibl. bibliotheear. MSS. vol. I. pag. 146 — 155. varias dedit lectiones ad chronicon Eusebii, S. Hieronymo interprete, ex quatuor MSStis bibl. Vaticanse notatis 241. 242. 245. qui funt XIII. et XIV. faeculi, et colleti cum edit. Scaligeri Lugduni Ratau, a Claudio Stephanotio, congregationis S. Mauri Procunatore generali. Contra Scaliger. et Baron, locum de Pilato et Caesaris imaginibus vberius illustrat Lambee, comm. de bibl, Caes. tom, VIII. p. 37. sqq. et p. 397. sqq. locam de Maria. Denique memoranda est editio hoius fentêntizet

Vitufting latinorum scriptorum Chronico, ad MSS. codd. emendate et cum casigatioribus editt collata, notisque illustrata, in vnum corpus collecta, pracinisto Eusebii Chronico e D. Hieronymu e grazco verso et multis autio. Collegit D. Thomas Roncallius, Monachus Cassinens, Parauis 1787. 4. IL voll. Contulit R. cam ed. Ratdolt. 1483. et cum Gennadii Cod. Mf. Vatic. Alex. n. 2077.

Codd. MSStos Pontacie, quibus vfus efi; bene multos recenset in adparatu suo: Vaticanos aliosque enumerat Montfaucon in bibl. mem. Sed hi et reliqui pertinent porius ad Hieronymum. Florent. in bibl. Laur. Med. cod XXXVII. n. 25. plut. 31. est Eusebii epitome ehronica, vbi et de S. paschate. — in cod. XIII. nr. 6 — 8. pl. 56. exflate tria excerpta ex Eusebii ebronicis. v. Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 119. et 308. — P. I. Brans ex cod. Bodlei. dedie versionem fyriacae epitomes Eusebiani chronici, in Repertor. für biblische v.-morgenlandische Litteratur, part. XI. Lipsiae 1782. mai. 8. Harl.

Reprehendit Eusebius hinc inde Africanum, ipse vicisitim reprehensus est ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello et aliis, interdum etiam vbi ipsi erant reprehendendi: Diodoro estam Tarseas, de quo Suidas, praecipue a Scaligero [ab aliis vero vicissim notato,] et aliis chronologis secentioribus.

2. Evaryyering anode Lews neonagaoneun "), Praeparationis enangelicae ad Theodoum

bb) Eulebius iple VI. 10. praeparat. pag. 280. δν δή του μάλικα ήμῶν δεζ εἰς τήν τῆς Βὐαγγελικῆς ἀκοδεξενος προπαρασκευήν. Adde lib. XV. cap. I. vbi poft expositant horum 'librorum anacephalaeosin nit, ium ud demonstrationem cuangekicam tanquant hobilius argumentum le progredi: Τέτ' δή Iv εύν Θεψ διά τῆς ἀληθείας ήμῶν Ιπισφραγεσθεντος, τέ μῶν τῆς προπαρασκευῆς Ινταῦθά μοι περεγραφήσιτας. Μεταβῶς δὲ ἰμῦ τῆν διτελεςίων ὑκόθεση τῆς

Everyezianis anodelfeur, etc. libros XV. nonnapaonevis eurangelicae memoras etiam Hieron, et ex libro VIII. locum profert in nonum Danielis. Fabric. conf. Du Pin, eccles. auctorum bibl. nov. II. p. 10., et Fabricium noftrum in delectu argumentor. et fyllabo feriptor. pro veritate relig. chriftiznae, pag. 72. sq. ybi locum hune B. Gr. repetité et pleniore practertim edd. notitia supplificanit. Hart.

Digitized by GOOGLE

Wd. V. p. 36

344 Lib. F. c. 1.

EUSEBII DEMONST. EU.

Vol. V. p. 36 7 37

dotum, episcopum Laodicenum, libri XV, fiue collectio pulcherrima argumentorum variorumque, notatu dignifhinorum, monumentorum ac teflimoniorum ex feriptoribus externis, (magnam partem hodie deperditis,) qua animus lectoris praeparetur ad demonstrationes de veritate euangelii CHRISTI ex facris literis tanto facilius imbibendas, admittendasque. Latine vertit et Nicolao V. Pontifici inscripfit Georgius Trapezuntius; fed cuius interpretationem valde mancam ac confusam este, merito queritur Allatius de Georgiis p. 375. et Petauius XIV. II. de incarnatione §. 2. Trapezuntius latina fua versione non tam Eusebio lucem attulit, quam eo foede laniando, addendo ac deprauando iustam de se guerelam posteris reliquit "). Confer Vollium de hift, graecis pag. 70, Huetium de claris interpretibus pag. 292. et la. Rainoldi Cenfuram Apocryphorum librorum tom, I. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii verfio Tarvifii 1480. fol. [Curatius vberiusque enumerarunt et recensuerunt edd. iple Fabricius in Deleft etc. 1. c. Maittaire et in primis edd. faec. XV. cel. Panzer (qui alios citare folet bibliographos,) in A. T. add. quae obferuaui in Introd. in hift. L. Gr. l. c. pag. 219. fq. not. Paucis igitur verfionis, a Trapezuntio factae, edd. indicabo, Venetiis typis Nicol. Ienfon. 1470. fol. (Antonii Cornazzani praemifum octoflichon emendatius iterauit Fabricius in Delettu etc. quam Maittaire A. T. I. p. 67. exfcripferat.) - (ibid.) per Leon. Aurl. (quem correctorem aut editorem fuisse, characterem autem romanum esse eumdem, quo Adam de Ambergau 1472, Ciceronis orationes impressit, opinatur cl. Panzer. III, p. 98.) f. l. 1473. fol, add. cl. Morell. ad cat. bibl. Pinell, I. pag. 61. - Venetiis per Nicol. Ienfon. 1476. fol, - Taruifii 1480. fol. typis Mich. Manzolini, Parmenfis, (de quo typographo v. Iren. Affo faggio di Memorie fur la tipogr. Parmenle del fec. XV. pag. XXXVIII. fqq.) - Venet. 1487. fol. hanc quidem edit. citat Maittaire III. pag. 487. ex catal. quodam; fed dubitat cl. Panzer. III. pag. 248. de vera anni nota, et iuspicatur, elle eam a. 1497. pag. autem 417. nr. 2230, istam ed. a. 1487. prodiiffe, diferte negat. - Venetiis 1491. fol. (Denis in fupplem. pag. 307. - Eufeb. de praepar. euangel. et demonstr. Patauii 1497. fol. (Maittaire IV. pag. 639. not. 1. ex Loefchero, teste non femper certo fidoque. Neque Georg. Trapezuntius, fed Donat. Veron. latine vertit Euf. demonstrationem euangelie. v. Nicer. memor. VV. DD. tom. XI. pag. 26. ex verfione Baumgarten.) — Venetiis, diligentia Benardini Benalii, 1497. fol. (v. Foffii cat. cit. tom. I. pag. 650.) - Venet. 1500. fol. (v. Foff. l. c. pag. 65r. Goetzii memor. bibl. Dresdens. II. pag. 283. in primis Freytag. adpar. litter. I. p. 632. fqq. qui multus est de Trapezuntii verfione et ipfo Eulebio eiusque doctrina.) - f. loc. et anno, in fol. (Coloniae, charact. gothico Vlr. Zellii, quo 1473. Rob. de Licio fermones vulgavit, teft. Denis fuppl. I. p. 560. et Lairio in indice librorum ab inuenta typograph I. pag. 129 feq.) Hagenoae 1522. 4. - Paris. ap. Sim. Colin. 1534. 4. - Harl.] Colon. 1539. fol. et inter Eusebii opera Basil. 1542. [P] 1549.1559. 1570. fol. et Parif. 1587. fol. 44) fed in libris quatuordecim fuppleuit Io. Thomas Freigius

cc) Trapezuntius tamen ia epistola ad Nicolaum V. profitetur, se illius iussu, fentibus amputatis, (h. e. iisomissis, quae sibi scilicet haeresin olere viderentur) rosas solummodo latinis hominibus hac traductione obtulisse. Harl.

dd) Hoe quoque loco a Fabr. perperam feriptus fuiffe a, 1581. et corrigendus effe videtur a. 1587. cum ceteris Euseb. opp. ap. Mich. Sonnium, opera lo. Dadrei, Parisiens. theologi, qui Pontaco, interroganti, an, quum praefixus titulus praeferret libros Eusebii restitutos, restituti vere essent respondit, se quidem commentarios Grynaei in lib. de praepar. euangel. purgasse ac praecidisse nonnulla, quae catholicorum aures possent offendere; cetera vero non adtigisse,

Digitized by GOOQIC

Vol. V. p. 37

DEMONSTR. EU. ET CODD.

Freigins et, qui scholia etiam addidit, Io. Iacobus Grynaeus; librum decimum quintum vertit Marsus Hopperus.

Add. Fabric. in delectu etc. pag. 74. quo teste Rich. Simon tom. I. bibl. selecte pag. 36. notat, MS. codicem, (led quinque tantum librorum) exstare in bibl. reg. Parif. differentem passim ab editis, dignumque, qui conferatur. - In bibl. publ. Parif. funt, fecundum catal. codd. tom. II., quinque codd. gr. cod. CDLI. quem Rich. Simon in manibus habuiffe visetur. Is continet libros V. priores - In codd. CDLXV --- CDLXVIII. exftant XV. hbri. ---Codices bibl. Florent. cod. VI. et IX. plut. 6. praecipue priorem copiole describit Bandinius in cat. codd. gr. I. pag. 102 — 105. et p. 114. Continent vero illi libros XV. — Venetiis in bibl. D. Marci codd. tres CCCXLI - CCCXLIII. v. catal. codd. gr. p. 157. - Neapoli in bibl. S. Ioan. de Carbonaria Augustinian. cod. XXI. -- Ibid in bibl. regia, cod. CCXX. - Fefuli in bibl. coenobii canonic. Euf. pracp. euang. interprete Ge. Trapezuntio. (Montfauc. diar. ital. pag. 392.) - Vindobonae in bibl. caefar. cod. XI. nr. 6. et cod. XIV. nr. 4. excerpta plura ox Eulebio de praep. ouang. quae fingula recenset Lamber. cat. codd. vol. VIII. p. 73. feq. et. psg. 80. feq. Idem ibid. p. 50. emendat illustratque locum praeparat. euangel. lib. V. cap. 27. et 28. — Eu/sbii testimonium de discrimine legis et praeceptorum in cod. August. Vindel. tefte Reisero in cat. p. 39. - Oxonii in colleg. corporis Christi, c. MDCCXX. fraginm. Eufebii de praepar. euang. latine. - ib. in coll. Ioann. baptistae cod. MDCCLXXXII. de praep. euang, graece. - Inter codd. Voffian. nr. MMCCLII. (cat. codd. Angliae, tom. II. p. 61. et car. bibl Leid. p. 398. nr. 55.) excerpta ex Eulebii praeparat. evang. - Romas in bibl. Ottobon. bis de

adtigiffe, sed typographo esse tribuenda. Pontacus vero in Adparatu etc. pag. 22. se, adsirmat, cognouisse, mutationes, quae reperiumtur in edit. Sonniana, ex cod. monasterii S_Victoris, in soburbiis Paris, vt plutimum desumtas esse, licet non satis feliciter vbique. Idem Pontae. p. 21. observat. ed. Basil. 1549. in omnibus sere respondere edit. 2. 1529. H. Vol. VII.

ee) In bibl. Leidenfi eft exemplar, ad cuius marginem quaedam adicripfit If. Voff. Harl.

praep.

Digitized by

†) De Vossi et Galei codd. v. cat. codd. Aagliae II. Pag. 62. n. MMCCCVIII. et pag, 191. nr.-MMMMMMCXXV H,

346 Lib. V. s. I.

INDEX SCRIPTORUM

Vol. V. p. 37 7 38

praep. euangel. (Montfaucon bibl. bibliothecar. MSSt. I. p. 184. A.) — Neapoli in bibl. Domni Valettae (id. ib. p. 231. A.) — Ibid. in bibl. monaft. S. Seuerini, bis. (id. ib. p. 235. A. D. — Florentiae in bibl. Dominican. versio lat. Ge. Trapezontii. (id. ib. p. 421. C.) — Bononiae in bibl. canon. regular. (id. ib. p. 432. A. — Cesenae in bibl. fratrum min. (id. ib. p. 433. C.) — Mediolani in bibl. Ambrof. (id. ib. p. 497. B.) — Bafileae Eusebii quaedam. (id. ib. p. 610. E.) In bibl cathedr. Lexouiens. (id. II. p. 1363. A.) etc. De versione italica Venet. 1550. 8. v. Paitoni bibliotheca etc. II. p. 60. — De Sanchoniath. hist. Phoenic. fragm. in libro I. et Cumberlandi etc. versione v. suprain vol. I. p. 224. sq. not. — De historia Abgari, in Eusebii praep. euang. Io. Iortin in Remarks on ecclessaft. History, vol. I. p. 88. vol. II. p. 71. sq. vol. III. p. 451 — 469. — S. S. B. B. coniecturae in locum Eusebii praep. euang. libr. I. ex Zoroaftre laudatum, in misc. obsf. belg. vol. III. tom, II. p. 233 — 235. Harl.]

Index [locupletior] Scriptorum in Eusebii praeparationis euangelicae libris laudatorum, concinnatus a me ad paginas edit. graecolatinae Paris. et Lips. *).

Abaris f. Avaris in Aegypto. 501.

Abraham Arithmeticam et Allrologiam Chaldaeos docuit. 418. 419. inflituit Dage Dwynv. Aegypti regem ac Phoenices, 420. ante Mofen annis 505. p. 484.

Aby denus en της 'A Budnus yea φης. 414. leq. en τη λεχθείση περί των 'Ασσυρίων γραφη. 416. 456. feq.

Academicorum fucceflio. 726. a Platone diffident. 732.

Acufilaus 415. historiae graecae cum Cadmo parens 478. Argiuus 478. multa castigat in Hefiodi genealogiis. ibid. Plato cum secutus in Timaco 497.

בי מלבס אסדסוט בטפטעבי. 420.

Aeacus 579. Aeaci preces 463.

[1] Λιγυπτιακοί λόγοι p. 83, 87. 92. feq. 115. feq. 184. 330. Λιγυπτίων ακριβείς χρένων αναγραφαί. 493. altrologiam primi docuerunt. 475.

Aemilianus, rhetor, Epitherfis, grammatici, F. 206. 207.

Aenefidemus 758. Alexandriae clarus 763. ev to unorumuses evera diezion reones. 760. sonzes wores Aenefidemi 761. scepticorum instaurator 763.

Aefchines 462.

Ad Aefchinem, Socraticum, Xenophontis Epistola 744. feq.

Aefchyli, Euphorionis F. verfus 689. 681. a Platone reprehenfi 643. 647.

Africanus reitw xeovoyea Qiw 487. 491.

Agis 498.

Alcaeus (iunior) λοιδόςων ιαμβων, και επιγεαμμάτων ποιητής παςώδηκε τας Έφοςε κλιπας έξελέγχων 467.

Alcinoi Apologus 563. Alcinaeon 847.

Alexan-

POOc

Digitized by

ff) Ex indice, subiecto edit. Paris. et Lips. suppleri et augeri potest, et ille saepius ex hoc Fabrieiono, Harl. Yol, V: p. 38239 IN EUSEB. PRAEP. EU. LAUDATORUM. Lib. V. s. L. 30

Alexander, Aphrodifienfis, avne su para diaparne er rois nara Qirosopian Loyous, en rois meei Sugenerns 267.271.

Alexander Polyhiltor 421. 422 - 426. 429- 431. 453. 454. 489. modures av neg modupalas מיאף, דסוֹה דר גח המפרראסע דבי מהם המולניתב אתרהבי הראסוא שוניסוה "בא אקנו אישריאטידמי TOS, in Ty meet Isdaiw ourtages 418.

Alexinus, depusizies. 791. cius anouvnuovenmara. ibid.

Τα Αλμενιχιακά. 92.

Amelius, platonicus. 540.

Ammonius 205.

Amphiarai oraculum 469.

Amphilochi oraculum 61. 215. 469.

Amphion 495. 499.

Anaxagoras, Clazomemius, Hegefibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755. 509. 836. 837. 838. 844.

847. 849. 851. Anaxagorae Quoiohoyia 855. in tois meet action hoyois 750. quae Socrates in so reprehendit. id. feq. 760. eius discipuli, Pericles, Euripides et Archelaus 504.

Anaxarchus, Diogenis Apolloniatae discipulus 758.

Anaximander 22. 836, 837. 838. 846. 847. 848. 851. Milelius 748. 754. Praxiadae F. 504. Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Milelius 748. Euryfirati F. 504.

[P] Anaximenem Ephorus descripsit 464.

Andron ev τω Τείποδι περί Πυθαγόρεν τε φιλοσόφε τα περί τας προβρήσεις isognais 464. Anticlidis vosos 157.

Antigonus Caryllius, Pyrrhonis sequalis, eius vitam scriplit 762. feq.

Antimachus, Homeri plagiarius. 467. Vide et infra, Callimschus Colophonius.

Antiochus, quintae Academiae princeps 727. Mnelarchi, floici, auditor 739.

Antiochus, historicus, de rebus Siculis 478.

Antipater. (Itoicus) Carneadis aduerfarius 738.

Antiphanes meel evenuator 476.

Antiphanis, comici, diavisis ex Menandri deroidaineri delcriptus 465.

Antiphon 838. 815.

Antifihenes 728. Socratis discipulus, Herculeo vir animo 816. (Heanders doyunte 797.) Apelliconis, Teii, libri 793.

Apio, Polidonii F. meenervoraros reauparinos, is ry nara Isdains Bibro, neg is ry - TETALETY TAV isoeiav 490. quinque libros Alyuntianav Scriplit. 493. Apio gente Acgy-

ptius, cognomine Plistonices, in quarto Alyuntianov isogiov 496. feq.

Apollodorus, xeovoyea Qes, 498. grammaticus 492. in Chronico 498.

Apollonius, Tyanensis, in To meel Jugion 150.

Apollonius, grammatieus, 464. Rhodius, in Argonauticis 498.

Aratus in Tois Quinopérois in yea Qopérois 666. 674.

Arcefilau's 257. 730. leq. Miravaios 733. lecundae conditor Academiae 726. audiuit Polemonem. 731. et Crantorem, Platonicos, tum Theophrastum, Diodorum, dialecticum et Pyrrhonem 729. nec non Menedemum, ibid. Pyrrhonius 731. 736. eius cum Zenone, Citico, controuersia 732. 733.

Arche

Digitized by

Xx 2

Arle.

Digitized by GOOGLE

Archelaus 504. Archelai Quoiohoyla 855.

Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. Parius 256. 687.

ab Oraculo laudatus 227. 228. Mularum cliens 228.

Aretadis neel ouveµntúgews de fortuita lariptorum, idem tradentium, convenientia 466. 467. Arete, Aristippi filia. 746.

Areus ("Ageros) Didymus. Eius epitome (dogmatum philosophicorum) 817. feq. 820-822. περί των άζεσκόντων Πλάτωνι 545.

Aristaeus, siue Aristeas, Proconnesius. Arimaspiorum carminum auctor 495. Aristeas, Argiuus. 499.

[P] Aristaeus, fiue Aristeas fub Rege Ptolmeaeo Philadelpho. ἐν βιβλίω περί της έςμηνείας τῶν Ἰεδαίων νόμε 453. leq. 349.-355. 370-375. ἐν τῶ περί Ἱεδαίων. 438.

Ariftarchus, mathematicus. 848.

Ariftarchus, grammaticus. 492.

Aristippus ev newry Agradinav 499. eius doctrina 764. feq.

Ariflippus, Cyrenaeus, 24. 854. 718. 728. Lacydae difcipulus 736. Socratis, 763. feq. vbi plura de Ariflippo.

Aristippus nepos un reodidantos 764.

Ariflo, Chius. 854.

eas Lib. V. c. I.

Aristobulus, Hebraeus, ev égunveia Tav iegav vinav ad Ptolemaeum (Philometorem), regem 323. sq. 375-378. Aristotelicam cum patria philosophia coniunxit, idemque est, cuius

2. Maccabaeor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus έν τῶ πεώτω πεος τον Φλομήτοςα. 410. ἐκ τῶν βασιλέ Πτολεμαίω πεοσπεφωνημένων 663. 668.

Aristocles, peripateticus, 758. TEgi The Rata Anatova Qinoro Qias 510.

έν τῷ ἐβδόμω περί Φιλοσοφίας 790-793. 816. ἐν τῷ ἀγδόω, 756-770. male 510. ἐν έβδόμω συγγραμματι περί Φυσιολογίας, pro φιλοσοφίας.

Ariltodenius Treel Evenportor 476.

Aristophanes 458. (lege ex losepho 'AeiQavns).

Aristophanes, comicus. 585.

Aristophanes, grammaticus, 492. έν ταϊς παραλήλοις Μενάνδρε τε και άφ' ών έκλεψεν έκλογαϊς 465.

Arifloteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 791. feq. 794. 815. 818. 835 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως γεαμματεύς. 810. Epiflolae ad Antipatrum 793. fcripta moralia πεωγματέω Ευδήμειοι τε κωι Νικομάχειοι κωι μεγάλων ήθικών έπιγεα Φόμεναι, iudice Attico, platonico, μικεόν τι κωι ταπεινόν κωι δημώδες πεεί της αξετής Φεονδσι 795. non melius Epicuro fentire de prouidentia 799. feq. eius a Platone diffentus 794.811. animus entelechia 811. feq. eius πεεί εύεημάτων 476.

Aristotelis caluminatores, ab Aristocle confutati. 791. feq. tributa falfo ipfi in Hermiam poe-

matia 791. et Epistolae contra Atheniensium ciuitatem 792.

Ariftoxenus, muficus, ev To Blo TE INATOVOS 791.

Arius Didymus. Vide fupra, Areus.

Arius, Heracleopolites, 41. infra in Epeis.

Yol. V. p. 4) 742 IN EUSEBII PR. EU. LAUDATORUM.

Digitized by

900t

Arlepedónaptae, Aegyptiorum fapientes 472. Artapanus er rois Isdainois 420. er ro meei Isdaiwr 429. leg. 431. Asbolus 419. 495. Asclepiades, medicus, 773. Afitus vitas Philosophorum accurate scripsit, et libros Theodoti, Hypsicratis et Mochi ex Phoenicia lingua conuertit graece 493. Sed pro Afito legendum Lattus. Afterize oraculum ,225. Atlas, aftronomiae repertor. 419. Atlantii quales Theologi 57. τα Αττικά συγγεαψάμενοι 498. Atticus, philosophus platonicus, contra Aristotelem, et de eius a Platone dissensu 794-811, - 509. leq. έν τῷ περί τῆς καθόλε ψυχῆς 813. (vbi pro ἀπό αὐτῶν τῶν legendum ἀπό τῶν ᾿Λτ-TIRE.) vsque ad 816. TOTAUTA o ATTIROS. Auaris v. Abaris. Bacchylides, lyricus, 679. Bardelanes, Syrus, en aneov The xaldainis instiuns innanis, in rois neos res iraiges διαλέγεις 279-280. Christianus 279. Berofus 417. 455, feq. 848. Chaldaeus isoeixos ouyyea Geus. 413. 414. Babylonius 488. Beli facerdos 493. ό τα χαλδαϊκά συναγαγών. 415. Άντιοχω το μετά Σέλευκον τρίτω την Χαλδαίων ίτορίαν έν τρισί βιβλίοις κατατάξας, και το περί των βασιλέων έκτιθέμεvos 493. Berolo vsus lobas, ibid. Beruth, phoenicia mulier. 36. Bion, sophista. 731. Brachmanes sapientes Indorum 285. 278. 410. 471. Cadmus, Milelius, 469. 473. 478. 484. 494. Graecarum literarum repertor, 499. lapicidinam et anri metalla reperir, 476. Caecilius 465. Callias de rebus Siculis 478. Callietes, stoicus. 464. 468. Callimachus 99. 673. 677. Cyrenaeus in rois Iaußous 753. grammaticus, 492. Callimachus, Colophonius, 491. lege Antimachus. Callisthenes, historicus, 464. Carneades, tertiae Academiae conditor, 726. 736. 737. feq. Arcefila praeceptore follertior 738. [1] Caffianus er to newto tor eEnyntinor 496. mirum quid fibi velit interpres, qui reddit in primo Pontificalium. Caftoris historiae 488. Syriacas res scriptit 489. Cayftrius 464. forte Evelpis Caryflius. Cebes, qui a Platone loquens inducitur 554. 555. Cephilodorus, rhetor, Isocratis discipulus, calumniator Aristotelis 792. 732. Cercylus in reity 498. Chaeremon 92. 103. 118. 6 iegoygappateus. 198. Charondas 619. Xx 3 Χαλ

Vol. V. p. 42743

A NO. TANK AND A REAL OF

The contraction and

an contration of

and the start the series

the ballion of the second second

LACE - AND A CARLES SAME STRATT AND A STRATT

Χαλδαίων αναγραΦαί. 458.

Charmides, quartae princeps Academiae 726.

Chiron 157.

Choerilus, poëta antiquus 412.

Chrylippus 187. 206. 255. 257. 261. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. fucceffor Cleanthis 816. Stoicus 262. eius #Angos Torstwy (vel Torstoy) BiBAlwy 264. περί εμαρμένης 136. 137. 138. 139. έν τω πρώτω περί εμαρμένης βίβλίω 262.

Cleanthes 261, 813. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis, Cittiei, fucceffor 816. Ey Tavi Toin-Mati 679.

Clearchus, peripateticus, in To mewito meei unva BiBhio pag. 409. feq. (ex Iofephi I. contra Apion. pag. 1047. edir. Lipfienf.) 410.

Clemens Alex. o Daumagios Kinuns in To Teos Ennvas Teoreentino 61. feg. 175. feg. in To πρώτω Στρωματά 410. feq. 475 feq. 496. 500. πέμπτω 668-691. έν έκτω σρωματά. 461 - 463. 548. 549.

and the stand of the second second second

Cleodemus, vates, o neophrns, o ney Maryas, isogar ta negi Isdalar 422.

Cleombrotus 205. 206.

Clitomachus tertiae Academiae conditor. 726. Carneadis successor 739.

Conon 548. vbi male Keywy.

(Corybus et Melitides, flulti 761.)

Crantor, platonicus, migaisegvinos. 729.731.

Crates, grammaticus, 492.

Creophylus 619.

Crates 840. Diogenis, cynici, fucceffor 816.729.

Ctefias, infra in Pollio.

[P] Cyclici poëtae, in quibus @royoviay et Tryavropaxiay et Trravopaxiay.39.

Clydippus, Mantinenfis, reei sugnucerov 476.

Cynici 136, 139.

Cyrenaici 764.

Daedalus 480, 481. Daimachus, hiftoricus. 464.

Damafus, infra, Hellanicus.

Demaratus ev πρωτη τραγωδεμένων 157.

Demetrius 184. 205, 206.

Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Iudaeis 422. 439. 445.

Demetrius, geometra. 464.

Democritus, Abderita, 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842. 844. 845. 847. 449. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos quinque apud Aegyptios verlatus, 472. Leucippum audiuit 504. 758. eius scriptis vsus Pyrrho 763. maluit causam vnam rerum naturalium reperire quam rex elle Perfarum. 781. vno94xwv aexouevos 782. Balou-Naviar Noyes noixes memoinogas Neveras. 472.

Demodocus 495.

Demo-

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 43 7 44 IN EUSEB. PRAEP. EU. LAUDATORUM. Lib. V. s. I. 351 Demosthenes 462. an Hyperides eius plagiarius? 466. iv To nara Ovnrogos. ibid. nara Kavavos, aixias. id. All and Acad and Sharks DEUTEQUITON Hebraeorum 513. 574. the design of the state with the Diagoras, Melius. 743. Dialectici 510. and Anther State States Dicaearchus de anima 810. Didymus 545. vide Areus. Charles Alles Call Dinarchus er τω πρωτω κατα Κλεομέδοντος, αικίας. 466. Dioclis, Cnidii, SicoreiBai. 731. Diodorus, Siculus; cins BiBAio Sinn isogini, 19. 27. 44. 88. 488. 489. ex libro I. 480 - 482. liber III, et IV, 52. liber XX. 160. feq. Diodorus, fophifta. 729. 730. 731. Diogenes 819. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori discipulus 758. Diogenes, cynicus, Antifihenis difcipulus et fucceffor 816. Diogenianus 136.139. peripateticus, meei einaquievns contra Chrylippum 261.267, Dionyfius (Alexandrinus) de materiae creatione disputat 383 feq. in To newro Ton neos Ea-BERRION. 333. Ica. Ex Dionysii, episcopi, meei Qurees contra Epicurum. 772 - 784. Dionyfius, Argiuus. 498. Dionyfius Halicarnall. avie The Pourainis isoelas aneißi The yea One anaras in Semeros 158 - 160. ev tois xeovois 497. a star Constant of the Maria Dionyfius, Olynthius, 492. Diphilus, comicus. 683. leg. 690. The state of the state of the state of the Dorotheus TETaety ITahinay 157. Les man in and a second . down legt but mys supposed to want L'addiction T Dwoidas 197. Draconis leges 479. 496. sall to stormathy and applies the the most have a Within the Drymon 495. Ecophilus, infra, Herophilus. Charles Station Ecphantus, pythagoreus, 850. Eleatica fecta 471. omnia vnum effe docet 725. 1. 2.00-Empedocles, Agrigentinus, 24. 320. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845. 849. 851. 852. 720. 721. Metonis F. 4. 749. feq. eius 871. 185. 187. 206. 749. 1 Qiloro Dos mointin. 685. Enoch, Aftrologiae inuentor. 419. idem cum Atlante, ibid. Epeis, Enners, Acgyptius hierophanta et hierogrammateus, ab Ario, Heracleopolita, gracce verfus 41. Ephorns 415. Cumaeus 492. an plagiarius 464. feq. infra Lyfimachus. Caffigat Hellanjcum, reprehenditur ab Timaeo 478. Epicharmus, pythagoreus, poeta. 674. comoediae princeps 721. in To Artera (dramatis hoc nomen) 682. Epicurus 836. 837. 839 842. 844. 845. 512. 24. 137. 257. 261. 823. 718. 727. 754. 773. 779

Digitized by GOOGLE

352 Libr. V. c. I.

INDEX SCRIPTORUM

Vol. V. p. 44 P 4

Hella-

Digitized by

779. 782. 799. 800. 682. Democritum sequutus 749. et Aristippum 763. seq. 768. Xenocratis et Nausiphanis auditor. 768. alii aiunt praeceptorem habuisse neminem. id. Socratis fatum veritus 783. ab Aristocle confutatur 770.

έν τη περί των επιτηδευμάτων Έπιτολή, 791. ή έκ των ατόμων Επικέρε Θεογονία 781.

Epicurei 136. 139. ab Epicuro suo neutiquam dissentientes 727. seq. confutantur 769. seq. Epicuro non melius de prouidentia sensisse Aristotelem 799. seq.

Epimenides, Cretensis, qui Spartam migrauit 495.

Erripevideroi na Jaquei 226.

Epitherses, grammaticus, Aemiliani, rhetoris, pater 206.

Eraliftratus 852.

[P] Eratofthenes 849. grammaticus 492.

Eretrici philofophi 728.

Essaei f. Esseni 379 - 384. 404. 407.

Euander, Lacydis discipulus, academieus 736.

Eubulides iv To xat 'A ersotenes BiBhio 791.

Euclus, Cyprius 495.

Eudoxus, mathematicus 480. 482.

Euclpis, Caryflius 155.

Euemerus, historicus 59. 458.

Euemerus, Tegeates, atheus 753.

Eugrammo, Cyrenaeus, Musaei librum totum megi Geomewrav pro suo venditavit. 462. Eumoipus ev Banxinois 27.

Eupolemus 430. 452. 455. 458. ev to meei 'Isdaiwv ths 'Assurgias 418. ev twi meei the 'HAke meoDiteias 447. de aliis hominibus scripsit 449. 450. 451. 454.

Euripides τραγωδέ 157. της Σωκράτες διατειβής και φιλοσοφίας έκπεσών 227. oraculo laudatus 227. 228. 229. σκηνικός φιλόσοφος, Anaxagorae discipulus 504. eius versus 242. 258. 259. 466. 679. D. (ex Euripidis Antiope) 681.

Meralinn, 20. 466. Silyphum inducens 753. ir Mereigw deapari 681.

Eusebius suum meei rns rav marauar avdear moromaudeias scriptum citat 310. seq. xgovines navoras pag. 484. 502. sq. Dispositio et argumentum librorum de praeparatione 788. seq. Eugyyerinn amódeizir promittit 789. sq. sc. secundum principium male posuit 320. sq.

Ezechiel ο τῶν Τραγωδιῶν ποιητής 436-439. ἐν τη ἐξαγωγή 439-442. 443. ἐν τῷ δράματι τῶ ἐπιλεγομένω ἐξαγωγή 444. 446.

Genethliacorum dicta 294. fq.

Hecataeus 415. Abderita, ανής ΦιλόσοΦος άμα περί τας πράξεις ικανώτατος idiav βίβλον αναθείς τη περί Ιεδαίων ίσορία. 408. ίq. (ex Iolephi I. contra Apion. p. 1049. edit. Lipf.) βιβλίον περί τε Άβρααμ 417. ό τας ίσορίας συνταξάμενος έν τω κατα Άβραμον και τές Αίγυπτίες 680. Sophocle iunior. ibid. Hecataeus, Milefius. infra, Herodotus. Vol. V. p. 46247

Lib. V. c. I. 353 Hellanicus 415. 476. 498. eius BaeBaeina vourus ex Herodoto et Damafo, (an Damalippo *) descripta 466. in genealogiis diffidet ab Acufilao 478. castigatur ab Ephoro ibid. res Atticas scriplit 480. Heracleo 206. Heraclides 839. Ponticus 850. eius dyxos 773. Heraclitus 320. 399. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848. 849. 720. 748. 772. 816. 821. 723. 729. 748. 772. ad eius dichum morapos unn gowons alluditur 819. Hea. xA eres 723. Herculea dogmata 797. Antifihenes Heandewrinds sis ding to Georgias Herculeo vir animo 816. Hermogenes 458, alivs, qui loquens a Platone inducitur 515. Herodotus 462, 466. Halicarnassensis 491. libro 11, 490. Hocataeum Milesium desaripsit. ibid. 466. 467. infra in Vollio. reprehenditur ab omnibus 478. Herophilus 852. ita legendum pro HrcOros interpreti Ecophilus. Heliodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780. 499. 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebraeis profecit 667. eius versus 164. 643. fabulae de Diis, a Platone reprehensae 641. Genealogiae ab Acufilao 478. Horoderos Deoi 233. Hestiaeus 415. 416. Hieronymus, Aegyptius, isoemes ouyyea Oevs. 413. o The aczasohoyian Oonminhe ouyyea-Varevos 414. 415. Hippafus, Metapontinus. 748. Homerus 184. 486. 231. 262. 263. 467. 643. 662. 673. 674. 675. 730. 766. 480. 481. 408. 499, 500, 579, 593, 805, feq. 823. fabulae eius de Diis a Platoñe reprehensae 618, 641. 646. versus 674. 677. 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. initio nihil scripto mandauit 478. Tragoediae princeps 723. 618. feq. quo tempore floruerit 491. fq. oraculo laudatus 227. oraculum de eius patria 229. ex Hebraeis profecit 667. feq. 'Ouneinn vooos 211. Ourgenoi 723. Graeci nihil Homerica poeli antiquius habent. 478. 491. feq. quí antiquiores Homero ferantur 495. ό ποιητής 85. 88. 89. 90. 158. 594. e rep. a Platone eiectus 619. feq. Horus, Samius. 495. Hyperides neos Diwidar, et neel Tor Eußens Sageor 466. plagiarius ibid. Demosthenis acqualis, ibid. Hyperochides 409. Hypficrates, Scriptor Phoenicius, quem graece vertit Alitus 493. · Iades Merry 725. Iannes et lambres Alyuprioi legoyeauuares 44. icetes. vide Oecetes. Iliadis paruae autor. 498. Jobas de Assyriis scribens, Berolo vsus est 493. Ionica gg) v. Sturz. fragmenta Hellanici pag, 13. fin. Harl. Vol. VII.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. P.47 2 48

Mnzwy,

Digitized by

Ionica fecta 471. Flauius Iofephus, feriptor Iudaeus

ev τη πρώτη της Λεχαιολογίας 413-415-417. 418-422. 455. 456-458. από το πρώτο. περί της των Ιεδαίων αεχαιότητος 500-502.

in Seutiew ouryeaumati 361-370. 476.479.

Haeus ev To meet Kunovos unnes descripfit Ifocratis Trapeziticum 466.

Isocrates 462, eius Areopagiticus 464, in agone Mausoleo a discipulo Theopompo victus, ibid. Trapeziticum eius exscripsit Isaeus 466.

Ister in To neel The Alguntion ancielas 499. de Cretensium facrificiis 156.

Lacydes, Arcefilae successor, propter auaritiam dictus oixovoµixós. 734.

Lactus. vide supra, Asitus.

Latinus; eius fex libri megi Tur in idiur Merardes 465.

Leo ό τα περί των κατά Αίγυπτον θεών πραγματευτάμενος. 499-

Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audiuit 758. 504.

Lini versus 668. ex Hebraeis profecit. ibid. circa Troiana tempora vel paullo ante floruit 469. 470. 500. ante Homerum 495.

Longinus 464. meei Yuxns 822. feq. (confer Longinum Iac. Tollii pag. 252. feq.)

Lyco, qui se Pythagoricum appellat 792.

Lycophron 467.

Lyfimachi libri duo de Ephori furtis '467.

Lycurgus 619. 590. 500. 509 Spartiata 480. ex Aegyptiis profecit 482. Eius leges 221. 223. 369. 406. ipii datum Oraculum 214. iq. 260.

Lyricus 674. (Pindarus.)

Lyfias 462.

Maeoras 464,

Malchan, qui etiam Cleodemus, de Iudaeis scripsit 422.

Magi Perfarum 471.

Manetho (Máreðus) 88. ir iega BiBro naj irigois aure ouyyeaunaoi. 44. a rhv rov Aiyuntianav noinoauevos avayea Onv. 155. 415. Graece Acgyptiam historiam scriplit, e sacris interpretatus monumentis 500. Sourtea Aiyuntianav id. seq.

Mathematici 846. 847. 849.

Maximus 464

[P] Maximus The Keise diareighe, en aonyos avne, en roya meet Unne. 337 - 346. Megaclides, peripateticus. 492.

Megarenses philosophi 728. 756.

Melampus 480. 481.

Megalihenes συγγεαθεύς, ό Σελεύκω Νικάνοει συμβεβιωκώς; έν τη τείτη των Ινδικών 410. 410. meminit Nabuchodonoforis 456. fg.

Megillum loquentem inducit Plato 631.

Melanippides, lyricus 680.

Melisius 724. 756. 757. Parmenidis discipulus 720. 758. 504.

Vol. V. p. 48 P. 49 IN EUSEB. PR. EU. LAUDATORUM. Lib. V. c. I. 355
 Μήλων, ό την συσκευήν κατα Isdalwr γράψας 420. lege Μόλων, atque intellige Apollonium Molanem, de quo Iotephus.
 Ο μελοποιός (Pindarus) 674.
 Menander, comicus, 682. feq. 688. feq. plagiarius. 465. eius deroidaiµων. fupra in Antiphanes.
 Menander, Pergamenus, hiltoricus. 493.

Mentor, Carneadis discipulus. 738.

Mercurius Trismegiftus 36. 46.

Metrodorus 24. 718. 836. 847. 850. 851. Chius 24. 766. 846. Neffae discipulus 758. Democriti 765. yeapow megi Pureos. ib.

Philosophus et propheta Milesius 136. (Thales.)

Mnafeas 414. 458. Scepticus 731.

Mnefarchus, Pythagorae F. 504.

Mnefarchus, floicus, 739.

Mochus, scriptor Phoenicius, quem graece Afitus hh) transtulit 493.

Molus, Molos, 415. leg. ex losepho Molav. Vnde paulo ante Mintov.

Monimus ev τη θαυμασίων συναγωγη. 157.

Moles 312. et faepius.

Musaeus 469. 480. 498. 500. (Moses) 411. 662. Orphei magister, 432. 495. Equis dictus. ibid. Vide et supra in Eugrammone, Cyrenaeo. Theologorum antiquisimi Linus, Musaeus, Orpheus 470. de Thesprotis scripsit 462.

Myrfilus, Lesbius. 159.

Naufiphanes, Pyrrhonis difcipulus. 768.

των νεωτέρων τινές. 852.

Neffas, Democriti auditor. 758.

Nicagoras, cognomento équis, Alexandri M. tempore, 791. alius Nicagoras, sophista. 464.

[[] Nicolaus 415. Damafcenus izoeinos συγγεαφεύς, 413. έν τη τεταξτη. 417. έν τη έννενηκοξη και έκτη βίβλω. 414.

Nicomachus, Ariftotelis F. 793.

Numa, pythagoreus. 410.

Numerius Pythagoreus 410. 411. έκ των παρά Πλάτων, άποβέητων. 650. feq.

έν τοις περί ταγαθέ. 536. 537. 538. 539. 543. πρώτω περί ταγαθέ. 411. 819. 544. έν δευτέρω. 525 - 527. έν τῷ πέμπτω 544.

εν τῶ πρώτω περί της τῶν Ακαδημιακῶν πρός Πλάτωνα διαξάσεως. 727. feq. 737. feq. Nymphodorus, Amphipolitanus, ἐν τρίτω νομίμων Ασίας 499. Oecetes, Pythagoreus 849. (al. Icetes.)

Oenomai, cynici, yontwr Goga, 209-213, 234. 254 - 261.

parodiae ad oracula p. 231. 233.

Oenopides, Chius. 480. 482.

Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.

Yy 2

Ora-

Digitized by GOOQ

hh) Lege, Laetus.

356 Lib. V. c. I.

Vol V. p. 49 7.50

Oracula 61. 123. 124. 145. feq. 159. 168. 175. 188. 190 196. 200. 205. 209 – 212. 214 – 227. 229. 230. 232. 233. 237 – 241. 255. 256. 257. 260. 261. 391. 412. 413. 456. feq. 463. 469. vbi Amphiarai, Amphilochi etc. mentio, 472. 689. vafrorum hominum commenta 131. feq. 213. 290. etiam confessione ipsorum iego φαντών, Θεολόγων κων προ προφητών in tormentis 135. Peripateticorum, cynicorum et epicurcorum 136.

Origenes à Dauparios et rois els l'éverir égyptinois 280-295. 334-336.

Orpheus 27. 184. 462. 662. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Molis discipulus 432.

Οςφικά έπη. 83. 89. 100. leq. 102. 106. 107. 108. 771. 684 — 687. 688. 690. 839. Θεογονία. 47 leq. εν ποιήμασι των κατά τον ίερον λόγον αυτώ λεγομένων 664 — 666.

ab Aegyptiis theologiam fuam haufit Orpheus 103.

'Oeφinol καθαεμοί, 226. Orpheo tributa, fcripta funt ab Onomacrito, Athenienfi. 495. Offanes 202. έν τη έπιγεαφομένη Όκτατεύχω. 42.

Pallas ο αριτα περί των του Μίθρα συναγαγών μυτηρίων 156.

Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 723. 724. 756. [P] 756. Xenophanis auditor. 758. 504. Magnevidne & névas. 680. (eius versus. ibid.)

Periander 509.

Pericles, Anaxagorae discipulus. 504.

Peripatetici 136. 324. 718.

Phemius 495.

Phemonoë prima oracula cecinit 499. feq.

Pherecydes 41. Sugios 465. 470. 478. 500.

Philammon 495.

Philarchus 156. 164.

Philemon, comicus. 687.

Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.

Philistus de rebus Siculis 478.

Philo, quartae academiae princeps, 726. Clitomachi fucceffor 730.

Philo, Byblius. Φοινικική isogia ex Sanchoniathone 156. feq. libri nouem Sanchoniathonis ad Abibalum, regem Berytiorum, ex Phoenic o graece redditi 31. libri tres παgαδόξε isogias.
 32. πεξί Ίεδαίων. 40. ἘΡωθιῶν ¨) ὑπομνήματα 41.

Philo έν τῶ περί τα legoσολύμα. (verfibus Heroicis) 421. 452. fq. ἐν τῆ ιδ τῶν περί legoσολυμα. 430. hic eft Φίλων ο πρεσβύτερος. 458.

Philo, Hebraeus. 331. 378. 546-548. Tà oineia margo Dev angi Bar 323. Iq. 6 tà Eßgalwy memaideu névos. 704.

מה׳ דצ הפשדצ דשי פיג עיטעטי 384. feq.

έν τω περί γεωργίας προτέρω 323.

ER TE TEWTE SATAMATON NON AUGEON 323. 324.

έν τη υπερ 18 daiwy Απολογία 378 - 381.

TREE THS TREOVOIOS 336. leg. 385 - 400.

πεξί τη παντα σπηθαίον έλευθερου είναι 381 - 384.

ii) Vigerus explicat, Chronica, ab יעחור: Montacutii Coder אישיא.

έĸ

Vol. N., p. 50 P 51

IN EUSEB. PR. EU. LAUDATORUM.

Lib. V. c. I. 357

Digitized by GOOGLE .

בא דע אפטדע סטאיץ פמעעמידטי, טי דאביץ פמעיי טאס ארדיאטי, 351-361. Reel TE TO XEICOV TO xgestrovi Oixer enit Deo Day. 533. 534. Philochorus 190. Athenientis 492. res Atticas scripsit 489. Philolaus, pythagoreus. 836. 843. 750. Philomelus, scepticus: 731. Philoltephanus meel evenuarar 476. Philoftratus, Alexandrinus. meet The TE Sopontess ndonis 465. Phlegontis historiae 488. Οι συαγεγεαφότες τον ίερον πόλεμον τον in Φωκίδι. 392. Phocylides 687. [P] Phoenicum montos Osodoyos 17. 33. fq. 107. eorum doctrina de hominum ortu 83. 184. Chananis posteri. 419. H Dervinor yea On 28. Vide infra in Philone, Byblio, et supra in Hieronymo Acgyptio. et τα Φοινικικά συνταξάμενοι. 416. Φοινίκων αναγεαφαί. 458. O าทีร-Doewvidos moinths. 497-Deuyioi Noyoi. 83. 184. Phryges muficae ex parte inuentores. 476. Phylici philolophi 718. 719. 720, 790.843. etc. Pindarus o Boiotios meronoios. 125. 395. 499. Lyricus. 674. 688. Pythagoreus 675. de Aelculapio quaesfio 121. Plato 690. 691. 694. 836. 837. 839. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 851. 852. 590. leg. 596. feq. 681. 573. 574. 576. 586. 471. 480. 539. 554. feq. 83. 97. 99. 172. 184. 187. 206. 230. 362. 411. 462. 511. 508. feq. 795. 790. 794. feg. 753. 754. 815. 816. 717. 718. 720. 722. 801. feq. Platonis etymologiae 517. feq. Moles Arrini Car 411. 527. ex Hebraeis profecit. 523. leq. 663. leq. 668. leq. ex Aegyptiis. 482. ex Protagorae libro de ente. 468. Pythagora haud inferior. 727. Iugayoeloas 728. 745. 843. Пидаубенся. 729. неосион Пидаубев кай Бихейтез. ibid. 505. Aryuntia Cor To doymati 689. cius Peripatus 791. Alcibiade 551. Cratylo 28. 87-103. 515. 518. 526. έν τη Σωπεάτυς Άπολογία 659 — 662. Critone 651 - 659. ir Enwoulds 702. 640. et 471. 534. vbi exculum iv Enquevidy. er μεγάλη Έπιτολη. 530. Epistola ad Dionysium. 530. feq. 541. ad Hermiam, Era. ftum', Corifcum 534. 675. Euthyphrone 649. 650. 651. Gorgia 577 - 580. Augidi. 672. iv Demithto, 602 leg. 615. 672, 722. leg. 766. in vopois 607. 610. 589. leq. 711. leq. 706. leq. 99. 369. 410. in mewing 587. leq. 573. deuteça 593. έκτα 581. έβδόμα, 610. denata 703. 670. 621. leq. 549. ένδεκάτα 575. rerevaia 660in modureia 745. 19. 544. 611. 697. 19. 707. in mewing 582. 614 Sourcea The modureias Yy 5. 583-

INDEX SCRIPTORUM

Vol. V. p. 51 - 53

583. 641 - 647. 678. reiro 610. πέμπτω 608. lq. έκτω 593. έβδομω 676. ex decimo de Rep. 677. 563. de Ere Armenii et 675.

[P] ev mohirika 559 leq. 582.

έν Σοφιςή 724 680. leq.

Συμποσίω 584 leq.

ev τë Tiμαίe 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. leg. 542. 544. 545. 675. 703.

έν Φαίδεω 671. 697. 709. leq.

Φιλήβω 770.

meel tuxns 696. lq. 26. 750. leq. 551 - 554. 564. leq. 567. leq.

Verba Platonis (non nominati) de DEO quod non fit malorum caula 250. C.

Aristotelem calumniantur quidam Platonis libros dia Q.9 eigay. 791. Zeno et Cephifolierus contra Platonem scribentes 732. de Platonis successorios 726. Academicorum

a Platone dissensus. ibid. seq. 732. Platonis ab Aristotele. 798. etc.

Plotinus ex ro neel a Davarias Uuxis deurées, (contra Aristotelem, qui animum entelechiam este contendit) 311. sq.

meel reiwv aexเหตีง บัทอรส์ธะผง 535. 536.

meel Juxne. 824 - 835. adde Ennead. IV. 7.

Πλωτίνεια 464. legendóm Πλατώνεια 467. d.

Plutarchus 22. 199. 82 - 86, 99. 119.

περί των αρεσκόντων τοϊς Φιλοσόφοις Φυσικών δογμάτων 747 - 750. 753 - 755. 836 - 839. 841 - 852.

περί τη εί τη έν Δελφοϊς 527 - 529.

Treel Tar nata Thy "low nay 'Aryuntian Dess. 90. 91. 186 - 188,

περί των έν Πλαταιαις Δαιδάλων 83-86.

Στεώματα 20.

megl των έκλελοιπότων χρητηρίων 183 – 185. 187. 188. 189. 205 – 207? πρώτω megl ψυχής 563. seq. ex quo Antylli, qui revixir, et Sositelis atque Heracleonis, nec minus Nicandae, cerdonis, mentio.

Poësis Hebraeorum 514.

Poetae versus 24. 27, 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644, 660. 776. 781, 782. 795. 796. 798. 499. ποιητής τις δκ. ασήμος. 688. ως δι ποιητά πε Φασίν. 388. 823. quan nocuerint 172. 618. 619. ποιητική πασα Μέσα. 669.

Vide et supra, in Homero.

Polemo Xenocratis luccellor 726. Polemo ev τη πρώτη Έλληνικών 490. Pollionis epiftola ad Soterindam de Ctellae, et fiber de Rerodoti furtis. 467. ciusdem 7χνευτα, ibid. de Theopompi furtis. ibid.

[Γ] Polybii hiftoriae 488. Polybiftor. 421. Vide fupra, Alexander. Porphyrius πεεί αγαλμάτων 97.98.

έν τĝ

Digitized by GOOg

IN EUSEB. PR. EU. LAUDATORUM.

in Ti mees AveBa (NentevaBa 740.) Tor Algumtion Entroly 92. 192. 197 - 199. 741. nelsio an etram 100 - 102. 108. 109. 110. 111 - 117.

- ano Tav neos Bongov negi Yuxns. 554 - 556. 812. leg

meel της των έμψύχων αποχής 28. 93. (idem respicit pag. 144. D. ev ετέροις) 147. seq. 149. 150. 151 - 133. 155. 156. 166. seq. 171 - 173. 403 - 407.

από τη ά της Φιλολογίας ανεοάσεως 464 - 468.

περί τῆς ἐκ λογίων ΦιλοσοΦίας 123. 124. 143. 144 — 147. 168. 174. 189. (ἐπομνύμενος - κρύπτειν απόβξητα Θεών 144. 189.) 192. Γεq. 203. 204. 234. 236. — 241. 741. Γεq. ἐν τῶ πρώτω 412. Γεq.

בי דא מבש' אושי סטסאבטא, fiue in opere aduerfus Christianos, 17,8. 189, o דאי אבש' אושי טוב טוב איז אי אבאטואעליסג 234.

at at the set of

ev reragt w rns neos ทุ่มสร บทงปรรยงs 31. 485.

Porus, Platonicus, Meridis filius. 184.

Posidonius 844.

Prodicus, Chius 619.

Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.

Pronactides (al. Protaenides) Athénienfis 495.

Profenes. Meosnyus, peripateticus. 464. 467.

Protagoras, Abderita, 718. 733. 766. 620. Democriti discipulus, 504. 758. pro Atheo habitus. Eius, περί θεών σύγγραμμα 722. 766. Socratis actate vixit. 504. eius dictum μέτρον πάντων χρημάτων ο άνθρωπος, ibid, ex libro eius de ente quaedam hausit Plato 468.

Protarchus 629. 770. 771.

Ptolemaeus, Mendelius, facerdos το Λιγυπτίων ανέκαθεν isogur 497. 490. τας των βασιλέων πράξεις ἐν τρισίν βίβλοις ἐκθέμενος 493. ἐν τοῖς χρόνοις. id. leq. Ptolemaeus, rex., S. S. verti curat 349 — 353.

Pyrrho 790. 718. 729. 730. ab Democrito edoclus 731. hoc est libris eius vsus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit. 758. 763. vbi plura de eo. Metrodorum secu. tus 765.

Pythagoras 470 fq. 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 843. 843. 845. 851. 852. 187. 320. 362. 411. 462. 464. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834. 478. Samius 480. Xenophanis et Anaxagorae tempore 504. [[] a Iudaeis multa haufit 411. 664. Pythagorae τεξατώδης σοφία.

. · · · · ·

754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.

Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.

Pythagoras, Rhudius. 193, 196.

Pythocles in Teira meet opprolas 157.

Rhadamantus 662.

Sacrorum librorum versio graeca ante Alexandrum M. et Persas deuictos 410.

······

Salomonis, regis, epistolae ad Vaphrem, Aegypti, et Suronem (Hiramum) Tyri reges 448fegg.-

Sanchoniathon 30. sqq. 485. Vide supra in Philone Byblio.

Scammon, Mytilenaeus, de inuentis 476.

Selencus, theologus, 155.

Septem

1900t

Digitized by

Vol. V. p. 54 55

360 Lib. V. c. I.

Septem fapientes 496. 500. vnius e VII. fapientibus versus, Entra με Querterta etc. 520. Septuaginta interpretes. 352. Iqq. 370.

Seuerus, platonicus, meei yuxns 700. 701.

Sibylla 495 678. 681. 416.

Οί τα Σικελικά συγγεα ψαντες 390.

Sikelingy Mercy 725.

Simonides 466.

Socrates 25. fq. 225. fq. 270. 462. 662. 670. 673. 743. 754. 510. fq. 852. fq. 816. 847. 854. 855. 856. res Hebraeorum curiole rimatus 664. tres Deos docens 728. ex Pythagorae fonte haufit, ibid. Archelai discipulus, Protagorae aetate vixit 504.

Solon 471. 500. 509. 619. iv Tais itereras. 688. Athenienfis 480. ex Aegyptiorum inflitu. tis in fuas leges transtulit. 482.

Sophiftae Graecorum 495.

Sophocles 680, bis 687. fq. Plagiarius, 465.

vide et supra, Philostratus Alex.

Speufippus, Platonis fucceffor. 726. 727.

Stefimbrotus, Thafius. 491.

Stilpo 729. 756.

Stoici 102. 264. fq. 362. 676. 733. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850. 851. 852. 816. feq. vsque ad 835. 668. feq. 670. 671. 674. 718. 755. 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. a Scepticis maxime impetuntur 723. a Carneade 737. 738. Philone, academico. 739.

Strato, peripateticus. meel evenuarov 476.

Suronis, (Hirami) Tyriorum regis, epifiola ad Salomonem 449.

[P] Synallus, Ariftippi discipulus, 764.

O The Sucias oxowowerens ev Th newry 452. infra, Thallus.

Συρων αναγραφαι 458.

Taautus, Phoenicius. 31. 39. feq. Eius noopovoria, unopropara, isgay yea Qay, quibus vius Sanchoniathon. 34. 41.

Tatianus 497. and TE neos EAAnvas. 491 - 496.

Telauges, Pythagorae F. 504.

Teracles (Telecles) 482.

Тератоткото, 224.

Thales, Milefius, 22. 320. 747. feq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510. 309. 304. 754. 471. 478. 503. vbi plura de eo. Septem sapientum antiquissimus 496.

Thalli historiae 488. Syriacas res scripfit 489.

Thamus Aegyptius. 206. feq.

Thamyris 495.

Theagenes, Rheginus, fub Cambyle clarus. 491.

Theano, Pythagorae vxor. 504.

Thearidas ev To meei Quorews 690.

Theocriti, Chii, epigramma in Aristotelem et Hermiam 793.

Digitized by 5

Theo

Vol. IV. p. 35856 IN EUSEB. PRAEP. EV. LAUDATORUM

Lib. V. c. I. 311

Zeno,

Digitized by GOOGLC

Theodectes tragoediarum fcriptor. 355. in Alcmaeone 466.

Theodorus 482, alius 603. seq.

Orodugeros philolophi 731.

Theodoto, episcopo Laodiceno, libros neonaeanxeuns Eusebius inferipsit.

Theodotus 458. ev τω περι isdalar (versus heroici) 426 — 429. adde Grotium ad Ion. IV. 5.

Theodorus, scriptor Phoenicius, quem graece Alitus sue Laetus potius vertit. 493. Theognis 574.

Theologi veteres 187. 788. etc.

Theophilus 452. 458.

Theophraftus, Eresius, 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum, Aristotelis filium, educavit, 793. ab Arcefila auditus. 729. 731. eius zeel Evenuarov 476.

Theopompus 354. 462. an Ephoro praeferendus 464. feq. in vndecimo de Philippo defcripfit Ilocratis Areopagiticum. ibid. in vndecimo Έλληνικών, Xenophontem, il-

lius Embuxov noj everyov adfectato dicendi genere corrumpens 465. vide et p. 467. [P] Thucydides 462. 479.

Timaeus, Locrus, iv Ta Overka ovyyeaupari 681.

Timaeus, Tauromenites, er rais izoelaus 791. de rebus Siculis 478.

Timo, Phliasus, in Sillis. 855. 729. 763. vbi plura de co. Scepticus. 731. Pyrrhonis disci. pulus. 758. omnes practer Pyrrhonem lacerat. 759. ἐν τῶ Πώθωνι 761. eius versus ἐκ ἀν δη Πύβξωνί γ' ἐρίσαιεν βροτος ἀλλος 761 versus alii Timonis ibid. et 762. Timochares ἀπο τῶν περί Αντιόχε 452.

Tragoedia. 645. 684.

Triptolemus 662.

Tyrtaeus 575.

Vaphris, Aegypti regis, epistola ad Salomonem 448.

Xenocrates 187. 206. fuccessor Speusippi 726. 727.

Xenocratis discipulus Epicurus 768.

Xenocrates, Carthaginienfis. 681. Xenocrates, floicus. 846.

Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythagorae et Anaxagorae tempore. 757. 504. Eleaticae sectae princeps. 471. Colophonius. 23. 678. seq. 790. 718. 725. 753. 756.

Xenophon 26. 678. έν απομνημονεύμασιν 853. seq. 743. seq. Epistola ad Aeschinem. 744. seq. Ελληνικά 465.

Υμνοι, φδαί και των τελετών απόζύητα 91. επαοιδαί, 271. 330. etc. Φθευξομαι διε Θέμις έςί etc. 97. 118.

Zeno Melissum audiuit 758. 504. vbi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.

Vol. VII.

Zeno, Myndius. 71-

Zeno iunior, successor Chrysippi. 816. 820.

Zenodotus, grammaticus. 492.

Zethus 499.

Zopyrio 458.

Zopyrus, physiognomon. 270.

Zoroafter 184. 484. eius iega ouvaywyn ror Meganar. idem cum Ere Armenio 675.

[7] 3. Ευαγγελική απόθαξιε Demonfirationis Euangelicae ex viginti libris, decem: primus *) nimirum (initio mutilus) vsque ad decimum itidem extrema parte truncum ") Huius operis, quo veritatem christianae religionis ex facris litteris et Vet. Teft, maxime adstruit, et vaticinia de CHRISTO colligit atque interpretatur, codices MSS. ratisfimi funt, Montfauconique iudicio """) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in bibl. regis Galliae; "") nam omnes funt perinde in fronte mutili, et ab eadem voce incipiunt, atque in eadem definunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 8t. Catalogi, et Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron, praef. in Hoseam, testatus, illo libro Eusebium de Hosea quaedam disputasse. Aliud Eusebii opus suit της καθόλε τοιχειώδες είσαγωγης, pluribus constans libris, cuius fextus, feptimus, octauus et nonus, exstant adhue MSS. sub titulo Eclogarum Propheticarum de CHRISTO libris IV. Hos enim libros in bibl. Vindobonensi superesse testa tur Lambseius lib. I. p. 139. sq. libr. III, p. 75. ") Ex codem Lambecie adponam haec

kk) Primi libri argumentum perspicue expanit Ensebius XV. I. praeparat. p. 790, et cap. vlt. p. 856. quod cum co, qui in hodiernis codicibus primus eft, congruit. Atque ceteros nouem continenter ita ab auctore fuisse fubiumctos atque connexos, ex ipsis librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cuiusque expriatitur, patet.

11) Fabricius nofter ex codice integriore bibl. Maurocordati; principis Walachiae, defectum ingeneem libri primi supplenit, decimique finem, n ybi perpauce defiderebantur, fubnexait in ftonte Delectus argument. et syllabi scriptorum de verit. relig. chaift, pag. 1 - 22, pag. autem 74. fqq. repetit oa, ano in B. Gr. h. l. feriplerat ac practerea adnotauit, indice Tillemontio tom, VII. memore H. E. p. 53. Iq: coeptum id opus ante fini-- Yam a. C. 312., Diocletiani persequationem, continuatumque post illud tempus, pace coetui /Chri-Aianorum (a. 325.) reddica: (conf. Kollar. ad Lanibecii comment. I. pag. 261. fq.) loca autem, quae Arianis fauere videantur, notaffe lac. Bilhum lib. I. Obff. S. c. 27. let plurs em endalle atque illustrasse c. 28, Harl,

mm) Montfauconus Diar. Italic. pag. 12. 43. [et in Bibl. bibliothecar. MSS. tom. I. p. 527. E. vbi meminit cod. imperfecti, face. XV. de cuangel. demonstrat. in bibl Ambros. Mediolanenfi. Est quoque cod. gr. Oxoniae in bibl. coll. S. Ioan, Baptistae. v. cat. codd. Angl. et Hib. II. p. 60. nr, 1781. Harl.]

Vol. 1.V. 10.157

nn) In bibl. publ. Parif. funt, (fec. cat. II. pag. 05. fqq.) quinque codd. demonstrat. cuang. quorum primus exaratus est face. XII., tres face. XVI. et quintus monu Valeriani, Foroliujensio, Venetiis a. 1543. Harl.

oo) Pag. 252. fqq. libri I. ed. Kollarii, vbi Lambecius, postquem summam librorum dederat excerpseratque plurs, pag. 256. fq. demonstrat, illas eclogas Eusebium habuiste parentem; quod iudicium corroborat tum Lambecius et in additamento, a Kollario p. 257. sqq. in nota adlato, et in libr. ac vol. III. p. 202. vbi libri illi quatuor eclog. in cod. LV. iterum exstant, tum Kollarius p. 203. fqq. de cod. quem non adeo mancum ab initio esse docet, et Eusebio, illorum librorum auctori

Digitized by Google

haec libri quarti Eclogarum Propheticarum : and yak is retaes noi The two exhertates υπόθεσαν έν το ΤΗΣ ΚΛΘΟΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 'ENNATΩL τέτα, ευγγεάμματι πεεργεά ψαντες έν τῶ ΔΕΚΑΤΩι τοῖς ἀπὸ τῶν ἀθέων αἰρέσεων τὸν λογισμον αποβεβλαμμένοις έτέραν αρμόττέσαν έφοδον παρασχών παρασόμεθα. Mentio huius operis in Eulebii hilt. ecclel. lib. I. cap. 2. "") vbi opus illud a Demonstratione Evangelica diffinguit: αλλα yae ev oinerois υπομνήμασι τας πeel το Σωτήρος ήμων Inog Xerse INOPHTIKAS EKAOFAS ourayayortes, ANOAEIKTIKATEPON TE Ta neet aute อีกกษ์แลงอ ลิ่ง ΕΤΕΡΟΙΣ อบรท์อนงาสุร, รอริ ออกแล่งอเร ลิสา รอี สนอองรอร นอนอากออและ 9a. Blondellus lib. de epileopis p. 47. ait, Eulebium in demonstratione cieste historiam fuam, fed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad iscelar quidem fuam, hoc eft, ad notitiam et experientiam, provocat, historiae autem ecclesiasticae, a fe scriptae, neutiquana meminit. Verba sunt: ei yer TI buraray nag n nuertea isoela, nag nuas aures The πάλη βοωμένην Σιών ζεύγεσι βοών ύπο [1] Υρωμαίων ανδράν αρεμένην οφθαλμοις παραλήΦαμεν. Vberiorem έξετασιν locorum propheticorum de vocatione gentium facturum fe promittit lib. II. Demonstrat. pag. 53. quae in praesenti ste avalieven ste ieunvever raiges. pag. 48. Illa ézéraois perinde, ve decem vitimi Demonstrationis libri intercidere. Et dubito, an diversi ab editis exstent in bibl. Vaticana, licet in Scaligeranis legas: il y a au Vaticon les dix derniers livres anobelgeur d'Eusebe, mais les Italiens sont fi jaloux, qu'ils ne les voudroint pas prester.

Latine vertit Bernardinus Donatus Veronenfis, dicauitque interpretationem suam Paulo' tertio, pontifici. Prodiit eius versio Venetiis ⁴⁹) primum, hinc Colon. 1542. sol. et cum aliis Eusebii Operibus Basil. 1542. 1549. 1559. et 1570. sol. additis Scholiis Io. Iac. Grynaei: et Paris. 1587. sol. ⁴⁷) Nonnulla in eius versione cassigat Iacobus Billius in observationibus suis facris; et Georgius Calixtus §. 54. diss. quod filius DEI patribus V. T. in propria hypostasi non apparuerit, notat, Donatum pleraque de CHRISTO durius et licentius

anctori, pluribus et firmioribus vius argumentis, adserit, copiose docteque disputans. Idem Kollar. ad vol. I. p. 257. adnotat, se in epistola ad eruditos de altera Commentariorum editione, exerata Vindob. 1760. iaua gravioribus rationum momentis Eusebio adtribuisse illas eclogas, et ad vol. III. p. 2031 refutat Oudinum (commentar. fuorum tom. I. col. 314.) et alios recentiores, (v. Io. Chriftoph. Mylii Biblioth. anonymorum et pfeudonymorum, part. I. pag. 30. et 38.) quibus opus illud suspectum, et ab aliis Eusebio substitutum videbatur. Illae Lambecii atque Kollarii observationes et vero disputationes futuro illarum Eclogarum editori inprimis sunt legendae se ponderandae. Idem Lambec. vol. VIII pag. 12. fq. duo loca Euschii H. E. lib. I. cap. sr. et Demonstrat. euangel, pag. 124. fq. in quibus hic Iosephi de Chri-

fto teftimonium commensorat, fufius recenset, cum aliis comparat scriptoribus atque emendat, vindicatque Eusebium ab omni fraude, denique illud tefiimonium historiamque temporis late veque ad pag. 86. (vbi Kollarii nota non est negligenda,) persequitur. Harl. De eclagis Eus. propheticis inprimie vid. Manterus fragm. Patr. graec P. I. p. 56. 5q. pp) De quo loco v. Lambec. et Kollar. tom. Is comment. de bibl. Caesar. p. 257.

99) Fabric. in syllabo feript. pro V. Christ. p. 76. primam edit. Venetiis 1498. fol. prodiisse feribits contra Maittaire A. T. indic. p. 386. notat Romae 1498. Penes igitur auctorem sit fides: illius quidem editionis meminit nec cel. Panzer in A. T. nec Audiffredus in II. suis speciminibus Harl.

rr) Vide supra ad 6. 2. de edd. notate. Harl.

que

ab Eusebio dicha, sic esse interpretatum, vt emolliret. Atque ob similem caussam omissife quaedam, monet Posseulinus in apparatu facro.

Graece typis nitidis regils e codice regio edidit primus Rob. Stephanus. Paris. 1545. fol.

Graece et latine cum Donati versione, et variis lectionibus et castigationibus breuibus, Paris. 1628. fol. additis libro Eusebii contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, et tribus de ecclesiastica theologia. Haec editio repetita est Coloniae (fiue Lipsiae potius) 1688. fol. De graecis demonstr. euangel. edit. v. Gortzii Memor. bibl. Dresd. II. pag. 284. sqq. (vbi quoque de Donato Veronensi agitur.) Clement 1. e. pag. 191. sq. not. et lo. Fabric. in histor. bibl. Fabricianae I. p. 91. sqq. Harl. Ex Praep. euang. et ex Dem. euang. excepta vernaculo sermone edidit et notis illustrauit Roefslerus Bibl. PP. T. V. p. 203. sq.

4. Ἐκκλησιαξική isogia, hiftoriae ecclefiaflicae libri X.⁵⁵) e quibus vlümum dicauit Paulino ") qui Tyri atque inde per fex menses Antiochiae post depositum Eustathium episcopus suit. Absolutum opus Crispo ¹⁰⁸) adhuc superstite, quem X, g. βασιλέα Φιλανθέωπάτατον, et mox 9εοΦιλέξατον και κατά πάντα το πατρός έμοιον adpellat. Quamquam vero Hegesippus, et Africanus, quodam modo Eusebio praeiuerant, Papias quoque et Iustinus atque Clemens Alexandrinus, Irenaeus aliique varia in scriptis suis annotauerant, quae ad historiam ecclesiae et haeressum facerent: iussum tamen ecclessatticae historiae corpus nemo ante Eusebium condidit, vnde merito ait, se πεῶτον τη υποθέσει ἐπιβήσαι primum aggressum essentum. Deduxit autem illud a Christianismi primordiis vsque ad Licinium, a Constantino M. superatum extinclumque, et patem ecclessae redditam a. C. 324. Indices capitum ab ipso Eusebio praesixos docet Valessus. Thu καθόλε isogiav, historiam uniuersalem ecclessation vocat opus sum Eusebius lib, VIII. cap. 2. pag. 294.

Latine vertere voluit Hieronymus ""), scripturus historiam ecclesiasticam, qui etiam libro de Scriptoribus ecclesiasticis pleraque omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper fatis accurate. Vertit Eusebii historiam Russinus, sed ita, vt varia passim, librum-

ss) Apud Theophanem p. 5. pro την δατώβιβλον, legendum την δηδόην βίβλον, vt Combefifius etiam in notis animaduertit. Adde Hanckium p. 100. de fcriptoribus Byz. Fallitur enim Iacobus Goarus, qui putat. Theophanem ad opus Eufebii, quo veterum martyrum acta collegerat, respicere idque octo libris constitiffe.

tt) Hune Paulinum ingurarov vocat Eusebius lib. X. cap. I. Senem iam fuisse, patet ex p. 317. d. De illo multis Hanckius p. 106 — 113. contendens, ante Eustathium sedisse Antiochiae et paulo ante Concilium Nicaenum diem obiisse. Sed veriora videntur, quae habet Antonius Pagi ad a. C. 340. num. 21.

uu) Idem Hanchius p. 103. feg. et Papebro-

chius tom. III. Act. Sanctor. April, p. 108. Pagi ad a. C. 326, n. 18. 19.

vv) Hieron. in vita S. Malchi: Prius exerceri cupio in paruo opere, et veluti quandam rubiginem linguae abstergere, vt venire possim ad latiorem historiam. Scribere enim aisposui, (fi tamen vitam Deus dederit, et si vituperatores mei saltem sugientem me et clausum persequi. desierint,) ab euentu Saluatoris vsque ad nostram aetatem, id est, ab Apostolis vsque ad nostram temporis faciem, quomodo et per quos Christi ecclesia nata sit et adulta, persecutionibus creuerit, martyris coronata sit, et postquam ad christianos principes venerit, potentia quidem et divitiis maior, virtutibus minor facta sit.

Val V. p. 10 60

VERSIO RUFINI

Lib. V. c. I. 317

que decinum "") integrum propemodum omitteret, alia adderet atque interpolaret, et iple libros duos nouot lubiungeret ""), producentes hiftorise telam ad Theodolii M. obitum vsque, led incertis, quibus featent, et parum credibilibus navrationibus iudicio et fidei Eufebii neuriquam respondentes. Rufini versio dicata Chromatio, Aquileiensi episcopo, et ism Augustino lib. de cura pro mortuis c. 6. laudata, quae lucem vidit Rom, 1474. 1476. "), fol. Mantuae 1479. fol. Paris. fine temporis nota, litteris Longobardicis, ex emendatione Goffredi Bouffardi 8. "") Lugd. 1523. 8. Paris. 1941. fol. et Basil. 1523. 1528. [V] ex recensione Beati Rhenani, cum Lift.

600) Rufinus Epift. ad Chromat. Sciendum eft, quod decimus tiber huius operis in Graeco, quoniam perparum habet in rebus gestis, per reliqua omnia in episcoporum panegyricis traitatibus nihil ad scientiam reram occupatus, omissi quae videbantur superstus, historiae, si quid habuit, nono conjunxingus tibro, et in ipsa Eusebis warrationis dedimus sinem. Decimum vero et sudecimum librum nos conferipsinus, etc.

aco) De horum duorum Ruffini librorum gracca versione dizi infra in Socrate.

yy) Editiones onumerat Cl, Schoenemann in biblioth. hiftor. litter, patrum latin. I. p. 593. fqq. Editio a. 1474. fine nota loci, et typographi eft; neque vero Romae, ve Fabricius h. l. et Bunemann apud Clement VIII. (vbi hace editio pag. 181. log. copiolius describitur, et admotstur, ed. 1470, a Stollio memoratam, et ed. 1473, ab Osmont in catal, citatam, esse fietas falfasque,) perperam traduut: fed, tette Panzero A. T. III, pl. 5466 - Øltruitori char, Nycolai Ketelaer et Gér-bardi de Lempt. --- Altera, 1. 1476. Romae per Io. Phil. de Lignamine: de qua rara edit. v. Fontanini histor, litterar, Aquilciens, p. 356, tum Fosi catal. codd. saec. XV. bibl. Magliab. I. p. 647. Audiffr. catal. roman. edd, facc. XV. p. erz. Clement. I. c. pag. 184. fqg. aliosque a cl. Panzero II. pag. 465. citatos. - De edit, Mantuae 1479 fol. typis fo. Schallii, Germani, v. Maittaire A. T. IV. p. 398. Fontanin. 1 c. pag. 358. Panzer. II. p. 6. fq. aliosque, quos ille excitat. - Eufebis H. E. f. l. et a. (Argentora. ti typis Henr. Eggenstein. v. Panzer. I. p. 83. qui etiam Denis. Supplem, I. p. 560. et Braun 1. de libris in bibl, monsft, ad SS. Vdalr, et Afram p. 27. male arbitrantem, hanc ed. fuisse primam et cisca a. 1470. typis expression, iam laudat, atque. animaduertit, a Lairio in indite etc. I. pag. 129. male adleri Cour. Fruero.) An pace ed. eft es,

quam Stroth. neleio quo auctore, incerto quidem, prodiiffe fcribit Argentomti 1483. cum Bedae H. E. Anglorum? - - Eufeb. cum Beda. Spirae 1490. fol. Maittair. IV. p. 525. - ex emendatione Goffr. Bou/ardi Paril. diligencia Petri Levet. 1497. 4. (Panzer, II. p. 315. fin.) - Eu/ebii H. E. et Bedae ecclesiaft. historia gentis anglorum. Argentor. 1500, fol. min. (Clement. VIII. p. 185. fq. Strau's opp. rar. pag. 191. Panzer I. p. 66.) -Hagenoac 1500. spud Maittaire p. 729. nifi error in nota anni commissi fuerit. Bünemana quidem apud Clement, p. 186. not, habuit et deferipfit pluribus edit. Eusebii cum Bedse'H. E. Hagenoensem per Henr. Gran. 1506. fol. quam etiam Panzer A. T. vol. VII. p. 71, ex catal. Thott. refert. --- Eusebii et Bedae H. E. libri, diligenter reuifi atque emendati. Argentorati 1514. min. fol. de qua ed. v. Goetzii Memor. bibl. Dresd. III. p. 531. fq. cui etiam ed. Hagen. 1500. fulpecta eft, et Meuselii Hiftor, litter, Magazia II. p. 183. Hart.

zz) Haec editio Parifiis circa a 1514. prodiille videtur Schoenemanno p. 595. Boutlardus quidem, quum Argentoratenlem edit, immenlis erroribus scatere deprehendisset, hift. eccl. a fe recognitam denuo vulgandam curavit, adnotante Fantanino L c. pag. 358. vbi plures recenfet editt. - Eadem repetita est, codem ac Fabricio in textu et Schoenemanno teftibus, (vt ca, quee Fabric. paucis adrigit, paullo latius explanem,) Lugduni apud Benedict. Bonnyn, 1523. 8. (cuius quidem anni nota ch fuspecta cl. Panzero VII. p. 335.) - Paril. ap. Franc, Regnault 1525. 8. - Lugduni 1593. 8. -Tum ex recognitione Beati Rhenani prodictant Autores hift. eccles. Eufebii Pamphili Caesarienfis libri IX. Rufino interprete, Rufini presbyteri Aquileien/is libri duo recogniti ad antiqua exemplaris lating per Beat. Rhenanum. Idem ex Theodorito epi/copo Cyrenfi, Sozomeno et Socrate CPolitano libri XII. verfs ab Epipkanie ichola

hift. Tripartita, cui in edit. 1535. fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete. Victor Vitenfis de persequatione Vandalica, et graece primum tunc editi libri V. hist. ecclefiasticae Theodoriti, Prodiit iterum Rufini verfio cum hift, tripertita Balil. 1529. 1568. Francof, 1588. Itidem Balil. 1542. 4) 1548-1559. 1570. fol. cum Io. Iac. Grynaei Icholiis, inter alia Eufebii opera. Novan' verlionem compositi et Eduardo VI. Angliae regi, dicauit, Wolfgangus Mus. culus, editam cum verlione librorum de vita Conflantini, historiaeque Socratis, Sozomenia Euagrii ac Theodori, lectoris, et Dorothei, Tyrii, et, quem Camerarius transtulit, Theodoriti, Bafil. 1549. 1554. 1557. 1562. 1611. fol. Omifit Rufino etiam praeteritum librum de martyribus Palaestinae, quamobrem perinde vt ob alios naeuos a Valesio reprehenditur. Tertis verfio historiae ecclef. Eufebii, item Socratis, Theodoriti, Sozomeni et Evagrii, auchore Io. Christophorfono, Cicefriensi cpiscopo, prodiit Lovanii 1570. 4) et Coloniae 1570. et 1581. cum Suffridi Petri adnotationibus, fol. et Paris. 1571. fol.) quam licet latinistimam vocet Montacutius tom. I. Orig. p. 264. tamen multis in locis infeliciter reddere Eufebium et Baronio errandi anfam paffim dedifle, multi iam obstruarunt, quorum iudicia collegit Martinus Kempius in bibl. theologica p. 500. Iq. et Tho. Ittigius praef. ad hift. ecclef. feculi 2 pag. 3. feq. Vide et D. Dorschui diatypolin Concilii Nicaeni p. 4. Librum de martyribus iPalaestinae. Christophorfosus in octauum historiae librum transfudit. Quartam versionem Meredithi Hanmeri, illius, qui Chronicon Hiberniae edidit, haud vidi, neque editam puto. Quinta Henr. Valefii prodiit, graecis Eulebii omifiis, Paril. 1678. fol. Fabr. Ecclefiafticae historiae Eufebii, Pamphili libri IX, Ruffino Aquileienfi interprete ac duo ipfius Ruffini libri. Opus in duas partes distributum, quarum altera Eusebii, altera Ruffini libros continet, ad Vaticanos msst, codd, exactos notisque illustratos, studio F. Petri Thomas Cacciari - Acc. postremae parti eiusdem diss. de vita, fide ae Eusebiana ipsa Ruffini translatione. Romae Pars. I, 1940.-P. Il. 1741. 4. de quo opere copiole differit Schoenemann. l. c. pag. 594. Igq. Cacciar. textum ad quinque codd. Vaticanos, (quos idem Schoenem. vberius recenset,) contulit atque emendauit.

scholastico, abbreuiati per Cassiodorum senatorem, unde illis Tripartitae historiae vocabulum: emendati et hi multis locis, additis passim graecis epistolis plerisque synodorum ac imperatorum e tomis Theodoriti, cum ut latinae versioni ex his succurratur, tum vt velut monimenta quaedam christianae antiquitatis conserventur etc. Basit. 7513. fol. - ibid. 1528. fol. (in exemplo, quod in mambus habeo, praefationes Rhenani non Tunt reiectae, vti Fontaninus scripserat.) - ib. 1535. fol. (v. Panzer VI. p. 304. et huius quoque meminit Fabric. noster in textu:) - ibid. 1539. -Parif. 1541. per Galecum a Prato. fol. atque Antwerp. ap. Io. Steelsium. 1548. II. tom. 8. addita vita Conftantini interprete Io. Portefio, et Theodoriti historia. Harl.

a) Bafil. 1542. apud Henric. Petri. fol. in tomo III. Opp. Eusebii, latino editorum, et ibid. 1544. fol. ex ed. B. Rhenani, inter auchores hift. eccl. teste Schoenemanno. Francof. 1588. foi. Harl.

b) Secundum Fontanin. l. c. Louan, apud Seruat. Saffenum 1569. II. tom. 8. Harl.

c) Edit. Colon. a. 1581. ignorant Fontanin. et Schoenemann. Contra prior observat, Io. Dadraeum Eusebii opera, reiectis II. libris historiae Rusiui, tat.na edidisse Paris. 1581. fol. vsum vertione Christophorsoni et scholiis Curterii: Renatum vero Barreum Rusini librum X. et XI. a ceteris auusum infernisse eius opusculis Paris. apud Sonnium, 1580. fol. Prima Christophorsoni editio post elus mortem, Eduardo Godsalfo Anglo eurante, prodiisse videtur Strothio a. 1559. qui annus in fine dedicationis Godsalsi subscriptus est. Idem Strothius ex alia Godsalsi subscriptus et ique Colon. Apripp. 1612. fol. Harl.

Digitized by GOOG

dauit, de superioribus iudicauit versionibus, et graecos Eusebii codd. ad vnum omnes pro interpolatis atque corruptis habet; contra putat, Rufinum, Eulebií temporibus tam propingunn, ex fontibus haufisse limpidioribus. - Cacciar, quod Rufini versionem longe praestare Valefianae contenderat, Tartarottus in lingulari dilp. Tridenti 1748. de versione Rufiniana H. E. Eusebii, dignitatem et praestantiam Valesianae interpretationis vindicauit. -- Atque Valefi verfio Eufebii H. E. et de vita imperatoris Conflantini libr. IV. cum oratione Conflantini ad fanctos et cum panegyrico Eusebii, cum notis Valefii et variorum ex Readingii edit. recula eff fine textu graeco, Venetiis typis Antonii Zatta 1763. tomi duo, in tribus voll. 4. de qua edit, vide cl. Morelli epift, ad me datam, et euulgatam a me in Introd, in hift, L. gr. II. 2. pag. 359. fq. — Deeditionibus latinis atque interpretibus lat. v. quoque Stroth. in praef. ad fuam Eusebii H. E. edit. pag. XXVIII. fqq. Harl.

Grasse Eulebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni et Eusgrii Hiltoriam eccleliaslicam elegantisfimis typis ex codd. regis edidit Rob. Stephanus Parif. 1544, fol. Confer laudati Ittigii librum de patrum bibliothecis p. 727, 19, Fabr, add. Literarifches Wochenblatt tom. I. Noriberg. 1770. 8. part. 10. pag. 137. fq. - De Stephani, Valelii et Reading edd. gr. multue est Clement VIII, pag. 187. fuq. In bibl. Leidenfi est exemplar, manu Scaligeri infinitie locis conferiptum et emendatum ex V. cod. v. catal. pag, 19. et ibid. aliud cum adnotatt. viri docti. Harl.

Graces et latins cosdem scriptores vulgarunt Geneuenses, addite Io. Christophorfoni versione et Suffridi Petri adnotationibus, anno 1612, fol. quae editio, quia parum emendata eft, ideo nihil ea flagitiosius prodiille ait Montacutius p. 187. adparatus ad Origines ecclesiastis [Sed in marg, funt V. L. e codd.]

Ab eo tempore Enfebii historia, liber de martyribus Palaestinae, libri IV. de vita Conflantini, cum Conflantini oratione ad Sanctos [P] et Eufebii in Conflantinum Panegyrico iufignem accepit lucem a praeclara industria eruditistimi viri, Henrici Valesii, qui graeca recenfuit ad MSS- binos regiae bibl. quibus Rob. Stephanus vlus fuerat, tertiumque optimum Mazarinianum, fcholiis etiam graecis hinc inde illustratum, quae notis fuis pleraque Valesius inferuit, et quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii et Sauilii codicibus: tum nouam et adcuratiorem 4) versionem notasque doctas atque omnibus historiae eccles. Audiosis legendas addidit: denique praeter diss, de vita Eusebii et scriptis, et veterum de Eufebio in stramque partem tellimonia, praemisit Petri de Marca epistolam ad se scriptam de originibus Christianismi in Gallia, quo de argumento conferri etiam possunt Andreas San/facus de mysicis Galliae scriptoribus p. 279. sq. et 300. sq. et auctor nouae dissertationis de tempore introductae in Galliam christianze religionis, (de qua Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) praccipue Joannes Launoius in epistolae Petri de Marca dispunctione. Differtationes Valefius

hine inde naeui, a viris doctis partem ab co tem-- tis lectoribus, nedum veniam ob quantulascumque pore notati, sed propter plurima, quae rectistime hallucinationes, atque eruditisime vir fummus vidit et expressite

20 a) Non defunt quidem in has etism vertione ful laudem femper maximum feret ab acquis et corda-

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 61 62

Valesius notis suis subiunxit has quatuor 1) de schismate Donatistarum vsque ad a. C. 925; 2) de vno tantum, non duobus templis a Constantino Hierofolymse conditis. 3) Ad Iac. Vilerium, aduerlus illius fententiam de perdita versione LXX. Interpretum et Hexaplis Ori, genis. 4) De martyrologio, quod Rofvveidus edidit, et perperam pro veteri genuino Romano martyrologio iactauit. Prodiit Eufebius Valefii graece et latine Parif. perquam nitide A. 1659, fol. apud Antonium Vitre, et ex Valefii chirographo paucis quibusdam in versione mutatis atque pluribus additis, quae vacinis inclusa sunt in animaduersionibus ex fecundis Valesii curis, apud Petrum le Petit, Paris. 1677. fol. Exinde ad priorem edit, reculos Mogun. tiae, vt habet titulus, five Francofurti potius 1672. fol. et ad posteriorem editionem Parisien. fem, Amflerd. 1695. fol. typis Francofurtenfibus Wustianis. Paginae Eusebii, quod vehementer dolendum, in hac postrema haud respondent "). Obiit Valesius Parisiis, nonis Maii A. 1676. vitaque eius, a fratre, Hadriano, scripta, ad Ludouicum Nublaeum, post Parisiensem editionem recufa Lipfiae 1680. 8. cura nobilifimi viri Frid. Ben. Carpzouii, atque in vitis felectorum [P] aliquot virorum, a Guil. Batefio collectis et Londini A. 1681. et 1704. 4. editis p. 719. et ante Eusebium Valefii edit. Amft. 1695. fol. Fabr.

Integra Valefii editio Cantabrigiae tanta cura et fide recufa est, vt etiam peccata typothetarum praeter illa, quae ipfa Valesius indicarat, retinerentur. En inscriptionem!

Euschii Pamphili, Socratis scholastici, Hermiae Sozomeni, Theodoriti et Euagrii, item Philoftorgii et Theodori Lectoris quae exftant, Historiae ecclesiasticae graece et lat. in tres tomos diffributae. Henr. Valefius graecum textum ex MSS. codd. emendauit, latine vertit, Gulielm. Reading nouas elucidationes praefertim chronologicas in et annotatt. illustrauit. hac editione adiecit. Cantabrigiae, typis academ. 1720. fol. III. tom. In primo tomo, qui peculiarem habet inscriptionem, continentur Eusebii - E. H. - libri decem. Quibus subiungitur oratio Constantini ad Sanctos et Panegyricus Eufebii. H. Vales. gr. textum collatis IV. MSSt. codd. emendauit lat. vertit et adnotatt. illustrauit. Hanc edit. criticis plurium eruditorum (n. Wilh. Lowthii emendatt. notisque hift, et V. L. a Merico Cafaub. margini exempl. Steph. adscriptis) observationibus locupletanit G. Reading , Cleri Londinens, bibliothecar. Cantabr. 1720. Reading quoque, quidquid ex Pagi critica, Pearsonii annalibus Cyprianicis, Cauci hift. litt. Dodwello aliisque huc pertineret, diligenter congessit, et notas Valesii aliorumque et suas textui subiecit commodius. Sub finem p. 795. sq. posuit V. L. codicis Castellani et eas, quas Mer. Cafaubon, exempl, Steph. manu adicripferat. conf. Clerici Bibl, ancienne et mod. tom. XVI. p. 75 - 156. Acta erudit. Lipf. 1724. p. 97. et Baumgarten. Nachricht. von merkwürdigen Büchern. tom, X. p. 310 - 318.

Haec Readingii ed. recufa eft Turini 1748. fol. III. voll.

Readin-

e Conf. vberiorem recentionem Io. Fabric. in bibl. Fabrie. tom. II. p. 396. fqq. qui animaduertit, edit. illam non effe recufam Amftel. 1695, fcd iudicia. Recufa eft, aut nouum titulum accepit per fraudem factum effe illum titulum, quum fit Parif. 1746. Hark.

ipliffima ed. Francofurtana, idemque aliorum de Eufebio eiusque scriptis Valesique editione adfert

Digitized by

EDITIONES ET CODD.

J009l0

Digitized by

Readingü merita, quae in critica quidem parte haud adeo infignia fuerunt, Strethine superare lustiauit in noua edit, ac recensione, cuius tamen primum tantum volumen lucem adspexit:

Enfebii, Pomphili historiae ecclefiasticae libri X. Einsdem de vita Constantini libri IV. Textun ad fidem codd. MSS. et edd. recenfuit, notasque maximum partem criticas adiecit Frid. Andr. Stroth. - vol. I. Halae ad Salam. 1779. 8. gracee. Varias editt, tam gr. quam lat. contulit, atque ca, guae antea fuerunt difuería, collegit, in fubliciumque vocanit Rufinum ac Nicephorum aliosque. Qua diligentia effecit, vt melsorem contextus formain atque conflicutionem effingeret. In longa praefatione historiam criticam tam codicum et Eusebii et Rufini plurimorum; alivremique fubfidiorum scriptorum, quam editionum confecit. Quare de codd. msst. præcipue Rufini latinis, licebit nobis effe eo breuioribus. - In bibl. publica Parif. eff in cod. CDXIV. liber I. — in octo codd. MCDXXX, — MCDXXXVII. decem libri funt, interduna haud integri: confector vero catalogi tom. II. pag. 317. animaduertit, codicis MUDXXXI ope, nec a Valefio, nec a ceteris vili, operis illius editionem posse multo emendationem prodire; libri autem septimi capp. XV. et XVI. d. fiderari. adde Mont fauc. Palacogr. gr. p. 46. et 65. - In cod. Coirlin. 305. fol. 149. eft locus Eulebii de Therapeutis, septem octoue paginarum. (Montfauc, bibl. Coisl. p. 421.) — In M Britannia fecundum catal. codd. in cod, Barroc. n. CIIIC. fragm. ex H.E. et Eusebii fententiae, inter cod. bibl. Bodleian. DCCLXIII. et MCCCXIX. inter codd. Laudi. H. E. ex verfione Rufini. - nr. MMCCLXXVIII. H. E. gr. - nr. MMCDVHL. fynaplis H. E. - nr. MMMMMMCDXV. libri XI. (fic.) H. E. fedlatine, credo. - Oxon, in bibl. coll. Baliclens. ur. CCVC. lat. - in bibl. coll. Merton nr. DXCIV. H. E. lib. XI. lat. - in bibl. coll. Orielenf. H. E. lat. cum additamentis Rufini et com translatione eiusdem. — in bibl. coll. Mariae Magd. MMCCCLI. lat. — Cantabr. n. MCCLXXIX. H. E. Pr. Peritorum dicunt. — in coll. S. Benedicti, n. MDCXXVIII. libri XI. Euleb. H. E. Tit. in vet. scripto, Ecclefialtics hift. per Ric. Monachum. - nr. MMCDXXXL H. E. lat. - In tom. II. catal. in bibl. eccl. Wigornienfis, Eufebii H. E. libri IX. a Rufino verfi, vna cum II. libris per eundem additis. - in bibl. ecclef. Sarisborienf. nr. MI. H. E. verfio Rufini. eadem forfan nr. MXXII. - in bibl. Norfolk. nr. MMMODVL.H. E. graere. -inter codd. Car. Theyeri, n. MMMMMMDLXXXIX. Hill. lib. XI. lat. - in bibl. lacobaea. nr. MMMMMMMDCDXVII lat. - In bibl, regia Matritenfi est cod. a Vincentio Mariner. Valentino, ex cod. Elcorial. antiquisifi. qui incendio forfan absumtus, non amplius extlat, descriptus, in quo funt duo infignia fragmenta ex Eusebii H. E. prius meet row paperveur ror er Kaurapeia. UND TE DIONANTIONE NOY Makining partuensartor good iamelt exculum in ed. Eulebii: policrius meet ron nara diaGoess naigus in diaGagois modeoi a Idurantan aylan nagrupan. quod, quia nondum editum est, Iriarte in catal. codd. gr. Matiit. p. 548 - 552. prinze euul-" gauit graece. - In bibl. Leidenfi H. E. latine v. Catal. p. 339. nr. 1. - Tourini in bibl. regia inter codd. lat. Rufini versioin codd. DLIX. DLX. et DLXXV. - Florentine in bibl. Laur. Medicea cod. vetuft. VII. plut. 70. de quo nondum excusto multus est Bandin. in cat. codd. gr. II. p. 666, fq. - Ibid. cod. XXI. n. 4. plut. 70. de quo codamemorabili, qui partem libri de martyribus in Palaellina pallis libro VIII. E. H. partem autem fibro X. subiectam et alia habet y. Bandin. l. c. p. 681. - Venetiis in bibl. D. Marci H. E. lib. X. gr. in tribuscodd. CCCXXXVII -CCCXXXIX. v. cat. codd. gr. p. 156. fq. et in tribus codd, lat, CCCXLV - CECXLVH. H. E. a Rufino

Vol. V. p. 62

Digitized by GOOGIC

versa; v. cat. codd. lat. pag. 146. sq. — ibid in cod. Macarii Podwrid funt excerpta ex Eusebii H. E. teste Villoifon in anecd. gr. tom. II. pag. 71. — Vindobonas in bibl. Caesari cod. XLII: in catena in S. Lucam est longus locus de nativitate Christi ex Eusebii H. E. libr. I. cap. 6. et 7. coius codicis lectionem valde differre ab editis, observauit Lamberius comment. III. p. 165. feq. — Excerpta quaedam ex H. E. in cod. CCCXXXII. nr. 12. Lamber. V. p. 614. sq. — Musquae funt II. codd. — Montfauton. in bibl. bibliothecar. MSS. infinitam paene copiam MSSt. cum gr. tum maxime latinorum, in bibl. Vatic. aliisque obniorum, producit: quod guidem indicasse, ne nimit verbosus fiam, sufficiat. Harl.

- Germanice, Eufebii et Rufini atque tripartitam historiam cum continuatione vsque ad a. Gr 1545. edidit D. Ca/par Hedion, Argentorati apud Io. Hervvagium 1545. fol. Fabr. it. Francof. ad Moenum. 1582. fol. — auctior parte IV. cum continuatione ab a. 1545. vsque ad a. 1607. Bafil. ap. Sebast. Henric. Petri fol. — Eusebii Kirchengeschichte, aus dem Griech. — vnd mit Anmerkungen erläutert von Frid. Andr. Stroth. Quedlinb; 1777. 8. II. tom. Harl. Excerpta in Roefsteri bibl. PP. tom. IV. p. 1. fqq.
 - Belgice prodiit Dordraci 1613 fol. Fabr. E graeco fermone in belgicum transtulit et adnotatt. illustrauit. Abr. Arent van de Meersch, Amstel. 1749. 4. v. Krohn catal. bibl. suae p. 90. Harl.
 - Anglice, per Samuelem Parkerum versos et in epitomen redactos Eusebii libros X. bistoriae ecclesiasticae, didici ex Nouellis Reip. litterariis A. 1703. mense Augusto. pag. 229. Fabr. Eusebii, Socratis et Euagrii H. E. cum Dorotheo de vitis prophetarum, apollolorum et LXX. discipulorum in linguam anglicam convertit Meredith Hammer, Londin 1577 - 1585 - 1607 - 1636. - et, addita vita Conflantini M. ex graeco Eufebii anglice versa, per Wye Saltonftall. Lond. 1650. F. - rec. cum Valesii adnotatt. Cantabr. 1683 — 1692 — 1696 — 1709. fol. — Eu/ebii H. E. libros X. anglice vertit ct compenelifecit Sam. Parker, praefixa diff. de vsu arque auctoritate H. E. et vita Eulebii etc. Londini. 1703. 8. - et, addito romo II. I. epitome H. E. Socratis, Sozomeni et Theodoriti, per eundem Parker. Lond. 1729. 4. – Loca quaedam Eusebii et Socratis versa in Whiston Collection af aucient Monument. relating to the Trinity and Incarnation etc. Londin. 1713. 8. paffim — Epitome:, An Abridgement of Eufebius Pamphilus Ecclefialtical Hillory, in two Parts. Part I. a compendious Commemoration of the remarkableft Chronologies which are contained in that famous Hiftory. Part. II. a fummary or brief hint of the twelwe' perfecutions Justained by the ancient Christians. - - by William Caton. — Londini 1736. 8. — Versio Dau. Dalrymple de Hailes anglica H.E. VI. 41. et de epistole Dionysii, episcopi Alexandrini ad Fabium, episc. Antiochen. de persequutione Christianorum in Aegypto an, primo Decii imper. et explicat, historiae martyrum in Palaestina sub Dioclet, ad LVIII. in Remains of christian Antiquity, with explanatory Notes. Edinburg. 1778. 1780 8. IL tom. - The Hiftory of ancient Pagaxifm, as delivered by Eufebius etc. with critical and historical Notes - - And fecondly, a Phoenician and Fgyp'ian Chronology, from the field Man, down to the fielt Olympiad etc. Loudini 1643. 8. v. Brüggemann View etc. p. 395. Igq. - Episiolam ecclefiae

Vol. V. p. 62763

VERSIONES

Lib. V. c. I. 371

ecclesiae Smyrnacensis de martyrio Polycarpi, (cuius magna pars est in Eusebii H. E. IV. 15. et ab Vilerio separatim edita,) atque epistolam Christianorum Lugdunensium ac Viennensium anglice vertit atque explicuit D. Dalrymple de Hailes in: Account of the Martyrs at Smyrna and Lyon in the second Century. With explanatory notes. Edinburg. 1776. 8. v. quae notaut in Introd. in hist. L. Gr. II. 2. p. 222.

In linguam *italicam* ex lat. verfione est translata H. E. Venet. 1347. 8. v. Paitoni bibl. degli Autori-volgarizzati, tom. II. p. 59. — De canone librorum N. T. secundum Eusebium vide supra in vol. IV. pag. 831. sq. quibus addes vindicias Eusebii a Io. Ern. Christiano Schmidt scriptas veber den Kanon der Eusschus in Henckii Magazin für Religionsphilosophie, Exegese und Kirchengesch este tom. V. part. III. nr. 16. 1796. 8. Ensebium desendit contra M. Weber in: Beyträgen zur Geschichte des neutestamentlichen Kanons p. 142. sq. et ostendit, Eusebium distinguere IV. classes librorum. Harl.

Gallies, Claudio Seyffelio, archi-episcopo Taurinensi interprete, quae versio laudatur in Morlerii speciminibus literariis (estais de litterature tom. I. pag. 35.) Nouissime ex intenpretatione Lud. Coufini. Paris. 1675. sq. 4. IV. tom. Hunc Eusebii, Socratis, Sozomeni ae Theodoreti locos aliquot sublesta fide vertisse, arguit Paulus Colomessius in Observatt, facris. p. 61.

Eusebii historiam integram propemodum in suum opus transscripsit Nicephorus Calliftus; vnde Valefius ad fingula Eufebii capita numeros Nicephorianos in margine adnotauit. Totum quoque, vi iam dixi, Catalogum fuum feriptorum ecclefiaflicorum, paucis exceptis, ex Eusebii historia concinnauit transculitque Hieronymus; neque enim alioqui puto ab ille hiftoriam ipfam Eufebii integram latine translatam, licet hoc aliquis fufpicari poffit ex his eius Landani Eusebium in ecclesiastica historia, in digestione temporum, in verbis lib. I. in Rufin. deferiptione fanctae terras, et hase infa opuscula in latinum vertens meas linguas homini-Etiam Hieronymo versionem Eusebianae historiae tribuit Bridefertus Ramefiensis bus dedi. in gloffis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini effe conftat. Quo fenfu autem Apocryphis accenfeatur historia Eusebii in Gelasiano decreto, disputant Io. Pearsonius z. Vindic, Ignatii p. 48. et Matthaeus Larroquanus in Obfervationibus ad Pearlonianas Vindicias pag. 35. feq. Vide et Baluzium ad Antonium Augustinum de emendatione Gratians pag. 446. (717. feq. edit. Mastrichtianae,) vbi confutat Carolum Molinaeum, qui de altero Eusebio Pamphili et altera historia eccles, cogitauit. Sane ex multis exemplis patet, in illo desreto Apocrypha vocari non modo scripta supposita auctoribus [P] per haereticos et falfa, sed etiam vera et certillima non haereticorum modo manifestariorum, fed eorum quaque feriptorum, quorum doctrina non per omnia ecclosiae probata erat, vti Eulebius Arianilmi fuspectus fuit apud multos, et Colluthianorum atque Meletianorum 7) familiaritate male audiuit.

Aaa s

Index

Digitized by GOOGLE

-7

f) Confer Tillemont. tom. V. memor. hift. ecclef. part. I, p. 156.

Index accuratus Scriptorum, episcoporum et aliorum Virorum illustrium, haereticorum quoque, memoratorum in Eufebii historia eccles. et libris de vita Conflantini,

Adornatus a me ad paginas editionis grascolatinae Valefianae Parificufia et Mogantinae g).

Abdus, Abdi F., (Rufino Abdias.) 34.

Abercius, five Avircins Marcellus. 179.

Abgarus, infra Agbarus.

Acacii et Strategii, comitum litterae, ad Constantinum. 50.

Achaeus, iudex. 263.

Achillas, presbyter Alexandrinus, Scholle-catecheticae pracfectus, 289.

Acta apostolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas - Paulus, Petrus.

Ache falla de Christianorum a genersezious. 350. leq.

Acta Pilati 46, seq. in Christianorum conficta odium, et pueris ediscenda data. 350, 352. το πλάσμα των κατά τη Σωτήρος ήμων υπομνήματα χθές και πρώην διαδεδωνέ-TOY. 27.

Acta passionis Carpi, Papuli et Agathonicae. 162.

Adauctus, rationalis et procurator Imperatoris, martyr sub Diocletiane. 304.

Adranus, Manganseensis, martyr seb Maximino. 341.

Aedelius, philosophus, Apphiani frater, martyr. 326.

Aizuntion univers, Quareonos etc. 445- 449- Geometriae, altronomiae et arithmeticae inventionem fibi tribuunt Acgyptii. 645.

IPT Actianus, qui interfuit concilio Anvio heno contra Paulum Samofatenum. 279.

Aelins Publius Iolius, Develti in Thracia epife, 187.

Nemilianus, praefectus Acgypti. 257. 258. 259. 260.

Aemilius Frontinus, Afiae ProCOS. 185.

Iulius Africanus. 18. Eius episiola ad Aristiden meet outowias the in tois wayyerious. yevea hoyias. 20 - 23, alia Lius Scripta. 230.

Agabus, propheta N. T. 41. 42. 46.

Agapius, Caefareae Palaellinae epilcopus. 288.

Agapius, martyr fub Diocletiano. 321. 1327. alius 322...

Agathobulus, cognomine didaonatos, scriptor sudaeus ante Philonem. 287.

Agathonica, martyrium pafla. 136.

Agbari, Edeffae regis, spiffola ad Chriffum. 32.

Agrippae Cafloris contra Bafilidein. 120.

Agrippinus, episcopus Alexandrinus, 141. 174.

Albinnis

g) In edit. Reading. primus index refert aucto- chiae et Hierofolymorum, secundum Eusebium; res, quorum testimonio vitur Eusebius in his li- denique rerum hommungue memorabilium in H. bris. Tum sequitur index epistolarum imperato- E. Eusebii; ex quibus indicibus pauca inferui nota rum roman, ab Eusebio citatarum; dein ordo paginarum ed. Reading, adposita. Harl. episcoporum vrbis Romae, Alexandrige, Amio-

Digitized by **GOO**

Vot. V. p. 64765

Digitized by GOOgle

Albinus, procurator Iudaeae; Fefli fuccellor 66.

Alcibiades, martyr, Montanifla. 167. 168. Forte pag. 179. pro Mixrodone legendum 'Anni-Bradny, vii pag. 183: "AARiBrade pro MIATIAde.

Alexander, epifcopus Cappadociae atque inde Hierofolymae fine Aeliae, 210. 212. 228-248. vbi bibliotheeam instruxit. 222. Confessor Christi, in carcere mortuus 234. [martyrio coronatus. 301. 319.] Huic Alexandro Clemens Alex. librum de Canone ecclesiafico aduerlus Isdaizantis nuncupauit 214. Eius epificila ad Antinoitas. 212. ad Antiochenics ~ 212. 213. ad Demetrium 222, ad Origenem 2:6.

Alexander, episcopus Romae 115. 117. 170_

Alexander, Phryx, medicus et mariyr 183. alius 239. alius 26r. alii duo, Acgyptius et Gazaeus (a. C. 304.) 321.

Alexander, Montanista, pfeudomartyr. 185.

Alexandrina Ichola. 175. 280: 285.

Alpheus, episcopus, marryr sub Diocleviano. 319.

Ambrolius, a Valentini fecta ab Origene reuocatus 218. Origenis ad feribendum ievolios 1 xTys 224. ei librum de martyrio dicat Origenes 228. Coufeilor fub Maximino. 228.

Ammia, Philadelphenfis, prophetis Nov. Teft. 183.

Ammon, Berenicensis episcopus, ad quem scripsis Dionysius Alex. epistolas contra Sa bellium 277.

[P] Ammon, marryr, fub Decio. 240.

Ammonarium, virgo mareyrio fub Decio coronata, 230, Alia hoc nomine, id.

Ammonianus, martyr, sub Decio. 239.

Ammonius, philosophus, Origenis praeceptor, ex Christiano ethnicus, teste Porphyrio 220. Eufebius tamen huie Ammonio tribuit librum de consensu Moyfis et IElu, aliaqué.

feripta, Christianum auctorem testantia. 221.

Ammonius, praesectus Alexandriae, martyr fub Diocletiano. 308-

Anacletus, fiue reclius Anencletus, episcopus Romae, 87. gr. 170-

Anatolius, Alexandrinus, epifcopus Caefarcenfis 288- inde Laodieenus 284- feq ubi de eius Ab Alexandrinis rogatus feholae Ariftotelicae recturam in fe multiplici eruditione. fuscipere. 285. Eius Canon pasehalis. 286. sq. Ilagoge arithmetica libris decem. 287-

la Theorecno, Caefarienfi episcopo, primum coadintor factus. 370.

Andreas, apostolus. 71. Eius Acta apocrypha. 97.

Anicetus, Romae episcopus. 124, 125, 127. 141, 142, 171. 193. [quantum honorem exhibuerit Polycarpo_ 349.

Annales et commentarii publici Edessenotum, 32. sq.

Annianus, epilcopus Alexandrinus. 66. 87-

Anteros, episcopus Romae 229.

Anthimus, epifcopus Nicomediensis, martyr. 297. 307-

Antinous. 121. Anonoi prophetiae. 122.

Antipater, Herodis Ascalonitae F. 19, 22.

Antoninus presbyter, martyr fub Maximino, 333.

Anulinus, Africae Procos. 391. 393. ad eum episiola Constantini M. 390. altera 394. Apelles,

Aaa 3

. 374	4	1.10. 1 . 6.1.		MDLA SCALLO		,
A	pell	les, haereticu	s, 177. multis	libris fcripta facra V	eteris Teft. in	fectatus. 178.
Ar	Dio	nis et Petri	difputationes.	110.	-1 -1 -1 -1 -1	
				3. Liber eius contra	Indaeos. 85.	
Al	ins	Anio Chri	fianus ferintos	r in Hexaëmeron. 199		C and the second
			ereticis supposi		1 - 1 - 1 - 1	and the second sec
"h	100	Typina au na	asuales tabulae	055		a service a service service service
A	7.0	line Apollin	arie TAT 160	197 Enilconne Hier	anolitanné val	. 149. 169. Eius Apo-
CI	auc	logia pro Cl	riftianie ad Ve	rum Antaninum []]	apontanus 140	pta 149. contra Montani-
				yeauuara, quae me		
1					moramut 18/	一一一一一, 一百万日的东西东
AP	10,011	Ionia marryi	ium paffa. 237.	(c) Corner Continuous	in the second	山口 シートロ からいの理由
AP	0011	lonides (ex)	a due fue Me	efi) facras feripturas	corrumpit. 198	1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.
AF	lloc	ionius icripte	aduerius Mic	ontanistas. 184 - 186.	00 1	a second second
Ap	llo	lonius, mari	yr. 189. 8771 7	αιδειά και φινοσοφία	Belgouneros.	Oratio eius apologetica
-11		ad Senatum		A. T. Ele rected	AT A AL OF	Selferinda capagita
Ap	lloc	lophanes, pl	nilosophus. 22	0. 11	ar the first of	TATE ALL PET ANTERINE
Ap	loc	tolica vox,	Aireage gorino	Teane Sitay. 253.	NOT THEN TO A	由1990 的复数运行接触时间
Ap	oof	tolieus presb	yter, S. Irenaed	laudatus. 173. S. Cl	ementi Alexan	drino. 215.
AP	noc	tolorum Acta	Apocrypha.	97. didaxaj id.	the mas :	Wara-Worman B
Ap	pph	ianus, mart	yr, fub Maxin	nino. 322 - 325.		and the state of the
Ag	uil	la, confellor,	fub Valeriand	. 261.	Pola Wint	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Ag	uil	a Ponticus,	qui libros V.	ſ. graece vertit, 173.	217.	Aminostikines
Ag	juil	a Praefectus	Aegypti. 204.	207.	Ne Evania	Comment of the state of the sta
Ar	abi	ianus, Chrif	lianus scriptor	, 195		manufactor received.
Ar	abi	um Pfychopa	annychitarum	error ab Origene conf	utatus. 233.	and a state with the
			dis Magni F. 2		Sec. 3. 2.	A A MARK I WIL
Ar	chi	iua Edessena.	32:	A a destrait field a rise	an and a star	
			Maximino. 3	35.	1. Million march	and the second s
			pro Chriftian		- har martine i	and a second second second
Ar	iffi	on, vir Apo	Aolicus. III. ei	us dinyngers Twy TE	Kupis Loyav a	Papia laudatae, 112.
Ar	ifte	Pellaeus,	criptor. 118.			
Ar	ifte	bulus ex Par	leade, fcriptor	Iudaeus 215. vnus e	LXX. Interp	retibus. 287. eius BiBAos
		EXAMITINGI T	R Maureas vo	us ad Ptolemaeos, La	gi et Philadelt	hum, ibid.
Ar	ifte	oteles. 107.	Ariftotelica fcl	nola Alexandriae. 281.	D	
Ar	tax	erxis tempo	ribus clarus Es	dras. 174.	the study of 13	Lord Contraction Contraction
		nas. 282.	11 No. 19			
		nonis haeref	is. 105. fa.	A GUAR PORTATION IN	n- 11.1.3.7~1	T C F IS TO LEG AND TACKOURD BAR
			ochiae epilcop	118. 212. 222.	Service (Service)	2012年1月1日日本地的问题
AC	cle	piodotus TI	neodoti coriarii	, haeretici discionlus	107 facras Se	ripturas corrupit. ibid.
AC	ale	nine fectoe	Marcionitarum	episcopus, martyr su	h Maximina	april la
A/	Cie a	ine Vrhanue	feriptor, 182.	epicopus, marry r ru	D Maximino,	337. M. ST CONSTRUCT
rib	ter	TAR VIDANUS,	Avrine Const	or romanus, martyr.	chi a sala di	「「「「「「「「」」」」
					204.	111月1日月前的11日的11日
0	er	(al. Alter) A	egyptius; Ma		1. 1. 1. 1. 1.	or i sa dh' an thair
	_	5		is to deale	1	Atheno.

►	1. N.	N		
Vol. V. p. 67 7.68	, IN EUSEBII	HISTORIA ECÈLES.	Lib. V. c.	I. 375
Athenodorus, Gregorii epilcopus. 230. 26		ater, Origenis discipulus,	ecclesize alicuius ir	Ponto
Attalus, Pergamenus, m		-650 +6-	· · ·	1. ·.
		opus Synnadenfis in Phryg		- -
				Alina
		e,) libri tres contra Mont	auntas 179 — 183.	Allus
contra Artemonis I			• • • •	
Auilius, episcopus Alexa		·	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
Auircius Marcellus, 179.		•	• • • · · ·	, ,
Aurelius Cyrenius, infra				
Autolycus, ad quem Th		henus Icripht. 146,	· •	
Auxentius, martyr fub N			a sa	
Babylas, epileopus Antio	chenus 229. 1	Confessor Chtisti, in carc	ere mortuus. 234.	
Bacchius, Iuslini, marty	ris, auus. 126.			
Bacchylides 144. forte i	dem cum Baecl	hylo, de quo mox.	•	1.1
		o. Eius epistola de Pasch	late. 191.	· · ·
Barcabbas et Barcoph, 1	Bafilidis prophet	tae. 120.	• •	
Barcochebas. 118. 122.	N		· · ·	1 2
Bardefanes, Syrus. 151.			×	
Barnabas. 30. 38. Eius,	epistola. 214. 219	5. Spuria. 97.		
Iustus Barsabas, vir apo	Molious. 112.		· • •	•
Bartholomaeus, spoftol			• • • • • • • • •	
Basilicus, Marcionita. 17		· · · · · ·	•	
		, Eius libri XXIV. in Eu:	angelium. 120.	·
Basilidiani. 142. Eorum		pra in Barcabbas.	- · · ·	
Basilides, martyr. 207. 2	08.	-	•	÷
		quem scripsit Dionysius A	lex. 277.	
Beniamin, episcopus Hi	erosolymitanus.	[p. 144. Read.]		
Beryllus, Boltrenorum e			\$ 1.5	
Belas, martyr. 239.		-	• • •	• • • •
Biblias, martyrium paffa	a. 158. leq.	,	•	•
[P] Bibliotheca Aeliae	vrbis. 222. Pan	nphili, martyris. 231.		· •
Blaudina, martyrium pa				•
Blastus, haereticus. 178.				-
		eno contra Paulum Samola	atenum. 279.	
Caecilianus, Carthagini	enfis episcopus	391. 394. ad eum epillola	Constantini M. 393	
Caii duo, episcopi Hier	ofolymitani. 17	6.		
		a Proclum Montanistam	ZHTHEIS GUE ANAL	yos. 67.
99. 100. 103. 222.				• • • • •
Caius, episcopus roman				•
Caius, martyr. 183. ali		60. 261.	•	-
Callistio, ad quem Rho			· · · · ·	•
Callillus, epilcopus roi				
		· · ·		Candidue

N. C. C.

INDEX SCRIPTORUM

Vol. V. p. 68 P 6

376 Lib. V. c. I.

Candidus in Hexaemeron. 195.

Capito, episcopus Hierosolymitanus. 176.

Carpocrates, haereticus, 120. Carpocratiani. 142.

Carpus, martyr. 136.

Caffianus, Hierofolymorum episcopus. 176.

Catliani xeovoyex @la. 215.

Caffius, Tyri episcopus. 194.

Cataphrygum haerefis. 149. 178. 179. fq. 186. 222. infra, Montaniflae.

Catharos le ipli adpellabant Nouatiani. 242.

Catholicae apostolorum epistolae. 215.

Celadion, episcopus Alexandrinus 125.141.

Celerinus, confessor sub Decio. 242.

Cellus, Icouii in Pisidia episcopus. 222.

Cephas (Galat. II. 9.) diuerfus a Petro Apost. vnus e LXX. CHristi dif.ipulis 30.

Cerdo, episcopus Alexandrinus, 90. 115.

Cerdo, haereticus, Romae, Marcionitarum auctor. 124.

Cerinthus haereticus. 99. Iq. eius anoradorfers 100. illi tributa a nonnullis Apocalypfis . Iohannis. 273. communi balneo cum eo vii Iohannes noluit 100. 128.

Chaeremon, diaconus. 257. 258. 261.

Chaeremon, Nili vrbis episcopus, cum coniuge relegatus. 240.

[P] Chaeremon, floicus. 220.

Ad Chrestum, Syracusanorum episcopum, Constantini M. epistola. 391.

CHristo tributa ad Abgarum epistola. 32. CHristi dicta, quae in euangeliis non leguntur, 108. 186. Eeray magaBohay nay didaonahay, libris Papiae infertae. 112. [alia de co,

4. 5. 6. 10. 11. 12. 13. 17. 21. 31. 19. 761. 763. 765.]

Chryfophøra. 145.

Clarus, Ptolemaidis in Syria episcopus. 194.

Clemens 216. Alexandrinus 175. Pantaeni discipulus 214. presbyter 213. Scholae catechetieae Alexandrinae praesectus 208. adsertor divinitatis CHrissi 196. Praeceptor Origemis. 208. de eius scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon siue Inflicationum divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.

Stromatum libro I. 175. 176. 208. 111. 101. 102, VII. 102,

Libro de Palchate 147. 215.

Libro, Quis dives faluetur, 91-94.

Clemens, episcopus Romae. 74. 87. 90. 106. 170. male confonditur cum Flauio Clemente, confule: 89. Epistolam ad Hebraeos graece vertisse a quibusdam traditur. 110. 227. Eius epistola ad Corinthios. 88. 110. 142. 145. 170. 215.

Epistola fecunda, 110.

πολυεπή και μακρά συγγραμματα heri et nudius tertius Clementi supposita, Petri et Apionis disputationes. 110.

Cleobius, Iudaeus, haereticus. 142. Cleobiani. ibid.

Conon, Hermopolitanae ecclesiae episcopus, ad quem scripsit Dionysius, Alexandrinus. 247. Constantini Val. V. p. 69. 7 70.

Conflantini M. oratio de pace ad Synodum Nicaenam.	480, Oratio ad Sandtorum roatum
567 seq. Epistolae et edicta. Vide infra, Epistola	Statuse eius inferiorio 200 fa
Epilcopus Tar entos. 537.	
Coracio, Chiliafmi adfertor, a Dionysio Alex. confutat	US. 272
Cornelius epilcopus Antiochenus. 141.	
Cornelius, episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Eius	enistale ad Fabium Antiochenum
de condemnatione Nouati (Nouatiani) 242-245.	Aliae eius epifiolae 242
Cornutus, floicus. 220.	Time ciae cpinotae. 244.
Crefsens, philosophus. 136, 137. Alius Crefsens a Paulo A	Apoft, miffus in Gallias 74
[P] Cuispus, parentis Constantini in expeditione et vi	ctoria advertus Licining Comes
398. 399.	
Cronion Eunus, martyr. 238.	•
Crozius, philosophus. 220.	· · · ·
Culciani, praefecti Aegypti, sub Maximino, et Christian	orum hoftis fupplicium 266
Cyprianus, episcopus Carthaginiensis, rebaptizandos hae	reticos docuit. 221. Eius epifiei
lac. 242.	
Aurelius, Cyrenius, martyr. 187.	
Aurelius Cyrenius, praefectus sub Gallieno. 262.	•
Cyrus, rex Persarum. 408.	
Cytillus, episcopus Antiochenus. 284.	- · ·
Δαιμονία περοημείωσις. 317.	
Dalce. 134.	
Damas, Magnesiae ad Maeandrum episcopus. 107.	
Decii Imp. edictum contra Christianos. 238. [mors 711.]	
Demetrianus, episcopus Antiochiae. 248. 251. 263. 277.	eius filius, Domnus, 282.
Demetrius, episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205.	209. 116. 221, 222. 228. 220.
Demetrius, presbyter. 261.	
Demotrius, Iudaeus scriptor. 215.	
Delpolyni, seruatoris nostri cognati. 23.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Didymus ad quem scriplit Dionysius Alex. 260. 266."	
Diocletiani edictum contra Christianos a Christiano quod	am detractum et publice discer.
ptum. 296. Etfi non rette, inquit Lactantius cap.	13. de mortibus persecutorum,
magno tamen animo.	•
Diodorus & τας βιβλιοθήκας έπιτεμών. 646.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Dionyfia, martyrium palla. 239.	a •
Dionysus, Areopagita, primus Athenarum episcopus. 74	j. 144, − − − − − − − − − − − − − − − − − − −
Dionysius, Corinthiorum episcopus. 74. 141. Eius episti	olae variae. 143. Iq. ad Athe-
nienles. 74. 143. 144. ad ecclesiam Romanam. 68.	144. 145.
[Dionyfius, Halicarn. 758.]	· · · ·
Dionysius, Origenis discipulus, 229. scholae catecheticae	practectus, ibid. inde Alexandri-
sus epilcopus. 232. 261. 278. 289. o nag' nuas 10	o. (Confer Dodwelli diff. ad
Irenaeum pag. 227.) Eius epistolae de baptismo, L a	ad Stephanum episcopum Rom.
Vol. VII. Bbb	25r.

INDEX SCRIPTORUM

Vol. V. p. 71. P 72.

[P] 251. II. ad Xyftum, episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem, presbyterum Rom.
253. IV. ad Dionyfium, presbyterum (postearepile.) Romanum. 254. V. ad Xyftum, episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia epislola ad Dionyfium Rom, de Luciano. ibid. Epistolae Paschalet. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad frattes per Aegyptum conflitutos ibid. ad Hieracem, episcopum. 266. fq. ad Flauium. 266. aliae, ibid. Eiusd. epislolae ad Connelium, episcopum Rom. 247. 248. Domitium et Didymum. 260. 2667. ad Fibium, Antiochenum episcopum. 236 — 241. 246. Ad Anticchensem ecclesiam. 279. Aduersus Germanum, episcopum. 235. 257 — 267. ad Hermanmonom et fratres in Aegypto constitutos. 250. 255 — 257. 269. 270. ad Nouatum. 247. Epislola de fabbato 296. alia πegi γυμνατής ibid. aliae epislolae. 266. 269. 277. liber fecundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270 — 276. alia eius feripta 247. 248. 277.

Dionysius, ad quem scripsit, quique oumseeo Bureeos vocatur a Dionysio Alex. 252. postea ? episcopus Romanus. 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.

Dionylius, Tripolitanus, martyr. 321. Alius Dionyfius, martyr. 322.

Dionyfius 6 and Unatinay 547.

Dioscorus, confeilor. 239. alius presbyter. 261.

Dius, presbyter Alexandrinus, martyr sub Diocletiano. 308.

Dius episcopus Hierosolymitanus. 211.

Docetae. 214.

Dolichianus, episcopus Hierosolymitanus. 176.

Domitius, ad quem scripfit Dionysius Alex. 260. 266.

Domninus, martyr sub Maximino. 328.

Domnus Caefareae Cappadociae episcopus. 263.

Domnus, Demetriani episcopi F. episcopus Antiochenus, 282. 284.

Donatistae innuuntur 473.

Dorotheus eunuchus, presbyter Antiochenus, hebraice peritus, quem faeras Scripturas in ecclefia interpretantem Eufebius audiuit. 284. Baphii apud Tyrum procurator. ibid. et

292. [imperatoris cubicularius 376. 381.] martyr. 296. 297.

Dofitheus, haereticus. 142. Dofitheani. ibid.

Dracilianus, praefectorum praetorio vicarius sub Coussantino. 500.

[P] Dulares, ab Arabibus cultus. 645.

Ebionaei, 99. 173. 218.

Eleutherus, diaconus. 142. deinde episcopus romanus. 125. 142. 153, 168. 170. 171. 189. Elias, martyr sub Maximino. 335.

Elpistus. 144.

Encratitarum haeresis. 149. seq.

Evvæ9æs, Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333. Sq.

Τα έν τω ένωχ μαθήματα. 287.

Vettius Epagathus, martyr. 155. fq.

[Ephres, episcop, Hierosolymorum. 144.]

Epillolae

900t

Digitized by

V.I. V. p. 72 7 73

Euange:

Digitized by

Epistolae imperatorum, Hadrigni ad Minucium Fundanum 122. 123. 148. Antohini Pie't ad Larillaeos, Theffalonicenfes, Athenienfes et omnes Graecos pro Christianis, 148. M. Antonini de legione fulminatrice 169. ad commune Afiae pro Christianis. 126. 189. Gallieni ad Dionysium et reliquos episcopos. 262. Aureliani contra Christianos 283. Diocletimi. 294. 296. 298. 318. 360. 364. Galerii Maximiani palinodia 345. 346. pro Christianis 315. 316. 437. Maximini contra Christianos 323. feq. 333. 350- 357. 365. Eiusdem ad civitatem Tyriorum 352. feg. ad Sabinum, prae-Fectum praetorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam Christianorum. 360. Iq. 363. Iq. 438. mentio et 352. Edictum Licinii contra Christianos 306. Confidmitini et Licinii pro Christianis 388. leq. 369. 362. 367. 370. 388. leq. Conflantini et Licinii edicta contra Maximinum 366. Conflantini pro Christianis post victum Licinium 399. ad Anulinum de bonis ecclesiarum restituendis. 390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexandrum, epífcopum Alexandrínum, et Arium, presb. per Hofium milla 473-478. ad populum Antiochensem 516. feq. ad Caecilianum, episcopum Carthag. 393. ad Chreffum, Syraculanorum episcopum 🗧 301. fg. ad ecclefias, ante fynodum Nicaenam 486. poft fynodum Nicaenam 491-494. ad Eufebium, Caelariensem episcopum 465. alia 518. tertia 543. quarta ad 1 eumdem de conficiendis factis codicibus, ibid. Lex de haereticis, 520. feq. aliae 453. seq. 455 - 463. 464. 482. seq. Epistola ad Macarium, Hierosolymorum episcopum. 499. 500. 501. ad eundem et reliquos episcopos Palaestinae. 509. seq. ad Miltiadem, epicopun vrbis Romae et Marcum. 301. ad Prouinciales Orientis [7] edictum ex graeco verfum latine 466-471. ad omnes Prouinciales de reflituendis bonis Christianorum. 455. feq. ad Saporem, regem Persarum. 530, seq. ad Theodown, Theodorum ex reliquos Antiochiae congregatos. 519. ad Synodum epilcoporum in vrbe Tyro, 546. 547. Constantini epistola ad Vrsum Rationalem Africae memoratur 393.

Sabini, praefecti praetorio sub Maximo, epistola ad praesides prouinciarum Orientis pro Chriftianis, ab Eusebio graece e latino versa. 347. seq.

Epistola Synodica concilii Antiocheni ad Dionysium, Romae, et Maximum, Alexandriae episcopum et reliquos episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii Gallicani. 191. Martyrum Lugdunensium ad Eleutherum, episcopum Romae. 168. Epistola fynodica ecclesiarum Osdroenas provinciae de celebratione paschae. 191. Episcoporum provinciae Palaestinae. 191. 194. Ecclesiarum Ponti. 191. Concilii Romani. 191. Epistola ecclesiae Smyrnacorum ad Philomelienses et reliquas ecclesias, de martyrio Polycarpi. 128–135. eorundem de martyrio Pionii, 136. Viennensis et Lugdunensis ecclesiae ad ecclesias Aliae et Phrygiae. 154–165. 166. 167. sq.

Epimachus, martyr. 239.

Eros, episcopus Antiochenus, 141.

Esdras, librorum propheticorum Artaxerxis tempore reftitutor. 174. Effeci. 143.

B b b s

INDEX SCRIPTÓRUM

Galenus

Digitized by GOOG

Evangelium fecundum Hebraeos. 97. 113. 143. [184-] ab Ebionaeis folum receptum. 99. Syriacum 143. dia reoraeav Tatiani 150. Vide et Matthiae, Pauli, Petri.

Euarestus, Romae episcopus, 106, 115. 190.

Eubulus, Manganacensis, martyr sub Maximino. 341.

Euclidis geometria. 197.

Euelpis, laicus, in ecclesia Larandensi concionatur. 222.

Eumenes, episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Cronion Eunus, martyr. 238.

Euodius', episcopus primus Antiochiae. 91. post Petrum. 106.

[P] Euphranor, ad quem scripsit et cui librum de tentationibus dicauit Dionysius, Alexandrinus. 277.

Euphronius, presbyter. 519.

Eupolemus, iudaous 215.

Euporus, ad quem scripfit Dionysius, Alexandrinus. 277.

Eulebius, diaconus, 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. postea episcopus Laodicenus. 261. 284.

Eusebius, Caesareensis, vsus bibliotheca Aeliae vrbis ab Alexandro, episcopo, instructa, 222. 284. et bibliotheca Pamphili, cuius indicem inferuit libris de Pamphili vita. 231. Euset. et bibliotheca Pamphili, cuius indicem inferuit libris de Pamphili vita. 231. Euset. sevence accordent de Demonstratione euangelica. 10. Eclogarum Propheti. carum libri, ibid. Orationes. 405. 542. 550. De martyribus Palaeslinae. 308. d. Antiquiorum martyrum passiones. 135. 136. vbi de Pionio, et 153. 169. 189. Apologia pro Origene ab Eusebio et Pamphilo communi studio elaborata. 232. Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili, libri tres 231. 288. 308. 336. isoenoaµer de vaj aurol en tar vorcueros. 301. Antiochenum episcopatum repudiat. 516. 518.

Eutychianus, episcopus Romae. 284.

Eutychius, qui interfuit Synodo Antiochenae contra Paulum Samolatenum. 279. Fabianus, episcopus Rom, 229. martyr. 234.

Fabius, epilcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.

Fadus, Dados, procurator Iudaeae. 49.

Faustinus, confessor sub Valeriano. 261.

Faustus 236. 260. idem forte Faustus, diaconus et confessor sub Valeriano. 257. 258. 261. Faustus presbyter Alex. martyr sub Diocletiano 308.

Felix, episcopus Rom. 283. 284.

Festus, procurator Iudaeae. 61.

Firmilianus, Caesareae Cappadociae episcopus. 228. 247. 251. 252. 263. 278. 279. 280. Firmilianus, praeses Palaestinae. (a. C. 308.) 330. 341, 337. 333. eius supplisium 342.

Flauianus, praeses Palaestinae. 318.

Flauius, ad quem scripfit Dionysius Alex. 266.

Florinus, presbyter Rom. haereticus. 178. 187. 188.

[P] Florus, procurator Iudaeae, 68.

Aem ilius Frontinus, Afiae Pro-COS. 185.

Ad Minucium Fundanum Asiae Pro COS. rescriptum Hadriani, 122. seq. 148.

Vol. V. p 75 76

IN EUSEBII HISTORIA ECCLES.

Lib. V. c. I. 381

Digitized by GOOGLE

Galenus 197. Galilaci. 17. 143. Gallieni, imp. rescripta pro Christianis. 262. Georgins, presbyter. 519. Germanicus, martyr. 129. Germanio episcopus Hierosol. 211. Germanus, episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex. 257. 260. Germanus, martyr sub Maximino 333. Gordius episc. Hierosol. 211. Gorgonius, procurator prouinciae sub ethnico Imp. Christianus. 292. martyr sub Diocletiano 297. Gortheus, haereticus Iudaeus, a quo Gortheni. 142. Serenius Granianus, ProCOS. Vide Serenius. Gratus, Afiae ProCOS. 190. Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis discipulus, ecclesiae in Ponto epile. 230. 263. 278. Hadriani, imp. edictum Iudaeos vetans Hierofolymam reverti. 118. referiptum ad Minucium Fundanum. 122. leg. 148. Hegefippus 87. 88. 89. feq. 103. 104. 105. 121. feq. 125. 141. videtur a Iudaeis ad Chriflianos accessive 143. quinque libris traditiones apostolicas un proprio de libris 121. vbi 🗧 locus ex illo opere: et plura 143. 143. έν τω πέμπτω υπομνήματι 63 — 65. Helcesaitarum haeresis simul nata, simul exstincta 232. Helena, Adiabenorum regina. 49. 50. [eius sepulcrum iuxta vrbem Hierosolyma 61.] Helena Augusta, Constantini M. mater. 504. 505. 506. Helena, Simonis, magi. 50. Helenus, Tarfi episcopus 247. 251. 252. 278. 279. Heliodorus, Laodiceae episcopus 251. Hemerobaptistae. 143. Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi, martyris, frater, episcopus Alex. Origenis discipulus 204. 228. 239. 232. 253. 254. Heraclides procurator praediorum Imp. Conftantini 393. Heraclides, martyr, Origenis discipulus. 206. [P] Ad Heracliti, philosophi, dichum mavra gei meraus dinne adluditur 613. Hezacliti, Christiani Scriptoris, els ror Anozohov 195. Herais, catechumens, martyrium perpella. 206. Hermae paftor 72. 97. 173. Hermogenes haereticus 146. Hermon, episcopus Hierosol. 289. Hermophilus (ex Artemonis haerefi) facrarum feripturarum corruptor. 198. Hero, Origenis-discipulus, martyr. 206. alius Acgyptius 239. Hero, Antiochenus episcopus. 208. 141. Herodès Magnus 18. 19. 24. lupior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134. Helschius, Acgyptine epife, martyr fub Diocletiano 308. Hieracas, Aegyptius epifc. ad quem scriptit Dionysius, Alex. 266. Bbb 3 Hierax

Hierax, qui intersuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum 279. Hippolytus, episcopus 222 248. eius liber de Pascha et alia scripta 223. seq.

Hiltorici non Chrittiani, οί αποθεν το καθ ήμασε λόγη συγγητφο. 89. 116, 154, 169. ίδιός τις αυτών συγγεαφεύς. 208.

Homerus 319, 608.

Beenov ab Holio millum ad Caecilianum, Carthag. epiloopum. 393.

Holius, epilopus Cordubensis. 393. 487.

Hyginus, episcopus Romae. 123. 124. 125. 171. 193.

Hymenaeus, Hierololymorum epilcopus. 263. 278. 279. 289. Hyrcanus. 19.

Iacobi episiola 66. 97. Iacobus Iusius, episcopus Hierofol. 38. seq. 63. 74. (vbi et de alteret Iacobo) 86. 117. 142. Eius cathedra 265. sq.

Ignatius, Antiochenfis episcopus. 91, 173. Eius martyrium et epistolae. 106. sq. 110. locus ex epistola ad Rom. 107. ad Smyrnacos. 108. Epistolarum, ad se missarum, meminit Po-

lycarpus, easque vna cum aliis, quas potuit inuenire, ad Philippenses misit 109,

Incerti auctoris aduersus Cataphrygas lib. I. 189. II. 181. III. 182,

Incerti auctoris contra Artemonis haerefin. 195.

Ingenuus, Tyyins, Sub Decio mattyr. 240.

 Ioannes, apostolus. 90. 91. fq. cum Cerintho noluit eodem vti balneo. 100. 128. bene graece fcripiit. 276. Eius euangelium. [P] 94. fq. 172. 216. 226. 227. Epistola prima. 274. 275. fecunda et tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypsis. 96. 97. 146. 172. fq. 186. 227.
 255. 271. 272. 273. forte Ioannis, presbyteri, 111. 273. fq. 275. dictio ex exessions etc. Aprileson. 276. Acta Apocrypha. 97. [relegatur 109. redit et ecclesias Asiae gubernat 113.] fepulcrum. 102. fq. 191. [lacerdotal. laminam gestat. 213.]

Ioannes, presbyter, vir apostolicus. 111. vtriusque Ioannis sepulchrum Ephesi. 111. 275, eius magademes a Papia laudatae 112.

Ioannes, episcopus Hierosol. 117.

Ioannes, lector, memoria excellenti, martyr sub Maximino. 343. sq. Iosephus Barlabas, vir apostolicus. 112.

Flauius Iofephus 287, 215. Eius laus et scripta. 84. sq. Historia. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis studium. 49. Antiquitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. vbi testimonium de Christo, et 43. sq. XIX. 47. sq. 49. XX. 60. sq. 65. ex antiquitatum epilogo (sue de vita sua) 86. De bello Iudaico lib. II. 18. 25. sq. 45. 61. V. 76. sq. VI. 78 - 80. 82 - 84. contra Apionem, lib. I. 85.

Iofephus, episcopus Hierosol. 117.

Irenaeus. 142, 143, 215. Presbyter Lugdunenfis 168. epifcopus. 170. ecclefiarum Galliae praecipuus 191. auditor Polycarpi. 170. 180. pacis fludiolus 191. Eius libri quinque aduersus haerestes. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. fq. 170 172. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epistola ad Florinum de monarchia. 187. 188. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdonde. 177; Epiftola Synodica ad Victorem, episcopum trbs Romae. 192. 193. Alia eius scripta. 187. 1 194. Christum Deum et hominem constitetur. 196. Istory fue Decio 240.

Digitized by

00г

Vol. V. p 77 778

IN EUSEBIL HISTORIA ECCLES

Lib. V. c. I. 383

Ilidorus, Aegyptius martyr. 233. fub eodem.

Iudas, Galilaeus. 17. 18.

Iudáe, apostoli, epistola 66. 97. 214. 215.

Iudas scriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.

Iudas, episcopus Hierofol. 118.

Iudaeorum [fata 20.] in Christianos odium et maledicia. 140. septem haereses. 64. 142. Iudaicae deurepsigeis. 143.

Iuliana, a qua Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

[V] Iulianus, episcopus Alex. 174. 190. 202. alii duo episcopi Hierofol. 176.

Iulianus, Apameenfis episcopus. 182.

Iulianus, martyr. 238, alius Cappadox sub Maximino. 340. sq.

Aelius Publius Iulius, Deuelti, coloniae Thraciae, episcopus. 187.

 Iustinus. 98. 105: 173. affertor Divinitatis Christi, 196. eius scripta. 139. sq. γeάψας κατά Μαερίωνος σύγγεαμμα. 125. 144. adversus omnes haeres, 125. priore Apologetico 50.
 122. 125. 126. 136. 137. sq. secundo Apologetico 122. 123, 125. 126. 136. 137 — 139. dialogo adversus Tryphonem, 140.

Iustus, episcopus Alexandrinus. 117.

Influs Barlabas, vir apostolicus. 112.

[lustus episcopus Hierofol. 120. 144.]

Influs Tiberiensis, historicus, 86.

Lacobus Iustus, episcopus Hierosol. Vide supra, in Iacobus. Alius Iustus, Iudaeus, Hierosol. episcopus. 196. 117. alius Iunior., itidem episcopus Hierosol. 117.

Laetus, praefectus Aegypti, 447.

Latronianus, conrector Siciliae. 202.

Leonides, Origenis pater, martyr. 201.

Leui, episcopus Hierofol. 117.

Libri Veteris Teft. 149. 225. Noui. 97.

Liber, quem coelo delapsum iactabant Helcesaitae. 134.

Licinii edicta contra Christianos. 434. sq. Vide et supra epistolae. Eiusdem oratio 446. 451. Linus, Romae episcopus. 71. 74. 87. 91. 170.

Longinus, philosophus. 220.

Lucae evangelium Paulo, apostolo, probatum. 73. 226. Lucas Pauli evangelium litteris mandauit. 172. traditur a quibusdam graece vertisse epistolam ad Hebraeos. 110, 215. 227.

Lucianus, Antiochenus presbyter, [393.] martyr sub Maximino. 307. Eius oratio apologetica, dicta Nicomediae praesente imperatore. 307. 351. De Luciano epistolam ad Diopusium Romanum (single Dionustus Alexandrinus ass

nyfium, Romanum, scripsit Dionysius, Alexandrinus. 255. 🕳

Lucius, martyr. 139.

Lucius, episcopus Romae 250. sq.

Lucius, qui in Synodo Antiochena Paulum Samosatenum condemnauit. 279.

[P] Lucius, presbyter. 261.

Lucuas, Iudaeorum dux. 116.

Lupus, Aegypti praesectus. 115.

Digitized by GOOGLE

384 Lib. V. c. I.

Vol. V. p. 79 2 80

Maximus.

Digitized by GOOGLE

Lusius Quietus, dux exercitus romani. 116. Macar, martyr. 239.

Τα Μακκαβαϊκά Σαεβήθ Σαεβανέ έλ. 229.

Macrianus. 270. Eni Tur Kagons hoyar TE Basintas catholicus fine rationalis imperatoris.

256. Hic ibidem dicitur de Xiouráyayos rov an' Alyúnte práyar, quod instar magorum Aegypti, Moysi resistentium, praestigias superstitiosas Valeriano sualit.

Malchionis, Jophillieze scholae apud Antiochenos przesecti er presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278. 279.

Malchus, martyr sub Valeriano. 261.

Manes, haereticus. 283.

Manichaei. 284.

Marcella, martyrium paffa, vna cum filia, Potamiaena. 287.

Marcellus, confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis 257.

Marcellinus epifcopus Rom. 284.

Marcianus, S. Irenaei frater. 104.

Marcianus, haereticus, Doceta 213. 214.

Marcion, Ponticus, haereticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177. 224.

Marcionistae. 143. eorum diffidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures martyres habere se iactabant. 182. Mulier ex illa secta, martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius, episce-

pus lub Maximino. 335.

Marcius Turbo, dux exercitus romani 116.

Marcus, episcopus primus Alexandrinus. 66. Eius enangelium 95. 96. a Petro, apostolo, probatum. 53, 216. Marcus, Petri interpres. 95. 96. 112, seq. 172.

Marcus, episcopus Alexandrinus, iunior. 125.

Marcus, Hierosolymorum episcopus. 119, 176.

Marcus, ad quem Constantini M. epistola. 391.

Marcus, haereticus. 124.

Maria, Christi mater, 23. 24. alia Maria, 79. 80.

[] Marinus martyr. 263.

Marinus, Tyri episcopus. 251. alius 391.

Masbothaei, iudaica haerefis. 142. 143.

Maternus. 391.

Matthaeus. 226. eius evangelium 95. seq. 113. 179. 175.

Matthias, apoftolus 30. 31. 38. Euangelium ei suppolitum. 97.

Matthias, episcopus Hierosolymitanus, 117.

Maturus, martyr. 157. 161.

Maximilla, Montani prophetis. 178. 180. 122. 186. laqueo gulam fibi fregit. 181. Maximinus, episcopus Antiochenus. 146. 186, alius Hierofolymitanus. 176.

Maximini, imp. edicta. Vide supra Epistolae.

Maximus Bostrensis episcopus, 278,

Maximi liber, vade malum, et quod materia creata a DEo fit. 195.

IN EUSEBII HIST. ECCLES.

Vol. V. p. 80781/

Lib. V. c. I. 385

Digitized by GOOG

Maximus, quem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. 258. qui in episcopatu Alexan. drino post Dionystum successit. 261. 278. 279. 289. Maximus, presbyter Romanus, confessor sub Decio. 242. Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334. Mazabanes, epifcopus Hierofol. 234. 251. 263. Melcatharus a Phoeniciis cultus. 645. Meletius, ponticarum ecclesiarum episcopus. 289. Vir in omni genere doctissimus, propter eloquentiam vero Mel Atticum, µέλι της Artiking dictus. Eusebio per septennium notus id. Meletiani, 472. Melito 141. 215. Sardianus episcopus. Eius Scripta. 146. seq. ex libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 147. 148. ex eius eclogis S. Scripturae ad Onefimum. 148. sq. CHristum DEum et hominem confitetur, 196. Melito Evnuchus. 191. Menander, haereticus. 98. 118. µeravderavisai: 142. Mercuria, martyrium paffa. 239. Meruzanes, episcopus Armeniorum, 247. Metras, martyr. 237. Metrodorus, Marcionis sectae presbyter, martyr. 135. [P] Miltiades, Montanista 179. Vide supra, Alcibiades. Miltiades Montanistarum aduersarii liber, quod non deceat prophetam in ecstesi loqui. 183. alia eius scripta. 184. adsertor diuinitatis CHristi 106. Ad Miltiadem, episcopum vrbis Romae, et Marcum, Constantini M. epistola. 391. Moderatus, pythagoricus. 229. Modestus, scriptor, 141. contra Marcionem. 146. Montanus, haereticus, 149. 168. 180. 183. 184. laqueo gulam fibi fregit. 181. [eius fordes et auaritia. 234.] Montaniftae plures se iactabant habere martyres. 182. Moplus a Cilicibus cultus, 645. Moles, presbyter Rom. martyr fub Decio. 245. Mufacus, scriptor Iudaeus, post Philonem ac Iosephum landatus 287. Mulanus, scriptor, 141. contra Encratitas. 149. Mylteria gentium.: 621. Narciss, episcopus Hierofol. 176. 190. 194. 210. 211. 212. Narciflus, ad quem Constantini M. epistola. 519. Natalis, confessor, Theodotianorum episcopus. 196. sq. Nemelion, Acgyptius, martyr. 240. Neon, epilcopus Larandensis 222. Nepos, episcopus Acgyptius, Chiliafini adsertor, a Dionysto Alex, confutatus, 270, eius έλεγχος 'Αλληγοεισών.271. Pfalmi. ibid. Nicaena Synodus. 486, Iq. · Vol. VII. Nicetes,

Vol. V. p. 81785

Nicetes, Herodis, irenarchae pater. 131. 134. Nicolaitae. 101. Nicolai dictum: อาร παga Xga Day Ty oagal dei. ibid. Nicomachus, Iconii episcopus. 278. 279. Nicomachus, pythagoreus. 220.

Nilus, Aegyptius episcopus et martyr sub Diocletiano. 308. 343.

Nouature, (rectius Nouatianus,) ecclesiae Rom. presbyter. 241. fq.

Nouati oxio µa. 248. vew recomoina, 251.

Numenius, philolophus. 220. Obandes ab Arabibus cultus. 645.

Olympiadum scriptores. 46,

Onesimus, Ephesiorum episcopus. 107.

Onefimus, ad quem excerpta f. Eclogas S. Scripturae fcripfit Melito. 148.

[P] Oraculum de Domino terrarum, ex Iudaeorum finibus prodituro. 84.

Oraculum duplex Apostolis rédditum de ipsorum Hierosolymis commoratione 75. 186. Oracula Iouis Philii, 349. quibus deceptus Maximinus. 363.

Oratio panegyrica ad Paulinum, Tyri epife. dicta. 371 — 388. de aedificatis et reflauratis templis post restitutam Christianis pacem.

De Origene. 201. fq. 208. fq. 216. fq. 218. fq. 234. fq. vendit λόγων αρχαίων συγγράμματα. 205. philosophos veteres illustrauit 219. presbyter 209. 224. eius auditores 263. [mors 321.]

Hexapla, 217. Tetrapla. 217. epistola ad Leonidem, patrem, qua eum/ad martyrium sustinen-

Augustam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.

Eiusdem tom. III. expositionum in Genefin 71. tom. IX. 225,

Expositio primi Pfalmi 225, 226, Homilia in Pfalm. LXXXII. 233.

Tom. I. expositionum in Matthaeum 226.

Tom. V. expositionum in enangesium Ioannis. 206. Tom. XXI. 229. Homiliae in epistolam ad Hebraeos. 227.

Libri de principiis. 225. de refutrectione libri duo. 225. 5eupareis decem. 225. liber

de martyrio ad Ambrofium et Protoctetum. 228. epistolae variae 235. 239. vltra centum 233, ad Africanum de Susanna. 230. Acta in Synodo contra Beryllum. 232. in Synodo contra Arabes Pfycho. pannychitas. 233. ad Fabianum, episc. Rom. et alios episcopos de recta fidei suae ratione. 233. pleniorem indicem scriptorum Origenis dederat in vita Pamphili 231. Ad Origenem scriptit librum de martyrio Dionysius Alex. 247.

Orpheus. 650.

Zoticus Otrenus. vide Zoticus.

Pachymius, Aegyptius, 254. episcopus martyr sub Diocletiano, 308.

Palma episcopus Amastrianorum. 144. 191.

Pamphilus, Cachereenfis presbyter. 298. feq. martyr fub Maximino [P] ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. vna cum Eufebio Apologetieum Origenis compoluit. 232.

Pantaenus ex stoico philosopho praesectus scholae christianae Alexandrinae 175. 208. 214 216, 221. Papias,

Papias, Hierapolitanus episcopus 53. 106. Eius quinque libri Loylav Rugianar Egynoreas. 110. Ex procemio librorum ipsus 121. alter locus e libris Papiae. 112. Cooles surves rov

78v. ibid.

Papyrius. 191.

Papulus, martyr. 136.

Patermuthius, mariyr fub Maximino. 343.

Patricius, Vicarius praefectorum. 393.

Paulinus, laicus, concionatur Iconii. 222.

Paulinus, cui librum X. historiae dedicat Eusebius 269. Tyriorum episcopus 971. Idem innuitur 376. c. d. 385. [pulcerrimam ecclesiam aedificauit in vrbe Tyro 465.]

Paulus, Antiochenus, vir disertus, sed haereticus, qui Alexandriae docuit Origenis tempore. 203. Pauli, apostoli, Actus Apocryphi. 72. 97. Epistolae. 226. rejectae ab Ebionitis 99. Helcesaitis

234. Episiola ad Hebraeos 72. 110. 194. 215. seq. 223. 227. locus ex illa Paulo tribuitur a Dionysio Alex. 237. Paulus ante Petrum nominatus 265. guamquam in latino inverfus ordo confpicitur.

Paulus, Iannitenfis, martyr fub Maximino. 336.

Paulus, Samosatenus, 195. 284. episcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. sq. et de. positus. 282. Ducenarius, quam episcopus vocari maluit. 280. Enisedas abayiránas

nej υπαγορεύων αμα βαδίζων δημοσία και δοςυΦος μενος. ibid. Eius Pfalmi. 281. Alius Paulus, qui Samotatenum condemnauit in concilio Antiocheno. 279.

Seruilius Paulus, Afiae ProCOS, 147.

Alius Paulus 236. 260. Alius Paulus, martyr, 330. 331. Icq. vbi piae eius ante mortem preces. Paulis, Aegyptius martyr (a. C. 304.) 321.

Peleus, Aegyptius episcopus, martyr sub Diocletiano. 308. 343.

Perennis ludex. 189.

Petri, apostoli, epistola secunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 73. [?] Euangelium 72. 97. 213. Praedicatio 72. Revelatio sive Apocalypus 72. 97. 215. Vxor, passa martyrium. 102.

Petri et Pauli Martyrium. 71. sepulchrum Romae 67. sq.

Petri et Apionis dia hoyos Clementi Rom. suppositi 110.

Petrus, Alexandrinus episcopus 289 et martyr. 290. 308. 351.

Petrus Asceta, 'Autrapos dictus, ex vico Anea in agro Eleutheropolitano, Martyr sub Maximino. 335.

Petrus, imp. Diocletiani cubicularius, martyr. 297.

Alius Petrus 236, 260, 261.

Pharifaei. 143.

Phileas, episcopus Thmuitanus, martyr sub Diocletiano. 301. 308. in philosophia et externis literis dochissimus. 302. Epistola ad fratres Thmuitas 302-304.

Philemon, quem oupmeer Bureeov vocat Dionyfius, Alex. 252. presbyter Romanus. 253. Philetus, episcopus Antiochenus. 223 224.

Philippi, apostoli filiatumque eius sepulèrum. 102. 103. de eius filiabus. 109. 112. 183. 191. vbi et de Philippo, defuncto Hierapoli.

Philippus, afiarcha. 132.

Ccc 2

Philip-

Digitized by GOOQI

Philippus 141. Gortynensis in Creta episcopus. 144. Eius contra Marcionem. 146. Philippus, episcopus Hierosolymitanus. 117.

De Philippo, imperatore, xarexes Noyos, quod Christianus fieri cupiens, ab episcopo iusius fuit, prius poenitentiam agere, idque fecit. 232.

Philo, Iudaeus. 43. 215. 287. Petro, apostolo, familiaris. 53. Eius scripta. 58. rainara saiov Isdaious ouplaivra libris quinque. 43. Legatio ad Caium, imp. 44. seq. Liber de virtutibus 45. de vita contemplatiua, 54 – 57.

Philoromus, procurator Alexandrinus, martyr sub Diocletiano. 301.

Picentius (*Neukerios*) ter sub Maximino consul, et persequutor Christianorum. Eius supplicium 366.

Pierins, presbyter Alexandrinus, 289. Concionibus ecclefiasticis laudatissimus. id. Pilatus 27. 40. 46. Eius acta supra, Acta.

Pinytus, Gnoffiorum in Creta episcopus. 141. Eius epistola ad Dionysium, Corinthium. 144. [I] Pionins, martyr. 135. seq.

Pius, episcopus Romanus. 129. 171. 193.

Plato 220. ou Qeoveratos. 590. 577.

Plinii ad Traianum epistola de Christianis. 105.

Plutarchus, martyr, auditor Origenis. 204. 260.

Poetarum fabulae 578.

Polybius, Trallianorum episcopus. 107.

Polycarpus 100. 127. leq. 188. episcopus Smyrnaeus, 106. 107. 134. 191. cum Iolianne, apostolo, familiariter versatus. 193. cum Auiceto, Romae episcopo. ibid. Eius epistola ad Philippenses 198. 128. plures epistolae. 188. Martyrium 128 — 135. Preces. 133.

Polycrates, Ephefiorum episcopus 190. Epistola eius ad Victorem, episcopum Romae. 109. 191.

Pontianus, episcopus Romanus. 224. 229.

Ponticus, martyr, frater Blandinae, 164.

Porphyrius, Pamphili famulus, martyr sub Maximino. 339. 340.

Porphyrii, philosophi in Sicilia celebris, libri tres aduersus Christianos. 219. seq.

Potamiaena, martyrio clara. 207. feq.

Pothinus, Lugdunensis episc. et martyr. 159. seq. 170.

Potitus, Marcionița, 177.

Primus Alexander epilcopus 115. 117. alius Corinthiorum, 142. Prisca 184.

Priscilla, Montani prophetis. 178. 180. 187.

Priscus, Iustini, martyris, pater. 126.

Priscus, martyr sub Valeriano, 261.

Probus, martyr sub Maximino. 335:

Procopius, Caesareensis episcopus, martyr sub Diocletiano. 318.

Proculus, qui interfuit concilio Antiocheno contra Paulum Samolatenum. 279. Prophetae et facerdotes fimulacri Maximini. 367.

Protoctetus, Presbyter Caesareensis, cui librum de Martyrio dicauit Origenes. 228.

Prote-

Digitized by

л(

Vol. V. p. 85-87 IN EUSEBII HISTORIA ECCLES. Lib.V. c. J. 389 Protogenes, qui interfuit concilio Antiocheno contra Paulum Samolatenum. 279. Proverbium olos o Noyos, rolos & reonos. 205. Boe utyers ouxos. 311. Plalmi Therapentarum Philonis. 35. 57. Yar Juoi xay adau ader Quir 196. 271. 281. 349. 371. Plalmi Pauli Samolateni. 281. Ftolemaeus, martyr, 138. alius sub Decio. 240. Ptolemaeus Lagi. 173. 174. Publius, episcopus Atheniensis et martyr. 143. ·Pythagoras Mosen imitatus. 590. Pythagoreorum filentium quinquenne imitatus Basilides 120. Pythii Apollinis oracula 467. 468. 627. Vide fupra Oracula. Quadranus. 109. Publii in episcopatu Atheniensi successor, 143. Propheta 183. Eins apologeticon pro Christianis, ad imp. Hadrianum. 116. Lusius Quietus. Vide supra, Lusius. Quinta, martyrium passa. 237. Quintus, Phryx, temere se offerens martyrio, cui sustinendo erat impar, 129. Quirinius (Kuenvios), praeses Syriae. 18. Reticius, in Gallia episc. 391. 392. a. Rhodonis liber ad Callistonem, Marcioni oppolitus. 177. Commentarii in Hexaëmerop. 178. ad Tatiani, praeceptoris sui, quaestiones respondere voluit, ibid. varios libros scriplit, 177. Romanus, Caefareensis diaconus et exorcista, martyr Antiochiae (a. C. 303.) sub Diocletiano 320. De hoc etiam Eulebius lib. 2. de refurrectione, tom. I. Opp. Sirmondi p. 66. leq. Romulus, subdiaconus Diospolitanus, martyr (a. C. 304.) 321. H xara Puozov magomia. 213. Ecclefia in Rhoffo, Syrine oppido. Rufus, martyr. 108. [Rufus, praefectus, Iudaeos trucidavit permultos 144.] Of rate SaBethiov alertinol. 252. Dionysii, Alex. contra Sabellium epistolae. 277. Sabinus, praefectus Aegypti. 235. 260. Alius, praefectus praetorio, sub Maximino, 347. 348. eius epistola. 347. Sacrorum librorum V. T. nomina hebraica et gracca. 235. feq. Sacri libri in foro exufii. 293. 379. edicto Diocletiani. 294. 318. Sadducaei. 143. Sagaris, episcopus, 191. martyr. 147. Salomonis prouerbia, σοΦία πανάgeros. 143. 149. Salomonis fapientia dicebatur liber prouerbiorum. 173. 194. 214. Samaritae, 143. [P] Sanctus, Zaryntos, diaconus Viennensis et martyr. 157. feq. 161. Berbari Saraceni. 241. Saturnilus, Antiochenus, heereticus. 119. 150. Saturniliani. 142. Seianus, Iudaeos acerbe persequutus. 44. Seleucus, martyr fub Maximino. 339. feq. Çcc3 -Serustus

Senatus Rom. decretum de Deo, non nisi quem iple probasset, recipiendo. 41. Seneca, episcopus Hierosolymitanus. 117.

Septuaginta interpretes. 173. seq. 217. aliae graecae librorum V. T. versiones. ibid.

Serapio, episcopus Antiochenus. 190. 212. Eius epistola ad Caricum et Ponticum, contra

Cataphrygas. 186. seq. liber de euangelio Petri et alia scripta. 213. Alius Serapio, martyr. 237.

Serapion lapsus. 246.

Serenii, Graniani, Afiae pro Cos. litterae ad Hadrianum de Christianis non temere occidendis. 122. 123.

Serenus, Origenis discipulus, martyr. 206. Alter eodem nomine. ibid.

Seruilius Paulus; Afiae proCos. 147.

Seuerus, haereticus. 150. Seueriani. 150.

Sexti liber de refurrectione. 195.

Sibylla Erythraea. 591. feq. 597. Eius Acrostichis. 592.

Sidonius, confessor sub Decio. 242.

[Siluanus. v. Syluanus.]

Simeon, Cleopae filius, episcopus Hierosol. 142. 87. 91. 106. 117. eius mattyrium. 103. seq. Simon, Magus. 39. seq. 50. (vbi inscriptio statuae, Simoni Deo sancto) seq. Eius discipu-

lus, Menander. 98. 119. Magicae illius praesligiae. 120.

Simoniani. 51. 142.

Iefu Siracidae liber. 214.

Socrates, philosophus. 576.

Socrates, episcopus Laodicenus. 284.

Sotas, Anchialensis episc. daemonium Priscillae eiicere voluit. 187.

Soter, episcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Eius epistola ad Corinthios. 145.

Stephanus, protomartyr. 38.

Stephanus, episcopus Laodicenus. 288.

[P] Stephanus, episcopus Romanus. 251. 252.

Syluanus, epifc. Emelenus, martyr fub Diocletiano. 308. 328. 351.

Syluanus, Gazae episcopus, martyr sub Maximino. 308. 328. 343.

Symmachi, Ebionaei, versio graeca sacrorum librorum. 217. alii eius commentarii. 218. Syneros, Marcionita. 177.

Synodi ob controuersiam de Paschate. 190. seg.

Synodus contra Arabes Pfychopannychitas. 233. Contra Beryllum 231. Contra Montanum. 181. Contra Nouatum. 242. ibid. Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De haereticis rebaptizandis. 254. In eaussa Caeliciani, 391. Synodus Antiochena, qua firmare quidam Nouati schisma conati sunt. 247. Alia contra Paulum Samosatenum. 277. contra eumdem alia. 278. Synodus Nicaena. 486. sci.

Έκ τë κατα Έβςαίες εὐαγγελίε και τε Συςιακέ nonnulla profert Hegelippus, 143. Tatianus, Encratitarum auctor. 194. 150. Eius adversus Gentes. 137. 151. 214. sq. το dia ressacew. 150. Quaestionum liber, quas resoluere instituit Rhodon, eius discipulus. 178.

Tatianus

IN EUSEBII HIST. ECCLES.

J000[(

Digitized by

Tatianus, adlertor divinitatis CHrisli. 196. Pauli, apostoli, epistolas elegantioribus verbis reddere adgressus. 151. πολύ τι πληθος συγγεαμματων, magnam multitudinem foriptorum reliquit. ibid. Telesphorus, episcopus Romanus. 118. 123. seq. Telesphorus, ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus, 277. Tertulliani legum Rom. periti 41. Apologeticus ad Senatum vrbis Romae. 169. graeče e la. tino verius. 41. 67. 90. 105. 169., 170. Thebutis haereticus. 142. Thecla iunior, martyrium paffa fub Maximino. 321, 327. Thelymidres episcopus Laodicenus. 247. 251. Themison 182. Montanista. 148. feg. episcopus. 141. Theochiftus, Caefarese Palaeftinae episcopus. 228. 248. 251. 263. Eius epistols ad Demetrium epifcopum Alexandrinum. 222. Theodorus, Aegyptius episcopus, martyr sub Diocletiano. 308. Theodorus, qui intersuit concilio Antiocheno contra Paulum Samolatenum. 279. Theodorus, laicus, Synnadae in Phrygia concionatur. 222. Theodofia, Tyria, passa martyrium sub Maximino. 328. [P] Theodotio, Ephefius, 173. 217. Theodorus, epilcopus Laodicenus, 288. medicae artis peritisfimus, ibid. Theodotus in Phrygia cum Montano et Alcibiade pro propheta habitus. 168. 181. Theodotus coriarius, haereticus. 196. Scripturas facras corrupit. 197. Theodotus argentarius, coriarii discipulus 169. Theodulus martyr fub Maximino. 340. Theonas epifcopus Alexandrinus. 289. Theophili, Antiocheni, 141. ad Avtolycum, et alia scripta. 145. fg. Theophilus, epilcopus, qui in concilio Antiocheno Paulum Samolatenum condemnauit. 279. Theophilus, Caefareae in Palaestina episcopus. 190. 194. Theophilus, miles, martyr fub Decio. 240. Theophrastus, philosophus. 197. Theotecnus, Caefareae Palaeslinae episcopus. 263. 278. 279. 288. Theotecnus, curator Antiochiae, 349. praeses provinciae sub Maximino. 367. Eius supplicium. ibid. Therapevtae Philonis. 54. 55. feq. 4). [Theudas, impostor. 59.] Thomas, apostolus. 33. 71. Eius euangelium apocryphum. 97. Thrasea, martyr. 186. Eumeniae episcopus. 191. Timaeus, episcopus Antiochenus. 284. Timolaus, Ponticus, martyr. 321. Timotheus, martyr, Gazae sub Diocletiano. 321. Timotheus, Pauli apost, discipulus, episcopus Ephesinus. 73. Timo-A) v. Montfaucon bibl. Coislin. p. 140. fin. bis p. 421. cod. fol. 149. Harl.

392 Lib. V. c. T. INDEX SCRIPTT, IN EUS. H. E.

Vol. V. p. 80200

Weither mension of the weither the

is an and so the survey of the second

" didi man

The report Winning and

Digitized by GOOGIC

1. Active to a second

Timotheus. 235. Dionyfii, Alexandrini episcopi, filius, 277. cui libros meei Quorsos pater inferipfit, ibid.

Titus, Cretae episcopus. 37.

Tobias, episcopus Hierosolymorum, 117.

Teasyinnes anones μείζον. 334. Marcius Turbo, vide Marcius.

Tyrannio, Tyri epifcopus, martyr fub Diocletiano. 307. 308.

Valens, epifcopus Hierofolymitanus. 176. Valens, diaconus Hierofol. martyr sub Maximino. 336.

Valentina, Caelareenfis, fub Maximino paffa martyrium. 331.

[P] Valentinus, haereticus Romae 124. 150. 187. Valentiniani. 142.

Valentini sectator per aliquod temporis Bardesanes. 151.

Valerius Gratus, Iudaeae procurator. 28.

Vates et poëta quidam ethnicus, imp. Decium ad perfeguntionem accendens, 236. Confer Io. Pearfonium Annalibus Cyprianicis, pag. 11. et Henr. Dodwellum diff. XI. Cyprianica, fect. 56.

Vettius Epagathus, martyr. 155. feq.

Victor, episcopus Romanus. 190. 191. 195. litterae de Paschate. 191. 192. non eadem cum Artemone fenfit. 196. in an all the sector of

Virgilius έξοχώτατος των κατά την Ίταλίαν ποιητών. 593. Ex ecloga eius quarta versus quidam graecis verlibus translati. 593 - 597.

Vlpianus, Tyrius, martyr. 325.

Vrbanus, confessor sub Decio. 242.

Vrbanus, episcopus Romae. 223. 224.

Services des and solutions allering Vrbanus, praefectus Palaestinae (a. C. 304.) 321. 324. 329. vbi de eius supplicio. Successorem Sales Magaza all and in encoder N. and the habuit Firmilianum. 330.

Afterius Vrbanus, Icriptor. 182.

Vrbicius Iudex. 138. 139.

Vrsus, rationalis Africae. 393. Xyslus, episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.

Xystus, alter itidem Romae episcopus. 252. 262. 277.

Zabdas, episcopus Hierofolymitanus. 289. Zaußdas.

Zacchaeus, episcopus Hierofol. 118.

Zacchaeus, episcopus, martyr fub Diocletiano. 319.

Zamolxis a Getis cultus. 645.

Zebinas, Eleutheropolitanus, martyr sub Maximino. 333.

Zebinus episcopus Antiochenus. 224. 229.

Zeno', martyr fub Decio. 240.

Zenobius, presbyter Sidonius, martyr fub Diocletiano. 307. feq. Medicus praestantifimus. 308.

Zephyrinus, episcopus Romae. 195. 196. 197. 261. 222. 223.

Lo bes et quit ai lort of all of the Zofimus

Vol. V. p. 90791

Zolimus, martyr. 108. Zoticus, Otrenus presbyter. 179. 186. Zoticus, epilcopus Comanensis. 182. [231.] 236.

5. Πεςὶ τῶν ἐν Παλαιτίνη μαςτυςησάντων, De martyribus Palasfinae, in perlequutione Diocletiani et Maximini ab a. C. 303. ad 310. paffis ') [P] liber, in editione graeca Rob. Stephani et graecolatina H. Valefi cum eius versione libro octauo historiae ecclesiaflicae subilicitur '): a Rufino et Musculo praetermiss, a Christophorsono pro parte libri octaui editus, et a Suffrido Petri scholiis illustratus. Hunc latine ex Valessi versione cum notis suis Theodoricus Ruinartus inferuit Actis martyrum ') selectis, pag. 330 — 352. Paris. 1689. 4. A Vincentio Marinerio translatus, fuit apud Io. Bollandum, vt ipse testatur praef. ad T. I. Act. Sanctorum Ianuarii pag. 45. b. Librum illum, tamquam ab opere hist. eccles. diuersum, promitit Eusevin VIII. 13. pag. 308. ois ye μην αυτος παgeyevoμην, τάτυς και τοῦς μεθ' ήμας γνωείμως δι' ἐτέξας ποιήσομαι γεαΦης.

6) Liber contra Hisroclem, Bithyniae ex vicario praesidem et postea Alexandriae ") -Iπαεχον, πεος τα ύπο Φιλοσεάτυ ες Απολλώνιον τον Τυανέα δια την 'Iegonλεϊ παεαληΦθείσαν αυτύ τε και τύ Χεισϋ σύγκεισην. Auctor et confiliarius Diocletiano ad faciendam persequutionem suit ille Hierocles, teste Lassantio c. 16. de mortibus persecutorum, et libros duos ad Chrissianos scripsit, vt idem refert lib. 5. cap. 2. Institutt. diuinar. (λόγυς Φιλαληθείς πεος τως χεισιανώς inscripsifie, colligas ex eodem atque Eusebio,) quibus inter alia ostendere voluit, Apollonium vel paria cum CHRISTO, vel etiam maiora fecisse"). Primus Eusebii librum, quem Photius Cod. XXXIX. ανασκευασικόν βιβλιδάειον πεος τως ύπες Απολλωνία το Τυανέως legonλέως λόγως vocat, graece edidit Aldue

 i) Vide Hanchium de scriptoribus Byz. pag. 118.
 et D. Christianum Kortholtum de persequutionibus vet. ecclesiae pag. 468. Δεκαετη χρόνον durasse illam persequutionem notat Eusetin Xpóvov durasse ilquum post octauum annum aliquantisper remissifiet.
 id. 16.

k) Item in Readingii edit. cum notis Valefii et variorum, tom. I. pag. 406. (qq vbi quoque Valefius ex cod. antiquiff. narrationem f. Paffionem S. Pracopii martyris; (de quo, primo in illa perfequutione martyre, egit Eulebius in cap. I.) qui paffus eft fub Fabiano iudice, 4. Non. Aug. euulgauit. Idem Valefius, quod in omnibus codd. deprehendit inferiptionem: Kui zuvra 15 rus arregeá-Qu is rũ iydóg róug cupuw, colligit, omnes illos codd ex vno codemque exemplari deferiptos fuific. Add. fupra de cod Medic. H. E. obferuata: et Fabr. B. Gr. vol. IX. p. 33. (q. Harl.

1) Actailla martyrum felecta recudit emendatius, nec fine infigni ab ipfo Ruinario acceffione et cum Pol. VII. auctoris vita, H. Wetfienius. Amftel. 1712. fol. viderunt etiam lucem gallice, Droueto et Malpertuio interpretibus, Paris. 1708. 8.

m) Valef. pag. 177. ad Eufeb. Epiphan. LXVIII. 1. De Hisrocle iuniore, cuius commentarius in aurea carmina exftat, aliisque eius nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. et de Philostrati opere lib. 4. cap. 24. §. 2. Fabr. supra vol. V. p. 541. et de editt. p. 545. Hasi.

n) Conf. Fabric. noftrum in Delectu argumeny tor. — proverit. christ. relig. p. 77. fq. — Codd, funt in bibl, Veneta Marciana. v. cat. codd. gr. p. 157. cod. CCCXLIII. — — in bibl. Medic. plut. 6. cod. XXII. 1. (Bandin, cat. codd. gr. I. p. 142.) — Neapol. in bibl. S. Seueriani. (Montfauc. bibl. bibliothecar. MSS. I. p. 235. C.) — — In bibl. Leiden/i, cod. manu Bonauenturae Vulcanii defertptus. (cat. bibl. illius p. 344. nr. 4.) — Parif. in bibl. publ. codd. CLXXIV. nr. 14. et CDLI. nr. 9. Harl.

Ddd

394 Lib. V. c. I. EUS. CONTRA HIEROCLEM ET MARCEL.

1.Vol.V. p. 91798

dus cum Philostrati Apollonio Venet. 1502. fol. et 1535. 8. latine vertit Zenobius Acciaielur, Florentinus, Ord. Praedicatorum, praemissa ad Laurentium Medicem episola, Venet. ap. Ald. 1502. et Paris. 1511. 8. Colon. 1532. 8. cum Philostrato de vita Apollonii, atque faepius inter Eusebii opera, iunctim latine edita, ad calcem librorum de euangelica demonstratione. Pessime a Florentino interprete versum esse hunc librum, notauit Pearsonius praef. ad Hieroclem. Graece et latine cum Acciaioli versione, et variis lect. e codice regis Galliae a Federieo Morello [1] adscriptis, prodiit inter Philostrati opera p. 433. Paris. 1608. fol. Deinde cum castigationibus, 'ex eodem regio codice ab Luca Holstenio adnotatis, qui etiam versionem locis quibusdam interpolauit, ad calcem librorum Eusebii de demonstratione, (non vt Caueus memoriae lapsu scriptit, cum libris de praeparatione) euangelica, Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. Denique cum noua versione notisque D. Godfridi Olearii, qui etiam librum in capita distinxit, et collatis Philostrati locis passim emendauit, Lips. 1709. fol. in luculenta illa Operum Philostrati editione.

Gallice vertit Ludovicus Coufinus Paris. 1684. 4. discours touchant les miracles attribuez à Apollonius de Tyane etc.

7. Kara Maexenne, Libri duo contra Marcellum, Ancyrse episcopum, eiusque σύγγετμμα °) longum decies mille prope versuum, quo Sabellianismum incantus propugnauerat, filiumque et patrem docuerat ovojaoi pèr dia Oogois Margos naj vis zennariforras, soia de naj unosase er orras, oppugnaueratque Afterium maxime Cappadocem, tum Eusebium rev µeyav, (Nicomediensem,) Paulinum, Tyri se deinde Antiochiae episcopum, Origenem, Narcissum, Neroniadis episcopum et alterum Eusebium, Caesareae Palaellinae. Damnauit Marcellum Synodus ex Ponto, Cappadocia, Afia, Phrygia, Birhynia, Thracia et vlterioribus regionibus congregata CPoli a. C. 336. et Eusebio, vt illum confutaret, in mandatis dedit, vt ipfe narrat extremo libri posterioris. Hos libros, antequam ederentur, lectos Turriano, primus e MS codice recenfuit et latina verfione ac notis illufrauit Rich. Montacutius, editos ad calcem librorum de demonstratione euangel. Parif. 1628. fol. Lipf. 1688. fol. MStum codicem habuit Thomas Galeus. Fabr., v. Catal. codd. Angl. et Hibern. II. pag. 186. nr. MMMMMDCCCLXXXVIII. et in codd. Bodlei. MMXL. bis et MMCCLXXVI. - in cod. Veneto D. Marci, CCCCXCVI. vterque liber contra Marcellum in cod. CMXLIX. nr. 1. hibl. publ. Parif., duo libri. - cl. Rettberg, rector fcholae Clausthal. edidit: in Eufebii contra Marcellum libros obferu. felectes, in Annal, li ter Helmft.m. Maio et Iun 1787. et leparatim Lipl. 1787. 8. - tum Marcelliana. Accedit Eunomii Ex Deois miseus emendatior. Edidit et animaduers, instruxit Christian Henr. Georg. Rettberg. Gottingae 1794 8. Marcelli

o) De hoc Marcelli libro, quo Afterium, fophifam, et Arianos impugnans in alterum extremum prolapfus et cum Sabellio vel Paulo Samofateno facere vifus eft, confer Socratem lib. I. cap. 36. Sozomemum II. 33. Tripartitam III. 9. et Nicephorum VIII. 55. Hift. Marcellus in Synodo CPol. depositus postea in Sardicensi a. C. 347. episcopatum recuperauit, professus fe non ita sentire, vi

ab Eufobio adcufatus fuerit. Socrates lib. I. cap. 36. et lib. II. cap. 20. et ex co Nicephorus aiunt, Marcellum ab Eufebio confutatum libris tribus. Idem numerus occurrittin tripartitas. Vidit igitur Socrates tantum libros tres de eccle/safica theologia, eidem Marcello oppofitos, e quibus nonnulla profert lib II cap. 21. Marcelli huius difcipulus fuit Photinus. [Conf. Iupra, vol. V. p. 747.]

Vol. V. P. 92 P94

EUS. DE LOCIS HEBR.

Marcelli vero fragm. apud Eusebium confuse' posita, nec diligenter conferuata, collegit, ordinauit, emendauit et explicuit, laudemque diligentiae tulit in ephemer. litterar. Gotting. 1794. nr. 203. Harl.

8. Пері тя́ Ехкдляенський Θεολογίας, τῶν προς Μάρκελλον ἐλέγχων βιβλία γ΄. De ecclefieftica theologia adueríus eundem Marcellum [V] confutationum libri 111. inferipti Flaccillo, Antiochiae ad Daphnen epifcopo, et ab eodem Montacutio cum superioribus duobus libris latina versione ac notis illustrati, et ad calcem Demonstrationis editi. Hos quinque libros adueríus Marcellum Labbeus putat innui ab Hieronymo in Catalogo cap. 81. et Suida, quando inter Eusebii scripta memorat libros quinque megi Θεοφανείας. "): Videtur enim hoc idem illi este quod Θεολογίας. Sed id tamquam incertum omitto, quum Hebed Iesu quoque in catalogo librorum chaldaicorum memoret Eusebii librum de orta diumo. Libros tres ecclesiasticae theologiae MSS. habuit Galeus, adscriptis etiam ex alio codice emendationibus. [Excerpta ex iis in Roesleri Bib, PP. T. V. p. 282. fq.]

9. Epifola de Fide Nichena ad Caefareenfes, quam feruarunt Gelafius Cyzicenas in Actis concilii Nicaeni II. 35. fq. p. 50. ⁹). epifolam cncyclicam adpellans, et Socrates lib. 1. cap. 8. pag. 23. feq. atque Theodoritus lib. I. hift. cap. 12. vnde repetunt Tripartita lib. II. cap. 11. et Nicephorus VIII, 22. Hoc eft απολογητικόν, eidem Gelafio memoratum lib. II. cap. 1. quod ad epifcoporum orthodoxorum κοινόν miffum adfirmat. Ex hac epifola nonnihil producit S. Athanafius epift. ad Africanos epifcopos Tom. I. p. 937: et ad calcem epift. de Synodi Nicaenae decretis. MStum occurrere in bibl. Vindobonenfi, notat Lambecius III. p. 86. ⁵). Verba, quae Theodoritus pag. 40. aliique habént, et Socrates pag. 27. atque Tripartita omittit, illa Caueus in Apologia aduerfus Io. Clericum pag. 89. contendit, cum Eufebii doctrina de aeterna filíi hypoftafi e diametro pugnare, adeoque non effe Eufebii, fed Ariani cuiusdam fraude inferta, quod etiam adfirmauerat in diff. pro Eufebio pag. 47. edit. Geneu.

10. Пері тої топлиої доцогов is rỹ Seia yea Qỹ, de locis hebraicis, de quo libro non repetam, quae dixi lib. IV. cap. 2. §. 13. [vol. IV. pag. 620. fq.] et cap. 37. §. 1. [vol. VI. pag. 200.] tantum addam, in catalogo MSS. Ifaaci Vossii num. 10. memorari Eusebium de locis facris cum expositione Hieronymi, et copiosis Petri Bertii commentariis, hactenus ineditis. Infcripsit hunc libellum Eusebius Paulino, Tyri episcopo, quem iegos Oeis div-Sewnov vocat, eidem nempe, cui decimum historiae ecclesiasticae librum confectauit. Coterum et Hieronymus, cuius adhuc exstat latina interpretatio, saepius etiam in Operibus eius edita, meminit alterius versionis, sed imperitae et parum latinae, quam ante ipsum [P] nescio quis componere ausus fuerat. MS. habuit Eusebii libellum et Hieronymi verfionem Tho. Galeus '). Memoratur etiam in catalogo MSS. Angliae tom. II. pag. 247. in D d d 2

p) Conf. ad feet. 26. init. Harl.

q) f. pag. 179. prouti Lambec. citauit, loco mox memorando. Harl.

r) Siue pag 232. fec. edit. Kollarii Exflat quoque illa epiftola in cod. XLV, Coislin. qui continet ope-

ra Athanafii, teste *Montfauc*. Bibl. Coisl. pag. 116. et in cod. CDLXXIV. nr. 10. bibl. publ. *Paris*. *Harl.*

s) Nr. MMMMMDCCCLXXXVIII. vol. II. cat. codd, Angliae p. 186, — Eft quoque in cod. CDLXIV. bibl.

396 Lib. V. c. L.

EUSEB. COMMENTEIN PSALMOS

Vol. V. P. 94295

aedibus Iacobaeis n. 850. Eufebius de locis hebraicis cum multis emendationibus. Et box Pearfonius praefat. erudita in LXX. Interpretes laudat codicem Bonfreriano meliorem. Praemiferat Eufebius huic libello topographiam terras Iudaeae et diffinitias tribuum fortes, ipfius quoque Hierufalem, templique in ea cum breuissima expositione picturam, vt ex Hieronymi praefatione conflat, fed illa iam pridem interciderunt. Nefcio, topographiamne illam intelligat Hebed Iefu, quando in catalogo librorum chaldaicorum pag. 18. memorat Eufebii librum de figura mundi.

11. Commentarios eruditissimos in Plalmos 150. scripfisse Eulebium nostrum, testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. et Suidas. Illos latine interpretatus fuit Eusebius Vercellenfis vt idem Hieron, auctor est epistola 89. ad Augustin, et cap. 96. Catalogi, atque contra Vigilantium, vbi docet haeretica, hoc est quae Arianam 1) haeresin sapere videbantur ab interprete praetermiffa. Citatur Eufebius in Pfalmos a Gelafio de duabus naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Pfalm. 88. et in Catenis editis ac MSS. in Pfalmos. Primus Eufebii uneuropara five Commentaria in Plalmos CXVIIII. ex tribus codicibus, Ferroniano, Seguieriano et Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atque editis in Pfalmos eruit et cum latina versione sua atque erudita praeliminari differtatione edidit Bernardus de Montfauton in noua collectione patrum, tomo I. Paril. 1706. fol. Latina versio Eusebii Vercellensis, et graeca ipsa in Psalmos posteriores 31. interciderunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum, Aquilae, Symmachi et Theodotionis. †) Citatur etiam Origenes in Plal. 119. pag. 723, et in Plal. 4. Afterius pag. 28. Eulebii Treporce, fiue UnoPégers argumenta breuia in Pfalmos ex codice vetufto Barberiniano edita fuerant in tomo VI. Bibliorum polyglotton Londinenf. pag. 137. feq. Argumenta in Pfalmos edita etiam a Grabio in praef, ad tomum tertium versionis graecae LXX. interpretum. Lond. 1709. Fragmentum in Plalmum 86. fuit apud Tho, Galeum. Etiam in catalogo MSS. bibl. mediceae video memorari Eufebium in Pfalmos. Praefatiunculas duas, alteram meet τε διαψάλματος, alteram υπόθεσιν es την ανακεφαλαίωσιν των ψαλμών memorat Lam. becius [1] III., pag. 24. et 29.") Commentarios illos feriptos ab Eulebio circa a. C. 337- notat Montfauconus in epistola de Therapeutis p. 151.

12. Ex-

bibl. publ. Parif. de quo v. Vallarfii praef. Bonfrerius graecum textum cum noua verfione primum praefixit commentariis fuis in Iofuam Iudices et Ruth. Parif. 1631. (apud Hamberger. 1659.) fol. in catal. bibl. Leid. pag. 41. — De edd. Clerici, Onomaficon vrbium et locorum S. S. feu liber de locis hebraicis graece primum ab Eufebio Caefar. deinde lat. foriptus ab Hieronymo etc. Amftelaed. 1707. fol. et meliore Vallarfii edit. Opp. Hieronymi, tom. III. part. I. cum notis eruditis, maximam partem criticis, v. ad Vol. IV. p 621. Clerici edit. cum illius et Bonfrerii notis repetita eft in Io. Steph. Menochii comment. S. Script. tom. II.

Adpend. p. 151. Venet. 1722. fol. et in Blafi Vgolini thefaur. antiqq facrarum. tom V. Venet. 1746. fol. — Conf. de illo Eufebii fibro Reland. Palaeft. lib. II. cap. 11. 12. et 14. Harl.

 †) Add. Lambec. III. de bibl. Caef. p. 74. H.
 t) Talceft, quod in verba Pfalmi CX. 1. Dixit dominus domino meo, affertur in Synodi feptimae fiue Nicaenae Act. 6. fect. 5. tom. III. Binii pag.
 662. quod in Montfauconi editione haud legitur.

u) În edit. Kollarii pag. 58. 199. in cod. XI. qui continet commentarium ampliffimum in totum Pfalterium et II. cantica Mofis Exod. c. 15. et Deuteron. cap. 32. et alia cantica vbi; Kollar. p. 59. in

Digitized by GOOgle

note

Vol. V. p. 95

'EUS. IN CANT. CANTICORUM

ro) Ex Commentariis in Canticum Canticorum fragmenta graece edidit Io. Meurfus; cum Polychronii, diaconi, ignynos et Mich. Pfelli équnyeix versibus scripta politicis. Ddd 3.

note observat, bina illa Eusebiana excerpta esse ex hoc codice a Corderio tom. I. expositionis patrum graecorum in Plalmos; plenius vero et diligentius ex cod. Alexandrino a Grabio in prolegom. tomi IV. V. T. ex versione Tar LXX et a Nic. Antonello in opere Athanafii de interpretat. fiue de titulis Pfalmorum, Romse 1746. — In eadem bibl. caefarea p. 64. et 67. in cod. XIV. et XV. funt Eusebiana in catena in Psalmos. --- Ibid, in cod. XIX. fecundum Lambec. III. p. 91. fq. post canosem Paschalem sequentur a fol. 203. hypotheses fiue argumenta omnium Pfalmorum totius Pfalterii fecundum Symmachum, Origenem, Eulebium Pamphili etc. ct a fol. 203. p. 2. narrante Lambecio, Eulebii Pamphili et alterius cuiusdam ano. nymi pracfatiuncula in Canticum Moyfis in Exodo. fed Kollarius in nota B. et C. refutat tam Oudinum quam Lambeeium. Oudinus in comm. de scriptor. ecclefisft. I. p. 314. hypotheles in hoc cod. XIX. easdem cum iis effe scripferat, quae in aliis codd. caefareis, lyidelicet inter theologicos CLXVII. CLXVIII. et CCCXXI. fub nomine Eusebii habentur. Sed Koll. snimaduertit, Plalmorum hypotheses, quas cod. XIX. habet, e diuersis reipfa collectas, vberiores, et longe diuerfas ab illis effe, quas Eusebii nomine inferiptas in collectione noua patrum, tom. I. p. 2. edidit Montfaucon, eas vero, quae in cod. CLXVII. antpigraphae, et cod. CCCXXI. fub Euschis nomine habentur, conuenire cum editis a Montfauconio, ac proinde diuerías omnino ab hypothefibus, cod. XIX. contentis: porro cod. CLXVIII. non hypotheses in Plalmos, vt Oudin. opinatus eft; fed in varia tan: V. quam N. T. cantica commentarium, ex Eusebio et aliorum scriptorum operibus depromtum conferuare. Contra Lambecium adnotat, praefatiunculam, quam anonymo tribuit Lamb. effe eius tam in V. quain N. T. cantica initium commentarii, qui integer exstat in cod. caefareo inter theologicos CLXVIII. fol. 392. pag. 3. Hie cod. deseribitur in tom, IV p. 395. cuius quidem inferiptio eft igunrein tur gour in dia Char out. Lez 9 ana rapa EvoeBis Erioxone Kairapeias. Enimvero Lambec. monet, id non de toto commentario effe intelligendum; sed tantum de iis expositionibus, quae cum ex ipfius Eusebii, tum ex scriptorum ecclesiafticor. ipfo antiquiorum operi-

bus desunta sunt; ez, quae in eodem commenta. rio ad auctores Euschio recentiores pertinent, post primam collectionem Eusebianam ab aliis pro lubi-Kollarius tamen nullam adiecit tu esse adiecta. animaduerfionem, quam in tom III. l. c. promifit. — Ibid. p. 393. in cod. CLXVII. exftant: Eusebii interpretatio diapfalmatis, et argumenta generalia atque specialia in omnes et singulos psalmos, et a fol. 265. p. 2. fragmenta Eujebii aliorumque scriptorum eccles. in commentario in varis V. et N. T. cantica facra. - Ibid. p. 458, in cod. CLXXXVIII. nr. 22. reperitur anonymi expositio Psalmi 103. ex Eusebio, Athanssio aliisque collecta — ib. p. 259. et 261. in cod. CXLVI. nr. 10. et 21. funt in ex ofitionibus in V. T. excerpta ex Eulebio, Cyrillo, alusque. - in icps. V. pag. 247. in cod. CCXLVI. nr. 15. Eufebii hyporhefis in diapfalma. — Pag. 595. in cod. CCCXXI. nr. 2. Pfalterium Dauidis cum Eusebii prolegomenis de diapfalmate et eiusdem argumentis fingulorum Pfalmorum. - Parif. in bibl. publ. in cod. CDLXIII. Euseb i commentar. in Plalmos. in cod. CXLVI. in catena in Pfalmos, nr. 8. excerpta de Pfalmis ex Eu/ebio Caefar. — in alia catena in. Pfalmos, in cod. CLXIII. nr. 1. Eufebii argumenta duo, et nr. 3. quaedam de Pfalmis ex Eusebio excerpta. - In cod. Mediceo, cuius meminit Fabricius, vel potius in duobus, n. cod. XV. plut. 5. preesertim in cod. III. plut. 6. cuius quidem exhibetur Bies fiz ino un nue es rus yaluis, eft potius catena patrum eccl. in his Eusebit, in Ffalmos: in posteriore est nr. IV. Eusebii in inscriptiones interpretatio quarumdam, compendii more defcripta; nr. V. VI. eiusdem hypotheses et argumenta in Pfalmos: nr. XII. Eufebii in Pfalmos: nr. XIV. oratio Manassis cum scholiis Eusebii et aliorum. v. Bandini I. paz. 35. sqq. et 87. sqq. qui observat, Corderii expositionem patrum grace. in Pfalmos ex vtroque codice posse emendari et vberrimo spicilegio augeri. - In bibl. Veneta D. Marci cod. XVII. Pfalterium cum ampliffima marginali Eufebii aliorumque patrum catena, (catal codd. gr. p. 19.) - Diuifio Pfalmorum in cod. XIX. regio Neapolit. - Eufebii hypothefis in catena patrian in Pfalmos in cod. Coistiniano XII. v. Montfauc. biblioth. Coislin. p. 58. - Eusebii comment

Digitized by GOOGLE

Lugd. Bat. 1617. 4. Totum quidem illum Commentarium, sub Eufebii nomine; ex codice bibl. Palatinae editum, Eulebii non esle, perspicuum est, in quo occurrunt fragmenta Athanafii p. 18.32. 29.51. Didymi pag. 19. Gregorii Nysseni pag. 11. 14. Philonis Carpathii pag. 13. leq. 32. 34. 39. 44. 52. feq. et Theophili (an Theophylasti) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. [p. 212. Kollar.] et Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138. Fabr. In cod. Baroce. CXXXII. Eusebii fragm. expositionis in cantica V. T. - - in cod. Bodlei. m. MMMXXIV. item in codd. CLXXIII. et CMXLVIII. bibl. publ. Parif. Eusebii comment. feu expositio in canticum canticorum. - Leidae inter codd. Bonau. Vulcanii, Eusebii in canticum canticorum commentarius, collectus ex Philone, Gregorio Nyffeno, Athanafio, Didymo, Theophilo, graece, v. Catal. bibl. Leid. p. 346. nr. 50. Harl.

13. Пері тяє тё Вівлія той профитой оконастая, de vitis Prophetarum, Eulebii anornar uniquition ex antiquifimo codice Rupefucaldino (quem hodie feruat bibliothece Collegii Iesuitar. Paris.) graece edidit, latinamque versionem addidit Io. Curterius, ante Procopii Gazaei Commentarios in Elaiam. Parif. 1580. fol.

14. Commentarios in E/aiam libris decem scripfisse Eusebium, Hieronymus testatur cap. 81. Catalogi, et Suidas: igitur emendandum, quod libri quindecim memorantur in Hieronymi praefat. ad Efaiam. Illos magnam partem ex codice Perroniano et Catenis MSS. regiis reflituit, graeceque cum versione et preefatione sus primus edidit supra iama mihi laudatus Bernhardus de Montfaucon in noua collectione patrum tomo II. Paris. 1706. Ex hoc Eusebii opere multa ad verbum transtulere Hieronymus, (qui etiam, vbi fol. Eusebius ab Hebraeo doctore aliquid edidisse fe fcripsit, idem veluti de se testatur,) Procopius Gazaeus et Catenarum graecarum in Elaiam auctores, Ioannes Drungarius, Andreas. presbyter, aliique. Fallitur enim Lambecius, qui III. pag. 41. [p. 107. ed. Kollar. cod. XXVII.] Catenam MS. in Efaiam memorans, vbi Eufebius laudatur, ait, fine dubio intelligi eius libros eclogarum propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Eufebii commentariis frequenter laudantur fragmenta veterum interpretum Aquilae, Symmachi ac Theodotionis., Ceterum non diffitendum, ad pleraque prophetae capita non tam Eufebii commentarios integros, quam longiora ex illis excerpta tantum feruata effe. Diflinctio etiam in libros et commentarius in caput totum 61. periit. Neque ab Eufebio videtur effe claufula: is regi ήμαις άξιωθάημεν ευχαίς και πεεσβάαις πάντων των άγιων. 'Λμήν. Ceterum monendus eft lector, Commentarios in [P] Elaiam, qui feruntur fub nomine Bafilii Caelareenfis, etiam Eufebio perperam tribui in nonnullis codicibus, vt Thuano, qui hodie est Colbertinus MMDIVC. Enfebii comment. in primam Ifaiae visionem, (cetera enim desiderantur,) in cod. Fabr. MMCDLXIII. bibl. publ. Pari/. — fcholia ex opp. Eufebii in Efaiam ad marginem cod. LXXII. Vindo.

• in Pfalmos a LI. - XCV. (Montf. l. c. pag. 115.) ex quo cod. illos edidit Montfauc. in noua fua collectione. — Sie in aliis in Pfalmos catenis, in codd. M. Britann. fecundum catal. codd. Angliae reperiuntur Eusebiana, ex gr. bibl. Bodlei. pr. CLIV. CLX. CCXXIII. CCLXXXIX. DCCX.

MMMMMCMLXI. (cat. tom. II. pag. 188.) Eu*febis* fragm. ex interpret. Pfalmi 86. — Romae in bibl. Ottobon. (Montfauc. bibl. bibliothecar. MSS. Vol. I. p. 287 A.) — In cod. quodam CPolitano, a Mart. Crusio in Turco-Graecia libro VII. memorato, et catenam in Pfalmos continente MCMLXXXII. - in codd. Galei numero infra v. Vol. VI. p. 686. vet, edit. etc. Harl.

Vot. V. . p. 69

EUSEBII CANONES

Vindobon. qui confinet Bafilii expositionem capp. XVI. Icf. Lambee. tom. III. p. 345. — Praeterea occurrunt fragm. atque interpretationes Eusebii in catenis in Leuiticum Moyseos, in Prouerbia, Ierem. in Ezechielem, in Matthaeum, Lucam, Ioannem, ep. ad Roman. etc. in codd. pluribus Coislinianis, (vid. ex gr. Montfaue. bibl. Coisl. p. 41. 42. 43. 61. 64. 65. 66. 67. 75. 76. 82. 247. 248. 251. 273. 275.) in codd. Vindobon. XL. XLII. XLVI. XLVII, tom. III. comm. Lambee. et in aliis codd. ac bibliothecis. Excerpta miscellanea ex Philonis hebraei, Eussie Pamphili, et aliorum expositionibus in V. T. in cod. Vindob. CXLVI. nr. 33. et 21. (Lambee. IV. p. 259. feq. — Inter codd. Syriacos bibl. publ. Paris. liber IV. regum et Daniel, cum obss. nonnullis, quarum Eusebius Pamphili et Epiphanius auctores essente feruntur, (cat. codd. Paris. I. p. 51. cod. V.) — Fragm. Eusebii de cognatione b. Mariae et Elisabethae, (ad euangel. Lucae,) in cod. Vindob. CLXIV. (Lambee. IV. p. 364. nr. 3.) conf. ad fect. 16. Harl.

15. Canones fiue indices decem harmoniae euangeliorum cum praemissa ad Carpianum epistola. De his dixi libri IV. cap. 7. §. 20. [Vol. IV. p. 881.] Videndus etiam Rich. Simon lib. III, Hist. criticae N. T. pag. 427. seq. et lib. 3. pag. 90. Io. Millius prolegoni. ad N. T. pag. LXX. qui et ipse Canones vna cum epistola ad Carpianum graece Nouo Testamento a se edito, Erasini et Rob. Stephani exemplo praefixit. ") Latine veteribus quibusdam bibliorum codicibus praemittitur, atque inde vulgata est in Orthodoxographis et a Losepho Maria Thomasio, vnde a Marcianaeo in diuina, quam vocat, bibliotheca praetermissam miror, licet Canones ipsos Nouo Test. recte praemisserit, ex testimonio ipsius Hieronymi praes. ad Damasum in quatuor evangelia: Canones quóquez, quos Eusebiur, Caesarensis epistopus, Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinauit, sicut in graeco habentur, expressions. Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, et ex ee Isidorus Hisp. VI.

v) In bibl. publ. Parif. funt canones ifti, vt plurimum cum epift. ad Carpianum in XXVI. gr. codicibus [quos indicabit index, tom. II. catal. codd.]. - Ibid. in catal. I. p. 450. inter codd. Armenos, cod. X. Euangeliis IV. praemittuntur Eufebii canones cum epistola ad Carpianum. — In bibl. Coislin. Eusebii canones cum epistola, in cod. euangelicorum, n. in cod. XX. integri in cod. XXI. XXII. CXCV. (in quo euangelium Matthaei adiunctos habet commentarios Eu(ebii et aliorum) - CXCVI. (qui continet euangelistarium;) v. Montfaucon. bibl. Coisl. p. 63. fq. 65. 66- 247. 249. - Florentiae in bibl. Medicea, in codd. XIV. XV. XVIII. nr 3. et 4. cod. XXIII. et XXXII. de quibus late disputat Bandin. in cat. codd. gr. I. pag. 125. 126. 133. 147. et 158. - In M. Britannia fecundum catal. codd. Angliae etc. in cod. Barocc. nr. XXIX quatuor euangelia cum epift. Eufr is ad Carpianum. - In cod. bibl. Huntington nr. MMMMMDCCC. (cat. I. p. 280.) quatuor evangelia,

arabice, cum canonibus Eu/ebii et capitulis. - in bibl. Norfolciana, nr.MMMCCCVIIC. (cat. II. p. 83.) cuangelia IV. cum calendario et canonibus Eu/ebii, arabice; ibid. ur. MMMCDXXXI. euangei. IV. cum canone Eusebii et typico, graece, - Vindobonge in bibl. cacfar. Euangelia IV. eum commentariis variorum excerptis et cum Eu/ebii canonibus atque epistola, in codd. XXIX. XXX. XXXI. de quibus v. Lambec. comment. III. pag. 111 --126, et de alio cod. v. eumdem Vol. V. p 240. nr. 4. - tum in codd. IV. V. et VI. de quibus multus est Kollarius in supplem. I. ad Lambecii commentar, de bibl Vindob, pag. 10. 26. et 4. fq. -In bibl. Leidensi, (v. catal. p. 410. nr. (CXXIII.) IV. cuangel. et decalog arabice, cum Eu/ebii concordantiis euangelicis. In Gallandi bibi patrum II. 591. funt Eusebii canones cum Ammonii Alex. harmonia IV. euangel. et in Vol. IV. p. 641. funt quaedam Eusebii scripta. Harl.

400 Lib. V. c. l.

15. Origg. ait, Ammonium euangelicos canones excogitaíle, quos postea fequutus sit Eustebius Caesareensis. Verum Canones illos neutiquam excogitauit Ammonius; sed tantummodo harmoniae euangelicae auctor suit, ita compositae, ve fundamenti loco Matthaeus substerneretur, eique deinde adnotarentur capita parallela ex ceteris euangelistis, intexerenturque aliorum euangelistarum narrationes ab Matthaeo omissae. Hinc, ve aliorum etiam trium euangelistarum feries et cum ceteris euangelistis comparatio constaret, Eusebius tostatur, se decem hose Canones excogitasse euangelistis. Sed quid vetat, ipsam Eusebii epistolam, cum breuis admodum sit, et in pluribus editionibus bibliorum et Hieronymi, in quibus canones ») ipsi tamen leguntur, praetermissa, hie infra ponere vna cum veteri latina versione? Graece MS. haberi Neapoli in bibl. Augustinianorum, notauit Mabillonius, tom. L Musei italici pag. 110. [in duobus quidem codd. euangeliorum sace. XI. notante Montfaucon in diario ital. p. 308.] Laudat hose canones Eusebianos Cassioorus, cap. 7. Institut. divinar. Et frequens illorum vsus fuit in ecclessis Orientis pariter et Occidentis, vt ex codicibus MSS. bibliorum in variis versionibus aotarunt viri docti.

Εὐσέβιος Καεπιανῷ ἀγαπητῷ ἀδελΦῷ ἐν Κυρίω χαίρειν.

'ΑΜΜΩΝΙΟΣ μέν ο 'Αλεξανδεεύς, πολλην ώς είκος Φιλοπονίαν και υπεδην έσαγηοχώς, τὸ διὰ τεσσάςων ἡμῖν καταλέλοιπεν εύαγγέλιον, τῶ κατὰ Ματθαΐον τας όμοφώνες των λοιπών εύαγγελιςών περικόπας παραθείς, ώς έξ ανάγκης συμβήνα τον της ακολεθίας έχμον των τριών δια-Φθαεήναι, δσον έπι τω υφα της αναγνώσεως. ίνα δε σωζομένε και τε τῶν λοιπῶν δι όλε σώματος τε και έχρις, είδεναι έχρις res oineies énase evagyerise tomes, év ois κατα των αύτων ηνέχθησαν φιλαλήθως संग्रसंग, kn TB ποιήματος TB πεοαρημένυ ανόγος είληφώς άφογμας, καθ έτέγαν μέθοδον κανόνας δέκα τον αριθμόν διεχάραξά σοι τές υποτεταγμένες ών ό μέν πρώτος στεριέχει αριθμώς έν οίς τα παραπλήσια signnaow of resources, Margaïos, Maexos, Λυκας, Ιωάννης. Ο δεύτερος, έν ω οί τρεις, Ματθαΐος. Μάγκος, Λεκαζ. Ο τρίτος,

*) In codice Vindobonensi hoc adiectum legitur fcholion: Κανόνες δε προσηγορεύθησαν δια το ευθυ μυτών ησει αχριβές. ώσπερ γαρ ίθυτειέσι τισί γραμμαϊς ταις ίδίαις ευθύτησι χρώμενοι άπ εωσι τον νέν κει Eusebius Carpiano Fr. in Domino S.

AMMONIUS quidam Alexandrinus, magno studio atque industria vnum nobis pro quatuor euangeliis dereliquit. Namque trium euangeliorum sensus exceptos, omnes similes contextus Matthaei evangelio quasi ad vnum congestos, adnexuit: ita vt eorundem, quantum ad tenorem pertinet lectionis, sequens iam stilus interruptus esse videatur. Verum, vt faluo corpore, fiue textu ceterorum hic euangeliorum propria et familiaria loca, in quibus eadem fimiliterque dixerunt, scire possis, sc vere disferere, accepta occafione ex praedicti viri studio, alia ratione decem numerorum tibi titulos defignaui. Quorum primus, quatuor in fe continet numeros, in quibus similia ab vniversis dicta funt, Matthaeo, Marco, Luca, Joanne. Secundus, in quibus tres, Matthaeus, Marcus. Lucas. Tertius, in quibus tres, Matthaeus Lucas, Ioannes. Quartus in quibus tres, Måt-

ριπλανώσθαι τῶ ἀκροκτῶ ἀλῶ ἀ κρός τὴν ὑμοφωνίαν ἄγκο σιν αὐτὸν τῶν ἐνεχθασῶν φωνῶν τοῖς Εὐαγγελισαϳς. [v. Lambec. comment. tom. 111. p. 113.]

Digitized by Google

rum.

J1900E

Digitized by

er w bi reeis, Margaios, Aszas, Iwarrys. Matthaeus, Marcus, Ioannes. Quintus in O TETALTOS, in a of TLEIS Matgaios, Maenos, Iwarrys. 'O meuntos, er a of Ous, Matgaios, Askas. O Entos, et a oi duo, Margaios, Maeros. O EBdouos, iv a oi duo, Margaïos, Iwarrys. 'O ordocs, er à ci duo, Maexos, Asxas. 'O Εινατος, έν ω οί δυο, Λεκάς, Ιωάννης. Ό ליאמדסג, לי מ אוני דוועטע צאמדסג מטדטע εδίως ανέγραψεν. Αυτη μέν έν ή των ύπο-[] τεταγμένων κανόνων υπίθεσις. ή δε σα-Ons autour dinynois, เร่าง ที่อื่อ. io inasa two τεσσάρων έυαγγελίων άριθμός τις πρόκειται κατα μέςος, άςχόμενος άπο το πρώ-TE, EITA deuters, naj reite, naj na de Ens streiw di όλε μέχρι το τέλες το βιβλίε. 4.09 έκατον δε άριθμον υποσημείωσις δια κινναβάζεως πείχειται, δηλέσα έν ποίω των δέκα κανόνων κείμενος ο αρωμός τυγχάνες οίον α μέν α, δηλον ώς έν το πρώτω α δέ B, in Tã deutiço nel 810 natofis piezes דשי לצאמ. כו בי מימהדנצמה בי דו דשי דברσαξων ευαγγελίων οποιονδήποτε, βεληθείης έπις πναι τινι ω βέλει κεφαλαίω, και γνώ-ימן דויצה דם המפמהאחהות בופחאמהו, אמן דאה ાંપ્રલંકક દેગ દેપ્રવંડ્લ જળપ્રક દોદ્લેંગ દેગ ગોંડ પ્રવાજ των αυτών ήνέχθησαν, ής επέχεις περικοπης αναλαβών τον προκειμενον αριθμόν, פאראדאדמה דר מטדטי צילטי בי דם אפטיטיו טי ท อิเฉ ซอี หมงจลเป็ลเคยอร บัติออทแต่พราร บัตอเปล่ะ βληκεν, έση μεν ευθύς έκ των έπι μετώπε τη κανόνος προγραφών, όποσοι και τίνες דת התפמהאחדות בלפאמסוזי. להוקאסמב לל אמן τοις των λοιπών ευαγγελίων αριθμοις τοις έν τω κανόνι ω έπεχεις αριθμω παρακει-แล้งอเร้. สิทเจ็ทุรท์สตร รอ สบรษร อึงอิอง อง รอเร oliceions eugyyeris rompus, ra magaminista Neyovras evenaes.

quibus duo, Matthaeus, Marcus. - Septimus. in quibus duo, Matthaeus, Ioannes. Octavus in quibus duo, Marcus, Luças. Nonus in quibus duo, Lucas, Ioannes. Decimus, in quibus finguli de quibusdam proprie scripserunt. Et quidem subiectorum titulorum id est argumentum: clara vero corum narratio haec est: Etenim per singula locaevangeliorum quidam numerus videtur adpolitus, paulatim incipiens a primo, deinde secundo, postremo tertio, et per ordinem, librorum ad finem vsque progrediens. Itaque per fingulos numeros fupputatio, per lineae distinctionem invenitur inferta, fignificans, cui de decem titulis adpositus numerus adlignetur. Veluți fiquidem primum. certum est in primo. Si vero in secundo. et codem modo vsque ad decem. Si igitur euoluto vno qualicumque cum quatuor euangeliis, cuilibet capitulo velis infisiere et rescire, qui similia dixerint, et loca propria agnoscere fingulorum, in quibus eadem funt proloquuti eiusdem sensus, quem tenes, relegens propositum numerum quaelitumquo eum in titulo, quem demonstrat tituli subnotatio, continuo scire potes ex suprascriptionibus, quas in fronte notatas inuenies: qui aut quot de bis, quae inquiris, similia dixerint. Veniens etiam ad reliqua euangelia per eumdem numerum, quem continent, videbis adpositos per singulos numeros, atque cos in fuis propriisque lecis fimilia dixille reperies.

[F] Negi The Tar Evaryeriar dia Ownlas, de mangeliorum diaphonta scriptifie Euses bium, testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. et ex co Suidas. Librum refolutionum contrariorum, quas sunt in suangeliis, vocat Hebed lefu in Catalogo librorum Chaldaico-

ps Lib. P. c. L.

EUSEB. OR. DE CONSTANTINO

Vol. V. p. 997100

Atque in Sicilia inventos libros Eusebii tres de diaphonia evangeliorum; scribit rum. Latinus Latinius, T. II. epistolar pag. 116. Sed nemo fuit adhuc, qui in lucem illos proferret. Graeca Catena MS. in Marcum, de qua Rich. Simon lib. III. hift. crit. pag. 89. Londat Eufebium in To Reis Marivor Reel The doubons in Tois Evaryerlous Reel The avacárcies dia Owias Huius (cripti fragmentum fernauit Anaftafus Sinaita qu. CLIII. Alia fragmenta duo graece et latine edidit Combetifius in Auchario Nouo Parif. 1648. fol. T.J. pag, 781. 783. vnum, quod ex Ambrosii Mediolanensis, monachi Cassinatis, versione etiam teste Sixto Senensi exstat in illud: de oabatouy, sero sabatorum. Alterum neel tor er urnueia arythay, de angelis, ad monumentum vifis. Voluerat haec quoque edere Holstenius, teste Lambecio lib. 1, de bibl. Vindob. pag, 112. fed morte praeuentus omifit. Etsebii de triduo sepulturae Domini memorat Labbeus bibl. nova MSS. pag. 184. "). Exflant et illius nonnulla in Catenis ad evangelistas editis et ineditis, quorum pleraque ex codem, vt videtur, opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii latine exhibet idem Combefifius in Bibl. concionatoria. Ex Eufebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastafii Sinaitae quaest. IX. et CXLVIII. fed illa alterius sunt argumenti"). Caueus memorat Eusebium de suangeliorum dissonantia ad Stephanum. Quae vero de sumphonia siue concordia euangeliorum in genealogia CHRISTI Eusebius, Africanum fequutus, feripfit, etc. fant lib I. hift. ecclef. cap. 7. iisque vius Ambrofius in 3. Lucae,

17. Novos recanovraernenos, Oratio de Conflantini M. laudibus, in eius tricennalibus dicta a. C. 335. CPoli, vi Eufebius ipfe testatur IV. 33. et 46. de vita Conflantini. Meminit et in Procemio libri I. vbi addit, se etiam in vicennalibus Constantini laudes eius in Nicaena synodo, vt lib. III. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille quidem encoaernencos supros supros supros supros supros dispersional de constantini de constantini. Mane orationem cum descriptione martyrii, sue templi Hierosolymitani, a Constantini oratione ad fanctorumque [1] eius, sed quae temporum iniuria intercidit, et Constantini oratione ad fanctorum coetum, ex latino graece translata, Eufebius, vt lib. IV. cap. 46. testatur, libris de vita Constantini fubiunxit. Frimus Rob. Stephanus cum illis edidit graece, latine vertit Christor

10) De fepultura Chrifti, in sod. Galoi, nr. MMMMMCMIL. cat. Angliac etc. II. p. 488. — πεpt vije donároms dua@oulas τών ειδαγγελλετών iv vij dvarácou τώ nuela ng) Θεώ ήμῶν, in cod. Veneto D. Marci CCCCXCV. (catal. codd. gr. p. 259.) — In cod. Laurent. Florent. V. (qui continet catenam in Matthaeum, Ioannem, et Lucam et in VII. epp. eatholicas,) et cod. XXXIII. (complectitur IV. euangelia cum catena patrum,) commentario in Matthaeum fubnectuntur duo Eufebii fragmenta: ay difquiftio de tempore dominicae refurrectionis inter Matthaeum et Marcum ad illa euangelii cap. 28. Ve/pere autem fabbati, quod quidem fragm. in priore cod. longius eft; quam in pofteniore; b) de angelis ad monumentum vifis v. Dan-

din. cat. codd. gr. I. pag. 20. 101. et 159. — Parif in bibl. publica funt aliquotics in catenis, interdum ab illis feiuncia, cum aliis opniculiu, eadem fragmenta in cod. CLXXXXVI. EXCIX. CC. CCI. CCVI. (fiue catena,) DLXXII. m. 9. excerptum ex Eusebio de hora, qua Christus cruci adfixus eft, et de difienfu eusngelistarum: fragm. II. in cod DCCI. m. 1. DCCII. et DCCIV. — v. ad scel. 14. Harl.

2) Vindobonae in bibl. caefar. cod. CLXVL nr. 1. fragut. Euschi is 75 spos Maginey, 10ste Lambecio commentar. tom. IV. p. 887. et in cod. Barocc. nr. CIIIC. in quo etiam funt Euschii sententure Biogeras, secundum cat. codd. Angl. L. p. 27. Harl.

Digitized by

DE VITA CONSTANTINI.

Christophorfonus et Musculus atque inde Valestus, qui notis etiam illustranit, sis laudat codd. Fuketii, Turnebi ac Sauilii et schedas bib!, regiae etc. denique Reading cum notis Valesii et variorum] Fabr. In bibl. Veneta D. Marci, codd. CCCXXXIX et CCCXL. Eufeb. 'de toudibus 'Conftant'ni, et de vita Conftantini libri V. pro libro V. numeratur oratio Conftantini ad Sanfforum costum. (v. cst. codd. gr. pag. 156. et 157.) - Leidas in bibl. acad, inter codd. Bonauent. Vulcanii, reinervraerneinos in Conflantinum imp. gr. (catal. bibl. p. 345. nr. XXXV.) — Parif, in bibl. publ. or. de laudibus Conftantini M. in codd. MCDXXXI. MCDXXXII. (qui cod. nondum collatus effe dicitur in catal. cod. II. pag. 318.) In codd. MCDXXXVII MCDXXXVIII. et MCDXXXIX. Eufebii libris de vita Conflantini M. Iubiungitur Conflantini ad Sanctorum coetum oratio -- in cod. MCDXXXVIII. orat. de laudibus Conflantini M. praefixus est prologus. Ex cap. XI. Eusebii de laudibus Constantini pag. 747. ed. Reading. (collato cap. 7.) Eusebium ab errore Semiarianorum vindicare studuit Bullas in def. fid. Nic. pag. 231. et refutauit Valefium ad c. XI. contendentem, illas Eufebit de divina quidem filii potentia, fed media, opiniones optime refutari ab Athanafio or. tertia contra Arianos pag. 397. Reading l. c. quoque laudat Pearfon. vindic. epift. Ignat. part. II. pag. 36. Harl.

18. De Vita Conftantini M. iam a. C. 937. defuncti, libri IV. 1), in quibus, ait, fe de industria omittere conflictus et praelia, rès fortiter gestas, tropaea ac triumphos, - leges et praeclara instituta, et tantum tradere pora ra neos ror SeoQinn ourrervorra Blor, quaeque ad DEI cultum pertinent, lib. I. cap. 11. vnde titulum operis fecit meel re nara Georg Bis të maxaels Kovzavtive të Basihius, vt notat Valesius p. 256. *)... Ceterum falli Iac. Gothofredum "), qui hos libros ab Eusebio scriptos esse negauit pag. 273. ad Philoslorg. et in epilt, ad Audream Rivetum fub nomine Jacobi Pacidii edita, facile ex ipfo opere et Socratis, Sozomeni, Photii, Gelssii aliorumque veterum testimoniis demonstrarunt Mortinus Hanckins de scriptoribus Byz. pag. 81. seq. Io. Andreas Bofius de Pontificatu maximo Imperatorum Rom. pag. 63. feg. et Valefius pag. 216. Omni etiam deflituta est verifimilitudine Sandii coniectura, qui in nucleo historiae eccles, pag. 48. Macarii Hierosolymitani este hariolatur. Πανηγυεική ύψηγοεία vlum Eulebium, multi adnotarunt; neque tamen fides historica illi propterea in rerum fumma deneganda. Prinius hos libros graece cum historia ecclef, edidit Rob. Stephanus, Parif. 1544. fol. pro quinto libro numerans orationem ad Sanctorum toetum 46), quae Conflantini M. eff, non Eufebii. Latine primus quatuor libros, (non tres primores tantum, ve scribit Hankius pag. 86. de scriptoribus Byz.) Ioannes Portefius vertit. Hinc Wolfgangur Musculus, nec minus Io. Christophor fonus, qui Portesii versionem non viderat, notante Valesio pag. 216. sq. Huius Christophorsonianae verfionis quum liber quartus casu quodam amisfus esset, quartum Nicolaus Carras suppleuit. Denique idem Henricus Valefius graeca ad Codices MSS. castigauit, versionem meliorem

Ecc 2

y) Male libri VI. exculum in Io. Molleri Homonymolcopia, pag. 461.

z) Nimius eft Conftantini laudator. v. Thomafium, Du Pin, aliosque a Stollio, p. 257. ercitatos, Harl.

aa) Iec. Godofredo adfenífus B. Dorscheus in diatypofi Concilli Nicaeni de S. Coena p. 3.

bb) Vbi in codd, Venet. ad S. 17. memorafie, Harl.

Vol. V. p. 100

HOtas-

104 Lib. V. s. J. EUS. DE PAMPHILO ET ACTA MART. Vol. V. p. 295 8 296

sotasque doctifilinas adiunxit "). Editiones latinas et graecolatinas, quia hiftoriae ecclèfiaflicae hi libri fubiungi folent, fupra num. 4. adnotatas videre licet. Tantum monobo, in editionibus quibusdam latinis breuia Io. Iac. Grynaei et Suffridi Petri fcholta adiuncta effe. Gallicae quoque [P] interpretationis inftar eft, quod auctore Ioanne Morino prodiit opus: Hiftoiré de la delivrance de l'Eglife Chreftienne par l'Empereur Conftantin, Parif. 1630. fol.

19. De Vita S. Pamphilii, martyrir, scripfisse se testatur lib. VI. ^{dd}) cap. 32. Eusebius, et lib. VII. hist. eccles. cap. 32. pag. 288. et de martyribus Palaeslinae cap. 11. vbi tribus libris distinctum a se opus illud suisse refert, quod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. et aduersus Russin. pag. 135. vbi libros elegantissimos adpellat. Huius, vt putat, operis genuinum anormao puerson de Pamphili martyrio gracee ex MS. codice Mediceo regis Christianissimi descriptum exhibet Papebrochius T. I. Act. Sanctorum Iunii pag. 64 — 74. cum latina versione. [Fabr. in su Hippolyti Opp. edit. tom. II. pag. 217.] Latina illa ex Eusebio an Metaphraste dederant Lipomannus et Surius 1. Iunii, et Valesius pag. 178. ad Euseb.

20. Two dexalor paervelor overywyn, antiquorum martyriorum collectionem, fcriplisse fe Eusebius testatur in hist. eccles. lib. IV. cap. 15. pag. 136. et lib. 5. procem. pag. 153. et cap. 21. pag. 189. Ex hoc opere praeclaro, et quod integrum ad nos haud peruenisse dolendum est, multa superesse videntur, in vitis patrum latine stib Hieronymi nomine 'editis, et in Simeone Metaphrasse, qui graeco sciona filo Sanctorum vitas et martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Eusebiano dare se credidit Papebrochius narrationem de decem Martyribus Aegypti, graece e MS. Vaticano cum Guil. Sirkti versione T. I. Act. Sanctor. Iunij pag. 420. sci Acta martyrii S. Luciani apud Surium et Bollandum ad 7. Ianuar. latine edita, Viserius apud Caucum susses est. Metaphrassem petiisse ex Eusebio. Integram eius paervelor dovergeach in bibl. Scorialensi superstisse martyrum Eusebii nondum de graeco versos ibi exstitisse, ex indice eiusdem bibliothecae a. 1579. didicit et ad Baronium fcripsit

cc) Valchus laudat cod. Fukcti, left. ad oram libri Sauiliani, Turnebiani et cod. Moraei, codicem schedasque bibl. Parif. Rec. est ed. Valesii cum huius variorumque adnotatt. in ed. Reading. --- In fex codd. bibl. Parif. publ. continetur Eusebius de vita Constantini. - In cod. E/corial. teste Pluero in itin. per Hilpan. p. 168. - in cod. Mosquemsi, teste Strothio in pracf. ad Eus. H. E. pag. XXII. - In cod. Mediceo Florent. XX. nr. 4. qui continet H. E. sub finem infertum est es Eusebii vita Constantini a cap. 24. vsque ad totum cap. 42. libri II. inclusive excerptum, continens illius imperatoris constitutionem, quam, destructis tyrannis, graeca lingua conscriptam, gentibus subditis misit : v. Bandin. cat. codd. gr. II. pag. 681. - Huc pertinent commentatt. D. Ern. Frid. Wernsdorfii de Constantini M. reli-

gione paschali ad Euseb. de vita Conft. M. libr. IV. cap. 22. Witteb. 1758. 4. et D. Erhard. Anton. Frommanni de codd facris, iussu Constantini ab Eusebio curatis, ad Euseb, vitam Const. libr. IV. c. 36. Coburg. 1761. 4. recus. in eius opusculis philologici etque historici argumenti, Coburgi 1770. 8. pag. 303. sqq. — Eusebius's Life of Constantin, with an Oraison in his Praise, and his Oration to the Clergy. Lond. 1637. — Saltonstall versio anglica, addita est versioni. H. É. de qua supra iam egimus. Hart.

da) Docet. ibi Eufebius, illo fe in opere exhibuiffe *minazas* fiue indices librorum tum Origenis, tum aliorum fcriptorum ecclefiafticorum, quos Pamphilus fummo fludio bibliothecae fuae adornandae collegerat.

Digitized by GOOg

Vol. V. p. 101 102

EPISTOLA AD CONSTANTIAM.

Lib. V. c. I. '405

Leriplie Lindanus, vt narrat Baranius ad martyrolog. 23. Sept. Duabus librorum decadibus fiue viginti libris conftitiffe illud opus, tradit scriptor Actorum S. Silvesiri apud, Lambecium T. VIII. pag. 321. [pag. 683. fq. ed. Kollar.] Verba feriptoris illius funt: 'O nueregos isogioyeapos Eusébios, nina The Errangiasinhe Eyeaper isoelar, maealehoimer ereira, de μνήμην έποιήτατο έν έτέροις αυτέ ποιήμασι. Και γαρ έν είκοσι λόγοις, τετέςιν έν Δυοδεκάτι, σχεδών των έν άπάσαις επαρχίαις Μαρτύρων, Έπισκόπων, Όμολογητών και ayiwr yurainwr nay maegerwr, maeenneuane ra magn Geeegaj. Miror, Caucum huic operi-tribuere libros non viginti, sed underim, eiusque rei auchorem laudare acta Silueltri, a Combefisio edita. [Forfan illud de martyribus Palaestinae, quod in editt. H. E. adhaeret libro VIII. et de quo v. Fabr. B. Gr. vol. IX, pag. 33. fq. ed. vet. pars fuit huius collectionis manyrior. antiquiorum.] Confer de eodem opere Ensebiano Bollandum praef. ad T. I. Act. Sanctor, Januar. pag. XVI. et XLV. ct Henschenstum [P] T. II. Aprilis. pag. 539. Baronium diff. martyrologio romano praemissa cap. 5. 6. et 7. et Matthiam Frid. Beckium ad martyrologium ecclefiae germanicae pag. 5. feq. Fabr. In cod. MCDLII. bibl. publ. Parif. eft nr. XXI. Onefinii, qui Paulli discipulus suit, mattyrium, et nr. XXII. Psmphili, Valentiss Paulli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli et Iuliani martyrium, auctore Eufebio. Harl.

21. Epiftola ad Conftantiam Augustam, Licinii vxorem, Iaudata ab Iconomachis in Actis Synodi Nicaenae fecundae Act. V. pag. 608. et VI. pag. 661. T. III. Binii (Labbei T. VII.) et a Nicephoro, Constantinopol. patriarcha, impugnata. Ex eadem Nicephorus Gregoras XIX. 3. hist. vbi Eufebium των τότε λογίων τον πεώτον adpellat, pag. 591. Eam pictuorem graece e MS. regio edidit 10. Boiumus in notis eruditis ad Niceph. Gregoram pag. 795. Spuriam et Eufebio suppositam essentiatione dubitat Petauius XIV. 9. dogm. theol. de incarnatione Sed Eufebio reche a laudato Boiumo vindicatur. In iisdem Actis Nicaenae Synodi affertur etiam aliquid pag. 608. et 662. ex epistola Eufebii ad Euphrationem sine Euphrasionem et ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exfant:

22. Apologiae pro Origene liber primus, ex Rufini versione, inter Origenis atque Hieronymi Opera saepius sub Pamphili nomine editus. Et sane ex voluminibus sex, (tot enim Apologia illa libros complexa est,) Pamphilum vna cum Eusebio priora quinque composuisse, fextum ab Eusebio additum este, testatur Photius Cod. CXVIII. "). Confer Euschium ipsum VI. 33. hist. et quae de hoc opere Tillemontius T. V. Memor. eccles, parte III; pag. 60. seq. et 357. seq. Non adsentior Bartholomaco Germonio, qui libro de haereticis, codicum ecclesiassicorum corruptoribus, pag. 305. seq. contendit, nullas Pamphili partes in apologia pro Origene fuisse, sed meram hanc fuisse fraudem, qui Eusebii opus sub Pamphili nomine venditauerit. Hebed Iesu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19. memorat Eusebii librum Apologeticum pro homine quodam Origenista, qui exponebat Seripturas per E e e 3

ee) Est inter codd. latinos bibl. Venetas D. Mar- supra in cap. de Origene, de scriptis Origenem ei, cod. XXXVIII. v. cat. codd. lat. p. 17. conf. spectantibus, Hart. 406 Lib.V. CI.

EUSEBII SCRIPTA LATINA.

-Wol. V. p., 203 204

24. *A*že

)т

Digitized by

allegorias, et coarguebatur hoc nomine a Theodoro. De Antipatri, Boltrenlis, arrigénoes της Εύσεβία ύπες τα Ωριγένας απολογίας, dicam infra in Antipatro.

23. Opufiula XtV. a Iacobo Sirmondo edita ex duobus MSS. monafterii Heriuallenfis et S. Cornchi Compendienfis, T. II. Var. Opufc. Parif. 1643. 8. vnde recufa funt in bibl. patrum edit. Lugd. 1675. tomo IV. et inter Sirmondi Opera T. I. Parif. 1696. fol.

Adues fus Sabellium liber, fiue potius Homilia I. et II. In harum priore Marcellue Ancyranus perstringitur his verbis pag. 10: Pater, qui genuit, non poenitetur de bona progenie, non deuorat suum filium. [P] Inridemus fabulas gentium, et iterum easder: inducinur, non nos sed qui ausur est Galata. Deur enim non vocem genuit; sed filium, non ser, m nem sed Vitam, nen dissum sed Doum. In posteriore saepius laudaur memoria beati viri, per quem Valesius intelliget Pamphilum, editores operum Sirmondi verissimilius Agapetum, Eusebii decessiorem.

De refurréstione et ascensione, Homilia I. et II. in quarum posteriore copiose celebrarur S. Romanus, de quo Eulebius cap. 2. de martyribus Palaestinae, et Homilia Eulebii Gale licani T. VI. Libl. patrum edit. Lugd. pag. 671. Prudentius peristeph. hymno X. martyro. logia 18. Nou. etc. Fabr, Eusebii homilia de Christi resurrectione, gr. ac lat. per Fr-Combefif. Parif. 1648. fol. in bibl. graec. lat. patr. auch. nou. col. 779. - Eufebii epife. orat. de commemoratione Schorum, interpr. Car. Fabiano, edita in parte II. Thomas Galeti libri, Religio/as infcripti, Lugd. 1615. 8. rec. in bibl. PP. Colon. 1629. tom. XV. --in Lugdun, tom. XXVII. et in fupplem, bibl, PP. Paril. 1639. tom. I. pag. 826. (v. Fabr. B. Gr, XIII, pag. 814.) fed quod in ea refertur, quid Eusebius, episcopus, responderit Alexandro, interroganti, quem fructum ferant, qui lanctos et beate defunctos colant, illa. quae si est genuina: Eusebio Alexandrino tribui possit. - Praeterea adnotare iuuat, in cod. Bodleiano, nr. MMCCXXIII. (cat. codd. Angliae l. pag. 116.) exftare, Eusebii, (cuius fint, non additur,) homilias octo, quarum prima est ad Monachos: sed in codem cod. reperiri dicitur Eusebii Emeseni ad Monachos homilia nona. v. infra de Eusebio Emeseno. -In cod. ecclef. cathedr. Dunelmenfis nr. CCLXXXXII. Eufebii, (nullo addito indicio, cuius su? forsan Emeseni, in catal. mem. II. pag. '9.) sermo de matinitute Domini. - In indice ad vol. II. catal. codd, Parif, bibl. publ. citatur Eufebii Caefar. oratio in ingreffum iciuniorum, - In bibl. Bodlei. inter cod. Laudi ar. DCCXIV. fragmente quaedam gr. de poenitentia ex Eusibio, Chrysoftomo, Basilio, etc. Harl.

De incorporali et inuifibili Deo, atque incorporali anima et spirituali cogitatu hominis Homilias VI.

De eo, quod ait Dominus Matth, X. 34, non veni pacem nuttere in terram.

De mandato domini Matth. X. 37. quod dico vobis in aure, supra testa praedicate.

De operibús bonis et malis, Homilia I. et II. ad 2. Cor. VIII, 9. feq.

Haec opuscula ex graeco versa este, variis argumentis colligitur, neque Eusebio Caefareensi indigna sunt, eique tribuuntur a Sirmondo, Valesio, du Pinio alsisque, [codd. qui nominantur, et Hieronymi auctoritate fultis.] Neque placet opinio Cauei, qui incerta coniectura mauult referre ad Eusebium Emelenum. [Nec placet Oudino 1. c. p. 313.]

Vol. V. p. 103 Plot EUSEB. SCRIPTA INEDITA ET DEPERDITA. Lib. V. s. 1. 407

24. Afta Syluestri, papas, ad Eulebium, auchorem, referuntur in quibusdam codd. ⁵⁷) et a Ratramo libro 4. contra errores Graecorum. Sed error ex multis monifestus arguitur, inquit Baronius ad martyrolog. 31 Dec. cum et Gelasio teste acta Syluestri incerto autiore sint scripta. Confer. Wilh. Ernesti Tenzelii diss. sed error ex multis pronifestus arguitur, inquit Baronius ad martyrolog. 31 Dec. cum et Gelasio teste acta Syluestri incerto autiore sint scripta. Confer. Wilh. Ernesti Tenzelii diss. sed error ex multis pronifestus arguitur, aud Mombritium Tom. II. Et alia ex Metaphraste apud Lipomannum Tom. V. et Surium ad 31. Dec. Edidit et Combeststius Acta Siluestri et Constantini, e quibus disputationem adversus Iudaeos praesente Constantino a Siluestro et Zambre habitam repetit in bibl. concionatoria T. II. ad Dom. I. Quadragessmae. Ex illis hausere Zonaras ac Cedrenus, et in Chronicis MSS. Georgius Hamartolus et Simeon Logotheta. Vide Cangium ad Zonaram pag. 28.

[P] 25. Inedita:

Libri IV. Eclogarum Propheticarum, de quibus supra n. 3.

Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. If. Vossii n. 179. Fabr. Est in cod. Veneto D. Marci (vid. catal. codd. gr. pag. 261.) – Inter codd. Vossianos nr. MMCCXC. (cat. codd. Angliae II. pag. 62.) Eusebii fragm. de mensuris et ponderibus. Harl.

De Morte Herodis, MS. in bibl. Bafil.

Praefatio ad Canticum Mosis in Exodo. Lambec. III. pag. 35.

26. Scripta Eusebii deperdita.

Praeter multas partes operum, de quibus iam dictum est, eccle fiasticae praeparationis fibri, in quibus Eclogae. Phot. Cod. XI. vbi numerus librorum excidit.

Evarys.

f) In catal, codd. Angliae etc. I, inter codd. Bodlei: nr 2432, 44 ineffe dicuntur, "Altus Sylucstri, vrbis Romae episcopi, qui vixit in episcopatu annos XXIII, menfes X, dies XIX, ex Eufebis graecis, vt auctor in praefatione ait, translati" - Parif. in bibl. publ. Eu/ebii Caejar. homilia in memoriam Conftantini, imper. et Sylveftri, papae: incipit & nutregos isoproyou pos Burißies. in codd. DCCXXXXVIIII. - MCDXLIIX. et MDVIII, - Vindobonae in bibl. cacfarea. cod. XXXI. nr. II. (cuius initium v. fupra ad fect. 20. réddium :) de quo multus est Lambec. comment. tom. VIII. pag. 683. fqq. qui ex narrationis procemio patefacit; Eusebium in magno aliquo opere XX librorum de omnium fere prouinciarum martyribus, episcopis, confessoribus etc. scripfile primum gracce Syluestri, papae, vitam, eamque poftea anonymum incertum in linguam transculiffe latinam, et ex antiqua illa latina ver-

sione prodiisse denuo hane eiusdem vitze nonam editionem graecam; vetusta illa vitae translatio latina, in duo libros diuifa, est in antiquo cod. membran. bibl. caesariens, inter codd. latinos hifloricos, ex quo Lambec. adposuit longum procemii locum. Idem in Additamento III. (libr. IV. pag. 482.) docet, quantum ca, quae in hoc codice et hac narratione de sacro lauacro Confisntini M. referuntur, a relatione Eusebii Pamphili in libro IV. de vita eiusdem imperatoris discrepent. - Eusebli Pamphili de theolog. ambiguitatibus eft in libro, inferipto : Georgio Valla interprete. Nicephori Blemmidae logica: Ge. Vallas libell. de argumentis: Euclidis elementorum XIVus etc. Venet. per Anton, de Strata 1488, - ibid, per Simon. Papiensem, dictum Beuilaquam. 1498. fol. v. Fabr. B. L. med. et infim, set. edit. Manfi, tom. VL pag. 281. Harl.

Digitized by GOOS

Euxyyehinn Osoquera bis citatur in catena in Lucam in cod. Vindobon. caefareo XLII. tefte Lamberio commentar, tom. 111. pag. 166, not. 4. conf. fupra nr. 8. Harl. Fragmentum ex Eusebii Opere deperd. Theophania Euang. e cod. Coislin. Gött. 1740. 4.]

Caucus ait, in bibl. Bodleiana cod. Barocc. CXLVIII. exftare nouem homiliar fub Eusebii nomine, in memoriam Sanctorum, sed spurias. Exstat vero ibi vuica tantum modo, quae nona inferibitur. Fabr. vid. fupra, ad nr. 23. de homilia de refurrectione adnorata.

Opus aduerfus haerefes atheas promifit Eusebius in fine libri IV. eclogarum, telle Lamber. comm. de bibl. caefarea pag. 202.

Prophetia Eufebii Caefar. et fratris Columbini de quibusdam eventuris in chrisliano orbe, latine, vt widetur, in bibl. Bodlei. inter codd. Kenelmi Digbaei, nr. MDCCIIIC catal. codd.

In Anastafii quaetlionibus et responsionibus, ex variis S. S. partibus, in Niconis etc. collectionibus rerum moralium aliisque vett. gr. florilegiis paffim in codd. Coislin: Mediceis etc. fragmenta occurrent Eufebiana. Harl.

Η καθέλε τοιχειώδης εισαγωγή. fupra nr. 3.

408 Lib. V. c. I.

Eccle finflicae Demonstrationis libri. Phot. cod. XII. Colomefius quatuor libros fuisse putat; quia quatuor libri eclogarum propheticorum exstant MSti in bibl. Vindobonenfi: sed in calce libri quarti illarum eclogarum diserte tradit Eusebius, hunc esse librum operis nonum. Et Eclogas propheticas verifimilius habeat aliquis pro parte The za Sone sorger des eraywyns, vt notaui supra num. 3. Laudatur Eusebii EnnAnsiesun anodergis in lure graceo - romano, libr. IV. pag. 295.

Contra Porphyrium pro chriffiana religione libri XXX. Svid. de quibus tantum viginti ad se peruenille, ait Hieronymus cap. 81, catalogi. Horum tribus postremis confutaffe, quae contra Danielis prophetias argutatus idem Prophyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielem. Alibi libros XXV. numerat, Epift. ad magnum oratorem. Laudat et Sucrates III. 23. pag. 200, Hoc opus Romae adhuc feruari, nimis temere multi credunt, inquit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, quae Eusebius et Methodius contra Porphyrium scripfit, praefert Philostorgius VIII. 14. [v. Vol. V. pag. 747.]

Έλέγχε και Απολογίας Confutationis et Apologiae pro christiana religione adversus ethnicorum obiectiones, libri duo, atque alii libri duo eiusdem argumenti et sententiis verbisque propemodum iidem, (forte altera priorum Exdoors.) Phot. cod. XIII. Fallitur Valesius, qui libros contra Porphyrium cum his libris confundit, Nec minus fallitur Caucus, qui cum his confundit Apologeticum Eufebii pro fide sua, de quo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierofolymitana Seruatoris Sepulero, ac de donariis ibi dedicatis, quam, licet longiorem, flans imperator, Conftantinus, auscultauit. Euseb. IV. 33. de vita Conftantini. [1] De Festo Pasthali liber eidem Constantino dicatus, complexusque puzinin avana-

λυψιν τε της έρετης λόγε, fiue rationes Cycli nouendecim annorum et historiam controversiae de Paschate. Eujeb. IV. de vita Const. cap. 34. et 35. vbi Imperatoris ad Eusebium epistola, qua ipsi gratias agit, et meminit latini interpretis, qui scripta eius in latinam linguam transferat. Eusebio ad componendam evreaxadenaerneida occasionem dederat S. Hippolytus sua énnaidencerneidi, teste Hieronymo cap, 61. Catalogi. Arque ita capiendus Ifdorus' Hifp. VI. 17. Orig. et Beda de temporum ratione, cap. 42. [In bibl. Cotton. XIII. 12. pag. 93. cat. codd. Angl. Eusebii Caefar, de Pascha Homiliae XII.]

ILEQ:

Diaitized by

EUSEBII ALII.

Περί της των παλαιών ανδρών πολυπαιδείας scripliste se testatur Eusebius VI. 8. praeparat. evangel. pag, 310. Idem opus, in quo Basilius de Spiritu S. cap. 29. legisse se fignificat; επαπορήματα περί της τών αρχαίων πολυγαμίας.

Episiolae quamplurimae, praeter illas, de quibus supra num. 21. in quibus omnibus Arianorum se fautorem prodere arguunt Acta Concisii Nicaeni Act. VI. T. III. edit. Binianae pag. 662. vertuntque ipsi vitio, quod licet Synodo Nicaenae subscripterit, et ποτε μέν κην αλήθειαν υποκρινόμενος αποδείκνυται, monnumquam veritatem simulare deprehenditur, tamen non veniam publice petierit de scriptis suis eaque retractauerit, et pro epistolis speciatim suis λόγον 'Aπολογίας non composuerit, vulgaueritque.

Sermonem de defetitu plumiae memorat Hebed Iesu in catalogo librorum Chaldaeorum. n. 20.

[Fragmentum Eusebii 78 acquatos 750 acquátor edidit Münterus Fr. PP. gr. I, p. 60. fq., alia fragm. eiusd. Matthaei in Anecdotis, Mosqu. 1775. In Galland. bibl. PP. tom. IV. p. 459. sq. funt Eusebii Pamph. Opuscul. XIV. primum in lucem edita a lac. Sirmondo — Praemittuntur eiusdem Eusebii Procemiam et cap. III. priore Dem. Eu. vna cum operis epilaie euulgata a 1. A Fabricio. In Prolegg. de his p. XXII. sq. breuiter Gallandus egit.]

XXVII. Alii Eusebii, amplius sexaginta ".

Eusebius ex Alexandrino diacono episcopus Laodicenus, tertio saeculo clarus, de quo supra cap. 1. pag. 275.

Eusebius, episcopus Alexándriae cuiusdam in Asia, quarto faeculo, cuius Homilias quasdam ineditas viri docti laudant, vt iam dicto loco retuli. Fabr. [V. fupra inter chriflian, feriptor, gr. fec. III. nr. 11. vbi difeernitur ab Eufebio, epifoopo Laodiceno, antea diacono ecclesiae Alexandrinae, et paullo ante ad nr. 23. Lambecius et Kollarius in comm. de bibl, caefar. paffim plura de eo Eufebio adnotant. In cod. CCX. nr. XV. eff Eyo e Big inining 'Are and a cratio de iciunio quadrage fimali, ad cuius notitiam Lambecianam Kollar.tom, V. pag. 49. fqq. obferuat, hunc quidem Eufebium vulgo Alexandrinum adpellari; at ab Alexandrino diversum-esse, idque docuisse, post Turrianum (inprimis post Lequien ad Damascenum tom. II. opp. pag. 666.), Io. Guil. Ianum, qui homiliam eius de die dominico gr. et lat. (e cod. Bodlei. coll. cum cod. Vaticano,) in lucem protulit Lipfiae 1720. 4. (Ianus docet, orat. fcriptam effe ante exitum faeculi IV. conf. longam censuram in actis erudit. germanice scriptis, tom. VI. part. LXVIII. Lipf. 1720. 8. pag. 587. fgg. - Eusebii, Alexandrini, orat. de die domin. in Gallandi bibl. patr. VIII. pag. 252. vbi in Prolegg. pag. XXIII. plura de hoc Eusebio. Tum notat Kollar. tres alios eiusdem Eufebis perfimiles fermones in codd. Vindob. caefar. fernari, อาร อบ อีลี ริยุขูล รู้ออวิล รัง รัฐ ทุ่นร่อง รักร หบอเลหกีร อโองซีร รียของ. 2) Έγκωμιον รีเร

gg) Interdum homines finzerunt fibi et, vt Interent, adiumferunt Eusebii nomen, vt Eusebius Philadelphus, fub cuius veluti fcuto, nefcio, quis? edidit dielogos, in gratiam Gellorum compositos, Edimburgi 1574.18. — Eusebii

Romani animadu. in' librum Praeadamitarum, (qui prodiit a. 1655. in 4. et 12.)" anno 1656. 8. v. Pinelli cat. I. p. 36. et 37. fed haec conficta nomina h. l: in cenfum non veniunt. Harl.

л(

Digitized by'

 $\mathbf{y} \mathbf{0} \mathbf{0}$

-Vol. VII.

Fff

EUSEBII ALII.

την κυριακήν· 3) λόγον περί έλεημοσύνης κατά πλεσίων και es του Λάζαρου. Porro monet, feriptas esse homilias istas ad modum fere dialogi: vbique enim Eulebium ad quaestiones, ab Alexandro quodam propositas, respondere et dignas elle illas homilias ob veterem et catholicam disciplinam, quae edantur. Atque in cod. caesareo XXXIII. nr. 14. inferibitur homilia S. Eusebii, archiepiscopi Alexandrini, responsium ad cuiusdam Alexandri, qui, alias ignotus, in graeca infcriptione dicitur ad deum nofirum Eusebii opera conuersus,) interrogationem de caussa colendi diem dominicum a laboribus eo die prohibitis v. Lambet. comment. libr. VIII. pag. 756. feq. Dein Kollar. ad priorem cit. loc. animaduertit, Montfaucon in bibl. Coislin. errare, homiliam illam effe Alexandri epistolam ad Eusebium. (nim. in cod. CXVII. in libro, dei praecepta eorumque interpretationes, etc. continente, citantur, secundum Montfauconii indicium pag. 191. bibl. Coislin. loca ex interrogatione vel quaeftione B. Alexandri ad S. Eufebium, Alexandr. - pag. 198. in cod CXXII. fiue Niconis collectaneis, ex Alexandro ad magnum Eusebium; - pag. 414. in cod. CCXCVII. fiue collectaneis, ex Alexandri quaestione ad Eusebium.) — Ad libr. et tom. V. pag. 286. not. C. vbi ex cod. CCXXXXVIII, nr. 4. tres homiliae Eusebii, Emeseni, recensentur, Kollarius arguit erroris cuiusdam Fabricium nostrum; v. ad Euseb. Emelenum. — In cod. CCXLtX. nr. 8. est Eusebii, Alexandr. in divitem et Lazarum oratio de eleemolyna. Quam tamen illius effe partum dubitat, faltem fequiori aeuo ad populi captum valde immutatam fuisse, docet Kollar, not. A. ad tom. V. pag. 302. - Venetiis inter codd. Nanianos in cod. CXXVI. nr. 8. est catena, ex qua auctor catalogi pag. 278. publicarit Eusebii fragmentum. — Parif. in bibl. publ. codd. DXX. et MXXXIV. orat. de ieiunio — in cod. DCCLXX. (vbi fec. catal. codd. II. pag. 144. Eufebius dicitur Alexandrinus patriarcha.) or. de eleemolyna. — In cod. Bentl. biblioth. n. MMCCXXIII. — in c. Oxon. nr. MMCIIIL, hom, ad Religiofos - 'in cod. Cantabrig. nr. DCCXIII, in indice numeratur et Eulebio Caelar. adscribitur, et MMCCCLXXV. homiliae ad Monaclios, etiam sub nomine Eusebii, Caesariens episcopi: ego autem vereor, ne, nisi-plures Eufebii homilias ad monachos scripferunt, vel spuriae fint, vel Eusebium, Emefenum, habuerint parentem. - Eusebii, episcopi, (nescio cuius) Acyos & in memoria SS. apo-Itolorum, martyrum et omnium Sanctorum, vna pagina: in cod. Volliano, (v. catal. bibl. Leidenlis pag. 401. nr. 4. fin.) Harl.

Eulebius, Alexandrinus rhetor, de quo Eunapius in Prozerefio p. 125. nefcio, idemne Eulebius, fophifia, cuius μελέτας five declamationes memorat Photius codice CXXXIV.

[V] Eusebius, Ancyranus episcopus, ad quem Theodoriti epist. et qui intersuit concilio Chalcedonensi.

Eusebius, Andegauensis. vide infra, Bruno.

Eusebius, Apolloniae in noua Epiro episcopus, qui intersuit eidem concilio Chalcedonensi. Eusebius, Arabius Sophista, Vlpiani, rhetoris, aemulus, de quo Suidas [et Eudocia pag. 166.] Eusebius, Asiaticus. infra, Nouatianus.

Eusebius, episcopus Asponorum, qui concilio Ephesino subscripsit.

Eulebius, Beryti episcopus. infra in Nicomediensi.

Eusebius, episcopus Bonomienfir, qui S. Ambrolium Mediolani audiuit verba facientem de

virgini-

Digitized by GOGIC

Digitized by GOOGIC -

virginitate. De co Baronius ad martyrologium Rom. 26. Sept. Fabr. Conf. Fabricii B. L. med. et infimae actatis tom. II. pag. 125. sq. vbi, (vt omnia breuitatis studio paucis comprehendam), nunc breuius, nunc copiosius exponuntur vita scriptaque variorum Eusebiorum. Hic inferam cos, quos Fabric. h. l. omisit. Sunt vero:

Eulebius, Carthaginienfis.

Eusebius Corradus . Mediolanen fis canonicus regularis.

- Eusebins ab Euseffa, fiue Emerenus, cognomento Pittacas, concitatus orator vocatus est ab Ammiano Marcellino XIV.7. et iusu Galli, imp. interfectus a. 354. Ab hoc diuersus est, docente Tillemontio, tom. VI. pag. 757. Eusebins, Emerenus episcopus, de quo Fábric. et paullo post, et in B. lat. cit. late disputat.
- Euschius, Nancticae ciuitatis episcopus, subscripsit concilio Turonensi a. 461.
- Eusebius, graeci medici filius, episcopus romanus a. Chr. 310. Huius nomine tres commentitias epistolas Isidorus Mercator collectioni suse inferuit; de quibus et de quinque decretir, illi tributis, v. Fabric. et Eusebius, medicus, ab Octauio Horatiano, sine Theodoro Prisciano citatus, lib. IV. de physica scientia ad Eusebium, filium, nominatur in Elencho medicorum vett. a Fabricio, vol. XIII. B. Gr. pag. 158. Harl.
- Eusebius Bruno, episcopus Andegauenfis, ab a. 1047 1081., in dogmate de S. Eucharistia Berengarii ex amico et suffragatore aduersarius. [conf. vol. XI. pag 584,]
- Eusebius, Caesarenfis in Cappadocia episcopus, cui Magnus Basilius successit. De eo Sozomenus VI. 12. 15. 16. et e recentioribus Franciscus Maria Florentinus ad Martyrologium Hieronymianum pag. 607. seqq.
- Eufebius, Bafilii Caelarcenfis aequalis, et cum eo eadem domo et paedagogo eodem víus, ad quem exítant eiusdem Bafilii, Gregorii Nysseni et Nazianzeni epistolae. vide Laur. Alexandri Zaccagnii monumenta vetera pag. 354.
- Eusebium, Cappadocem rhetorem, pro Eustathio, ex memoriae laplu nominist Vossius de rhetoricae natura cap. 12. pag. 88. Eustathium enim Cappadocem vocat Eunopius in Aedefio pag. 45. seq. quem iactat propemodum persuasisfie Sepori, Persarum regi, vt tiaram privata vite permutaret.
- Eulebius, quem ab Eulebio, Samolateno, Chalcidis epilcopum conflitutum scribit Theodoritus V. 4. hist, tripartita IX. 3. et Nicephorus XII. 5.
- Eusebius, episcopus Clazomenitanus, qui subscripsit concilio Ephesino a. C. 431. atque Chalcedopensi etiam intersuit a. 451.
- Eufebius, Comes sub Constantino, idemque Consul a. C. 359. Gruter. Infeript. p. MLXXXVII. 5. MCLXII. 1. Alius Eusebius, Comes sub Honorio. Vide Iac. Godofredi prosopographiam codicis Theodosiani pag. 359.

Eufebius, CPolitanus episcopus. Vide infra in Nicomediensi. Alius [P] Eusebius diaconus CPolitanus, Chrylostomi defensor. Idem fortasse, ad quem S. Nili epist.

Eusebius, Cremonensis, in cuius gratiam S. Hieronymus de optimo genere interpretandi teflatur, se epistolam Epiphanii ad Ioannem, episcopum Hierosolymitanum, e graeco in latinum vertisse. De hoc Eusebio Bollandus V. Martii T. I. pag. 369. seq. vbi vitam a Francisco Ferrario a. 1612. editam exhibet cum notis. Fabr. Vid. A. Pagius ad a C. 417. §. 9. 10. Heum. Plura dedit de co Fabr. in B. L. med. et inf. aet. l. c. vbi Fabric. F f f a vitam.

vitam, a Franc. Ferrario editam, dubiae effe fidei pronuntiat, et Manf. adnotat, vitam S. Hieronymi, per Eusebium, Cremonensem, editam, ex antiquo Ambrofiano codice msto vulgatam effe a Vallarfio in edit, opp. Hieronymi Veronenfi, in Mantiffa pag. 207. inter testimonia veterum. Eusebius Cremon, de morte S. Hieronymiest in cod, latin. LIV. LV. et LVI. bibl. Venetae Marcian. (catal. codd. lat. pag. 36. et 37.) - Venetiis in bibl. Taruifiana eft in cod. non antiquo epistola Eufebii ad Damalum, Portuenfem, de transitu f. obitu B. Hieronymi, teste Montfauc, in diario ital. pag. 75. qu'am vero longe recentioris effe fcriptoris, Erafinus et alii V. D. monuerunt. In manibus habeo vetuftum exemplar, fine titulo: flatim incipit Epistola B. Eusebii Reverendiffimo patri Damafo Portuenfi et christianisfimo Theodonio Romano fenatori Eusebius olim Stiffimi hieronimi di/cipulus. In lineis primis fingulatum paginarum legitur epiftolo beati Eufebii de morte gloriofi Hieronimi. Enarrantur eius virtutes,, iniuriae aliorum et quae ante mortem ad Eusebium aliosque dixerit, quae miracula post mortem ediderit etc. Tum fequitur fol, t Augustini epistola de miraculis S. Hieronymi; fol. x. Cyrilli Hierofol. ep. ad Augustinum de miraculis b. Hieronymi. In calce: Explicit epistola b. Cyvilli -Per E. Stahel et Benedicti fociorum. Patauis Impressum Olimpiadibus dominicis M. CCCC. LXXXII. (1482.) Septimo Kalendas Augustas: min. 4. Harl.

Eufebius, Cyzici episcopus, qui subscripfit Synodo CPolitanae sub Menna, a. C. 536.

- Eufebius, diaconus, ad quem S. Nili epistola 235. lib. I. edit. Allatii, vide supra in CPolitano. Alius Eufebius diaconus sub Eutyche tom. II. Concil. edit. Binianae pag. 130. 131.
- Eufebius, Doberorum (DoBnews tom. H. Binii pag. 40. 158. DeBnes pag. 124. Topiritanus pag. 151.) in Macedonia prima epifcopus, qui interfuit concilio Chalcedonenfi.
- Eusebius, Dorylacensis, in Phrygia Salutari episcopus, Nestorii aduersarius et Eutychis, contra quem Synodo CPolitanae a. C. 448. libellum accusationis exhibuit. Vide Caucum ad illum annum et Paschasium Quessiellum ad Leonem M. pag. 830. Epistola huius Eusebii ad Imperatores, Valentinianum et Marcianum, legitur in Actis concilii Chalcedonensis actione 1. tom. II. edit. Binianae, Colon. 1618. pag. 42. Oratio ad Synodum. pag. 175. Fabric. Eusebii Dorulensis Fides est in cod. graeco Norfolciano DXXXVI. f. nr. MMMCDXXXV. catal. codd. Angl. tom. II. pag. 84. Harl.
- Eufebius, Emefenus in Phoenicia episcopus, semi-Arianis favens, et a C. 360. defunctus, de quo Tillemontius tom. VI. memor. hist. sceles. parte II. pag. 124. seq. Genuina eius feripta Hieronymo cap. 91. de S. E. memorata interciderunt, praeter κατασυλλογισμον πεοs τές Isdaiss, qui MS. exstat in bibl. Vindobonensi, teste Lamberio lib. IV. pag. 184. ^{hh}). Alias tres homilias µ. de Ioanne, baptista, Christi aduentum apud inferos prae-

hh) Pag. 409. fq. ed. Kollarii, qui in nota, "haec Eufebii, ait, Emefeni oratio diuerfa non eft ab illa, quae habetur commentariorum noftrorum lib. V. cod. CCXLVIII. nr. 4. [tom. V. p. 286.] titulo in diabolum et infernum inferipta; igitur emendandi funt, qui diuerfam effe arbitrabantur, Caueus hift. litt. feript. eccles. tom. I. p. 207.

Oudinus tom. I. pag. 424. et Fabricius B. Gr. [qui est noster locus,]; videtur adhue esse inedita. "Kollar. ad tom. V. p. 286. praeter ea obferuat, tres illas homilias haud omnino yrnoius, et adhue ineditas videri, et Fabricium nostrum errare, dum tres illas homilias B. Gr. Vol. IX. [p. 90. 101.] in eclogis et vitis Sanctorum aduersus

Digitized by GOOG

praedicante, 2. de proditione Iudae et 3. in diabolum et infernum post proditum a Iuda . Chriftum, in eadem bibliotheca graece exflare, teflatur libi V. pag. 135. fq. [p. 286.] Hic est Eusebius Phoenix, qui contra Manichaeos scripsit, sed quod opus itidem intercidit. Homiliae 50. autem ad populum et Monaches, sub eius nomine editae latine a Io. Gagneio latine. Parif. 1547. "), atque ibidem 1561. S. et Antwerp. 1555. recufae, atque tub nomine Eulebii Gallicani recensitae ab Andrea Schotto in bibl. Patrum Colonienli tom, V. a. 1618. atque inde tomo VI. Lugd. farrago funt variorum feriptorum latinorum, Hilarii Arelatensis, Eucherii Lugd. Fausti Rhegiensis, qui et ipse Eustebias dictus **), Caefarii, Maximi Regienfis vel Taurinenfis, Gregorii M. Ifidori, Bedae. [it. in Daumii collectione diu. patrum - homiliarum - in feftum nativitatis I. C. felectarum. Cygneae. 1670. 8. v. Fabric. B. gr. tom. XIII. pag. 799. fq.] Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Evcharistia pag. 877. Combefisium in bibl. Concionatoria tom. I. in recentione auctorum pag. 12 et 18. Labbeum tom. I. de Script. ecclef. pag. 297. 310. Eliam du Pin bibl. ecclefiastic. tom. IV. pag. 175. et Latini Latinii bibliothecam facro profanam tom, I. pag. 114. feq. vbi caffigationes quaedam ad illas homilias exhibentur. Aliae funt homiliae CXLV, in euangelia feftosque dies, in bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. et Combefifiana, atque vna cum prioribus editae Parif. 1575. 8. et tom. VI. bibl. patrum Lugd. quae Schottus potius pro Bedae vel Rabahi collectaneis ex B. Augustino, Gregorio aliisque patribus habere fe adfirmat, inter Brunonis Afteofis, a. 1151. defuncti, opera prodierunt Venet. 1651. f. Nonnullas, quae Eucherium Lugd. auctorem habent, edidit lo. Liuinoius Antwerp. 1602. 8. De vita huius Eulebii Emeleni, a Georgio, Laodiceno episcopo, scripta, vide Socratem II.9, et Sozomenum III.6. Nicephorum 1X. 5.

Sub Eusebii, episcopi, nomine exstat latine a Carolo Fabiano versa eratio de commemoratione sanctorum ex edit. Thomae Galleti, in supplemento bibliothecae patrum Parisiensi anno F f f 3

fus epigraphes cod. Vindob. fidem Eufebio, Alexandrino, tribuit. - In cod. Naniano, LXIII. nr. 22. Εύσεβία τινός έπισκόπα λόγος α'ς την τα διαβόλα אַבָּן דע עוֹלפּט פּטעא אַצאאי אפיני דעי אונאמעצי אאדא פּטאאסyiquor, vid. catal. codd. Nanian. p. 104. - In Britannia secundum cat. codd. Angl. in cod. Bodlei, MMCCXXIII. Eusebii Emeseni homilia nona ad Monachos. — inter codd. Car. Theyeri nr. MMMMMMDXXIV. Eusebii ad Monachos, et codd. MMMMMMDCXVI. Eusebii homiliae XVII. ad Monachov. — Iu bibl. Iacobaca nr. MMMMMMMCCCCXIX. Eu/ebii Eme/eni homilise. — Dablini in cod. XCI. f. nr. CCXXXI. coll. S. Trinitatis Eusebii Emeseni hom. in 8. Pasch. fermo de codem et fermo in Petri epistolas. ---Leidae inter codd. Vossianos, (catal. p. 389. nr. LXXXVII.) Eusebii Emeleni de corpore et fanguine domini in Parcha: qui fermo, sed non addito cognomine Emefeni, ciam exflat Cantabrig.

in cod. nr. MDLXX. IX. catal. codd. Angliae etc. pag. 142. — Parif. in bibl. publ. inter codd. Armenos in cod. XLVI. funt Eufebii Emefeni homiliae: (cat. codd. I. pag. 80.) — In bibl. Coislin. funt in variis catenis, graecis fragmenta Eufebii Emefeni. v. Montfauc. B. Coisl. pag. 41. 42. 44. (vbi occurrunt eius commentarii in librum Numerorum,) 76. et 264. tum in catena in Efaiam in cod. Laurent. tefte Bandin. cat. codd. gr. I. p. 18. Oratt. quaedam gallice verfae funt in I. de Loyac Bibliotheque facrée, ou Recueil des plus beaux fermons et homelics des faints Peres etc. Parif. 1634. 4. Hart:

ii) Exemplo in bibl. Leidensi (catal. p. 41.) in quibusdam locis a I. Fr. Gronou. et Is. Vossio adscriptae sunt V. L. cod. Har!.

kk) V. ad Euf. Gallicanum: de cod. Veneto. Harl.

JOOGLE

Digitized by

1639. tom. I. pag. 826. In hac refertur, quid Eusebius, episcopus, nescio quis; refponderit Alexandro, roganti, quem fructum ferant, qui fanctos ac beate defunctos colunt. [v. supra de Eusebio Alexandr. et ad nr. 23.]

Eusebius, episcopus, in Synodo CPolitana a. C. 360. depositus cum Eustathio et Eleusio. Philostorg. V. 3.

Eusebius, episcopus, ad quem plures exstant epistolae Isidori, Pelusiotae.

Eusebius episcopus, cuius Opus aduersus Andream eyadersov fine inclusum, memorat Photius cod. CLXII. Vide infra, Eusebius, Thessalonicensis.

- Euschius, Eunuchus, sub Constantio, imp. Vide Gadofredum pag. 199. ad Philostorgii IV. 1. et in Prosopographia codicis Theodos. pag. 359.
- Eufebius, Gallicanus. Vide fupra in Emefeno. Plauftra fermonum ab eo composita, ait Hon ratus, Massiens, fiue quisquis auctor vitae Hilarii Arelatens, apud Henschenium ad V. Maii tomo II. Atque hunc Baronius atque Schottus putant, notari ab Hartmanno, Rabani Mauri discipulo, cuius in poëmate quodam apud Canisium tom. V. antiqu. lect. laudantur episcopi Martinus, Proclus, Caesarius, Eusebiusque. Fabr. In bibl. Veneta D. Marci, cod. lat. LXXX. funt tres homiliae, auctore non laudato, 1) incip. instruit nos atque hortatur fermo diuinus, quae est homilia III. ad Monachos Eusebii, ep. Gallicani, tom. VIII. bibl. P. P. Lugdun. pag. 657. atque in eadem B. tom. VIII. pag. 545. extilat quoque sub nomine Fausti, Rhegiensis episc. 2) inc. Fidelium exhortatores etc. quae Eusebio, Gallicano, tribuitur tom. V. pag. 647. laudatae bibl. 3) inc. Ecce quam bonum et quam iucundum etc. quae est exhortatio de deo vno et trino, Eusebio, Gallicano, tributa in ead. bibl. tom. VIII. pag. 668. adnotante confectore catal. codd. latin. pag. 58. et 59. Harl.
- Eusebius, Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium; quem oppugnauit Hieronymus. Eusebius, inquit, scripsit de crucis Domini mysterio, et apostolorum, praecipueque Petri constantiam virtute crucis indeptem.

Eufebius, episcopus Heracleensis, qui subscripsit concilio Ephesino.

- Eufebius, pater S. Hieronymi, Stridonenfis, qui et ipfe integro nomine Eufebius Hieronymus adpellatur.
- [Eufebius, Cappadociae, dein Hierofolymitanus episcopus: de quo supra inter scriptor. gr. christian saec. III.]

Eufebius, Historicus, quem ab Octaviani, Traiani, et Marci Antonini rebus gestis vsque ad obitum Cari, telam historiae suae produxisse scribit Eurgrius lib. V. cap. vlt. Harl.

Eusebius, inclusus a Constantio, imp. Ariano, vide Martyrologia 14. August. Romae eius nomine ecclesia dedicata est.

Eusebius, Laodicensis episcopus, supra in Eusebio Alexandrino. Alius Eusebius, Laodicensis presbyter, qui in Concilio Chalcedonensi vices Macarii episcopi Laodic. gessit.

- Eulebius, epilcopus Lariffenus, qvi interfuit Synodo CPolitanae fub Menna, A. C. 536.
- Eufebius, Lyciae & Pamphyliz praefes, fub Conftantino M. Cod. Theodof. lib. 13. tit. 10. de cenfu lege 2.
- Eusebi martyres complures in Martyrologiis memorantur, quos singillatim referre nihil attinet, vti nec eos, qui in Gruteri inscriptionibus sunt obuii.

Eulebius,

J000L

Digitized by

Vol. V. p. 109 110

EUSEBII ALII.

Eusebius Magnefiae episcopus, qui subscripsit concilio Ephesino.

[Eusebius Maniensis, episcopus Iacobita, cuius notae, additae Excerptis ex historia religiosa monachorum Aegypti, leguntur in cod. syriaco CXXVI. bibl. publ. Paris. tom. 1. cat. codd. p. 64. Harl.]

Eusebius, Mediolanen fis praefectus. Vide infra, Eusebius, praefectus.

- Eusebius, Mediolanenfis episcopus, a. 449 464. Ennodio celebratūs, qui, fynodo Chalcedonensi suffragatus, fynodicas litteras scripsit ad Leonem, papam. De eo Baronius ad martyrolog. Rom. 12. August. Fabr. Plura de eo scripsit Fabrie. in B. L. med. et inf. aet. 11. p. 128. Harl.
- Eulebius Monarhus, cognomine µærges fiue Longus, cuius meminit Nicephorus XI. 37. et XIII. 10. hift. Nescio idemne, quem apud Carras philosophatum scribit XI. 40. vel ad quem scribit S. Nilus lib. I. epist. 136. edit. Allatii. Certe alius, de quo mentio in Theodori Studitae lib. II. epist. 24. Vitam S. Philippi, presbyteri Argiriensis, ab Essebio Monacho gr. scriptam edidit Papebrochius tom. III. Maii, sub initium statim voluminis, et latine ex lac. Sirmondi versione ad 12. Maii p. 28. [Est inter codd. Nanianos pag. 66. catal. illorum fed hic alius esse videtur: vide ad finem huius paragraphi. Harl.]

Euschius Myndius, sine Myndo, Cariae oppido, oriundus, Acdesii discipulus. Eunapius in Maximo. pag. 69.

Eulebius, Nicomedienfis, Eulebii Pamphili frater vel confebrinus, Beryti primum, tum Nicomediae epifcopus, denique circa a. C. 340. in locum detrufi Pauli confessoris euectus ad fedem Constantinopolitanam [P] a Constantino, imp. Nicomediae, teste Zonara, Iulianum educauit (postea imperatorem), quem genere longius contingebat, vt narrat Ammianus XXII. 9. Luciani, martyris, discipulus, atque inde Collucianista Ario apud Theodoritum pag. 21. hift. Cuius Arii magnus licet fautor, pacent tamen cum Iulio Rom. vrbis epifcopo et communionem cum ecclefia catholica ad obitum vsque retinuit, vt obferuat Valefins ad Socratem pag, 181. Confer Bulli defensionem fidei Nicaenae. pag. 519. Nibil eius hodie exstat praeter epistolam ad Paulinum, Tyri episcopum, apud Theodoritum lib. I. cap. 6. et quae de altero libello fiue epistola coram Synodi Nicaenae patribus producta Ambrofius lib. III. de fide cap. 15. ac Theodoritus lib. I. hill. cap. 8. Tum libellus poenitentiae¹⁰), fiue fatisfactionis, quo ad episcopus misso a. C. 328. sedi suae Nicomediensi restitutus est, apud Socratem J. 14. Sozom, II. 16. Tripartit. II. 17. et Niceph. VIII. 43. licet illam Palinodiam supposititiam esse contendat auctor Apologiae portus regii, gallice editae a. 1669. parte IV. pag. 32. feq. neque habet, quae obiectionibus eius respondeat Tillemontius in Memoriis histor. ecclef. tom. VI. parte III. pag. 926. fq. Eusebius, episcopus Nicopoleos, qui concilio Ephesino subscripfit.

Eusebius, Nouatianus, quem de partibus Asiae ad se venisse foribit Cassionras cap. 5. diuin, lect. vbi mira de eius eruditione, licet sub quintum aetatis annum oculorum vsu penitus priuati.

Eufebius, Officiorum magifter, fub Anastalio, imp. memoratus Theodoro, lectori, lib. II. hilt. p. 559.

Eulebius,

Digifized by "

J009[C

11) An ex hoc libello petita funt fragmenta ex Eufebio de poenitentia, quae supra ad nr. XXIII. ex cod. Bodlei. memoraui? Harl. De hoc et Emijino vid etiam Walch. hist. haer. I. p. 666. sq.

Eufebius, Palatinus, nullus eft, fed duo martyrum Afrorum nomina funt Eufebius et Palatinus. Vide Bollandum tom. I. Martii pag. 366.

Eusebius, episeopus Pelusii, qui concilio Ephelino subscripfit.

Lib. V. c. I.

416

Eufebius, Phoenix, qui fcripfit contra Manichaeos. Vide fupra, Eufebius, Emefenus, Meminit Epiphanius, tom. I. pag. 638. Theodoritus lib. I. de haeret. fabulis cap. 28. et Nicephorus VI. 31. hift.

Eufebius, Mediolanenfis praefectus, fub Honorio, imp. Paulinus in vita S. Ambrofii. Vide fupra, Eufebius Comes. Ad hunc Eufebium Symmachi epiflolae, VIII. 34. 1X. 52. -

Eufebius, presbyter Alexandrinus, qui interfuit concilio Nicaeno. Gelal. II. 3. de actis concilii Nicaeni.

Eufebius, presbyter, ad quem feribit Ifidorus, Pelufiota lib. 1. epift. 10.

[Eusebius, presbyter et monachus, scripsit opusculum aduersus astronomos, quod graece exstat in cod. bibl. publ. Parif. MXCVIII. nr. 8. Harl.]

[P] Eusebius, presbyter Nicaenus, qui vna cum Constantino, presb. interfuit concilio Chalcedonenfi, et episcopi Nicaeni, Anastasii, vices gessit.

Eusebius, epilcopus Romanus, a. C. 310. de quo martyrologia XXVI. Sept. Iactatas sub eius nomine ab Isidoro mercatore epistolas explodit Dauid Blondellus in Pseudo — Isidoro p. 403. seq. Fabr. v. Fabr. B. L. l. cit. Num sub illius, an alius Eusebii, papae, nomine fermo sit commentitius de facra coena in cod. bibl. publ. Parif. CMXLV. ignoro. Harl. Eusebius, lector romanus, infra in Vercellensi.

[Eufebius, presbyter romanus et martyr, a. 357. In cod. Clarendon. (cat. codd. Angliae II. 2. pag. 14. nr. LXXXIX.) Paffio Eufebii, presbyteri. Narratio de causfa martyrii effin vita S. Eufebii, presbyteri romani, a Baluzio tom. II. Mifcellan. pag. 141. 142. edita. v. Fabricii B. L. m. et inf. aet. II. pag. 128. Harl.]

Eufebius, episcopus Samofatenus, fidei catholicae aduersus Arianos strenuus propugnator, et a Valente, imp. missus in exilium, post cuius mortem ab Ariana muliere, quae e tecto in transeuntis caput tegulam immisit, fuit occifus a. C. 379. De eo multa Theodoritus in hist. ecclef. et Baronius ad martyrolog. 21. Iunii. Tillemontius tomo VIII. memor.

Eufebius, Sardus. Vide infra, Vercellenfis.

Eufebius, *fcholafticus*, Troili fophistae, discipulus, qui heroico versu libris IV. graece scripsie Taïavida, siue de bello Arcadii contra Gainam, Gothum. Vide Socratem VI. 6. et Nicephorum XIII. hist. eccles. cap. 6. pag. 362.

Eusebius, episcopus Sebastiae Palaestinae. Vide Godofredum ad Philostorgium pag. 244. Fabr. Eusebii, monachi Sebastiani, martyrium Eustratii, Auxentii, Eugenii, Mardarii et Orestae, graece in cod. Laurent. Medic. XXXV. nr. 11. plut. 60. vbi quidem est anonymi; fed Bandin. in cat. codd. gr. I. pag. 459. observat, Allatium in libro de Simeonibus p. 83. notare, martyrium hoc non este Simeonis, Metaphrastae, cui illud tribuit pag. 125. fed. Eusebii, monachi Sebasteni, qui sub finem horum actorum fibi illa a iuuene quodam extorta este fectibat. Atque in cod. VIII. nr. 45. plut. IV. vbi idem martyrium exstat, in fine Eusebius diferte se auctorem illius este declarat, et nominat se monachum in vrbe. Sebaste. v. Bandin. 1. c. pag. 528. — In cod. Coissin. CCCLXVIII. (Montfaue. cat. bibl. Coissi. p. 565.) est martyrium S. Eusstratii, fine nomine auctoris; fed initium illius idem, auod

Digitized by Google

Vol. V. p. 111 7113

quod Bandin. e codice priore Medic. enotauit. —, Latine legitur apud Surium XIII. Decembris, et apud Lipomannum. Harl.]

Eusebius, sophista. Vide supra Alexandrinus et Arabius.

Eulebius, Seleucoboli in Syria episcopus, qui interfuit synodo Chalcedonensi.

Eusebius, Seleuciae Syriae epilcopus, qui subscripsit conciliabulo Seleuciensi. Epiphan. LXXIII. 26. tom. 1. pag. 874.

Eulebius, epilcopus The solution of t

Eufebius, Tyri episcopus, qui synodo quintae intersuit. a. C. 553.

Eufebius, episcopus Valentianopolis, defensor Ioannis Chrysostomi.

Eulebius, Sardus, ex romanae ecclesiae lectore Vercellensis episcopus, ab a. 340. qui Calendis Augusti colitur. De co nolo repetere, quae [P] ad a. C. 354. praeclare idem Caueus: tantum addo, vitam eius ab antiquo auctore fcriptam, legi apud Ughellum Italiae facrae tomo IV. et commentariorum Eusebii, Caefareensis, in Pfalmos ab Vercellensi, latine translatorum, meminisse Hieronymum aduersus Vigilantium his verbis: Sit in culpa eiusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios haeretici hominis vertit in noftrum eloquium, licet haeretica praetermittens, optima quatque transtulerit. Denique epistolas, in exfilio feriptas, ad presbyteros et plebes Italiae, et ad Patrophilum, legi etiam in fupplemento bibliothecae patrum Parifienfi tom. I. pag. [485.] 627, et in editione bibliothecae Lugdunensi tom. V. pag. 1227. Fabr. Martyrium subiit a. 371, actatis 88, conf. supra in cap. de Athanasio, Montfauc, edit. tom. III, nr. 88. Plura de hoc Eusebio eiusque epistolis tradidit Fabric. noster in B. L. laudata p. 128. sq. vbi Mansius adnotat, codicem euangeliorum, ipsius Eusebii manu descriptum, qui servari fertur Vercellis, primum lucem publicam adipexiste, curante Io. Andr. Irico, (adiectis praefatione, notis et concordantiis aliorum codicum,) tom. I. in 4. Mediolani 1748. dein recufum effe a Blanchinio in Euangeliario quadruplici, Romae 1749, fol tom. IV. adde Montfouconii diarium ital. pag. 444. fq. - Eusebii Vercell. epistolae in Gallandi bibl. patrum V. 78.

Eusseis denique cuiusdam mentionem faciati, de quo plura incerta narrat Mongitor. in bibl. ficula tom. I. pag. 191. et nos fupra ad Eusseisum Monachum quaedam notavimus. Is vero num ficulus feriptor fuerit, quod quidem Pirrus in notitia eccl. Panorm. p. 51.
(qui eum in monaflerio quodam in vrbe Argyrenfi regularem D. Bafilii difeiplinam profeifum effe teftatur,) et Hieron. Ragusa in Elogiis Siculorum p. 119. et in Siciliae. bibl. veter. p. 117. autumarunt; an Syrus genere, aut num diuo Philippo Argyrenfi, ab apoftolo Petro in Siciliam miffo, datus fit comes, dubium eff incertumque. Haec quidem effe incomperta, iudicat Ottau. Caistanus tom. I. SS. ficulor. pag. 33. qui pag. 28. edidit Narrationem Eusseii monachi de vita et miraculis S. Patris noftri Philippi apofto-Vol. VII.

418 Lib. V. c. I.

SCRIPTORES GR. HIST. ECCL.

Vol V. p. 112 113

fici presbyt. dasmonum expulsoris: add. Fabr. B. Gr. IX. p. 136. Attangen Mongitori incertum videtur quis vitae illus auctor fit, aut, an alius Enfebius recentior, non focius Philippi, scripferit illam. Harl.

XXVIII. Scriptores graeci hiftor. ecclefiafiicae deperditi.

Hegefippus ""), libris V. de successione apostolicae praedicationis, de quo opere dixi supra cap. 1 pag. 188. seq.

- Iudas et Iulius Africanus, in fuis chronographiles de quibus itidem dixi [vol. IV. p. 241. sq. add. Lambee. comm. de B. caesar. tom. I. p. 203. 1.] Apud Eusebium vero VI. 13. et Hieronymum in catalogo cap. 38. legas. Cassari Xeovoyex Qlas mentionem fieri in Clementis Stromatis, quam in opere illo Clementis non reperio, nisi intelligantur Egym rmai Cassiani, haeretici, qui laudatur a Clemente tessis, voi de antiquitate philosophiae Hebraeorum dissert.
- Philippi Sidetae, presbyteri, qui post faeculi V. initia **) claruit, χρητιανικής isoplas siue historiae christianae ab Orbe condito ad suam aetatem libri XXXVI., sed longe pluribus ad mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitu. dine praemiserat, et librum vnumquemque λόγοις siue τόμοις XXIV. iterum distinxerat, quod voluminosam opus auctori historiae Tripartitae XII. 3. multam visum est habere consultationem, net satis prodesse legentibus, vti magis etiain constat ex Socratis VII. hist. cap. 27. Nucephoro XIV, 29. et Photio cod. XXXV:**). Fragmentum [1] huius Philippi insigne de scholae Alexandrinae successione vulgauit illustrauique Henr. Docuellus ad calcem differtationum in Irenaeum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum, Acta disputationis de Christo, in Perside Christianos inter gentiles ac Iudaeos habitae, cui ipfe Philippus intersuit, complexum, habetur MS. in bibl. Caesarea teste Lamberio lib. V. pag. 137. **) qui tamen fallitur lib. VI. p. 179. vbi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura aeris Persici et ferri Indici. Nam verba βαφή τη παιρά Πέργους μένυ χαλυση.

mm) Ante Hegefippum, a Sozomeno in praef. Iaudatur inter scriptores hist. ecclesiasticae Clamans, neque improbabile est, quod Valesio placere video, respici ab co opus recognitionum Clementi Rom sributum, licet Clemens estam Alexandrinus in Stromatis et deperdito Hyporyposeon opere plura, ad historism ecclesiasticam primorum temporum facientia, observauerit. Non obflantibus autem Clementis, Hegefippi, Iudae et Iulii Africani scriptis. vere tamen Eusebius pag. 4. Hist ait açõrer se varstande et historiae ecclefiasticae scribendae animum applicuiste.

nn) A. XXII. Theodolii innioris scripsit teste Theophane p. 75. H. oo) Photius XXIV. tantum libros nouit. v. Fabr. B. G. IX. pag. 386. de citato Photii codice, vbi praeter ca "vixit, ait, Philippus ifte Sifinnii temporibus et Procli, patriarcharum CPolitanorum, quorum ille fuit ab a. Chr. 425. ad 428. hic ab a. 434 – 446." Harl.

pp) Sive pag. 289. fq. ed. Kollar. et alter locus de fragmento memoratus est tom. VI. part. II. pag. 406. vbi Kollar. in nota *A*. Cotelerii et Fabricii iudicio subscripfit. — Is Philippus quoque refutauit Iuliani imp. libros. (v. Vol. VI. p. 709.) add. Volfium de histor. gr. lib. II. cap. 20. p. 205. Harl.

Digitized by

DEPERDITL

χαλκέ γραφοισα από αρχής Φιλίππα, incluram, iam tempore principatus regis Macedonum Philippi descriptam fignificant, vt recte notauit Cotchrins tom. III. monument. pag. 598.

Hefychiur, presbyter Hierofolymitanus, e cuius hiftoria ecclefiaftica locus de Theodoro Mopsuefleno, circa a. Ç. 428. defuncto, adfertur in collatione V. Synodi habitae CPoli a. C. 553. tom. II. Binii patte II. pag. 71. Fabr. -Hefychii, presb. Hier. 1) de virtue modefliae, ad Theocritum fermo, 2) de refurrectione Christi fermo, 3) quod nulla fit - contradictio de his, quae de ca Euangelistae feripferunt, codd. Efturial. teste Phiero in itiner. per Hisp. pag. 172. — Ex Hefychii homilia in natalem Christi ex codd. fragm. dederunt Humfred. Hody, Caucus et Du Fresne ad chronicon paschale p. 924. v. infra de adpendice ad illud chron. paschale nr. 6. — Sed plura vide de co infra libr. V. c. 5. vol. VI. p. 244. vet. edit. — vol. IX. pag. 24. fq. et de editt. eius sententiarum asceticarum vol. XIII. pag. 753. Non miscendus est, (quod fecit Caucus vol. I. p. 570. fqq.) cum alio Hefychio, ferioris acui, itidem presbytero, mox episcopo Hierofolymitano. v. Fabr. B. L. med. et inf. act. tom. III. pag. 244. ed. Mausi, et Saxii Onom, I. pag. 482. Hurl.

Iohannes ^{qq}), presbyter Aegeates, fcripferat a depositione Nestorii et Theodosii iunioris temporibus historiam ecclesiasticam libris decem. Ex his quintus, (solos enim priores quinque legisse se testatur Photius cod. XLI.) definebat in depositione Petri Fullonis a. C. 483. Idem est δ Διακεινόμενος in Originibus CPol. Combessifii pag. 24. 28. 33, cum Eusebio citatus, et Ioannes Diacrinomenus, ex cuius historia ecclesiastica adfertur nonnihil a Theodoro, lectore, lib. II. hist. eccles. pag. 563. et ex codem, vt videtur, Theodoro in Synodo VII. Act. 5. tom. III. Binii pag. 609. seq. Vocabant enim se Diacrinomenus ""), qui a Chalcedonensis Synodi decretis recedebant, et Dioscorum sectabantur. Hic vero Iobannes non in ista tantummodo historia fua, sed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonensem oppugnauit, vt refert idem [P] Photius cod. XLI. et LV. "), vbi haereticum Nestorianum ") adpellat, calami lapíu credo, quem Eutychianum volebat dicere.

Bafilius, Cilix, vna cum Theodoro, lectore, citatur in graeco scholio ad Euagrii III. 21. is nempe, a quo historiam ecclesizsticam, libris tribus scriptam, testatur Photius cod. XLII, ***) a Marciano imp. vsque ad tempora Iustini, Thracis, quae libro tertio persequutus

Ggg 2

99) Hunc Ioannem diversum puto a Ioanne, rhetore, cuius historiam laudat Euagrius, licet cum co cundem faciat Mich. le Quien ad Damascenum tom, I. pag. 369. nec minus diversus est haud dubie a Ioanne Antiocheno Malola, cum quo confundit Combefisms in Origg. CPolitanis p. 59.

rr) Nicetas Iib. IX. thefauri: Διακρινομένας ωνόμασαν δαυτές δα τῶ μή συντίθισθαι τοις δογματισθασι καρά τῶν ἐν Χαλαηδόνι συνελθέντων πατέρων. Adde Cotelerium tomo III. monument. ecclef. grace. pag. 641. et Cangium p. 51. ad Zonacam. ss) Sed Fabric. retractauit fententiam fuam ad Photii cod. LV. in B. Gr. Vol. IX. p. 394. Harl.

fuit.

Digitized by GOOGLE

tt) Fuit et Chronographus, cui Neflorianus nomen, qui historiam suam ad Leonem iuniorem perduxit. Chronicon Paschale pag. 324. καθώε Nesogenuss o σεφώτατος χροτογράφος τως Λίοττος, συταγράψατο. - Eadem habet Io. Malala II. p. 85. qui Nestoriani etiam meminit. pag. 11.

un) Conf. Fabr. infra, Vol. IX. pag. 987. et pag. 409. de Photio, cod. XXXXII. et CVII, Bark-

SCRIPTORES GR. HIST. ECCL. Lib.V. c.L

Vol. V. p. 114 [1]

fuit. Eumdem Cilicem Basilium, presbyterum Antiochenum, Analiafio imperante clarum et fautorem Neftorianismi, libros XVI. dialogi in morem scripsisse aduersus Io. Scythopolitanum Mauraious, (quo nomine tum temporis haerelin Eutychis perftringebant,) defensorem refert idem Photius cod. CVII. et VC. ex quo discimus, opus illud inferiptum Leontio cuidam όσιωτάτω και θεοΦιλεξάτω πατέρι, colloquentesque inductos Lampadium, Tarafium et Ioannis propugnatorem, Marinum. Quod fi idem eft Basilius, cuius Suidas in 'Aexedaces et Bacilaeres meminit, vt lane aetas, qua vixit, fuadet, factus deinde Irenopoleos in Cilicia episcopus: scripsit etiam, eodem Suida teste, aduersus Archelanm, presbyterum Rohwreices.

- Ex Philomis, philosophi, historia ecclesiastica profert nonnulla Mich. Glycas, Annal. pag. 282. feq. Fabr. Ex Philonis, philosophi et historici, historia ecclefiastica funt in cod. reg. Matrit. XIV. duae narrationes excerptae. Is vero cod. continet varios SS. patrum fermones alceticos variorumque auctorum fententias. v. Iriarti cat. codd. gr. Matrit. pag. 42. Harl
- Nefcio, cuius Amorionis historia ecclefiastica inter codices graecos MSS. bibl. Scoriacenfis memoratur apud Posseunum in adpendice ad adparatum facrum, qui etiam Zacharias, rhetoris, historiam ecclesiasticam MS. CPpoli, ex Verderio adnotat. Sunt et, qui Theodori Metochitas citent historiam ecclesiasticam, inquit Labbeus in protreptico de feriptoribus hift. Byz. pag. 51. quam mihi nondum vidisfe fas fuit. Per Theodori Metochitae hiftor. ecclefiasticam forte intelligenda pars annalium Michaelis Glycae, quam fub Theodori Metochitae nomine edidit Io. Meurfus Lugd. Batau. 1618. 4. In Kollarii Supplem. ad Lambec. p. 761. citantur VIII. catal. variorum codd. calamo feriptorum, qui faec. XVI. CPoli falui a diuersis doctis hominibus possidebantur. Inter codd. Confantini Vareni erat, (vt me per litteras docuit cel. Alter,] Zazaeis énroeos isoeia exxAnoiasing. inter codd. Iac. Marmaroti isoeiniv Kueë NinnGoes Të Fenyoez, nyev isoela innhysiasing. inter codd. Io. Sulzu Zaxaels shroeos isoela innhysiasing. H.

XXIX. PHILOSTORGIUS, ex Boriffi pago Cappadox, Carterii Eunomiani "), et 🔍 Eulampiae, (cuius pater Anyfius presbyter [P] erat,) filius, Eunomianus et iple, atque tum, cum Eunomius Caelarea a. C. 388. pelleretur, viginti annos ww) natus. Hic femi-Arianos non minus quam catholicos grauiter passim perstringit, Arianos vero et Eunomianos defendit, celebratque libenter, et effert laudibus; vade diu eft, quod historiam eius non historiam, fed encomium has reticorum et criminationem atque vituperationem orthodoxorum inferi-

vv) Philoftorgius ipfe IX. 9. qui testatur, Eu-Tampiam matrem persuafionibus fois patrem Anyfium fratresque et alios propinquos ab homousii professione ad Eunomii sectam deduxisse. Alius Philoftorgiks Levros iareas fub Valentiniano et Valente, de quo noster VIII 10. Alius, cuius meminit Arrianus III. 17. Epicletearum differtationum. Fabr. De Philostorgio v. Cauei hist. litt. SS. eccl. tom. I. p. 410" Du Pin nouv. Biblioth. - ferme annum actatis agentem. Harl. tom, IV. p. 76. Oudin, comment. de SS-eccl. I.

pag. 995. Iq. - R. Ceillier hift: gen. des A. E. som. XIII. p. 659. Hamberger zuverl. Nachr. III. p. 92, qui diem eius natalem refert ad a. 754. fed lac. Gothofred. in prolegom. docte eruditeque scriptis, pag 5. sq. rationibus ex ipsius Philastorgii narratione subductis, docet, eum natum fuisse cire. a. Chr. 358; a. autem 425. historiac fuae coronidem imposuisse, quinquegesimum feptimum ww) Idem X. 6.

Digitized by

Vot. V. p. 115 716

DEPERDITI.

Euagrii /

inscribendam effe monuit Photius **), cod. XL. Atheum vero dictum fuisse Philoslorgium, male colligunt viri docti ex hoc épigrammate, perperam accepto, quo Eunomianus quidam landare vique, non proscindere opus Eunomiani hominis voluit:

ίσορίην ἐτέλεσσα, Θεῦ ⁹) χαρίτεσσι σοΦησι, Πράγματ αληθείης ποικίλ ὑΦηνάμενος. Historiae telam bene Numine dante peregi, Contexens opere plurima vera meo.

Scripfit hiftorias eccle fiasticae **) ab controversiae Arianae initiis five ab a. C. 300. VIque ad a. 425. quo Valentinianus Iunior Honorio fucceflit, volumina duo, quorum fingula in rouse, Noyse fiue libros fex distincti erant, vt adeo in vniuersum libri effent duodecim. Horum primae litterse si coniungerentur, nomen auctoris referebant, cuiusmodi angosizi-Jas *) operibus fuis intexuere olim Epicharmus et Heraclides, Ponticus, atque Philostorgii exemplo Nicephorus [P] Callifus, e latinis Ennius, Commodianus, Damafus aliique. Opus iplum Philostorgii, diu est, quod intercidit: sed praeter breuem de co notitiam iudicium; que ac censuram, in Photii Bibliotheca cod. XL. obuism, eiusdem Photii ampla ex singulis duodecim libris excerpta feruata sunt, quae habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Gesnero teste, et primus ex codice Bongarsiano graece edidit, et capitibus disfincta cum versione sua et vuerzimis doctisque adnotationibus et prolegomenis indiceque locupletisfimo in lucem protulit lacobus Godofredus, Geneu. 6) 1643. 4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendatiora habere se testatus' est Bothartus tom. I. lib: 2. Hierozoici cap. 55. Atque Bocharri codicem Valelio a se communicatum refert Stephanus le Muyne notis ad Varia sacra pag. 379. Itaque ad eum et Scoriacenfis codicis lectiones passim provocat Henr. Valefius, nec minus ad'emendationes, quas codici suo Lucas Holslenius adscripserat. Edidit laudatus Valefius Philostory gii excerpta emendatiora-cum meliore verfione fua notisque ad calcem hiftoriae Theodoriti,

Ggg 3

ππ) Phatius: ή δι ίσορία, τῶν αίρετιζόντων ἐτίν folet vocard εγκώμιον ἀυτῷ, ὥσπορ και τῶν ἀρθοδόξων διαβολή και lib. VII. ca ψόγος μῶλον ή isogla. Atque iterum: isogň δε τάναντία σχεδδυ ἅπασι τοῦς ἐχκλησιαςικοῦς. Ἐξούρα τὰς α) Vide "Apamuiζovriks ἅπωντως, Αυδορίως πλύνα τὰς όρθοgium ad L δόξαι, ὡς ἄναι τὴν isoglau κύτῦ μὴ isoglau μῶλου ἀι. 20. Vetu εγκώμιον μαν τῶν αίρετικῶν, βόγον δε γυμινόν και κατμορίαν τῶν ἀρθοδόξων.

yy) Iacobus Godofredus, qui in prolegomenis ad Philoftorgium fuse atque erudite de illo scriptore, et de eius eruditione in omni genere litterarum differit, legit ετέλεσσ' «Jés putatque, esse epigramma hominis catholtel, cui Eunomiano proprium nomen. Sed Godofredum refelite Io. Pear-Jonius notis ad symbolum apostolicum pag. 309. edit. Tatinae.

zz) Hinc Nicephoro audit o Exxingenesixes lib. XII. 29. Hift, quem alioqui tamquan hacreticum

folet vocare Grounen intrifum Deo lib. I. pag. 35. et lib. VII. cap. 19.

a) Vide Museti Varias lecht. IX. vhr. Menagium ad Laert. p. 227. Voffium hift. graec. II. 20. Vetus epigramma apud Iac. Godofredum, pag. 37.

Γράμματα δώδεκ έχα Φιλοστόργιος, Ένομα καλάν, Τένεκα δη κατά γράμμα λόγες άνεγράψατο τέτες, *Αρξάμετας πρώτε ώπο γράμματος, στ' εν εψεξύς Κα) διά της άντων άρχης έδο Ένομα γράψας.

b) Male 1634. excusum in Elize du Pin, bibl. feriptorum eccles, tom, IV. pag. 77. Godofredi Differtationes in Philostorgium thesaurum fincerae totius historiae ecclessiasticae vocas Claudius Sarrauius epist. 45.

Digitized by

422 Lib. V. c, T.

SCRIPTORES GR. HIST. ECCL.

Vol. V. p. 116 # 117

Euggrii et Theodori, lectoris, Parif. 1673. fol. quae editio recula el Moguntiae, vt habet tijulus, five potius Francofurti 1679. nam quae Amstelodamum a. 1695. in fronte praefert, illa ipfa Moguntina eft, nouo titulo ornata, fet Reading cum Valefii et variorum notis, in tom. III. SS. cecl, cum Theodorito et Euagrio, pag. 475. fqq, Cantabr. 1720. fol. vide fupra ad Eusebii histor. cecl. - Florentiae in cod. Mediceo V. nr. 9. plut. 70. funt duo excerpta ex Philoft. H. E. epitome; prius eft pars cap. 10. libri XII. pofterius eft cap. nonum libri III. (v. Bandin. cat. codd. gr. II. p. 661.) - Venetiis in cod. CCCXXXVII. Marciano epitome ex XII. libris H. E. Philoftorgii, ex Photio. - Oxon. in cod. Bodlei. CXLII. nr. 7. Phi-Inflorgii H. E. epitome and Quins Photii CCXLIII. quae (lecundum auctorem codd. Angliae etc. I. pag. 18.) ab ea, quae exflat apud Photium, multum diuerfa eft, et amplior multo: ibid. p. 271. inter aduerlaria Gerardi Langbaeni, Philoflorgii hift. ab ore Photii relata, gr. - inter codd. Mendozae etc. apud Iriart. cat. codd. gr. Matrir. p. 277. Harl. -] Practer fragmenta Philoftorgii ex Nicetae lib. V. thefauri, ex Iohanne Antiocheno, (cuius locum primus adtulit Salmafius p. 407. ad Solin.) Suida et Photio a Iac. Godofredo producta, noua etiam ex Suida a fe observata Valesius editioni suae subiunxit. In notis Valesii Godofredus frequentifime reprehenditur, interdum etiam fatis acerbe, vt pag. 130. vbi imperitiam eius in legendis graecis exemplaribus et pag. 136. vbi graecae linguae in illo imperitism caffigat. Verum audiendus fane erat Godofredus, vir bene doctus et multis nominibus praeclare de litteris meritus, qui in prolegomenis pag. 57. feq. veniam a lectore acquo fibi pollicetur his verbis: Noui ipfe, quam in multis contextus ipfe inemendatus exect, quam multa quoque defiderari poffint in prima hac interpretatione, quot denique mendae [P] vbique irrepferint. Verum et mihi et tupographo veniam (perare licet, non una rations : Ipfa primum feripti huiusce ratio id sperare inbet. Notum iis, qui in manuferiptis versantur, quam inemendatis his vti plerumque contingat, cuiusmodi certe fuit is, quo nos vf fumus ex illustristima Bernatum - Bongarfiana bibliotheca, humanitate Viri Doctifimi Clarifimique D. Luithardi mihi conceffo: Notum deinde, quantus labor in huiuscemodi eclogis, fragmentis, anoraquations, quorum feries interrupia, probe flatim in capita diffecandis, inque Latinum vertendis versetur: quando multa faepe aliunde adfumi oportet ad eorum fenfum probe adjequendum, multum certe manu aninioque versanda illa, priusquam de fine et scopo cuiusque, sensue liquido constare possi. Adde, quod Photii censuram indiciumque a Philostorgianis distinguere saepe operosum erat. Altera excussationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei litterariae innandae fudium nobis extorfit. Nam vt in fludiis illud volupe, crim ex abdito quid ervere primum datur. ita illud ipfum ilico in publicum fine vlla comperendinatione depromere in fumma voluptatis meas parte ipfe pouere foleo. Hinc igitur f flinatio illa, non fine vitio aliquo: fed. quam, opinor. praetulerit optimus quisque tam lentis nominibus hominibusque, qui longa exspectatione alios torquere solent, adque scientiae suae outforitatem pertinere putant, si repertis a se soli quam diutiffime incubent. Quare pro scuto mihi illud:

> Da veniam fubitis; non displicuisse meretur, Festinat, Caesar, qui placuisse tibi.

Postrema excusationis nostrae ratio est, quod Philostorgii sine manis Photii contextus una cum versione, a me subito effusa, absente me legationibusque assidue sungente, vel consulare munus obeunte,

Digitized by GOOGIC

Vol. V. p. 797 2718

DEPERDITI.

Lib. V. c. I. 493

obsente, typis mandata funt: quae alioquin sub oculis meis constituta procio saltem currente emendare accuratius, subque limam reuocare attentius patuissen. Etiam a Stephano Clerico Philoslorgium recensitum, et in co non pauca, quae et Godosredum et Valesium praeterierunt observata, notat filius, Ioannes Clericus, praesat. ad parentis sui patruique, Dauidis Clerici, quaestiones sacras Amst. 1685. 8.

XXX. SOCRATES CPoli ') circ. a. Chr. 380. natus atque educatus, grammatitos ibi audiuit, Ammonium atque Helladium "), ambos a Chrifli nomine alienos, et ob templa idolorum, a. C. 389. Timalio [P] et Promoto COSS. defiructa ') profugos Alexandria', atque CPoli commorantes. Postea Troilo, sophistae, in Rhetoricis operam dediffe non fine caussa Valesius ') coniicit. Scholastici ") cognomen facit, vt caussa eum in foro egisse noscamus. Nouatianis fauisse se, non vno prodit loco, ") quod et lacobus Billiur animaduertit lib. I. Observatt. facr. cap. 26. etsi propterea ipsum fuisse aussa ever Nouatianum, parum esse credibile, contra Nicephorum ') aliosque, qui illud adtiruiant, pluribus disputat laudatus Valesius, praecipue illo pugnans argumento, quod Socrates VI. 20. et 23. Nouatianos haereticis adnumerare non dubitauit, et perpetuo ecclesiae et catholicis folet eos opponere. [Conf. Walthii H. E. noui Tess. pag. 1225.]

Scripfit Historiae ecclesiasticas ad Theodorum, ⁴) quem iegov Oeë av gewrov vocat, isbros VII. ab anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. quo Constantinus imperator est renuaciatus, ad annum II. Olympiadis CCCV. consulatum Theodosii iunioris XVII¹) annum

c) Socrates ipfe V. 16. Fabr. Conf. de Socrate (7. Cauenni hift. litt. SS. E. tom. I. p. 427. Du Pin nouv. Bibl. tom. IV p. 78. R. Ceillier hift. gener. des AA. E. tom. III. p. 669. Hamberg. zuverl. Nachr. III. p. 140. fqq. et Saxii Onom. I. p. 509. Harl.

d) Idem ibid. ac Photins codice XXVIII.

e) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodoritus V. 21. leq. Tripartita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. etc.

f) Valefius in Socratis vita,

g) Scholastici, rhetores dicht funt, tum etiam aduocati ac legisperiti. Vide Vales ad Socratem, jag. 77. Cangii glossaria, et quae viri docti ad Petronium, Hanchius de romanarum rerum feriptoribus pag. 178. seq. Fabr. Sed cum fuisfe scholasticum, h. e. caussarum patronum, quum uec Photius cum vocasset scholasticum, nec alii veteres scriptores id tradidistent, dubitat Hamberger I. e. Harl.

k) Vt, quando Nouatum f. Nouatianum martyrio functum fub Valeriano feribit IV. 28. quod diferte negant *Eulogius* apud Photium cod. CLXXXII, et Pacianus lib. de poenitent. Confer *Io. Felli*, epifeopi Oxonienfis, notas ad Cypriani epist. 61, p. 145.

i) Nicephorus lib. I. cap. 1. lib. XI. cap. 14.

k) Gregorius M. VI. 31. Bpift. ait, Sozomeni historiam ecclesiafticam ab apostolica fede non recipi, quod Theodorum Mopfuestiae laudat. Hinc Io. Iacobus Hofmannus in Lexico vuiuersali putat, a Gregorio per memoriae lapfum, Sozomenum nominatum este pro Socrate. Videtur itaque Hofmannus existimasse, Theodorum hunc, cui opus sulum Socrates inscripsit, et quem laudat II. 1. et IV. 48 este Theodorum Mopfuesteaum. Sed is iam a. C. 430. obieret, et Socrates Theodorum suum post a. C. 439. adloquitur.

i) Socrates ipic VII. vit. Ait autem historiam fuam complecti annos 140. numerum rotundum ita practizena accurato, qui est 133.

Digitized by GOOGLC

Libr. V. & I. SCRIPTOR

SCRIPTORES GR. HIST. ECCL.

Vol. V .- P. 118 P 119

annum Christi 439. Rufini ") primo fidem fequutus, postea [P] ex metioribus, in quae incidit, monumentis emendauit, quae perperam ille tradiderat, et librum primum ac secundum, quibus pleraque Rufini expresserat, de integro nouos fecit. Patilin quoque ostendit, multum se tribuere Sabino, Macedoniano "), a quo et ipso subinde deceptum, viri dosti arguunt. Merito tamen iudicii et industriae laus ei relinquitur, quam pro ceteris argumenti illius scriptoribus Socrati Valesius vindicat. Socratem libenter sequitur Sozomenus; ne de Nicephoro dicam, qui integrum prope in historiam fuam transtulit.

[De codd. msst. quaedam praemittere iuuat. Florentiae in cod. Mediceo V. nr. 1. plut. 69. Σωχράτες σχολασικό Η. E. libri feptem cum fcholiis ad marginem politis, — — tom. I. vsque ad cap. 27. cum fcholiis, in cod. VII. eiusd. plutei. — in cod. VII. nr. 2. plut. 70. libri VII. cum fcholiis, de quibus notata digna adtulit Bandin. cat. codd. gr. II. pag. 625. 627. et

m) Rufini libros duos historiae ecclesiasticae, quos' ab Arii initio ad Theodofii M. obitum productos non accurato valde studio, atque, vt Valefio in vita Socratis videtur, memoriter compofuit, inscripsitque Chromatio, Aquileiensi episcopo, e latino graece verterunt Gelasius, Caefarcenfis, et Cyrillus, Hierofolymnanus, fi credimus Photio. cod. LXXXIX. Rufini hiftoria vfum fe fuisse teftatur Socrates 1 b. II. 'cap. 1. nec diffitetur in libro primo 'et secundo historiae suae, vestigiis ipsius prius institute. Sed postea Athanasii scripta et clarorum illa actate virorum epistolas nactus, intellegit, pleraque a Rufino tradi perperam et falfo; itaque totum suum librum primum et secundum neir dubitauit aroden unayopeusey nouos ex integro diffare, atque locupletare fibello depositionis Arii, et imperatoris Constantini epistolis. Socratem vium fuisse graeca Rufini versione contendit Henr. Dodwellus de iure Laicorum sacerdatali, pag. 279. Theodoritum Pelauius in diatriba de potestate consecrandi p 83. atqui ambo vnum locum Rufini diuerfimode interpretantur, itaque faltim alteruter spforum functus ipfe loco interpretis fuerit. In actis septimae synodi sue secundae Nisenae, sclione prima tom. III. edit. Binianse p. 494. adferuntur quaedam graece ex Rufini hiltoria ecclesizitica; verum quae non apud Rufinum, fed Socratem lib. II. cap. 27. et 38. iisdem verbis leguntur, vt etiam Valefius observauit. At enim. quod ab illo viro doctiflimo est omissum, in jisdem Actis pag. 491. producitur graece locus lon-RIOT in THE EXXXNOIASIANS isoplas PEGine mperbution Pujuns ad verbuin translatus ex Rufini lib. I. hift. cap. 28. feq. Fabr. Conf. Fontaminum in hiftoria litterar. Aquileiensi p. 350, sq. qui practeren

notat, Valefium et Fabricium noftro loco quae-'dam plus aequo exaggerafic." Harl.

n) Godfridus Hermantius praef. ad vitam S. Athanalii: Plusieurs celebres auteurs de nostre fiecle avoient deja remarque un tres grand nombre de fautes dans l'histoire de Socrate, dont Sozomene n'a presque esté que le copiste. Et en effet cet Historien alant suini en plusieurs rancontres un ancien auteur nomme Sabin, de la feste des Macedoniens, il ne faut pas s'etonner, qu'il le soit égaré sous la conduite de ce guide, que l'on peut presumer raisonnablement, n'avoir pas este fort fidelle. De Sabino illo, Macedonianorum Heracleae in Thracia episcopo, cuius ours-Ywyir Tar ourodisin fine aftorum fynodicorum collectionem, (a concilio Nicaeno vsque ad Valentis tempora, sub quo vel sub Gratiano scripsifie videtur,) laudat Socraies pag. 22. 31. 92. 95. 146. 182, 204. 224. 23f. Illam MStam CPoli ante hos centum et quinquaginta adhuc annos latuifie, ex Veiderio notat Poffeuinus in adpendice ad apparatum facrum., Plura de Sabino vide apud Tillemontium memor. hift. ecclef. tom, VI. parte 2. p. 504. feq. Stephanum le Moyne ed varia fa-era p. 783. et Ittigii historiam concilii Nicaeni p. 38. leq. vbi refellit Sandium, qui in nucleo hift. ecclef. p. 166. Sebino illi tribuit ourquerie ng ingesiv tur uyiur nuour ourodur, quam Rauius ex oriente feçum adtulit, atque Viferius refert ad Photium, Tyri cpiscopum, qui interfuit concilio Chalcedonenfi. Anonymum vocat Seldenus pag. 68. 89. ad Eutychii Origines Alexandrinas. Fabr. Adde infra, Vol. XI, p. 25, rd, yet. Harl.

Digitized by Google

Vol. VII.

627. et 668. — lidri VII. in cod. Marc. Venet. CCCXXXIX. (v. cat. codd. gr. p. 156.) ---fecundum Montfauc. bibl. bibliothecar. msst. I. p. 703. Socratis, Euagrii, Sozomeni et Eufebii H. E. - II. p. 1131. C. in bibl, San: Germanenfi, H. E. tripartita et in voum collecta ex Socrate, Sozomeno et Theodoreto, in latinum translata a Calliodoro, senatore, et Epiphanio. — pag. 1246. B. in bibl. S. Petri Carnutinfi, Socratis, Sozomeni et Theodoreti H. E. p. 1287. E. iidem in bibl. Divio-Bonigniana. — p. 1360. iidem et Eusebius, in bibl. monast. S. Michaelis, p. 1368. in bibl. Clareuallenfi H. E. tripartita, a Theodorito, vna cum Socrate et Sozomeno, graece scripta, a Cassidoro, senatore, collecta et in compendium redacta: ---Pari/, in bibl. publica Socr. H. E. in cod. MCDXLIII. — Socratis fragm. de Acacio, Amidae episcopo, in cod. CML, nr. g. - Socr. H. E. libri VII. eiusd. de adparentibus differentiis quarumdam observationum, in cod. Escorial. teste Pluëro in itiner. per Hisp. p. 189. -H. E. ex Socrate, Sozomeno et Theodorito in vnum collectae, ab Epiphanio, scholastico, translatae, inter codd. Vossianos, Leidae. (catal. p. 373. nr. 62.) — In M. Britannia sec. catal. codd. Angliae etc. in cod. Bodlei. CXLII. e Sozomeno excerpta: his adiunxit Theodorus ea, in quibus Theodoretus et Socrates ab eo discedunt. --- inter codd. Guil. Laudi, nr. DCCCLVIII. Socratis H. E. libri XII. latine. — In cod. Vindobon. caefareo XVII. eft vita Chryfostomi, cui index praefixus est vetustorum auctorum de vita Chryfostomi, ex quibus anonymus fuam excerpfit narrationem atque primo loco nominatur Socrates, historiographus ecclefasticus. conf. Lamber. comment. VIII. p. 635. sqq. ibique Kollar. et Montfaucon praefat. tom. XIII. Opp. Chryfoftomi pag. IV. et V. Harl.]

[7] Gracce primus hos libros vna cum Eusebio, Sozomeno, Theodorito, eclogis Theodori, lectoris, atque Euagrio in lucem edidit Rob. Stephanus. Paris. 1544. fol. typis regiis. Fabr. In bibl. Leidensi est exemplar ed. Stephan. manu Scaligeri infinitis in locis conferiptum et emendatum ex V. C. et aliud exemplar, cuius margini multa funt adscripta. Harl.

Latine primus quodammodo vertit Socratem, Sozomenum et Theodoritum, in vnum corpus historiae tripartitae, libris XII, distinctum, contrahendo, Epiphanius Scholasticus, sub fexti faeculi initia, aufpiciis Caffiodori, qui hoc teftatur in praef. ad illam hiftoriam, et cap. 17. libri de diuinis lectionibus. Historia illa tripartita vsus iam medio fexto faeculo fuit Liberatur, Carthag. archidiaconus, in breuiario hist. Nestorianae cap. 2. At Rufinum ex historia tripartita suam Eusebii continuationem hausisse, error est B. Rhenani, ab Ittigio pag.' 732. de bibliothecis patrum recte notatus, quum Socrate iplo, Theodorito ac Sozomeno antiquior Rufinus fuerit. Prodiit historia tripartita Parifiis fine anni nota in octavo apud Francifcum Regnault, et postea ex Beati Rhenani recognitione Basil. 1523. 1528. 1533. 1539. 1568. atque Francof. 1588. fol. vna cum historia ecclesiastica Eusebiana, quam Rufinus vertit et duobus libris continuauit. Denique Io. Garetius, monachus Benediclinus, in noua Operum Caffiodori -editione hiftoriam tripartitam ad MSS. codd. recenfuit, et locorum Socratis, Sozomeni et Theodoriti, quae Epiphanius interpretatur, paginas, ex Valefiana editione, vtili instituto adnotauit, Rothomag. 1679. fol. Gallicam verfionem Ludouici Cyanei, Parif. 1568. fol. apud Aegidium Gourlinum excufam, memorat Franciscus a Cruce in bibl. gallica pag. 293. Germanice cum Eusebio et Rufino, Casp. Hedione interprete, prodiit Tripartita Argentorat. 1545. fol.

Hhh

Verfio

Digitized by GOOGLE

426 Lib. V. c. T.

SOCRATIS HIST. ECCL.

quem-

Digitized by GOOGLE

- Versio latina Wolfgangi Musculi prodiit Basil. 1549. 1557. 1594. fol. cum Eusebio, Sozomeno, Theodoro, lectore, Euagrio atque Dorothei Tyrii vitis Prophetarum et Apostolarum ex eiusdem Musculi interpretatione, et Theodoriti hist. eccles. ex versione Ioach. Camerarii.
- Iohannis Chriftophor soni, Cicestriensis episcopi, qui Eussium, Socratem, Theodoritum, Euagrium, et exceptis tribus postremis libris, a Suffrido Petri suppletis, Sozomenum vertit, sed ad Socratein interpretandum nullos, vt obsernat Val sius, codices MSS. adhibuit, Paris. 1571. Colon. 1570. 1581. sol. et ex Io. Iacobi Grynaei recognitione [1] atque cum eius notis Basil. 1570. sol. et apud °) Sebast. Henricum Petri 1611. sol. Socrates et Sozomenus ex Christophorsoni versione, cum Suffridi Petri supplementis scholiisque, in bibliothecis patrum tom. V. Colon. et tom. VII. Lugd.
- Gracce et latine Socrates cum Christophorfoni versione, iunctus Eusebio, Sozomeno, Theodoreto atque Euagrio vidit lucem Colon. Agripp. fiue Geneu. 1612. fol. Inde Hanricus Valefius ex regio MS. quo Rob. Stephanus vlus fuerat, et variis lectionibus codicum Florentini bibl. S. Laurentii, et Sfortiani bibl. Vaticanae, nec non ex Leonis Allatii MS. Theodoro, lectore, qui in historiam fuam tripartitam plura libri I. et II. So. cratis transtulit, hunc scriptorem castigauit, et cum Sozomeno, latina versione noua atque eruditis notis illustratum vulgauit Paril. 1668. f. quae editio recula Moguntiae 1677: f. Eo iplo anno Parisiis scriptores hist. eculesiasticae ex Valesii versione, latine, graeco textu notisque interpretis omifis, prodierunt. Editioni graecolatinae, quam dixi, lucem vidisse Moguntiae, nouus a. 1695. titulus praefixus est, Amstelodamum prae le ferens. Fabric. De editt. latinis, germanicis aliisque, plura, caque emendatiora, scripfi supra, ad Eusebii H. E. - Notatu digna est sequens editio huiur sententiae: In her corpore continentar tripartite historie ex Socrate, Sozomeno et Theodorito in vnum collebie et nuper de graeco in latinum translate libri numero duodecim: In calce: - Per Ioh. Schufsler regie vibis Augustensis ciue. etc. 1472. med. fol. de qua edit. vide longam Schwarzii notam in catal. bibl. Schwarz. part. II. p. 97. fqg. et Ge. Matth. Schnizer Kirchenbiblioth. zu Neustadt an der Aisch. part. III. p. 30. ----Tom, H. ed. Readingii fcriptorum H. E. hanc peculiarem habet infcriptionem: Sotratis Scholastici et Hermiae Sozomeni historia eccles. Henric, Valesius gr. textum collatis mist. codd. emendauit, latine vertit, et adnotatt. illustrauit. Adiecta est ad calcein disputatio Archelai episcopi aduersus Manichaeum. Hanc editionem criticis plurium eruditorum obs. locupletauit Gulielmus Reading. Cantabrigiae 1720. fol. Ad calcem additae funt Henr. Valefi obferuationum ecclefiast. libri tres, ad Socratem et Sozomenum, dein variae lectt. quas exhiber liber quondam Merici Cafauboni, postea Io. Iones. Harl.
- Gallicé Socrates et Sozomenus, Ludouico Coufino interprete, Parif. 1676. 4. _ Confer Ephe. merides Parifienses illius anni p. 101. sq. vbi hallucinationes quaedam Socratis notantur,

) Vide hane editionem recenfitam in B. Doctoris mei Ittigii libro de bibliothecis patrum p. 737.

Vol. V. p. 121 7 128

SOZOMENI HISTORIA ECCLES.

Lib. V. c. I. 427

quemadmodum et ab Elia du Pin tom. IV. bibl. fcriptorum ecclef. p. 79. [Anglice Socrates, Sozoin. et Theodoret. per Sam. Parker. Lond. 1712. 8. rec. 1729. 4.

Haec de Socrate, scriptore, (vt non ab re iudicat Stephanus le Moyne prolegomenis ad varia Tacra) fatis accurato. Ex eius historia ecclesiastica affertur aliquid in synodo septima (Nicaena II.) Act. 1. tom. III. Binii pag. 492. Fabr. De Zaccaria in diff. latinis, ad historiam et antiqq. ecclefiasticas pertinentibus, tom. II. Fuligni 1781. vbi nr. IX. ad So--cratem VI. 9. disputat contra Baronium, vide, quae scripsi in Introd. in hist. L. Gr. II. 2. p. 289, Iq. — De Socrate, Sozomeno et Theodoreto v. Nath. Lardner in Credibility of the Golpel Hiftory, part. II. Vol. XI. Lond. 1754. 8. pag. 448-455. Harl.

XXXI. Salamanes ") Hermias SOZOMENUS narrat, auum fuum, patre ethnico natum, Betheliae, Gazaeorum vico, primum [P] cum toto domo fua christianam fidem amplexum effe, postea ingenio et doctrina, atque interpretandis sacris litteris ?) valuisse. Ipfe vero, scholasticus fiue causilidicum agens CPoli, ") molestias fori dispuazit commentando aliquid ac componendo, et non diu, vt videtur, post Socratem) scripsit, ac Theodosio Iuniori, imp. dedicauit libros IX. historiae ecclefiasticae ab a. C. 323. ad 439. I five a tertio confulatu Crispi et Constantini, Caesarum, vsque ad consulatum XVII, iam dichi Theodosii. Hoc quum ipfe Sozomenus perfpicue ") testetur: certum est, libros plures ab eo scriptos non effe, quam hodie exftant, neque postremum librum viterius ab auctore productum. quam nos hodie habemus. Nam inventio reliquiarum Zachariae, prophetae, quae capite vltimo libri IX. narratur, contigit confulatu Theodofii Iunioris decimo feptimo, ") vt Marcellinus in chronico testatum reliquit. Quod porro Gregorius M. lib. VI. epist. 3r. In historia, inquit, Sozomeni, de quadam Eudoxio, qui Constantinopelitanae ecclesiae episcopatum arripuisse dicitur, aliqua narrantur. Sed ipsam quoque historiam sedes apostolica suscipere resusat, quoniam multa mentitur, et Theodorum Mopsuestias nimium laudat, atque vsque ad diem obitus (ui magnum Dostorem ecclefiae fuisse perhibet; non dubium eft, Theodoritum ") pro

Hhh 2

p) Ita nomen huius scriptoris efferunt Theodorus, lector, et Photius cod. XXX. Ac Salamanis quidem nomen, quo Monachus adpellatur apud Sozomen. VI. 32. VIII. 15. poteft ei haesisse ab vao e maioribus, quos e Palaestina ortos scribit V. 15. Vide Falefium in Sozomeni vita et in notis pag. 98. Alii vocant Hermiam Sozomenum, Salaminium; ut codices duo MSS. codem Valeño teste, et Nicephorus Callistus in *nivani* fiue indice capitum: vel Hermiam Sozomeni, vt in iure graeco Romano pag. 293 et 295. o Dugousva igueas. quod interpres vertit: Hermias Sozomeni filius.

a) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. delapena Se o euros สล่สสos er รณรีร denynoegt รพีม lepwy yeucow perpiss ที่yulves, อรหญ่ นี่อามีแทรเหที่รับที่ สี่หญ่ นี้และ es.

r) Idem libr. II. cap. 3. pag. 4462 olare 'Ause' אליש טהאף לבי מילףו מכלדו יטי טעודי סטילומדף לסידו אכן לם тоїс แบ้รอїс біхистріонь біхис изресовоть etc.

s) Valesius Sozomeni vita, Caueus in hift. literaria, Elias du Pin tom. IV. bibl. scriptor. ecclef, pag. 80. vbi hallucinationes quasdam Sozomeni notat. Fabr. Sozomenus noluit propter arcani disciplinam recitare symbolum Nicaenum. v. Walchii H. E. nou. Teft. p. 1642. Harl.

t) Male in Kosnigii bibl. vsqué ad a. 1423.

u) Sozomenus in praefat. pag. 397.

v) Conter Combefisi bibliothecam concionatoriam tom. I. p. 16. 17. et tom. VII. p. 582.

w) Melch. Canus XI. 6. Locor. theolog. pag. 544. Combefijius tom. I. bibl. Concionatoriae

087.

Digitized by **G**

428 Lib.V. s.L.

pro Sozomeno dicere voluiste, quum in Theodorito ista legantar V. 39. - Sic Soidas in Ayatantos pro Philostorgio citat Eusebium: in Actione 1. Synodi septimae pro Socrate citatur historia ecclesiastica Russini, et in iure Graeco Romano pag. 295. pro eodem Socrate Sozomenus. [17] Quid itàque incredibile, hallucinatam fimiliter Gregorii memoriam, euiusaustoritas tamen tanta non est *), vt ad ipsius nutum vel Sozomenum vel Theodoritum manibus exeutere debeamus. Certe haec de Sozomeno Gregorii M. censura non impediuit, quin in Concilio Florentino session. Il et hucusque magnus illius historiae vsus inter eruditos-fuerit, vt Petrus Gussianuillaeus in notis ad illam Gregorii epistolam observat. Novatianis perinde ve Socratem fauisse, in notis ad illam Gregorii epistolam observat. Novatianis perinde ve Socratem fauisse, in notis ad illam Gregorii epistolam observat. Novatianis perinde ve Socratem fauisse, in notis una illam Gregorii epistolam observat. Novatianis perinde ve

De hiftoria Tripartita Epiphanii, fcholastici, qui tamen ex libro Sozomeni vltimo nihil in illam retulit, et de codd., de versionibus latinis Wolfg. Musculi, et qui morre praeventus tres postremos libros Suffrido. Petri transferendos reliquit, Iohannis Christophorsoni, atque accuratistima Henrici Valesii, [et Readingii,] nec non de graecis et graecolatinis Sozomeni editionibus versioneque gallica et anglica, iam dictum est in Socrate, cui semper iungi folet, et cuius vestigiis libenter videtur insserendos reliquit animi documentum haud pauca dat ab eius sententia, plura etiam ab eo omissa suppleat, et de Monachis atque Eremistis vipote inter monachos versaus et ab eis institutus "), velut in grati animi documentum haud pauca adtexat Socrati praeterita. Socratem iudicio, Sozomenum stili elegantia, qua Xenophontom referre voluit, praestare viri docti observant. Valesius ad graeca emendanda praeter codicem regium, quem expressent Rob. Stephanus, confuluit etiam meliorem Fuketianum, atque varias lectiones, ex codice Allatiano, Theodori lectoris, qui Socratis, Sozomeni, quem rov $\muaxageor \Sigmaasjouror vocat, et Theodorit instoriam in compendium misit. [Inter codd.$ Mendoz. fuerunt Sozomeni H. E. libri IX. v. Iriart. cat. codd. gr. Matrit. p. 277. Harl.

Scripferat Sozomenus etiam libros duos de rebus ab adscensu Christi vique ad Licinië exautiorationem, ve iple in praefat. historiae suae pag. 401. testatur, ex Clemente, Hegesippo, Africano et Eusebio maxime compendium istud composuisse se estatus. Sed illud non amplius exstat.

Petrus Lambecius ab ecque perfuasus W. E. Tenzesius Sozomeno tribuunt etiam irrisionem Gentilium, quam sub Hermiae nomine habemus. Sed de illa parum verisimili doctorum virorum coniectura, vide, si placet, quae notaui [supra in hoc volumine] cap. 1. pag. [114. sq.]

Fuit

pag. 16. 41. Valefius ad veterum telfimonia de Sozomeno, Garnerius in auctario Theodoriti p. 192. Licet aliud vifum Baromio ad a. 434. num. 4. et ad martyrolog. Rom. 23. Dec. Voffio de hift. graecis, Miraeo in bibl. fcriptorum ecclef. Raynando in hib. contra Cyriacos fue dominicanos et Paschalio Quesnello diff. 2. ad Leonem

M. p. 238. Agnofeit etiam Gregorii de Sozomeno centuram Anastasius bibl, in praesat, hist. ecclefasticae.

x) B. Ittigius puef. ad felecta capita historiae ecclef. faccult fecundi §. VI.

y) Valefus in notis pag. 99.

Digitized by GOOGLE

THEODORITUS.

Fuit et alius Sozomenus, praefecti domesticus ad quem Isidori Pelusiotae epistola 300. libri I. Alius item iunior, presbyter Pistoriens, et Florentiae educatus, qui latino fermone scripsit chronicon ab orbe condito vsque ad a. C. 1292. testatus, se adiutum beneuolenua Vespasiani, librarii, vrbis Florentinae ciuis, quem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174. qui hoc chronicon MS, duobus magnis Voluminibus euoluit in Abbatia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS, Cyri, ciuitatis in Syria, episcopus, circa a. C. 458. defunctus, praeter alia feripta, (de quibus alibi *) composuit **), a. C. 450, ineunte, libros quinque historias sculesiasticas, in quibus veluti suppleturus onnista a Socrate ac Sozomeno, cam fimiliter perducit ab haereli Arii vsque ad principatum Theodofii innioris. Neque plures libros, nec longius productam Theodoriti historiam legerunt Eugrius, Epiphanius, Icholasticus, Photius cod. XXXI. Nicephorus etc. quamquam Gennadius de script. ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, quos produxerit a fine historiae Eusebii et vicennalibus Constantini M. ad fuum vsque tempus, vsque ad imperium Leonis fenioris, sub quo et mortuus sit. Sed fiue falfus fuit Gennadius, vt Valefio videtur "), fue quinque libros posteriores alius, nefcio quis, Theodorito subiunxit vel supposuit, quae est fententia Io. Garnerii in Auctario, vbi de Theodoriti fcriptis, pag. 249. feq. fane iple fub extremum libri quinti testatur, fe in morte Theodori Mopsuesseni a. C. 429. Historiam suam claudere. Equidem, quae Theodorus, lector, et Iohannes Damascenus lib. III. de imaginibus ex Theodorito referunt, iuniora fapiunt tempora et in quinque illis haud leguntur, vt Garnerius etiam de iuniore aliquo Theodorito, historico, cogitauerit, quem suspicatur episcopum Cariae Alindensem, qui intersuit synodo CPol. sub Menna a. C. 536. sed illius scripta, si quae fuere, non potuere Gennadio, Maffilienfi, coguita fuisse. ") Meminit historiae suae ecclesiasticae Theodoritus Hhh 3 ipfe

2) In libro V. cap. 11. fect. VII. (vbi plura de Theodorito fumus dicturi,) pag. 430. fqq. Vol. VII. vet. edit. Ibi Fabric. adfentitur Tillemontio, Theodoritum non vltra annum 457. vitam produxiffe. Oudin de feriptor. ecclef. I. vbi a pag. 1051. late perfequitur vitam feriptaque Theodoreti, colligit, illum a. 457. vel potius, a. 458. diem obiiffe fupremum. Harl,

sia) Confer Eliam du Pin tom, IV, bibl. scriptorum ecclel. pag. 94.

bb) v. Aut. Pagius ad a. Chr. 427. §. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 18. 19. Heum, conf. Oudin. L. c. pag. 1090. sq. Harl.

cc) Conf. Nath. Lardner Credibility of the Gospel history, part. II. Vol. XI. cap. 131. p. 79. sq. — Fabric. in Addendis hare, quae sequentur, adiecit; "De Theodoriti historia ecclessafica,

quae ab a. Chr. 325. res annorum centum et quinque vsque ad mortem Theodori Mopfuesteni et Theodoti Antiocheni a. C. 429. complectitur, videndus Antonius Pagi prolegomenis ad diff. Hypaticam §. 33. fq. et in critica Baroniana ad a. Chr. 427. nr. 6. sqq. qui nr. 16. obserunt, aderatem et Sozomenum feripferit, cosque fupplere, vt putabat Valefius, et emendare voluerit : potius omnes tres circa idem tempus scripsisse videri, postremis Theodofii junioris armis, et Socratem ac Sozomenum, quum CPoli degerent, feriptis prodidisse potifimum, quae in ecclesia CPolitana contigerunt, Theodoritum autem, viroque longe doctiorem et in oriente versantem, errores plurimos, in quos vierque incidit, vitaffe et in rebus orientis fusiorem ac diligentiorem fuisse, licet de Socrate et Sozomeno ne cogitaret quidem. " Haciquus Fabric. Harl.

Digitized by GOOGLE

Lib. V. z. 1. THEODORITI HIST. ECCL.

430

Vol. V. p. 124 7 125

iple libri IV. haereticarum fabularum cap. 1. et 2. Confilium autem, quo Garnerius p. 193. putat a Theodorito Icriptam historiam et haereticarum fabularum libros, vt sub veteribus nominibus aduersarios suae aetatis perstringeret, merito parum verisimile videtur Ittigio praef. ad hist. ecclesiasticae saeculi seculi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index episcoporum [P] in patriarchalibus sedibus Romae, Antiochiae, Alexandriae, Hierosolymorum et CPolis, quem Sirmondus, sed minus emendatum, edidit, et Io. Hessels apud Robertum Cocum multo posterioris serie foribit.

Primus Theodoreti hist. ecclesiasticam edidit graces ^{dd}) ex codice bonae notae Beatus Rhenanus ad calcem historiae Eusebio-Rufinianae et Tripartitae, adiunctis Victoris Vitenfis libris III. de persequuione Vandalica et Anonymi excerptis ex Nicephori Callisti historia, incerto interprete. Basil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Eusebio et aliis lucem vidit graece Paris. 1544. fol. typis Rob. Stephani, regiis duobus codd. MSS. vsi.

Latine post Epiphanii, scholastici, abbreuiationem ") vertit Ioachimus Camerarius, cuius interpretatio Iusto Ionae dicata prodiit primum a. 1536. ab co tempore saepius, ^d) etiam inter

dd) A Beato Rhenano integram Theodoreti H. E. a. 1535. graece editam effe ad calcem historiae ecclesiafticae Rufini et tripartitae, jure dubitat cel. Noeffelt, et Ernefli in censura edit. Noesseltianae Theodoreti, in nouiffima Bibl. theolog. tom. I. fasc. VI. p. 595. iudicat, Fabricium (h. l.) vel ab aliis fuille deceptum, vel graecam edit. a. 1535. (a Beato Rhenano minime curatam, nec ex codice, quem adhibuit Rhenanus, sed ex alio bonae notae, et cuius lectionis interdum diuersae fint a lectionibus codicis Rhenani, ductam,) a bibliopego adiunctam fuisse exemplo historiae tripartitae, et a Fabricio duas illas editiones pro vna habitas easque vni B. Rhenano adscriptas. Beatus quidem Rhenanus in edit. Autores H. E. etc. Bafil. 1523. et 1528. ex cod. graceo Theodoreti epistolas ly nodicas et imperatorum inferuit gracce : id, quod is non folum in inscriptione, sed etiam in praefat. a. 1523. scripta, diferte declarauit. Nam exemplum ed. 1528. quod in manibus habeo, eft infcriptum: Autores hift. ecclesiasticae. Eusebii Pamphili Caef. libri IX. Ruffino interprete. -- Recogniți ad antiqua exemplaria latina, per Beat. Rhenanum. Item ex Theodorito -. Sozomeno, et Socrate CPolitano libri XII. verfi ab Epiphanio, scholastico, abbreuiati per Casilodorum Sen, vnde illis Tripartitee historiae vocabulum. Emendati et hii multis locis. Additis paffim graecis epistolis plerisque synodorum ac impp. e tomis Theodoriti, cum vt latinae versioni ex

hiis succurratur, tum ut velut monimenta quaedam christianae antiquitatis conserventur etc. Atque in epistola nuncupatoria, in quo praeterea mileram Epiphanii versionem et Cassiodori operam valde carpit, fe, fcribit, accepiffe ex bibl. Ioannis Ragusini, cardinalis, codicem, nec vero fufficientem ad textus emendationem, ex eo tamen se multa passim sarcisse, adiecisseque epistolas graecas synodales et quasdam' imperatorum, vt doctus lector videre posset, quam indigne effet hoc opus tractatum. - De reliquis edd. earumque historia critice eruditeque iudicat cel. Noeffeltius, idemque dubitat, Sirmondum vium fuiffe iisdem II. codd, regiis a Stephano iam collatis: contra animaduertit, Sirm. adhibuiffe exemplar, quod habuit Io. Pinus, atque Christophorfoni ac Scaligeri coniecturas sacpe recepisse in textum. Harl.

ee) Eft in cod. Veneto bibl. S. Michaelis, de quo v. Mittarell. bibl. codd. illius bibl. p. 242. et in cod. Voffiano, v. cat. bibl. Leid. p. 373. Harl.

f) Camerarii editio fic eft inferipts; Theodariti epifcopi Cyrenfis rerum ecclesiafticarum libri quinque in linguam latinam conuerfi a Ioach. Cas merario. Acceflit codem Camerario autore catalogus imperatorum aliquot, vț et epifcoporum in praecipuis ecclefiis, nec non haerefeon et catholi-

Digitized by GOOG

Vol. V. p. 195

THEODORITI HIST. ECCL.

inter alia Theodorcti opera, vulgata latine: perinde vt cum aliorum hift. ecclesiafticae scriptorum versionibus Io. Christophor soni interpretatio recusa est, vt supra in Socrate dixi, vbi etiam de editionibus, verfionibusque, germanica et gallica, Hiftorias Tripartitae, et de Henre, Valtfi-verfione latina scriptorum hist. ecclesiasticae, quae fine graeco texta et notis praela cuasit. Paris. 1677. tol.

Gracce et Lative cum Io. Christophor/oni versione inter scriptores historiae coclesia-Aicae vulgata est iterum Geneu. 1612. fol. Inde cum interpretatione noua Iac. Sirmondi, fiue ex Camerarii potius et Christophorsoni conflata, qui ad eosdem binos codices bibl. regiae, quibus vsus Stephanus fuerat, graeca recensuit, legitur in luculenta editione operum Theodoriti Parif. 1642. fol. Tomo tertio. Denique Henr. Valesius graeca castigauit ad varias lectiones codicis Sauiliani, quas Viserius, atque ad Historiam Tripartitaro Theodori, lectoris, cuius birroyea plas Allatius ad eum milit. Addidit etiam versionem nouam, cum Sirmondianam ferri quibusdam in locis non posse observasset, et cum eruditis notis suis Theodoritum ita vulgauit praemisfum historiis Euagrii, Philostorgii et Theodori, lectoris. Parif. 1673. fol. recufum Mogunt. 1679. Amft. 1695. fol. Fabr. In tom. III. ed. Reading. cum notis Valesii et variorum. - vitiose rec. Turini. - In Theodoreti Opp omnibus, gr. et lat. ex recensione Iac. Sirmondi denuo editis, recognitis et locupletatis, varietate lectionis adiecta, tom. III. nr. 2. opera D. I. Aug. Noeffelt, (reliquos quatuor tomos curauit I. Lud. Schulz.) Halae Sax. 1771. 8. Praeter fragmentum ad libr. IV. cap. 10. e cod. Augustano a Cotelerio eccl. grace monum. editum, adhibitae funt edd. omnes et antiquiores et recentiores, de quibus cel. Nossfelt in praefat, diligenter exponit. Conf. noua acta erudit. m. Nou. a. 1770. p. 511. fqq. vbi 515. fq. cenfor in paucis aliter fentit, Ernesti bibl. theol. nouisf. loco supra laudato, et nouam bibl. philolog. a Volborthio curatain, Vol. II. (Lipf. 1777. 8.) p. .220. sqq. vbi censor p. 227. sq. de Theodoreti H. E. quaedam praeclare monet. — In Theod. Opp. graece editis ab Eugenio, diacono Bulgar. Halae Sax. 1768-1774. - Add. Io. Fabric, in hiftor. bibl. Fabricianae part. II. p. 406. de edit. Valel. vbi p. 407. 1q. quaedam adnotatt, inferuntur: tum incerți cuiusdam auctoris cenfura quarumdam observationum Henr. Velesii in lib. I. H. E. Theodoreti, suppeditante Iof. de Bimard de la Baftie in milcell. Obff. Vol. IX. tom. J. pag. 1-40. cuius tamen animaduersiones a cel. Noesseltio in huius edit. examinantur.

Florentiae in cod. Medic. Laurent. XII. nr. 27. plut. 6. est ex Theodor. H. E. fermo I. et in cod. XX. nr. 2. plut. 10. funt eiusdem H. E. libri V. v. Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 121. et 486. — Parif. in bibl. publ. H. E. est in V. codicibus. — In bibl. Escorial. teste Plüero itiner. per Hifp. p. 191. - Secundum Montfauc. bibl. bibliothec. MSS. Romae in bibl. Ottobon. Thecdoreti H. E. versio per Monachum Iustinaeum ab annis 200. — Londini

mentio fit, index: interpretatio denique vocabu- 1544. - apud Sebaft. Henric. Petri 1611. cum lorum doin effentia et underantia; et de praefat. D. To. lac. Grynaei ad D. Barthol. Schachdiscrimine inter ista duo, Basilii Magni episto- mann. a. 1587. scripta. Harl. la. Bafileae, ap. Io. Herusg. 1536. fol. - Po-

corum' aliquot, quorum in Theodoriti scripto. stea cum aliis scriptoribus ecclesiasticis ap. Froben.

)С

Digitized by

- 2432 Lib. V. c. I.

EUAGRIUS.

Val. V. p. 125 P 126

in bibl. regia, H. E. graece. — Secundum cat. codd. Angliae, in cod. Baroce. bibl. Bodlei. nr. CXLII. breuiarium H. E. Theodoreti and quarks Nicephori Calliflae — in cod. CLXXXV. excerpta ex Theod. hiftoria. — In cod. Bodl. nr. MMCDVIII. et MMCDX. it. MMMXCIV. H. E. libri V. gr. — in tomo II. inter codd. Norfolcian. nr. MMMCDLII. H. E. graece. — Inter codd. Th. Gale, nr. MMMMMDCCCXXXVI. (et inter codd. Coisl. tefte Montfaue. in bibl. Coisl. p. 88.) haerefeos Maffalianae capitula ex hiftoria Theodoreti, lib. IV. cap. 10. — Anglice verla eft Theod. H. E. Lond. 1612. 4. — et. cum Socrate ac Sozomeno, a Sam. Parker, Lond. 1712. — rec. cum verfione Eufebii H. E. ibid. 1729. 4. Harl.

Gallice post antiquiorem Martini Matthaei, Prioris in Monasterio nouo apud Pictavos interpretationem, vertit Ludouicus Coufinus, Valesii fere vestigiis infistens, Paris 1576. 4. vna cum Euagrio.

[P] XXXIII. EVAGRIUS, Epiphanienfis, ⁸³) Syrus, scholasticus ^{hb}) et ipse, fine, (perinde vt Socrates et Sozomenus,) caussarum in foro patronus ⁴¹), Antiochiae vixit, atque Gregorio episcopo Antiocheno ^{kb}), clarus suit, a Tiberio Constantino, imp. etiain austus quaestura, et a Mauricio Tiberio codicillos honorariae praefecturae ¹¹) consequutus. Scripsit in eadem, vt eredibile est, Antiochensi vrbe, et sexagenario propior absoluit ¹¹¹ Historiae

gg) Euagrius III. 34. την ημετίραν ἰπισποπῶν Βπιφώνααν, η τον Ορόντην σύνεικον ἔχα. Hinc apud Nicephorum pro Εὐάγριος ὁ ἰπιφανής, Valefius legit ὁ Ἐπιφανώς, Fabr. Conf. Hamberger zuverläff. Nachricht. tom. HI. p. 439. fq. Saxis Onom. HI. p. 63. fq. et quos illi duumuiri laudant viros doctos; atque Henr. Valeſ. in praefat. ad scriptor. H. E. de patris, vita, scriptis, stilo fideque Euagrii, quem, in adnotat. ad illius historiam lib, IV. cap. 29. ex ipfius testimonio demonstrauit, natum este a. Chr. 536. vel 537. idemque G. I. Possium de historicis gr. p. 498. de Euagrio corrigit. Harl.

hh) Photius cod. XXIX. ανεγνώσση Εὐαγρίεσχολακικϊ, από Ἐπάρχων, πόλεως δε Ἐπιφανῶς τῆς κατά τὴν κοίλην Συρίαν, ἐκπλησιασική ἱσορία ἐν τόμοις &

(ii) Antiochiae vixiffe ex pluribus Euagrii locis recte Valefius obferuat; quod vero ex primariis Antiochiae ciuibus hunc feriptorem fuiffe colligunt viri docti ex eo, quod libr. VI. cap. 8. refert, totam ciuitatem diem nuptiarum eius feriatum habuiffe, eique fausta adprecatam effe, hoc in Valefii quidem versione reperio, sed graeca alium puto habere sensum. Ait nempe Euagrius, nuptias se celebrasse cum virgine sponsa die noujlu-

nii, quo tota ciuitas feriabatur, non certe propter Euagrii auptias, fed ob follemne nouilunii tempus. Ἐμῶ κατὰ την ἕνην ης) νέων ήμέρων τῶ ὑπερβεριταία μηνός κόρην παρθένον νυμφένωντος, ης) τῆς κόλως ἑορταζάσυς ης) δημοτελῆ πανήγυου ἀγάσης περί τε τὴν πομπήν ης) πασάδα. Igitur παστάς non de thalamo nuptiali acque πομπή de nuptiali pompa intelligi debet, fed de epulis et pompa, quibus nouilunium celebrare mos erat.

kk) Euagr. lib. VI. cap. 7. et vlt. vbi propter relationes, nomine Gregorii, episcopi Antiocheni, feriptas, ab imperatoribus duplici dignitate auctum se testatur.

1) Idem lib. VI. cap. vit.

mm) Lib. IV. cap. 29. ait Eusgrius, fe ista fcribere anno actatis fuae 58. Idem libro III. cap. 33. refert, fe fcribere anno Antiochenorum 641. His fi detrahas annos 48. quibus aera Antiochena Christianam pracuertit, habes a. C. 593. Coepit enim aera Antiochena a confirmata illis a Iulio Caesare autonomia mense Octobri aano V.C. 704. Vide Henr. Noris de epochis Syro Macedonúmpag. 159.

Digitized by GOO

Vol.V. p. 125 127

EUAGRII HIST ECCLES.

Historias ecclestaficas libros sex a temporibus, in quibus Socrates et Theodoritus desierant, fiue ab Ephelina synodo, qua damnatus est a. C. 431. Nestorius, ad annum vsque Mauricii, imp. duodecimum^m), qui annus coepit a. C 593. die XIII. Augusti. Citat subinde historias, quibus vsus est, rhetorum, Prisci, Eustrathii, Epiphaniens, Zachariae, Procopii et Iohannis, qui in Iustini senioris anno septimo historiam suam sele Euagrium, scribit Casaunon Zosimi.⁴⁰) A fabulosis narrationibus non nimis alienum esse Euagrium, scribit Casaubonus Exerc. XIII. 31. ad Baron. pag. 258.

De editionibus et latinis interpretibus, Musculo, Christophorsono et Valesio, [et Rea. ding] gallicoque Confino, videri possunt, quae iam in Theodorito dixi, cuius historiae Euagrius fubiungitur. Tantum addam, quod Valefius ad graeca emendanda praeter regium codicem, quem Rob. Stephanus expressit, vsus est variis lect. codicis MS. optimi Florentini in bibl. Laurentiana, in quo Socrates etiam continetur: et codice altero, non valde vetufto quidem, sed minime tamen contemnendo Dionysii Telleri, archiepiscopi Rhemensis. Fabr. Florentiae in bibl. Medic. funt Euagrii H. E. libri VI. in cod. V. nr. 2. plut, 69. cum scholiis. ad marginem politis, et in cod. XXIII. nr. 1. plut. 70. - tria, ex H. E. excerpts, n. cap. 24. libri V. et cap. 36. libri IV: et descripțio templi Sophiae, libr. IV. cap. 31. in cod. V. nr. 8. et 17. plut. 70. v. Bandin. cat. codd. gr. 11. p. 625. 628. 661. et 662. qui etiam tom. I. p. 52. 291. 99. et 254. notat, Euagrium citari in catena in Iobum, in parabolas Salomonis, in exposition. sacrorum praecept, et in florileg, sentent. nisi is alius censendus sit Eurgrius, n. Venetiis in bibl. Marciana, cod. CCCXXXVII. Euagrii H. E. libri fex. (cat. Ponticus. ---codd. gr. pag. 156.) — 'In bibl. Leidenfi funt Bonauent. Vulcanii emendatt. msst. in Eufebium, Euagrium, Sozomenum, Theodoretum etc. (cat. bibl. Leid. p. 345. nr. XX.) - In bibl. Efcorial. duo codd. in quorum altero funt VI. libri H. E. in altero capita vatia: (tefte Plüero in itiner. etc. pag. 167.) - Inter Mendozae codd. auctore Iriarto in cat. codd. gr. Matrit. p. 277. - Parif. in biblioth. publ. codd. MCDXLIV. et MCDXLVI. - Secundum catal. codd. Angliae etc. in cod. Barocc. CXLII. Euagrii H. E. - In Chrifti. Frid. Roefsleri - Biblioth. der Kirchenväter, part. VII. pag. 311. — 478. libri VI. Euagrii in compendium veluti redacti, germanice versi doctisque illustrati sunt animaduersionibus. Harl.

Scripfisse praeterea se Euagrius lib. VI. cap. vlt. testatur alterum volumen, ξτερον τευχος, in quo ανα Φοζαν, ἐπισολαν, ψηΦίσματα, λόγοι τε καν διαλέξεις: relationes, (Gregorii, episcopi Antiocheni, nomine scriptae) epistolae, decreta, orationes et disputationes, aliaque. In hoc opere puto etiam exstituisse gratulationem, (eiusdem forsan Gregorii scriptam nomine,) ad Mauricium Tiberium de nato Theodosio silio.

Philippus Labbeus in bibl. noua MSS. pag. 92. refert, se vidisse tractatum, Euagrio, scholassico, adscriptum, πεελ διαφόεων λογισμών, distributum in capitula quinquaginta. Sed verisi-

nn) Confer Valefium in Eusgrii vita, et Henricum Noris diff. de quinta fynodo, paragr. 3.

oo) Alios historicos complures laudat V. c. vlt. Characem, Theopompum, Ephorum, Dionyfium Halic. Polybium Megapolitanum, Appianum, Diodorum Sic. Dionem Cassium, Herodianum, Nicostratum Trapezuntium, sophistam, Dexippum, Eusebium, qui, ab Ostauiani, Traiani et Marci rebus exorsus, historiam ad imp. Cari obitum produxit, Arrianum, Asinium Quadratum, Ioannem ciuem, ac cognatum suum, et Agathiam.

Vol. VII.

Digitized by GOOg

434 Lib. V. c. I.

Vol. V. p. 127 128

verifimillimum eft, alterius effe Euggrii, Pontici, cui etiam recte vindicat Combefifius in bibl. concionatoria, quae in catena ad Lucae X. de co, qui incidit in latrones, et ad Lucae XIX. de minarum distributione, Euagrio, scholastico, perperam Corderius tribuit. Ponticus etiam intelligendus, qui in aliis catenis Euagrius citatur, vt in Jobum, in prouerbia, in catena MS, in Acta, [aliosque libros in codd. Coislin. Venetis Marci, Vindob. etc.] De illius Euagrii, Pontici, fcriptis vide Cafimiri Oudini fupplementum de fcriptoribus ecclef. pag. 48. feq. et Caucum ad a. C. 380. atque adde Suidam in uaraelos. pp) Eius uova Xixov respicit etiam Secrates VII. 17. [P] Huie Eugrio feripta nonnulla, quae fub S. Nili Afeetae nomine leguntur, tribuenda esse, non difficetur losephus Maria Suarefius pag. 613. ad Nili opuscula, a fe edita, testatus, in MSS. codicibus scripta amborum ita misceri confundique, vt aegre discerni queant. [add, Lamber. comm. V. cod. XXXVII. nr. 6 — 9. et 13.] Idem confirmat Cotelerius notis ad tom. III. monumentor. ecclefiae graecae pag. 544. feq. Euagrii fcripta ab discipulo eius, Rufino, versa latine plerosque in Occidente lectitare, vti graeca eos, qui in Oriente habitant, scripsit Hieronymus ad Ctefiphontem. Plura etiam versa a se testatur Gennadius de script. eccles. cap. 11. Idem est Euggrius, monachus Scithenfis, cuius Alcetica et Ethiça, gnomas de passionibus animae rationalis, et ad Anatolium de peccatis principalibus et meei onto Doylo un inemorat Labbeus loco laudato. Alius fuit Eugerius, episcopus Antiochemus, a quo vitam Antonii de graeco Athanafii versam, quae etiamnum exstat, (vide fupra cap. 1. p. 303. ed. vet.) memorat Hieronymus epift. ad Florentium et cap. 125. de scriptoribus ecclef. Alius, cuius altercationem Simonis Iudasi et Theophili Christiani laudat Gennadius cap. 50. et ex co Honorius, Augustod. p. 427. Alius episcopus CPolitanus a Valente, imp. At apud Marcianum Capellam p. 2. pro Euagrio Cithariffa legendum actus in exfilium. Diversorum illorum Eugriorum scripta, et edita et mssta, per transen-Fabr. Osagrius. nam quafi hic iunctim memorare liceat. Euogrii Monachi de octo vitiofis cogitationibus, Parif. 1589. in bibl. patr. Vol. V. col. 1329. fol. — Colon. 1618. Vol. IV. p. 925. Parif. 1624. Vol. V. col. 697. — Euagrii Pontici Opp. in Gallandi bibl. gr. lat. vett. patrum etc. VII. 53. v. etiam tom. IX. p. 250. — De Euagrio Pontico plura Fabric. memoriae prodidit infra, libr. V. cap. 24. Vol. IX. p. 364. Iqq. — Euagrii (Monachi) variarum confiderationum fiue de sermonis discrimine cap. 54. in cod. Estoriat. apud Pliver. 1. c. pag. 167. - Vita S. Antonii ab Eurgrio, (Antiocheno,) scripta, et ab Hieronymo latine versa, in cod. eccl. Wigornienfis, nr. DCCXXIII. in cat. codd. Angliae etc. II. 1. pag. 17. - Paris. in bibl. publ. fec. catal. codd. tom. II. Euagrius, Scetenfis monachus, de vita practica et rerum monachalium ratione, in cod. MLVI. — de vessibus monachorum Aegypti et definitiones adfectuum animae ratione praeditae, in cod. MCCXXII.- - capita afcetica, in tribus codd. — de octo vitiofis cogitationibus in quatuor codd. — fragm. de Chofroë, Perfarum rege, in cod. CML. — In bibl. Coislin. cod. VII. libri IV. Regum, cum commentariis veterun, in his; Euagrii Monachi, et in cod. XXV. eiusdem scholia intermixta sunt reliquorum commentariis in acta apoft, et epp, cathol. tefte Montfaut, in cat. codd. illius bibl. p. 44. et 76. — Eodem teste pag. 139. est in cod. LXXXIII. Palladii de Magnentio et Eua. grio;

pp) It. G. I. Voff. de histor. gr. libr. IL c. 19. Heribert. Rosweidum, prolegg. IV. et V. in vitas patrum et Lambec. comm. V. ind. p. 695. Harl.

THEODORUS

Digitized by GOOGLE

grio; vtriusque vita exstat quoque in bibliotheca patrum graeco - latina tom. II. - Idem pag. 265. Iq. e cod. CCV. euulgauit definitiones fidei orthodoxae, in quibus Euagrius haereti. cus damnatur, et fynodus CPolitana, fub Iuftiniano contra Origenem, Euagrium et Didymum habita, firmatur. ---- Taurini in cod. CLXIX. biblioth. regiae, (v. cat. codd. gr. pag. 256.) reperimtur 1) Evarye's de diversis cogitationibus gulae, avaritiae et inanis gloriae, quod opulc. Francifc. Suarezius fub S. Nili nomine cum ceteris eius opp. pag. 512. fgg. edidit; at tamen p. 613. adnotseit, idem a nonnullis adicribi Euagrio: in cod. autem numerantur LIV. capita; in Suarezii vero ed. XXVII. 2) Europrii capitula ascetiea, inuenta in vetuflis libr. ex India delata, 3) eiusd. Christianismus prasticus: capitula centum; idem forte liber, quem Coteler. tom. III. monument. gr. edidit fub titulo practici monachi. - Vindobonae in bibl. Caefaréa funt fecundum ' Neffelium in eat. codd, part. I. p. 244. in cod. CLXVII. nr. 10: Eugrii, Pontici, apophthegmata veterum patrum, (editus est liber Euagr. C. fententiarum gr. et lat. a Cotelerio eccl. gr. monum. tom. III. p. 68. - 102. v. Kollar. ad Lamb. comm. tom. V. p. gl.) — et pag. 378. cod. CCLXXIV. nr. 13. excerpta alcetica ex foriptis Dionysii Areopagitae, S. Ephraim Syrig Eulogrii, monachi, et aliorum. - In parte V, pag. 12. cod. III. nr. 38. legitur historia supposititia vitae et martyrii S. Pancratii, discipuli S. Petri, apostoli, conferipta sub nomine Euogrii tamquam ipsius S. Paneratii, discipuli et comitis, qui ibi passim de le iplo loquens introducitur. Plura co-de libro eiusque fide et iplo Euagrio difputauit atque excerpfit Lambee. in comm. libr. VIII. pag. 199. fqq. - - Lam. beciut in comm. de bibl. caefar. tom. III. p. 34. vbi in cod. III. fragmenta funt duo de detem nominibus dei, quaé vsurpantur in S. S. contextu hebraico, pro Athanafianis iisque ineditis habet; sed Kollarius in nota A. docet, fragmenti illius, quod incipit dena ovojiari mag. 'EBeauous ovoyaderay o Deiss, auctorem effe Euogrium, legique apud Cotelerium eccles. graecae monimentorum tom. III. p. 116, et coniicit, bina illa fragmenta aut ex pleniore, quam quae nunc legitur, aut ex interpolata Athanafii fynopfi effe decerpta. v. fupra in cap. de Athanafio, de tomo III. Opp. nr. 56. — Euogr. Pontitus citatur in Io. Patriarchae Antiocheni eclogis asceticis in cod. Vindob. CCXLI. nr. 1. v. Lamber. V. pag. 222. ibique notam Kollarii. — et tom. VIII. pag. 638. in cod. XXVII. Eusgrius, monachus, inter eos, qui vitam Io. Chryfoltomi expoluerunt, numeratur. - Harl.

XXXIV. THEODORUS, isoe100 yea Qoe Kwysavtive montes, laudatur a Ionnte Damasteno lib. III. de imagg. pag. 386. editionis infignis Lequinianae, qui p. 380. -praeterea avayvasny fiue lectorem CPoli fuisse refert, quod firmant etiam Nicephorus lib. L. c. 1. Hilt. auctor magazárewy zeovizav in Combefisi originibus CPol. pag. 19. cui vocatur Osódagos zeovoyeá pos avadowo Jeis avayvá o paou et Suidas, qui Theodorum vocat roy a no avayvaσων της μεγάλης έκκλησίας Κωνσαντινεπόλεως. Hic Iuftino et Iuftiniano, vt videtur, imperantibus clarus [post a. 525.] duobus libris scripsit compendium hiftoriae eccleftafticae Tripartitae ex libris Socratis, Sozomeni ac Theodoriti, quod exflat a vigefimo anno Conflantini M. vsque ad obitum Constantii. Nam quamuis lucem hactenus non viderit: graece tamen MS. fuit apud Allatium, qui edere voluit, cuius codicis variis lectionibus Sam. Tennulii, profefsoris Nouiomagenfis, manu descriptis, feliciter vsus est Valesius ad eluendas ex triumuirorumillorum historiis mendas, qui etiam procemium graece ac latine publicanit post praefat. ad Theodor.

Lii 2

THEODORI HIST. ECCLES.

Vol. V. p. 128 12

Theodor. Nescio, an Allatii ille liber descriptus fuerit e codice Veneto S. Marci, cuius mentionem faciunt Posseuinus et in catalogo MSS. Venetorum [P] Tomasinus. Certe videtur extrema parte mancus fuisse, quia historiae telam non vsque ad extrema iunioris Theodosii Titulus epitomes H. E. Theodori Lectoris in MS. Veneto hic est: Deodweou perlequitur. αναγνώσει έκκλογή έκ των έκκλησιασικών ίσοριών. - Incipit: Και τοις έντυγχανεσιν χρήσιμου και λαμπεον Φανεται. Finis: Και το μεν ώδε γεγονεν, ο οί-πεοφηται. Καιπεε πεο πλείσων γενεών ύπο γην κάμενος σώος ανεφάνη, έν χρώ καραμένος σείθυρις, γεναάδα μετρίως καθειμένην έχων, την δε κεφαλήν — – – και τες όφθαλμες όλιγω έν βάθει τοις όφευσι καλυπτομένε. Fabr. Eft in cod. CCCXLIV. Veneto Marc. atque confector catal. codd. gr. pag. 157, duobus, ait, libris comprehenditur, et initio aliqua deficiunt. Liber I. incipit sub initium historiae Sozomeni; secundus definit sub initium libri V. praedictae historiae, et exinde seguuntur eiusdem Sozomeni libri V. postremi. conf. Anselmi Bondurii comment. in antiquitt, CPolit. libri V. p. 784. ed. Parif. f. p. 564. ed. Venet. tom. II. Imperii oriental. - In cod. Barocc. bibl. Bodl. funt nr. CXLII. Sozomeno excerpta: his adjunxit Theodorus ea, in quibus Theodoretus et Socrates ab eo discedunt. — De hoc Theodoro conf. quoque G. Caucum H. L. SS. E. tom. I. pag. 504. El. Du Pin nouv. bibl. etc. tom. V. p. 39. G. I. Voss. de hist. gr. libr. II. c. 22. p. 140. Ceiller hist. gen. des AA. E. tom. XVI. p. 187. Io. Fabr. hift. bibl. part. II. p. 409. fq. Hamberg. l. c. III. p. 526. fq. Saxii Oom. H. p. 27. Harl.

Praeterea composuit et ipse suo marte historiam ecclesiasticam, libris itidem duobus, ab extremis temporibus Theodosii iunioris, in quibus definunt Socrates, Sozomenus et. Theodoritus, ad Iustinum imp. feniorem vsque. Hi libri duo ipsi quidem jam diu est, quod interciderunt. Exflant tamen ex illis απο Οωνής ΝικηΦόρε Καλλίσε τε Ζανθοπέλε" excerpta, Nicephoro Callifto dictante feruata. Graeca prodiere cum Eufebii et aliorum hiftoria ecclesiastica, ex codice regio, (quo solo etiam Valesius vsus,) Paris. 1544. fol. Latine vertit Wolfg. Musculus, cuius interpretatio, vt bibliothecas patrum et alias latinas historicorum ecclesiaflicorum editiones, supra in Eulebio recensitas, mittam, exstat etiam in graecolatina Goneuenli 1612. fol. Cum versione et praeclaris notis Henr. Valefii, qui fragmenta etiam Theodori alia ex Suida, Theophane, Damasceno et Synodo septima subiunxit, ad calcem Theodoriti, Euagrii ac Philoftorgii, [et cura Readingii in tomo III. cum notis Valesi ac variorum;] de quorum editionibus iam dixi. Addendum et historiae ecclesiasticae anconacuation de expositionibus fidei, quod e bibl. Vaticana produxit et cum versione sua edidit Iosephus Maria Svarefius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum quae e Theodoro lectore adferuntur in Originibus CPolitanis, a Combefisio illustratis. Vbi vero Damascenus III. de imaginibus pag. 375. laudat rouor fiue librum Theodori historiae eccles. quartum, secundus horum venit intelligendus, quia priores, quos memoraui, duos compendii ex Socrate, Sozomeno

qq) Valesius putat, ne Nicephorum quidem, ber de sectis a Theodoro Abbate dictatus amanuen. integris Theodori libris, fed excerptis iftis folummodo vsum esse, enque cuidanu dictasse, at- H. E.] que ideo dici and quess Nangogn, vii Leontii li-

plura alioqui inde in historias suas derivaturum, si suo, inscribitur and quins Geoduge ve GeoGedesara 'Aßßa. [v. ad §. feq. de codd. Niceph.

NICEPHORUS CALLISTUS

Lib: V. c. I. 437

zomeno ac Theodorito fimul computauit, perinde vt Suidas, qui a Constantini temporibus ad Iustinianum pertexuisse historiam Theodorum scribit. Ita in actione I. Synodo VII. T, III. edit. Binianae p. 494. vbi laudatur liber quintus, Valesius ad Theodorum pag. 580. monet mewrs pro meumrs effe legendum. Alius locus producitur in eadem Synodo feptima, fiue Nicaena secunda, Actione V. pag. 609. seq. Fabr. In cod. MDCCLXXXVIII. bibl. publ. Paris. exstat Theodori lectoris historia operum publicorum, quae tum CPoli visebantur. Harl.

[P] XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Callifides fine Callifi Xanthopuli F. Hiftoriam suam obtulit Andronico Palaeologo, imperatori, iam feni "), qui a. C. 1327. feptuagenario maior obiit: ipleque teflatur, cam le in iuuentute scribere adgreffum, absoluisse, quum annum actatis 36. nondum emensus 55) esset, adiutumque bibliotheca S. Sophiae CPoli¹⁶), in qua florem aetatis transegit. Michaëlis Palaeologi, imperatoris et Andronici, nepotis, meminit in catalogo imperatorum CPoł. **).

Ααμπρός Μιχαήλ, Παλαιολόγος τρίτος Οντως βασιλεύς και λόγοις και πρακτέοις. Ανδεόνικος παϊς, συνδεομή των χαείτων.

Quin ad imp. Ioannis Cantacuzeni tempora peruenisse atque adeo circa medium saeculi XIV. adhuc vixille, ex catalogo patriarcharum cognoscas vv). Exstant historiae ecclesiasticae libre XVIII. (neque plures tunc libros scripsisse se pag. 38. b. Nicephorus ipse auctor est), a nato-CHRISTO ad interitum vsque Phocae, h. e. ad a. C. 610. ex Eulebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philoflorgio, Theodoro, lectore, Balilio Cilice, Euagrio, (quos pag. 25. nominatim laudat,) aliisque contexti. Igitur quae post argumenta librorum XVIII. fequuntur graece pag. 42. argumenta libri XIX. et fequentium vsque ad XXIII. et mortem Leonis philosophi siue a. C. 911. ab alio auctore, an Nicephoro ipso, additam nec amplius exflantem historiae continuationem respiciunt, et ab interprete latino, Io. Lango, sunt reiecta ad calcem operis. Quemadmodum porro ob stili elegantiam Thucydides ecclesiasficus hic Nicephorus audit [P] Schurzfleischio, ita a Iohanne Gerhardo ob fabulas 400), quas miscet, Theolo-Iii 3

rr) Nicephorus in dedicatione hift. ecclef. ad hunc Andronicum pag. 20. naj eroiopay dia raira naj és máxisóy son Biwsimar neosyerés San. itaque peg. 7. Logos Sous non reddendum aetatis flos et vigor, sed flos venustatis. Vii p. 24. d. 6 Apisouros male redditur Aristonus, quum vertendum fit Aristonis F. nempe Plato.

ss) Lib, I. cap. 1. pag. 43.

Vol. V. p. 120 130

tt) Lib. I. cap. 1. pag. 37.

uu) Apud Philippum Labbeum in Protreptico hist. Byz. p. 34. nam qui ibi de iunioribus imperatoribus fequentur versus, ab alio suerunt seet. 17. Camerar. ad Joh. XI, 1. Bezam ad

additi, itaque neque in altero codice Regio, neque in illo, quo vsus Io. Langus, leguntur.

vv) Secundum Saxium in Onomaft. II. p. 350. floruit circ. a. Chr. 1320. et denatus est post a. 1341. Oudino de scriptor. et script; ecclesiast. tom. III. (vbi a p. 710. multus est de operibus Nicephori Callisti,) hie claruisse videtur circa a. 1310.~ Et Saxius et Oudinus atque Hamberg. zuverläff. Nachr. IV. pag. 543. alios practer ca laudant, qui de Nicephoro scripserunt. Harl.

ww) Confer Ca/aubonum Exerc. I. in Baron.

Vol. V. p. 131

Theologorum Plinium adpellari video pag. 238. Methodi studii theolog. Illius tamen pannis purputam quandoque intextam ex bonis, qui periere scriptoribus, recte monet Labbeus tom. II. de S. E. pag. 102.

Prodiere libri illi XVIIL quorum primae litterae nomen Nungobes Kannles referent, ex lo, Langi, Erphurdiensis, versione latine. Basil. 1553. fol. et ex altera eius recognitione ibid. 1561. [alii, 1560.] fol. cum eius scholsis, tum Antwerp, 1560. Paril. 1562. 1573. Francof. 1588, fol. Parif, 1566. 8. duobus voll. Sed et gallice, interprete Io. Gilloto, Paril. 1567. fol. Denique grasce et latine Paril. 1630. fol. 2. Vol. cum Langi versione, per Frontonem Ducasum, vt habet titulus, recognita, fed Combefilius in bibl, concionatoria, Langi, inquit, recognostenda versione et castigandis notulis, quae passim adspersae sunt, maiorem Ducaei diligen. tiam vellem, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, eiusque praefixo nomine voluerunt libri pretium augere. Graece a Ducaeo descripta sunt e codice, quo olim vsus Langus, et qui vnicus creditur hodie superare, quique ex Matthiae Coruini bibl. Budensi direptus olim a Turcis, at CPoli redemtus ab homine Christiano deuenit in bibl. Caesaream ***) Vindobonenfem, vbi hodieque adferuatur. Dicata editio graecolatina Cardinali Richelio eft, quuin imperatori, (vt versionem suam Langus,) oblaturum se illam Ducaeus promisisset, ex cuius bibliotheca codicem graecum acceperat. Vide Lambecium lib. I. pag. 158. Fabr. Pag. 131. fe. ed. Kollar, qui in nota A scribit, Lambecium copiosius historiam illius codicis et arodu-"picer enarrasse in additamento ad libr. I. quarto, prolatis testibus atque epistolis; se vero (Koliarium) ea omnia a commentariis rescissa in Analectis luis edidisse tom. I, pag. 1062, et 1102. - Exstat in cod. VII. et de eo Lambecius multus est in tomo VIII. pag. 114. sq. --Nicephori Call. H. E. gr. in cod. Bodlei. nr. MMMXL. cat. codd. Angl. ibid. pag. 260. nr. 8. inter aduerfar, Langbaeni, notae de excerptis ex historiis eccles. per Niceph. Call. -Excerpta ex Eufebii H. E. and Quing Nicephori Callifli in cod. Barocc. CXLII. bibl. Bodlei. - in eod. cod. breuiarium H. E. Theodoriti and Owing Nicephori Call. et huins Nic. Excerpta ex H. E. Theodori: et posteriora etiam in cod. Parif. MCDXL. bibl. publ. v. ad 6. XXXIV. not. vlt. De editione Frontonis Ducaei et cod. Vindoboh. v. Baumgartenii Nachrichten von merkwürd. Büchern, tom. X. p. 318. Igg. Harl.

Alia Nicephori Iruius scripta funt:

Σύνταγμα de templo et miraculis S. Mariae ad fontem vno a CPoli fladio, quod lib. XV. cap. 26. Nicephorus se scriptifle testatur, adhuc exstat MStum in bibliothecis, Caesarea et Vaticana. De Caesareo codice Iac. Gretserus ad Codinum pag. 283: Extat Viennae in Caesarea bibl. fortassis vaicum totius Europas exemplar, cui nis cito succurratur, (vidi enim et percucurri allatum Monachium et huc Ingolstadium,) penitus a blattis tineisque corrodetur. Et iam nunc aliquot locis ab aquis pessime acceptum est, ita vt multa legi nequeant, praefertim sub

finem.

AA. I. 13. et Blondelli pſcudo - Ifdorum p. 37. Poſſeuinum in adparatu [tom. II. p. 139. Oudin.
p. 713. fq. vbi 13. errores hiftorici, a Nicephoro commiffi, referuntur et refutantur. Harl. xx) Coufer Lambecium de bibl. Vindob. lib. I. pag. 108, feq. 152. feqq. et lib. VIII. pag. 55. [p. 117. fqq. 129. fq. 237. fq. 347. fqq. vbi guaedam loca emendantur, p. 373. vbi corrigitur Nicephorus, pariter p. 382. fq. p. 390. Hart.]

Vol. V. p. 131 P 132, NICEPH. CATALOGUS IMPP. CONST. Lib. V. c. I. 439

finem. Vide et Nesselium parte V. p. 153, 154. 99). Vaticani codicis meminit Lambesius ad Codinum pag. 199. et Allatius de Simeonum [[]] scriptis pag. 88. De templo illo et sonte, miraculis celebri, videndus Cangius in CPoli Christiana lib. IV. pag. 183. seq. Exstat et in eodem bibl. Caesareae codice Nicephori Acoluthia sue officium sesti dedicationis, templi huius, et canon siue hymnus cum antiquis notis musicis: [v. paullo ante adnotata.]

Catalogus imperatorum CPolitanorum, versibus iambicis, graece e codice duplici regio, in Labbei protreptico hift. Byz. pag. 34. In codice, quem Io. Langus eucluit, et qualis graece editus Basileae 1536. 8. ad calcem Epigraminatum sacrorum Theodori Prodromi, quemadmodum et in altero regio, definit catalogus hic in Andronico iuniore. - Ceteros ad Constantinum Palaeologum vsque, recentior, vt fit, manus addidit. Fabr. Florentias in bibl. Medic. cod. XVI. nr. 20. plut. 87. carmen iambicum de imperatoribus orientis a Con--flantino I. ad Conffantinum XV. nomine quidem auctoris non addito, fed Langii auctoritate motus Nicephoro tribuit Bandin, cat. codd. gr. III. pag. 400. — In cod. Veneto Marc. DLXXV. scripto a. 1426. eft Niceph. Xantopuli catalog. imp. CPolis, (cat. codd. gr. p. 304.) in cod. Barocciano bibl. Bodlei. nr. LIX. Nic. Call. chronologia imperator. a Conftantino M. ad Andronicum III. verfibus. - Parif. in bibl. publ. in cod. DXXXII. nr. 34. Nic. Call. catalog. imperatorum et patriarcharum CPolitanorum. — in cod. MDCXXX. nr. 1. catal. patriarcharum CPolit. definens in Athanafio a. C. 1302. - nr. 11. cat. imperatorum CPolitanorum, versibus iambicis; idem prorsus cum illo, qui inter Opp. Theodori Prodromi editus eft. — in cod. MDCCXC. nr. 2. Nic. catal. officiorum aulae CPolitanae, vertibus politicis. Carin.

uy) Multo copiofius recenset codicem Caesareum VIII. Lambec. in comment. tom. VIII. p. 119. fqq. In illo cod. seruantur FNicephori Callisti Acoluthia, fine officium festi dedicationis templi B. virginis deiparae, cognomine Fontis f. ad Fontem. Exftat ibidem Nicephori Canon: infertum est eiusdem Synaxarium, f. narratio fuccincta de origine, incremento et miraculis istius templi, quam narrationem integram Lambecius graece ex illo cod. exhibuit, et pag. 123. adnotat, id Synaxarium non exstare inter ea eiusdem Nicephori fynaxaria, quae libro ecclefiastico Graecorum, Triodio dicto, sunt inserta, neque in Triodio fiue Synazariis in praecipua Triodii fefta, quibus vaiuscuiusque dies festi indicatur origo, in cod. Vindob. CCCXXII. (de quo vide Lambecii comment. tom. V. p. 596.) infuper effe diverfim ab illa de eodem templo narratione, quam Nicephorus H. E. libr. XV. c. 25. ct 26. intexuit : videtur tamen Lambecio editum effe in Pentecostario Graecorum, Venet. ap. Iac. Leoncinum 1579. 4. quod eolligit is ex loco a Leone Allatio in II. diff. de libris ecclesiast. Graecor. p. 230. praducto: et alia docte observat. - 2) Nicephori liber de ori-

gine, structura et miraculis memorari templi B. virginis deiparae ad fontem, de quo multur eff Lambec. (qui scripsit, se apographum syntagmatis de templo et miraculis S. Mariae etc. communicaffe, vt ederetur, cum Reinoldo Dehnio, S. I.) stque Kollar. in nota A. p. 131. contra Gretierina monet, codicem adhuc effe falnum arque incolumem, editione autem illius, quum, quae CPolitanae historiae lucem aliquam adfunderent, ca partim ipse Callistus historiae suae eccles. inferuiffet, partim ex Procopii Caefarienf. de imp. Iufliniani acdificiis opere, 'vnde Callistus' hausit, ' potuerint cognosci, propter reliqua ignota et fabulosa LXFV. miracula, posse rempublicam litter. facile carere. De fonte illo ipfo et acde ad fontem v, praeter Lambecium l. c. anonymum in antiquitatt. CPolitanis libr. III. fect. 159. part. III. Vol. I. imperii orientalis, a Bandurio editi p. 56, ed. Paris fiue p. 49. fq. ed. Venet. et Banduris notas ad h. l. in Vol. II. pag. 534. ed. Venet. f. p. 159. ed. Parif. — v. Elogia Sctorum etc. in Vol. IX. B. Gr. p. 118. - In bibl. publ. Pari// fynaxaria sunt in codd. tribus, de quibus postea. Harl.

Digitized by GOOGLE

440 Vol. V. c. I. NICEPH. CATAL. PATRIARCH. CONST.

Vol. V. p. 132

Carm. de imperat. exhibetur in tomo I. historiae Byzantinae; pag. 17. Venet. 1729. — Niceph. Xantopuli excidium Hierofolymitanum versibus iambicis CLVIII. cum latina iambica Fed. Morelli metaphrasi, in Morelli expositione thematum Dominicorum et memorabilium, quae Hierofolymis sunt. Paris. 1620. 8. v. insta lib. V. cap. 16. pag. 717. vol. VII. vet. edit. Harl.

Catalogus patriarcharum CPolitanorum, versibus iambicis graece in eodem Labbei protreptico pag. 35. feq. et ad calcem epigrammatum Theodori Prodromi. Definit in 141. Callisto, quem patriarcham constituit Io. Cantacuzenus, vt ipse imperator narrat IV, 17. hist. Sequitur apud Labbeum alius catalogus, nescio quo auctore, non scriptus versu, sed sola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Iosephum vsque, qui Florentiae in Concilio generali obiit non diu ante vrbem captam a Turcis²²). At feriem patriarcharum CPol. oratione soluta fusius conscriptam, (quam e membranis bibl. regiae pariter vulgasse fe feribit Labbeus tom. II. de S. E. et pagina etiam 34. protreptici historiae Byz. laudata, confirmatque H, Warthonus adpendice ad hist. literariam Cauei,) nusquam reperio. Series patriarcharum CPolitanorum, sub Nicephori CPolitani nomine faepius edita, definit in patriarcha 82. Ignatio Evnucho, vt in Nicephori eius scriptis dixi.

Ad calcem epigrammatum Theodori Prodromi, graece excuforum Bafil. 1536. 8. *) praeter iam dictos catalogos binos imperatorum patriarcharum CPol. occurrunt *) eiusdem Nice-

22) Carmen iambicum de patriarchis CPolit. in cod. Medic. Florent. XVI. nr. 21. plut. 87. v. Bandin. 1. c. pag. 400. - Nic. Call. chronologia patriarcharum CPol. CXIV. quorum poftremus eft Athanafius, in cod. Baroce. LIX, bibl. Bodlei. et in cod. CXLIP. nr. 23. catalog. epifcoporum CPolitanorum 288. fed catalogus ifte, (vt ait auctor codd. Angliae I. p. 18.) prout exflat apud Scaligerum in Eufebio fuo, definit in Photio. Verum hic codex exhibet post Photium circiter XLII. episcopos vsque ad tempora Ioannis Ducae, qui imperare coepit a. C. 1221. - In codem catal. pag. 270. nr. 11, 3. inter Langbaeni aduersaria refertur Nic. Call. notitia patriarcharum CP. a S. Andrea ad Methodium, pag. 11. Additur in pagina aduería ex duobus aliis MSS. quidquid varii deprehenderet Langbaenius fiue lectionum sue rerum: et p. 271. nr. 20. 2. inter eiusd. Langb, aduersaria est fragmentum quoddam Nic. Callifii. - De codd. Parif. v. fuperius adnotata. - Nic. Call. nouam enarrationem, oratione /oluta fusius conscriptem de episcopis Byzantii et de patriarchis CPolitanis, Bandurius in Imperio orientali, tom. I. pag. 164. fqq. ed. Venetac, f. p. 191. fq. ed. Parif. graece cum versione fua lat. edidit e cod. bibl. regiae nr. MMMDII. De-

finit hie catal. in Ioanne Monacho et presbytero, a. C. 1292. aliosque addidit catalog, patriarcharum CPolitan, conf. Bandur. praefat, pag. XVI. ad tom. I. et comment. doctum longumque, pag. 613. fqq. ed. Venet. vbi pag. 614. codicem ipfum et contenta vberius expofuit. — Nofter Fabricius *libris tribus de vita et morte Mofis a Philone*, gr. et lat. cum Gilb. Gaulmini Molinen/is obferuatt. Hamburgi 1714. 8. adiecit tertio loco pag. 554. fqq. fecund. ed. Bafil. mem. ex cod. msto graeco Nicephori Calll/ti CPolitani Menologium breue ecclefiasticum. cf. Hiftor. critic. reipubl. litterariae, tom. VII. art. XI. de libris novis pag. 418. et Oudin. l. c. pag. 711. Harl.

a) Per Bebelium. v. Maittaire A. T. II. p. 855. vbi citantur Niceph. Callifti opusc. et epigrammata cum epist. Erasmi. Illam edit. vberius recenset Oudin. 1, c. Harl.

b) Nota in his esse omnia illa, quae velut sibi haud visa Nicephori scripta ex Guil. Eisengrinii catalogo scriptorum ecclesiasticorum memorat Poffeuinus in adparatu, et Vossius de hist. graecis pag. 308. Nota etiam, Nicephorum Xanthopulum male a Callisto distingui in indice ad Meur-

Digitized by GOOGLE

fii

NICEPHORI CALL. VARIA SCRIPTA Vot. V. p. 133

La. V. c. I.

1 1 24 24

Nicephori [P] Callifti Xanthopuli verfibus iambicie descripta maons rns Seins yea Dis vivor is. ").

Τα μετά τα Μακκαβαϊκά μέχει Χεισέ και αυτές άλώσεας Έρεσαλήμ. Αλωσις Γερεσαλήμ ώς ο Ιώσηπος ίσορε.

Ασσυφίων, Περσών, Αλγύπτα, Σύρων, Μάδων, Ελλήτων ανακτες.

Agyvaiw nay Kenton dexortes.

Pours Barines

1 .

sin

Евборитов тё Хеля ристаблог.

Ευαγγελιταί και Διακονοι.

Λι μυζέοφοςοι και μαθητειαι Λογε.

Oi Raddurartes in Doyous 'Exponding five catalogue SS. patrum escletion"), quen sucribere integrum, quia breuis est, non grauabor:

> OF nallurantes in Ligits Enalysian, Meyas Diorvorios Ageis mores a singeril dan Stor alle Méras 'Agaváoios 'Arezardeeias. Το πνευματικόν το Βασιλείο σόμα, O Ignyogos vis Tav Beotav & regrivation, ראמדדם עלאו לבצרם דם אפטרסיסעט, H da VIAnste TE Nuoves mardeloides O Baguves Kueinnos, Aiyumte untos, T. LARAS AN Ka hentos es anatta Malius Royos, Ο της Κλίμακος ή μετάροιος βάσις, Νέλος προφανώς και το τη Νάλη τόμα. Ο Σύρος Εφραίμ ή κατάνυξις λίγων, Πανηγυριζών πατορικών βιβλία, . S. Κα) Μεταφράζης η γλυπύβδοος χαρις. Έχ οις πασι πέφυλον υπερεζέχουν 13 N N Ο χρόσεος ένες ή γλυκύζεσα βρύσις. [: : **8**0 Ως αθθονον μαννα τε παντας επτρέφον, Kay ventag a Lavator engeor mogor.

An Di τα μέλη πλέξαντες υμνων ένθέων, catalogus breuis Hymnographorum ecclefiae graecaes quem et ipfum integrum exhibui, in catalogo Melodorum graecorum, ad calcem Allassi de libris ecclesiafticis Graecorum. [conf. infra vol. X. p. 136.].

Si gloffarium Grascoberburum. Nota tertio, in coph. Call. Symophis accurata S. S. Numpose — I. Gotfridi Olearit bibliotheca feriptorum escle- l'engis wirgs, singler juge Boulin, verfibus iambi-Sisticorum, Ian. 1711. 4) tom. II. p. 8. ridicule cis, et continet fynapfin librorum Genefcos, Exoratorum CPol, pro catalogo metrico.

excusun Nicephori catalogun merstritum impe- di, Leuitici, Numenorum, Deuternomii. Harl. A); Eft in cod, GLXXXIII sacfaroo, Vindok. c) In cod. Veneto Marciano CCLXVI. sft Ni- , in fine : v. Lamber. comm. tom. IV. p. 431. H.

Vol. VII,

Kkk

Dib. V. s. I.

/ NIDEPHORI CALLISTI .

Vol. V. p. 133 134

Evertersin swords agias poor five Menologian fantiersin brene us fibus (perinde, . vt quae iam memorani,) ianibicis *).

V. St. Br. W. N.

[P] Teradis analas ane Besar por

Volumen totum claudit even ekonosystews, prola, non verlu.

Many exarati diamnum in bibliothecis occurrent huius Nicephori hymni varii, vi xaugeriopios in B. Virginem. Incipit: xauge avartea ran voecay. Fabric. - Exstat in cod. CCXCIX. gr. 6. de quo plura feripfit Lamber: comment. toin. V. pag. 563. - In cod. CCCXLIII. nr. 11. Parif. bibl. publ. funt Xantopuls versus iambrer de duodecins festis dominicis. Harl.

Troparia duo, in eandem, ordine alphabeti: vitum incipit, axeavre mae Seve, unree Des, maions angeomines Bongeias anorugeis. Alterim a gearte mapgever unter Des, n dedo Eusquern une maser Quer Beoren. Fabric. - In cod. Vindobonensi caelareo CCXCIX. nr. 6. Troparia duo in girgin. Mariam, telte Lamber, comm. tom. V. pag. 563. Harl.

Eurazágia dis ras enionnes re remolie éogras, Synaxaria in practipua Triodii festa, quibus vnius cuiusque eorum indicatur origo, qualitas et dispessionis ratio. Combefisio quidem in bibl. Concionatoria iudice Triodium Graccorum Nicephorus peffime habuit, dam Synaxariis augendo fuis, ipfius ac fequioris Greectas servicios inferciit. Plutibus hac de re conqueritur Leo Allatius, quem si placet vide dist. de libris ecclesiaflicis graecorum pag. 70. 92. leq. 119 - 220; et contra Hottingerum pag. 124. ac de Synodo Photiana p. 326. fq. 527. fq. 7). Haec Nicephori Synavaria in linguam graecam vulgarem conuerla a Matthaeo Cigula, Cyprio, et Maximo Margunio, Cytherorum epilcopo, prodierunt Venet. apud Antonium Pinellum a. 1607. 1637. 1648. 4, Titulus elt: oura Lagia noi Bioi a yim in the Endnying yourtas pera Qeap Serva naga Ma Eine Taπανέ Έπισκόπε Κυθήρων αις κρινήν ωφέλεμαν.

[Sermo in laudem Mariae Magdalenae, ex cod. Medic. XXXIIImor. 18. plut. IX. editus a Bandis. in catal. codd. gr. I. pag. 446, - 455" et in monumentis gr. ecclessae vet. Florent. 1762. 8. vol. III. nr. 5. - Praeter ea in bibl. publ. Parif. alisque reperiuntur.

-manado est a la serie de serie de la serie de

e) Edidit Fabrie nofter Menologium. Vid. V. p. 596. fog. De Syntrario alio Vid. Lambes. paullo ante notate ad catal. patriarcharum CPoli- tom. VIII. p. 119, 123. et quae fupra ad Nicephotan. - In cod. Coislin. CVIIII. fol. 243. in ri ourrayan etc. adtulimus. - Parif. in bibl.

Miteph. Synaxaria etc. v. plura in Lamble, tom, deprehendas, Harl.

margine, Niceph. Zanthopule collectio Sciorum per publ, tres colds contistent Sprascaria Niceph. la is anium ad finglilos menter, versibus sambteis, ville conduit cat. (v. indies) in col CDVII. suetor "catal: codd. p. 37. mit, "effe id opus ineditum et " in co a veterum fynaxariis in primis diuerdum, " In tool Cachareo Vindob. CCCXXII. Inne quod ibi varios Gractorum recontiorum errores t

Digitized by Goog

Vol. V. p. 134

. <u>. .</u> . .

Digitized by GOOGLC

Commentario in Pfelmor; in cole Parif. CXLAN. et in col. quodini bibl. Efforial. c and the cole of th

Homilia in natiuitstem Christia. In indice cat, codd. Parif. II. tom. tribuitur Nicephoro Calliflo.

Homilia in landens loannis isiunatoris loc, indic. cat. in cod. Parif. DCCLXVIL nr. 20, led tom. IL catal. pag. 143: fub nomine Callifi, patriarthae CPolitani, indicator.

Kenthopuli epificia ad Onphinetrophun in cod. Parifino MMCV. in 31.

Rhetorices progymnasmata in cod. Parif. MMCMLXXXVIII. nr. 1. aut potius partes quaedam: nam pag. 586. cat. haec est descriptio: Nicephori Callisti fabula vna et narratio vna; item chriae, quae omnia sunt quasi quaedam rhetorices progymuasmata: inc. exe more mage izerra. Sed Montfatican in Palaeographia graeca lib. J. cap. 7. in Notis MSS. citi graecorum saec. XIV. pag. 70% ad annum 1244. refort, shoc circitor tempore codicein regium MMMCCLXXI. a Stephano quodam descriptum este, qui Nicephori Callisti rketorica et aliquot opussula exercipit. v. Oudin. 1. c. pag. 718. et supra in vol. VI. p. 134.

Fragmenta plura in cod. Paris. CML -ne 18. n. de Paullo Samolateno, de miraculis ab Euphemia, Glyceria; et b. virgine Maria patratis, atque de variis lanctae crucis nominibus.

Vita S. Andreas apostosi et primi episcopi CPolitani Leidse in cod. Vossiano IV. nr. 5. fed fe. cundum Montfaucos in Palacographia grasca lib. 1V. cap. 9. pag. 323. dicitur esse in cod. graeco regio MMCDLVIII. a. Ch. 1286. scripto, vita S. Andreas iunioris a Nicephoro Callisto, maguas ecclesias presbytero.

Hemiliae Nicephori Calliffi; Chryfostomi et aliorum in cod. Colbertino MMMMMCVIII. manu Paphnutii Monachi, Thyepoli d. 20. Iun.a. 1568. exarato, telle Montfaue. Leit.pag. 91.

Scholia f. gloffas in orati. Gregorii Nazianzeni, in codd. Venetis Marc. LXXVI. et LXXVII. v. catal. codd. gr. pag. 53. et 54. et Poffesin. ad calcut adparatus facri pag. 48.

ที่เหตุอออย หลวกโรย, รัฐแตงต่อ รอี ทองรดทไย รอบ อไทย แล้ว รอบ รัฐลสอรองกละไย สอรอง ซีรอร รักภูมิทรณา ต่อมาก์วิท อิริ สละสว รอี อัฐเอรสรม โรงออบเต็ญย หมูะไกวย รอ ส่งกูรแผนงอะไ-ระ in cod. Namiano CCXXVIII.nr. 19. fecund. catal. codd. gr. Nan. p. 411. Harl.]

Nicephoro quoque Calliflo, velut auctori, tribuere non dubitauit Humfredus Hody breuem librum, quem e MS. Barocciano edidit graece et latine sub titulo: Anglicani schismatis redargutio, in quo libro pluribus exemplis probatur, episopos iniuste depositos orthodoxi successories communionem numquam refugiste. Oxon. 1691. 4. ovražis ex tov exxAncuessnow isoquer etc. Idem scriptum editurum se promiserat Cotelerius III. monument. eccles. graecae pag. 645. Offendi, inquit, in opusculo nune inedito, olim, fi DEUS dederit, edendo, de celebri schismate ob Iosphum patriarcharum CPol. successorie, Arsenii depositi a. C. 1266. et Germani, qui se paulo post culcauerat. Ceterum non Nicephoro, sed K k k

444 Lib. P. up. I. CHRONICORUM SCRIPTORES GR.

Val. V. p. 1342195

900c

Digitized by

alii antiquiori scriptori, qui a. C. [P] 1267. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnouit iple editor Humfredus Hodius. Vide eius letter to a friend, concerning a collection of Canons, Oxford. 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Bafil. 1535. fol. Rufini hift. ecclefiaflicae et hiftoriae tripartitae Epiphanii fcholaflici pag. 590 — 615. fubiunxit hiftoriam ecclefiaflicam a Nicephoro graeco Monacho conferiptam et incerto interprete iam olim latine versam, quae velut continuatura Tripartitam incipit a temporibus Theodofii iunioris, definitque in morte Anaflafii, quem impium vocat et a quibusdam fulmine diuino percuffum tradi feribit. Non modo breuius longe fingula perfequitur, quam Nicephorus Callifus libris XIV. XV. XVI. fed et aliter nonnulla refert, vt alium illum fuiffe Nicephorum fit neceffe, licet Calliflus etiam Monachus fuiffe vitis doctis videatur. Vide, quae de his collectaneis Iacobus Billius lib. I. Obf. facr. cap. 16.

De excerptis e Theodori lectoris libris duobus historiae ecclesiasticae, quae titulus profitetur accepta από φωνής Nimnφόge Καλλίτε τε Ξανθοπέλε, dictum supra in Theodoro.

XXXXI. Chronicorum Scriptores graeci deperditi.

- De Iulii Africani, et Hippolyti chronicis iam dixi fupra cap. 1. [de Hippolyto v. Du Freine praef. ad chronicon paichale pag. X. [qq.]
- Diodori Tarsensis χρονικόν διορθέμενον το σφάλμα Ευσεβίε τε Παμφίλε περί των χρόνων memorat Suidas in Διόδωρος. Laudat etiam Diodorum illo, vt puto, in opere Theodorus lector et Nicephorus Callisti.
- Aniani et Panodori, Monachorum Aegyptiorum, centum annis Eufebio iuniorum chronographiae, Georgio Syncello laudantur, quibus et ipli Eufebium non raro calligauerant, aliquando etiam cum ipli potius, vt Scaliger ad Eufebium docuit, effent reprehendendi.
- A Ioanne Malala plures laudantur chronographi, Arianus, Brunichius, Bottius feu Buttius, Clemens, Didymus, Domninus, Euflathius, Eutropius, Eutychianus, Lieinius, Magnus Carrenfis Neftorianus, Pau/anias, Theophilus et Timotheus. Sed facile adparet, ab ipfo chronographos adpellari hifloricos quoscunque. Nam Arianus quidem non alius illi [P] eft a notifimo criptore Flauio Arriano, euius libros de bellis Traiani aduerfus Parthos refpicit, de quibus dixi lib. IV. cap. 10. [vol. V. pag. 92.] De Brunichio nihil habeo hoe loco, quod notem, cuius libri haec fuit inferiptio, tefle Malala tom. I. pag. 239. ἕκθεσις Βρενιχίε Υωμαίε χροιογράφε. Pro Bottio fiue Buttio legendum Brutius, hiftoricus et chronographus, Hieronymo etiam Syncelloque et Pafchalis chronici auctori laudatus. Confer Eufebii chronicon graecum edit. Scaligerianae pag. 44. et Scaligeri notas pag. 205 Clemens intelligitur hiftoricus et chronographus, a Clemente Romano non minus, quam Alexandrino, diuerfus, de quo Suidos 9 Kλήμης

g) Et ex illo Endocia p. 267. vbi legitur naj aurongarogias. Hart.

DEPENDITI

when KAMAR Strends. Freude the Popular Busides not abronostopus, not reds Tees νυμον περί των Ισοπρατικών σχηματών, και άλλα. Hieronymus ille alius oninino a Stridonensi, fueruntque illo nomine etiam inter Graecos non obscuri doctrina atque ingenio viti." Laudat hunc Clementen Cedrenus pag. 19. qui oe Quirarov vocat, Anonymus Combefisianus in Originibus CPol. pag. 32. Hefychius fragmento in Christi natalem, Svidas-et etymologicum magnum in Zeinny, ac Svidas iterum in Heas de et HarrigeBorros. Domininus *) frequenter laudatus a Malala et fapientifimi chronographi celebratus nomine, Bentleio epist. ad 10. Millium pag. 73. videtur fuisse episcopus Antiochenus, et hiltoriam produxille vsque ad Iultiniani tempora. Eustathius nou alius est ab Eustathio, Epiphaniensi, qui in sua yeoving emroug historiam omnem duobus voluminibus complexus eff, vno vsque ad excifam Troiam, altero ad annum. duodecimum Anastassii imp. vt auctor Eurgrius III. 37. et VI. vlt. qui faccius illum laudet *). Eutropium intellige notifimum historiae breuiatorem latinum, quem graece verterunt Capito Lycius, et, cuius quoque setatem tulit interpretatio, Pacanius. Eulychianum citat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatque Protofecretarium et Licinium intellige Macrum, historicum romanum, Dionysio Halic. grammaticum. Plinio aliisque laudatum, de quo copiole Voffius lib. I. de hift. lat. cap. 10. Magnum, chronographum videtur laudare etiam chronicon paschale pag. 379. in TS μεγάλα neovoyea@s. fed Malalae tom. II. pag. 17. audit Mayvos o neovoyea@os o Kagenvos, ר ה הטאשא מעדה Ishiara Basile, vnde patet, actate erlam longe antecessifie: nam quae ex Magno luo profere Rafchalii auctor, Mauricii imp. obitum fectiant, Iuliano multum iunioris. , De Nefforiano mentio in codem chronico Alexandrino fine Palchali Theophilum diversum vique Malalas Intellegit a veteri illo, qui ad Autopag. 324. lycum scripsit: neque enim, quae ex illo profert, in huius scriptis leguntur, et l'heophilum atque Timotheum yna cum Clemente GeoGiAesarss Xeovoyea Ques laudat Hefychius fragmento in Chriffi natalem, quod latine in lucem edidit Heruetus cum quaeflionibus Anaflafii Sinaitae; graece vero ac latine Cangius ad calcem chronici pafchalis, et prolegomenis ad Malalam Humfredus Hodius, cuius doctifilmi viri diatribam, in qua de Theophilis, Clementibus et Hefychils variis differere voluit, acerbo auctoria fato interceptam merito dolemus.

Ab auctore anonymo in originibus Combessifii CPolitanis laudatur pag. 5. ο Άγκυςιανός χρονογράφος εν τη δεκαλόγω αὐτῦ, qui Codino Άγγυριανός εν δεκάτω λόγω. Apud sumdem Anonymum pag. 33. mentio Μιλιχίε χρονογράφε.

Kkk g

Heli-

Digitized by GOOGLE

4) Alius Domninus, Origenis discipulus, memoratus Palladio in hist. Lausiaca p. 108. Alius hoc-nomine, philosophus, Syrus, de quo Suidas e Damascio in vita Isidori, [et Eudocia in Iume pag. 138.]

k) Secundum Eudociam pag. 164. fcripfit epitomen chronicam ab Aenea Troiano veque ad Anafasium, imp. tomis viginti, ir τόμοις άκοτο, et alia

nonnulla chronica. Sed Suidas in Euflathio (tom. I. p. 910.) tradit, eum composuisse chronicum compendium rerum ab Aenea vsque ad Anastafiam imp. geftarum ir rousus S'libris nouem; vbi vero Küster. ex Euogris H. E. lib. V. c. 34. corrigit in rousus B', tomis duobus. De hoc Euslathio v. Vossum in addendis ad lib. II. de histor. gr. cep. 21. Harl. + 446 Lib. V. C. I.

Heliconius, Byzantius, Tophifis, Scripfit, Svida tefte Zeovikiw interopeite, compendium chronicu m

- [De Herone, confessore ac philosopho, chronologo, v, Du Freme pract. ad chronicon paschale, p. XV. sq. Harl.]
- Helychii illustris, patria Milesii, historia chronica a Belo, Assyria merce, vsque ad obitum Anastalii, imp. scripta Iustiniano imperante et comprehensa storis since a sui, para since temporis dias nuara son, celebratur a Photio cod. LXIX. et eodem Sui, da in Hovxios, qui praeter rein nogat, cum suisse Christianum. Fragmentum libri fexti, et primum quidem eius, vt videtur, caput, ad nos peruenit, editumque a Meurstio est singulatim Svidat inter opera Helychii meminisse. Non poterat igitur eius singulatim Svidat inter opera Helychii meminisse. Non poterat igitur eius singulatim Svidat inter opera Helychii meministe. Laudatur Helychius illustivis à Qiloosophoas entres Milanoias evi ta è χεονικώ διασήματι in glossarie iuris Labbeano voce παλματίδε, aque èv τη 5 διασήματι, voce Φόλλιε. [v. infra, ilib. V. c. 5 §. 12. p. 240. vol. Vi. ed. vet. Kollar. supplem. ad Lambec. p. 729. squ. voi in cod. Vindob. chronicon Helychio adscribitur.]
- Ex Isidori, diaconi, chronographia aliquid adfert Ioannes Damascenus III. de imaginibus pag. 385. Nicolaus, (vt a Nic. Damasceno [P] distinguatur, dictus vées fiue iunior.) chronographus, Photio suppar, memoratur a Labbee in protreptico hist. Byz. p. 48.
 - Hugar, Pyron vel Pyrrho chronographus non aliunde notus milis, quam ex Glycae annalibus pag. 82. et Anastasii lib. VII. anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron pag. 895. D. tom. IX. bibl. patrum edit. Lugd.

XXXVII. Chronographi post Eusebium gracei editi.

OANNES, Antiochenus, cognomento MALELAS †), diversus ab altero !) Ioanne, Monacho Antiocheno, itidem chronographo atque funilia paffim tradente, et funilibus de-

lectato

t) Malelas five Malalas, i. c. rhetor, Tophista. Scholasticus, vel qui rhetoris munus gerebat in ecclesia Antiochena. Rectius porro in nominandi casu dici Malelas quam Malela vel Malala, doset Rich. Bentleius epitt. ad Millium pag. 78. feq. licet antiquifimos Latinos gracca nomina. in se definentia, folitos in A pronunciare, vt Acnea et Anchifa, testetur Quintilianus lib. I. cap. 5. Confer Claudii Dausqueii orthographiam tom. L pag. 59. Fabr. De Malela conf. praeter Humfr. Hody, G. Caue hift, litt. S. S. eccl. tom. I, p. 568. C. Oudin, comm. de S. S. eccl. tom. II, p. 408. Io. Moller homonymolcop. feel. II. cap. V. S. XLV, p. 491, fq. Hamberg. 2. N. III. pag. 664. Iq. Saxii Onom. 11. p. 98. et 544. Harl. i) In Pracf. ad excerpta Peirelciana pag. 5, feri-

ptores, e quibus illa digetta funt, ita recenfentur: dei di la sur ineraragutour gennum.

- a 'Insting 'Agrandayins,
- · β' Γουργία Μοναχά (Hamartoli intellige)
- γ Ιωώννε τε Ιπίκλην Μαλέλα χρονικής
- & Iname Arrington zoonthis tropias etc. Hic

Ioannes a Malela, vt vides, diuersus, vocatur Monachus pag. 853. rikos rijs isugias 'Iwárra Mcvazz. Codini, et vtritisque Tzetzae de co testimonia atque codd. MSS. notauit laudatus Houig prolegom. ad Malelam, qui alia practeres ex cius chronico excerpta et ipfam chronographiam atque sugi agzanokoyins, (nifi hace cadem cum illa, aut eius pars est,) notat intégram exstare in Gallia, laudarique a Nic. Alemanno ad Procop Allatio ad Eustathii

Digitized by GOOGL

Vol. V: F. 1387 199

INDEX SSCRIPTT. A MALALA CITAT.

Vol. V. c. I.

lectato fabulis 1), ex cuius historia chronica ab Adamo nefete quousque producte habemus Conflantini Porphyrogennetse excerpta, quae non vitra Phocae tempora procedunt, atque ex Peiresciano codice graece et latine cum notis edita sunt ab Henr. Valesio, Farif. 1634. 4. Malelae vero [7] historia chronica fiue chronicon, Damasceno pridem III. de imagg. tomo L pag, 368. et Tzetzae Chil. V. hift. 29. 30. laudatum, quod ab orbe condito ad obitum Infiniani I, imperatoris fiue a. C. 566. progreditur, MStum in bibl. Bodleianatinter codicer Baroccianos evoluerunt viri docti Montacutius, Ufferius, Seldenus, Io. Gregorius, Pearfonius, Guil. Lioydus aliique, ab Humf. Hody in prolegg-iam laudati. Hinc ex codem MSto cum versione et noris Edmurdi Chilmeadi prodiit Oxonii, spipis Sheldowani theatri A. 1691. 8. Opus ab suctore diffributure fuerat in libros XVIII. Sed primus liber cum fecundi parte defideratur; itaque ab eduore defastus alle ex Georgio Hamartolo suppletus. Praemissa etiam erudite Humfredi Hudy prolegomena, qui Malalam ad noni saeculi initia. detrudit, quem tamen non adeo diu post Iustinianum floruisfe Caueo lubens adfentior). Post Indicem vocum graecobarbararum, quae in Cangii glosfario graeco vel plane, non vel alia fignificatione reperiuntur, fequitur pracelara epifiola ad Io. Millium, qua Vir egregios Rich. Bentleius non Malalae folum, fed et aliorum plurium feriptorum graecorum loca illustrat emendatque. Fabr. Recula est estuio Oxoniensis tamquam adpendix ad Corpus Byzantinum, Venetiis apud Io. Bapt, Palqual. 1733. fol. Harl.

Index foriptorum a Io. Malala citatorica ad paginas edit. Oxonienfis.

b. partem polleriorem, * supplementum ex Georg. Hammartolo praemissum denotat.

Acta apostolorum apocrypha (Clementis re- Apollonius, o ooduraros izoeinos 97. vbi tacognitiones) 329.

Aeschines, philosophus 240.

- Africanus chronogcaphus 63. 74. 83. 88. 111, 112, 201, 351. Οι εκθέμενοι τα πάτρια Αλεξανδρείας της
- μεγάλης 284.

Bustathii Hersemeron, Salmalio ad Solin. et historiam Augustam, Cangio ad chron. Paschale etc. Fuit ctiam, aute quam ad CPolitanam fodom efferretur, Antiochenus presbyter Ioannen Chryfoftamus, cuius nomine apud Arabes Chronicon ferri, eidem Hadio observatum, qui plures Ioannes An-Biochenos recenset, atque vberius de illis tradere inftituit in diatribe de scriptoribus graecis variis -cum prophanis, tum ecclefiafticis, maxime ex codd, MSS. fed quae lucent.non vidit.

k) Multa quoque similia et non raro iisdem verbis leguntur in Malala, chron. Paschali, Cedreno et aliis. 'Fabr. De fide Malalae ita iudien Hen. Doduzellus Milerent. XI. in Cyprian. fect. Hamberger. vero actatem Ioannis Mal. adügnat XXIII. "Vel co nomine suspecta est (Tiberiani face. X. circ. an. 900. Harl.

men videntur inaui Apollonii, Rhodii, Argonautica.

Apollonius, Tyanenfis, eiusque reléouara 342. leq.

Archilochus, & Des Carrestos. 82.

ad Traianum epistola p. 356. Chronol. Malalae,) iuprimis, quod a loanne Malela, Antiocheno, edidente prachantiff. Veferius, auftore fabulofifime, inec alium in omni antiquitate repererit, qui eius meminerit praeter Suidam, quem ex codem lonne habuifle, verifimile eft." Harl.

1) Saxius 1. c. se, profitctur, Humfredi Hodii argumentis victum in prolegom. S. XIV. --XXIX. ipfi viro docto, ad facculum porius nonum, quam fextum referenti Malalam, adientiri. Quare in margine ponit annum, quo is vizerit, circs 800. Subscribit Hodio Oudin. I. m. pag. 408 INDEX SCRIPTORUM?

Arrianus, chronographus, (de Traiani expe- Euripides b. p. 6r. ditione contra Parthos) 358. de Antiopa 58. Aristoteles 240. in Bacchis 51. AonAnnian, astrologus Domitiani. 346. Suc-Cyclope 148. 149. - tonio, Zonarae et aliis 'Aguantagian. de Danaë 39. Aunéas, à cocorratos, 73. 174. sub quo node Europa 35. mine Aeschylum latere, Bentleio persua-(in Hippolyto.) 109. fum. (Iphigenia in Tauris.) 174 Berenicae (Veronicae) haemorrhoufae Hiel-Meleagro 210. Oedipo 63. lus fupplex ad Herodem, regem. 30611 m a. [P] Brunichius, chronographus Romanus, 239.12 de Pasiphaë. 106. Buttius f. Bottius (lege Bruttius), chronogra. (in Stheneboea.) 104. Eulebius, Pamphili, 63. 68. 85. 191. 243. 251. phus. 39, 326. 340. Callimachus, à cooles en rois Erngious. 221. 265, 295, 330, 337, b. 155. Eustathius, chronographus. b. us. leg. Aitions. Eutropius, chronographus, b. 24. Romanorum Caflor, historicus, 200. historiographus, in historia sua, graecam Cephalion, & roquirages Kegariwy. 46. 52. in linguam traducta. 267. 58. 111. 209. Charax, historicus 99. 221. Eutychianus, chronographus b. 21. Clemens, chronographus, 39, 295, 298, 309. Florus, Liuii epitomator. 270. 312. 366, b. 155. Ganymedis Epitaphium 99. Cyrillus, epilcopus. 69. leq. in Tois Rara Hermes Trismegiftus 29. Herodotus 29. 200. 1821018. 30. 240. Daniel 200. de Bel et Dracone 20. Hippocrates 105. Debborius, philolophus Telesne. 344. Homerus 26. 152. 149. 168. 183. Demarchus 52. lege Dinarchus, et poëtam Iamblichus, philosophus, in Daphne vitam dehoe nomine, non, rhetorem intellige, gens. 414. Vide Bentleii epist. ad Millium p. 72. Ioannes, episcopus. 69. 30 Democriti φιλόσοφος συγγραφή. 104. L'Iosephus in Antiquitatibus 69. 319. de bello Judaico. 337. Deucalion diluuii particularis hiltoriam expoluit. 85. Irenaeus. 203. 351. Isiodus (aliis Hesiodus) ex Iapheti [7] posteris, Diclys 134. 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322. Didymus, δ σοφώτατος Δίδυμος, δ ίσοςικός graecarum literarum repertor. 70. xeoroyeaQos 99. 106. 212. Iulianus, Chaldaeus fiue aftrologus et magus Diodorus (Siculus) 64. 83. 360. Dionysi f. Bacchi Epitaphium 52. Iustiniani, imp, ad Indos legatus (Nonnosus). Dionyfius, historicus. 243. b. 194. Dionyfius, Areopagita. 325. - Licinius (Macer), romanus chronographus 229. Domitianus imp. philosophus dicitur. 340. Liuius, historicus. 236. 233. 270. 277. 346. Lucanus, poeta. 290. Domninus, chronographus, 109.181.265.303. Luciantis 93. 345. 356. 372. 1q. 377. leq. 392. 393. Lycurgus, vir fapiens. 52. Magnus

Digitized by

4. V. p. 139714

A MALALA CITATORUM

Vo!.V. p. 141 142 Plutarchus, Xeggovnoios 66. pro Xaggaveus. 66. Magnus, Carrenfis, chronographus. b. 71. Mauetho, historicus. 27.71. 67. Polybius, historicus. 200. Marci Antonini Muleum, Antiochiae 369. Moles proph. 6. 18. 80. 91. Porphyrius in Qiroroqu auto Xeovoyea. Nestorianus chronographus b. 11. vsque ad Φία 67. Priscus, Thrax, de bello contra Attilam scripfit. ² Leonem iuniorem imp. 85. Ninus 93. vbi de Marfya, mulico, quem phib. 60. lofophum vocat, putem pro Nino legen. Pythagoras, Samius, Arithmeticam fcripfit. 201. C'dum Linus. de bello Cyrum inter et Samios. ibid. Oracula 27. 79. 90. 114. 298. etc. Rheginus, apud quem nomina Tay arogen .*Origenes 12, θέντων 64. Orpheus 88. 91. 92. vbi et versibus eius qui-Sallustii historia Catilinaria. 266. feq. busdam équnyeice fiue interpretatio subilicitur. Seruius, romanus scriptor (in Virgilium) 206. Palaephatus 26. 38. 48. 63. 75. 101. 267. opor-229. tet librum Palaephati pleniorem habuiffe, Silyphus, Cous. 148. 152. 167. quam hodie exitat, quum pleraque, quae [P] Sophocles 47. ex illo Malalas adfert, in nostro hodie in-Sotades (Ewradns) de nominibus planetarum caflum quaeras, vt monui l. I. bibl. grae-27. *Symnachus interpres graecus bibliorum V. cae c. 21. Paridis hymnus in Venerem, nuncupatus T. 7. Cestus, et oratio in eam encomiastica 115. Tatianus, chronographús, 312. Paulanias & σοφώτατος χρονογράφος 44.251. Thales (forte Thallus), historicus. 200. 260. 320. Neque haec in l'aufania nostro Theophilus, chronographus. 32, 71, 105. 200. legas, quae ex Paufania Malalas adtulit. 269. 284. 295. 325. b. 155. 156. Tiberiani epistola ad Traianum, imp. de sup-(Petissonius Pharao; Aegypti rex, cognomine comoedus, nili nomen, quod vti. pliciis Christianorum 356. que videtur, corruptum 76.) Timotheus, chronographus. 92. 200. 202. 295. Phidias, Corinthius, 149. idem Gerda Aus di-299. b. 155. 156. Perfarum Bazayagis five baiuli, qui post citur 152. Philochorus 52. baptismum Timotheus dictus est, narratio Philostratus (de Sapore, rege Persarum.) 393. de Manichaeis adfertur. b. 178. Phlegon, Atheniensis. 310. Tranquillus (Suetonius) 39. Virgilius, poëta. 168. 206.277. 374. in clypei Plato de legibus 105. yeá Que meis Tinauer descriptione 283. meei Des. 240. Plinius, romanus historicus. 226. Xenophon, 240. Farraginem historico - chronologicam, quam e codice MS, Augustanae bibliothecae sub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgauit graece et latine cum notis Matthaeus Raderus S. I. Monachii 1624. (1615.) 4. denique sub veriore titulo chronici paschalis, nova meliore versione et eruditis notis illustratam longaque praef. de hoc chronico, eius fatis, edit. variis, nominibus et paschalibus aliis horumque auctoribus et multis aliis rebus atque hominibus in-

structam, a Carolo du Fresne habemus Paris. 1688. fol. Idem Fresneus, sine Cangius, non-

LII

Digitized by GOOGLE

nullas

CHRONICON ALEXANDRINUM.

Vol V. p. 142 143

nullas adfert observationes Io. Baptiftas Hautini, sue Altini, qui et ipse chronici huius editionem videtur molitus fuisse, rei chronologicae adpuime peritus. Praeterea ex MS. codice et Holftenii obleruatione duos illius operis notat fuiffe auctores, vnam guidem rerum ab orbe condito ad a. C. 354. (Conflantini 17.) alterum vero, qui illud ad annum vsque vicesimum Heraclii continuauit, Index imperatorum, qui vsque ad imperatorem, Constantinum Monomachum, a. C. 1042. pertingit, ab alio eft, idque in iplo titulo diferte innui, tellatur II. Cafaubonus pag. 243. epill. Antiochenum libentius chronicon vocauerim, inquit Henricus Volefius pag. 39. ad Eufebium et ad Theodoritum pag. 21. leq. cum quo facit Stephanus le Moyne notis ad Varia facra p. 131. Plurima quoque eadem leguntur atque iisdem verbis in chronico Ioannis Antiocheni Malalae. CPolitanum thronicon adpellat Ufferius pag. 75. prolegom. ad Ignatium, illamque convenientiorem effe inferiptionem, disputat etiam Reinefius II. 17. Var. Lect. [anue auctor notae in Milc. obff. II. part. II. pag. 172.] Ceterum Raderus auctorem domo Alexandrinum fuisse collegit ex iis, quae de lemmiae cineribus Alexandriam iussu Alexandri M. deportatis leguntur pag. 366. et quod Georgii successor. Petrus Alexandrinut, [P] nota, in fronte libri adposita, opus illud commendavit, atque inde chronicon Alexandrinum Raderus inscripsit: quamquam in eo potuit falli, et quod de Maximo Monacho, qui Heraelio imperante vixit, velut de Chronici huius auctore cogitat : quemadmodum et eiusdem pleiasque emendationes et coniecturas fibi non probari testatus est Cotelorins, tom. III. monumentorum eccleliae graecae pag. 608. vnde laepius correctione indigere illud opus notauit Io. Gregorius capite 36. Observationum facratum: et parum adcuratur interpres Raderes dicitur ab Henrico Worthozo ad Vilerium de scripturis sacrisque vernaeulis pag. 349. Ex hoc iplo opere petita funt, quae faftorum Siculorum nomine laudant eruditi; quontum codisem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit; vnde ab Antonio Augustino perlatus est Romam: indidem fallos confulares excerpfit ediditque Sigonius et Panuinius, et graece ac latine Sylpargias tomo tertio hift. Augustae. Longe plura ex codice suo, qui deinde ad Sylburgium peruenit, et ab hoc per Hoefchelium redemus, bibliothecae Augustaneo ??), illatus est. excerpfit If. Cafaubonus, communicauitque cum lofepho Scaligero, qui illa paffim faudat nomine chronici Cafauboniani, et edidit graece ad chronici Eufebiani calcem, praefixo titulo enerouns reovan, ve paullo ante in Eusebio dicere me mensini. Ex Malala in illud chronicon multa deportata esse, notauit Henricus Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 203. idque magis credo, quam quod Clariff. Hodius prolégom. ad Malalam putat, illa hunc ex chronico delcripfiffe. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Christiana Cosmae Indopleustate, vnde Colman illum auctorem chronici fuspicatus est Allatius lib. de purgatorio pag. 942. "). Viferius vero et alir incerta coniectura Georgio Pilidae tribuunc, Cafimirus Oudinus

m) Vide Cauei hift literar. in Georgio Pifida. -tom. II. p. 43. et. p. 535. fq. vbi praeterea, "Mura-.84-Harl

' n) Num Cosmas farraginis huius historico-1 "rffe potuerit, quis in tanta opinantium discordia gone." Add. fupra, de Cosma, Vol IV. pag.

fet Reifer. tst. MSStor. bibl. August. Vindel. p. torivs, ait, in Antiquitatt. italicis medii acui, diff. XLIV. p. 927. tom. III. de fide tituli illius Chronici subdubitare, suspicarique videtur, alin) Num Cosmas farraginis huius historico-1 quid fraudis commissium este ab Andrea quodam chronologicae, auctor sueri, sut verifiniliter Darmario, Epirota, antiquario et codicum maninder federt? fic vere pronuntiat cl. Saxius Onom. 257. In Actis S. S. Augusti tom. L. Antwerpiae 1734 :

Vol.V. p. 1432144 APPENDIX CHRONICI ALEX. CANGIANA

Oudinus Georgio Alexandrino, a quo vitam Chryfostomi scriptam habemus. Non Alexandriae tamen, sed CPosi scriptum este illud chronicon, probat Henschemius exegesi praeliminari ad tom. 111. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subiunxit Cangius chronico paschali selecta quaedam vetera monumenta, ad rem chronologicam facientia, quorum syllabum hic a me addi, non erit, spero, ab praesenti loco alienum.

1. Xgévav agi9µnois xaj óµas, pag. 404 — 408. Temporum compendiaria per patriarchas et reges putatio et lumina, ab Adamo vsque ad Conflantinum et Romanum scripta circa a. C. 960. ex Scaligeri VII. de emendat. temporum pag. 742. sq. et Petauii Vranologio") pag. 190. sq. ad calcem computi S. Maximi, martyris. Similem putationem vulgauit Frid. Sylburgius ad calcem Zosimi, in scriptoribus graecis historiae romanae minoribus. Francos. 1590. sol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τών υποκειμένων κεΦαλαίων, πότε και έπι τίνος αυτών έκατον έπληςώθη pag. 408. 409. Explicatio insigniorum quorundam cuentuum, quando et sub quo singula contigerunt. Ex codem Scaligero pag. 745. et Petauio pag. 193. cuius latina versio est a Cangio adiuncta.

3. Imperatorum romanorum catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum, pag. 410. 412. qui chronico Alexandrino in editione Raderiana pag. 438. seq. infertus legitur, sed in codice Holstenii recte exsuat, et iuniorem agnoscit auctorem.

4. Liber generationis ab Adam vsque ad Alexandrum Seuerum, pag. 413 — 421. latine ex veteri versione, et editione Henrici Canissi tom. II. antiqu. lect. et altera Philippi Labbei ad fidem codicis MS. collegii Paris. S. I. recognita in bibl. noua MSS. Paris. 1657. fol. pag. 298. Non absurde suspicatur Cangius *), breue hoc chronicon deberi Hippolyto, Portuensi. Confer, quae dixi supra cap. 1. pag. 205.

5. Fragmentum duplex chronici Eusebiani e codd. regiis MMCDXXXI. fol. 17. et MMCMXIX. et Colberteo MCCCL. graece cum Cangii versione pag. 421 — 423. de Christo nato anno mundi MMMMMDI. et de ratione anni mensiumque Graecorum, Aegyptiorum et Hebraeorum.

L11 2

6. Hov-

JOOGLE

Digitized by

1733. fol. Guil. Cuper. in praeliminari diff. examinat refutatque feriem epifeoporum Byzantinorum vsque ad Metrophanem, initio faeculi IIII. ab auctore chronici Pafchalis traditam et firmatam. Vide etiam, fi vis, quae de Chronico illo feripfi in Introd. in hift. L. Gr. II. 1. pag. 481. fqq. et part. II. pag. 298. — I. I. M. M. (fub quibus litteris nomen Ieremiae Marklandi latere fufpicarur Sazius I. c.) in Mifcell. obferuatt. Vol II. tom. II. pag. 172. fqq. communicauit cum edit. Britanno Obferuatt. in quosdam gr. auctores de templo Heliopolitano in Syria, et flatim ab initio diligenter versatur in emendando quodam explicandoque Chronici nostri loco de illo templo. Harl.

o) Vtor editione Amstelod. 1703. fol. quae Antwerpiae nomen pracfixum habet.

*) In praes. p. X. sqq. vbi multus est de eo, et eins codd. etc. Harl. 6. Houxis es the Yevenow pag. 424. graece et latine. Hesschii fragmentum ex homilia in natalem Christi ex iisdem codd. Vulgauit idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalam, e codice Bodleiano. Oxon. 1691. 8. et Caueus in hist. litteraria scriptorum eccles, vbi de Iosephi Hypomnessico, ad a. C. 420.

[V] 7. Ex Anonymo de Christi nativitatis et passionis annis. Graece et latine pag. 424. 425. Ex cod. regis Galliae MMCDXXXI. fol. 172.

8. Σύγγεαμα Ἐκκλησιαςικὸν πεεὶ τῶν ὁ μαθητῶν τἔ Κυείε »], Δωεςθέε Ἐπισκόπε Τύεε, ἀεχαίε ἀνδεὸς, πνευματοφόεε καὶ Μάετυεος γεγονότος ἐν τοῖς καιεοῖς Δικινίε

p) Hic Dorotheus, in martyrologiis et menologiis V. Iunii celebris, ceteroqui vix vlli veterum memoratus, martyrium confummasse dicitur sub Iuliano, anno actatis fuae' 107. vide Theophanis Chron. p. 19. et 41. ex quo hausit Anastasius Bibliothecarius, quae de eodem refert in historia ecclefiastica pag. 27. fq. Scripta, quae sub huius Dorothei nomine ambulant, edidi gracce et latine 1714. 8. ad calcem monumentorum variorum de Molis, prophetarum et apostolorum vita. De altero, antiquiore Dorotheo, Diocletiani Eunucho et inde presbytero Antiocheno atque martyre, (e quo duos praeter rem facere videtur Caucus,) vide acta fanctorum tom. I. Iunii pag. 435. *) Alius Dorotheus Tyri episcopus, qui cum aliis episcopis scripfit epistolam de fide ad Leonem imp. in concilio Chalcedon, tom. II. edit. Binianae pag. 385. Alius Dorotheus, fiue Theodorus, Heracleac episcopus Arianus, de quo Valefius ad Philoftorg. IX. 13. Alius Dorotheus, Archimandrita Palaestinus, saeculo VI. excunte clarus, de quo et de opusculis eius, quas exstant, asceticis, dictum Volum. X. huius bibl. p. 160. feq. Alius Dorotheus, Thebanus, de quo Palladius in hift. Laufiaca, [in bibl. Bodlei. cod. CCLXXII. nr. LVI. et LXV.] et alter, item iunior, Chiliocomensis, quoi ab Archimandrita distinguere iubent acta sanctor, tom. I, Iunii pag. 592. Alius Dorotheus, Neftorii acris sectator, et Martianopolitanus in Moefia episcopus, qui intersuit concilio Ephesino et cuius

epistolas quasdam vulgauit Christianus Lupus. Alius Dorotheus, Alexandrinus Monachus, qui imp. Anaftafio apologiam pro concilio Chalcedonensi obtulit, quam, ob concussam, per Entychis haeresim, ecclesiam tragoediae nomine, ve narrat ad a. C. 502. Theophanus, inferiplit. Alius denique Dorotheus et longe iunior Monembasiensis nietropolita, cuius historia ab orbe condito ad ca-. ptam a Turcis CPolin lingua graeca vulgari vidit lucem Venet. 1631, 4. [1637. 4. in cat. bibl. Leidens. p. 203. nr. 204.] Mihi est editio recentior, excusa ibid. 1684. 4. Huius Dorothei vestigiis infistere Matthaeum Cigalam, notat Allatius ad Georgium Acropolitam p. 221. 263. Omitto alios, ab ecclefia alienos, vt Dorotheum, Sidonium, de quo dixi lib. III. cap. 21. [Vol. IV. p. 152. fq.] Ascalonitam, (nisi is idem cum Sidonic,) et Athenienfem, de quibus Vossius in hist. graceis, Dorotheum, rhetorem, Plutarchi, in cuius symposiacis inducitur, acqualem, Dorotheos, ICtos, medicosque, de quibus alibi. Fabr. Conf. indic. v. Dorotheus. Hic colligam plures Dorotheos, quorum nomina scriptaue in codicum catalogis celebrantur. De codd. quibusdam Coislin. vide notam ad hanc Fabric. notam. - In catal. codd. Augliae, tom. I. in bibl. Bodleiana nr. XI. Dorothei, Tyri episcopi, doctrina. nr. CCLXXXVII. et CCLXXXVIII. inter codd. Oliu. Cronswelli, duo codd. russici, in quibus Dorothei quaedam - inter codd. Digbaei nr. MDCCVC, item in-

3000E

Digitized by

•) De hoc Dorotheo v. Eufeb. H. E. VII. 52. p. 232. et p. 171. 1 et b. Fabricius autem hic duo Dorotheos confundit in vnum, fequutus Blondellum, quem refeliit Valef. ad Eufeb. H. E. VII. 32. p. 14t. Heum. Incodd. Coisl. fec. Montfauc. bibl. Coislin. faepe occurrunt nomina Dorotheorum, non femper difereta, vt in Niconis collectan. p. 198. — epift. Dionyfii Areopagitae ad Dorotheum, p. 304. — Scholia ex Dorotheo multisque aliis ad Ifaaci Syri fermones afceticos, in margine p. 312. — epiftola Dorothei, p. 400. etc. et fic in aliis quoque bibliothecis. — S. Hieronymi vita Dorothei, in cod. Coislin. CCCLXX, fol. 210. Montfauc. bibl. Coisl. p. 574. ad cuius quoque indicem, vbi plures Dorothei occurrunt, ne verbolus fiam, lectores ablego. Hart.

xel Κωνταντίνε τῶν Βασιλέων. Procopii presbyteri ex latinis commentarils Dorothei, epifcopi Tyri, de LXX. domini discipulis, patriarchis CPolitanis, et de duodecim apostolis ex codd. regiis MMDCCLX. et MMDCCCXIX. graece et latine pag. 426 — 436. Non repetam, quae de hoc pseudo Dorotheo, scriptisque ei suppositis Vossius in historicis graecis, aliique monuerunt; sed tantum de edicionibus eius opusculorum pauca adnotabo.- Dorotheus de Prophetis et discipulis Domini ex versione Wolfg. Musculi primum vidit [1] lucem latine post Eusebium, Socratem et alios hist. ecclesiasticae scriptores, Basil. 1557. 1598. fol. tum vna cum Sulpicio Seuero Paris. 1560. 12. edente Iacobo Fabro, Doctore Sorbonico: atque iterum cum Saluiano, Maximi homiliis, Paciano de poenitentia, Sulpicii Seucri historia et Haymonis Halberstad. epitome hist. eccles. prodiit Rom. 1564. fol. ex edit. Petri Galessini, qui etiam notas adiunxit. Nec minus in bibliothecis patrum, Paris. a. 1575. tom. II. et a. 1589. atque [1624.] 1654. tom. VII. et Colon, a. 1618. atque Lugd. a. 1677. tom. III. Codicem MS. graecum a latinis his editionibus non leuiter discrepantem, qui exstat in bibl. Vindobonenii, commendat

ter codd. Sauillii, Doratheus aftrologus (qui etiam cognominatur Sidonius, de occultis. Inter codd. Ashmoleanos, nr. MMMMMMDCIIC. Dorotheus astrologus, de electionibus in horis, et nr. MMMMMMDCIC. de electionibus per cursum Lunae in diuersis signis. — De occultatione annuli in cod. Cantabrig. nr. MCMXCVI. - In cod. Vindobon. CVIII, nr. II. fecund. Noffelii cat. part. IV. p. 63. Dorothei Sidonii apotelesmata. De codd. Vindobon. et Veneto, v. ad Vol. IV. p. 153. — Florentiae in bibl. Medic. cod. XXXI. nr. XVI. plut. 10. Derothei metropolitae Mitylenes diff. habita tempore incursionis Agareno. rum in vrbem CPolin. (Bandin. cat. codd. gr. Medic. I. p. 496.) — Dorothei, episcopi Tyri, de quo in contextu fermo est, codd. in bibliothecis obuii, hi fere funt; neque enim plures in aliis bibl. cxstare, nego vllus. — Matriti in bibl. regia, cod. CV. est Dorothei notitia XII. apostolorum patriae, et corum nomina, qui cos genuerunt: quatenus congruat cum textu aut Cangiano aut anonymi in Fabricii bibl. eccles. ad Hieronymum de viris illustr. p. 224. docet Iriarte in catal. codd. gr. p. 415. fq. et opusculum gr. ac lat. publicauit. - In cod. cod. est Dorothei opusc. de LXX. discipulis Christi, et opusc, aut potius pars illius operis de prophetis, quod lat. Margarinus de la Bigne biblioth. P. P. tom. VII. col. 91. illam autem particulam graece e cod. edidit et latine vertit Iriarte- pag. 417. - Parif. in bibl. publ. opuse. de prophetis, quorum scripta interciderunt in cod. CLIX. in quo itidem cod. variorum scholiis in lesaiam praemittuntur quaedam

quasi prolegomena ex Basilio, Dorotheo aliisque concinnata. - De LXX. discipulis et duodec. apoftohis in cod. CCXXXVII. - Florentiae in cod. Medic, XXXII. nr. 3. plut. 4. Dorothei, epifc. Tyri, sub Licinio et Constantino, impp. supplicium (vt in inferiptione quidem, at fecundum Caucum ad p. 303. hic et in aliis codd, perperam dicitur,) paffi, vita breuiffime, tum LXX, discipulorum et XII. apostolorum elenchi: plura vide in Bandin. catal. codd. gr. l. p. 553, - In Montfau-con. bibl. Coislin, in cod. CCV. et CCLVIII. de LXX. diseipulis, (p. 265. et 304) in cod. CCIX. de LXX. discipulis et de apostolis, (p. 268.) -- in ccd. CCXII. Hippolyti et Dorothei de discipulis domini. (p. 272.) - In cod. CCXXIV. fol. 8. gesta XII. apostolorum et catalogus LXX. discipulorum, et fol. 17. quod Simon Cyrenaeus cruci adfixus sit pro Christo, (p. 274. et 275.) - Inter codd. Baroccian. cod. CXLII. nr. 21. e Dorotheo, . (vt ait auctor codd. Angliae etc. p. 18.) vti videtur, excerpta de 12 apostolis et 70 discipulis, et nr. XXII. - Dorotheus de Byzantio ce eius episcopis. — In cod. CCVI. fin. de LXX. discipulis et XII, apostolis. - Leidae inter codd. Vossianos, de LXX discipulis in cod. membran. quem egregium adpellat auctor catal. bibl. Leid, pag. 393. nr. XLVI. - Inter codd., Neapoli Vindobonam translatos in indice illorum apud Lambec. comment, I. pag. 770. D. cod. XXXIII. memoratur, in illoque contineri Opp. S. Dorothei. De aliis codd. Vindobon, paullo post crit fermo. Harl;

APPENDIX CANGIANA

Vol. V. p. 146

pli `

mendat Lambérius lib. III. pag, 50. feq. 9. Ac fimilis plane codex ell, ex quo Cangius suum Dorotheum edidit, quemadmodum et ille, e quo Caueus in hist. literaria vulgauit a. 1688. ea. quae vidit in latinis editionibus deelle, maxime de patriarchis CPolitanis, quae et ipfa nullam mereri fidem fatetur Papebrochius tom. I. Act. Sanctor. lunii pag. 392. feq. Vide et pag. 436. Pars de Prophetis non modo in Cangii et Cauei, sed etiam in Vindobonensi illo codice defideratur, neque hactenus graece prodiit: suppleri tamen potest tum ex codice altero; cuius idem Lambecius facit mentionem lib. III. pag. 173. 174. ") qui plane geminus videtur effe illi, quo Musculus vsus est, nisi quod chronologiam patriarcharum CPolitanorum narrationibus dé prophetis subiunctam habet: tum ex iis, quae de Prophetis eadem fere leguntur in chronico paschali pag. 146. sq. et e libro, qui inter Epiphanii opera exstat de vitis prophetarum. Etiam in chronico MS. Simeonis Logethetae non diffimilia legi, teftatur Cangius ad chronicon paschale pag. 505. Dorotheum Epiphanii interpretem vel imitatorem, vocare solet illu-Aris Huetius, qui errores quosdam eius perstringit in demonstratione suz euangelica. Quae de Apostolis sub eiusdem Dorothei nomine leguntur, conferre operae pretium est cum iisquae de eodem argumento ex codicibus bibl. regiae MVII. MDCCLXXXIX. et MXXVI. adtulit Cotelerius ad conftitutiones apostolicas lib. II. cap. vlt. Praecipue cum Hippolyti syno-

a) S. pag: 130. fqq. ed. Kollar. Lambec. primum diftinguit Dorotheum, epifc. Tyri a Dorotheo presbytero, qui sub Iuliano, imp., apostata, annum CVIImum agens et ad fupplicium rapius interiit, Tum adnotat, libell de XII. Chrifti apofolis et LXX. discipulis, primum quidem romana lingua Romae conferiptum, postea autem ab anonymo quodam interprete graeco in compendium. redactum graeceque editum este, idque non folum in Menologio Graecorum d. 14. April. sed etiam in illo cod, caesareo graeco expresse tradi, Poft titulum sequitur procemium de vita et feriptis Dorothei. Tum nouus titulus cum testimonio (mendaci, ve docet Kollar. nota B.) de adprobatione eius opusculi per Ioannem, pontificem rom. porro narratio de XII. apoftolis et LXX. discipulis, quam vtramque fuse persequitur, carumque discrepantiam a latinis editionibus operole patefacit Lambec, sed vtramque per omnia ferme conuenire cum exemplo, a Du Cange`in chronico paschali edito, Kollarius animaduertit, qui commentarios sub nomme Dorothei consictos esse et synopsin illam de prophetis, apostolis et LXX Christi discipulis, vipote variis fabulis interpolatam, Dorothei doctrina et pietate indignam, cum Baronio, Labbeo, Cauco, Fabricio nostro aliisque indicat; denique libellunt illum Dorothei Lambecianum nibil aliud effe, pronuntiat, atque anonymi cuiusdam excerptum ex synopsi sumtum, et alia doche disputat in adnotationibus. In codem cod. funt

Acta apostolorum et reliqua pars N. T. vsque ad apocalypsin vna cum anohymi cuiusdam auctoris commentario marginali, quem in cod. Vaticano dubitanter adtribui Dorotheo, Sambucus adnotaverat, Yed Kollar. p. 143. sq in nota docet, esse anarologuara ex Theophylassi in acta apost. commentario collecta. Harl.

r) In cod. LXXVII. nr. 84. p. 430. fqq. ed. Kollarii in quo reperitur Dorothei synopsis historica de XII. Christi apostolis aliisque eiusdem LXX. discipulis et de prophetis T. V. atque Kollar. in nota A comparatione demonstrat, Fabricium (h.l.) recte hariolatum fuisse, Musculum interpretationem huius opusculi suam aut ex hoc, aut ex persimili codice adornasse; attamen adnotat, Musculi exemplar graccum a Vindobonenfi acque ac co, quo vsus est Caueus, ordine praecipue mutato, diffentire. - In eodem codice eft nr. LXXXV. (pag. 433. sqq.) Pfeudo - Dorothei (Dorotheo quidem in titulo cod. gr. adfignatur,) chronologia episcoporum et patriarcharum Byzantinorum f. CPolitanorum a S. Stachy vsque ad actatem auctoris, tum continuatio eiusdem chronologiae per alium anonymum auctorem vsque ad Cosmam, qui post a. Ch. 1081, sua sponte se abdicauit patriarchatu. Similis quidem chronologia a Stachy vsque ad Ioannem Xiphilinum, a. 1078. defunctum, sed fine vllo auctoris indicio exstat in cod. XXXIV. adpend, nr. 6. v. Lambsc. III. p. 145. ſqq. Hari.

Digitized by

)

Vol.V. p 146-148

AD CHRONICON PASCHALE

pfl de duodecim apoflolis, quam Dorotheo praeferre non dubitat Emanuel Schelffratenus in Antiquitate ecclesiae illustrata tomo II, diff. 1. quae est de locis, vbi Christus et apostoli fidem praedicarunt. Defcribitur etiam, inquit Cangius, in alio codice regio MMCMLI fol. CCXXXIII. fyntagma το Επισανίο Επισκόπο Κύπεο πεεί των άγιων [P] 'Αποτόλων, πο ξκασος αύτῶν ἐχήρυζε, καὶ περί(leg. πῶς) καὶ πῦ ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἄγια αὐτῶν σώματα πῦ жёнта, кај èn nolois rónois, cui quidem fyntagmati fubiiciuntur nomina et epifeopatus LXX. Discipulorum. Verum nihil aliud fere continet, quod non habeatur apud Dorotheum, et in illius serie XII. apostolorum, ac illa, quae praesigitur commentariis Oecumenii. Hippolytunt de XII, apostolis graece et latine cum notis edidit Combefifius in auctario nouo tom. II. pag. 831. atque fimilem de LXX. discipulis-Hippolyti nomine, (Thebanum intellige, chronici faeculo XI. fcriptorem.) habuit Sirletus, laudauitque Baronius ad martyrolog. o. April. et alibi, vt dixi supra cap. 1. pag. 212. Crassiores quasdam hallucinationes huius Pseudo Dorothei perstringit Danid Blondellus libro de episcopis et presbyteris pag. 104. seq. Fabr. Dorotheus de prophetis, apostolis et LXX. discipulis gr. vna cum Eusebii, Socratis, Euagrii H.E. in anglic, fermonem conversus a Meredith. Hanmer. Londin. 1577. fol. - The Lyfe of Saynt Dorothe. Imprinted by me Iulyan Notary. 4. fine l, et a. nota in Brüggemanni View etc. pag. 441. Harl.

9. Τῶν ιβ' Ἀποςόλων ἀ πατείδες, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων pag. 437. leq. Duodecim Apostolorum patriae, eorumque nomina, ex quibus sunt nati. Ex cod. reg. Hoc αποσπασμάτιον graece et latine ediderat loco iam laudato Cotelerius.

10. ΤΕ ἐν άγιοις Θεοδωρίτε, Ἐπισκόπε Τύρε, περὶ τΕ βαπτίσματος τῶν άγιων ᾿Αποσόλων καὶ τῆς Θεοτόκε pag. 438. Ex S. Theodorito, Tyri epiflopo, de baptifmo SS apofolorum et Deiparas. In codice altero Vindobonensi post Dorothei synopsin sequitur idem 'hoc fragmentum, sed sub nomine Sophronii, Hierosol. sub quo gracce et latine illud exhibet Lambecius lib. III. pag. 52. seq. [p. 138. Kollar. cuius notam conferes. H.]

11. Fragmentum ex Fastis Cuspinianeis Consulum rom. in omissorum specimen. pag. 439.

12. Descriptio Consulum, ex quo primum ordinati sunt, Fastorum Idatianorum lemmate hactenus edita, ad MS. exemplar collegii Paris. S. I. recognita, et cum Arnaldi Pontaci, episcopi Vasatensis, editione collata. pag. 439 — 450.

13. Fafti graeti ab a. C. 138. ad a. 362. pag. 451 – 455. ex cod. Sauiliano et editione Henrici Dodwelli, in adpendice ad differtationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, et deinde Cypriano Io. Felli, femel iterumque recufo, subiectas.

[P] 14) Fassi graeci alii ex apographo Is. Vossi ab a. C. 222. ad a. 630. pag. 436-463. Ex edit. eiusdem Dodwelli.

15. Fragmentum faltorum ab a. C. 205. ad a. 354. pag. 463 — 466. ex Aegidii Bucherii doctrina temporum, Antw. 1634. fol. pag. 247. feq.

16. Ex

456 Lib. V. c. I. APPENDIX CANGIANA AD CHRON. PASCHALE Vol. V. p. 1487149

16. Ex temporibus Gallieni, quis, quantum temporis praefesturam Vrbis admini-Arauerit ab a. C. 254. ad 354. pag. 466. ad 468. ex eodem 'Bucherio pag. 236. feq.

17. Catalogus Pontificum Rom. vsque ad Liberium pag., 468 - 470. in quo Confules passim simul memorantur, quemque Io. Culpinianus totum in fastos suos transtulit, atque ediderat quoque Bucherius pag. 269. seq.

18. Pa/chalis centum annorum laterculus ab a. C. 312. ad a. 411. pag. 470. 471. ex codem Bucherio pag. 259. seq. vbi emaculatus datur.

19. Laterculus fastorum confularium *) 'ab Aufonii et Olybrii confulatu ad XVII. post-confulatum Basilii, pag. 472. feq. ex cod. Colbert. CCXL, et ex editione Arnoldi Pontaci, post notas in Eusebü chronicon.

20. Laterculus alter breuis confulum, post chronicon Cassiodori, Senatoris. Pag. 473 Ex eodem codice Colbertino.

21. Methodus, qua invenitur cuiusque mensis quaecumque dies, et in quam septimanae feriam incurrit, et in quem annum incidit bissextus. ' Graece et latine pag. 474-Ex commentario Heraclii, imp. in meoxegess Ptolemaei zavovas, ex edit. H. Ded-479. welli ad calcem diff. Cyprianicarum.

22. Variae lectiones ad binas epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschae p. 479. feg. Ex variis codd. MSS. regio, Colberteo et Petauiano, ad edit. Bucherii pag. 485.

[] 23. De paschate Iudaeorum, pag. 479. 480. seq. ex codice Colberteo.

24. Argumenta Aegyptiorum, quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, et Victorius in canone paschali, pag. 481. 482. Ex cod. Colberteo CCXL. polt epistolam Paschasini, episcopi, ad papam, Leonem.

25. De triplici Graecorum aera, Christum a. M. 5493. [vel 5501, vel, vt auctor chronici paschalis, 5509. natum este contendentium. pag. 483. seq. ex Dionyfii Petauii dottrina temporum IX, 3.

26. De duabus epochis nati Chrisli a. M. 5506. vel 5507. Pag. 483. ex codem Petavio lib. VII, Austarii cap. 1.

27. Methodus Epactarum, et Nouilunii inuestigandi ratio, qua vtitur auctor chronici paschalis pag. 483. Seq. Ex eodem lib. IX. dostrinae temporum cap. 5.

28. Methodus ad paschales terminos sue iudaica paschata cognoscenda, qua auctor chronici palchalis vitur. pag. 484. Ex eodem lib, VIII. Auttarii cap. 11,

29. Later-

Henricus Noris; ad calcem operis eruditifimi de narum. epochis Syro Macedonum Lipf. 1696. 4. atque

s) Hisce fastis confularibus omnino addendi, Graeuius vna cum eiusdem Nortifi epistola confuquos e codice bibl. Caefarese edidit'illustrauitque lari inferuit tomo XI. thefauri ántiquitatum roma-

V.ol. V. p. 149 130 GEORGII SYNCELLI ET THEOPHANIS CHRON. Lib. V. c. 1. 457

29. Laterculus mensium Macedonicorum, quos scriptor chronici paschalis, vt et mediae vetustatis scriptores Christiani cum Syro Macedonicis, seu Antiochenis, confundere solent. pag. 485.

Hattenus appendix ad chronicon paschale Cangiana.

XXXVIII. GEORGIUS, monachus, atque, 'Theophane ') tefte, abbas, patriarchae CPolitani, Tarafii "), a. C. 806. defuncti, Syncellus ") (quafi Concellanum dicas et domeflicum,) iple pag. 3. et 6. fi modo iple, [[]] auctor eft, fe chronico fuo complecti velle res ab Orbe condito gestas vsque ad a. C. 800. Certe Syncellus, morte praeuentus, non vitra Diocletiani tempora peruenit, teste eodem Theophane, qui continuauit, et Mich. Glyce, ac Gcorg. Cedreno, quod et titulus operis indicat: Γεωεγίε τε Μοίαχε χεονική αεχομένη από Adaμ και διήμεσα μέχει τε Διοκλητιανέ. ") Iosephus Scaliger, qui opere illo MS. vsus eft, et ex illo pleraque in Eusebium sum, minus licet emendata quandoque, vt notat Salmafus pag. 99. Epist., descripta deriuauit, queritur, illud ab antiquario, qui descriptit, multis partibus mutilatum effe, et quae scriptor toties promittit, ea nusquam comparere epist. CLX. et CLXI. ad Marcum Velserum, a quo alium codicem Venetiis adferendum exspectabat. Titulus codicis εκλεγή χεονογεμΦίας συνταγείσα ύπο Γεωεγίε μοναχέ Συγκέλλε γεγονότος Ταεασίε Πατεμάεχει Κωνταντινεπόλεως από 'Λδαμ μέχει Διοκλ. ") Quam-

t) Theophanes initio Chron. δ μεν μακαριώτατος *Αββάς Γεώργιος δ Σύγκελλος γεγονώς Ταρασία τα ώγιωτάτα Πατριάρχε Κωνςαντινεπόλεως, ελλόγιμος άνηρ και πολυτελέσατος, άλλας το ίσοριογράφες άναγνές etc.

u) De quo v. infra, libr. V. c. 41. Vol. X. p. 219. Harl.

v) Anastasius bibliothecarius, circa a, C. 870. elarus praefat. ad hiftoriam fuam ecclefiasticain ; Operae pretium duxi, ex Georgii summatim quaedam et Theophanis Chronographia plura Jed succincte carpenda: quorum prior vsque ad Diocletianum; posterior vero vsque ad Leonem, qui post Michaelem imperauit, patrem (cilicet Ignatii, qui adhuc superest, habenas CPolitanae tenens ecclesiae, praediti operis sui stilum protraxit. Qui autem sint isti, breuiter adnotabo: Horum igitur alter electa monastica vita, mundoque contemto, Christi se leui iugo et fuqui sarcinae mancipauit. Praeterea contra haereticos incessanti agone desudans, multis verberibus, Mundl principibus contra ecclesiae ritum saeuientibus, diuersisque poenis adfettus est. Sic ergo fligmata Christi in corpore suo portans, tam pro fidei suae constantia, quam pro multarum virtutum insignibus, sancia memoriae T2rasii, regiae vrbis prae/ulis Syncellus effettus est.

Sed ne multa profequar, sufficere, arbitror, ad praeconium eius, quod a sede adprobatus sit Apostolica, quando scilicet vicarii eius vna cum CCCL: Patribus in Nicaea vrbe secundo conuenientes vniuersalem synodum celebrarunt: Siquidem et laus eius in eodem septimo et sancto concilio reperitur. Laudat Syncellum etiam Io. Scylitzes, Mich. Glycas, Ioannicius Cartanus, Allatio pag. 325. de Georgiis memoratus, allique. Etiam Tzetzae Chiliad. II. hist. 33. Seugrios ó xponusis laudatur ante Ioannem Antiochenum. De aliis Georgiis, chronicorum scriptoribus, infra dicam.

w) A. 792. publicauit ille opus firum. Harl. x) In Welferi Opp. Noribergae, 1682. fol. p. 795. fqq. funt variae epp. ad Syncellum pertinentes. Ep. XIII. p. 795. iq. Welferus Scaligero mittit cod. Syncelli; ep. XX. p. 798. nuntiat Scaligero, Venetiis venale: proftare L circiter codd. gr. in his Georgii Syncelli chronicon; cos reliquias effe Victorianae bibliothecae fuspicatur Welferus: quae opinio, fi non falfa fuit, videndum erit, annon ille cod, cum integra Victorii bibl. quam emit clector Bauariae Carolus Theodorus, Monachium in bibl. electoralem venerit: fed ep. XXII. p. 759. Hoeschelius ad Scaligerum scribit, missum ſq. esse Venetiis illum codicem, eiusque principium et finem copiosius describit. Epigraphe igitur illius Mmm

Vol. VII.

Digitized by Google

GEORGII SYNCELLI

Vol. V. p. 1507151

quam vero Iacobus Goarus contendit, integrum Georgii opus ad nos peruenisse: tamen Philippus quoque Labbeus notis ad Glycam, ex Georgio quaedam citantem, quae in illo haud leguntur, adnotat pag. 367. Ex ista pericope aliisque quibusdam lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli chronicon, suisque partibus omnibus abfolutum, quod e codice MS. bibliothecas regias a R. P. Iacobo Goaro Ord. Praedicatorum typis regiis prodiit, fed quaedam adhuc in eo defiderari, ex aliis, si quae forte occurrant, vberioribus membranis supplenda. Allatius, qui de Georgio Syncello multa erudite animadvertit diatriba de Georgiis, pag. 323. leg. et Posseuini, Vossii atque aliorum hallucinationem, qui cum Georgio Hamartolo, de quo mox, confundunt, castigauit, pag. 327. et 334. memorat codicem Mediolanensem [P] hoctitulo: Χρονικόν σύντομον έκ διαφόρων χρονογράφων, και έξηγητών συλλεγέν και συντεθέν aπο Γεωργίε μοναχε και Συγκέλλε. Sed in illo, perinde vt in altero, cuius meminit Reinefius epistolis ad Nesteros pag. 17. et in quo res ab Adamo ad imperium vsque Michaelis cum Theodora matre, cuius initium cum-a. C. 841. coincidit, enarrantur, lucubrationes Georgii Hamartoli et Logothetae ac Theophanis cum Syncellianis videntur confundi. 1dem Labbeus in protreptico de scriptoribus. Byzantinis promisit chronologiam Syncelli vulgandam ex MS. bibl. regiae Paris. collato cum Vaticano, quem descripserat Holftenius et cum Mazarinianis, addita latina versione Io. Baptistas Hautini, sue Altini, quem Nic. Rigaltii leuirum, Syncelli molitum esse editionem, ad eumdem Rigaltium Romae a. 1630. scripfit Iofephus Maria Suarefius, in epistola, quae legitur tom. IV. Operum Sirmondi pag. 663. At neque illa versio, neque editio Altiniana vidit lucem, sed Goarus Syncellum cum versione sus et notis publicanit Parif. 1652. fol. vsus codice MS. regiae bibl. fcripto a. C. 1021. quem Corinthi parauit Io. Abramus a. C. 1507. Fabr. Georgii Syncelli chronographia est pars corporis . Byzantini, et Goari edit. recula est Venetiis 1729. fol. Conf. Goari praefat. in qua vitam Georgii Syncelli perfeguitur, ad fuam edit, Oudin. comm. de SS. eccl. tom. I. p. 1932. (qui de Syncello eiusque chronographia et codd. copiole differit, fed, fe plurima Allatio debere, ipfe fatetur,) Ceillier hift. gen. des AA. E. tom. XVIII. p. 259. - Saxius, Onom. II. p. 92. fg. qui plures laudat V. V. D. D. citatque L' Apologie de Moife contre Apion convaincu d' imposture par le Texte de Manethon, dont il appuye faussement, les calomnies qu'il debitées contre Moife, suivi d'un Examen d'un MSc. antique de Syncelius, par Mr. l'Abbé Richer du Bouchet, in bibl. raisonnée tom XLVII. part. II. pag. 282. sqq. - Paris, in bibl. publica praeter Georgii Syntelli chronographiam in cod. MDCCLXIV. reperiuntur, *) et in catal.

illius haec eft: Γεωργίε — σύνταξις ήτοι χρονογραφία iv ξπιτόμφ, από της βασιλκίας Ίαλία Καίσαρος ήωμαίων, έτας από πτίσεως πόσμα ευχδ μέχρι της βασιλκίας του πρώτα έτους Διοπλητιάνα, πόσμου έτα εψοζ. Additum eft Theophanis chronicon. Idem narrat, duo illos chronographos effe quoque Heidelbergae, codem iunctos volumine. In epaddita p. 801. Welferus fulpicatur, Syncellum in illo codice, quippe quum omnis ab Adamo ad Pompeium historia defideretur, vel plane alium, vel certe maxima fui parte mutilum effe. Ep. XXV. p. 802. fignificat Welferus, fe in catalogo caefarcae Viennenfis biblioth. reperifie Georgii

Syncelli fyntagma chronicum ab Adam ad Alexium Comnenum. De Eusebir chronico multus eft in plurimis ad Scaligerum litteris. Harl.

y) Montfaucon in bibl. biblioth. MSSt II. p. 1151. numerat cod. illum MMCCXVII. et observat, eum cum incredibili diligentia cum edito contulisfe Anton. Pouget et innumeras V. L. quarum bene multae magni effent momenti, elegantissime defcripfisse; operae igitur pretium fore, 'vt noua chroniei Georgii Syncelli editio secundum has varias lectiones castigata in lucem prodeat. Harl. Egit de Syncello ceterisque qui sequentor chronographis etiam Menjelius bibl. hist. Vol. P. I. p. 146. fq.

ET THEOPHANIS CHRONICA.

Lib. V. c. I. 459

tal. codd. tom. II. illi adtribuuntur in cod. DLXXXIII. nr. 3. 4. 6 - 9. fragm. de imperatoris, Heraclii, rebus gefus; eiusdem fragm. Arfemi Monachi vitam complectens cum interpretatione latina; item fragm. latine conversum de Iustini et Iustiniani, imperatorum, rebus gestis; index gallicus rerum, chronogr. Georgii Syncelli contentarum, ex Nicolai Fumée bibliotheca forte descriptus; Georgii fragm. latine conuersum, de Leonis Isauri et Cononis Iconomachi rebus gestis; denique fragm. latine conuersum de animarum post obitum in coelos adscensu, ex historia militis, qui cum agricolae vxore rem habuit, quod argumentum variis patrum locis confirmatur. '---In cod. MDXXI. est Syncelli, (in indice tantum additur nomen Georgii,) oratio in laudem Zachariae, patris S. Ioan. Baptistae. — Altera quoque pars chronographiae f. σύνταξις ήτοι χρονογραφία έν έπιτόμω από της βασιλείας Ίβλιο καίσαρος Υωμαίων έτες από κτίσεως κόσμε ευλό μέχρι της βασιλέας τε πρώτε έτες Διοκλητιάνε KOOUS ETN EVOL OUS ETN TWY, ell in cod. reg. Taurinensi XVII. v. catal, codd. gr. p. 107. - Leidae in bibl. publ. Parecholae ex libris Georgii Syncelli, quas descripsit vel excerpsit Scaliger et postea auxit, ac breuibus infuper notis illustrauit, in chartà. (catal. p. 339. nr. X.) - Oxonii in cod. Barocc. XXX. circa fin. et in cod. Norfolciano, (cat. codd. Angliae etc. II. p. 84. nr. MMMCDXXXV.) funt excerpta quaedam ex chronico Georgii Syncelli: -in cod. Ed. Bernardi, (nr. MMMMMMMCCCLXXV. cat. cit. p. 226.) pars chronici Georgii Syncelli. — Augustae Vindelic. Georgii monachi chronicon a Iulio Caesare vsque ad Diocletianum, imper. cum continuat. Theophanis Isaaci ab eo tempore vsque ad Michaelem. v. Reiseri catal. pag. 81. - Secundum Montfaue. in bibl. bibliothecar. MSS. in romana quadam bibl. Georgii Syncelli historia imperator. romanor, (est igitur altera pars. tom. I. pag. 201. C.) — In bibl. Ambrof. Mediolan. Georgii, archiepifcopi et Syncelli collectanea hiltorica. (I. p. 497. A. an is est codex, cuius meminit Fabricius noster?) - In cod. CXXXIII. Coislin. memorabili eft a fol. 4. posterior pars, Georgii Syncelli, et a fol. 58. Theophanis chronogr. v. Montfaus. bibl. Coisl. p. 205. idem p. 207. ex cod. CXXXV. publicauit synopfin historiarum scriptam a lo. Scylitze Curovalata et magno Drungario Vigiliae, longe vberiorem ea, quae praeit Georgii Cedreni historiae. In illa statim in initio Jaudantur Georgius Syncellus et Theophanes, primi, qui historiae compendium optime coacinnaffent fermone quidem fimplici, nec adfectato, fed ipfi paene rerum naturae adhaerenti: atque Georgius fecundum Scylitzen a mundo condito orfus, in tyrannis desiit, Maximiniano nempe et Maxentio, eius filio; Theophanes vero, ab illius fine incipiens, continuauit vsque ad obitum Nicephori, imperatoris. Harl.

Syncelli chronicon ab a. C. 285. (Diocletiani I.) ad 813. (Leonis Armeni L) contifinuauit THEOPHANES Ifaurus, ²) cuius, confessorie imaginum, vitam fiue elogium a M in m 2 Theo-

z) Anastafius bibliothecarius Theophanem laudat his verbis: Porro de altero quid dicam? cum et eius (a Methodio, 'patriarcha CPol.) conferipta vita: qualiter vid licet amplius patrimonis venditis crucem fuam tulerit, qualiterue fecutus Chrifum Abbatis in Monasterio Agri functus officio, virtutibus fulferit, miraculis coruscauerit et confessor obierit, satis aperteque per Byzantium,

Vol V. p. 151

et circum quasque regiones his qui prope et his qui longe funt clamet. Sed et studia eius ad nos vsque perlata quis vel quantus vir iste fuerit, follertibus manischant. Nota porro, hunc Theophanem, Abbatem et Confessorem diuersum longe esse a Theophane, Byzantio, qui de rebus Iustini II. imperatoris a. C. 572. defuncti scripsit libros X, lectos Photio cod. LXIV. Eum quoque Georgium

Digitized by GOOGL

GEORGII SYNCELLI.

Theodoro, vt videtur, Studita, scriptum, ediderunt latine ad XII. Martii Lipomannus, Surius, Henschenius; graece et latine Franciscus Combefifius editioni Theophanik Lupareae praemisit, quae cum versione et notis postumis Iacobi Goari atque eiusdem Combesifii animadversionibus prodiit Parif. 1655. fol. an) Eam Io. Andreas Bossus conferens cum MS. codice Augustanae bibl. deprehendit, huius ope multo emendatiorem, alicubi et pleniorem, expletis, quibus passim foedatus est, lacunis aliquot, dare le posse, idque se facturum promisit Exercitatione in periocham losephi de Christo pag. 24. additurus Syncellum et vtriusque [7] continuatorem Genefium vsque huc ineditum. ") Publicandarum Bosii in Theophanem observationum, quae in publica Ienensis academiae bibliotheca MSS. adservantur, fpem fecit Georgius Schubartus, praefat. ad poflumam eius introductionem ad notitiam rerump. a se editam, specimenque illarum videre licet in Wilh. Ernefti Tenzelii exercitationibus selectis pag. 315. Joannis Burchardi versionem latinam memorat Lucas Holstenius epiftola ad Lambecium tom. VL de bibl. Vindobonenfi pagi 260. Apud Putsanos fratres magnum opus

gium Theophanem, nescio, quo'auctore, vocant Vossus de historicis graecis p. 285. et Reinesius fis iterum recensuit, notis posterioribus Theophade palatio Lateranensi, p. 83. 84. Anfa forte, quod Georgium Syncellum continuauit. Fabric. Theophanes cognominatus quoque eft l/aaciús; quod cognomen ei haesit a patre : natus est a. C. 748. Postea, vita monastica coniugio praelata, coenobio, Agro f. Sigriano, quod, opibus abundans, condidit, semet ipse praefecit Abbatem. Confession autem nomine a suis adsectis infignie. batur, quonlam propter cultum imaginum, ftrenue vindicatum a Leone Armenio, in exfilium miffus eft in Samothraciam, vbi a. C. 817. faltem ante a. C. 820. diem obiit supremum. Vita eius f. laudatio, a Theodoro Studita, aut alio acqueli, conscripta, 1cgitur latine cum comm. pracuio et notis in Act. S. S. Antwerp. Mart. tom. II. p. 218. fq. - alia, anctore Metaphraste, gr. ac lat. ex misto gracco bibl. Sfortianae Romae, cum notis in Actis S. S. Antw. Mart, tom. II. p. 224 et 700. Haec vita et laudatio, auctore Metaphraste, exstat quoque graece in cod. Laurent. Medic. IIII. nr. 40. plut. 4. tefte Bandin. cat. codd. gr. I. p. 522, - Insuper conferes praeter Hanckium et Vossium, G. Cauei hift, litt. S. S. eccl. tom. I. p. 641. C. Oudin. comm, de S. S. E. tom. II. p. 19. (is vero Theophani abnegat opus,) Ceiller hist. gen. des AA. E. tom. XVIII. pag. 260. Saxii Onom. II. p. 202. fq. et, qui ibi laudantur, VV. DD. H. aa) Inferiptio editionis hace eft: Theophanis chronographia. Leonis Grammatici vitae recentiorum impp. Iacobus Goar latine reddidit, Theo- v. quae fcripfi in introd. in hift. L. Gr. II. 1. pag. phanem notis illustrauit, verias lectiones multi-

plici codd. collatione adiecit. Franci/cus Combenem; integris, Leonem Grammaticum frictim discussit, exque fide codd. auxit, emendauit. Parif. e typogr. reg. 1655. fol. — rec. cum ceteris S. S. Byzantinis, tom. VI. Venet. 1729. fol. — Theophanis fragm. de Bulgarorum originibus, gr., in adnotatt. in Nicephorum p. 143. ed. 1616. ct p. 75. ed. scriptt. Byzant: Paris. - Codd. mssti plures et antea in notitia codd. Syncelli et a Fabricio in hac paragrapho funt commemorati : quibus addi possunt alii: cod. Taurinen/is XXVII. qui vero in fine mancus eft, v. cat. codd. gr. Taur. p. 107. - Leidge inter MSSta Scaliger. in bibl. publ. excerpta ex Theophane Byzantio, (catal. p. 342.) - In cod. Coislin. CXXXIII. funt Nicephori, Georgii Syncelli et Theophanis Chronographiae atque a Montfaucon in bibl. Coislin. p. 205, codex optimae notse et dignus iudicatur, qui confulatur a chronographis. — In cod. Coislin. XCIV. qui continet Theodorr Studitae epp. funt epp. 411. et 476. atque in alia carum epp. alio ordine positarum collectione cod. CCLIX. duae ad Theophanem, Montfaucon l. c. p. 147. 148. 317. et 319. etc. - Inter chronica bibl. Colbert. Theophanis et aliorum chronographiae, tefte Montfauc. B. bibl. MSSt. II. p. 1151. A. -Parif. in codd. MDCCIX. MDCCX, et MDCCXI. bibl. publ. Theoph. chronographia. Harl.

bb) Editus eft e cod. Lipfienfi Venetiis 1733. fol. 476. lq. Harl.

Vol. V. p 152P153

opus chrohologicum reperies, in quo tuam exerces industriam, Theophanem scificet Agri (Monasterii in regione Sigriana) Abbatem eum Io. Burchardi hominis accurate dobti versione ") edendum, quem nuper ex Barberina bibliotheca ad ip/os misi. Adiunxi etiam Anastasium bibliothecarium, antiquum eius interpretem, (qui praef. ad hift furam ecclefiafticam plura ex Syncello et Theophane repetiisse fe imuit, vti ex eodem Landulphus Sagax non pauca transtulit in postremam historiae miscellae partem,) ex Casinensi codice Longobardico depromtum. Praefigendum orit Theophani chronicon Georgii Syncelli a Iulio Caefare vsque ad Maximianum, cuius itidem exemplaria duo ad Vaticanos et Palatinos codices accurate collata 'ibi offendes. Alia etiam regia bibliotheca suppeditabit. De hoc Theophane conferendus inprimis Martisus Hanckius lib. I. de rerum Byzantinarum scriptoribus cap. XI. Antequam vero de hoc chronico dicere definam, adponere iuuat Godfridi Henschenii iudicium ex eiusdem exegefi praeliminari, praemissa tomo tertio actorum sanctorum mensis Martii p. X. edito a. 1684. in qua tabulas chronicas Theophanis, faltim quoad annos feriemque episcoporum in quinque sedibus Patriarchalibus nulla fide dignas esse observat. Chronographia Theophanis, inquit, qualem musc habemus ex collatione quinque codicum MSS. regii scilicet, Reiresciani, Barberini, Vaticani et Palatini, duabus conflat partibus, quarum quae polior eff., et vere aurea, omnique acceptione dignissima, historiam exhibet per annos digestam: altera vix plumbea dici meretur, consistingue in tabulis chronologicis, (Canonia vocat Goar.) quibus per loculos diuisis primum annus mundi, tum Christi incarnati, dein imperatoris romani, proxime regis [P] Perlarum, aut ducis Arabum, rerum post Persas in Palaestina potentium, denique ex ordine, qninque episcoporum seu patriarcharum, Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini et Antiocheni ordo st anni continentur. Fabulas autem istas mogna cum diversitate non tantum praefixas annis non fuis, fed etiam mendofisfime conscriptas esse, et plurimis hiare loculis, ac portentofis prorfus annorum, praesertim patriarchalium supputationibus scatere, cum ipfemet Goar agnoscat fateaturque: mirum est, aut ipfum, aut, qui defunsii Goaris laborem eduxit in lucem, Combefifium potuisse sibi persuadere, ab austore Theophane esse, qui variorum autorum sententias et numeros secutus sit varios, opusque proprium vrgente persecutionis necessitate non recensurerit, proindeque exigere a lectore suo possit, vt, qui dormitantem Homerum patitur, Theophanem quoque lapfum erigat, corrigatque: cum nimirum succedentes et ad inuicem cohaerentes numeros in sequiores transponit annos, Weu etiam coniunctos annos in dissita canonia desultorie transfert : aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diuerfis canoniis astignat annos: vel cum eiusdem viri pauciores anni, plura occurrant cononia: aut cum summa quaepiam aetatis aequales loculos siue canonia quibusdam onessis non accepit : vel denique cum numero eiusdem anni repetito, confusio infertur non mediocris. In eadem exegesi praeliminari pag. X. seqq. mendas quasdam, librariorum socordia Theophani adspersas et ab aliis non observatas, Henschenius eluit.

Mmm 3

324. de Georgiis, fed is male Iacobum Bullar. mae domesticus, cuius laudatio funebris in Nicol. dum vocat. Rectivis Labbeus in protreptico ad Fabricium Peireseium et alia scripta quaedam refefcriptores Byz, edendos, Io. Iacobum Buccar- runtur in catalogo bibl. Barbérinae R. 194.

cc) Ex versione illa locum profert Allatius pag. dum. Parisinus hie fuit Cardinalis Barberini Ro-

De

NICEPHORI CHRONICON.

trum.

De Theophanis continuatoribus, Leone grammatico aliisque dicam proximo capite, inter feriptores Byzantinos; nunc age cetera chroniça cetebriora, quae graece lucem viderunt, paucis perfequamur.

XXXIX. NICEPHORI, patriarchae CPolitani, nati a. Chr. 758. et a. C. 828. defuncti, chronologiam compendiariam ab orbe condito ad fuam vsque aetatem, latine iam circa a. C. 872. vertit Anaftafiur, bibliothecarius, cuius historia ecclefiastica ex Syncello, Theophane et Nicephoro collecta et Ioanni, vrbis Romae diacono, inferipta, prodiit e codice Vaticano latine cum notis Car. Annibalis Fabrotti inter scriptores hist. Byz. Paris. 1649. fol. ^{dd}) Ex eiusdem Anastafii versione chronologia Nicephori legitur in bibliothecis pa-

da) Inscriptio haec est: Anastasii historia ecclefiastica, fiue chronographia tripartita. Ex MS. cod. bibl. Vaticanae Collata ad mst. exemplar. Longobard. vetuftiff, Cafinenf. bibl. vnde Rom. exemplar manauit. Nunc denuo ad fidem veterum libr. emendate. Acced. notae Car. Annio. Fabroti, quibus obscura quaeque Anastasii illu-Arantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixtobarbara collata cum graeco Nicephori, Georgii Syncelli, et Theophanis exponuntur. Parif. e typogr. reg. 1649. fol. - rec, inter SS. By zant. Ven. 1729. fol. - Matriti in bibl. regta, in cod. CXXI. exitat Nicephori chronogr. compendiaria ab orbe condito. Illum vero codicem mstum non folum alicubi fiue verbis, fiue numerorum notis, fiue etiam rerum ordine discrepare ab edito; sed etiam esse multo pleniorem ac locupletiorem, praesertim in Iudicum ac regum gentis hebraeae, regum Perfarum, Alexandri M. fuccefforum, et romanorum graecorumque imperatorum recentione, vt paene triplo amplior iure cenfeatur, fuse operoseque docuit Iriarte in catcodd. gr. Matrit. pag. 480. sqq. Quae P. Goar ex Anastasio suppleuit, ea ex gracco huius codicis contextu possunt restitui. Fol. 29. auerso post adducta de Bafilio imp. (in quo definit feries graec. imperator. in hoc cod. his verbis, Basilaos & de-Jodo goraros iry in u" u" ia nuus h. cft annos 18. menses 11. dies 6.) verbe sequitur dimidiae paginae vacantis spatium, Lascaris aliquot folia inferuit, manu sua expleuit, et adtexuit Basilii succefforum seriem ad Constantinum vsque III. orient. imperatorem, tum breuem vrbis CPolit. expugnationis suaeque ipsius captivitatis narrationem; poftremo eiusdem Constantini fratrum eorumque subolis per varios rerum casus iactutae notitiam, quam Iriarte gr. excudendam et publicandam cu-

rauit. (Eiusmodi fynopfis historiarum ab Adamo vsque ad Constantin. Palaeologum. a Const. La/care scripta exstat in cod. Matrit. LXXII. et Iriarte particulam edidit l. c. p. 265. sq.) Quae in reliqua narratione confentiant in illo libro manuferipto cum editis, aut quae differant, Iriarte diligenter oftendit. - In cod. LXXXV. eft chronologica regum tribuum Ifraelis feries ex Nicephori patriarchae CPolit. chronographia compendiaria depromta. Illa quoniam et ab excufa in 10f. Scaligeri thefauro temp. et in edit, Iac. Goar. fiue nominibus propriis, siue notis numeralibus, fiue narrationis eloquutione aliisque rebus aliquantum discrepat; ab Iriarte 1. c. pag. 352. tota est ad verbum exferipta. - In cod. Coislin. CXXXIII. Nic. chronogr. maxima fui parte mutila. v. Montfauc. bibl. Coisl. p. 203. fq. - Parif. in bibl. publ. Nic. CPolit. patriarchae chronicon, in cod. CCXXXIII. ab orbe condito vsque ad Cart, imperium. — In cod. MCLCXX. nr. 45. MMCCCXV. nr. 21. epitome. — In cod. MDCCXI, ab Adamo vsque ad Michaelis huiusque filii, imperatorum tempora. - Taurini in cod. CV. bibl. regiaci, de quo v. auctorem catal. codd. gr. Taur. p. 200. fq. — In cod. bibl. publ. Augustae Vindel., v. Reiferi catal. p. 80. - Niceph. chronogr. olim fuisse in cod. pleniorem, loco, qui deest in Scaligeriana non minus quam Parifina edit. ex cod. vetufto caesaréo Io. Curopalatae epitomes historiar. docet Lambec. comm. de bibl. caesar. lib. II. p. 232. fq. et libr. III. p. 148. not. 3. meminit peruetufti cod. caesarei chronographiae Nicephor. — In cod. CCLXXXIII. nr. 22. ex Niceph. chronographia segmentum a Dario Codomano, rege Perfarum, vsque ad imper. CPolit. Mich. Balbum. (Lambec. V. pag. 484. fq.) - In cod. XIII, nr. 10, chronogr, Nicephori, cum continuatione

GEORGII HAMARTOLI CHRONICON. Lib. V. c. I. 463

trum, Parif. 1575. Vol. II. 1589. Vol. VII. 1644. et 1654. tomo feptimo: Bafil. 1561. Colon. 1618. tomo nono, et Lugd. 1677. tomo XIV. pag. 72. cum commentario Antonii Contii, primum edito Parif. 1573. 4. ") quem LXX. Interpretibus ^{ff} [I] nimium tribuere, in expurgatorio Indice notat Io. Maria Brafichellanus. Latine itidem, interprete 'Ioach. Camerario, vna cum eius commentariis et diff. de fynodo Nicaena Bafil, 1561. fol. Lipf. 1573. 4. 'apud Voegelin. et apud Io. Steinmannum 1583. 4. Camerarii narratio de fynodo Nicaena prodierat Lipfiae ex officina Iac. Berwald 1543. 8. rec. ibidem 1546. 1552. 1560. 8. ex offic. Valentini Papae. Versio fine commentariis Basil: 1569. 8. ante historiam, quam vulgo vocant, miscellam.

Graece in thesauro temporum Iosephi Scaligeri. Lugd. Bat. 1606. p. 305. et 1658. p. 301. fol.

Gracce et latine, cum Iac. Gonri notis, ad calcem Georgii Syncelli. Parif. 1652. fol. [et Venet. tom. V. a. 1729.] inter scriptores hist. Byz. imperatorum et patriarcharum quotumdam postremorum nomina a scriptore iuniore adiecta esse, tum in Nicephori graecis, tum in latinis Anastassii codicibus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. et Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani quoque genealogiam in codicibus quibusdam desiderari, notat lo. Pearfonius in Vindiciis epistolarum S. Ignatii. Vicissii in aliis MSS. diuersae continuationes reperiultur iam ad Constantinum Ducam, qui a. C. 1067. obiit, iam viterius etiam, vsque ad a. C. 1180. [v. in notitia codd. msstor.]

GEORGII, monachi et Archimandritae, cognomento, quod ipfe fibi ex modefiia fumíli, *Peccatoris*, fiue Hamartoli, circa a. C. 842. clari, quem cum Syncello multi ⁸⁵) male confundunt, chronicon ab O. C. ad Michaelem, Theophili, imp. filium, nondum integrum lucem vidit, etfi partes quasdam illius et fragmenta habemus a Petauio, Lambecio, Gretfero, Allatio, Radero aliisque Iparfim edita. Ex hoc chronico etiam chronologica exccrpta petita funt, quibus Malalas ab initio fuppletur; confer *Humfredi Hody* diff. Malalae praemiffam §. XLI. et Allatium de Georgiis pag. 329. feq. Cedrenum, Theophanem, Glycamaliosque pofteriores chronologos ex eo profeciffe, atque in excerptis ineditis Conflantini, Porphyro-

nuatione anonymi cuiusdam vsque ad imp. Manuel. Comnenum, mortuum a. C. 1180 v. Lambee. VI. p, 105. Idem Lambec. tom. VIII. p. 457. fq. emendat atque illustrat Nicephori catal. episcoporum et archiepiscoporum CPolitan, qui eius chronographiae compendiariae infertus est, meminitque II. peruetuftorum chronographiae codd. caclarcor. Ad tom. VIII. p. 198. in nota B. Kollarius observat, Nicephori patriarchae vitam, ab Allatio acceptam, Combefifium communicaffe cum Henschenio, et ab hoc illam in actis SS. m. Martii tom. II. lat. quidem pag. 294. gracce aufem pag. 704. effe vulgatam. - De Nicephoro eiusque scriptis infra copiosius dicetur, add. quae

Vol.V. p 1537154

feripfi in Introd. in hift. L. Gr. II. 1. pag. 453. fqq. Harl.

ee) Tum in bibl. P. P. maxima, Lugd. com, XIV. p. 72. et in Ant. Contii opp. Neapoli 1725. fol. pag. 72. Harl.

ff) Confer Rich. Simonis bibliothecam tom. II. pag. 470. Errores quosdam Nicephori chronologicos notat Io. Garnerius, praef. ad Liberatum.

gg) Ex gr. Nessel, de codd. caesar. part. V. cod. XL. p. gi. H.

- Digitized by GOOGLe

GEORGII CEDRENI CHRONICON.

Vol. V. p. 154 155

phyrogenneti neel neeo Bewy nonnulla ex hac historia Georgii Monachi de legationibus ad principes ethnicos legi, p. 334. notat. Idem Allatius libro de actate et interstituis ordinum apud Graecos, p. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet, neutiquam contemnendum effe auctorem, ex quo recentiores Graecorum historici sua fere omnia neque verbis ipsis immuta. tis hausere, quod vt videas, latinum fecimus, et una cum textu graeco, fi per tempora licuerit, tibi communicabimus. [P] Illa Allatii versio et editio non vidit lucem, nisi quod procemium operis cum interpretatione sua, distribae de Georgiis inferuit. Duos codices MSS. regiae bibl. Parifienfis laudat Cotelerius ad lib. IX. recognitionum, quae fub Clementis nomine ambulant, cap. 20. Vindobonensens Lamberins II. p. 588. [249. ed. Koll. adde Neffel. part. V. cod. caef. LXXXIII. p. 142. vbi dicitur Gregorius Hamartolus.] Mediolanen/em et Scoriacenfen Allatius de Georgiis pag. 334. Bauaricum Gretlerus tom. II. de cruce. et Matthaeus Raderus in viridario fanctorum, notis ad vitam S. Ignatii, Baroccianum denique, qui exstat in bibl. Bodleiana, (nr. CCLXXVII. catal. et pag. 269. 8.) Humfredus Hody loco laudato. Bauaricus Monachienfis producitur vsque ad imperium Constantini, Leonis filii. Vide catalogum MSS. illius bibl. num. CLXXXIX. Fabr. Add. Kollar, fupplem. ad Lambecii fupplem. p. 636. fq. Montfauc. bibl. Coislin. p. 205. eiusdem bibl. bibliothecar. MSSt. 11. p. 987. nr. MMMMCCXV. — Florentiae in bibl. Laurent. Medic. cod. XI. plut. 70. qui quidem delinit in romano imper. CPolitano, sed a Bandinio tom. II. p. 671. omnium codd. Georgii praestantislimus dicitur. - De tribus codd. Parifinis MDCCVI - MDCCVIIL plura vide in cat. codd. Parif. tom. II. p. 390. - ibidem in cod. MDCCIV. Georgii monachi chronicon ab orbe condito ad tempora vsque Maxentii, imp. et in cod. seq. Georgii monachi, chron. ab orbe condito ad Michaelis, imp. et Theodorae, eius matris, tempora: omnes hi codd. in indice ad Georgium Nicomedienfret chartophylacem male referentur. --- Hic quoque notandum eff, Georgii Scylitzis chronicon imperatorum romanorum et graecorum ab Augusto Caefare vsque ad Nicephorum Botaniatem Romae in bibl. Sfortiana, ap. Montfauc. bibl. biblioth, MSS. I. p. 702. D. Harl.

HIPPOLYTI, Thebani, qui sculo XI. floruit, chronicon a Christo nato ad sua tempora, similiter nondum in lucem prodiit, exceptis fragmentis, de quibus dixi hoc ipso libro V. bibl. graecae cap. 1. pag. 212. seq.

XL. GEORGII CEDRENI, monachi, chronicon ab orbe condito ad a. C. 1057. cum Io. Xylandri versione et notis editum est Basileae apud Io. Oporinum et Episcopios fratres a. 1566. fol. atque inter scriptores hist. Byzantinae, cum eiusdem Xylandri, sed passim a Fabrotto emendata, interpretatione notisque, et notis postenioribus Iacobi Goari, quibus Xylandri etiam versio et notae passim emendantur, et glossario eiusdem Caroli Annibalis Fabrotti, qui editionis huius curam habuit. Paris. 1647. sol. [rec. Venet. 1729. in VIII. tom. scriptor. Byzantin.] In hac lacunae ingentes tres aliaque ex MSS. Altempsianae et Vaticanae bibl. suppleta funt; nam et Io. Leunclauius notis ad annales Turcicos testatus erat, apud se aliquot solia Cedreni este, quae in Xylandri editione desiderentur. Multa etiam emendata ac suppleta e Toanne Scylitze, Curopalata, quem Cedrenus ^{bib}) exscriptit, nec minus continuauit.

hh) Vide, quae de Scylitze dicentur infra. Nec mento Tharcesio, quem Cedrenus laudat inter diuersus hiç eft a Ioanne Protouestiario, cogno, cos, ez quibus profecit, et quorum vestigiis in-

fittere

Digitized by GOOGLE

quo

nuauit. Igitur Ioannis Scylitzae hiftoria ab a. 1057. vbi defiit Cedrenus, vsque ad extrema Nicephori Botaniatae fiue ad a. 1080. fubiuncta est a Fabrotto grasce e bibl. regia, et latime ex interpolata per eumdem editorem Io. Baptistae [1] Gabii versione.⁴⁸) In codice Vaticano Aethiopicorum Heliodori adnotatum est, illum scriptorem versibus iambicis etiam ad imp. Theodosium scripsisse de auro conficiendo, idque Georgium Cedrenum testari. Içá-Qes de dia sixav iáusov riv re xevere molarit regare, inquit Contingius de medicina hermetica, pag. 25. etsi in edito Cedreni volumine (etiam Parisiensis edit.) non reperias. Notum enim, valde mutilum illud esse, et miris modis deformatum, quod iam Iosephus Scaliger, est conquestus. Vide tamen, quae Scaligeri iudicio, qui breuiarium tantum maioris operis et cadauer ad nos peruenisse existimabat, opponit Allatius de Georgiis pag. 336.

IO. ZONARAE, CPolitani, ex praefecto vigilum et primo a Secretis, monasticam vi, tam amplexi et plurimis aliis scriptis clari, ⁴⁴) Annales ab orbe condito vsque ad a. C. 1118.

fistere fe non diffitetur, Syncellum, Theophanem, (Iohannem) Siculum, Pfellum, etc. De Cedreno plura Attatius diatriba de Georgiis §. 25. pag. 334. feq. ad calcem tomi X. huius bibl. Fabr. Add. Caue H. L. S. S. eccl. tom. II. p. 142. Oudin. (qui Cedrenum faec. XII. minus probabiliter adferere studuit,) comm. de S. S. E tom II. p. 1130. Saxii, (qui plures haudat VV. DD.) Onom. II. pag. 181. fq. Lambecius comment. II. p. 233. Koll. Cedrenum, quod primam Scylitzae editionem verbotenus transscriptit in sugm historiarum synopsin, plagiarium vocat impudentissimum, et refutst Fabrottum, qui in edit. Parissue Cedreni praefatione Ioannem Scylizam nuncupat Cedreni fimiam. Harl.

Vol. V. p. 155 7156

ii) Cedreni historia, sed cuius et initium desideratur et finis, in cod. Pari/. MDCCXIII. bibl. publ; - In cod. Coislin. CXXXVI. eft Io. Seylitzis Curopalatae fynopfis hiftoriarum.' Proocmium-excipit historia ab imperio Michaelis Rangabe, (a fol. 1. verso - 167.) quae, vt ait Montfaucon in bibl. Coislin. p. 206.) eft ipsifima hiftoria Ioannis Cedreni paruo discrimine. In meto tamen non pauca notatu digna habentur, quae in edito praetermittuntur. A fol. 168. eft chronicon, quod continet historiam Michaelis Paphlagonis, Michaelis Calephati, Constantini monomachi, Theodorae, Isaaci Comneni, Constantini Ducae et Romani Diogenis vsque ad Nicephorum Botaniaten, (vt videtur Montfauc.) Quoniam vero praefatio, quae in hoc codice initio historiae Vol. VII.

Ioannis Curopalatae praemittitur, longe copiofior est ea, quae praeit Georgii Cedreni historiae, nec pauca de scriptoribus historiae Byzantinae noua at notatu digna continet; cam Montfaucon gracce cum versione sua latina pag. 207. sq. formulis typographicis describendam curauit, -- In cod. Coislin. CCCXIII. eft Georgii Cedreni annalium magna pars: incipit a tempore Iuliani, apostatae. (Montfauc. l. c. pag. 426.) - Venetiis in bibl. S.S. Ioannis et Paulli, Dominicanorum. Georgii Credreni historiae in cod. exarato a. Chr. 1284. telte Montfauc. in diario ital. p. 47. -Lambec. in comm. de bibl. caesarca, tom. IV. p. 27. fqq. ton. V. pag. 24. fq. tom. VII. p. 105. not. et p. 573. fq. quaedam Cedreni loca illustrat. - Secundum cat. codd. Angliae etc. tom. I. p. 263. in collectan. Ric. Iamesii, ex Zonarae annalibus, ex Cedreno et Nicephoro Gregora. ----CPoli in bibl. Michaelis Cantacuzeni, secundum catal codd in bibl. Vindob. fuit nr. V. Isopiner rempyiou Kedyeve neg apanna and Kriseus Kosus. --In bibl. CPolit. iv To foudes of exitierunt isopinor ไมน้าขอบ ระ Zwrapa. — Гешруів ระ Kedonie. — ระ Λαονίκα. - Γεωργία μοναχά. - Ίσορικον Κωνσαν--τίνε τε Μανασοή. - Μιχαήλ τε Γλυκά. - No πηφόρε τε Γρηγορά. - Μιχαήλ τε ψέλλε. - Γεωρ-Y's TE Exulity etc.

Digitized by Google

Vol. V. p. 156

quo obiit Alexius Commenus, ex Viennensi MS. et aliis quatuor codicibus cum Hieron. Wolfii, notis prodiere Basil, 1557. fol. "). Postea Carolus du Fresne Wolfianam editionem ex 4. scriptis codd. regiae bibl. et vno Colbertino emendauit, latinam versionem recenfuit, notasque eruditas addidit Paril. 1686. II. voll. fol. [rec. Venet. in corpore hift. Byzant. tom. X. pag. [11.] Cangius divisionem operis genuinam in partes duas, librosque XVIII. restruit, et libros capitibus disfinxit, subluncto breui summario chronologico anonymi ab Adamo ad Alexium Comnenum, quod Dionyf. Perauius cum Nicephori CPol. breuiario historico graece et latine vulgauerat Parif. 1616. 8. Italice quoque translati Zonarae Annales funt'à Marco Azmilio, Florentino, Venet. 1560. 4, [et a Ludou. Dolce, Venetiis 1564. 4. et 1570. 4. v. Paitoni bibliotheca degli Autori - volgarizz, tom. IV. p. 244. fq. Harl.] et gallice a Ioanne de Maumont, Lugd. 1560, et Parif. 1561. apud Vascofan. fol. a Ioanne Mileto (Milles de S. Amour) Paril. 1583. fol. Nonnullis Zonarae codicibus praefixum nomen Georgii Seylitzae, forte quod capitibus opus distinxerit, summarizque praefixerit. Vide Allatium de Georgiis pag 338.339 Fabr. De mistis codd. v. Wolf, et Cangii praefatt. Crushi Turco · Grae ciam pag. 203. et Allatium de Georgiis pag. 338. Wolfius vtebatur tribús Annalium Zonorae exem.

sus comm. de SS. E. tom. II. p. 983. R. Ceiller hift. gen. des AA. eccl. tom. XXI. p. 544. Io. Fabricius in hiftor. bibl. part. II. p. 415. fq. Saxius in Ondmaft. II. p. 217. et qui alii ab illo laudantur VV. DD. In cod. LI. nr. 23. Vindobon. Zonaras adpellatur Morazdos τῆs μονῆs τῆs áyias Γλυxεgias, obferuante Lambecio comm. tom. VIII. p. 995. Harl.

11) Wolfiana edit. inscripta est: Jo. Zonarae compendium historiarum in tres tomos distinctum, gr. et lat. liberalitate Antonii Fuggeri et labore Hieron. Wolfii. Bafil. per Io. Oporin. 1557. III. tom. fol. Hue reuocabo, quae Fabric. Vol. IX. pag. 241. scriplerat: "Praecipuum Zonarae opus funt Aunales f. xporizor in partes duas et libros XVIII. diuisum. [In priore parte persequitur Zonaras historiam Iudaeorum secundum sacrum codicem ac Iosephum; posthaec historiam Graecorum et romanse reipubl. ; in posterioreautem parte exponit historiam imperatorum.] Wolfius diftin-Ationem in partes tres ex suo ingeniò contra auctoris mentem commentus eft. Genuinam in partes duss et libros XVIII. divisionem Cangius e msstis codd. reftituit: de cuius editione v. Acta erudit. MDCLXXXVII. pag. 663. et hift. des Ouvrages des Sauans, Och. pag 139. Cedrenum, qui in a. 1057. definit, praeferri ab Hieronymo Wolfio, indignatur Allatius p. 335. diatribae de Georgiis, quum Cedrenus nihil fere egerit aliud, quam vt e quatuor vel quinque scriptoribus ad verbum

descripta repetierit; Zonaras autem suopte marte et ingenio chronicon hoc contexuerit. Tamen et Zonaras in imperatorum historia libenter seguitur Dionem Caffium, ita vt facpe, quid Dio in libris etiam deperditis senserit vel scripserit, ex Zonara liceat coniicere, vt notat Vossius lib. II. de hift. graecis cap., 27. [vide Vol. V. B. Gr. pag. 141. fq. et de temerario Nic. Carm. Falconii confilio auluque, Dionis ex Zouara restituendi, pag. 144. ac Reimar. pracf. ad Dion. Caff. S. 12. vbi pag. XX. Zonaram vocat exilem et elumbem, imprimis Ø. 13. pag. XXI. íq. vbi inter alia, "quoniam, bene ait, Zonaras, non modo verba Dionis mutat; sed et res ab eo mentoratas, aliorum scriptorum narratione identidem interpolat; ego mihi id non sumserim, ys fine adhibito Dione aut Xiphilino, quae cius scriptoris fint apud Zonaram, olfacere audeam, " Add. primam Reimari notam ad fragm, tom, I. pag. 1, fq. etc. Harl.] Atque iple Zonaras profitetur, characterem fermonis ideo non vnum eumdemque in hoc opere reperiri, quod in morray BiBrius the isopias iparioumeres CI pluribus scriptis historias colligens (tanquam stipem:) saepe etiam illorum verbis vti non dubitauerit. - Epavion meros autem legendum eft pro evaniga uevos vel inaniga mevos, quod probaiur Chriftfrido, Waechtlero in actis eruditorum tom. V. fupplementi pag. 174. Etiam Pacanium Eutropii metaphrasten Zonaras haud raro fequitur, vt notat Cangius in notis p. 27. " Hactenus Fabric. Harl.

CODICES CHRONICI ZONARAE.

Vol. V p. 158

Lib. V. t. I. 467

JOOGLE

Digitized by

exemplis, Constantinopoli per ca tempora a Ioanne Dernschwamio de Hradiczin comparatis et alio, nec non Vindoboningi, guem cod. integrum Wolf, valde celebrat, v. Lamber. comm. de bibl. Caef. I. pag. 71. fog. inprimis de Vindobonenfis (gui olim pertinuit ad Budenfem Mathiae Coruini, regis, bibliothecam, dein peruenit ad Io. Fabrum, Vindobonensem episcopum, denique ad caefaream bibliothecam,) Kollar. in fupplem. I. ad Lambecii commentar. pag. 632 sqq. cod. CII. cuius ille historiam late exponit. Is autem scriptum illum librum facile esse acqualem indicat, et Culpinianus in litteris ad Maximilianum, imper. qui, versionem illius cupiens latinam, laborem istum per's litteras mandarat Bilibaldo Pyrkhamero, auctorem habuit Ioannem Monachum, fed Pyrkha-, mero provinciám illam, Zonarae in latinum transferendi, in litteris ad Cuspinianum d. XVI. Maii a. 1515. datis declinante, ea delata est ad Angelum Cospum, Bononiensem, qui vero, illi a. 1517. immortuus, nihil Zonarae produxit praeter Alexandri M. vitam, cum II. Diodori Siculi Infcriptio operis haec est: Diodori Siculi scriptoris graeci libri duo; -libris editam. Vtrumque latinitate donauit Angelus Cospus Bononiensis. Alexandri regis vita, quam graece scriptam a loanne Monacho [f. Zonara] Ang. Cospus vertit in nofram linguam. Viennae Pannoniae 1516. fol. per Hieron. Vietorem: de qua edit. copiofius egit Denis. in Memorab. bibl, Garell, part. I. pag. 263. Iqq. et nos eam aliasque edd. enumerauimus supra in vol. IV. pag. 168 fq. — Praeter ea funt in biblioth. cas/area duo alii Zonarae codices, initio mutili, CIII. et CIV. quos recentet Kollarius I. c. pag. 641. fq. Lamber. tom. IV. pag. 27. fq. VII. pag. 317. Iq. er pag. 574. illustrat aut emendat loca quaedam Zonarae. — Florentiae in bibl. Laurent. Medic. Zonarae cod. IV. plut. 70. in quo nullam librorum divisionem esse, sed tantummodo capitum titulos, qui desiderantur in editione, adponi, notat Bandinius cat. codd. gr. 11. pag. 658. — in cod. XIII. nr. 65. excerptum ex Zonarae ann. (libr. VI. tom. X. hift. Byzant. ed. Venetae pag. 201 - 203.) de losepho hebraeo, quid dicat de Christo: et nr. 66. ex eodem, quomodo fecundum Iofephum Alexander honorauerit Iudaeos, breue excerptum. — Venetiis in bibl. D. Marci Zonacae annales in duo diuisi libros, in cod. CCCXCIX. scripto a. C. 1420. — initio et fine mutili, in cod. CCCC. et libri 1X. priores in cod. CCCCI. — Mediolani in bibl. Ambrofiana, duo codd. annalium, et duo codd. in bibl. Mutinenfi, telle Montfauc, in diario ital. pag. 13. et 32. - In cod. CXXXVII. Coisliniano Zonarae annales cum Ni-(Montfaue, bibl. Goisl. pag. 208. fq.) — In bibl. cera Choniate et Nicephoro Gregora. Efcoral Zonarae chronicon a dictatura Sullae vsque ad imperium Alexii Comneni, teste Plüero in itinerar. per Hispan. pag. 178. bis, fecundum Montfauc. bibl. bibl. MSS. I. pag. 624. K.) — inter codd. Mondoz. v. Iriort. catal. gr. codd. Matrit. pag. 277. — Secundum catal. codd. Angliae etc. in bibl. Bodl, inter codd. Cromwelli nr. CCLXXX. Zon. annalium-pars posterior, quae est historia Augusta. — inter collectanea Jamefii, (catal. I. pag. 263. nr. 30. 2.) excerpta ex Zonarae annalibus. Secundum Montfauc. bibl. bibliothecar. MSStt. in bibl. Vaticana, Zonarae epitome veterum historiar, ab initio mundi; eiusdem de imperatoribus historia, (tom. I. pag. 8. D. - et tom. III. gr. pag. 86. B.) - Monachi in bibl. electorali, Zonarae annal. tom. 111. cum Nicetze Choniatae annalibus. (1. pag. 591. D. coll. catalogo codd. gr. in bibl. Bauar. pag. 75. cod. CCVI.) — Romae in bibl. Sfortiana Zonarae epitome h floriar. ab imperio Diocletiani et Maximiani ad imp. Alexii Comneni. (I. pag. 702. D.) - Parif. in bibl. olim regia, codd. MMLXXV. MMLXXVI. MMDLVII. et MMMLVIII. Zonarae chronicon

Nдп

2

GLYCAE CHRONICON.

Vol. V. p. 1567157

et annales (II. p. 728. et 733. D. ac 738. B.) Ex catal. codd. CPolitan. qui adhuc face. XV. falui erant, quorumdam, qui huc pertinent, notitiam, quam debeo humanitati cel. Alteri, dabo. In catalogo IV. (a Kollar. in Suppl. ad Lambec. nominato.) nr.6. isogmov Kúgs µrxant Të Yétas naj vægetins nr. 7. isognov Avdgiots megi Tis yis avtav éraleidos. nr. 8. isognov Kúgs Ninnta nsgomakáts të Xoviáts. nr. 27. isogla makaja µera tov mókeµov të µwaµed, naj omus énokéµnot naj évinnot tës Puµaiss duo naj teis Oogais. nr. 136. Nóyoi isognoi mávu wealoi të ooQwtáts Kugë Iwávne të Zuvaga. nr. 148. isognov yewgyis µovaxë të Aanamínes naj açxiçes ano nristews nor. 149. isognov Iwáves Kego makats të Suukitan naj açxiçes ano tristews nor. 150. isogla tão yevinãv, naj tehesúves éwe tins Baoikéns Isoanké të noµvnvs. nr. 150. isogla tão yevinãv, naj tekesíves éwe tins Baoikénas Isoanké të noµvnvs. nr. 150. isogla tão Koµvnvãv. ô naheitan to Bißhior, two Koµvnva isognµata. In bibl. patriarchali CPolit. exflare in cat. VIII. dicuntur, Hiltoria Georgii Monachi; hiltoria Comuenorum; Nicephori Gregorae hiltor. megi mis véas éwaainin isognas. hiltoricum Georgii të onulitar fi onulitar Hiltoria Philochori. Hart.

XLI. In eodem anno Chrissi 1118. definunt etiam ab orbe condito deducti annales MI-CHAELIS GLYCAE, Siculi ****), quorum partem [n.librum tertium a pag. 204. edit. regiae,] a Iulio Caesare ad Constantinum M. ex eodice Andreae Schotti sub fallo Theodori Metochitae nomine graece cum verfione et notis edidit Io. Meur fius Lugd. Bat. 1618. 4. [et in Meur fi Opp. tom, VII. Florent. 1746. fol. pag. 737. fqq] Integros ex Io. Sambuci codice vertit vulgauitque latine Io. Leunclauius, et ad captam vsque a Turcis CPolin continuauit. Bafil. 1572. 8. Inde Philippus Labbeas pluribus codd. [P] MSS. vlus Claromontano, Fontisebraldenfi, et variis lectionibus ex codice Bavarico, Vallicellano atque Augustano Glycam graece primus edidit, versionem Leunclauii recensuit notasque fuas, perinde vt Meursii quoque, et Leunclauii continuationem adiunxit. Paris. 1660. fol. Laudat hic Glycas pag. 82. Pyronem sine Purrhonem yeoroyea Ooy, ex coque refert, Adamum quadragefimo deinum, quum conditus esset, die paradisum esse ingressum. Fabr. Rec. in corpore Byzantino, ed. Venet. 1729. Lamber. in comm. de hibl. czefar. tom. II. pag. 247. smendat Πλακίδη pro Πλακιδία (vii le. gitur in Glycae ann. pag. 256. ed. Paril.) ex Socratis H. E. IV. cap. 26. et ex cod. Glycae annal. caefareo XLI. inter codd. gr. hiftor. atque Neffel, in cat. bibl. Vindob. part. V. pag. 55, 141. et 144. laudat tres codd. n. XXVIII. (ex quo, Neffel. scribit, non contemnendo spicilegio editionem Parif. Glycae augeri poffe ac fuppleri,) LXXIX. et LXXXVI. in quibus eft Glycae chronicon. Sed Kollarius in supplem. ad Lambecii comment. copiofius curatiusque recenfet illos codd. Glycae annalium caefareos: n. pag. 657. fq. tod. CXI. (in quo fol. 15. occurrunt quoque XXII. five episiolarum fine disputationum Glycae argumenta; Kollarius vero animaduertit, Labbei edit. multum distare a perfectionis laude, quum ille vnius potissimum. Claromontani, frequentibus lacunis interrupti, codicis auctoritatem in textu fequutus, ex Fontisebraldensi codice, qui multo integrior, et caesarei Vindob. persimilis esset, lacunas sui cod. sepa-

mm) Imo Einvolira Byzantini. Vide Mich. le Quien ad Damafcen. tom. I. p. 653. Fabr. De eius actate, nomine, patria fcriptisque plura dabunt Mongitor. in bibl. Sicula II. p. 75. fqq. Io. Lamius in deliciis eruditorum, Florent. 1736. et 7739. 8. altique; et ego in Introd. in faift. L. Gr.

II. 1. p. 554. sqq. copiose recensui variorum sententias ac rationes. Add. infra, Vol. IX. B. Gr. pag. 228. vbi plura b. c. d. hac de re et Glycae epistolis disputabo. Harl. Conferri interea potest C. Fr. Walchii Comm. de Glycae ann. in Commentatt. Soc. Gött. Vol. V. p. 18. sq. -

Digitized by GOOGLC

ratis

Vol. V. p. 157 CONSTANTENI MANASSIS CHRONICUN. Lib. V. c. I. 460

ratis in notis tantum explenisset;) — pag. 665. cod. CXII. ex quo Leunclauius versionem suam confecit; et p. 667. cod. CXIII. in cuius inscriptione dicitur χ_{govinh} ovropos in ovr a Ev., nris ouverign maga ygapparinë Kuge të ounhimes. — a Sycchota grammatico; cuius inscriptione deceptus et in eum errorem inductus esse Kollario videtur, Leunclavius, vt primus omnium Glycam compellaret Siculi cognomine. — Glycas annal. in cod. Veneto D. Marci CCCCII. — et in cod. Coisl. CCCXII. de quo v. Montfauc. biblioth. Coislin. pag. 426. — item inter codd. Vossianos secundum cat. codd. Anglise etc. II. pag. 57. — Leidas in bibl. publ. chronicon ex veteri codice descriptum, quasi paratum ad editionem. (catal. bibl. Leidens. pag. 234. nr. 2.) — Paris. in bibl publ. in cod. MDCCXIX, et fragmentum, res a Leone M. ad Monomachum vsque gestas complectens, cum animaduers. viri docti margin. in cod. MDCCLXIX. — Teste Montfaucon in bibl. bibliothecar. MSStt. Glycas ehronicon in bibl. Veronensi, (tom. I. p. 490. E.) Harl.

Post Glycam feriplit circa a. C. 1150. sub Manuele Comneno, quem laudat pag. 53. edit. reg. chronicon suum ab orbe condito ad a. C. 1081. fiue Nicephori Botaniatae imperium et Alexii Comneni initia tentummodo produxit CONSTANTINUS MANASSES. Titulus in MS. Philippi Labbei: TE Marason Kues Korsarthe TE Leapparize Dappee ourore Ορονική δια πολιτικών τίχων έκ της κοσμοποιίας αρχομένη μέχρι της Βασιλέας το Βατανιότε Κύεε Νικηφόεε, πεός την Σεβασοκεατοεία» Κύεην Ειεήνην την έπ' αδελφώ νύμφην ·τέ βασιλέως Μανεήλ τέ Κομνηνέ. Non prola, fed versibus profae simillimis, quos politicos Gracci recentiores adpellant, scripsit annales suos, sue ouvous soeren ad Irenen, Andronici Comneni vxorem, de qua Cangius in familiis Byzantinis pag. 181. Vertit hune fcriptorem ex Italice codice vulgauitque latine Io. Lounclauius Bafil. 1573. 8. Graece ex codice Palatino descriptum lo Meur fius edidit, fubiuncta Leunslauii versione ad calcem voluminis et notis eiusdem fuisque calligationibus Lugd. Bat. 1616. 4. Hinc inter hiftoriae Byz. Scriptores lucem vidit graces et latine Parif. 1655. fol. [in Venet. 1729. F.] additis, praeter Meurfii-et Leunclauii notas, variis lect. e MS. codice Allatii, et quas Carolus Annibal Fabroitus collegit e duobus regiis codicibus, eiusdemque Fabrotti glossatio. Andreas Schottus in litteris ad Meurlium datis 23. August. a. 1619. De Manasse scito et penes me este MS-ex librie Petri Pantini, codem etiam latino interprete, quum ignoraret fortaffo, a Leunclauio effe conuerfum. Fabr. Conf. Sazii Onom. II. pag. 241, et quae scripsi in Introd. in hist. L. Gr. II. 1. pag. 908. fg. — Codd. mesti funt Venetiis in bibl. Antonii Capelli, patritii Veneti, tefte Mantfame. in diario ital. p. 64. — Quondam *Conflantinopoli* in bibl. Michaelis Cantacuzeni, v. nouam libror. ratiorum conlection. fasc. III. Halis Magdeb. 1710. 8. pag. 441. - Parif. in bibl. publ. cod. MDCCXX. n. 1. initio defiderantur 660. verfus': librarius autem codicis its coniunxit verfus, vt folutam orationem dixeris; it. codd. MDCCLXX. MDCCLXXI. et MDCCLXXII. MDCCCIII. MMLXXXVII. nr. 14. cum fcholiis ad marginem politis, ac MMDECCV. nr. 6. finis-desideratur.

In bibl. elector, Bauar. chronic. Conft. Manassa in cod. LI. XCII. et XCIII. et gnomae ex libro Constant. Man. in cod. CCIX. sec. cat. codd. gr. — Vindobonas in bibl. caesar. codd. CXVIII. (qui multas habet varr. lectiones, quae diffident ab edit. Parissensi, fed conveniunt cum VV. lectt. Leonis Allatii, eidem edit. adiectis,) CXIX. ex quo etiam ed. Paris. potest emendari; CXX — CXXI. in quo Const. Manassis chronicon excipit iciuma continuatio vsque-

Nnn 3

ad

Digitized by GOOS

470 Lib. V. t. I. CONSTANTINI MANASSIS CHRONICON.

Vol. V. p. 157

ad an. 1453 fine ad captam per Turcas CPolin, post sequitur subscriptio continuatoris, tum versus et nota temporis, quo is codex sit exaratus, n. a. Ch. 1475. — cod. CXXII. cuius inscriptio fere conspirat cum ea, quam Fabricius adtulit ex cod. Labbei, denique fragmentum in cod. CXXIII. De quinque his codd. Vindobon. multus est Kollariur in supplem. ad Lambecii comment. pag. 687 – 701. add. Neffelii cat. codd. caefar. part. III. pag. 47. nr. 3. part. IV. pag. 83. nr. 2, p. 96. part. V. p. 81. 138. 139. 156. et 146. cod. XCI. XCIII. - In Mont. fauc. bibl. bibliothecar. MSSt. praeterea nominantur codd. Conftantini Manass. in bibl. Vaticana, (1. p. 9. D. p. 34. B. p. 85. E.) in bibl. Otteboni Romae. (pag. 184. D. p. 198. B.) -Florentiae in bibl. Benedictin. S. Mariae Manassae quaedam. (pag. 415. A.) — in bibl. Efeor. (pag. 618. C.) — in bibl. regis Angliae, (pag. 632. D.) — in bibl. Bodlei. (pag. 641. B.) in bibl. Norfolciana, (p. 682. D.) — in bibl. Iacobaeorum, (p. 685. D.) — Taurini in bibl. regia, in cod. CCLIX. cui a fol. 157. adnexum est anonymi breuislimum chronicon ab orbe condito vsque ad Isaaci Angeli renouatum imperium; - in cod, CCCIV, in fine subiicitur breuis enumeratio chronologica praecipuarum epocharum ab orbe condito; tum feries chronologica imperatorum CPolitanorum vsque ad Manuelem Porphyrogenitum; - in cod. CCCIX, qui ex edit. Leunclau, transferiptus efi. v. catal. codd. gr. Taurin. pag. 371. 203. et 804. — In cod. Coislin. CCCLXXXII. de quo plura notauit Montfout, in bibl. Coisl. p. 587. - Conftantini Manassiate de Oppiano versus politici, ad calcem Oppiani cynegetic in cod. Parif. MMDCCXXXVI. et praefixi libro I. illius carminis in cod. Parif. MMDCCXXXVII. nec non in fine poematis in cod. Veneto D. Marci, CDLXXIX. (conf. fupra, vol. V. pag. 593. 594. et 595.) - in cod. autem Veneto CDXII. est Constantini Manallae descriptio imaginum marmorearum. v. cat. codd. gr. pag. 199. — in cod. Vindob. caefar. CXLIX. nr. 2. Manafis chronicon. nr. 3. eiusdem monodia in aftroglenum amicum, immo potius passerem fuum. nr. 3. eiusd. opusculum versibus de astris, planetis, et circulo zodiaco. V. Neffel. cat. IV. pag. 83. - In cod. Veneto Marc. CDXXVIII. qui continet Macarii Chrussocephali Podaviav, pag. 208 - 220. Sunt excerpta in Tar ieurinar 9' Noyan TB σο OB Maraσon, των κατα 'Aeizardeor και Καλλίθεαν de quo antea ignoto opuículo copiose differit cl. Villoifon in mecdotis gr. tom. II. pag. 75. fq. est vero, ait, infulfa de Aristandri et Callitheae amorides fabula versibus politicis conferipta — nec luce digna: et speciminis loco excerpta dedit e primo amorum libro. - In eodem cod. pag. 220. sunt quaedam ex Manassis chronico. Fabric. in Addendis, de Conflantini, ait, Manassis scriptis adde: In cod. msto Leonis Allatii fuerunt eiusdem Manassis, sed a tineis blattisque misere admodum habita, 1) ΕκΦεασις ακονισμάτων κατά μέσον μεν έχόντων τον Κύκλοπα της Οδυσσέως έταίρες διασπαράσσοντα και έσθίοντα, τον δε Οδυσσέα οίνε ασκόν προΦέροντα και δεξιέμενον πόσει τον κύκλοπα. Incipit: Ouder acaquitoxate ψυχης ολβιώτε. ρον, ε δ' άμα και Φιλολόγος εύεεθη. [Haec descriptio imaginum videtur ab es, quam in cod. Veneto exitare paullo ante diximus, esse diuersa. Differt quidem et inferiptio et initium in catal. codd. gr. Ven. l. mem.] 2) en underos meos rov amorgouevov eni rov δεήσεων Κυειν ΝικήΦερον τον Κομνηνόν. Incipit 'Acá Bar yn πιωτάτη, και μήτης γονίμου XULEV, déces yes en rereaupévoi. His adde 3) quod e Conflantini Manallis libro rertio Hodoeporici, versibus iambicis scripti, locum adfert idem Allatius pag. 201. ad Georgium Acropolitam. Hactenus Fabric.

Íulii

Digitized by **GOO**

Vol. V. p. 157 2 158

CHRONICA GRAECA INEDITA.

Lib. V. s. I.

471

Digitized by GOOGLE

Iulii Pollucis, fériptoris Christiani, historia physica seu chronicon ab origine mundi, vsque ad Valentis tempora: gr. et lat. a Bianconio sine nomine auctoris, dein, addita illius nota, ab Ignatio Hardtio editum: de quibus edd. supra, ad vol. VI. p. 144. S. HI. et in Introd. in hist. L. Gr. II. I. p. 390. sq. vberius exposui. Ad Bianconi edit. loca quaedam explicat illustratque Franc. Florius de quodera Hegesippi fragmento et de nonnullis S. S. patrum locis etc. Bononiae, 1793. 4. p. 78. sq. Harl.

XLII. De Chronicis quibusdam graecis ineditis.

Latent longe plura eiusmodi chronica adhuc inedita in abditis bibliothecarum, quae fi non integra, faltim ex illis excerpta a viris, iudicio praeditis, in lucem proferri effet operae pretium. Ivannes Siculi chronicon ab orbe condito vsque ad imperium Michaelis, [P] Theophili F. fiue ad a. C. 866. MS. fuit in bibl. Palatiná, quo víum fe teflatur in praefat. ad Saraceniça fua Frid. Sylburgius atque ille ipfe omnino videtur o Sinerium Michaelis, quem fequutos fe Cedrenus ac fo Scylitzes profitentur, vt probe etiam a Labbeo obferuatum eft. Fabr. Conf. Gerh. Io. Voff. de hiftor. gr. lib. IV. cap. 21. et Mongitor. bibl. Sicul. I. pag. 313. fq. vbi quoque codd. in quibus feruari dicitur chronicon, enarrantur. In cod. Vindob. CXXXIV. eft Io. Siculi chronicon cum incerti auctoris continuatione vsque ad Theodor. Commenum f. ad a. C. 1222. v. Kullar. in fupplem. ad Lambec. pag. 762. fq. qui culpat Neffelii infciriam, et lo. Siculum vindicat faeculo IX. Ioannes Siculus quoque memoratur inter commentatores chrifianos in Hermogenem. v. Bandin. cat. codd. gr. Medic. tom. II. pag. 341. nr. 6, fupra in vol. VI. pag. 70. 71. et 75. cum primis quae pag. 76. not. v. obferuaui. Harl.

Georgii Acropolitae περί των από κτίσεως κόσμε ἐτῶν κωὶ περί τῶν βασιλευσάντων μέχρι ἀλώσεως Κωνσαντινεπόλεως fuit in bibl. Scoriacenfi. Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qui eiusdem chronologiam CPolitanam Neapoli apud Carthulianos MStam commemorat. Fabr. V. codd. Nanian. catal. pag. 347. nr. XIV. De Georgio Acropolita v. infra libr. V. cap. 5. p. X. Harl.

Simeonis, magistri et Logothetne, chronicon collectum ex variis chronicis et historiis, ab Adamo vsque ad Constantinum Porphyrogennetum, vt his etiam iambis praesixis docetur:

> 'Αεχήν μεν 'Αδαμ έχεν βίβλος, και τέλος Το Ποεφυεογέννητον εύσεβες κεάτος.

Codex MS. regis [inter codd. Parif. cod MDCCXH. nr. 1 et 7.], quo vios efi Cangius in glossario graeco notisque ad Zonaram et aliis in scriptis, definit in Leons Armenio cum Theophane, cui in multis consonat. De codice Messannes et Scoriacensi mentionem facit Labbeus in protreptico hist. Byz. pag. 50. Hoc est, quod ab aliquibus tribuitor Sinconi Metaphrossario East. Conf. Dorville Sicula pag. 6. — chronicon Romae in bibl. patrum Basil. et in bibl. monast. S. Saluatoris Basilian, Messane, (Montfaue, bibl. bibliothecar. MSSt. 1. pag. 198. B. et p. 199. A. cod. LXXV.) — Venetiis in bibl. Taruifiana, Sinconis magisfiri historia ab Adamo vsque ad imperium Michaelis Ducae, filii Constantini. (Montf. ib. pag. 481. D.) — Venetiis in bibl. Marc. cod. DCVIII. in quo etiam est anonymi historia imperatorum Trapezuntinorum: inc. $\eta_{\lambda} \beta_{ev}$ is $\mu e \gamma \alpha s$ Kouvnvis in Kuessi Akéžios. — Locum ex cod. Vindobom. adfert Lambee. comment. tom. II. pag. 249. sq. codices ipios Vindobom. nempe CXXVI. n. 2.

472 Lib. F. S. I. CHRONICA QUAEDAM INEDITA.

(incipit ab Adamo et definit in a. 896.) CXXVII. nr. 2. (incip. ab orbe condito ex Genefi, tum fequitur chronicon ex X historicis confarcinatum et definit in Dario, Hystafpis F.) recenfet Kollarius in fupplem. ad Lambecii comment. pag. 734. et 737. idem pag. 759. excerptum, a Constantino M. vsque ad Iustinianum in cod. CXXXII. nr. 4. defumtum esse opinatur ex chronico Simeonis magistri, cui cognomen est Metaphrastae. — Eiusd. Simeonis historia templi S. Sophiae est in codd. Vindob. CXXVIII. nr. 1. et CXXXII. nr. 4. de illa historia et de illis codd. v. Kollar. 1. c. pag. 748. et 760. conf. Oudin. de scriptor. eccles. 11. col. 1304. et Fabric. insta cap. V. 10. de scriptor. post Theophanem pag. 352. tom. VI. vet. edit. Harl.

Simeonis Sethi historia chronica a creatione mundi vsque ad imperium Constantini Ducae, lingua graeca vulgari, MS. memoratur inter libros, qui in patriarchio CPolitano [et CPoli inter codd. Iac. Marmoreti, isogunov Kuęs µaylsęs Tö ong Xeovinov eie novniv ylourrav] feruantur. Vide Reinefii epislolas ad Hofmannum pag. 409. et Allatium de Simeonibus pag. 184. [infra lib. V. cap. 42. pag. 325. vol. X. vet. ed. in Hamartoli chronico subnexa est capitum summa ducentorum nonaginta trium, vude deducenda sunt capp. XXVIII. Simeonis Sethi a capite nempe XXI — XLIX. v. cat. codd. bibl. reg. II, pag. 390. Harl.

- Theodofi Melitini chronicon MS. Conflantinopoli a Stephano Gerlachio Tubingam adlatum, celebrat Martinus Crusius, atque ex eo fragmentum de nuptiis Theophili, imp. et Theodorae, ex Paphlagonia oriundae, proponit post epitomen Aethiopicae Heliodori historiae de Theagene et Chariclea a. 1584. 8. Francosurti editam, et variis observationibus locupletatam. Haec Labbeus în protreptico historiae Byz. pag. 52. qui pag. 39. notat etiam, Crusium în codem libro de illis nuptiis adferre locum ex chronico, quod ipfe possedit, Anosuymi scripto lingua vulgari, quod fuit illustris Viri D. Mich. Cantacuzeni, die 3. Martii a. 1578. iusu Amurathae III. în patria sua Anchialo interfecti. Fabr. Codex Theodosii Melitini est în bibl. Momach. Bauar. ex quo Ign. Hardt în notis ad Iulii Pollucis chronicon et V. L. et loca frequenter adtulit. Harl.

Ephraemi, chronographi CPolitani, circa faeculi XIV. vt videtur, initia clari chronicon versibus scriptum iambicis passim citat *Allatius*, vt libro de consensu vtriusque ecclesiae pag. 699. 701. seq. 727. 776. de Pfollis pag. 42. de Georgiis pag. 327. 341. 354. etc.

Georgii Chumni, Byzantini, historiam rhythmicam a creatione rerum vsque ad regnum Dauidis et Salomonis, ex Verderii supplemento, qui id CPoli exstitisse fua aetate MS. testatus est, memorat idem Allatius diatriba de Georgiis pag. 345. Fabr. Georgii Chumni cosmogenesis, versibus politicis, lingua Graecorum vernacula in cod. Naniano CCLXXXV. cuius initium dedit auctor catalogi codd. Nan. p. 481. sq. — In cod. Vindobon. CCXCVII. 1 exstat Georgii Chumni, Chanducensis, ex insula Creta, historia veteris testamenti versibus rhythmicis graeco-barbaris: de qua copiosus est Lambec. commentar. libr. V. pag. 545. sq. Harl.

Chronicon MS. e Georgio Pisside et nescio quo Cyrillo decerptum ex bibliotheca collegii Annaei (in Augustana vrbe, ni fallor,) legisse se profitetur Matthaeus Raderus praef, ad chronicon Alex. p. 8. Georgii Pisidae historiam in Indice bibl. Vallicellanae inuenisse se, at librum ipsum, heet anxie quaesitum, reperire nusquam potuisse foribit Allatius de Georgiis

pag.

Digitized by

Vol. V. p. 159

CHRONICON PISIDAE CODICES.

Lib. V. c. I. 473

pag. 310. Fubr. Citatus Georgius Plides, (o Fueidios,) & Theophane p. 250. vbi de rebus Heraclii agimr. Fabric. autem confundit duplicem narrationem et Raderi exemplar cum eo, quod Posseuin. memorarat, vi Iriarte in catal. codd. gr. Matrit. p. 365. docet. Locus igitur post vocc. Chron. Alex. auctore Iriarto, ita est constituendus. Apud Antonium Posses sum in Adoptatus facti vol. N. fub finem, in indice librorum graecorum MSS. Vibliothecae S. Mariae in Vallicella in vrbe recenfetur Georgius Pifidius de geftis imperatorum CPolitanorum. Hunc tamen iplum auctorem adleuerat Allatius in diatriba de Georgiis pag. 310. fe auxie perquisiuisse, faepeque eius bibliothecae indicem et potissimam librorum peruoluisse partem; nusquam tamen tale opos occurrille, neque ibidem effe credit. - Hactenus friarte, qui pag. 364'--- 366, copiole diligenterque verlatur in describendo examinandoque cod. XCL facculo XVII, circiter medio, litteris quidem gracilibus et invenusitis, fed perspicuis, hispana manu feripto, graece cum latina versione. Inscriptio autem codicis bace est: Të ev aviore πατρός ήμων Κυρίλε αρχιεπισκόπε Αλεξανδρείας χρονογραφικόν σύντομον, επερ ύπο δια-Οόρων 1500ικών συνελέζατο 51χος Ιαμβος. Sancti patris nostri Cyrili archiepiscopi Alezandrini chronographicum compendium, quod e dinerfis historicis concinnauit. Versus iambus etc., Incipit ab Adamo et definit in vita imperatoris Conflautini Porphyrogeniti, Leonis Sapientis F, quorumdam tamen principum vitas fusius, quam ceterorum enarrari, docet hiarte. Idem monet, huius compendii historici Vindobon. et auctores a Nesselio in cat. bibl. Vindobon. part. V. pag. 124. Ita designari: "Georgiae Pisidae disconi et chartophylacis magnae ecclesiae CPolitanae et Cyrilli monachi breuiarium chronographicum ex variis historiis concinnatum, ab orbe condito vsque ad Conflantinum imp. Leonis Sapientis continetur filium cum interpretatione latina e regione posita." Posithaec arbitratur Iriarte, vnius potius Cyrilli, fine monachi, five fecus, neque tamen Cyrilli archiepiscopi, Alexandrini, effe laborem : nomen autem latini interpretis expiscari non potuit. Denique reperisse fibi videtur, totum illum codicem ex alio codice, CXX. fublatis tamen pluribus mendis, effe exfcriptum. In cod. nempe CXX. de quo Iriarte pag. 479. sq. paullo copiosius differit', refertur quoque xeoroyeaQueror ourrousy in titulo ad Cyrillum, archiepiscopum Alexandrinum; at manus ignota in fronte folii iam adnotauit, id chronicon non effe Cyrilli Alexandrini, sed posterioris, anonymi tamen: Contra ibidem Aluar. Gomez. Toletanus, adscripfisse dieitur, Cyrilli chronicum, aut Georgii pissda, quad magis eredo. Sed certiora, saltem probabiliora, tradit Kellarius in supplemento I. ad Lambecii comment. pag. 648. fq. vbi recenfet cod, CVII. qui videtur ex pofieriore cod. Matrit. aut vterque ex antiquiore et communi fonte fluxisse; prior vero, Matrit. cum verfione latina ex cod. nunc Vindobonensi, descriptus este videtur. Vterque recenți, et Vindobon, forfan Hoeschelii, manu exaratus est, et vterque, quantum pobis ex Iriarti et Kollarii notitia cognoscere licet, valde conspirat. Vindobonensis autem codez primum pertinuit ad Hoeschelium, ex cuius bibliotheca Raderus babuerat eum, et, quod ipse in altera folii primi pagina teflatus est, latine vertit : tum illatus est in biblioth. Augustanae vrbis Annaeam, cui praeerat Hoeschelius; dein, nescio, quo fato, peruenit ad Lambecium et denique in bibl. caelaream: inscriptio autem longior partim, partim breuior, (a librariis forfan profecta,) quam in cod. priore Matrit, haec eft: yearyls to mooids you Rueinne. to in aylow maτρός ήμων Κυρίλλο χρονικόν σύντομον, όπερ ύπο διαφορων isopiκών συνελέζατο. Quae omina fusius enarrat Kollarius, et exilimat, chronicon hoc ab anonymo quodam potifi-Οοο <u>mum</u> Vol. VII.

Digitized by GOO

474 Libr. V. c. I. GEORGII PISIDAE CODICES

mum e Pisida et Cyrillo, nescio quo, item ex aliis etiam analibus libris collectum confarcinatumque. At enim Georgium Pisidem, chartophylacem, qui circa a. 630. floruit, (v. Fabr. B. Gr. VII pag. 691. 199. ed. vet. auchorem fuisse, haud probabile effe videtur: ar fub exitum faeculi noni vixit alius Georgius, itidem primum chartophylax CPoli, deinde archie piscopus Nicomediensis: tum sub fallo Cyrilli Alex. nomine editum est Pisidae opus meet Kow idictatos ney Qurar etc. v. Fabr. 1. c. pag. 692. Denique, quod iple Fabric. furra fect. / XXXIX, fub fin, adnotauit, in cod. Bauar, CXXIX. funt Georgii. Hamartoli (circ. a. 842. clari,) annales breues, ex variis scriptoribus collecti, ab exordio mundi vsque ad imperium Conflantini, Leonis filii (a 911. fqq.). An Bauaricus hic cod. fuit fons, ex quo manarint Hoe-Ichelianus et Matritenses? Nonne fieri potuit, vt Georgii Hamartoli chronicon a Georgio posteriore, chartophylace, et dein a Cyrillo quodam continuaretur, et pro nouo opere editum, modo Georgio Pilidae, modo Cyrillo (et quidem notiori illi Alexandrino), modo vtrique perperam tribueretur? Nominum enim confusio vel antiquioribus temporitus erat frequens. Sed haec in conjecturis polita funt. Meliora docebunt ii, quibus licet chronica illa, nondum edita, curiofius diligentiusque conferre. Sic in codd. Parif. MDCCVI. MDCCVIII. praecipue MDCCVII. Georgii Hamartoli chronicum multis recentiorum acceffionibus interpolatum locupletatumque eile dicitur. (v. catal. codd. II. pag. 390.) De fimili cod. Vindebon. caesareo Georgii Hamartoli chronici vsque ad lo. Cantacuzenum, post a 1341. interpolato amplificatoque, v. Kollar. fupplem. ad Lambec. comment. p. 650. fqq. et alio chionici, ex Hamartolo aliisque compilato, pag. 656. sqq.

Sic alia elusmodi chronica, more graecorum grammaticorum, et aeui serioris, a variis etiam anonymis ex antiquioribus chronicis vel ad verbum descripta, acceffione interdum facta, vel compilata, in bibl. delitescunt. In notitiis codd. superioribus hinc inde quaedam inedita anonymorum chronica iam commemorauimus. Vide etiam indicem codd. Parif. publ. bibl. in cat: codd. tom. II. pag. 391. seqq. indicatorum; indices ad Bandin. catal. codd. gr. pag. 463. Iq. ad Lumbecii commentar. ad Montfaue. bibl. biblioth. MSSt. voc. chronicon. Plüer in itiner. per Hilp, de cod. Elcor. pag. 201. etc. In cod. Taurin. CCLXXXI. est fynopsis compendiofa hilloriae imperatorum CPolitanorum a Theodofio vsque ad Comnenum. (cat. codd. gr. pag. 282.) - In cod. Naniano Venet. CCX, nr. 3. chronicon ab initio aerae chrissianae vsque ad Heraclium, imp. — in cod. CCXXVIII, nr. 20, de imperatoribus christianis. - in cod. mutilo CCXLII. epitome chronici ab incerto auctore féripts, aut in vernaculum Graecorum fermonem conversa, de quibus v. auctorem catalogi codd. Nanian. — in Coislin. cod. CXCII. fol. 60. chronicon breue — cod. CXCIII. fol. 227. bifloria chronica breuis de mundi annis: incipit a Phalec, pergit vsque ad captuitatem Babylonis. (Montfaue. bibl. Coisl. pag. 245. et 246.) et in Niconis amplillima collectione etiam ex_ chronico imperatorum de tempore Bafilii Macedonis. (Montf. ib. pag. 111.) Sed haec suffisiant. vide etiain cap. feq. V. Harl.

XLIH.

| XELis. INDEX Scriptorum et virorunt till
memorato	
Numerus nudus paginas Cedreni edit. Parifient
fixum, Zonaram, et Z. b. to	is, cuius fomus II. a p. 459. incipit: Z. prac-
zum eius secundum denotat.
Abandazes, scriba. 372.	Agapetus, 'episcopus rom. concilium CPol.
Ad Abgarum Christi epistola. 178.	convocat. 371.
Abiathar, Iudaeus, disputans cum Siluestro,
papa. 279	Agatho, Pauli in patriarchatu CPol. fuccel.
for, Mouotheletas damnat, 421.
Abrahamus, astronomus. 27. (7. 22.) Arith.	Alexander, Diospolis Thraciae epife. 368.
meticam, geometriam etc. Aegyptiis tra-
didit 26, 30. Eius contra allrologos et	Alexander, Hierofol. episcopus, martyr. 258.
Z. 626.
magos disputatio. 20.	Alexander, episcopus sub Constantino, phi-
Acacius, haereticus, 316.	losopho imponens filentium. 284.
Acacius, CPol. spikopus. 352. Henotici
conditor. 353.	Alexandri, patriarchae CPol. preces contra
Arium Z. b. 23.
Academici philosophi. 162.	Alexii, imp. cum Manichaeis Paulicianis dis
Acephali, haeretici, 351. 357.	putatio. Z. b. 305.
Acmes episolae ad Herodem et Antipatrum.
Z. 257.	Alexius, patriarcha CPol. Euslathii fuccef.
for. 719. 758.
Acoemeti, monachi. 349.
Acufilaus, historicus. 11.	'Αλληλέγγυον, lex Balilii, imp. qua opulenti
iubebantur foluere perditorum pauperum
Adami apocalyples. 9. futuri praelcientia.
209. ebraice loquutus. 12. praedictio de
mundi conflagratione et diluuio. Z. 18. fe- | pensiones. 706. 723. 479.
Amanus, Alexandriae secundus episcopus. Z.
572. |
| pulchrum. 428.
Adanctus, magilter, martyr', Eufebio cele- | Ambrofius, Origeni familiaris. 252. 253. Z.
620. |
| bratus. 268.
Adelphius, haereticus Bogomilus. 294. | Ambrofius, Mediolsnenfis epife. fucceffor Eu-
doxii, 311. d. libertas eius in Theodofrum. |
Adriani, imp. responsum de Christianis [?]	318. 319. 326. Z. b. 22. cum Theodofie
Z. 592. edictum, quo Iudaea Iudaeis in-	contra Iudaeos disputatio. id. 36.
terdicitur. id.	Amphion et Zetus, mulici. 24.
Aenigmatibus certatum inter reges. Z. 85.	Anacharsis, Scytha. 204.
Aenigmata de imperatoribus Z. b. 295.	Anachoretae. 349.
Aeschylus, Atheniensium legislator. 82.	Anagnofiae. 298.
Aesculapius, 53. 83.	Ananias, Augari, regis Edess. curfor, 175.
Aesopus, fabularum auctor. 156.	Ananilus, primus alienigena Iudaeorum Pon
Africanus, historicus, 3. 9. 251. Z. 613.	tikex. 180. 183.
	Ooo2 Anastalia

00) Augeri quidem poteft ex indicibus, editt. fubiectis, sed quoniam ego editionem scriptor. Byzantin. Venetam, non; Parilin. ad manus habeo; dium operamque conturbare. Harl.

Digitized by Google

Digitized by GO

M: Aquilius, proditor oraculorum Sibylline-Anastalia, martyr. 347. C. 350. Anastalius, filentiarius. 354. rum. Z. 331. Anastasii, episcopi Antiocheni, de Apollonio "Aexadixol, ab Arcadio, imp. institutum colle-Tyaneo. 246. gium. 327. Archelaus, philosophus. 159. Anaxagoras. 94. 158. Archimedes, Z. 424. 425. et b. 56. Anaximander 138. 158. Aristaeus de LXX. interpretibus. 2, 200. Anaximenes, Alexandri M. praeceptor. 158. Aristander, vates. Z. 183. 193. Andreae, apostoli, reliquiae Z. b. 24. Arius, haereticus, 283. etc. Z. b. 50. Andreas, Scytha, Icholis praefectus. 575. Aristoteler, philol 145. 160. 161. (Z. 197. Andubarins, qui Indos astronomiam docuit. 185.) eius de Palaestina locus. 427. 14. Arfacius, S. Chrytoltomi Iucceflor. 334. Anthemii locus. 523. forte nomen habet ab Arfenius, monachus, 327. 328. Arcadii et Anthemio, mechanico. Honorii przeceptor, Z. b. 36. 38. Anthimus et Timocles, tropariorum poetae. Artemidorus, Cnidius. Z. 491. 349. Artemius, martyr. 296. Anthimus, episcopus CPol. 371. Artemo, haereticus. 259. Anthimus, martyr. 265. Asclepiades, Antiochenus episc. Z. 612. Antiochus, Arianus. 309. Afclepiodotus, Z. 641. Antiochus, Perfa, paedagogus [P] Theophi-Ascletarionis praedicito. Z. 58. lo, Arcadii, imp. filio. 334. Alius, praestigiator. 130. Antipas, martyr, 323. Asholius, episcopus. 315. M., Antonii funebris in Caesarem oratio Z. Athanafius, 201. 299. (Z. b. 9.) etc. Eius lo-. 494. ous de vita monassica. 201. Amonii, monachi Alexandrini, ad Didymum Athenais, dicta Eudocia. Z. b. 41. Athenienses prius XVI. litteris vsi, a Xerxis - de oculorum iactura confolatio 298. Antonini Pit decretum pro Christianis Z. 594. temporibus habuerunt litteras XXIV. 145. Antonius Mula, medicus Z. 334. Athenodorus, Gregorii Thaumaturgi frater. Anyfius ey To meel unvoy. 168. 623. . Apelles, tragoedus. 554. Alius Athenodorus Alex. philof. 172. Z. 544. Aphthartodocetae, haeretici. 70. Athingani, haeretici manichaei. Z. b. 124. Apollingris, discipulus Macedonii, 379. 317. Atlas, aftronomus. 29. 82. 261. libros facros omni genere carminis ex. [P] Articus, epilcopus CPol.' 335. Z. b. 40. prellit in vlum iuventutis christianae, 305. Aunan, Iudaeus, cum Siluestro, papa, disputans. Pfalterii metaphrafis Z. b. 35. 275.: Apollonius, Tyaneus. 41. 151. 197. 245. 246. Z. Babylas, epifc. martyr. 257. 258. 264. 306. Z. 613. 626. 582. Apollonius, martyr et philosophus, Z. 602. Babyloniorum lingua syriaca. Z. 165. Apoliolorum feripta cur tam pauca, 255, Bardelanes, 550. Appiani historia. Z. 576. Barnabae, apost. reliquiae, in Cypro repertae. Apio, Alexandrinus, acculator Iudaeorum, 353. Basilides, Alexandrinus, haereticus, 240. Z. 277. Bafilii

	JN CEDRENO	E1 ZONARA. L. D. V. t. J. J.
	Basilii M. canon de arcendo per triennium a	Cerdo, haereticus, 250. Z. 594, alius epil
	factis, qui holtem interfecillet, 658; lega-	pus Alex. Z. 584.
	tio ad Valentem. Z. b. 31.	Cerinthus, haereticus, 249.
Ì	Basilius, Bogomilorum haeresiarcha. Z. 300.	Chaldaei, astrologi. 26. Z. 22. 195.
	Berolus, historicus, 10. 11. Z. 19.	Chaldaicarum rerum feriptores. 11.
	Beryllus, Neronis paedagogus. Z. 289.	[P] Cherubicus hymnus. '390.
٠	Biblicorum librorum numerus, 4. in graecam	Chilonis under äyar. 153.
	linguam translatio: 164.	Chironis, cențauri, iustitia. 204.
_	Biblia aureis litteris scripta in membranis. Z.	Christi ad Abgarum epistola, Byzantium Ed
	. 200.	la translata, 176. 177. 178. Z. b. 232. in
	έπι ταις βίβλοις των αξιώσεων τεταγμένος.	go Edessena, 176, 177. 178 Z. b. 192. 2
	- 564.	Chryfaorii in eunuchos dictum. 474.
	Bibliotheca Alexandrina; 164: ducenties mil-	Chryfes, Apollinis Iscerdos. 126.
	le librorum, Z. 200. eius confligratio. 488.	Chrylochir, Manichaeorum dux. 571.
	CPolitana. Z. b. 52.	Chryloftomus, 6. 327. 332. 336. etc. ci
	Bogomili, haeretici. 294, 312. Z. b. 301.	tur 52. 54. 227. 331. Z. 27. etc. Ei
	Brachmanes. 152, 153. 154. 204.	orationes inscriptue avogiavres. 325. Lit
	Bupalus Chius, Matuarius. 322.	nii de eius eloquentia testimonium. 32
	Byzantes, Aatuarius. 322.	Origenista habitus, Z. b. 41. Commentari
	Cadmut, 21.25.83. Boeotos litteras docuit. 23.	rum eius in facras litteras conflagratio.
	Caesarius, Gregorii M. (Naz.) frater, diuer-	b. 117.
	farum gentium mores et leges in compen-	Chymicus, dvne TIE Xelpeutne. 359.
,	dio enarrans. (quod facit quaest. 47.) 153. feq.	Ciceronis de Augusto formium. 171. Z. 40
	Cainano reperta Gigantum Icriptura. 15.	Eius et Q. Caleni confilium de Antonia
	Calchas, vates. 124.	bello. Z. 496.
	Callinici, martyris, aedes. 361.	Q. Cicero. Z. 502.
-	Callinicus, architectus Syrus, ignis graeci re-	Claudii, imp. edictum pro Iudaeis. Z. 166. S
	pertor, 437. Z. b. 90.	maritanos concemnat. Z. ,287.
~	Callistraticus, monachus, Philippico vaticina-	Clemens, Romanus. 207. 245. Z. 582.
	tus imperium. 448.	Clemens Stromateus, 249. 251. Z. 601.
	Callistus, episcopus Rom. Z. 618.	Cleobulus, Lindi Tyrannus, vnus e W
	Callistus, Claudii libertus et libellorum fuppli-	Sapientibus. 322.
	cum magifter. Z. 564.	Cleopas, epilc. Hierofol. Z. 588.
	Carbeas, Manichaeorum dux, 541. Charbeas.	Coloffi Rhodii inferiptio. 431.
	546	Comoedia. 336.

Carpocrates, haereticus. 249. Z. 592.

Carterius, monachus. 329.

Califi Clemențis libera oratio et apologis, Z. 606.

Cathari, hacretici. Z. 627.

1.14

Cecropius, episcopus. 302.

Celadion, episcopus Alex. Z. 594.

. CO3

eſna-

OL

- taius ba+ 27. 10-Z.
- 95. 110

II.

Conftans, Monothelita, Z. b. 87.

- Constantii epistola ad Iulianum. Z. b. 21. eradirio. 33.
- Constantini M. statuae subjecti versus. 322.

edictum pro Christianis. Z. b. 2. Constantinus, Porphyrogennetus, littersrum et disciplinarum sapientiae instaurator. 635.

000 3

Corne-

Diaitized by

Cornelius, episc. romanus, Z. 626.	Demophilus, Arianus. 312: 315.
Cornificius, Z. 517.	Demosthenes ayeauparos, (coquus Vaten-
Cosmas, patriarcha Alexandriae, 460. Z.	tis, imp.) 313. alius Demosshenes, Caela-
629. CPol. Z. b. 290.	reenlis, 630.
Crates, Thebanus philos 158.	Deucalion atticum diluuium descripsit. 82.
Cufech, Iudaeus, cum Silucítro, papa, dispu-
tans de veritate relig. 276.	Deuterii, episcopi Arianorum, peruersa ba-
prismi formula. 359.
Cyprianus. 257. 258.	Dexiophanes, mechanicus. 173.
Cyriacus, anachoreta, CVII. anno aetatis mor-
tuus. 349. 399.	Erstiltratus, medicus, cognomine dia Quine.
166.
Cyrilli, Alexandrini, contra Iulianum, 307.	Desposyni, Christi cognati, 245
ad Theodofium litterae, 339. 379. ad Ne-	Dictys, Cretensis, de bello Troiano. 127.
storium, 338. duodecim capita. 328. Z. b.	Didymus, Alex. coecus. 298.
43.	Dio, romanus historicus. 168. Z. 595. etc.
Cyrillus, Antiochenus episc. Z. 633.	Diogenes, cynicus. 204.
Cyrillus, Ephesi epife. 339.	S. Diomedis de Basidio, imp. vaticinium, 560.
Cyrillus, Gortynes in Creta epile. 510. et
martyr. Z. b. 139.	aedes Z. b. 164.
Dionyfii Apostolici (Areopagitae) de mo-
Cyrillus, Phoenices diaconus. 304.	naficae vitae laudibus locus. 202.
Cyrus, Alexandriae epilc. 420. Monothe-	Dionysius, episcopus Alex. 258. Z. 626.
lita. 438.
Cyrus, patriarcha CPol. 446.	631. eius epistola pro lapsis recipiendis Z.
627.
Cyrus, Phalidis epife. 420.	Dionylius, Corinthi epile. 250.
Cyrus, episcopus Smyrnae. 341.	Dionyfius, epife. Rom. Z. 635.
Dados, haereticus Bogomilus. 294.
[P] Io. Damascenus, Z. b. 110. eius pstallela	Diolcorus, haereticus Eutychianus. 343, 345,
Z. b. 44.
Z. 258.	Dipoenus, statuarius. 322.
Damianus, Hebraeorum rex. 374.	Dius, historicus, Z. 85. alius Hierofol. epi-
Danielis visionum liber, Z. 138. eius oracula.	fcopus Z. 612.
lecta Alexandro Magno, ibid.	Doëg, Iudaeus, qui cum Syluestro, papa, dis-
Danielis, monachi, de Basilio, imp. vaticinium	putauit de veritate relig. 276
562.	Domitiani edicium de persecutione in Christia-
Daniel, Stylita. 341.	nos inhibenda. 245.
Darii epistola ad Syriae satrapas, Z. 175.	Domitius, Afer, optimus sub Caii imperio
Dauid, Bulgariae archiepifc. 712.	cauffarum patronus. Z. 566.
Demetrianus, Antiochenus episc. Z. 631.	Domnus, Antiochenus epile. Z. 635. 639.
Demetrius, martyr. Z. b. 239.	Draco, Atheniensium legislator. 82.
Demetrius, Cyzicenus, bisloricus. 2.	Draconis intestinum, cui Homeri Ilias et
Demetrius, Phalereus, 165. Alexandrinae	Odyssea aureis inscripta litteris. 351. Z.b. 52.
bibl. curator. Z. 200.	Elcesaeus, haereticus. 258.
Democritus, philos. 121. alius, Actolorum dux	Eleazarus, Vespasiani tempore e Salomonis
Z. 452.	libris magiam exercens. 70. Z. 84.

Empe-

ogle

jĊ

Digitized by

Vol. V. p. 164-766

IN CEDRENO ET ZONARA.

Lib. V. c. I. 479

Empedocles, philos. 157. 259. Endymion, aftronomus. 71. Enochi liber apocryphus, 11. litterarum inventor doctorque. 9. Enthusiastae, haeretici. 294. 312. Ephechici philosophi, fiue Sceptici, quorum _ princeps Pyrrho. 161. Ephorus, hiltoricus. II. S. Ephraemus. 305. Epicharmus, Syraculanus, litterarum 224 inuentor. 125. Epicurus. 161. Epimethéus. 82. Mulicae inuentor. 82. Epiphanius, Cypri, 253. 332. 333. alius CPolis epifc. 371. Erasistratus, medicus. 166. Eros, Antiochenus epife. Z. 588. 599. Efaias, Rhodi epifc. 368. Ellaci, 243. 265. Stoicis congruentes, 217. Eugrius, philosophus Alexandrinus, ad Christum conversus a Synesio, 383. velut mortui epistola ad Synesium, 384. alius Eusgrius, Origenista. Z. b. 68. Euangeliorum aurea volumina iusu Constantini M. confecta. 295. Euangeliorum codex in igne incolumis fervatus. 590. Euchitae, haeretici. 294. 302. Eudocia, 343. seq. eius Homerocentones. Z. b. 45. Eugenia, martyrium passa. Z. 625. Eugenius, episcopus Byz. 257. Eugenius, presbyter et martyr. 306. Enmenes, Alexandriaus epile. Z. 594. Eunomius, haereticus. 291. Euodius, Antiochenus episc. Z. 584. Euphemia, martyr. Z. b. 46. 113. Euphrafius, Antiochiae epile. 265. Euphraemius, Euphrafii Iucceffor. 366. Euphronius, haereticus Arianus. 316. Eupolemus, historicus. 49. Euripides. 25. 139. 302. Z. 508.

Eulebius, Caefarcenfis, ev rois xeovinois nosvori. 193. Eius ad Marinum, 201. de martyribus, 268. hift. ecclef. 201. 247. Z. 545. etc. in illa Arianis fauere videtur Z. b. 9. Alius Eulebius, Caefareae, Cappadociae, cui fucceffit Bafilius M. 311.

- Eufebius, Dorylai ep sc. 338. alius Nicomediensis, 298. 336. alius Samosatensis episc. 309.
- Eustathius, Antiochenus epifc. 294.
- Eustathius, CPolitanus episc. 714. 715. 717. 719.
- Eustrathius, patriarcha CPol. Z. b. 297.
- Eutyches, haereticus, 161. 381. Z. b. 44. alius patriarcha CPol. 391.
- Eutychius, patriarcha CPol. 388. 394.
- Euthymius Syncellus, Z. b. 179. patriarcha CPol. 357. 602. 607. [P] Z. b. 182. alius Eu
 - thymius. 350. Sardus, martyr. Z. b. 136. 139.
- Euzoius, Arianus. 302. 309. 316. 366.
- Flauianus, epifc. Antroch. 294. 3-3. Z. 626. alius CPol. 342. 381. alius Rom. Z. 4.5. alius martyr. 236. Z. 626.

Gainas, Alexandriae epifc. 374.

Galenus, medicus. 250.

Genesis parua. 3. 4. 26. 29. 48. 49.

Gennadius. 348.

Geometrarum fententia de longitudine et latitudine terrae habitabilis, 10.

Georgius, Pissides. 410.

- Georgius, monachus, Syncellus, chronographus. 1.
- Georgius, Cappadox, Alexandriae epifc. Arianus. 299. 304.

Georgius, CPol. epilc. 436. 438.

Georgius, martyr, 675. ei facrum monafterium in Manganis. 790.

Geralinus, Thaumaturgus. 349.

Germanus, patriarcha CPol, 455. seq.

Godolias, Iudaeus, qui cum Siluestro, papa, de religione disputauit. 274.

Grego-

Digitized by GOOG

INDEX SCRIPTORUM

Gregorius magnus, 284, 7, b. 105, 121, Dia-	Homerus, poëta, 91. 97: 204. Vide et fu-
logus. 456.	- pra, Draco. Homerocen ones, Pelagi
Gregorius Naz. theologus, 312. 315. 316.	et Eudociae. Z. b. 45. Homeri Ilatua, 369.
317. Z. b. 37. eius poeinata, Z. b. 25. out-	Homerus, architectus. Z. b. 32.
τακτήριος λόγος. Ζ. b. 36. Macedonii	Honorius, episc. Rom. Monothelita. 438.
haerefi le opponit. Z. b. 36.	Hyginus, Romanus epifc. Z. 594.
	Iacobitae, 468. eorum Catholicus. Z. 85.
Gregorius, Nyssenus. 312.	Iacobus, frater Domini, epilcopus Hierolol.
Gregorius, Thaumaturgus. 259, Z. 623.	Z. 584.
Gymnolophiflae Z. 194.	Iamblichus! 313.
Hecataeus, hiltoricus. Ir.	lamblichi, praeceptoris Procli, diuinatio per
Hegelippus Z. 582. eius Amorohing ringu.	Gallum. Z. b. 32.
γματος παράδοσις ἐν πέντε λόγοις. Ζ. 592.	Jannes et Jambres magi: 46. 47.
Heilanicus, hilloricus. 11.	Jannes, patriarcha Cl'ol. 535. feq.
Heraclitus philol. 139. 157.	Graecorum Iatrosophistae ex Salomonis scri-
Heracleensis episcopus patriarcham CPol.	ptis proficientes. 94.
designare solivus. Z. b. 195. Multa huius	Ibas, Edessae epife. '339. Ibac epiftola. 382.
rei exempla etiam recentioribus tempori-	Iconomachi, Z. b. 126. etc.
bus occurrunt in historia ecclesiastica Ma-	Ignatius, martyr. 249. Z. 584. 588.
nuelis Malaxi, quem edidit Crusius libro	Ignatius, patriarcha CPol. 551. 569. Z. 488.
II. Turco. graeciae.	b. 162. 168.
Heraclius, imp. Monothelita. 420. Z. 85.	
Hercules, Tyrius philosophus. 18 21.	Illus, magifter, a Zenone, imp. interfectus. 254.
Herennii Graniani, ProCOS. Aliae, epistola	Innocentius, epilcopus Rom. 332.
ad Hadrianum, pro Christianis. 592.	Ioannes, Aegyptius monachus, 324.
S. Ioannis Calybitae caedes, Z. b. 50.
Hermes Trismegistus. 20.	Ioannes, epifc. Antioch. 339.
Hermogenes, rhetor. Z. 533.	
Hermon, episcopus Hierosol. Z. 639.	Ioannes, Hierosol. archiepiscopus, viuus a
Herodianus, Mauricio, imp. euenturs prae-	Saracenis exuslus. 661.
dicens. 401.	Ioannes Chryfollomus. Vide supra, Chry-
Herodorus, hist. 18. 139.	follomus.
Hestiaeus, historicus. 11.	Ioannes, patriarcha CPol. sub Iustino et Ti-
Hesiodus. 11. 91. 97.	berio. 391.
Hieronymus, Aegyptius, hift. 11. Z. 19.	Ioannes, Damaicenus, 456. eius parallela Z.
Himerius, protosecretarius et Logotheta [P]	268.
fub Leone imp. 600. 608.	Ioannes, diaconus Rom. 438.
Hippocrates. 121. 144.	Ioannes, ieiunator, 364. o and oxodasmar
Hippolyti, Hoftiensis, Romae episc. Z. 620.	patriarcha CPol. post Eurychium, 388.
de Iohannis, euangelistae, obitu locus. 247.	alios patriarcha CPol. paedagogus Theo-
Hirami aenigmata, Salomoni proposita, Z.	phili, imp. 527.
85.	Ioannes, monachus, historicus, 2,
	Ioan-
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

Digitized by Google

- Ioannes, orphanotrophus, patriarchatum Iuslinus, martyr. 250. Z. 592. 598. Apolo-CPol. post Alexium frustra ambiens, Z. b. 238.
- Ioannes, protouestiarius, cognomento Thravectius, historicus. 2.
- Ioannes, Sidensis metropolita. Z. b. 287.
- R. Ionas, Iudaeus, cum Siluestro, papa, de veritate relig. disputans. 273.
- Flauius Iolephus 79. 191. 200. 217. 231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576. eius locus de Christo. 196. Z. 268. in Two meos "EAAnvas auto Aoγω, δε κατα Πλάτωνος επιγέγραπται πες The TE marties airlas. ibid, confer Damasceni parallela tom. II. Opp. pag. 789.
- Iolephus, Theffalonicenfis, archiep. Z. b. . 126.
- [P] Ilaacus, monachus, Valentis fatum praelagiens. 313. 314.
- Isidis facerdotes. Z. 268. 269.
- Isidorus, Pelusiota. 45. 331. 332.
- Cum Iudaeis colloquium Sylueftri, episcopi Romae, praesente Constantino, 273. Z. b. 5. Ad Iudaeos paraenefis Cedreni. 218. 225. 233.
- Iulianus, imp. graecis disciplinis Christianos prohibens, 305. Z. b. 25. eius Evaryyeriar avareonni, a Cyrillo et aliis confutata. 307. Caelares, Z. b. 10. Milopogon, Z. b. 26.
- dictum in calumniatores, Z. b. 25. Epitaphium. 308. Z. b. 27.
- Iulianus, Antiochenus episc. 349. alius Halicarnaffi. 262. 263. alius epifc. Alexandrinus. Z. 601.
- Iulii Caésaris lex de testamentis ab Antonino Pio abolita. Z. 594.
- Iulius Gallicus, causidicus, iussu Caii, imp. in Tiberim coniectus. Z. 566.
- Iuftiniani epillolae, 376, 378. leges, 368. Novellae. ibid. horologium. 371. etc.

Iustina, martyr. 258. Vol. VII.

- gia et contra Marcionem, Z. 594. locus de [°]Simone, mago. Z 568.
- Jacobus Iuftas, frater domini. 205.
- Iustus, episcopus Alex. Z. 592.-alius episc. Hierolol. Z. 588.
- Invenalis, episcopus Hierosol. 339. 345.
- Labeo. 168.
- Lampetiani, haeretici, qui etiam Bogomili. 294.
- Lampus, ignis artificiosi nauibus exurendis parandi peritus. 437.
- Proclus Larginus, in Germania praeligiens necem Domitiani. Z. 581.
- Lazarus, monachus, pictor, Z. b. 471.
- Leges XII. tabularum. 145.
- Leo e Caria, historicus, 2.
- Leo I. papa, 345. Z. b. 50. 51. Leo III. Carolum M. creat imperatorem, Z. b. 120.
- Leo, philosophus sub Theophilo, imp. 548. feq. Z. b. 160. 178. 181. Episcopatu Thel falonicensi deiectus, CPoli iuuenes do-
- cuit. 550, vbi plura de eius eruditione.
- Leo, iconomachus, imperator. Z. b. 106.
- Leonides, martyr, pater Origenis. 251. Z. 610.
- Leontius, philosophus, Eudociae pater. 336. Z. b. 41.
- Libanius, Sophista. 304. 313. 327.
- Liberius, episcopus Rom. 309.
- Libri tamquam ignauiae inftrumenta a Scythis relinquentur holti. Z. 636.
- Linut, Orphei discipulus. 29.
- Linus, episcopus Romanus, Z. 570.
- [P] Lucas, euangelista. Z. 545. Eius mar. tyrium et sepulchrum, 212. reliquiae CPo-,
- lin perlatae. ibid. 296. 375. Z. b. 24. Lucianus, martyr. 295.
- Lucinfius, Leonis, papae, vicarius. 345.
- Lucius Arianus. 309. 315.
- Lucius, episcopus Rom. Z. 629.
- Ppp.

Lycur-

Digitized by GOOG

Lycurgus, legislator. 53. 107. Lysippus, Aatuarius, 322. Macarius, martyr. 306. Macarius, Antiochenus epifc. Monothelita. 438-Macedonius, haereticus. 302, 303. 316. 379. mine: Z. b. 23. 36. 53. Episcopus CPol. 361. approbator Henotici Zenon. 358. b. 87. Macedonius, monacicus. 320. Magi. 30. 41. 118. 246. Perlarum 23. 184. Z. н8. Ледурий. 47. Malchus, To meet TE Znowords not Barowing συγγεαφόμενος, Ζ. b. 52. S. Mamas. Z. b. 162. Mamantis, martyris, templum. 208, Mammaea ab Origene in christiana religio-79. ne inflituta. 257, Mamunus, Ilmaelitarum princeps, geometriae et aliis disciplinis deditus. 548. Mancini, Eslaci, de Herode praesagium, Z. 243. Manes, (Scythianus) haereticus. 250. 260. Z, 639. Manichaei Pauliciani, 364. 433. 433. 434. 435. 541. 571. Z. b. 157. etc. cum Alexio difp. Z. b. 305. Manichscorum metropolis, Cameia 573. Manetho, historicus. 10. 11. Alius, magus, Apollonii Tyanei tempore. 246. Manius, Hetrulcus arulpex. Z. 366. Maomedis errores. 423. 424. Z. 86. leq. preces, 425. tres paradifi. 429. Marcellinus, epitcopus Rom. 639. Marcio, haereticus. 250. Marcus, episcopus Alex. Z. 572. Eius euangelium Petro hortante scriptum. 198. Z. 568. Martyrium. 212. alius Marcus iunior, episcopus Alex. Z. 594. Marci, monachi, vaticinium, Leoni, philotopho, decem annorum vitam praelagiens. 599. Z. b. 179. idem, qui tetraodium maleq. gni fabbati suppleuit. Z. b. 178.

Mariant, comitie, fapientis et pusike river edoros, vaticinium de imperii fuccellione, Zenoni, imp. editum. 354. Maris, Chalcedonis epilcopus. 306. Marlyas, 84. alius Agrippae libertus hoe no-Martinus, episcopus Rom. 421. 431. 435. Z. Massaliani, haeretici. 294. 312. Mastiphatis, Daemoniorum principis, cum Deo colloquium. 29. Matthaei euangelium, manu Barnabae Scriptum, repertum cum illius apostoli teliquiis, 353-[P] a Zenone in palatio repolitum. ibid. Maufreii, imp. coniugis epitaphium. Z. b. Maximus, confessor. 255. 435. Maximus, philosophus. 304. Megalihenes. Z. 5r. Meletius, epile Alex. 305. Memnon, Ephefi epife. 339. Monander, magus et haereticus. 249. Menander, comicus 193. Menander, hiftoricus. Z. 85, Menas, patriarcha CPol. 371. Menedemus, philosophus. 165 Mercurius Trismegillus 20. Methodius, patriarcha CPol. 498. 521. 121. 526-537. 538. Z. b. 136. 150. 153 154. 155. Methodius, monachus, Roma oriundus, pingendi artifex. 5401 Metius, ob colmographicam, quam habinit, tabulam, occifus a Domitiano. Z. 581. Metrodorus, Perfa, philosophus, molarum aquaticarum architectus. 295. Metrophanes, Byz. episcopus. 272. Z. b. 8. Metrophanes, epile. Smyrnae: 537. Michaelis Balbi, iudaizantis et plus quana Epicurci errores, Z. b+135. 136. Michael, patriarcha CPolitanus, Z. b. 268. Minos, Cretenlium legislator. 122. 12

Digitized by Google

Mnaleas

- Mnaseas, Damascenus, historicus. Z. 19. Mochus, historicus. 11.
- Mocii, Mozia, martyris, templum. 587. Z. b. 500.
- Petrus Mongus, epilcopus Antioch. Eutychianus. Z. b. 54.
- Monophysitae. 461.
- Monothelitae. 420. leq. 440. Z. b. 86.
- Moles, litterarum inventor, 49. eius libri et sepulcrum. 79. Apocryphae quaedam de Mole traditiones. 72. Z. 33. ' Molaica inflituta, vinde non adeo nota Graecis. Z. 200.
- Mosoniachus, lagittanius, auspicem coarguens.
- 155.
- Mulonius, philosophus. Z 577.
- Narciflus, Hierofol. episcopus. 256. Z. 612. alius Claudii, imp. ab epillolis. Z. 563. etc. alius Commodi percussor. Z. 601.
- S. Nazarii templum. 588.
- Neclarius, episcopus CPol. 316. 327. Z. b. 37.
- Nestorius, haereticus. 261. 338. 339. 345. 379. 381. 465. Z. b. 41.
- Nicephorus, diaconus, Phryx, hilloricus. 2.
- Nicephorus e laico patriarcha CPol. 477. 490.
- Nicephorus, ex cunucho imperatoris monachue Studita. 738.
- Nicetas, Paphlago, hilforicus, 2.
- Nicolaus, a quo Nicolaitae. 249.
- [P] Nicolaus, (Damascenus) historicus. IL. 7. 257.
- Nicolaus Chrylobergius, patriarcha CPol. 694. alius Nicolaus, grammaticus, patriarcha Palamedes, litterarum et tabulae Iusoriae in-CPol. Z. b. 297.
- Nicolaus, à musinos, (i. e. qui antea senator fecretioris confilii fuerat,) patriarcha CPol.
- 599. 624. Z. b. 178. leq. 182. Nicolai, publicani, de Constantino Duca prae-- dictio. Z. b. 183.

- Nigidii, aftrologi, de Augusto praelagium. 171. Z. 495.
- Dé Noah quaedani apocrypha, 11. 12.
- Nouati, f. Nouatiani, haeresis, 258. Catharorum auctor, Z, 627.
- Numae numi, 458. institutum de chlamyde purpurea gestanda. 19. alia. Z. 321.
- Oeniandi, episcopi, ad Anastalium, imp. liberior oratio. 361.

Onelimus, martyr. 245.

Oppianus. 251.

- Oraculum Argonautis datum. 119. de Cannenfi clade. Z. 417. Chalcedone repertum. 310. Z. b. 32. de Christo. 119. et defectu oraculorum. 182. Z. b. 115. Croefo. 143. de Dalmatia. Z. b. 141. de explendo hiatu. Z. 361. Iuliano. 304. 307. Macrino, Z. 616. de Mich. Batho. Z. b. 141, de Nerone. 205. de orbis imperio, perperam intellectum a Flau. Iosepho. Z. 576. Oresii. 133. 134. de . Paride. 123. Pharaoni Petissonio. 41. de Scirto. Z.b. 116. Valentiniano. 313. de ality insperatoribus. Z. b. 133. Oraculorum ambiguitae, Z. 17r.
- Ordio, Amphionis et Zethi educator. 34. Oribatius, Iuliani, imp. medicus, 304.
- Origenes, 252. Iq. Z. 610. Iq. 623. 626. 6 our
- TOUNTINOS, 255. Hexapla et alia scripta. 253. Z. 611. errores. 253. 326. 378. Z. 626. b. 68.

Orion Nimrodus, Inter fidera relatus. 14. 15.

Orpheus. 29. 53. 83. sq. eius scripta et ex Theogonia versus aliquot. 57. 58.

Paean, carmen bellicum. Z. 161.

- ventor. 125.
- Palladius, episcopus Antioch. Petri Cnaphei, luccellor. 354.

Pamphilus, martyr. 298.

Pantaenus, philosophus. Z. 601.

Paphnutius, coelibatom clericorum in concilio Nicaeno oppugnans. 287.

P p'p- 2

Papia-

Digitized by GOOGLE

Nicolaus, thaumaturgus. Z. b. 299.

INDEX SCRIPTORUM

4		
.p	apienus, (Papinianus). Z. 610.	Z. b. 54. Petrus, monachus, epile. Alexan-
. D	arabolà, paroemia, imago, tropologia,	drinus. 438.
. 4	problema 45. Z. 74.	Petrus, Apameae episcopus. 363.
•		Petrus Cnapheus, ex presbytero Chalcedonen-
F	Paris, hiftrio. Z. 580.	st episcopus Antiochenus. 303. 349. 352.
1	aschasius, Leonis, papae, vicarius. 345.	feq.
ſ	P] Patricii, Prusae episcopi, de thermis et	Petrus, Basilii M. et Gregorii Nysseni frater.
-	aliis rebus physicis, vita item aeterna et	
	inferorum suppliciis dissertatio. 242. seq.	312.
ì	Pauliciani, supra Manichaei.	Petrus, Damasei metropolita. 460.
. 1	Tauliciality Iupra Ivialicianica	Pherecydes, philosophus. 94.
	Paulinus, epilcopus Alex. 309.	Phidias, statuarius. 329.
1	Paulinus, magister Doyiwratos xoy weatora-	Philadelphus, Byzantii episeopus. 256.
	Tos, Eudociae carus. 337. 343. Z. b. 45.	Philetus, episopus Antioch. Z. 623.
1	Pauli, apostoli, martyrium. 205. 212. Z. 570.	Philo, Iudaeus, Z. 278. de Therapeutis Chri-
·-]	Paulus, confessor, epikopus-CPol. 298. 302.	Aianis if EBeauwr. 198. 200. de SS. Tri-
	316. Paulus Eutychianus, episcopus CPol.	nitate sententia, 290-
	374. Paulus, presbyter et oeconomus, epile.	Phoenix, Agenoris F. Conviences yeoupact
	CPol. 431. Paulus, lector, Cyprius, epi-	FRUCHIX, ingeneris 1. Continuers / September
·	Group CPol 469 470 Monachus fit. 7.	συνεγεάψατο την αξιθμητική φιλοσο-
	fcopus CPol. 468. 470. Monachus fit. Z.	Qiav19.
7	b. 116.	Phótius, patriarcha CPol. 551. 573. 593. Z. b.
	Paulus, Antiochiae epilc. 363.	167. 291.
	Paulus Samolatenus, episcopus Antiochenus,	Pilati ad Tiberium de Christo relatio. 188. 191.
	-/ haereticus. 252. 259. 260. Z. 611. alus Pau-	Z. 269.
	Ius Samofatenus, a quo Pauliciani. 432.	Pius, episcopus Rom. Z. 594.
	Paulus, Emelae episcopus. 339-	[P] Plato, philofophus. 94. 146. 159. 160. 161.
	Paulus, afrologus, Leontio praedicens impe-	203. 242.
	Faulus, antologus, montro practico mero	Plato, Studites. Z. b. 126.
	rium. Z. b. 93.	Place manofarii Sacoudionic abber 7. h
	S. Pelagiae templum. 466.	Plato, monasterii Saccudionis abbas. Z. b
	Pelagii Patricii, homerocentra et historia ab	119-
	Augusto, imp. scripta versibus. 354. Z. b.	Platonis, martyris, templum. 58K.
۰,	45.	Plautus, Ilihimionices. L. 403-
	Periander, Corinthius. Z. 331.	Polycarpus. 161. 250. Z. 597.
	Peripatetici, 161. eis fimiles Pharisaei. Z. 217.	Polycrates. 247.
	Petrus, apoflolus, certans cum Simone, mago.	
	206. 207. 215. a Paulicianis Manichaeis	
	prorlus reiicitur. 434. eius martyrium. 212.	
	Z. 570.	M. Porcius Cato. Z. 447.
	Petri et Pauli templum a Iustino constum.	Porphyrius, philof. 251.
	390.	Porphyrius, martyr. 298. (Porphyrius, ceti
	Petrus, Alexandriae epifc. et martyr. 265. Z.	pifcis, nomen. Z. b. 69.)
-	Petrus, Athanafii fuccessor, episcopus Alex.	Posidonius, philol, 140.
	311, Petrus Mongus, Alexandriae epile. 352.	Primus, episcopus Alexandrinus. Z. 588.
-	Tref to Arran Siener Man , ver Austre arran al ven 3 as	Prifcilla

Digitized by GOO

Vol. V. p. 1737 174 +

IN CEDRENO ET ZONARA.

Priscilla, prophetis Montani. 250.

Proclus, philofophus. 304. καὶ ἐπί Φιλοσο-Φία καὶ ἐν τοῦς μηχανήμασι τάτε ἐν τέ τοἰς περιβοήτε Λρχιμήδες ἀπαντα διελ-Jών καὶ αὐτὸς ἐκένοις προσεξευρών, eius specula vítoria Z. b. 55. Iamblichi discipulus, Onirocrites. 362. Z. b. 32.

Proclus, episcopus CPol. 338. 342.

- Proclus Latginus. fupra, Larginus. alius Scribonius Proclus. Z. 558.
- Procopius την ποικίλην isoglav συγγγαψάμανος. Ζ. b. 105.

Procopius, martyr. 265.

- Prometheus. 53. 21. litterarum inventor et grammaticae. 82.
- Proterius, epifcopus Alex. 345. 347. Z. b. 47. Protoctetus, martyr. Z. 621.
- Pfelli biftoria. s. Z. b. 285. Mich. Pfellus Leonis, philof. praeceptor. 550. Alius δπατος των Φιλοσόφων, Michaelis Ducae magifler, nimis cum immergens studiis, ab imperii cura cum abducentibus. Z. b. 286. Con-
- Aantinus Pfellus, o Tar Oikosogav umaross ad Comnenum a Stratiotico millus. 803.

Ptolemeei Philadelphi bibliotheca. Z. 200. Pyrrho, philolophus. 161. Pyrrhonii. 162. Pyrrhus, epiloopus CPol. 421. Monothelita.

Z. b. 88.

Pythagoras, 94. Samius, fcripfit hiftoriam belli inter Cyrum et Samios. 138. arithmeti-

eam, ibid. aurea carmina. 156.

Pythagoras, aufpex. Z. 196.

Saba, haereticus, Bogomilus. 294. Sabbatius, Tellares caedecatita. 265.

Sabbatius, iconoclastes. 488.

Sabellius, haerericus. 257. 291. 317.

Sadducaei respunt traditiones, quae praeter fcripturam S. obtruduntur. Z. 218.

Salomonis excantationes. 69. 70. vxor Naaba. 91. libri, e quibus medici profecerunt. 94. Z. 83. cremati a rege Ezechia. 94. 108. [**r**] fepulchrum. 89. eius ruina praelagium exitii Iudaeorum. Z. 591.

Samonse famofus libellus in Leonem, imp. 605. Z. b. 181. feq.

Sappho, prima mufarum. 87.

Sardianus, episcopus Hierosol. Z. 631.

Saturniaus, Antiochenus, haereticus. 249. Z. 592.

Scyllis, statuarius. 322.

Seneca. Z. 565. 568.

Septem miracula mundi, versibus descripta. 170.

Septuaginta interpretes. Z. 201.

Serapion, mathematicus f. aftrologus. 255.

Serapio, episcopus Antioch. 601.

Alius Serapio, laplus, de quo, Z. 627. ex Dionylii, Alex. epífiola.

Sergius, epifcopus CPol. 420.

- Sergius, Photii frater. 545. alius ab eo genus ducens, post Sisinnium, patriarcha CPol. 702. 717.
- Sergius, Leonis, philosophi, discipulus, geometrico gymnalio praesectus. 550.
- Sethus planetis imponit nomina 8. vbi et alia de illo apocrypha.
- Severiani dirae in Adrianum. Z. 591.
- Sextus, Bocotius, philolophus. 161. Z. 595.

Seuerus, Antiochena fede pullus. Z. b. 58. haoreticus Eutychianus. 252. 262- 374. 387. Z.

b. 67.

Sibylla, Sabae regina. 95. Cumaca 107. Samonaca. 112. Samaca. 142.

Siculi (Ioannis) historia. R.

Siluester, episcopus Rom. 268.271. eius cum

Iudaeis disputatio de veritate relig. 273. seq. Simeon, Cleophae F. episcopus Hierofol. 187.

215. martyr. 249.

Simeon, Iudaeus, cum Siluestro disceptans de veritate relig. 279.

Simeon, haereticus Bogomilus. 294.

Simeon, stylites. 340. seq. 341.

Simocatti hiltoria. 397.

Ppp 3

Simon

Digitized by GOOGLC

Vol. V. p. 174-176

Digitized by Google

	and the second
· Simon, Effaeus, Arobelai fomnium interpre-	Z. b. 69. contra Monothelitas. 431. Ni-
tatur. Z. 264.	caena fecunda, 470. 471. Z. b. 117.
Simon, magus. 179. 211. dicta S. scripturae	Synodus contra Theopafchitas OPolitana,
ab eo male explicata. 208. praestigiae. 210.	371. Tomus Synodicus pro imaginibus.
certamen cum Petro, apostolo. 206. seq.	Z. b. 110.
Simonides, litterarum n et w inventor, vt	Leges XII. tabularum, Z. 347.
Cadmus litterarum Q. g. x. 125.	Tatalius, patriarcha CPol. 479. 477. Z. b.
Sifinnius, epifc. CPolitanus, Chryloftomi fuc-	116. 134.
ceffor. 337. 338. Z. b. 41.	Tatianus. 250.
Silinnius, epicopus CPol lucceffor Nicolai	Telesphorus, epilcopus Rom. Z. 592. 594.
Chrylobergii, 702. mediçae rei peritus.	Terebinthi Buddae, qui Manetis magifter
ibid.	fuit libri austuar "unantita filmanda an
	fuit, libri quatuor, uusnelwy, Luaryediev,
Socrates, philof. 139. 145. 146. 204. 205.	Θησαυζών, κεφαλαίων. 259
Solon, legislator. 82. 142.	Tertullianus citatur. Z. 553.
Sophocles. 46. 139.	Thaddaeus, apostolus, Abgarum baptizant.
Sophronius, patriarcha Hierosol, 420. Mo-	176.
nothelitarum adversarius. 426. concilium	Thales, Athenienfium legislator. 82.
aduersus [1] Monothelitas celebrans. Z.	Thales, Milesius. 157.
b. 85	Tharras Iudaeus cum Silvestro disputans de
Solander, Hippoeratis Irater. 121.	veritate relig. 279.
Spyridion, episcopus Trimithuntinus, sophi-	Theano Antenoris vxor., facerdos, 131.
- flam confutans in concilio Nicaeno. 287.	Theolae templum. 354.
Stephani, martyris, reliquiae. 337. templum.	Themelus, presbyter. 637.
398	Theodectes, tragicus, infra, in Theopon-
Stephanus, Theopolis I. Antiochiae epile. 460.	pus
Stephani, Alexandrini, vaticinia. 409.	Theodoritus, Cyri epile. 339. de haeresibus.
Stephanus, patriarcha CPol. 624.	263. contra Ephefinum concilium. 382.
Stephanus Syncellus. 686.	duodecim capita. Z. b. 42.
Stoici. 161.	Theodorus, Daphnopates, historicus. 2. alius
(Studius, monasterii Accemetorum conditor.	Sebastenus, historicus, ibid. alius Sidenlis,
349. 360. Z. b. 122.	historicus. ibid.
Symmachus. 251.	Theodorus, papa Romae. 421.
Symmachus, papa. Z. b. 35.	Theodorus, martyr. 272. Z. b. 213. eius tem-
Synchyticorum f. Eutychianorum sccta. Z.	plum. 682.
b. ç4.	Theodorus, confessor. Z. b. 147.
Synepon et Artemon, haeretici. 259.	[1] Theodorus, Graptus. infra, Theopha-
Synodi oecumenicae. 283. 439. Nicaena. 283.	nes.
1 285. 287. Z. b. 9. (Symbolum Nicaenum.	Theodorus Keoagas, vir eruditus, qui Bul-
Z. b. 10.) Synodus OPolitana. 316. Z. b.	garos in religione christiana inflituit. Z. b.
36. Ephefina. 339. Z. b. 42. (Ephelina Ay-	155.
seinn. Z. b. 44.) Chalcedonenlis. 345. 357.	Theodorus, monachus, Zimilcae imperium
359. 363. 381. 382. Z. b. 46. quinta. 376.	
1	These
•	
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	- · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

IN CEDRENO ET ZONARA.

Vol W. p. 176 217.7

Digitized by

Theodorus Moplvessiae epile. 261. 276. 381.	Ioannis Thracefii historia. 2. Z. b. 271.
Theodorus, Raithenfis, presbyter, citatur. 260:	Thrafyllus, affologus. 196. Z. 540.
Theodotus, Studita. Z. b. 126,	Thurns, Affyriorum rex, Graecis Mars. 15. 16.
Theodofius, episcopus Atex. 374.	Tiberius, imp. mortem comminatus accula-
Theodofii iunioris leges. 319. 325. Z. b. 22.	toribus Christianorum, 188. affectus eius
etc.	in Chrislum. Z. 552. astrologiae peritus. Z.
Theodotus, Meliffenus, iconoclastes. 488, 527.	
	540. 557.
Timaeus, episo. Antiochenus. Z. 639.
Z. b. 130. feq.	Timocles, poeta christianus tropariorum, [7]
Theodorus, monachus. 442. feq.	fine Karmannin faronim fub Leone
Theodotus, rhefor, sualor czedis Pompeii. Z.	fiue, hymnorum facrorum, sub Leone,
487. (	imp. 349.
Theoduli, Pamphili, Porphyrii et Pauli re-	Timotheus Aelurus, epifcopus Alex. 347. 352.
liquiae. 298.	alius episcopus Alex. Timotheus Salopha-
Theognis, haereticus Arianus. 3161	ciolus, 347. 352
Theonas, epile. Alexandrinus, Z. 639.	Timotheus o xeovoyea for. 58.
Theopalchitae: 349. 371.	Timothei, Gazaci, tragoedia de chrylargyro
Theophaner, confessor. Z. b. 131. 146. Hi-	tributo. 357.
ftoricusi t.	Timothens, & ArreoBoxns not Knhwy, epilco-
Theophanes et Theodorus, Grapti, hoc eft	pus CPol. in locum Macedonii. 360.
figmations computeti propter imaginum	Timorheus, apostolus er martyr. 245, eius
cultum: 520s. eorum versus ad Methodium,	reliquise. 296:
Methodiique responsio. Z b. 150.	Tirefias, philosophus. 23;
Theophrashus, philosophus. 393.	Feirayior, hymnus. Z. b. 20.
Theophilus, Antiochenus epife. Z. 589:	Frypho, patriarcha CPol. 627: 628. 2. b.
Theophili, imp. lex. de crinibus tollèndis. 522.	
verfus confession vultibus inferipti, Z. b.	191.
Tyrannus, epife. Antiothenus. Z. 639.
146. hymni faeri. Z. b. 47.	Valentis, afrologi, diunatio de CPoli. Z. b. 7.
Theophylactus, Edeffenus, presbyter. 46r.	Valentinus, haereticus. 250. Z. 594.
Theophylactus, Lacapeni F. patriarcha CPol.	Victor, epilcopus Rom. 2. 601.
629. 638. 2. b. 190. 194.	Virgilius, poeta. 173.
Theopompus, hilloricus, et Theodecles, tra-	Vrbanus, epilcopus Rom. 2. 618,
gicus, mente et oculis-capti, ob facras litte-	Xenaias, Hierapolitanus episc. 333: 354. Ma-
ras, temere tractatas. 165. Z. b. 201.	nichaeus. ibid.:
Theotecnus yons, Galerio persequutionen fua-	Io. Xiphilinus, patriarcha CPol. Z. b. 275,
dens Christianorum. 268.	Xystus, Romanus episc. Z. 592. 629.
Theudas, pleudopropheta. Z. 286. impostor	Zabdas, epilc. Hierofol. Z. 639.
- Jub Claudio, imp. Z. 568.	Zachariae, prophetae, reliquíae. 337.
Thomae, apostoli, aedes. Z. b. 176.	Zacharias, patriercha CPol. 420.
Thomas, diaconus et inde patriarcha CPol.	Zambres, magus, Iudaens. Z. b. 5. cum Sylue-
406.	stro, papa, disputans de veritate relig. 273.
Thomas, anti-Caelar, Maomedicam amplexus	· '280. 281. 282:
impietatem. 499. feq.	Zebinus, Antiochenus epile, Z. 623.
im haman i AAt. va f.	Zenonis,
	CENVILIS5
. ,	
· · · ·	

Lib. V. c. I. 488

Vol. V. p. 177-179

Zenonis, imp. Henoticum. 353. Zethus et Amphion, musici. 24, Zilix, auctor haereleos Tay Zirinav. 539. Zoroalter. 16.

Zolimus, rhetor Gazaeus, a Zenone, imp. interfectus. 354.

XLIV. INDEX foriptorum et virorum illustrium, in GEORGII STNCELLI et THEOPHANIS chronographiis memoratorum.

Numeri soli paginas Syncelli, Th. praesixum Theophanis denotant.

Abaris. 238.

templo, persequutionis caussa in Christianos Th. 71.

Abdamis, Brachmanus, (allis Dandamis,) 261. Abdenomus sapiens; Salomonis soluens dubia.

183. Abgari ad Christum epittola, 329. [P] alter Abgarus, iunior, Edessenus, incos avne. 359. Abibus cum patre suo, Gamaliele, apostoli

Pauli praeceptore, funus curans S. Stephani protomartyris. Th. 74.

Abrahami eruditio. 98. leq.

Abydenus, 14, 34. 36. 38. 39. 40. 44. of χαλδαϊκά συγγεαψάμενοι Αλέξανδεος ney ABUDAvos. 226.

Acacius, Berrhoënfis, epifeopus, Th. 63.

Acacius, Eulebii in episcopatu Caelar. succeflor. Th. 28. 45. 46.

Acacius, episc. CPolitanus. Th. 104. 105. 110. etc.

Acacii, martyris, templum in Caria, Th. 68. Acephali, in quinta synodo damnati. Th. 193.

Achillas, Alexandriae episcopus. Th. 10. Action, Milefius. 212.

Actus Apostolorum, 93. 94. 95, 330. 337. Acufilaus. 43. 64.

Adamanta, Argis facerdos, 179.

Adami vita apocrypha, 5. 6. forte et ex hac vel ex parua Genesi, quae de poenitentia et apocalypsi Adami. 10.

Adelphius, Massalianorum antelignanus, Th. 54.

Adrianus, episcopus Rom. Th. 388. d. Abdaas, Ctefiphontis epilc. succenso ignis Aedesius et Frumentius Meropii, Tyrii phi-

los discipuli, apostoli Indorum, Th. 19. Aemilius, Alexandrize epile. 344-Aefchylus. 247.

Actopus, o un Jorrenos. 239.

Aethalas, presbyter, martyr, a Sapore, Perferum rege, iusus occidi. Th. 20.

Aëtius, dux, martyr. Th. 455.

Aëtius, Eunomii magister. 49. 59.

Africanus, 3. 10. 17, 19. 20. 21, 36. 53. '54. 55. 56. 57. 59. 61. 62. 69. 64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 75. 77. 79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 99. 100. 105. 106, 107. 110. 111. 114. 115. 116. 121, 125. 148. 149. 154. 159. 174. 175. 176. 181. 197. 202. 204. 212. 219. 223. 232. 236. 849. 276. 289. 296. 306. 307. 309. 222. 325. 326. fub Pertinace floruit, 355. Ews Twy Xebvor Artavies isognoas 107. a Manethone deceptus. 96. Africanum lequitur Eulebius. 174.

sais isoglas in neura BiBha ouryean a menos. 358 . ev Teito Nóyo. 65. 90. 125. 148. ev Téλes τ8 έ λόγ8, 174. res, a Flau. lolepho traditas refert, in intifue five compendio. 249.

την Εννεάβιβλου των Κεσών επιγεγραμμένην πεαγματείαν Ιατεικών και Φυσικών אפן אבטראוגטי אפן אטעורידוגטי הברולאצ. σαν δυνάμεις, Αλεξανδεω τω Μαμμαίας neos Owres ... 359 ...

[7] Agapetus, romae epifc. Th. 183. 184. Agatho, Romae épilc. Th. 183. 184. : Agatho, abbas, Th. 276.

-Digitized by Goog

Aga-

Vol. V. p. 1792180 IN GEORG. SYNCELLO ET THEOPHANE. , Vol. V. c. I. 489

Agathobulus, philosophus. 349. Agathodaemon. infra, in Hermes. Agathymnus, hiftoricus. 192. HayeaOos ourngera. 174. Agrippinus, Alexandriae epife. 352. 354. Alcman, lyricus. 213. Alcmacon. 213. Alexander, Alexandriae epife. Th. 10. Alexander, Romae epife. 347. Alexander, episcopus Hierosol. 362. 363. Alexander, epikopus CPol. Th. 13, 16. 18. 26. Alexander, Diospolitanus episc. Th. 150. Alexander, martyr, Anchialensis, Th. 227. 235. Alexander, Polyhistor, 14. 28. 30. 31. 33. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210. 359. à Tais χαλδαϊκάς άχχαιολογίας περιειληΦώς. 207. 226. Alypius, gentilis, Christianorum inimicus, Iuliani, imp. iuffu practectus restaurando templo Hierofol. 43. Alypius iunior fub imp. Anastasio, avne mav-Tax of every emainer of no pictor ins is an 5ms. Th. 124. 126. 127. Ambrofius, Origenis amicus. 358. Ambrofius, Mediolanenfis, Th. 51. 62. Amenocles, triremium inuentor. 212. Ammon, martyr. 369. Ammonaria, virgo et martyr. 368. Amos, Hierolol. episcopus. Th. 228. Amphilochius, Iconii epife. Th. 52. 59. Massalianorum aduersarius, Th. 54. Amphion et Zethus, 156. 158. Anacharfis, philof. 239. Anacletus, episcopus Rom. 344. S. Anastafiae, martyris, templum. Th. 52. 57, reliquiae. Th. 95. Anastalius, presbyter Antiochenus, Nestorii promachus. Th. 76. Anastasii dud, Monothelitarum aduersarii, discipuli S. Maximi, Th. 288. 292. Vol. VII.

Anastalius, Antiochiae epilc. Th. 198. alius / iunior, Th. 236. 242.

Anastalius, qui postea imperator factus, itidem creatus episcopus Antioch. Th. 116. eius fidei libellus. Th. 117.

Anastalius, Romae episc. Th. 121. Henotico subscribere coactus ab Anastafio, imp. Th. 123.

Anastasius, episcopus CPol. Th. 342. discipulus S. Germani et Syncellus. ibid.

Anatolius, Laodicenus epile., Orteroquis μαθήμασι διαπρέπων, tempore imp. Probi. 385. leq.

[P] Anatolius, V. C. Alexandriae combustus fub Arcadio. Th. 64.

Anatolius, epifc. CPol. Th. 87. 94.

Anaxagoras, phylicus. 238. 254. of Araza. Yégeros. 230.

Anaximander. 239.

Anaximenes. 239. 275.

Andreas, epifc. Orientis, in fynodo Ephefina depositus. Th. 87.

Andreas, Cretenfis epifc. Th. 320.

Andreas, Italus, xwyodeopos five circulator, fuluum'et coecum circumducens canem, quem habere myeuna Ilú9avos dicebant, quique ipfius nutu mira edidit spectacula. Th. 189. feq.

Andreas, Theodofiopolis epifcopus. Th. 115. Andreas Troili, (rhetoris) fil. Th. 292.

Andreas, Calybita, martyr. Th. 363.

Anianus, 16. 17. 18. 32. 33. Monachus, Panodori aequalis. 34. 35. 36. Eius Cyclus; paschalis annorum DXXXII. cum scholiis. 315. Videtur hic effe, qui Abulpharaio, Abinanus, Alexandrinus.

Anicetus, episcopus Rom. 351.

Anteros, episcopus Rom. 361.

Anthimus, tropariorum, five hymporum, poëta. Th. 98. Anthimus, Nicomediae epilc. martyr. Th. 9.

Q99

Anthi-

Digitized by GOOGIC

Vol. V, p. 180 🕈 181.

Anthimus, haereticus Theopafchita, e Tra-Apollonius, Tyanenfis, 343. 345. 346. Pythagora iplo subsilior, 334. de Christi pezuntino episcopus CPol. ab Agapeto depolitus. Th. 183. 184. regno disserit cum Vespasiano. 341. Anthimus inclusus, monasteriorum praefe-Amosohing magadores de die creationis etus. Th. 195. mundi et refurrectionis Domini, quod illa Anthusa, S. Chrysostomi mater. Th. 64. fit XXV. Martii, quo conceptus est Chri-"Er τηνι αντηγεάφω, 216. de arca et altari flus, 312. Apostolorum templum CPoli. per leremiam occultatis. Th. 18. 199. Antiochus, Theodosii iun. psedagogus, qui Apficimas, episcopus, in Perside martyr. Th. multum contulit ad Christianismum in Per-20. fis propagandum. Th. 69. feq. Aratus, Phaenomenon scriptor. 275. Antiochus, Chartophylax, qui anathema Aenedinar ordo, ab imp., Arcadio, CPoli infcripfit fextae fynodo. Th. 320. flitutus, Th. 64. Interpres, Goarus, acci-Antiochus, Seleuciensis. 330. pit de ordine et numero militum. Antiochus, Syraculanus, historicus. 193. Arcefilaus, philosophus. 276. Antisthenes, rhetor. 253. Archilochus. 181. 213. Antonius, Sylaei episcopus, Iconoclastarum Archimedes. 285. haerefis inflaurator. Th. 436. 437. 438. Ariani, 'EEwx10viray. Th. 150. Aphraates, qui ob Arianilmum coarguit Va-Arion, musicus. 213. lentem, imp. Th. 53. Aristarchus (Grammaticus) 180. Apio, Polidonii filius, 63. meeiegyoraros Arilteas, (qui de LXX. interpretibus scripfit). Геаннатикой in To Kata 'Isdaiou Bi-272. 273, Aristidis, Atheniensis, christiani, apologia. βλω, και έν δ ίσοριων. 64. 149. Apio, epilcopus Hierolol. 353. 348. Apio, patricius, ex Nicaeno episcopo prae-Aristides, rhetor Smyrnensis, 353. eius const fectus praetorio creatus a lustino, imp. tra Platonem. 258. a Platonicis confutatus. Th. 142. 259. Apocrypha, in Scripturis canonicis citata. 27. Aristodemus de Olympiadibus. 196. Apollinaris, Hierapoleos epifc. 352. Aristophanes, Comicus. 253. 257. [] Apollinaris, Alexandriae epife. Th. 192. Aristoteles, philos. 192. vbi Qidoisoga vocat. Platonis ab anno aetatis decimo septimo 193. Apollinaris Syrus, innocentiae Athanafii auditor, 258. praeceptor Alexandri. 260. praebens testimonium. Th. 24. eius Xó-263. yos une angear contra Iulianum, imp. Aristoteles, Battus, Cyrenes ex oraculi iuliu Th. 40. feq. haerefis. Th. 53. conditor Thebanis. 212. Apollodorus, Atheniensis. 28. 34. 36. 38. Aristoxenus, musicus, 213. 39. 40. 97. 147. 180. 275. à Xeovinos. Arrachion Olympionica. 239. Arrianus, Nicomediensis, 351. idem, ni fal-91. ev Ta n. 185. Apollonia, virgo et martyr. 367. lor, citatur. 284. Apollonius, floicus, M. Antonini praeceptor. Arlacius, Nectarii frater, episcopus CPol. Th. 68. 351. Arlenius.

Digitized by

| Balianus abbas. Th. 98.
Artenaius, Aegypti praefectus, imartyr. Th.
46.
Artemon, haereticus. 382.
Afcholius, Theffalonicenfis epife. baptizat
Theodofium feniorem. Th. 58.
Afdepriades, Antiochiae epife. 357. 358.
Afdepriades, Antiochiae epife. 357. 358.
Afbalia Pericks. 232. 257.
[T] After; martyr. 368.
Athanafius, Alexandriae epife. Th. 22. 64.
infa in bilia.
Athanafius, Alexandriae epife. Th. 23. feq.
teftaur, probatum ab Eufebio, $\tau \delta \phi \mu \sigma \delta$
ords. Th. 22.
Athanafius, Celier, Alexandriae epife. Th.
15. Alius S. refurrectionis diaconus a
Theodofo, Diofocrita, f. Eutychiano, oc-
cifus. Th. 27.
Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPoil. baptizata. Th. 72.
Athenadorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPoil. baptizata. Th. 72.
Atticus, Plaonicus philofophus. 333.
Autentius, Mediolanenfisepifcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Of $\tau d Backulawaxak yekiwarres. 205. Ba- byloniae fabulae, 28, feq. ex Berofo, Ale xandro, polyhiflote etc. \chi a \lambda daixa' arg Aiyumr naka jesofur 23. Aryumr naka jesofur 23. Aryumr naka jesofur 23. Aryumr naka jesofur 23. Babylas, Antiochiae epife. Th. 42. Of \tau d Backulawaxak yekiwarres. 205. Ba- byloniae fabulae, 28, feq. ex Berofo, Ale xandro, polyhiflote etc. \chi a \lambda daixa' ng/ Aryumr naka jesofur 23. Contra and backa' argendiae argendiae, 28, feq. ex Berofo, Ale xandro, polyhiflote etc. \chi a \lambda daixa' ng/ Aryumr naka jesofur 23. Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 366. eius reliquiae. Th. 42. Of \tau d Backulawaxa yekiwarres. 205. Ba- byloniae fabulae, 28, feq. ex Berofo, Ale xandro, polyhiflote etc. \chi a \lambda daixa' ng/ Aryumr naka jesofur 23. Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 366. eius reliquiae. Th. 42. Of \tau d Backulawarax yekiwarres. 205. Ba- byloniae fabulae, 28, feq. ex Berofo, Ale xandro, polyhiflote etc. \chi a \lambda daixa' ng/ Aryumr raka jesofur 23. Babylas antiochifote etc. \chi a \lambda daixa' ng/ Aryumr raka jesofur 23. Babylas $	Vol. V. P. 181-183 IN GEORG. SYNCELI	O ET THEOPHANE Lib. V. c. I. 491
Artensius, Aegypti practichts, imiartyr. Th.
46.
Artensius, Aegypti practichts, imiartyr. Th.
46.
Artensius, Theffalonicenfis' epife. baptizat
Theodofium fenioren. Th. 58.
Afgeiaprades, Antiochiae epife. 357.' 358.
Afgeiaprades, Antiochiae epife. 357.' 358.
Afgeiaprades, Antiochiae epife. 75.' 358.
Athanafius, Celites, Alexandriae epife. Th.
15. Alius S. refurrectionis diaconus a
Theodofio, Dioforita, f. Eutychiano, occ
cifus. Th. 32. Alius, Iacobitarum patriarcha,
Syrus, Th. 374. Alius presbyter; Cyrilli
Alex confobrinus, Diofori violentia de-
pofitus. Th. 84.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Athenolorus, Flatonicus philofophus. 353.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 362. 362. 362. 365. 368.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 362. 362. 363. 369. 51. ér ti Zegyma the Eaglowan and mantum ex-
tollit, ibid. et 17. 31. Citatur praeterea. 36.
37. 38. 39. 51. ér ti Zegyma the Bachwa-
maxing Babylas, Antiochiae epife. 362. 362. 362. 363. 363.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 362. 362. 363. 364.
byloniae fabulae. 28. feq. ex Berolo. 14.
Alywarrawad izogiaw. 23.
Backlyides i paromoios, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres foleat reddere muficum). 247.
Bardisa, and pointer et c. 2addawai arg
Alywarrawad izogiaw. 24. feq. ex Berolo. 16.
Bas, balilo emendata, in in in is in ide acca, as. Balilio emendata, in in ide
sryum vigit precodiaw, it rie is ide
Balila facra, as. Balilio emendata, in in ide
ide pointer interpres foleat reddere muficum). 247.
Bachardy awargediaw it rie file with wardow and angelawardow | Arfenius. Th. 25. Monachus Aegyptius. Th. | |
| Afcholius, Theffalonicenfiš epife. baptizat
Theodofium feniorem. Th. 58
Afelepiades, Antiochiae epife. 357: 358
Affala Pericks. 232. 257.
[T] After; martyr. 368
Athanafius, Alexandriae epife. Th. 22. Gafilius, Autiochiae epife. Th. 92.
Bafilius, Caefareenfis. Th. 50. 51. 52. 54.
infra in biblia.
Bafilias, Caefareenfis. Th. 50. 51. 52. 54.
Bafilius, Caefareenfis. Th. 50. 51. 52. 54.
Battes, Chriftianorum in Perifide epife. Th. 145.
Beniamin, epifoopus Hierofol. 348.
Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifoopo
CP61. baptizata, Th. 73.
Athendoforus, Tarfenfis, philof. 318.
Atticus, epifoopus I49.
Atticus, epifoopus I49.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 385.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi raf Babylas, Antiochiae epife. 92. 826. 428. 429. 429.
Babylas, Antiochiae, 28. feq. ex Berofo, Alexandriae, 38. 99. 51. ¹ v rij reexployieny ward re
standro, polyhillot etc. xaddaiwa, rig
Aiyurriawa isoplay. 42.
Bacchylides i persorois, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres foleat reddere muficum). 247.
257. | Artemius, Aegypti praesectus, martyr. Th. 46. | Basileus, Amascae episcopus, martyr. Th. 13. |
| Theodofium feniorem. Th. 58.
Afdefain Pericks. 253. 257.
[7] After: martyr. 368.
Athanafius, Alexandriae epife. Th. 23. feq.
teflatur, probatum ab Eufebio, $\tau i \circ intices$.
$\sigma ior. Th. 22.$
Athanafius, Celites, Alexandriae epife. Th. 23. feq.
$\sigma ior. Th. 22.$
Athanafius, Celites, Alexandriae epife. Th. 23. feq.
$\sigma ior. Th. 22.$
Athanafius, Celites, Alexandriae epife. Th. 33. fue biolia.
Syrus, Th. 24.
Alius presbyter; Cyrilia
Alex. confobrinus, Diofcori violentia de-
pofitus. Th. 84.
Athenadorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athanafis, regis Aegypti, Bibiai awaropu-
xai', 55.
Atlas, aftrologus. 149.
Atticus, Piatonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfis epife. 56.
Atticus, Piatonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfis epife. 362. 363. 363. 386.
eus reliquiae. Th. 42.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 363.
$\sigma i \sigma a Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 386. eus reliquiae. Th. 42. Biotyoniae fabulae, 28 feq. ex Berofo, Al- xandro, polyhiflore etc. \chiakdaikai \chiajAiyurtriakai i isoefau. 23. Bacchylides é μελοποιος, (i. e. poëta lyricus, licet interpres foleat reddere muficum). 247. 55.Bacchylides é μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,ifer interpres foleat reddere muficum). 247. 55.Bacchylides é μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,ifer interpres foleat reddere muficum). 247. 55.Bacchylides é μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,ifer interpres foleat reddere muficum). 247. 55.Bacchylides é μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,ifer interpres foleat reddere muficum). 247. 55.Bacchylides é μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,ifer interpres foleat reddere muficum). 247. 55.Bacchylides 28. fer ex Berofo, Al-xandro, polyhiflore etc. \chiakdaikai \chiaj \chi i fier fier fier fier fier fier fier fi$ | Artemon, haereticus. 381. | |
| Alpafia Perickis. 253. 257.
[T] After; martyr. 368:
Athanafius, Alexandriae epife. Th. 23. feqo.
teflatur, probatum ab Eufebio, $\tau \delta \phi \mu \delta \delta$
and thanafius, Alexandriae epife. Th. 23. feqo.
teflatur, probatum ab Eufebio, $\tau \delta \phi \mu \delta \delta$
and the second form the fulce of the second form the second form the second form. The second form the seco | Theodofium feniorem. Th. 58. | 212. 213. |
| Alpafia Perickis. 253. 257.
[T] After; martyr. 368:
Athanafius, Alexandriae epife. Th. 23. feq.
teflatur, probatum ab Eufebio, $\tau \delta \phi \mu \sigma \delta$
$\sigma \sigma \delta$. Thi 22.
Athanafius, Vertices, Alexandriae epife. Th.
15. Alius S. refurrectionis diaconus a
Theodofo, Diofocrita, I Eutychiano, oc-
cifus. Th. 23. Alius, Iacobitarum patriarcha,
Syrus, Th. 27. Alius presbyter; Cyrilli
Alex. confobrinus, Diofocri violentia de-
politus. Th. 84.
Athenais, fue Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPol. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani I. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Athats, aftrologue. 149.
Atticus, epifcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, epifcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Atusentius, Mediolanenfis epifcopus, Arianus:
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 386.
eius reliquiae: Th. 42.
Of $\tau al Babilawiawai yea y/awrawai isolowiawai kyed y/awrawai isolowiawai kyed y/awrawai isolophus. 235. Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 386. eius reliquiae: Th. 42. Of \tau al Babilawiawai yea y/awrawai isolophus. 235. Babylas, Antiochiae epife. 362. 263. 386. eius reliquiae: Th. 42. Of \tau al Babilawiawai yea y/awrawai isolophus. 235. Babylas, Antiochiae epife. 362. 263. 386. eius reliquiae: Th. 42. Di tra Babilawiawai isolophi. 235. Bacchylides 6 μahornoios, (i. e. poëta lyricus, licet interpres loleat reddere mulicum). 247. 257.$ | Afelepiades, Antiochiae epife. 357. 358. | Basilius, Autiochiae episc. Th. 92. |
| [T] After, martyr. 368.infra in biblia.Athanafus, Alexandriae epife, Th. 22, feq.
teftatur, probatum ab Eufebio, $\tau \delta$ όμοάBaffiani monaflerium. Th. 122.Athanafus, Celites, Alexandriae epife, Th.
2000. Th. 22.Baffiani monaflerium. Th. 122.Athanafus, Celites, Alexandriae epife. Th.
115. Alius S. refurrectionis diacomus a
Theodofio, Diofcorita, I. Eutychiano, occ
cifus. Th. 92. Alius, Iacobitarum patriarcha,
Syrus, Th. 274. Alius presbyter; Cyrilli
Alex. confobrinus, Diofcori violentia de-
pofitus. Th. 84.Beniamin, epifcopus Hierofol. 348.
Beniamin, ludaeus, ab Heraclio, imp., ad
Chriftum adductus. Th. 273.
Beniamin, ludaeus, ab Heraclio, imp., ad
Chriftum adductus. Th. 273.
Beniamin, spifcopus CPol. baptizata, Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Atticus, epifcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfisepifcopus, Arianus.
Th. 51.Infra in biblia.
Babylas, Antiochiae epife. Th. 23. feripit eodem fere tempore,
quo Manetho. 16. Chaldaeorum gentem
eiusque antiquitatem nimium quantum ex-
tollit, ibid. et 17. 31. Citatur praeterea. 36.
37. 38. 39. 51. êv τỹ πρώτη τῶν Βωβυλω-
μακῶν, 28. êv τỹ δευτώς μαντάς 23.
Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi τα Βαβυλωνακαά γεώ μαντες. 205. Ba-
byloniae fabulae, 28, feq. ex Berolo, Alex
xandro, polyhiflore etc. χαλδαϊκά κα
γεώ μανταίας μαρίωμενο κατά τε
sryμην κή προσφίαν, êx τῆς êv κατα
ecia τῆς καπαδαιως έλθώττι eis êμê
Biβλιωθήκης, ei δ. χαή èmeryéyearto, μος
διαρίωμενο κατά τε
sryμην κή προσφία, έν της êt κατα
ecia τῆς καπαδαιως έλθώττι eis êμê
Biβλιωθήκης, ei δ. χαή èmeryéyearto, μος
διαρίω τα της δ. δασίλαος τας δι
διαρίωμενο κατά τε
sryμην κή βάροσφίας της κατά διως
διαρίωμεν | Alpasia Perichis. 253. 257. | Balilius, Caelareenfis. Th. 50. 51. 52. 54. |
| teftatur, probatum ab Éulebio, $\tau \delta \delta \mu o \delta \lambda$
soor. Th. 22.
Athanafurs, Celites, Alexandrise epife. Th.
145.
Bazates, Chriflianorum in Perlide epife. Th.
145.
Bazates, Chriflianorum in Perlide epife. Th.
145.
Beniamin, epifeopus Hierofol. 348.
Beniamin, epifeopus Hierofol. 348.
Beniamin, epifeopus Hierofol. 348.
Beniamin, epifeopus Hierofol. 348.
Beniamin, tudaeus, ab Heraclio, imp., ad
Chriflum adductus. Th. 273.
Berofus, $\delta \tau \alpha x \chi \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha \delta \alpha e \chi \alpha \alpha \lambda \delta \alpha in \alpha $ | [T] After, martyr. 368. | infra in biblia. |
| 145. 145. Athanafurs, Celites, Alexandriae epife. Th. 145. Benediflus, Romae epifeopus, Th. 205. Beniamin, epifeopus Hierofol. 348. Beniamin, epifeopus Hierofol. 348. Beniamin, epifeopus Hierofol. 348. Beniamin, inducus, ab Heraclio, imp., ad Chriftum adductus. Th. 273. Byrus, Th. 374. Alius presbyter; Cyrilli Alex. confobrinus, Diofeori violentia depofitus. Th. 84. Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifeopo CPol. baptizata. Th. 72. Athendorus, Tarfenfis, philof. 318. Athingani f. Pauliciani, Manichaei, 313. 317. Atholftis, regis Aegypti, β/βλοί άνατομικά, 55. Atlas, aftrologus. 149. Atticus, Platonicus philofophus. 353. Auxentius, Mediolanenfis epifeopus, Arianus. Th. 51. Babylas, Antiochiae epife. 362. 363. 386. eius reliquiae. Th. 42. Oi τα Baβuλωνιακα γεάψαντες. 205. Babylonia fabulae, 28, feq. ex Berofo, Alexandro, polyhiflore etc. $\chi αλδαϊκά γ κρί$ Aiyuπτιακαή isogiay. 23. Bacchylides ό μελαποιος, (i. e. poëta lyricus, licet interpres foleat reddere muficum). 247. 257. 145. Bendiffus, Celites, Alexandriae epife. Th. 205. 145. Bendiffus, Celites, Alexandriae epife. 23. Bacchylides ό μελαποιος, (i. e. poëta lyricus, licet interpres foleat reddere muficum). 247. 257. | Athanasius, Alexandriae epise. Th. 23. seqq. | Baffiani monasterium. Th. 122. |
| Athanafins, Celites, Alexandriae epifc. Th.
115. Alius S. refurrectionis diaconus a
Theodofio, Diofcorita, f. Eutychiano, occ-
cifus. Th. 92. Alius, Iacobitarum patriarcha,
Syrus, Th. 274. Alius presbyter; Cyrilli
Alex. confobrinus, Diofcori violentia de-
pofitus. Th. 84.
Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPôl. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Athoflhis, regis Aegypti, $\beta/\beta/\lambdaoi$ avaroun-
xa', 55.
Atlas, aftrologus. 149.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfisepifcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epifc. 362 . 363 . 365 .
eius reliquiae. Th. 42.
Oi $\tau \alpha$ Ba/Bulwavianad yea/wavres. 205. Ba-
byloniae fabulae, 28, feq. ex Berolo, Ale-
xandro, polyhiflote etc. $\chi \alpha \lambda daimai , ke'$
$\lambdaiyuritanandi isopiloy. 23.$
Bacchylides é μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres foleat reddere muficum). 247. | testatur, probatum ab Eusebio, το όμου.
σιον. Th. 22. | |
| 135. Alius S. refurrectionis diaconus a Theodofio, Diofcorina, f. Eutychiano, occifus. Th. 92. Alius, Iacobitarum patriarcha, Syrus, Th. 274. Alius presbyter; Cyrilli Alex. confobrinus, Diofcori violentia depofitus. Th. 84. Sthemais, fiue Eudocia, ab Attico, epifcopo CPol. baptizata. Th. 72. Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318. Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318. Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318. Athenotorus, Tarfenfis, philof. 318. Athas, aftrologus. 149. Atticus, Pilcopus CPol. Th. 69. 70. 72. Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386. eius reliquiae. Th. 42. Of τα Baβuλωwara yeathavres. 205. Babyloniae fabulae, 28. feq. ex Berofo, Alexandro, polyhiflote etc. χ aλλäamad ng Alyurriamad isoglau. 23. Bacchylides & μελοποιοs, (i. e. poëta lyricus, licet interpres foleat reddere muficum). 247. 257. | Athanafins, Celites, Alexandriae epifc. Th. | Benedictus, Romae episcopus, Th. 205. |
| Theodofio, Diolcorita, f. Eutychiano, occilus, Th. 92. Alius, Iacobitarum patriarcha,
Syrus, Th. 274. Alius presbyter; Cyrilli
Alex. confobrinus, Diolcori violentia depofitus. Th. 84.
Athenais, fine Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPOI. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Atholfbis, regis Aegypti, $\beta/\beta Aoi$ avaroput
nai, 55.
Atticus, Pilatonicus philofophus. 353.
Atticus, Pilatonicus philofophus. 353.
Atticus, Hatonicus philofophus. 353.
Atticus, Pilatonicus philofophus. 353.
Atticus, Pilatonicus philofophus. 353.
Atticus, Pilatonicus philofophus. 353.
Atticus, Pilatonicus philofophus. 353.
Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Of ra' Ba/Bulawawaxa' yea' avares. 205. Babylas, Antiochiae epifc. 32. 325.
Bibylais fore etc. χ axdamiai and yea' avaryea $Qh' - 23$.
Bacchylides d μελοποιος, (i. e. poëta lyricus, 257. | 115. Alius S. refurrectionis diaconus a | Beniamin, episcopus Hierofol. 348. |
| Syrus, Th. 274. Alius presbyter; Cyrilli
Alex. confobrinus, Diolcori violentia depolitus. Th. 84.
Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPol. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Atholfhis, regis Aegypti, BiBAoi aratopur
xá, 55.
Atlas, altrologus. 149.
Atticus, epifcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfis epifcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi ta BaBulavawa jequipartes. 205. Ba-
byloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Alex
xandro, polyhiflote etc. $\chi \alpha \lambda damai a i isyumi kay 200 alar aloulae, 28. feq. ex Berolo, Alexxandro, polyhiflote etc. \chi \alpha \lambda damai a i isyumi kay meropulae i isoefay. 23.Bacchylides 6 μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,licet interpres foleat reddere muficum). 247.257.$ | Theodofio, Diolcorita, f. Eutychiano, oc- | Beniamin, Iudaeus, ab Heraclio, imp., ad |
| Alex. confobrinus, Diofcori violentia depofitus. Th. 84.
Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPoi. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Atholfthis, regis Aegypti, $\beta/\beta \lambda oi$ avaropu-
$\kappa a'_{\ell}$ 55.
Atticus, epifcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfis epifcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi $\tau a' Ba \beta u \lambda wiana' yea' uavres. 205. Ba- byloniae fabulae. 28, feq. ex Berolo, Ale- xandro, polyhiflore etc. \chi a \lambda dama' naj Aiyumtianai isogiau. 23. Bacchylides ó \mu e \lambda \sigma moios, (i. e. poëta lyricus,licet interpres foleat reddere muficum). 247.257.$ | cifus, Th. 92. Alius, Iacobitarum patriarcha, | |
| Alex. confobrinus, Diofcori violentia depofitus. Th. 84.
Athenais, fiue Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPoi. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Atholfthis, regis Aegypti, $\beta/\beta \lambda oi$ avaropu-
$\kappa a'_{\ell}$ 55.
Atticus, epifcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfis epifcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi $\tau a' Ba \beta u \lambda wiana' yea' uavres. 205. Ba- byloniae fabulae. 28, feq. ex Berolo, Ale- xandro, polyhiflore etc. \chi a \lambda dama' naj Aiyumtianai isogiau. 23. Bacchylides ó \mu e \lambda \sigma moios, (i. e. poëta lyricus,licet interpres foleat reddere muficum). 247.257.$ | Syrus, Th. 274. Alius presbyter,: Cyrilli | Beralus, ó ras xardaixas aexanoroylas |
| Athenais, fine Eudocia, ab Attico, epifcopo
CPòl. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Athoffhis, regis Aegypti, BiBoi avaropur
xaí. 55.
Atlas, aftrologus. 149.
Atticus, epifcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Hatonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfis epifcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi $\tau \alpha$ BaBolowward yealwares. 205. Babyloniae fabulae, 28. feq. ex Berofo, Alexandro, polyhiftore etc. $\chi \alpha \lambda daimai nat Aiyutrianaai isogiay. 23. Bacchylides ó µelomoios, (i. e. poëta lyricus, licet interpres foleat reddere muficum). 247. 257.$ | Alex. confobrinus, Dioscori violentia de- | πεςιαληφώς. 207. ακμάσας κατά της |
| CPòl. baptizata. Th. 72.
Athenodorus, Tarlenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Atholihis, regis Aegypti, βίβλοι άνατομι-
κά. 55.
Atlas, aftrologus. 149.
Atlas, aftrologus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Platonicus philofophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfisepifcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi τα Βαβυλωνιακα γράψαντες. 205. Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi τα Βαβυλωνιακα γράψαντες. 205. Babyloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Alexandro, polyhiftore etc. χαλδαϊκά κά
Aiyuπτιακαί isogiay. 23.
Bacchylides ό μελοποιος, (i. e. poëta lyricus, licet interpres foleat reddere muficum). 247.
257. | politus. Th. 84. | χρόχες Άλεξάνδεε τε Μακεδόνος, ώς |
| Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athenodorus, Tarfenfis, philof. 318.
Athingani f. Pauliciani, Manichaei. 313. 317.
Atholfhis, regis Aegypti, $\beta i\beta \lambda oi$ avatopur
naí. 55.
Atlas, aftrologus. 149.
Atticus, episcopus CPol. Th. 69. 70. 72.
Atticus, Platonicus philosophus. 353.
Auxentius, Mediolanenfis episcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Os ta Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Os ta Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Os ta Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Os ta Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Os ta Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Os ta Babylas, Sociation is sectored atta, is is is is philosophus. 239.
Bacchylides o $\mu e \lambda \sigma \pi 0 i o \sigma i o for marking is sectored is is sectored in the present is set interpres soleat reddere musicum). 247. 257. Attenum is the set interpres foleat reddere musicum). 247. Atteivo areyga on avatibation of the present is the pres$ | Athenais, sine Eudocia, ab Attico, episcopo | |
| Athingani ſ. Pauliciani, Manichaei. 313. 317. Atholfhis, regis Aegypti, βίβλοι ἀνατομικά, 55. Atlas, altrologus. 149. Atticus, Pilatonicus philofophus. 353. Auxentius, Mediolanenfis epifcopus, Arianus. Th. 51. Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386. eius reliquiae. Th. 42. Oś τά Βαβυλωνιακά γεάψαντες. 205. Babyloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Alexandro, polyhiflore etc. χαλδαϊκάν κά Aiyυπτιακαή isogiay. 23. Bacchylides ό μελοποιός, (i. e. poëta lyricus, licet interpres foleat reddere mulicum). 247. 257. Athingani ſ. Pauliciani, Manichaei. 313. 317. Atholfhis, regis Aegypti, βίβλοι ἀνατομικά μείος μένου κατά τε το μένα το μείος μένου κατά τε το μένα μείος μένου κατά τε το μένα το μείος μένου κατά τε το μένα το μείος μένα το μείος μένα το μένα το μείος μένα το μείος μένα το μείος μένα το μείος μένα το μένα το μείος μένα το μένα μένα το μένα μένα το /li> | | |
| Atholihis, regis Aegypti, $\beta'\beta\lambda oi avatoministic avatomin$ | | |
| καί.55.eiusque antiquitatera nimium quantum ex-
tollit, ibid. et 17. 31. Citatur praeterea. 36.Atticus, episcopus CPol. Th. 69. 70. 72.37. 38. 39. 51. iv Tỹ πe^{ix} Tỹ Babulas.
Atticus, Platonicus philosophus. 353.Auxentius, Mediolanenfis episcopus, Arianus.
Th. 51.362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.Oi τα Babulas, Antiochiae episc. 302. 363. 386.
byloniae fabulae. 28. seque ex Berolo, Ale-
xandro, polyhistore etc. χαλδαϊκαί καί
Aiγυπτιακαί isoesia. 23.Biblia facra, a S. Basilio emendata, iv ivi $dieairrigea@m lisoes called in terpres foleat reddere musicum). 247.257.$ | | etc. 14. 15. 28. scripfit eodem fere tempore, |
| Atlas, aftrologus. 149. Atticus, episcopus CPol. Th. 69. 70. 72. Atticus, Platonicus philosophus. 353. Auxentius, Mediolanensis episcopus, Arianus. Th. 51. Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386. eius reliquiae. Th. 42. Oi τα Babulae, 28. sequiparties. 205. Babyloniae fabulae, 28. sequiparties. 29. Biblia facta, 28. Sequiparties. 29. Sequiparties. | Atholihis, regis Acgypti, BiBhoi avarous- | |
| Atticus, episcopus CPol. Th. 69. 70. 72. Atticus, Platonicus philosophus. 353. Auxentius, Mediolanensis episcopus, Arianus.
Th. 51. Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42. Oi τα Babulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκών κατ
siscopiae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, bisopiae fabulae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, f | | eiusque antiquitatem nimium quantum ex- |
| Atticus, Platonicus philosophus. 353. Auxentius, Mediolanenfis episcopus, Arianus.
Th. 51. Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42. Oi τα Baβuλωνιακά γράψαντες. 205. Babyloniae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκά και και και και και και και και και και | | |
| Auxentius, Mediolanenfis episcopus, Arianus.
Th. 51.
Babylas, Antiochiae episc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42.
Oi τα Baβuλωνιακα γράψαντες. 205. Babyloniae fabulae, 28. seq. ex Berolo, Alexandro, polyhistore etc. χαλδαϊκά και και και τιγράφω λίαν ακειβωμένω κατά τε σιγμην χων προσωδίαν, έκ της έν δε διβλιοθήκης, έν ω χων έπεγέγραπτο, ώς διβλιοθήκης, έν ω χων έπεγέγραπτο, ώς διβλιοθήκης, έν ω χων δεος Βασίλειος τα έξ ων έκεινο απεγράφη αντιβαλών διωρθώσα- | | |
| Th. 51. Babylas, Antiochiae epifc. 362. 363. 386.
eius reliquiae. Th. 42. Oi τα Βαβυλωνιακα γράψαντες. 205. Babylas, Antiochiae epifc. Th. 63. Biss, philosophus. 239. Biblia facra, a S. Bassilio emendata, εν ενί δε αντιγράφω λίαν ακριβωμένω κατά τε σιγμήν χού προσωδίαν, επ της εν Καισα-
ρεία της Καππαδοκίας ελθόντι εἰς εμε Bacchylides ὁ μελοποιὸς, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres soleat reddere musicum). 247. 257. | | |
| eius reliquiae. Th. 42. Oi τὰ Βαβυλωνιακὰ γράψαντες. 205. Babyloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Alex xandro, polyhistore etc. χαλδαϊκά και και και και και και και και και και | Th. 51. | σιλέων αναγεαφή. 29. |
| byloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Ale
xandro, polyhistore etc. χαλδαϊκά και
Aiγυπτιακαι isogiay. 23.
Bacchylides δ μελοποιός, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres foleat reddere mulicum). 247.
257.
byloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Ale
άντιγεάΦω λίαν άκειβωμένω κάτά τε
5ιγμην χως πεοσωδίαν, ἐκ της ἐν Καισα-
ρεία της Καππαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμδ
Βιβλιοθήκης, ἐν ὡ χως ἐπεγέγεαπτο, ὡς
ἡ μέγας χως θείος Βασίλειος τὰ ἐξ ὡν
ἐκείνο ἀπεγεάΦη ἀντιβαλών διωςθώσα- | eius reliquiae. Th. 42. | |
| byloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Ale
xandro, polyhistore etc. χαλδαϊκά και
Aiγυπτιακαι isogiay. 23.
Bacchylides δ μελοποιός, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres foleat reddere mulicum). 247.
257.
byloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Ale
άντιγεάΦω λίαν άκειβωμένω κάτά τε
5ιγμην χως πεοσωδίαν, ἐκ της ἐν Καισα-
ρεία της Καππαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμδ
Βιβλιοθήκης, ἐν ὡ χως ἐπεγέγεαπτο, ὡς
ἡ μέγας χως θείος Βασίλειος τὰ ἐξ ὡν
ἐκείνο ἀπεγεάΦη ἀντιβαλών διωςθώσα- | Οί τα Βαβυλωνιακά γεαψαντες. 205. Ba- | Biblia facra, a S. Basilio emendata, ev evi de |
| xandro, polyhistore etc. χαλδαϊκώ και
Aiyuπτιακώ isogiay. 23.
Bacchylides δ μελοποιός, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres foleat reddere mulicum). 247.
257.
Sandro, polyhistore etc. χαλδαϊκώ και
σιγμήν κού πεοσωδίαν, ἐκ τῆς ἐν Καισα-
peiα τῆς Καππαδοκίας ἐλθόντι ἐς ἐμδ
Βιβλιοθήκης, ἐν ὦ κων ἐπεγέγεαπτο, ὡς
ἐκῶνο ἀπεγεάΦη ἀντιβαλών διωεθώσα- | byloniae fabulae, 28. feq. ex Berolo, Ale- | άντιγεάφω λίαν ακειβωμένω κατά τε |
| Αλγυπτιακα) ίσορίαι 23.
Bacchylides ο μελοποιος, (i. e. poëta lyricus,
licet interpres foleat reddere muficum). 247.
257.
βιβλιοθήκης, ἐν ῶ κωι ἐπεγέγραπτο, ὡς
μέγῶς κωι Θέος Βασίλειος τὰ ἐζ ῶν
ἐκείνο ἀπεγράΦη ἀντιβαλῶν διωρθώσα- | | 5ιγμήν χού προσωδίαν, έκ της έν Καισα- |
| Bacchylides ὁ μελοποιὸς, (i. c. poëta lyricus,
licet interpres soleat reddere musicum). 247.
257.
Biβλιοθήκης, ἐν ὡ κομ ἐπεγέγεωπτο, ὡς
ἐκείνο ἀπεγεάΦη ἀντιβαλών διωεθώσα- | Αιγυπτιακαι ίσοείαι. 23. | εcia της Καππαδοκίας ελθόντι eis εμθ |
| licet interpres loleat reddere mulicum). 247. ο μέγας χού θώος Βασίλωος τα έξ ών
257. εκώνο απεγεάφη αντιβαλών διωςθώσα- | Bacchylides o µeronoios, (i. e. poëta lyricus, | Βιβλιοθήκης, έν ω και έπεγέγεαπτο, ώς |
257. ຊຶ່ນເຮັ້ນ ຊຶ່ນ ຊຶ່ນ ເປັນ ຊີ້ນອງ 257.	licet interpres soleat reddere musicum). 247.	ο μέγας χου θειος Βασίλειος τα έξ ών
Bardas, monachus. Th. 86. To BiBAlox. 203.		έκεινο απεγεάφη αντιβαλών διωςθώσα-
	Bardas, monachus. Th. 86.	το βιβλία. 203.

Qqq

Biblio-

Digitized by

Joogle

349.

TIOC.

218.

115.

313.

INDEX SCRIPTORUM

Bibliotheca in Capitolio Rom. 354. Biblio-Caftor, historicus, 92. 168 - Repi The Barne λέτας των Σικυωνίων. 97. έν τω κανόνι thecae Athenis; ab Adriano inflauratae. aurs. 205. leg. Bio, 359. vbi agitur de rebus Affyriorum. Cataphryges, seu Montanistae. 353. Catonis nomen excidiffe videtur apud Syn-Bonifacius, Romae epilc. 72. Bruttius, historicus, 344. vbi exculum Betrcellum. 302. d. Cebes, Socraticus. 257. Busas, machinarum bellicarum artifex, Th. Cecropius, Nicomediae epilcopus, Th. 38. Celadion, epilcopus Alex. 354. [P] Celestinus, episcopus Romae. Th. 73 Cadmus, 152. etc. Caius, episcopus Hierosol. 352, alter episco-76. 77. Cephalio, historicus, 92. 168. intonyos és, pus Hierofol, hoc nomine. 353. Alius epifcopus Romae. Th. 4. εχ ο τυχών. 167. Κεφαλίων, Γεεχισαίος Caius, historicus, qui contra Proclum, Mon--(leg. [regyngios) ouyyea peus many men tamistam, scriplit. 340. leq. · λαιός. 192. Calandion, epilcopus Antioch. Th. 110. 114: Cerdo, Alexandriae epife, et martyr. 347. Cerdo, haereticus. 351. Calanus, gymnolophilta. 351. 352. Chaeremon, martyr. 369. Calepodius eunuchus, Actorum Concilii Chaldaicarum rerum scriptores, Abydenus, Chalced, traditor. Th. 133. Alexander, polyhistor, Berofus etc. Callias, ο τας πράξεις τη Αγαθοκλέες Liber Xippor de arte chemica. 13: yea@wy. 193. Chilo, Lacedaemonius. 239. Callinicus, episcopus CPol. 306. 307. 308, Choerilus, 254. Christi ad Abgarum epistola. 529. Callinicus, Heliopolensis Syrus, architectus, Christinus, apostata, anatomicis fecandus trainuentor ignis marini. Th. 295. ditus et postes combusius. Th. 367. Callippus, Cyzicenus, astrologus. 274-Christophorus, Himerii spatharius, martyr. Th. 368. Callistus, episcopus Rom. 358. Calocyris, monachus., Th. 503. Xeoroyea Qeior Acgyptium vetus, quo Ma-Canon regum ecclesiafticus. 231. Canon chalnethonem deceptum putat Syncellus, pag. daicus et aftronomicus 206. 231. 313. 426. 254. Vide et infra, Caftor, Ptolemaeus. Chronicon latinum anonymum. 310. Capetulianus, qui sub Iuliano Christianos igni Chryfaorius, diaconus. Th. 122. tradidit. Th. 43. Çicero. 299. 302. 303. Capito, episcopus Hierosol. 353. Cleanthes. 276. Carterius, abbas, qui Chryfoltomum facras Flauius Clemens, vir confularis, martyr. 344. litteras docuit. Th. 65. epistola ?") ad Corinthios lecta' publice in ecclessis, teste Hegesippo. ib. Caffianus, Hierofol, epifcopus. 351. Clemens,

pp) Alius fuit Clemens Romanus, auctor epistolae, & Clemente, consulari, licet scriptores quidem confundant.

Digitized by

Vol.V. p. 1837184

Vol. V. p. 184 (* 185) / IN GEORG. SYNCE	LLO ET THEOPHANE, Lib. V. c. I. 493
Clemens, Alexandrinus. 63. 65. 345. Stro
mateus. 63. 65. 148. 355. o isgos spomareus
121. ev To mearto securati. 227. 228. li	ad'Configurium de vifa Hierofolymis crace.
Th. 35
bro, quis dives faldetur. 345. lexto et fe	- Cyrillus, Alexandrinus epifc. Th. 71. 76. 77.
ptimo Hypotypoleon. 327. 332. 335.
Cleobulins. 247.	78. 84. eius contra Iulianum. Th. 44:
	fcripta a Timotheo, Aeluro, deprauata. Th.
Cleobulus, philosophus, 239.
Comoedia172.	95
Conflantinus, episcopus CPol. Th. 295. sliu	Cyrus, episcopus CPol. Th. 312, 319, 326, (
Silaei et hinc CPol, epifcopus, Th. 359.	
368. 369. 371. 372.	
Constantinus, episcopus Romae. Th. 363.	83.
Datois Meffalionorum anteliganeus The se
Conftantinue, Seleuciae epifc. qui fynodum
Chalcedonensem anathemate percussit. Th.	Dadoës, Massalianorum antesignanus. Th. 54,
Dalmatius, monachus, episcopus Cyzicenus.
Th. 75.
129,	Damastes, Sryereus, Sigeenfis. 192.
Constantinus, patricius, Podapogurus, mar-	Damalus, Romae epife. Th. 34. 53. 56.
tyr. Th. 368.	Daniel propheta. 230.231, 232. 249. eius LXX.
Cornelius, Antiochiae episc. 349.	hebdomades. 309. leq. 323. feq. 349.
Cornelius, epifc. Rom. 363, 375.	Daniel, Stylites. Th. 98. 105.
Coroebus, Elienfis, cursu victor. 196. 197.	Dauid Beler, spatharius, martyr. Th. 368.
Colmas, Alexandrinus epife. Th. 349, 365.
Colmas, apostata. Th. 262.	Δηχαφνος ό παητής, έχ ό ξήτως. 162. leg.
vt apud Malalam, Δάναγχος.
Crates, comicus. 247.	Demagoras, historicus. 192
Crates, cynicus. 260.	Demetrianus, Antiochiae epile. 38r.
Crates, platonicus. 276.	Demetrius, Phalereus. 272. Olymp. CXXXI.
Cratinus, comicus. 247.	defunctus, 273. legislator tertius Athenien-
Crescens, cynicus. 351.	fium. 273. 274.
Cronion, martyr, cognomine éver 368. In-	Demetrius, Alexandriae epife. 354. 355.
terpreti Benignus.	Democritus Abderites, philosophus physicus
Ctefias, Cnidius. 64. 167. 359. 257. 2 Ti B	238. 248. 253.
βiβλω. 166.	Demophilus, Arianus, episcopus CPol. Th.
Cynica periodus annorum CDXLIH. apud
Aegyptios. 51.	49.58.
[[]-Cyprianus. 363. 376. Acta Cypriani et	Demoshenes, rhetor. 260. Alius Valentis,
confeílio. 363.	mp., coquus. 1h. 54.
Kugarrides βiβλοι. 35. 52.	Dexippus. 263.334.376.
S. Cyrisci monasterium CPoli. Th. 97. 409.	Diaconica episiola de pace, a Dionysio,
Cyriacus, episcopus CPol. Th. 229, etc.
Cyri, regis, epistola. 233. 235.	Alex. milla Romam per Hippolytum in
caulla Novati. 375.
Cyrillus, Antiochiae epifc. 385. 386. 387.
Cyrillus, diaconus, martyr Heliopoli. Th.
40.	οί περί Διαγόραν Φυσικοί ΦιλόσοΦοι, i. e.
Diagoras, (non Diagoras auditorss, vt
interpres). 254.
	Qqq3 Didymus

Digitized by Google

INDEX SCRIPTORUM

Dorotheus, Tyri epifc. sub Diocletiano et Iuliano confessor, graece et latiue doctus in vtraque lingua, plura monumenta composuit, et de Byzantinis aliarumque sedium episcopis feripfit. Th. 19. obiit fub Iuliano anno actatis CVII. ibid. et 41. Draconis leges, 349. aetas 213. Elcefaitarum haeresis. 362. Eleazarus senior, martyr. 286. Eleusius, Cyzici episcopus, Macedonianus. Th. 47. 58. Eleutherius, episcopus Rom. 353. Eliae, prophetae, liber apocryphus. 27. Elias, Hierofol. epifcopus. Th. 122. 129. 131. 134. Elifaeus', Irenes eunuchus, Gallos graecam linguam docet. Th. 384. Elpidius, magnae ecclesiae diaconus, qui in fextam fynodum anathema pronunciauit. Th. 320. Empedocles, Agrigentinus. 253. 254. [P] Enochi liber apocryphus. 11. 13. 24. 25. 26. 32. 33. 79. Enthusiastarum, Euchitarum, Massalianorum haeresis. Th. 54. Ephorus, historicus. 43. 172. Ephraem, episcopus Hierosol. 350. Ephræmi, Syri, Lóyos es tor macadestor. 15. S. Ephraemi laus. Th. 53. 54. Epictetus, philosophus. 351. Epicurus, philosophus, 275. mortuus auroματιςής. 276. Epimetheus. 150.

Epiphanius, CPol. episcopus, Th. 142. 145.

Epiphanius, episcopus Cypri. Th. 67. 68.

Erasistratus, medicus Seleuci, regis. 274.

Eratolthenes, 180. 282. Regum Aegypti Thebanorum nomina, a facerdotibus Diospolitanis accepta, in graecam linguam ex Acgyptia regio iusiu transtulit. 91. 147. κατά την τέ Έρατοσθένες χρονολογίαν. 193.

Digitized by GOOGLE

Erinna,

Didymus, in quinta-fynodo damnatus. Th. 193. Didymus, ev isoelæ Eévy. 161. 162. Dinarchus, 162. Iupra, Decharnus.

Dio, phoeniciarum rerum scriptor. 182. Forte

- Dinon. [V] Dio, philosophiae cultor et Platonis. 258. 259.
- Diodorus, Siculus. 92. 165. 165. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359.
 - in The & 194.

Alius Diodorus, Ilocratis acqualis. 257.

- Diodorus, Tarli epilc. a Meletio ordinatus. . Th. 57.
- Diogenes, cynicus. 258. 260.

Dionysia, martyr. 368.

Dionyfius, o ras mores yeauas. 274. Dionyfius, Chalcidenfis. 193. 275. 276.

- Donyfius, epifc. Alexandrinus, 177. 275. 276. 263. 365. 366. 368. Eius epistolae. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. De fuga fua narratio. 365.
- Dionyfius, Corinthi epifc. 341. 344. 345. 352. Dionyfius, epilcopus Rom. 381.
- Dionyfius, Halicarnassensis, in mewraus 'Paµaïxaïs isceiais. 194.
- Dioscorus, Alexandriae episc., Eutychianus. Th. 84. etc.
- Dioscorus iunior, Alexandriae episc. nepos Timothei Aeluri. Th. 139. 141.
- Dioscorus, martyr. 368. 369.

Dodonae oraculum. 213.

Dolichianus, Hierolel. epilcopus. 355.

Domitianus, Melitinae epifc. Th. 224. 238.

Domninus, Antiochiae epile. 381. 385.

- Domnus, Demetriani F. Antiochiae epifc. 391. Alius iunior Antiochiae epilcopus. Th. 82. 87. 92. alius. Th. 190.
- Dorothei, Alexandrini monachi, volumen ingens pro Chalcedonenfis synodi defen-: fione. Th. 131.

S. Dorotheus, martyr Alexandriae. Th. 56.

Vol V. p. 185-187

Vol. V. p. 187 1388 IN GEORG. SYNCELLLO ET THEOPHANE Lib. V. c. I. 495

Erinna poëtria. 260.

- Efaias, Rhodi episcopus. Th. 150.
- Esdras. 27. 216. 217. 223. 225. 229. 233. 236: 241. 244. 245. 249. 250. 19. ή τ Έσδεα γεαφή τελευταία των ένδιαθήκων βιβλίων της παλαιάς θεοπνεύτε γεαφής. 250.
- Euagoras, rex Cypri, ab Isocrate laudatus.
- Euagrius, episcopus CPol. Th. 49.
- Euagrius alius, damnatus in quinta synodo. Th. 193.
- Euangelia apocrypha et maidina rë Swrijeos nµwv. 317.
- Euaristus, episcopus Rom. 344.
- Euchitae. Th. 54-
- Euclaeus, Musaei pater. 153.
- Eúdocia, Leontii philos. filia. Th. 72. etc.
- Eudoxius, episc. CPolitanus. Th. 38. 46. 49.
- Eudoxius, Cnidius. 257. aftrologus. 258.
- Evenus, exercise moinths. 254.
- Eugamon, Cyrenaeus, ό την Τηλεγονίαν ποιήσως. 239.
- Eulogius, Alexandrinus epifc. Th. 211. alius, epifcopus Edessae. Th. 59.
- Eumenes, Alexandriae epile. 350. 351.
- Eumolpidae, ab Eumolpo. 161.
- Eunomius, Arianus, Samofatenus epilc. Th. 50. alius, epilcopus Cyzici. Th. 47. 49. etc.
- Euodius, episcopus Antioch. 332. 334. alius episcopus, Hormifdae ad synodum Heracleensem legatus. Th. 137.
- S. Euphemia. Th. 82. 370.
- Euphemius, episcopus CPol. Th. 115. etc.
- Euphila, Ευφίλας, (aliis Vlphila,) Gothorum epilcopus, Arianus. Th. 55.
- Euphraemius, CPol. epifcopus. Th. 115. etc. [P] Euphrafius, Antiochiae epifc. Th. 143.
- 147. Euphrates, philosophus. 345. 351.
- Euphronius, Antiochiae epifc. Th. 27. in fynodo CPol. dannatus. Th. 59.

Eupolis, comicus. 257. Euripides. 149. 248. 254. 263.

- Eufebius, Pamphili. 19. 35. 36. 41. 42. 53. 54. 55. 57. 59. 60. 61. 62. 63. 65. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 76. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 92. 99. 106. 111. 115. 116. 121. 156. 174. 175. 176. 181. 197. 202. 204. 214. 217. 226. 227. 228. 249, 255.' 288. 291. 309. 324. 326. 342. 348. 335. 364. feq. 376. 377. ecclesiastica historia. 355. 387. seq. ev rois χεονικοΐς. 40. χεονική συγγεαφή. 168. έν τῶ κανόνι. 335. ἐν τῶτἒ κανόνος πεολόγφ. 63. 65. reprehenditur non raro a Syncello, vt 20. 62. 67. 68. 69. 71. 79. 150. 153. 164. 165. 168. 169. 170. 203. 227. 376. interdum et defenditur, vt 17. vbi mozuµa9n vocat, et 35. 40. Origenis sequitur dogmata. 355. 364. 376. οκτάβιβλος (leg. ογδόη βίβλος) Έκκλησιαςικής ίσοgias. Th. 5. an Arianus. Th. 22. 28. oposola adlentitur. Th. 16. Athanafius ab hoc Eulebio timet. Th. 25. Bibliothecam iuslu Constantini instruit. Th. 21. breui post defunctum Conflantinum magnum mortuus. Th. 28.
- Eusebius, Caesareae Cappadociae episcopus. Th. 49.50. Alius, episcopus, Alexandrino episcopatu repudiato, Emesenus, Sabellianus. Th. 3. Alius, Nicomediensis. Th. 17. etc. Alius episcopus Romae. Th. 5. alius Eusebius, Samosatenus episcopus. Th. 50. 57. alius Samosatensis episcopus iunior. Th. 115.
- Eusebius, CPol. vrbis Scholasticus, Th. 76. inde episcopus Dorylai. Th. 86. 87.
- Eustathius, episcopus Antioch. Th. 16, 49. 114.
- Euftathius, Sebaltenus, princeps Massalianorum. Th. 54.
- S. Eustathius, presbyter CPol. Th. 27.
- Euthymius, episcopus CPol. Th. 484. 487. alius Euthymius episcopus Sardus, imaginum defensor. Th. 44.

Eutyches,

- Digitized by Google

١

INDEX SCRIPTORUM

e

Digitized by

| Eutyches, haereticus. Th. 86. 87. 91.
Eutychianus, epileopus Rom. 386. | Γςαφή των Γιγάντων, a Cainano in agro re
perta et ablcondita. 80. |
|---|--|
| Evzoius, diaconus Alex. Th. 24. 25. Antio- | Gorgias. 257. |
| | |
| chiae episc. Arianus. Th. 39. 47. | Gregorius, epilcopus Alex. Arianus. Th. 30 |
| Ezechiel, propheta. 219. 225. 229. | . 31.
Connections Antionhing wife The cold |
| Fabianus, episcopus Rom. 362. 363. | Gregorius, Antiochiae epilc. Th. 206 |
| Fabianus, Antiochiae epile. 375. | Gregorius, Nazianzi epile., Theologi pater |
| Q. Fabius. 193. 6 rais Papaian medices | Th. 49. |
| άναγεάψας. 194. | Gregorius, Nazianzenus, & µerras er Deolo |
| [P] Felix, episcopus Rom. 386. Th. 34. 111. etc.
147. | vice Tenvoeios. 3. 31. 377. epileopus CPol
Th. 52. etc. |
| Festus, Rom. Senator, festum Petri et Pauli | Gregorius, Nyssae episcopus. Th. 52. 59. |
| obtinet celebrari CPoli. Th. 123. | Gregorius, Thaumaturgus. 376. eius tem |
| Flavianus, Antiochiae episc. 363. Th. 54. etc. | plum Neocaefarese. Th. 124. |
| Flauianus, episcopus Rom. Th. 84. etc. | Gregorius, Romae epifc. Th. 338. 342. 343 |
| Fronto, rhetor. 953. | Gregorius, episc. Sinopensie. Th. 396. |
| Frumentius, psimus Indorum episcopus. Th. | Hecataeus. 43. |
| 19. | Hegelippus. 337. lq. 344. 345. |
| Gainas, Alexandriae epifc. Th. 124. | Helena, Simonis magi. 331. |
| Galenus, medicus, Pergamenus. 353. | Hellanicus, Lesbius. 43. 167. 238. |
| Cornelius Gallus. 308. | Henecas, episcopus Hierosol. 349. leg. Seve |
| Gamaliel, Pauli, apostoli, pracceptor, Stepha- | ras ex Eulebio. |
| ni, protomartyris, funus curat, Th. 74. | [P] Heraelas, Alexandrise epifc. 361. 362 |
| Gelalius, Romae epile. Th. 118. | 363. |
| Genefeos liber. 1. 9. 10. 13. 19. 33. 37. 41. | Heraclius, o onorenvos. 238.254. |
| • · | |
| 45. 49. 50. 78. leq. 93. 94. 95. 100; 102. | Hermes, ev rois Quoinois. 13. 35. ev roi |
| 105. 108. 110. 111. 116. 160. 201. 235. | Terinois et nuçarrios Bibros. 35. 52. He |
| Genefeos paruae liber apocryphus. 4. 5. 8. | metis primi, fiue Thothi, columnae ex a |
| feq. 98. 99. 102. 108. Ex eadem quoque | gyptiaca lingua in graecam-translatae a |
| petita sunt, quae 10. 11. praeter facras lit- | Agathodaemone, 40: Ex fecundi Herm |
| teras tradit Syncellus. | tis libris tradita a Manethone. ibid. |
| Gennadius, episcopus CPol. Th. 95. etc. | Hermon, epiles Hierolol. Th. 10. |
| Georgius, Alexandriae epile. Arianus. Th. | Herodes Atticus, rhetor. 350. |
| 31. 37. 40. alius Georgius, episc. Alex. iu- | Herodianus, yeannareis (I. Igannarma |
| nior. Th. 253. | बैस्पन् os. 353. |
| Georgius, Apameae epilcopus. Th. 320. | Herodianus, qui Mauricio, imp., euentu |
| Georgius, episcopus CPol. Th. 300. 301. | praedixit. Th. 238. |
| Georgius, Cyprius. Th. 359. | Herodotus, Halicarnasseus. 55. 63. 162. 16 |
| Georgii Syncelli Chronographia: Th. 2. | 169. 250. ev Ty deurega. 64. 149. Et |
| Germanio, epife Hierolol. 357- | μήθη παςα της Αθηναίων βελης έτ |
| Germanus, Cyzici, atque inde CPol. epilco. | avayus autois tais BiBABS. 247. leq. |
| pus. Th. 320. etc. | Heron, martyr. 368. |
| | Hero |
| | |
| | ` |
| | |

Vol. V. HISCHIST IN GEORG. SYNCELLO ET THEOPHANE. Ltb. V. c. I.

Heron, Thebaidos epile: The 43. OB 10 - 201101 -Herophila, Sibylla: 213. 19 3 Heros, Antiochiae epifei 350.11 Heliodus: 43. 66. 173. 176. Hestiaens. 43. vbi Alsialos scriptum pro Esimos. Helychius, presbyter Hierofol. Th. 71. 79. Hieremias, proplicta. 216. 217. 218. 219. 223. 2235. 229. 233. 235. 236. 246. 250. ···· Hieronymi, Aegyptii Gowwww. 43. Hilarion, epilcopus Hierolol. Th. 34. alius · epileopus Romae. Th. 97. Hipparchia, philosopha, Cratetis vxor. 260. Hippiag. 257. Hippocrates, Cous. 248. 253. Hippolytus, Portus episcopus et martyr er The mate The Swowner Kay Tor Daving συγγεαμματι. 218. 219. 230. eius cyclus pasohalis. 315. varia scripta. 358. eis The Έξαήμερον χού eis τα μετά την Έξαήμερον, in Ezechielis et Danielis et pleraque aliorum prophetarum vaticinia, tum in Cantica, et in Apocelypfin, et aduersus Marcionem atque alias haereles, et Canonem Palchalem XVI. annorum in annum primum Alex. Mammaeae. ibid. Homerus. 66, 73. 156. 157. 169. 173. (vbi pro Holodov our covor ous leg. our covor Ouner,) 176. 178. 180. 181. 296. Horatius, 318. Hortensius. 318. Horus, Aegyptius. 72. 151. Hofius, Cordubenfis epile. Th. 14. 36. Hyginus, episcopus Rom. 350. Hymenaeus, episcopus Hierosol. 386. 387. Th. 4.

Hypatia, philosopha, Theonis filia. Th. 70. fq. Hypatius, Heracleeniis epile. Th. 46. [P] lacobus, Thaumaturgus. Th. 86. Iacobus Nifibenus. Th. 16. 28.

Lacobus, protospatharius, confessor. Th. 382.

Iacobi, apoffoli, epistola. 329. Ibas in Ephelina synodo depositus. Th. 87. Idaet Dactyli, ferti et operum ferrariorum

leremiae apocrypha. 27.

Ielus Siracides, auctor Panareti, fummus

Briadus, epileopus Antiochenus. 342. martyr.

Ignatius, episcopus CPol. Photii aduersarius. Th. 460. etc.

Liber 1489, Zolimi. 13.

Ingenes, 'lyyénnes, (Ingenuus,) martyr. 369. Innocentius, Romae epik. Th. 64. 68.

Ioannes Chryfoltomus, 4. Th. 64. etc. eius orationés de flatuis. Th. 62.

Ioannes, episcopus Hierosol. 348. alii. Th. 65. 134. 136. 183. 208. 314.

Ioannes, Antiochenus episcopus, Th. 73. etc. Alius iunior, Th. 107. Alius Th. 110.

Ioannes, Alexandriae epifc. Th. 205. 206. Alius iunior. 248. Ioannes, Hemula, Alexandriae epifc. Th. 121. Ioannes, Nicaeota, epifcopus Alex. Th. 127. etc. Ioannes. Tabenneliotes, Alexandriae epifcopus. Th. 110, 112.

Ioannes, epifc. Apameenfis. Th. 98.

Ioannes, euangelista. 345. 347. eius apocaly. 1 plis. 344.

S. Io. Baptistae reliquiae. Th. 64. 362.

Ioannes, Manichaeus, Timothei, epifc. CPol. archidiaconus. Th. 135.

Ioannes Callistrati, monachus, Monothefita, Philippico praelagiens imperium, epifc. CPol. Th. 319. 320.

Ioannes, Cappadox, epile. CPol. Th. 140. 142.

Ioannes, Nesteutes, episc. CPol. Th. 212. 213.

235. Alius Ioannes epife, CPol. Th. 293. Alius Ioannes Syncellus. Th. 453. 457. Ioan-

nes Hylilas; lector, imaginum oppugnite tor cum Leone, Armeno. Th. 435, etc.

Krr

Yoh VII.

Ioannes

Digitized by GOOGLE

INDEX SCRIPTORUM

900c

Digitized by

Iulius, epile. Alexandrize. 354. Alius Roma-Joannes Mansur, Chrysorrhoas, Damascenus, adsertor imaginum. Th. 342. Fius Enconus. Th. 23. etc. Iulius Canus, stoicus philosophus, interficien. mium Petri Maiumae, martyris. Th. 350. Ioannes, Romse epifc. Th. 142. Alii. Th. 199. dus a Caligula, promittens Antiocho, Se-, leucienfi, amico suo, se post mortem edo-208. 274. cturum amicum de statu animae suae. 330. Ionas, propheta. 204. 214. Iustina, de qua in supposititis actis Cypriani. Blau. Iolephus. 8. 36. 42 - 44. 62. 63. 65. 98. 102. 105. 106. 108. 110. 112. 121. 134. 135, 363, Iustiniani, imp., hymnus, qui incipit: à µovo-148. 174. 182. 196. 226. 233. 240. 272. 273. yerns. 7 h. 183. Horologium. ibid. 289. 296. 306. 317. 320. 225. 331. 334. 335. Iuftinus, martyr, 333. cognomento philolo-339. 342. 364. 365 ev rois Manna Bainois. 249. 273. δύο [[] λόγοι προς έλεγχον phus. 350. in TE REWTE Nove Toos Artwντινον βασιλέα ύπερ χεισιανών. Apologiam Arianes. 63. 193. Iofephus, episcopus Hierosol. 350. fuam obtulit Antonino Pio. ibid. Reprehent Josephus, Catharorum praepolitur, sive epile. dit Crescentem, cynicum. 351. Nouatianus. Th. 397. Iustus. 63, 65, 121, 148. Tiberiensis. Iudaeus Iosephus, Thessalonicensis episc. Th. 409. hiltoricus. 346. nadas rives tor in meg-Iofuae liber. 143. leq. Touns isognaow. 120. Iphitus, olympicorum ludorum inflaurator. Iustus, episcopus Hieros. 347. 349. Alius, epile. 196. Alexandriae. ibid. Irepacus. 344. 347. 354. e libro secundo ad-Invenalis, Hierofol. episcopus. Th. 80. 91. verfus haereles. 345. 92, 96, S. Irenes templum. Th. 18. Laas cum Timaco, historico, citatur. 193. Ifaacius, epifc. Hierofol. Th. 236. Laurentius, anti-papa, deinde episcopus Nuce-Laacus, monachus, Valentis, imp., cladem rinus. Th. 123. praelagiens. Th. 55. 56. Leges XII. tabularum. 254. Ischyras, Athanalio infidiatus. Th. 24. feq. Leo, cubicularius, confessor. Th. 382. Isaeus, rhetor. 253. Leo, mulicus, Th. 479. Ilidorus, martyr. 368. Leo, philosophus et astrologus coniector. lfocrates, rhetor. 257. Th. 454. Ludo CPol. a Theophilo, imp., Iudicum liber. 150. praefectus. 455. Metropolita Thessaloni-Iulianus, Sabas, Antiochenus, Alceta. Th. 53censis. [P] Th. 465. eius praelagia. ibid. @ alius martyr. 368. • Th. 470. Iulianus, imp., contra euangelia scripsit. Th. Leo I, episcopus Rom. Th. 82. 87. 90, eius epistolae ad Flauianum et coactam ab eo 44. Iulianus, ICtus. 353. interfectus a Commodo. iynodam. Th. 86. Leo HI. Th. 398. feq. 354. Leonides, Origenis pater. 355. Cariae et hinc Halicarnassi. Th. 132. etc. Leontius, Antiochiae epifc. Th. 38. Alius Mopfuelliae. Th. 115. Alius Aptio-Leontius, philosophus, Eudociae pater. Th. chiae epife. Th. 99. 104. 72. Lefches,

Iulianus, episcopus Hierosol. 351. 353. Alius

Lib. V. c. I. Yol: V. p. 193 7 194 IN GEORG. SYNCELLO ET THEOPHANE. 499

	•
Lesches Lesbius, paruae Iliadis auctor. 213.	Malchion, qui Paulum Samolatenum coar-
Letoius, Melitines episcopus, Massalianorum	'guit. 388.
aduerlarius. Th. 54.	Manetho. 34. 37. 38. 40. 52. 53. 59 69. 72.
Leui, episcopus Hierosol. 349.	73: 74 78. 103. 104. Ews SEX8 not NERTa-
Libanius, Tophilia. Th. 64. 65. Magiller Ioan-	vaßa o Maregãe ras rá duraseias Airúr
nis Chrysoftomi, quem in schola sua sibi	πτυ περιέγραψεν τρίτυ τόμυ έτει αν (h.c.
fuccessorem optauit. ibid.	M.L.), ταγάς μετά ταῦτα ἐξ Ἑλληνικών
Liberius, Romae epifc. TH. 31. etc.	συγγεαθέων 77. 78. 256. ψευδόμενος κε
Linus, Thebanus, Auginos not usos yos. 158.	μεγαχύνων το των Αλγυπτίων Εθνός. [[] 15.
167. ····································	17.23.37. Sebennyta, Aegyptius Iacerdos.
Linus, Romae episcopus. 341	40. feriplit ad Prolemaeum Philadelphum
Linius, historicus. 318	eodem fere, quo Berofus, tempore. 16.
Longinus, rhetor. 384.	18. in Th BIBAw Sagres. 40. ex colum-
Lucas, euangelilta. 80. 93. 168. 169. 325.	nis Hermetis profecille se profitetur, ibid.
Lucianus, Antiochenus presbyter, martyr.	epistola ad Ptolemaeum. ibid. veteri chro-
Th. g.	nico Acgyptio receptes. 51. in TE ngare
Lucius, episcopus Rom. 375.	τόμε Μανεθώ. 50. έκ δευτέρε τόμε. 39,
Lucius, episc. Alexandriae, Arianus. Th. 40.	72. 73. in Teirs. 78.
etc.	Manichaei. 386.
Lucius, Samosatensis episc., Arianus. Th. 50.	Manichaei Pauliciani. Th. 145. feq.
Lucius Caecilius, Aeuxios Kiyn Alos, (1. Kaini-	Manus, Hemeriae episcopus. Th. 115.
λιος), ອີ່ς τອ βελευτικຍ συνεδοίε. 193.	Marcellus, Apamese epile: ob everla Genti-
Lycurgi leges. 185.	lium templa occifus. Th. 61.
Lycurgus, olympicorum reparator ludorum.	Marcellus, epife Ancyranus, in fynodo Sardi-
196.	cenfi vindicatus. Th. 76.
Lylias, rhetor. 253.	Marcellus, Romae episcopus. Th. 5.
Macar, martyr. 368.	Marci euangelium. 332.
Macarius, Hierofol. epifcopus. Th. 12. etc.	Marcus, rhetor, 350.
Alius Macarlus, iunior, indem episcopus	Marcus, monachus, martyr. Th. 40.
Hierofol. Th. 204. 205.	Marcus, episcopus Hierosol. primus, non Iu.
Maccabaeorum liber. 376. sq. primus. 285.	daeus. 351.
289. 293. fecundus. 249. 278. 293. tertius,	Mares, defensor Arii. Th. 17.
281. 282. 293. quartus. 279. 293. vide et	Mares, episcopus Chalcedonenfie, qui Iulia-
fupra in Iosepho, cuius isopini yeach de	no exprobrat apostaliam. Th. 40.
Maccabaeis, in quo reges Graecorum ab	Mares, Dolicae epifcopus. Th. 57.
Antigono recensuerit, memoratur. 273.	Maria, soror Moysie. 120. Maria Eßerine
Macedonius, pneumatomachus, epife. CPol.	σοφη, cum qua versatus, et a qua chemi-
Th. 35. feq.	cam artem didicit Democritus. 248.
Macedonius, iunior, epifc. CPol. Th. 120. etc.	Martínus, episcopus Rom. Th. 276. 288."
Machelius Zelotes, Arabs, Christianorum	Martyrius, Antiochenus epife. Th. 94. etc.
WIRCHCINIS LETOUS, Manager Stranger	Mattyrius, minochemus epire. 11. 94. etc,

Alius, epilcopus Hierofol. Th. 119.

Rir 2

ludacorum perfequutor. Th. 381, feq.

Marutha,

JC

Digitized by

jgle

Vol.V. p. 194 - 196

Joogl

Digitized by

e

Marutha, Mefopotamiae epifc. Th. 71. 72. Maffalianorum, haerefis. Th. 54. Maffipham, (Cedreni codicibus Maffiphat.) daemoniorum princeps eiusque cum Deo colloquium. 102. Mathematici, (aftrologi.) a Domitiano eiecti. 343. Matthaeus, euangelifta. 35. 219. Matthaeus, Hierofol. epifcopus. 348. Matthias, apoftolus. 328. Maximianus, epifc. CPolitanus. Th. 78. 79. Maximus, monachus et philofophus, év πεgi Πάσχα λόγω. 305 315. Maximus, abbas. Th. 275. etc. Maximus, Alexandriae epifc. 381. 385. 386. Maximus, Antiochiae epifc. 353. 354. Alius, iunior. Th. 87. Maximus, epifcopus Hierofol. 351. Alius, iunior. Th. 87. Maximus, Hierofol. epifcopus. 363. Maximus, Hierofol. epifcopus. 363. Maximus, Hierofol. epifcopus. Maximus, Afus. Th. 21. etc. Mazabanus, Hierofol. epifcopus. Meletius, (in Aegypto epifc.) a quo Meletiopui.	Manetho. Meropius, Tyrius, philofophus, Aedefii et Framentii praeceptor, qui Iados chriftianam religionem docuerunt. Th. 19. Mefomedes, Cretenfis, poëta. 351. Methodius monachus, epifcopus CPolitanes. Th. 457. 460. Metranus, martyr. 366. Metrophanes, CPol. epifcopus. Th. 10. Michaeas, propheta. 174. 187. 199. Miltiades, epifc.romanus. Th. 6. 14. Minois leges. 163. Mochus. 43. S. Mocii templum, Th. 18. Modeflus, Hierofol. epifcopus. Th. 278. Monotheletae. Th. 274. feq. Montaniftae, ad baptilmum coacti, viuos fe comburunt. Th. 336. Moyfis Apocalypfis. 27. alio titulo parua Genefis. as èv λεπτη Φέσεται Γενέσει, ήν μαι δεντίω Φασί τινες Αποκάλυψην. 4. in latina verfione Syncelli pag. 31. pro verbis : a Moyfe fue Moyfi fubrepta pla-
Meletius, (in Aegypto epile.) a quo Mele-
tiani. Th. 17. 24.	
Meletius, Antiochiae epifc. Th. 47. etc.	non antiquiores. 65. Moylis actas. 62. 69.
De Melchiledecho. 98.	prinius et praestantissimus chronologus. 143.
Meliffenus, dux, martyr. Th. 455.	Moyfes, Antiochenae ecclefiae diaconus. Th.
Meliflus. phyficus, philof. 248.
Melitonis, Sardium epifcopi, apologia pro
Chriftianis. 352.	366.
Moyfes Solitarius, epifcopus Saracenis datus.
Th. 54. feq.
Mennonis admitanda flatua, à Øderyouevos	Mulaeus, Nymphae et Eumolpi F. 153. 156.
X/905, 72. a Cambyle confracta. 15
Memoor Enbelierum epileoous Th. 22	Mulianus, (leg. Mulanus,) exchnoiazines ouy-
Mennon, Ephefiorum epifcopus. Th. 78.	Yeavers. 355.
Menandri, comici, primum drama, Ogyn 275.
Menander, Ephefius, hiftoricus. 183.	Myrtaeus, Atheniensis, poëta. 213. leg. Tyr-
Menas, epife. CPolitanus, Th. 184. etc.	[1] Narciffus, Hierofol. epifcopus, 354. 355.
Menedemus, ad Valentem legatus, martyr.
Th. 50.	359. Alius Narciffus, Commodi percuffor.
354. Alius fautor Arii. Th. 17.
1	Nathan,
A set of the set of th	

IN GEORG. SYNCELLO ET THEOPHANE. Lib. V. c. I. 50

Vol. V. p. 1967197

Ab Oftano, Medo, facris litteris imbutus De-Nathan, propheta. 176. 181. Naum', propheta. 201. mocritus. 248. Nectarius ex praetore, nondum baptizato, epi-Oziel, propheta. 187. fcopus CPol. Th. 59. feq. Palaophatus. 161. in mewitw. 162. in mewity Neemias. 249. aniswy. 163. Neflorius, haerefiarcha, epifc. CPol, 76. fq. Palladiús, Antiochiae episcopus. Th. 116, 117. Nefloriani. 263. 273. etc. Pambecus, astrologus. 360. Nicator, Sophista Athenis, 362. Pammenes, chymiae studiosus. 248. Nicephous, patriarcha CPol. Th. 407. etc. Pamphilus, presbyter Caefarcenfis, martyr. Synodicae eius ad Leonem, papam. Th. Th. 9. 419. Pamprepius, magiae acculatus et vt praelli-Nicetas, episcopus CPol. Th. 360. etc. giator ab Illo et Leontio occifus. Th. 110, Nicetas, Heliopoleos episcopus. Th. 360. Nicetas, Xylinites, monachus et oeconomus [P] Pancratius, aftrologus fallus divinus, a magnae ecclefiae CPol. Th. 472. Bulgaris occifus. Th. 395. Panodorus, monachus Aegyptius, et Anianus Nicolaus, (Damascenus,) historicus, 43. Nicolaus, and Kaunodianovay, (a Calicibus coaeui. 34. Panodorus tamen post Aniaolim minister,) dopique yeyovàs tus laternum scripsit. 35. sub Arcadio, imp. 326. nns enignung, Monothelita. Th. 320. astrologiae peritus. 35. chronologiae et hi-Nicolaus, meoguovágios, I. mansionarius, S. floriae non indiligens scrutator, angeav Diomedis, Basilio praesagiens imperium. ασπασαμενος έχ πολλοϊς. 326. Citatur, praeterea 16. 17. 18. 32. 33. 34. 35. 36. 40. Th. 459. 471. Nicolaus, monachus, iconoclasta. Th. 413. 41. 79. 223. 312. 313. 326. 327. 42L Pantaenus, stoicus. 355. Nicolaus, Myrae episcopus. Th. 408. Panyalis, poëta. 248. Nicolaus, myslicus, episcopus CPol. Th. 480. Paphnutius, confessor. Th. 17. - etci Sali Papias, Hierapoleos epifc. 332. 346. Nicostratus, o Loyomoios. 353. Paralipomenon libri. g16. 218. 221. 222. 225 Nilus, Aegypti episcopus, martyr. Th. 9.-. 235. 236. 345. Nonnus, Edessenus epile. Th. 79. Parmenides, philosophus. 253. 254. 257. Nouatus, haereticus. 370. seq. S. Pastillus, Pergensis episcopus. Th. 359. Oannes, Ωάννης περί γενεας και πολιτέας Patrophilus, Scythopolitanus episcopus, Ariayeavas. 29. nus. Th. 26. etc. Oded, propheta. 199. Pauliciani. Th. 360. 413. 417. Oenomaus, philosophus. 349. Paulinus, Antiochiae epife, Th. 10. Alius iu-Olda, prophetissa. 214. nior. Th. 47. 57. 59. Oppiani, Cilicis, Halieutica. 352. 353. Paulinus Eudociae carus et ob pomum ab ea Optimus, Pilidiae epilcopus. Th. 52. datum occilus. Th, 85. Paulus, apostolus. 98. 328. epistola posterior Oracula. 196. 198. 212. 262. Origenes, Leonidae F. 355. 358. 361. 362. 364. ad Timotheum. 335. apocryphis vlus. 27. leq. 377. ad Philippum, imp., scribit. 362. martyrium Petri et Pauli, 339. 340. 34L Orpheus, lyricus. 156. Paplus, Alexandriae episcopus. Th. 185. 188. Krr 3 Paulus

Digitized by Google

507

INDEX SCRIPTORUM

Petrus, Hierofol. epifcopus. Th. 190. Paulus, epilc. Antiochenus. Th. 141. Petrus, Maiumae notarius, martyr. Th. 349. Paulus Callistrati, monachus, qui Leontio imperium praedixit. Th. 307. 350. Paulus, confessor, episcopus CPol. Th. 30. etc. Petrus Mongus, episcopus Alex. Th. 107. etc. Paulus, Monothelita, epife. CPol. Th. 275. 283. Petrus, oeconomus, et Petrus, S. Sabae praepo-Paulus tertius, episcopus CPol. Th. 303. fitus, Adriani, papae, ad septimam syno-Paulus, lector Cyprius, episcopus CPol. Th. dum legati. Th. 388. 332. 385. feq. Phanocles. 161. Pauli, leprofi, monasterium Alexandriae. Th. Phemonoë, poëtria. 161. Pherecydes, historicus, Pythagorae magi-Paulus, Neocaefarcenfis epife, qui concilio Nifter. 238. caeno interfuit. Th. 16. Phidias, statuarius. 248. Paulus, το Σακελλία, Sacelli, praepofitus. Th. Phidon, mensurarum et ponderum inventor. 471. 198. Paulus, Samosatenus, Amiochiae episc. 381. Philacitus, Antiochiae epilc. Th. 31. -387. 388. 389. 390. 391. Philammon, Delphicus. 162. Pelagia, quae et Margarita, Nonni studio Phileas, Thmueos epifc., martyr. Th. 9. Antiochiae conuería. Th. 59. Philetus, Antiochiae epile. 359. Pelagius, Laodiceae epile. Th. 52. 59. Philippus, diaconus, docens Samariae, 329. Pelagius, patricius, to Saupasor neel nomon Philippus, Hierofol. epilc. 349. 1700 a Eiohoyos. Th. 116. Philippus Sidensis fine Sidetes, presbyter an-Pelagius, Romae epilc. Th. 195. no 22. Theodolii, junioris, scribit histo. Peleus, Aegypti epifeopus, martyr. Th. 9. riam christianam libris XXXVI, Th. 75. Peregrinus, philosophus. 351. 352. Philistus. 172. [P] Periander, Cypieli F. 213. Philo, Iudaeus. 196. Eius liber secundus de sus Pericles. 253. ·legatione. 329. Flaccus fiue liber in Flac-Perficus, (lege Prifcus,) Thrax, historicus. Th. cum. 331. 100. Philochorus. 148. 153. 180. vbi male inter-Petrus, apostolus. 11. 13.. epistola prior. 331. pres : Philochorum, rerum Ionicarum et Co-332. Antiochenam ecclesiam rexit ad obitum vsque, Romanam fundauit, et Alexanloniarum scriptorem, nam in graeco eft: oi de reel Diréxocov (Icil. Onoi yeyovédtiam milit Marcum. 331. martyrium Pe-ימן "Oungor) Tor The Lawskies aroundes tri et Pauli. 339. 340. 341. Petrus, presbyter Alex. operum Cyrilli, ab Tinad Eva Tav dia Bis nexortar AStronot Aeximmor, Philochorus adfirmet, Homemotheo Aeluro curruptorum, testis. Th. 95. Potrus, martyr, Alexandriae episc. Th. 5. 9. rum ex Icnica colonia ortum fuisse tempors onins ex Archontibus perpetuis, nomi-Alius iunior, Th. 51. 56. Tertius. Th. 284. Petrus, Apameae epifc., Eutychianus. Th. 142. ne Archippi. Idem in Argidos deutéeq. Petrus, Bafilii M. frater. Th. 52. 158. 161: 162. 163. [P]-Philogenes, Antiochiae episcopus. Th. g. Petrus, Damasci metropolits. Th. 349-

346.

Petrus Chapheus I. Fullo ex Chalcedonenfi presbytero epileopus Antioch. Th. 97. etc.

Philo

Philostratus, 346. vita Apollonii. 334. 343.

Digitized by GOOGIC

Vol. V. p. 199 7 200

IN GEORG. SYNCELLO ET THEOPHANE Lib. V. c. E. 503

Philostratus, Atheniensis, isogioyea Pos, imperante Aureliano. 384. ev rais isogious. 221.

Phlegon. 322. 324. seq.

Phocylides, tragicus. 238.

Photius, patriarcha CPol. Th. 463. etc.

Photius, abbas, reconciliandis Acgypti ecclefiis praepolitus. Th. 204.

Phrauitas, epifc. CPol, Th. 114. .

Phrynichus. 254.

Pindarus. 254:

Georgius Pisides (ô Πισίδιος) citatur, vbi de rebus Heraclii agitur. Th. 250.

Pittacus. 239.

Pius, episcopus Rom. 351.

Plato, comicus. 247. in Dopisais. 149.

Plato, philosophus. 157. Εν τοις νόμοις. 163. εν Τιμαίω. 126. eius responsio ad interrogata Dionysii, tyranni. 258. seq. Socratis auditor. 257. 258. tempore Philippi regis mortuus. 263. citator 17. sed verba ας Λίγυπτίων οι παερα Πλάτωνι iseeis Σόλωνα καταριθμέντες, eruditus interpres male vertit: quae Soloni, velut austori, Aegyptiorum facerdotes apud Platonem quondam adferipferunt; sense enim est: quae Aegyptiorum facerdates gd Solonis vsque tempora numerant apud Platonem,

Plato, monachus. Th. 397. 407. 409.

- Plinii Secundi epistola ad Traianum de Christianis: 346. seq.
- Plotini Enneades. 361. דאה האמדמיותאה לומ-דפולאה מתלחיצעביים. 362.
- Plutarchus, Chaeronenfis. 299. 330, fenex ab imperatore iuflus ἐπιτροπεύειν Ἑλλάδος. 349.

Polemo, philosophus. 276. Alius, rhetor. 350. Polemo. 63. *ἐν πεώτη τῶν* Ελληναιῶν isoειῶν, 64. 128.

Polyzenus, Athenienfis, izogei. 151. vbi de Memnonis statua a Cambyle confracta. Polybius. 92. de Olympiadum origine. 196. Polycarpus 347. 351. 352.

Polyeuctus, monachus, epilcopus CPol. Th. 509.

Pontianus, Romae epife. 36t.

Porcius Cato, ανής Φιλότιμος, περί συναγι γήν των αςχαιολογεμένων ίσοριων. 193

Porphyrius, Plotini auditor, 362. a Chriffianis Caefareae Palaestinae pulsatus, ad ethnicos

defecit et contra Chrissianos fcripsit. Th. 44.

Praulius, Hierofol. episcopus. Th. 72. 76. 71. Praxilla. 247.

Priami epistola ad Memnonem. 155.

[P] Primus, Alexandriae episc. 348.

- Priscus, Thrax, vide supra, Persicus. Ab hoc rhetore et historico diuersus Priscus, Thraciae dux, de quo Th. 219. 232. etc.
- Proclus, Cyzici et inde CPol. epifcopus. Th. 75. etc.
- Proclus Onirocrites, qui Anastalii et Amantii infomnia exponit. Th. 145.
- Procopius, scriptor bistoriarum in expeditione Vandalica Belisario adfuit anno septimo Iustiniani. Th. 161. 162. 172.

Prodicus, 257.

Prometheus. 65. 149. 150.

Protagoras, fophilta, cuius libros igne damnas runt Athenienfes. 248.

Proterius, episcopus Alex. Th. 91. etc.

Protogenes, Sardicensis episc. Th. 36.

Pleudo Messias Syrus, de quo Th. 336.

Ptolemaeus, martyr. 260.

Prolomeus, Mendefius, Ta Alyumriar artice

Claudius Ptolemacus er Ty μεγάλη συντάξει

τη της Αςεονομίας τοῦς ἀπὸ Ναβονασσάευ χεώμενος έτεσιν. 206. 207. είμε πεοχειεοι κανόνες. 52. 261. 263. 326. χαλδαϊκὸς χαὶ ἀςεονομικὸς κανών. 231.

Ptolomaei Philadelphi, regis, biblic theca. 272. Publius, Hierofol. episcopus. 351.

Pyrrhus, episcopus CPol. Th. 275.

Pytha-

INDEX SCRIPTORUM

Digitized by Google

;

Joh militari	in the second
Pythagoras, 247. a Cambyle captus, Phere-	Severus, presbyter, Eudoeiae comes. Th.
cydis discipulus. 238. Pythagoras, pugil	88.
Olympionica. 239.	Sextus, philosophus. 349. Pythagoricus. 315.
Quadrati apologia pro Christianis. 348.	Sextus, Plutarchi nepos. 353.
Quinta, martyr. 366.	Sibylla, 44. Samia et Cumaea. 213.
Regnorum libri. 203. 204. 215. 218. 221. 222.	Simeon, Itylites. Th. 86.
224. 225.	Simeon, Cteliphontis et Seleuciae archiepilc.
Repeatus, episcopus. 180.	martyr. Th. 20.
Rhadamantus. 153. Lyciae princeps. 158.	Simmias, Socraticus. 257.
Παςα Υωμαίως λογογεάφος παλαιός έδας.	Simon, magus. 330. 331. 333,
	Simonides, musicus. 213. o pertomoios, fine
193.
Romanus, Chalcedoms epile. Th. 115.	lyricus poëta. 238. 239. 254.
Rufinus isoger. Th. 19:	Simplicius, Romae epile. Th. 100. 112.
S. Sabae Laura. Th. 409.	Siricius, Romae epile. Th. 57.
Sabas ex anteliguanis Massalianorum. Th.	Silinnius, episcopus CPol. Th. 75:
54· \	Sition, (leg. Sotion), philosophus Alex.
Sabbatius, a quo Sabbatiani. Th. 53.	318.
Sabellius, haereticus. 378.	Socrates, 254. Øiλoropos xagagrings. 257.
Sallustins, Hierofol. epilcopus. Th. 124.	258.
Sallustius, historicus. 318.	Solon, 239. eius leges, 349. Vide et fupra in
Samaritici bibliorum codices. 80. 82. 85. 88.	Platope.
S. Samuelis templum CPoli, Th. 196.	Sophocles, o reay who moios. 254. 257.
Sardianus, episcopus Hierosol. 358.	Sophronius, Hierolol. episcopus. Th. 274.
Secundus S. Chryfoltomi pater, nobilis An-	279. 281.
tiochenus. Th. 64.	Soterichus, Caesareae Cappadoc. episcopus,
Secundus, Ptolemaidis Aegypti episc. Th. 17.	a Macedonio confectatus. Th. 131. Iyno-
Septenr Ephefi dormientes. Th. 76.	dus Sidoniae ab eo celebrata contra Chal-
Septem fapientes Graeciae. 239.	cedonensem. ibid.
Septuaginta interpretes. 36. 41. 80. 81. 83.	Sotion fupra, Sition.
86. 88. 89. 255. 269. 272.	Sozomenus. Th. 55. adde Valesium ad Sozo-
Septuaginta et duae gentes et linguae ex con-	meni VI. 38.
fusione Babylonica. 46. seq. 89.	Speusippus, Platonis successor. 259. 260.
Serapio, martyr. 367. Alius poenitens. 373.	274.
Alius Antiochiae episc. 355. Alius archidia-	S. Stephani, protomartyris, reliquise. Th. 74,
conus Antioch. Th. 67.	75.
Serenus, praefectus, pro Christianis scribit ad	Stephanus, episcopus Rom. 381, Alius. Th.
imp., Adrianum. 348.	337. Alius. The 371.
Sergius, epilc. CPol. Th. 248. etc.	Stephanus, Cyzici episc. Th, 250.
Seuerianus, Gabalorum episc. Th. 67.	Stephanus, Antiochiae episc., Arianus. Th. 35.
Seuerianus, episc. Scythopolitanus. Th. 92.	Alius Oatholicus. Th. 107. 108. 110. Alius-
Seuerus, episcopus Antiochenus. Th. 132.	iunicr ibid. quartus. Th. 349.
ștc.	Stelichorus, 239.
	Studius,

Vol.V. p 203 203

IN GEORG. SYNCELLO ET THEOPHANE. Lib. V. c. I. 505

| [P] Studius, qui condidit/monaflerium Accemetorum. T4, 97. Sunia, Veftalis. 254: Syluanus, Emefae epife, martyr, Th. 9. Alius Gazae epife. martyr, ibid. Alius Syluanus, epife. Tarfenfis. Th. 48, 58. Sylueffer, Romae spife. Th. 6. Alius iunior. The 6. 448. (1997) Symmachus, Romae epife. Th. 123. Synodus- Nicaena. Th. 16. CPolitana. Th. 58, etc. etc. Tarafius, patriarcha CPol. Th. 386. etc. Synodicae eius, a papa, Adriano, probatae. 358. Tatianus. 63. 65. 131. 148. Taurus, Berytius, platonicus. 351. Telefilla, poëtria. 247. Telefphorus, Rom. 349. Terentius, 318. Varronem intellige, non, comicum. Terpander, mulicus. 213. Tradust, apollolus, CHriftum praedicat Edeffae. 329. Thalaflius, σπλωγχνοσκόπος, flue extifpex, Iuliano, imp., carus, ruina domus obruitur. Th. 43. Thales, philofophus. 213. 238. 239. Theoedecles, spearnyos (leg. 5 Teavinos) deäma ποιήσαs. 272. vide infra in Theoponpo. Theodoritus, Cyri epife. Th. 87. Cyrilli capitula opgugnat. Th. 78. Oscóweos, isoonas, reprehenditur. Th. 139. | Theodarus, Alexandriae cpifc. Th. 246.
Alius Antiochiae. Th. 358. 361. 364. Theodorus Abuces, monachus. Th. 503. Theodorus Graptus, fiue inferiptus per flif
gmata faciem iambis et exul propter ima-
ginum cultum, cum fratte Theophane
melodo. Th. 455. 456. Theodorus, ad Valentem legatus, martyr,
Th. 50. Theodorus, Hierof. epifcopus. Th. 365. Theodorus, <i>i neishooc</i>, archi-epif. Syracuf.
Th. 451. Memoratur hic etiam in Synodo
VII. act. 7. T. III. Concil. edit. Binianae pag. 693 Theodorus, Mopfuefliae epife. a Ioanne, Ani-
tioohiae epife. et fynodo oriental declara-
tus catholicus. Th. 82. Alius Theodorus,
epife. Mopfuefl. iunior, ad quem fcribit
Chryfoltomus. Th. 66. Theodorus, Pharanis epifcopus, ante-
fignanus Monothelitarum. Th. 274. Theodorus, Protofpatharius, Craterus dictus,
martyr. Th. 455. Theodorus, Alexandriae epifc. Th. 497. etc.
ei iniquior Theophanes. Th. 422. feq. Theodorus, Alexandriae epifc. Th. 485. Alius Ephefi. Th. 359. Alius Hicrofol. Th:
92. Theodotus, Meliffenus, Caffiteras, epifcop
pus CPol. 441. etc. Theognis, poëta. 238. Theognis, poëta. 238. Theognis, poëta. 7184. Theopafchitae. Th. 97. 184. Theopafchitae. Th. 97. 184. |
|---|--|
| Theodorus, medicus. Th. 230. | Theodoro Grapto. |
| Theodorus, atheus 275. | Theophanes, cubicularius, confeilor. Th. |
| Theodorus, abbas Santabarenus. Th. 479. | 382. |
| etc. | Theophantus, Arii defenfor. Th. 17. |
| Yol. VII. | S s s |

Digitized by Google

INDEX SCRIPTORUM

Vo'.V. p.203P294

Tyrtaeus, fupra, Myrtaeus. Theophikus, Antiochenus. 352. Alius mar-Valens, Hierolol. epife. 354. tyr. 369. Theophilus, Alexandrise epilc. Th. 60. etc. Valentinus, haereticus. 351. Victor, epile, Romanus 354. 355. Theophilus, Caffabalorum epile. Macedo-Vigilius, Romae epifc. Th. 184. etc. nianus. Th. 48. Vincentii templum CPoli. Th. 196. Theophilus, patricius, martyr. Th. 455. Vincentius et Vitus, Sylacfiri, epifcopi, locum Theophrastus, philosophus. 275. Theophylactus, Antiochiae epile. Th. 352 tenentes in concilio Nicaeno, Th. 16. Virgilius, 318, 19 A S TA 358. Theopompus. 262. ir To Temaeara. 65. Vitalianus, archidiaconus, Hormifdae ad fynophilosophus, ob litteras facras, irreligiole dum Heracleensem legatus. Th. 137. tractatas, cum Theodecte punitus. 272. Vitalis, Antiochiae epife. Th. 6. S. Alius Chaeronenfis. 362. Vitus- wide Vincentius. Theotecnus, yons, perfequationis in Christia-Vlphila, fupra in Euphila. - nos fusión Galerio, Th. 7. 13. Alius, pres-Vlpianus, Ictus, 357. · byter Antiochenus, ad ethnicos spostata Vrbanus, episcopus Romae. 359. Th. 43. Vrbanus, confessor. 371. Thermuns, Pharaonis filie, quae Moylen. Vrbanus, ad Valentem legatus, martyr. Th. fernauit.` 120. Thomas, diaconus, epile. CPol. Th. 246. Vrfacius, Athanafii calumniator. Th. 36. -Alius, Th. 289. Xenagoras, ourygea@eus. 193. ે ખામમ Thomas, Thetfalonicenfis quondam epilc. Xenaias, episcopus Hierapolitanus. Th. 115. Alexandrini epifcopi in feptima lynodo legatus. Th. 389. Xenocrates, Speufippi fucceffor. 260. Thomas, cubicularius, confessor. Th. 382. Xenophanes, physicus, rearadomoios. 238. Xeuophon, hiftoricus. 255. 257. 258. 262. Thot Mercurius Acgyptiorum. 40. Thucydides. 253. Xillus, Romae epile, 348. Alius. 381. Alius. Tiberins, imp., de CHristo colendo refert Th. 79. Xiluthrus, (Noachus). 30. feq. ad Senatum. 328. Zachaeus, Hierofol. evilcopus. 347. Timpeus, 193. Timocles, tropariorum f. hymnorum poëta. Zacharias, propheta. 187. 222. 229. 245. 246. eius reliquiae inuentae. Th. 74. 1 Th. 98. Timotheus, Aelurus, epifc. Alex. Th. 94.etc. Zacharias, Hierofol. epifcopus. Th. 248. 252. Timotheus, epifcopus CPol. Th. 133. 136. - 273. Timotheus Leucus, Solophaciolus, Aeluri Zacharias, epilc. Romae. Th. 344. in epifcopatu Alex. fucceflor. Th. 96. Zalencus, Locrenfium legislator. 213. -Zebennes, Antiochiae epife. 359. 361. Timotheus, Dalmati monaflerii praepolitus. ni Thui1951. Zeno, martyr. 360. · inc. Tobias, Hierofol. epife. 347. Zeno, historicus 167. Tragaci poëtze hirco donati. 239. Zeno, philolophus (Eleates): 253. 254. 257. Tyrannus; Antiochiae epile. Th. 4. Zeno, Itoicus. 276. Zenobius, Sidonis epile., martyr. Th. 9. Τυείων δεαμματα. 182. · Zenobius,

Digitized by Google

¥øI. V. p. 201-+206 +

Zeuxis, pictor. 247.

IN GEORG. SYNCELLO ET THEOPHANE. Lib. F. c. I.

Zenobius, architectus; qui martyrium, f. tem-Zoilus, Alexandriae episcopus, Th. 188. plum martvrum, Hierofol. flruxit. Th. 27. Zephyrinus, episcopus Rom. 355. 356. dorum. 78. 79. Zethus et Amphion. 156. 157. 158. Zeuxippus isoger. 177. fortalle Dexippus.

Zoroafter, magus 167. Zoroafter, rex Me-Zosimus, Romae epife. Th. 70. Zolimus, Panopolites, iv so ivvara tis 1μ89 βαβλίω προς **Θεοσ**έβειαν. 13.

507

[P] XLV. INDEX scriptorum virorumque illustrium, in CHRONICO PASCHALI five ALEXANDRINO, st GLYCAE annalibus memoratorum.

Numeri nudi, paginas Chronici Pafchalis, Gl. praemifio paginas annalium Glycas editionis Parif, denotant,

Abrahamus, astronomiae peritus. Gl. 131. De Adami conditione, concilii Carthag. ver.

- ba. Gl. 95. De Adami exfilio oratio Io. Chryfostomi. Gl. g.
- Acgyptii, geometriae repertores. Gl. 127.
- Aelianus. (hift. animalium). Gl. 54. 62.
- S. Aemiliani martyrium. 297.

Acichylus, poeta. 169.

- Aesculapius, The internet parties. 79. Gl. 163.
- Iulius Africanus, 104. 164. 165. 267. 268.

Alcibiades et Attalus, confessors. 263.

- Alcibiades, haereticus. 263. Alexandri M. columna in infula Brachmanum. Gl.`142.
- Alexander, inonachus, ev Ty dia The TE TIμίε saueë everou isoela. Gl. 251.
- Alexander, Alexandriae episc. Gl. 244. 284: Alexander, episcopus CPol. 285.
- Alexander, Hierofol epifc. et martyr. 270.
- Ambrolius, Origenis amicus, antea Valentinianus. Gl. 242.

Ambrofius, Mediolanensis. Gl. 257.

- Amphilochius, Gl. 80. in Tois TE ayle Baσιλέι βάυμασιν, άπες ο μέγας Αμφιλόχως γεαφη παεωδεναι λέγεται. Gl. 253.
- Ava Bariavos, liber apocryphus Cainitarum. Gl. 120, infra, in Paulo, apoftolo,

Anacharfis, philolophus. Gl. 234.

Analtalius, epileopus Antiochenus, 337. 382.

Anastalius, presbyter et Syncellus CPol. 386. 387.

- Anastafii Sinaitze, allegoriae, GL 10. 17. 24. 33. 38. 74. 80. 93. 99. 105. 166. 182. iv T อัสสานส์คุณ ณารีย์. 15. 46. รัง รณี สะคริ ส่งสะ 5aosws. 86. 89. 94. 102. if isopinar Tivor masor, quae de Manasse tradit. 197. Anatolius, patriarcha CPol. Gl. 263.
- Anaxagoras, phyficus. 146. Gl. 20. 21. 202. Anaximander, Gl. 20. 21.

Anaximenes. ibid.

S. Andreae, apofioli, templum CPoli. 306.

- Andreas, Hierofolymitanus, Cretenfis archiepilc. in oratione de iis, qui obdormierunt. Gl, 86. 231. 233.
- Andromachus, medicus, Theriacae repertor. Gl. 59.

Andubarii, Indi, scripta astronomica. 36.

Anomoei. Gl. 242.

- [P] Anthimus, Nicomediae episcopus, martyr. 277.
- Ex Antigoni et Ptolemaei scriptis accepta quaedam de leremiae prophetae reliquiis, per Alexandrum, regem, translatis. 156.
- Antiphonae, in facrae coenae celebratione canendae. 385. 390.

Antoninus, philosophus, imp. Eius rescriptum pro Christiauis ad commune Afiae. 250. Episiola de exercitu suo, precibus Christianorum leruato. 261. σοφία χαι λόγοις έν-5332 TITLAU-

Digitized by GOC

70

τετοαμμένος της μετόχης σοφίας και γτώσεως δια τιμής άχεν ότι πολλής. Gl. 241.

Apelles e LXX. discipulis CHrisli. 213.

Apelles *) et Aristo apologiam pro Christianis exhibent Adriano, imp. 255.

Apellianorum haerefis. Gl. 230.

- Apocryphae de CHristo narrationes reiiciuntur. Gl. 212.
- Apollinaris, Hierapoleos epilc., apologia pro Christianis. 259 δ έγγυς των Άποτολικῶν χρόνων ἐν τῷ περὶ τῦ Πάσχα λόγω. 6. contra Montanistas scripsit. 263.
- Apollinaris, Laodicenus, haereticus, 237. Grammatici filius. 296 Gl. 70. 244. 271.
- Apollonius, Pauaios izofieγeάΦos. 113. vbi de raptu Sabinarum. Sed pro Apollonio legendum Πλίνιος e Málala. tom. I. p. 226.
- Apollonius, Tyaneus, magus. 254. eius reλέσματα. 250. Gl. 239.

Apollophanes, sophista. Gl. 219.

- Apostolici canones. Gl. 243.
- Aquila, Ponticus, altrologiae deditus, focer Hadriani, apostata. 255. Eius versio graeca librorum sacrorum, qua testimonia de CHristo obscurare est conatus. ibid. et Gl. 241. Verba Genescos: faciamus ei adiutosium nost' auror, contra ip/um, evavrios auro, interpretatus est. Gl. 82. Alius Aquila e LXX. discipulis CHristi. 213.

8. Aquilanze templum CPoli. 338.

Arcadii, imp., responsum ad litteras Innocentii, papae. Gl. 259.

Archimedes. 171. mechanicus. 175.

- Arius et Ariani. 237. 282. 323. Gl. 244. 252. 270. 271.
- Aristarchus, philosophus. 180. Alius e LXX. discipulis CHristi. 214.

Aristides, iustus, exful. 161.

Arifto, vide fupra in Apelle.

*) Eulebio 'Agien i Ileddie.

Aristobulus, Iudaeus, philolophus. 178. Arinobulus, pontifex. 184. etc. Alius e LXX. discipulis CHristi. 213.

Aristophanes, comicus, 169.

Ariftoteles, philof. Gl. 5. 7. 29. 51. 53. 62. 71. 116. 202.

Arius, haereticus. 982.

Arfacius, episcopus CPol. 307.

Artabanus igoed. 64

Artabano, Antiocheno, posita statua 262,263.

Artemas e LXX. Christi discipulis. 214.

Alclepius, philosophus, a Domitiano occilus. 250.

- [P] Alua, Adami filiz, Setho, et altera, Azura, Caino nupta. Gl. 117.
- Athanafius, epifcopus Alexandrinus. 4. 369. 285. Gl. 28. 119. 132. 207. 208. 209. 224. 244. 250. 251. in Pl. CXXXI. 223. ad Antiochum. Gl. 91. 97. λόγω de adfumtione. Gl. 89. 122.

Athenais, quae deinde Eudocis. 311. Gl. 261.

Athenodorus, Alexandrinus, praecepta dans Augusto. Gl. 206.

Atticus, episcopus CPol. 309.

S. Augustinus. 371.

Babylas, martyr. 270. 274.

Babylonii, astronomiae inuentores, auctore Zoroastro- Gl. 129.

Bacchylides. 162.

Balanii templum Heliopoli. 303.

Barlaamus ad Ioafaphum. Gl. 88.

Barnabas, apostolus. 224. 232.

- Basileus, Baouleus, episc. Amalenus, a Licinio interfectus. Gl. 250.
- Bafilius, magnus. 203. 228. 355. Bafilii fomnium de nece Iuliani, imp. 297. Citatur, Bafilius Gl. 3. 4. 8. 14. 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67. 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 68. 93. 101. 108. 114. 154. 155. 157. 207. 208. 222. 254. Eius miracula. 253.

Digitized by

0.0L

हे। रहें

. Vol. V. p. 207 208 IN CHRONICO ALEX. ET MICH. GLYCA. Lib. V. c. I. 509

ir Ty meel-Quenew Exty. Gl. 6. 18. feq. 27.	לי Xágaxos, דו סש¢סדמדו, izopicus. 112
έν τω ας το έζαήμερον έκτη. G!. 25.	Chilo, Ephorus Lacedaemone, Olymp. LIII.
έν τη έζαημέςω. Gl 9 80.	143.
έν τη eis τον Προφήτην Ισαίαν έρμηνεία.	Chiron. 37.
51. 105. 112. 120. 195.	Ο μέγας χρονογράφος. 379.
iv To meel meovolas. Gl. 42.	S, Chryfostomus, vide loannes.
iv rois aountinois. Gl. 94. 168.	Cicero. 185. 190.
ני ois iπeEnvertay The TB λγ ψαλμβ	Clemens e LXX. Christi discipulis. 214. Ro-
έπεγεαφήν. 58.	mae epifc. 250. 252.
жеотеелтиха eis то Ва́лтиона. 228.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Alius Balilius, iunior, Caelareae epilcopus,	Clemens, Alex. 219. 232. 251. Gl. 228. 243.
👘 qui Polyeuctum patriarcham CPol., inaugu-	ο οσιώτατος της Άλεξανδεέων εκκλησίας
rauit. Gl, 303.	γεγονώς ίερευς, ανής αςχαιότατος και 8
Basilius, medicus, antesignanus haeresis Bo-	μακράν των Άποσολικών γενόμενος χρό-
gomilorum. Gl. 334.	νων, έν τῷ περί το Πάσχα λόγω. 7. έν
Berolus. 23.	τῷ πεώτω ςεώματι 137. 145. Κλήμης ο
συγγεαφεύς έν τῆ πέμπτη ὑποτυπώσεων.
Bibliotheca Alexandrina Ptolemaei, regis.	224.
173. Bibliothecae Romae combustae. 263.	Clementina. Nérgos à Anosohos es to Khn
O iv Berragia Agrienianonos, (Theo-	μέντια. 28. Idem opus respicitur 23.
phylactus). Gl. 210.	
Brachmanes. Gl. 142. 234.	Clemens, chronographus. 232.
Concilium Romanum contra Nouatum. 271.
Bruttius, isoenios xay xeoroyea pos. 38. 250.	. -
Cadmus, Phoenix. 42.	S. Cononis templum CPoli. 379. 394.
Caelarius, Greg. Nazianzeni, frater. 70.143.	Conftantii, imp., oratio. 291.
Caianitae, haeretici. Gl. 120.	Constantinus, patriarcha CPol. Gl. 323.
Cainan, primus de astronomia scripsit. Gl. 129.	Constantinus Syluanus, Pauli Samosateni
Caius e LXX. discipulis Christi, 214.	successor, os edidate movers rois Evarye
Caius, historicus, qui contra Proclum, mon-	λιςαις και τω Άποςόλω προσέχαι, και
tanistam, scripsit. Gl. 235.	τέτοις διεγαμμένως. Gl. 278.
Callimachi Aetia. 111.	Constantini, imp., statuae subiuncta inscri-
Callinicus, patriareha CPol. Gl. 279.	ptio. 280.
Canon chronicus. 104.	Consulares fasti, rei unarneva. 381.
Cassia filia Iobi. Gl. 147. Alia Cassia, I.	Cornelia, Vestalis. 249.
Jcafia, a Theophilo, inp., repudiata, cuius	Cornelii, papae, epistola ad Fabium, Antio-
fcitum responsum refertur. 288.	chenum. 273.
Cathari, haeretici. 271.	S. Colmae et Damiani templum CPoli 389.
Catholicas. apostolorum epistolae. 233.	397.
Cecropius, epife. Nicomediae. 293.	Colmas magnus, auctor tetraodii, quod fup-
[P] Cerdo, haereticus. 256. Alius, Manichaeus.	pleuit Marcus, monachus, eiusdem mo-
273.	nafterii occonomus. Gl. 374. in notis.
Cerinthus, haereticus. 252.	
Chanethotes, Aegyptius, a Moyle occifus. 43.	Colmas, patriarcha CPol. Gl. 332.
A state of the second secon	S s s 3 Crefcents

Digitized by Google

Crescens è LXX: discipulis CHristi. 214. 252. Alius, Iustini, martyris, delator. 258. vbi et-Melitonius, de eo querela.

Ctessias, 168.

S. Cypriani martyrium. 272.

Cyriacús, patriarcha. Gl. 279.

- Cyrillus Alex. 319. feq. Gl. 24. 69. 71. 82. 110. 116. 118. 119. 123. 124. 126. 127. 130. 132. 137. 146. 184. 185. 193. 210. 211. 218. 253. 261. 271. ad oprimum epilcopum, in verba, qui occiderit Cain. 241. 244. iß Re-Oasaaa. 369. dia Oogoi Loyoi κατα Të duo σεβës Liodages. ibid. ev τινι μέζει έπι-50ληs. ibid. ev τη βίβλω των Αησαυζών. Gl. 78. ev τη περί της έν πνεύματι λατρείας βίβλω. Gl. 159. ev τοις γλαθυροις. Gl. 19. ev τοις κατα Ιελιανόν. 48 Gl. 124. 129. 130. 185. 199 ev τῶ es την δημιεςγίαν τῦ ανθεώπε λόγω Gl. 88.
- Cyrillus, Hierofol. in epittola ad Conftantium, imp., de crucis adparitione. Gl. 253. 271.
- Cyrillus, diaconus Heliopolitanus. 295.
- Cyrus, patriarcha CPolitanus. 379. 381.

[P] Ioannes, Damascenus, vide Ioannes.

Damasus, episcopus Rom. Gl. 271.

Daniel, propheta. 159. etc. Gl. 101. 142. Prophetia apocrypha. 160.

Daniel, stylites. Gl. 264.

Dauidis Pfalmi. 85. amplius trecentos collegit Esdras, e quibus folos CL. probauit Ezechias, reliquis combustis. Gl. 182. feq.

Democritus, philoL 146. 169. Gl. 20.

Demosthenes. 169.

Dexiphanes, Cnidius, Phari Alexandrinae architectus. 192.

Diocletiani edicta contra Christianos, 277.

Diodorus, ό σοφώτατος χρονογράφος έν τη έχθέσει τη συγγράμματος αυτή περίθεων.

44. videtur Diodorus Siculus intelligi. Diodorus, Tarlenfis. Gl. 80. Diogenes, cynicus, 168. Gl. 20. 113. 202. Diogenes, presbyter, Meletii schisima probans. 296.

Dionylius, Alexandriae epile. 271.

Dionyfius Arcopagita & Deoquirme nay me

yas. Gl. 76. 182. 195. 208. Epistola ad Pqlycarpum. 219. Gl. 219. 220. ad Timotheam. Gl. 232.

Dionyfius, Corinthiorum epile. Gl. 235, 241. Dioleorides de Stratonico quodam, Siciliae du-

- ce, pulcritudinsm liberorum per imagines, vxori intuendas datas, promouente. Gl. 56.
- Diolcorus, Alexandriae epilcopus. 319. cum Eutyche faciens. Gl. 263.

LXX discipulorum Christi nomina. 212, seq. S. Dometii martyrium, 297.

Domnus, Antiochiae epile. 271.317.

Dorotheus, martyr. 277.

Ebionaeorum haeresis. 252.

Empedocles, philof. 163-Gl. 202. 282.

Encratitarum haeresis. 260.

Enochi liber apocryphus. 21.

- Epaenetus et Epaphras, Epaphroditus, e LXX. Christi discipulis. 214.
- 'Eπέρατος, Eperastus, a Paulo, apostolo, de christiana religione edoctus nullus est, sed Glycae verba pag. 236, de Paulo haec sunt: in deutées yae τη Ρώμη έπιδημήσας, noi nατηχήσας τον οινοχόον Νέρωνος, noi παλλακήν αυτέ έπέρατον pellicem ipsi dilestam.
- S. Ephraemus. Gl. 124. 125. et forte 39. Zugos Tis Daupasos avne.
- S. Épiphanius, 5 μέγας Επιβάνως. 23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl. 46. 120. 128. 146. 158. 198. 224. 259. ἐν τοῦς παναρίοις. 23. ἐν τῆ βίβλω παναρίω. Gl. 209. ૨ἰς τὸν ἀγκύζωτον αὐτῦ. 25. περὶ ςαθμῶν χομ μέτρων. 255.
- Εριρηλαιίας, presbyter, in λόγω έπι [[] τώ γενεθλίω της παναμώμα μητρός πα Κυρία. Gl. 213. 290.

Eratolihenes. 175.

Elaias

Digitized by Googl

Vol. V. p. 21CF211 IN CHRONICO ALEX. ET MICH. GLYCA. Lib. V. c. I. 513

· Elaias ferra lignea dissectos. Gl. 197. 'Antonini meminit libro ad Pisonem, et Esdras, yeauurings veuw ieew bidarnahos. Commodi ev ra mei now newra-ibid. 163. libros facros fernat. Gl. 182. 198. 199. S. Gelafinus e mimo martyr. 275. 276. Euangelium, in circo populum adlocuturus, Genefis parua, liber apocryphus. Gl. 104. geftat Iustinianus. 338. 108. 211. Eudocia 312. Gl. 261. Alia. 384. Gl. 326. Gennadius citatur. Gl. 80. vbi de angelorum Eudociae oratio de Antiochiae laudibus. 316. creationé. Eudoxius, episc. CPol. 294 296. Georgius, martyr. 274. Eudoxus, Cnidius. 167. 169. Georgius (Syncellus), chronographus. Gl. 117. Eulogius, ethnicismi propugnator, auaxos 118. 121. 122. 131. 139. 140. 156. 197. 198. Eλλην, in concilio Nicaeno victus et perlua-245. 246. . . ' fus a Spyridone. Gl. 250. Germanus, patriarcha CPol. 280. 281. er To Eunice, Chrifti discipula. 224. eis την κοίμησιν λόγω. Gl. 79. 233. St. Euphemiae templum. 321. [[] Gorgonius, martyr. 277. Eupolemus, 64. 91. Gregorius Nazianzenus, theologus. 228. 353. Euripides. 38. 43. 162. 166. 248. 254. 263. Gl. 370. 374. n @eolóyos ylasoga. Gl. 3. 68. 202. Eius Danaë 38. 80. 93. 94. 95. 99. 107. 110. 112. 120, 129. 208 221. 254. 256. 271. 282. in tois in-Eusebius Pamphili. 247. 255. 262. ο πολυμαµéreois ผบาช อีสองเพ. Gl. 83. ev เฉ eis เว 945 May modultiese. Gl. 182. 227. 235. Πάσχα λόγω. 228. Alius Eusebius, episcopus CPol. 286. Gregorius, Nyil-nus. 355. 6 9eras octos Gl. Eustathii Antiocheni locus de die sub Ezechia. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92. 98. 100. 108. 109. Gl. 194. alius Euslathius, Epiphaniensis. 150. 161, 222. 296. Alius Euslathius, tabularius. 401. Gregorius, patriarcha Antiochenus. 377. De Eutelide, formae suae admiratore locus, Gregorius I. papa Rom. Gl. 240. 282. Plutarchi, Gl. 58. Gregorius II. papa, ad Leonem de imaginibus Euthymius, patriarcha CPol. Gl. 299. Icripfit. Gl. 281. Eutychius, patriarcha CPol. Gl. 272. Graeci perfecerunt astrologiae disciplinam, a E Ewxiwvitoy, Ariani. 303. 323. 328. Babyloniis coeptam, n Two Qauvoµevon Euzoius, epilcopus Antioch. 294. Gl. 235. θεωρία παι Ελλησιν ετελοιώθη, των πρώ-Ezechias, rex Iuda. 115. seq. Gl. 194. sq. Saτων τηγήσεων έν Βαβυλώνι γενομέχων. 127. lomonis libros medicos abolet. Gl. 183. Dafeq: vidis Plalmos seligit. Gl. 182. seq. Gyunnolophillae. 30. Fabins, episcopus Antioch. 272. Hadrianus, împ. res geeaneuras 18 Doys Fasti consulares, ra unaragia 165. 381. μεγάλως έδεξιθτο, συνεπομένες έχων αυτώ, Flauianus, Romae episc., martyr. 270. પ્રભુ ર્કેક મુંદેલ તૈયદેલ્લક ઉદ્ય છે. Gl. 240. Flauianus, episcopus CPol. 317. Gl. 263. - Hegesippus. 26. 262. Flavius, epile. Antiochenus. 270. 271. Plal-Hellanicus, historicus. 146. mos alternatim concinere inftituit. Gl. 252. Heraclitus, o onoveros. 146. Gl. 74. 116. 202. Galenus, medicus: Gl. 56. 58. 59. 96. 111. Heraclitus, philolophus, Athenaidis, fiue 131. 133. 228. 242. fallum effe, quod cum Eudociae Augustae, pater. 311. (aliis Leon-S. Magdalena colloquutus est. Gl. 231. M. tius.) Henclii

Digitized by GOOG

INDEX SCRIPTORUM

Vol. V. p. 2112215

- Heraclii, imp., epiftola ad Chofroën, regem
 Ioannes, Chryfoltomus. 233. 307 δ χρυζώη

 Perfarum. 385. fq. alia de Chofrois cafu.
 μων. Gl. 2. 9. 12. 18. 27. 39. 66. 67. 68.

 398. Cabatae Sirois ad Heraclium. 402.
 69. 72. 77. 79. 80. 82. 83. 85. 87. 89. 92
- Hercules, Tyrius, inuentor purpurae. 43. GL -140.
- Hermes e LXX. Christi discipulis. 213.
- Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λόγοις προς 'Λσκλήπιον. 47. "Λμμων, τῶ σοΦῶ ἐπιτέλλων. Gl. 114.
- Herodotus. 47 162. 163. Gl. 202.
- Helychius. 371. citatur cum Sozomeno et Theodoreto, vbi de rebus Theodori, Moplucsteni sermo est.

Hippocrates. Gl. 50. 202.

- Hippolytus, martyr, Portus prope Romam episcopus, ἐν τῶ προς πάσας αἰρέσεις συντάγματι. 6. idem Hippolytus citatur Gl. 194. 239.
- Hippolytus, Thebanus. Gl. 227.
- Homerus. 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.
- Iacobus, Hierofol. episcopus. 203. 226. 246. 248. Gl. 228.
- Iacobus Cilix, medicus. 322. cognomento à Vuxersos.

Iamblichus. Gl. 107. vbi de angelis fermo. Iannes atque Zambres, magi. Gl. 156.

Iason e LXX. discipulis CHristi. 213.

- Ibas damnatus in synodo Ephesina. 317.
- Ieremias, propheta. Gl. 237.

Iesus Siracides. Gl. 203.

- Ignatins, martyr. 223. 252. Epist. ad Trallenses. 221. seq.
- Innocentii I. papae, ad Arcadium, imp., litterae. Gl. 259. feq.
- [7] Ioannis, baptiflae, reliquiae. 295.395.320. templum CPoli. 378.
- Iohannes, Theologus, non diuerlus ab euangelista. 246.
- Ioannis euangelii autographum Ephefi, (vbi illud feripfit 246.) feruatum 5. Apocalypfin in Pathmo feripfit temporibus Domitiani 250. Gl. 239. latronum principem socat ad poenitentiam, 251.

- μων. Gl. 2. 9. 12. 18. 27. 39. 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79. 80. 82. 83. 85. 87. 89. 92. 93. 94. 102. 104. 109. 115. 117. 118. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 131. 132, 135. 157. 189. 209. σάλπιγε χευσήλατος τη παναγίε Πνεύματος. Gl. 211. 214. 215. 220. 223. 225. 226. 229. 258. 259. 263. εν τη eis έξαήμερον τρίτη έμιλία: GL 4. EV TY KO OMINIO ES ÉEENMEROV. Gl. 81. 88. . έν τη έγμηνεία το κατα Ματθαίον Euxyyeris. Gl. 209. 110. 211. 212. 218. ย้ง กฎ หลาส โพล่งงทุง ริยุมทุงต่อ. Gl. 212. 219. EV TO TROS THE ROLUOVTAS MOVAGEN. Gl. 236. iv To es Thy Ecclar TE Adam λόγω. Gl. 91. in τη βίβλω των ανδειάν-Tar. Gl. 8.
- Ioannes, Climacus. Gl. 112. 6 The KALMAROS Iwarvne ayuatatos.
- Ioannes, Damafcenus. Gl. 8. 15. 16. 17. 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81. 82. 93. 98. 99. 100. 103. 105. 107. 111. 208. 209. 221. 240. 351. capite XX. decretorum fuorum. Gl. 4. in latino. nam Graeca locum illum non habent.
- Ioannes, Scylitzes, Curopalates, Ioannes Xiphilinus et Ioannes Zonaras, víde infra in Scylitze, Xiphilino et Zonara.,
- Ioannes, astronomus, sub Constantino, imp., Leonis filio. Gl. 300,
- Iobus. Gl. 146. 147.
- Iolephus. 23. 94. 102. 207. 209. 217. 224. 228. 230. 233. 247. 248. 249. Gl. 12. 40. 102. 119. 121. 123. 126. 127. 130. 135. 139. 143. 145. 148. 150. 155. 158. 163.
 - 164. 174. 175. 176. 177. 179. 183. 184. 185. 187. 188. 189. 192. 198. 228. 5 παξ Εβεμίοις σοφός 222. σοφώταστος χεουογεάφος. 247. εν τω πέμπτω λόγω της πλώσεως. 248. φιλωλήθης. Gl. 234. 238. εν τη κατ αυτόν άεχαιολογία. Gl. 4: εν έννατω της αεχαιολογία. 102. Φασι τον Ιώστ.

Digitized by GOOQI

Vol. V. p. 212-214 IN CHRONICO ALEX	. ET MICH. GLYCA. Lib. V. e. I. 313
Ιώσηπον λέγειν 94. Neronismortem prae-
dicit er Velpatiani imperium, 240. Iu-
daeum describere oxcidium Hierosolymae	Leontius, Antiochiae epife. 270. Alius, Leo,
fine Leontius, Syrus, ό από Σακελλαgίων.
383.
oportuit, ne Iudaei fidem narrationi de-	Libanius. Gl. 258. vbi eius de Chryfoftomot feftimonium.
rogarent. GL 238. a Moyfe diffidet. Gl. 139.
Jotephi, patriarchae, preozeuxy apocrypha.	Licinius, (Macer) historicus. 114.
171	Linus, e LXX. Christi discipulis. 213.
Iouis epitaphium aprid Cretenses, 44. adde	Lois, Christi discipula. 224.
notas Cangii. p. 499.	Lucas evangelista. 224 Gl. 236. 237. 281.
Irenaeus. 250. 251 257. 262.	Eius reliquiae. 193. suspensus in olea. Gl.
Isaacus, patriarcha CPol. 382. Isaacus Mo-	237.
nachus. Gl. 255.	Lucianus, presbyter Antiochenus, Avrio zevos
Isocalius, Antiochenus, philof. 322.	yea Quy. 277. 279. 283. apologetica eius
Ilocrates, rhetor. 167. 169.	oratio. 279.
Midorus, Pelusiora. GL 98. 223. 158.	Lucianus, Samolatenlis, 240.
[P] Iulianus, apostata. 293. 295. etc. o maga-	Lucius, e LXX. Christi discipulis. 214.
pean, Gl. 117. 128. 185. 199. 251. 253. 254.	*Lycurgus, legislator. Gl. 163.
Iulianus, epife. Halicarnassensis, docuit, Chri.	Macarius, abbas, o μέγας Μακάριος έν ταϊς
Iti carnem incorruptibilem fuisse. Gl. 245.	Enisonais aurs. Gl. 105. 255.
Iulius Africanus, ó ra x gov ma ouy yea Vá-	Macarius, episcopus Hierosol. 286.
µeros. 267.	Maccabaeorum libri. 175. 180. Maccabaeo-
Inlins Caelar eis angèr byroginny nonesto,	rum templum CPoli. 293.
187. leges tulit, indictiones et bissextos	
ordinauit. Gl. 204.	304. Gl. 257. 271.
Iustinianus, imp. Gl. 266. 272. Codex. 335.	Magia a Medis ad Persas manauit. Gl. 129.
343. Edicta de fide. 341.	a Goëtia differt, quod haec malorunt, illa
Iustinus, philosophus et martur Christi, qui	bonorum ope geniorum fit, ibid.
Apologiam pro Christianis scripfit, 258. Gl.	Magistrianus, Mauricii fatum praelagiens,
4. 15, 19.241. eius discipulus Tatianus. 260.	Gl. 274.
S. Magnantos templum est
Influs, epicopus Hierofol. cognomento Bar-	S. Mamautos templum, 324.
fabbas. 253.
Iuuenalis, episcopus Hierosol. Gl. 232. 270.	Manes, haereticus. 174. Gl. 82. III. 204. e
genere Brachmanum. Gl. 244.
vbi de fepultura et refurrectione Mariae,	Manichaei, die dominico iciunantes. 17. Ab-
virginis.	finentes a carnibus. 237. De anima terrae,
Leo I. episcopus Rom. Gl. 271.	error. Gl. 48. de anima brutorum. Gl. 104.
Leonis I., imp. de feriando die dominico.	
322. feq. Edicta contra Arianos. 323.	Marci, euangelistae, martyrium. 252.
Leo, fapient, philosophia, imp. Gl. 296. 297.	
298. 299. 300.	Marcio, Ponticus, haereticus. 256. 257. 260.
Leo, archi-epifc. Thessalonicensis. Gl. 291.	263. Marcionitae, 137. 256.
293.	[P] Marcus, evangelista, 224. Gl. 216. Alexan-
Leontius, martyr, pater Origenis. Gl. 242,	driae episcopus. 230, 252.
Vol. VII.	T t t Marcus
•	

Digitized by Google

tus. Gl. 231.

40. '

CPol, Gl. 319.

Gl. 330.

INDEX SCRIPTORUM

Vol. V. p. 214 215 Alex, et in Gl. vsque ad. p. 157. 160. 211. Marcus, monachus, vide supra in Cosma. Maria, prophetis. 63. Moyfis sepultura. Gl. 158. Mariae, virginis, natiuitas. 192. Gl. 207. Obi-Mulanus, scriptor ecclesiasticus, contra haeresin Tátiani. 260. Maria, Magdalena, commentitium eius cum Muleum Antiochenum. 316. Nectarius, patriarcha CPol. Gl. 256. Galeno colloquium. Gl. 234. Nemesius. Gl. 64. 105. o'Eµµέσηs Eπiono-Matthaeus, evangelista. 213. Gl. 284. Hierofolymis scriplit. 253. 705. Gl. 102. Matthias, apostolus. Gl. 214. Nestorianus, chronographus. 43. historiam Maurianus, al'rologus, vt videtur, sub Zead Leonem iuniorem perduxit. 324. Neftorius. 314. e Germanicia Syriae, patriarnone, imp. 328. Maximus, monachus et confessor, à µéyes cha CPol. haeresiarcha. Gl. 245. 260. 271. Mazipos. Gl. 5. 6. 25+ 70. 71. 95. 110. in Nicaenum concilium fymbolumque. 282. τοις περς Θαλάσσιον. Gl. 3. 194. Nicander, 'ev rois emeru aure. Gl. 56. Mnyavinay BiBros. Gl. 252. Nicephorus, o ev Πατειάεχαις aoldipos. GL 137. 287. eius Canon LI. de infantibus in in τη μεγάλη χεονογεάφη. 379. De Melchifedeco narratio apocrypha. 49. casu necessitatis a laico baptizandis. Gl. 244. Meletius, episcopus Antioch. 296. Nicetas, patriarcha CPol. indignus. Gl. 284. Melitonis apologia pro Christianis. 258. 259. [P] S. Nicolai templum CPoli. 397. vbi ex ea fragmentum. Nicolaitae. 252. Memnonis statua admiranda vocalis. 144. S. Nilus, episcopus Aegyptius et martyr. 280. S. Menas, martyr. 275. Nouatus. 271. Gl. 244. Menander, comicus. 172. Oenomaus, Ilioéwy, Pifenfium, rex, ludo-Mercurius Trismegistus. 47. rum Circenfium inuentor. 110. leq. S. Mercurius, a quo Iulianum interfectum Onefimus et Onefiphorus e LXX. Christi disvidit in somnis Basilius. 298. GL 253. 254. cipulis. 213. 214. Methodius, patriarcha CPol. Gl. 289. versus Oracula. 39. 42. 46. 110, 113. 161. etc. Origenes. 163. o xarágaros. 109. 162. 241. eius, quibus Theodori et Theophanis, Graptorum, versibus respondet. Gl. 289. 242. 243 270. o paraió@ewr. Gl. 271. a. Metrophanes, episcopus CPol. 280. Mammaea, Alexandri, imp., matre, arce/li-Michaël Cerularius, monachus, patriarcha tur. 243. Orpheus. Gl. 163. Michaël, Parapinacius, imp., poëta ineptus. Palaephatus. 44. 46. Panaretus, Sapientiae liber. 175. Miltiades contra Montanistas scripsit, 263. Papias, martyr. 258. Parmenides, philof. 163. Monotheletae. Gl. 272. Montani haerefis. 261. Πασχάλιον, patchale ecclefiae Antiochenae. Moyles, litterarum Hebr. repertor. 64. 5 x00-381. Palchales tabulae in templis adfixae. 9. μογea Pos. 238. ab Aegyptiis dictus Uom-Patricius, Prulenlis epife. de thermis (ex Orat. Ocu-Qar-x 9/1=76. contra Aethiopes firain S. Pionium). Gl. 17. tegema, Gl. 149. citatur paffim in Chron. Patrophilus, epifcopus Scythopol. 295. Pauli-

Digitized by

Vol. V. p. s15 P216 IN CHRONICO ALEX. ET MICH. GLYCA. Lib. V. c. I. 515

Paulciiani. Gl. 200

- Psulinus, Eudociae carus. 311. 313. 316. Gl. 261.
- S. Paulus. 20. 231. etc. Gl. 136. 213. -214. 227. 228. 229. 235. 236. 237. 239. Caiani iactabant in fuo αναβατιανώ (Epiphan. αναβατικώ) contineri, quae Paulus in tertio coelo audiuisfet. Gl. 120.
- Paulus, Samolatensis, hacreticus. Gl. 244. alius Gl. 278,
- Paulus, Sinopenfis, ό Σινώπης, (MSS. quacdam Σινύπτης, pro quo Labbeus legit Συνόπτης, coniicitque dePaulo Silentiario) 63. vbi fermo est de rabie canum.
- Paulanias, o σοφώτατος χεονογεάφος. 40. vbi de Verleo.
- Pelagius, patricius, vir sapiens. 328.
- S. Peleus, episcopus Aegyptius et martyr. 280.
- Perlarum regis, Kaßárs Zadasadasa', 78 xa Zesesis epistola ad Heraclium, imp. 402.
- Persis, Chisti discipula. 224.
- S. Petrus, apostolus. Gl: 124. 235. 236. ad Faustum scribens. Gl. 26. 113. vide supra, Clementina. Cum Simone, mago, disputatio. Gl. 235.
- Petrus, Alexandriae episcopus et martyr. 276. Eius de paschate. 1. seq.
- Pherecydes, isoeιοποιός. 144. ο δεύτερος isoριογράφος. 163.
- Philemon e LXX. Christi discipulis, 214.
- Philippus, apoltolus. 229. Alius e LXX. Chrifti difcipulis. 214.
- Philippus, imperator christianus. 270.
- Philo, Iudaeus. 228. 230. 249. Gl. 234.
- Philonis, philosophi, ecclesiastica historia. Gl. 282. feq. vbi de vi anathematis ecclesiastici fermo est.

Philolaus, pythagoricus. Gl. 20.

[P] Philologus et Philegon é LXX. Christi discipulis. 213. Philegon, ö τας Όλυμπιάδας συναγαγών. 210. 222.

Phoebe, Christi discipula. 224.

Phoenices mercatores arithmeticam, Inuenere. Gl. 128.

Photius, patriarcha CPol. Gl. 293. 297. 298. Pindarus. 161.

S. Pionius, martyr, 270. supra in Patricius. Plato, philosophus. 165. 167. 168. 169. Gl.

5. 202. 234. Alius Plato, praefectus vrbi. 167. 169. 329.

Plinius, vide supra in Apollonio.

Plotinus, Gl. 70.

Plutarchus. 240. GL 58. 131.

- Poërae de Europa, Phoenicis filia, cum chronographis non confentientes. 42. Legendum enim μη όμοφωνήσαντες pro κο όμεφωνήσαντες. Chronographi nainque Agenoris filiam tradunt, Phoenicis fororem. /
- Polycarpus, martyr. 257. 258.

Polyaenus, Atheniensis, isogei. 144. vbi de Memnonis statua vocali, per Cambysen confracta.

Polyeuctus, patriarcha CPol. Gl. 303. 306.

Porphyrius. Gl. 107. Eft quoque Porphyrius ceti, piscis, nomen. Gl. 270.

Photinus, Lugd. episcopus. 261.

- Prisca, Christi discipula. 224.
- Priscilla et Maximilla Montani. 263.

Priscus, comes excubitorum in clericum attonsus. 384-

Prisens, Thrax, scripsit de bello aduersus Attilam et Alaricum. 318.

S. Probi temptum CPoli. 337. Caelarcae. 327.

Prochorus e Christi discipulis. 224.

Proclus, patriarcha CPol. Gl. 260.

Proclus, Afianus, philosophus et onirocrites sub Anastasio, imp. 331.

Procopius, Caefarientis. Gl. 270. Prometheus. Gl. 163.

Ttt 2

, Mich.

Digitized by

JOOQIC

Digitized by

Google

| Mich. Pfellus, 6 00005 70 ovri. Gl. 171. 183. | braiças, figna coelessia, convertiones an-
norunt, menses, septimanas, et sideribus |
|--|--|
| 328. 330. | |
| Iacobus, Cilix, vrbis archiater, cognomine. | ac planetis indidife nomina. Gl. 121. |
| V8X81505. 322. | Seuerianus, (Gabalorum episc.) Gl. 67. |
| Ptolemaeus, astrologus. Gl. 134. | Severus, a quo Scueriani. 261. Acephalus. GL |
| Pudeus e LXX. discipulis Christi. 214. | 271., eum Diodoro citatur. Gl. 80. |
| Pyron, leu Tugsav o xeoroyea pos. Gl. 82 | Seueriani reiiciunt Pauli epistolas et acta apost. |
| Pythagoras, philof. 143. Gl. 202. | 261. |
| Quadraginta martyrum templum CPoli, Gl. | Sibyllae. 108. Sibylla, Aethiopum regina, ver- |
| 319. | fata cum Salomone. Gl. 183. feq. |
| Quartus e LXX. discipulis Christi. 214. | Silas e LXX. Christi discipulis. 214. |
| Regnorum et Peralipomenon libri. 154. | Σίλβιος, historicus, 113. lege Δiβιos et T. |
| Rufus e Christi LXX. discipulis 213. | Liuium intellige. |
| Rufus, medicus. Gl. 63. vbi fermo de Hy- | Simeon, epife. Hierofol, 246. |
| | |
| drophobia. | Simeon, metaphrastes, Gl. 245. |
| Sabellius, haereticus. Gl. 243. 271. | Simeon, flylites. 321. |
| Sabbatius, monachus. Gl. 287. | Simon, leprosas, Lazari, quem Christus susci- |
| Sallustius, 182. 189. | tauit, pater. Gl. 214. |
| [P] Salomonis, regis, libri de angelis, daemo- | Simon, magus. 256. Gl. 235. 236. eius cauis |
| nibus, geminis, viribus herbarum etc. Gl. | et praesligiae. Gl. 156. |
| 183. 183. 184. 185. | Simonis, Cleopae F. epifcopi Hierolol. marty- |
| Samaritanorum haerelis, 237. fchilma. Gl. 243. | rium. 252. |
| Scribae in templo, qui Huegoroyis fiue, Diur. | Simonides. 143. |
| norum more adnotabant et in acta refere- | Sirachides: 175, Gl. 203. |
| bant vaticinia prophetarum. 153. ab iisdem | Socrates, philof. 162. Socratici. 168. |
| digesti regnorum et paralipomenon libri. | Socrates, historicus. 371. |
| 154. | Sophocles, 162, 166. Gl. 202. |
| Id. Scylitzes. Gl. 245. 293. 294. 297. Chrono- | Solibius, 192. in latino: refert Sofibius quent. |
| graphiam foam, fiue-χρονικόν σύνταγμα | dam Antiochenum. Sed in graeco eft: λt - |
| incipit a Michaële Rangaba, vbidefiit Theo- | |
| | γει έν τοις (αυτοίς) χρονοις Σωσίβιον τινα |
| phanes. Gl. 246. 286. | Αντιοχέα συγκλητικόν etc. |
| Semeronius de rebus Aslyriorum, arwa ouve- | Sofipater et Solthenes e LXX. Chrifti disci- |
| γεάψατο Σεμηςώνιος ο Βαβυλώνιος Πές- | pulis. 213. 214. |
| σης. 38. | Sozomenus. 371. |
| Senuphius, vir fanctus et thaumaturgus. Gl. | S. Stephanus e Christi discipulis. 214. Stepha- |
| 257.258. | nus, protomartyr. 226. 231 eius templum |
| Septuaginta interpretes. 173. | CPoli. 384. |
| Serapion, episcopus Antiochenus, contra Món- | Suctonius Tranquillus, 5 00 pararos [1] |
| tanistas scripfit. 263. | Συτώνιος Τραγκυλλος Ρωμαίων ίτοριο. |
| Serapio; mathematicus, fiue aftrologus, tem- | γεάφος. 117. |
| pore Caracallae. Gl. 243: | Sylwanus e LXX. Christi discipulis. 214. |
| Sethum Syncellus tradit inuenille litteras He- | Syluanus, Emelenus epile. martyr. 279. |
| | Sylu .fter, |
| • | |
| • | |
| | |
| | |

Vol. V. p. 218P219 IN CHRONICO ALEX. ET MICH. GLYCA. Lib. V. c. I. 517

Sylueller, Romae epile. Gl. 248. τα συμβολαία, acla publica. 383. Symmachus: 266. Gl. 242.

- Synodi leptem vniuerfales. Gl. 272. leq. Nicaena. 8. 282. Gl. 250. CPulitana. 304.
 Ephefina. 314. λητεική 317. Chalcedonemfis. Gl. 263. 319. Quinta. 344. Gl. 270. etc.
 Synodus Carthaginenfis. Gl. 95. etc.
- Tatianus. 91. Chronographus. 232. Eius haerefis. 260. 261. dia reorapor et liber ad: Gulcos. ibid.
- Tertullianus, ο 'Pωμαΐος, i. e. latinus feriptor. 229. ανής ο επί 'Ρώμη λαμπςος ων. Gl. 235.
- Thales. 115. 143. prior locus forte intelligendus de Thalete, Cretenfi.
- Tharbis, Aethiopum regina, quae Moylen annauit. Gl. 149.
- Theodoritus, Cyri epife. 371. 376. Gl. 14. 19. 33. 65. 80. 106. 132. 176. 179. 181. 187. 189. 192. 198. 211. 230. 261. 263. 270.

รง อยูลสะบรเหลี ลบรร. Gl. 79.

S. Theodori templum CPoli. 337.

- Theodorus, epile. Mopluelienus. 360. 361. 370. -371.
- Theodorus et Theophanes, Grapti, supra in Methodius.
- Theodofius, calligraphus Arcadii F. imperator. Gl. 260.
- Theodotio, Sinopenfis, e Marcionita ad Iudaifmum déclinans. 263.

Theodorus, haerericus, 263.

Theognis, poëta. 143.

- Theophanes, confessor, et Agri abbas, Gl. 287. Georgii Syncelli chronicon continuavit vsque ad mortem Nicephori τΕ από yeymav. Gl. 246.
- Theophanes, epife. Nicaenus. Gl. 290, Alius Theophanes, o Krussáeuss, cognomento Xoienves. Gl. 301. (interpreti Caefareae pontifex, muus recte.)

Theophilus, Alexandrinus patriarcha. Gl. 257. -258. 259.

Theophilus, Antiochenus, 41.

Theophilus, o σοφώτατος. 41.

Theophylactus, Bulgarorum epifc. Gl. 210. Alius, patriarcha CPol. 301. 302.

Theotecnus, presbyter Antioch. 296. Thueydides. Gl. 202.

S. Thyrfi templum CPol. 319.

S. Timothei reliquiae. 293.

Timotheus e LXX. Christi discipulis, 214.

Timotheus, Caefareae epifc. 327.

Timotheus, patriarcha Alex. Gl. 271.

Trophimus et Tychicus e LXX. Christi dilejpulis. 214.

Trypho, patriarcha CPol. Gl. 301.

Tyrannio, Tyri episcopus, martyr. 279.

Valens, aneiBésaros aseovóµwv tempore Conftantini M. ex themate aftronomico CPolin [P] vrbem duraturans praelagiit DCXCVI, annos. GL 249.

Valentinus, haerefiarcha. 260. Gl. 111. 142. Virgilius. 113. 184.

Vitalis, haereticus, a quo Vitaliani. 296.

Volagefi, epifc. Nifibeni, epiftola de Nifibi, incafium obfeffa a Sapore, rege Perfarum, 291,

Vrbanus e LXX. Christi discipulis. 213.

Xenophanes, philof. 143. Gl. 20.

Xenophon, Orzylai F. 168. (lege Grylli.)

Jo. Xiphilinns, Trapezuntius, monachus, patriarcha Crol. τα πάντα θαυματος λόγω, σοβία και συνέσει και άζετη. Gl. 335. feq.

Zachariae, qui Io. Baptistae pater fuit, reliquiae CPolin translatae. 309.

Zachatias; patriarcha Hierofol. 382. 385.

Iannes et Zambres. Gl. 156.

Zenobius; Sidonius, presbyter, martyr. 294.

Io. Zonaras. Gl. 140. 294. 279. is To Xeovi-

χῶ αὐτῦ συντάγματι. Gl. 286. T-t-t-3 Zoro

Zoroaster,

Digitized by GOOGLE

Zoroafter, altrologiae ac magiae repertor. 28. gius vitima verba. 37. o megifontos Ileg-

ow 'Asponopos. Gl. 139. Altronomiae Perfis inventor. ibid.

Digitized by GOOS

CAPUT V.

De BYZANTINAE, fiue CPOLITANAE historiae scriptoribus.

1. Corpus hifloriae Byzantinae, in Lupara Parifienfi splendidis typis chartisque excufae. breuis conspettus, et de noua editione illius operis, ante aliquot annos promissa in Belgio. Non esse amittendam, fi noua curetur, per fingulas fummas paginas notationem imperatorum CPol. de quibus agitur, et, quantum potest fieri, aunorum Christi, et patriarcharum CPol. [De noua ed. Veneta et aliis accefficatious.] II. De fingulis (criptoribus accuration notitia, Labbei Protrepticon, et excerpta de legationibus ex scriptoribus dependitis, Daxippo, Eunapio, Petro Patricio, Prisce, sophista, Malcho Philadelphiensi et Menandro Protestore, nec non ex Theo-Excerpta Photiana ex scriptoribus deperditis, phylatto Simocatta qui etiamnum exstat. Olympiodoro, Candido, Theophane, Nonnoso: Tum ex Hesychio Milesio anorane unirio, et de imperatoribus rebusque CPolitanis varia e Suida, ibid. 111. De Procopio Cae/areenfi. IV. De Agaihig. Y. Paulo Silentiario et Theophy/acto Simocatta. VI. Nicephoro, patriarcha CPol. et Nicephoro, philosopho. VII. Ioanne Cameniata et aliis scriptoribus post Theophanem: VIII. De Leone sapiente et Ioanne Scylitze. IX. Nicephoro Bryennio et Anna Commena. X. De Ioanne Sinnamo fine Cinnamo et Niceta Choniata; vbi et de aliis hoc nomine et de Michaële Choniata. XI. Georgio Acropolita, Iozie, et Io. Canano. XII. Georgio Pachymere. XIII. Ioanne Cantasuzeno. XIV. Nicephoro Gregora. XV. Laonico Chalcocondyla. XVI. Georgio Codino, Photii oratione in Encaenia templi CPol. XVII. Ioanne Anagnosta, Matthaeo Monacho, et Manuele Chry/olora et Leone, grammatico. XVIII. Conflantino Porphyrogenmeto, Simeone Magistvo et Georgio Monacho, XIX. De Duca et Anonymis scriptoribus, XX. De Anfelmi Bandurii imperio Orientali. XXI. De illis, qui corpori Byz. nondum sunt inser-ti, Zosimo, XXII. Georgio Phranza, [nuper edito.] XXIII. Genefio MS. [iam edito.] XXIV. De spille opere MS. Busihuis ruzidius de officiis aulae CPolitanae Constantini Porphyrogenneti, quod exftat Francofurti ad Moenum apud Nobiliff. Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbath. [etiam edito.] XXV, Scriptores quidam hif. Byz. inediti ac deperditi. XXVI. De Combefifi fajciculo Originum et verum CPol. XXVII. De Saracquicis Frid. Sulburgii. XXVIII De hiftoria eccle/iastica Manuetis Malaxi et aliis, in Martini Crussi Turco Graccia obuiis. XXIX. De Leonis Allatii oupplares. XXX. Caroli Cangii merita in hift. Byzantinam et elogium. XXXI. Godfr. de Ville Ha: deuin et alii scriptores de vrbe CPoli et rebus CPolitanis. XXXII. De CPolitanis imperatoribus et patriarchis scriptores. XXXIII. Martini Hanckii liber de Byz. rerum scriptoribus, autorisque elogium. XXXIV. Indiculus scriptorum, de quibus dictum in hoc capite.

[Cum supplementis G. C. Herles.]

L

[Prasmonenda.]

Martini Hanchi, prosefforis quondam Vratislau. in Elifabetano gymnafio, librum, inferiptum: de Byzantinerum rerum scriptoribus graccis. Autorum quinquaginta, qui do CPolifanis aliisque, tans ciulibus, quam ecclefiasticis antiquitatibus, monimenta nobis reliquerunt, vitas, scripta, de scriptus iudicia distinctiorem in modum recenset: Accellerunt fex indices.

Vol. V. p. 220

SCRIPTORES

dices, Lipfiae 1677. 4. ipfe Fabricius infra, in hoc capite S. XXXV. laudanit. - Byzantini autem feriptores, qui multi sunt, ii nominantur, qui, sub Byzantino imperio viuentes, hifloriam imperii romani orientalis ita exposuerunt, vt alii catholicam historiam ad sua vaque tempora componerent; alii quarumdam tantum periodorum aut imperatorum perfequerentur historiam. Qui autem ipfam historiam Byzantinam a Constantini M. aeuo vsque ad Conflantinopolin, a Turcis captam, ita fcriberent, integramque hiftoriae Byzant connexionem explicarent, vt alter alterius narrationes continuaret, quatuor potiffimum fuerunt, nempe Zonaras, Nicetas Acominatus Choniates, Nicephorus Gregoras, et Laonicus, fius Nicolaus Chalcocondyles f. Chalcocondylas, f. Chalcondylas Athenienfis, circa a, 1470. clarus. Horum opera constituunt corpus historiae Byzantinae proprie fic dictum. Quatuor illi historici iunchim editi sunt, at fine textu graeco, in opere, inferipto: Corpus uniuersas hiftoriae, praesertine Bizantinae Io. Zonarae annales, aucti additionibus Georgii Cedreni Niceti Acominati Choniatae lib. XIX. Niceph. Gregorae lib. XI. Laonici Chalcondylae lib. X. historiae Turcicae. In fine etiam additus est locupl. rerum index. Lutetiae ap. Guil. Chau-Quam collectionem latinam copiofe recenfuit, alias edd. diere, 1567. fol. III. part. enumeravit, et multa alia docte disputavit Freytag. in adpar. litt. I. pag. 318. sug. - Scriptores hill. Byzantini tres graeco-latini, Nicephorus Gregoras, Laonicus Chalcocondyla et Georgius Logotheta Colon. Allobr. 1615. fol. — Alii, iique haud pauci, aut geographiam et topographiam aut historiam vel sui temporis vel cuiusdam imperatoris contexuerunt; et faepe ab initio mundi conditi inceperunt, aut vltra limites funt vagati; neo raro, numero orum aucto, factum eft, vt alter alterius compilaret compentiolum.

De scriptoribus de rebus Ryzantinis f. de historia imperii romani orientalis fusius differit cl. Meufel, in bibl. historica vol. V. part. I. pag. 108. fqq. Recenfet igitur in cap. L. fcriptores, ad introductionem in historiam Byzantinam facientes; in cap. II. fctiptores geographicos et topographicos; in cap. III. quatuor historiae Byzantinae scriptores vniuersales. qui se inuicem continuarunt; in cap. IV. scriptores, corpori historiae Byzantinae adiunctos, vitra limites illius vagantes. Quo facto pag. 158. Iqq. dat indicem fcriptorum, qui in corpore Byzantino in editione et Parifina et altera, auctiore, Veneta, funt collecti aut postea accefferunt. Sed recte observat, eumdem scriptorum ordinem neque a libraris, quorum alij. Pachymerem, Romae II. tomis fingillatim editum, Ducangii historiam Byzantinam, Banduri imperium orientale, aliaque adnumerando tomorum partes augent, neque a bibliopegis semper servari. Praecipus huius diversitatis caussa facile ex eo cognosci potest, quod volumina operis integri Parifiis deinceps et intra longum temporis spatium prelo exierunt. Dedit igitur Meusel eam operis seriem, qualem a plerisque fieri scripsit. Quare differt ille ordo interdum ab oo, quem tenuit h. l. Fabricius., Alius quoque est, additis aut historiis post collectionem Parisinam euulgatis aut libris a recentioribus ad illustrationem historiae Byzantinae scriptis, in catal. Pinell. tom. II. pag. 39. sqq. alius ordo in exemplo Veneto eoque locupletiore, de quo postea sermo erit, quod in Baumgartenii Nachrichten von einer Hallischen Bibliothek, tom. V. pag. 398-470, vberius recensetur, item in de Bure Bibliographie instructive etc. tom, I. pag. 615. sqq. et sic forsan in aliis exemplis. - In cap. V. el. Meufel enumerat scriptores historiae Byzantinae generales recentiores.

Ad:

Digitized by GOOS

Theo.

Digitized by Goog

Ad meliorem vlum scriptorum Byzantinorum et maiorem historiae fructum plenissimum est et summo studio confectum opus, quod so. Gosthilf Stritter Petropoli 1771 - 1779. Tom. IV. mai. 4. edidit. Inferiptum autem est:

Memoriae populorum, olim ad Danubium, Pontum Euxinum, Paludem Maeotidem, Caucafum, mare Caspium et inde magis ad septemtriones incolentium, e scriptoribus historiae Byzantinae erutae et digestae a 10. Gotthilf Strittero, Gymuassi academiae scientiarum imperialis Petropolitanae Conrectore. Tomus 1. Gothica, Vandalisa, Gépaedica, Longobardica, Herulica, Humnita et Auarica completiens. Petropoli impensis acad. scientiar. 1771. — Tom. II. (in duas partes distributus,) Slauica, Serwica, Chrowatica, Zachlumica, Terbunica, Paganica, Deocleica, Morauica, Bosnica, Balgarica, Valachica, Russica, Polonica, Lithuanico, Prussica, Samotica, Permica et Boënnica, completiens. ib. 1774. — Tomus III. (duabus constans partibus,) Turcica, Chazarica, Vigrica, Patzinacica, Vzica, Comanica et Tatariea completiens ib. 1778. — Tom. IV. Lazica, Auasgica; Misimianica, Apstica, Tzanica, Suanica, Meschica, Zischica, Iberica, Pononica, Sarmatica, Scythica, Massacia, Chamauica, Varangica, Nenitzica, Dacica, Pononica, Sarmatica, Scythica, Massacia et gemealogias gentium campletiens. Acc. index duplex totius operis, ibid. 1779. De hoc opere egregio copiosus est cel, Meufel. l. c. pag. 111. squ.

Eodem sere tempore Stritterus idem opus in compendium ita redegit, 'vt habita historiae russicae ratione, historiam eorum, qui nihil ad Russiam pertinerent, populorum omitteret: quam epitomen, a Strittero latine scriptam, Russice reddidit W. Swietow. Petropoli, 1770 - 1775. IV. partes, in 8.

Ad fcriptores mediae et infimae Graecitatis, "adeoque Byzantinos, rectius intelligendos et cum fructu legendos multum faciunt et vero necessaria funt Glossaria Lexicaque graeco-barbara et mediae ac recentis Graeciae, quae supra in vol. VI. pag. 686. sqq. enumerata funt. Hasl.

Antequam de singulis Byzantinae historiae Scriptosibus graecis dieere adgredior, juuat vno conspecta ac veluti in tabella Lectori fistere succinctam omnium recensionem, quotquot in splendido opere Corporis Byzantini, Pariliis e typographia regia, graece et latine, typis luculentis et charta regia excuso continentur. Sunt autem hace:

[P] 1. De Byzantinae historiae Scripteribus sub felicissis Ludouici XIV, Francorum at Navarraeorum Regis Christianissimi auspicis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem erudito Πεοτεβπτικόν. Proponente Philippo Labbe, Biturico, Soc. Iefs Sacerdote. Paris. 1648.

Endoyog negi nego Besor. Excerpta de legationibus ex

Dexippo Atheniense		Prisco Sophista	
Eunopio Sardiano	• _	Makho Philadelph.	1
Petro Patr. et Magistro.		Menandro Protestore	

BREVIS CONSPECTUS.

Theophylasto Simocatta.

- Omnia & codd., MSS. a Dauide Hoefchelio Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclare. libellorum magistro: cum eius dem notis. Accedunt notae et animaduers. Henrici Valesii. Parif. 1648. fol. 99)
- His excerptis de legationibus subiestae-sunt eclogae historicorum de rebus Byzantinis, auorum integra feripta aut iniuria temporum interciderunt, aut plura continent, ad Constantinopolitanam historiam minus speciantia. Selegit, interpretationem recensuit, notisque breui. bus illustrauit P. Philippus Labbe, Bituricus, Soc. Iesu Sacerdos.
- 2. 3. Пеокожів Кантаевая тах кат айтор Істоенах Вівліа октф. Procopii Cat/arechts hi. ftoriarum sui temporis libri VIII. Nimirum debello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. et de bello Gothico libri IV. Interprete Claudio Maltreto Anicien's, Soc. Iesu Presbytero: a quo supplementis austi sunt Paticanis, et in locis aliquot emendati. Paris, 1662.
- Προκοπίε Καισαρέως περί των τε Δεσπότε Ιεστινιανού Κτισμάτων Λόγοι έζ. Procopii Cae. saresnfis de Aedificiis imp. Iuftiniani libri sex, austiores quam onte et emendatiores. Interprete Claudio Maltreto, Ancienfi, Soc. Iefu Presbytero. Tomi II. Pars prior. Pari/. 1663.

Пеонопів Кансаевия 'Avendora. Procopii Caefareenfis Arcana historia. Qui est liber nonus historiarum. Ex bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, latine reddidit, notis illustrauis. Recognouit, varias lestiones adiecit, et lacunas fere omnes impleuit Claudius Maltretus, Anicienfis, e Soc. lefu tomi II. pars posterior. Paris. 1663. Fabr. In B. Vol. ed. Ven. est in prima parte Procopii historiarum temporis sui tetras altera, de B. Gothico, in II. parte eiusdem Arcana historia, in parte III. eiusd. de aedificiis Iustiniani libri VI. fingulae quidem partes peculiares habent inferiptiones. Harl.

'Aya9is

Digitized by GOOGI

v qq) Editio Veneta, quae quidem nonnullorum scriptorum accessione ornata, Parisinae-cedit nitore ac fplendore, longe vero superat cam operarum peccatis, prodiit Venetiis, ex typographis Bartholomaci lauarina, 1729. fol. et constat, (in exemplo quidem, quod est in bibl. acad. Erlang.) XXII. Voll. XXII. quidem Voll. reddunt ea, quae in corpore Byzant, ed. Parif. continentur, Volumen autem XXIII. Venet. typis I. Bapt. Pasquali comprehendit Genefii libros IV. et alia opera, Sed quomam quacdam voll, plures complectuntur tomos; faltem in nottro exemplo, prouti vel primus possel ... for, vel bibliopega iunxir fingula volumina: fit vt alu numerent XXVIII voll. fiue potius tomos, (atqui omn bus noftri Veneti exempli voll. praeter vol. historiarum temporis fui libros de bell. Perfico quod Genefium continet, est praefixus, in lucem funt fet Vandalico. Harl.

prolata, opera forsan adnumerant,) álii aliter. Numerus enim voluminum in fronte illorum non indicatur. In catal. Pinellii l. c. nr. MMDXXXIII. ita opus citatur: Historiae Byzantinae scriptores in vnum corpus redatti, gr. lat. Venetiis, Iauarina et Pasquali, 1722 - 23. tom. XXIII. in fol. quae annorum et tomorum notae num recte se habeant, equidem nescio et sere dubito. -Primum igitur volumen habet generalem inferiptionem : Corpus Byzantinae historiae; tum fpecialem: De Byzantinae historiae scriptoribus. Editio secundar, ad Luparaeam fideliter expresfa. Venetiis, ex typogr. Barthol. lauarina. 1729. Reddit in priore tomo excerpta de legationibus que hi alia, quae adiungi solent, aut post an. 1729. (etc! in posteriore autem tomo Procopii Cae/ar.

Vol. VII.

Vol. V. p. sat

Սսս

522 Lib. V. c. I.

CORPORIS BYZANTINI,

Vol. V. p. 222 223

Toö

Digitized by GOOGLC

- [P] 'Αγαθίε Σχολαστικοῦ περί τῆς' Ιεστινιανοῦ βασιλόας βίβλοι πέντε. Agathiae fcholnflici de imperio et rebus gestis Iustimiani, imperat. ibi i V. Ex bibliotheca et interpretations Bonauenturas Vulcanii, et cum notis eiusd m. Accesser Agathiae epigrammata cum versions latima. Paris. 1660, Fabr. Complent haec partem I. Voluminis III. in ed. Veneta. Harl. +
- ΦεοΦυλάκτη Σιμοκάττου άπο Έπαξχων και ΑντιγραΦέως Ιστοριών Βιβλία Η'. Theophyla-Eti Simocattae, Expracefecti, et Obferuatoris Coactorum, historiarum libri VIII. Mauricii imperatoris res gestas continentes. Interprete Iacobo Pontano, Soc. Issue. Editio priore cafligatior, et Glossario graeco-barbaro auctior. Studio et opera Caroli Annibalis Fabrotti, IC. Parifiis, 1647. Fabr. In nostro ed. Venetae exemplo est pars II. Voluminis III. Harl.
- Πασχάλιον, seu chronicon Paschale a munde condito ad Heraelii imperatoris annum vicefimum, opus haltenus fastorum siculorum nomine laudatum, deinde chronicae temporum epitomes, ac denique chronici Alexandrini lemmate vulgatum: nunc tandem austius et emendatius, cum noua latina versione, et notis chronicis et historicis, cura et studio Caroli du Fresne, Dn. du Cange, regi a consil. et Franciae apud Ambianos Quaestoris. Paris. 1688. De hoc distum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.ed. vet. [p. 451.] Fabr. Est in ex. Veneto Vol. IV. Harl.
- Γεωργίε Μοναχέ και Συγκέλλε γεγονότος τέ ἐκ άγίοις πατρά ήμῶν Ταρασίε Πατριάρχε Κων5αντινεπόλεως χρονογραφία από Αδαμ μέχρι Διοκλητιανέ. Georgii Monachi, et S. P. N. Tarafii, patria chae CP. quondam Syncelli, chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori, patriarchae CP. Breuiarium chronographicum, ab Adamo ad Michaëlis et eius F. Theophili tempora: graece et latine, cum tabulis chronologicis et annotationibus. Cura et studio P. Iacobi Goar, ordinis praedicatorum congregationis reformatae S. Ludouici. Parif. 1652. De Syncello difium supră p. 149. seq. de Nicéphoro p. 153. ed. vet. [p. 462.] Fabr. Vol. V, in ex. Veneto. Harl.
- 7. Të iv dylois marços hudiv QeoQavës XçovoyçaQla. S. P. N. Theophanis chronographia. Leonis grammatici vitas recentiorum impp. R. P. Iacobur Goar, ord. FF. praedic. congregationis S. Ludouici vicarius generalis, latine reddidit, Theophanem notis illustrauit, varias lectiones multiplici codd. collatione adiecit. R. P. Francifcus Combefis eiusdem inflituti, ac-congregationis, iterum recenfuit, notis posterioribus Theophanem; integris, Leonem grammaticum striction difuts, exque fide codd. auxit, emendauit. Port 1655. De Theophaneitidem supra pag. 151. seq. ed. vet [p. 459.] Fabr. Vol. VI. in ex. Ven. In actis erud. Lipf. 1685. m. Oct. p. 237. sq. Vol. hoc ed. Parif. recenfetur, praemiss historia voluminum, quae antea in lucem erant emissa. Harl.
- [V] 8. Ninn Oóge Kaisagos tou Beverrie YAn istoglas, Nicephori Caefaris Bryennii commentarii de rebus Byzantinis: opera et studio Petri Possini, e Soc. Iesu. Paris, 1661. Fabr. Vol. VII. tom. I. ex. Veneti, Harl.

Vol. V. p. 223 2224

· Digitized by GOOGLE

- Tau ev & ylois πατρος ήμων ΝικηΦόρε Πατριάρχε Κωνσταντιν. 'Ιστορία σύντομος από της Mauginis Baoi Léas. S. Nicephori, patriarchae Conflantinopel. Breularium hiftoricum de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum vsque Copronymum. Interprete Diqnysio Petaulo, e Soc. lesu, cum eiusdem notis. Paris. 1648. Fabr. Tom. II. super. Volum. ed. Ven. Harl.
- Seweyls rou Kedenvou Súvo us Isroew, Georgii Cedreni compendium historiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum eiusdem annotationibus. Accedunt huic editioni praeter lacunas tres ingentes et alias expletas, notae in Cedrenum P. Iacobi Goar, ord. praedie. et Caroli Annibalis Fabrotti, ICt. Glossium ad eundem Cedrenum. Item, Iohannes Scylitzes Curopalates, excipiens, vbi Cedrenus deficit, graece editus ex bibliotheca regia. Paris. 1647. II. Vol. De Cedreno distum supra cap. 4. S. 40. p. 155. seqq.ed. vet. [p. 464.] Fabr. Vol. IX. ex. Ven. Harl.
- Τοῦ Κύρε Μιχαήλ Γλυκά Σικελιώτε βίβλος χρουκή. Michaelis Glycae Siculi annalés, a mundi exordio vsque ad obitum Alexii Comneni, imper. Quatuor in partes tributi. Philippus Labbe, Bituricus, Soc. Iefu theologus, graecum textum ex pluribus MSS. codicibus primus in lucem edidit: Ioannis Lewnclauii, Amelburni, interpretationem recenfuit atque emendauit: indicem ex MS. Fontebraldensi praemisit, latineque reddidit: Annotationes subjecit, in quibus, praeter variantes lestiones et supplementa, interpretum atque aliorum plurimos errores correxit, tum praesertim loannis Meursii, qui partem libri III. annalium Glycae Theodoro Metochitae falso adtribuit, et historiam Romanam inscripsit; quae hic integra repraesentatur, cum notis atque indicibus necessaris. Paris. 1660. De hoc supra p. 156. seq. ed. vet. [p. 468.] Fabr. Vol. VIIII. ex. Ven. Harl.
- 12. 'Ιωάννε τοῦ 'Λσκητοῦ τοῦ Ζωνάζα γεγονότος τοῦ μεγάλε Δεεγταξίε τῆς βίγλας καὶ Πεωτοασεκεήτις χεονικόν. Ivannis Zonaras Monachi, magni antea Vigilum praefesti, et primi a Secretis, Annales. Carolus du Fresns, Dom. du Cange, regi a confiliis, et Franciae apud Ambianos Quaestor, Wolfianam editionem cum scriptis codd. contulit: latinam versionem recensuit, annales notis illustrauit. Tomi II. Paris. 1686. De hoc supra p. 156. ed. vet. [pag. 465.] Fabr. Vol. X. ex. Von. Harl.
- 83. "Avvns rns Kouvnvns NoçOvçovvnrs Kausaçlosns' AAcEiás. Annae Commenae [P] Porphyrogenitäe Caesarissa Alexias, siue de rebus ab Alexio, imperatore, vel eius tempore gestis, libri quinaecim. E bibliotheca Barberina more primum editi, et a P. Posso. Sc. Iefu Presbytero, latina interpretatione, glossi et notis illustrati, e quibus glossarium nunc datur: Notae mox opportunius edentur, vna cuna CINNAMO, continuatore Annae, et aliis quibusdam, ad Alexiadem spestantibus. Accesser praefationes at notae Dauidis-Hoeschelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. itemque notae histor, et philolog. Caroli du Fresne etc. Fabr. Vol. XI. tom. I. Harl.

Ιωάνγε Κιννάμε βασιλικοῦ Γεαμματικοῦ Ιστοειῶν λόγοι έξ. Ioannis Cinnami, imperatorii grammatici, historiarum libri sex, seu de rebus gestis a Ioanne et Masuele, Comnenis, impp. Uuu 2

libus

Digitized by GOOS

CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, regi a consiliis, et Franciae apus Ambianos Quaestoris, in Nicephori B yennii Caesaris, Annae Communae Caesarisse, et eiusdem Ioannis Cinnami historiam Commenicam notae historicae et philosogicae. His adiungitur Pauli Silentiarii descriptio sanctae Sophiae, graece et latine, cum uberi commentario. Paris, 1670. Fabr. Tom. II. Vol. XI. Harl. -

- Κωνστωντίνε τοῦ Μανάσση Σύνοψις Ίστορική. Confl. Monafis, breuiarium hiftoricum. Ex interpretatione Ionanis Leunclauit, cum eiusdem, et Ioannis Meurfit notis: Accedit variarum lestionum libellus, cura Leonis Allatit, et Caroli Annibalis Fabrotti, IC. Item glossarium graeco-barbarum, studio eiusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc distum capite superiore §. 41. pag. 157. ed. vet. pag. 470. Fabr. Vol. XII. ex. Ven. Harl.
- Ninnτου Aκωμινάτε Χωνιατου Ίζορεία. Nicaetai Acominati Choniatae, Magni Logothetas Secretorum, infpetioris et iudicis Veli, praefesti fatri cubiculi, historia. Hieronymo Wolfio, Octingenfi, interprete. Editio glossarco - barbaro austior, et ope MSS. reg. emendatior. Cura et studio Caroli Annibalis Fabrotti IC. Paris. 1647. Fabr. Tomus II. Vol. XII. ex. Venet. Harl.
- Γεωργία τοῦ ᾿Ακροπολίτα τοῦ μεγάλα Κογοθέτα χρονική ΣυγγραΦή. Georgii Acropalitae, Magni Logothetae, historia, Ioëlis chronographia compendiaria, et Ioannis Canani narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum siusdem notis, et Theodori Dauzae obferuationibus. Accessit Diatriba siusdem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651. Fabr. Tomus III. Vol. XII. ex. Ven. Harl.
- Γεωςγίε τοῦ Παχυμεςῆ, Μιχαήλ Παλαιόλογος. Georgii Pachymeris Michaël Palaeologus, fiue hiftoria rerum, a Michaële Palaeologo ante imperium et in imperio geftarum. Nunc primum edita ex bibliotheca Barberina, [V] interprete Petro Poffino, e Soc. Isfu. Accefferunt eiusdem observationum libri tres, et Appendix: Specimen sapientiae Indorum veterum: Romae, typis Barberinis, 1666. Fabr. Vol. XIII. ex. Ven. Harl.
- Γεωργία του Παχυμερή 'Ανδρόνικος Παλαιάλογος. Georgii Pachymeris Andronicus Palaeologus, siue historia rerum, ab Andronico Schiore in imperio gestarum, veque ad annum eius actatis undequinquagesimum. E bibliotheca Barberina, interprete Petro Possino, e Soc. Iesu. Accessionunt eiusdem observationum libri tres. Romae, 1669. Fabr. vol. XIV. ex Ven. Harl.
- Iwavve τοῦ Καντακυζηνοῦ ᾿Αποβασιλέως Ἱσοριῶν βιβλία Δ'. Ioennis Cantacuzeni, eximperatoris hiftorias um libri IV. Iacobus Pontanu, Soc. Iefu latine vertit, et notas futas cum Iacobi Gretferi, eiusdem Soc. adnotation bus edidit. Graece-nunc primum prodeunt ex codite MS. Bibliothecae Viri illustrifjini Petri Seguiorii, Franciae Cancellarii. Parif. 1645. 3. Vol. Fabr. vol. XV. ex Ven. Harl.

Λαονίκε Χαλκοπονδύλε 'Αθηναίε απέδειξις 'Ιστοριών Δέκα. Laonici Chalcocondylae Athenicnfis hiftoriarum libri decem. Interprete Conrado Claufero, Tigurino. Cum a ná-

BREVIS CONSPECTUS.

libus Sultanorum Othmanidarum, a Turcis lingua fua scriptis, ex interpretatione Ioannis Leunclauii. Accessit index Glossarum Laonici Chalcocondylae, studio et opera Caroli Annibalis Fabrotti, IC. Paris. 1650. Fabr. vol. XVI. ex Ven. Harl.

- 18. Historiae Byzantinae Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, et noua versione adornati, quorum catalogum hic subiiciemus. Cura et studio R. P. Francisci Combesisti, Ordinis FF. Praedicator. congregationis S. Ludouici. Paris. 1685.
- Auffores, qui in hoc volumine continentur, a Michaële Curopalata imperatore, in quem definit Theophanis chronicon, vsque ad Nicephorum Phocam feripfere:
- Chronici, iussu Constantini Porphyrogenneti conscripti, a Leone Arménio, vsque ad Michaë. lem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.
- Idem Conflantinus Porphyrogennetus de Bafilii, imp. aui, vita et rebus gestis. Cum noua versione.
- Anonymus continuator Theophanis, a Leone, sapiente, vsque ad Romanum, Constantini Porphyrogenneti F. Ex MS. codice.
- [Orthodoxorum inustiva aduer fus Iconomachos. Ex MS. codice.

Ioannis Ierofolymitani narvatio de Iconomachis. Ex MS. codice.

- Ioannes Cameniata, et Demetrius Cydonius, de excidio Thessalonicae. Cum nous versione.
- Synueonis, magistri ac Logothstae, annales, a Leone Armenio vsque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. cod.
- Georgii Monachi vitae recentiorum a Leone Armenio, vsque ad Conftantinum Porphyrogennetum. Ex MS. cod. Fabr. tomus II. vol. XVI. nostri ex. Ven. Harl.
- 19. Chronicon Orientale ex Arabico MS. latinitate donatum ab Abrahamo Ecchellenfi, Syro Maronita e Libano, linguarum, Syriacae et Arabicae, in alma Parifienfium Academia Professore regio ac interprete. Accessit supplementum historiae orientalis, ab eodem concinnatum. Paris. 1685. Auctor chronici vocatur Abn-Arrahebus, seu Ben-Rahebus, hoc est, filius Mouachi, patria Aegyptius, religione Christianus, secta Cophtita. Vide Abrahami Ecchellensis indicem scriptorum, Eutychio virdicato subjectum. Fabr. tomus I. vol. XVII. ex. Ven. Harl.
- Georgii Codini et alterius cuiusdam Anonymi excerpta de antiquitatibus conflantinopolitanis, edita in lucem opera et studio Petri Lambecii, Hamburgensis, cum latina versione et animaduers. necessaris. Accedunt Manuelis Chrysolorae epistolae tres de comparatione veleris et nouae Romas. Imperatoris Leonis, cognomine sapientis, oracula, cum siguris atque antiqua graeca paraphrasi. Addita est etiam explicatio officiorum sanctae ac magnas ecclesiae iuxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio, Tolosate. Paris. 1655. Fabr. tomus H. vol. XVII. ex. Von. Harl.

Uuu a

Georgius

Digitized by

л(

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis magnae ecclefiae et Aulae Conflantinopolitanae. Ex vérsione P. Iacobi Gretseri, Soc. Iesu, cum eiusdem in Codinum commentariorum libristribus, et de imaginibus non manufactis opere. In has editione praeter comparatum cum regiis MSS. graecum textum, et separatam latinam versionem, accedunt inediti ex Regia et Mazarina bibliotheca officialium catalogi, et ad Codini menten locupletes notae. Adiunguntur recentiores orientalium episcopatuum notitiae, voces honorariae, appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculis ecclesiastic vel aulici proceres falutabantur. Cura et opera P. Iacobi Goar, Paris. Ord. Praedic. Congreg. Reform. S. Ludouici. Paris, 1643. fol. Fabr. tom, I. vol. XVIII. ex. Ven. Harl.

Notitia dignitatum omnium, tam ciuilium, quam militarium, imperii romani, ex noua recenfione Philippi Labbe, Biturici, Soc. Iefu presbyteri. Cum pluribus aliis opusculis, indicibus ac notis. Paris. e typographia regia. 1651. 12. Fabr. tomus II. vol. XVIII. ex. Veneti. ") Harl.

[1] 20. Anastafii bibliothecarii historia ecclesiaftica, sue chronographia tripartita. Ex MS. codice bibliothecas Vaticanae. Collata ad MS. exemplar Longobard. vetustifismum Casimensis bibliothecae, vnde romanum exemplar manauit. Nunc denuo ad sidem veterum librorum emendata. Accedunt notae Caroli Annibalis Fabrotti IC. quibus obscura quaeque Anastassi illustrantur. Item Gilfaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum graeco Nicephori, Georg. Syncelli, et Theophanis, exponuntur. Paris. 1649. fol. Fabr. Tomus I. vol. XIX. ex. Veneti. Harl.

Ducae, Michaelis Ducae Nepotis historia Byzantina, res in imperio Graecorum gestas completiens: A Ioanne Palaeologo 1. ad Mehemetem 11. Accissi chronicon breue, quo Graecorum, Venetorum, et Turcorum aliquot gesta continentur. E bibliotheca rigia nune primum in Incem edita, versione latina, et notis illustrata. Studio et opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649, Fabr: tom. II. vol. XIX. ex. Ven. Harl.

Teu ev avlois Πατρος ήμων ΘεοΦυλάκτε 'Αρχιεπισκόπε Βελγαρίας Παιδεία Βασιλική S. patris noftri Theophylatti, archiepiscopi Bulgariae, Institutio regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possino, Soc. Iesu, Paris. e typographia regia 1651. 4. Fabr. est tom. III. superioris vol. in ex. Veneto. Harl.

21. Ni-

rr) Labbe in pracf. quatuor huius Notitise rom. editt. omnes in fol. commemorat, 1) Basiteensem e. 1552. ex off. Froben. cum imaginibus, fine commentariis; 2) Lugdunensem, in tomo V. opp. omnium Andr. Aleiati, a. 1560. fine figg. et comment. libello de magisfratibus, ciuilibusque et militaribus officiis subiectam, (dolet vero, se in primam illius opusculi Io. Pelordae, Biturigum conservatori addictam, circ. a. 1528. incidere non

potuisse; 3) Venet. 1593. cum imaginibus paullo deformioribus et egregio Guidi Panciroli, Icii, commentario; 4) Lugdunens. quam plurimis mendis contaminatam, e. 1608. cum eiusd. Panciroli commentt. et Franc. Rhuardessi breuissimis adnotatt. nec non Guil. Marani, quadruplici, indice. Maiorem editionem cum suis commentariis promissi Labbes Harl.

Digitized by Googl

Vol. V. p. 227

BREVIS CONSPECTUS.

Digitized by GOOGLE

21. Nicephori Gregorae historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii et Io. Boivinii versione, notisque eiusdem Wolfii, Cangii, Claudii Caperonerii st eiusdem Boiuinii, Parif. 1702. fol 2. Volum. Fabr. In exemplo Veneto ineft in vol. XX. quod conftat tribus partibus. Prima inferipta est: Ninnhoes To Tenyoea tounain isoeia Nicepbori Gregorae Byzantina hiftoria. Tomus primus. Libri XI. ab Hier. Wolfio iam pridem latini fassi, et in lucem editi: jidem nunc auctiores et caftigatiores quam antea. Tomus secundus: Libri XIII. nunc primum e codd. mss. eruti et typis mandati. Ex his libros fere XI. latine vertit Io. Boiuin, bibl. regiae cuftos alter. Idem codd. contulit, notas addidit et alias appendices. Secunda pars, gallice scripta, huius est fententiae: Histoire de l'Empire de Conftantinople sous des Empereurs François, diuisée en deux parties: Dont la, premiere contient l'histoire de la Conquéte de la ville de Constantinople par les François, et les Venitions, écrite-par Geaffry de Ville-Harduin, Marechal de Champagne et de Romanie : Revevé et corrigée en cette Edition sur le manuscrit de la bibl, du Roy, et illustrée d'observations histor. et d'un glossaire, pour les termes de l'auteur, à present hars d'usage. Avec la Suite de cette histoire, iusques à l'an MCCXL. tirée de l'histoire de France MS, de Philippes Mouskes, Chanoine et depuis Evéque de Tournay. La seconde contient une histoire generale de ce que les François et les Latins ont fait de plus memorable dans l'Empire de Conflantinople, depuis qu'ils s'en rendirent maîtres, jusques à ce que le Turcs s'en sont emparez : Iustifiée par les Ecrivains du temps, et par plusieurs chroniques, Chartes et autres pièces non encore publiées. C. du Fresne hanc edit. curauit et inscripsit regi Galliarum. — Tertia pars hanc praefert inscriptionem : Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs François. Contenant ce qui s'est passé de plus memorable dans cét Empire, depuis que les François s'en rendirent maistres, jusques à ce que les Turcs s'en sont emparez: Dons la quelle la suite des Empereurs François, des patriarches de Constantinople latins, des Roys de Thessalonique, des Princes de la Morée et d'Achaïe, d'Epire, des Ducs d'Athenes, de Duras, de Nicfia, des Seigneurs de Négrepont, de Metelin, et autres sont décrites. Avec un Recueil de plusieurs Titres, et autres pièces non encore publies, tirées tant du Tréfor des Chartes du Roy, que d'alleurs, pour servir de Preuves à cette histoire. Harl.

22. Historia Byzantina, duplici commentario illustrata. Prior familias ac stemmata imperatorum Constantinopp. cum eorum Augg. numismatibus et aliquot iconibus; praeterea familias Dalmaticas et Turcicas completitur. Alter descriptionem vrbis Constantinopolitanae, qualis exstitit sub imperatoribus christianis. Autiore Carolo an Fresne, Domino du Cange, regi a consiliis, et Franciae apud Ambianos quaestore. Paris. 1680. Fabr. Exempli Veneti vol. XXI. adiecit editor Caroli du Fresne, Dom. du Cange additamenta ad Constantinopolim christianam, uer non de Hebdomo CPolisano disquis. topographicam. Collegit ea editor ex notis partim, partim additamentis, quae Carolus du Fresne post editam Baris. 1680. CPolin christianam demum observauit aut in memoriam reuocauit, et editioni suae Zonarae Annal. a. 1686. modo notis inferuit, modo in addit. ed illam adtulit. Hart.

Vol. V. p. 227

- De imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris aeui, vel imperii, vei vocant, mumismatibus dissertatio, austore Carolo du Fresne: quae edita est ad calcem Glossarii latini ¹³) eiusdem austoris, quod in lacem prodiit Paris. 1678. recusum Francos. 1681. et 1711.
- 33. Anselmi Bandurii Ragusini, presbyteri ac Monachi Benedistini e congregatione Melitensi, imperium Trientale, sine antiquitates CPolitanae in quatuor partes distributae. Paris-1711. fol. 2. Volum. Fabr. In ex. Veneto est vol. XXII. duobus constants tomis in quorum prioris parte I. continentur
- Constantinus Porphyrogenitus de thematibus orientis et occidentis, atque Hieroclis grammatici synecaemus:
- In parte II. Constantinus Porphyrogenitus de administrando imperio; Agapeti diaconi adhortationes ad Iustinianum imp. de pie ac sautte administrándo imperio; Basilii Macedonis imp. adhortationes ad Leonem, philosophum, silium, de pie et santie administrando imperio. Theophylasti, Bulgariae archiepiscopi, institutio regia:
- In parte III. Anonymi Patria seu origines vrbis CPoleos at descriptio aedis Sophianae: breues demonsfrationes chronographicae incerti austoris; narratio Nicetae Choniatae de statuis CP. quas Latini capta vrbe in monetam conflauerunt: catalogus cum descriptione sepulerorum imperialium, quae in aede S. S. apostolorum ac in aliis ecclessis exstabant: Georgii Pa hymeris des riptio Augusteonis: Photii, patriarchae CP. nouae ecclessae S. deiparae, a Basilio Macedone exstructae, descriptio: excerpta ex cod. regio msto et Codino; varia epigrammata ac poemata in celebriora vrbis CP. monumenta; variae inferiptiones ad vrbem spectantes; varii catalogi tum editi, tum inediti pair archarum CP. "). Sedes epistoporum et metropolitarum, qui sub potriarchis CP. olim suce hodieque permanent: catalogi II. imperatorum CP. Petrus Gyllius de Bosporo Thracio; idem de topographia vrbis CPo. leos; vetus descriptio vrbis CPoleos.
- Alter tomus continet copiofos doctosque Banduri libros ofto commentariorum in antiquitates CP. nec non animaduer fiones in Conflantini Porphyrogeniti libros de thematibus et de adminifirando imperio,, ac notas ad opuícula Agapeti, diaconi, Bafaii Macedonis et Theophylasti, Bulgariae archiepifcopi. Cum multis figg. et variis vett, tum fragmentis, tum opuículis integris. Bandurius vero ad libros Porphyrogeniti et reliquorum emendandos amplificandosque víus eft codd. bibl. regiae Parificuí. atque edit. de quibus differuit in

ss) Gloffarium graecum eiusdem Cangii vidit Jucem Lugd. 1688. fol.

tt) N. 1) decerptus cat. ex chronographia compendiaria S. Nicephori patriarchae CP. quae habetur in cod. regio, diuería ab editis; 2) Nicephori Callifti Xanthopuli noua enarratio de epifcopis Byzantii et de patriarchis omnibus CPolitanis; 3) catal. patriarcharum CPolit. ex iure grae-

co-romeno Io. Leunclauii; diuerfus ab aliis; 4) catalog patriarchar. CPolit. ex noua variarum hiftoriarum fynopfi Matthaei Cigala, diuerfus ab aliis; 5) Philippi Cyprii, magnae eccl. protonotarii, libellus, contineus catalogum patriarcharum CPolit. et fedes fuminorum facerdotum, quae fub iis olim fuere hodseque permanent, ex variis libris chronicis, qui exstant, collectus. Harl.

Digitized by Google.

praefat,

praefat. idemque ibid. pag. V. sq. contra Emmanuel. a Scheisstrate Hierocli adseruit Synecdemum, et hoc opusc. esse integrum docuit.

Exemplum Venetum auctum est opere Genesis de rebus CPolitanis a Leone Armenio (a. 813.) ad Basilium Macedonem (a. 867.) libr. IV. de quo et aliis, quae deinceps accesserunt, paullo post fermo erit. Harl.

Hoc corpus integrum [ed: Parif.] rarius hodie, nifi in inftructis bibliothecis, occurrit et vix 450. Horenis Hollandicis venditur, itaque a 1699. bibliopola Batauus, Franciscus Halma, aufpiciis [P] Io. Georgii Graenii et Ludolphi Kufteri, professus est, nouam fe illius velle dare editionem, quae et multo minore pretio veniret, et longe tamen melior effet. Praeter enim omnia haec opera accedere debuerunt ad Procopium quidem notae Bonau. Vulcanii, hactenus ineditae, et cinendationes latinae versionis, ex versione Vulcanii felectae: tum a Gracuio suppeditati:

Genefi BASEIAEION libri IV. fiue historia rerum, ab initio Leonis Armeni, vsque ad exceffum Bafilii Macedonis, imp. gestorum, iusfu Constantini Porphyrogenneti, imp. ante annos quafi 800. conficripta. Inhannes Andreas Bufus e MSS. membranis bibliothecae collegii . Paulini Lipsiensis descripsit a. Christi 1652. Hunc Scriptorem Cl. Ludolphus Neocorus in linguam latinam transferet, et notis illustrabit. AQuin et sperare nos iubent viri dost Georgii Phranzae chronicon de vitinis orientalis imperii temporibus, et Sultanorum Ofmanidarum origine, cuius spitome latine tantum prodiit Ingolstadii, cura lacobi Pontani: vt et Georgii Pisidae "") historiam de Heraclio et aliis imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreti, presbyteri S. I. Praeterea celeb. Grazuius onines Europae eruditos as prin. cipum Bibliothecarios per litteras rogabit, vt. fi qua forte penes illos latent, quae cum hoc opere comiungi mersantur, sa nabiscum communicare ne dedignentur. Iamaus adeo eximia quaedam et apprime huc facientia e Galliis et Germania nobis promissa fuere. Quemadmodum etiam complures viri literati fuam nobis operam et fauorem, ad abfolutam huic operi perfectionem conciliandam, prolixe polliciti funt.

Cura et directio totius operis incumbet viris, harum literarum peritifimis, qui fuas quoque animaduerfiones nonuullis scriptoribus addent, et verfiones latinas, vbi res et necessitas postulabit, emendabunt. Notae Autorum, quae in editione Paristensi ad calcem cuiusque voluminis reiestae sunt, in nostra editione ipsi textui subicientur; nist forte serius quaedam a viris doctis ad nos misse fuerint; illae enim ad finem cuiu que tomi collocabuntur. Non minus etiam nostra, quam Paristensis editio in principiis et finibus librorum elegantibus praedita erit ornamentis, incisique aeri litteris maiusculis; figuras vero aeneas, praesertim in Cangii familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Praeterea totum [P] opus ea cura, accuratione et stu-

Xxx

un) Maltretus praef. ad Procopii hist. testatur, se beneficio-Holstenii habere Georgii Pisidae, magnae ecclesiae CPol. diaconi, de laudibus Heraclii, imp. libros duos, de bello Persico eiusdem Heraclii tres, et de bello Auarico ad muros Vrbis

CPol. vnum; ab Allatio autem Theodofii, diaconi, sizeness quinque de capta a Romano Augusto Creta. Fabric. Et Ge. Phranzae chronicon et Pifidae historiam postea lucem adspexisse, paulto post ostendezhus. Harl.

, dio

Digitized by GOOGLE

Vol. VII.

Vol. V. p. 127-22

530. Lib. V. c. I.

Vol. V. p. 229

dio excudetur, vt spondere ausimus, editionem nostram non solum longe austidrem, sed et smendatiorem Parisiensi fore. -

Praeclarum hoc confilium, grauissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atque intercedente Graeuii ") fato, hactenus abiectum, vel certe dilatum est. Quod si quando reassumetur, magnum decus nouae editioni et magnam lectoribus vulitatem adfert, si voique in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanae historiae, confignentur nomina imperatorum, quorum res explicantur, atque, voi sieri licet, ansi etiam imperii, annique aerae christianae, nec minus nomina annique, quantum fas, patriarcharum CPolitanorum, Fabr.

Venetiis reculum ess corpus Byzantinum ex ed. Paris, et Genefi, aliorumque operibus auctum, iam supra exposuimus. Sed editorem venetum neque confilio Fabricii nostri obtemperasse; neque ea, quae promiserat Halma, bibliopola Batanus, praessisse; valde dolendum est: in oris tamen paginarum etiam indicatur nota et numerus paginae in ed. Paris. Quod vero in ed. Veneta Genessi libri additi sunt, et primum in lucem prolati ^{ww}: huc ea, quae Fabricius in paragr. XXIII. buius capitis de Genessi et variorum V. D. seripserat confiliis, reducere, et nostris observationibus, vbi commodum videbitur, amplificare, fatius esse duximus. Floruit vero Genessi circ. a. Chr. 940. conf. de eo G. Caus hist. litt. SS. E. tom. II. p. 97. et Oudin. comm. de SS. E. tom. II. pag. 435. Fabricius autem haec, quae fequuntur, retulit:

"Quem IOSEPHUM GENESIUM viri docti adpellant, is ab vno memoratur Ioanne Scylitze **) in procensio historiae. Sed in MS. Scylitzae distingui losephum ac Genesium, notat Labbeus, **) ita, vt duo fuerint historiae CPolit. scriptores diuersi, vnus Iosephus Byzantinus, et alter Genesius Byzantinus. At enim, vt, patria Byzantium fuisse Genesium, perquam est incertum, licet Byzantinam historiam fcripserit; sic Iosephum diuers sum a Genesio apud Scylitzen laudari, aegre mihi persuadeo. Quidquid vero sit, Lipsiae in patria mea seruatur in bibliotheca Paullina codex antiquus membranaceus graecus historiae Genesianae, iussu Constantini Porphyrogeniti compositae, et res imper. quinque CPol: Leonis Argueni, qui a. Chr. 813. coepit imperare, Michaelis Balbi, Theophili, fil. Michaelis, et Bassilii Macedonis, a. 889. cal. Mart. defuncti, comprehendentis. Ex hoc cod. collegii Paullini bibliothecae acad. Lipsiensis pagg. LXXVII. in fol. constante, vir doct. Io. Andreas Boa fur iam pridem illius editionem parare se fignificauit in diatriba de testimonio Flau. Iosephi de Christo. **) Apographum Bostanum cum breuibus Tho. Reinessi, quocum Bostas illud

(ivv). Obiit diem Vltraiechi 9. Ianuar. a. 1703.

1010) Freytag. quidem in Analectis litter. p. 378. fg. cx Abb. Lenglet du Fresnoy Tablettes chrond...pert. II. pi 2954 excitat ed., Genejli de reb. CPol. libri IV. latinam, Venet. 1570. 4, fed en dubia effe videur. Meufelio, l. c. pag. 163. fg. xx) Locum Scylitzae habebis infert in paraga. VIII. huius cap. fub fin. de Io. Scylitze, fect, 37

yy) Vide Labbeum in protreptico ad hift. Byz. p. 41. Alius porro Genefius, cuius meminit Sidonius lib. IV. ep. 6. Alius Genefius, presbyter, feriptor vitae S. Genouefae virginis, vt praeteream Genefios martyres, quorum memorium celebrant Latini 26. August et 11. Octobr.

commu-

22). Bolius sle tellimonio Flauii Iofephi, Ien. 1673. cap. 2. p.g. 24. Theophanis Chrouographiae

Digitized by

э0(

EDITIO PROMISSA

communicauerat, notis feruatur Ienae in bibl. publ. acad. cui libros suos ille moriens legauit, ex quo Genessii editionem deinde molitus suit eiusdem acad. professor cel. Georgius Schubartus, vt memorant acta erudit. Lipl. a. 1685. p. 441. Aliud apographum cum iisdem Reinesii notulis feruat bibliotheca senatus Lipl. Nouunt etiam ac singulare studium Genessio in lucem proferendo impendit praeclari vir ingenii et magnae, supra aetatem, doctrinae, Godfridus Wagnerus, Lipsensis, pastor ad S. Iohannis; sed, illo florentibus annis exstincto, etiartu ista spes ") decollauit, ita vt palma haec integra relicta sit viro praestantiss. Godfrido Oleario, qui scriptorem illum, ex eodem codice Paullino descriptum et versione ac notis a se illustratum, iam in scriptis habet, et proxime praelis commissure ses. ") Versus, quibus Genessius suos quinque Baras paesar libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi praesiguntur:

> Την έξ ίτοςίας τελέσας Βίβλον ώς ἐκέλευσας, Λυτοκράτως, μελέταις και καμάτοις μεγάλοις, Έν σοι δώρον έθηκα, ὅπως ἐγνωσμένον ἐἰη, Ἐκ Φιλοδεσποτίας συντεθέν, ἔκ τε πόθε.

Hos versus, a Wagnero cum Caueo communicatos, et ab eo vulgatos in parte altera histor. litter. SS. EE. ad a 940, ita vtcunque transtuli:

> Historiam iussu quam Caesar magne tuopte Perfeci curis atque labore graui, Hauc Tibi dona sero, notum sit ut omnibus', ista Nutu scripta Tuo, Te cupiente legi.

Leguntur et alii versus Olympii cuiusdam ad voluminis calcem, qui mihi non videntur ad Genesium pertinere; ') sed ad Iohannem quemdam, historicum, Scylitzae itidem laudatum, et cuius opus fortalle olim Genesio in cod. Lips. msto adhaerebat, postea ab eo separatum periit.

X x x 2

phiae Augustanum codicem ante aliquot annos cum edito comparauimus, cuius ope eum scriptorém multo emendàtiorem, alicubi et pleniorem, completis, quibus passim foedatus est, lacunis aliquot, vna cum Georgio Syncello et ytrivsque continuatore, Genesio, huc vsque inedito paucisque etiam eruditissimorum virorum viso notoue dabimus aliquando etc. Delcripste ille Genesium a. 1652. Fabr. Add. Morhof. Polyhist. lutter. 1. cap. 7, 44. p. m. 62. vbi plura, quad Bosius edenda sibi proposuerat, sopera memomntur. Harl.

a) Quemadmodum et spes editionis Genefii, promissae a Ludolpho Kustero, de que paullo ante actum est. b) Nec tamen prosperum habuit euentum id confilium, licet Oleario excitato ab Oudino in fingulari diff. de aduersa fortuna losepho Genesio, historiae Byzantinae scriptori, quoad operis editionem, inserta eus commentar. de S.S. E. E. tom. II. p. 435. sqq. et emendatius, ephemeridibus, inscriptis; Histoire sritique de la Republ. des Lettres; tom. XV. nr. 5. Olearium, mortuum d. X. Nou. 1715. aet. 43, plura slia editurum fuisse, sed non perfecisse, tradit Gruntimann, in Miscell. Lips. tom. II. p. 757. sq. Harl.

c) Ab alia manu adicriptos fuiffe hos, quos adtulit Fabricius, et alios Olympii Olympi verfus, notatur in ed. Veneta. Hark

Digitized by GOOS

 $\Lambda \omega_{5} \omega_{5}$

CORPORIS BYZANTINI EDITIO

Λώτων ανής αξιτος, ώς εγώ κείνω, Γεωςγίε τε Φημί και ΘεοΦάνες Τῶν χςονογςάΦων, ο τε δε τε βίβλε^d) πατής Ίωάννης σοι ταύτης, Φιλοδαιμόνων *) Ό τῶν πςοέδςων πςῶτος, ἀλλὰ και θύτης Διοκαισαςέας, τῆς Άναζάςβης πάλαι.)

In optimis est optimus, me iudice (Georgium Theophaness que intelligo Chronographos) praesentis autior et pater Libri Iohannes, diligentium deum Flos ille prismus praeseulum atque episcopus Diocaesareas, distae Anazarbae antea.

Pro λοίσθων) fcripli λώσων et in quarto versu pro Φίλε δαιμόνων vel Eduardi Bernardi) φίλε δαιμόνων malui φιλοδαιμόνων. Sane virum pium nemo christianus facile vocabit φi-Nor daupivary, facilius Qirodaipora, pro Qirogéa, licet et hoc rarifimum fit in Christianorum fcriptis, quum daemonum vocabulum in nouo teftamento femper de malis angelis accipiatur, quod ab Homero, Platone et aliis ethnicis scriptoribus passim ponitur pro diis. " Hactenus Fabricius. Postea Steph. Berglerus ex codem cod. Lipf. descriptit Genetium latineque vertit, ipfo teste in epistola ad I. A. Fabricium, in huius vite, a Reimaro scripta, p. 223. vbi etiam animaduertit, apographum cod. esse in senatoria bibliotheca, factum a Bosio parum perite et latis negligenter; fcriptorem vero effe horridum, incultum, iudicii egen-Addidit in margine notas breutores, vt ineditum suo tempore opus e tenebris vindicatem. ret iple, vel I. Burcardo Menkenio opitularetur, qui illud, commentario a se illustratum, adiectis aliis CPolitanae hiftoriae fcriptoribus, tamquam fupplementum corporis Byzantini luci publicae exponere flatuerat, narrante Theoph. Sigefr. Bayero in thef. epift, la Croziano tom. I. pag. 30. v. Burmanni II. praef. ad Arilloph. Berglerianum pag. 8. fq. Burmanno enim. (quod quidem is reticet.) illud Bergleriarum apographum donauerat Saxius, qui id Lipfiae olim emerat; vnde intelliges cel. Saxii verba in Onom. II. p. 149. id inutili quadam liberalisate fua aliorfum exfulaffe. Enimuero nec Berglerus nec Menkenius emifit opus in lucem. Contra pollerior fecundatium fortallis quoddem apographum Veneto operis redemtori transscribendum dedit; sed editor Venetus in praefat, breui Menkenii quidem liberalitatem praedicat, sed nihil addidit, nisi pauca illa, vt nouo beneficio praeclara eius (Menkenii) in rempublicam litter. merita magis elucescerent: nihil igitur de codice eiusque apographo, nihil de studio et versione Bergleri; nihil de notis subiectis, quas omnes auctorem habere Berglerum, fibi ex eius autographo patuisse tradit Burmannys. Quam oleitanter, quam turpiter egerit editor Venetus, plures iam docuerunt, atque Fr. Otto Menken. in vita patris sui, praefixa illius

d) Tis di Tis BiBha extint in ed. Veneta. Harl.

a) Othe Sauporur in ed. Venete. Harl.

D wilay abest ed. Veneta. Hart,

g) Asisos legitur in ed. Veneta. Harl.
h) V. Causum l. c. et act. crud. Lipf. a. 1699.
p. 160. Aliter Oudinus, quem vide tom. II. de
S. S. E. E. pag. 437. fq.

Digitized by

CORPORIS BYZANTINI EDITIO.

Lib. V. r. I. 533

illius differtt. academicis pag. 47. in nota grauiter conquestus est, Venetum editorem patris Menkenii amplussimam praceationem, qua et vitam Genesii et cod. MS. rationem enarrauerat, praelo iam paratam, haud exspectare; sed porius inornatum atque inutile opus properanter extrussifie. Atque cel. Saxius 1. c. "Venetus, ait, operarum redemtor — hunc Genesium reliquis XXII. historiae Byzantinae foriptoribus, a se repetitis, sed multis contaminatum mendis, velut rude et inelegans corollarium, addidit Venetiis 1733. fol. qua de re Fr. Otto Menken. non modo in vita patris sui, sed etiam in adnotatione ad litteras Guil. Causi in misc. Lips. nouis vol. I. part. II. pag. 348. sq. editis acerbe queritur, Iosephus, inquiens Genessius, Byzantinus sciedit, unde miserrimum in modum deformatus ante paucos annos exiit. Vitiossifime autein typis Venetis descriptos esse, ad codicis illius Lipsiensis fidem denuo castigatum, clarissime demonstrat." Hactenus Saxius. Veneta autem editor inforipta quidem est:

Iofephi Genefii de rebus CPolitanis a Leone Armenio ad Bafilium Macedonem libri quatuor, nuns primum editi. Venetiis typis Io. Bapt. Pasquali. 1733 fol. sed succession Gotti. Rinekio, prof. quondam Altdorf. addidit Pasqualius Phranzae, Malalae et Allatii opascula; quorum exempla acceperat ab illo. (v. Rinckii catal. pag. 295.) Quapropter multo plura opp. complectitur id volumen. Etenim Genessium excipiunt 1) Georgii Phranzae, protouestiarii, chronicon e versione lat. et cum notis Iac. Pontani: atque epistolae Georgii Trapezuntii et Bessionis ad Io. Palaeologum, imp., gr. et lat. 2) cum peculiari titulo et noua paginarum serie, vt in reliquis quoque opusculis, Lo. Antiocheni, cognom, Malalae, hifloria chronica cum lat. versione et notis Edmundi Chilmeadi et cum Humfredi Hodii dissi, de auctore, item epist. Rich. Bentleii; 3) Leonis Allatii ou puscae, (quae Fabricius infra S. XXIX. vbertim recensuit,) omisso tamen catalogo opp. Io. Damasceni.

Post editionem Venet. corpus hist. Byzant. nouas accepit accessiones. Prodierunt scil.

Conflantini Porphyrogeniti libri II. de ceremoniis aulas Byzantinae, gr. et lat. curantibus Io. Henr. Leichio et Io. Iac. Reiskio, Lipf. tom. I. 1751. — tom. II. 1754. fol. de quo opere infra §. XXIV. commodior erit locus disserendi.

- Historiae Byzantinae noua appendix; opera Georgii Pistae, Theodosii diaconi et Corippi Africani completiens, gr. et lat. et cum nutis, edit. a Petro Franc. Fogginio. Romae 1777. fol. conf. ephem. Lipf. litt. a. 1782. nr. 55. — — Iulii Pollucis, christiani scriptoris, chronicon, de quo egi supra vol. VI. pag. 144. in nota i. Atque Hardt in sua edit. ex Theodosio Melitino, cuius chron. mst. seruatur in bibl. Mon. elect. (conf. supra, §. 42. fin.) plura loca citauit adtulitue, quod magna eius pars ad verbum fere conuenit cum chronico Iul. Pollucis. Cum codice, e quo I. Bapt. Biancon. edidit id chronicon, confpirat cod Vindubon. CXXVI. de quo plura disputat Kollar, in supplem. ad Lambecii comment. pag. 735. sq. De Phranza infra §. XXII. agetur. — Alii recentiores scriptores editi ad corpus historiae Byzant. amplissimum efficiendum a quibusdam V. D. adnumerati solent. v. cata-

X x x 3

logos

Digitized by GOOGLE

834 Lib. V. c. I.

PHIL LABBEI PROTREPTICON

Vol V. p. 220 230

logos Pinell. p. 42. fq. bibl. illustriss. comitis Teleki de Szek, part. I. p. 248. fq. inprimis Rinck. p. 292-295. cuius corporis moles, cui placebir, facile potest amplificari. Sed haec fufficiant. Harl.

II. Magno huic operi colligendo digerendoque, ac tam magnifica forma per Seb. Cramoify, typographiae regiae curatorem Parifiis publicando animum primus adjecit PHI-LIPPUS LABBEUS S. I. qui Eclogis Legationum anno 1648. editis, praemifit Protrepticon, ad omnes eruditos de feriptoribus hifl. Byzantinae e Luparaca typographia in lucem emittendis, in quo continetur catalogus et notitia breuis, chrohologico ordine digesta, scriptorum bistoriae Byzantinae quicumque tum temporis fiue editi fipe inediti memoriae eius le offerebant, et e quibus ille codicibus et quorum virorum doctorum opera recenfiri vel illustrati' poffint in lucem exire. Tum Adporatus Byzantinae historiae, in tres partes dispertitus: quarum prima imperatores CPolitanos ferie chronologica, et a quibus feriptoribus fingulorum res descriptae fint, succincte perlequitur, subiunctis carminibus duobus graecis iambicis e codd. MSS. regiae bibl. quorum altero imperatores, altero patriarchae CPolitanae, recenfentur, alio item catalogo patriarcharum CPolitanorum CXLIX. Pars fecunda exhibet alphabeticam feriem et notitiam fcriptorum historiae Byz. tam editorum guam ineditorum ac deperditorum, Pars tertia descriptionem latinam vrbis CPolitanae per XIV. regiones, veteri incerto auctore sub Theodosii iunioris, vt videtur, tempora claro, quem vulgarunt Gyllius sub extremum libri IV. topographiae CPol. Pancirollus ad calcent notitiae imperii, ac, ne alios iam memorem, Carolus du Freine in CPoli chrittiana lib. I. pag. 63. feg. qui etiam auctoris praefationem, quam e MS. Vindobonenfi Lambecius lib. II. pag. 950. [p. 859/ fqq. ed. Kollar.] primus vulgauerat, praemifit. Lexicon Byzantinum, quod partis [1] quartas loco voluit Labbeus fubiungere, in aliud tempus distulit, fiue aliis potius adornandum relinquere est coactus,

Post hoc Labbei protrepticon sequentur 'Exdoya' meg' mees mees severpta de legationibus, iustu Constantini Perphyrogennetae facta'a Theode fiu quodam, cuius praefatio praemittitur, quique testatur, se de legationibus populi Romani ed ethnicos horumque ad populum Rom. excerpta collegisse ex Petro, patricio et mogistro, ex chronico Georgii Monachi, ex Ioanne Antiocheno, ex Dionyfii Halicarnaff, antiquitatibus Romanis, ex Polybio, Appiano, Zofimo Afcalonita, Iofephi antiquitatibus iudaicis, Diodoro Siculo, Dione Cocesiano, Procopio Caefareenfi, Prisco Rhetore, Malcho Sophifta, Menandro Protectore et Theophylatio Simocatta. Subiiciuntur vero tantum excerpta ') e Dexippo, Athenienfi, Eunopio, Sardiano, Pstro, Patricio et magistro, Prisco, sophista, Malcho, Philadelphiensi, Menandro, protectore et Theophylasto, Simocatta. Haec, (exceptis illis Simocattae,) e codice Andreae Schotti primus graece publicavit David Hoefchelius, Augustanus, Augustae Vindel. a. 1603 4. cum corollario eclogarum e libris amifies Diodori Siculi XXI. XXII. XXIIL XXIV. XXV.

i) Similes de legationibus eclogas a loanne Caffio, Fuluius Vrlinus graece cum notis edidit quodam CPolitano. excerptas a Polybio, Dionysio Antwerp. 1582. 4. Halicarnaff. Diodoro Sic, Appiano Alex. et Dione

Digitized by **GO**

et XXVI. quas e codice Ludovici Alemanni, Florentini', Richardus Thomson, Anglus, ad eum miserat⁴). Notas quoque addere voluit Hoeschelius, sed quae non viderunt lucem. Meminit earum in litteris ad Iungermannum'), datis 1603. feria Philippi Iacobi: De locis, in Longino sassetti suaserim, Rhodomannum consulas, quem habes vicinum, qui suam miki arxlvoiav nes euroxiav probauit in libro metassetti response di constabili, quum notas edidero; nunc enim textus, quem votant, impressus est metas, quod constabili, quum notas edidero; nunc enim textus, quem votant, impressus est modo. Latine illas eclogas vertit Carolus Cantoclarus, fenator regius et libellorum supplicum magister, cuius interpretatio, additis ad calcem nonnullis notis et castigationibus, prodiit Paris. 1609. 8. filiis, Renato et Petro, a parente inscripta. Nullo MSto codice vius est interpres et a fensu graecorum verborum haud raro aberrat, vt pluribus viris doctis ^m) iam observatum fuit. Retinuerunt tamen eius versionem corporis Byzantini curatores; sed notis eius eruditas Henrici Valessi animaduers, anitea [P] ineditas, adiunxerunt. Nunc de foriptoribus, ex quibus eclogae illae excerpta sufficienes, anitea ca' quaedam annotare placet.

1. DEXIPPUS, Dexippi F. cognomine Herennius, Athenienfis, rhetor, fub Valeriano, Gallieno, Claudio fecundo et Aureliano, impp., clarus, teste Suida in Dezimmos et Eunapio in Porphyrio extremo, vbi zeoviniv eius izoeiav memorat. Miror îtaque, alium a Küstero putari Dexippum eclogárum de legationibus auctorem. Si enim hae non ex chronica historia, certe ex Scythicis huius Dexippi petitae funt, quod non ab re verifimilius videtur Voffio de hift. gr. II. 16. et Hanckio de rom. rerum scriptoribus lib. I. c. 22. licet ex chronico excerptas malit Meurfius in bibl. Attica; Valefius vero id omne tamquam rem incertam in medio relinquit. Scythica quoque respicit Iornandes, Dexippum laudane cap. 22. de rebus Geticis. Eumdem porro fuisse, qui chronicam historiam et qui Scythica compo-- fuit, ex Photit teffimonio perspicue constat. Ducem etiam exercitus gessisse et patriam, Achaiam, aduersus Scythas defensitaffe, Trebellius Pollio testatur in Gallienis cap. 13. deinceps Achaiam omnem vastauerunt (Gothi) et ab Atheniensibus duce Dexippo, scriptore horum temporum, victi funt. Scripfit quoque ra pera 'Are Eavogev de rebut post mortem Alexandri Magni libris quatuor, quorum argumentum refert Photius cod. LXXXII. cum Ariano in plorisque conspirare testatus. ") Idem eius ouvropov izeenov sue compendium historicum vsque ad tempora Claudii, (fecundi hoc nomine imperatoris,) commemorat, quod Valesius putat compendium faisse chronisae eius historiae, cuius liber decimus laudatur a Stephano Byz. in Seuxaior) et Conftantino Prophyrog. lib. II. de thematibus, themate IX. licet in Bandurt quoque editione editum ev Xegeovina denara pro Xeovina, liber duodecimus so codem Stephano et Etymologico Magno in EAseon. A temporibus mythicis hoc opus perduxit ad fuam vsque actatem, vt Euagrius lib. V. c. vlt. auctor eff: neque enim audiendus Cafaubonus, qui ad Lampridii Scuerum cap. 49. ait, orlum ab Alexandro Scuero;

k) Add. infra in h. cap. §. XVII. de Constant. n) Conf. Porphyrog. sect. 9. Harl. sq. et vol 1

n) Conf. fupra lib. III. c. 2. vol. III. pág. 39. fq. et vol IV. p. 128. h. v. Harl.

Digitized by GOOG

1) Post epistolas Hottomannorum pag. 455. m) Vide Valcsium in notis passim, Kusterum ad tur in fragm. Stephan. Byzant. edito a Montfauc. Suidam in 'Aquatros etc. in bibl. Coislin. pag. 283. Harl. ro: neque Valesius, qui apud Euagrium Skugmar, vel alius, qui Mndikar legere mauult pro un gixav. Ex codem, vt videtur, opere, (licet Scaliger ad graeca Eu/ibii pag. 420. non dubitet e libris de rebus post Alexandrum petita esse,) Eulebius in chronico pag. 56. 57. et Syncellus pag. 263. 334. 376. regum Macedonicorum ante Alexandrum succellionem et alia quaedam repetunt. Etiam in graccis Eusebii pag. 34. et apud Syncellum pag. 177. pro Zeusinnos [1] isoger, funt, qui legant Desinnos. Citatur Desippus a Lampridio in Alex. Seuero cap. 49. Capitolino in Maximino cap. 6. 7. et in Gordianis c. 2. (vbi etiamfi breuiter, ad fidem tamen omnia persequutum scribit,) et 9. 19. et in Maximo ac Balbino c. 1. 15. 16. Trebellio Pollione in triginta tyrannis c. 32. et in Claudio secundo c. 2: Equidem-Io. Tzetzes Chiliad. IX. hift. 274. huncque sequutus Meursius et Vossius eumdem putant Dexippum auctorem Snuginor, cum Dexippo, de cuius libris tribus in Categorias. latine ex Io. Bernardi Feliciani versione Venet. 1546. 1566. fol. et Paris. 1549. 8. editis, dixi libr. IV. cap. 29. §. 7. et 8. [Vol. V. p. 697. fq.] Verum ille philosophus aetate iunior, et lamblichi discipulus fuit, vt ex eodem Tzetza et Simplicio in Categorias pag. 1. constat. De De. xippo, Coo, dicam infra in Medicis libro VI. Alius etiam fuit Dexippus, comicus, cuius Onocupor laudat Suidas in Koeuxcios, erratque Meursius, qui in bibl. Attica cum historico confundit.

2. Dexippi Herennii historiam continuauit EVNAPIUS, Sardianus Lydus, teste Photio cod. LXXVII. et XIV. libris produxit a Claudio secundo vsque ad sua tempora, sine Honorii et Arcadii imperium. Duas illius operis parauit editiones, et licet in vtraque christianis imperatoribus iniquior, Iulianum vtpote Ethnicus miris laudibus extulit, in véa tamen exdóres sue posteriore editione plurima in Christianos conuicia et blasphemias rescidit. Eunapii historiam exscripsit Zosimus "); respicit eamdem, Eunapium laudans pluribus locis, Suidas, atque Xeoroyea@iav vocat in 'Ps@ivos. Meminit et Eunapius ipfe et lectores ad illud opus ablegat non vno loco in Sophissarum Vitis', quae adhuc exstant. Has ex MSS. Mediceo, Barberino, Remensi, qui olim sui principis Lotharingii, et regio Paris duobusque Mediolanensibus [P] emendatas, (quorum varias lectiones ex auctione Gudiana nactus sum,) iampridem recudendas dare inflitui cum noua versione mea et notis, vsus etiam observationibus II. Casauboni, atque variis lect. e codice Bodleiano, quas beneuole mecum communicanit Hudsonus. ") Praeter codices Vaticanum, Venetosque, Gesnero memoratos,

p) Photius cod. IIC. de Zofimo: είποι δ' μν τις γρώψας αυτόν isoplan, αλλα μεταγρώψας την Εύναπία, τῷ συντόμφ μόνου διαφίρασαν, κεί ότι ἀχ, υσπερ ἐκάνος, ὅτω κεί ὅτος Στελίχωνα διασύρα. Voffius de hift. graecis II. 13. Ex hiftoria Eunapii folum de legationibus fragmentum beneficio V. C. Andreae Schotti lucem vidit, reliqua exstare dicuntur in bibl. Veneta. Eo autem aequiore animo iftis caremus, quod Zofimum habeamus. Quod in bibl. Veneta exstare reliqua Eunapii hift. dicuntur a Vostio, incerta fide tradi videtur, et iam pridem Io. Leunclauius in epift. ad

Henricum Stephanum scripsit in centuria epistolar. philologicar. Goldasti pag. 305. Eunapii füere libri XIV. qui nusquam exstant, ne quidem in Italia. Zosimi sex tantum. Photius silum Eunapianum ob projuxitatem et roomas frequentiores improbat, Zosimaeum laudat as surrouen ngi surposi xu Sagov ide të solies anguautor. Fabr. Cons. Reitemeieri disquis in Zosimum etc. pracfixam eius edit. Zosimi, pag. XVI. sq. Harl.

hift. dicuntur a Voffio, incerta fide tradi videtur, et iam pridem Io. Leunclauius in epift. ad typis exferipta funt in 8. fed, (vt Reimar, in vita Fabr.

Digitized by GOOgle

Voli V. p. 233

EVNAPIUS

Lib. V. c. I. 1 537

moratos, comperi etiam exflare MSS Neapoli in bibl. patrum Augustinianorum in Coenobio S. Iohannis de Carbonaria. Prodierunt primum graece e 19. Sanduci Pannonii Tirnaviensis bibliotheca, [et cod. mutilo nec optimae notae] typis mutidis Antwerp. ex officina Christophori Plantini 1568. 8. subiectis ad calcem castigationibus Hadriani Iunii Hornani, cuius deinde latina, at iusto liberior, versio vidit lucem ibid. 1572. 8. Ab eo tempore Hieron. Commelinus Eunapium ex duobus MSS. palatinis emendauit et suppleuit, ediditque graece et latine, adiuncia Iunii, (licet vitiosa et a graecis passim diffidente,) versione Heidelb. 1596. 8. 7) Editio Commeliniana recusa est mendis cumulata, Coloniae Allobrogum suc Geneuae 1616. 8. 5) atque excerpta de legationibus ex historia Eunapiana graece subiuncia habet ex eodem Schotti codice. Ex his conflat, Eunapium, rhetorem, a Lydis milfum este legatum ad Iulianum, imperatorem, pag. 17. feq. edit. Paris. et quum legatione

Fabr. p. 209. tradidit,) typographo moras nectento, quarum vel maxime impatiens crat vir excitati ingenii, editionem abrupit, nec ipfum opus . Add. I. Cliph. Wolfit epift, ad de la perfecit. Croze, in thef epift Lacroz. II. p 105. et p. 133. vbi responder, se a Crozio accepisse notas Rigeldi, margine editionis adscriptas, at cultro bibliopegi mutilatas, in Eunopium, et Fabricio tradiditle : coll epift. de la Croze ad Fabricium, ibid. com. III. p. 118. Fabricianae schedae postea peruenerunt in manum et potestatem generi, Reimari, qui eas commisit cl. Carpzouio, nouani Eunapii editionem quam plurimis abhine annis molienti, et specimem illuis eruditum, quod mire mouit falivam V. D. danti in progr. inferipto : Noecimem Eunapii edendi énous ex Aeurs, de Sosipatra, Lipfiae 1748. 4. In praef. exponit adparatum, quem et Fabricins et iple Carpzouius, in praefens theologus Helmstad, celeberr, contulerat, et de aliis subsidits atque codd, agit.' Enimuero hucvsque vir cel, frustratus est spem virorum doct. atque quum illum propter fenectutem vix vltimam operi admoturum effe manum, facile fit eredendum, faltem vt alii V. D. et huie negotio perficiendo apto, lampadem suaque collectanea tradat, et Eunapius tandem e carcere mittatur, quilibet rei peritus mecum optabit. - Codices autem vel ab ipfo Gudio vel ab aliis collati, funt 1) Flor. Mediceus, membranac. antiquifimus sexcentorum annorum circiter, unde reliqui Gudio videntur descripti; de quo cod. v. Bandin. cat. codd. gr. Laurent III. p. 297.) 2 Barberinus recentior, cuius lectt. descripferat Luc. Holften. vnde ad P. Lambec. et inde ad Gudenium peruemerunt; 3) al; recent. postea Remis in abbatia S.

Vol. VII•

Remigii seruatus; 4) bibl. Parifin 5. 6) duo Mediolanenf. in bibl. Ambrof. quorum alter roc. erudita autem manu correctus, et ad marginem varr. lection, coniecturis est illustratus, alter vero eiusdem familiae et generis pretiique, manu tamen recentiore correctus. - Praeter ea funt in bibl. regia Neapol. in cod. IX. Eunapii iyypununta Biur Gihoroquer. in cod. LXIV. Libanii vita et in cod. CLXXXIIX. vitae philosoph. - in bibl. Medic. Flor. cod. III. nr. 25. plut. LVI. et cod. XIII. nr. 1. plut. LXX. ex Eunapii vitis fophifar. Libanii vita. v. Bandin, l. cit. III. p. 300. et 673. qui adnotat, in posteriore cod. vitam illam in fine paucis longiorem effe, quam in ed-Commel. - Eadem vita eft in cod. Barocc. bibl. Bodlei. LXVIII. et plenior, quam ea, quae praefixa est editioni opp. Libanii MoreNianae, in cod. LXXII. (v. cat. codd. Angl. et Hibern. p. 7. et 8.) - In cod. Veneto D. Marci DXVIII. Eunapii vitae fophistar. (cat. codd. gr. p. 279.) ---In bibl. Leidenf. eft exempl. ed. Antwerp. cum quibusdam If. Vofii notis msstis. Aliorum codd. aut collationum' meminit Carpzov. l. cit. Harl.

r) Eodem anno, 1596. prodierunt latine : Vitae philosophorum; scriptoribus, Diogene Laertio, (interprete Ambrofio), Eunapio Sardiano, (interprete Hadriano Iunio;) Hesychio Illustrio,-(eodem Iunio interprete.) Multis in locis emendatiores. Lugd. Batav. ex offi. Plantin. apud Franc. Rapheling. C10 IO XCVI. 12. Harl.

s) Prodiiffe legitur nunc ap. Sam. Crifpinum, nune ap. Iac. Stoer, aut ap. Io. Vignon, aut fub oliua Paulli Stephani, Harl.

Digitized by GOOGLC

Υνψ

538 Lib. V. c. I.

PETRUS MAGISTER -

Vol. V. p. 233 7334

cum magno successu functus effet, iussum a Juliano cauffam agere aduerlus potentem aduerfarium, idque fecisse cum laude, et iudicibus persuasisfe. Diuersus hic videur a nostro et aetate prior, idemque forte cum Eunapio To en Devylas rhetore, cuius meminit Suidas in Meravios. ') De nostro videndus prae ceteris Hanckius lib. II. de romanar. rerum scriptoribus cap. 9. et Ionfius lib. III. de fcriptoribus hift. philosoph. cap. 17. Cui in hoc vno non adfentior, quod feribit, eun vicefimo aetatis anno demum gentili religione imbutum; siue ex Christiano Ethnicum factum esse, idque Eunapium ipsum testari in Aedesio. En tibi eius verba pag. 34. ό γθν ταῦτα γράφων ἐκ παιδός ἀκροατής Χρυσανθίε γενόμενος, μόλις εἰε ακότον έτος ήξιθτο των αληθετέρων, έτω μέγα τι χρήμα ας ήμας της Ιαμβλίχε φιλοσοφίας διετάθη και συμπαρέτεινε τῶ χρόνω. Sane Chryfanthius ille, qui a teneris Eunapium imbuit et cousobrinain eius, Meliten, habuit vxorem, Ethnicus fuit, non Christianus: igitur et Eunapius vbique Christianismi hostem professus, non vicesimo anno primum ethnica superflitione imbutus, sed tunc initiatus demum est arcanioribus mysteriis philosophiae et theurgiae, quae paullo ante [P] dixerat prae Constantini, imp. metu iam coepisse diutius occuli atque pertinaciore filentio inuolui. ") Atque hunc esse verborum Eunspii fensum, et per alangéseea illa intelligi mysteria philosophiae sublimioris. perspicue patet ex illis, quae de Jamblicho fubiungit. Matutinas horas aliis arte rhetorica imbuendis per aliquod temporis collocaffe fe, refert iple in Chryfanthio p. 153. Medicae quoque artis peritus fuit, vt in codem Chryfanthio feribit pag. 156. atque ab Oribafio, medico, tetrabiblum ei fuam, ") quae etiamnum latine ex Io. Baptistae Rafarii versione exstat, inferibente, royioraros adpellatur. Confer Photium cod. CCXIX.

g. PETRUS, gente Illyrius, patria Theffalonicenfis, rhetor fiue aduocatus CPolitanus, prudentiae et eloquentiae laude infignis fuit "), quem Iufinianus, imp. tefle Procopio lib. I. de bello Gothico cap. 3. et 4. legatum mifit ad Amalafuntham, Theodorici, Italiae regir, filiam, eaque interim a Gothis interfecta, bellum Theodahado iuflit indicere, quod ille deprecans in litteris ad Iufinianum, imp. apud Caffiodorum X. 19. Variar. Petrum legatum vocat virum eloquentifimum, dostrina fummum, et conficientias claritate praecipuum. Postea Patri-

-t) Hanc Fabricii coniecturam Ric. Mounteney in obff. in commentar. vulgo Vlpiancos, praefixis eius edit. Demosthenis select. oratt. Lond, et Etomae. ed. IV. 1764 §. 3. pag. XVIII. sqq. non solum vehementer probat, sed etiam certiflimam et verissimam esse demonstraturum se prope confidit ex ipso Eunapio in vita Proseressi Tub Su. (quem locum per oceasionem emendat, et ex quo loco pateat. Eunapium ca tempestate suisse adolescentem stque Athenis per quinque annos continuos operam naussie bonis litteris,) collato Suida in: Maewros, voi sub sinem dicitur Eunapius orator ex Phrygia sub Iouiano, (qui octo tantum menses post Iulianum imperauit,) tributis cogendis praesuisse. Hark

8) Hinc in Eunapio credulitetem anilem notat Huetius demonstr. euang. propos. IX. c. 147. S. 5. ibidemque §. I. eum vocat hominem, superstitionibus ad delirium vsque deditum. Tum Eunapium in vitis sophist. mala side agere, observat Naudaeus lib. de magiae suspectis cap. XII. S. 10. et cap. XIII. S. 10. Heum. - Add. quos laudaui in Introd. in hist. L. Gr. IL I. p. 346. sq. Harl.

v) V. Montfaucon bibl. Coislin. p. 248. fin. Harl.

w) Conf. Saxii Onom. II. p. 27. (vbi actas Petri refertur ad a. Ch. circ. 527.) et quae (cripti in Introd. etc. II. I. p. 426. fq. Harl.

Digitized by

Vol. V. p. 234 7 #35

PRISCUS PANITES

Lib. V. r. I. 530

Patricium fecit etiam Iullinianus, ac magiltrum officiorum, militque de pace ad Chofroëm magnum, vt narrat idem Procopius lib. II. de bello Gothico cap. 22. et lib. IV. cap. 11. et Suidas in Méreos, qui tellatur, scripsifie historias et meel modurings narasudeus. Meminit huius Petri et legationis eius ad Perlas etiam Menander, protector, in excerptis de legationibus pag. 150. Patricium et magilirum fapientiflimum vocat quoque Hermolaus, grammaticus, qui sub Iustiniano scripsit, in Epitome Stephani Byz. in 'Axoray. Corippus lib. I. de laudibus Iuflini minoris v. 25.

Succefforque boni redivivaque gloria Petri Hinc Theodulus adeft, patria gravitate magister.

Eumdem putat Valesius intelligi, quem Vigilius, papa, in episiola encyclica ad vniversam ecelesiam magnificum virum Petrum referendarium adpellat, quique memoratur in Synodo quinta. Sed diversum omnino putem Petrum, rhetorem, (licet Küstero ad Suidam aliter videatur,) quem Leontius Scholafticus in lib. 111. Anthologiae cap. 30. memorat spectantem in Dionysiis collapso theatro obiisle. Non enim rhetorem vocasset poeta, sed patricium et magiftrum *). [P] Quae ex Petri huius, magiftri, hiftoriis supersunt excerpta de legationibus. incipiunt a legatione Parthorum ad I iberium, imp. neque quicquam produnt recentius, quam legationem barbarorum ad Iulianum, apostatam. Confer Hantkium lib. J. de romanarum rerum scriptoribus capite 40. Nonnulla iisdem plane verbis leguntur in eclogis legationum ex Dione Caffio, vt Valefio etiam notatum, Christianum fuisse, coniicio ex auctoritate, qua fub Iufiniano, principe, valuit, licet fatear, argumentum effe non plane firmum certumque.

4. PRISCUS e Panio, Thraciae ") oppido, rhetor et fophista CPol. et Theodofii junioris ad Attilam legatus *), scripserat historiam Byzantinam et de bello aduersus Attilam a*) Үүу 🌶 libris

x) Coaf, supra in Vol. VI, p. 135. Harl.

4) Panitem Suidas, [et Eudocia p. 355.] Thracem vocant Theophanes et auctor chronici Alex. Sophista eidem Suidae [et Eudociae] adpellatur; Enagrio I. 17. II. 1. et 5. et 16. et V. 24. et Nicephoro Callisto in praefat. pag. 35. rhetor: et ante excerpta de legationibus rhetor ac sophista.

z) Iornandes de rebus Geticis cap. 34. Attila, Hunnorum omnium dominus, et paene totius Scythiae gentium folus in mundo regnator, qui erat famo/a inter annes gentes claritate mirabilis. Ad quem in legationem remi/jus a Theodofio innigre Pri/cus etc. Eumdem Priscum, historicum faepius laudat Iornandes, vt cap 24. 35. 42. 49. arque Inuencus in Attilae vita. De illa vero legatione sua [circ. a Chr. 445. sec. Saxium in On. I p 508. aut a. 447. fecund. Hanckium,] fule - fuas in manus veniffe hune Prifei librum, teftatur, et Priscus iple in eclogis pag. 49. seq. edit. regiae.

aa) Apud Suidam [et Eudocium] male xara Arrahor pro sara 'Arrihar, vt Valesio Hankius et Küfterus adsentiuntur. Auctor chronici Alex. pag. 318. quum de Attilae et Alarici motibus et exitio retuliffet, subiungit : seel TE solius oureyou. hare o coQuirares Apienes o Opers. Euagrius lib. I. c. 17. de codem bello : or negelegras neg is re mi-Lien Loyius Agionos o Phrug ypuque, videtur autem. inquit Voffius p. 488. de hift. graecis, hodieque exstare. Sane citat Priscum Baptista Fulgosus in Memorabilium libris; inque bibl. Vaticana effe, auttor est Raphael Volaterranus lib. XIII. Anthropologiae. Superesse etiamnum ait in Nomenclatore juo Rob. Constantinus. Nemo tamen fuit hactenus, qui cum in lucem protulerit, vel in bibliocheca hodre superstite legisse se fit testatus. Fabr. Immo vero sb Hoefchelio eum effe editum, feribit Caba/jutius in notit. concil. p. 193. qui, inde locum aliquem producit satis longum. Heum.

Lib. V. c. I. 54ō

libris VII. Male pro Prisco Hareiones scribitur apud Eugriam lib. II. cap. I. vt Valesius adnotauit, et negoueos apud Theophanem p. 100. vt animaduersum Labbeo in protreptico, Valefio pag. 74. ad Euagrium et Martino Hanckio, qui de hoc scriptore bono et vtili diligenter egit lib. de Byzantinis scriptoribus cap. 2. pag. 138. atque eumdem vltra annum XV. Leonis, Thracis, imp. siue Christi 471. superfuisse demonstrauit. Praeter illos historiae Byzantinae libros, e quibus eclogae legationum excerptae [P] sunt et quorum sextum laudat Stephanus Byz. in Salava, memorat Suidas etiam eius Meheras fiue declamationes rhetoricas, epifiolasque. Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in aduersariis. Historiae Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valefius ad Ammianum Marcellinum XXX. 2. Alius Priscus, de quo in vitis Sophistarum Eunapius.

5. MALCHUS, patria Philadelphienfis ") Syrus, fophistam egit CPoli "), enroeinns eis angov ennandes, vt de eo Photius da) cod. LXXVIII. qui Christianum etiam fuisse teltatur. Scripfit eleganti flylo Bugarriana, fiue hiftoriam (ab extremis Leonis primi, imperatoris, in quibus substitit Priscus, siue ab a. C. 474. vsque ad necem Iulii Nepotis, occisi a. C. 480.) libris VII. quorum exordio alia iam a fe 'composita testatus est, quemadmodum et in extremo libri vltimi plura se, si suppeteret vita, scripturum promisit: itaque integrius opus vidie Suidas, qui [et ex eo Eudocia pag. 300.] memorat Malchi historiam a Constantino Magno ad Anastasium vsque (ab a. C. 491. per annos XXVII. imperatorem,) in qua fes quoque Zenonis Ilaurici ac Basilisci, qui post Neporem regnarunt, sufius suit persequutus. Inter alia graphice etiam descripfit ac deplorauit conflagrationem publicae bibliothecae CPol. et statuarum të Auyszaje, quod incendium Basilisco imperante accidit, et ad centum viginti millia codicum ablumfir. Vide Cangii CPolin christianam libro II. pag. 150. Ex duobus, quae exstant, Malchi eclogis legationum posterior e prioribus, prior e posterioribus libris petitae esse videntur. Citatur Malchus, vbi de incendio bibliothecae et Palatii fermo est, a Zonara tom, II, pag. 52. Vide et Suidam in Arw BagiAris.

6. MENANDER, Euphratae Byzantini F. Herodoti cuiusdam frater, imperante Mauricio ad fludia litterarum, a quibus ante [P] abhorruerat, adplicans animum fcripfit hiftoriarum libros // III. ab anno Iustiniani, imp. XXXIII. (Christi 560.) vbi desiit Agathias, vsque ad Tiberii secundi excession, (Christi a, 582.) a quo auspicatur Theophylactus Ip'e se apud Suidam in Mérævdeos testatur animum adpulisse ad scriben-Simocatta. dum pera the anoBiogie Aya Die quum Agathias iam effet defunctus, [add. Eudoc. pag. 299.

bb) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphiae, tamen illam Syriae in elligendam vel nomen Malchi docet. Et fortaffe fuit hie ex posteris eiusdem gentis, e qua Malchus, qui deinde sub Porphyrii nomine fuit inter graecos philosophos notisimus, de quo fupra lib. IV. cap. [30. Vol. V. p. 725. fqg] De alus Ma chis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosevidum ad vitas patrum p. 74.

Fabr. Saxius in Onom. II. p. 3, adferit actatem

huius sophistae et historici CPolitani a. circ. 480. adnotat tamen, Pagium in crit. Baron. 481. III. p. 393 tom. VIII. ed. Luce. incertum effe, quo il-Idem in citat le tempore floruerit, putaile. Caue feriptt, eccl, hiftor, htter, Vol. I. p. 465. Harl.

dd) Photius : isi d' o ovyypa Gous Dirader Geus, מ דוג מאאסג אמדע בטזאפעלאי וביסומר מפורסר, אם שבסים, CO) Hine Sophiftam Exzantium Suidas adpellat. Anterros, einguits, λέξεων τοῦς ανθηροτάταις κα RUGHMOIS May die Ornor Tira arny mirays. Xeumeros etc.

200] neque continuare iple hiftoriam fuam poffet. Ab eodem Suida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro adferuntur, etiam in Doninavas, Maseixios et Smadiwres, quae loca in vtroque indice Küfleri omifa, sed a Valesio pridem adnotata sunt. Idem Suidas Menandrum vocat Protectorem "). Quod nomen explicat Menander ipfe in eclogis legationum pag. 171. o de ye Two megocion revomenos meatintwe, dyroi de maca Pomaious Ton es TE. To rataleyouevor a flas, 'tor Basilieror neosnenasyr. Sed fule de hac dignitate Cangius in viroque gloilario. Eclogae illae legationum, quae e Menandri historia excerptae exflant, paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus codicibus Bauarico, et Andreae Schotti, vulgatae ab Hoefchelio funt, quorum alter altero integrior fuit et diuerfas forte collectiones Theodofii alter, alter Ioannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri praeterea Theophylactus Simocatta lib. I. cap. 3. Historiae, et Constantinus Porphyrogenneta lib. I. de thematibus cap. 2. vbi eum Procopio, Agathiae et Hefychio illustri iungit. Fabr. In cod. Coisl. CCLXXXV. fol. 414. eft Menandri Protestoris de inventione S. Crucis tempore Confantini et Helenae: quam historiam nondum editam existimat, vixque editione dignam esse putat Mont faucon in bibl. Coislin. pag. 402. Citatur quoque illius fragment. de cruce in cat. codd. Parif. bibl. publ. cod. MCXL. A. Harl.

7. De Theophylatto Simocatta, e quo et iplo excerpta Legationum in editione regia pag. 176. feq. leguntur, dicam infra, vbi eius historiarum libros, qui etiamnum exstant, recensebo.

Post haec de legationibus excerpta Labbeus subiunxit Eclogas Photii ex Olympiodoro, Candido, atque Theophane, Byz. tum Hespinii illustris de rebus CPol. cum versione et notis Meursti, et ex Suidae Lexico excerpta de imperatoribus orientis, aliisque personis rebusque, CPolitanam historiam spectantibus, cum notis et animaduersionibus. His addenda excerpta e Nonnoso Photiana.

8. OLYMPIODORUS, ex Thebis Aegypti oriundus et Theodofii ad Hunnos legatus, licet a Chrifli facris, Photio tefle, alienus, fcripfit $\sqrt[1]{\lambda_{HS}}^{H}$) hiftoricae fiue commentariorum libros XXII. de rebus ab. a. C. 407. Honorio feptimum et Theodofio iuniore COSS. [T] ad a. C. 435. quo Valentinianus III. fecundum Conful, renunciatus eft Augustus. Argumenta librorum, quos eidem Theodofio auctor dicauit, refert Photius cod. LXXX. *) qui montriny to entrindeuma (non Poëtam, vt vulgo interpretantur, fed vt Reinefut *) II. 5. Y y y 3

ee) H. e. corporis fatellitem. conf. Hamberg. l. c. III. p. 441. et Saxii Onom. II. p. 60. fq. et pag. 539. Harl.

Nol. V. P. 237 238

f) Ita etiam postea Commentarios suos inferipfit N:cephorus Bryemuus.

²) Add: Lamber., VI. de bibl. caef. p. 413. fqq. Hart.

gg) Confer Rein/fis epistolas ad Nesteros pag. 19. Hermanni Convingis de hermetica medicina pag. 49. et Olaum Borrichium de fapientia Aegyptiorum p. 25, 34. [et Fabr. noftrum infra libr. V. eap. 38. de feriptor. in Photii bibl. etc. LXXX. Vol, IX. p. 400.. vet. ed. et Vol. XII. p. 754. fq. in Th. Reinefii iudicio de chemic. gr. cod. Gothano: ibid. p. 764. 767. 770. Eft quoque cod. gr. Olympiodori et reliquorum antiqe. chemicorum in bibl. Vratislau. Rehdinger. tefte Franz in memor. illius bibl. pag. 85. Harl.

Digitized by **GOO**

542 Lib. V. c. I.

Vol. V. p. 258

Var. Lech. pag. 154. feq. operatorem chymicum.) fuisse, ex ipsiusmet testimonio refert. As certe molnguy pro operatione chemica poni peruulgatum, vt Cangius in glossario graeco bene obferuauit, nec modo inter chemicorum nomina Olympiodorus occurrit in MS. collectione chemicorum graecorum, de qua libro VI. pluribus erit dicendi locus, Ilvoore à Oixe xou τα διοματα ποιητών, αεχή Πλάτων, Αρισοτέλης, Ιωάννης ίερευς, Δημέχειτος, Ζώσιμος ο μέγας, Όλυμπιόδωgos. Στέφανος ο φιλόσοφος, Σοφαε ο er Περσίδι etc. fed etiam inter feripta ipla chemica habeo vnum hoc titulo: 'Orumiodues Oiroróos' Arecardetus πρός Πετάσιον τον βασιλέα Αρμενίας ès το κατα ένεργειαν Ζωσίμε, όσα από Έρμε και των Φιλοσόφων ήσαν elonutiva. Notandum tamen, hunc Olympiodorum dici Alexandrimm, non, Thebanum; deinde ferri eius commentarium in scriptum Zosimi, quum Zofimus historicus historicum Olympiodorum nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoque eum actate non videatur praeceflife. Sed dicere ad hoc licet, vel codem tempore ambos icripitife, Zolimum et Olympiodorum, quod verifimillimum mihi videtur, vel alium fuisse Zolimum, Thebanum Panopolitam, (Suidae Alexandrinum,) chymicum ab historico, vel locum, in quo Olympiodori mentio, per glossema libris Zosimi historici infertum este, vt vitum Lambecio, quem vide Hb. VI. pag. 177. fq. 188. M). Certe Olympiodorus ibi fere, vbi definit Zofimus, aufpicatus historiam fuam multo quam ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodori historicis Commentariis, ne Photii editionus memorem, etiam in tomo tertio minorum historiae romanae scriptorum, sed minus integra ex bibl. Francisci Pithoei cum versione et notis Frid. Sylburgii Francos. 1590. fol. De aliis Olympiodoris, ve peripatetico, Procli praeceptore "), et altero iuniore Alexandrino, qui vitam Platonis et commentarios in Platonis Alcibiadem', Gorgiam, Phaedonem, Philebum et alia forte nonnulla feriplit, quemadmodum et de Olympiedoro, christiano scriptore et diacono Alexandrino, quem philosophum et zohur ra gea vocat Anastasius Sinaita, (qui saeculo VI. extremo vixit.) Iub*

hh) Lambec. Vol. VI. pag. 380, fqg. ed. Kollar, copiole recenfet codicem caefar, LI, in quo plura opera chemica continentur: in his nr. VIL. fqq. Zosimi libr. de virtute artis chemicae, et alia eius opulcula: et nr., XXIII. Olympiodori Thebani, philosophi Alexandrini, comment. secundum operationem Zosimi, ('Orvuniodues, Qi-Recoge 'Arefardpius as ta nut' irigyaur Zucius) in ea, quae ab Hermete Trismegifto et aliis philosophis de Chrysopoeia fuerunt ditta, quem comm. Lamber. pag. 409. fqq. verbole expoluit et p. 416. fqq. demonstratum iuit Olympiodorum, philosophum Platonicum Alexandrinum, Olynpiodorum, historicum Thebis Aegyptiis oriundum, et Olympiodoram, operatorem ac scriptorem chemicum vnum afque eumdem effe hominem : hune vero Zosimo, historico et chemico, este iuniorem; concludit denique p. 424. sq. locum Zosimi, (lib. V. c. 27. p. 457. fq. ed. Reitemeieri,) in quo Olympiodori citatur historia, scholion esse ano-

nymi cuiusdam grammatici marginale, quod poftea librariorum infeitia in textum irrepfiffet, ideoque vel totum vel magna ex parte effe omnino delendum, Sed Reitem, ad l. c. p. 458. tum in disquis. de Zofimi fide, in Volborthii biblioth. philolog. Vol. II. (Lipf. 1780. 8.) pag. 233. et in disquis. in Zosimum etc. ed. praemissa, pag. XVI. durum illud Lambecii iudicium improbauit. ---Olympiodori expositio in scriptores chemicos; fiue de dinina et facra arte lapidis philosophici tractatus est in codd. bibl. publ. Parif. MMCCXLIX. MMCCL. et, Olymp. ad Petafium, Armeniae regem, de facra arte in cod. MMCCCXVH. nr. 25. fic quoque in cod Guil. Peliserii inter multos altos scriptores de auro conficiendo in Montfauc. bibl. bibliothecar. MSS. II. p. 1200. C. - -Ex Theophane Byzantio, Theophylacto, Olympiodoro, Conone etc. in cod. Leidenfi. (cat. bibl. Leid. p. 342. nr. 61.) Harl.

ii) Couf, Lamber. l. c. p. 411, fq. Harf.

Digitized by Google

Vol. V. p. 239 7 240 CANDIDUS, THEOPHANES, NONNOSUS Lib. V. c. 1. 543

fub finem libri VI. in [P] Hexaëmeron, alibi dixi. Omitto Olympiodorum, λοχαγον, fiue ductorem manipuli, cuius meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. et Olympiodorum, Thessalum, Hippodromi; sophistae, patrem, de quo Philostratus. Olympiodori, nescio cuius rhetoris, wegi τë απο εναντίων λόγε διαταξις MS. suit inter libros Gudianos.

9. CANDIDUS, Ilaurus, sub Anastalio, vt videtar, scripsit adfectata, vt arguit Photius, dictione, historiarum ab auspiciis Leonis, Thracis, vsque ad obitum Zenonis, Isaurici, sibros tres. Idem Photius cod. LXXIX. vbi argumentum operis recenset, de auctore, qui Christianus fuit, haec habet: έτι δε πατείδος μεν Ισαυείας. ώς αυτός Φησι, της τραχείας, επιτήδευμα δ έσχευ υπογραφεύς (notarius fiue tabularius) των εν Ισαύεοις πλείτον Ισχυσάντων. την δε Θεησκείαν χριτιανός ήν και όεθόδοξος, τήντε γαε τετάρτην σύνοδον επαίνοις signations filtorico, habet Suidas in Xeseiζω, vbi pro Káddos isoguoyeaΦos, quem ex corrupto Suidae loco retulit etiam Simlerus in luam bibl. et Mallincrotus in sua de historicis graecis paralipomena, legendum esse Kavdidos, monuit Küsterus, et ante eum Reinessus HI. 2. Var. lect. pag. 366. et Valessus pag. 74. ad Euagrii II. 16.

ro. THEOPHANES, Byzantius, a Theophane, confessore¹⁴), qui in sua chromicorum Syncelli continuatione et ipse res Iustini vtriusque ac Iustiniani adtigit, diuersus, ecque multis, vt videtur, annis antiquior et sub Mauritio forte, imp. clarus, scripsit praeter commentarios de rebus Iustiniani, imp. quorum libro primo meminit, X. libros historiarum ab anno fecundo Iustini iunioris (Christi 567.) ad annum eius dem Iussini duodecimum (Christi 576.) ita, vt singulis libris singulos annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis seruauit Photius cod. LXIV.¹¹) plures etiam postea, quibus decem istos continuauerit, libros composuisse testaur. Fabr. Conf. Guil. Caue 1. c. vol. I. pag. 537. Moller. Homonymoscop. sect. II. c. 5. §. 77. pag. 523. et Mart. Hanke de rerum Byzantin. script. part. II. c. IV. pag. 674. sq. Harl.

11. NONNOSUS, Nórvooos, christianus feriptor, tradidit historiam legationum suarum, cuius argumentum et ex illa excerpta quaedam seruauit Photius cod. III. mm). Fuit autem Nonnosus hie Iustiniani, imp., ad Aethiopum Auxumitarum regem, Elesbaam, ad Homeritas, Saracenos, quorum Φύλαεχος Caisus erat, et ad alios orientis populos [P] legatus, filius Abrahami, presbyteri, quem Iustinus, Thrax, et Iustinianus legatum misere ad Alamundarum et iam memoratum Caisum, praesectos Saracenorum: et Nonnoss nepos, qui ad Aretham, eorumdem Saracenorum praesectum, legationem nomine Anastasii, imp. obierat. Haec e Nonnoso nepote excerpta Photiana in Labbei eclogis, nescio quomodo, omissa funt. Huic Nonnoso Lambee. V. pag. 277. [ed. Koll.] tribuit Gregentii disputat. cum Herbano, Iudaeo.

kk) De hoc supra cay. 4. §. XXXVIII. not. pag.
151. seq. quem Georgium Theophanem, nescio quo auctore, vocant Vossius de hist. graecis pag.
285. et Reinessius de palatio Lateraneus pag. 83.
84. Ansa forte, quod Georgium Syncellum continuauit.

1) V. infra Vol. IX. p. 397. vet. ed. in cap. de Photio. Harl.

mm) V. infra Vol. IX. de Photio p. 382. III. vet. ed. Hari.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 140 7 241

daeo et VIII p. 828 [ed. Kollar.] Martyrium Arethae et sociorum. Fabr. add. inf. vol. IX. cap. 32. 9. VIII. vet. edit. Harl.

12. HESYCHIUS ^{ma}), illustris ^{oo}), pattia Milesius, Helychii, aduocati, et Sophiae filius, scriptor, (licet Suidae ^{pp}) aliud videatur,) itidem Christianus, Iustiniani, imp. tempos ribus compositi historiam chronicam, sex τμήμασι^{og}) fiue dia τήμασι difinctam, quorum I) de rebus, quae a Belo, Affyriorum rege, bellum Troianum antecesserierut, 2) ab Hio capto ad Romam vsque conditam, 3) ab vibe condita vsque ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4) a Consulum initio vsque ad Iulium Caesarem. 5) a Iulio Caesare vsque ad Constantinopolin, a Constantino M. inflauratam. 6) a Constantino M. vsque ad excession Anastasii Dicori, imp. Vide Photium cod. LXIX. et Suidam in Hoύχιοs. Sexti τμήματοs initium ad nos puto peruenisse, sub titulo: Πάτεια ^{err}) Κωνσαντινεπόλεωs, quae adeo a [P] Suida¹⁰, torum opus chronicae historiae laudante, haud singillatim memorari, minime eff mirum. Primus illa sub Georgii Codini¹⁰, qui excerptit ac feruauit, nomine graece et la-

ns) Hanc paragr. recudi fecit Alberti in prolegg, ad Hefychii Lexicon Vol. I. fol. g. vbi quoque fol. h. repețita est Thor/chmidii comment. de Hefychio illustri, christiano, Wittemberg. 1716. Harl.

00) IAAsspies, [i. c. illustris. fic Augustalis gracce dicitur avyssalus ab Isidoro Pelusiota hb. III. ep. 50. Male quidam cum vocant Illustrium. v. Vollium lib. III. de vitiis fermon, cap. VI. 397. Ca/aubon. ad Lacrt. II. 74. Heum. add. Ions. 1. c. Harl.] non est nomen proprium, sed dignitatis, vt multi iam animaduerterunt. Vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hanckium de Byz. historiae scriptoribus cap. 4. Meurfium in gloffar, et notis ad Hefych, et praccipue Cangium in glossario graeco, Ionsium III. c. 19. §. 5. p. 105. sq. ed. Dornii et Edmundum Chilmeadum ad Malalae chronicon tom. I. pag. 377: Fabr. Conf. supra in h. libro, cap. 4. 6. XXXVI. voc. Hesych. Hic claruit secundum Saxium in Onom. II. p. 28. circ. 2. Ch. 527, fecundum Thorschmid I. c. sect. I. §. XII. a. Chr. 536. sub impp. Anaftafio, Iustino et Iustiniano. Harl.

pp) Suidas, Chriftianum non effe Hefychium, collegit ex eo, quod in libello de viris eruditione elaris chriftianos fcriptores non memorat. Sed aliud eius fuit inftitutum, et in eo ipfo libéllo memorat Sibyllam Chaldaeam, de Chrifto vaticinatam. Tribonianumque tamquam "Ealassa, h. e. Ethnicum atque 29:00, perstringit. Itaque Chri-Aianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 268. [libr. II. c.22. pag. 214. sq.] de hist. graecis, Hanckius, Caucus, altique, [m primis Thorschmid. sca. II.] quibus libenter adsentior.

qq) Τμήματα Photius appellat, διατήματα Suidas, et auctor gloffarii iuris in Παλματίας, vbi laudatur 'Ησύχιος ό φιλοσοφήσαι ετί τῆς Μιλησίας ετ τῷ έ χρονιαῷ διατήματι τῆς isogias. Idem in Φόλλα allegat Helychium εν τῷ σ' διατήματο.

rr) Sic Hyafis, fiue Oafis, vrbis Libyae, τα πάτρια, fiue origines stque antiquitates, feripfit Soterichus, poëta, teße Steph. in "Taoss: Diogenes, Cyzicenus, τα πάτρια Κυζίκα, Suidae laudata in Διογ. et eidem Stephano in Bioβικος, stque alibi: Claudianus τα πάτρια Ταοσῦ, 'Αναζάρβε, Bagerũ, Neκαίας, vt ad epigrammata Claudiani graeca adnotatum in veteri codice Allatius reperit, qui etiam in excerptis rhetorum pag. 256. edidit apofpafmation Callinici, fophistae, δα τῶν as τα κάτρια Paíays. Tzetzes Chiliad. 2. versu 973. vbi de Apollonio, Tyanenfi: γράβεσς ταῦτα πάτρια και χοι χρουκῶν τε αλῦβος. Con/tantinus Porphyrog. II. 12. theimat. pag. 111. οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίς.

ss) Vide, quae supra pag. 137.

tt) In cod. Vindob. caelar CXXVI. eft Hefy. chii illustris initium fextee partis annalium f. chromici operis, cum inscriptione margen Kurrauronani-Acues

Digitized by Google

tine edidit Georgius Doula, Iani F. neel narelwy rns Kwysevryvenodiews naeerBodai er της βίβλε τε χρονογράφε, Heideibergae apud Hieronymum Commelinum 1596, 8. et Geneu. 1607. 8^{du}). Inde eadem integriora paullo, veluti nondum edita, ad calcem libelli Hefychii de viris illustribus, e MS. Palatino graece cum versione sua et notis sub vero Hefychii nomine vulgauit Ivames Meurfus Lugd. Bat. 1613. 8. [et in Opp. Meurfii, Florent, tom. -VII. pag. 201.] adiunxitque Beffarionis, Cardinalis, epifiolam, fcriptam graeco vulgari fermone feruatamque a Georg. Phranza et a fac. Pontano editam graece in notis ad Phranzam pag. 309. ad Thomae Palacologi filiorum paedagogum Roma datam 8. August. 1465, qua eum hortatur, vt cum Critopulo, medico, diligentem corum curam habeat, neque Anconae diutius sublifiat, fed Siciliam petat. Meurlii verfio notaeque a Labbeo in editione regia vna cum graecis recufae ex illius editione funt. Nonnulla in editione castigant Allatius ad Eustathii Hexaemeron pag. 126. et Gisbertus Cuperus lib. IV. observationum cap. 14. Interpretationis Doufianae errores notauit Iac. Gret/orus observationibus in Codinum, lib. III. cap. 18. eiusque editionem e Bauarico codice auctiorem fecit cap. 19. Nos etiam, inquit Allatius diatriba de Georgiis pag. 362. ex alio MSto codice multo hifte plura in nostro vo) Variorum Antiquorum tomo 1 protulimus, adeo vt iam Lector opus absolutum femmehabeat. Nec aliud ab hoc oput effe mihi autumo, quod in bibliotheca Carthufas Neapolitanas in indice MStorum legitur Georgii Codini Chronologia CPolitana. Legitur etiam MS. Romae in Bibliotheca Vallicellana D. 23- et Scoriaci in regia. Neque alius a Codino eff Georgius Conflantini, qui méreue Conflantinopolis et librum de Sapientia stripfiste traditur a Gesnero: Constantinus enim, ni fallor, locum Codini occupauit. Errorem sequuti funt Gesneriani Epitomatores Robertus Constanți. sus, et qui fine vllo delectiu atque examine omnia exscribit Paulus Bolduanus. Liber vero iphus de Sapientia nullus alius este videtur; quam ea pars πατείων, quae in exstructione Templi CPol. S. Sophiae enarranda impenditur. Confer, quae de Codino infra, vbi pleniorem Originum eius CPolitanarum [P] editionem, a Petro Lambecio curatam, recensebo. Hefy. chium illustrem citat Tzetzes Chiliad. 3. versu 877. atque inter alios, qui Iustiniani temporibus έπì

Aros; הישרי באאישא אמן הישרי טיטעמלודמן. de quo copiofus est Kollar. in supplem. ad Lambecii comm. pag. 729. fqq. variaque culpat in Neffelii cap. V. catal, cod. XXXVII.) et Forlosiae narratione de co. Nomen quidem nusquam adscriptum comparet; excertifimis tamen vestigiis cognoscitur. Ko-lar. negat contra Forlofiam illum codicem, facculo XIII. vel certe proxime consequenti, manu exaratum, a Georgio Codino, a. 1453. captae a Turcis CPoli superstite, fuisse interpolatum, tum oftendit, in hoe cod. modo quasdam abeffe narratiunculas, quae in Codini edit. legantur, modo plura indicari, quae in exemplo Codini typis vulgato defiderentur. Concludit igitur, hanc Hefychianorum annalium partem sextam iam ante Codinum ab incerto quodam facculi XI, feriptore a

Vol. VII.

Vol. V. p. 2417242

reliquo annalium corpore refecta fuiffe, et sub Originum CPolitanarum epigraphe separatim edita. Quae de synodis quibusdam, post Hesychii aetatem habitis, et de impp. Leon. philosopho ae romano II. vel III. addita sunt, ca a scriptore XI. profecta esse monet. (conf. Montfauc, in bibl. biblioth. MSS. de codice Colbertino, tom. II. p. 1150.) Denique adsirmat, id, quod superest in hoc caesareo codice Hesychianorum annalium, multo esse sincerius, quam illud, quod praescripto Codini nomine vulgatum st. Harl.

uu)/Hic an. etiam notatur in cat. bibl. Leid. p. 219. Hamberg. vero in Z. N. tom. III. p. 421. fer. a. 1697. Harl.

vv) Non vidit lucem, quod sciam.

222

Digitized by GOOGLE

ent rns Issunave Baonheas scripferunt, Conflantinus Porphyrogenitus lib. I. themate 2, nec non lib. II. themate 8. vbi de indictionum origine.

Memorat et Photius alterum Helychii huius opus de rebus sub Iustino Thrace et per primores Iustiniani annos gestis, quod viterius continuare mors acceba filii Ioannis haud permistit.

Ceterum superest adhuc libellus Helychii illustris meet Two in maidea diadautarray oofar, de his, qui eruditionis fama claruerunt, digestus ordine nominum alphabetico, et iisdem passim verbis, quibus vtitur Laërtius ww), pauca quaedam de illis perstringens. Meminit eius Suidas, qui vocat ονοματολόγον η πίνακα των έν παιδέτα ονοματών, quia vero subiungit & entroph est rero-ro BiBrlov, hoc potest ita intelligi, vt duos libros eiusdem argumenti composuerit Hefychius, vnum vberiorem, quem Callimachi exemplo infcripferit πίνακα, et alterum, qui hodie exflat, breuiorem ονοματολόγον, qui fuerit prioris veluti epitome. Equidem Meursius putat, supplenda esse verba: Dioyevny Tor Acception μιμησαμενος & επιτομή έτι το παρον βιβλίον. Sed quamquani plurima e Laertio iisdem. vt iam dixi, verbis repetilt, Epiromen tamen Laërtii neutiquam praestat, ne dicam, codicem nullum Suidae MS. coniecturae Meurfii audaciori, suffragari, et Hefychium multa referre, de quibus in Laeitio ne yeu. Nonnulla ex Hefychii libello verbotenus Suidas, non tantum in Eavyos, Eevonentrys, Ποτάμων Μιτυληναίος, Φαίδων, fed etiam in Άπολλώvios, 'Acistas et aliis quamplurimis in locis **). Prodiit primum graece e bibliotheca Io. Sambuci Antwerpiae, typis nitidis a. 1572. 8. apud Christophorum Plantinum, subiunctaque ad calcem verfio latina Hadriani Iunii cum eius castigationibus, in quibus, vt Hefychium e Laertio, ita Laertium vicifiim ex Hefychio fubinde emendandum demonfirat. Postea graece et latine prodiit cum Iunii verfione et notis, nouisque Henr. Stephani animaduerfionibus ad calcem Diogenis Laertii, ex laudati Stephani officina a. 1594. 8. 99). Illa Laërtii editio et cum illa Helychii libellus recufus est Genevae apud Io. Vignon 1616. 8. Interim Ioannes Meursius Lugduni Bat. 1613. 8. [et tom. VII. opp. Meursii, Florent. 1746. pag. 205 - 302. Harl.] Hefychii opuscula atque in his praesentem libellum vulgauit, castigationibusque Iunii ac Stephani notas [P] fuas addidit. Iunii autem versio latina, non vt ab H Stephano. graecis ex aduerlo per fingulas paginas posita est, sed separation ad calcem voluminis excusa legitur.

Alii

1010) Hine a Cafaubono ad Diog. Laert. II. 133. vocatur compilator Laertii. Ex Helychio tamen Milesio Roffius in commentatt. Laertianis p. 79. Laertii fententiam explicat. Harl.

xx) Exftat hic libellus msst. Florentiae in bibl. Laur. medic. cod. XXXVII. nr. 10. plut. 59. et cod. XIV. face. XVI. plut. 70. v. Bandin. cet. codd. gr. II. p. 569 et 674. in posteriore codice praecedit epistola graeca Christoph. Rusi ad Cosmum I. Medicem, in qua se recens hunc auctorem

e tenebris¹ eruiffe testatar: quam epíslolam Bandin. l. c. euulgauit. *Montfauc.* in bibl. bibliothec. MSS. tres codd. bibl. Medic. refert. — *Pa*rif. in cod. MMMXXV. nr. 10. bibl. publ. *H.*

yy) Duobus ex. in bibl. Leid. Franc. Iunius et Ger. I. Vossius notas adseripserunt. v. cat. bibl. Leid. p. 286. Diogenes Laert et Hefychius illustrius, lat. ap. Chouet. 1595. 12. Jidem et Eunap. lat. Lugd. B. 1596. 12. ex other. Plantin. Hurf.

Vol. V. p. 243

HESYCHII ALII

Lib. V. c. l. 547

Alii Hefychii ^{zz}).

- Hefychius, Aegyptius episcopus, a. C. 310. vel 311. Alexandriae paffus martyrium, cuius meminere Eusebius VIII. 13. hist. pag. 308. et martyrologia 26. Nou. Idem habetur, qui graecam versionem facrorum librorum V. T. emendauit, vt dixi lib. III. c. 13. §, 14. [vol. III. pag. 715. ibique not.] Atque eumdem sufficier primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatique, quod sub Hesychii, Alexandrini, nomine habemus. vide supra lib IV. cap. 35.
- .Helychius, Alexandrias minoris episcopus, qui concilio Antiocheno et Nicaeno primo intersuit, a. Chr. 344.
- Helychius, Apameenfis, infra, in Iustino Helychio.
- · [Hefychius, cuius nomen frequenter occurrit in epistolis Libanii, qui ad eum quoque plures misit litteras — Hefychius, protonotar. ad quem scripsit Theodor. Studita. Harl.]
- [Hefychius, diaconus Arianus, a. 340. cum Martyrio Diacono, itidem ab Eufebianorum partibus flante, Romam oum litteris ad Iulium, papam, miffus, ad S. Athanafium adcufandum. v. Thorfchm. Harl.]
- [Hesigchii, sophistae Byzantini, eiusque sermonis in Ioan. Baptistam meminit Montfauc. in bibl. Coislin. pag. 185. Harl.]
- (Hefychius, Castrensis et Comes imperatoris, in fynodo Sardicensi a. 347. contra Athanasium, at frustra, faciens cum Eusebianis. plura vide apud Thorschm. Harl.]
- Helychius, CPolitanus presbyter, cuius λόγες quatuor de serpente aeneo Moysis memorat Photius cod. LI. Idem forte, cuius meminit Philostorgius VI. 1. [conf. Wasshelii vindic, opp. Io. Hierofol. lib. II. sect. 1. et Thorschm].
- Hefychius, vir Confularis, de quo Hieron. ad Pammachium epist. 101. de optimo genere interpretandi: Dudum Efychium, virum confularem, contra quem patriarcha, Gamaliel, grauissimas exercuit inimicitias, Theodosius princeps capite damnauit, quod sollicitato notario chartas illius inuassiste. Hefychium intelligo, proconfulem Achaiae, ad quem Theodosii'lex in codice Théodosiano l. vlt. de principibus agentium in rebus. Ad. Hefychium, proconfulem, etiam epistola Nili 292. libri II. edit. Allatianae. Ad hunc forte etiam Libanii epist.
- Hefychius, qui cum Synefio ad Geometriae fludium incubuit, postea magistratu aliquo funcius. Vide Synefii epist. 92.

Hefychius, Gloffarii fiue Lexici auctor, fupra in Hefychio, Aegyptio.

Zzz 2

Hely.

zz) De multis Helychiis conf. Thorschmidii disp, cit. soct. L. Harl.

Digitized by GOOg

Vol. V. p. 243

Hefychius, preslyter Hierofol.), quem Theophanes pag. 71. ad annum Theodofii iun. VII, fcribit didaonaliays fiue litterarum facrarum doctrina floruisse, eiusque obitum refert pag. 79. ad annum Theodofii XXVI. Christi 433. Eumdem Graeci in Menologio 28. Martii fcribunt exhausisse fontes omnes fcientiae et fapientiae et omnem fcripturam interpretatum este ac perspicue explicasse at que ad multorum viliatem propofuisse. Eiusdem meminit [1] Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henschenium tomo III. ad 28. Martii pag. 713. De Helychli Hierofol. scriptis non repetam, quae erudite Labbeus Caueusque. Tantum notabo 1) $\tau_{iX}nger eius siue negataa in XII. prophetas$ minores cum latina versione su edidisse Comradum Rittershussium in Asse fatidico, siueXII. Prophetis, metaphrasii latina donatis, Ambergae 1604. 8. Confer de illis negataciois Richardi Simonis epistolas criticas, gallice excusas, Basileae pag. 75. feq. Laudantur et eius scholia in Ezechielem ac Iobum, atque Conradus Clauserus praef. ad Procopium

a) Hune Hefychium, librorum divinorum interpretem, qui floruit circa a. Ch. 415. et mortuus est a Ch. 428. non confundendum este, (vt. a Guil. Cauco factum eft Vol. I. pag. 570-572.) cum alio Hesychio serioris acui, itidem presbytero, mox episcopo Hierosolymitano, post alios monuit Saxius Onom. I. p. 482. Adde Fabrie. noftrum infra Vol. IX. lib. V. cap. 32. §. XIII. p. 24. et Vol. XII. lib. VI. c. 10. §. XXX. p. 753. Ale sententiis Hesychii, presbyteri, carumque editionibus. Illae sententiae, (Loyos duzaqezis neel videns nej dernis xe@alauddis, fiue centurize duae fententiarum asceticarum, ra Leyomera avrigonrina nen evarina,) cum Marci, cremitae, et Nicolai, ascetae, ouyypunaon editae funt gracce ex bibl. regia Parif, typis regiis ap. Guil. Morellum 1563. 8. - graece et lat. rec. tomo I. aucharii Ducacani, et in bibl. patrum Morelliana a. 1644. tom, XI. — In bibl. Vindob. caef. cod. XXXVI. nr. 4. Hefychii presb. ad Theodulum de temperantia et virtute sylloge sententiarum capp. 124. v. Kollar. fupplem. ad Lambee. comm. pag. 248. fq. In bibl. Mazarin. cod. CXI. funt eclogae ex S. Helychii, presbyteri, capitibus ad Theodulum, tefte Montfauc, bibl, bibliothecar. MSS. II. p. 1321. B. et eodem tefte tom. I. p. 12. B. in bibl. Vaticana, Hefychii, monachi, ad Theodulum de ieiunio et virtute etc. - In indice MS. cod. Antohii Eparchi, (v. infra, Vol. X. p. 487.) funt excerpta ex capp. He/ychii presb. et aliorum. -Sententiae asceticae sunt Paris. in bibl. publ codd. CMLV. MXXXVII. MXCI. MCXLV. - Florent. in bibl. Laurent. Medie. in collect. capitum afecticorum e SS. patribus, in cod. XXX. plut. 10. (Bandin: cet. codd, gr. I. p. 494, iq.)

- Centuriae II. capp. LVII. in cod. bibl. Bodlei. LXIX. in cod. CXVIII. dicitur in ental. codd. Angl. p. 13. ineffe Hef. Presb. ad Theophylactum de fobrietate animi: secundum eumd, cat. p. 55. in cod. Laud. DCLXXXVIII. nr. 25. ad Theodulum fermo animo veilis, quae igitur pars est sententia-rum. — Inter codd. Th. Gale ibid. II. p. 188. n. MMMMMCMXXXVII. Hefych. ad Theophylachum, monachum, instructiones summariae de sobrietate animae. — In cod. Coislin. CCLXVIII. qui continet Isaaci Syri, anachoretae et epistopi Niniues, fermones asceticos, sunt in marginibus scholia ex Hefychio multisque aliis. - In cod. Vindob. caef. XXV. n. 3. funt fententiae miscellae partim ex S. S. partim ex feriptoribus eccles. in his ex Hefychio defumtae. vid. Lambec. comm. III. p. 102, fq. — A Pluero in itiner, per Hilpan. p. 172 cod. Efcorial. fic indicatur : Hefychir, presbyteri Hierofolym. de virtute modeftine ad Theodulum fermo vtilis. — In cod. Vindob. caef. CLVI. nr. 9. funt LXII. capp. de temperantia et virtutes fed notante Lambecio comment. Vol. IV. p. 327. exstant quidem illa capp. in magna bibl. veterum patrum Parif. gracco lat. tom, XI. p. 585 - 1018. sed et numero longe plura, et ordine valde diuerfe. - Inter codd. Nanianos, -cod. XCV. nr. 7. funt Hefychii presb. ad Theodulum fermones de temperantia f. fobrietate et virtute, in capp. divifi, et constant quatuor centuriis capitum, v. cat codd. gr. Nanian. p. 186. fq. - In cod. CIV. bibl. elect. Monach. eft Hefych. presb, fermo de fobrictate et virtute in 100, espp. diffinctus et ciusdem alius fermo totidem capp constans, (cat. codd.* gr. p. 41.) Harl.

HESYCHII ALII

copium Gazaeum in Pentateuchum: Vtinam, inquit, haberemus Hefychii scholia in Exechislem atque adeo omnes Prophetas. Incredibile distu eft, quantum lucis accessure effet Propheticas lettioni. Minores Prophetas cum commentariis Theodoreti et Hefychii extare in codice regis Parif. MDGCCLXXXXII. teftatur Montfauconus pag. 316. Palaeographiae graecae. 2) Helychium Hierolol. in Plalmos e MS. Veneto edere promisit Anselmus Bandurius, et codicis illius initio mutili, meminit laudatus Montfauconus in Diario Italico pag: 46. Habeo et ipse Homilias quasdam graecas MSS, in Pfalmos), quas alii codices Chryfostomo, alii rectius Helychio tribuunt. Procemium Helychii in Plalmos fuit apud Iac. Sadoletum, qui de eo ita in epift, ad Eralmum : De Helychio quod quaeris, habueram plaimorum graecorum librum, vetustate infignem, in eo proosmium Hefychii luculente scriptum in eam sententiam, vt probare conaretur, omnes Pfalmos Dauidis effe. Is liber mihi cum caeteris omnibus periit. Religua (unt apud me gracea collestanea in Pfalmos, incerto austore, feripta non tam copiofe quam eleganter, quibus praecipue vtor: in iisdem interdum citatur Hefychius '). 3) Libri VII. explana-Zzz 3 tionum

b) Ex cod. bibl. Bodlei. v. infra de Io. Chryfostomo Vol. VII. p. 644. vet. edit. Harl.

c) Inter codd. Nanianos in codd. XXIV. et XXXI. 4. et 5. funt Hefychii scholia in Pfalmos. v. auctorem cat. codd. gr. Nan. qui p. 28. fq. Speciminis loco exfcripfit primi pfalmi interpretationem, pag. autem 40. sq. secundi psalmi expofitionene, et comparauit cum cod. XXII. (ex quo pag. 24. fqq. longa dedit excerpta,) in quo alia eft Pfalmorum interpretatio, Hefychianze quidem fimilem; fed diuerfam tamen, ita vt alter auctor ab altero nonnulla fumforit mutua. -- In catena in Pfalmos in cod. caefar. XIV. e quo Lambec. commentar, Vol. III. p. 66. fcribit, expositionem patrum gr. in Pfalmos, a Corderio edita Antwerp. '1643 - 1646. III. Voll. non contemnendo spicilegio posse augeri. - tum ib. p. 53. fqq. in cod. X. quo cum aliis quatuor caefar. codd. vfus eft Corderius, it. in cod. XV. - In cod. Bodles. MDCDLXXXII. nr. 1. Pfalterium et cantica cum catena graecorum patrum, Hefychii et aliorum, 'epiftolas cathol. - in codd. XXVII. et CCVI. in gr. et nr. 5. He/ych. epigramma in Plalterium. -Inter aduersaria Ger. Langbaeni (cat. codd. Angl. I. p. 270.) Chrysoftomi, seu mauis, He/ychii, in Píalmos commentarii, a Píalmo 77 - 82. incluí. - Inter codd. Th. Gale (ibid. II. p. 186.) Hef. comm. in Prouerbia, Ecclefiasten, Canticum, Sapientiam Salomonis et Iob. — In catenis parrum aliquoties occurrunt fragmenta Helychii, vt iam observauimus: addi possunt alia exempla, ex.

gr. inter codd. gr. bibl. Laur. Medic. in catena in Pfalmos in cod. XIV. plut. 5. (Bandin. I. pag. 34. fqq.) - cod. III. nr. 23. plut. 6, et nr. 25. in catena in cantica prophetarum. (Band. I. p. 91. et 92. fq.) — in catena in VII. epistolas canonicas, in cod. V. nr. 4. plut. 6. (Band. I. p. 101. fq.) in catena in IV. euangelia, in cod. XXXIII. plut. 6. (Band. I. p. 161.) - In cod. Oxon. in cat. in acta apost. et epp. catholicas: v. infra lib. V. c. 17. §. XIX. Vol. VII. vet. ed. p. 788. — In codd. Vindobon. CLXVII., et CLXVIII. in commentario in varia V. et N. T. cantica sacra ex Hesychio aliisque vett. patrum scriptis collecto: (Lambec. comm. Vol. IV. p. 593. fqq.) - In cod. Vendto Marciano XVI. in catena in libros regum, et in cod. XVII. in catena in Pfalmos. (cat. codd. Ven. gr. p. 17. et 19.) - Inter codd. bibl. Coislin. codd. LXXX. et LXXXI. tum CLXXXVII. CLXXXVIII. et CLXXXIX, in catena in Pfalmos, - in codd. LXXXI. et CLXXXVIII, in catena in cantica S. S. - in cod. XXV. in catena in alta apoftolor. et catena in 1V. euangelia. - - in cod. CCI. in Nicetae collectione interpretationum ex Hefychio multisque aliis in enangel. Lucae excerptarum, in cod. CCXXIV. in cat. in epiftolas catholicas. ---Cod. VIII. qui continet IV. libros regum cum commentariis, praebet quoque lota Hefychii, presby-Teri, de quibus Montfaucon in bibl. Coisl. cft sonfulendus. Harl.

300gle

Digitized by

Vol. V. p. 2447245

tionum allegoricarum in LEVIT/CUM^d) ad diaconum Eutychianum latine guidem tantum exflant, laudati pridem Amalario, Rabapo, Strabo, aliisque, et editi Bafil. 1527. fol. Parif. 1581. 8. et in bibliothecis patrum : fed videntur vtique scriptoris elle graeci, Helychii nempe, vt titulus habet, Hierofolymitani) presbyteri, versi latine ab interprete, nelcio quo, [P] Helychius enim Salquitanus vt is fuerit, nihil eff. neceffe. qui verba S. Scripturae ex Hieronymi versione adleripsit. Confer Richardum Simonem in censura bibliothecae divinae Hieronymianae, gallice edita pag. 35. feg. 40. feg. et in epifiolis criticis pag. 69. leq. et tom. IV. bibl. criticae pag. 55. Salmafium de transfubftantiatione pag. 57. Edn. Albertimum de Eucharistia pag. 847. Labbeum de scriptoribus ecclesialicis tom. I. pag. 633 feq. el Antonium Arnaldum in Scripto gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Eucharissie tom. IV. de la perpetuité de la foy pag. 21. seq. A) Sermo de resurrectione in codi e regio Paris. f) fertur sub titulo Houxis 78 Ocoλόγ8, vti Trinhemius et Sixtus Senenfis, nescio quo auctore, Hesychium presb. Hierolol, tradunt Gregorii Nazianzeni, qui theologi nomine communiter venit, fuiffe disciputum. Eadem lecunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, fed ítilo), ve obleruat Combefilius, prorlus abhorrente, qui illam cum altera h) de hora, qua crucifixus est Dominus, latine ex versione sua dedit etjam in bibl. concionatoria. In eadem et in supplemento bibliothecae patrum Paris, tom. I. pag. 821. et tom. XII. Lugd. pag. 190. exflat latine Carolo Fabiano interprete, oratio in S. Andream Apoftolum, de qua Photius cod. CCLXIX. 1) licet Thomas ibi pro Andreae nomine legatur. Graece habuit Allatius, incipit: oannig nuas Anosonian necs navnyuew ngeoigs. 5) Hefychii, presb. Hierofol. historia ecclesiaftica *), respicitur in Chron. Alex. pag. 371. vbi Helychius citatur cum Sozomeno et Theodorito, vbi de rebus Theodori, Mopfuesteni fermo est. 6) Vita Longini Centurionis et duorum sociorum martyrum, quae ex MS. Vati-

a) Exftant in cod. MMLXVIII. Cantabr. collegii S. Trinitatis, et in cod. MMMMMMMMMMIIII. bibl. Iacobaeae: v. Cat. codd. Angliae I. part. II. p. 94. et II. p. 241. Harl.

e) In gloffa ordinaria vocatur etiam epifcopus, fed non est tanta illius auctoritas, vt ideo non poffit tribui Helychio, qui presbyter Hierosolymitanus a. C. 433. obiit, et ab explanatione scripturarum magnam sibi celebritatem nominis parasse in menologio Graecorum ad 28. Martii traditur.

f) Secundum catal. codd. Parif. bibl. publ. Vol. II. hic fermo eft in codd. DCCLXXII. nr. 42. — in cod. MCLXXIII.nr. 78. et MCLXXXVI. nr. 26. — in coll CLXXXVI. de euaugelistarnm diffensu, circa historiam refurrectionis Christi. in cod. bibl. Efcor. de refurrectione Christi fermo, et quod nulla sit contradictio de his, quae de ea euangelistae scripferuat, auctore Plüero in itiner. per Hispan. p. 172. Haec forfan ea eft, quae generatim memoratur in *Montf.* bibl. bibliothec. MSSt. I. p. 619. E. — adde infra, in elogiss SStorum etc. Vol. VII, hibr. V. cap. 32. X. p. 95. vet. edit. *Harl.*

g) Confer Rich. Simonis hift. crit. noui Teft, tom. 111 p. 112.

h) Est illa sub nomine Hef, in cod. Paris DCCI. Harl.

i) V. infra de Photio, Vol. IX. p. 501. ed. vet. Lambec. et Kollar. comm. bibl. caef. VIII. pag. 745. Harl.

2) Vide fupra cap. 4. 6. XXVIII. p. 113. [in collect, conciliorum, a. C. 553. in collatione V. vid. infra, Vol. XI. p. 436. add. Thurschmid. L. c. §. XII.]

Digitized by GOOG

Vol.V. p. 245 246

Vaticano MCXC. p. 117. exhibetur ab Hensichenio tom. II. ad XV. Martii graece pag: 736. et latine pag. 386. non videtur, vt editor voluit, Hesychii, presbyteri Hierosol. illius, qui sub Theodosio iuniore vixit, sed longe iunioris scriptoris. Confer Tillemontium memor. hist. eccles. tom. I. pag. 254. '). 7) Allatius sub Hesychii, Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii, Hierosol. presb., eis the unanavtiv: incipit: 'H une éostin Algeren na Dagosiev. [Exstat in cod. Paris. bibl. publ. MCLXXXV. A. et MDIV. nr. 3. in cod. Augustano. v. Reiseri cat. codd. pag. 9. Harl.]

> [P] In SS. Apostolos, Petrum et Paulum, incipit: nadov pèv ro godor rns eaguns, [v. infra in vol. VII. p. 134. vet. ed.]

In S. Procopium, martyrem, incipit: Πεοκοπίω την 9υσίαν ο Χεισός έσεφάνωσεν ταυξον αυτόν ίδων. [v. infra, vol. VII. p. 138 vet. ed.]

In Lazarum quadriduanum, incipit: δέστνον ήμῶν πολυτελές Λάζαξος αυθίς: Fabr. Exflat in cod. Ambrol. Mediolan. tefte Montfauc. bibl. biblioth. MSSt. tom. I. pag. 498. A. — in cod. Parif. in cod. caefar. Vindob. cod. XXXII. nr. 20. v. Lambec, comm. tom. VIII. pag. 745. Hart.

8. De fragmento Homiliae in natalem Christi dictum supra cap. 4. pag. 145. ed. vet. [452.] n. de adpend. chronici Cangian. Ex illo Hesychii sermone pars in cod. Paris. DCCCLIV. nr. 7. — in cod. Medic. VI. nr. 6. plut. 4. (Bandin. cat. cod. gr. I. pag. 525.) — in cod. Colbert. v. Montfaue. B. bibliothecar. MSS. II. pag. 1150. B. C. Praeter ea citanturs

Serm. in Iacobum, Iesu fratrem et in Dauidem Geomaroga a Photio, cod. CCLXXV. v. infra, vol. IX. pag. 502.

In conceptionem Prodromi, MS. initio mutila, in Montfaue. bibl. Coislin. p. 196.

B. Mariae laudatio, in cod. bibl. publ. Parif. MCLXXIII. nr. 5. Duae illius laudationes editae funt a Ducaeo et in bibl. patrum Parif. v. infra inter elogia Sctorum, vol. IX. pag. NI. et ibid. pag. 114. in falutationem ab angelo factam Iermo.

De aeneo serpente libri IV. ap. Photium cod. LI. v. infra, vol. IX. p. 390.

Sermo in Bethleem et in pastores ac magos ip/umque incarnatum I. Chr. ineditus, in cod. Taurinensi CXXXV. n. 46. v. catal. codd. gr. Taur. pag. 231.

De vita Io. Chrysoftomi, in cod. Taurin. CCCXX. fol. 50. v. cat. cit. p. 399.

Opusculum de inferno et poenis inferorum, in cod. bibl. publ. Parif. MCXL. nr. 7.

De aduentu dom. I. Chr. dostrina apostolica ex Eusebio, Hefychio etc. in cod. Th. Gale, nr. MMMMMCMXL. cat. codd. Angl. etc. II. pag. 188. et ibid. vol. I. p. 43.

Hesychii homiliae aliquot de tranquillitate animi, de puritate et custodia eius, inter codd. Oliv. Cromwelli, CCLXXXIX. nr. 32., Harl.

Hefy-

1) In cat. codd. Paris. bibl. publ. II. p. 357. in gini, centurionis, auctore Hesychio, presbytero cod. MDXL. nr. 6. citatur: Martyrium S. Lon- Hierofolymitano. Harl.

HESYCHII ALII

fit

Digitized by

э(

552 Lib. V. c. I.

[Hefyshius; Parii episcopus, interfuit circ. a. 435. concilio Ephesino I. contra Nestorium, episcopum CPolitan. habito. v. Thorschim. Harl.]

Alius Helychius, presbyter ac deinde episcopus Hierosologmitonus, circa a. C. 600, ad quem epistola Gregorii M. lib. IX. epist. 4. Fabr. Patriarcham Hierosolym. eum fuisse, et scriptiffe commentarios in Leuitic, libr. VII. aliaque plura, quorum iustum catalogum dedisser Caueus part. I. hist. litt., tradit Thorschm. ab eoque discernit Hefychium, fiue lychium, presbyterum Hierosol. circa a. 406. postea episcopum. Tribuit huic Sixtus libros VIL commentarr. super Leuiticum, ad Eutychianum diaconum feriptorum. Sed Thorschmid. monet, Ant. Posseum docte observasse, commentar. illum in Leuit. non essetatis, et ad alium pertinere Hefych. presbyt; Hieros. (de quo paullo ante fermo fuit,) et consentire in eo Petrum Wassell. 1643. fol. Hart.

Hefychius, episcopus, quem cum aliis fex episcopis millum ab apostolis, Petro et Paulo, ad Hispanos tradunt. Vide Papebrochium tom. III. ad XV. Maii pag. 442. et Tillemontium tom. I. memor. hist. ecclef. pag. 501.

Iussinus Helychius, Apameenfis, Amelii, philosophi, adoptiuus, cui libros suos legauit Porphyr. in vita Plotini c. 3.

- Helychius, $\lambda \alpha \mu \pi \rho \delta \tau \alpha \tau \sigma s$, qui domum splendidam, construxerat, animi ornandi negligens ac fecurus, ad quem epistola 156. Isidori, Pelusiotae, lib. II.
- Helychius libertus Augusti, imp. memoratus in veteri inscriptione apud Gruterum, pag. DLXIV. 2. vt alios Melychios, libertos, in eodem Gruteriano thesauro obuios, praeteream.
- Helyehios martyres praeter Aegyptium supra memoratum plures alios celebrant martyrologia et menologia, vt 15: Iunii, 3. Iulii, 2. Septembris 3. Octobris, 7. et 18. Nou. etc.
- Helychius, medicus et grammaticus, CPoli sub Leone I., imp. circ. a. 450. Vide Suidam in IaxuBos.
- Helychius monachus, sub Constantio imp. circ. a. 360. S. Hilarionis amicus et discipulus .de quo Hieronymus in eius vita, quae inter huius epistolas atque apud Surium 21. Octobr. legitur.

Helychius, f. Efychius, Salonitanus in Dalmatia episcopus, circ. a. 418. mortuus ante a. 429. cnius epistola vna ad Augustinum et duae ad eum Augustini exstant, núm. 78. 79. 80. (in noua edit. 197. 198. 199.) Augustinus XX. 5. de Ciu. DEI: Epistola, quam rescripsi ad beatae memoriae virum Hesychium, Salonitanas vrbis episcopum, cuius epistolae titulus est de fine saccus. Est illa epist. 80. (in [P] noua edit. 199.) Epistola prima Zosimi, papae, ad hunc Hesychium data fertur Honorio XII. et Theodosio VIII. COSS. hoc est a. C. 418. tom. I. Concilior. edit. Binianae pag. 711. Fabr. Inter epistolas Chrysostormi funt huius esp. ad Hesychium episc. Salon. Harl.

Helychius, razuygapos, ") quem in originibus CPolitanis citat Codinus, vereor, ne idem

m) Notarius, actuarius, v. Thorschmid, qui cum face. IV. adferit. Hark.

Vol. V. p. 247 P248 EXCERPTA E SUIDA DE REB. CPOL. ET PROC. Lib. V. c. I. 553

sit cum Helychio Milesio, licet a Codino referatur inter cos, qui instaurationi vibis, a Constantino M. factae, wironray intersuerunt. Euam Helychium, Milesium, tabularium vocat Barthius p. 103 ad Claudianum.

Helychius, Viennensis episcopus, cui successit Alcimus Auitus. [Floruit circ. a. 573. Plura de eo v. ap. Thorschm.]

[Hefychius, Prusenfis, iuxta Hypium, fluuium, inter eos episcopos, qui concilio Nicaeno subscripferunt. v. Valefii emendatt. pag. 49. Harl.

Adde his Helychiam, foeminam, facerdorem Mineruae, cuius nomine fludium quietis et concordiac fuafit oraculum Athenicnfibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. et libro de Pythia verfibus non vaticinante p. 403.

Post Helychii, Milesii, mareia Konzarrinsmoheus Labbeus in tomo primo corporis Byzantini subiunxit loca ex Suida ad hiltoriam Byz. pertinentia, cum versione Aemilii Porti, illa nempe, quae Suidas habet in 'Ayaglas, 'Ayanios, 'Ayyéhios, 'Agyras, 'Ara. κιος, Αναξάσιος, Αναξάσιος σιλεντιάχιος, Αντίοχος ο πχαιπόσιτος, Απόλλωνος άγαλμα, Αεδαβέριος, 'Αρκανός, 'Αρμάτιος, 'Αρματος, 'Αρτέμιος, Αύγετος, 'Αφεσία, 'Αφροδίτη, Βασιλική, Βασιλίσκος, Βελισάριος, Βημάρχιος, Βηρίνη, Βόσπορος, Βόσποροι, Βέλγαροι, Βυζάντιον, Γεννάδιος. Γενικός, Γεωργιος, Ιέσιος, Γρατιανός, Δημήτηρ, Διονύσιος, Έλενη, Ἐλεύσιος, Ἑλικώνιος, Ἐεμῆν, Ἐεμόλαος, Ἐςία, Ἐςιάδες, Εὐξέινος, Εὐςάθιος, Εἰτόπιος, Εὐτύχης. ΕὐΦημίας, ΕὐΦήμιος. Ζεύζιππος, Ζεύς, Ζήνων ὁ βασιλεύς, ἕΗρα, Ἡράκλειος βασιλεύς, 'Ηράκλειος τρατηγός, 'Ησύχιος, 'Ιανεάριος, 'Ιγνάτιος, "Ιλλος, 'Ιοβιανός, 'Ιε-Aiaros, 'Issiviaros, 'Issiviaros o Eirotuntos, 'Issivos, 'Iwavins' Artioxeus, Oemisios, Oeoόστος, Θεοδόσιος, Θεόδωρος ό από αναγνωςών, ΘεοΦύλακτος σοΦιςής, Κωνςαντίνος, Κωνς άντιος, Κωνς αντινέπολις, Κυνήγιον, Κύρος Πανοπολίτης, Λεόντιος Τριπόλεως, Λρόγτιος Μοναχός, Δέων Βυζάντιος ΦιλόσοΦος, Λέων βασιλεύς, Μακεδίνιος, Μάλχος, Μάμας, Μαγαίμ, Μάξειμος, Μάρης, Μάρκελλος, Μαρκιανός, Μαυρίκιος, Μελαντιώς, Mérardeos Acotintue, Milior, Mizanil, Nacons, Nosócios, EncoloQos, Oualertiriaνός, Ουάλης, 'Ωρώον, 'Ωρος Αλεξανδρεύς, Παμπρέπιος, Πατρίκιος, Παυπερ, Πέτρος ό Υήτως, Πέτρος έτος ήν έπι Ίθηινιανέ, Πλάκιλλα, Πελχερία, Πρίσκος Πανίτης, Πριenos vios, Neondos TE Basidéws, 'Issive Koiaiswe, Neononios, Neonovis, 'Pedivos, Saλέςτος ο της αυλής Επαιχος, Σεβαζιανός. Σελευκος, Σωπατζος Λπαμεύς, Σταυρός, Στήλη, Στέδιος, Τιβέριος, Τιμόθεος, Τραιανός, Τριβονάλιον, Τριβενιανός, Τριβωνιατός, Τροίλος, Φατρια, Φήτος, Φιλίππικος το Βαρδωνής, Φιλίππικος τρατηγός, Φόρος. Excerpta quaedani de imperatoribus Rom. et CPolitanis e Suida graece et latine exhibet etiam Frid. Sylburgius tomo tertio minorum romanae historiae scriptorum,

III. PROCOPIUS, ex Cacfarea Palaestinae rhetor "), siue caussarum patronus ac sophista, hoc est, eloquentiam professus CPoli. Hunc licet paganis adscribere non dubitent Eichelius

n) Suid. in Nouvous. Confer Vossium de hist lib. I. cap. s. Fabr. G. Cauei hist. lit SS. EE. graecis II. 22. et Hanckium de scriptoribus By2. tom. I. pag. sto. Heinecc. in hist. iur. libr. I. cap. Vol. VII. Δ a a a

Digitized by GOOGLE

PROCOPIUS.

Vol. V. p.248 7249

Iuflino

Eichekus °), et Mottanus Vayerus: Christianum vtique et catholicum suffe, scripta ipsius perspicue testantur, eum vero, qui subtiles et acres de religione [[]] concertationes ") neutiquam probaret, nedum vt eas putaret historiae ambitiose inserendas esse: quique reprehendat Iustinianum, quod haereticos spoliandos bonis, et supplicies ") adficiendos duxit. A

6. §. CCCLXXXIV. cum Silberadii not. p. 495-497. Io. Fabric. in histor, biblioth. part. V. p. 237. fqq. Hamberger. Z. N. T. III. p. 409. fq. Saxii Onom. II. p. 38. fq. et p. 535. aliosque ab Hamberg et Saxio laudatos. add. cl. Meu/elii bibl. historic. Vol. V. part. I. p. 225. fqq. et quae fcripfi in Introd. in hist, L. Gr. II. 1. p. 431. fqq. H.

o) Mottanus Vayerus in iudicio de historicis, tom. I. Operum pag. 339. et Io. Eichelius pracfat. ad Procopii anecdota §. XVII - XXII. qui tamen et ipfe non potest diffiteri, externa faltem professione Christianismum prae se tulisse. Quae vero adfert, vi fimulatorem improbum et sub Chriftiani larua latescentem ethnicum probent, ita funt pleraque comparata, vi prudentem potius et sanum demonstrent scriptorem bistoriae, cuius neutiquam eft, tamquam ex cathedra controuersias theologicas dijudicare. Quod porto videtur nonnihil aliquando tribuere ominibus et fortunae, commune hoc ipfi est cum multis pils et christianis fcriptoribus, qui ad Dei prouidentiam hace nomina referunt. De qua luculentum hoc Procopii testimonium exstat cap. 4, hist. arcanae pag. 15. six שיש אושי אבאמוֹג, מאאמ דא לא שרצ לסהא הטידמינינדמו דע ביש בעשות ה ב לא דיצאי מעשמנו אמאמי ביש באמי מיש בשמו. Miror hine, Nicolaum Alemannum, qui praefat. ad hift, arcanam Procopii, vbi virtutes huius fcriptoris non indiferte celebrat, eumque aperte Chriftianorum fidem profiteri non semel, et haereticos atque Samaritas sperte auerfari obferuat, tamen subjungit, ad cos se compositife videri, quos Politicos in Gallia auorum nostrorum memoria adpellabont, sed longe verius, inquit, haeresium omnium fentinas pror/usque Atheos adpellarent, qui licet in speciem catholici videantur, nullique festae nominatim addisti fint, privatis tamen rationibus vel reip. commodis christianam religionem pietatemque metiuntur, neque de DEO quid sentins, quidue doceas, si res ila ferat, vehementer laborant, haereticos autem et astrologos aliasque eiusmodi satholicae fidei pefles, provt e re ac tranquillitate publica elle illis videtur, ita recipiunt et inschantur. Non possum neque

volo statuere, quam alienus ab hypocrifi, vel quam bonà fide Christianus Procopius fuerit, sed hoc audeo adfirmare, ad tau immite de illo iudicium ferendum neutiquam idonea argumenta exstare in eius scriptis, atque speciatim in iis locis, quae hanc in sem ab Alemanno et post eum ab Eichelio adferuntur. Christianismi autem aperta et quamplurima etiam in alsis sius scriptis, fed praecipue in librie segi ariopuarar, vestigia.

p) Lib, I. de bello Gothico c. 3. quum dixistet controuersias, quae tune inter Christianos magna animorum contentione agitabantur, probe quidem perspectas se habere, sed prolixius commemorare nolle, subiungit: anovoias yao mayindes rivos nye-אמן הימן לוופיטיעעדשע דאי דע שוע קטער לאמו אסיו איי דע isw. Vesanae enim puto esse insaniae, DEI naturam, qualis sit, velle per/crutari; nam humana kaec ip/a, nedum DEI naturam perfecte ad/equi mortales haud quaquam posse existimo. Quare tutius have ego filentig praeteribo wor το MH' AΠΙΣΤΗΣΑΙ rerepunive, quae religiofissime coluntur, si modo fidem illis non detrettes, (licet modum, quo funt, exponere, intimasque illorum rationes subtiliter expedire nescias.) Itaque de DEO nihil ip/e aliud (in praesenti historici operis loco) adfirmauerim, nisi quod bonus omni ex parte fit, resque uniuer/as sua potentia complectatur. De illis vero controuersiis ita quisque vel sacerdos vel prinatus homo loquatyr, quemadmodum ei sentire libuerit. In his verbis, quae ab Alemanno, Vayero atque Eichelio tamquam in argumentum fingularis profanae impietatatis adducuntur, et quae videntur etiam Caucum. permouisse, vt Procopium neque prorsus Gentilem neque prorsus Christianum fuisse adfirmaret, nihil video, quod non scribere sanus historiae scriptor Christianus potuerit, haud professus theologum, et quae Christianis propria funt dogmata, in alium opportuniorem locum relicere fe innuens.

q) Cap. XI. hift. arcanae pag. 34. feq. -et cap. XIII. pag. 40.

Digitized by-

Val. V. p. 249 250

PROCOPII LIBRI HISTOR. CODD.

Lib. V. c. I. 555

Inflino fentore ac Iuftiniano iuflus effe Belifario ") Notarius fiue unoyea Osus, comes ac confiliarius, cuius enam expeditionibus ?) interfuit et bella ac res gestas descripfit ?). Cooptatus inde in Senatorum *) ittustriumque ordinem, et praefecturae etiam vrbanae *) admotus CPoli, vitam cum morte commutauit maior, vt videtur "), sexagenario.

[P] 1. Exstant ents offo libri hiftoriarum, adcurate, diferte atque eleganter fcripti, quorum argumentum succinete lib. I. tradit Agathias, qui Procopium continuauit. Libros holce in duas tetrades auctor diffinitit, priores quatuor libros inferiplit neenna, posteriores Torgiza, telle Nicephoro XVII. hilt. cap. 10. quamquam duobus posterioribus primae tetradis libris titulus Meenway, neutiquam conuenit. Nam in primis duobus libris quidem Procopius persequitur bella cum Persis gesta ab extremis temporibus Areadii, imp. (qui morti vicinus a. C: 408. Iligerdem, Perlarum regem, filio luo, Theodolio, tutorem dedit,) vsque ad annum quartum induciarum, a Iustiniano cum Persis initarum, obitumque Theodorae, conjugis, a. C. 459. (Iustiniani 23.) At in duobus posterioribus libris narrantur bella cum Vandalis Maurisque in Africa gesta ab Alarici, Gothorum regis, prima a. C. 395. facta in imperium romanum irruptione, vsque ad domitos per Africam Belifarii ductu et Iuftimiani aufpiciis Vandalos a. C. 545. (Iufiniani 19.) His itaque duobus rectius conveniret titulus Quavdadizar. quem illis tribuunt editores, vel etiam AiBuxãv, quo totam tetradem priorem olim videntur. codices quidam infigniise, vnde Eustathius, ad Iliad. S. p. 452. verba quaedam procemii libri-I. adducens, laudat Procopium is rois AiBunois. Posterior setras five Forginary quatuor libri funt de bellis aduerfus Gothos in Italia gestis ab expeditione Theodorici a. C. 487. vsque ad victum et in praelio caelum Teiam, Gothorum regem, pactamque cum Gothis pacent a. C. 522. (belli Gothici 18. Iuftiniani' 26.) Anachronismus Procopii, quo annum secundum et tertium belli Gothici in vnum contraxit, cassigatur ab Henrico Norisio diss. de Synodo V. capite VI. Libros octo historiarum commemorat et ex duobus primis excerpta habet Photius cod. LXIII. [v. infra, vol. IX. pag. 396. vet. ed.]

Praemittere iuuat notitiam codd, msstorum. In cod. Veneto Marciano CCCXCVIII. Procopii Caef, de B. perfico libr. II. et de B. Vandal. libr. II. v. cat. illor. codd. gr. pag. 195. fq. - Florent, in B. Medic. Laur, in cod. XXXII. nr. 4 - 12. plut. IX. funt Proc. 1) de imp. Aaaa Iufi-

r) Procopius lib. I. de bello Persico c. v. et. dit Tiraquellus. v. Fabr. B. Gr. in elencho medi-12. feg. Photius cod, LXIII. etc.

s) Ab expeditione Vandalica, quae consigit anno VII. Iuftiniani, (Chrifti 533.) per annos circiter triginta. Confer Hanskium de scriptoribus hift, Byz. p. 148. feq.

t) Classis quoque ac rei annon, curam fibi commissam esse, testatur ipse lib. 11. de B. Gothico cap. IV. Sed eum medicum fuisse exercitus Belifarii, fine die et confule, perperam, credo, pro-

corum, Vol. XIII. p. 380. vet. ed. Hark

u) INustrem vocat Nicephorus XVII. 10. hift. et Auonymus chronici auctor, quem MS. in bibl, Vaticana eucluit Alemanus. ['IAAsoreior' Eudoc. p. 356.] Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12. hift, areanae pag. 37,

v) Procopium Vrbis praefectum anno Iuftiniani XXXVI. Christi 562, memorat Theophanes in chronographia p. 201. 202. [Sed etiam remotus ab ea indeque flamma irae exarfille dicitur.] w) Vide Hanckium pag. 153.

Digitized by GOOGLE

556 Lib. V. c. I.

Iufliniani aedificiis, tum excerpta nempe 2) capp. 22, et 23, libti II. annal. rerum perficarum : 3) pars cap. 1. libri I. de B. Vandalico; 4) pars cap. 15. libri I. de B. Gothico et 5) pars cap. 15. lih, 11. de B. Goth. 6 - 9) ex eod. opere pars cap. 3. lib. IV. - cap. 6. libri IV. - pars cap. 17. et integrum caput 20. (Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 443.) - In. cod. VII. plut. 60. Procop. historia bellorum Gothicor. per Belisarium, in quatuor libros distributa. - in cod. V. nr. 16. plut. 70. excerptum ex libris de Iustiniani aedificiis. (Baud. II. p. 627. et 662.) ---Procopius citatur quoque in codd. Florilegii fententiarum et violar. compos. teste Bandinio tom. I. pag. 254. et 549. — Oxon. inter collectanea Ric. Iamelii, ex Laonico Calcondyla, ex Nicetae annal. ex Procopio etc. v. catal. codd. Angliae I. p. 263. - Vindebonas in cod. caef. CCXCII. nr. 28. ex Procopii libro I. de B. Perfico excerptum de Tzanis, ponti euxini accolis. (Lamber. comm. vol. V. pag. 532.) - Monachi in bibl. elector. Bauar. in cod. CLXXXIII. Protopii historiar. primae tetradis liber I. et II. eiusd. ex ourados historiarum fui temporis prima tetrade lib. III. et IV. - in cod. CCXLVI. historia B. Gothic. in tres libr. diftincta. v. catal. codd. pag. 71 et 84. - Augustae Vindel. Procopii historiarum libri, quo codice vfus eft Hoefchel, in fua ed. v. Reiferi indic. MSStorum bibl. August. p. 83. nr. 44. -Mediolani in bibl. Ambrof. Procopii hift. gothica et imp. Juftin. cod. faec. XIII. et al. recent. quatuor voll. (Mont fauc. diar. ital. pag. 13. plura, fecundum eumdem in B. bibl. MSSt. I. pag. 503. E.) - fecundum Montfaue. in Bibl. bibliothec. MSS. Romae in bibl. Varicana, Procop. historiae Persicae, Gothicae, et alia, IV. tom. — historia Gothorum; inter codd. DCLVI. hill. zara 'lesinavou et de B. Perlar. historia Graecorum, graece. I, pag. 7.9. 28. et 86.) --in bibl. Scorial. regis Hilp. gothicae hift. libri IV. (I. p. 623. C. fecundum Pliver in itiner. per Hifp. pag. 188. funt ibi duo codices, quorum alter II. libros, alter quatuor libros continet.) In cod. Coislin, CXXXII. Prot. de aedificiis Iustiniani, (cuius cod. mentionem facit Claud. Maltret. in pracf.) et hiltoria arcana, in initio et fine mutila (Montfauc. B. Coisl. pag. 202. et 203.) - In bibl. publica Parif. fecundum cat. codd. tom. II. Proc. hiltoriarum libri octo in cod. MDCXCIX. - quatuor libri in codd. MDCC - MDCCIII. - de Iuftiniani, imp. aedificiis, in codd. XXXIX. nr. 28. MCMXLI. MMCDIC. - fragmenta, in cod. MCCUX et MDCI. - Epistolae in codd. MXXXVIII. et MMXXII. - In Maximi opp. in codd. Cóislin, CCCLXXI. et CCCLXXII. atque in Lexico gr. in cod. CLXXVIII. plura Procopii loca occurrunt, teste Montfaut. bibl. Coisl. pag. 577. fiq. et 238. - In bibl. publ. Leidenfi, fecund. catal. inter MSSta, a Scaligero legata, Procop. hillor. libri et de aedificiis Iuflin. libri VI. manu Scaligeri, (p. 339. nr. 5. et 9.) - ibid. (pag. 342.) fupplem. et scholia in Procopium de addific. Iultiniani. - Inter codd' a Bonau. Vulcanio legatos, Proc. libri I. initium de acdificiis Iultin. er de aedificiis Iultin. (p. 345. n. 27. et pag. 346. nr. 56.) - inter codd. Vost. epistolae Procopii. (pag. 398. ur. 64.) - Emendatt. ad graeca Procopii ab Hoeschelio edita, partim ex MSS, pleraeque autem e coniectura Hugonis Grotii, (pag. 401. nr. 3.) - de B. perfico et vandalico libr. IV. inter codd. Mendoz. v. Iriorte cat. codd Matrit, reg. pag. 277. Propii Caelar. ykouina, f. fententiofe dicta, (forfan a Lascári vel alio ex Procopii scriptis excerpta,) in cod. Matrit. reg. CXVI. tefte Iriarto I. c. pag. 466. Harl.

Editionn

Digitized by

л(

PROCOPII EDITIONES

Editiones latinas.

Libri primores quatuor de bello Persico et Vandalico ex versione Raphaësis Volaterrani *), Mario, fratri, inferipta et Romae 1509. fol. pridem edita, et libri de bello Gothico ex Chriftophori Personas "), Prioris S. Balbinae, interpretatione, cum Beati Rhenani praefat. Subiuncti [P] Agathias, ab eodem Persona latine redditus, et Iornandes, atque Leonardi Aretini libri 1V. de bello Italico contra Gothos, qui et ipli, licet diffimulet²), toti e Procopio expressi et s. 1470. primum Fulginii editi sunt, deinde Venet. 1471. 49) fol. per Nic. Ienson. Et cum Beati Rhenani pracfatione Bafil. 1531. fol. 4) et cum Zofimo Bafil. 1576. fol. atque iterum cum Agathia ac fornande Lugd. 1594. 8. Fabr. De Gothorum origine, pag. 843. Francof. 1606. fol. fec. catal. libr. bibl. Tigurinae, tom. II. pag. 298. Harl.

Vandalicorum libri II. et Gothicorum libri IV, ex emendatiore codice MS. latine verfi ab Hugone Grotio, in eius hiftoria Gothorum, Vandalorum et Longobardorum. Amft. 1655. 8. Confer Grotii epill. 641. 645. Fabr. v. Goetz, l. c. pag. 400. Harl.

Editio graeca

Libros octo historiarum primus graece Dauid Hoeschelius ap. Dau. Francum, vulgauit ex MS. Boico Augustano, et duobus regiis Paris. apographis, altero Iosephi Scaligeri, Aaaa a altero

7) Non Vaticano integerrimo, sed alio, lacero ac minus integro, codice MS, vfum Volaterranum notat Maltretus.

y). [Procopius de B. Gothorum, Christoph. Persona interprete: per Io. Befickem Alemanum, impenía Iac. Maznochii, rom. acad. bibliopolae, Romae 1506, fol. v. Maittaire A. T. II. p. 179. in primis Gostz. Memor, bibl. Dreid, III. p. 396. vbi quoque p. 395. sqq. de ed. et versione Raph. Volaterrani, a Fabricio memorata, et de aliis edd. follerter agitur. Harl,] - Librum tertium et quartum Persona in ynum contraxit, ynde in sins versione tres tantum libri Gothicorum numerantur. Aque alioqui grautter de illo interprete conqueruntur eruditi, vipote qui et ra zaigiurura omilerit, et quae retinuit, pessima fide conuerterit, finemque belli Gothici iufto paene volumine fraudárit.

z) Confer Mottanum le Vager tom, I. Opp. pag. 345 feq. et Iac. Thomasium de plagio litterario § C CLXI. Nicolaus Alemannus pracf. in Anecdota: Leonardus Aretinus Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicauit, fed ludum eruditus tile vir lusit nobis plane illibera-Nam suppressa graeca historia et autotem.

Graeco fecerat, tamquam e variis scriptoribus decerptam, de bello Italico aduer/us Gothos praenotat, et Iuliano Caefarino nuncupatam in publicum emittit. Eandem graece fcriptam Blondus Flauius industria primum sua Italiam habuisse memorat : sed is cum in historia Procepti modo desideret, quae nos hodie minime desideramus, modo carpat quae in vulgatis editt. bens habere videmus, antiquas Blondi membranas, ueb interpretem, quem ille natus est, fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua graeca prorsus imperitum fateatur. Fabr. At tamen Apost. Zenus in : Differtazioni Voffisni, tom. I. p. 89. log multa pro Aretino et ad eius f, defensionem f. exculationem dixit. Idem ibid. cum primis tota. JL pag, 134. fqq. multus eft de Chriftph. Perfos na et p. 141. sqq. de eius versione Procopii. add. Pattowi bibl. degli autori volgarizzati, III. p. 185not. Harl.

aa) Conf. cel. Panzer A. T. I. p. 438. IIL p. 77. Harl.

bb) Procop. de reb. Gothor. Persarum ac Vandalorum, cum alus mediorum temporum historicis. Bafil. ex off. Io. Herwagii. 1531. fol. et cod. a. Procop. cum Zofimo erc. ibid. ap. Petr. Perrum nomine diffimulato, latinam, quam ipfe ex nam, v. Goetz, I, c. prg. 398. fq. Hark.

Digitized by GOOGLE

PROCOPII EDITIONES ET VERSIONES. Lib. V. c. I. 558

Vol. V. p. 2377255

altero Ilaaci Calauboni, Augustae Vindel. 1607. fol. addito libro de aedificiis Iustiniani "). Editionem per aliquod tempus moratus est, quod, Vulcanio illum laborem detrectante, Daniel Heinfius Procopium edere molitus fuerat, vt difces ex Gudii episiolis pag. 290. Inde Hoeschelius in epistola ad lungermannum, (post Hottomannianas pag. 456.) Procopius, inquit, iam hie coeptus fuisset imprimi, nifi intellexissem, iam excudi Lugduni Batauorum. Adeo me non offendit, ut gratuler exform. qui in hoc studiorum genere plurimis praestat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio certiorem me facere, ne damno essem iis, quorum aere et charta et operae condustae funt.' Locum'tamen vltimi libri Procopii de origine Gothorum primus e MSto graece edidit, latinamque versionem addidit Petrus Pithoeus ante cod. legum Wisigothorum. Paril. 1579. fol.

[P] Editio gramo-latina.

Claudius Maltretus, Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Ioanne Fayopo et prasceptore suo, Petro Possino, adiutum se praedicans, graeca e MS. Vaticano emendauit, lacunasque plurimas et, duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hoefchelianae fuppleuit, libros capitibus diffinxit, capita argumentis praefixis illuftrauit, versionemque per-Ipicuam, et ad calcem voluminis fragmenta et loca, a Suida allegata, in altero autem volumine varias lectt. et emendationes adiunxit. Parif. 1662. fol. Fabr. Inferiptio eft: Proc. optrum tomi duo. Acceff. Nicephori Bryennii commentarii. - Interior autem inferiptio: Procopii - historiarum sui temporis libri VIII. Interprete Claudio Maltreto: a quo supplemen. tis auchi funt Vaticanis, et in locis aliquot emendati. Paril, e typogr, regia 1662. fol. ree. Venet. in corp. Byzant. 1729. Procopis Caef: Opera IV. partt. in II. tomis. 'Harl.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico di graece et latine exflat inter Gothicarum rerum scriptores, a Bonau. Vulcanio recensitos. Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. historiarum H. Holcroftio interprete. Lond. 1653. fol.

Gallice Libri duo priores de bello Gothico per Guil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo historiarum et sex de aedificiis lustiniani per Fumanum. Paris. 1587. fol. Libri duo de bello Persico per Leonorum de Mauger, (qui tantum vsus est latina versione Basileze excufa, in qua libri tres de bello Gothico numerantur et libris de bello Perfico praeter Procopii mentem praemittuntur,) Paril. 1669. 12.

[Italice: de B. Gothieo libri tres, ex L. L. in italicam conversi a Benedicto Egio da Spoleti, Venet. 1544. 8. — de B. persico libri II. et vandalico libr. II. ab eodem. ibid. 1547. 8. de

dum ac reftituendum vsus eft cod. Frid. Lindeu- In praesenti rarioribus libris iure adnumeratur brogii, cuius iple fecit mentionem in init, nota- praeclara illa editio. Hark,

cc) Ad libr. de aedificiis Iufin. imp. emendan- rum criticarum, textui Procopii gr. fubicciarum.

Vol. V. p 252 253 PROCOPIUS DE AEDIFICIIS IUSTINIANI Lit. V. c. I. 55

- de aedificiis Iulliniani, imper. ex gr. lingua ab eodem, ibid. 1547. 8. de quibus libris raris v. Paitoni bibl. degli Autori — volgarizzati, tom. III. pag. 183. 199. Harl.

2)Kriguara, sive libri VI, de aedificiis conditis vel restauratis auspicio Iustiniani, imp., cuius operis meminit Simeon Metaphrasies in vita S. Sabaè et Nicephorus XVII. 10. hist. Perperam Rob. Constantinus in Lexico citat Procopium de Iustiniani fortunis, quali meet κτημάτων, non κτισμάτων scripfisset. Primus Gracce edidit e codice Conradi Peutingeri, fed patim hiantes lacunis Ioannes Heruagius; [curante Beato Rhenano.] ad calcem hiftoriarum Procopii et Agathiae, latine excularum Balil. 1531. tol. Inde Parisiis a. 1543. lucem vidiffe teflatur Maltretus, quam editionem haud vidi. Nefcio, an in animo ipfi fuit latina, quae, Francisco Cranenveldio interprete, cum notis Theodorici Adamaei, Swallenbergensis Geldri, prodiit Farif. apud Christianum Wechelum 1537. 4. 🕓 Exstat et versio [🗗 latina Arnoldi Vesaliensis da), quae cum historiarum Procopii libris et Zosimi latine editis vulgata est Basil. 1576. Sed graece oz, MSS. longe auctiora et emendatiora dedit Dauid Hoe/chelius ad calcem historiarum, Augustae Vindel. 1607. fol. guum Vultanius coeptam editionem suam omifiset. Vide Iolephi Scaligeri epistolam CLXVI. Denique Claudius Maltretus Augustanam editionem ex codice Segvierianae bibliothecae "), cuius apographum a Philippo Iacobo Mauffaco, Tolofate, descriptum, accepterat, supplemit, (exceptis duabus lacunis,) et emendauit, emendatumque noua latina veste induit, et capitibus distinctum cum versione et argumentis suis atque variis lectionibus castigationibusque vulgauit Paris. 1663. fol. Addo, inquit Maltretus, lecturum te in his libris, quaecunque inedita retulit ex Procopio Petrus Gyllius in topoprophia CPolitana. Procul dubio codicem natius erat vir eruditus (nofiro fimilem. Ac forte eo ipfo vsus est, quem habet illustrissimus Cancellarius (Segvierius) et olim habuisse dicitur illustr, ac Reuerend. Cardinalis Armaniacus, cuius bibliothecae Gyllius praefuit. ~ Codices MSS. Mazarinianum et Caroli de Montchal, archiepiscopi Tolosani, Labbeus memorat #). Libri primi caput primum de reflaurato S. Sophiae templo cum noua versione sua et notis, in quibus subinde Maltretus castigatur, exhibet Frantifcus Combefifius, in manipulo Originum rerumque CPolitanarum, Parif. 1664. 4. pag. 283. seq.

3. Procopio etiam tribuntur a Suida [et Eudocia] 'Avéndoræ, siue liber IX. hist. quem Nicephorus XVII. 10. vocat αντίβξησιν, ων προς Ιυσινιανου eignne di [P] έπαινυ ποιών, και ως αν τινα παλινωδίαν των αυτώ μη καλώς eignμένων, retrattationem corum, quae in laudem Iustiniani dixerat, ac veluti palinodiam non reste traditorum. Agathiae, Photio et aliis ante Suidam nusquam memorantur, neque videntur lecta ab illis aut visa fuisfe, quemadmodum nec ab Euagrio, licet ab illo laudari Anecdota Procopii scribat Vossius de hist. gr. pag. 269. atque si quis comparet, quanta in laudem Iustiniani et Belisarii alibi Procopius scripferit,

dd) Procopii de Iuftiniani acdificiis, latine, per Arnoldum Velalieniem, Moguntiae, 1538. 8. v. catal. bibl. Leidenf. p. 220. et 258. Harl.

ee) Bibliotheca Seguieriana olim, hodie Cois-Ilniana, plurimis et optimis referta codicibus MSS. graecis, [quorum catalogus cura et difigentia

Montfauc. confectus editusque, quoniam hodie exflat, refecui fyllabum anecdotorum, a Fabricio hic olim subjectum. Harl.]

f) Excerptum ex Procopii libris de aedificiis Iuftiniani eft Florentiae in bibl. Laurent. Medic. cod. V. nr. 16. plut. 70. v. Bandini catal. codd. gr. 11. p. 266. Harl.

JUOQIC

Digitized by

fcripferit, ab eodem calamo tantas tamque acerbas criminationes, partim [P] cham verifimilitudine destitutas, potuisse proficisci, merito mirabitur ##). Neutiquam tamen adsentior Francisco Guieto, non obesae licet naris Critico, qui Anecdota M) non a Procopio scripta. fed fuppolititium atque alienum opus esse contendebat, vt narrat Antonius Periander, Rhaetus, in eius vita. Quamuis videam, etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, vt Combsfifium in manipulo rerum CPol. pag. 292. Anecdoton autior, fi quidem ipfe Procopius eft. ipfe fibi maiorem forte, quam Iuftiniano labem afciuit, ac quicquid reliquas eius hiftorias eft. plurimum eleuauit, ingens nimirum [P] fiue adulator, fiue calumniator. Ita Mottanus Vayerus diff. de libertate tom. II. Opp. pag. 354. Procope, ou pour mieux dire, celuy qui à fait les Anecdotes sous son nom. Fidem mereri pleraque, quae in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat, Nicolaus Alemannus "), qui primus illa in lucem protulit graece ex codice duplici Vaticano, latinamque versionem et doctas notas historicas et critic, adiunxit, ac tellimonia veterum de Procopio, et Suidae loca, exanecdotis hausta, diligenter confignauit, Lugd. (non Lugd. Bat. vt habet catalogus Petri Francii et Bodlei.) 44), 1623. fol. et Coloniae apud Io. Wilh. Friessen iuniorem 1669. fol. licet typorum nitor et elegantia alium locum impressionis quam Coloniam innuat. Contra Procopium et Alemannum fama Iustiniani adleritur a Thoma Rivio in defensione Iustiniani, Francos. 1628. 8. tum a Gabriele Trivorio, in Obseru. apologet. aduersus quosdam ICtos et Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. praecipue vero a Ioanne Eichelio, professore Helmstadiensi, qui anecdotis, graece cum versione Alemanni recusis atque in minores sectiones 571. diuisis, adiunxit animaduersiones, in quibus pleraque .

Heum

hh) Anecdota fiue historiam arcanam, huiusmodi plenam asperis criminationibus et inucctivis, lucem haud facile ferentibus in cos, qui possunt, proferibere, pridem ante Procopium compoluerat Theopompus, quem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum : itaque asixdora, quae tibl vni legamus, Theopompino genere, aut etiam afperiore multo, pangentur. Idem XIV. 17. Librum meum illum avizdorov nondum, ut volui, perpoliui. Bi-Bhfor anogenrov vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures funt infequuti, vt auctor chronici scandalosi sub Ludouico XI. Galliae rege confignati, Varillasius in anecdotis Florentinis, etfi nomen hoc parum illis conuenire notet Vignolius Maruillius tom. II. miscellencor, pag. 59. Leibnitius in arcauis aulicis Elifabernae, Angliae reginae, auctores Galli Anecdotorum Poloniae sub Isanne III. et historiae arcanae Antonii, Lusitaniao regis. Eft, qui etiam virorum doctorum anecdota publicari delideret, Reimannus parte I. hift. litterariae pag. 243. fed maligna crudelitas hominum facit, vt anecdota a calumniis discernere vix opis humanae fit. Et malorum exemplorum

gg) Conf. Anton. Pagium, a. Ch. 565. 5. VI. iampridem copia laboramus. Scripfit anecdota fua Procopius anno XXXII. Iuftiniani, vide pag. 66. 71. ipfo adhuc superstite, pag. 88. fed Theodora iam ante nouem annos defuncta; pag. 2, 47. 51. Fabr. De Theodora, imperatrice, Iustiniani M. vxore, scripfit Nic. Hier. Gundling in como I. obferuationum felectarum in, rem litterar. spectantium, ed. II. Halae 1737. 8. observ. VIII. pag. 203-254. et tamen in paucis lequutus est Procopii, quod apud multos male audiat, fidem, quamquam, (vt pag. 254. scribit,) Procopius in anecdotis multa prodat, omni exceptione maiora et veriora; pag. autem 203. fq. Procopio fidem historicam denegare, aut id opusculum Procopio plane abiudicare, nefas effe ducit; Eichelii vero, fidem judicialem cum fide historica femper confundentis, iudioium in plerisque parum subtile esse oftendit. Harl.

> i) Confer de co Vrbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. feq.

> k) Sumt. Andreas Brugiotti, bibliopolae Romani. Ab Fabr. aliisque vidi notam a. 1624. scriptam. Sed meum ex: in fronte et in fine habet notam anni 1623. Harl.

PROCOPII ANECDOTA.

Vol. V. p. 256 257

Lib. V. c. I. 361

tionibus

Digitized by GOOGLE

raque illorum loca our recorner testimonis convincere fallitatis aduititur, Helmilie 1654. 4. Claudius vero Maltretus, qui Anecdota eriam ceteris Procopii operibus cum Alemanni versione et notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas nouas addidit, sed graece tantum ex codice MS. ane Oak Seguieriano, et integriore Ambrofianae bibl. fuppleuit 'castigauitque. Quamquam partium¹¹) videbatur dofii [P] interpretis, vt notas Alemanni, quas unas repraefentauit, cum Eichelii confutationibus seu animaduersionibus conferret, eiusque vel depelleret erimina, vel quo Iustiniani lassam Maiestatem is reste tueatur, Sibratis omnibus az aequo iudicio. Sic certe regia digni/fimum Lupara, ac in ea fere palmarium historiae Byzantinae lau aret. librum opusque haberemus. Iam anno-1695: in praefat. ad libros II. de naeuis iurisprudentiae ante Iustimaneae Christianus Thomastus professus est, nouam se editionem meditari historiae arcanae Procopii, coniunctis Alemanni et Eichelii differtationibus ac notis, ac interspersis vtrobique suis observationibus, affectus, vtriusque et aberrationes a regulis verisimilitudinis indicantibus. Sed hactenus nihil eius lucem vidit. Neque constat, quo peruenerint codices MSS. Anecdotorum, quos habuere Ioannes Lafcaris et Ioannes Vincentius Pinellus. Excerpta quaedam, ex arcana Procopii historia ab Hugons. Grotio latine verfa, leguntur in eius historia Gothorum pag. 519 - 528. Fabr. v. Io. Fabric. in hist, bibl. Fabric. 1. cit. - Ex anecdotis excerpta dedit Ge. Richterus in or. de arcanis aulae Iustinianeae, praemissa epistolis select. pag. 50. squ. — Arcana histor. germanice, notisque, in quibus fides Procopii modo, desenditur, modo oppugnatur, illustrauit, et in praefat. egit de vita scriptisque Procopii, cique adleruit illa ar ecdota I. Paul, Reinhard. Prof. quondam Erlangenfis, Erlangae et Lipliae 1753. 8 hift. arcana - Anglice versa prodiit Londin. 1674. 8. v. Brüggemann View pag. 443. — add. quae Icripli in Introd. in hilt. L. Gr. II. 2. pag. 432. Iq. Harl.

Loca duo, propudiofas Theodorae exponentia libidines, quae in editis desiderantur primus ex MS. Vaticano protulit et cum latina sua versione vulgauit Bernhardus Moneta tom. III. Menagianor. pag. 255. seq. edit. Amst. 1716. 12. quae expressa expre

Orationes Procopii, quas Moguntiae anno 1538. 8. Inpressas foribit Gesnerus, numquam vidi, suspicarque este ex historiarum Procopii libris excerptas: nam et illis hie scriptor Orationes obliquas rectasque non vno loco inferuit, quas gallice versas memorat catalogus Bodleianus. Fabr. Atqui Moguntiae illo anno Pracopii libr. de aedisic. Initiniani, latime prodiitse, paullo ante adnotauimus ad sect. 2. Inter codd. collegii Caio Gonuilens. Cantabrigiae cod. CMIL. nr. 8: est Procopii ristoris oratio et explicativo faustas fapientine; auctore quidem catal. codd. Angl. etc. pag. 115. de codd. Cantabrig. Hari.

In catalogo bibliothecae Petri Francii, Amft. 1765, publica auctionis lege distractae, pag. 85. occurrit Procopius graece ex Hoefchelii editione infinitis locis emendatus a Bonais. Vulcavio, et aliud eiusdem edit: exemplum collatum cum MS. Vaticano et locis paene infinitis correctum, Praeterca Procopii opera latine, a Vulcavio confecta et hactenus ingelita, a voluminibus MSS. in folio, ac denique historia arcana ex edit. Lugdunenti, cum adnota-

11) Combefifius in manipulo rerum CPol. pag. 202. Vol. VII. B b b b

562 Lib. V. t. L.

ALII PROCOPII.

Vol. V. p. \$57 258

tionibus MSS. Davidis Blondelli. Credibile est, hos libros ex auchione Francii peruenisse ad Franciscum Halman, qui illis in noua editione corporis Byzantini vti voluit, vt supra §. 1. pag. 228. huius capitis dicere me memini. Fabr. In bibl. Burmanni II. illa exemplaria postea transisse videntur. vid. bibl. Burmann. pag. 7. de codd. msstis. quo nunc lateant illa, nescio. Harl.

Alii Procopii.

Procopius, Anthemii, imp. frater, aliusque pater hoc nomine, genus ducens a Procopio, Gilice, cui de imperio cum Valente contentio a. C. 365. Vide Sirmondum ad Sidonium pag. 177. feq. qui pag. 199. etiam de Procopio, Anthemii filio, fiue genero; Valefium ad Socratem pag. 87. et ad Ammiani XXIII. 3. XXVI. 6. Adde fis quoque Iacobum. Godofredum in Profopographia codicis Theodofiani pag. 380.

Procopius, Cassareat Cappadociae archiepiscopus, Photii in Synodo partes a. C. 879, fequeius contra Ignatium. Vide Allatium de Synodo Photiana pag. 148. seq. et Synodi ipfius Acta ab Harduino tom. VI. concilior edita.

Procopius, Chartophylax CPol. cuius ἐγκώμιον in S. Ioannem apostolum et euangelistam memorat Allatius pag. 83. de Simeonum scriptis. Incipit: Απόσολος ό την Φαιδεάν τάυτην συγκεοτήσας πανήγυειν. MS. in codice Barocciano 240. vt notat Caucus. Fabric. Eadém laudatio, et alia eiusdem Procopii inter codd. Thom. Gale nr. MMMMMDCCCLXXVI. in cat. codd. Angl. II. pag. 186. — in Ioan. euangel. in bibl. Sfortiana teste Montfauc. in B. biblioth. MSS. I. pag. 701. A. Harl.

 Procopius, CPolitanus, Confessor, imaginum sub Leone, imp. de quo Menologia et martyrologia 27, Febr. Fabr. Conf. Sopra yna science greca d'Aquileia, Dissert. D. Angel. M. Cortinavis, Barnabita, con i difegni di alcuni altri antichità. Bassano 1792. 8. Fuisse bic Procopium Decapolitam s. Confessorem, demonstrare admitistur auctor, quamquam ille in inferiptione raxatus cognominetur. Harl.

Procopius, praefectus fub Conflantino Copronymo. Hift. Milcell. XXII. 41.

Brocopius, diaconus, haud credo a Chartophylace diuerlus, qui feriplit elogium S. Marei, euangeliflae, quod latine, ex lo. Francisci Albani, Frbinatis, perfiode dedit Henschemins ad 25. April. pag. 315. graece in adpendice pag. 48. tom. III. in Actis Sanctor. Aprilis, e MS. Vaticano. Incipit: manue dimesoning adressantes Haufyuges. Exflat et latine in bibl. Concionatoria Combefilii tom. VI.; et graece atque laitne ante Catenam in Marcum, volgatam a Petro Posson, Riom. 1073. fol. [conf. infra, vol. VII. pag. 769. fq.
wet. ed. Hari.]² Procopii, diaconi et Chartophylacis, Enconium Angelorum Michaëlis et Gabifelis' memorati Alleritist pag. 8r. de Simconibus, Fabr.³¹ Conf. Infra, vol. IX. pag. 57. inter elogia et vitas Storum. — ibid. pag. 98. et pag. 100. — et in vol. X. p. 173. et pag. 544. inter Melodos Graecorum Procopius Chartor hylax recensetur. — Procop. firmo in celebrationem orthodoxiae fanctarum et venerabil. imaginum, in cod.

Digitized by

Taurin, regio LXX. fol. 380. v. cát. codd. gr. p. 166. et Car. du Fresne (ibi laudatus.) qul in indice auclor. fubiecto Glossario med, et inf. aet. pag. 31. eumdem titulum refert ex cod. Euf. Renaudoti. — Procopii, diaconi, in nouum annum, in fanctum Io. euangelistam, in vitam, S. Thomae, in cod. bibl. Ambros. Mediolan. teste Montfaue. in bibl. biblioth. MSS. I. pag. 503. E. — Paris. in bibl. publ. secund. catal. codd. vol. II. Procopii, diaconi, homilia in principium anni, in cod. CXXXVI. — in laudem S. Lucae euangelistae, in cod. MDXLVI. — in SS. Michael. et Gabrielem, in cod. MCCXX. a. Harl.

Procopius, Edessens, Palaestinae praesectus, sub Anastasio, imp., cuius meminit Procopius, Caesarcensis περί κτισμάτων V. 7.

Procopius, Gazaeu, fophista christianus, sub Iustino Thrace a. C. 520. clarus, praeceptor Choricii, sophistae, qui ei etiam successit et defunctum diserta oratione laudauit mm), quam vua cum eximis Procopii huius Commentariis in Ostateuchum, et Canticum Canticorum, ex [P] bibl. Augustanae m) codice graeco descriptis et versione ac notis a

Bbbba

mm) Hanc orationem graece cum latina Io, Chrittiani Wolfii versione edidit Fabricios noster, mortuo Oleario, infra in libro "Vi"cap.' 31. Vol. VIII. pag. 840 fqq. Eft quoque ex ilia laudatione excerptum in Macarii Chryfocephali Poduno, in cod. Ven. Marc. teste cel. Vilioi/on in suced. gr. tom. II. p. 26. fq. - Exstat cum aliis Chorich opusc. in cod, regio Matrit. Cl. v. Iriarte cat. codd. gr. p. 397. add. infra, de Photio, Vol. IX. pag. 422. Iq. ed. vet. et quae in fine huius fect. de Procopio Gazaco notaui. - In S. Maximi opp, quaedam Procopii paffim citantur, in cod. Coisl. CCCLXXI. auctore Montfauce in bibl. Coisl. p. 577 - 579. - De Procopio Gazaco conf. G. Caud hift. litt. SS. ecclef. tom. I. p. 504. C. Oudin. comment. de SS. ecclef. tom. 1. p. 1372. R. -Ceiller hift gen. des AA. E. tom. XVI. p. 320. Molleri Homohymolcop, feet. U. c. V. §. 65. p. s14. fo. Hamberg, Z. N. tom. III. p. 327. fqq. et Saxii Onom. II. p. 23 et 532. qui duo posteriores plures laudant. Harl.

Vol. V. F. 255P159

nn) Laudat illum codicem Georg Hieron. Welfchius de vena Medinenfi pag. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qui olim papae Nicandri, archidiaconi, fuerit, eumque ipfum, quo vfus Claudius Thrafybulus. Et graeca pra-clari fcriptoris edi merito optat Rich. Simon tom. IV. Bibliothecae criticae pag. 143. Fabric Ex apographo Olearii el. Io. Chrifti. Gottlieb Ernefti, prof. Lipfienf. fpecimen dedit, cum verfione lat.

notisque, ac spem fecit nouse editionis, in epiftola de Proçopii Gazaei commentariis graecis in Heptateuchum, (h. e. in Pentateuchum, libr. Iofuae ac Indicum,) et Canticum ineditis, Lipf. 1785. 4. 🛥 Editionem eius, (vti quondam ad Vol. I. p. 428. vet. ed. (nostrac autem p. 690.) in nota Fabr. scripserat, ex msto, cod. Vaticano promife. rat Holftenius in vita Porphyrii. Citat etiam Allatius ad Georgium Acropolitam p. 250, et ante 'hunc IJ. Cafaubon. ad Polybium pag. 89. — — In bibl. Vindobon. Caefar. in cod. CLXXV. nr. 1. eft Procopii commentar, in Genefin, et in cod. CCXXXII. nr. 2. Procopii epitome eclogarum ex variorum auctorum expositionibus in Genesin. (v. Lambec. comment, Vol. IV. p. 404. et Vol. V. pag 140. fq.) - Romae in bibl. Ottobon. Proc. in Genefin, bis, it. in bibl. Sfortiana. (Montfauc. B. biblioth. MSSt. I. p. 187. B. et 191. B. it. 7.03. E.) — Leidae in bibl. publ. Proc. epitome eclogarum in Genesin et alias partes V. T. (cat. bibl. Leid p. 336. nr. 50.) - Taurini in B. regia, cod. L. Proc. epitome eclogarum in Genefin, ibid. in cod. CCLXXXII. Proc. expositio compendiola Cantici canticorum excerpta ex Gregorio Nyffeno, Cyrillo Alex Origene aliisque pluribus. (v. catal. codd. gr. Taurin. p 155. ct 382.) - In cod. Coisin. VII. in catena in libros Regum, permulta fine auctor, nomine scholia ex Procopio desumta effe, monet Montfaic. in bibl, Coisl, pag. 43,---In catena in libros IV. Reguma Icholia ex Procopio potissimum Gazaro et Theodoreto deprom-

ta,

J009lC

Digitized by

ſc

Lib. V. c. I. 564

fe illustratis, editurus Godfridus Olearius, theologus Lipsiensis, morte prohibitus eff. EEnynrinas illas oxonas in Octateuchum, Photio pridem laudatas cod. CUVI. habemus hactenus latine tantum ex versione minus accurata Couradi Claufiri, qui scholia in Genefin, Exodum et Leuiticum vertit, et in quibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thrasybuli, cetera ex versione Hartmonni Hambergeri, Tigurini, Tiguri 1555, fol! "). Scholia in quatuor libros reguin et duos chronicorum, quae itidem l'hotio lecta funt, interpretatus est Lud. Lavaterus ^{FP}), cum cuius versione graece ea é codice fuo vulgauit, castigationesque addidit 10. Meurfius Lugd. B. 1620. 4. [et in Neurfis Opp. tom. VIII. pag. I. fqq.] Eiusdem Egyntikav extoyav entrough in Preverbia extat graece MS-in codice regis christianifimi MMCDXXXVI. de quo Montfauconus in Palaeographia graeca pag. 278. fq. Idemque videtur cum commentario Procopii in prouerbia, quem laudat Turrianus in defensione epistolarum Pontificum IV. 4. 6. 17. Praeclarum eiusdem Procopii Commentarium in Efaiam, Photio fimiliter laudatum, cum verlione sua graece vulgauit lo. Curterius, Paris. 1580. fol 49). Quos vero idem Photius cod. CLX. laudat. Procopii Léyes five Orationes varii generis, et locorum Homericorum Metaphrofes oracoriae, in varias ideas efformatae, haud exflant ""), quod feiam, licet Nic. Alemannus praes. ad alterius Procopii, Caesariensis, anecdota, declamationes

Pro-

Kollario, ad Lambetii comm. Vol. III. pag. 37. et Kollario hace excgesis digna omnino videtur, quae in lucem proferator publicam.

Octateuch. per Andr. Gesner. Tiguri 1545. fol. fed v. Hamberg. p. 328.

np)' Vel potius Hartm. Hambergerus, notante Hambergero in z. N. l. c. p. 329. Harl.

99) Titulus plenior est: Procopii - variarum in Efaiam prophetam commentationum epitome: eum praepofito Eu/ebii Pamphili fragmento de vitis prophetarum: Ioanpe Curterio interprete. Additae funt ad graeca Elaiae veterum feptem interpretationum differentiae, cum fuis notis ab Origenis hexaplis defumtae. Paril. Mich. Sonnius. 1580. fol: - Breuitatis Audio hic codices Procopii comment, in Ichiam et reliquos libros facros indicabo. - In bibl. Hilp."Efcorial. Proc. epitome ex Varils expositionibus in lefaiam, tefte Pluer, in itiner. per Hilpan. p 189. - Eadem in cod. XLIV. 'Monach' Banar, elect. V. catal. codd. gr. p. 13. -' Venetits in bibl. D. Marci cod. XXII. cft Proc. Gazaei epitome commentarior, in Ecclefiasten ex yoce Gregorit Nyfleni, Dionyfii Alex Origenis, Euagrii, Didym, 'Nili', în primis Olympiodori; et'in cod. XXIV. 'Prob.' commencar. in Efaism. Teat. codd. gt. pag. 21. et 22.) - Pari/. in bibl. publ. in tod. Cliff. Procopii interpretatt. in Can-

in cod. Vindobon. caefarco V. obferuante ticum canticorum et prouerbia Salomonis epitome. - In cod. CLIV. Proc. comm, in prouerbia Stlom, et in cod. CLXXII. nr. s. Proc. commentar. in Canticum canticorum, gracce, ineditus; , ur. 2. 00) Apud Maittair, A. T. III. p. 378. Proc. in eiusdem commentar. in prouerbia Salomons ex Apollinarii, Basilii aliorumque scriptis collectuse fecund. catal. codd. com. Il. p. 25. et 27. - Romae in bibl, Attebon. Pros. in proucrbia, bis, v. Montfaue, B. biblioth, MS6t. I. peg. 187, B. et 188. D. - Inter codd. Thom: Gale ne. MMMMMDCCCXCVL in cat. codd. Angliae etc. II. p. 156. fragmenta veterum interpretum ex Procopio in Efajam. Harl.

> rr) De Proc. metaphraf. homericor. carminum v. fupra in Vol. I. pag. 520. XCIII. - Duae autem oratt, post Fabricii actatem detectae et publicatae funt. Vnam orationem, f. laudationem, antea incognitam, in Anasta/ium, imperat. Hainyupinos es tos autonparopa "Asasagues, ex cod. Veneto Marc, CCCCXXVIII, edidit doctisque orneuit enimaduers. cl. Villoijon in ancedoris gr. II. 1 ag. 28. 199. quo iam monente Procopius Anastafii vicant clarius illustrat, ac de co multa tradit, quae nusquam, neque apud autiquiores, neque ap. recentiores, Anastalia vitam persequicos, leguntur. - Iriante vero in cat. codd. gr. Matrit. pag. 264. fy e cod. LXXII. primus gracce essulgauit Proc. Gazaci Monodiam f. lamentationem in S. Sophigm, terrae motu collap/am, H.

> > Digitized by

Procopii Gazaei ineditas memorare videatur ⁵⁵). Hunc Procopium refpicit Aeneas Gazaeus, eius aequalis, epistola 19, o eµos Reonómios. Isaacum vero Vossium, qui responso ad tertias Rich. Simonis obiectiones pag. 118. ex epistola 26. Procopii ad Hieronymum, nescio quem, in Aegypto commorantem, concludere voluit, Procopium, epistolarum scriptorem, aequalem suisse Hieronymi, Stridonensis, resellit Io. Marcianaeus tom. IV. Hieronymi sui, pagina vlt. et 10. Clericus bibl. selectae tom. XVII. pag. 143. seq. Fabr.

[De epiflolis Proc. Fabric, quidem in vol. I. egerat; fed ego ibi pag. 690. XXX. initium tantum ponere, reliqua, iis, quae iple Fabric. h. l. repetierat, omiflis, ad h. l. refervare, fatius commodiusque effe duxi. Fabric. igitur ea, quae fequuntur, ibi fcripfit. "Non folum vero orator egregius fuit Procopius; fed, teste Choricio, tanta quoque rerum diuinarum scientia et facrarum litterarum cognitione fuit instructús, vt miraculi instar posset videri vsque adeo enmdem in dicendi facultate profecisse. Nec minus probis quoque moribus exflitit, vt, solo habita excepto, referret faceidotem, et multos ad meliorem frugem oratione fua converteret." De Procopii ad Hieronymum epistola v. Fabr. infra, libr. V. cap. 24. pag. 375. sq. vol. VIII. — LX. epp. Procopii excusae funt in collect. episiolar. gr. Venet. apud Aldum 1499. 4. et gr. ac lat. in coll. Cuiac. pag. 429. fqq. - XXII. epp. recufae funt in Io. Patu/ae Encyclopaed. philol. vol. I. pag. 233. Iqq. - Procopii epistolae funt in codd. MXXXVIII. et MMXXII. bibl. publ. Parif. — in cod. reg. Matrit. CXVI. (v. Iriart. cat. codd. gr. p. 466. in primis p. 469.) in bibl. Laur. Medic, in cod. XXXIII. nr. 11. plut. 32, epp. 112. vel potius 110. ob duplicatos numeros 64 et 65. ergo duple ferme plures, quam in collectione Cuiaciana, in vol. I. fupra recenta, a pag. 429. ad p. 447. quarum fingularum initium, et earundem indicem, ordine alphabetico digeftum, dedit Bandin. in cat. codd. Laur. gr. II. pag. 185. fqq. idem animaduertit, in collectione Cuiaciana ex illis, in codice feruatis, editas tantum effe XXXIX. fed in cod. defiderari vicifim epp. XXI. quae in illa collectione reperiuntur. — ibid. in cod. XII, nr. 20. plut. 57. funt Proc. epistolae XL. ex quibus quindecim inter editas habentur: feptem vero neque in cod. fuperiore, neque in collect. Cuiac. occurrunt; de quibus vid. Bandin, l. c. pag. 351. fq. - In cod, Naniano CCLXXVIII. nr. 3. Procopii epp. 58. (v. cat. codd. Nan. pag. 461) - Inter codd. Voffianos epp. Protopii Gazaci et aliorum, fecundum catal. codd. Angliae II. pag. 60. nr. MMCCXXII. Quinque epp. in cod. Escorial. v. Phier. itin. per Hispan. pag. 188. Harl.

Procopius, martyr Caefarcae fub Diocletiano, de quo Baronius ad martyrologium VIII. Iulii Hefychii, presb. Hierofol. encomium in hunc Procopium inemorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit: Προκοπίω την Θυσίαν ο Χριτίς έτεφάνωσεν, ταυξον αυτόν idώv. Fabr. De hoc vid. Eufebius libr. de martyr. Palaeft. cap. 1. ibique Valefii nota. — Martyrium Procopii, in codd. Coislin. CXXI. et cod. CCCVII. (telle Montfauc. in bibl. Coisl. pag. 196. et 424.) — Procopii, martyris, vita Mediolani in cod. bibl. Ambrof. anctore Montfauc. in B. biblioth. MSSt. I. p. 503. E. Harl.

Bbbb3

_Proco-

Digitized by

JUOQIC

ss) Conf. Filloison anecd. gr. H. p. 46. fq. not. pio orationes et metaphrafes; male sutem retravbi docet, Fabricium h. l. recte tribuiste Proco- chaffe fententiam in Vol. IX. p. 423. Harl. 566 Lib. V. s. I.

nus,

Procopius, presbyter, qui ex Dorotheo, Tyri epileopa, circa a. C. 525. compóluit commentarium de LXX. diffipulis Christi et duodecim apostolis, quem post Cangii editionem, de qua supra cap. 4. nr. 8. p. 145. ego a. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moysis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum. Fabr. Procopius totam illam disputationem Dorotheo cuidam, Tyri, vt ferunt, temporibus Constantinorum et Iuliani, episcopo adfinxise videtur Saxio Onom. II. pag. 25. et Hombergero zuv. Nachr. II. pag. 740. sq. de Dorotheo illo, sub cuius nomine editus est tractatus de LXX. domini discipulis graece cum versione lat: et observat. Gul. Caue in eiusdem hist. litt. SS. eccl. tom. I. pag. 164. gr. ac lat. in chronico Paschali, p. 426. sq. ed. Paris. — latine in bibl. PP. max. tom. III. p. 426. add. Oudin. comm. de SS. ecclef. tom. I. pag. 1378. I. G. Walch. hist. ecclef. N. T. pag. 1497. Harl.

[Procopius, folitarius, ad quem epist. scripsit Theodorus Studita, in cod. Coisl. CCCXIX. teste Montfauc. in B. Coisl. pag. 314. Harl.

[Procopius Demetrius. v. Breuis recentio eruditorum Graecorum fuperioris faeculi, gr. lat. pag. 770. Hamburg. 1722. 4. in catal. libror. bibl. Tigurinae. Tiguri 1744. 8. tom. If. pag. 298. Harl.

IV. AGATHIAS, e Myrina "), Acolidis ciuitate, quae et aliquibus dicta Smyrna ""). Filius Memnonii, rhetoris "") ac Pericleae, trienni ei ereptae et Byzantii fepultae Cum iuri ciuili Alexandriae """) operam dediffet, professione scholasticus ""), religione [[]] Christia.

tt) Agathias ipfe procemio hiftoriae: Ἐμοἰ ᾿Αγαθίας μιν ὄνομα, Μυgίνη δε πατρίε, Μεμιόνιος Πατής' Τέχνη δε τὰ Ῥωμαίων νόμιμα ης) οἱ τῶν διαστηρίων ἀγῶνες. Μυρϊνα δε Φημι, ἐ το Θράκιον πόλιτιώα, ἐδι ἄτις έτέρα κατὰ τήν Εὐρώπην τυχον ἡ Λιβίην τῷδε κέπλητας τῷ ἀνόματι, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ ᾿Αιίφ πάλας ὑπὸ ᾿Αιολέων ἀπφεισμένην ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τῦ Πυθικῦ ποταμῦ.

uu) Georgius Syncellus pag. 181. Mueira, naoù rioi Emugra Levomern, entis In er 'Asia. Licet huic testimonio non valde multum tribuat Martinus Hanckius lib. de scriptoribus Byz. pag. 176. videtur tamen inde factum, vt in nonnullis Suidae codicibus in 'Aya 9ies, pro Mupinaios legatur Suvervaier, licet Mugeroaies in codicibus optimis, Vaticano et Parifienfi, legi testetur Kusterus, quem, fi placet, vide, et Holstenium ad Stephanum Byz. p 215. Fabr. Ab Eudocia in Iwna p. 59. dicitur 'Ayadias, ozohasinos Emugraños. Conf. de eo Voll. de hiftor, gr. II. cap. 22. pag. 215. fq. Cal. Oudinus comm. de SS. eccl. tom. I. p. 1452. Hamberg. zuverl. Nachr. III. p. 438. Saxii -Onom, II, p. 64. fq. fupra in Vol. III. pag. 424. fqq. et p. 459, de Anthol. gracea. Hari.

vv) Agathias ipfe epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

'Εσσί δε τίς· Περίκλαα, γυνή τίνος; ανδρός αμίσα, 'Ρήτορος έξ Άσίης άνομα Μεμνονία, etc.

Habuit et Agathias fororem eruditam, Eugeniam, quam defunctam celebrat epigrammate, quod legitur eodem libro pag. 334.

ww) Agathias lib. II. hift. p. 52. edit. regiae.

xx) Falluntur, qui Smyrnae cauffas in foro peroraffe Agathiam colligunt ex Suidae loco, Vulcanius, Voflius, Heidenreichius. Nam licet patronum cauffarum fuiffe certum fit, atque ipfe non vno loco hoc tradat, tamen, qua in vrbe id fecerit, nusquam declarat, et ex Suida, etiam emendato male colligas, hoc eum feciffe Myrinae in patria. Nihil enim aliud ille vult, quam Agathiam fuiffe Myrinenfem, et fuiffe *fchola/ficum*, hoc eft, aduocati in foro egiffe partes. Sufpicor Byzantii, vbi defunctam fepultamque matrem plangit in epigrammate a me iam łaudato, et quo fe Alexandria, vbi ftudiorum cauffa fuerat commoratus, reuerfum feribit lib, II. Hift. p. 53.

Digitized by GOOG

AGATHIAS.

mus ""), prouidentiae divinae omnia moderantis, iustique et aequi et sectandae in iudicando modefliae adfiduus adfertor, eleganti filo mufís gratias admifcere cupiens **), compofuit post Infiniani Augusti, a. C. 566. defuncti, fata, neque ante a. 503. edidit), de eius imperio fue de rebus, iplo imperitante gestis, libros V. initio sumto ab anno eius XXVI. Christi DLIII.) vbi definit Procopius, Caefareenfis '), vsque ad cladem Hunnorum, in fe ipfos, infligante Iufliniano-arma vertentium, anno eius XXXII. Christi DLIX. Laudat Agathiam vna cum Procopio, et, (qui Agathiam continuauit,) Menandro, Hefychioque illustri, Constantinus Porphyrogennetus lib. I. de thematibus Orientis cap. 2. et Iohannes, scholasticus, Epiphaniensis, libro J. historiae, cuius verba Procopii Anecdotis praefixit Nic. Alemannus. Fabr. In cod. Parif. bibl. publ. MDCI. sunt duo fragmenta, quorum alterum Procopii de Persis, alterum Agathiae de Francis est. - Leidae in bibl. acad. inter codd. Bonauent. Vulcanii Agathiae historia de lustiniani regno, gr. quo exemplari vsus fuisse dicitur in cat. illius bibl. p. 346. nr. 54. Vulcanius in edendo. Ibid. p. 344. ur. 9. in fasciculo phurium libellorum est Agathias praefatio, (forfan ad collectionem epigrammatum.) - Florentiae in bibl. Laur. Medic. in cod. XVII. nr. 9. plut. 59. ex chronographia Agathias de Phocenfium in Massiliam transmigratione et de Francis excerptum. ibid. in cod. VI. plut. 59. Agathias versus sepulcrales heroelegi in Plutarchum; (exflat in Anthol. libro V. c. 33.) - ibid. in cod. XIII. nr. 64. plut. 74. funt plura excerpta ex Agathiae libris V. histor. v. Bandin. cat. codd. gr. Vol. II. p. 530. et 626. Vol. III. p. 113. — Secundum catal. codd. Angliae etc. I. p. 263. Oxon. inter collectanea Ric. Iamesii excerpta ex Agathiae historia. - Auctore Montfaucon in B. bibliothec. in bibl. Vaticana, Agath. hiftor. libri V. et in cod. MMIV. de B. Gothorum. -Rumae in bibl. Ottobon. Agathias, gr. (tom. I. p. 9. A. 105. A. et 188. B.) - lat. per Chri-

uy) Colligo hoc ex lib. I. p. 13. vbi de Fran-Eis : Xorsiavoi yag anartes דעץ אלעסוד ortes, אמן דע OPOQTA'THI Zommeres dogn. Tum longe magis id patebit ex pag. 18. et lib. III. pag. 101. Quin illo ipfo ex loco lib III. pag. 77. vbi memoratur Ereçáve ve Jeoneois iegov, Diui Stephani templum, ex quo non fuisse Christianum volunt euincere viri dochfimi Voffus de hift graecis pag. 270. et Hanckius loco laudato. Nam quod ait Quei, non necesse ett, ve ipsum vel dubitasse de rei veritate, yel per famain tantum cam accepiffe velut alienum exinde concludamus, quemadmodum illud de Moyle, vt ferunt, apud Chalcidium pag. \$72. Adduntur enim talia a feriptoribus quandoque, licet ipsis plane persussis, vt a Flauio etiam losepho fit interdum, de rebus testatiskimis scribente, praecipue, vbi vident, se tradere aliquid, quod ethnicis hominibus possit videri exofum vel incredibile. Sunilem ob cauffum chriftinna religio Aga hiac dicitur n' ini to xoattou doga lib. III. pug. 89. vel lib. II p. 69. n nupo 'Puperious neuran ini tų neurron dofas vii apud Eufebium IV. 3. hift. у ибтя кири жило хратёлк хо) агориодоухият.

22) Agathias sub init. libri III. 191λω γαρ α iπ' iμοι ανημή περιπλάσε ποιδμαγ, τοδις Μέσακς, φασι, Χαρετώς άριτας παταμιγνύνας.

a) Euagrius, Epiphanienfis Syrus, quem anno 593. 594. feripfisfe fupra demonstraui, libro V. capite vltimo, testatur, lohannem popularem et cognatum suum et Agathiam eorumdem Iustiniani temporum historiam tum composuisfe quidem, sed nondum in vulgus dedisse, a ngl μήπω šruxov indeduxistes.

⁶ b) Ita reche Labbaus in protreptico ad hift. Byz. p. 38. Sed apud *Hanckium* de hift. Byzantinac (criptoribus p. 182, male exculum 558. Aunus duodetricefimus imperii Iustiniani memoratur ab Agaihia hb. H. pag. 66.

c) Agathias ipfe in procemio, et Suidas in Aya-Jine.

Digitized by GOOGLE

\$68 Lib. V. cop. I.

AGATHIAE EDITIONES.

Christoph. Perfonam, de B. Goth: e graeco, in bibl. Laur. Medic. cod. I. plut. 68. (I. p. 373.) - Venetiis in B. Marciana, in cod. DCCXXII. Agath. hills fed liber primus totus deficit et pars secundi, - in cod. DCVII. Agathias Daphnista. (cat. codd. gr. p. 281, et 314.) fed de hoc op. vide ad finem huius paragraphi, Harl.

Editiones Agathiae.

Latine ex versione Christophori Personae, Prioris S. Balbinae, (fed qui integras hinc inde, vt in procemio statim, periodos omisit er alioqui passim hallucinatus est, 4) Rom. 1516. fol. ") Augustae Vindel, per Sigismundum Grimmium et Marcum Wirlungum, 1519, 4. et cum Procopio ac Iornande, Sidonii Apollinaris epiftola) de Theodorico, imp. et Leonardi Aretini libris IV. de bello Italico contra Gothos, et Chuonradi Peutingeri, Augustani, de gentium quarumdam emigrationibus, praemissa Beati Rhenani praefatione, Bafil. 1531. fol. apud Io. Heruagium. Lugd. 1594. 8. Atque cum Zosimo, ex Io. Leunclauii recensione sue interpolatione et cum eius notis, ibid. apud Petrum, Pernam 1576. fol. Dedicatio Perfonae ad Sixtum V. ex MS. Vaticano MM. 4. publici iuris fucta legitur in Diario Veneto eruditorum Italiae tom. XIX. p. 347. [f. in Zeni diff. Voff, l. c.]

Excerpta e libro I. et II. Agathiae, ad Gothos pertinentia, Hugone Grotio interprete, in eius historia postuma Gothorum, Vandalorum et Longobardorum, Amstelod. 1655. 8. p. 529.

Gracce primus ex voico codice suo edidit Bonav. Vulcanius, et mox separatim latinam suam versionem, itidemque notes et castigationes vna cum Coronide epigrammatum Agathiae, metaphrafi donata a Jofepho Scaligero et Iano Doufa, Lugd. Bat. 1594. 4. Vulcanii versionem bonam in plerisque er doctam, fastim in limine castigat Maltretus ad Procopium. [Exempl, in bibl, Leidenfi Salmatius Aua manu quaedam adkripfit. v. cat. bibl, Leid. p. 219.

Graece et latine cum Vulcanii versione, Paris. 1660. fol. in qua editione nihil accessit praeter splendorem chartae typorumque, et quod graeca ex aduerso posita latinis sunt. [rec. in corpore Byzant. ed. Ven.]

Codicin

D Vide Hadr. Iunium lib. 1. animaduers. cap. extremo : Voffium arte historica pag. 94. et Reinefium Var. lect. p. 416.

e) Agathius de B. Gothorum, Christoph. Perfona interprete. Impressum Romae ap. lac. Mazochlum. 1516. fol. v. cl. Panzer A. T. Vol VIII. pag. 257. in primis Apostoli Zeni dist. Vossiane, tom, II, p. 141-144. - De ed. altera: Aga-

thias de B. Gothorum et de aliis historiis tempo-4. Vulcanium praef. et in notis paffim carumque rum fuorum, per Christoph. Personam, Romanum, Priorem S. Balbinae, e graeco in latin. tra-ductus. Praefatus est Aegidius Rem. I. V. D. Ca. nonicus Patauienfis etc. Augustae Vindelic, per Sigismundum Grimm et Marcum Wirlung. 1519. 4. v. cl. Panzer VI. p. 156. Harl.

f) Est illa libri I. epistola secunda,

Vol. V. p. 262

Vol.V. p: 262 263

ALIA AGATHIAE SCRIPTA.

Codicis MS. graeci hiftoriarum Agathiae Vaticani meminit Gefnerus, fed qui fallitur, quando Agathiam fufpicatur collegisse apophthegmata philosophorum, quia in catalogo códicum MSS. bibl. Váticanae statim post Agathiam illa fine nomine scriptoris commemorantur.

Gallice Agathiam vertit post Fumanum, cuius interpretatio cum Procopio [P] prodiit Parif. 1587. fol. Ludouicus Coufinus, Parif. et Amil. 1685. 121 tomo secundo historiae By. zantinae gallica lingua donatae.

Alia Agathiae scripta.

De epigrammatibus LXXX. quae leguntur in Anthologia et ad calcem editionis Vulcanianae, nec minus de Κύπλφ fiue τέμματι Ἐπιγεαμμάτων, quod ille ex epigrammatibus poëtarum fui temporis concinnauit, dixi libro III. cap. 32: [vol. IV. p. 424. fqq. et p. 459.] Epigramma eius in Sophiam Iuffini, iunioris, legitur etiam apud Zonaram. Epigramma, nefcio, cuius, in Butelinum, Francorum ducem, a Narfete debellatum, quod habet Agathias libro II. p. 47. occurrit quoque in themate fecundo Thematum Occidentis fiue Europae Conftantini Porphyrogeniti, fed mutilum, quia Fed. Morellum, interpretem Gallum, puduit credo reddere haec verba:

Ήνίκα Φεαγκικά Φυλα κατέκτανεν Αύσονὶς ἀχμή.

Sed reflituit illa in noniffima Conftantini editione Bandurius. Fabr. Agath. epigr. funt quoque in Anthol. gr. ed. *Iacobs* tom. III. pag. 3. fqq. qui praeterea praefat: Agathiae edidit in animaduerff. in epigrr. Anthol. Vol. I. prolegomen. pag. LII-LVIII. Lipf. 1798. 8. — Epigramma quoddam in Anthol. Planud. VII. ep. 30. Anal. III. p. 38. late docteque explicat illustratue Huscuke in Analectis criticis in Anthol. graec. Ienae et Lipf. 1800. 8. pag. 170. fqq. Hart.

Scripferat porro Agathias praeter alia multa poëtica, quae vocat ἀγωνίσματα, etiam opus eroticum μύθοις πεποικιλμένον ἐςωτικοῖς, infcriptum ΔαΦνιακα Daphmiaca, Suidae et Eudociae memorata, versu hexametre, vt iple in procemio historiae auctor est, sibris LX, vt idem docet hoc epigrammate, VI. 9. Anthologiae pag. 425.

> Δαφνιακῶν βίβλων 'Αγαθίε έννεας εἰμι, 'Αλλά μ' ὁ τεκτήνας ἀνθετό σοι, Παφίη. Ου γὰς Πιεςίδεσσι τόσον μέλω ὅσσον ἔςωτι etc. ²) Fabr.

> > Cccc

INDEX

Digitized by GOOGLE

g) In cod. Veneto Marc. DCVH. auctor catal. codd gr. Venet. pag. 314. falto deceptus titulo, (vt animaduertit cl. Villoifon. in anecd. gr. 11 p. 242) feruari credidit Agathiae, fcholastici, Daphniaca perdita; quum ca fit, ait. Villoifon., toties excusa de Clitophontis et Leucippes amoribus, Achillis Tatii fabula; quod ex primis ipfus verbis, a Zanetto ibidem adlatis, antequ'am Venetias attigiffem, deprehenderam et indicaneram pag. 1. mearum animadueril. ad Longum. Hactenus Villoiton. Harl.

Voi. VII.

INDEX SCRIPTORUM AB AGATHIA

Vol. V. p. 263-265

Digitized by Google

•

INDEX scriptorum, ab AGATHIA citatorum, aliquot tocis plenior, ad paginas

| ΤΑ' παλαιότατα τῶν Αἰγυπτίων λόγια. 154.
Agathias de fe. 5. 52. 53. 72. 73. Eius Daphnia-
ca et alia fcripta. 5.
'Αλαμανικοί μάντεις. 42. | Hermias, Phoenix, philosophus. 69.
Herus lucerna et Leandri amores Sestum πε-
ειλάλητον έν ποιήσει και ονομαζοτάτην fa-
ciunt. 155. |
|--|--|
| Alexander, polyhistor, historicus. 63. 64. | .Herodotus. 59. |
| Alexander, medicus. 149. | Hippocrates, Cous. 53. |
| [P] Anthemius Trallianus, machinarum Aru- | Homericus Thersites. 68. |
| ctor CPoli. 149. feq. 152. | Isidorus, Gazaeus, philosophus. 69. |
| Poëtae de Argonautis et Colchorum regione, | Isidorus, iunior, machinarum fabricator. 152. |
| (Apo'lonius, Rhodius.) 77. | Iurisconfulti (vaµwv a@nynraj), Beryto tel- |
| Aristoteles, 149. cuius scriptis, in Persicam lin- | rae motu concussa, Sidonem commigran- |
| guam translatis, delectatus Chofróës. 66. | tes. 51. |
| Asclepiadae clari in Co, insula. 53. | Iustiniani Nouellac. 145. |
| Afinius Quadratus, Italus, de rebus Germani- | Magi. 135. Perfarum. 65. 68- |
| cis accurate scriplit. 17. | Manichaei. 62. |
| Athenocles, Berofus et Simacus (Symma- | Marlyas. 133. |
| chus) Assyriorum Medorumque res gestas | Metrodorus, grammaticus. 149. |
| fcriplere. 62. | Nonni, Panopolitae, Dionysiaca. 133. |
| Ως έν ταϊς βασιλείοις διφθέραις αναγεγεαμ- | Olympius, iurisperitus. 149. |
| μένα. 66. έκ τῶν Πεςσικῶν Βιβλίων. 141. | Oraculum de homine impio non sepeliendo. |
| βαπιλικά απομνημονεύματα. ibid. | 72. |
| Berofus, Babylonius, 62. | Pabecus, coriarius, scientiae sideralis peritissi- |
| Bion, historicus. 63. | mus. 65. |
| nata the moinger (Callimachus) 69. | Paulus *) Cyrus Florus de templo Conflanti- |
| Ctessas, Cnidius, historicus. 63. | nopolitano, versibus hexametris. 153. |
| -Damascius, Syrus, philotophus. 69. | [P] Persae, astrologi. 154. |
| Delphicum neoyeaupa, Nosce te ipfum. 4. | Pindarus (n Núgas n Boiwria) 72. |
| Demosthenes, Thucydidis sudiolus. 66. | Plato. 4. 69. 138 147. Eius Gorgias. 69. Gor- |
| Diodorus, Sieulus, 55. 63. | giam, Phaedonem, Parmenidem et Ti- |
| Diogenes, philosophus Phoenix. 69. | maeum, perfice translatos, legit Chofroës. |
| Diofcorus, medicus. 149. | 66.
Nifei und Insting abilefeature fo |
| Epigramma in Butelinum, Francorum ducem. | Priscianus, Lydius, philosophus, 69. |
| 47. in Chaeremonem, rufticum, de patria, | Procopius, Czelarcenfis, thetor. 7 - 10. (vbi |
| Trallibus, fingulariter meritum. 55. | historiae eius argumentum) 56. 123. 136. |
| Eulamius, Phryx, philofophus 69.
Evrychianus, iunior. 5. | (vbi eius elog.) 138. 140. 141.
Pyrrho. 68. |
| Η Γετική παραφροσύνη. 2. | Duriohoyarres de caufis motus terrae. 52. |
| BY TELIKU WALAALAANU . | Sergius |
| | State Stat |

b) Vel Paulus Cyri F: Flori nepos.

Vol. V. p. 265 2266 ET A PROCOPIO LAUDATORUM

Lib. V. s. I. 571

IDOOL

Digitized by

Sergius, perficae linguae in graecam interpres
apud regem Cholroën, ex regiis commentariis res Perlacum et inflituta regumque fuccefliones graece expoluit et cum Agathia communicauit. 141. Agathiam, in relatione illa de regum fucceflione femel iterumque lapfum, notat losephus Simonius Affemanus tom. I. bibl. oriental. p. 7. et 8.

Sextus Empiricus. 168. Sibylla. 20. -21. Simplicius, Cilix, philosophus. 69. Socrates 138.

Symmachus, supra, in Athenocles.

Vranius, Syrus, medicus, Aristotelis philostrational for the formation of the second
Equations five scepticus. 68.

Xenophon. 59.

Zamolxidis vóµıµa. 2.

Zeno, rhetor Byzantinus. 150. seq.

Zoroastris Oromasde Sudáyµara et vóµoi. 62. Item Zwgóados sive Zagádns, auctor Persis ris Mayinis áyiseáas. ibid.

INDEX scriptorum et aliorum quorundam, a PROCOPIO memoratorum: ad paginas e lit. Paris.

Soli numeri libros Historiarum, Ac praemissum libros de Acdificiis, A anecdota denotat.

ACacius, episcopus CPol. 195.

S. Acacii templum. Ac. 15.

Adolius, Armenius, Acacii F. filentiarius ra eis rny nouxlau ev madaria umperav. 138. Aduocati, legati ad principes. 147. 316.

Aegistus, infans, a capra nutritus. 427. seq.

Aefchyli Prometheus folutus. 579.

Aeneas. 349 627. 629. Anchifae F. conditor Aeni, oppidi. Ac. IV. 11, pag. 90.

Aethiopum rex, EAA10 geauos, Christianus. 60.

Alexander, logotheta, cognomine $\psi \alpha \lambda i \delta i os$ fiue for ficula, quod aureos numos circumcideret. 468. A. 69. Alius Alexander, fenator CPol. 64. 314. feq. 324.

Ambrus Saracenus Christianus. 136.

Ammonis et Alexandri M. templa Ac. 110. feq.

Anastalius, Iustiniani ad Chosroën legatus, d'¿av ini ouvéres Exwy. 93.

Andreae, apost. Lucae, euangelistae, et Timothei reliquiae. Ae. 14.

Andreas, Ephefi episcopus. A. 9.

Antae et Sclaueni, olim dicti Spori, Deum vnum colunt, fulguris effectorem, tum nymphas et flumina. 498. vbi alia de illorum moribus et institutis.

Anthemius Trallianus, mechanicus. Ae. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3. p. 34.

Apio, Aegyptius, Quaestor exercitus, confors imperii ab Anastasio declaratus. 23.

Apollodorus, Damascenus, architectus. Ac. IV. 6. p. 81.

Apoftolorum templa. Ac. 13.95.

Oi avayea Vaueros Tor isogior Ta aexaiotara. Ac. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 66.

Arianos in Africa Honorius ad Christianisium cogit. 196. Trasimundus inuitat beneficiis. 197. ita Arianis opponit Christianos, ois ra eis dogav og Dos norman. 227. Romani C c c c 2

Vol. V. p. 2662267

De

Digitized by

milites quidam Ariani. 236. Gelimer noluit µerarigeo gas ris 'Ageis dogne. 256. Ariani prohibiti baptismo, sesto paschatos. 269. 270. dogn dinoreso per riv 'Ageiavar yrauny. 320. Arborychi et Germani, Christiani, non Ariani. 341. Amalaricus, Arianus, habuit vxorem dogne dogne soav. 345. Sacerdotes Ariani Roma pulsi. 486.

Arii secta, Ariani, A. 34. 53. seq. Gothi omnes Tis Ageis dogus. 178. 320.

Aristoteles, Euripi aestum non valens perscrutari, prae moerore obit. 579.

H Twy Aqueview isogia. 15. Ac. III. 1. p. 52. Ty Aqueview Qury. 303.

Arlenius et Faultinus, Samaritae, Christianos se simulant. A. 78. 80.

Aschepiodotus. Vide Pastor.

Altrotogi puniti a Iuftiniano. A. 36.

Athalaricus Poirar és yeaunaris iusus. 311.

Athanasius, praesectus. 294. 298. 299. Alexandri, ad Alaricum legati, frater, missus a Iustiniano ad Theodatum. 323. 441. praesectus praetorii Italiae ibid. Iq. et 460.

[P] Augarus, Edessenus. 117. eius ad Christum litterae 118.

Augustus lacerdos in templo Sophiae CPoli, Resuntion cuftos. 170. Augusti huius oxijua tindutus Ioannes, Cappadox, ex divinatione quadam sperans le fore Augustum, imp. 170.

171.

S. Bacchi templum. Ac. 13.

Bacchus, Salomonis, ducis, frater. 287.

Baptilinus Deior λετεόν. Θαα λόγια πεοτανόμενος, και το παιδίον τε θάε λετε άξιαθέν. 299.

Bagadoros, episcopus Constantiensis. 120.

Bartholomaei, apostoli, templum. Ac. 31. 35.

Basiliscus, imp., Eutychis sectam fouens. 195.

Belifarius post triumphum restituit templo Hierosol. vala, quae in triumpho duxerat Titus, imp. 255.

Blemyes et Nobatae colunt Ifin, Ofirin, Priapum. Blemyes et Soli hominem immolant. 59. feq.

Boëthius a Theodorico iniuste occifus. 310. Eius vxor Rusticiana, Symmachi filis. 514. Bonifacius Gelimeris, yeauuareus Byzacenus, Afer. 245.

Braducio, Eeunveus. 162.

Byzas Byzantii conditor, Ceroëssae filius. Ac. 16.

Candidus, Sergiopolis episc. 99. 135.

Καθέηνοι & χρισιανοί, αλλα δόξης της παλαιας. 120.

Catholicus dici solitus episcopus Persarmeniae regionis AeBis. 149.

Chalcedonense concilium. A. 78.

Christianos catholicos haereticis oppolitos vocat δέξης έντας δεθής. Λ. 34. πιτάς. Α. 35. ers μίαν αμφί τω χειτώ δέξαν. Α. 40. sub Iustiniano & πίτις πρός θεόν ασφαλής ή δέξα. id. 41. πολυθεία vel αιδεσις δέξης έκ δεθής multis sub codem causa supplicii. Λ. 57. Christianorum Deus irreligentes plectit, cultores protegit. 198. Miles αετι βεβαπτισμένος και το χειτιανών δυόματος μεταλαχών. 207.

Chryfes, Alexandrinus, μηχανοποιός. Ae. II. 3.

A PROCOPIO LAUDATORUM.

Vol. V. p. 267-269

De cometis variae doctorum sententiae. 95. Constantinus, quaestor, legum non imperitus, sed malus. A. 59.

SS. Cosmae templum et festum Carthagine. 226. circa illud oriri folita [1] tempestas zuzeuevá. ibid. et 224. Cyprianus, in somno visue, Christianos solatur. 227.

Cyprianus, dux. 205. 240. 251. 369. 442! 493. 525.

Cyrus oppidum, a Iudaeis conditum in honorem Cyri, a quo libertati restituti ex Medorum

in Astyriam captiuitate. Ac. II. 11. p. 49.

- S. Cyrilli castellum. Ac. 83.

Cyrillus, dux. 36. 204. 231. 275. etc.

Datius, Mediolaneufis, iegeus, 406.

Demetrius, Philippenfium in Macedonia epife. supra in Hypatius. Alii duo Demetrii. 480. Demosthenes, senator CPol. A. C. 12.

Dianae, Tauricae, fanum. 48. in templum Christianum mutatum, 49.

Diogenes, avne assios. A. 48.

Ecclesia, templi nomen Antiochiae. 110.

Έλληνίζοντες Υωμαίοι 165.

Elpidius, medicus Theodorici. 311.

Ephraemius Antiochiae, archiepisc. 103.

Epiphanius, episc. CPol. 207.

÷

Episcopus suadet bellum Vandalicum, dissuadente Io. Cappadoce, praesecto praetorii. 203. Emisnome donnolv re nego orona meeiBeBAnuevos. 441.

Epistolas Augari et Christi. 118. Amalalunthae ad Justinianum. 315. Antalae ad Iustinianum. 290. Auximitanorum obsefforum ad Vitigem. 450. Belifarii ad Gothos. 247. ad Iustinianum. 370. 492. ad luftum. 139, ad Mirrhanem. 39. ad Narfetem. 438 feg. ad Theodo bertum, Francorum nyéueror. 449. ad Totilain, de Roma non-excidenda. 517: Cabadae ad Iuftinum, de adoptando Chofroe. 30: -Gelimeris ad Iuftinianum. 201, ad Pharam. 250. ad Tzatzonem. 232. leq. Godae Gothi ad Iuflinianum. 204. 275. Gothorum ad Belilarium. 247. ad Vitigem. 445. feq. Ioannis, ducis, ad eumdem. 426. Iuftiniani ad Amalafuntham. 315. ad duces. 431. ad Geargar, Francorum, gyenoras. 320. ad Gelimerem duae. 200. ad principes Gothorum. 324. ad Vandalos. 217. ad Theodatum. 323. Iulii ad Belifarison. 137. Martini, ducis, ad Belifarium. 437. Maurorum ad Salomonem, ducem. 258. Mermerois, Perlarum ducis, ad Gubazen, regem Lazorum. 612. Mirchanis ad [P] Belifarium. 39. Ieq. Pharae ad Gelimerem. 249. Praejectae ad Iuflinianum. 301. Salomonis, Rom. ducis, ad Mauros. 258. feq. Theodati ad Iustinianum. 327. Theodorae ad Belifarium. A. 14. ad Zeberganem. A. 9. Totilae ad fenatum Rom. 485. ad Iustinianum. 516. Tzatzonis ad fratrem, Gelimerem. 230. Valeriani ad Ioannem, ducem. 630. Vitigis ad Auximitanos. 450. Vsdrilae, Gothi, ad Valerianum. 646.

Eque vews, oppidum in Africa, 192.

Eruli, πολύν τινα νομίζοντες Θεών δμιλον. 419. senes interficiunt, et ad morthi mariti tumulum vxor vitam finit laqueo. 419. Sub Iustiniano Eruli facti Christiani. 421. sed persidi et nefandae libidinis. 422.

Cccc 3

Ethnici,

Digitized by Googl

574 Lib. V. c. I.

Ethnici, genoresav της πολυθέτας ένόσεν. Ac. 110. την Έλληνικήν καλεμένην αθέταν. id. 113. παλαια δίξη ήν νῦν Έλληνικήν καλέν νενομίκασιν. 76, 375.

Per euangelia iuratum, 289. A. 18.

Euangelius, Caefarienfis, thetor. A. 86.

Euaris, qui templum S. Michaëlis condidit. 113.

Eudubius, episcopus Persarmeniae. 148.

Eugenius, martyr. Ac. 62.

Eufebius, Cyzici episcopus. 78.

Eutychis fecta, vide in Balilifcus.

Fabula de hirco et leone. 10.

Fauflinus, Samarita. vide Arlenius.

Festum paschatos. 269. πεώτη της έοετης ήμεςα ην μεγάλην καλώσι. 270. ante pascha ieiu. nium. 53.

'Επινίκιος έσετή. 262.

Fidelius, praefectus praetorii, euzopevos es riva vear uraros epere, inde a Gothis oc cilus. 416.

Eceminas fatidicas Mauri confulunt. 253.

Franci, Christiani licet, πολλά της παλαιάς δόξης Φυλάσσυσι. 448.

Georgius, ξυνετώτατος και των αποξέμτων τω Βελισαρίω κοινωνών 133. 162.

Georgii, martyris, templum. Ac. 58.

[P] Gothici belli annus XV. refpondet Iustiniani XXIII. et quartus induciarum quinquennalium cum Perfis, pag. 566.

Gothici belli	· 1	Iuftiniani	` 9	Chrif	li 535	Proce	opii h	ift. p	. 326
	. 2		10		530		`	÷	393
	3	· • •	II		537			<u> </u>	417
	4		12		538		_		442
	5	í 🖛	13		539			·	464
	.6		14		540				470
· · ·	7	_	15		54 I			<u> </u>	478
. • *	8	· .	16	~~	543			-	482
	9	·····	17	-	543				487
•	10		18		544				49 I
/	11		19		545			-	501
	12		20		546				523
	13		2 [		547			-	533
	14		22		548	-	-		550
	IS		23		549				559.
. •	16		24		550				625
	17		25	-	55 I				639
	19			_	553				666

Γζαικοί

Digitized by

A PROCOPIO LAUDATORUM.

Iuftinia-

Digitized by

reassed pro conuitio a. 69.

Vol. V. p. 270 7 271

Γράμματα πολύ κεχώριται andreias. Gothorum iudicio. 312.

Hebraeorum palcha, A. 81. leq. n' Eßeauw yeaun Vanitas vanitatum, quam in ore habuit Gilimer 256. Hebraeum, divinandi arte clarum, confulit Theodatus. 330.

Hephaestus, rhetor et praefectus Alex. A. 77.

Hermogenes, officiorum magiller, 35. feq. A. 51.

Herodotus, Halicarnassensis, libro quarto histor. 578. 579.

Himerius, Thrax, dux. 291.

Homerus, 6. 337. 628. et praef. de Acdif.

Homeritarum rex, 'Eoim@aios, Christianus 60. alius Abramus ibid.

Hypatius, in templo Sophiae CPoli obtruncatus A. 29.

Hypatius, Ephefi, et Deinettius, Philippenfium in Macedonia episcopus, veniunt ad episcopum Rom. δέξης έτεπεν ην χειτιανοί έν σφίσιν αυτοϊς αντιλέγεσιν αμφαγνοθυτες. 314. [P] Iacobus, eremita in Syria. 20.

S. Iae templum, The aylas Ias. Ac. 22.

De lani templo locus infignis. 375.

Iberes, optimi Christiani. 33.

ΊΗΣΟΥΣ ο ΘΕΟΥ παϊς. Ac. 104. eius cum Samaritana colloquium. ibid. ανθεωπος ήπες εβέλετο γεγονώς ο Θεός και γενεαλογώται έκ Μητεός. Ac. 12. particula crucis Christi

Apameae 115. quotannis folenniter προσκυνώται ibid. Epistola Christi ad Avgarum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet epistolam ab eo scriptam dubitet. 118. 152. CPoli templum τέ μεγάλε ΧΡΙΣΤΟΥ τέ ΘΕΟΥ vocant Byzantii templum

Σοφίας, ταύτην δη μάλιτα τῷ Θέῷ πρέπειν την ἐπωνυμίαν πγέμενοι. 193.

Inscriptio nauis Agamemnonis, quam Geresti Euboeae oppido Tenechus dicauit Dianae Bo-Iosiae siue Lucinae, 629.

Ioannes, Byzantiùs, machinarius, Isidori, mechanici, nepos. Ac. II. 18.

Ioannes, Cappadox, ex praefecto Praetorii presbyter, Petri adicito nomine. 78.

Ioannis, ducis, sepulchrum, annuo xenparov neeroda decoratum. 244.

Ioannes, episcopus CPol. A. 21.

Ioannis, theologi, templum Epheli. Ac. lib. g. cap. 9. A. pag. 9.

Ioannis, baptistae, templum: Ac. 21.)

Iolephius, των βααιλείων Φυλάκων γραμματιύς. 272.

Iofua, 257.258. vbi inferiptio: nues equev & Quyévres and neováne Inversion Anse re Navn. Iouis Capitolini templum Romae. 189. Impiter Calius. 629.

S. Irene. infra in Samplon.

Irenaeus, dux. 34. Irenaeus, cuius defuncti opes Iustinianus occupat. A. 83.

Isidorus, Milesius, mechanicus. Ac. 5. 7. 9. 34. 44.

Iudaei Neapoli. 329. 335.

S. Iuliani templum Antiochiae.

Lulianus, anodentan iyea juateus. 103.

Iunilius, Afer, quaeftor, latine peritus, non graece, A. 59.

Iustiniana prima, . archiepiscopi Illysiorum sedes. Ac. IV. 1. pag. 67.

Mona-

000L

Digitized by

Iufiniani, imp., icon. A.-cap. 8. αμφί τα χρισιανών δόγματα έκ τε έπι πλώσον διατειβήν έχεν ευ διαθέσθαι τα έν σφίσιν αντιλεγόμενα σπεδάζων τε και διατεινόμενος μάλισα. 549. περίεργος αμφί τη τε [Γ] Θεε φύσει. Α. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. et ducibus ac praefectis peccantibus, 601. Leges fuas refixit ipfe A. 43. 61. 80. neque fecundum cas iudicare penfi habuit. A. 41. per bidnum interdum cibo abstinens A. 25. praefertim ante pascha A. 41. ανοήτες eius οι ασομίας perstringit Procopius A. 33. 57. 76. Iustiniani annus quartus memoratur in hist. pag. 47. annus VII. 207. annus X. 269. XIII. 94. 97. XVII. 287. XIX. 305. XXII. quo obiit Theodora et XXIII. 170. 566. XXV. 608. (vbi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. quo Procopius feriplit ανέκδοτα. A. 66. 71.

Iultinus (lenior), imp., zvar QáBnros. A. rot. 102.

SS. Laurentii, Prisci et Nicolai templa. Ac. 17.

Lazi, Christiani, 161. Colchi a Lazorum episcopis facerdotes accipiunt. 568.

Leontius, Referendarius. 450. A. 51.

Lex, fiue mos communis, νέμος ανθεώπων κοινός. 631. κοινα νόμιμα πάντων ανθεώπων. A. 8.

Lege Romana ante Iufinum non licebat fenatori ducere meretricem, A. 30.) Lex de praeferiptione triginta annorum, 182. Lex Perfarum, ne hoftem licet victum in ditione hoftili equis perfequantur. 14. Lex Cabadae, regis Perf. de promifcuo concubitu. 14. Lex perfica de magisfratibus hereditariis, 19. de rege creando, qui integer et nullo vitio corporis foedus effet, 30. 60. 590. alia de non humandis, sed ante volucres proiiciendis humanis cadaueribus. 32. 33.

Liberius, drie ration rayados dia Gegorras. 318.

Noyy, Backay Christiani. , 420.

Lucas, euangelista. Vide Andreas.

Lyfippus, Sicyonius statuarius. Ac. lib. I. cap. 11. eius bos aeneus Romae., 626.

Magi Perfarum, a regibus confulti, 10. feq. 16. 21. 98. 120. 147. 157. Magicum artificium, quo magi explorant Arfacis, Armeniae regis, fidem. 16.

Manichaei et oi xaléµevos molúgeos. A. 35. Magiae studios. A. 65.

Marcellus, Sixais enipernties angibies ne to argibies dia noparates equeries 540.

[[] Mariae, Θεότοκε, templa, 592. Ac. 11. 12. 17. 21. 49. 58. 102. 105. 107. 111. 112. 114. 117. A. 11. et in latino 71. (perperam id quidem, vide A. p. 216.) ἐκ τῶ Θεῦ ἐπὶ τὴν αὐτῦ Μητέςω ἰτέαν. 11.

Quadraginta martyres legionis duodecimae. Ac. 18. seq. "

Mauri, Oominov & 9vos. Ac. lib. 4. cap. 3. pag. 112.

Mebodes, Cabadae, Persarum regis, testamentum scriplit. 63.

Megas, episcopus Berrhoensis. 101. seq.

SS. Menae et Menaei templa. Ac. 22.

Michaelis, archangeli, templa. 113. Ac. 20. 21. 22. 49. 99. A. 48.

Mimi, A. 28. et dexn5a) apud Vandalos. 248. Graeci nibil fibi vilum aichant in Italia; quam tragoedos, mimos et piratis, 358.

S. Mocii tomplum. Ac, 15.

Vol. V. p. 273 2274

Digitized by Google

Monachi vilum. A. 38. feq. Monachi Taiv Keistaraiv Tai Qeoresegoi. 21. leq. ois Te es to
Sie Sarov aneißars nountag. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem confi.
diendi serici. 613.
Monasterium, peravoia dictum, e lupinari. Ac. 21. sq. adde A. 49 fq. di se and the second
Monasteria S. Thalelaei et aliorum Ae. 107. Quadraginta quinque Sanctorum. Ae. 58.
Montanistae, Morravol. A. 34. ir Deuyla id. 35.
Moplus, vates, Mopluelliae conditor. Ac. lib. V. cap. 5.
Moles, 257. Ac. lib. V. cape 8/ above with the state of the second state of the second state of the
Οί των Μυσικών έργων τεχνίται. 122. Vandalis ακύσματα συχνά που βετίματα, όσα
usoina Te ney attas aliestata. 248. 19. useinois ogyavois xentes ante portan in
obsidione et excubiis cum canibus, 374. sq.
Myronis, Autuarii, Bothiov Romac. 626.
Neapolis christianos incolas iam olim (aris 911) habuit. 332.
S. Nicolaus. Vide Laurentins.
Ante Numam menfes decem in anno Romano. 372.
Oraculum, Orefti et Iphigeniae datum, 48.º aliud de Palladio. 3498 en ende autor de la datatione
Ofiris, Deut Argyptiocum, in Taphofirt oppidosfepultus, Ac. lib. VI. cap. 1, 1999 (1999)
Παλαιστέρων τισι γέγραπται de populis ad Euxinum Pontum, sed minus securates 566.
Palladis fimulacrum, mara ro Loyion Aenese a Diomede datum, 349. fq. vbi plura de Pal.
ladio, vii de Palatio, a Pallante quodam dicto. 225: 10. 1910 and 1910 and 1913 and 1913
S. Panctatiisportal Prainelle et Romae 397. Jeg. 381. at the appendiction of the original the
S. Panteleemonis remplum. Ac. 20,
[[] Pastor et Afclepiodorus, rhetores Neapoli. 328. 329. 336.
Pau i apostoli, porta Romae, 551. et templum. 396,
Paulus, Adriumetinus facerdos, Egesines Tj Twr vorsvrwy iniperie. 292.
Paulus, epilcopus Alex, A. 78. and the set of the set o
Paulus, Équivers ; és l'expanses mag Arrioxevour époirnous. 102, 106, 153. 159.
Paulus, Romanus, 440. alius Paulus, Cilix, 551. feq. alius 649.
Pelagius, diaconus Rom: ad Totilam legatus, 501. seq. Totilae in templo Petri Romae
occurrit, ra rë Xe15ë Noyia ev Xeesi Géeav. 513. Archidiaconus, Vigilii, episcopi
Rom. nomino missus Alexandriam. A. 79.
Perfarum zugenov fanchillunum habitum, in quo ignem acternum fouchant magi. 147. So-
lem orientem adorant quotidie u. Sal per quem peierat Perozes, Perlarum rex, ab
Hunnis in acie de vexille suspensie, acque inde victi Perse masside et jufra in
at Lex. The second best in some in a second by the second by the second by
Petri, TE Tav Xg158 Anosohow noguquis, sepulcrum et porta Romas, antes Aurelia, 359.
muri pars Romae in apostoli tutela, 368. Tërov rov Artosohov of Borroy Poupoios
nej ro947 ans mourar patien, 368 Petri semplum Romae, 367. 409. 513 552. A. 76.
Gothis etiam in honore. 396.
Petrus, Iustini, imp., yeaupareus, inde dux 124. searnyos sub Iustiniano. 34. 55.
Petrus Barlames, Syrus, ex numutario praesectus praetorio, A 63.
and the second
Vol. VII.

578 Lib. V. A.I.

່ານເປັ

Petrus, Theflatonicenfis, rhetor Byz. legatus in Kalian ad Amalafuntham. 316. 317. 318. 319. 321. 322. 327. 324. 441. atque inde magilter officiorum, 1442. A. cap. 16. et 24. legatus ad Chofroën, Perfarum regem. 591. Phidias, Atheniensis, fatoarins, 626. Ac. tibe I. pap. 11. Φιλοφοφων τις in Περιπάτο. A. cap. 8. pag. 26, eius dictum: ώς χαι τα εναντιώτατα ev ανθεώπε Φύσει Συμβαίνει έναι ώσπες έν των χεωμάτων μίζει. id. Oi Powinwy Ta acxaiotata avayea Vaineros, 257. 1 hoenicum hingua vuntur Mauri, 258. Photius, Belifarii prinignus, 319. 333. 356. A. 5. Confularis A26: Monachus A. 11. S. Platenic templyin Monts at me [1] Postasum fabulae de Scylla et Charybdin 326. 539. de Prometheo vincto, 566. Mylos ayyemaxes adpellant. Ac. lib. IV. cap. 7. Porphyrius, ceti, piscis, nomen 532. (al. Hoequelay) centum et quinquaginta amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati decemaid. · · · · · · , . Praxiteles, statuarius. Ac. lib. I. cap. 11.

S. Prifeus. vide Laurenties. offerfact at a de type statute same idel to fitted a

Priscus Iufliniani, imp., Enrischorgen Gos. A. cap. 16. a'Theodora cogitur monachus fisci.

Proclus, Iufini, imp., quaeftor. 3es. A. cap. 5. eogo and a serie of the series of the

Procopius, Belifario datus EugBeros a Juffinot suppress, squar ridit, i feripfit, 6. fomnio confirmatus, vt in expeditione Vandalica Belifarium fegnerstur, 2017, in Syraculas milfus. 211. leq. bono omine erectus, 215. cum Salomone, duce, effugit feditionem 37. feq. millus Neapolim et in Campaniam 19951 Thulen non adiit, 423. diu in Africa fe fuille tessetur, A. 53. Caelaream pattion fuam landat, ev Katoaeeia Th euf A. 35. Controuersias Chrissianorum enerrare non vult, quia stuttuto putat, diuina nimis alte forutaris cum no in humanis guiden fatie fapiamus 314 Prouidentiae dininae omnia tribuit, 460. 495. 600. 615. 617. 679. A. 15. 31. et pallin. Confilinm dat Belifario de figno nugnae et receptus dando tuba duplici, corfucea altera, altera aenea. 444. Libros meet morteuer scripfit ante libros de Accificite, illosque laudat. Ac. lib. I. cap. I. et 10. lib. II. cap. 1. lib. V. cap. 8. lib. VI. cap. 5. at 6. Libros de Acdificiis. Infiniane adhuc fuperflite ... Ac. p. 98. Anerdotago indem fuperflite adhuc Infiniano A. pag. 88. anno illius XXXII. A. pag. 67. 71 led poft Theodotse) obitum A. pag. 2, 47. 51. narrat quaedam, graefutus igle, le ga non aredere, 930, 624, etc. in rois inter for fer inoyous 210. 287. 308. 315 399. 408. 422. 536 542. 566. 583. 590. 600. 620. 655. 660. A. 4. 7. 18 181-391.34:37. 47. 53. 55. wade pater, Anecdora Procopium fubiuncta libris IPT octo hiferjarum volui la tamquam nomum librum), licet vereatur, huius fo coula adnumeratum . . . firicreary deddag zahaus et labulatoribus A 2 Liber quareus de bello, Gotbieo diu polt ortal mais lide priores

a margin arrive, inde tax to program is her hultinate. 34. 55.

5) Obiit Theodora XIV. belli Gothiei, imperir Gothieo! Elect autem appersiite Iuffiniano feriplifie Iuffiniani XXII. tertio induciarum quinquenna- fe anecdota Procopius diferte innust, edidifie toling tum Perfis, vide Procopium III. 30. defbello men haud crediderim.

Digitized by GOOG

A PROCOPIO, LAUDATORUM. Lit. V. c. I. 570

priores editus, nec tantum de Gothico, fed etiam de aliis bellis, Iufiniani aufpicio geftis, Troixinn isogian exhibet. 565. 566. en rois onio Den Neyous 79. 372.1 en To neel Lor gas μοι γέγεαπται 211. έν τοις περί Γότθων έρήσεται 181. έν ποις υπέρ Περσών λόγοις 581. EN TOIS OTTIGDEN NENE ERTON SECTIONS 196. STE ME & ADDAS ES TON ITATIKON TBAYHON Twy Thy isogian ayou 268. Temporis, qua vitur Procopius, notationem vide fupra in Gothicum bellum et Iuffinianus.

Proverbia, ráducia vizy. 323. y odeč ancesoa reopis, rara ye rov nadalov doyov éau. The Exemeto (al nor rero): 435, groigs or ouror. 612 lupus, pilun inutat, ingenium por mutat. 618. rilus Sardonius. 637. Neovra it overxos. Ac. I. 10. pag. 44. en gaixes in ou-THEIR. id. VI. 6. ROUGETS ES MY YVOLAN RECOTTERS. A. 140. DATEON THE WOLLING ¿Eacigungeser. A. 53.

Ploës, diaconus Alex. A. 73.

Recithangus, Thrax, arne Eureros ye noy aya Bos ra norema, 159.

Rhetorum a Elopa, a Iuftiniano, imminutum, A. 74 , 120 Hint of the second

Romani, maxime Oiroriorioris fue decoris vrbis fuae Audiofi. 627.

Russiciana, Symmachi filia, Boethii vxor. 514-

Rusticus Romanus, facerdos, a Theodato ad Iustinianum millus 292.

Sabbatiani, haeretici. A. 34.

Sallustii, historici, domus, Romae exusta ab Alarico, 1990, 1990, 1997, 2000 1997, 2000 1997 Salomonis, Hebr. regis, funeller, Roma ab Alarico, 1990, 2000, Salomonis, Hebr. regis, supellex, Roma ab Alarico, capta, perfertur, Carcallonem in Gal

Templum, a rege Salomone conditum Borii, vrbe Mauris vicina in Africa. Ac. VI. 2. p. 111. Salomo, Belilarii domesticus et dux, 204. 231, 253. otc. eius mors 289.

De Samaritanis. Ac. V. 7. pag. 104. leq. Samaritanorum rex, Iulianus, ZoegeBe filius. A. 35. Iustiniani contra Samaritas leges. A. 35. 55.

Samplon templum S. Irenes condigit CRoli. Anno. 18 x x3 x39 Saraceni, per duos menfes anni Deo facra facientes, ablinent ab excursionibus, 127. 124 IP] S. Sergii templum Ac. 13. 44. Sergiopolis, 99. Ac. 44. Sergius, Bacchi filtue, A. 18. Cyri frater. 287.

Severianus, Emelenus Phoenix, Aliatici F, dux 1, 99210

Sibyllae Enos latinis verbist Africa capta eft. Mundus et eins nate periffis, ita leg. 324. Antrum, in quo Sibylla vaticinata, oftentant Cumani, 347. Oraculum Sibyllinum: Quintili mense Roma nil Geticum metuet, 372. Sibyllina nemo potest intelligere ante evennum. ania nullo foripta ordine. 272. feq. suingoit islaT And which berry hold

Siluerius, episcopus Rom, 339. 347. A. 3. 4. in Cretam a Belisario relegatus, 347. S. Simeonis templum. 26.

Sinaitae, monachi. Ae. V. 8. In culmine montis Sina weway durvandes roy Energy arra Stephanus, Edeffenus, medicus. 154.

Ddddz

Symma-

 $l \sim l \Gamma$

Digitized by GOOGLE

580 Lib. V. c. I. INI

INDEX SCRIPTORUM IN PROCOPIO.

Vigilins,

Digitized by GOOGIC

Symmachus, fenator CPol. 276. Alius Symmachus, a Theodorico iniuste occifus. 370. Tatianus, fenator Rom. A. cap. 12.

Tatianus, Mopfuestenus, 110.

8S. Theelae, Theodori, Theodorse et Thyrli templa. Ac. 19.

Templa pro alylo. 78. 245. 298. 305. 527. A. 11. 29. 48. 50.

Templa, a Vandalis profanata, Mauri expiant confectantque, 197. feq. templum ab Arianie ereptum. 227.

Tenichus. architectus nauis lapideae, ab Agamemnone dicatae Agrețudi Bodoola, siue Lucinae. 629.

Terebinthus, episcopus Neapoleos Palaesinae, Zenone imp. a Samatitanis truncatus. Ac. V. 7. pag. 104. seq.

Terentius, dux. 205.

Theoctiftus, medicus. 392.

Theodahatus, filius Amalafridae, fororis Theodorici, λόγων μεν λατίνων μεταλαχών κα) δογμάτων Πλατωνικών. 313. leq. 323:

Theodorici, regis, imago fatidica ex opere Mufino. 369. fq.

Theodoritus, Soevooes. 383.

Theodorus, σοφία μηχανική λόγιος ανής. 121.

Theodorus Silentiarius. Ac. IV. 8. pag. 86.

Theodorus, Referendarius. 145.

Theodosius, Eunomianus, A. 3. monachus. A. 5.

Thomas, Apamere episcopus. 113. 114.

In Thule infula festum ante ortum solis, qui XL. dies ipsos latet, 423. incolae deos et dae mones multos colunt seavles, eyyeiss, βαλάσσιες και αλλά δαιμόνια er volaor πη. ywv nei ποταμών. 424. medullis serarum nutriant infantes etc. hominem immolant

, Marti, quem maximum habent deorum. 424.

Timotheus. vide Andreas.

Totilas, Ta es Tin deznseav en maidos deoldazuevos. 653.

Tribonianus, quaestor 70. maideas eis axeov aQixero. 71: 75. venalis ICtus leges figebat et refigebat 71. vide et A. 59. eius adulatio, vereri se aientis, ne ob pietatem viuus ab angelis in coelum raperetur Iustinianus. A. c. 13. pag. 40.

Tribunus, medicus, qui Cholroën morbo levanit 160. Palaefinus genere, vir Loyios nei ta is Thum laronny Edevis noown, allos re oulogent re xei Deopilis nei The internetas is anon fran. 390.

S. Tryphonis templum. Ac. 22.

Tusci dediti divinationibus, 626. Tusci hominis praesagium de surezos zora zaraduses rov accorra Pouns, in Narsete, Totilam vincente, impletum. 626.

Tzani The dozar eni to everstereor perterento anartes xeisiaroi vevernperoi. 45. Valentinus, episcopus, manibus a Totila truncatus, 500.

Vaticinium puerorum Carthag. To I diwies to B, Koj natur to B diwies to I' (Gizericus Bonifacium, Belilarius Gelimerem) 226.

Vol. V. p. 279

PAULEUS SIEENTIARIUS

Vigilius, episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. a Belilario promotus, relegato Siluctionin Cretain. 374.

Xenophon de Cyri institutione. prasf. de Audif. Zeno, senator CPol. A. cap. 12.

V. PAULLUS, Cyri fil. Flori Nepos *), nobilitate generis opibusque, et dignitate, (fiquidem Iufliniani, imp. Silentiariorum, fiue Secretariorum primicerius fuit.) illustris ?; nec minus ingenii ac doctrinae laude prachans, Templum S. Sophiae, hoc est Christo "), que Dei patris sapientia est, a lustiniano, imp. post Theodoram "), coniugem, iam exflinctam, encaeniis secundis anno imperii sui XXXVI. 24. Dec. 9 Christi 562. CPohi dedicatum, pulcerrima in Qearce, versibus hexametris, (progemium iambicis versibus 134. constats) ita descripsit, vt oculis propemodum subjecerit, idque per postremos duos encaeniorum ?) dies praesentibus imperatore et Eutychio, patriarcha, in tomo patriarchali praelegit, ex quo iplo, stiam poemate conflat, eum fuisse Christianum. Citatur subinde hace templi Sophiae des fcriptio a Salmalio ad Plinium et hist. Augustam: is enim A-1607. e codice Palatino descriplerat. Habuit etiam apographum ex eodem codice Claudius Maltretus, qui edere promilit pracf. ad Procopium. At Philibertus de la Mare, fenator Diuionenfis, Salmafianum Cangio transmissit, neque potuit in meliores manus incidere eximium istud antiquitatis monumentum, Hig enim vir dochillimus graeca recentuit atque ex ingenio caltigauit, ac maioribus lacunis ex-D d d d a ceptis

k) Agathias lib. V. p. 153. vbi de templo S. Sophiae : α δέ τις έβέλοι πόβοω αν τυχόν της πόλεως สิสษุมเธณย์ของ รีสสาน หารพ่อมลา ธนติพีร พีสพราน, มนวิณπερ παρών και θηώμενος, αναλεγέσθω τα ΠΑΥΛΩΙ Κύ-פו דו סאופו פי ובתודפטו אפתטיאעוים, טו לע דם אפש-דם דבאשי לי דסוֹג דאָז באשרו דטי אתסואלם סושאו לחודעסעג. ytres TE Nos Mémeros dorn, ser adore a doror in תפסיטישי לומלו במֹשביסה, טאשה המולהת זו מטדש אמן אים-אים מֿדאאדוו לאוראלמגים, אַקן זאו דיוגלי אַמּאָאט איזעא איז איז איז איז איזעא naj loemrivere. Versus ex hac cephrafi Pauli Silentiarii landat Suidas in "Heaves. Ceterum-falli cos, qui noftrum, Paulum Cyrum Florum adpellant, vt praeter Vulcanium, Vofflumque Reinefius pag. 471. Var. lect Cangio et Hanckio pridem animaduersum. Idem verisimiliter conticiunt, partem Pauli fuisse Cyrum, poëtae poëtam, cuius epigrammata quaedam in Anthologia leguntur. At Florum huius Cyri patrem, Pauli anum, aegre mihi perfuaferim, illum effe Florum สัตว์ มักต์รอง fiue confulem codiciliaretu, qui codem Iuftiniano imperante claruit, et cuius in novellis atque codice mentie: paullo enim antiquior Flotus quaerendus.

1) Confer fupra in Vol. IIII. p. 452. et p. 487. fqq. ibique Leffingii Geschichte zur Litteratur etc. hudatam; a tuius tamen opinionibus et coniecturis aliquoties fecit disceffionem censor in Philolog Biblioth tom. II. part. I. (Gottingae 1773: 8.) pag. 162. sqq. item Hamberg. zuverl. Nachr. part. III. p. 407. sq. Saxii Onom, II. pag: 50. et quae scripsi in Introd. in hist. L. Gr. II. J. pag. 429. sqq. Paulli Silent, epigramm. sunt quoque in Anthol. gr. ed. Iacobs tom. III. p. 41 - 73. De nomine et officio Silentiariorum v. Fabrott. in glossario Cedreni et Villoison anecd. gr. part. II. p. 29. not. 1. Harl.

m) Procopius in Vandalicis pag. 193. diferte testatur, templum-μεγάλα XPesä το Θεά apud Byzantinos vocsri templum Σοφίας, ταύτήν dù μάλοτα τῷ Θεῷ πρέπαι τὴν ἐπωνυμίαν ἡγαμίνως.

s) Paulus Silentiarius procem. v. 59. feq.

o) De tempore dedicatae post prioris templi conflagrationem à Iustiniano acdis Sophiae et de duplicibus eius encaeniis, quorum posteriora in annum quintum post trullam, anno 32. Iustiniani collapsam, incidunt, videndus Cangius in commentario ad Pauli in Generou pag. 528. Hanchius lib. de Byz, hist, scriptoribus cap. 6. pag. 165 feg. et Bandurius p. 776. ad antiquitates CPolitanas.

p) Durarunt entaenie ille per dies XV. fasto initio ab XXIV. Decembris.

Digitized by GOOG

THEOPHYLACTUS SIMOCATTA

Vol.V. p. 280 287

coptis suppleuit, varionemque latinam perspicuam, et eruditissimum de templo Sophiae commentarium adiunxit. Paris. 1670. fol. ad calcem Io. [P] Cinuami. [tec. in corpore hist. Byzant. ed. Venetae. tom. XI.] MS. Vaticanum ") laudat Lambecius notis ad Codinum; eumdem, vt opinor, "codicem innuens, qui e Palatina bibl. in Vaticanam est translatus. Sophiae templum plures descripterunt e veteribus, vt Procopius lib. 1. de aedificiis, Codinus et Anonymi graeci, a Combessio, Lambecio et Bandurio, editi, e recentioribus praeter Cangium illo, quem dixi, ad Paulum commentario, et libro tertio CPoleos christianae, Grelotius in itinere CPolitano, galliee edito Patis, 1680. 4. e quo plura repetit Bandurius tom. II. imperii Orientalis pag. 744. feq.

Teftatur Agathias ⁷), plura alia poemata a Paulo elaborata, pulcerrimum tamen elle, quod in Sophiam compositi. Ex illis sunt epigrammata graeca complura, quae in Anthologia Maximi Planudae leguntur, wt dixi lib. III. cap. 28. [32. p. 452. inprimis, pag. 487. sq. Vol. IV.] vbi etiam habes de carmine in Thermas Pythias, de quo iam addere liceat quod idem prodiit Venetiis cum Metaphrasis latina Claudii Ancantheri a. 1586. et quod in codice MS. Mediceo scann. LV. num. 7. cuius apographum suit inter libros Gudianos, inforiptio earminis auctorem innuit non Paulum nostrum, qui imperitante fustiniano vixit, sed alterum, longe iuniorem, Paulum Silentiarium, clarum temporibus Constantini Porphyrogeniti.) Παύλα Σιλεντιαρία eis τα έν Πυθίοις Θερμα, ήμίωμαα δίμετρα προς τον βασιλία For Kawsavrīvov τον Πος Queor Vevnrov. Incipit ibidem:

βέλα μαθάν Λύ**γες:** Κωνςαντινε κράτι**ς:** Θερμών άτεχνον δεύμα etc.

THEOPHYLACTUS, gente Aegyptius, et Petro, Aegypti praefecto, cognatione iunctus, ') ab Hanckio [[?] ") (quem et iple alibi ") sequutus sum,) patria Locren-

g) Ex cod. vti videtur, Palatinae bibl. Claudii Salmafii manu deferiptus codex eft in bibl. publ. Porif. nr. MDCCLXXVII. — Inter codd. Mendozse fuiffe dicitur Theoph. hiftoria, v. Iriart. cat. codd. gr. Matrit. p. 277. Harl.

r) Agathias loco laudato: ng) τοίνυν ποπαίηται οί ng) αλλα ώς πλαςα ποιήματα μνήμης τε άξια ng) παίνε. Δοπά μοι δε τὰ ἐπὶ νέψ ἀρημένα μαίζενός το άδνε ng) ἐπιςήμης ἀνάπλοα καθεςάνου, ὅσψ ng) ή ὅπόθεσις βαυμασιωτέρα. Eiusdem Agathiae epigramma ad Paulum Silentiarium, vna cum altero, quo Paulus ei respondet, legitur in Anthologia epigramm, graccorum lib. VII. p. 603. 604. edit. Wechel. en quibus constat, amicos ac familiares inter se fuisse. Meminit huius Pauli etiam Suides in 'Ayablas, συνήμμασε ng) Παύλη τῷ Σιλπsmple.

s) Sed errasse Fabricium, cod. Gudiani infcriptione deceptum, animaduerterunt Lessing. 1. c. et cenfor. in bibl. philol. Vol. L. part. IL p. 168-Harb

t) Të yéve Aiyuntur vocat Photius ex Theophylacto ipio VII.16. pag. 184. vbi de Nilo, fluvvio: Exampres yag yéves extreiden, et lib/VIII.13. pag. 215. Потрос de nat engen nauge tës Aiyunturës iyrepurias tais inias disdurer, os ngi ounatero sepès yéres inia.

*) Lib. de Byz, historiae icriptoribus onp. 3: pag. 187.

v) Supra lib. II. bibl. graecae cap. 10. 6. XXVII. [Vol. L. p. 689.]

Digitized by GOOGIC

Lib. V. c. I. 583

Exflant

Digitized by GOOGIC.

. fis ") fuille traditur-ex loco parum emendato problomatum Simocattae physicorum: ") . έι γαις και μητέρα τέχνην Επω κεκλήραμαι, άλλ' έςι μοι γένος, όθεν ύμιν, και Λόκρισ 🗶 ω πατείδα, και τα της Έλλαδος * ημέτερα. At legendum, vti in editione Comme-. Imiana rections expretium effe video: ney hoyes Exe mareida. Hune Theophylachum Chriflianum fuisile, ex multis locis eius hiltoriarum constat, atque facile adparebit ex indice feriptorum, ab es laudatorum, quem infra subieci. Scripfit extremis Heraelii temporibus, cuius imperatoris aliquoties *) meminit, et quoque memorat belli, Perfici finem *), quod interfecto Chofroë secundo, Hormisdae F. sopitum est anno Heraclii penultimo, Christi 628. Praefectum et tabularium, and enderson na artigea Ota vocant Photius cod. LXV. et Theodosius praef. ad excerpta de legationibus: neutri quidem dicinur oxorasinos aut sophilia, neque additur nomen Superartys vel Superartes. Eundem tamen elle Superes-Thy, cuius oinsuering isophery laudat Euflothius ad verf. 730. Dionylii, periegetae, et ex quo de Selostri quaedam refert Tzetzer Chil. 14. hist. 69. quae in Theophylacti historia VI. 11. legentur, gertum eff., aque ex fili quoque lophifici finititudine, qui in problematis phyficis et in hiltoria epillolisque idem oft, adparet. Citatur et ab Antonio Meliffa: nec dubium, cumdem guoque intelligi a Suida, ") cui memoratur DeoQuinantos coQuenes, " Brannupor Simonatras, neque aliun effe Theophylacium oxodasicov tor Simonator, cuius .oxftant epublicae. Nes quisquam fortalle de hoc dubitaflet, nifi doctifiimo viro Ludouico Antonio Muratorio inieciflet scrupulum codex MStus Mediolanensis epistolarum graecarum, e, variis auchoribus collectus, vi. ipfi vitum, a Simocatto, in quo praeter Secondarts rychannes re Sportera epistolas etiam leguntur [P] epistolae Photii, Theophylacto Aegyptio longe iunioris. Sed omnino fefellerunt quuli fui virum praestantiffimum, vt ipfe non audet diffiteri, ") auf certe codex Mediolanensis illam collectionem, in qua Phoni fuere epifiolae, falfo ad hunc Theophylactum retulit.

a) Saxius tamen in Onom. II. p. 73. Theophylatium Simocattam, fcribit, fuiffe patria Locrenfem, fophiftam et hiftoricum, acque videri circ. a. 629. egregiam fuam hiftoriam Mauricianam ab-Coluiffe. Adde quos ille et Hamberger in z. N. III. p. 479. fqq. laudant, et quae fcripfi in Introd. im hift. L. Gr. II. 1. pag. 445. fq. Harl.

x) In prosemio pag. 2. edit. Commelinianae.

y) Lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 63. lib. VIII. cap. 18. pag. 212.

. 2) Lib. VIII. cap. 12. pag. 514.

. as) Illo quidem loco Suidas historias, a Simocatta feriptas, non memorat, fed passim alibi non modo, via nominatim Zanonaros ab co laudatur, fed etiam illo non nominato periodos megras, ex historia Theophylacti descriptas, exhibet, Locain indice viroque adnotauit Kusterus.

bh) Muratorius in anecdotis graecis pag. 280. praefatus ad epistolas graecas Firmi, episcopi, ex illo codice Mediolanensi a se primum editas: Dixi epi/tolas graecas varioram in vnum redactas a Theophylatto fuisse, atque ita visus sum mihi deprehendere, dum effem Mediolani. Nunc fuboritur mihi dubitatio, an forte me fefellerint ocu-H mes, Sicenim his idem Theophylactus eft. auf Heraclistemporibus incunte saeculo vulgaris epochae septimo floruit, litterisque suorum temporum historiam mandauit, quei epistolas Photii; longe posterioris, colligere is potuit? Aut igitur nihil ad illius codicis epiftalas congregandas Theqphylastus contulit, fad vi ways tantum, ex egrum epistolarum auctoribus continetur; aut a Theophylatio, foristore historiarum, diserfas est Et illum reuera Simocati cogno-Simocattus. mento non donat Photius, Simocatum autem Suidas nominat, at nullas ipfius biflorius agno-Jat.

684 LA. R. . I.

THEOPHYLACTUS SIMOCATTA

Exstant eins hiftoriarum de rebus Mauricii, imp. (isoeiav oinsueviniv, quoniam non wnius gentis res complectitur, vocat Euflathius loco laudato, et inferiptio codicis graeci MS. · Bauarioi, quo vius Pontanus, itemque alter Diegi Hurtadi, quem Geinerus memorat,) libri VIII. ab exitu Tiberii II. imperatoris, a. C. 582. exflincti, vsque ad Mauritium, Tiberii successforem, a Phoca interfectum, a. C: 602. Praemittitur Dialogus, quo Philosophia et Historia inter se colloquúntur, conquestae, quod sub Phoca ambae neglectae iacuerint. quum iam fub Heraclio, fauente Sergio, patriarcha, iterum vtraque veluti reuiuiscant vigereque incipiant. Post Phocam caesum a. C. 610. recitata publice ab auctore pars est huins historiae de Mauritii nece, quam non fine lacrimis populus audiuit, vt Simocatta ipfe narrat lib. VIII: cap. 12. vbi Monodia etiam, fiue lamentatio eius in Mauricium, sed mutila legirur. Primus grace ") ex codice Bauarico hos libros edidit et versionem notasque addidit facobus Pontanus S. I. Ingolftad. 1604. 4. praemifis ante fingulos libros argumentis ex Photii 44) cod. LXV. atque [P] fubiuncto' latine Georgio Phranza, de quo infra dicturus fum, et Georgii Trapezuntii epistola graece et latine, qua Io. Palaeologum, imp. hortatur, vt ad Synodum, in Italia celebrandam, proficifcatur. In editione Theophylacti Parifienfi 1647. fol. praeter chartae typorumque splendorem accessit glossarum, seu vocum aliquot explicatio, auctore Corolo Annibale Fabrotto. Phranza autem et Trapezuntii epifiola omifia funt. Quod fi noua Simocattae editio curanda olim fit, non prastermittendae lacobi Kimedoncii, filii, septendecim licet annos tum vix nati, castigationes ad Photii e Theophylacto excerpta, et qu'ae ex Suida, Simocattam subinde vel laudante vel loca eius describente, ad illum emendandum castigandumque facere poterunt. Fabr. In repetita quoque edit. Veneta, corp. Byzant. Vol. III, omnia illa funt omifia. Harl.

cc) Mirum itaque If. Voffium p. 245, ad Melam a. 1658. editum, verba quaedam Theophyla-Eti ex omnimoda historia graece proferentem, addere, lucem illa necdum vidisse. Fabr. Sunt Sunque historiar. libri VIII. Florent. in cod. Medic. Laurent. XXXVIII. plut. 59. s. Bondin. cat. codd, gr. II. p. 652. Harl.

dil) Iac. Pontanus contendit Photium non fofum ex lectione et memoria argumentum librorum Simocattae exposuisse set lemmata seu summulae sellionum, ab aliquo lectore aut librario induttarum, et in vestibulo totius operis, yt mos est,

fimul ordinatim positas vt innenerit, ita in olto fasciculos constrincisse, ac nikil paene a se animaduersum interisciendo, alienum laborem pro suo nobis obtrusisse et fucum fecisse. Cum enim lemmata illa nunc impersetta sint, nunc minus quam pro re contineant, nunc plus contineant, nunc ab ordine rerum narratarum discrepent, nunc falsa sint, haecommia vitin in epitomis Photiamis aeque reperiri. Sed quis praeste Photium ex lemmatious librorum et non lemmatum auctorem ex Photio sepuille, cum nulla alia quam Photiana argumenta libris TheophylaQi praesigeade etiam Pontanue existimauerit.

Digitized by Google

Val. V. p. 2837184

THEOPHYLACTUS SIMOCATTA.

flore aetatis defuncii, interpretatione et casigationibus a. 1599. 8. typis Commelianis, ex Andreae Schotti ") bibliotheca cum Iahi Gruteri praefatione, opusoula iunctim Simocattae, in quibus 1) Διάλογος πεεί δια Φοεάς Φυσικών αποεημάτων και επιλύσεως αυτών dialogus problemata physica eorumque folutiones complexus, quem cum Cassi ^f), iatrosophistae, problematis graece vulgauerat Bonav. Vulcanius, Lugd. Bat. 1596. 12. et graece deinde atque latine cum codum Cassio reeudi curauit Andreas Riuinus Lips. 1653. 4.

[P] 2) Epitome librorum VIII: historiarum ex Photii cod. LXV. et excerpta de legatiosibus exterarum gentium ad Romanos et Romanorum ad exteras gentes, de quibus iam dixi.

3) Epistolas morales XXIX. rusticae XXVIII. et amatoriae totidem, quae vna cum aliorum Graecorum epistolis ⁸⁸) lucem primum viderunt graece apud Aldum 1499. 4.

ee) Puto falli Caucum, qui duas editiones laudat, Heidelbergensem 1598. 8. et auctiorem, curante Schotto, Antwerpiensem, 1599. 8. Fabr. Non quidem sunt duae editiones; sed tamen bis illis annis edita sunt Theophyl. opera memorata; at a. 1598. lat. anno autem 1599. gr. Bina enim exempla exfisterunt quondam in bibl. Menckeniana secundum catal. illius, part. 1. pag. 162. sq. nr. MDCCLXXXIV. et MDCCLXXXV. sic significata. Theophylasti Simocattae omnia. Gr. ex bibl. A. Schotti. '(ex edit. Iani Gruteri.) ap. Commel, 1599. — Eadem ex vers. latina et c. castigat. Iac, Kimedoneii — ap. cumdem 1598. 8. Harl,

f) De hoc supra lib. III. cap. 6. 6. XXXVIII. Fabr. Lambecius in comm. de bibl. Caef. Vol. VII. recensens cod. CXXXI, copiose refert nr. 31. dialogum, in quo ip/e (auctor) cum Polycrate disserit de variis selectis quaestionibus physicis, quarum prima, cur ruta ferpentibus infesta fit, eosque fuget; et illum dialogum nimium confidenter tribuit Antisheni, Socratis discipulo, et fectae cynicae auctori : immo vero videtur ille hic dialogus physicus illud ipsum Antischenis syngramma effe, quod Diogenes Laertius in illius vita adpellat lournus reei Guorus' (vid, fupra, Vol. U. p. 699.) tum multus est de Polycrate et iniusta Socratis adculatione. At Kollarius pag. 537. not. B. docet, Lambec. egregie erraffe, et verum huius dialogi, (in quo Antisthenes et Polycrates loquentes inducuntur,) architectum effe Theophylaaum Simoratam, atque dialogum illum, in cod. initio mutilum, in reliquis cum impresso Vulcanii exemplo ad calcem vsque pulcre consentire. - Florent. Vol. VII.

in bibl. Laurent. Medic. cod. VII. nr.-33. pl. 55. eft Theoph. Simocatae dialogus *περί* διαφόρων φυσικών απορημάτων 199 Ιπειλύσεων αὐτῶν. Procemium fequitur index capitum feu quaestionum XX. quae in dialogo pertractantur. v. Bañdin. cat. codd. gr. Vol. II. p. 263. fq. — Paris. in bibl. publ. in codd. DCCCCXCIII. et MMMXLIV. Theoph. Sim. quaest. naturales. Harl.

gg) De illa epistolarum collectione dizerat quaedam Fabricius fupra, libr. II. cap. 10. Vol. 1. pag. 689. Omissis, quae ibi sam scripta sunt, reliqua, a Fabricio ibi reposita, ego hic dabo. "Has epistolas graece, Lugd. Batav. a. 1596, 12. recudi curauit Bonauentura Vulcanius cum eiusdem Theophylasti quaestionibus physicis, Cashi medicis quaestionibus, praeter ea epistolis quibusdam Iuliani imper. et Galli ad Iulianum, Basiliique et Gregorii Naz. Graece autem et latine cum Iac. Kimendontii, filii, vix septendecim tum annos nati, versione separatim excusa Ianus Gruterus easdem epistolas recudendas dedit, cum excerptislegationum ex historia Theophylacti Mauritiana et problematis siue quaestionibus physicis. Heidelbergae ap. Commelin. 1598. 8. [conf. tamen, quae paullo ante ad not. K. fcripfi. H.] e biblioth. A. Schotti. " Hactenus Pabr. Florentiae in bibl. Laur. Medic. cod. XII. nr. 31. plut. 57. funt epp. 85. nim. ethicae 29; rusticae 28. et totidem amatoriae, teste Bandin. cat. codd. gr. II. pag. 353. fq. Plures codd. Medic. in quibus exftent Theoph. epp. memorat Montfauc. B. bibl. MSSt. vid. p. 265. B. 357. C. 369. B. et 384. - Augustae Vindel. in cod. Theoph. epittolac, teste Reifero in cat. Ееее

Digitized by GOOGLE

er vna cum Simocattae quaeflionibus naturalibus, Lugd. Bat. 1596. 12. curante Valimnio, nec minus graece et latine cum alia, nefcio cuius, interpretatione reculae in graecolatina epistolarum collectione Geneuensi, quae ad Cuiacium falso^{kh}) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus tom. II. de script. eccles. pag. 416. huiusne Simocattae sit brene fragmentum, quo improbantur risus et voriforationes in sessiones au sessiones quod sub Theophylassi nomine latine extat in bibliothecis patrum, in adpendice Bigneana Paris. 1579. et a. 1624. tom. VI. Colon. tom. IV. et Lugd. (non tom. XVIII. vt scribit Caueus, sed) tom. V. p. 1214. Commemorat Labbeus etiam fragmentum de Nitephoro, confessor, quod nusquam reperio.

Alii Theophylasti.

Fuere et alii Theophylasii, vt 1) dux et patricius sub Constantino Copronymo, de quo Nicephorus CPol. in breuiario historico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. patriarcha *CPolitanus* a. C. 962. defunctus, de quo Cedrenus et Zonaras. 3) Theophylasius, Antioehine cpiscopus, de quo Theophanes: tum 4) Theophylasius, Edeffenus presbyter, cuius idem Cedrenus mentionem facir. ") 5) Theophylasius, monachus, cuius de sobrietate admonitiones breues MSS. Gesnerus memorat, ac denique 6) Theophylasius, Achridis in Bulgaria archiepiscopus, a. C. 1070. clarus, quem inde Bulgarium [P] et vulgata litterae B. in V. permutatione Vulgarium vocant, ne alios iam memorem, Thomas Aquinas in catena aurea, Iacobus Faber atque Erasfmus in Nov. Test. et contra Stunicam, et Melanchthon in apologia Augustanae confessionis artic. IV. p. 157. De huius fcriptis praefenti loco

codd. p. 84. qui ibid. obferuauit, Eurybiadis epistotamad Simonem inter epp. Theophylacti esse primam. — Paris. in publ bibl. sunt in codd. MDCLVII epp. duae et tertiae initium, in cod. MMCMLXXXXI. in adpend. epp. morales et amatoriae et MMMXLVII. omnes cpp. — Secundum Montfaue. in Bibl. bibliothecar. MSSt. tom. I. p. 5. E. Romae in bibl. Vatic. omnes cpp. Harl.

hk) Isaacus Cafaubonus praefat. opusculorum variorum Iosephi Scaligeri Paris. 1610. 4. Quaedam sub Iacobi Cuiacii, ICtorum huius aetatis nominatissimi, nomine sunt publicata, de quibus ille so in orderous vnquam cogitauit. Eiusmodi est illa graecarum epistolarum latina interpretatio, quam inaudita mentiendi et falsa singendi licentia Cuiacio quidam adscripserunt, et sub tam illustri nomine obscuri cuiusdam et mediocriter dosti Germani versionem publicarunt, quum V. C. Franciscus Pithoeus, a quo silu habuerunt, eam saepe mihi in bibliotheca sua often-

derit, et Basileae, nescio quo casu, sibi repertam dixerit.

ii) Florentiae in monasterio et bibliotheta ecclefiae Annuntiatae vidit Montfascon. (v. diar. italic. p. 362.) cod. membr. Actorum apoft. et epp. Paulli cum commentariis, scriptum, (vt in nota gr. legitur) anno (mundi) 6492. (feil, Chrifti 984.) manu Theophylasti presbyteri et in lege dofforis. - In codd. Coislinianis XCIV. et diuerfo CCLXIX. (tefte Montfauron. in . bibl. Coislin. p. 148. nr. 443. et pag. 318. nr. (m) inter epp. Theodori Studitae bis occurrit huius ep. ad Theophylatium Presbyterum, et in cod. cod. altero p. 316. nr. gi. et p. 320. nr. 5µy'. Theodori Studitae duae epp. ad Theophylastum Nicomediae. - - Ibidem Theophylattus Metropolita laudatur pag. 99. et 100. in cod. XXXIV. fiue epistola, (quam gr. publicauit Montfauc. a p. 96.) ad Alexandrinorum ecclefiam. - Ib p. 239. in cod. CLXXX. eft Lexicon (Astixor uprior,) in quo in voc. Blaxleray citatur Theophylostus Lexicographus. Adde supra, Vol. VI. p. 634. Harl.

Diaitized by

Vol.V. p. 285

loco nonnulla subiungam, spicilegium quoddam daturus ad Labbei et Cauei de illo obferunta. ^{AL}) ··· Primo autem loco a me referetur eius

1) παιδεία βασιλική five inflitutio regia, ad Conflantinum Porphyrogenitum. Mich. Ducae et Mariae Augustae filium, in duo tributa tmemata, panegyricum et paraeneticum, quae et ipla corpori Byzantino accenferi solet, licet excusa minore forma, et cum Petri Poffini S. I. versione, qui gracea ex codice Mediceo ") descripsit, vulgata Parif, typis regiis 1661. 4. [rec. in ed. Veneta.] Ex eadem versione prodiit deinde latine in biblio. theca patrum edit. Lugd. 1677. tom. XVIII. pag. 563. Denique Anfelmus Bantlarius cum Pollini interpretatione eam gracce et latine iterum vulgauit in imperio orientali Paril. 1711. fol. tomo I. pag. 103. et paucas quasdam observationes suas adjunxit, ad calcem tomi II. Optat fibi Theophylactus I. 7. yoururnras Herodon et murvornras Aristidis. Meminit quoque II. 10. Platonis, Euclidis, Archimedis et Hypficlis. Laudatur praeterea II. 24. ab co verfus poëtae tragici, quo monia, fiue canities, fenum traditur Exelv TI nézay Tav véav Toqué TECOY.

2) Epistolae LXXV. quas e MS. bibl. Mediceae "") descriptas ab Andrea Schotto accepit, et primus cum cassigationibus suis graece edidit Io. Meurfius. Lugd. Bat. 1617. 4. Ecce Latine

kk) De hoe Theophylatto egerunt plures VV. DD. quorum quosdam hic nominabo: Guil. Caue hift. litt. S. S. ecclefiaft. tom. II. p. 153. L. El. du Pin nouv. Biblioth. des auteurs eccles. tom, VIII. p. 113. — Cal. Oudin. comment. de S. S. ecclesiast. tom. Il. p. 707. Hamberger z. N. part. IV. pag. 24. Igq. Saxius in Onomaft. litt. part. U. p. 187. qui postremi duumuiri praeterea alios laudant VV. DD. - Io. Franc. Bernh. Marige de Rubeis de Theophylacti gestis et scriptis ac doctrina, deque Veneta operum eius omnium editione, diff. pracfixa tom. I. eiusd. edit. Inprimis commendandus eft Io. Ca/par. Hagenbuchius in Excuríu theologico-litterario de Theophylacio, Bulgariae archiepiscopo, ceu exercitationis philol. theologicae ad I. Tim. VI. 2. millu quarto, quinto et fexto, ac mMus fexti reliquiis, Turici, 1760. et 1761. 4. qui varias editiones atque interpretationes curatius recenset, interdum emendat Fabricii notitiam et in missu quarto p. 33. aliorum hominum de actate Theophylacti errores refert \refutatque: Add. quae scripsi in Introd. in hist. L. Gr. II. I. p. 305. sqq. - De Erasmi Vulgario lis orta eft inter I/clium in miscellan. Duisburgens. tom. I. fasc. III. p. 507. sqq. et Wetsten. in prolegom in N. T. graec. tom. I. p. 127. fqq.

§. CXXXII. etc. p. 29. fqq. late de ortu illius scripturae disputantem. Illa opinio ac scriptura eo facilius recipi potuit, quod nonnulli putarunt, Europse Bulgaros, quali Volgaros, a Vulga, flumine, vnde in oceidentem emigrauerint, dictos effe. v. Hagenb. I. c. miflu IV. 36. fqq. Harl.

1) Is cod. eft I. (qui plura Theophylacti opuse. continet,) nr. s. plut. s5. In alio practerea codice, XII. nr. 32. plut, 59. cadem eft institutio. v. Bandini cat, codd. gr. II. p. 292. et 517. Harl.

mm) Ille cod. e quo epp. descriptas Meursius, edidit, est XII. nr. 27. plut. 59. v. Bandin. l. c. pag. 515. qui exemplis docet, a descriptore quarumdam epp. titulos non bene intellectos effe. Alius tamen papyrac. cod. Medic. XIII. plut. 10. continet XXXIX. epp. quarum quatuor tantum in ed. Meurliana exitant, nr. 14. 15. 17. et 18. Reliquas igitur ex hoc codice euulgauit et iam editis adiecit Lamius in sua Meursii opp. editione, Florent, 1746. fol. in Vol. VIII. vbi a p. 937. - 990. epp. ex hoc cod. fumtae leguntur, reliquae autem epp. a Meursio iam euulgatae, a p. 791-932. v. Lamii, prace. ad illum VIII. tom. p. XI. et Bandin. l. c. Vol. I. pag. 482. - Finetti autem in cf. Fabr. B. Gr. Vol. X. p. 494. et Hagenbuch. nous Opp. Theoph. edit. ex cod. Vaticano primus I. c. miffu quarto pag. 4. Iqq. et miff. VI. reliq. publicauit XX. epp. - Exftant quoque in cod. Canta-

Digitized by

588 Lib. V. c. I.

Latine convertit Vincentius Marinerius Valentinus, cuius versio in bibl. patrum Colon. 1622. tom XV. edita et Lugd. tom. XVIII. p. 533. recula, hinc inde obscurior est et emendatione indiget, vt epistola statim prima ucew redditur pharorum pro Rurnorum. Et epistola fecunda: sed f hoc in illud aliud, mede enervor, pro aduersus illum altorum. Epistolas Theophylacli LIX. e codice bibl. Vaticanae verterat latine Sirmondus, tefte Baronio ad a. C. .1071. num. 15. et ex illis nonnulla adfert idem num. 16. - 22. quae in Meursianis non leguntur, et ad annum 1073. num. 83. seq. At quam dat num. 90. seq. ad annum 1073. eft in Meurstanis XXVI. Miror aurem, a Baronio dici epistolam LXI., quum dixisset, vniuerfas nou plures fuille quam LIX., itaque alterubi vitium in numeris, quod transpofitione vnarii admitti facile potuit. Nomina corum vel certe officia, ad quos scribit Theophylactus, haec [P] funt: Adrianus, magnus domesticus, frater imperatoris, epist. 24. 30. 34. 43. Amyrnaeus, unatos Qilorcow (Suvervios ex epist. 49.) ") 40. Ancyrae episeo. gus 3). 16. Anemus. 19. 21. Boyennias. gener imperatoris, 31. 41. 50. Bulgari. 48. Caefar. 12. Camateropulus. 15. Chartophylax. 35. Citri episcopus. 14. 58. 66. Constantinus. Bershoeae Dux. 68. Constantinus Ducas. 63. 64. Corcyrae episcopus. 17. 22. 23. Debrae episcopus. 67. Doctor magnae ecclesiae. 36. Domina. 62. Gregorius Camaterus, Logotheta et Protolecretarius. 6, 71. Gregorius Pacurianus, magni Drungarii gener. 7. Gregorius, Praeses Taronitae. 4. Pp) 26/37. Incertus. 1. 51. 60. 61. 62. Ioannes Attaliata. 40. Ioannes, grammaticus, Palaeologi. 33. Ioannes Opheomachus. 8. 10. Ioannes Pantechna, magister. 2. 65. loames Peribleptenus. 42. 46. Ioannes, philosophus. 45. Macrembolita. 53. Magifter libellorum supplicum 54. Mermentlarum episcopus. 18. 20. Michaël Chalcedonis episcopus. 27. Michael Pantechna, medicus imperatoris 44. 47. 73. 74. 75. Nicephorus, Chartophylax, 5.69. Nicetas, Chartophylax, 28. Nicetas, diaconus spiscopi Chalcedonis, Theophylacti discipulus. 29. Nicetas, magister imperatoris. 55. Nicetas, Serrarum episcopus, ductor. 9. Nicolaus Callicles, archiater, 38. 39. 56. 57. Nicolaus, patriarcha. 2. Opheomachus. 8. 10. Palaeologus. 70, Pantechna. 59. 72. Adde fupra in Iohannes of Michael. Sebastes Pancurianus. 25. Semnarum episcopus 42. Theodulus, metropolita Thessa. lonicenfis II. Triaditzae episcopus, 32. Meminit praeterea in his epistolis Chryfelii Theodori epist. 71. (quod nomen in duos diversos homines divellit interpres,) Demetrii fratris. 16. 39.

Cantabrig. collegii S. Trinit. Theoph. epift gr. quot vero fint, non animaduertitur in cat. cold. Angliae etc. tom. I. part. III. p 96. — Theophyl. (nefcio, cuius?) epp. funt in cod. Augustano Vindel, sccundum Reiferi cat. p. 84. — Exemplum Meurs. ed. quod seruatur in bibl. Leidensi, in nonnullis epp. collatum est cum MS v. cat bibl. Leidens. p. 74. Ibid. p. 253. tamquam separatim editae citantur Meursii notae ad Theophyl., Bulgariae episcopi, epp. Lugd. B. 1617. 4. quod non satis intelligo; nam Meursii notae, non admodum multae, leguntur cakci illius editionis epp. a. 1617. adiestae pag. 110 - 118 — In Ferdinandi Stoshii Musco critico, Vol. I. fasc. I. nr. 11. p. 8-

15. (Lemgou. 1774. 8.) variae lectiones in Theoph. epiftolas ex cod. msto, ab If. Vossio edit. Meur-s sianae 1617. adscriptae, luci publicae sunt expositae. Harl.

nn) Sic legitur in c. Medic. tefte Bandinio. II. p. 516. Harl.

00) In cod. Medic. τῷ Σμυρναίφ legitur, tefte Bandin. Harl.

pp) În ep. IV. pro: rë Taguriry aguige, legit Baudin I. cit. in cod. Medic. eë rë Tagurira arfuë. Harl.

Digitized by

THEOPHYLACTUS BULG. EPISCOPUS

Lis. 7. 1. 7. 30

16. 39. 56. 61. 71. Gregorii, diaconi. 5. Malelobes epilcopi. 32. Lazari cuiusdam, quem perfiringit 41. et 43. Medeni 43. Nicolai 19. Pauli cuiusdam 16. et Petri, /27. Pelago-(nii, 3. 32, Pfellum laudat 15. et Sides metropolitam 49. 47) Strombitzes episcopi mentio epist. 92. Theodosii 37. Tornicii, quem yaußeor fuum vocat en' ader Quig epist. 54. Carminum suominit Theophylactus epittola 20. et totius Bulgariáe archierifcopum le, quum ila scriberet, innuit epist. 73. 6 de narons Berraelas Entononos, de δποίπες δρώσι τε και ακέκσιν, δίονται μεδίμνοις έκμετρείσθαι τές χρυσίνες έκας πο ήμερας. Pailim quoque Acridae fide "Azerdes, ") vbi fedem suam habuit, in his epittolis mentio, vide edit. Meursii p. 11. 51. 65. 68. 1q. 75. 77. 91. 97. seq. 101. Laudantur praeterea S. Gregorius et Baulius epistola 5. et 18. Homeri versus epist. 5. 18. 26. 55. proverbium ex 87.00 μαργίτης ειμί. Epist. 5. Hesiodus 6. Bacchylides, Simonides et ή Βοιωτό λύρα Pindari nen pe. 8. Longini neloers 18. [1] à oeuvos Oskudidns. 30. prouerbium & Georris Immonheidy, et 'AcaBios auntris. 41. Empedoclis Beyern audeonewea. 44. Michae, prophetae, locus VII. 12. 19. epift 58. ranwumpés. 62. Ta TE Stayereire. 71. Atticus, Herodis, los philtae, pater. 71. Ptolemaeus, altionomus, Aratus, ibid. Euripidis versus 19. et Aristophanis 19. 27. Lylias 19. BiBros Xeurosouinn. 21. Anacharlidis dictum ad Solonem, leges aranearum telis conferentis 24. Oeavnings arovoias vyoua. 26. Atlantis columnae. 30. De Herodis Antipatri crudeli confilio, quod paullo ante mortem cepit, refert ex losepho epistola 13. a Deos Maauer 7. 23. o uir a Déararos Técnas 26. etc.

3) 'Equivera, five Commentaria in XII. Prophetas minores, quae dicuntur exflare graece in bibliothecis Augustana, Argentinensi, et Monachiensi, nondum in lucem prolata funt, nifi quod in Habacucum, Ionam, Naum, et in Holeam, fed capite primo et parte fecundi mutila, latine prodierunt ex interpretatione Joannis Louiceri, Francof, 1594. 8 Parifa 1542. 8. 1549. 8. et cum aliis Theophylacti commentariis, Bafil, 1545. 8. [v. ad fect. 5.] apud Mauricium de Porte, vua cum Victorini, latini doctoris, Commentario in Apocalypfin. [Bafil. 1554. fol. v. cat. bibl. Leid. pag. 74.] . Commentarium ad initium Capitis fecundi Hofeas graece ex apographo lo. Andreae Bosii, qui ex codice Argentinensi descripserat, cum verfione sua et notis edidit Christoph. Henricus Ritmeierus, graecarum litterarum in academia Julia Professor, Helmstad. 1702. 4. pagg. 38. 35). In Hoseam, Ieremiam, (puto legendum Ionani) Habacue, Nahum et Michaeam exflare graece in bibl. regis Galliae, teftatur Labbeus bibl, noua MSS. pag. 79. Fabr. Primum de codd. misstis agam. Theophylasti expolitio. XII. prophetarum, in col. August. Vindel. teste Reifero in cat. pag. 22. - Monachi in bibl. elector. in cod. XXXV. Theoph. in Ofea (Hofeam) Ionam, Naum et Mich. - et in.cod. XLVI. in duodecim prophetas minores, (cat. codd. gr. pag. 9. et 14.) - Neapoli in cod., Eeee. 2 CLXXXVIL

qq) In hac ep. pro ubrougarogo ex cod. Medie. legendum est ugerovorago, teste Bandin. L c. Harl.

Fabr. De hac vrbe copiosus est Weffeling ad Hierochis Synecdemum p. 653. sqq. adde Hagenbuch. missu IV. pag. 40. sq. Harl.

rr.) 'Azeis fiue & 'Azeido's, vt apud Acropelitam c. 5? ta iv 'Azeido Geseia. Et c. 59 to rois Barois ra 'Azeida. Et c. 67. ra segi rav 'Azeida.

ss) In catal. bibl. Fabric. II. p. 626. tribuitur Io. Christonh. Wahrendorf. qui forfan fuit respondens disputationis. Harl.

Digitized by **GOOQL**

THEOPHYLACTUS BULG. EPISCOPUS

CLXXXVII. bibl. reg. commentaria in Hofeam, Habacuc et Ionam, \rightarrow Vindobonas in bibl. each cod. CCXVI. nr. 1. expol. in Hofeam, Habacuc, Ionam, Nahum et Michaeam, et in ensdem Theoph. expolitiones in cod. Veneto D. Marci XXVI. v. cat. codd. Venet. gr. pag. 22. vbi confector illius, in hunc, ait, postremum, (Michaeam,) quod sciamos, expositio nondum lucem vidit. Procemium inc. Exortics usive es maior rois Secons meen fraus in Bertiwors with confector illius, in communate et illa Theophyl. Sciences, collatis pluribus codd. msst. corumque varietate lectionis in notis subiectis exposita, in edit. pleniore, cnius notitia et infcriptio haec est:

DeoCulante - Theophylatti, Bulgariae archiepiscopi, Opera omnia, sive quae hactenus edita funt, fiue quae nondum lucem viderunt: cum (Io. Fran. Bernardi Mariae de Rubeis) praevia differtatione de ipfius Theophylacti gestis et feriptis et doctrina. Tomus I. continent commentarios in quatuor euangelia ac variantes lectiones ex codd. Venetis Marcianis, et Patquino S. Iustinae defumtas, cum duplici indice graeco latinoque locupletifimo. Venetiis, ap. Iol. Bertellam in off. Hertziana. 1754. - tom. II. continens commentarios in omnes D. Pauli episiolas, et var. lectt. ex duobus codd. Oxoniens. et vno Veneto - Marciano collectas, cum duplici indice gr. latinoque. ibid. 1755. - tom. III. comprehendens commentarios in acta apofiolorum et epp. catholicas : inflitutionem regiam, orationes varias et epiflolas, cum duplici indice. ibid. 1758. — tom. IV. continent commentarios in Oleam, Habacuc, Ionam, Nahum et Michaeam. Acc. Euthymii Zigabeni commentarii in Plalmos. ibid. 1763. fol. Tom. III. longam praemifit praefationem Bonifacius Finetti, qui et verlionem anecdotorum confecit, et variarum lectionum collectionem curauit. conf. Ernefti nov. bibl. theol. tom. Y. part. IX. pag. 771 — 794. qui p. 789. fqq. ex prolegom. de Rubeis plura de patria, aetate, scriptis placitisque Theophyl. excerpfit. In quinque igitur prophet. minores editi funt Theophylasti comment. quoniam reliquorum feptem prophetarum minorum interpretationes, quae in nonnullis codd. fub Theophylacti nomine reperiuntur, ex Theodoreti commentariis de--fcriptae funt, vt Bongiovanni in praefat. docuit, probante et quaedam monente Ernefli p. 786. fq. qui Zigabeni comment. parui aestimat. - De cod. Argentinensi, cuius V. L.ab initio capitis II. Hofeae vsque ad eius capitis verfum feptimum praue adtuliffe dicitur editor recent. Venetus, agit M. Io. Ge. Dahler in Annalib. litter. Helmftad. a. 1789. m. Febr. De eodein cod. (ex quo I. Henn. Lederlin Prof. LL. OO. in acad. Argentorat. comm. illos graec, cum verf. latina quondam editurus erat,) differuit Io. Dan. Michaelis in bibl. orient atque exegetica, part. VIII. pag. 165. fqg. - In bibl. publ. Parifiensi duo exstare dicuntur codd. (cat. codd. Par. vol. II. pag. 24. et 511.) quorum prior n. CXLVII. continent Theophylasti (ineditos) commentar in Pfalmos et in Cantica, Pfalmis sdiungi'solita, et posterior nr. MMD. Theorh. explicat. pfalmi, quare fremaerunt gentes. Sed vereor, ne perperam adtributi fint illi commentarii Theophylaclo, et librarius aut alius antiquior eumdem errauerit errorem, quem Haganbuch. in millu fexto disf. pag. 31. sqq. in Cauei, Du Pin et Oudini narrationibus vberius notauit. . Caueus enim in Seript. eccl. H. L. Geneu. 1694. psg. 105. in recensul spuniorum Athanalii; Du Pin in B. auch. ecclef. tom. W. Colon. lumt. Huguetanor. 1692, 4. pag. 94. et Oudin. tom. III. p. 2676. tradunt, commentaria exflare Theophylacti in Pfaimos, quae in lucem publicam sub nomine Athanafii Alexandrimi lat, data fuillent a Chilph. Porfena, Romae 1477. Sed corrigendum et

pro

Digitized by **GOO**

Vol. V. p. 287-

THEOPHYLACTUS BULG. EPISCOPUS

pro in Pfalmas legendum esse in epistolas Paullings, iam animaduersum est in Caucani libit parte altera, ed. Geneu. a. 1696. p. 327. sq. in Emendandis, probante et copiose demonstrante Hagenbuchio. Euthymii Zigabeni comm. in Pfalmos ab I. F. B. M. de Rubeis additos esse Theophylacti opp. ex superioribus patebit. Harl.

4) Commentaria in quatuor euangelifias, e Chryfostomo et aliis antiquis scriptoribus missa in compendium "): falli enim cos, qui ex solo Chryfostomo contracta putent, doce

Richi

Digitized by GOOGLC

ts) Primum codd. msstorum faciam mentionem. In bibl. E/rorial. funt duo codd. quorum alter continet Theoph. enarrationem in enang: Ioannis et Matthaei, alter vero einsdem comment. in quatuor cuangelia, tefte Pluero in itinerar, per-Hilp pag. 193. - Matriti in bibl. regia, cod. XVI. fol. 164. Theopk. hypothesis f. argumentum euangelii secundum Lucam. (Iriarts cat. codd. gr. p. 61.) - Pari/iis bibl. publ. habet XIX. codd. aui complectuntur Theoph. comment. in euangelia, ex. gr. cod. CLXXIX. CLXXXI. CLXXXII. etc. quorum notitiam suppeditauit catal. codd. Parif. Vol. II. - In cod. XVI, bibl. Venetae D. Marci Theophylaffi interpretationes in cuangelia Ioannis, Marci et Lucae. - cod. XXIX. - enarr. in euangelium Matthaei. - codd. XXX. et XXXI. in quatuor euangelia. - cod. XXXII, in quatuor euangelia et in epistolas S. Paulli. In nullo codice nomen auctoris Theophylacti indiceri, ttaditur in catal. codd. gr. Marcian. pag. 23. 24. et 25. - In cod. XXXII. Naniano, Venet. pars comment. in euangel. Matthaci. (cat. p. 43.) - Florentiae in bibl. Laur. Med. in cod. XVIII. nr. 11. plut, 18. euangelio Lucae breuis ipfius euangelistae notitia pracfixa est, quam Theophylacti cutenae in IV. euangelia (Romae 1542. fol. p. 207.) praemitti, adnorauit Bandin. in catal. codd. gr. L. p. 134. ibid. 12. est evangelium Ioannis cum commentario f. catena, pracuifía enangelistae notitia, cuius partem gr edidit Bandin. l. c. et, "hic idem, ait, prologus habetur etiam in aliis codd. msstis huius bibliothecae, et typis exculus eft in Theophylacti, Bulgariae archiepifcopi, commentariis p. 379. Immo et alii, qui singulis practiguntur euangeliis prologi, ipsius sunt Theophylacti, vt ex editione N. T. Parifienfi, curante Roberto Stephano, in qua sub illius nomine exhibentur, eruitur. Sed quum hee Theophylacti enarrationes non nifi compendie quaedam fint carnm, quas vberius Chryfostomus alique scripfere et edide-

re, vt tituli commentariorum Theophylacti produnt; et in Ioannem ex ipfo haufta Chryfoftomo dicantur verba illa, ex Theophylacto productas non tam cius, quam. Chryfoftomi habenda funt, vt ex iis patet, quae ex Chryfoftomo proferuntur a lo. Lamio in lib. de eruditione apoîtol. pag, 566, " - In cod. XXVI. (de quo multus eft Bandin. l. c. pag. 149. fq.) exfant IV. enangelia cum Theophylacti commentariis ciusque praefationi. bus f. hypothefibus. -- lidem Theophyl. commentarii ibid. in codd. VI. et VIII. plut. 14. et eiusdem interpretatio euangehior. Matthaei, Mar, ci et Ioannis in cod. XVIII. plut. 11. teste Bassdin. I. p. 501. et 502. ac 512. - In codd. Coislin, CXXVIII CXXVIIII. CXCVIII. comm. in IV. euangelistas, et in cod. CCVII. in euangelium Ioannis, vna cum eiusdem braui expositione in epp. Paulli: de quibus codd, plura dabit Montfanc. in bibl. Coislin. pag. 200. fq. 250. et 267. - In Britannia secundum catal. codd. Angliae etc. in bibl. Bodlei, nr. CXLVI. Theoph. comm. in omnes Paulli epistolas nr. CCLXXVI. Theoph. in IV. cuangelia comment. fiue vt se habere dicuntur tituli in MSter, 1) epitome commentariorum Io. Chryfoftomi in S. Euangel. fec. Manhaeum, 2) eiusdem epitome diuerforum commentariorum in Marcum ; 3) eiusd, in Lucam diversorum comment, epitome, cum additionibus fine inftantiis quibusdam propriis; 4) eiusi, epitome commenter. Io. Chryfostomi in chang. Ioannis. - nr. MXXXII. comment, in epistolas Paulli omnes, acchetypon, gr. - nr. MMXLIII, IV. euangelia lingua et litteris Moscouiticis impressa, cum praef. Theophylacti. - pr. MMMXI, in epist. Paulli, gr. — Oxoniue in collegio corp. Christi, cod. MCDXCVII. Theoph. in IV. euangelia. — Londini in bib! Norfolciana, nr. MMMCDXL. Theophyl. comm, in cpp. Paulli. - Secundum Montfaucon in B. bibliothecar. MSS. Neapoli in bibi. monalterii S. Seuerini, Theoph. in cuangelia, et

Vol. V: P. 281

Rich. Simon; qui de his omnino videndus lib. III. hift. criticae noui testamenti cap. 28. [add. -Lambee. VI. comment. pag. 109.] latine vertit lo. Oecolampadius, Balil. 1524. fol. ex officina Andreae

in epp. Paulli, atque Theophylacti epistolae. (I. p. 235. B. et p. 236. C.) - Mediolani in bibl., Ambros. Theoph. in euangelia, in acta apostolorum, in epp. Paulli. (I. p. 505. C.) - In cod. bibl. Mon/pelien/is, Theoph. in cuangelia Marci et Ioannis. (II. p. 1198. C.) — Inter codd. Slaui-cos bibl. Coislin, Theoph. in euangelia, (II. p. 1042. — Augustae Vindel. Theoph. in euang. Marci et Lucae, cod. membr. - fcholia in IV. cunngel. cod. chart. in cop. Paulli, cod. chart. -in omnes epp, Paulli, excepta ad Theffalonic, alters et ad Philemonem. (Reiser. catal. p. 21. 22. et 7.) - Vindobosae in bibl. caefarca cod. CXLVII. nr. 17. etc. Theoph. in euangel. Matthaei, Marci et Lucae. (v. Lambecii comm, Vol. IV. p. 274. fg.) - ibid. in cod. CCXVII. nr. 1. et cod. CCXVIII. Theoph. comm. in IV. euangelia. (Lambec. V. p. 100. fq. qui priorem et alios praestant. codd. caefar. dignos iudicat, qui diligenter et adcurate conferantur, et p. 103.) — in cod. CCXIX. in euang. Marci et Lucae, (quem cod. ipfo Theophylacti seuo effe exaratum, et verifilimiter illum ipfum effe, quo via fit imperatrix Marie, cuius iuffu Theophylactus comment. in IV. euangelia compofuit, arbitratur Lambes, l. c. p. 105.) — in cod. CCXX. fcripto a. 1139. manu Alerros TE TE (fcl. yfves) 'Pail, Leonis de genere Rhaul. (de quo v. Kollar. not. ibid. p. 107.) Theoph. in euang. Marri, Ioannis, Matthaei, in epistolas Iacobi, Petri, Ioannis et Iudae. - in cod. CXXI, in euang. Lucae et omnes Paulli epistolas. - In cod. CCXXIII. in epp. tres Ioannis, Iudae multasque Paulli epistolas. (Lambec. l. c. pag. 108. fqq.) - In cod. XXIX, eft cod. gr. qui Theoph. in IV. cuang. comment, continet, ex vet. gr. idiomate in rec. vulgarem fermonem gr. conuerfos a Io. Comneno, medico, a. 1072. v. Kollarii fuppl. ad Lamb. p. 229. Iq. - Leidat inter codd. Voilianos, Theoph. in epp. Ioannis et Iudae. (cat. bibl. Leid. p. 393. nr. 48.) - Erasmus quidem primum pro Theophylacto male Vulgarium in prima N. T. editione a. 1516. feripferat: fuum tamen errorem, repofito vero Theophylacti nomine, correxit in edit. II. IV. et 'V: et in Opp. tom. IX. etc. Hinc de nomine illo et de cod. Basileensi, Theoph. comment, in cuang. et num is fit, cuius mentionem fe-

cit Erasmus in apologia ad Stunicam in Io. I. 47. quod negauit Schmelzerus in diff. de antiquo cod. gr. Bafil. bibliothecae membranacco IV. euangeliorum, Gottingae 1750. 4. contra Schmelzer. copiofe disputat Beck in epist. ad Hagenbuch. in huius missu IV. pag. 4. sqq. et Hagenb. p. 16. sq. et p. 39. in Reliquis missus VI. vbi quoque de Erasmo. Atque in bibl. eccl. Neoftad. ad Aiffum funt excerpta ex cod. Basileensi, manu Oecolampadii scrita, fiue epitome graeca commentariorum Theophylasti in IV. euangelia Matthaei, Marci, Lucas et Ioannis, fol. v. cl. Schnitzer in Memorab. illius bibl. fasc. III. p. 28. qui practerea laudat de Burigny vitam Desiderii Erasmi Roterod. Vol. II. p. 582. Iq. - Hagenb. quoque l. c. de editt. et verfionibus plura adnotauit. In miffu IV. pag. 16. fq. copiole agit de verfione Occolampadii. et edit. Bafil. 1524. fol. (de qua vid, quoque cel, Panzer. A. T. Vol. VI. pag. 246.) Infuper Hagenb. vidit et descripfit edir. versionis lat. Occolampad. Bafil. 1525. quae, a superiore diuersa, in fronte haec habet : Theophylafti in quatuor cuangelia enarrationes denuo recognitae, Ioanne Oecolampadio interprete. Auno MDXXV. et in calce: "Exculum eft denno egregium .illud Theophylacti - opus, apud inclytam Basileam, in offic. Andreae Cratandri, mense Martio anno MDXXV. fol." Neque tamen alüs ignota fuit ea editio. v. cel. Panzer. Vol. VI. p. 251. Oecolampadius ad Ioann. XXI. p. 219. verfa, quaedam ad explendum graeci eodicis defectum infarserat de suo, et lectores monuerat. In editione autem Colon. (vt eft in titulo) 1701. 4. ap. Io. Christoph Stöffel, omnia, fine illo indicio, ita continuata legi, ac si Theophylacti essent ipsius, docet et conqueritur Hagenb. l. c. pag. 18. fq. -A el. Pauzero in codem Vol. p. 251. 261. 403. 405. 413. 419. referuntur edit. Bafileensis ap. Cratandr. 1527, fol. - editt, Theoph. in IV. euangelia ex vers. Occolampadii Colonienses, in acd. P. Quentel 1528. fol. et 1528. 8. - 1531. fol. - ap. Henr. Alopic, aere et impensa bibliopolae Godofr. Hittorpii. 1532. 8. — In indice librorum rarior. bibl. vniuersit. Buden/is, part. 11. pag. 398. laudatur quoque ed. Colon, ap. Quentel. 1542 fol. Harl,

Digitized_by

Vol. V. p. 2872288 THEOPHYLACTUS BULG. EPISCOPUS

Lib. V. c. I. 593

Andreae Cratandri. Colon. 1536. 1541. 8. et 1701. 4. qui vt codice hinc inde minus integro. sic etiam aliquibus locis integriore est vsus, quam qui graecam editionem postea curarunt, Romae nitidis typis exculam 1552. **) fol. Vide eumdem Simonium pag. 401. vbi etiam obferuat, Parilienles, qui graece et latine haco commentaria ediderunt Paril, 1631. fol. ") cum versione Oecolampadii [P] a Philippo Montano, Armenteriano, pluribus locis castigata, atque pridem edita Bafil. 1554. """) fol. Antwerp. 1564. 8. Bafil. 1570. fol. nullos MSS. codices con-Iuluisse, et varias sectiones non adeo multas ad calcem adiectas ex Oecolampadii versione conieciffe. Posse autem longe accurationem editionem adornari, collatis quatuor, qui in bibl. regis christianisfimi exstant, codd. graecis MSS. quibus possint addi etiam alii, vt Patauinus in bibliotheca Monasterii S. Iustinae, de quo Montfauconus in Diario Italico pag. 78. fac To. mafin. biblioth. Patauin. MSSt. p. 44. XI.] et Vindobonenses, de quibus Lambecius lib. V. pag. 47, feq. [v. notitia in codd.] Praecipue operae pretium fuerit, ex MSS. codicibus reflituere nomina auctorum, ex quibus lua Theophylactus repetiit. In commentariis, ad Iohannem, quemadmodum et in epistolis, graecae se ecclesiae addictum et Latinis adversarium praebet, vnde Combefifius miratur, in Parisientis editionis titulo vocari rov ev aylois martea nuov. Certe in romana nihil aliud eft quam Θεοφυλάκτε 'Αεχιεπισκόπε Βελγαείας έεμηνεία es τα riagapa Eυαγγέλια. Fabr. In nouifima edit. Veneta est contextus gr. ex ed. Parif. 1631repetitus vna cum verfione Oecolampadii latina, a Philippo Montano emendata et fuppleta, fed collatus est textus cum codd. V. Venetis et vno Patauino, (qui optimus est, et cuius orationi graecae vt plurimum respondet versio Oecolampadii,) atque varietas lect. in fine vol. I. pag. 777. est adnotata; vnde patet, codd. ipfos dislidere, dum in aliis plura, in aliis pauciora, quam in editis, reperiuntur. Ex illis igitur Oecolampadius a crimine mutilati operis potest optime vindicari. conf. Ernesti censuram supra laudatam. Hart.

5) Commentaria in epistolas Pauli, latine primus vertit et Sixto IV. dicata sub Athasassi nomine edidit Christophorus Persona **), Romanus, Rom. 1469. fol. recusa deinde Rom.

wu) EA mihi haec editio in manibus, neque alia graeca vsquam oculis meis occurrit, licet Gesnerus memoret editionem graecam anni 1542, et Caueus, Labbeum, qui ex Posseuino id habebat, sequutus, addat practerea alteram anni 1568. Fabr. Eft ille tamen in bibl. publ. Turicenfi, (v. catal. illius, tom. II. p. 501.) et Beck in epift. ad Hagenbuch, in miffu IV. p. 8. adfirmat, fe faepius vidiffe in bibl. Freyiana Theophylatti euangelia, graece, Romae 1542, fol. eaque edit, procul dubio vium effe Philippum Montanum, qui latin. verfionem Io. Occolampadii, in Freyiana etiam exftantem, iam a. 1545. recognoffet; id denuo feeilfet 1552, Parifiis. adde ipfum Hagenbuch. ibid. §. LXXVI. p. 16. sqq. de Oecolamp. versione, qui pag. 22. fqq. et editorem Parif. a. 1631. furti convincit litterarji, et Hamberg. l. e. qui de ed. gr. Rom. a. 1552. dubitat, aut cam libris adnumerandam censet rarisimis. Hart.

vv) Ed. graecae cum lat. Oecolampadii verfione, Parif. 1549. exemplar citatui in indice bibl. Barberinae, tom. II. p. 457. (vbi quoque exftat ed. graeca', Romae 1542.) — Maittaire autem in A. T. III. p. 859: memorat Theophyl. in IV. euangelia, gr. lat. Parif. apud Car. Morellum, 1635. fol. Harl.

1010) Ad hanc editionem observationes Latini Latinii leguntur in eius bibliotheca sacro-profana pag. 184. seq. Fabr. In bibl. Leid. catal. p. 74. sic citatur edit. illa: "Theophyl. enarrationes in omnes N. T. libros per Phil. Montanum, Armenterianum, recognitae. Idem in minores IV. prophetas Abacac, Ioham, Naum et Osee. Latine per Ioan. Lonicerum. Basil. 1554. fol. Harl.

. xx) Primum Porfente, pon Perfona, (vti quidem in antig. editt. fcribitur,) verum illius nomen F f f f

300gle

Digitized by

Vol. VII.

594 Lib, V. e.I. THEOPHYLACTUS BULG. EPISCOPUS

Rom. 1477. 1497. Tubing. 1515. Parif. 1518. et inter opera S. Athanalii a. 1530, edita: hec non Colon. 1527. 4. 1531. Parif. 1552. fol. Et Athanafi cuiusdam Byžantini Monachi, qui trecentis ante nofiram actatem annis floruit, plane effe, Sirletus confirmauit, atque in ea re von medo tecum fentit, qui Athanafi nomine ees commentarios citas, jed cum iis etiam, qui plurimis abhinc annis confantifime nomen illud agnouerunt femper et libris deferibendis praeponi curarunt. Haee Latinus Latinius a. 1557. ad Andream Malium, tom. II. epift. pag. 58. [conf. Kollar. ad Lambec. comment. III. pag. 155. not. A. H.] Poft Perionae paullo liberiorem versionem alia adornata a Io. Lonisero ¹⁹) cft, et sub Theophylacti vulgata nomine Basil. 1534. 8. Parif.

1542.

Vol. V. p. 28

fuit: v. Maittaire A. T. IV. p. 284. ibique not. 2. tum male Athanafio olim tribuebantur illa commentaria : v. fupra ad cap. II. de Athanafo et Zeni Drff. Vossiane II. p 145. fq. Denique editiones Romae Sachiel et Golich, a. 1469. et a. 1496. fol spuriae et chimericae habentur. v. Audiffredi cat roman. editt. faeculi XV. pag. 217. (vbi genuins ed. Romana a. 1477. fol. rypis Vdalrici Galli, alias Han diligenter recenfetur, coll. Foffio cat. bibl. Megliab. I. p. \$18.) et pag. 338; Vtroque loco in vtramque partem disputatur ab Audiffredo. De ed. romana a. 1477. et nomine Per/ona v. quoque Hamberger z N. II. p. 783. et IV. p. 31. adde cel. Panzer A. T. II. p. 467. nr. CCLIII. et p. 516. nr. DLXXVIII. - De For/ena nominisque scriptura, et num latine verterit quaedam Athanafii, copiosu eft Hagenbuch, in missu VI. pag 20., sqq. et pag. 26. sqq. agit de editionibus Porfenae et reliquorum, et Oudini errores aperit reprimitque. Dubitat vero, num in edit. Parif. 6. 1552. fol. fibi quidem non vifa, recufa fuerit Porsenae verste: potius illi effe videtur verfio Montani, qui Lonicerianam interpolauit. ---De editt. Athanafii, in quibus sub illius nomine comment. Theophylacti edebantur, et de Coar. Gesneri narratione in bibl. vniù, voc. Athanafius, pag. 97. fq. idem multus eft pag. 40. fqq. et p. 42. Iqq. edit. Knobluchi "Athanasii — opp. (vbi post prolegomena, repetuntur commentarii in epifiolas Paulli, qui a plerisque Vulgurio ad/cribumsur, interprete Christ. Por/ena - accessit operi Erasmi Roterod. paracle/is") Argentinae ap. Io. Knobluchum 1522. fol. vberius recenset, et confert cum edit. Colon. spud Ceruicornum, 1532. Joh (aut potius in 8. ap. Maitt. indic. I. p. 88 et Panzer VI. p. 418.) de que alisque p. 35. fq. contra Oudinum disputar. - Fabric. citat binas edd. Colonicul a, 1527. et 1531, Scd prior edit.

habet inscriptionem: Theophylacti - in omnes D. Paulli epp. enarrationes diligenter recognitae, latine; Christph. Porsena Romano interprete. Colon. impentis - Petri Quemel. 1527. 4. Philocaris in praefat. (quam Maittaire A. T. indic. II. p. 285. fq. recudendam curauit,) er Fabro notat errorem aliorum, qui illa commentaria Athanafio, non Theophylacto, adscribere folent. Altera autem ed. a. 1531. ap. Quentel. continct Theophylatti in IV. euangelia enarrationes, interpr. Io. Occolampadio. v. Panzer A. T. VI. pag. 413. Contra cod. tefte l. c. p. 405, et. 418. Theophylasti in omnes D. Paulli enarrationes, Chrisiph. Porfena interprete, prodierunt Coloniae in aed. P. Quentell. 1529. fol. et ex Eucharii Ceruicorni offic. Colon. 1532. 8. — Tubingenf. ed. a. 1515. nulla fit mentio in Panzeri A. T. Vol. VIII, vbi libros Tubingac a. 1515. exculos refert. Harl.

yy) De Loniceri versione et editione latina, inscripta: Theophylaati - in omnes D. Paulli epifolas enarrationes, iam recens ex vetuftifimo archetypo graeco, per D. IOANN. LONIGE-RUM fidelifime in latinum connerfae. Ad hace ciusdem Theophylacti in aliquot prophetas minores compendia ia explanatio, codem Ioanne Lonicero interprete Bafil, 1540. fol. copiole differit Hagenbuch, in reliquis miffus VI. p. 40. fqq. et indignatur, quod Lonic. codicem graecum quo vius eft, non curate indicauit. Adde miffum IV. p. 12. sq vbi nomiun quoque, Loniceri versionem produsse Paris apud Vascolanum 1542. fol. teste Gesnere in bibl. vniuersali. p. 615. a. Eadem forme tribuitur illi Parif. editioni a Maittaire III; p. 334. et in indice II. p. 287. additur edit. Parif. apud Andoënum Paruum, 1545. 8. In Hagenb. mulu VI. p. 27. iq. memoratur ed. Parif. ap.

Digitized by GOOGI

Valco-

'1542. 1545. 1548. 8: hanc ad codicem graecum, qui olim fuit Erasmi, contulit et plurimis in locis emendauit Philippus Montanus, Bafil. 1554. fol. 22) Antw. 1564. 8. Bafil. 1570. fol. Denique graeca ex codice MS. Arundeliano descripsit Augustinus Lindseliur, episcopus Herefordensis, ex cuius apographo, collato cum duobus codd. Oxoniensibus, prodierunt e typographeo regio Lond. 1636. fol. "), versio autem latina addita eft quidem, vt profitentur edito. res, Philippi Montani, (fiue Loniceri potius, emendata a Montano) verum vbique adeo a no. bis interpolata, atque ad graecorum veritatem reuocata, vt (fi per operas typographicas licuif. set, importune festinabundas,) minus taudium foret nouae prorsus consiendae, id qued committen. tibus liquebit. Montani praefationem omissam este a T. Bailio in edit. Lond. dolet Tho. Crenius tom. XVIII. animaduerf. pag. 37. Fabr. In rec. editione Veneta contextus graecus ex edit. Londin. repetitus est et versio hinc inde emendata; ex cod. autem Veneto variae lectt. notabiliores funt adscriptae. - De codd. MSSt. pauca addam: nonnullorum enim iam in fuperiore sectione feci mentionem. Multos enumerat Outin. 1, c. tom, 11. pag. 710. num. 3. adde Hagenbuch. millum VI. pag. 39. fq. - Florentiae in bibl. Laurent. Med. cod. VIII, nr. I. Igq. plut. 6. Theoph. comment. in aliquot Paulli epp. - cod. IX. plut. 10. in omnes Paulli epistolas, it. cod. VH. plut. 11. inprimis notandus est cod. V. plut. 4. qui continet Theophyl. expolitionem in acta apostolor. et in epist. D. Paulli: de quibus copiosus est Bandin, catal. codd. gr. I. pag. 108. sqq. pag. 477. pag. 502. et pag. 523. sqq. ordo tamen epistolarum nonidem est in illis codd. - In cod. CCLXXIII. bibl. regiae Taurinenfis, 'Theoph. comment. in aliquot Paulli epistolas. v. catal. codd. gr. pag. 377. sqq. - Neapoli in bibl. regia, codd. 180. et 204. Theoph. catena gr. patrum in Paulli epifiolas. - Monachi in bibl. elector. cod. VL. Theoph. in epp. Paulli (cat. codd. gr. psg. 14) - Codd. Vindobon, iam Inpra enumerauimus: add. Kollarii notam ad vol. III. pag. 153. et 155. leminata et argumenta epistolis apostolorum in aliquot codd. nullo auctoris nomine addito, praefixa, effe Theophylacti, et quae ad sequentem sectionem adnotauimus. - Lipsae in bibl. Paullina, secundum Felleri catal. est cod. qui complectitur Theoph. enarration. in epp. Paulli et euangel. Ioannis. - In cod. CCXXV. Parif. bibl. publ. funt Theoph. comm. in epifiolas Paulli. add. Fabr. B. gr. VII. D. 790. ed. vet. Harl.

[1]6) Commentarius in Alfa Apostolorum, e Io. Sambuci codice graece cum versione notisque marginalibus Laurentii Sifanii prodiit, Colon. 1568. fol. b) additis Nysseni, Am-F, f f f 2 philochii,

Vascosanum a. 1552. Quoniam vero praefatio, 4. dedicatio scripta est Marpurgi 1538. haesito, num edit. Basil. (a Fabricio nominata) a. 1534. 8. fit genuina certaque: nec memoratur a cl. Panzero. Loniceri tamen versionem non fuisse exactam, et a Montano meliorem fuisse confectam atque a. 1552. editam, animaduertit Rich. Simon in hist. crit. de principaux comment. du N. T. cap. 28. pag. 404. a. b. eiusque verba refert Hagenbulk. in missu VI. p. 28. sq. Ex his, quae hucusque fcripsi, patet, plenam historiam versionum atque

editt. Theophyl, adhuc defiderari. Id tantum addam, in *Hagenbuchii* millu IV. p. 10. a Beckio observari, cod. Theoph. in epp. Paulti numquam exfittiffe in bibl. *Bafileensii*, et codicemi, cuius meminit Montanus, non fuisse Erasmi, sed hunc tantum illo esse aliquando vsum. *Hart*.

zz) V. notam * ad sectionem antecedentem. Harl.

a) Conf. Brilggemann. View etc. p. 449. H. b) Editionem hanc rarifliwam, ex haud bono cod. deferiptam, et facpiws emendandam ex Chry-

· foftomo,

· Digitized by GOOGLE

596 Lib.V.c.I. THEOPHYLACTUS BULG, EPISCOPUS

philochii, Cyrilli Hierosol. et Timothei, presb. Hierosol. Homiliis in occursum domini, et Nysseni Oratione de Deitate filii et Spiritus S. latine. Idem commentarius inter alia Theophylacti prodiit ex Sisanii versione Basil. 1570. sol. Laudatur in co Chrysostomus, Didymus-Seuerus, Seuerianus ac Cyrillus.

7) Commentarium in epifolas canonicas, MS. graece in bibl. Scoriacenfi S. Laureptii fuiffe, teltatur Labbeus bibl. noua MSS. pag. 434. Fabr. Vincentius Marinerius teltatur in epift. ad Meurfium, (infra in vol. XII. lib. V. cap. 5. pag 308.) fe habere ineditum Theophylact. in epifolas canonicas. — Kollarins ad Lambecii comment. etc. vol. III. pag. 156. fin. fcribit, tam Occumenii, quam Theophylacti argumenta canonicarum epiftolarum, non multum difcrepare ab illis, quae in fynopfi S. fcripturae, Athanafio vulgo tributa, legantur. Editus eft in ed. Opp. Veneta ex cod. Vindob. a Finetti latine verfus et ex textu fub Occumenji nomine vulgato non minus quam ex coniectura, fed in margine, emendatus. Exflat in cod. Vaticano nr. CCXXVII. et aliis iam antea memoratis. conf. Ernefti cenfuram pag. 780. fq. Harl.

8) Homiliae undecim in totidem euangelia Officii matutini refurreffionis domini, MS. graece in bibl. Vindohonenfi, et in codice Bauarico CXVIII. Έεμηνέα Κυρῦ Θεοφυλάκτυ Βυλγαρίας eis τα έωθινα Ευαγγέλια. Vide Lambecium lib. V. pag. 191. Fabr. f. p. 399. ed. Kollar. funt quoque in cod. Bauar. elect. CXIIX. (catal. codd. gr. pag. 51.) — in cod. MCCXVIII.

fostomo, Coloniae apud hered. Arnoldi Birckwanni 1567. (non, 1568.) prodiisse, testantur Solger in catal, bibl. suae I. p. 29. Gerdes. in floril, pag. 342. et Hamberger I c. pag. 32. qui laudat quoque de Rubeis I. c. pag. XVIII. - Rec. eft illa edit. in edit. opp. Veneta, Vol. III. Paene addu-Aus est Finetti, vt dubitaret, num ille commentarius esfet a Theophylacto profectus, quod esfet haud fimilis reliquis Theoph. libris, et paene ex Chryfoftomo descriptus. Accepit quoque apographum codicis Vaticani, quod continet commentar, in acta apost. et Theophylacti nomen prae se fert, sed tam breuitate, quam aliis rebus, differt ab editis, at tamen nihil praebere, scribit, nifi quae in Sifanii edit. et in Chrysoftomo, reperiantur. A cap. medio feptimo Finetti contulit quoque Oecumenium, cuius oratio cum textu nostro adeo conspirat, vt Finetti paene suspicetur, commentar. in acta apostol, a Donato Veronensi sub nomine Occumenii publicatum, pertinere ad Theophylactum potius quam ad Occumenium. cf. Er. nesti centuram p. 777. sqq. et 784. sqq. - Codex Vindobon. ex quo edit. prima ducebatur, eft ECXXII. tefte Lambec. comment. Vol. V. p 109. Tum occurrit ille commentarius in allis caefareis

codd. Vindobon. quos paullo ante iam memorauimus. Practerea in cod. peructuíto XXXIV. ar. 10. sunt acta apostolorum cum procemio et commentario marginali; quae ex Theophylacti comment. decerpta effe Kollar. in notis ad Vol. III. Lamb. comment. pag. 143. fq contra Lambec. et Sambucum docet. - - In cod. XXXV, funt acta apostol. cum epistolis Paulli, cum hypothesibus fiue argumentis scholiisque gr. passim margini epistolarum adpositus, quem cod. Kollarius curatius descripfit in nota A. p. 151. Vol. III. quam Lambecius fecerat. Illa summaria et commentaria in VII. epp. catholicas in ed. Oecumenii Veron. 1532. huic quidem adtribuuntur; fed ad Theophylactum potius pertinere, monuit Kollar. et a se Finemum ea de re certiorem este factum tradit. Eadem este in codd. XXXVI. et XXXVII. docet-Kollarius l. c. pag. 153. Iqq. et potifimum de procemio, ad Athanafium scripto, et de Theophylacti argumento, Iacobi epistolae praesizo. pag. 155. fq. ---Neapoli in bibl: monasterii S. Seucrini cod. bombyc. continet Theoph. in acta spoftolorum; tefte Montfauc. in bibl, biblioth, MSSt. I. pag. 334. A. Harl.

Digitized by

J()(

Vol. V. p. 189

MCCXVIII. nr. 8. Parif. b bl. publ. Editae et antea ineditae oratt. funt in tomo III. Opp. ed. Venetae: et homiliae aliquot proftant inter Homilias, ab Alcuino collectas, in catal. bibl. Barber. 11. pag. 457. Harl.

9) Homilia in adorationem venerandae Crucis, medie isiuniorum tempore, cura verfione Iacobi Gret/eri, prodiit ex cod. Bauar in eius tomo II. de Cruce, pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolftad. 1600.) Incipit: τί δαί; ήμῶs ἐπὶ τῶ πεοκεμένω σιγήσομεν Θαύματι; Fabr. Eft quoque in cod. Vindobon. caelateo, (v. Lambec. V. pag. 112. cod. CCXXIV. et Neffel. catal. part. I. pag. 133. cod. LI.) et in cod. Laurent. Medic. I. nr. 6. plut. LV. (Bandin. II. p. 292.) Hae et teliquae proftant excustae in noua Opp. ed. Veneta. Harl.

10) Ex Oratione ad Nicolaum, diacomum et Castrensem, siue Castrisium episcopum Melosotae nonnulla graece et latine adsert Allotius contra Hottingerum pag. 127. et Petrus Arcudius Concordiae de VII. facramentis p. 170. Exstat libro V. Iuris orientalis Leunclauii pag. 318.

11) Homilian in S. Mariaè praesentationem in templo, latine a se versam e codice graeco Raphaelis du Fresne, vulgauit Franciscus Combesisfus tomo VIII, bibliothecae conciopatoriae. Fabr. Est in cod. hibl. Bodisianas MMMCCCLXXXIII. nr. 17. — in cod. MCLXXXI. nr. 3. bibl. publ. Paris. Harl.

12) Orationem ad Alexium Comnenum, imperatorem, legit Latinus Latinius, atque inde a 1081. quo imperitare Alexius coepit, claruisse Theophylactum, colligit pag. 184. Bibliothecae facro-profanae. Eadem Oratio graece MS. exstat in bibl. Monachienss. Bauar. CXVI. Fabr. — it, in cod. bibl. Laur. Medic. I. nr. 4. et cod. XII. nr. 34. (Bandin. II. pag. 291. et 517.) Ex ea oratione Latinus Latinius in bibl. facro-profana pag. 184. colligit, Theophylactum a. 1081. quo imperare coepit Alexius, claruisse; fed Finetti, qui illud encomium e cod. Bauar. primus edidit, num Theoph. noster sit auctor illius, valde dubitat. Harl.

13) Dialogus de accusationibus Latinorum MS. graece in eadem bibliotheca, cod. CXVI. Incertum, an ex eodem petita argumenta aduersus Latinos de protessione Spiritus S. quae fub Theophylacti nomine profert Io. Beccus in Allatii Graecia Orthodoxa tom. I. pag. 215. Fabr. Exstat quoque ille dialogus f. diff. ad quendam fuorum familiarium, de iis rebus, ob quas Latini a Graecis reprehenduntur, Florent. in bibl. Laur. Medic cod. I. nr. 3. plut. LV. et cod. XII. nr. 28 (Bandin. II. pag. 291. et 516.) — Vindobonae in bibl. caesare, cod. CCXXIV. 1. (Lambec. V. pag. 111. vbi v. Kollar.) Num ab hoc, vti opinator Bandin. I. mem. diuersus fit codex, quem memorat Nessel. in cat. codd. pert. I. pag. 133. cod. LI. nessio, et fubdubito. Meminit illius dialogi Leo Allatius de ecclessae occident. et orientalis perpetua confensione lib. II. cap. 10 §. 2. Edita vero est et inferipta: Theoph. Allocutio ad quemdam e suis familiaribus de iis, in quibus Latini accusantur. Graece cum lat. versione et notis (atque, resultatione) Io. Aloysis Mingarelli, (ex cod. Bonon, is etiam cod. Florent. Medic, memorat.) in Anecdotorum fasciculo, Romae 1756. fol. pag. 257. — rec. collato cod. Vindobon. in recent. cdit. Opp. Veneta tom. III. pag. 513. squ. et in praesat. ad illum tom. sect. VII. p. XXII: de illo differitur opusculo. Harl.

Fffj

4) **h**

Digitized by

JOOQle

14) In dissum Christi apud Iohannem, quem ego mittam vobis a patre Ioh. XV. 26. Eitat Iohannes Veccus tom. II. Graeciae Orthodoxae Leouis Allasii pag. 519. Fabr.

[Alia, Theophylacto quidem adtributa, opuscula aut fragmenta supersunt :

In cod. XII. nr. 29. (Bandinio quidem iudice in vol. II. p. 516. fq.) ad magnum Occonomum, patriarchae fratrem; tum nr. XXX. Adloquutio ad fuos discipulos disidentes, nr. XXXI. Eunuchismi apologia, ad fratrem Eunuelum, cum duobus argumentis; et nr. XXXIII. Adloguutio ad pueros.

Ibid. pag. 566. fq. in cod. XXV. nr. 1. plut. 58. carmen iambicum in Caefarem Augufi:fimum. Nelcio, an idem' fit in cod. Bauar. elect. LXVI. in catal. vero codd. gr. pag. 21. fic citantur Theophyl., Bulgariae epilcopi, verfus.

Fragmentum de rifu et vociferatione in festis: Colon. Agr. 1618. in bibl. patr. vol. IV. pag. 1056. fol. — in bibl. patr. Paris. 1624. v. cat. bibl. Barberinae II. p. 457. et catal. bibl. Leid. p. 74:

A Montfaucon in B. bibliothecar. MSS. I. p. 505. C. D. haud clare indicatur, num ad Theophylactum Bulgar. quoque pertineat, et fere dubito '), in cod. Mediolan. Ambrof. dialogus de rebus naturalibus ad Petrum, Bulgarias regem, item vita eiusdem.

1bid. pag. 706. D. citatur cod. bibl. Sfortianae, qui continet Theophylasium de Tri-

A Pittero in itinerario per Hispan. p. 183. sitatur, Theoph. contra Iudaeos in cod. bibl. Efcorial.

Denique adnotabo, Theophylassi, Hierodiaconi, thesaurum nouum, fiue BiBhlov ovepuelouevor veos Insaugos — maga OecQulánte iegodianore të TlarQegváge. Venet. 1628. 4. in Solgeri bibl. II. p. 275. libris adnumerari rarioribus. Conf. Fabr. B. Gr. IX. p. 27. de hoc et alio Maximi Margunii libro, ab illo Theophylasto emendato-editoque Venetiis 1630. 4. Harl.

[P] Index Scriptorum, aliorumque in Theophylasti Simocattae scriptis memoratorum.

Numeri foll paginas in hístoriarum libris edit. Parisiensis, Qu. praemissum paginas quaestionum physicarum edit. Commelinianae, E. numeros epistolarum denotat.

Abrahamus, Iudaeorum meonatwe. 129.

Academicorum et aliorum philosophorum perpetuum bellum, ό περίπατος πρός την ζοάν έχει την αμιλλαν, ή ςοα Πυθαγορείοις συμπλέκεται, Άκαδημαϊκοϊς λόγος Έπικερείων έ σπένδεται, και πόλεμός τις ασίδηρος ανά την Έλλαδα κεκίνηται. Qu. 3. Λεργρίο-

c) Theoph. Simocastam scripsifie eiusmodi dia- XIX. fol. 15. a cl. Matthaei in notitia codd. ge. logum, paullo ante vidimus; add, cod. Mosquens. Mosquens, p. 30. memoratum.

Digitized by GOOGLE

Vol. V. p. 290 2291 IN THEOPH. SIMOCATTA LAUDATOR. Lib. V. c. I. 399

Aegyptiorum sacerdotum de Nili originibus sentenția. 187. de ibidum ouis interficiendis. Qu. 17.

Aelianus Scriptor. Qu, 22.

Agatherchides. vide Anarchides.

Alexander, (quaestionum Naturalium scriptor) Qu. 22.

Alexandri, martyrie, templum, 149. 183.

Alexandri magni votum, a fei pizov TI Tois ava Dois xay Dusúxnua. E. 22. eius bucephalus. E. 46.

Alexandrini septimum a nato masculo diem festum agunt. 215.

Anarchides, Chivius, 180. fed legendum Agatharchides, vt probe monuit Kimedoncius.

Anaxagoras, physicus. 187.

Andreas, των περί τας isças απασχολεμένων λιτάς. 208.

Antischenes et Polycrates loquentes inducuntur in Simocattae Quaest. physicis

Apellis mirques. Qu. 6.

Apollogenes', Corinthius. Qu. 2.

Ad Archimedem Procli nomine epistola Simocattae. 73.

Aristagoras, Timòclis. F. Qu. 2.

Arifto, physicus. Qu. 2. Aristonis filius, Qu. 14.

Trayelindy, i. e. Aristoteles. 173. Qu. 22.

Autonomi, martyris, templum. 209. 215.

"Ηκεσά πε λέγοντος ανδεός Βαβυλωνίε ίεεομνήμονος, μεγίςην εμπαιείαν απαληφότος της πεςί τας βασιλικάς διφθέεας αναγεαφής. 87.

Turris Babel e coctis lateribus reliquiae, a Niniue allatae CPolin. 139.

[P] De Baccho, Semeles F. et Pane. Qu. 13.

Cadmus, historicus. 186.

Calligraphus quidam Alexandriae a statuis, sede sua motis, monetur de iis, quae, imp. Mauricio, accidertum. 215. seq.

Ούκ α τρονομίαν μυηθείς ή τα Χαλδαίων σοφίσματα. QU. 10,

Οί τα Χειεωνος και Μαχάωνος τεχνώμενοι μελετήματα. 38 Qu. 16.

Cholroës lecundus, Perfarum rex, περί τès àsteas τῶν Χαλδαίων ἐξησκημένος, varia praedicit. 139. Eius epiflola ad Varamum 101. ad Mauricium, imp., cuius fidei le committit 104. et fit Christianus, 103. 122. Crucem auream, gemruis ornatam, pro victoria vouet Sergio, martyri 120. offertque 136. Epiflola gratias eidem agit pro impetrata fobole, 137.

Chrilli σωτήριον πάθος, δι' & τον κόσμον ασεποιήσατο ο μονογενής παϊς Θεϋ ο τήν Φύσιν παυτός τῷ Πατρί και τήν βασίλειαν ομότιμος. 62. τήν εγκύκλιον τῆς ἀναςάσεως πανήγυρίζειν ήμεραν. 62. ή μεγάλη Χριςιανῶν έορτή, πάθος όμῦ και ἀνάςα σις τῦ Σωτήρος Θεῦ. 181. ౘε τῆς ὑπερκοσμίε Τριάδος. 212. Infra, Imago.

De Cometis diuersae doctorum sententiae. 173.

Κωμωθέντες έμμελώς το απαίσιον. 55.

Crucis signum impressum frontibus Turcarum, peste laborantium. 133. Particula de ligno crucis Christin hastili aureo, vice vexilli. 141.

Myder

Digitized by GOOGLE

Hero-

Digitized by 너

Myder ayvasor xalor, as epol ye de not ta Kuenvaia dones. 1. et Qu. 4. Aristippum vel Callimachum intelligit.

Cyriacus, legagyns fiue patriarcha CPol. 208.

.

Cyrus, Theodolii, inp., temporibus conful, - avne avados ès ta matisa nay meei tes

έρωτας των λόγων σώφρονι μανία τινί έπεφύκει. 207. templum S. Mariae coudit CPoli. ibid.

Damascius, scriptor. Qu. 22.

Darii Hystafpis, regis Persarum, lex de rerum grauiorum administratione inter septem nobiliores familias dispertienda hereditario iure. 87.

Dauid, rex. 114. Eius verba Mauricio, imp., viurpata: Jaumaros o Geos in rois ayion aure. 217.

Democritus. 188 & ABdneirns. Qu. 15. 22.

Diogenes, cynicus, amat Laidem. E. 60.

Dominianus, Melitenes episcopus. 111. 113. 123. Eius concio émovinios [P] de recepta per Romanos a Rersis Martyropoli, 114. seq. Oratio ad milites. 124. seq.

ΤΕ αξισέως ψυχή & πω ανα 'Ηλύσιον ποιητικώς έπαγομένη αφικέσθαι χωςίον αλλ' αισχύνομαι μύθω πεοσπηλακίζαν το των θειάμβων το αξίωμα. 39.

Ephorus, historicus, 186.

Έπινίκιου πίνειν. 127. Conuiuium ἐπινίκιου. 134. Oratio ἐπινίκιος. 114.

Epistola, Petro, duci exercitus, in somno oblata: ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησῶς Χρισὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν προεςῶς και τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶν, eis τὸ πᾶσι συμφέρον προίτησιν ἐπὶ τῦ παρόντος τόνδε τῆς νέας (Ῥώμης) deσπότην. 204.

Eunomus, Locrensis. Qu. 1.

S. Euphemiae, martyris, templum Chalcedone. 216. Corpus eius quotannis languinem ebullit, quadringentis iam tum annis in monumento collocatum. id. seq.

Euripidis verlus, n yrado ouwuog' n de Genv avwuotos. E. 67.

Fabula de graculo, pennis alienis superbiente. E. 34.

Galenus. Qu. 22.

Kaganer Fewyeapor Engurreow. Q. 3.

Germanus, Damasci epilcopus, 62. fit dux militum. 64.

Glyceriae, martyris thaumaturgae, reliquiae, 22. templum. 144.

Toludez, femina e magorum familia, Christianismum amplectitur: inde e carcere, in quem magi eam coniecerant, liberata ab angelo, miraculis et divinationibus clara. 134. feq.

Gorgias. E. 69, Gorgiae, filius. E. 65.

Gregorius, Antiochenus episcopus, 68. 111. 122.

Hecataeus. 186.

Hellanicus. 186.

Heracleae episcopus. 22.

Hermagoras, vir eloquens. E. 13. Eius filius, Nicias. ibid.

Vol. V. p. 292-294

IN THEOPHYLACTO SIMOCATTA L. K. I. 651

Herodotus. 286.

Hicrocles, Scriptor, Thuagenis. F. Qu. 22.

Hippoerates. Qu. 16.

Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qu. 17. E. 82. 43. 49 40. 25. Όμηεικόν διήγημα in Alcinoi regia. 3. έκαν αέκοντί γε θυμώ κατα την ποίησιν. 197: ίνα και τινι έπει της Ομηγικής τραγωδίας, καρυκεύσω τον λόγον. 205.

[P] Iamblichus. Qu. 22.

Iußeariss, scriptor, Qu. 22.

Imago, Эсанбений ахероженты иссодени жеео Вении абно Этоа. 34. 63.

Ioannis, prophetae et baptistae, templum. 27. 210.

Ioannes, patriarcha CPol. 20. 23. cognomento vy seutús. 173. Eius obitus. ibid. Ioannes, rhetor et legum rom. peritus.

Οί τας ίσορίας μετ' επιμελείας συγγράψαντες 159. οι τας ίσορίας ώσπερ αγάλμα. τα θειά τινα τω τεμένει της μνήμης γραφη παριδρύσαντες. 27. vbi de Scipione.

Iudaei in Persia opibus affluentes. 129.

Templum, a Iuliniano aedificatum CPoli, ERRAnola μεγάλη. 207. 210.

Leonides, Callimachus, Cynaegirus, viri forrillimi. 38.

Lydus Iustiniani actate scripsit de significatione animalium, in Nilo apparentium. 186. Lysimachus, Phalaridis filius. Qu. 20.

Machaon, vide Chiron.

Magi, Supra in Fardiner. baunovier ratoxol. 33. 85.

Marcionistarum haeresis Mauricio, imp., Impacta. 208.

Marias, θεομήτοges, προσηγορία, teffera militaris Romanis contra Perías. 132. Mariae imaginem veneratus Cholroës, cui illa in fomnio pollicita Alexandri victorias. 139. Mariae, θεομήτοges, templum. 202. 207.

Mauricii, imp., annus secundus. 180. octauus 69. nonus. 140. decimo nono ipsi monachus et Herodianus quidam exitium praedicunt. 180. Epistola ad Priscum, ducem. 150. capite truncandi vox *iustus es domine et insta indicia tua*. 211. preces ad Christum, vt delictorum poenas in hac vita a se reposeret, 212.

Melanippe, Diodori neptis. E. 36.

Memphitici philosophi. 189.

Menander, historicus meeiQavns. 10.

Mithras Persarum. 103. 114.

Moles, iecoQávrns. 33. 139.

Naturae lex, Quoseus Seomos. 95. 212.

De Nilo, fluuio, variorum virorum doctorum sententiae. 186. seq. lib. VII. cap. 17. histor. Oenopides, philosophus. 190.

[P] Pani et Nymphis primitiae gregis saeratae. E. 29. et 2.

Parrhassi, pictoris, nivanes. E. 6.

Patriarchae CPol., quem Oins uévns aexuegen neg mecedeor vocat, vt philosophiae peritisfimo, blanditur. 2. Sergium intelligit.

Vol. VII.

Gggg

Pauli,

602 Vol. V.e. I. INDEX SCRIPT. IN THEOPHYL. SIM.

Pauli, apostoli, verba ex Hebr. XI. 3. pag. 23. templum Pauli, Cilicis, το κατευαγγελισαμένε εν όλη τη οικεμένη σχεδόν το σωτήριον τε και παράδοξον κήρυγμα Χρισε

Inos τë μονογενές ύνε Θεέ, conditum Tarli ab imp., Mauricio. 216. Paulinus, πλάτης παιδάα's μεταληφώς, sed magiae deditus 22. Eius, filiique supplicium. 23.

Pericles, Corinthius Qu. 3.

Plato. 173. Qu. 22.

Plotinus. Q. 22! E. 1. et .25.

Plutarchus, o the enishing $\pi\lambda$ et os. Qu. 22.

Tis ray nobrev nara rav noingue. 134. Poetarum de Nilo fabulae. 185. Aegyptum et Danaum nodurenvorares celebrant. Qu. 15.

Priscus, dux, Themistochis more Arrinicay Pajzainas. 154.

Probus, Chalcidensium episcopus. 139.

Proclus, scriptor. Qu. 22.

Proverbia καδμένα νίκη 11. το καθαρον τη μη καθαρη έ θέμις έφάψασθαι. 22. άπλη-505 ο Φθαλμός. 179. έχθρων άδωρα δώρα και έκ ονήσιμα. 184. ακρόπολις τών κακών ή Φιλαργυρία. 205. αδαμάντινος πόλεμος. Qu. 3. ώσπερ εν Σκυθικώ λαβυρίνθω. Qu. 4. Φινέως τινός και άρπυίας λείψανα. Qu. 5. ο μυθικός νάρκισσος. Qu. 6. ατλαντικόν ώσπες πέλαγος της θεωρίας. id. κορυβαντιάν. Qu. 8. Αημνιάδες γυναϊκες. Qu. 12. ώτα ο Φθαλμών απλητότερα. Qu. 14. Φυσικαϊς ανάγκαις πέπεικας. Qu. 15. οια Τάνταλοι κολαζόμενοι. Qu. 20. Δοπερ έκ τρίποδος. Ε. 33. Λυγκέως όξυτερον. ibid. δεκων τοις έρωσιν έδεν έςιν ευχερέσερον. id. την Όρέτοι μανίων νοσέν. Ε. 29. Μηδείας και Φαίδρας Φοβερωτέρα. Ε. 24. Midac fames βρόγχοις ώσπες χρυσοις άπαγχομένε. Ε. 19.

Cicada taciturna ώσπες τα Πυθαγός διδαχθώσα δόγματα. Qu 16.

Sergius, martyr. 120. or xoj ta Nopadina neroßeven Egyn eiagaoi. 120. Vide supra, in Cholroës.

[P] Seloffris, Aegypti rex, rotarum currus sui gyratione de fortunae volubilitate admonetur. 159. seq.

Simeon, Amidae episcopus. 34.

Σειεηναία αΦηγήματα. 2.

Slaui, muficae artis fludiofi. 146.

Socra em, philosophiae regem, Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit. r. Socrates amat Phryginam. E 60. Bie évéxuga, fiue liberos, non habuit. E. 58. Eius dictum: quid fi me afinus calcitrei? E. 43.

In Sophiae templo divinum somnium exspectat, sed frustra, Mauricius, imp. 140. Sosipater, Hermogenis. F. Qu. 2.

Sotion, feriptor: Qu. 22.

Taugastensium princeps vocatur Taugav, b. e. fisus Dei 176. Taugastensibus genoxeia αγαλματα, νόμοι δε δικαιοι, και σωφροσύνης Εμπλεως ο βίος αυτοϊς. id. Thates. 187.

Οίά τις Θεανώ σιωπώσα τα άβξητα Qu. 17.

Theó.

Digitized by GO

Vol. V. p. 294 2295

Lib. V. 1. 1. 603

Theophrastus, n The yrwsews Jakassa. Qu. 22. Theopompus. 186. Thuevelides. 186.

Yol. V. p. 295 7 296

Τιμῶσιν οἱ Τέρκοι λΙαν ἐκτόπως τὸ πῦρ, ἀέρα δὲ καὶ ῦδωρ γεραίρεσιν, ὑμνξσι την Υῆν, προσκυνἕσι δὲ μόνως καὶ. Ξεὸν ἐνομάζεσι τὸν πεποιηκότα τὸν ἐξανὸν και την Υῆν. τέτω Ξύεσιν ἵππες καὶ βόας καὶ πρόβατα, ἱερεis κεκτημένοι οἱ καὶ την μελλόντων ὰὐτοῖς δοκἕσιν ἐκτίΞεσθαι προαγόρευσιν. 176.

Tà τρισάγιον λέγει, terlanctum Numen. 11, Varami, tyranni, ad Chofroën, Hormildae F. epillols. 100. Xenophon. 136.

VI. NICEPHORUS, CPolitanus patriarcha 4), in locum Tarafii a. C. 806. 112. April. die pasehatis creatus et a. 815. ob propugnatum imagmum cultum depositus, atque inde Homologeta, fiue confessor, Graecis diclus in monasterio a. 828. decessit. De quo Menaea 2. Iunii, Ignatius, diaconus CPol. in vita, (quam, ab Allatio acceptam, Combefifius communicavit Henschenio, a quo edita graece et lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) tom. II. latine pag. 294. et gracce pag. 704. et Martinus Hanckius de Byz. rerum scriptoribus lib. I. [P] cap. XII. Differtationem de eius feriptis cum catalogo MSS. bibl. regiae Parifiis editurum le recepit Io. Boiuiniur, thefauri illius, vere regii, cuftos digniffimus. Nouam etiam operum Nicephori huius editionem exspectabamus ab Anselmo Bandurio, Ragulino, presbytero ac monacho Ord. S. Benedicti e congregatione Melitenfi. Confer, quem infra cum lectore communicabo conspectum Operam S. Nicephori, patriarchae CPol. quae propediem duobus tomis, edenda funt, et quorum pauca haltenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac octo differtationibus criticis, dogmaticis et historicis. Paril. 1705. 12. et Memorias Treuultinas illius anni mense Augusto p. 1461. Editorum eius scriptorum recensioni, quae occurrit apud praestantifimum Caucum [hist. litter, SS. EE. vol. II. p. 4. fqq.] pauca hace habeo, quae addam:

1) Breuiarium historicum, a Mauritii nece anno Chrissi 602. ad annum Chrissi 770. fiue Leonis IV. et Irenes nuptias legit laudatque Photius cod. LXVL idem nec plenius euoluisse fe innuens, quam a Petauso Paris. 1616. 8. cum versione et notis editum et deindé inter Byzantinae scriptores historiae 1648. fol. et [Venet. 1729. fol.] suit reculum et Theophylacto Simocattae solet subici. Adiunxit Petausus Nicephori Gregorae fragmenta pag. 240 — 257. in antiquioribus editt. omissa. Gregorii praeterea cognomento Figusi Taurominitani in Sicilia episcopi, Homiliam in indictionis sue anni principium. pag. 258 — 285.

Gggga

a) Conf. praeter ea fupra, cap 4. §. XXXIX. Caf. Oudin. comm. de S. S. E. E. tom. II. p. 2. fqq. Ceiller hift. gen. des AA, EE. tom. XVIII. p. 467. Hamberger 2. N. tom. III. p. 561. fqq. Saxii Ourom. II. p. 100. et 545. Vita Niceph. CPolitani, a Theodoro Grapto composita, est in bibl. Parif. teste Montfaucon. Palacogr. gr. 72. De

Theodoro Grapto conf. paullo poft in indice scriptor, in Nic. Gregorae hift. Byz. v. Graptus. H.

Sequitur

Digitized by

e) V. Anfelm. Bandur. in Imper. orient. II. p. 907. ed. Parif. aut p. 630. ed. Venetae et paullo poft in indice feriptorum in Nic. Gregorae hift. Byz. voc. Nicephorus Gregoras, Harl.

Sequitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro, qui inscriptus est Baroidizes, et aliis iunioris actatis monumentis pag. 286 - 309. Indiculus Metropolitanarum fedium ^f), CPolitano patriarchae subiectarum, pag. 310 -- 398. Georgii Pachymerii fragmenta graece, quae in Augustano codice MS, deesse Hieron. Wolfius in fynopfi libri V. monuerat, pag. 315 - 407. Libellus Hippocratis περί τῶν Οαεμάκων κα-Saugovrav primum editus ex codice Cuiaciano, graece pag. 308 - 410. Ac denique Nice. phori, patriarchae CPol., fragmentum de Conftantini Copronymi vita et exitu, ex Theophanis Chronographia depromitum graece et lat. post Petauii notas pag. 206 - 218. Fabric. gallice versum est Breuiar. a Monterolio. Paris. 1618. 8. et a Moreto, (Moret, Controlleur en la Generalité de Montauban.) cum notis historicis. Paris, 1634, 12. - Breuiar. histor. exflat in cod. Augustano Vindel. (Reifer. cat. codd. p. 80.) — in bibl. Wratislau. Rhediger. (Kranz. Memor. illius bibl. p. 86.) - Chronographia, fub nomine quidem Eufebii, fyriace, in bibl. Bodiei. cod. MMMCXXXI. et inter codd. Th. Hyde nr. MMMMMMCCCCI. - Ex chronicis Niceph. excerpta fubinde aliqua adjunguntur Damafceni orthodoxae fidei expositioni in cod. Veneto Marciano ID. (cat. codd. gr. p. 263.) Harl.

2) Chronologia compendiaria ab Adamo ad auctoris aetatem; de qua dixi superiore capite §. 39. pag. 153. feq. [couf. de edd. Camerar, infra vol. XIII. p. 520. - Lambee. comm. de B. Vind. III. col. 147. et 149. Kollar. vol. V. col. 484. fq. vol. VIII. p. 456. Iriart. cat, codd. Matrit, pag. 352. cod. LXXXV. et p. 480. cod. CXXI. conf. notam ad nr. 4.]

[1] 3) Ex Nicephori, CPol., artirrheticis tribus aduer (us Mamonam et Iconomachos opuscula quatuor latine ex Turriani versione vulgauit H. Canifius tom IV. antiqu. lect. 4) fed passiin infeliciter, cum non coniungenda hinc inde connectat. Recufa funt tom. XIV. bibl. patrum edit. Lugd. pag. 89 - 98. Colon. 1618. tom. IX. et parte altera tomi IV. Parif. [1624] 1654. Ex libro II. et III. duo fragmenta eius, quibus Aflerii Amaleni dicta vindicantur, graece et lat. dedit Combefifiur, Auctar. nouo bibl. patrum tom. 1. p. 267 - 280. Parif. 1648. Integrum opus, nec leui danno Christianae rei ac litterariae (iudice Combesisio) delitescens habetur graece in bibl. regis Galliae fub nomine Theodori Grapti, quo titulo deceptus Nicephorus Gregoras cum aliis Graptum pro auctore libri habuerunt. [v. confectorem cat. codd. Parifin 11. p. 176.] Sed in bibl. Colbertina eiusdem antiquitatis codex, teste Boiuinio, recte id tribuit Nicephoro, CPolitano. Vide Io. Boiuinum ad Gregorain pag. 793. feq. Abys y caput 51. laudat Allatius' p. 159, contra Hottinger. Ex libro II. fragmentum de fex synodis graece et lat. edidit Combefifius tom. II. Auctar. noui bibl. patrum, Parif. 1648, p. 603 -610. reculum latine in bibl. patrum, Logd. tom. XIV. p. 97. Habeo, inquit in bibl. Concionatoria a. 1662. idem Combefifius, quae iuflum volumen impleant, nec tomen integra, dilaphs quandoque foliis: — — expleat forte Petri Seguierii, Franciae Caucellarii, faiffus fatis charta bombycina codex." Alia offerebat Allatius etc. Confer Combefifi Origines CFolitanas pag. 184. qui pag. 159. lequ. graece et latine ex vita Nicephori a Theodoro Grapto fcripta edidit

Freheri peg. 144. feq.

f) Confer indicem fimilem in iure gracco rom. Vol. II. part. IL Amitel. 1725. fol. conf. Baumgarten Nachricht. von e. Hall, Biblioth. tom, VI. g) Rep. cura et cum animaduers. Ba/nage, p. 261. Harl.

Digitized by

edidit ipsius disputationem de imaginibus cum Leone Armeno, imp. Rarif, 1664. 4. Fabr. In bibl. Parif. quondam regia funt fecundum catal. codd. II. Antirrhetica aduerfus Mammonam^h) et Eusebium arque Epiphanidem in tribus codd. CMIX — CMXI, in guorum-vltimo eff quoque Nic. tellimoniorum, antirrheticis subjunctorum, procemium, et censura fiue explicatio tellimoniorum, aduerfus facras imagines parum perite adlatorum. Infuper in tribus ilis codd. funt Niceph. pro irreprehensibili et pura Christianorum fide capp. octoginta tria. In bibl. Coisiniana, cod. XCIII. continet Nicephori libros pro fide orthodoxa aduerfus Icononachorum falfas criminationes et peruerla dogmata. Horum librorum ineditorum conspectum volgauit Anf. Bandurius. Quare Montfaucon. in B. Coisl. p. 143. fq. librorum tantum nomina et initia, vti in illo codice iacent, repraesentauit, idemque animaduertit, quaedam, interdum abscifis aut transpositis foliis, mutila esse et perplexa, sed restitui posse ex vno codice regio; et vicillim quaedam in regio manca ex Coisliniano posse refarciri. — In cod. CXV. CXX. et CCLIX. fol. 57. sunt in Anastafii quaestionibus et responsionibus etc. tum in cod. CXXII. in Niconis collectaneis, in cod. CXCIH. fol. 40. verfo ex Nicephoro quoque loca defumta. (Montfaue. p. 188. 193. 197. fg. p. 245. et 305) - In bibl. Bod-Iciana, in cod. MMDCCCLXXVII. nr. 37. Niceph. difput. cum Leone, imper., de venerandis imaginibus. — Dublini in bibl. collegii S. Trinit. in cod. CCLXXVII. nr. 35. (vt verbis vtar auctoris cat. codd. Augl. et Hibern. Vol. II. part. II. p. 24.) Nicepheri C. P. vel potius fragm. haerel. p. 6. envoyant Xwv etc. nondum edit. — Magnus Crufius promiferat edition. epitomes libeorum antirrheticorum Nicephori CPolítani, adueríus iconomachos; fed a promiffis non stetit. v. quae scripfi in Introd. in hist. L. Gr. II. 1. pag. 454. sq. Harl.

4) Stichometriam librorum facrorum, chronographiae fubiici folitam, graece vna cum versione latine Anastasii habes in operibus postumis Petri Pithosi, Paris. 1600. 4. pag. 14. feq. Inde eam recudi curauit in criticis facris Anglis (apud Batauos et Francofurti recufis) Iohannes Pearfonus, Emendatiorem e codice MS. bibl. Coislinianae Montfauconus p. 204. Nicephori esse idem vir doctissimus in Vindiciis Ignatii part. I. pag. 33. seq. et sane videtur Nicephoro antiquior effe: libros enim recenfet codem ordine, quo in calce fynopleos Athanafianae leguntur, etfi ibi in editis sixwy enumeratio est omissa. Chronographiae Nicephori MS, codex graecus cum subiecta stichometria, sed quam Camerarius omisit, exstat lenae, vt alias bibliothecas Galliae, Angliae, Italiae practeream. ') Alias 51×0µereias et in-

Gggg3

h) Sic adpellatus eft Conftantinus Copronymus, quod Iconomachi studerent ei magis, quam deo placere, atque its se dei quasi riualem constitueret; vt ait confector catal. codd. Parif. II. p. 176. Harl.

i) In cod. reg. Matrit. CXXI. eft Niceph. chronographia compendiaria ab orbe condito, eaque, fine verba, fine numerorum notas, fine etiam rerum ordinem spectes, ab editis est alicubi discrepana, et plurimis, locis multo plenior ac locupletior; accedit, quod maxima corum pars, quae

ex Anastasio supplet P. Goar, ex graeco huius codicis contextu pariter reflituitur. Chronographia definit in Bafilio, Macedone. Constantinus autem Lascaris adtexuit Bafilii successorum feriem ad Constantinum vsque III, cum breui expugnationis vrbis suaeque ipfius captinitatis narratione. Vltimum locum occupat, Conftantini fratrum corumque subolis notitia, quam Iriarte in cat. codd. gr. Matrit. p. 481. graece euulgauit, aliaque bene notauit, et reliquos in illo codice complures catalogos recenset chronologicos. Pag. 47. sequitur narratio oray doi Sam yenfai Annithe Comeray ngi

Digitized by GOOGLE

NICEPHORUS CPOL.

et indiculos librorum facrorum e MSS. codicions vulgauere Cotelerius, [P] Carus, Io. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius et Humfredus Hody, vt dictum a me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De codice illo Ienensi, quo olun vius Camerarius, vide Io. Andreus Bossi ad Reinesium epistolas pag 361. 362.

5) Confession fidei ad Leonem III, papam latiné ex veteri interpretatione, quain Anaflasi bibliothecarii elle putat, vulgata a Baronio in Ann. ad a. C. 811. nr. 20 – 43. Sed vertio in edit. graecolatina Commeliniana inter acta synodi Ephesinae est Theodori Pultani S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. lat. et graec. p. 303. ibid. 1604. fol. Cum eadem Peltani versione legitur post lo. Zonarae commentar. in canones concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. et in collectione concilior. Labbeana tom. VII. pag. 1205. Fadr. et Harduini tom. IV. p. 978. graecis vtrobique ex praeclaro cod. Seguieriano castigatis. Veterem lat. versionem ad Baronium misit Fronto Ducaeus, descriptam ex magno codice conciliorum msto bibl. canonicorum ecclesiae Virdunensis in Lotharingia; eamque dedit Baronius in Annal. 1. c.

6) Nixn Ooes ouodoynt's canones' ecclesiastici XVII. in libro Secundo iuris orientalis ab Enimundo Bonefidio Paris. 1583. 8. editi pag. 18. graec. et lat. p. 105. Atque in graecolatina Marqu. Freheri editione Francof. 1596. fol. p. 195. feq. tum tom. VII. concilior. Labbei p. 1207. et latine in adpendice ad bibl. patrum Patif. 1570. et tomo VI. edit. Parif. 1654. fadd. cat. B. Leid. p. 59. exflat quoque in concil. ed. reg. tom. XX. Labbei tom. VII. et Harduini tom. IV. v. infra libr. VI. p. 519. Vol. XI. ed. vet. vbi quoque de concil. CPol. a Nic. ram, vbi illos exflare fcribit Caueus, et qui catalogum bibl. Barberinae concinnauit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. et 16. non comparent inter canones illos XXXVII. quos graece et latine edidit Cotelerius tom. III. monument. ecclef. graecae pag. 445. feq. a quo pag. 451. feq. alius adhuc noueni diara'Ees 'ExxAnoiaginas' publicatas habes ex collectione, quae complectebatur canones LXVI. Nam et Michaël Glyras pag. 291. quinquagefimum primum laudat, et Cotelerio p. 652. observante, ab aliis plures, ab aliis pauciores clari illius patriarchae ac confessoris, quo ipsis visum fuit, ordine ac modo colligi canones contigit. Eidem etiam Cotelerio debenus p. 453 — 463. Epiflolam Nicephori, responsiones ad 17. capita, ab Hilario et Eustratio proposita, complexam. Expositionem fidei MS. memorat

usaurenie fierar sud i rárue suzemerele. At, num ipfius S. Nicephori fit huiusmodi opusculum, incertum quoque videtur Iriarto p. 483. atque monet in Nelleliano bibl. Vindobon. catal. part. I. pag. 230. cod. CLIII. nr. 11. occurrere quoque fimilem anonymi suzemerelar. Singula vberius explicat idem, et, quae differant ab editione regia Paris. adnotat. Add. de Nicephori aliorumque flichometriis Nathan. Lardner in: The Credibility of the Gospel Historie etc. Vol. XI. Londin. 1754. m. 8. aut secundum versionem Daw.

Bruhn germ. Die Glaubwürdigkeiten der euangelischen Geschichte etc. Vol. XI. cap. 147. p. 235 — 261. coll. Baumgart. Nachricht. von merkwürdig. Büchern, tom. X. p. 353. De flichometria f. mensura versuum vniuersorum operum V. ac N. T. varia eorum distinctione, et in metiendis vorsibus discordia in veteribus libris, docte agit Salmasius in prolegomenis in Solinum seu Plinianas exercitatt. stell. 4. plag. 4. auers. et stell. 5: Harl.

Digitized by

Vol. V. p. 298

NICEPHORUS CPOL.

morat Labbeus bibl. nou. MSS. pag. 88. Fabr. Expositio fidei est in cod. DCCCLXXXVII. nr. 6! bibl. publ. Parif. - Nic. epistola ad Leonem, papam rom. in cod. XXXII. Coislin. atque Montfancon in bibl. Coisl. p. 85. adnotat, postremo illam ex hoc codice emendatam esse et illustratam in collectione conciliorum, monente Labbeo, tom. VII. p. 1205., - in cod. Coislin. XXXVI. fol. vlt. est canon Niceph, de jeiunio monachorum. - In cod. CCXI. fol. 312. Iq. Niceph. ἐκ τῶν ἐκκλησιαςικῶν αὐτῦ σὐντάζεων χοὐ τῶν σὑν αὐτῶ άγίων πατέρων, XV1. abloluitur articulis. - Eiusdem σύμβολον πίσεως δια κεθαλαίων /β. - Eiusdem differentia inter imaginem et crucem Christi, syllogismis decem. - Ex epistola Niceph. ad Leonem papam rom. — in cod. CCCLXIII. qui continet collectionem conciliorum breuissimam, sub finem fragmenta ex Nicephoro, patriarcha, teste Montfaue. 1. c. pag. 193. 269. et 563. - In cod. XXXII. Iynod. Moljuenf. nr. 55. Niceph. canones in Two ExxAnguesikar The τε συντάξεων και των σύν αυτω άγιων πατέρων περί διαφόρων κεφαλαίων et nr. 56. ex aliis ciusdem canonibus, noi eis ras enivea Douevas diarazers rav ayiar anosonav telle cel. Matthaei in notitia codd. MSSt. gr. biblioth. Molquenf. S. Synodi, p. 54. - In codd. bibl. -publ. Parif. funt ranones Niceph. n. in cod. MCLII. nr. 2. MCCLIX. nr. 11. canon. ecclef. triginta septem. - In cod. MCCCXXXVII. Nic. confessories canones 27. -In cod. MCCCXXXIX. nr. 3. can. 36. — In cod. MCCCXXXXII. nr. 4. canones ex illius conflitutionibus excerpti; — in cod. MCCCLXXIV. nr. 4. canones, et in cod. fequenti nr. 8. canones XXXV. - In cod. CLXIII, bibl. elect. Bauar. Niceph. canones fec. catal. codd. gr. p. 63. — In cod. caefar. Vindob. CCLXXXIII, nr. 3. excerpta ex Nicephori et patrum cum ipfo congregatorum conflictutionibus ecclefiaft. (Lamber. comm. Vol. V. p. 475.) — In cod. XLV. nr. 66. canon quintus de hebdomade quinquagefima. (Lambee. VIII. p. 948) in cod, LI. nr. 13. canones 36. et 18. Niceph. observatt. et conflitutiones canonicae de variis argumentis, (Lamb. ibid. col. 989. et 993.) - In cod. LII. nr. 5. et cod. LIII. nr. 5. Canones eccl. 36. (Lamber. ibid. col. 1001. et 1006.) — In primis laudandus est cod. Vindobon. XXXXV. in quo funt Nic. canones eccl. fex et fexaginta, et quem late diligenterque describit Kollarius in supplem. I. ad Lambecii comm. pag. 321. sqq. - Ille de Nicephoro, patriarcha, confulere iubet, praeter nostrum Fabricii locum, Mansium in supplementis ad concilia, a Labbeo et Cossartio edita, tom. I. p. 775. et 806. nec non in nouissima amplissimaque conciliorum editione Veneta tom. XIV. p. 119. sqq. et, "ab iis eruditissimis, ait, duumuiris, discimus, hos, de quibus nunc ago, canones nusquam adhuc a quoquam en serie atque ita plene, vt in hoc noilro codice habentur, in lucem elle protractos." Tum animaduertit, incod. CCLXXXIII. Vind. antea iam memorato, exstare ex Nicephori canonibus excerptos canones quadraginta multo vtique plures, quam ex Cotelerio ediderit Manfiur conciliorom edit. nouiff. Venetae 10m, XIV. p. 129. codd. autem LI, LII. LIII. Vindob, citatos conferuare cosdem ipfos septemdecim canones, quos ex jure grseco-romano reliquis praeposuit Mansius lau latae conciliorum editionis tom. XIV. p. 119, atque quatuor illos codd. caefar, futuro Nicephori canonum editori in primis commendat. Nouam vero editionem canonum, quum neque fua serie neque iusto numero circumferantur, necessariam esse iudicat. Denique obseruat, Mansium ex diversis operibus depromtos protulisse LXIX. cann. sed, si semel arque iterum repetiti demantur, legitimum cum hoc codice Vindob, numerum conuenire. - Eodem Kollario pag. 770. l. c. prodente, in cod. CXXXVII. nr. 5. et 6. funt tria Nicephori vaticinia.

Digitized by GOOGLE

ticinia. - Niceph. canones eccles. citantur in cod. Laur. Medic. IV. in expositione factor. praeceptor. et in cod. XXV. plut. IX. fiue thef. orthod. fidei. v. Bandin. catal. codd. gr. Vol-I pag. 99. et 434. - Kucianedeculov TE acxienionóne Nixrobee. Mosquae ex offic. Ridigeri et Claudii. 1796. II: Voll. IV. - Niceph. de fide christiana et alia opp. in varis bibl. obuia, quae Montf. in bbl. bblioth. MSSt. indicarit, ea in indic. v. Nicephor. P. CPol. quaeras velim. — Fabrie/infra in Vol. XI. libr. VI. cap. 3. pag. 166. Iqu. reddidit gr. ac lat. ex Nicephori CPolit. epiftola fynodica ad Leonem III. papam, partem eam, in qua feptem fynodi breuiter describuntur et probantur. — Nicephoro, patriarchae CPolit. in cod bbl. publ. Parif. MCCCLXXIII. nr. 3. tribuitur carmen de ieiuniis Graecorum ad Meletium, monachum, et confector catal. II. p. 310. ineditum, ait, vt opinor. Incipit πεντος Σεπτέμβειος aern ruyzaves re ivointe. - Eidem in cod. Veneto Marc. CDXCVIII. adler Litur opule, in Herodiadem et reliquas improbas mulieres, forfan ex alio opere excerptum. Harl.

Idem quoque fuerit cum noltro Nicephorus, Chartophylax magnae ecclefiae CPol. I verum eft, quod notatur in orthodoxographis, 'a Chartophylacis munere peruenific ad epifcopatum ecclesiae CPolitanae. At circa a. C. 560. vixisse tunc non potest : nullus enim illis temporibus episcopus siue patriarcha CPol. Nicephori nomine. Verum [1] pulcre cum illa fententia congruit, quod Caueo Nicephorus Chartophylax videtur claruisse circa a. C. 801. Patriarcham enim creatum a. C. 806. iam a me adnotatum eft. Sed vicifim exflant ad Nicephorum, Chartophylacem, interrogationes MSS. Maximi Monachi. Vide Lamber, lib. VI. p. 56. Qui Maximus si idem sit cum confessore, a. C. 662. defuncto, etiam Nicephorum hunc ad faeculum feptimum referri atque a patriarcha diftingui oportet. Vtut fit, Nicephori, Char-tophylacis, fragmentum ex epifiola ad Theodofium, monachum Corinthium, de ligandi foluendique potestate, latine legitur in orthodoxographis a. 1555. p. 936. et a. 1569. pag. 74. et ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. feq. atque in quibusdam bibl. patrum editt. vt Lugd. tom. XII. pag. 547. et Colon. tom. VII. et Parif. 1589. 1654. tom. III. *) Epiftolae duae ad eundem Theodofium de quaeflionibus quibusdam, gracee et latine exflant in Iure gracco romano Freheri tom. I. pag. 341-344. et in editione Bonefidiana graec. p. 197. et lat. p. 233. Occurrit etiam latine in adpendice ad bibl. patrum Bigneanam a. 1579. et in ceteris, quas iam memoraui bibliothecae patrum editionibus, vt Lugd. tom. XII. p. 546. feq. Fabr. Ma. ximi, Mon. quaestiones facrae miscell. ad Nicephor. Chartoph. funt in cod. Vindob. XVII. 3. v. Lambec. comm. VI. part. I. p. 125. In cod. bibl. Vindob. XII. nr. 17. et 18. funt duae illae epistolae Niceph. Chartophyl. ad Theodosium, monachum, canonica; atque Kollar. in supplem. ad Lamb, comment. col. 116. Iq. non folum fulpicatur, Nicephorum, Chartophylacem, floruisse incunte facculo nono; sed etiam adnotat, cod. caesar. et aliquanto copiosiorem esse exemplo Freheriano, et adeo differre ab eo, vt ad eam diuersitatem commonstrandam noua illius editione opus sit. In altera quoque, cum priore continuo scripta, epistola locus de Iogunis Nefteutae libello poenitentiali, vt fufpicatur Kollarius, et alia quam plurima emendatius plenius in cod. Vindob. scripte sunt, quam a Frehero fuerúnt typis edita. Ex epillo-

k) Alias edd. v. in catal. bibl. Leidenfis, pag. notitia laudata p. 52.) eft Epurola Numpige xupra-

er. -- In cod, XXXII. ur. 9. (teste Matthaei in Gunnes. To hoar ng) despas rois apxupeves. H.

Vol.V. p. 298729

Digitized by GOOS

lis

ALII NICEPHORI

Lib. V. c. 1. 600

is Niceph. Chartophyl. ad Theodofium, monachum Corinthium, continentibus folutionem quarumdam quaestionum, excerpta funt in cod. Laur. Medic. II. nr. 82. plut. V. et Bandin. in cat. codd. gr. IL pag. 9. plura hic effe excerpta, quam in Leunclauii iure gr. rom. libr. V. p. 34. observat. — In decreto, edito circa vnioném synodi cum Leone Chalcedonenii et circa piam sententiam de adoratione imaginum, ab imperatore - Alexio Comneno, (quod decretum Montfaue. in biblioth. Coisl. p. 103. Iqq. ex cod. Coislin. XXXVI. graece cum lat. versione vulganit,) inter congregatos occurrunt Nicephorus, Gangras episcopus, et Nicephorus, diaconur, olim Chartophylax. — In cod. Coislin. (v. Montfauc, bibl. Coisl. p. 325.) epistola ad Methodium, mon. responsiones ad XVII, interrogata comprehendens, tribuitur Theodoro, quam fub Niceph. CPol. nomine gr. et lat. vulgauit Coteler. tom. II. monumentor. eccleliae gr. p. 453. Harl.

Vita Dionysii, Areopagitae, quae Nicephoro, CPolitano, tribuitur in catalogo Barberinae bibl. et exstat in edit. Dionyfii Corderiana tom. II. pag. 204. petita est ex libro II. Nicephori Callifti hift ecclef. cap. 20. Quemadmodum scholia in Synessium, eidem Nicephoro, CPolitano, adferipta in eodem catalogo, conftat effe Nicephori Gregorae. Fabr. Vitam. Ioannis Cappadocis scripsit Nic. CPol. in cod. Paris. CCLXXVI. v. infra, lib. V. c. 40. Vol. X. p. 164. vet. ed. Harl.

Alius fuit NICEPHORUS, presb. magnae ecclefiae S. Sophiad CPoli, cuius vita S. Andreas, cognomine geody, five fimplicis, feripta post faeculi decimi medium, quae graece e MS. Vaticano et Mazariniano ') cum Conradi Ianningi versione et notis exstat in actis santor. ad 28. Maii tom. VI, et centum amplius paginas complet. Habetur et MS, in bibl. Vindobonenfi. Vide Neffelium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thrace faec. V. fed Leone fapiente, et deinceps, faec. X. vt lanningus animaduertit. Citat MS. Cangius ad Zonaram pag. 29. et alibi.

Alius quoque NICEPHORUS II. patriarcha CPolitanus post Arfenium, antea Ephefinus episcopus, clarus sub Michaële Palaeologo circa a. C. 1259. Incertum, huic ne tribuendum Onirocristicon, quod sub Nicephori, CPolitani patriarchae, nomine versibus iambicis fertur, [1] et ex Aframpfycho magnam partem est descriptum, de quo dixi lib. IV. Fabr. cap. 15. p. 266. Vol. V. Nicephoro, patriarchae CPolitano, tribuitur oneirocriticon in codd. Parifin. MMCDXCIV. nr. 12. MMDXI. vbi plura alia exflant oneirocritica, et MMDCXXV. vbi margini cod. Suidae versus oneirocritici. - nec non in cod. Medic. LII. nr. 16. plut. 32. v. Bandin. cat. codd. gr. II. p. 212. Add, Lamber. comm. de bibl. Vindob. caef. V. p. 488. fq. et Vol. VI. p. 253. vbi in cod. XX. nr. 5. Niceph. eidem tribuitur Oneirocriticon, Harl.

Alitie

MMCDXCIV. nr. 15. funt excerpta ex libris An- loquentes Andreas ille et S. Epiphanius. - De catal. codd. Parif. II. p. 510. quae fub mundi fi- dedit Lambec. comm, VIII. col. 804. fqg.

1) In cod. Parif. MDXLVII. nr. 3. in cod. Parif. nem evenire debent; finguntur autem inter so coldreae +3 dia zersov sub3, vbi de, iis, ait suctor cod. Vindob. XXXVII. plura feripfit et excerpta

Vol. VII.

Vol. V. p. 2997300

Hhhh

610 Lib. V. c. I. ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Vol V p 3007624

Alius denique NICEPHORUS, philosophus et rhetor, CPoli, qui oratione funebri celebrauit S. Antonium cognomine Couleam, patriarcham CPolitanum, a. C. 895. defunctum. Exstat $\lambda \circ \gamma \circ s$ ille $i \pi i \pi \circ \varphi \circ s$ latine apud Surium et Bollandum ad XII. Febr. graece MS. in bibl. Caefarea Vindobonenti, et fortasse in aliis. Fabr. In Lamber. comment. de bibl. caef. Vol. VIII. p. 178. fq. est oratio in cod. XI. nr. 20 vbi Lamb. obitum Antonin Caulae cum Baronio, Labbeo et Ricciolio adferit a. 890. et dicedit a rationibus Bollandi atque Henschenii, (quos fequutus est Fabricius h. l.) qui în actis SS. annum mortis 895. ponunt, refutarque Freherum in Chronol. Iuri graeco-rom: praesixa atque G. I. Vossium de historicis gr. lib. II. cap. 26, obitum Antonii referentes ad a. Chr. 901.

Ilic, quoniam, quantum scio, Bandurii edit. non vidit lucem, subiungam statim Bandurii con/pessium, quem Fabrie, in vet. edit. demum in §. XXV. p. 624. sq. typis repetendum curarat, et ad quem plures prouscare solent. Equidem graeca omisi, nomina tantum auctorum posui aut contraxi, praecipue lineolas, vt chartae parcerem. Harl.

[P] ANSELMI BANDURII, confpectus operum S. NICEPHORI, patriarchae CPol., quorum pauca hactenus edita fuerunt, edendorum propediem duobus tomis in fol. cum interpretatione Latura, notis atque VIII. Differtationibus criticis, dogmaticis et historicis.

Erudito Lectori.

Inter Constantinopolitanos praesules, nullus ab aeuo Chrysostomi suit tot doctrinae pietatisque dotibus exornatus, quot Nicephorus ille, qui octauo saeculo omnes Iconoclastarum impetus excepit, scripta et molimina egregie repulit. Eius opera a multis tentata, hactenusque tamen in variis bibliothecis latentia, cum in lucem edere animus sit, doctorum opem et consilium expetere cogor; tum, vt, si quid in bibliothecis extet, hoc in catalogo non expressum, ea de re me commonefacere non dedignentur; tum, vt, si vspiam pauca illa, quae temporum iniuria in manuscriptis nostris exciderunt, quaeque su loco notauimus, reperiantur, ea nobis ad publicum sum commodare ne grauentur.

Quanti vero aestimanda fint istaec opera, etsi res ipsa per se loquatur, paucis tamen recentere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes sententiae, impia dicta, et molitiones aperiuntur, et incredibili diligentia confutantur; qua in re nihil perfectius hucusque in lucem prolatum est. Hic bene multa, ad historiam pertinentia, et ab historicis intacta, narrantur; ac vbique absoluta et varia in rebus, cum ecclesiasticis, tum profanis, Nicephori eruditio deprehenditur. Constantini Copronymi, quem Mamonam vbique nuncupat, aufus in remeranda religione varii, doli, frandesque, furor in Christianos, machinationes contra piam fidem, admixtis subinde rerum gestarum monumentis recensentur, eiusdemque impia doctrina pro virili refellitur. Hic Eusebii Caelariensis dogmata, vt impia et a christianae fidei sinceritate aliena, constutantur: nam inter Graecorum praestantistimos Eusebius, vt Arianus et haereticus (nec fortalle iniuria) semper ") habitus est: in his vero quae Eusebium spectant

Digitized by

э(

m) Vide tamen, quae pro exculando Eulebio lupra pag. 33%.

Vol. V. p. 624 626

OPERUM NICEPHORI CPOL.

Lib. V. c. I. 611

spectant, multa habentur [P] hactenus inedita et ignota, quae ad illorum temporum historiam apprime conducant. Epiphanidis item cuiusdam, cuius nec actas, nec nomen ita competta sunt, sententia adfertur, ac vipote impia et letifera profligatur. Quodque, meo quidem iudicio, praestantissimum cA, multa noua et inobservata de Synodo secunda Nicaena profert; ils longe finceriora, quae iam in collectione Synodorum comparent; vtpote quae ab oculato tefle, qui rebus etiam intersuerit, tradantur. Multa item sanclorum patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula, paene integra nondum edita, hic passim inferta nec sine voluptate reperias; in his Macarii Magnetis, vix noti fcriptoris, qui, tefle Nicephoro, primis ecclesiae faeculis floruit, pretiofa anosnasuaruaria quam plurima, quibus alia eiusdem scriptoris fragmente, ad doctrinam ecclefiafticam perguam vilia, a doctifiimo et humanifimo Ioanne Boissino accepta, adiunximus. Nec fine examine ille et perquifitione, patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus meel yungiornros vel vogeines adcurate et sagaciter edissert. Non immerito igitur vir tantus passim a scriptoribus cum acqualibus, tum subsequentis acui, a doctrina, a religione, a disciplinarum omnium scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius, eius vitae scriptor, Theodorus Studita, Photius in bibliotheca et alii, quorum testimonia initio operum eiusdem Nicephori adferemus. Etfi vero nunc primum Nicephori opera isthaec in lucem prodeant, non defuerunt, qui antehac ea publicare voluerint. Inter éor Combefifius, vir de re literaria optime meritus, vt videre est in praefatione ad vitam Nicephori, At five aliis distentus negotiis, five morte praeoccupatus, aliis rem dimisit; cuius promista fi expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His differtationes criticas, dogmaticas, hiltoricas ad operis elucidationem, vt in laterculo videre licet, adiiciemus. Prodeunt autem isthaec ex codicibus regiis MDCCCXXVI. MCMLXXXIX. MMCCCLXXVIII. exque Colbertino CCCLXIV. ") Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subiungemus, quae publici iuris sunt, quaeque ordine digesta in fine sequentis laterculi reperies. Haec omnia vero duobus in folio tomis complectemut: nisi fortaffe ampliorem fegetem ex Vaticana bibliotheca eruere liceat, vbi iam omnia fludiosis patent beneficio summi Pontificis CLEMENTIS XI, qui ad bonum reipublicae, cum [P] ecclesiafticae tum litterariae natus, et ad fassigii culmen euectus est, litteris et ipse graecis omnique doctrinae genere apprime excultus. Neque silentio mittere licet, cui hoc otium et hauc litterarum colendarum facultatem debeamus, Is est COSMUS III. Magnus Hetruriae dux. - Huius magnificentiae, fi quid ad studiosorum vsum opportune dabitur, totum siue a nobis sine ab iis, quibus ex tenuitate nostra quidpiam veilitatis et fructus obuenerit, acceptum referatur. Huius item beneficio alia nos literarum monumenta in lucem emittere per otium paramus: in quibus Theodori, Mopsuesteni, Commentaria in duodecim prophetas: Philonis Carpathii in Cantica genuina commentaria; Helychii in plal. mos: quae omnia ex bibliothecis eruimus; et alia quoque, si votis nostris fauerit Deus. Nos item multum debere profitemur Clementi, bibliothecae regiae custodi, qui nobis huiusce vere regiae supellectilis ad nutum copiam fecit: nec minus Cl. Boisinio alteri custodi, qui catalogum operum 8. Nicephori, ab fe accuratifiime concinnatum, nobis perhumaniter obtulit,

vnde prospectum nostrum, et ex ipsis codicibus, adornauimus. Hhhh h

Lequien

Neque tacendus Michoel

*) Addendus codex bibl, Coislinianae, de que Montsaucomus p. 143.

Digitized by GOOGLE

612 Lib, V.c. I. ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Lequien ex familia dominicanorum, vir cruditus et officio plenus, cuius item opera et confilio frequenter vii fumus. Sed nihil p o meritis vnquam dicere poffim de dochifimo viro nobisque fumma necellitudine coniuncto R. P. D. Bernardo de Montfaucon, cuius opera, contilio, exemplo ad haec ac pleraque alia capeffenda animum adpulimus, cuius confilio gallicum iter fascepimus et graecarum Molarum, quas a puero colueramus, fludio, nos toras addiximus. Hi nobis aggrediendi operis auctores fuere. Iam veto superest vt eruditorum confiliorum iudicumque expectemus.

Parisiis in Monasterio sancti Germani a Pratis IV. Kal. Iunii M. DCCV.

ELENCHUS OPERUM S. NICEPHORI PATRIARCHAE CFOL.

Edita afterifeis notantur, locusque in margine indicatur.

томуз I.

Praeliminaria Interpretis.

Praefatio generalis. — Praefatio de iis, quae hoc volumine continentur. — Differtatio de Nicephoris, eorumque scriptis. — Vita *) fancti Nicephori, patriarchae Constantinopolitani, descripta ab Ignatio, diacono, eius discipulo. — Oratio Theophanis, presbyteri, habita in translatione eius reliquiarum. — Chronica synopsis fanctis Nicephori, patriarchae CP., Acta ac scripta ordine annorum digerens; ex eiusdem Nicephori vita, ex episiolis fancti Theodori Studitae, aliorumque auctorum monumentis. — Veterum testimonia de sancto Nicephoro, patriarcha 'CP.

Sandi NICEPHORI, patriarchae Constantinopolitani, pro irreprehensibili et pura Christianorum side Capita LXXXIII.

Haec Capitum distinctio sumta est ex codice Colbertino antiquistimo: Capitum autem argumenta toto opere persetto restituta sunt.

I. Procemium. Suum effe cuilibet rei tempus, iuxta Salomonem: Fidei antem defendendae tempus nuncadeffe. II. Melius facturos homines, si, omitiis inutilibus quaeftionibus, futurum iudicium, vitamque aeternam medirentur. III. De fidei progreffu a prima vsque origine: vt varie pro variis temporibus diuina prouidentia hominum faluti confuluciir: de lege veteri: de falute humani generis per Christum reparata. Theologiam a fauctis Doctoribus abunde esse hactenus explicatam. IV. De peruersis iconomachorum opinionibus: eas a fynodis iam [P] pridem esse damnatas: easdem nunc in perniciem ecelessa reuiuiscere. V. sconomachorum vitia: eos gulae praeserim ae ventri deditos esse. VI. Continuatio inucctiuae in Iconomachos: eorum plerosque. Concilio Nicaeno subscriptule, deinde mutauisse fententiam: mox depositos, ac facerdotio primatos turbas mouisfe.

Digitized by

o) Exflat gracce in actis fanctor. tom: II. Martii p. 704. et latine, p. 294.

Vol. V. p 623-630

Z.

OPERUM NICEPHORI CPOL.

Lib, V. s. I. 613

Digitized by GOOGIC

VII. Vt iconomachi lingua et manu in ecclefiam ac res facras graffan fint. Pathetica ac vehemens declamation. VIII. Iconomachi cum Iudaeis colleti, Christian per illos fecundo se tertio pállum elle; eius nempe imaginibus violatis ac deformatis. IX. lidem collati cum aedificatoribus turris Sennaar, item cum lanne et Manibre, cum Alexandro et Hymenaco, cum filiis Core ac denique cum ferioribus Babyloniis, qui Sufannam calumniati funt: adjunxisse fibi iconomachos collumen hominum vilisimorum. Quam ob causam permiferit Deus ecclefiam turbariet orthodoxos vexari? Inucctina in corruptifimos facerdotum X. Duplex iconomachorum blaspheniia: prima, idololatras effe eos, qui imamores. gines colunt: altera, corpus Christi incircumscriptum esse: primum errorem conari eos testimoniis fanctorum patrum confirmare. XI. alterum, Arianorum ac Manichaeorum testimoniis aditruere. XII. De Eusebio, Caefar enti, deque Ariana haerefi. XIII. Teftimonia fanctorum patrum male intellecta, ac trunca ab iconomachis viurpata. XIV.-Invectiva in eos, a quibus schisma denuo excitatum. XV. De perfeguutione ab iisdetn XVI. De his, qui metu amittendi bona vel dignitates, haerelin amplexí funt. fulcitata. Iconomachorum mores. Christi, apostolorum, ac prophetarum dicta, aduersus eos prolata. XVII. Crimina orthodoxis objecta ab iconomachis. De Synodo feu Pfeudo-Syn-XVIII. Expositio fidei orthodoxae. — De Deo vno ac trino. odo Copronymiaña. XIX. De Chrifto. [P] XX. De Christo feu de incarnati verbi mysterio fusius. XXI. De duabus in Christo naturis, ac de vnione hypoflatica. XXII. Duas effe in Christo voluntates, et operationes duas diverfas. XXIII. De adoratione duplici: de imaginum cultu: de ob-XXIV. Quinam fint idololatrae. Iconomachos Dei hoftes effe. iecto idololatriae crimine Dicta prophetarum contra Dei hofles prolata. XXV. Epifcoporum ac facerdotum impietas per profopopoeiam amplificata. De fecunda Nicaena Synodo. XXVI: Argumentum contra iconomachos petitum ex iis verbis, quae in Liturgia recitabantur, anesartígas juãs της πλανης των εδώλων, etc. Id eft. cum nos ab errore idolorum reuocasset, etc. XXVII. In illa iconomachorum verba, nifi nos Constantinus (Copronymus scilicet) ab idolorum infano cultu liberaffet, Christus nullu modo falutem nobis adferre potuiffet. Iconomachos in ipla facrorum mysteriorum celebratione pugnantia et dicere et facere. De religionis chriflianae progressu ab ipla vsque origine. XXVIII. Si Christus ecclesiam suam ab idolorum cultu liberare non valuit, quae sequantur inde absurda? XXIX, Argumentatio in Sacerdotes, iconomachos, dicentes, fe idololatras fuisse. XXX. Duo esse idololatrarum genera: item diversum esse idolorum et imaginum cultum XXXI. Multos coli ab idololatris deos, habitu ac figura varios; vnum a Chrissianis. Sacrificiorum diversitas. XXXII. Alia argumentatio inconca contra iconomachos, dicentes, seruiisse fe idolis. XXXIII Duplex criminatio ab iconomachis excogitata; prima in ipfam Chrissi imaginem; altera in Chrissianos: Iudaeis ac Graecis peiores effe iconomachos.

Part altera huius Apologetici, in qua probatur ex fatris feripturis, omnus gentes ab idolorum cultu virtute Christi likeratas esse, et ecclesiam universam errare non posse.

XXXIV. An ea, quae iconomachi docent, congruant cum facris feripturis, diffisque pro heticis? Sequentur prophetarum dicta, ordine chronologico Dauidis verba, et ad ea obternationes lanchi CP. patriarchae. XXXVI. Verba Michaeae. Oleae,

Hhhh 3

614 Lib. V. c. I.

ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Vol. V. p. 630 631

Taber-

Digitized by

XXXVII. Verba Sophoniae et Ofeae, et Habacuc, cum explicatione, et observationibus. Zachariae cum explicatione, et observationibus. XXXVIII. Christianos ab idolorum cultu longiflime abesie : quae fuerit martyrum, quae ascetarum, et auachoretarum fides. XXXIX. De diis gentium ac fabulofa theologia. Superflitiofum idolorum cultum abolitum effe, ex que Chriftus in mundum venit. XL. Coli ab orthodoxis Chriftum: coli item eius imaginem: scilicet corpus Christi pingi potuisse, circumscriptumque et passibile fuisse. Verba Malachiae et Isaiae, cum explicationibus, et observationibus. XLII. Observationes XEIII. Isaiae verba, cum explicatione et observationibus. ad`verba Ilaiae. XLIV, Alia Ifaiae verba, cum observationibus et explicatione. XLV. Verborum Ifaiae explicatio. Alia eiusdem prophetae verba. Apostolorum Pauli, Ioannis, et Petri dicta, cum propheticis congruentia. XLVI. Ilaiae verba cum explicatione et observationibus. XLVII. Ilaiae et Paulli, apostoli, verba de purificata ac sanctificata a Christo ecclesia, et eius cum Christo XLVIII. Excursio in iconomachos. Verba prophetica, Isaiae scilicet. XLIX. vnione. Falium eft, quod iconomachi dicebant, auersum esse, ac alienatum a Deo populum eius. Refutatio per dilemma. L. Id agere iconomachos, vt Christum fua et dignitate et virtute spolient. Iconomachorum verba cum euangelicis collata. LI. Eosdem et patri iniuriam · facere et spiritúi fancto. Ieremiae verba cum explicatione et observationibus. LII. Alia Ieremiae verba cum explicatione et observationibus. LII. Alia Ieremiae verba cum explicatione et observationibus. LIII. Quam dulcia fint Dei eloquia ac promissa. LIV. Ezes chielis verba. LV. Explicatio prophetiae praecedentis, et ad eam observats. Alia eiusdem prophetae verba cum explicatione et observationibus. [P] LVI. Alia Ezechielis verba cam explicat. et observat. LVII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus et observationibus.

Numeri sequentes a Cl. Boiuino restituti sunt- Nam codex Colbertinus, ex quo distinctio capitum sumta est, mutilus est hoc loco.

LVIII. De Daniele, propheta: eius verba, cum explicatione et observationibus; LIX. Epilogus, seu conclusio propheticorum testimoniorum, supra adlatorum. Excursio in iconomachos. LX. Vt ab iconomachis templa ipsa profanata sint, ac deformatas item facra vestimenta ac vasa. LXI. Ne ipsis quidem libris euangelicis eos pepercisse: quid distent pisturae a scripturis, siue historiae pictae ab iis, quae scriptae sunt. De praestantia et vuilitate picturae. LXII. Iconomachos euangelii contentores esse, ac violatores. LXIII, Eos et Christo et fanctis bellum indixisse. Prosoposia. Iudaeis peiores esse sele iconomachos. LXIV. Iconomachi imaginem Christi oderunt, vt panthera hominis effigiem. Querimonia feu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologetici tertia pars.

LXV. Quas rationes habuille le dicant iconomachi destruendarum imaginum: ese rationes refelluntur. LXVI, Vtilitas imaginum. De lege Mosaica. Do gratia, quae Christo auctore legi successifit. LXVII. Lex et Gratia inter se collatae. Non posse simul stare idololatriam et gratiam. LXVIII. Quantum gratia et veritas legi et figuris praestent: De Sacerdotio Christi, De facrificiis ab eo institutis. De tabernaculo ac ceremoniis. LXIX.

OPERUM NICEPHORI CPOL.

Vol. V. p. 631-634

ΪΞ

,₹.

TE. XĽ

COL

Z

Ċ

Lib. V. c. I. 615

Tabernaculum vetus cum novo collatum. De mediatore seu ministro. De pontifice, de candelabro, de menfa. De pane, de fastificio, de arca ac propitistorio. - Prooe-LXX. De cherubinis aurcis, ipsius Dei iusin famium fulioris disputationis de cherubinis. bricatis, et arcae impositis: veneranda fuisse simulacra illa, multis de causis, LXXI Pretiofa effe ac veneranda ea, quae ad Deum peculiari aliqua [P] ratione referuntur, et ad eius gloriam pertinent. Imagines cherubinorum cum knagmibus Christi collatae: imaginum vlum antiquillimum elle, et ipfi ecclefiae coaeuum. Quantum pracflent facra nouae legia, LXXII. De templo Salomonico. De templo, post transmigratio- 6 veteris tellamenti lacris. nem babylonicam aedificato. Quanta vtriusque gloria fuerit. LXXIII. Illam templi ac veterum facrorum gloriam euanuifle, ex quo veritas umbrae fucceffit. Christianorum templa cum Iudaeorum templis collata. LXXIV. Quantum nous facra veteribus praestent. Iudaeis, templi inflaurationem negligen ibus, indignarum effe Deum; quanto magis iconomachis, tem-LXXV. Si Chriflus carne adfumta homines nihil-iuuit, necesse este, vt pla euertentibus? vel nesciverit, vel nolucrit, vel non poruerit. LXXVI. Abfurdum effe primum. LXXVII. Item fecundum, ac tertium. LXXVIII. Christum et sciuisse, et voluisse, et potuisse faluos nos facere. LXXIX. De fide et incredulitate. Fidem Christianorum effe irreprehenfibilem. LXXX. Quaenam vere impura et immunda fint. Non effe repudiandas imagines ob incredulitatem ac dementiam iconomachorum. LXXXI. De iconomechorum pertinacia ac duritie. Octingentos annos praeterisse, ex quo imaginum cultus in ecclesia vigeat. LXXXII. Qui per omne illud tempus vixerunt, an idololstrae fuerint? quam absurdum sit id dicere. LXXXIII. Inuectiua in iconomachos. Operis totius epilogus.

Praeliminaria Interpretis.

Adpendix ad librum fuperiorem, fiue felectae fententiae ac fidei regulae, ex facris foripturis et ex libris fanctorum patrum excerptae. — Praefixum est procemium, in quo de iconomachorum temeritate circa ea quae funt fidei; de fugiendis vanis quaestionibus; de fidei praestantia, etc. —, Testimonia scripturarum Ioannis, Pauli, Iestiae, ac fanctorum patrum, Io. Chryfostomi, Cyrilli Alexandrini, Chryfostomi, Basilii, Gregorii Nyssens, Dionysti Atheniens, et Athanasii.

[P] Differtatio de Conftantini Copromymi, qui a Nicephoro Mamonas est adpellatus, vita, moribus, dostrina, ac scriptis.

Antirrheticus liber, feu refutatio ineptiarum, quas irreligiofus Mamonas contra falutarem Dei verbi incarnationem indocte et impie effutiuit, capitibus L. I. Procemium. Duplex crimen orthodoxis obiectum effe ab iconomachis: primum, quod idolis feruirent: alterum, quod Christi [1] corpus, tamquam circumfcriptum, pingerent. De primo actum fupra: de lecundo, actum iri in hoc et sequentibus Antirrheticis. II. Invectiua in iconomachos. III. Eos idem cum Manete sentire. IV. Item cum Ario. V. Renovari ab iis varias haerefes. VI. Generalia concilia nihili ab iisdem facta. VII. Argumenta eorum futilia este, ac vix refutatione digna, confundi autem ab iis illas voces, avgentrov, et interi-

6r6 Lib. V. c. I. _ ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Vol. V. p.694-036

Digitized by

VIII. De libro dogmatico, cuius auctor Mamonas, quo ordine, qua meaneeiyeantoy. IX. Procemium illius libri, vt Mamonas fimulata pietate beneucledthodo lit scriptus. K. Ad illa Mamonae verba: Santta Dei et catholica nostra ecclesia; camdem tiam captet. ecclefiam ab illo et catholicam vocari, et idolicam, feu idolis addictam. De Mamonae impietate et facuitia. XI. Ad illa Mamonae verba; Ita traditum confitetur; traditionem ecclefiasticam ab eo agnosci simul et repudiari. XII. Ad illa eiusdem verba; Non mutata diuiwitate in carnem, etc. incipere inde Mamonam seipsum prodere, de incarnatione verbi-male fentientem. XUI. Ad illa çiusdem verba; Etf omnis imago deriuata a prototypo aliquo nofcatur; non cohserere haec cum superioribus. De malignitate Mamonae, virus suum XIV. Mamonas orthodoxus se initio mentitus: deinde, prodita erenomere praefestinantis. roris fui turpitudine agnitus, cum graculo Aelopico, furtiuis plumis nudato, comparatur, XV. Ad illa Mamonae verba: Quamuis item eiusdem sum effigiato naturae, etc. Non magie hace ad rem effe, quam luperiora. Confundi a Mamona imaginem, arte factam, cum XVI. Si imago eiusdem sit essentiae sou naturae cum re effigiata, quot imagine naturali. inde fequantur ablurda? XVII. Ad illa Mamonae verba: Vt totum seruetur, etc. Non effe imaginem id, quod prototypo per omnia fimile fit, ac nihilo ab eo differat. XVIII, Ne logicae quidem artis cognitionem vllam Mamonae effe. Eum per iguorantiam imaginis notionem penitus evertere. XIX. Ad illa Mamonae verba; Quarrimus a vobis, quomodo fieri posti, vt dominus noster Iesus Christus, (qui ex duabus naturis, corporea et incorporea, per vnionem inconfusan persona vna est.) depingatar, hoc est, estigietur. Solu-XX. Mamonam naturas in Christo confundere, licet inconfusa ditio illius quaestionis. cat: Christium, cum Deus fimul et homo fit, fumul effe et yeartor et ayeartor. XXI. Ad illa Mamonae verba; Quoniam et alteram naturam, incorpoream, carni unitam, habet, etc. Ex eo, quod naturae in Christo vnitae fint, non fequi, carnem esse incircumscriptam; inconfulam enim este vnionem. XXII. Si propter vnionem hypoftaticam duarum naturarum in Christo, caro incircumscripta est, sicut ipla diminitas: pariter propter vnionem naturalem trium personarum in Deo, pater et Spiritus sanctus erunt geniti, sicut filius. XXIII. Ad illa Marnonae verba: Quoniam post unionem illam inseparabilis res est, etc. eum, qui solius carnis imaginem pingit, non affingere carni propriam personam, nec quartam addere Trini-XXIV. Mamonae verba; Id eft perfonam characterizans, ac statume: Christum creatati. turam elle dumtaxat, net divinam naturam ei inelle. Refutatio verborum. Christum ipfum Indario diuina vultus lui lineamenta impressiste. Iconomachos Iudaeorum aemutatores effe. XXV. De Mysterio incarnationis doctrina orthodoxa. Contra eos, qui dicunt, beatae Virginis corpus incircumscriptum fuisse circa illud tempus, quo Christus conceptus eft. Dilemma, XXVI. Aphthartodocetarum opinio, adfumtam a Christo carnen incorruptibilem Si Christi corpus incircumscriptum fuit, an illud a beata Virgine habuerit, an dicentium. beatae Virgini communicauerit? XXVII. Qui Chriflum circumscriptum negat, is et hominem este eum negat: qui hominis corpus pingit, is corpus ab anima non dividit. De Copronymi imaginibus sculptis pictisque. Inuectius in eumdem. Eum effigiem inam adoi rari voluisse. [P] Definitio archetypi. Definitio imaginis. XXIX. Definitio idoli. XXX. Imago relationem habet ad archetypum, et ab co differt effentia. Qui imagini illus XXXI. Etymologia vocis esnew, quas imaginem fignifidit, 'eum et archetypo illudere.

cat. Imaginem Christi aliud effe a Christo. Item differre haec, simile esse et idem esse; Item aliud effe, et aliud effe. XXXII. Ad illa verba Mamonae; Ab unito Divino verbo (eparat, etc. Qui Christum effigiat, is naturas dividit, meute dumtaxat, non actu, sive XXXIII. Ad illa Mamonae verba: Quod fi non separetur, fimul vlique circumscrireipla. britur. Verbum diuinum cum natura fua fit incircumscriptum, non posse carne circuniscripta fimul circumfcribi. De archetypo et imagine. XXXIV. De Christolytis. Si pictorum ars diuinitatem Christia carne feparat, ipfa morte votentior fit neceffe eft. Excursio in Copro-XXXV. Verbum diuinum nec violata carne iniuriam passum este, nec effigiata, nymum. circumfcriptionem. XXXVI. Quibus verbis pictor iconomachum adloquuturus fir. XXXVII. Verbum diuinum circumferipta carne non circumferibi, probatur per exempla, folaris radii; item orbis solaris descripti; item ferti candentis, aqua tinchi. XXXVIII. Ad illa Mainonae verba; Impoffibile enim est, imaginem esse, quas non declaret formam fine chara-Eirem prototypes personae, etc. Mamonas Christum personae, formae, et characteris expertem flatuit. Duas funt in Christo formas. Teflimonia fanctorum Paulli et Petri. De Eulebio praua fentiente. XXXIX. Ad illa Mainonae verba; Fieri enim non poteft, ut in eo, qui ex duabus maturis in una perfona conftat, etc. Si duae funt in Christo naturae, vtraque natura fuas habet proprietates: fi itaque diuinitat, incircumfcripta, humanitas circumfcripta. XL. Mamonas, vt Apollinarius, videtur vnam in Chrifto naturam agnofcere. XLI. Ad illa Mamonae verba: Sed aut djuinitos fimul circum scribitur in imagine, quatenus Chriftus ex duabus naturis per fona una eft, aut, etc. Verbum divinum non modo carne circumfcripte, non circumfcribiter; [1] fed ne quidem, quum in carne effet, circumfcribebatur. Teflimonia ex facris fcripturis. In Deo substantia nihil differt ab operatione. XLII. Si Christus compositus, necesse est etiam, vt sit circumscriptus. Verbum diuinum, carne circumscripta non circumscribitur: probatur per exempla figilli aurei, et rotarum ignearum, quae cum cherubinis pinguntur. XLIII. Ad-illa Mamonae verba; Dicit autem is, qui fecit illam imaginem, eam Christi imaginem effe, etc. Qui imaginem facit, eamque Christi esse dicit, is Christi nomine diuersa fignificari feit, ac, quum duo fint fignificata, altero dumtaxat vtitur. XLIV. Cum ait Paullus, nos autem praedicamus Christum crucifixum, non dicit, neque opinatur crucifixum effe iplum verbum. Alia testimonia, ex quibus patet, nomen Christi de vna faepe natura XLV. Ad illa Mamonae verba; et quomodo Dei. et hominis nomen, diuinam natuáccipi. ram fignificans et humanom, etc. Quae dicuntur de Christo, ea non necesse est de veraque In evangelio Christus modo homo, modo Deus vel filius Dei vocatur. natura accipi. XLVI. Non effo meris verbis immorandum. Saepe enim fieri vocum enallagen seu permutationem; vt cum dicitur, Si videritis filium homin's astendentem illut, vbi erat prius. XLVII. Per avridoreus et cineiareus modum fieri, vt viraque in Christo natura proprietates Teftimonia fanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphilochii, Gregorii Nyffeni. - Item de Chrifti XLVIII. Si de Christi Incarnatione recte sentirent iconomachi, non confunimaginibus. derent in Christo naturas, naturarumque proprietates et operationes. XLIX. De diuinis operst onibus; non differre ess ab esfentia. De operatione Christi, scilicet humana; eam effe-finitam et circumscriptam. De duplici Christi facultate, diuina et humana: duplicem item elle eius voluntatem, nec tamen humanam diuinae contrariam elle. [P] L. Duplex in Iii

Chrifto.

Digitized by

JOOGL

618 Lib. V. c. L. ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Chriflo cognitio: vt Deus, nouit omnia, etiam antequam homo natus effet: vt homo, quaedam ignorauit. Teflimonia ex euangelio. Cetera quoque in Chriflo duplicia funt, propter duas naturas. Proinde nihil oblist, quominus is in eadem perfona circumfcriptus fit et incircumfcriptus.

Breuis praefatio interpretis in secondum Antirrheticum.

Autirrheticus II. Capitibus XX.

I Ad illa Mamonae verba; Conflituimus autem et de alto capite inter-Procemium. rogarevos, etc. - Inuectiua in Mamonam. Euro et ecclefiae doctorious et ils principibus, qui ante illum iufte ac pie imperarunt, fapientiorem le facere. II. Ad illa Macionae verba: Vnus iller x duobur in unam perfonam redatius, etc. Eo iplo, quod vnam ex naturis non circumfcriptam Actuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur. III. Ad illa Mamonae verba; per diginitatem fuam cum praescuisset, etc. Mamonam its flupidum effe, vt non intelliget, imaginem Christi monimentum este incarnationis "). Refutatio corum, quae Mamonas docuit de corpore Christi in facramento Eucharistiae. De Apologia, qua vittur pro se Ma-IV. Ad illa Mamonae verba; Quoniam fi de uno hoc fimulacro persuaserimus monas. vobis refie nos dicere, etc. Quaenam ea sint, quae de sanctorum ac beatae virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle eum beatam virginem vocari Georonov, id est. Dei matrem, eiusque intercessionem ab co repudiari. V. De veneratione fanctorum. Excurlio in Mamonae impietatem. VI. De profanatis ab eo remplis, ac facris reliquiis. VII, 9) De angelis, cos incircumferiptos effe, fed non per omnia; cosdem pingi ac effigiari [VIII. *) De cherubinis, quos Deus iple iullit effigiari. fas piuinque elle. IX. De angelorum apparitionibus, aliisque eiusmodi visionibus; angeli quaniquam formae ac figurae expertes, non semel patriarchis ac prophetis visi funt. X. De angelis, qui mulieribus circa sepulcrum Christi adparuerunt; eos, quales visi sunt, tales depictos esse. De honore angelis debito. Per cos preces nofiras Deo offerrí. XI. Ignorare iconomachos, quid fit picture, quid circumfcriptio, quid yeantos, quid neeryeantos: have autem non con-XII.) Quid fit yeach leu pictura, quid meeryeach, feu circumscriptio. fundenda. XIII. Christum tribus modis circumscribi: non eadem elle yeanta is neesyeanta. XIV. Enumeratio variarum rerum, quee, etfi circumscriptae sunt, pingi tamen non possunt. XV. Qui virtutes pingunt, ii non pingunt proprie, sed fiugunt. Iconomachorum flupor, idem este statuentium yea den ac meeryea den, aliter sentire ipsum illum, cuius auctoritate vtuntur, et quem verum esse Alterium contendunt. XVI. Veri Asterii tessimonium. Nufp ang

fancli

p) Insignis locus de Eucharistia, cuius mentionem facit Harduinus in trastatu de sacramento altaris. Partem autem interpretatus est lohannes Baptista Roussel. Editus a Combessifio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit. p.

q) Fragmentum de Angelis et Cherubinis, editum a Combefifio, et affatum difputationi Nicephori cum Leout Arm. in Manip. Originum rerumque CP. pag. 178

r) Locus diversus ab eo, quem Canisius edidit, Tom. II. edit. nouae Basnagianae parte II. p. 15.

s) Totum hoc caput latine edidit Canifius Autiq left tom. IV. pag 277 edit. primae. In noua autem exflat tom, II. part. II. p.-13.

Digitized by

OPERUM NICEPHIORI CPOL.

Vol. V. p. 639-641

Lib. V. c. I. '619

Digitized by GOGIC

fancti patres pro yea Øes dixere neeiyea Øes, nec neeiyea Øi, aut neeiyea Øini, aut Zwo-XVII. Christus corpus habuit circumscrimeeryea Oos, pro yea On, leu Swyea Oos. ptum, quandiu vixit : item cum adfeendit in coelos : cum cuiusmodi corpore rurlum ven-XVIII. Chriftus quum viueret non aderat corpore turus est iudicatum viuos et mortuos. in duobus simul locis : neque etiam nunc, quum in coelo sit, eum nobis corporaliter adesse. Si fuit erauparos, id eff, incarnatus, fuit etiam in loco, et circumscriptus. XIX. Qui Christum negant circumscriptum fuisse, ii docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de Christio crucifixo. Christus quum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur. idque, non quatenus Deus, sed quatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circum-[P] XX. Si propter hypoftalin, quae in Chrifto vna eft, corpus Chrifti effet incirferiptus. cumscriptum, effet ob eamdem rationem et inuisibile, et incomprehensibile, idemque nee tangi posset, nec manducari. De corpore Christi in facramento Eucharistiae, verum illud corpus elle, non imaginem.

Praefatio interpretis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Antirrheticus non eodem tempore editus, quo reliqui; multa enim continet, in superioribus iam exposita.

Stulte iconomachos quaerere, vnde traditum fit, colendas elle imagi-Procemium. I. Quemadmodum iconomachi, traditioni inhaerentes, euangelicos libros, et crucem nes. adorant; fic orthodoxi, traditionem sequuti, imagines venerantur. In iis, quae ad Deum pertinent, non argumentandum, fed credendum. II. De fide et incredulitate. Ortho-III. Vsum pingendi ipsi euangelii praedicationi coaeuum esse: pictudoxi fidem colunt. ram esse genus quoddam scripturae, erudiendis simplicibus idiotisque necessarium. IV. Picturae vtiliras, per quam eorum, quae Chriflus fiue fecit, fiue passus est, memoria renouatur. Euangelicae scripturae, cum historicis rerum euangelicarum picturis collatae. V. Sermones ipfi nihil aliud funt, nifi rerum imágines: fermonibus lucem vimque addunt picturae. De veteribus libris, in quibus adjunctae erant fermonibus imagines. Hiftoricae picturae idem valent ac historici sermones; maior oculorum, quam aurium fides. Euangelica historia, imaginibus expressa, nihil aliud est, quam ipsum euangelium. VI.) De statua aerea. quam Christo poluit mulier, fanguinis fluxu liberata. Quid de ea re dicat Asterius, -in illius mulieris encomio. Iconomachos non Christianis, sed ludaeis adnumerandos, VII. De Christus suas leges non scripsit; sed animis infculptas effe voluit. traditione non scripta. Tellimonium Lucae, euangelistae. [P] Multa in ecclesiis observantur, quae vsu ac traditione. non fcriptura, nituntur. Enumeratio variarum traditionum. VIII. De lege et confuetudine. Traditio, id est vsus, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia. ex euangelio, ex epifiolis Paulli, ex Chryfoftomo, ex Bafilio magno, ex Epiphanij feripto περί των πρόσΦερομένων υπέρ των κεκοιμημένων. - Idem valere legem et consuctu. Iiii : dinem

s) Editum a Combefifio in ant. nouo bibliothecae P. P. graet. tom. primo, pag. 278.

620 Lib. V. c. I.

ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Vol. V. p. 641-643

IX. Contracos, qui dicunt: Quaenam lex jubet imaginem Christiadorare? X. *) dinem. XI. De Caefaris magine. XII. De co, quod imperatorum De varia adoratione. XIII. Ipfis ludaeis dementiores effe impios iconomachos, ipfae imagines venerabiles fint. qui imperium Christi excusserint. XIV. Eosdem Persis amentiores este, et Herode con-XV. Exemplum de adorantibus et confpuentibus imaginem Chrifti. XVI. tumaciores. XVIII. XVII. Historia de imagine Polemonis. Hiltoria de fancta Maria Aegyptia. X/X. Filius, seu verbum, imago patris dicitor secundum hypostasin Verba Lancti Bafilii. XX. Etiam imago lenfibilis, fimilitudinem cum forma Chrifti retiminime difficultem. XXI. Quid fit imago, et secundum quid émoir dicta fit? diuisio. XXII. Artinet. ficialem imaginem, ratione speciei et formae, cognominem esse prototypo. - XXIII. XXIV. Verba fancti Cyrilli. XXV. De imagine, verba fancti Gregorii, theologi. XXVI, Verba Clomentis, Alexandrini, ex tractatu de pascha. Verba sanchi Dionysii. XXV111. De Graecorum XXVII. Etiam Samuelem, prophetam, Chrifti imaginem fuiffe. derestandis fuperstitionibus. XXIX. Ipfa fimplicia et compositione carentia myfice effingi: proinde Chrislum quum sit persona composita, composite ac materialiter effingi [P] XXX. Sancti patres et facrae Synodi, imaginibus ornari templa dictis factisposfe. que curauerunt. XXXI. Filium dici imaginem patris, quum hypoftafin habeat, natura nil discrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione et gratia, cam fimilitudinem habentes' cum eo, qui natura et potestate filius est, quam habent imagines cum prototypis. XXXII. Seiplos fraudant impii iconomachi adoptione, qua per facrum baptisma contigit XXXIII. Tollen es Christi passionem, crucem ipfam simul tollunt. eos adoptari. XXXIV. Quomodo fanctificantis Chrisli figuram impii respuunt; fanctificatae autem crucis figuram colunt. XXXV. *) Syllogismi decem; quanto pretiofior Chriftus propria cruce. tanto imaginem Christi pretiofiorem esse imagine ipsius crucis. XXXVI. Pretiofa ipla ligna conculcari ab iis, confringique ex auro et argento efficta phylacteria. XXXVII. Contra eos, qui vetant facris vestibus intexi imagines. XXXV/II. Contra cos, qui dicunt, Christum post resurrectionem non circumscribi, XXXIX. Contra eos, qui dicunt: Si id quod mortale ac corruptibile erat, mutatum eft, quidni et illud, quod erat circumscriptum? XL. Quid fignificet illud, Non facies fimilitudinem vilius XLI. Contra eos, qui dicunt, Quanam lege iubetur similitudinem Dei fieri? rei. etc. XLII. De Abgaro et imagine Christi non manufacta. XLIII. De Persarum rege, qui, millo pictore, Chrifti, in vrbe Bethlehem nati, et fanctae virginis matris imaginem videre voluit. XLIV. A Manichaeis et ab Arianis imagines aboleri. XI.V. De iis, qui auium et bestiarum imagines facris vestibus intextas imaginibus Christi ac fanctorum acquiparant. XLV1. De iis, qui demonstrationem petunt, qua confirmetur, imagines adorandas elle, XLVII. Demonstratio, qua ostenditor, Christia-Exemplum folis; item maris ac fluuii. nos speciem et adpellationem Christi retinere, per derivationem, id eft, a Christo; tam-XLV111. Exemplum: duo filii vnius patris. quam a fonre, derivatam. XLIX. Qu d possint dicere adversarii de sanctissima virgine; Dei matre, ac de sanctis? numquid esiam h: ex divinitate et humanitate constant? L. Et olim in corporibus; et nune in inaginibus . cum

u Editum bibl. P. P. graecolat. tom. I. p. 2. v) Canifius, antiq. left. tom. IV. pag. 259. pag. 729. tom. II. edit. nouae parte II. p. 7.

Vol V. p. 6432644

OPERUM' NICEPHORI CPOL.

Lib. V. c. I. 623

cum Chillo perseguutionem pati ac decertare lanctos martyres. LI. De certaminibus fanctorum martyrum. L/1 Eos, et cum viuerent, martyres fuisse, et imaginibus martyres etiamnum elle. LIII. Iconomachi fanctorum intercefliones spernunt, et venerauda corum: templa seuertunt. LIV. Templa et imagines fanctorum idem cum illis nomen et LV. Qui haec faciunt, cos Marcionis ac Manetis impietate lagratiam acque habere. borare. LV1. Renuntiafle prorlus christianae fidei, et ab ea alienatos elle impios iconomachos. LVII. Imaginibus res veras indicari, itaque iconomachos Chrifti ac fanctorum memoriam abolere. _ LVIII. Quid fit illud, Fociamus hominem ad fimilitudiuem nostram. LIX. Nollri facerdotes coelestium ordinum et hierarchiarum similitudinum LX. Quare filius, idemque verbum tamquam imago patris honoratur, filii expliment. autem imago propter filium ludibrio habetur. LXI. Christi ac fanctorum infiguia prorfus ab iconomachis contemta effe. LXII. Quinam fint et cuius disciplinae impii iconomachi? LXHI. Qu nam fint, quorum Deus venter eff. LXIV. De illis, qui bea tum praedicant implum Mamonam Conflantinum. LXV. De calamitatibus et mortiferia cladibus, quae illius rempore infinitae acciderunt. LXVI. Coeli astra, non ferentia iniuriam Christo factam, decidisfe e coelo, sicut pessionis tempore. LXVII. De fame, de rebelliouibus contra Mámonam, de gentium incursionibus ac pras dationibus. LXVIII. LXIX. Errores illos vagos; Piae imperatricis, Irenes, opera comprellem elle haerefin. [LXX. ") De quaerent s fibi religionem, inuenille Manichaeorum superstitionem. illis, qui dicuut, longaeuum ideo fuisse Mamonam, quod in Deum contumeliofus fuisset. LXXI. Mamonam, cum moreretur, gehennae defiguatae limina agnouisse. LXXII. De bellicis, eius expedition bus. LXXIII. Impios et atheos imperatores, longaeuos ac. LXX V. De regibus Israel ac Iuda. LXXV. De crudelitate, Mafortunatos vixille. LXXVI. Quomodo pationem Christi et fanctorum certamina cavillabatur. monae. LXXVII, Quomodo venerandum et apollolicum habitum exuere cogebat monachos, eosque I.XXVIII, De fidelium imperatorum praeclare geffis, ac moaunnuoventous vocabat. LXXIX. Narratio de imperatore, Theodofio magno, et de monacho, qui, deratione. LXXX. Monachos'a Mamobaculo et fudario ceruice fua detracto, miraculum patrauit. -na mulieribus copulatos effe. LXXXI. De piis imperatoribus, quorum vita et prospera LXXXII. Ab ipfa vsque Christi actate ecclesiam inflituta ac dogmata sua fuir, et longa. illaela retinuisse, vsque ad rempora Mamonae, apoltatae. LXXXIII, Non effe imperatorium, sed iudaicum scelus, hacresin iconomachorum. LXXXIV, Ortam ex Iudaeis ac Saracenis hanc impietatem Leoni et Constantino, irreligiofis principibus, adhaefisse.

Adpendix ad libros funeriores, seu LXXV. test monia santiorum patrum circa quaestionem, vtrum Christus circum seriptus suerit, nec ne. Praesixum est Procemium, testimonia videlicet.

Χεήσεις αι περιγραπτόν κατά το ανθρώπινον κηρύστουσαι τον Χριτόν.

Cyrilli Alex. Athauatii, ep. Alexandr. Gregorii, theologi, Maximi, Gregorii Nysleni, Amphilochii ep. Iconii, Methodii, Heppelyti, Leontii, Theodoti Ancyr. Sophronii, epifcopi Hierofol: Anastafii Antioch. Clementis Alex. et Polychronii Apam.

Jiiig

Xenoes

Digitized by GOOGLE

w) Editum a Petanio cum Breuiario historico eius dem Nicephoré.

622 Lib. V., c. I. ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Vol.V. p.645-649

Χρήσαις αι τέλαιον ανθρωπου ωσπερ και τέλαιον Θεον κηρύσσασαι του Χρισόν.

Synodi Chalced. Athanafii, Bafilii, Gregorii, theologi, Dionyfii, Chryloflomi, Ignatii, Epiphanii, Procli Hierofol. Ambrofii, Amphilochii, Iuflini, martyris, Cyriaci, Gelafii, Flauiani Antioch. Iulii, Leontii, Theodoti, Ephraim Syri, Ifidori Peluf. et Cyrilli.

Χρήσεις α περί των μετά την ανάσασιν το Χρισού.

Gregorii Theol. Cyrilli, Gregorii Nysf. Anastasii, Iustini martyris, et Theodoti Ancyr.

Α; λοιπα) υποτεταγμέναι χρήσεις eisiv, αί τῶ ἐυαγγελικῷ λόγω συνάδεσιν ὡς ἐψηλαφήθη ή θεία πλευρά και τῶν ήλων αι διατρήσεις, παρά τῦ ἀγίε Θωμα τῦ Ἀποςόλε.

Athanafii, Io. Chryfoltomi, Cyrilli, Gregorii Nyssens. Procli, ep. CPolit, st Ephraim Syri, ---

Antirrheticus, feu confutatio eorum, quae Eusebius et Epiphanides contra Christi, faluatoris nostri, incarnationem inepte differuerunt. — Huius Antirrhetici duae sunt partes, prima contra ") Eusebium. — Secunda contra Epiphanidem.

De vita, moribus, dostrina ac scriptis Eusebii, Disquisitio

[P] Antirrheticus contra impium Eusebium, Copitibus LXXVI.

Procemium. I. Mamonam librorum adulteratorum ac spuriorum testimonia ob-II. Mamonam apostolicorum, euangelicorumque dictorum oppugnatorem fuisse, feruaffe. et Christianorum spe excidisse. III. Ab scelesto et impostore Hebraeo haereticam rabiem ad Leonem et Constantinum, Isauros, manauisse. IV. Mamonam facrorum templorum ac donariorum ornatum penitus deleuisse. V. Item multis contumeliis adfectos monachos et culeis infutos in profundum mare demersos esse. VI. Mamonas fallo fanctos patres hae-VII. Magistros sibi proposuit Eusebium, Arianum, et Epiphanirefeos fuse testes producit. dem, Docetam haereticum. VIII. Eufebius filium creaturam et ministrum patris vocat. IX. Refutatio epistolae Eusebii ad imperatricem, Constantiam. X. Confundi ab eo fubstan-XI. Vnam formam veram agnofcent, altetiales Christi formas, et earum proprietates. ram monstruolem ac fallam statuit. XII. Ariani dicunt, formam in Christo humanam non elle proprie naturam, fed figuram fimplicem, absque hypoftali. XIII. Quid fit forma, et quare dicatur forma, et quot modis dicatur? XIV. Quomodo expressa formae imago fecundum humanas proprietates effingatur, XV. Eadem fenfille Eufebium, quae impii haeretici, Valentinus, Marcio, Manes et Arius. XVI. Quid sit, in similitudinem carnis peccati Christum natum esse. XVII. Eusebius imperatrici innuit, non pomisse Chrifum liberare nos, ab idolis. XVIII, Eulebius commixtionem et alterationem formarum XIX. Ariani fubstantiam et hypostafin idem effe statuint. [P] XX. Chriftatuit. flum in transfiguratione deificatum effe dicit Eulebius. XXI. Eadem fentire Eulebium, quae Manes, Marcio, Marcianus, et Massaliani. XXII. Mutatam et confusam este humanam

3) Latine in Canifii, antiquis lect, tom. II. edit, nouae Bafnagianae part. II. p. 4. feq.

Digitized by Google

manam Chrifti naturam cum divina fubstantia, opinatur Eusebius. XXIII. Argumentum ex eo petitum, quod imperatores et martyres iampridem per imaginem formae cogniti fint, XXIV. Chriftum per specient noffrae limitem exprimi. XXV. De Baptismate, et quomodo vetus noster hemo crucifixus sit. XXVI. Transformatum Christi corpus, iam et immorrale eualifie dicit Eulebius. XXVII, Argumenta de mutatione et conuersione. XXVIII. Quid fit in Christo fubliantia, et evenoserov. XXIX. -Non circumferipta humana forma, XXX. De Arianorum opinione. necesse effe, patfiones divinitati ribuere. XXXI. De Docetarum errore. XXXII. Deum verbum ex fancta Virgine cum affumpto corpore humano prodiiile. XXXIII. Contrariae fectae haereticos opinari, deficatum effe in lordane Christum, ac fillum vocatum fuisse. XXXIV. Christum post refurrectionem vifum esse homin bus non immutatum. XXXV. Naturalia et effentialia non mutari. De prodigois per Moyfen editis. XXXVI. De diuina incarnatione. XXXVII. Quid fit naturae nouatio in divina incarnatione. XXXVIII. Ad primigeniam pulcritudinem rediiffe humanam naturam. XXXIX. Negari prorfus ab Eufebio Chriffi incarnationem. XL Aliam in DEO rationem spectari, aliam in incarnatione. XLI. Etiam nostra corpora post refurrectionem non immutari. - XLII. Contra opinionem Manetis. XLUI, Quomodo formam Eutebius substantiam vocet intellectualem, qualis est angelorum. XLIV. Eulebius et Ariani inattimatam Christi carnem dicunt, camque, vtpote intellectualem, non effi-[P] XLVI. Congiari. XLV. An Sacerdos Eufebius nominandus fit Christi hossis? tra cos, qui, diuina Christi mysteria in facramento Eucharistiae imaginem este corporis, dicunt. XLVII. Contra eos, qui veros Christianos idololatras vocant. XLVIII. Quid fit idolum, et quatenus idolum dicatur, et quot modis dicatur. XLIX. Contra eos, qui mutationem et alterationem factam in Christo flatuunt. L. Exemplum folis, de vnione inconfula duarum Chrisli naturarum. LI. Quid fit, Ne facias fimilitudinem eorum quaecumque in coelo supra, stc. LII. Nos Chriftianos viuificae Trinitati, ac DEO coeli fer-LIII. Deum iuflisse etiam incorporeorum Cherubinorum imagines fieri. vire. LIV. Ielum, Naue filium, lapides, ex lordane eductos, factis columnis confecraffe, LV. Ifaias columnam, id est, statuam futuram domino in templo eins praedicit. LVI. Iacobus, pa3 LVII. Ab ipfis apostolis transmittum effe triarcha, columnam in modum statuae erexit. vium effingendae Christi imaginis. 👘 LVIII. Eusebium spium narrare historiam de statua LIX. Quid fit il ud, fi enim cognouissus, inquit, fecundem' carnens domini et mulieris. Chriftum, at nunc non cognoscinius. LX. Teflatur Eulebius, imaginem Manetis a Manie chaeis in conto, sine hasta, circumlatam fuisse, vt imperatorum imagines in militaribus signis. LXI. Eulebii argumentatio ex illis verbis, Brati mundo corde, et ad cam responsio. LXII. De diuina natura : eam incomprehensibilem esse. LXIII. De testimoniis, quae Mamonar pro se ex Gregorio Nysleno protulit, vbi is ait, et Ario dico, et Aëlio. LXIV. Contra Apollinarium. LXV. Teflimonia S. S. patrum de inconfusa vnione et individua hypoflasi." LXVI. Contra Eulebium, qui mutatum et alteratum Christum statuit. LXVII. Ambrofii, Mediolatienfis, verba de anacrafi, seu commixtione, quid ea fit. LXVIII. De perfectis Chrifti naturis. LXIX. Definitio doginatica formae et perfonae. LXX. De flatua, et [V] LXXI. De aposto is et lacobo, DEl fratre, cuius imagines Hierosoherba adnata. lymis, primis flatim temporibus ab eius discipulis celebratae lunt. LXXII. De Afterio. LXXIII. De

Digitized by GOOGLE

LXXIII. De statua Christi, quam furatus est Maximinus, Iulianus autem, apostata, aboleuit. LXXIV. De Iacobo, patriarcha. LXXV. Sancti Gregorii Artheniae verba. LXXVI. Sectatores Eusebii dicunt, eum poenituisse et ad orthodoxam fidem conuersum esse, quod est falsum.

Index Xénorear, quae contra Eusebium et Mamonam proferuntur, videlicet ex corumdem, qui antea citabantur, libris.

[V] De Pseudomymi Epiphanii dostrina, differtatio.

Contra Epiphanidem, Capita XXX.

I. Fuisse Epiphanidem Docetarum haereli et Manichaeorum impietati addicum. II. Magnum Epiphanium, Cypri episcopum, de omnibus haeresibus, scripto contra cas tibro [P] III. Sanctum, Sidae metropolitam, steftari, supposititiam effe cam epitriumphasse. V. Contra Epiphanidae testamentum. stolam, quae Epiphanio tribuitur. V. Defi-VI. Contra eos, qui dicunt, non faciendam pitio seu expositio dogmatis Epiphanidae. esse imaginem Christi, nec fanctae DEI matris. VII. In illud, quum manifestatus fuerit. VIII, Sancti Epiphanii verba contra Collyritas, et de mulieribus. finiles ei futuri sumus. IX. Quomodo effingantur angeli, testimonia prophetarum. X. quae erant in Arabia. De Acataleptetarum et Aperigraptetarum opinione. XI. Contra eos, qui dicunt; Vbinam insfit dominus, fieri imaginem et adorari? XII. De Abgaro, et imagine non manufacta, XIII. Contra cos, qui dicunt; Institutum illud effe a maapud Edessens et Romanos. XIV. Contra cos, qui dicunt, idololatriam in mundum rurfus a diabolo ligno spiritu. XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur. XVI. Epiphaeffe inucctam. XVII. Contra cos, qui dicunt, homines a diabolo nidem eadem cum Valente fenfisse. rurfum ad idololatriam effe pertractos. XVIII. Contra eos, qui dicunt; Quisnam vete-XIX. Contra eos, qui dicunt, senes pingi apostolos. rum Christi imaginem depinxit? XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit Christus. comatum autem Chriftum. quare Iudaci ad illum prodendum triginta denariis Iudam adtraxerunt? / XX1: Epiphanidem Marcionis, Manetisque sectatorem fuisse. XXII. De velis, quae praecepit dari ad sepul-XXIII. Contra eos, qui alcunt, oportere ieiunare in fabbato, et fanturam pauperum. cham DEI matrem gladio interfectam esse impie adfirmant. XXIV. Sanctus Epiphanius XXVI. De imagine fanctae proomnes haereles proscripfit. XXV. De epistola Nili. XXVII. De Leontio, haeretico. XXVIII. De Leontio, Cyprio, tomartyris, Theclae. XXIX. Multis argumentis probari, Pfeudonymum Epiphanium diuerfum orthodoxo. XXX. Opinio Arlanorum, Manetis, Apollinarii, Diofcori, et effe a Magno Epiphanio. Acephalorum.

[1] Index Xgnozean aiger nan, quae Antirrhetico contra Epiphanidem fubiuntae funt.

Eudoxii CPolit. Ariani, Lucii episc. Alex. Ariani, Manetis, Apollinarii, Dioscuri, Timothei, presbyteri.

TOMUS ,

Digitized by

Vol. V. p. 654-656

Digitized by

э(

TOMUS 11.

Praeliminaria interpretis.

PRAEFATIO de iis, quae in hoc volumine continentur. — Differtatio de lynodo-Nicaena fecunda, ac in candem obferuationes variae. — Recenfio critica quamplurium operum variorum SS. patrum, ex quibus fragmenta contra imagines protulerunt iconomachi. — Preefatio ad Macarii Magnetis opera. — De Macario Magnete testimonia recentiorum scriptorum.

De Macario Magnete Veterum testimonia, seu de verbis Matarii Magnetir, quas iconomachi contra imagines sacras impie vsurpauerant, Antistium orthodoxorum Iudicium.

Procemjum. Non effe temere cuilibet doctrinae credendum, fed ei tantum, quae im facris fcripturis congruens fit. — [I] De mala fide iconomachorum qui testimonia trunca ac mutila, vix indicatis auctoribus examinanda (S. Nicephoro) milerant. — De testimonio ex apocriticis Macarii fumpto. — De manuscripto codice vetustistimo in quo continebantur apocritica Macarii. — De Macario ipfo, cuias fuerit, et quo tempore vixerit. — Excerpta ex apocriticis Masarii, fiue ex eius dialogis cum graeco fiue Ethnico. — Oftendit fanctus Nicephorus, quaecumque Macarius in iis libris de imaginibus difputauit, non pertinere ad imagines Christi vel fanctorum; fed ad profanas gentilium Deorum imagimes. — Breuis praefatio interpretis.

Santi NICEPHORI antirrheticus liber. Contra eos, qui divinam imaginem idolum, nominare impie aufi funt. Item, quid fit yeanto' ne negryeanto? Et quomodo intelligendum illud: Non facies vllam imaginem, etc.

Item observanda esse ca, quae a Patribus tradita sunt; denique testimoniorum, quae ab ecclesiae hostibus impie vsurpata sunt, constutatio.

Procemium. Propositum fibi este veram doctrinam confirmare, aduerlariorum autem errores refellere. Seruanda este ea, quae a maioribus tradita et longo vlu confirmata - Orthodoxos stabili fundamento niti; haereticos autem non ita. De ecclesia, funt. Orthodoxorum et haereticorum viae quam diuersae fint. Iconomachorum mores, Incarnationis mysterium ab iconomachis aboleri. Equin facuitia. — Cap. I. De crimine Idololatriae orthodoxis objecto. — Perfecutio contra orthodoxos excitata quem exitum habuerit. — Cap. II. Iconomachos, postquam idololatriae arguere orthodoxos frustra conati funt, alia via adgredi, et mota de circumscripto controuersia, incarnationis mysterium op. pugnare, ac Valentini et aliorum errores amplecti. - Cap. III. Iconomachos oblicere orthodoxis illa verba legis Molaicae; non facies omnem fimilitudinem, etc. Illius obiectionis folutio. — [P] Legem illam, non facies similitudinem etc. datam esse Iudaeis post exitum ex Aegypto, ne Aegyptiorum idololatriam imitarentur. Quae in lege scripts funt, ea ad Iudaeos pertinent, non ad Christianos. - Lex imagines coli vetat, quadrupedum scilicet, ac Vol. VII. cete16 Lip. P. s.L.

Vol.V.p. 6567657

egeterarum creaturarum, non autem Christi. — Iconomachi non statuunt vlium discrimen inter imaginem Christi et imaginem creaturae, ac proinde nec inter Christium et creaturam. — Cap. IV. Quam procul absit ab orthodoxis idololatriae crimen. Non licuisse Iudaeia Deum effingere, quod eum non vidissent; Christianis autem licere, quia viderint. Cap. V. Lege vetitum elle, ne fierent fimulacra Tar meeixoo miar, non autem Tar unegnogular. De tabernaculo, propitiatorio, et cherubinis. Imagines iudaicae, cum iis, quas Christiani venerantur, collatae. Ipsi iconomachi crucem adorant, quae nil aliud est, quam imago passionis Christi. - Cap. VI. Iconomachos traditionis et longi vsus nullam habere rationem. Imaginem cultum antiquiffimum effe. Melius facturos fuiffe iconomachos, fi fripta Christianorum ac SS. patrom legissent, a quibus eae quaestiones iam examinatae el-Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia elle, vr ne refelli quidem digna Sent. fint. Imaginum cultum, Christi et apostolorum totiusque ecelesiae auctoritate constitutum, traditione ac longo vlu confirmatum, ipli denique rationi confentaneum effe. De sencto fudario. De iconomachorum incredulitate. - Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo effe reiiciendum, quod lege non fit constitutus. - Cap. IX. De testimoniis, quibus vtuntur iconomachi ad errores suos adstruendos. Eos noctu pugnantibus similes este. — Cap. X. Teftimonium fancti Ioannis Chryfoftomi ab iconomachis contra imagines productum, ex commentariis eius in euangelium Matthaei. Videtur autem eo loco S. Chryfoftomus damnare picturam, et artem ποικιλτικήν. — Mens Chryfostomi declarata ex aliis eiusdem fcriptis. Nicephori observationes. Verba prophetica cum S. Chrysoftomi verbis congruentia. — Verba Bafilii magni eodem perfinentia. — [P] Ex libro Exodi verba, quibus commendantur variae artes, veluti textorum, sculptorum etc. — Artes illas, de quibus actum fupra, non effe per le malas, fed abufu tantum, neque id ignorauiste fanctum Chrysoftomum. - Quatenus eae artes vtiles fint? quatenus inutiles ac perniciofae? Sanctum Chryfollomum non fuisse ab imaginum cultu auersum. — Sancti Chryfollomi tempore ornata fuisse picturis texturisque variis templa et ipsa altaria. --- De aurificum nium fancti Nili'ex eius epifiola ad Olympiodorum de picturis, quatenus ornandis templis vtiles sunt, vel non vtiles. - De pranis vanisque artibus. - Iconomachorum crudelitas, luxus, fastusque. Iconomachos picturae infensos este, quatenus templis decorandis feruit: non autem, quatenus corum luxui ac fassui blanditur, contra quam fanctis patribus vifoin est. -- Sanctum Chrysostomum suam de supradictis artibus, pictoria nempe et stamaria, opinionem tum alibi clarius indicasse, tum in vigesima, seu, vt alii numerant, duodecima oratione els res avdelavras. Item in decima et fexta decima. Verba fancii Chrysoftomi. — Cap. XI. Tellimonium Methodii, Myrorum, vel Pararorum Lyciae episcopi, at iconomachis contra imagines productum, ex oratione meet avasasees. - Diverlam effe rationem profanarum factarumque picturarum; vtrasque autem ab iconomachis confun-Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab its Methodii sententiam. dł. Eum loqui de pictoribus, qui ad voluptatem et ambitiolum ornatum pingunt. Non ideo contemnendam pictorum attem, quod colores facile deleantur: nec corruptis imaginibus ipla quoque archetypa corrumpi. — De varia significatione vocis edunov. — Quae Methodius contra fophistas dixerit in oratione supra memorata, ea in iconomachos apuilime cadere

Digitized by

Vel: V. p. 657-659

OPERUM NICEPHORI CPOL.

Digitized by

cadere. — [P] De aliis locis, in quibus Methodius mentem fuam apertius indicauit. — Eadem ab iisdem feriptoribus et laudari et vituperari, prout exigit propositi argumenti ratio, ac pro variis circumstantiis. — Methodii verba ex eadem oratione ad statuariorum laudem pertinentia. — Iconomachi peiores, quam idololatrae. Nam hi suorum numinum profana simulacra coluerunt. Iconomachi autem sanctas ac venerandas imagines ludibrio habuerunt. — Methodii verba de pictura et coloribus., Eiusdem verba ad sculpturam pertinentia. Alia eiusdem verba de imaginibus.

Differtatio, cuius duae partes. Prima de pfeudofynodo Copronymiana. Atterá de conciliis generalibus, et ad quem spèctet congregare concilium; aç quadnam vniuersale et occumenicum dicatur.

Liber antirrheticus, cuiùs duze partes. Prima. / Refutatio et euerfio decréti illegitimi et pleudonymi, quod promulgatum est ab iis, qui catholicam et apostolicam ecclessam, deferuerunt, et alienae fententiae fe accommodarunt ad evertendam divini verbi incarnationem. — Procemium. *) In religione nihil innouare tutiffimum effe ac faluberrimum: quanta fuerit pax ac tranquillitas, quam florens ecclesiae status, quamdiu nihil innouatum In. - Pust autem hace verba, nej zevow nej higois rois Ivoinois, dauneov anaseaπτουσή. ευθύτητι δε δογμάτων, ή, τω άλεγγω έκαλλωπίζοντο χρώματι, και όσον ... desideratur folium vnum vel plura; refumitur vero ab his verbis: reonauce shower, bic ros τουτο κατά το θείου Φόβου άπηναισχύντησαν, χοι ήραν κατά των άγίων κεφ. etc. -De Leonis, Armeni, morte. — Quibus artibus Leo, Armenus, pacem ecclessae turbare coe-De synodo, quam idem contra imagines coëgit. - Eam fynodum non perit. fuisse canonice habitam. — De auctoritate pontificis romani neglecta: de exclusis communione iis, qui ecclesiae praeerant. — [P] De illius pscudosynodi decisione, quam - Ne refutatione quidem digna esse iconomachorum Nicephorus vocat deov adersov. ----scripta, vtpote futilia ac delira. De imperatoribus, Leone Ifauro et Constantino Copronymo, haereleos auctoribus. - Cap. I. Initium decifionis, seu decreti, quo confirmatur Copronymiana synodus. --- Refutatio. Falsum esse, quod dicunt iconomachi, conuocatain effe illam fynodum a Leone et Constantino, imperatoribus: conuocatam enim effe a Copronymo post mortem Leonis. — Quaenam a Leone, Isauro, gesta sint, vt pa-, triarcham deposuerit, et alium in eius locum intruserit. -----De Constantino, Copronymo , vt pleudofynodum fuam coegerit. Inuectiua in eam fynodum. - Cap. II. Verba iconomachorum. sumta ex supradicta decisione, concilii Copronymiani confirmatrice; - Refutatio corum verborum, quatenus negant, traditione niti Christi pingendi vsum. -De imagine Christi Edessena, cuius reliquiae cernebantur adhuc Nicephori temporibus. Non esse inutilem imaginum eukum. --- Iconomachi fatentur, se imagines coluisse, ac idolorum facerdotes fuisse — De concilio Copronymiano: vere illud acephalum fuisse; habitum enim effe, Conflantinopolitana fede vacante, nec creatum effe nouum patriarcham, nifi sub finem concilii. Imaginum cultum ab iconomachis damuari ca mente, vt in-Kkkk'a carna-

y) Examinatur in hoc libro bes fius decifio abrogabatur Nicaenum concilium secundum, conpseudosynodi, a Loone Armeno connocatae, qua firmabatur autem synodus Copronymiana.

628 Lip. P. c. I.

ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

Vol. V. p. 659-661

carnationis memoria deleatur. - Imagines Christi ad hoc pingi, st eius memoria conseruetur, ac renouetur. -- Alia argumenta, quibus probatur, non esse inutilem pingendarum imaginum vium. — Cap. III. Verba iconomachorum ex eadem decisione. — Re-Negat Nicephorus, Chrislianos imaginibus tamquam idolis seruisse. — Non futatio. ideo malam effe rem aliquam, quia possit aliquis ea re abuti. — ? Cap. IV. Verba iconomachorum, indidem sumta. — [P] Refutatio. Non congruere, quae iconomachi Aatuunt cum sex synodis Occumenicis, praesertim cum sexta. — Non ideo negligendum effe imaginum cultum, quod illi praeferendus fit is, qui in spiritu et veritate exhibetur. Vera caussa, cur iconomachi imaginibus bellum indixerint. — Inuectina in iconomachos. — Pios imperatores multos fuisse, nullum tamen contra imagines facuiisse. Qui imagines colunt, iidem Deum in spiritu et verirate colunt. — De vera adoratione. - Christi corpus nostro prorsus simile, idque vere ac reipla, non donnore ner Ocerradia; itaque et circumscriptum fuisse, et pingi potuisse. - De cultu imaginis Christi; quis sit illius finis, et quantas vilitates habeat. — Post haec autem verba: dia mérou rerav eni τὰ ὦν ἐσι σύμβολα, τὸς μεμυταγωγημένες ἀνάγειν. ἐντεῦθεν καὶ ἐρμηνευτικά εὐαγγελίε υπάρχουσιν: . . defideratur folium unum; forte plura: refumitur vero ab his verbis, aceouças αδώλοις ώς θεοϊς προσκεκινηκότων. ή γουν έπι καθαιρέσα τούτων αποφηναμένας. etc. Synodum Copronymianam conciliorum sex occumenicorum aemulatricem falso dici. De synodo Nicaena, de Constantinopolitana vtraque, de Ephesina, de Chalcedonensi. De sexta fynodo occumenica. — Veterum canonum, quos fancti patres constituerunt apostolicae doctrinae confentaneos, collatio cum canonibus concilii Copronymiani. --- Canon de facris symbolis falutaris Chrissi incarnationis. — Cap. V. Verba iconomachorum ex decifione. — Refutatio. Iconomachos fancti Gregorii Nysseni testimonio abuti contra imagines. — Cap. VI. Verba iconomachorum indidem sumta et ad testimonium Gregorii Nyffeni fupra memoratum pertinentia. — Inuectiua in iconomachos. — Iconomachi teflimoniis haereticorum, veluti Eufebii Ariani, ytuntur: negligunt antem facras ferituras. — [1] Ne iple quidem Christus Caesaris, hominis idololatrae et ethnici, imaginem contemfit. — Iconomachorum opinionem de imaginibus longe diuerfam esse a SS. patrum doctrina. — Inuectiua. — Cap. VII. Verba iconomachorum ex decisione. — Refutatio. Falfillimum elle, quod iconomachi adferunt, ecclefiam tranquillam fuiste, ex quo Copronymus synodum suam habuerit. - De persequatione atrocissima, quae Copronymianam synodum consequuta est. - Quae inde clades, Deo irato, consequutae fint. — Terrae motus, glacies, pestis, aetherei terrores. — Cap. VIII. Verba iconomachorum. — Inuectiua in illos, quos iconomachi viros vocant; laus mulieris Irones imperatricis, quam iidem despiciunt. - Quantum illa muliebris fimplicitas falutaris omnibus fuerit. — Narratio historica eorum, quae synodum Nicaenam secundam antecesserunt, eique convocandae occasionem dederunt. — De secessione Pauli, patriarchae. De Tarafio, patriarcha, — De synodo Nicaena fecunda. — Collatio huius fynodi cum Copronymiana. — Cap. IX. et X. Verba iconomachorum. — Qui illi synodo interfuere epilcopi, ii horum magistri fuerunt, et hos, a quibus despiciuntur, vnxerunt. — Inuectiuae in episcopos, iconomachos. — Laus episcoporum, qui Nicaeno fecundo concilio interfuerunt. — Laus imperatricis, frenes. — Post haec verba andos TÜ

Digitized by

Vol. V. p. 661-663

των προφητών έπικαλάτω, και όν και έτερος ταλανίζων επιθρητέτω. εγώ εφύτευσά σε desideratur folium unum vel aliud forte, refamitur vero ab his verbis: energy pervadoquian Εχοντες, ωσπερ χύτρα ευθραυσος τη σερρότητι των γενναίων οίον λέβητι προσκροτευμενοι, To ourreimma eo éaurois, etc. - Cap. XI. Verba iconomachorum. - Refutatio. [P] Cap. Iconomachi idem cum Manichaeis et Arianis sentiunt. De cultu imaginum. — XII. Verba iconomachorum. — Apologia pro imaginibus. - Cap. XHL. Verba iconomachorum. — Refutatio. Quidni imaginibus tribuatur is honor, quem Copronymus equis et equitibus exhibuerit? Quanta fuerit Copronymi infania circa equestres pompas. Copronymus equos vnguentis delibutos publice prolequatus est, praeferentibus faces et facra vafa clericis. — Cap. XIV. Verba iconomachorum. — Refutatio. Nec Deus circum-Exempla. Solare scripto corpore circumscribitur, nec divinitas a carge separatur. corpus, et solis radius. --- Cap. XV. Alia iconomachorum verba. ---Refutatio. De diffentia yea Que nervea Que. Haec eadem alibi fusius disputata sunt ab eodem Nicephoro in prioribus antirrheticis. - Quosnam auctores iconomachi fequantur. Valentini, Marcionis, Marciani, Manetis, Eusebii, et Epiphanidae opiniones. -Teftimonia viginti, quibus vera de circumscripto doctrina constituitur. --- Cap. XVI. Verba icono-- Refutatio. Iconomachos Epiphanidae, Manichaeo ac Docetarum errorimachorum. bus obnoxio, adsentiri. — Imaginem Christinon esse pseudonymam, sed veram: omnem imaginem effe archetypo fimilem, et ad eum relationem habere. Etymologia vocis ercár. — Cap. XVII. Verba iconomachorum. Refutatio, Se ipsos damnant iconomachi, quum synodum fecundam Nicaenam damnant. - Cap. XVIII. Verba iconomachorum. Refutatio. Cultus non imaginibus ipsis, fed archetypis per imagines exhibetur. Cap. XIX. Verba iconomachorum. — Refutatio. De fynodo Copronymiana. Quinam fint, quorum auctoritate ac testimoniis vtantur iconomachi. — Testimonia patrum corrumpunt ac trunca proferunt. --- [P] Sacras foripturas, in quibus de Cherubinis agitur, irrident ac nihili faciunt. — *) Conciliorum sex oecumenicorum praecipuae deci-Post haec adiem verba: דמ דטידטוג בהלעבית, טומי מטדטוג מימהאמדדנו דחי דבfiones. earciav, nej olois évavre - - - defunt folio duo, in quibus iconomachorum decisiones conferebantur cum decifionibus fupradifiorum fynodorum : refumitur vero ab his verbis : - - - Aegeov 🛱 δόξαν συς γσαι βελόμενοι τη δικαιοσύνη τε θεοῦ έχζι ύπετάγησαν χου τόν, είς. — Exemplum Pantherae, quae hominis imginem iplain odit. Habes illud exemplum integrum in alio antirrhetico. — De mysterio Eucharistiae, an sit imago corporis Christi. — De concilio Nicaeno fecundo. Quae in eo concilio conflituta funt. Ea cum decifionibus conci-Jiorum caeterorum congruere. — Cap. XX. Verba iconomachorum. — Refutatio-Non confentire iconomachos cum suis magistris, Copronymo et aliis, imo nec iplos secun. - Cap. XXI. Verba iconomachorum. - Refutatio. Si imagines malae-funt, curv ido'a non vocantur? — Nihil in ecclesia receptum esse, quod esset malum. — Iconoinachos non effe Christianos, cum ab ecclesia defecerint. - De testimoniis, quibus il viuntur ad errores luos defendendos. Ve corrumpant feripturas ac tessimonia patrum, variis technis ac dolis. — Admonitio interpretis ad lectorem.

Kkkk 3

Pars

Digitized by GOOGLE

2) Edita a Combefifio in auff, bibl. P. P. Gr. tom. II. pog, 603.

Pars altera antirrhetici.

Refutatio teflimoniorum, quae iconomachi contra imagines protulerunt. I. Testimonium sumtum ex constitutionibus apostolorum. - Refutatio, in qua testimonium Euagrii pro imaginibus. -- ") II. Teltimonium Afterii, Amaleae episcopi, contra imagines. Ex oratione de diuite et Lazaro. — [17] Refutatio, in qui testimonium ex eadem oratione pro imaginibus. Item Encomium mulieris, quae fanguinis fluxu liberata flatuam Christo erexit: eodem Afterio auctore, — Testimonium Antipatri Bostrensis de eadem muliere. — Testimonium Eusebii Caesariensis de eadem re. — III. Testimonium Leontii contra imagines. - b) Refutatio, in qua veri Leontii, Neapoleos in Cypro episcopi, testimonium pro imaginibus, suntam ex apologetico Christianorum contra Indaeos. - IV. Tellimonium Theodori, Galatae, contra imagines. - Refutatio, in qua testimonium eiusdem pro imaginibus, ex oratione in laudem Virginis, Dei matris. Tellimonia varia pro imaginibus, contra falsi Theodoti tellimonium. - ^{bb}) Teftimonium Afterii pro imaginibus, ex eius oratione in laudem Euphemiae, seu potius Ecphrasi tabellae, in qua depicta erat Euphemia. - V. Alia falsi Theodoti verba contra imagines. - Refutatio, in qua testimonium fancti Basilii pro imaginibus. - VI. Alia Pleudonymi Theodoti verba. — Refetatio, in qua testimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagina Polemonis, philosophi. — Testimonium Gregorii Nysseni pro imaginibus. — Item Bafilii Magni. - Item Ioannis Chrysoftomi. - VII. Alia verba Pfeudonymi Theodoti. — VIII. Teflimonium Pleudonymi Bafilii, Seleucienfis, contra imagines. — Refutatio, in qua testimonium veri Balilii, Seleuciensis, pro imaginibus, ex epistola ad imperatorem, Leonem. — IX. Tellimonium Amphilochii, Iconiensis, contra imagines ex Encomio Balilii' Magni. - Refutatio, in qua eiusdem Amphilochii verba ex eodem Encomio proferuntur. - Testimonium fancti Chrysostomi, ad illustrandam Amphilochii sententiam. / --- [P] X. Continuatio testimonii Amphilochiani. --- Nicephori observatio. nes ad Amphilochii testimonium. — De praestantia picturae. — XI. Testimonium. Bafilii Magni contra imagines, ex oratione de hominis creatione. - Refutatio, in qua testimonium eiusdem Basilii Magni pro imaginibus, ex eius epistola ad Amphilochium, Iconii pontificem. — XII. Tellimonium Gregorii Nysseni contra imagines. — Refutatio, in qua tellimonia patrum Gregorii Nazianzeni, Gregorii Nyfleni, Epiphanii, fancti Ioannis Chryfoftomi pro imaginibus. — XIII. Teftimonium Gregorii Nazianzeni contra imagines ex eius poëmate quodam. - Refutatio, vel potius explicatio illius testimonii. XIV. Testimonium sancti Chrysostomi, ex encomio Romani, martyris, contra imagiges. — Explicatio illius testimonii. — XV. Eiusdem testimonium ex oratione in laudem Abraami, itidem contra imagines. - Explicatio illius tessimonii. - XVI. Eiusdem aliud teftimonium, ex oratione in custodem carceris. — Explicatio illius teftimonii. - XVII. Teftimonium Epiphanii contra imagines, ex eius teftamento. Refutatio illius

aa) Tota oratio de diuite et Lazaro edita est bb) Editum in concilio Nicaeno II. Att. IV. a Combefisio in autt. primo biblioth. S. S. P. P. pag. 233. Gr. pag. 2. Gr. pag. 2.

٩.

Digitized by Google

Vol. V. p. 665-667_

OPERUM NICEPHORI CPOL.

Lib. V. s. I. 631

illius testimonii. — XVIII. Eiusdem testimonium contra imagines ex oratione, quae infcribitur, contra eos, qui imagines idolico ritu facere sudent in similitudinem Chrissi, et Virginis, DEI matris, item martyrum, angelorum ac prophetarum. — Refutatio. — XIX. Eiusdem testimonium ex epistola ad Theodosium, contra imagines. — Refutatio. — XX. Eiusdem testimonium, ex epistola ad Ioannem, Aeliae episcopum, contra imagines. — Refutatio. — Argumenta duodecim, quibus probatur, non esse veri Epiphanii ea testimonia, quae ab iconomachis allata sunt.

[P] Opera S. Nicephori, patriarchae CPOL. antehac edita.

Praefatio generalis, interpretis - Synodus Constantinopolitana sub Nicephoro, in qua Iolephum, quem defunctus Tarasius, propter conciliatas incessas nuptias Constantini, imp filii Irenes, depofuerat, in presbyterum recepit. - Concilium Conflantinopolitá: num habitum contra Antonium, Silaei metropolitam, a S. Nicephore, patriarcha CP. et epifco: pis CCLXX - Sanchi Nicephori CP. canones XXXVII. ex ecclefiasticis constitutionibus ipfius et S. S. patrum, cum eo congregatorum, collecti. — Ex canonibus Nicephori, fanctiffimi patriarchae CP., oecumenici, ex ipfius ecclefiafticis constitutionibus canones XVII. Sancti patris nostri Nicephori, patriarchae CP, et confessorie, epistola canonica. - Epistola Nicephori, qua prolixe confessionem fidei sua anno DCCCII. Leoni, papae, declarat; cuius titulus: Leoni, papae, antiquae Romae fratri et comministro per omnia fanchillimo beatifimoque, Nicephorus, DEI milericordia epilcopus CP., in domino faluteni. — Chronologia tripartita fecundum rationem Graecorum, olim latine versa ab Anastafio, bibliothecario; explicata a Ioachimo Camerario. Eadem emendata et notis illufrata per Antonium Contium. Ac demum sub titulo breuis chronographiae ad varias editiones recensità, tabulisque chronologicis et adnotationibus ditata prodiit Parisiis anno MDCLII. cura et studio R. P. Iacobi Goar, ordinis praedicatorum. — Sancti Nicephori, patriarchae CP., breujarium historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum vsque Copronymum, primum in lucem editam ac latine versum opera et studio Dionysii Pezuii e societate lesu, cum enusdem notis chronologicis. Parifiis, MDCXVI. et ex typographia regia MDCXLVIII.

[P] Opera Dubia S. Nicephori patriarchae CPOL.

Interpretamenta fomniorum fecundum ordinem alphabeti, verfibus iambicis. Edita a Nicolao Rigaltio post oneirocriticon Astrampsychi, eodem, quo oneirocriticon Artemidori volumine. In guarto Lutetiae, ex sticina Claudii Morelli. MDCIII.

Matarius Magnes, seu de Macario Magnete, austore vetustistimo, veterum at recentiorum tefiimonia. Item fragmenta ex eiusdem libris excerpta, pleraque nune primum e manuscriptis codicibus depromta.

Index corum, quas hoc libello contineutur.

I. Praefatio Ioannis Boiuinii, de Macario Magnete et de eius operibus. II. Tessimonium Photii de Macario, Magnetum episcopo. III. De verbis Macarii Magnetis,

quas

Digitized by GOOS

632 Lib. V. c. I. ANSELMI BANDURII CONSPECTUS

quae iconomachi contra imagines facras provulerant, Antifitum orthodoxoram difputatio, qua continentur multa ex eiusdem libris apocriticis excerpta. IV. Testimonia recentiorum. Item fragmenta apocriticorum, a Turriano et aliis quibusdam recentioribus edita. V. Fragmenta commentarii eiusdem Macarii Magnetis in Genesin, ex ml. codice eminentifiuni cardinalis Ottoboni defumta.

HACTENUS CONSPECTUS OPERUM S. NICEPHORI CPol. ab Anfelmo Bandurio iunctim edendorum.

Junat hoc loco alios etiam referre Nicepheros, in quibus primo memorandus loco:

NICEPHORUS GREGORAS, Heracleotes, natus a. C. 1295. ⁴⁴) Palamitarum fireneut aduerfarius, in fynodo CPol. a. 1351. a Callifto, patriarcha "), cum ceteris Acindyni fechatoribus damnatus, in monasterio consenuit, obiitque post a. C. 1359. in quo definit eius historia. [#]) Vitam post *Martinum Hanckium* pag. 579. leq. de scriptoribus hist. Byz. diligentifime descriptit Io. Boiuinus eamque historiae Nicephori praemistit, ⁴⁴) elogia etiam quamplurima praefixit et catalogum, scriptorum editorum ineditorumque, a Bernardo de Montfancon Roma ad se transmissum, quem hoc loco integrum inferere invat.

Scripfit Gregoras permulta variae eruditionis opuscula: quorum pauca typis mandata; pleraque autem exstant manuscripta in codicibus Vaticanis, Caesareis, Scorialensibus, 40) Baroccianis, ") et aliis multis, vt regios fileam: quaedam item videntur temporis longi injuria

dd) Boininus notis ad Gregoram p. 792.

es) Tomum illius synodi edidit Combefifius in euclario nouiss. tom, II. p. 135. seq.

f) De Nicephoro Gregora, philosopho, hiftorico et theologo vid. H. Wharton, et Rob. Gerium ad Caue H. L. SS. E. Vol. II. p. 45. sqq. C. Oudin. in comment. de SS. E. tom. III. p. 768. Iac. Brucker. in hist. crit. philos.tom. III. p. 548. sqq. aliosque, quos citant Hamberger. in zuv. Nachr. IV. p. 577. (vbi quoque de nostro Nicephoro sgit,) et Saxius in Onom. II. p. 371. sq. Add. quae scripti in Introd. in hist. L. Gr. II. 1. p. 533. sqq. Harl.

gg) Confer acta erud. a. 1704. p. 174. feq.

jh) v. Pluer. itiner. per Hilpan. p. 183. Harl.

ii) Hoc loco inuat codd. *Dicephori* Gregorae, qui in B. *Bodleiana* cuftodiuntur, duce catal. codd. Angl. et Hibern. fimul indicare. Sed in ' indice Nic. Gregorae quaedam opera tribuuntur, a Nicephoro, patriarcha, conferipta. In cod. XLVIII.

varia opule. philof. de mensura arcae Noe ex Origene. Relique iple Fabrie. indicavit infra, nr. 16. – 24. – In cod. CXVI. encomium patrine. – In cod. DCC, historia romanae libri X, et principium vndecimi, gr. - in cod. MMMCCCXXXVIII. liber de Astrolabio, latine, interprete Ge. Valla. - pag. 262. cat. nr. XXX. 2. felecta ex Nic, Gregora. — In cod. MMMMMMDLVIII. comm. in Synefium de infomniis. - Addam ex tomo II. eiusdem catalogi; fed in eodem tomo, atque in indice Nic. Gregoras et Nic. patriarcha CPol. iidem habentur. - In cod. igitur Sionenfi MMMMLXVIII. fub Niceph. nomine practer Chronographiam et epistolam ad Leonem III. memorantur Nic. abrenunciation. Agarenorum, tum Armenorum, quum ad fidem rom. veniunt. -- discrimen inter imaginem Christi et crucem, XI, fyllogismis expositum; apologeticus, fuper ichismat. propter imagines ad ecclefiam vniuerf. - In cod. MMMMMDCCCXLIV. (inter codd, Gale,) diferimen inter imaginem Chrifli'et crucem etc. et cod. MMMMMDCCCXLV. apologia ad eccl. cathol, de nono fchismate circa imagines. - In cod. MMMMMMMMDLIX. Nic. Greg. de astrolabio. Harl.

Digitized by Google

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA.

Lib. V. c. I. 633

inria intercidisse. Eorum fere omnium notitiam dabit index vhertimus ex D. Bernhardi de Montfanteon Ichedis, Roma ad Boiuinium transmillis, et ex variis codicum manuscriptorum catalogis concinnatus⁴⁴). Hunc tu quaeso indicem, B. L. quantumuis longum, totum oculis percurre. In tants librorum copia, quot hic videbis enumeratos, erit credo aliquid, quod iplo argumento placeat; quod amissum doleas; quod ex bibliothecarum puluere erui cupias. Erunt etiam aliqua fortasse, quorum iacturam facile feras. Mihi quidem librorum catalogos perlegisse hoc saepe incuadum fuit, quod ex iis intellexerism, docsse mihi multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera biblica.

1. De mensura Arcae Noae, ex Origene, cod. Barocc. XLVIII. 19. [v. supra, Vol. IV. p. 206]

a. Ex prophetis maioribus et minoribus dicta excerpta, cum Prologo, [?] et commentariis. Cod. Caefar. Vindobon. theolog. CLXXIV. "") Vide et indicem prologorum inter opuscula rhetorica.

3. Λείτη ἐπιλογή Θάων τινῶν ξήσεων τΕ μακαείε και γενναίε Ίωβ, συμβαλλομένη παντί χειτιανῷ ἐκ ώΦέλειαν. Optimus delectus facrarum quarumdam fententiarum beati et fortis Iobi, cuiuis Chriftiano vtiliflimus. Initium, και ἐγένετο ῶς ή ήμές αῦτη, και ίδε ήλθον οἱ ἀγγελοι τΕ θεΕ πεςιτήναι ἐνώπιον τΕ κυςίε cod. Caefar. Vindobon. theolog. CLXXIV.

Dogmatica,

Antirvhetisi et Steliteutici priores. Scripferat Gregoras libros in Palamam Antirchetices, antequam ") Cantacuzenus imperio potitus effet, ut ipfe testatur, historiae libro XXV. ") Eos decem fuisse indicat hoc programma, codici Vaticano praefixum: π ναζ των έκλεγέντων έκ τῆς καθόλε isogias Υωμαϊκής λόγων τε Γρηγορα, και συντε θέντων ένταῦθα τοῖς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ αὐι ε ΔΕΚΑ ") 'ANTIPPHTIKOIE. Id est: Index librorum Gregorae, ex generali historia romana felectorum, et cum DECEM eins PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic confunctorum. At in Coluilliano Scotialens is bibliothecae catalogo "), (qui in Mediolancus fue Ambrosiana exstat menuscriptus,)

k) [Add. eiusd. indicem ad bibl. biblioth. MSSt. woc. Niceph. Gregoras. Harl.]

mm) In cod. CXXXII. ar. 17. et 18. Vindob. Nic. Gregoras excerpts ex duodécim minorum et quatuor maiorum prophetarum vaticialis cum explicatione, et ciusdem collectio infignium quorundam locorum ex libro Iobi cum explicatione. V. Lambec. comment. V. pag. 616. Horl. ss) b. e. ante annum MCCCKLVIL

oo) Eorundem meminit hift, lib. XVIII. c. 7. L II. lib XXIII. p. 697. lib. XXIV. p. 708. et 713. pp) Ita cod. Veticani titulus. At illi libri in codice ipio defiderantur.

99) Cuius partem, ex MS. bibliotheese Ambrofianat codice deferiptam, cum Bojuinio communicault Fridericus Roftgardina,

Digitized by Google

Vol.V. p.300 301

L111

34 Lib.V. s I.

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA.

Vol. V. p. 301 302

fcriptus,) indicantur tantum tres Steliteuticae in Palamam, cum felectis històriae romanae decem libris coniuncii, idque in duobus codicibus; quorum numeri funt V. H. 19, et I. A. 4. Fahr. Florentiae in cod. Laur. Med. XIV. 1 — 10. plut. 56. Sunt Niceph. Greg. in Palamiticum tomum fermones/ f. libri X. antirrhetici cum vndecim felectis hist. roman. libris coniuncti. — Parif. in bibl. publ.-cod. MCCL. Nic. Greg. aduersus iconomachos antirrheticorum libri II.' — in cod. MCCL.XXIII. nr. 6. Nic. Greg. historiae rom. libri XXVIII. XXIX. XXX. et XXXI. vna cum libris illius dogmaticis quatuor. — in tod. MMMLXXV. Nic. Greg. libri tum historici, tum dogmatici, quos in codd. regiis desideratos, e msto. Vatic. MXCV. describi curauit, et cum ipso cod. contulit Frid. Rostgaardi (v. cat. codd. II. p. 605.) — In cod. Matrit. LXXIII. Antirrheticus. v. Iriart. cat. codd. gr. p. 270. fol. 236. — In cod. Vipdob. CCCXXXII. nr. 1. Gregoras dialogus dt statu primi hominis ante lapsun. v. Lambes. V. p. 609. fq. Harl.

- 5. Antirrhetici posteriores. *) Scripfit Gregoras libros decem Antirrheticos in tomum Palamiticum, a. C. MCCCLIII. quos statim post tomum promulgatum minatus erat se editurum, vt constat ex his Agathangeli verbis: *) προς απειλής ανήνεγκας σχήμα λόγοις αντιβόητικοϊς καταλύειν τον τόμου, όν αυτοί νεωςί και λάθρα συνθείναι τετολμήκεσαν. Id est: Minatus es, te corum tomum orationibus Antirrheticis refutaturum; eum scilicet [C] tomum, quem nouissime et clanculum ii componere ausi fuissent. In Colvilliano catalogo hi quoque Antirrhetici indicantur, (sed octo tantum,) cum hac inferiptione: λόγοι αντιβόητικοί κατα τε Παλαμικε τόμε. Orationes intirrheticae contra tomum Palamicum. Additur, ό δε δεσμοφύλακας ένταυθα λαθών, και είσελθών και διαλεγόμενος αυτώ Αγαθάγγελος, τών πάλαμ φοιτητών και φίλων έςίν είς, περί έ πλατυτέρως είρηται έντω κδ. λόγω της isoglas αυτέ. Agathangelus autem ille, qui clam custodibus ingressio cum, eo, in his dialogis colloquitur, veterum discipulorum, et amicorum ynus est, de quo fusius disservit hist. lib. XXIV. In hos posteriotes Antirrheticos Philotheus, patriarcha, libros duodecim edidit, qui exstant in bibliotheca regia. N. MCMXCVI. [v. infra, lib. V. c. 44. p. 469. Vol. X, vet. ed.]
- 6. Dialogus, tuius titulus: Tiva dintore dea Seds rov divSewnov riv dexiv encineev free Svnrov, nroi deaverov; Quem initio Deus hominem creauerit, mortalemne, au immortalem. Biblioth. Caefar. Vindobon. cod. theolog. CLXXIV. Lamber. V. p. 288. [p. 609. ed. Kollar.]

7. Quaestio soluta: Graece inscribitur Enilvois meei TE Thes Xaen & Unwades evocenteen Ter Sega Oly The Deoronov Unwhons, dia The meos Inne addis TE ASTIKPITOS, aruynentov To ouynenesseeve enclose new meos ning de dozan oper, Tauth Ter Unver Erughver. Quare auctor Hymhodiarum, postquam Deiparam Seraphinis gloriosiorem cecinit, addito deinde aduerbio INCOMPAR ABILITER, incomparabile elle statuit id, quod

er) De quibus Boissins in Gregorae vita. 33) Quie apud Gregoram Leguntur, hift. lib. XXV.

Digitized by 🔽

Vol. V. p. 302 303

quod comparatum cum alio fuerat: it. ad quam opinionem respexerit, quum hunc Hymnum compositit. Eodem codice Caesar. [nr. 4, p. 612. Kollar.]

8) Doginaticae disputationes variae, passim in historiae Byzantinae libris dogmaticis. Fabr. In cod. Veneta Marc. CCCCV. Nic. Greg., byzant. histor. libros XI. priores sequentur I) sermo XXVIII. dialogi homines sunt Theosimus et Agathangelus; 2) sermo XXIX. historiae rom. 3) sermo XXX. enarratio disputationis, quam habuit cum Palama coram imperatore Io. Palaeologo. Interloquutores sunt Agathonicus et Theotimus. Sermo dogmaticus primus. 4) Sermo XXXI. de iisdem sermo fecundus dogmaticus. 5) Sermo XXXII. enarratio disputationis, quam habuit Niceph. Gregoras, monachus, initium ducens ab imp., Ioasaph Cantacuzeno, et definens in eius Palamitas. Sermo dogmaticus tertius. 6) Sermo XXXIII. dogmaticus quartus. v. cat. codd. Marcian. gr. p. 197. add. ad nr. 4. adnotata. — De Gregorio Palama eiusque defensore, patriarcha Philotheo, v. plura apud Lambee. commente de B. Caesar. V. pag. 407. fqq.

Euchologica.

9. Euxoy, seu Precationes.

- a) Ad Christum, et ad Beatam Virginem. biblioth. Caefar. Vindob. cod. theolog. CLXXIV. [Lambee. V. p. 612. nr. 6.]
- b) Προς του βασιλέα, ώς από μητροπολίτε αρτι χειροτοιηθέντος. Ad imperatorem, ") ex perfona metropolitani, recens insugurati. Initium, ο μέγας, και ύψηλος.... Cod. Vat. MLXXXVI. fol. 214.
- c) De από μητεοπολίτε, αετι πεώτον ασερχομένε els την λαχέσαν αυτόν μητεόπολιν. ex periona metropolitani, cam, quae ipli obtigit, metropolin primum intrantis. Inivium, Kuene Inor Xeize, à Seòr ήμων. Ibid. fol. 215.
- d) Els Badilta, as and unternolits, deri xeleriorny severes, ad imperatorem, vel de imperatore, ex persona metropolitae, modo electi. Initium d'Ords d'ulyas nel loxopos etc. Ibid. fol. 216.
- e) Ἐκφωνηθῶσα, ἐπὶ τῆ ἐκ τὴν Ἐφεσον ἐσόδω ἡμῶν. ») pronuncista fuper suctoris in vrbem Ephefum ingreflu. Initium, ὁ Θεός ὁ αἰώνιος etc. biblioth. Caefer. Vindobon. cod. theolog. CLXXIV. [Lamb. cod. CCCXXXII. vol. V. p. 616. nr. 16.)
- f) Eπi θεμελίω oins neg πόλεως. In jaciendo fundamento domus, vel vrbis. Initium: Kúcie o θεος ήμων, ο την roseau etc. Ibid. [Lamb. V. p. 618. nr. XXIII.]

Philosophica.

IO) Σύνταγμα συνοπτικόν Φιλοσοφίας. Philosophiae compendium. Non liquet, an fit Nicephori Gregorae. Catalogus bibliothecae Vaticanae Morellianus, qui in bibl. reg. adleruatur. fol. 5. 6. Fabr. Lamber. in comm. de bibl. caesar. vol. VII, nonnallos pro-L 111 2

Digitized by

\$t) Vel: de imperatore.
 \$u) Videndum, virum ca precatio fit Gregorae, an Ephefi metropolitae.

fert codd. et de illis, de inferiptione et suctore operis copiole differit: pag. 139. resenlens cod. XXVI. ad nr. 3. Nir. Blemmydae, ait, vel fecundum alios Gregoris Ansponymi compendiofum philosophiae syntagnia, συνοπτικόν σύνταγμα Φιλόσοφίας etc. et adnotat, prodiisse hunc librum sub Nicephori Blemmydae nomine, lutine, Georgie Valla; Placentino, interprete, Basil. 1542, 8. (v. infra, Nicephor. Blemmyd.) et in alio cod. caesar. olim CLXXXII. in margine clare adscriptum este: πόνημα τόδε μοναχέ Γεργοeis Euroπτικόν σύνταγμα Φιλοσοφίας etc. — Pag. 377. de cod. XCIV. animaduertit, Gregorii, monachi aneponymi, compendiosum logices syntagma perperam a Ge. Valla adtribui Nicephoro Blemmidae, et vulgo perperam nimis generaliter inferibi συνοπτικών της Φιλοσοφίας σύνταγμας, re enim vera ab ipso auctore olim inferiptum fuisse; et etiam nunc inferibendum esse, συνοπτικών τέ της Φιλοσοφίας έχνανε σύνταγμα, compendiosum organi fius instrumenti philosophiae syntagma, quod pateat ex ipso opusculi stius principio, etc. et hoc ipsum opulculum fine vllo titulo exstat in cod. XCV. nr. 5. v. Lambec. l. c. pag. 382. Harl.

- Dialogus, inferiptus: ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΣ, η πορί σοφίας. Florentius, f. de fapientia. Initium, πόθεν ημῶν ὁ καιλὸς Φλωρέντιος; cod. reg. MMMCCLXXXIV. It. Vat. MLXXXVI. Do co Dialogo Gregoras iple hift. Byzant. lib. XI. cap. 10. fect. 2. Lamber. V. pag. 289. [pag. 609. fq. ed Kollar.]
- 12. Ότι δι προς δποτέραν σοφίαν έσχολακότος έ διασίως αν σοφοί λέγουντο, δποκριταμ δε μάλλον τη αληθεία της όντως σοφίας. Qui alterutri (facrae et profanas feil.) faplentiae fludueriat, cos non iure fapientes dici, fed potius imitatores reipfa cius, quae vere fapientia eft. Initium: μέγα μεν ανθρώποις σοφία. cod. caefar. Vindobon. theolog. CLXXIV. [Lamber. V. p. 612. cod. CCCXXXII. nr. 7.]
- 13. Περί των επιλαμβανομένων εκ όρθως και νέων και παλαιών σοφών . De illie, qui recentiores et antiquos fapientes non recte repebendunt. Initium, λόγος εξαναζάντας τηνας των, ώς ετοί φασι βρενθυόμενοι, των (an τα?) πάντα ειδότων. Eod. cod. [Lambec. V. p. 618. nr. XXVII.]
- [7] 14. Ad eos, qui Fatum statuunt. Indicatur a Posseuino in Adparatu sacro. Fortasse eff. Oratio, quae exstat libro XXVIII. hist. Byzant. cap. penult.
- 15. Ad Logothetam de magno pisce, et aliis animantibus. Posseuin, in Adparatu facro.
- 16. Vtrum bruta fint ratione praedita. Catalog. biblioth, Baroce. N.IIL.
- 17. Vilionem non fieti extra mittendo. Ibid.
- 18. Aerem non elle natura frigidum. Ibid.
- 19. De fluuis et mari. Ibid.

10. De .

70) Incertum virum Gregorae, an Maximi Planudae.

Vol. V. p. 304 7 303

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA:

Lib. V. r.I. 637

- 20. De sole, an fit natura calidus. Ibid.
- si. Vtrum ww anima fit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
- 22. Relata esse simul autura. Ibid.
- 23. Terram esse natura siccam, et sphaericam. Ibid.
- 24. Numerum septenarium multis nominibus facrum esse. Ibid.
- 25. Dialogus Oirouagus, i meei uBersav. Vide indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Aftron**em**ica.

- 36. Προς τινα Φίλον, πορί των ύβριζόντων την ασρονομίαν. Ad amicum quendam, de iis, qui aftronomiae infolenter obtrostant. Ita catalogus bibliotheese Vaticanae Morellianus. At in codice Vatic. MLXXXVI. fol. CXXVIII. epifola exflat τω μητροπολίτη Απρω, περί των ύβριζόντων την ασρουρμίαν. Initium, τα το αλλα διαπορθμεύου etc. Vide indicem epifolarum, infra.
- 27. Epistola arentyga Gos, Initium, olor evodas negi ror alea Xugeions. cod. Vat. MLXXXVI. fol. CCIV. Vide indicem epistolarum.
- 28. Epistola, πρός του μέγαν Λογοθέτην του συγγραφία της βίβλου, Παραπλητική περί αςρουομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria?) de Astronomia. Epitholam hanc, vt indicatur in catalogo Morelliano, operi estronomico Theodori Metochitae, magni Logothetae, praefixam suisse adparet **). Exstat hist. Byzant: lib. VIII. cap. 7. oratio ad magnum Logothetaen hoc titulo, συμβουλή μετος παραπλήσεως. At eadem in cod. Vat. MLXXXVI. fol. 123. inferibitur, τω μεγάλω Λογοθέτη Παραπλητική περί αςρουμίας. Initium vtrobique, es μεν έπίσης [P] απασιν απαντα etc. Fortasse hacc oratio eadem est, atque illa indicata a Morello epistola.
- 28. Adde epistolam, τω Xeuroλuga, quae et ipla est de astronomia. Vide infra, in indice epistolarum.
- 29. Hos des naragneváles aspinaßor. Quomodo Afrelabum configui eportent. Cal. Morell. fol. 26. It. cod. reg. MMDCCXXXVII.
- 30. Hus dei ") Rarastevaler the descolabo acanes in Afroi labo construenda sit. Ibid. it. cod. regis MMDCCXXXVII.
- 81. Περί της έν επιπέδω καταγραφής το άτρολάβο, προοιμιακός λόγος πρός τηα φίλον. De Aftrolabi xx) in plano delineatione, praefatio ad amicum. Ibid. fol. 27. It. cod. L 111 3

and) Gregores, tefte Polleuino, kripterstquuedam in Ariftotelem.

 xx) Eft queque in cod. Parif. bibl. publ.
 MMCMXCI. nr. s. com pluribus epifiolis Gregorae. v. cat. codd. Par. II. adpend. p. 625. Harl. yy) Recenfetur a. Ph. Labbe n in bibliotheca

nom, Nicephones in Pielemaei libros cum Arikos

zeno et sliis, sed is, vt puto, Nicephorus Bryesnius est, non Gregorus. Fabr. Sed in codd, Coislin, vt vidimus, diserte dicitur Nicephor. Gregorus. Hark

22) Nicephori Aftrolabus latine ez interpretatione Georgii Vallas prodiit Paril, 1557. 8. Fabr. Georgio

Digitized by GOOGIC

Val. V. p. 303

reg MMDCCXXXVII. fol. 105. Fabr. Ad nr. XXIX - XXXI. In cod. Veneto Marc. XXXVI. exstant Nie. Greg. opusc. quomodo astrolabium construi oporteat, et quomodo aranea in astrolabo construenda sit: in cod, autem CCCXXV. el opusc. Nin. Greg. a Fabricio non meinoratum: Expositio psiphophoriae eclipsis foloris ex Ptolemaei magna lyntaxi, et deinceps ex expeditis-canonibus. (v. cat. codd. gr. p. 150.) - De Ptoleman bene meritus fuisse dicitur Gregoras. Nam cod. Coist n CLXXII. qui continet quaedam Ptolemaci opera, praemittitur longa nota, (quam graece cum vertione latina typis expris mendam curauit Montfaucon in bibl. Coisl. pag. 227.) in qua dicitur Gregoras quaedam, ab imperitis librariis vitiata aut deiruncata, correxisse ac refarcinisse, et vero capita, quae iniuria temporum perierunt, summe cum diligentia suo marte reslaurasse; tum fol. I. primo libro harmonices nota iterum est praefixa, in qua fertur Gregoras illum quoque librum emendaffe atque explicuisse, et suppleuisse, quae deeffent: scholia igitur, observat Montfauc., in hoc codice marginalia effe Gregorae. Similis nota cod. CLXXIV. qui fol. 344. fqg. continet Claudii Ptolemaei libr. harmonicorum, ante capnt 14. libri tertii legitur, et Montfauc. l. c. p. 229. sq. adnotat, a Nicephora Gregora elle adiecta capp. XIV. XV. et XVI. Add. fupra in vol. V. pag. 394. a Fabricio feripta, 4 In cod. Veneto monaft. S. Mich. funt Nie. Greg. Icholia ad geographiam Ptolemaei, et correctiones in ipfum Ptol. opus. (v. Mittarelli bibl. codd. etc. p. 804,) - In cod. bibl. publ. Parif. MMCCCXCVil. funt nr. 2. de v/a aftrolabii opusc. ad cuius calcem Nicephori Gregorae nomen comparet; et nr. 3. eiusdem auchoris, vt videtur confectori catal. oodd. 11. p. 495. — Iu cod. MMCDIX. nr. 3. et MMCDX. it. MMXD. nr. 4. Nic. Greg. de astrolabii conficiendi ratione, et in cod. MMCDXCIII. nr. 5, de vsu astrolabii. — In cod. bibl. reg. Taurin. LVII. fol. 275. Nic. Greg. inflitutio de modo confiruendi astrolabium. (cat. codd. gr. p. 158.) Alia mathematica feripta v. fupra vol. IV. pag. 210. 218. et in Geographiam Ptolemaei, pag. 220. Harl.

De Paschate et Calendarii Correctione

- 32. Πρόθ τον σεβασμιώτατον ΆωσήΦ, περί τῦ πάσχα, ἀπόδαξις, ὅπως ἐσΦάλη πρό χρόνων, και έπως δε ποιείσθαι την τέτε διόρθωσιν. Ad reverendum Iosephum, de Paschate, demonstratio, ut iampridem in so erratum sit, et quomodo corrigi debeat. Initium, ineson por Gilos er Tor navu "). Exstat in cod. Vatie. MLXXXVI. fol. 57. et editus eff hifl. Byz. lib. VIII. cap. 13. Fabr. In codd. Taurinen f. CLVII. CCLXXXVII et CCLXXXVIII. exflat illa demonstratio, sed tribus illis codd. infcripta Cabafilae Domino Demetrio. v. cat. codd. gr. p. 158. et 384. ac 385. — In cod. Parif. MI. nr. 4. bibl. publ. — in cod. Monac. Bauar. CII. (cat. codd. gr. p. 39.) Harl.
- 33) Ad eumdem, vt videtur, de codem argumento. Initium, ai deurecaj mos Peovrides, Evernions Quoi no, coquireque. Cod. Varie MLXXXVI. fol. 79.

orgio Valla interprete. Nicephori Blemmidae for. v. Fabr. B. L. med. act. tom. VL p. 281. ed. logica. - - Nicephorus et Proclus de astrola- Mansi, Harl. hio, etc. Venet, per Anton. de Strata, 1484."- 4) idem est initium Deilogi, qui inferibitur dutib. per Sim. Papienfem, dicum Beuilaquam, pipe. Nover defrager. Vide milectianterith addiem infrit.

Digitized by GOOQI

Vol. V. p. 3057306

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA.

34. Το διοςθωθέν Πασχάλιον ύπο Νικηφόρε Φιλοσόφε το Γρηγορά περί & ney & Λεγν eos ev tý engera negodo diara uBaves. Paschalion a Nicephoro Gregora philosopho. correcium; de quo Argyrus in n ethodo supra dicta) loquitur, Exstat in Vranologio Petaulano p. 383. fq. fet rec. edit. adiect. Petauli operi de doctrina temp. tom. III., pag. 206.] Vide et catalog. Morel, fol. 26. Fubr. Canonem Gregorae paschalem exhibet Scaliger ad Hippolytum p. 31. et de emendat, tempor, p. 330. nec non Petaw. p. 206. Vranolog. - In cod. MMCDXCIV, nr. 4. Parif. bibl. publ. anonymus de patchate inueniendo. Ibi tabula paschalis a Nicephoro Gregora emendata. Harl.

[P] Historica, et Vitas Sanctorum as virorum illusti ium.

- 35. Libri' duodequadraginta historias Byzantinas, in quibus nonnulli mere dogmatici. Ex iis libri vndecim ') priores editi saepius.
- 36. Oratio encomiaftica, longa et elegans, in imperatorem Conftantinum magnum; dignifima, (inquit Nesselius"), vt supplemento corporis historiae Byzantinae aliquando inferatur. Cod. Caefar. hift. CIV. Fabr. Spanagelius, supplements By7antina, in his Nicephori Gregorae panegyrin in Conflantinum M. gr. et lat. editurus, in eaque vertenda, vlus opera Erafini Frölichii, ad exitum rem non perduxit, teste Kollario ad Lambecii comm. de bibl. caefarea Vindob. I. p. 798. qui in nota ad vol. VIII. p. 135. fq. prodit, Spanagel. conatus fpecimen ms. feruari in Spanagelianis fupplementis vol. I. p. 1. - Lambee. iple in vol. IV. p. 123. notat, in codice quodam Vindob, varias elle Nicephori Gregoras oratt. panegyricas, in his orat, in Conflantinum M. in caque inprimis notabile effe teffimonium de Eutropio, hiltorico, vbi vocatur ήλικιώτης όμε και αίρεσιώτης Ιελιανέ, ex quo patent, Eutropium fuisse acqualem imp. Iuliani, apostatae, et idolorum cultorem. Id. Lambec, vberius probauit in recensione cod. X. in quo nr. 3. est Gregorae panegyr. oratio in Conflant. M. ex ea loca duo longiora de Eutropio graece cum verfione sua lat. excerpsit, et varia de Eutropio einsque editt. de Pacanió einsque gracca Eutropii metaphrafi, qua visbatur Gregoras, de latino caesareo Eutropii codice etc. adtulit lateque exposuit. Harl.
- 147. Ex Eusebii historia eccles astica. Cod. caesar. theolog. 174. Fabr. Secundum Lambecii comment. V. p. 614, fq. in cod. caef. CCCXXXII. nr. 12. Harl.
- 38. De vita, et moribus, et conflictu S. pracis Michaëlis Syncelk. Initiam, vouos este ήνθησε πάλαι παζ Έλλησι, κή μέγα τω χρόνω το κράτος άλήφα. Leo Allat. de Symeon. pag. 100. (et de Synodo Phot, p. 542, vbi etiam martyrium S. Quadrati a Gregora scriptum laudat.)

39. Bios

Digitized by GOOS

b) Nempe opusculum illud subiunctum est I/ag- De hoc opere historico accurations dicturus sum ci Argyri libro. [v. infra, lib. V. c. 41. Vol. X. P. 177. vet. edit]

infra ad calcem huins catalogi.

e Libri XXIV. exftant in Boiuiniana editione. Kollar. ad Lamb. comm. VIII. p. 135. Harl-

d) Aut potius Lambecius ante Neffchium, v.

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA.

646 Lib. V. V. I.

- 39. Bios και πολιτεία της όσίας Βασιλίσσης. Vita et disciplina S. Bossilissar, seu reginae. Initium, Νικομήδεια πόλις ές περιφανής. Cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 197. Adnotat Bernhardus Montfaucon, cam Βασίλισσαν virginem et martyrem fuisse.
- AD. Vita Iohannis, Heracleae ponticae archiepiscopi, qui auunculus fuit auctoris. Indicatur ab ipio Gregora hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.
- 41. Vita Antonii, patriarchae Conflantinopolitani, Cauleae dicli. Initium, e de και 9νητήν Φύσιν, (an Exe?) ό χεόνος, και πάντων έτι πατής, όπόσα Φθοςα και γένεσις Βόσκει. Leo Allat. de Symeon. p. 87. Exflat lat. spud Bollandum ad diem 12. Febr. Longe antiquiori Nicephoro tribuitur a Vosfio II. 26. de hift. graecis, rhetori ac-philofopho CPol. de quo fupra, p. 300. Fabr. In cod. Vindob. XI. nr. 20. de quo v. Lambee. comment. VIII. p. 178. qui primum contra aliorum rationes mortem Antonii Cauleae adferit a. Chr. 890. fub imperatore Leone fapiente; tum ex ipfo quodam orationis loco docet, auctorem huius orationis non effe Nicephorum Gregoram, integris aliquot faeculis recentiorem, fed Nicephorum alium antiquiorem, philofophum et rhetora. — Vita S. Codrati [Quadrati] et fociorum martyrum, ex MS. Bauarico, interprete Rsinoldo Dehnio, in Actis SS. Antwerp. Mart. tom. II. p. 8 — 12. v. infra, not. — De Gregorae vitis et elogfis Sancforum v. quoque infra, vol. IX. p. 56. 67. III. 114. 124. et 149. vet. ed. Harl.

Grammatica,

- 42. Τεχνολογία γεαμματικής, Ars Grammatica, Indicatur a Morello, in catalogo bibl. Vátic. fol. 5. Fabr. Eli quoque in cod. Coisl. CXCII. fol. 145. telle Montfauc, in bibl. Coist. p. 245. Harl.
- 43. Парахоли9ήµата на бутирата ураµµатка. Incertom an Gregorae. Enarrationes (an gloffae?) et quaestiones Grammaticas. Catalog. Mozell. ibid.
- 44. Педі пачочого автовась. De instabilitate Regularum. Exflat in cod. reg. Fortaffe ii funt navores очорастик, indicati a Morello, fol. 5. catal. bibl. Vat. Fabr. De hoc et reliquis-grammaticis Gregorae opusculis, v. supra, vol. VI. p. 343. voc. Gregorae et p. 346. voc. Nicophorus Gregoras. De constructione opusc. in cod. Medic. vt videtur Bandinio, v. notam ad nr. 87. five epistolas. Harl.
- (P) 45. Magi egorgea Plac. Initium, rò à daouverey. Catal. bibl. Baroce. N. XLVIII. Incertum, an Gregorae.
- 46. Ileci evrisoly or, f. de vocibus, quae, varie foripte, varia fignificant, vt syves, purus; syrus, ignotus. Idem catal. ibid.

Rhetorica, et Panegyrici.

47. Mehlery weerBeuring, Declamatio legatorum. Initium: unes, & avõçes Aamodaunovies etc. Argumentum fumtum ex Thueydide. Lacedaemonii cum Thebanis Plataeam exercitu inferto petebant. Ad cos legati Plataeenfes veniunt, et vt ne bellum inferant.

petunt

Digitized by

200E

Vol. V. p. 307

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA. Lib. P. c. 1. 641

petunt. Cod. Vat. MLXXXVI. fol. 167. Fabr. In bibl. Monach. Bauar. CCXII. funt, (fec. cat. codd. gr. p. 76.) Nie. Gregorae orationes et encomia in varios, et in cod. August. Vindel. (auctore Reisero p. 64. catal.) orationes duae: fed quaenam illae fint, in neutro catal. clare indicatur. Hari.

- 48. Συμβελευτικός es την θείαν, και iseav σύνοδον. Suaforis ad facrofantiam Synodum. Initium, έμοι μεν έτως έχειν πρός την παρέσαν άμαλλαν etc. Exflat hace oratio în fine libri decimi hiftoriae Byzant. Baftabat etiam in MS. cod. Vatic. MLXXXVI. Sed hodie supersont tantum primi duo versiculi: cetera abscissa, nempe eo, quod hace oratio in Latinos scripta sit.
- 49. Παραινετικός τη βασιλίσση έξ αυτοσχεδίε συντεθειμένος έπι τελευτη τη Οιλαδελ-Φείας κυρή Θεολήπτη. Ad imperatricem, de obitu Dom. Theolepti, Philadelphiae, (epilcopi,) paraeneticus ex tempore compositus. Initium, βασίλισσα, τό μέγα έν γυναιξί, και πράγμα, και όνομα βασίλισσα, τό ίερον τη χρισή κειμήλιον. Cod. Caelar. Vindobon. theolog. CLXXIV. Fabr. v. Lamber. V. pag. 614. nr. 11. cod. CCCXXXII. Harl.
- 50. "ΕκΦεασις της ανασάσεως το χρισό. Christi refurrectionis depictae suarratio. Initium. πάνυ μοι δοχώ των ατοπωτάτων έναι, παιδας μέν Έλλήνων Φιλοτιμείσθαι της κακοδαίμονος αυτών πλάνης έοςτάς το, χου θέατου cod. Caelar. theol. CLXXIV. Fabr. v. Lambec. L. c. p. 613. Harl.
- 51. Λόγος els τον άγιον μεγαλομάρτυρα Μερκέριον. Oratio in faultum et magnum martyrem, Mercurium. Initium. και κυβερνήτης μέν προς) άνεμον παραταττόμενος ⁷) Biov. Cod. Vatic. MLXXXVI. Leo Allat. de Symeon. p. 97.

52. Els την όσίαν Θεοφανῶ την βασιλίδα. In S. Theophenonem, imperatricem (Leonis la pientis vxorem). Initium: πολλοί μοι πολλάκις τῶν ἀρετῦ, καὶ συνέσει διαφερόντων προσίασαν ἄλλετε ἄλλοι παραινῦντες, καὶ συμβυλεύοντες. Cod.caefar. theolog. CCLXXIX. [cod. CXI. nr. 7. v. Lamber. comment. IV. p. 133. ibique Kollarii notam.] Allat. de [P] Symeon. pag. 107. cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 23. Notandum, quod ait Gregoras in exordio, se multorum sanctorum vitam, et martyrum certamina descripfifie.

53. Els την υπεραγίαν Θεοτόκον, διαλαμβάνων την γέννησην, ησ) την els τα άγια του άγίων έσοδον, ησ) άνατροφήν. De fantifima virginis Dei matris nativitate, ingreffu in fantia fantiorum, et educatione. Initium: ακώω Μωσέω τον μέγαν, το ξέναν ξκείνο 9αυμα της βάτυ πάλας περιεργάζες 9αι θέλοντα. Cod. caefar. hiftor. CIV. — [in cod. X. nr. 1. v. Lambecii VIII. p. 135. — in cod. Veneto D. Marci, CXLII. fin. v. cat. codd. gr. p. 80. fq. Harl. —] Vatic. MLXXXVI. fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

e) Forte arimur. Vol. VII. f) Forte Siar, M m m m

Digitized by Google

54. Eic

642 Lib. V. c. I.

- 54. Eis τον Ευαγγελισμον της υπεραγίας Θεοτόκε. In admuntiationem fansifinas Dei matrir. Initium, έμοι (vid. hiftor. Byz. lib. XIII. cap. 1. f. 4. et lib. XXII. pag. 662.) δε των ζωγράφων πολλάκις εκώνες επήει Θαυμάσαι, και των άνδριαντοποιών. Cod. Vatic. MLXXVI. fol. 131. cod. caelar. hift. CIV. [cod. X. nr, 2. in Lamberii comment. VIII. p. 135.] Allat. de Symeon. pag. 88.
- 55. Tỹ πανάγνω Mntei τë Θεë ευχαρισήριος, ώς ἐκ τῆς βασιλίδος Eigήνης. Caftifinaae Dei matri gratiarum abis, ex perfena Irezes, Augustae.' Cantacuzenus Byzantio potitus est possi festion purificationis, proxime subsequita nocte. Ideirco eius vxor, Irene, rogauit Gregoram, vt sibi orationem scriberet, ad agendas b. Virgini gratias: quae oratio, cum adcurate essent ab illo incubrata, Cantacuzeno valde displicuit hac ratione, quod victoria non imperatoris prudentiae, sed tota Dei matri accepta ferretur; quali haec Cantacuzenum, ligneo feretro impositum, in vrbem mortuum importasset, some æv ei venedo úπάςχοντα πεκόμικε, Φησίν, αυτόν ἐκείνη μετα Ευλίνε τινός κραββάτε. Gregoras hill. Byzant. ib. XXVI.
- Orationes in laudem fanctorum, a Gregora compositae, legebantur în ecclesiis, viuo auctore. Id ex libro historiae XXIV. discimus; vbi duo Palamitae, Cabasilas et alter quidam, illi sie minantur: τῶν μὲν σῶν λόγων, ὅσοι ἐπ' ἐκκλησίαις ἐν τῶς τῶν ἀγίων ἀναγινῶσκονται μνήμαις, πῦς δαπαιήσει πολέμιον, και ἀντίθετον ἀπαντας ἐν βεαχεῶ πεοστάττοντος τῦ βασιλέως. σὐ δὲ ἀταφος θανῶν ἔξω πε ἑιφήαι τῆς πόλεως. Quotquot orationes tuae per ecclessias leguntur in sansforum commemorationibus, eas omnes flamma inimisa, et Infesta iussa [P] imperatoris breui absumet. Tu vero, cum obierit, aliquo extra vrbem proüciere⁸) insepultus.
- 56. Ἐγχώμισν els τον βασιλέα. Oratio in laudem *) imperatoris. Initium, ess τις λίθες τοις τράπεζίταις '): Amabat imperator opera Platonis. Gregoras cam dicendi materiam nacius, ofiendere conatur imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod. Vatic. MLXXXVL fol.
- 57. Els τον βασιλέω, κατά διάλεκτον Ιωνικήν. In laudem imperatoris, ionica dialetto. Initium, Aλέξανδεου τον έκ Μακεδονίης Φασίν etc. Cod. Vatic. MLXXXVI. 159.

58. Eis

JOOQLE

g) Hoe factum postes, testatur ac dolet Ie. Cypariffiota ferm. IV. Palamiticarum transgressionum serm. IV. cap. 1. Spectandum illud corpus magni fidei verae praeconis diu ludibrio habitum et circumlatum, eius nempe viri, quo nec inter philosophos quisquam excellentior, nec inter Asce. tas disciplinae al feruantior, nec in obeundis pro religione certaminibus, nec in iis, quibus tentatores eum vexarunt, perfecutionibus, contumehiis, carcerisque angussis tolerandis constantior fuit, admiraudi inquam illius Nicephori Grego-

rac, de quo per viramque adpellationem nihil Deus aliud fignificauit, nifi eum animo vigik et experretto victorias ab hostibus veritatis reportaturum.

h) Cantacuzeni.

\$) δ παρών λόγος άφορμήν άληφών τον τΞ βαστο λίως πρός τα τΞ Πλάτωνος έρωτα, παρῶται δακνύαν, Αθέ συγγενή τὰ τάτα πράγματα πρός τὸς ἐκάνα λόγας.

Digitized by

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA.

Vol. V. p. 309 7510

Lib. V. c. I. 643

58. Els την Φρόνησην το βασιλέως). De imperatoris prudentia; Initium, es μέν ην μοι όραν, ω κράτισε βασιλεύ. Edita est hate oratio Byzant. hist. lib. VIII. cap. 8.

- 59. Els τον βασιλέα περί έαυτε. Ad imperatorem, de feipfo. Initium, Περί μεν έμαυτε, και ας έπω μοι καίρια. Ea est oratio, qua oblatam sibi ab imperatore Chartophylacis dignitatem accipere recusauit. Edita est hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In cod. Vatic. MLXXXVI. male inferibitur, es τον βασιλέα, πατριάρχην αυτον ποιησαή βελόμενον. In laudem imperatoris, qui patriarcham eum facere volebat.
- 60. ΠροσΦωνητικός είς του μέγαν αυτοκράτορα των Υωμαίων Ανδρόνικον, Δέκαν, Αγγελον, Λον, Παλαιολόγον, περί της ένέσης τέτω Φιλανθρωπίας, ήνίκα και [P] το ήμέτεου τη νόσω ταλαιπωρέμενον έπεσκέψατο οι έπω καθαρώς απαλλαγέντες τέ αάθες, αυτίκα αμειβόμενοι κατά δύναμιν, και τον παρόντα λόγον είς ευχαρισίαν έκπεπονήκαμεν. Prosphoneticus ad magnum imperatorem Romanorum, Andronicum, Ducam, Angelum, Palaeologum, de eius humanitate, qua fastum est, ot et nos aegrotantes inniferet. Nos autem morbo nondum plane leuati, pro virili eum statim remunerantes, has oratione gratias egimus. Cod. caesar. theol. CLXXIV. [ap. Lambes. V. pag. 611. cod. CCCXXXII. nr. 3.]
- 61. Els τον βασιλέα κῦρον Ἀνδρόνικον τον νέον. Ad imperatorem dom. Andronicum inniorem. Initium, ώς λίαν ήθυς και Φαιδρός ήμιν ἐπανήκαις ἐκ τῶν τροπαίων. Gratulatoria. cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 33.
- 62. Encomium patrias tribuitur Gregorae in catalogo bibliothecae Baroccianae num. 116. At est Luciani.
- 63. Els riv auvydativ. In Amygdalam. Est encomium eius arboris. Subiunchi sunt Senarii iambici decem. Cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 46.

Prologi et Proosmia.

- 64. Πρόλογος eis το κατά Σωσάνναν διήγημα. Praefatie in narrationem de Sufanna. Initium. έκ εμελλεν όμαι έδε το των γυναικών Φύλον χωρίς ύποδεγματος. Cod. caefar. theol. CLXXIV. [cod. CCCXXXII. nr. 5. in Lambecii comm. V. p. 612.]
- 65. Πρόλογος έγκωμιατικός eis τές θεσπεσίες, χων μακαρίες προφήτας, έπὶ τῷ παξ ήμῶν σύν θεῷ Φιλοπονηθείση τῶν καιρωτάτων αὐτῶν ἑήσεων συλλογῷ μετα τῆς προσηκέσης αὐτῶς ἐξηγήσεως. Praefatio encomiastica, de divinis et beatis prophetis, adcommodata operi, in quo corum dista Deo iuuante collegimus, addita interpretatione convenienti. Initium, πάντων μέν έγω θεων λόγες ἀνδρῶν. Cod. caelar. theol. CLXXIV.
- 66. Πρόλογος δια βραχέων έγκωματικός eis τον Ομηρον, όπως τε, και μεθ' οίας της γνώμης τα κατά κόν 'Οδυσσέα έπραγματεύσατο. Pracfatio breuis excomiafica, de Mmmu 2

k) In cod, Vatic. fol. LIV. inferibitur as the Operativ nel the evylattice the Basilias 'Ardgories # Unlauslight.

644 Lib. V. s. l.

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA.

Vol. V. p. \$10 7 311-

Homero, quomodo, et quo confilio Odyffeam composuerit. Inltium, sourrey uiv, roj girroges, ney oros riv Quidorofor Silov. Cod. caesar. theol. CLXXIV. Fabr. Sed addendum est, in illo cod. CCCXXXII. nr. 9. apud Lamberium in comm. V. p. 613. post illum prologum adhuc sequi, narrationem errorum Vlyss, ex quo patet, Nicephorum Gregoram este illius parentem narrationis. Vide supra, vol. L pag. 406. cum notis dd et es et vol. V. p. 734. sect. 7. atque ex cod. cod. iam Gregorae adservit id opusculum Valeten. in diss. de scholiis in Homerum p. 143. subiecta Vrfini Virgilio illustrato. Harl.

- 67. Προοίμιον eis πατριαγχικών σεγίλλον. Exordiam patriarchalis diplomatis fius Builae. Initium, ei de και παίντα μαραίνεται. Cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 211.
- 68. Aliud. ibid. fol. 213. Initium : energymee er nelves.
- 69. Προσίμιον χρυσοβέλλε. Exordium bullas aureas. Initium, πολλών οντων οπόσας την β. Ibid. fol. 216.
- 70. Recolutor eis dia 9 nxnr. Exordium teftamenti. Initium, yn ei, nag eis yn ane-Ariory. Ibid. fol. 213.

Teftamenta.

- 71. Διαθήκη, ώς από πατειάςχε Ιωάννε το Γλυκέες τα Κσχατα πνέοντος . Teftamentum, tamquam patriarchae Iohannis Glyceos, extremum spiritum efflantis. Init. χως πασι μέν ανθεώπεις θανάτε μεμνήσθαι. Est exordium testamenti, non testamentum ipfum; et editum exstat, histor. Byzant. lib. VIII. cap. 2. Exstat etiam in cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 210.
- 72. Dia Inn ws and rives povaze, testamentum tamquam alicuius monachi. Initiven: ei mer hour nuw ai Juzai etc. Ibid. fol. 213.
- 73 Διαθήκη, από τΕ Πελοποννησίε μεγάλε πρωτοσυγκέλλε. Testamentum, tampuam, magni Protosyncelli Peleponnessi. Init. es μεν αθανάτων ό παρών στύγχανε βlos. Ibid.
- 74. Ως από τονος πρός τον βασιλέα *) Tamquam alterius cuiuspiam, imperatorem alloquentis. Initium, πολλάκις αλτήσας, κού πολλάκις etc. cod. Vatic. MLXXXVI., fol. 213.

Monodias.

75. Ἐπὶ τῆ τελευτῆ τῦ μεγαλωτάτε βασιλέως ᾿Λνδεονίκε τῦ Παλαιολόγε, ſeu τῦ βασιλέως ᾿Ανδεονίκε τῦ γηραίε. In obitum maximi imperatoris, Andronici Palaeologi, ſonioris ſcilicot. Initium, το μέν τῆς συμφοράς μέγεθος. Edita exstat hist. Byzent., lib. X. Exstat etiam in cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 208, it. in cod. Colbert. MMMMCML.

Fabr.

Digitized b

*) Incertum, an epistole, an testamenti exordium.

Vol. V. p 3117312

NICEPHORI GREGORAE SCRIPTA.

Lib. V. c. I. 643

Fabr. In codd. Parif. bibl. publ. MMLXXVII. nr. 14, et 15- et MMCMXCI. nr. 7. e 8. funt Gregorae monodiae in mortem Andronici Palaeologi. — In cod. Medic, Flor rent. XIII. nr. 18. plut. 74. monodia in funere Andronici Palaeologi, iunioris, (nr. 77.) v. Bandini cat, cod 1. gt. III. p. 166. — In cod. reg. Matrix. LXXHI. et cod. CXV. Gregorae monodia in obitum Andronici Palaelo. fenior. et, bis, monodia in magnum Logothetam Metochitam, tefte Iriarto cat. codd. gr. p. 270. et 460. – Harl.

- 76. Επί τη τελευτή τε σοφωτάτε μεγάλε Λογοθέτε. In obitam fapiantifimi viri, Magni Logothetas. Initium, έμοι δε, ω παξόντες, ταυτόν τι. Edita exflat codem hift. Byz. libro. It. in cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 208 et in cod. Colbert. MMMMCML. [v. ad nr. 75. it. in cod. Augustano Vind. v. Reifer. cat. pag. 90.] Vulgauit etiam graece et latine ad calcem historiae, quam, quum pars annalism Glycae effet, Theodoro Metochitae perperam tribuit Io. Meursius [P] Lugd. Bat. 1618. 4. Subiicitur etiam cum Meutsii versione annalisus Glycae ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. feq. Fabr. In cod. bibl. publ. Paris. MCDVII. nr. 1. (fecundum cat. codd. II. p. 315.) est anonymi epitome geographica, cui praemittitur Georgii Metochitae epitaphium, auctore Nicephoro Gregora; et in codice MMMXLIII. nr. 4. (fecund. catal. p. 601.) Nicephori Gregoras monodia in mortem Metochitae, magni Logothetae. Harl.
- 77. Els τèv βασιλέα véov Avdeóvinov. In obitum imperatoris, Andronici, innioris. Initium, nµess de, a παρόντες, eπινικίες adesv Edita est hist. Byz. lib. XI. Exstat etiam in, cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 188. [et Medic. v. ad nr. 75.]
- 78. Επί τῷ Χέμνω κυςῷ Ἰωάννη, ἀποτεταμένη πςὸς την Θειοτάτην βασίλισσαν, μετὰ βςαχέας τινὸς παςαινέσεως παςαμυθεμένη τὸ ἀλγος. In obitum Dn. Ioannis Chumni, ad Diwam imperatricem;) cuius dolorem haec monodia folatur, adjuncta brevi^m) admonitione. Init. ἀθλητα) μέν καὶ πύκται, καὶ şαδιοδεόμω. Cod. caefar. theolog. CLXXIV. [in comm. Lamber. V. p. 615. cod. CCCXXXII. nr. 15.]
- 79. Ἐπὶ τῷ τελευτῷ τῦ Φιλτάτε μοι Καλλιέςγε. In obitum cariffinsi Calliergae. Init. త Θετταλών πόλις, τίνα κατά Ῥωμαίων κοινῷ πρότερον, κοὶ νῶν δὲ κατ' ἐμῦ τὴν ἔχθραν ἀνηρημένη. Eod. cod. [Lambec. I. c. p. 614. nr. 10.]
- 80. Παςαμυθητικός ers του βασιλέα, έπο τῷ θανώτω τῆς μητρός αὐτῦ. Ad imperatorem confulatoria, de obitu matris. Initium σε δε ῶ μέγις εκθρ θωότατε βασιλεῦ, πολλάnis. Edita hift. Byz. lib. X. cap. 6.

Philologica et Miscellanea.

81. E Envirence rois de roi yenquois segor rois maranois segunderour. Eorum, quas a veteribre Mmmm 3 obscuriur

1) Eulogiam, vt opinor: de qua lib. hift. Byzant, XXIX.

ss) Vel adhortatione.

Digitized by Goog

646 Lib. V. c. I.

obscurius ") dista sunt, marrationes. Indicantur ab ipso Gregora, histor. lib. XVIII. cap. 7. sect. M.

- 82. Commentarius in librum Symfii de infomniis; cum praefatione ad Magnum Logothetam. Exstat MS. in codicibus regiis; °) et in lucem editus est a Petauio cum operibus Synefii. Latinus vero interpres Pichenius Gregoram in libri inscriptione patriarcham Constantinopolitanum fecit. [v. infra lib. V. 22. Vol. VIII. p. 226. ed. vet.]
- 83. Artidoyia neòs tès dévortas, oti én Éti tanéivasis èv dryganois. Aduerfus eos, qui disunt, humilitatem apud homines locum non habere. Initium, Exa soi ti dinynsasya, a pide Zevóngates. Cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 49.
- 84. Φιλομαθής, ή περί ύβριζών, διάλογος, Philomathes, seu de contumeliosis, dialogus. Init. ἐπειδή μοι Φίλος έ των πάνυ. Personae [F] colloquentes, Aristobulus et Philomathes. Cod. Vatic. MLXXXVI. fol. 60. Fortalle is est dialogus indicatus in catalogo Morel. fol. 21.
- 83. Opusculum initio mutilum; cuius auctor narrat commissim versus Peloponnesum naualem pugnam, fratrem vero suum vulneribus confossum, et paucis post diebus exstinctum lamentatur, Cod. Vatic. MLXXXVI. (ante fol. 22.)

Poëmata.

86. Codici Vaticano MLXXXVI. praefixus est hic titulus: των τε Νικηφόρε γρηγορα ποημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inscriptione quidam decepti putauerunt, Gregorae poëmata exstare in biblioth. Vatic. sed eo loco ποιήματα non carmina fignificat, sed quaelibet scripta fiue opera. Versus paucissimos a Gregora conditos suisse cuisses. Exstat in *) codice Vaticano MLXXXVI. sol. 46. post orationem eis την άμωγδαλην, iambicum de antygdala arbore Decassicon. Init. Αμυγδαλης ήνθησεν ήμιν Φράσις. Exstat etiam Tetrastichon, in obitum Theodori Metochitae, initio codicis regii MMDXLL et est minime modulatum.

Epiftolae.

#) Ialla grate. Sed legendum fortafic agmui-

NempeParif. codd. DCCCXXX.et DOCCXXXI.
Florestias in cod. Medic. XXI. nr. 5, plut. 10.
Nic. Greg. protheoria in commentar. Illius in Synefii libr. — In cod. XXII. plut. 86. et protheoria et ipía expositio f. rommentarius. v. Bandin. I.
pag. 489. et III. pag. 366 fq. — In bibl. reg. Tawrin. cod. CCXLV. Gregorge interpretatio fermoniv Synefii etc. (cat. codd gr. pag. 366.) — In cod. caefar. Vindob. CXLII. nr. t. Synefius cum Nic. Gregorae praefat. ad magnum Logotheram, Theodor. Metochitam, et expositione partim mar-

ginali, partim interlin, v. Lambec. comm. VII. p. 558. fq. qui hunc cod. cum Petauii editione adcurate conférendum effe iudicat. — In bibl. elect. Mon. Bauar. cod. CLXII. Nic. Grèg. in informia Synefii expositio ad Palaeoginem, et cod. CCXLVI. eiusd. scholia in Syn. informia. (cat. codd. gr. p. 63. et 84.) — Particula glossarum adscripta cod. Matrit. LXXXIV teste Iriant.cat. codd. gr. p. 547. — conf. supra Vol. V. p. 265. §. XI.

p) Tomen, vt poëta laudatur a Lampeno Parchaniota epift, ad Gregoram.

Epikotas.

87. AFFEAD. Initium, Oi to repifortos ou to yeauna yerntees. Cod. Vat. MLXXXVI. fol. 218.

Αγιωτάτοις τρισίν τη etc. πρός ές ές ελε γού τα συγγραμματα αυτη. Initium: Το της φιλαλληλίας χρήμα καν τοις etc. memorat quosdam libros, ab fe conferiptos, iisdem miffos. Cod. Vatic. fo .. 92.

ΑΘΑΝΑΣΙΩι (αγιωτατω ΑΘΑΝΑΣΙΩι, τω ΠΑΔΑΙΟΛΟΓΩι.)

De de Jauma Cerv & xen. Cod. Vatic. fol. gi.

AKINAYNA.

Eyevere τις avne, Κλεοδημος ονομα. Familiaris cod. Vatic. fol. 120.

AN $\Delta PONIK \Omega_i, \tau \tilde{\omega} ZAPI \Delta H_i$

Oinay un aveynintes na Jana E. De itinere, et quae in via fibi acciderint. Cod. Vatic, fol. 141.

[1] Kay Πλάτων & Aeizavos & μιαs. Philologica. Cod. Vatic. fol. 168. Eisiv of se Qasi, ray auta on non. Philologica. Cod. Vatic, fol. 172.

ΒΕΚΩι, (τω μεγαλω οικονομω.)

Acyos TES Hugayoperes 8To Tor. Philosophica. Cod. Vatic. fol. 178. TABPA.

Ologa Tov & neo norraw. Cod. Caefar. theolog. CLXXIV. 9

 $\Gamma E \Omega P \Gamma I \Omega_i$ ($\tau \tilde{\omega} \Lambda A \Pi I \Theta H_i$) De ecclefia Confiantinop, in errorem lapfa.

Defideratur ea epistola; de qua Cantacuzenus hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΛΑΒΑι, (τῶ μεγαλω διοικητη)

Λέγεται προς αλληλα τοιχεία συνθέσθαι. Philologica. Cod. Vatic. fol.

ΓΛΑΒΑι, (τῶ μητεοπολίτη Θεσσαλονίκης.)

Oux oid o, TI TIS av er Ta Bia ver Exar. Cod. reg. MMLVII. fol. 265.

ΓΛΥΚΕΙ, (τω υίω τε πατριαρχε.)

Eµoi de Torerov o dos evrernes migos. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 175

ΔHMH-

q) In cod. CCCXXXII. Vindob. nr. 19. in cod. cod. nr. 2. et nr. 13. funt aliquot Nic. Gregorde epistolae, non vbique nomine, ad quem scriptae funt ; addito. (Lamber. V. p. 611. 615. et 617.) - In cod. CCCCXLV. Venet. Marc. funt XXVII. Gregorae epiftolae, in his nouem, quae in catal. Boinini non habentur. Singularum epift. initia pofuit auctor catal. codd illor, graecor, p. 231. id quod indicaffe fufficiat. - In bibl publ. Parif. cod. MCDXXIV. nr. 2, epistolae II. TE QIλοσόφs, (Niceph. Gregorae, vt opinatur auctor la, quae non recenfemur in catal. Io. Boinin. percatal. codd. II. p. 317. fequitur fragm. dialogi, tinere ad Gregoram. Harl.

cuius auctor idem Gregoras effe, videtur?) - In cod. MMCMXCI. (in adpendice p. 625. catal.) nr. 9. complures Nic. Greg. epiftolae. - In cod. Laur. Medic. XXXIV. 2. et 3. plut. 57. megi ourrazeus, de constructione anonymi opule. sequitur TE avre, (Inpericriptum eft Tenyoea) moos rov au-Tor Basihla' eiusdem Gregorae ad eumdem imperatorem epistola; inc. synakas naiv uppiav naj éa-Jupilar Ex posterioris epistolae titulo conficit Bandin. cat. codd. gr. II. p. 588. bina illa opufcu-

Digitized by

648 Lib. V. c. I. NICEPHORI GREGORAE EPISTOLAE.

Vol. V. p. 514 15

MAZIMON

Digitized by

JL

ΔΗΜΗΤΡΙΩι. (τῶ ΚΑΒΑΣΙΛΑι, κυςῶ ΔΗΜΗΤΡΙΩι.)

²Επασί μοι γενναϊε θαυμάζειν. Philolog. et philosoph. C. V. f. 148. Vide et infra, in K. ZAPIAH. Vide supra, in ANAPONIKΩ.

🥂 Θάφ (τῷ Θάφ τἒ βασιλέως.) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΝΩ.

ΘΕΟΔΟΥΛΩι, (τῷ σοΦῷ ΘΕΟΔΟΥΛΩι, τῷ μαγίτεω, ἐς Θεσσαλονίκην.) πολλοί μοι τον σον ἐμήνυσαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 108. πεότεεον μεν ήμων εδέησε λόγων. Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῶ Φιλοσοφωτάτω)

AusoreAns & Ninopaxy, nay oros. Philosophica. Cod. Vat. fol. 99.

Ἐ¬i πόλις παιχάλως Ἑλληνίς etc. Σινώπη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 155.

κλβλΣιλλι.

Ora und dn ereça neóreira. Agit de scriptis suis, imperatori nuncupatis. Cod. Vatic. fol. 177.

Hues ris hui en Basiheus neorgira snedij, rus eus etairunes hoyus. Eiusdem argumenti, breuillima. Cod. Vatic. fol. 178.

[] Τῷ καθολικῷ κριτỹ. Vide supra ΔΓΓΕΔΩ.

ΚΛΛΟΕΙΔΛι, (τῶ σεβασῷ)

Tor Nugarjoean ineiror rov Samon. Philologica. Cod. Vatic. fol. 94.

The adarena rois dayweis. Philologica. Cod. Vatic. fol. 204.

KAPT ONH.

Ocor res rolles, & Biltise, rais. Philologica. Cod. Vatic. 176.

Τώ Κεήτης (Μητεοπολίτη.)

"H uir in BiBros. Cod. caefar. theo! CLXXIV.

ΛΑΜΠΗΝΩι. (αμοιβαία α'ς τον πεωτονοτάειον τον ΛΑΜΠΗΝΟΝ.) Εθνος έτι Πεεσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.

 $\Lambda \Lambda \Pi \Theta H_{i}$. Vid. fupra in $\Gamma E \Omega P \Gamma I \Omega_{i}$.

ΔΕΟΝΤΙΩ.

Tήν μεν Έπιπτήτε πτήσιν πτήσασθαι. Philologica. Cod. Vatic. fol. 193. ΛΕΠΕΝΤΡΗΝΩι.

Δυοίν των ήγεμονικωτέρων έσων αίσθήσεων. Philologica. Cod. Vatic. fol. 157.

ΛΟΥΚΙΤΗ, (τῶ πρωτοβεσιαρίω της Τραπεζεντος.)

Παρεκάθηντό μοι των έλλογίμων πολλοί etc. Philologica. Cod. Vatic. fol. 110. ΜΑΞΙΜΩι (τῷ ἑσιωτάτω καθηγεμένω τῆς μονῆς τῦ χορταίτε.)

Our ney mon son ree and Bageos. Confolatoria. Cod Vatic. fol. 101.

Οσα των έν τη ψυχη γινομένων παθών. Confolatoria. Cod. Vatic. fol. 128. Αλέξανδεόν Φασιν έκεινον τον Maned. Cod. Vatic. fol. 140.

Barin Tor Mirigion Sywye. Philologica. Cod Vatic. fol. 145.

Vol. V. p. SIST 316 NICEPHORI, GREGORAE EPISTOLAE Lib. V. C.I. 649

ΜΑΞΙΜΩι, (τῶ μαγίεςω.)

MATOAIΩι, (το Εφέσε.)

Ηρετό ποτε κολοι's αηθόνα. Philologica. Cod. Vatic. fol. 130. Μεγάλω Διοικητή (τω ΓΛΑΒΛL) Vide supra, in Γ.

Μεγαλω Δομετικω.

Kugos énervos o Kaußuos. Philologica. Cod. Vatic. fok 84.

23 Alowne TE Deuyos an orly of row Blow. Philologica. God. Vatic, fol. 99. 20

[P] Ἐπειδή σε πρῶξιν ὑρῶμεν, ἀπασαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103. Γινώσκοντες οἱ πολλοί με φιλοῦντα. Laudat bellicans eius virtutem. Cod. Vatic. fol. 107.

Ol πολλοί με τα μέγιτα δύνασθαι παρα σοί. Commendatitia. Cod. Vatic. fol. 1903 Έγαθε τον Ομηρικόν etc. Philologica. Vatic. cod. fol. 249.

Μεγάλω Δεεγγαείω.

Margos non o xgovos, Ecre ou Encomiafica. Cod. Vatic. fol. 115.

Ο μέν κοινή τη των ανθρώπων. Encomiastica. ibid. έν πόθοις ανθρώπων έδέλευεν πόης. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλω Λογοθέτη.

; Tor mer enor ers Tor on por secora. Philolog. Cod. Vat. fol. 125

Tes Tur Aiyumrion iepoyecupar. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.

His addenda epistola magaunnun megi argovoulas, de qua supra, in opusculis afronomicis. Cod. Varic. fol. 123.

Meyάλω Oirovóμω. vide supra in BEKΩ1.

Μεγάλω Πειμμακηείω

πάλαι μεν ήνεγκεν ή τα μεγισα πάλαι. Philolog. Cod. Vatic. fol. 162. Μητεοπολίτη Απεωπεεί των υβειζόντων την ασεονομίαν. Vide Iupra inter altronomica. Μητεοπολίτη Θεσσαλονίκης. Vide Iupra in ΓΛΑΒΛι.

MHTPODANH.

'Aπαλλάξαντος 'Aλεξάνδες πάλα. Philologica, et de imperatore carptim. Cod. Vatic. fol. * 1 13. et fol. 196.

ΠΛΛΑΙΟΛΟΓΩι, Vide fupra, in AΘΑΝΑΣΙΩL.

ΠΕΠΑΓΩΜΕΝΩ(NIKOΛΛΩ $_{i}$)

Περί των έλθετων αυτώ τερατολογιών, των μέν άνωθεν έκ Τραπεζέντος, των δε κάτωθεν, έζ Ιταλίας. Edita exflat, hift Byz.-libri IX. cap. XI. Exflat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: όπόσα, των λεγομένων νεν ήγεμόνα προβάλλεται. Οσον ευθραίνεις χαριζόμενος μή ζητέσι. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 129.

Vol. VII.

Nnnn

Пешто.

650 Vol. V. c. I. NICEPHORI GREGORAE EPISTOLAE

Πρότοβεςιαρίω.

Διὰ χρόνε σὰ προς ήμας πέμπων γράμματα. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 192. Πρωτοβεσιαρίω (τῆς Τραπεζέντος, τῷ ΛΟΥΚΙΤΗι.) Vide supra in ΛΟΥΚΙΤΗι. [P] Πρωτονοταρίω vide supra, in ΔΑΜΠΗΝΩι.

Πεωτοσεβάςω.

Du de, & Bentise, rautor moies tor per ugersin etc. Philolog, Cod. Vat. fol. 81-

Va. V. P. 316 7 317

Eµoi

Τῷ Σακελλία της Θεσσαλονίκης...

Έγω δέ σοι πλέοι των άλλων βαβέήσας. Eamiliaris. Cod. Vat. fol. 106. μ.anu recentiori.

 $\Sigma \in \beta \alpha \leq \omega$, vide supra, in KAAOELAA.

Σοφωτάτω

Tor Νικοκλέα Φασία εκένον τον Νεοκλένε- Philological Codi Vat-fol. 193-ΣΥΝΛΔΗΝΩ...

'Εςί παλαιά παρειμία: Philologica. Cod. Vat. fol. 102;.

ΣΩΤΗΡΙΩΤΗι. (τῶ πρωτονοταρίω Θεσσαλονίκης.)

'Εξ ήμισείας μοι φαίνη χρητός. Cod. reg. MMCCLVII. fol. 265.

Τω έπι Τραπέζης.

Du per, agis avogar, erraupiois. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.

Τῶ Υπάτω τῶν Φιλοσοφων.

Εί συ μέν ό τοσέτος έν αν θεώποις ήρως.

ΦΙΔΑΝΘΡΩΠΗΝΩι (τῶ θείω τῦ βασιλέως.)

Aurag epoi ngadin noy Jupos eri sngeorir iaugn. 7) Cod. Vat. fol. 84-

Tero exero re Zevoneares. Philologica: Cod. Vat. fol. 96.

ΦιλοσοΦωτάτω. Vide supra, in IΩΣΗΦ.

XPYSOA OPAN

The s) wer marcon war of all TI AsBuns De astronomia. Cod. Vat fol. 190.

Exstant praeterea epistolae aliquot, ad Anonymos scriptae. Earum haec sunt initia:

Αλλωμέν ίσως προς τως νύν αποβλέψαντι τύχας. Breuisina. Philolog. Cod. Vat. L 154.

Elicoa Ty Queer meorepas Philolog. Cod. Vat. fol. 105.

r) Laudat illum; quaff infulae alicuius Seruato- guffa habitae, apud Matthaeum; filium: Hift. Bys. rem. An Cretae ?

s). Idem eft initium atque orationis, ab Irene Au-

Vol. V. p. 317 2 318

NICEPHORI GREGORAE EPISTOLAE.

Lib. V. c. I. 652

Epoil de entis Oldies Brev. Philolog, Cod. Vat. fol. 95.

Ereeois bidovay revoar, nuir d' avgearas res Invavees ancoaiver. Cod. Vat. fol. 195.

[P] ไอ้ย ออเ พญ่ รัรรออร พี่หลง อีเฉ่หองอร. Cod. Vat. fol. 206.

Ο αριθμός πων τοίχων δυοίν συνεχ. Cod. Vat. fol. 154.

Oiov euwolias meei rov alea xesterons. *) Cod. Vat. fol. 204.

Ο παιεών Βτος, ωσπερ εφόλκιον. Cod. Vat. fol. 206.

Οτι δε τῶ λαμπεοτάτω τε βασιλέως υίω. ") Cod. Vat. fol. 217.

menns o magair nay duraueros. Breuistina, cod. Vat. fol. 194.

Du d' eyxweior oimay the ficerola. Philologica. Cod. Vat. ful. 98.

To per meis ardea. Cod. Caelar. 174.

To per unie vo magortos dever. Breuissima Cod. Vat. fol. 206.

His addatur epistola, meei searnys rivor Qauns, nanws) rns monews diarigevros. Cod. Caefar. theolog.

In codem codice Caelarco exflant epifiolae duae, scripta a Gregora; quarum Nelfelius nec inferiptiones, nec initia declarauit. [v.not. antecedentem.]

Hactenus catalogus operum Gregorae Boiuinianus. Nunc historiam eius Byzantinan parcis adhuc lustrare inuat. ") Totum opus Pour information, wiple inscriptit, isociais conflat

Nan na 2

t) Vide Iupra, inter Aftronomica,

u) Significat, fe semper erga filiam imperatoris probe adfectum fuisse : cuius rei figna erant tot Procemia operum suorum, eidem nuncupata.

U) Legendum Ta The m.

w) Maligne quaedam eum in historia sua tacuisse, notat Allatius de consensu veriusque ecclesiae, p. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla adfert libro de synodo Photiana p. 318. Iq. et-542. vbi etiam laudat vitam S. Mich. Syncelli, a Gregora foriptam, et mactyrium Koopara Quadrati Corinthii, quod e cod. Bauarico graece edidie Henschen. tom. H. ad X. Martii p. 696. et latine er Beinoldi Dehnii S. I. versione p. 8. Hic pro Quadrato male Cordatus vocatur in adpend. ad hiftoriam litterar. Cauci: Fabr. v. fupra ad epistolas, notam. -- Sublungam codicum MSSt. notitiam. Florentiae in cod. XIV. nr. 11 - 21. phut. 56. funt vndecim libri ex fecunda romanae, Gregorae historiae excerpți, quorum primus est liber VII. secundae partis, generalis vero historiae lib. XVIII, inferiptus: sequitur liber VIII, in margine vero aditcitur : generalis eius historiae liber XIX, quod ctiam fequentibus vsque ad librum XV. inclusiue,

Teruata numerorum Terie, adiecum eft: poft nomerum feu librum XV. sequentur libri XXVIII, et XXIX_ Plura videbis adnotata a Bandin. cat. codd. gr. II. col. 313. fg. - In cod. Veneto Marc. CCCCV. Byzantinae historiae libri XI. priores. (cat codd. gr. p. 197.) - In cod. XXIV. bibl. reg. Taurinenfis priores historiae octo libri integri, et septem capp. libri IX. (cat. codd. gr p. 94.) - In: hibl. publ. Parif. cod. MCCLXXVI. nr. 6. Nic. Greg. hift. romanae libri XXVIII, - XXXI. vna cum libris illius dogmaticis. — in cod. MDCCXXIII, hift. lib. XI, - in cod. MDCCXXIV. libri-VL a duodecimo ad decimam septimum. --in cod. MDCCXXV, libri IV. priores: practixus est index librorum; sed observat confector catal. II. p. 393. librorum capitumque partitionem diversam este ab editis. - in cod. MMMLXXV. libri tum hiftorici, tum dogmatici, quos, in codd. reg. defideratos, e msto Vaticano MXCV. describendos curaujes et cum ipfo cod. studiase contulit Frid. Roligsard. - In cod. Coislin. CXLVII. hift. libri XII. fed in fine multe defunt ex libro duodecimo. conf. Montfauc. bibl. Coislin. pag. 208. fq. - In cod CXCII. bibl. elect. Monac. Bauar. libri XI. hiftor. (cat. codd. gr. pag. 79.) Harl.

>)()() Digitized by

652 Lib. V. c. I.

NICEPHORI GREGORAE

fat libris XXXVIII. Ex his primus XX. libros a capta per Venetos et Balduinum a. C. 1204. CPoli et Theodoro Lascari, imperium Nicaeae auspicato, voque ad Andronici Palaeologi, iunioris, a. C. 1341. defuncti, obitum, latine vertit Hieronymus Wolfius, qurinterpretatiomem fuam a. 1559, dicauit Antonio Fuggero; fed quae vsque ad a. 1562, apud typographum. haeste i vnde non est, vt ex praefationis scriptae tempore cum viro nobilisimo editionem. graecolatinam Gregorae a. 1559. factam suspicemur. Primum enim graece ex Fuggeri codice cum laudati Wolfii versione vidit lucem Basil. ex Io. Oporioi officina a. 1562. fol. ") Falliturque Boiuinus, qui hanc editionem latinam adpellat, quum fit graecolatima. Certe est mihi, haec scribenți, graecolatina illius anni in manibus c nescioque, an praeterea latine leparatim eodem anno ex Wolfii versione viderit lucem, quum catalogus quoque Bigotianue p. 56. latinam anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfus praeter [P] paucas p. 2714. 372. castigationes suas, etiam latine excerpta quaedam ex Pachymeris historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylae decem libros integros ex Conradi Claufori versione. Eandem putat esse editionem Hanckius p. 599. que rescissi primo et vitimo foliis, nouisque in corum locum fuppolitis profitetur lucem vidific Coloniae Planicianae 1616. fol. gum ceteroqui per omnia eadem fit cum Bafileenfi, et easdem mendas referat. Ab eo tempore vna cum Zonara, annalibus Nicetae Choniatae, ") et Chalcocondyle prodierunt latine in hift. Byzantinae descriptoribus tribus, Genev. 1615. fol. [- Hiftoriae Byzantinae Scriptor graecolatinus, Nuephorus Gregorar, — res, a graecis imperatoribus, per annos 145. a Theodoro-Lafcari priore vsque ad Audronici Palaeologi posterioris obitum gestas, libris XI. describens et Nicetae Acominati Chomiatae maeadernouesa supplens. Colon. Allobrog. apud Petrum de la Roviere. 1625. fol. - Add. de edd. et ipfo Nicephoro Greg. Io. Fabric. in hiltoria bibl. fuae, tom. II. p. 418 - 420. et de versione italica v. Paitoni biblioth. degli autori - volgarizzati, tom. II. pag. 256. fq.] - Italice interprete Ludouico Dulci, accurante Augultino. Eerentilli, Venet: 1569. 4.

Post Wolfium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus Ioannes Boinin, qui Paris. 1702. fol. *) e typographia regia non modo libros illos vudecim priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim

2) Pleniorem huius editionis inferiptionem ac notitiam v. in Hambergeri z. N. IV. p. 578. fq. et in mea Introduct. II. 1. pag. 534. Quomiann vero duo, quibus vtebatur Welfius, codd. aliquot habuerunt lacunas, has Dionyfius Petauius foras dédit cum Nicephori, patriarchae, breniario hiftorico, cui adcefferunt fragmenta Theophanis; Nicephori Gregorae, Pachymerii et aliorum; nondum in hene diem edita. Parif. Seb. Chappelet 1616. 8. Harl:

y) Zonaram et Nicetam, antequam Gregorae Ubris manum admoueret, idem Wolfius latine transtulit, yt ipfe in epiftola ad Antonium Fugge: rum: Sed cum e Zonara velut falebris etattatus in Nicetae Acominati Choniatae planiciem et quafi variis flo/culis vernantia prata perueniffem, - Quo opere abfoluto - ecce praeter omnem exfpectationem a te offertur Nicephorns Gregoras.

2) Hiltory of the works the leatned. 1703: p. 334. Act. crud. 1704. p. 27. 173. Fabr. Boinin ni edit. recufa eft in corpore Byzant. etc: Veuet. 1729. F. Iu qua edit. renouata etiam defunt relia qui, quos editurus erat Boinin, libri fine tomus ID. Harl.

Digitized by

HISTORIA BYZANTINA.

decim antea ineditos adiunxit, quae historiam producunt vsque ad a. O. 1351. Graeca librosun priorum XI, recenfuit et suppleuit e codice MMDLVIII, bibl. regis Christianislimi, ante captam a Turcis CPolin scripto, et Pachymeris quoque historiam complectente, sed eo, quo Wolfius vlus eff, passimi integriore, atque tum alia, tum tria illa fragmenta complectente, quae Diony/ius Petauius a Frontone Ducaeo accepta primus vulgauit et Nicephori patriarchae breuisrio hiltorico subiunxit Paris. 1616. 8. Rursus, inquit Boiuin, in ed ipso codice hoe notatu dignifimum eft, guod, quae Gregoras libris quatuor postremis plurima inferuit, variis temporibus a se elucubrata; ea fere omnia ibidem defint, sic autem fuis quaeque locis recifa fuerint, ut narrationis contextus nullo hiatu abruptus fit, sed omnibus partibus apte cohaerentibus integer et continuus procedat. Id Gregorae ipfius iudicio factum velim : neque a vero abhorren eun primo editionis amore refrigerato sum opus recognouisse, ac ea, quat ostentandi ingenis tauffa affuerat, monodias, orationes, aliaque id genus refecuiffe. Vervor tamen, ne et gloriae paulo auidior cos pannos, in prima (criptione omi/jos, repetito deinde [P] opers intertexuerit. klem praeterea vlus codice regio MMLXXVIII, quem libros primos quatuor complexum ait parum ab editis differre, nifi quod in librorum et capitum diuisione dicrepet. Monodias libri decimi initio, castigavit ex codice Colbertino MMMMCML. cuius, inquit, nobis copiam fecit vir quam doblus tam amabilis, Stephanus Baluzius. Lectiones, e codice Va ticano descriptas, accepit a Frid. Rostgaardo. Exstant quoque inter MSS. graecos codices bibl. Seguierianae libri XI, primores ex Nicephori Syntaxi historiae Romanae. Sed negat Boiuinus, sibi tunc aditum patuisse ad illam bibliothecam, quae postea erat illustrissimi Ducis Coislini, episcopi Metensis, et liberius aditur neque amplius pro thesauro abscondito iacet occlusa vsibus et desideriis eruditorum. Latinam Wolfi yersionem passim emendauit et ad graeca diligentius ") exegit, libros capitibus et minoribus, sectionibus diuisit, capitibus pracfixit argumenta, nomina imperatorum, de quorum rebus fermo est et annorum Christi'in ora libri vel fummis paginis adnotauit, notasque breues, vbi opus fuit, adiecit, vberioribus ad calcem tomi fecundi subrunctis.

Libris fiue Noyous illis vndecim absoluitur prima pars, fiue, vt in codice MS. Vaticano adpellatur, πearor βιβλίον: nam in illo habentur libri ab XVIII. vsque ad XXXVIII. et liber N n n n 3

eruditionis et artis rhetoricae ostentator, saepe aberrat a proposito, et ad ea, quae parum aut nihil ad rem pertinent, digreditur. In its mapleyous mirum est quam sit verbosus. Ea Wolfius rebus magis quam verbis intentus breuiora facere institutt. Itaque et laxuriantia compescuit, et quae ommo redundabant, suppressit. Ego vero fasturum me operae pretium putaui, si austoris graeci vestigiis inhaererem, atque eius verba lectoribus si minus adnumerarem, saltem religiose et fideliter adpenderem, quae, ut opinor, optima est ratio interpretandi. In quibusdam etiam a vero sensu deflexiss mihi visus est

aa) Boiuinus-in praefat. Gregoras multiingas ' interpres doktifinnus, aut fententiam auctoris obscure et costorte expressife. Nihil dico de mis noribus vitiis, quibus nullum opus, quantumvis tersum et limatum, carere oinnino potest: quae quidem vitia vt plerumque nos in lucubrationibus nostris fallunt, ita in alienis vix vns quam fugiunt. Equidem eos naeuos corpori alioquin egregio inspersos, ot eximerem. sedulo operam Ledi: nec me en re iniuriam Wolfio fetiffe arbitror, sed de co Vene meruisse aio et contendo: Nec enim, quia illum identidem lap/um corrigo, idcirco me vel doftiorem statuo, vel diligentiorem; neque ei propterea detrahere aufim hacrentem capiti multa cum laude coronam.

Digitized by GOOGLE

654 Lib. V. c. I. ' NICEPHORI GREG. HIST. BYZ.

Vol. V. p. 320-322

liber XVIII. inferibitur Baurégé BIBAis Acyos S. Libros vero tredecim, hoc eft, XII. vz. que ad XXIV. de rebus per decem annos a 1541. ad 1351. fub imperio duorum principum Palaeologi et Cantacuzeni, gelis, primus idem dochilinus [17] Boiuin graece cum vertione fua vulgauit e duplici apographo codicum Vaticanorum, vno bibl. regiae MMXCVII. emendatius feripto, qui fex libros (XII. nempe vsque ad XVIII.) continebat, altero feptem ceterorum librorum a 10. Viuantio Roma Lutetiam adlato valdeque mendofo, fed de cuius locis plerisque dubiis codices Vaticanos a viris doctis, Zaccagnio et Delmiro, confuli curauit. Difputationem Gregorae cum Nic. Cabafila et Anonymo de Palamae erroribus, quae a. C. 351. poft fynodum Palamiticam habita eft, et in hoc opere ab initio libri XXII. vsque ad XXIV. fere medium exstat, exhibet cum versione latina et notis Claudii Capperonerii, Licentiati theologi Parisfiensis. Praeter adnotationes porro fuas, in quibus inedita varia, Boiuinus etiam Caugii notas postumas addidit ad libros Gregorae feptendecim.

Librum XII. et quinque deinceps continuos, facuiente in Acindynianos perfequatione, feripfit Gregoras, nondum tamen domo inclusus, imo, vt editori videtur, ante habitam a. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. et nouem deinceps continuos iaun domi manere iusus et monachis custodibus obsessius compositi Iusio et Augusto mensibus anni 1352. tanta celeritate, vt vix dies quadraginta ei scriptioni impenderit, quemadmodum in illius vita Boininus obseruat, qui praeterea pollicitus est tertio tomo ^{bb}) edere Libros operis reliquos quatuordecim a XXV. vsque ad XXXVIII. Historicos quidem octo, sin anno 1357. Ineunte definentes, et dogmaticos sex, ex apographo codicis Vaticani, quos, recepta iam libertate, variis temporibus widetur condidiste, vt eidem Boinino monitum in notis p. 783.

Tomas quartus, praeter poëma ingens graecobarbarum de bello facro, item de Conftantinopolitanis, Peloponnesiacis, et Neapolitanis Francorum expeditionibus, felecia variorum opuscula continere debet, ea scilicet, quae Nicephori Gregorae historiam possunt illustrare, in quibus erunt

1) Narratio Nicetae Choniatae de statuis CPolitanis, ques Latini capta vibe confractas, in monetam conflauerunt. Cuius narrationis, ex codice Bodleiano descriptae, copia Bojuino a lo. Ernesto Grabio facta est.

2) Theodori Lascaris Orationes duae, Encomium patris eius, Ioanuis Ducae, imp. et Laus vrbis Nicaeae, ex codice regio.

3) Tellamentum Arsenii, patriarchae, editum a Cotelerio. tom. IL monument. pag. 168.

[T] 4) Athanafii, patriarchae, ad seniorem Andronicum epistolase trelationes selectae, ex codice singulari, quem bibliothecae regiae cum alies multis donauit C. Maur. Tellerius, archi-episcopus dux Remensis.

5) Ma.

Digitized by

900c

bb) Sed tom III. et IV. heem non adipexerunt. Harl.

Vol.V. p. 322 7 313

NICEPHORI GREG. HIST. ET ELOGIA Lib. V. c. 1. 655

- ,5) Manuelis Philae, poëma historicum de Michaelis Glabae rebus gestis; ex alio cod. regio (olim Telleriano) descriptum.

6) Tomus, P/sudo Synodi Palamiticae, editus a ") Combefifio.

7) Excerpta ex scriptis Nicephori Blemmydae, Gregorii Cyprii, Theoduli, rhetoris, Nicephori Chumni, Barlaami, Acindyni, Palamas, Nicolai Cabafilas, Philothei, patriarchae, Medici Taronitas, Cantacuzeni, Demetrii Cydonii, ipsius Gregoras et aliorum, omnia pauciffimis exceptis anecdota.

Fuere et nonnulla fallo adleripta Nicephoro Gregorae; vr fomnium propheticum, Philothei, patriarchae, antirrhetico XII. cod. reg. MCMIVC. fol. 279. graece et latine Boiuinus vitae Nicephori inferuit.

Gregorae vitia, inquit idem vir doctiflimuts, (neque enim eius scriptoris tam inepte fum fautor, vt sulla habuisse eum contendam.) maxime conspicua haec fuerunt: Asper, austerus, pertinax, principes acque ac privatos linguae petulantia offendit. Philosophus, animo haud imperavit. Historicus partium adsectum non exuit: gloriae denique cupiditate et amore sui ipsus nimio laboravit. Plura in stylo reprehendenda: inprimis nanos naceos scientes, seu ambitiosa elegantiae adsectatio; poètica verborum suxuries, sigurae infolentes; hyperbata; crebrae non modo verborum sed et sententiarum repetitiones. Quod si conferendum exemplum est, in libris eiusdem argumenti historicis Cantacuzenus longe praestat. In chronologia tamen Gregoras diligentior, immo apud Cantacuzenum ferme nulla: Cantacuzenus guaedam videtur confulto omisis, noster estam externas historia sua complexus est. V terque igitur legendus, et alter ex altero supelendus.

Elogia, ab editore tomo primo pracmissa, maximam partem constant graecis ineditis antea monumentis, vt sunt epistolae Georgii ^{ad}) Lapithae, Lampeni Tarchaniotae, protonotarii, Dimetrii Cydonii, Athanasii Lepanthreni "), Bryennii, facello praefecti, Zaridae, Theodori Cutula, Balsanonis et Atindyni ^f), ad Gregoram epistolae e codd. Vaticanis, quorum apographum a Montsaucono accepit [1] eiusdem Acindyni ad eum Iambi, Gregorii Palamae ad Nomophylacem et Demetrii Cydonii; ad Philotheum, patriarcham, epistolae e codd. regiis: Ex Philothei, patriarchae; antirrhetico XII. et Io. Cantacuzeni initio antirrheticorum de lumine Thaborio aduersus Prochorum. Exhibet etiam graece epistolam scholastici Theoduli magistri ad Gregoram, quae incipit: και πάλαι μεν έγωγε. Hanc graece et latine cum epistola. Gregorae ad Theodulum, cuius initium, πολλοί μοι τον σον έμήνυσαν τεόπον,

sc) Auctar nouisi. tom. II. p. 135.-

beo enim et ipfe has epifiolas in charta feriptas ante annos circiter CCC.

dd) e Cypro. Confer Allatium de Georgiis p: 343. feq.

e) Ioannes Bryennius vocatur in meo MS, ha- la, et Theoduli magistri.

f) Theffalonica datae funt epiftolac Acindyni, Demetrii, Athanafii, Bryennii, Theodori Cutula, et Theoduli magiftri.

JOOQL

656 Lib. V. e. J. MONVMENTA CUM NICEPH. GREG EDD. Vol. V. p. 5237 324

reconov, graece et latine iam vulgauerat Laurentius Normannus inter alias Theoduli, monachi, (qui fub Thomae, magistri, nomine magis innotuit.) orationes et epistolas. Vpfal. 1693...4. Memorat etiam Boiuinus Matthaei, Ephelii, et Nicolai, Pepagomeni, ad Gregoram epistolas, versusque, sed parum elegantes Theodori Metochitae; sed adponero omilit.

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta referuntur, vt Procemium Nicephori Gregorae, praemillum demonstrationi de paschate (e cod. Vaticano) pag. 769. et Epilogus pag. 770. Éiusdem epigramma in Theodorum Metochitam 773. Versus quidam ex Theodori Metochitae eis roi ooper Niknpoger rev Ignyogar une Sinkais kaj megi Tar sinkeun ourrayuarov. 767.

Fragmenta ex catalogis MSS. 'imperatorum CPol. p. 749.

Ex Blemmydae oratione, oneior des ervey ror Basilia. 749.

Ex Gregorii Cyprii encomio Andronici, 752.

Ex varus Nicephort Chumni scriptis, pag. 751. 753. 754. seq. 759. 761. 763.

Ex poëta graecobarbaro, 753. 761. 762. Ex Niceta, 766.

Maximi Planudae epigrammata de templo S. Andreae, a Theodora inflaurato. 754.

De Athanalii, patriarchae CPol., scriptis 755. seq. 757. seq. 758. 760. seq. vbi abdicationis formula, et 763.

Ex Theoduli, rhetoris, oratione pro Chandreno pag. 759. leq. pag. 761. 762.

Pachymeris ExOgaois TE Auyestewis. 764. leq.

Gregorii Palamae meei meoren Xñs neQádatov cum Claudii Capperonerii versione p. 776. Hippocratis, medici, et magni ducis Apocauci imagines ex antiquo codice regio operum Hippocratis, cum versibus graecis in eorum laudem. 777. seq.

Ex Philothei, patriarchae, Antirrhetico lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p. 792. 798.

Versus oraculorum Chaldaicorum laudati a Io. Laurentio Philadelphiensi Lydo, qui in editione Obsopoeana desiderantur. 786.

- Excerpta ex episiolis Gregorii Palamae, archiepitopi Thessalonicensis, 787. seq. Episola eius ad Augustam, Annam Palaeologinam, integra', quam Eoiuinus putat fundamentum fuisse initae ab Augusta cum Palama aduersus patriarcham (Io. Calecam) societatis. 788.
- Ex Palamae oratione aduerlus Io. Calecam, patriarcham 789. 790. De aliis Palamae scriptis in bibl. reg. p. 805. seq.

Notitia de opere Nicephori, patriarchae, pro imaginibus, quod Theodoro Grapto tribuitur in codice antiquiffimo, vade decepti Cantacuzenus, Gregoras, Philotheus, Io. Cypafisfiota et, alii p. 793. titulus libri: τΕ έν άγίοις πατρός ήμῶν και 'Αρχιεπισκόπε γενομένε Κωνταντινεπόλεως ΝικηΦόρε λόγος ὑπές τῆς ἀμωμήτε και καθαράς και είλικρινες ήμῶν τῶν χριτιανῶν πίτεως, και κατά τῶν δοξαζόντων εἰδώλοις προσκεκυνηκέναι. Vide de hoc opere fupra p. 297.

Eusebii epistola ad Constantiam, 795. seq. de qua supra p. 103.

Theodori Grapti locus e cod. regio suppletus. 796.

Subscriptio calligraphi, Leonis Cinnami, in codice regio MMCMLI. pag. 804.

Index

Digitized by GOOG

Vol. V. p. 324 P 305 , SCRIPTORES A NIC. GREG. MEMORATI. Lib. F. C. I. 657.

Index Scriptorum, aliorumque quorumdam, in Nicephori Gregorae hiftoria Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum capitumque, et ad paginas editionis Boiumianac. Tomus II. incipie a pag. 353.

Academia. 200. 205. 206. 211. 289. 292. 565. Platonica. 354.

Acindynus. XVIII. 8:

Acgyptii circulatores. VIII. 10.

Aefchylus prometheo, 235. 644.

Aelopi, Phrygii, dictum, ex terra, lactimis macerata, hominem forthatum. XVL 4. fabula de lupa et agno. 640. 650.

Anacharlidis dictum, κρώσσον ένα Φίλον κεκτήσθαι πολλών άξιον, ή πολλές άξιες μηδενός. 382.

[P] Anaxagoras: 207.

S. Andreae monasterium. 109. 161.

Andronici, Palscologi, fenioris, imp., inuectius in historicos maledicos, lib. I. cap. 1. Sortibus biblicis vitur, et de pace ineunda dubius, pfalterium confulit, et in loco Pfal. LXVII. 15. acquiefcit. VIII. 11. p. 920. Nepotis metu ad imaginem Deiparae confugit. IX. 6. sb codem nepote detrufus imperio, dictus est Antonius, monachus. IX. 8. Eius oratio in nepotem, apud patriarcham, Efaiam et pontifices. IX. 3.

Andronici, nepotis, Oratio ad internuncios, ab auo missos. IX. 2. ad milites IX. 4. in coniuratos XI. 2. oratio in fynodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram confulit mo-

riturus, num astra medicorum surationi suffragentur XI, 11.

Antiocheni patriarchae deoreta et litterae contra Palamam. 562.

Antigonus, Tor Anstardes diadogar & neatisos, Eumenem dolis vincit. 306.

S. Antonii festum, 283. templum in vrbe Nicaca, 26.

Apollinaris, haereticus, 714.

Apophthegma fapientis, mirantis, non, quod nauigaffet aliquis, fed, quod bis nauigaffet. XII. 6. Thaletis, vel Platonis, beatum fe praedicantis, quod non barbarus natus effet, fed Graecus, VIII. vlt. imp. Cantacuzeni rebus ex voto fluentibus, viv έμοι νήφειν χετών, ότο τως άλλως μεθύειν αναγκη IX. 8. Acgyptii regis, filiorum fuorum calamitatem maiorem aientis facrymis IX. 10.

SS. Apoltolorum templum. 494.

Aristotelis de Dei substantia et operatione sententia. 683. de mente perfecta, 684. Aristotelicae linguae labyrinthi 293.

. .1

0000

Arius. 707. 714. Ariani 578.

Arsenius, patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. etc.

Arlenii lectatorum, Agaerderwy, Schifma. 77. 101. 160. 161.

Afanis oratio ad Matthaeum Cantaeuzenum, fororis filium XVI. 2.

Aftrologus Gallus. 453. 483.

S. Athanálius. 604. 610. 671. 672 677. 680. 684. 708. 710. 714.

Athanafius, patriarcha CPol. VI. 5. 7. et VII. 1. 9.

Vol. VII.

Athanafius,

Athanasius patriarcha Alex., Constantinopolitanum persiringit fabella de fele alba in vas atramentarium lapía et habitum adeo induta [P] monachalem, et tamen ingenium suum Subdolum carnisque cupidum adhuc retinente VII. r.

Athanalius, Gregorae aduerlus Palamam focius. Eius elogium XVIII. 5. pag. 562. - Athanafius, ní fallor, Lepanthrenus, cuius ad Gregoram episiolam Boiuinus edidit.

Attalus, Troianus, Trallium conditor. V. 5.

Αττικό παντός έναργέσερον πέπλο τας σας άρετας διαγράφων. 204.

Barlaamus, aduena Calaber, 567. ňorero the Aathew doy autiente offeer. 343. Autreo-Ogewe 570. inde Graecis inuifus, 579. Dionyfii Areopag. et autrear the eand point doy atter égunreus. 581. Monachos oppugnat, 344. Palamae aduerfarius, in fynodo a. C. MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomi, aduerfus eum promulgati, memorantur. 570. etc.

Basilius magnus, 314. 315. 454. 587. 603. 609. 610. 620. 622. 646. 649. 650. 659. 675. 680. 684. 703. ev τω περί πίσεως λόγω, 483. Antirrhetica contra Eunomium, 598. ev τοῦς προς ΑμΦιλόχιον. 638.

Beccus, Chartophylax, atque inde patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 2.

Nicephorus Bleminydes, πολλή τη σοφία έξησκημένος, όπόσην τε Έλλήνων ύμνθοι παιδες και όπόσην οἱ τῆς καθ ήμῶς ἐκκλησίας προσάται και έήτορες ἐς ήμετέραν ώφέλειαν πρέθηκαν. 27. Patriarchatum CPol. oblatum fibi reculat. 31. Θεών γραφῶν ἐμπειρότατος, ὅς σχολή δεδωκώς ἑαυτόν, ἤρξατο συλλέγειν πολλάς παρώ τῶν θείων γραφῶν μαρτυρίας, συγκροτείν δοκέσας τῶ τῶν Λατίνων δόγματι. 78.

Bogomili et Massaliani circa montem Atho. 448. 550. Britanniae episcopi. 574.

Byzas, Byzantii conditor VIII. 5.

Cābasilas, Gregorae amicus, polica Palamae sectator, a Gregora oppsgnatur, 644. seq. 661. seq. 697. 715. 716.

Caelar, a Bruto et Caffio occifus: 108.

Callifius, ex Atho, monte, in patriarchae CPol, dignitatem cuectus, 547. 658. feq.

Cambyfes, Perfarum rex, ex rege Aegypti capto flendi caufam rogat. 274.

Io. Cantacuzeni, imp., orationes, XII. 3. 5. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII. 4. XVIII. 8. Epistola ad Ioannem, patriarcham XV. 3.

-Luctatius Catulus et C. Marius Cimbros et Toutones profligarunt. 19.

Chalcedoneasis concilii canon duodeuicesimus. 248.

[17] Chaldaei. 22. 23. 53. Chaldaeorum oracula 454. Sapientia, 201. 276. imperium, 360. Charondas, Catanaeus, conditor reip. 500. et legislator Siculorum. 695.

Chilas, Ephefi, episcopus. 108.109.

Io. Chryfoliomus. 132. 604. 636. 681. 803.

Nicephorus Chumnus, Caniclei praefectus, vir fapiens et qui sub Andronico seniore plurimum valebat pag. 1472 filip cius Eulogia nubit loanni, Andronici et Irenes filio, sed non diu post fine liberis defuncto. ibid. seq.

Digitized by

Clemens, S. Petri Iuccessor. 313.

Kinges Basilines, imperatorius clerus. 306.

Vol.V. p.317 328

JOOGLE

Digitized by

10. Climacus, - o The น้อนทาเหตุร บทอรณาทร หวังผุนหอร. 604. Clisshenes, ex quatuor tribubus decem fecit apud Athenienfes. 500. Codices MSS. vondiri a Turcis, Nicsea potitis 282.-Concilium Atramyttenum, quod iudicium de dislidentium scriptis igni permittit, flammis vtraque in cineres redigentibus. 101. Ephesiaum. 313. 642. Generale quartum. 572. 248. Generale fextum feu Trullanum, 248. 565. 582. 608. 652. n BiByes Tor menten vie Seias หญ่ อีหมน่องหทั้ร ยี่หรัทร อบงเอี้ย. 574-Conciliorum generalium acta. 604. Consilia iconomachorum Aysemá. 600. Concilium contra Arfenium, patriarcham, XV. 4. contra Barlaamum, in templo S. Sophiae XI. 10. contra Beccum VI. 2. contra Bogomilos et Massalianos XIV. 7. contra Ioannem, patriarcham, XV. 9. contra lsidorum, patriarcham, XV. 10. Synodus Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. Appenny. 560. 684. Colinas, melodus. 696. Critobulus cum Florentio in dialogo Gregorae loquens inducitur. 343. Croelus a Cyro victus. 93. 191. 279. Cylonium Icelus, 499. 684. Cypriorum et Rhodiorum epistolae aduersus Palamam memorantur 494. S. Cyrillus. 681. 4 .01 Cyrus, Perlarum rex. 35. 93. 191. Cyrus, iunior Darii et Parylatidis filius, 115. [P] Io. Damascenus. 613. 668. 673. 674. 681. 711. Daniel, Cyziei repiscopus. 108. 109. Darius, Perfarum rex. 115. 306. 360. 508. Darii, Codomanni, querela, quod, beneficio in morte adfectus, gratiam referre non posset. 646. Dauid, propheta. 112. 163. 599. Eius norviers. 208. BiBAss. 716. Eius verba quaedam. 315. 657. etć. Debrorum Macedoniae epifcopur, Metropolitano primae Iultinianae fubiectus, dg. 100. Delphorum theologi. 319. laurus, 199. tribus. 92. Demetrius, martyr, 242. eius festum 380. templum CPoli 542. Demetrius, Poliorcetes, Antigoni F1.70. Democritus, philosophus. 230. 601. Demonactis, rhetoris, xacierra anoq9iyuara. 204. Demoshenes, 206, a Philippo, rege, ob fidem, patrine pracstitam celebratus. 254, Eius dictums confilia ex suentu iudicanda, reprehenditur, 365. lucernas Demosthenis redolentia 211. Dercyllidas, Lyfander et Lacedaemonii Harmoliae, quibus tributa pendere Attici et Boeoti coacti, 129. Dexius, Gregorae amicus et contra Palaman locius, es Noya nos deris rov Bier des norman : Here way win in role unte surestiens arrann sodimas beudominn tran the x Ny ow. 562. Diafia, festum Athenienlium in honorem Iouis. 233. 0000 2 Dioge-

Ger-

Digitized by GOOGLE

Diogenes, cynicus, laudatus ab Alexandro M. 438. Eius dolium, 508, dictum, gloriam contemtu eius facillime comparari. 645.

Dionysius, Siciliae tyrannus. 458. Platonis aduentu regia eius puluere impleta, i. e. ad Geometrize studium frequentandum adducts. 319.

S. Dionylius, Areopagita. 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.

Dioscorus, archiepisc. Alex. 642.

Dorica harmonia. 194. 195. 440.

Doxologia facra. 55.

Gregorius Drimys, Palamae magister, a Gregora reprehenditur XIX. 1. pag. 578.

Dyrrhachii epilcopus, ο πάνυ, ος πολιά βίο, και συνέσεως οξυτητι, και μεγαλοφυία γνώμης διέπρεπεν έν τοῦς Ἐπισκόποις, λόγω τε την αξετήν κοσμῶν, και άζετη τόν λόγον X. vlt.

Engastrimythus. 252. noj Beck X. Noj DouBon retos. 453.

Epaminondas. 74. 222. 299. 471.

Ephectici philosophi. 453.

Epheli aexigurns, siue metropolita, cui, octoginta annos nato, innyger ney norquior abos και γλώττής ευτεοφος ήχω. και Φιλοσοφία συναυξηθείσει αντώ σση το καθ Ελλη yas, new loon the Seines auxies 561.

Epicurei, 453. 496. magistrorum decreta' non audent in dubium reuocare, 318. solem pedali esse magnitudine docebant. 608.

Esaias, patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.

Per facra ouangelia, iuratum. 196, 363.

Eudocia Palacologina, infra in Hypatia,

Eugenii porta CPoli. 101. 170.

Eumones, Antigoni dolis circumuentus. 306.

Eunomius, haereficus: 598, 696.,714. analate al Alerrich and an ange to the

Euripides. 190. 397, Poëta fapientiflunus gor.

Eulebius ror rore royion à mearos. 591. eius contra imagines. ibid. feg. 508.

Fabula de fele, in atramentarium futorium prolapía. Supra in Athanafius, patriarcha CPol. Fabula de aue divinatrice et aucupe. 413. Fabula Attica fine Graecanica. 210. 625. 660.

.....

د د د

Tr. Y.

Fauorinus, philosophus. 519.

Flauianus, patriarcha, CPol. in lynodo Ephelina a Diologra pecifies 642, Statistica and Part 1 Florentinus dialogus Gregorae contra Barlaamum XI. 10, in and in a state of the sta

Gani metropolita. 561. seq.

ALL ATSHY'S Gentilium dicta, SS. patribus confonantia. 682, seq.

Georgius, Cyprius, Vide Gregorius,

Georgins, Lariffseus, haereticus Rogomilus, 450.

Georgii, martyris, imago. 187.

Gerafimus, monachus, patriàrcha CPol. VIII, 2. et 6.

Germanus, patriarcha CPol, aute Arlenium, anne oureros nes derri neg boye ser Blor noomnoas III. 1.

Germanus, ex epilcopo Adrianopolitano patriarcha CPol poli Arlenium IV. 4. et 8.

IN NICEPH. GREGORAE HIST. Byz. Lib. V. c. I. 661

Germanus, Heraclese Thraciae metropolitanus 100.

Val. V. p. 529-

Gibellinorum et Guelphorum (I thow neg Tenzihirar) factiones. VIII. 1. pag. 176.

[P] toannes Glycys, patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. eius teftamentum VIII.2.

Theodorus Graptus, 591. 596. feq. 684. 715. eius laus et libri aduersus iconomachos (qui tamen Nicephoro, CPolitano, erant tribuendi). 712.

- Nicephorus Gregoras, Glyceos, patriarchae, auditor VII. ur. Testamentum ei scribit. VIII. u. Theodorum Metochitam officiis colit et solatur VIII. 5. in Chorae monasterio ab co collocatus VHI. 5. philosophiamque et astronomiam ab co edoctus VIII. 7. epistolis et versibus ab eo honoratus et doctrinae veluti heres institutus, filium et filiam eius vicisiim inflituit. VIII. 5. Chartophylacis dignitatem repudiat VIII. 9. et patriarchalem dignitatem. XVIII. 1. De paschate difputat. VIII. 13. Vitam Ioannis Heracleae metropolitani auuncoli sui scripsit. IX. 7. vanas praedictiones refellit epistola ad amicum IX. 11. et astrologos. XIV. 8. Monodia in obium Andronici, senioris. X. 1. iunioris. XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. oratio confolatoria apud Andronicum, iuniorem, de obitu matris eius. X. 6. Laicus a Ioanne, parriarchs, aduocatur sd difputandum cum epifcopis latinis. X. 8. Eius dialogus Florentius, fiue de fapientia. X. 10. Synodo contra. Barlaamum, licet inuitatus, non interfuit. XI. 10. patriarcham inter et Palamam arbiter conflictutes, Palamae dogmata damnat. XV. 7. XVI. 5. XX. 1. etc. habitum monaflicum induit, aulaeque valedicit. XVIII. 4. poll Synodum Palamiticam domo includitur, XXI. 4. duriore premitur custodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Disputatio cum Cabasila lib. XXII., fq. a p. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII. 4. apud focios orthodoxos. XVIII. 5. apud fynodum Palamiticam. XIX. 1. Antirrhetici et sηλιτευτικοί λέγοι 567. 593. 697. 708. 713. aduerlus Barlaamum, et Environs corum, quae obscurius fiue vei@woleseeov ab antiquis dicta funt. XVIII. 7. vbi fenio iam confectum fe innuit. Sermones eius per ecclefias in fanctorum commemorationibus legebantur. 716. Discipulus eius perfidus. XII. 3. Alii XVIII. 5. non facis conflantes. XX. 3. Socii eius etiam ipfi commentarios ferípferunt de fuis cum Palama concertationibus. XX. 4. Orstio ad Andronicum, iuniorem, vt temporum emendationem fieri curaret et asquinoclii verni mutationem. VIII. 30.
- [7] Gregorius, Cyprius, patriarcha CPol. δε τον έν ταϊς γραφαϊς εύγένη της Έλλάδος βυθμον, και την Αττικίζεσαν γλώσσαν έκεινην πάλαι πολύκ ήδη χρόνον λήθης πουβέκτα βυθοϊς, Φύστως δεξιότητι και Φιλοπονία τελεωτέρα προς Φώς ήγαγε, και οίονει τινα έχαρίσατο αναβίωσιν. VI. 1. pag. 99. Zelotis fulpectus Latinifimi pag. 100. male cum habet Becci viuidum ingenium et eloquentiae vis, ή της το Bέκκου γλώττης και διανοίας δζύτης. VI. 2. foripta aduerfus cum. VI. 4. p. 108.

Gregorius, Nazianzenus. 316. 319. 483. 574. 578. 584. 587. 601. 602. 638. 668. 674. 705. 6 ph

Gregorius, Nyslents. 314. 621. 696. 713. 714.

- Harioli Irsli; harioli, a Persis oriundi, Colchidem hebitantes: corum praedicia 275. bariolie fides habetur, 453. sanaticorum meopoiscopol. 77.
- Hecuba Trojana 86. Helicon Mularum, 293. Parnallus. 66. 154.

Hellanodicae, iudices incorrupti. 213. 311. 505.

· · · ·

00003

Heraclese Thracicae episcopus patriarcham CPol. consecrat. VI. 1. pag. 100, Vide infra, Severi Lex.

Heracleensis episcopus, Ioannes, Gregorae auunculus IX. 7. Philotheus, Palamae Segents Succorne. 711.

Heraclitus, philosophus. 230. 601.

Herodotus, o ra Megoina ouyyen was. 18.

Hierosolymorum patriarcha 312. 488.

trooupor eingoever mage TE Manna. ibid.

Hodegetriae Mariae, fiue deiparze, Two conyw imago, 51, 183, 259, monallerium. 342. 345. 357. templum 333.

Homerus, 17. 18 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564. 567. Homerus et Plato fapientes quidem, fed un de Ecupevos, rov Xersov, anennev X9nows as augerinol. 659.

Homeridae, Ouneilay, qui dictis homericis deleciantur. 206.

Hyacinthia, Spartanorum festum. 233.

Hymni fanctorum de SS. Trinitate antiquitus cantati in ecolefia ab Ilidoro, patriarcha CPol. aboliti, et in corum locum, quos recens iple composuit, introducti. 521.

[P] Hypatia altera et Pythagorica Theano, prouerbium de foemina erudita (Eudocia Palacologina). 180.

Iconomachi, 14. 104. 591. 599. 711. 712. dopara et Loyse panegyricos non aboleuerunt, 716. feq. a Palamae sectatoribus imagines in ignem coniectae. 593.

Ioannes Aprenus, Calecas, patriarcha Cl'ol. X. 7.8. XII. 2. et 6. leg. XIV. 3. XII. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.

Ioannes Reccus. vide supra in Beccus, et Ioannes Cantacuzenus, Chrysoftomus, Damascenus, Glycis.

Toannes, Heracleae epifc., Gregorae auonculus IX. 7.

Ioannes, Sozopolitanus, patriarcha CPol. VI. 7. et 11.

Iobus, Bogomilus haereticus. 450.

Flauius Iolephus. 146.

Iofephus, patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Iofephi huius sectatores, Iosephitae. 77. 101. Iofephus, Cretensis, et Georgius, Larissaeus, Bogomili. 450. Tomus de ipsorum impietate By-

zantium miflus memoratur ibid.

Hancus, alceta. 604.

Isaacus, Bogomilus. 450.

Hidorus, ex Monembaliae episcopo patriarcha CPol. Palamae fautor. XV. 10. 13. XVIII. 1. 8. anathematifini in eum fcripti XV. 10. Hidori canones igne deleti XVI. 5. pag. 521. Vi-

de et lupra, Hymni.

Oportebat calceum ab Istiaco consui, ab Aristagora vero indui; prouerbium pag. 93. Ithacenses, 66.

Rudaei. 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. moro Sarray. 608. pridem populus dilectus. 487. nunc gens damnata et proferipta, 716.

Tulianus.

Vol. V. p. 332P333 IN NICEPH. GREGORAE HIST. BYZ. Lib. V. e. I.

Iulianus, apostata. 584. 690.

Iupiter. 210. Olympicus, Phidiae opus. 200. Eius tela a Cyclopibus fabricata. 625. Concubitus . cum Semele. 693.

Iusiurandum, imperatori praeslitum, patriarcha et sacerdotum collegium scripto confignatum facris codicibus inferit. 65.

Iustinianus, imp., Bulgariam, vrbem patriam suam, priuilegiis donat. 14. Chorae monasterium condidit. 282.

Iustini, martyris, elogium, et liber de monarchis XXIII. p. 682.

[P] De nube et Ixione fabula. 663.

Lacedaemonii victi ab Epaminonda. 299. post Leuctricam pugnam aurum mulieribus interdicunt. 471. Èorum Aristocratia, 500. excercitus naualis. 58. Lacedaemonii trecenti ad Thermopylas. 391.

Lamia domi coeca, foris perfpicax. 695.

Latini frustra se D. Petri successiones inclant. X. 8. Controuersias, pridem agitatas, renouant. id. Latini duo episcopi agunt de ecclesiarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam concordiam celebrata. V. 2. Latini in multis recte sentiunt. X. 1. num. 32. Tzacones barbare pro Lacones. 58.

Aατινόφρονες. vide Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes, Georgius Metochites. Leonidae, Spartani, dictum, ad Thermopylas pugnaturi, δευτε δειπνήσωμεν, "να eis abs age-5ήσωμεν. 396. 563.

Libanius, ethnicus, Basilii M. amicus. 662.

Lucianus, fophista graecus, auctor Siahoyav vereinar. 581.

Luminum follemne, duodecimus dies post natalem Chrissi. 384.

Lyceum, 200, 205, 206, 289.

Lycurgus. 200. Spartanorum legislator. 695. Ariflocratiam conflituit apud Lacedaemonios. 500.

Lylander, Lecedaemonius. 129. 293. 299.

Lylis, Pythagoreus, et Synelius, o návu, vetant nomà noisio Dai ra Qirosopias aya Da rois und ovae riv Uuxiv rena Daeuévous. 198.

Manichaei materiam pracexistere docent. 603. Cum illis sentit Palamas. 714. Manichaeorum doctor quidam cum aliis eius sectae post abiuratos errores baptizatur. VIII. 15.

Marcion, haereticus. 604.

C. Marius, Cimbrorum et Teutonum victor. 19.

Martius (Coriolanus). 509.

Martyrum certamina. 638.

Massagetae (seu Alani,) Christiani antiquitus VI. 10.

Massaliani et Bogomili in monte Atho. XIV. 7. et pag. 550. 578. 579.

S. Maximus, confessor. 611. 612. 669. 670. 631. 681. 685. 702. in Ty meas Hugen diastezer. 574.

Merayxrawor, Scythica natio. 19.

Melchiledechus avaexos. 594.

Melite-

Digitized by GOO

662

[P] Meliteniotes, cleri imperatórii archidiaconus, Aarnoopews. 78. 104. Meonußeurod Angeor meridiani nebulones. 277, Calabri.

Melembria, ciuitas munita et πολυάν θαωπος 35. 281. 282. 299.

Georgius Metochites, imperatorii cleri archidiaconus, Ausinopean. 78. 104.

Theodori Metochitae elogium VII. 11. et X. 2. vbi Monodia in eius obitum. Vide et supra in Gregoras. Chorae monasterium instaurauit. 657. Εμπνυς βιβλιοθήκη και των ζητυμένων πρόχαιρος ευπορία. 168. Aristotelicae linguae labyrinthos explicuit: 293. l'alamae et Gregorii Drymeos errores damnat. 578. etc.

Miltiadis et Themistoclis virtus rebus aduersis inclaruit. 207.

Μιξολύδιοι, μιζοφεύγιοι. 233.

Mithridatis imperium amplifimum. 400. Venena ab co explorata ibid.

Arrmos µ090s de Momo, louem repreheudente, quod cum mundo tam pulcro non etiam dignum vniuerlitatis laudatorem produxisset VIII. 9. pag. 210.

Monachi Euchitae et Omphalopfychi XI. 10.

Litterae ad monachos in monte Atho datae ab Anna et Ioanne Palaeologo: 482.

Monasterium Adelorum, proximum Traianopoli castello. 561. S. Andreae. 109. 161. Archiftrategi siue Sancti Michaelis ad Bosphorum. 75. Auderorum, proximum Rodope monti. 389. S. Basilii. 493. Chorae a Iustiniano conditum a Metochita instauratum IX. 13. et pag. 187. 190. 657. Chortaitae. 219. Cosmidii. 217. Crataei (monasterium Virginum) 160. Cyriotissae, 177. Hodegetriae seu Deiparae των Odnyών. 342. 346. 357. Libis. 285. Manganorum. 260. Neae XIV. 10. direptum, ibid. παναχράντα S. Mariae. 97. Pantocratoris. 50. Paschassii. 46. Περιβλέπτα. 166. Pertze (monasterium virginum). 160. Sosandra. 30. 38. Studii, a Constantiato Porphyrogenito instauratum, a Latinis desolatum VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 117. 134. 159.

Mos antiquus docendi publice CPoli facras litteras variis in locis, κατα διαφόευς ημέρας και τόπυς της Κωνσαντινυπόλεως εδιδασκον, ό μέν τα τω προφήτυ Δαβίδ ασματα, ό δε τας τω μεγάλυ Παύλυ Επισολας, ό δε τως Ευαγγελικώς τω Σωτήρος νόμυς, και καθ έκασα πάλιν ζοω περί isρατικον ήσαν αξίωμα, περικώμενοι κατα διαδοχην έκω θεν κατ δικυς και [Γ] πατριας ώπων και συναυλίας των παρωκώντων τον θώον έκ ουττον λόγον. Eum morem sua actate defecisse queriur VI. 5, pag. 113.

Moles, pictor. 450,

Mozyles episcopus, Nicephori, Actoliae principis, legatus. 99. Debrorum episcopo praelatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.

Nabonassaris anai. 225.

Naupacti metropolitanus. 100.

Naziraei et noui Soyuarisai, Palamitae. 564.

Nero, imp., tibiis operam dans et tripudiis. 642.

Nicephorus ex metropolita Ephefino patriarcha CPol. IV. L.

Nicephorus, vide Blemmydes, Chumnus, Gregoras.

Niobes lacrymae. 86.

Niphon ex Cyzici Metropolitano patriarcha CPol. VII. 9. et 11. JX. 7. Nouendiale facrum III. 3. Nouendialis luctus. 358.

Numa

Digitized by

Vol. V. p. 3352336

IN NICEPH. GREGORAE HIST. BYZ.

- Numa Pompilius, Romanorum legislator, vetuit, imaginein DEI effingi hominis vel animalis specie. 695.
- Numifinata modirina, fiue communis vlus. 247. numi aurei in finibus Perfarum inventi IX. 10.

Nymphaeum. 30. 83. in Lydia. 116.

Occationis effigies. 393. 662.

Olympici athletae, 275. 311. Judi, 296. certamina Olympica. 203. Olympicus oleasler. 299. Omphalopsychi, monachi XI. 10. p. 344.

Oraculun de Michaëlis Palaeologi I. obitu. 92. de Trallibus, ab Andronico, seniore, instaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II. imp. VII. 13. de feniore Andronico IX. 14. Liber, in quo imperatorum Lata figuris aenigmaticis involuta tuerunt. ibid. Libri Satidici VIII. 5. Oracula chaidaica. 454.

Oraculorum ortus et inuentio: cur obscura et ambigua: quaenam cauenda. V. 7. Oratio, simulacrum animi, aya part soutevas rivirrov Royov ou plaives 574.

Oratio Matthaei Cantacuzeni ad Alanem auunculum. XVI. 2. Irenes Augustae ad Matthaeum, filium. XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apocauci in Cantacuzenum XIH. 9. Palamae in Gregoram, XX. 5. [P] Vide et supra Andronicus, senior et iunior, Alanes, Cantacuzenus et Gregoras.

Orestae et Pyladae. 361. 404. 450. 502.

Origenis libri contra Cellum et alii commentarii a SS. Patribus laudantur 382.

Orpheus. 347. Orphei cithara. 205. Tragoediae. 289.

- Oftenta et prodigia futuram imperii calamitatem portendentia. VIII. 5. 14. et 15. IX. 14. XIV. 2. et p. 58. 191. 385. 386. 389. 480.
- Gregorius Palamas, Gregorii Drimyis discipulus, XIX. 1. 578. episcopus Theffalonicae, ab Ifidoro, patriarcha ordinatus. XV. 12. Excerpta ex eius libris XXI. 2. et 4. pag. 664. 675. 693. 697. 699. ἐκ τῦ ἐ λόγ8 p. 593. ἐκ τῦ πεξὶ Φωτάς, 594. ἐκ τῦ λόγ8 ἑ ἡ ἀξχὴ, Φιλονεκῶσι μὲν ἕν ἀλλήλοις. ibid. Oratio apud Synodum. 607. graecanicae litteraturae (μέσης Ἑλληνικῆς) imperitus. 678. ὕ9λων μετός και μύθων Ἑλληνικῶν. 693. Nouus Eunomius, 696. peior Pneumatomachis. 704. 707. Iconomachus 714. iisque peior. 717. omnium haereleon reus. 713. Libros pius fexaginta foriplit. 699. Eius leptem errores. ibid. et 700. Palamas et Philotheus in Euchariftia non corpus et fauguinem Chrifti agnofcunt, fed typum et figuram. 711. 713. anathematilmi in Palamam pronunciati a Ioanne, patriarcha. 583. Tomus Palamae ab codem reiectus. 482. Synodum metuit. 550. Synodus aduerlus Palamam ⁸⁵) a. MCCCXLV. habita. 523. Synodi Palamiticae anno MCCCLI. acta. 561. feq.

Pala

ΦΟΟΓ

Digitized by

Lib. V. c. I. 665

gg) Synodum illam coactam a Iohanne Caleca, patriarcha, et habitam a. MCCCXLV. observat Beiuinus in notis pag. 790. cuius integram observationem de pluribus synodie, in illa causa celebratis, et pluribus tomis editis, hie adponam. Per anmos, inquit, decem habita sunt de iisdem rebus Vol. VII. concilia, faltem quatuor. Primum a. C. 1345. Iunii die 15. aduersus Barlaamum. Secundum circa a 1345. aduersus Palamam, qui iam a Maio mense a 1343. carcere inclusus tenebatur. Tectium a. 1347. aduersus loannem Calecam, patriarcham. Quartum denique a. 1351. Maio mense P P P P Palamitae, Hadaproio. 453. etc. Tadaproios ranovosa. 693. Somnia prophetica Palamitarum. 651.

Hara Syraco. 292. 371. quadriennio quoque excunte, Olympiae celebrata. 372.

Papa in facris hymnodiis vult in diptychis memorari cum ceteris IV. patriarchis, et ad fe, tamquam ad superius tribunal, esse žκελητον, sue prouocationem V.C. p. 75.

Eatriarchae auctoritas, infula, calcei, subscribendi mos. XIV. 3, Indocti et simplices maxime. placent imperatoribus. VIII. 2. Патегасулної йсхочтес, 661.

Raulus, pictor, Eurea Our derses, Georgii, martyris, imaginem pinxit. 187.

Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum gessit cum Agesilao. 74.

Fentheus discerptus a Bacchis. 625. Pericles. 205. Reeinaros. 292.

Rerfarum fapientia et scientia. 201. 276. lex aduersus ingratos. 367. Imperium per Satrapian divisum XII. 7.

μεγάλε Πέτεε καθέδεας διάδοχοι. 312.

Phidiae cicada et Iupiter olympicus. 200. sculptura (Aakeurinn.) 469.

Philipporum episcopus legatus a Cantacuzeno ad Annam. XV. 8.

Philippus Aridaeus. 225.

Philippi, Macedonis, dichum, fidem Demosthenis in patriam laudantis, 254. ridentis Alexandrum, quod cithara modulate caneret. 279.

Philolophicum axioma, non posse contraria eodem tempore eidem rei inesse. 367.

Philosophi Athenis rixabantur non nisi pacis tempore. 452.

Philotheus, Heracleae episcopus, Palamae scripta euangelio acquiparat. 589; in Eucharistian tantum agnoscit typum et figuram. 711.

Deleus (fratres minores, vulgo Opsuevsess) 78:-Pindarus. 207.

Risilicatus, Atheniensis. 465

Plato.

fe diversus Gregoram et alios Atindynianos. Ioannes Cypariffiotes meminit etiam rehevrains ovride, quamait coastam fuisse ab Epheli metro. polita, Palamiticar. transgreff. lib. I. ferm. IV. cap. 10: in fine. Tomi vero promulgati funt longe plures: nempe 1) Tomus Hagioriticus, de quo Palamas cod. reg. MMCDIX. fol. 267. 2) Tomus Synodicus in Barlaamum et Acindynum, editus mense Augusto a. 1341. de quo Lambecius biblioth. Caefar. lib. IV. p. 30. 3) Tomus Ignatil, patriarchae Antiocheni; contra Isidorum, editus a. 1344. Nouembri mense, landatus ab Allatio in diff. de libris ecclef. graec. p 184. 4 Tomi contra Palamam varii, variis temporibus a Ioanne, patriarcha, editi, id quod ipfe Palamas tefatur hisverbis : worne as los Xersos any Siros o lai BATT W DIOS, ATTAZOISON OF READON YEYOVATIN . ..

עדש און מטיסלובסה דטוניה אמד' ועקו אמאר על אושי דאה -מאוש לאש בעראי אספי איז מידודס גם לע אבי אביטיאסט. πολλοί - - spitos že esie žtos two המומ דע דע Bap-Raamity oursereds 'Axirding neochomers vir iferney. μένων, אמן אמף אושי וצראואזץ עויאשי: Coul. reg: MMCDIX. fol. 287. His a idatur 5) Tomus contra loannem, patriarcham editus mense Februario a. 1347. de quo Lombecius bibl. Caesar. lib. VI. p. 28. item 6) Tomus et anathematismi in Palamam, editi mense Iulio eiusdem anni, quorum meminit Leo Allatius graec, orthod. tom. II. p. 795. et de ecclefiae occid. et orient. perp. conf. p. 803 Denique 7) Tomus contra Gregoram et eius settae propugnatores, editus mense 'Augusto a. 1351: qui quidem tomus exstat in autario noviffimo bibliothecae graecorum patrum, parte altera p. 135,

Digitized by Google

IN NICEPH. GREGORAE HIST. BYZ. Lib. V. c. I. 667

Elato. 188. 200. 205. 205. 203. 294. 319. 373. Ariftonis F. 233. 313. ad Dionylium'in Sicilian profectus. 310. 589. Iupra in Dionylius. Platonis dicha. 95. 158. 181. de Mente fen Deo. 313. 684. de amatoris anima. 373. verbá ex Timaco. 604. Platonis dialogos meudinoj nadulej georre Ecorres. 606. Platonicae Ideae. 4.

Plectrorum vi ex mari pisces a piscatoribus, e silua eolubri a praesligatoribus extrahuntur. 189.

Plotinus de DEI substantia et operatione. 683. de Monte, commium rerum parente. 684. de vuitate. 685.

Plutarchus, Chaeronensis. 18. 695.

Pneumatoniachi, spiritum S. noinus et zrious docentes. 643. 707.

Poëtae, fabularum parentes. 98.

Pompeius Magnus, 53, 400.

Vol. V. p. 3387 339

Eroclus Platonicus de Vno et vnitate, pluriman partem verba Platonis viurpat. 685. De participatione. 690. Secum iple puguat. 691. Refellitur. ibid. Procli @eologuza fine theologicae inftitutiones. 686. Verba a Palama corrupta. 692.

Profauarum scientiarum in theologia vsus. 679. 680.

Gregoras, Cantacuzeni, imp., Prometheus. 559.

Protei Pharii more in omnes ire formas. 358.

Proverbia: aci TI AIBUN Ober Kaivor 507. auas anairenterov, aevertai TRa Ques. 594 δικτύω Эηρεύειν ανέμων πνοάς 559. 573. δευός πεσέσης πασιν έζειη ξυλεύεσθαι. 665. As The Ediver, 178. 559. in TE neartile To Upar ua. 634. in Kaeos wolea. 377. 573. in Tide The recapetar Sear. 710. if or your Tor Atorta. 534. IArados pareotreos Noyos. 58. na Janee oseans peraneovros. 133. na 9 udarwy yeafer. 573. nara oau TE BERREPOQUITES. 676. TIGINOS TIGINISOVTES NOJ HUCHMILES HUCHMILSOVTES Tà OOD ποιθσιν αυτών. 235. Σκυθών έñais 487. 499. ώς επί μανδεαβόλ 8. 388. ώς μηθε πυρΟόesv AEAeo Das. 529. Endymionis fomnus. 667. camelus, cornua adpetens, etiam auribus orbata est. 476. fumum fugiens in ignem incidit. 55. inter Phrygum [P] et Perfarum limites multum interest. 198. Lonnia mala. 15. Lesbia structura. 576. montem parturientes murem pepererunt 555. Myforum praeda. 14. 261. 479. ne Hercules quidem contra duos, 665. Onus Aetna grauius. 656. Tantalea vita. 508. 538. Tantaleum faxum. 129. 184: 513 580. Gigantum prouentus. 556. Lamia domi coeca, foris perspicax. 695. Sardonius rifus. 601. Sirenum voces. 206. Sybariticae mensae. 612. Penelopes tela. 77. 277. 415. Troianae naeniae. 15. prouerbia, rem aliquam fieri non posse indicaptia: δενιθος γάλα ζητείν, Φακή γωνίαν κάμπτειν, ώςν τίλλειν, θάλασσαν σπέγεεν. πλίνθον πλύνειν, κωφώ όμιλειν, τυφλώ διανεύειν, ανδειάντα γαεγαλίζειν, έτε τετρημένου πίθου αντλάν, άςρα τοξεύαν, πύς αλάφαν, κατά μαχαιρών κυβιζάν, xooxiva Oiger udae, veoitas Eawerv, Algiona Asuxaivery. 210. 768. Vide et supra Isliaeus, Orestae, Proteus, etc.

Plalterium ad lortem ex eo colligendam consultum ab Andronico, seniore. 220. Claudius Ptolemaeus, magnus astronomus. 146. 225. 294. 454. Sexti et Pyrrhones χφ ή αυτίθετος γλώσσα. 584.

Pppp 2

Pytha

Digitized by GOOGLE

Thebae

Digitized by

Pythegoras ex. Acgypto in Atticam nauigans, 200. Pythagoras, Nums et Plutarchus nihil prester Deum flatuunt increatum, 695.

Pythagorei: 453, 600. Magistri decreta non audent in dubium reuocare. 318. corum filentium. quinquennale. 600. 637.

Reliquiae facrae venditae a Turcis. 282.

Rofficus princeps dignitatem dapiferi habuit apud Confiantinum M. 146-

Rubris litteris scripta Cantaeuzeni epistola ad patriarcham. 475.

Sabellius, haereticus. 651.

Sapientiae liber. 698. 705.

Semele Iouis ignibus absumta. 693.

Serapidis fanum. 552:

Seres, 25. Serica texta. 436

Severus, imp., Byzantium captum et moenibus nudatum Heracleae Thraciae ciuibus pro pago habitandum donauit; 100. inde Heracleenfis epifcopus CPolitanum confectat. ibid.

Sextus Empiricus, supra in Pyrrho.

Simiarum dialecticarum proventus, vt Gigantum in fabulis, 556.

Sisinnius Nouatianus, primae synodi adjutor contra Arium, 582.

Socrates. 200. 205. 206. 293. 319: 573. Socratici. 565.

[P] Spartaní veteres pane et aqua contenti. 399. Sparta. 46. 299. 47r.

Όσοκ έν έφψωδίαις των άλλων κηρύκων υπερφωνος ό Στένταρ. 206.

Stoa Attica, a qua Stolci. 200. 205. 206. 289. 212. 354.

Stratocles, Epidaurius, tibicen bonus, at non item vir bonus, 357.

Syllae et M. Antonii proferiptiones. 643-

Symbolum fidei catholicae. 628. 708. de additamento filieque nulla controuerlia, voi de concordia graeca cum latina ecclefia actum. V. 2.

Synchus, vide supra, in Lysis.

Synodus non eft, que fit praeter ecclesiafficas regulas. 557.

Telchines, mali daemones. 52. 222. 366: 517. 615.

Tempe Theffalica. 153, 563.

Templum S. Antonii in vrbe Nicaea, 26. SS. apostolorum, 494; Discipulorum Christi duodecim, 170. Blachernensc. 78. 104, 489: 495. 497. 695. Deiparae Hodegetriae. 333; Deiparae ad Magnesiam (Solandra) 26: Deiparae 795. 379795 ad fontem. 49: 221. S. Demetrii CPol. 542: Ioannis, baptislae, in vrbe Prusa. II. 74 Martyrum quadraginta. IX. 14. Pauli Magni (templum maximum) prope portam Engenii, 170. Salomonicum: 470. S. Stephani, protomartyris. 494-

Templum S. Sophiae The TE Oes ropias pera réperos. 230. Saupa The cineptions. 495. alylum olim inviolatum, a Gabala et patriarcha temeratum. XIV. 9. etc.

Ternobi episcopus metropolitano, subesse definit. II: 3.

Theborium lumen. XIX. 2. XX. 21 et pag. 589. 590. 591. feq. 629.

Thales, Milefius. 235.

Ebeano, pythagorica. 1800.

Vol. V. p. 340 7 341 - IN NICEPH GREGORAE HIST. BYZ. Lib. V. s. I. 660

Thebae ab Alexandro M. vaflatae. 510. Thebani. 69. 155. 471.

Themistocles: 207. 279. 298. 301. 306.

Theodoritus, Cyri epifcopus, magnum contentionis incendium excitauit, vt fumi molestias multi diu fenferint. X. 8. p. 313.

Theoleptus, vir fanctus, Philadelphiae episcopus, eius vrbis, a Turcis obsessation, feruator. 135-Legatus ad Syrgiannem, ab Andronico, seniore. 197.

Therfites, 590. Thefeus. 450.

Thetidis et Pelei nuptiae: 98. Nuptiale conuiuium. 522.

Tomus Synodicus in Massalianos et Bogomilos, XIV. 7. Tomus contra [F] Barlaamum. 579. Tomus Palamiticus, XXI. 5. inufitatis cerimoniis confectatur. XXI. 6. auctoribus probro est. id. Vide et supra in Palamas.

Torneamentum, Toevenev et vr (85ea. X. 3. p. 296.

Tragelaphi, fiue chimaerae: 4.

BiBros Tearinas. 86:

Tripus Baritinos. 692. Delphicus. 198:-

Trophonii antrum. 231-

TUQUES UTTOX JOVICI. 362.

Tyrus ab Alexandro M. expugnata. 191. Tyri epifcopus, qui fynodo Palamiticae interfuit. XVIII. 5. XX. 6. XXI. 3.

Wenceslaus (EQevdoografos), Bulgarorum princeps, 174. 196.238.

Vlyffes. 631. Vulcanii crateres. 276.

Xerxes. 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus. 624. ferocia eius ab Atho monte compresfa. 449.

Zaleucus, Locrorum Epizephyriorum legislator. 500. 695.

Zelotae graeci, aduersus Aarivé Qovas saeui. VI. r. et 2. Zelotae, Thessalonicenses. XIII. 10. XLI. 1.

Zenonis, philosophi, dictum, inter philosophos, altercantes in conuinio apud legatos-Babylonios, tacentis, πορευθέντες απαγγείλατε ίδειν έν Αθήναις ανθεωπου σιωπαν έν συμπο-

σίω δυναμενον. 452.

Zopyrus. 306. 360.

Fuere et alii Nicephori complures, vt S. Nicephorus Antiochenus, cuius acta fabulofa etiam alteri Nicephoro, Petinenfi, in Ifiria adaptantur. Vide Papebrochium tom. VI. Maii p. 807.

NICEPHORUS BASILACA, rhetor CPoli circa a. C. 1160. de quo dixi libri IV. cap. 32. §. XI. [Vol. VI. p. 52.]

Nicephorus Bafilius, castelli Melenici praesectus sub Andronico, seniore, de quo Gregoras IV. 9. etc.

NICEPHORUS BLEMMYDA, abbas, circa a. C. 1255. designatus a Theodoro Lascari, imperatore, patriarcha CPol., munus non adiit, sed presbyteri dignitate et monassico P p-p p 3: habitu

Digitized by GOOGLE

670 Lib. V. 10p. I.

Vel. V. . P- 3+1 7342

habitu contentus vixit. Confer de illo Boizinium ad Niceph. Gregoram pag. 728. et Allatium contra Crevgthonum p. 611. leq. et ad Georgium, Acropolnam, pag. 254. et de conleníu fib. II. cap. 14. Si 4. vbi epiftolam eius encyclicam de péllice imperatoris Michaelis Palaeologi, Marcelina, in Gregorii Thaumaturgi monafterium urun pente et a Blemmyda, abbate, repulfa; falii aliter narrant hanchiftoriolam :] graece edidit, et (qua lingua etiam goud Odoricum Raynaldum tom, XIV. Annal. th) ex Allatii versione legitur,) 1stine "), Libros Blem. mydae dues de spiritu S. laudat Manuel [P] Caleca libro IV. contra Grarcos, indicio, inquit; nobis funt Nicephori Blemmydar, monachi et presbyteri, cuius in omni virtute et sapimtia nomen infigue apud omnes eft, duo ad Theodorum (Ducam) Lascariun, regens, libri de spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio et per filium substantiam habere, a santiis patribus tradi-1918 42). In editis prior horum librorum lacobo, Bulgariae archiepilcopo, pofferior imperatori, Lascari, inferiptus eft. Prodierunt graece et lat. ad calcem tomi XIII. Annal. ab Raunaldo editi cum verlione Allatii Rom. 1646. fol. et in eiusdem Allatii Graecia orthodoxa tom. I. pag. 1 - 60. ibid. 1652. 4. Ad eumdem Ducam Lafcerin scripfit librum "), de imperatoris infitutione omoiov bei every rov Baginea, qui in variis bibliothecis occurrit MStus. Etiam in bibl. Vindobonenfi (****), fic vti fuit interpolatus a Georgio Galefieta, magnae ecclef. CPol. diacono et Georg. Oenaeota: De quaestionibus quibusdam dogmaticis ad cundem La. fcerin, et orationem de fide ad monachos monasterii, a le exttructi, cuius inde arthropa fe vocat. atque libros tres inftructionis ad monachos memorat Labbeus pag. 88. feq. et 04. bibl. nou. MSS. Encomium Gerg. Nazianzeni, et expositionem versum eius pag. 11. I/agogen in Arift. de coelo et quod mundus non fit ab acterno pag. 1.14. Historians de S. Paulo et patribus, qui in Latro monte folitariam vitam egerunt, elegantifime et ad antiquum fuccum conferiptam habere le teltatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam, In Vaticana, ve ab rodem Allatio difcimus, MS. Legitur Noyos, ic inesain to Bariner, Baoininos ana Jeis avdeias " es de nei povasais xai παντί σπεδαίω λυσιτελής. Incipit: Nopos aexin-Der guußniver Jois Reaguage The Unneoss esopleer To Basile. Logicam "") e quatior.

hh) Ad s. 1255. num. 75.

i) Add. G. Caue hift. litt. de S. S. eccl. tom. II. p. 304. Iq. Caf Qudin. conm. de SS. eccl. tom. 111 p. 221. Hamberger. in z. N. IV. p. 398. Saxium in Onom. 11 p. 312. Iq. et alios, quos hic et ego in introd. in hift. L. Gr. II. part. I. pag. 520. laudauinus. Harl.

kk) Nic. Blemmydae de proceffione Spir. S. ad imper. Ducam Lascarem in cod. Ejcorial. tefte Pliero in iciner per Hilpan. p. 182. — Fragmentum in cod. Medic. Laurent. XII. nr. 3. plut. 5. yti videtur Bandin. cat. codd gr. I. p. 121. — In cod. bibl. publ. Parif. MCCCIII. nr. 30. de proceffione Spir. S. a filio et per filium, et nr. 11. de quaestionibus quibusdam ad imp. Theodorum Ducam Lascarim. Harl.

t) Locum exinde producit Allalius de libria ecclefiasticis Graecor. p. 121.

mm) In cod. Vindob. CXXV. nr. 5. Plura de eo dabit Lambec. comment. VH. p. 430. fqq. et de Georgio Galefiota laudat idem Allatium de Georgiis p. 383. — In bibl. Parif. publ. cod. MMMXXX. Reliquorum opusculorum codd. omiffis iis, quos Montfaucon in bibl. biblioth. MSSt. memorauit, paullo post simul, ut chartae parcam, indicabo. Harl.

nu) Blemmidae de quinque vocibus latine prodiit Ioach. Perionio interprete Basil. 1542. 8. et statio de compendiaria arte differendi et de Astrolabio, vna cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. sol. Hoe de Astrolabio

Digitized by Goog

NICEPHORUS ELEMMYDA

Lib-V. c. I. 670

et Physicam e duobus MSS. bibl. Augustanae **) graece (non fimul etiam latine, vt a Ca-

bio ad Nicephorum Gregoram funt, qui referant. Fabric. De Georg. Vallac opere v. Impra de Nic. Gregorae feriptis ad. nr. XXXI. — Nic. Blemm. de quinque vocibus, cur fint hae folum, pars est et quidem caput IX. logices, vt ex indice capp. apud Iriant. 1. c. pag. 198. cognoferencer: Graece illa particula est edita cum Pfells introduct. in VI. philosophiae modos, eiusd, compendio quinque vocum et decem praedicamentorum philosophiae; cum Georg. Pachymer. de sex philosophiae definitionibus etc. Venet. in 8. v. catal. bibl. Leidensis p. 163. et 165. exemplo illius bibl. funt quaedam graece adscripta. Harl.

Kol. V. p. 342

00) Nicephori Blemmydae epitome logica e IV. MSS. iam primim graece edita a Io. Wegelino. Augustae Vindel. 1605! 8. - Eadem e graeco idiomate in latinum verla a Io. Wegelino. ibid. 1607. 8. Heum. - Gostz: dedit in Mem. bibl. Dresd. II. p. 393. Iq. plenos titulos Wegelin. edit. Niceph. Blemm. epitome logic. etc. 1609. 8. et eiusdem epit. physica, XXXI. grauisim. capitum, cum fragm. infuper exeguteos in Plahnum VIII, quibus non tantum phyfica, fed etiam geographica - pertractanturi etc. Aug. Vind. 1605. 8. - Fabric. in emendandis notauit : ", quod separatim deinde vtraque latine etiam ll'egelin, vulgauit, Phylicam qui+ dem Blemmydae a. 1606. et phyficam [quod vero vitium effe videtur, et feribendum fuiffe logicam,]. 1607. 8. " - Alque de edit. et verlione Th. Wegelini a. 1606. Aug. Vindel. vid. Brucker. in hift. erit, philof, tom. I.I. p 545. qui ex dedicat. Wes gelini quaedam excerpfit. n. hane phyficam iam oditam effe inter opp. Damascent a Iac. Billio, Parif. 1577. et 1603. cum vero hoc Blemmydae phyficum compendium non integrum referre, fed 17. tantum capita. Idem Weg, notat, inter Ge. Valhe opp cius effe physiologiam, toram ad verbum ex Blemmyda, fed huius nomine fuppreffo, transferiptant, sed obscure, etc. - In bibl. August. Vindel. sant wife Reisero in cat. p. 77 nr. 3: Nic. Biemmydae de sophisticis clenchis; nr. 5. Nic. Blem, et Georgii Pachymerae epit. philofophica, completens logicam, ethicam, phyficam; nr. 6. et 7. Niceph logica, exemplari duplo, altero autem alicubi mutilo; ex hoc duplici codioe-edidiffe cum verfione latina, analyfi, argumen-

tis ct'adnotationibus Io. Wegelinum, adnotat Reifer. qui pag. 91. alios August. Vindel. codd. nominat; ur. 71. Nic, Blenim, epitom. ilagogic. de logica; et libr. II. elementorum phyficorum; nr. 72. logica et physica, addita nota: "codex priore antiquior et correctior, nec nisi pagelladeeft initio, quamuis prioribus pagellis non pa. rum arrolis." - Dresdae in bibl. Elect. epitome logica, de que cod. v. Goetzii Mem. bibl. Dresd, II. p. 293. Monachii in bibl. elect. cod. CIIX, introductionis dialecticae et phyficae libri-II. - in cod. CLI. logica et commentarii in VI. posteriora praedicamenta, (caral. codd. gr. p. 42.. et 60.) - In bibl. caefarea Vindob. cod. XLIV. nr. s. Logica. (v. Lambec. comm. VII. p. 183. ibique notam Kollarii) - in cod. XCHIf. epitome phyfica, diuifa in capp. XXXII. er in cod XCIV. tribuitur Nicephoro Blemmydae logica, in cappa-XXXVI: dinifa: perperam vero eidem adtribuitur syntagma philosophicum: de qua re plura scripsi-. supra ad catal. scriptorum- Nicephori Gregorae, nr. 10. v. Lambec. I. c. p. 305. nr. 2. 375. fqq. et 382. - in cod. XCV. nr. 1. Nic. Blemm. logica; nr. 3. physica : e quibus codd. Wegelini edit poste haud mediocriter emendari ac fuppleri, monet-Lambec: p. 376. - in codd. XCVI. XCVII. logica, in cod. XCVIII. pars logices et in cod. XCIX. fragmenta quaedam illius. v. Lambec. I. c. p. 383-386. 387. - Florestiae in bibl. Lourent. Niceph. Blemm. logica in cod. VIII. plut. 71, et cod. XVI. pr. 16. plut. 87. ifagogic. epitomes liber I. qui logicam, -- et liber II. qui physicam continet. -in cod: E/corial. de logica, philosophia, amima, et de duobus elementis, quibus mundus constat: eiusd. aut alterius Nicephori, monachi Polemitae, de logica. v. Plüer. itiherar. per Hifp. p. 183. -In bibl. publ. Paris, de animae facultatibus in cod. MCMXCIX. - Logica in codd. MMXCIX. MMC. MMCII. MMCIII. et MMCIV. --- opulculum ineditum de sophisticis elenchis, in codd. MCMXXXVII et MCMXXXVIII - introductio ad philosophiam in codd. MEMXCVIII. continct." legicam et phylicam, MCMXCIX phylicam, MM. iterum physicam comprehendit, et MMI. libr. II. Physica in codd MMXCIX. MMC. de dialectica. MMCI. MMCXXXIII. et MMCXXXIV. - in cod. Naniano CCLXVI. 1. Venet. v. est. codd. gr. Nan.

P. 454-

Digitized by Google

veo ""), traditum) edidit Ioh. Wegelinus, Augustanus, Augustae Vindel 1605.8. Vfraque iunclim (Logica enim mearoy BiBhlov dicitur in Physica p. 32.) Icriptit Blommydas in gratiam lohannis Ducae, et phylicae p. 264. leq. inferuit fragmentum exegeteos fuac in Pfalmos 49), cuius alia apoloalmatia leruantur MSS. in bibl. Vindoboucufi, in qua etiam reperitur Doyas meel mis avias Terados, quemadinodum Ingolstadientis et Vaticana [1] habent eius Encomium in S. Ichannem, euangelistam, et Noyas de anima et corpore, aque de fide, virtute ac religione opuscula. In Vindobonensi praeterea sunt megi egan moinpa TE Roywrette neg σο Φωτάτε Βλεμμίδε: incipit: των άσθενων ύελια μάθε τρισκαίδεκα: tum περί αιμάτων. live navior ets rais neigers row airator riss Oreboropias ron argerior, (quae duo carmina in alio codice tribuuntur Maximo Planudas:) vide Lambecium lib. VI. [part. II. p. 249. Koll.] Practerca είδησις των Ιατεικών μέτεων, et Διαγνώσεις και θεράπειαι των ανθεώnov. Denique geographicum neel oinneew opulculum. Lewyea Qian ouvontinny vocat Salmalius pag 276, epist. Demonstrationem quod individuis vita non sit praefinita, memorat in adparatu Posseuinus. Vide et infra, in Nicephorus Monachus. Fabr. Reliquorum opusculorum codd. h. l. fimul indicabo. In bibl. caefar. Vindob. exftant : in cod. XX. nr. s. opulcula quatuor medica, a Fabr. modo graece defignata? 1) notitia menfurarum medicarum; 2) canticum f. carmen de iudicando de sanguine phlebotomiae aegrotorum; 3) canticum de vrinis aegrotorum; 4) cognitiones et curationes morborum humanorum in CXXX. diuisae, (Lamber. VI. part. Il. pag. 249. sq.) - cantica tamen nr. 2. et 3. in cod. caefar. Vind. CCLXIX. nr. o. tribuuntur Maximo Planudae, tefte Lambee. V. p. 450. - Eadern vero duo opusc. de vrinis set de sanguine phlebotomiae Nic. Blemm. tribuuntur in codd. XL. nr. 5.

fices, in cod. CCLXI. — expositio logices, et de phyfica au/cultatione, in cod. CCLXII. (cat. codd. gr. pag. 371.) - In bibl. regia Matrit. cod. LIX. Epitome ifagogica et logices et phyficae lib. II. de tarium in illos excipit expositio inscantica cantiquo cod. copiosus est lriarts, cat., codd. gr. p. 197. corwin ; - quae quidem num eiusdem sit auctoris, Sqq. Harl.

pp) In priore ed. nam in ed. Baul. 1745. p. 305. eft correctum. Harl.

qq) Conf. Oudin. tom. III. p. 223. de codice potifimum Vindobonenfi. In codice modo memorato Matriten/i funt ex Nic. Blemm. explanatione in offauum Pfalmum capp, XXXII. aut potius in h. cod. XXXI. Iriarte tamen p. 199. obsernat, primum Neffelium diserte tradidisse in bibl. Taurin. CV. idem comment. in Pfalmos. v. parte IV., catalogi, in cod. CCCLXXXII. Vindob. librum eumdem diujfum effe in capp. XXXII. tum contra Fabric. noftrum monet, Blemmydam fragmentum exegeseos suae in Plalmos physico libro non inseruisse, fed potius subiecisse propter argumenti cognationem, quippe quum Blemmyda in

p. 454. - In bibl regia Taurinensi epitome phy- "E ratione coelorum, quorum lupremi artificia magnificentiam regius vates in Pfalmo VIII. mirifice preedicat, differutiet. - In cod. Coislin. CII. Nic. Blemmidae expositio in Pfalmos; commennec ne, non exprimitur, tefte Montfaucon in bibl. Coisl. p. 178 - Idem commentarius eft in cod. bibl. publ. Parif. CLV. (in quo etiam comm. in cantica canticorum, eidem Nicephoro adtributus,) - in codd, DCCCX (in Pfalmos I-X. XIV. L. LXXIII.) - in codd. MMXCIX. et MMC. in Pfalmum VIII., .comm. etiam fubiectus eft capp. phylices - In cod. E/corial. expositio in illud Plalmogr. lunam et stellas, quas tu fundalti, telte Pluero in itin. per Hilpan. -p. 183. - In cold. .cat., codd.gr. pag. 214. - ib. in cod. CXXX. Nic. interpretatio titulorum Pfalmorum, et quam ob caussam dictus quilibet fuerit, quam a Nicephoro commentario fuo Plalmorum forte pracmillam fuilfe suspicatur auch. catal. mem. p. 230. - In cod. CCCXL. eiurd bibl. fin. funt Nic. Blemmydae et memorata exegeti, vt in toto fere physices libro, aliorum feriptor. eccles. hymni et pretes, Harl. -

Digitized by GOO

Vol. V. p. 343

NICEPHORUS GREGORAS

nr. 5. et XLII, nr. 2. v. Lamber, VI. part. II. pag. 355. et 359. - In eadem bibl. caef. cod. XLII. nr. 19. exitat Nic, Blemm. fragmentum geographicum. (Lambec. VII. p. 179.) - Geographiae compendium eft in codd. p.bl. Taurin. CCXXXII. et CCLXIV. (cat. codd. gr. p. 318. et 3:3) - Mediolani in bibl. Ambrofiana, telle Montfauc, in diario. ital, p. 14 - Matrits in bibl. Escor. Geographia' compendiaria: ordo et canon in 13. signa, quae videntur in hominu acgritudinibus; et de cognitionibus illarum, maxime de illarum curatione, auctore Plüero L. cit. — — In cod. bibl. publ. Parif. MCDXIV. (fecundum suctorem cat. codd. II. p. 316.) 1) Nic. Blemm. geographiae compendium, siue potius Dionyfii Alexandrini orbis descriptio, soluta oratione explicata. 2) Éiusdem aliud compendium, vbi de terra, illius magnitudine et climatibus differitur: opus regi cuidam orthodoxo inferiptum. — In bibl. Coislin. CCCLXXXVIII, Nic. Blemm. geographia fquoptica, fed Montfaucon. in bibl. Coisl. 9. 599: haec, ait, geographica ab homine imperito et infullo descripta fuit, ac vix credam. effe Nic. Blemmidze, viri, vt fuz actate, docli. Hic regiones, flumina, vrbes, non quales erant et vocabantur tempore scriptoris, sed quales ex vetussionibus geographis perperam et indocte confarcinatae funt, repraesentantur. Goetz tamen in mem. bibl. Dresdenfis. II. p. 394. ait, caput phylicae epitomes tricelimum in Wegelin. edit. agere zreel eixyoowy, quod Fabr. tamquam opufculum geographicum ex Lambecio laudaffet. — In cod. Coirlis. CCVIII. schoha Niceph. Blemm. in odas Mofis et aliorum, cum paraphrasi et manu Tinerilli scr. a. ab incarnatione 1656. v. Montfauc. bibl. Coisl. p. 267. - Florentiae in cod. Laur. Medic. orat. de regno. (Bandin. I. p. 121, pr. 31.) et libell. de fide ad monachos monasterii a se exstructi. (Bandin. III, p. 399. cod. XVI. plut. 87. nr. 17.) — In bibl. publ. Parif. orat. de cuftodia cordis in codd. MXCI. nr. 11. MCXL. nr. 11. MCXLV. nr. 4. — orat. in laudem S. Joannis Theologi, in cod. MCCXXV. nr. 1. — vite Paulli Latrensis in cod. MCXCV. nr. 19. de animi facultatibus in cod. MCMXCIX. nr. 3. — de coelo et quod mundus fit aeternus, (quod eft cap: 24. lib. phyfic.) in eodem cod. et in codd. MMCMXCIX. nr. 3. ac nr. 4. de vacuo, (h. e, cap. 30. eiusd. operis) et in MMC. nr. 5. de coelo, fole, luna, fideribus et diebus. — opusc. (ab aliis Maximo tributum,) de vrinis, in codd. MMCCXX. nr. 6. — MMCCCHI. nr. 3. MMCCCXV, nr. 5. et MMDCLXXI. nr. 6. — de auri conficiendi ratione in cod. MMCCCXXIX. nr. 10. ac MMDIX. nr. 9. cum scholiis margini adiectis; - methodus inveniendi paschatis in cod. MI. nr. 4. p. 199. tom. II. catal. - In bibl. reg. Taurinensi ferm. de animae necessitate et de cognitione hominum, in cod. CCCXXXI. quorum duorum opusculor. neque Caueus facit mentionem, neque Fabricius, v. catal. codd. gr. Taur. pag. 414. et 415. -In cod. Matr.: LIX. ex oratt. Nic. Blemm. ad monachos infiruendos, fiue ex elus typico, orat. de fide cum duplici scholio, et de virtute atque exercitatione. v. Iriarte l. c. p. 199. -In codd. Escorial. de fide, cum variis; de nomine et verbo; introductoriae in Ariflot. physicam epitonies liber 15. et secundus, tefte Pluero I. cit. -- Momachii in bibl. elector. Bauar. cod. CVIII. Nic. Blem. encomium in Ioamem suangelistam; oratio de anima; or. de corpore; enarrationes in aliquot pfalmos; de fide; de virtute et vite religio/a. — in cod. CLII. Nie. de coelo. (cat. codd. gr. p. 42. et 60. add. supre vol. IV. pag. 206. sub fin. et/p. 220. et infra. * vol. XII. vbi de Medicis et Chemicis agitur, etc. et Kollar. in fupplem. ad Lambecii comm. pag. 663. Iq. Harl.

Vol. VII.

Q 9 9 9

Nice

Digitized by

JOOQ

674 Lib. V. . . I.

ALII NICEPHORI.

Nissphorur Brysnnius Ethnarcha ab imp. Constantino Monomacho adpellatus, sed, imperium quum adfectaret, oculis privatus est a. C. 1657. quo Isaacius Comnenus Augustus adciamatus suit... Vide: Cangii familias Byz. pag. 177.

Nicephorus Bryenniss II. Dyrrachii dux, a Nicephoro Botaniata, imp. victus er eculis priuatus vna cum filio Nicephoro Bryennio III. quem a scriptore diuersum esse, aduerfus Zonaram ostendit Possinus ad Bryennium p. 116-

NICEPHORUS CALLISTUS, de quo capite superiore pag. 437. seg.

Nicephoris Catacolonis Conffantini filius, qui Annae Comnenae fororem natu minorem Masiam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, à regamede fiue Figulus Possenino et in quibusdame codd. MSS. dicitur, qui notior est sub nomine Theophianis Cenamei, de quo alibi, [infralib. V. cap. 42. vol. X. p. 231. sqq.]

NICEPHORUS CHARTOPHYLAX, de quo supra pag. 298. Idem forte diaconus et Chartophylax CPolitani patriarchii, qui Concilio Nicaeno II. intersuit a. C. 787. et qui postea patriarcha CPol.

NICE-

rr) Add. G. Caue hiff. litt. S. S. eccl. tom. II. p. 200. Oudini comm. de S. S. eccl. tom. II. p. 1126. R. Ceiller hift. gener. des Aut. ecclef. tom. XXI. p. 527. Hamberger. z. N. IV. p. 137. fqq. Saxii Onomsft. II. p. 217. isque alios praeter en laudat V.V. DD. Harl.

ss) Nicephorus iple in praef. Στε γώρ ίσορίαν συγγρώφαν προκέρημαι, Στε πλέχαν τῷ 'Αλεξίφ ἰγκώμιον, μόλιε γώρ αν πρός ταύτα ήτε Θεκυδίδε δανότης, μήτε Δηματδίνες ίξηρατε μεγαλόφωνεν. 'Αλλ' άφορ-

μήν τινα παραχάν βαλόμενος τοῦς τὰ ἐκάνα συγγράφου ἐβέλασι πρός ταυτηνί την γραφήν ἐξώρμησα. Ταύτη τοι ης) ὅλη Γεορίας ὅνομα έτω τῷ λόγω. Auctores nullos citat hic Nicephorus przeter Homerum pag. 63. lib. II. et lib. IV. pag. 101. Euripidem pag. 103. Patriarchae Antiocheni Aemiliani mentiopag. 64. lib. II. er Thomae, patriarchae CPoL. qui Michaëlem, imp. Monachum factum greauit Metropolitam Ephefi. p. 84. lib. III. fed ibi pro-Θωμάς videtur legendum Κόσμας.

Digitized by Google

Vol. V. p. 344

NICEPHORUS CHUMNUS

Lib. V. s. I. 678

pag.

NICEPHORUS CHUMNUS, Canicleo praefectus, cuius filia, Irene, nuplit Ioanni Palaeologo, qui deinde imperator ab a. C. 1295. vide Cangii familias Byz. p. 236. Eidem Chumno, sub exitum vitae facto monacho, Nathanaëlis nomen indimm, vt conficit Io. Boininus ad Gregoram pag. 761. et adfirmat Cangins ad Zonaram p. 148. De ineditis eius scriptis vide, fi placet, Caueum ad a. C. 1320. [in advend. p. 24. ed. Bafil, add, fupra de fariptis Nic. Gregor. quae Boiuin. tom, IV. ed. illius Gregorae nr. 7. inter excerpta additurus erat. aut in notis protulit.] Orationem funebrem in Theoleptum, metropolitam Philadelphiae, citat idem Boiuinus pag. 759. Alia huius Chumni pag. 751. 753. 754. feq. 761, 763. etc. Cafaybaniana p. 21.: Inter libros MSS. bibl. regiae vuus est inscriptus Nas Davant TE Morarye TE Reg Xéuve qui CPoli ante annos 300. vixit. In eo continctur oratio ad Thelfalonicenfee milla, et variae epifiolae, ex quibus adparet, Nathanaëlem illum fuisse alterum Iobum, cui tot aduer/a contigerunt, vt dici vix queat. Dignus aucior, qui legatur vel ob fummam in fcriptis pietatem. Habetur, inquit Cangius, in bibl. regia num. 751. codex, continens varia opu/tula et epiftolus Nicephori Chumni, in quibus funt fermones confolatorii duo, quorum alter ad imperatorem scribitur de morte Despotae, filii, alter ad siusdem Chumni filiam, imperatricem, (Bassidagoas) de illius viduitate, cuius tum annus erat (extas decimus "). Apud Labbeum ε ρ μ ρ Ω:

tt) In cod. MMCV, publ. bibl. Parif. fecund. catal. codd II. pag. 444. fq. funt Nic. Chumni opusc. nr. 1-30, de mundi natura; de primis et fimplicibus corporibus; quod terra, quum in medio fit, infra se nihil habeat; quod neque materia ante corpora, neque formae scorsim, sed hace ipfa fimul conftent; contra Plotinum de anima rarionali quaestiones variae, vbi de metempsychosi, de belluis, vtrum intellectu praeditae fint, nec ne, de corporum resurrectione et alus disseritur; de anima sensitiua et vegetatiua; quod non impossibile sit, etiam secundum physicas rationes, collocatam effe aquam in firmamento, tum, quum orbis terrarum creatus sit, camque ibi esse et perpetuo manere; de seris natura; de grandine, de ventis illorumque motu obliquo; contre veteres philosophos, qui aliter de ea re disputarunt; de Sancha Christi transfiguratione; de B. virginis adsumtione, fiue de ipfius adsumtionis festi sanctione, qua decernitur, festum illud per integrum mensem, more veterum, continuandum; confilium ad Theffalonicenses de institua et vrbis Thessalonicae laus; imperialis sanctio contra illos, qui iniuriam faciunt, deque adigendis iurciurando iudicibus; oratio in laudem imper. Andronici, fenioris; et alia opuscula vna cum epistolis varlis ad varios. Epifiolae etiam variae Niceph Chum- Belebugd. In fine cod. Coisl. LXXII. qui contini funt in cod. M. nr. 13. - In cod. MMMX. nr. net Io. Chryloftomi homiham LXXXVIII, fe feripto. \$5 - 27. exftant oratt. illius ineditae 1) in laudem Andronici Palaeologi; 2) in transfiguratio- fuisse profitctur, Harl.]

nem doniini; 3) fanctio, vbi ftatuitur, natalie domini feriam non tantum vno die, sed per tosum mensem debere celebrari. - In cod. Veneto Marc. qui continet Macarii Chryforephali 'Podunar, (de quo codice et de auctore Macario copiose et diligenter disputat el. Villoifon in anecd. grace. tom. II. pag. 4. fqq.) funt pag. 185, reft. לא דשי להובסאשי דב להו דב אמשאאמי דב Xemvou. Villoison autem libro cit. pag. 72. docet, sor ini TE Kamahar, qui ctiam a Byzantinis fcriptoribus palfim adpelletur o Kavizhaos, vel o Kavizhas, vel 7 Kanalawr, fuisse, qui pracesset Caniculo sine imperatoris atramento, quoniam vas, caniculum vocatum, a caniculis fictitiis suftentaretur. - Ia eodem codice, p. 185 vers sunt Chumni epistolae Laconicae ineditae, et specimen illarum dedit Villoifon 1. c. — Inter opp. Gregorii Cypri funt quaedam ad Nicephorum Chumnum, quaestorem, et Theodori Muzalonis, magni logotheme, fuccefforem in cod. caefar. Vind. LXVII. v. Lambec. comm. VIII. p. 1069. et 1072. fq. — Nicephori cuiusdam praetoris adloquium; inc. ris Audioa rus duraseias, in cod. CXXXI. Baroce. Oxon. inquo cod. sunt quoque plura opusc. Niceph. Blem. mydae. Harl.

[Nicephorus Apelastus, episcopus ciuitatis rem codicis, a. 6580. (h. e. anno Christi 1072.)

> JOOGLE - Digitized by

5,6 Lib. V. c. L.

NICEPHORI

Vol. V. p. 344-346

Diogenes

-pag. 295. bibl. nouas MSS. pro Nathanaëlis Chromui nomine reponendum Chumui, vbi hos opulculorum [P] illius titulos refert ? De primis et fimplicibus corporibus. Nihil inferius terra, cum ipfa fit in medio. Neque materiam ante corpora, neque species fine ideas absque corporibus, sed umnia fimul. Antirrheticus aduer sus Plotinum; animas non prius existers, quam corpora. De anima nutritiua et fensitiua. Non esse impossibile, neque praeter rationes physicar, aquas effe supra coelos. De aëre, et quare cum sit natura salidus, tamen cum agitatur, frizidás fentiatur, et de grandine et vențis. Aduersus antiquos philosophos de codem argumento. In CHRISTI transfigurationem. Sandio, Natalis domini feriam non tantum vio Symbuleuticus de institue ad Thestalonicenfes; et die, sed per totum monseus celebrari debers. prbis encomium. Ex imperatoris desreto, ut iudices iureiurando obligentur ad munus fanite obenndum. Encomium ad imperatorem. Querela aduersus Niphonem ab male administratam patriarchatus sui provinciam. Oratio funchris in Theoleptum, metropolitam Philadelphiae. Confutatio Latinorum dogmatis de processione spiritus S. Testamentum valetudine adhuc firma melius quam vrgente morbo ordinari. Ad episcopum Philadelphiae de miraculo in Cana, Ad eundem de petitione Eli/el ab Elia. Ad filiam, imperatricem, de ipfus viduitete. Ad imperatogem de obitus Desponae et fili eius. Consolatio in calamitate amici. De charitate erga praxi. mum, et omnia reliquenda vt CHRISTUM sequamur, et de benedictions paterna, quam surripuit Iacob, fuadente matre. Chryfobullum fuper quadam confultatione imperatricis. Chryfobullum ad Cialem Serviae. De reconciliandis monachis, qui defecerant, Chryfobullum, De judicio adhibendo et eligendo genere dicendi. De his, qui iniquo animo ferebant, quod rhetores quosdam imperitos obiurgauerat. Chryfobullum de vnione monasterii in Galesio et S. refur-Epistolae CLXXII. Possieuinus testatur in Vaticana extere Nicephori Chunni de refficmis. orations, indicio et operations, quid ex eis amplechi, quid fugere deceat. Fuere etiam Georgius Chumnus, et Ivhannes Chumnus et Michaël Chumnus, de quibus alibi.

Nicephorus Commenus, Sebastus, a. 1089. occisus, de quo Cangius famil. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, quem suspectum sibi, oculis a C. 1206. multauit Confantinus, Basilii frater. id. p. 170.

Nicephorus, Confessor, sub Leone, Armeno, monasterii Mediciensis in Bithynia Hegumenus, de quo Henischius ad IV. Maii tom. L. p. 500. seq. Alius Nicephorus, Consessor idemque patriarcha CPol. ab a. 806.

[P] Nicephorus, Conftantini Copronymi F. a fratre, Leone IV., imp. oppressas. C. 776. Wide Hist. Milecul. XXIII. 3. Theophanem etc.

Nicephorus, Despotes, Michaëlis nothi filius natu maximus, Epiri princeps, dequo Gregoras IV. 9. Acropolita c. 64. etc.

Nicephorus, diacomus, vide Nicephorus, Chartophylaz et Nicephorus, Phryz. [Aderate eoncilio cuidam, v. Montfauc, bibl. Coislin. p. 104. fin.]

Vol V. p. 346 7 347

Diogenes Nicephorus, qui, excoecatos licet, litteris, et fingillatim geometriae, dedit operam, de quo Anna Comnena IX. Alexiados p. 255. feq. 266,

Nicephorus Domesticus fub Leone, Bafilii F. Vide Codini origines CPol. n. 87. et fcriptores post Theophanem pag. 221, Nicephorus, Drungarius. id. p. 227.

Nuephorus, Dyrrachii episcopus, tempore concilii secundi Nicaeni, cui praeterea interfuere Nicephorus, episcopus Adarwy, Adatentium, Nicephorus, episcopus Dhorywy fue Oloyar Flogenfium, Nicephorus, epifcopus Asydar, Lundenfium, Nicephorus, opi-Copus 'Adeaves, Hadriani, et Nicephorus, diaconus ac remornentus Faegaeav. vicarius epifcopi Gargarenfium. Nicephorus, Hegumenus, fiue Archimandrita S. Andreae et alter S. Sergii rë Midiniwos, itemque tertius S. Dei genitricis. [Niceph. episcop, Fayyeas interfuit tynodo: v. Montfauc. bibl. Coislin. p. 104. Harl.

NICEPHORUS GREGORAS, de quo dictum hoc ipío capite.

-Flauius Nicephorus I., imperator CRol. ab a. 802. ad 811. de que Cangius pag. 127. famil. Byz.

Nicephorus U. Phocas, Nicephori Phocae, patricii, nepos, imperator ab a. 963. ad 969. quo a Zimisce occisus est **). Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Eius Nouellas quaedam Conflictutiones exflant, vt fex illae, quae graece et lat. leguntur in Leunclau. iure graeco-romano tom. I. pag. 113 - 117. edit. Freheri, et tom. II. p. 168 - 171. et quas habet Edmundus Bonefidius lib. I, iuris orientalis pag. 5. et 28. "). Huius [[] Nicephori, imp. iusiu conferiptus liber de re militari sine de escentibus bellicis et excursione need nagadeouns no-Aéus in 55. capita diusfus, qui passim citatur e MS. Palatinae bibl. a Meursio in glossario, et MS. bis extiat in bibl. caefarea. Vide Lambecium lib. VII. pag. 202. feq. ww). Exflat et MS. Qqqq

3

uu) Conf. Car: Labbeum ad calcem observatt. in synophiu Bafilicor. Paril. 1606. 8. pag. 97. Fabr. B. Gr. Vol. XII. p. 372. fqq. 404. inprimis 406. et 419. Backii hift. iurispr. rom lib. IV. cap. s. S. V. de Niceph. Phoca, et S. XVI de eius nouellis superstitutious : at ibid. cap. I. S. X.VIII. de Nicephoro, imper. a. DCCCII. Harl.

vv) Nouellae VI. exitant in bibl. Laur. Medic. Florent: in cod, X. nr. 2. plut. 4. nouella de novis monasteriis non condendis, et nr. 6. sex nouellae breuiores. (Bandin. cat. codd. gr. I. p. 530.) cadem et aliae in cod. VIII. nr. 14. 15. - et in cod, X. nr. 25 - 29. plut. 80. (Bandin. III. p. 190. et 197.) - In bibl publ. Parif. cod MCCCXLVI. nr. 1, nouellae Nic. Phayae et aliorum felectae; nr. 3. Nic. nouellae quinque. - In cod MCCCLI. ur. 12, et 14. duae noucliae : - in cod, MCCCEV., p. 432. fqq. et in note Kollar. plure difputent. nr. 33. Nicephori et aliorum imperator, nouellac.

- in cod. MCCCLVII. nr. 4. Niceph. imper. leges vna cum scholiis., - in cod. MMD., nr. 2. Nic. Phocae et aliorum imperatorum nouellac. ---Vindobonae in bibl. caefar. cod. I. nr 2. vna, et nr. 4. cum aliorum constitutionibus, quinque Phocae nouellae in compendium redactae: in cod. II. nr. 2, caedem - in cod. III. nr. 11. nouella de militibus, de quibus v. Lambec. VI part. I. pag. II. 15. 25. 38. - Venetiis in bibl. Marc. cod. CLXXXIII. nouellae fex (v. cat. codd. gr. p. 101. fq. — In bibl. Efcorial. tefte Pluero I. c. pag. 184. Inter Theodori Studitae epistolas, in cod. Coisl. CCLXIX. funt epp. ad Nicephorum, imperat ad Nic., abba . tem et Nic., patriarcham. (Montfauc. bibl. Coiel, p. 312. fq.) Harl.

me) In cod. CXI. nr. 8. de quo Lamber. VI. et in cod, CXIV. nr. 11. Lambeo. ib. pag. 453. -Ĩm'

Digitized by **GO**

MS. in Vaticana, regia Paril Ingolltadienii, Barberina et Farneliana, vt' notauit Naudaeus 1ib. II. de studio militari p. 518.

Nicephorus III. Botaniates, imperio ab Alexio Comneno deiectus a. 1081. Eius aurea bulla, confirmans decreta synodalia de incestis nuptiis atque sponsalibus, facta **) sub Iohanne Xiphilino, patriarcha, graece et lat. in iure graeco rom, lib. II. pag. 121 - 123. edit. Freheri. Fabr. Conf. Bachii hift. iurispr. lib. IV. cap. 11. 9. 20. - Parif. in bibl. publ. cod. MCCCLI. nr. 23. Nic. Botaniatae nouella, ne poenae corporales intra XXX. dies exfequutioni mandentur. — in eodem cod. nr. 36. et in cod. MUCLLV. nr. 12. atque Oxon. in cod. Baroce. CCV. aurea bulla de nuptiis illicitis. In bibl. Coislin. cod. LXXIX. ad vsum imp. Niceph. Boton. qui continet selecta ex Opp. Io. Chryfoftonii, quatuor tabellae, eleganter depictae, in quibus effigies Nicephori et aliorum cernuntur, praemittuntur, quas aeri incidendas curauit et descripfit Montfaue, in bibl. Coislin p. 134. sqg. - Nicephori vxor, Maria, in carminibus celebrata. v. Montfaue. diar. ital. p. 54. et 79. Harl.

Nicephorus, Leonis, Isauri, F. a patre imperator renunciatus a. C. 718. sed a fratre, Constantino Copronymo, excoecatus.

Nicephorus, martyr, circa.a. C. 260. cuius Acta graece et latine vulgauit Henschenius ad 9. Febr. finceriora autem e codd. MSS. regiae et Colbertinae et monafterii S. Germani -a Pratis bibl. vulgauit Theodoricas Ruinardus in Actis primorum martyrum finceris et felectis p. 239. editionis nitidae Wetstenianae, quae 1713. Amstelod. fol. post priorem Parisiensem a. 1690. 4. auctior prodiit. Omitto alios martyres, de quibus martyrologia 25. Febr. 1. Martii etc. Fabr. Vindqbonae in bibl. caefar. cod. XI. nr. 16. Niceph. martyris Antiochiae in Syria, martyrium, a Simeone Metaphraste conscriptum, graece. v. Lambee. VIII. p. 176. qui adnotat, exstare apud Surium d. 9. Febr. fed tantum latine; idem laudat Menaea Graecorum et martyrologium romanum, nec non Bollandi et Henschenii acta Storum, m. Febr. eodem die; Kollar. vero in nota addit, gallice id prodiisse in Honorati a S. Maria Reflex. fur les regles et l'usage de la critique, tom. 1. diff. 2. pag. 225. - idem martyr. in cod. XXXVIII. nr. 7. (Lamber. l. c. p. 809.) - in cod. XII. qui continet canones fiue cantica facra in sanctos totius mensis Aprilis, cantica in Nicephorum et alios martyres, tesse Lambec. 1. c. pag. 208. fg. ibique conf. notam Kollarii. - In cod. CCCVI. Coislin. f. Panegyrico fecundo, i. e. altera parte homiliarum et vitarum SS. per annum Graecorum a lanuario vsque ad Septembr. nr. 21. Febr. 9. martyrium S. Nicephori. Harl.

[Nicephori magifiri Orani [an Vroni? v. paullo poll: Niceph. Vranus,] alphabetarium; eiusdem expositio huius versus: domine, Iesu Christe, Deus noster, milerere no-

In catal. codd. Angliae etc. in cod. Barocc. in itinerar. etc. p. 186.) - Alios codd. adpellaui CLXXXVII. Oxon. in coll. Mar. Magdal. nr. fupra, Vol. IV. p. 342. Harl. MMCXXXIX. - inter codd. Voffian. nr. MMCXIV. MMCCLXV, et MMCCCXVI. In bibl. E/corial. Nic. imper. de excursione seu bellico adparatus 213. seq. eiusdem et Leonis, imper., de re militari. (Pluer.

bis

)00

xx) Habentur lib. III. iuris gracco-rom. pag.

Vol. V. p. 347 7 348

ALII NICEPHORI.

bis. Amen. Interpretatio Aristotelis in prophetarum et apostolorum dicta, in cod. Estorial. reste Plüero in Itinerario etc. p. 184. add. infr. vol. IX. lib. V. cap. 34. 8. p. 279- Harl.]

Nicephorus, Medicienfis. Vide supra, Nicephorus, confessor. -

Nicephorus Melissenur Caelar, de quo Anna Comnena in Alexiade. Nicephorus Melissenus Commenus, Crotoniates episcopus, paruo et aureo libello de ritibus ecclesiat citatur a Nic. Commeno, Papadopoli, praenot. mystagog. p. 10. 220. 267. 348. 386. [v. infra, vol. X. p. 436]

Nicephorus, e monacho Mileti episcopus, circa a. C. 900, cuius vitam MS. habuit Raphaël du Fresne et Franciscus Combessis.

NICEPHORUS, monachar, circa a. C. 1100: elarus, fi credimus Petro Poffino, qui Loyov eius de custudia cordis, meel QULARÑS Raedias graece et latine in thesauro suc Ascerico edidit p. 404. Paris 1684. 4. Et hic et alter Nicephori, monachi, Loyos priori subiunctus meel meoroxis de attentione, MS, exstat in bibl. Vindobonens [codd. CCXXXIV. mr. 23. et 24. et CCXL. nr. 2. v. Lamber. V. p. 154. sq. et 213.] Neque fortassis Nicephorus iste diuers a Nicephoro Blemmyda, de quo supra. Vide et infra, Nicephorus Studita. Fabr. Conf. supra., p. 444. et infra, vol. XIII. p. 755. — Nicephori, monachi, Prodromi de herbis in cod. Guil. Pelliseri, teste Montfauc. in B. bibliothec. MSS. II. p. 1199. D. Codicis Coislin. CCLXXXV. scriptor dicitur Nicephor. monachus a. 6983. (h. e. a. Chr. 1475.) teste Montfaue. in B. Coisl. p. 402. Harl.

[Nicephorus, notarius patriarchalis, cuius nomen legitur in fynodo s. decreto, imperante Alexio Commeno in cod. Coislin. XXXVI. v. Montfauc. B. Coisl. pag. 105. — Nicephor. tachygraphus et anagnostes, h. e. notarius et lessor. in cod. Vindeb. CLXXVIII. nr. 3. fubscriptione testatur, se cod. illum (Io. Climaci libr. ad pastorem) manu sua exarasse a. m. 6794. h. e. a. Chr. 1286. v. Lambec, IV. p. 416. De Nic. imperiali notario conf. supra, vol. VI. pag. 52. not. oo. Hurl.]

Nicephorus, Palaeologus, et Nicephorus, Synadenus, pro Alexío Comneno pugnantes, caefí a Roberto, Calabriae duce. Anna Comnena 111. Alexiados pag. 117.

[V] NICEPHORI, Paschalei, siue Paschaleas monachi, de ieianiis Graecorum libel-Ius lingua corum vulgari scriptus, exstat ad calcem Horologii. Eiusdem de confessione memorat Allatius de confensu vtriusque ecclessa p. 1304.

NICEPHORUS, patriarcha CPol. ab a. C. 806. et alter circa a. 1259. De vtroque dictum supra p. 295. 299.

Nicephorus, patricius, geometriae Iudo przefectus fub Conflantino Porphyrogenito. Vide scriptores post Theophanem p. 278. Fabr. In cod. Efcorial. Nicephori, patritii et proconsulis Mitylenzei, carmina scil. Caraussiae [an Catabasias?] 12. secundum quantitatem 12 mensium, continentes fanctos omnes, quorum memoria per totum annum sit. (Püer. itiper. p. 184.) — In cod: Paris. bibl. publ. MCCCX. nr. 8. Nicepta: Patricii et Io. Zonaras cantica, in liturgia Graecorum vsurpari solita, s. xara Bassar 78 688 sumors. Harl.

[Nicephori, cuiusdam poetae, versus iambici in iuuenem philosophum mortuum, in cod. Medic. X. nr. 60. plut, V. v. Bandin, I. p. 28. Harl.]

Nicepho-

Digitized by Google

7

Vol. V. p. 348

Nicephorus, Petinenfis, martyr in Istria. Vide supra, Nicephorus, Antiochenus. NICEPHORUS, philosophus et rhetor CPoli, de quo supra p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregora.

Nicephorus Phocas, Bardae Phocae, magni domestici filius, circa a. C. 1091, occifus, de quo Cangius p. 151. famil. Byz.

Nicephorus, Phryx, diaconus, historiae scriptor, Cedreno et Ioznni Scylitzae laudatus. Fabr. Laudatur'in przefat. ad'synopsin historiarum scripta a Io. Scylitze, Curopalata, quam Montfaucos in bibl. Coislin. p. 207. sq. grzece cum sua versione lat. e cod. Coislin. CXXXVI. iuris fecit publici. Harl.

[Nicephorus, protospatarius super Ismaelem, h. e. contra Saracenos, possessor quondam cod. Coislin. XXVIII. a Pancratio scripti, in fine dicitur. v. Montfauc. bibl. Coisl. pag. 83.

Nicephori Straboromani iambici versus sepulcrales in suum patrem ex persona desuncti, Florens, in cod. Medic. LII. nr. 13. plut. 32. (Bandin, cat. codd. gr. II. p. 212.)

De Romano Niteph., Theisalonicensi, v. infra, lib. V. esp. 45. vol. X. vet. ed. p. 544. Eius grammatica linguae graecae vulgaris est in cod. MMDCIV. Paris. bibl. publ.

Nicephorus, nescio, quis? de fine belli Saxonioi, in bibl. Ranchini, teste Montf. in B. biblioth. MSS. II. p. 1282. B.

Nicephorus, atchiepiscopus, qui Mosquae a. 1800. adhuc vizit, edidit cursum mathematicum, graece scriptum, Mosquae 1798. tom. I. sed Geometria ibi est nihil aliad, nisi libr. XII. elementorum Euclidis. Idem edidit euangelia dominicalia cum expositionibus asceticis. Mosquae 1796. 4. II. tom. vid. cl. Alter. in Lips. allgem. litterarisch. Anzeiger, 1800. mr. 65. pag. 646. sq. et nr. 119. p. 1164. sq. Idem V. C. ibid. recenset quatuor codd. Vindob, qui continent homilias aliorum auctorum in euangelia dominicalia. Harl.]

[Nicephorus, Hieromonachus Deiparae, postea archiep. Philadelphienfis, a quo edita eft Catena in Octateuchum et libros regum. Lips. 1772. f. II. fol. v. Ernefti Nouiff. bibl. theol. tom. II. p. 387. fq. B]

Nicephorus ex eunucho imperatoris Constantini VIII. monachus Studita a. C. 1035. de quo Cedrenus p. 738.

Nicephorus, Synademus. Vide fupra, Nicephorus Palaeologus.

NICEPHORUS VRANVS, magifier fine rhetor Antiochenus, a quo delcripta Vita S. Simeonis iunioris Stylitae (qui a. C. 597. Mauritii 15. aetat. 75. obiit.) graece et latine exflat in Actis Sanctor. 24. Maii tom. V. pag. 307 — 401. cum latina versione Conradi Ianningi S. 1. [v. paulto ante Niceph. Mag. Oranus..]

Nicephorus Xantopulus, idem cum Nicephoro Callifio.

VII. Venit iam recenfendum volumen scriptorum post Theophanem, fine qui bisloriam Byzantinem ab Leone Armenio Mich. Caropalatae, imperatoris, in quo definit Theophanis chronicon, successore produxerunt vsq e ad Nicephorum Phocam, imp. et ex MSS. codd. recensiti arque versione donati sunt a Francisco Combesiste, Ord. praedicatorum Congrega-

.

Digitized by

:00c

Vol. V. p. 3487349 SCRIPTORES POST THEOPHANEM,

Lib. V. c. I. 681

gregationis & Ludouici, fed lucem demum viderunt post eius fata ""), Paris. 1685. fol [rec. Venet. 1729.] vade etiam adnotationes, quas in hos scriptores vir doctus parabat, desiderantur. Scriptores ipsi in illo volumine hoc ordine leguntur:

[V] I. ANONYMI, quem incerta coniectura Leontium Byzantinum vocari video a Labbeo in protreptico p. 14. et 46. Chronicon, Theophani continuando Conflantini Porphyrogenneti iuflu conferiptum libris IV. ^{xz}), de toudem imperatoribus: lib. I. de Leone Armenio, qui a. C. 813. coepit imperitare, lib. II. de Michaële Balbo, lib. III. de Theophilo Michaëlis, et lib. IV. de Michaële, Theophili filio, quem nece fublatum feribit 24. Sept. anni Graecorum 6376. h. e. Christi 868. Graeca Combefilius vulgauit ex apographo Barberiniano codicis MS. Vaticani, quod Holstenius Roma transmiserat. A Conflantino Porphyrogenito, vel eius nomine verba quaedam inferta videntur lib. II. vbi de Creta 2 Saracenis liberanda fermo, pag. 51.

2. CONSTANTINUS, Porphyrogenitus, imperator "), a. C. 959 exflinctus, de vita aui sui, Bofilii Macedonis, qui Michaëli, Theophili filio, a. G. 868. successit, quemque notat cum illo deceffore suo, Michaële, annum vnum habenas imperii gessisse, deinde vero alios annos vndeuiginti folum rerum fummam praéclare administrasse, vsque ad annum ni-Vita ista ism lucem viderat, com Leonis Allatis versione, in eius auppintois mirun 888. Colon. Agripp. a. 1653. 8. lib. II. p. 1. diuifa in fectiones fiue capita LXX. Sed Combefifius graeca ad iam memoratum apographum Barberinianum recensuit, nouam adiunxit versionem. et sectionibus CI. aliter, atque Allatius, dispescuit, quae diuersa capitum distinctio crucem Quod in titulo le. folet figere citantibus scriptorem, vel citata loca inquirere cupientibus. gitur: isoeixn διήγησις, τε βίε και των πεάξεων Βασιλείε τε αοιδίμε βασιλέως, ήν Κωνsavτīvos βασιλεύs in Θεώ 'Ρωμαίων ό τέτε υίωνος, Φιλοπόνως από διαφόρων αθροίσας διηγημάτων τω γεάφοντι πεοσανέθετο, per τον γεάφοντα intellige auctorem quatuor praecedentium librorum, quibus hanc vitam bona venia imperatoris subnexuit, et qua testatur se deterritum esse, ne et ipse vitam Basilii scriberer, ita enim anonymus ille chronici scriptor in praefat. ad eumdem Conflantinum, cuius iusiu ad Theophanem continuandum accessifie fe profitetur: e και τε αοιδίμε σε πάππε, τε έν βασιλεύσι ευκλεύε Βασιλέε τα παρα σε ίσορέμενα, και μετα πάσης σαφηνείας και λόγε ευκοσμίας κατα το των γενομένων άληθές και είλικεινές είς το φανερον παρά της σης πολυμαθεςάτης είδήσεως ¿Eayogeugevra, megirrer au ein soorier dinyngaogay. Labbeum, qui hanc vitam non a Con-

yy) Obiit Combefifius Parisiis a. 1679. 23. Iun. actatis 74. De eius vita consulendi Carolus Pergultus in viris seculi XVII. illustribus, qui in Gallia claruerunt, tomo II. pag. 48. et Lud. Elias du Pin in bibliotheca scriptorum ecclesiasticorum tom. XVIII. pag. 99. Iac. Echard. tom. II. scriptorum ord. Pracdicatorum p. 678. sq. vbi illius collectiones complures, compluresque scriptorum graecorum edd. diligenter referuntur. Fabr. De illo vol. conf. acta erudit. Lipf. a. 1685. m. Oct. p. 237 sqq. Harl.

zz) Librorum distinctionem ab iplo auctore esse, patet ex pag. 108.

a) De quo infra, §. XVII. plura narrantur, Harl.

Vol. VII.

Rrrr -

Digitized by GOOGLE

681 Lib. V. r. I. SCRIPTORFS POST THEOPHANEM.

Conflantino iplo, fed ab alio eius iuffu scriptam eff suspicatus, refellit Martinus Hanckius de hifl. Byz. feriptoribus [17] p. 473, atque folus ille, Hanckio nec vilus letiptoris anonymi locus, (nondum enim prodierat,) fufficit ad Labbei, et, qui eum fequitur, Cauei (vbi de Leontio Byz. chronographo agit a. C. 920.) coniecturam elidendam. Fabr. Montfauc. in B. biblioth. MSSt. memorat cod, bibl. Vatic. et quidem reginae olim Succiae, cod. CMXLII. (tom. I. p. 34. E.) Harl.

3) An mymus, (alius, vt videtur, et fuccinctior, quam qui priorum quatuor librorum est auctor,) de rebus Leonis, philosophi, qui Bassilii filius et successor fuit, p. 217-232. de Alexandro, Leonis fratre, pag. 233, 234, de Conflantino Porphyrogenito, Leonis F. qui puer Jeptennis peruenit ad imperium, et primos septem annos sub Nicolao, patriarcha, et aliis tutoribus, matre, Zoë, annos lex et viginti cum Romano Lacapeno, socero, ac denique solus annos quindecim rebus praefuit, atque ita per annos LV. vixit dignitatemque imperatoris geslit: pag. 235 - 292. Et de Romano juniore, Constantini Porphyrogeniti filio, p. 293-300. Plura promittit ille feriptor de Theophili, vrbis praefecti, p. 275. et de aliorum, fummae in aula CPol. auctoritatis virorum, moribus, quae non extlant, certe lucem non viderunt.

4. Anonymi^b) Differtatio stelitevtica, contra iconomachos, et Synodum Copronymianam, Icripta circa a., C. 745, atque adeo ante feptimam Synodum fiue Nicaenam fecundam, pag. 303 - 311.

5. IOANNIS, monachi Hierofolymitani, navratio de origine matuam Icanoclaffaram pag. 312. 313. Idem hic Iohannes, (forfitan Hierofolymae vrbis poftmodum epifcopus,) cuius Noyor arodentinov de factis imaginibus ad Conflantinum Cabalinum, fiue Copronymum edidit Combefilius com. 11. auctarii noui, fiue in historia Monochelitarum p. 665. et quam codices alii tribuunt loanni Damasceno . De codre regio, ex quo duo hace opuscula Combefisius descripsit, et in quo etiam leguntur testimonia patrum, quae pro imaginibus in Synodo Nicaena lecunda adferuntur, videnda Montfourni Palaeographia graeca p. 65. 66. Videri autem poteff, inquit Combefilius, praeclarus ille codrx quasi oπλοθήχη universalis, **còllebta habens praecipua quaeque catholicorum** aduerfus haereticos (Chrifti maxime mufterium impugnantes) munimenta. Ex illo illustris Petrus de Marca 4) Vigilij confirmationem V. fynodi pridem produxit, tametsi non omnilas eius ficem fecit. Ipse certe, qui [P] librum compofuit, tantaque in co patrum ac conciliorum digeffit, de hac confirmatione, quafi non plane ili exploratae veritatis, ac mutantis fidei. feripfit reportam effe inter Acta quintae fynodi, ---Habet his codex Leontium de Sectis, longe ed tis emendatiorem, et auftoritations, quae illis defide-

dialogum referat.

b) Inferibitur dialogus. Sed nihil habet, quod facris imaginibus epiftola ad Conflattinum Caballinum Harl.

c) Sie To Damafceno tribuitur in codd. Parif. hibl. publ. DCCLXVII, nr. 33. DCCCXCVIII, nr. 2: et ridus aliis, (v. indie ad Vol. II. catal. codd. woc. Io. Damafcenus ;) fed in cod. CM, nr. 8. citatur Ioannis, Hierofolymitaui archiepifcopi, de:

d) In diff. de epistola Vigilii, Parif 1642. et ad calcem operis de concordia sacerdotii et imperil inter differtationes varias Petri de Marca pag. 207. 227. feq. Vide et Baluzium ad lib. V. de concordia fac. et imp. cap. 12.

Digitized by **GO**

Vol. V. p. 351 352

SCRIPTORES POST THEOPHANEM.

defiderantar, auffiorem. "Odnys plura copita, (quem omnem pluraque eins completitur,) noua ex ilia facere liceat, fit éditis laborantia, vt nec i fe Analtalius fua agnosceret, esfi omnis decoquit pulgator et interpres.

6. Ex narratione de miraculis S. Demetrii "), martyris, ex τῶν τῦ ἀθλοφόρε Δημητρίε ἐν μερική διαγήσει θαυματεργιῶν, fragmentum de reuelata ab iplo excitione ac direptione Theilalonicae pag. 314 — 316.

7. IOANNIS CAMENIATAE⁵), Thesselonicensis, narratio diserta et elegans a. C. 904. scripta ad Gregorium Cappadocem, de Thesselonicae excidio, cui scriptor ipse intetsuit, et quam illo ipso anno, (Leonis, philosophi, XIX.) cepit Leo Triposites, Agarenorum dux. Haec prius cum Allatii versione prodietat in eius $\sigma_{14\mu}/\kappa \tau_{015}$, vulgatis a Bartoldo Nihusio 1653. 8 Sed Combessilius iterum recensuit, et nouam interpretationem sua adiunxit, diuisitque in capita LXXIX, quum in Allatiana editione dispessatur in sectiones XLV. ⁶). Hic Cameniata patre Exarcho Helladis natus, suit ex Clericorum ordine Lector, et ecclessae Thesselonicensis Cubuclessus, h. e. qui metropolitano, in publicum procedenti, pedum archiepiscopale praeserret. Dicitur etiam $\tau \omega v \dot{e}v \tau \sigma is \sigma i \kappa \sigma i \kappa \omega \tau \varepsilon \pi \alpha \gamma \mu \dot{e}v \omega v \dot{e}s$. Vide cap. 55. edit. Combessistianae (Allat. 30.) et Hanckium lib. 1. de scriptoribus hist. Byz. cap. 22. p. 403. sq. Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

8 DEMETRII CYDONII, Theffalonicenfis, Monodia, fiue comploratio, ini rois in George Koving merson, de ciuibus, qui in diffidiis, seditione ac tumultu intestino Theffalonicae a. C. 1343. sub imperio Ioannis Cantacuzeni perierunt p. 385 — 392. "). De illo tumultu Gregoras XIII. 10. et Cantacuzenus III. 94.

9. Pars ex vita Bafilii, iunioris, anachoretae CPol, a. C. 944. vel 952. exfliniti, fcripta a Gregorio, eius discipulo, de Constantini Ducae clade et interitu, quem, Constantino Porphyrogenito adhuc puero, ad imperium vocare Nicolaus '), patriarcha, et alii quidam instituerunt. pag. 394 — 399. Vitam illam Basilii, anachoretae, integram [P] vulgauit Henfchenius tomo III. Act. Sanctor. ad 26. Marti p. 668. latine ex versione Combessifii, et graece ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. codice Mazariniano. Antwerp. 1684. fol.

10. SYMEONIS, magifiri et logothetae, annales a Leone Armenio vsque ad Nicephorum Phocam^{*}), pag. 401 — 498. ex codice MS. Raphaëlis Tricheti du Freine, ex cu us Rrrr² libris

e) De hoc Demetrio vide Baronium ad martyrolog. 8. Octobr.

r) Conf. de eo Pagius in crit. Baron. a. 904. 398. αγρικόλαου
 VIII — XIV. tom. XV. pag. 335 fqq. Saxits in k) De Sime Onom. II. p. 134. fq. et quos ille citat viros doctos. rea conf. Ham

Harl. g) Parif. in bibl. publ. cod. MXXXI. nr. 3. Harl.

h) Florent. in cod. Medic. XXIV. nr. 5. plut. LIX. v. Bandin. cat. codd. gr. 11. p. 542. H. i) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic inuchitur, vocatque eum per ignominiam p. 398. αγρικόλαον, et p. 399. ήττίλαον.

k) De Simeone, magifiro, infra agetur. Interea conf. Hamberg. z. N. IV. p. 129 fqq. qui alios laudat; 1ed quod actatem cius refert ad a. C. 1140. s Saxio in Onom. II. 135. fq. qui multos citat VV. DD. refutatur, et, praceunte Pegio, dies natalis Simeonis adfignatur a. circ. 881. mortis autem a. 976. vel 977. — De codd, v. Oudin, de SS. eccl.

Digitized by

684 Lib. F. e I.

Vol: V. p. 3528353

Jibris, `ipfo defuncto, in gazam regis christianifimi est perlatus. Scripsit Symeon iste fimiliter Annales ab Orbe Condito, qui hactenus lucem non viderunt, exstantque in altero ac maiori regio codice, qui in Leone, Armenio, definit, videturque in illa priore parte leuiore opera auctor perfunctus, et in multis Theophani confonat, quem et iplum conflat definere in Leone, Armenio. Confer, si placet, quae supra cap. IV. §. 42. p. 158. vbi etiam de eodice Scoriacenfi ac Meffanenfi. Adferiptum maiori illi todici regio, inquit Combefifius, aha manu, paulloque recentiori, hic est Metaphrastes; cuius tanti visi sunt Annales et chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponat. Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum feriptis p. 34. qui Simeonem, metaphrasten, magistri et logothetae curlus primum, tum etiam generalis logothetae dignitatem gesluffe pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in bibl. caefarea, in guam illos intulit Busbequius, vt notatum Lambecio lib. II. pag. (249. ed, Koll. et hune vid. in supplem. ad Lambec. p. 734. 737. et 759.] Quoniam tamen in codice Raph. Tricheti du Freine, chronico huic postremum inferta Mich. Pfelli hiftoria, Combefifius tom. L bibl. patrum concionatoriae fuspicatur, alterius este Simeonis, quam Metaphrastae, et fortasse illius, qui orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: quippe Metaphrastes paullo ante Pfellum in viuis effe defiit. Ni ipse Pfellus, Symeonis illi chronologiae ex IX, historicis, se decimum adiumxit, sine alii addidere: opus certe a Theophane ad explendam hiftoriam Byzantinam fumme necessarium. — Pfelli hiftoria lucis plurimum accipiat ex cius epifiolarum lecta manu ad imperatores, caefares, fummosque faeculi principes ac magistratus, ad patriarchas, metropolitas, ecclesiarum antistites ac praesides, ne Mich. Cerularii pro fynodo accusationem dicam, eiusdemque ac Conflantini Lichudis, qui illi suffedas eft, net non Xiphilini entraOlus, luculentissimas scilicet in cos laudationes, viros nimirum, qui vtraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum iis focius, at **zohsteubytwy fere fummus, Conflanting praefertim Monomacho imperatore, ad** quem et politici scripti non spernendi trasfatus, Praeter Mich. Pfelli historiam etiam Leonis, diaconi, [[] fimilem lucubrationem edere Combefifius altero statim volumine constituit, sed morte pracuento viro illo maxime industrio, nemo fuit hactenus, qui litterarum studios hoc beneficio obligaret '). In codice regis Galliae MDCCCXXXVII. praeter Mich. Pfelii Quaeooquer UTERTINE

tom. II. col. 1304. — Simeonis, magifiri, hifloria ab Adamo vsque ad imperium Michaelis Ducae, filii Conftantini, quondam fuit Venetiis in bibl. Iul. Iuftiniani, tefte Montfauc. in Diario ital. p. 435. et in B. bibl. MSSt. 1. p. 483. C. D. (vbi ble occurrit, et Montfauc, poftremus n. Simeon, sit, ism fub prelo fudat, a Combefifio verfus, cura Mich. Lequien, ordin. praedicatorum.) Secundum Montfauc. ib. II. p. 733. D. eft in bibl. Parif. chronicon. Forfan Iuftin coden venit in bibl. Venet. D. Marci et eft cod. DCVIII. fecundum catal. codd. gr. p. 314. — Romas in bibl. patrum S. Bafilii, et in bibl. monaft. S. Salvatoris etc. Sim. Logoth. chronica, (Montf. B.

biblioth. MSS. tom. I. p. 198. B. et p. 199. cod. LXXV.) Harl.

1) Fabricius infra in Vol. XIII. p. 788. idem tradidit, et, quee huc retraham, addidit. "Illos post Theophanem scriptores etiam notis illustrare in animo habuerat (Combessifius,) vt identidem ipfe monet in praefationibus, ad ques etiam in marginibus remittit, paratasque habebat in schedis: sed eo sub editionis finem e viuis ercepto, eorum negligentia, quibus chartae ipsius commisse fuerant, perierunt. Volumen quoque alterum Byzantinae historiae edendum parauerat, quo Leo, diaconus, et Michaël Pfellus ad MSS. codd. recogniti, ac nous versione, eaque puriore donari, prodituri

Digitized by

Vol. V. p. 393

SCRIPTORES POST THEOPHANEM.

Lib. V. c. I. 685

ύπερτίμα epistolas et de casu templi S. Sophiae atque in Ioannem Patricium Monodias, exstat eius Varia Chronographia a Bafilio et Constantino, Porphyrogenitis, ad Michoëlem Ducam. In alio codice eiusdem thesauri regii occurrit Leonis, diatoni, historia ab extessu Constantimi Porphyrogeniti ad Ioannem Tzimisiem, sub quo scriptor ille vixit: Λέοντος Διακόνε isogiae αξχδμένη από της τελευτής τε αυτοκράτοgos Κωνσαντίνε μέχρι της τελευτής τε αυτοκράτοgos τε έπιλεγομένε Τζιμισχή. Vtroque et Psello et Leone, diacono; MSS. vsus in Gloslario suo graeco concinnando et in aliis scriptis sus praeclarus Cangius. Ex chronico MS. continuatoris Theophanis, et altero itidem MS. Simeonis, logothetae, nonnulla de XLII. martyribus Amoriensibus, per Saracenos circa a. C. 841. occisis, referuntur ab Henschenie tom. I. Act. Sanctor. Martii p. 466. 467. et graece p. 894. feq.

11. Denique collectionem Combefilianam scriptorum post Theophanem claudunt GEORGII, munachi, Bloi Tŵv véwv ") Basitéwv, Vitae imperatorum Leonis Armenii et qui post eum rehus praesuerunt, vsque ad Romanum Lacapenum, quum iam Constantinus Por-, phyrogenitus solus imperitaret, defunctum a. C. 948 "). Diversus est hie Georgius a Georgio Hamartolo, cuius Chronicon ab exordio mundi ad Michaëlem, Theophili filium, sub quo ipse vitam agebat, adhue MS. delitescit in variis bibliothecis. Vide, quae supra p. 154 sq. [ed. vet.] Vtriusque et tertii insuper Georgii, monachi, Chronicon, sive historiam MS. enoluiss sanctor. notis ad vitam Ignatii, patriarchae CPol., scriptam a Niceta Paphlagone: Praeter ea quae passim ad oram notaui, plocuit quaedam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diversus est a Georgio Syncello Tarassi, quamuis in fronte nomen Syncelli R rrr 3

prodituri erant; Sed et illud confilium more abrupit, quod Mich. Lequien commission fuit exfequendum, iamque typis regits inceptum; fed, bello tum atrociori vbique flegrante, interruptum ac dilatum, vt testatur lacobus Echardus tom. II. de fcriptoribus ord, Praedicatorum pag. 684. " Ha-Stenus Fabric. At tamen e Francisci Combefisi superstitubus schedis praccipua quaedam capita descripfit Anton. Pagius, Suoque critices Basomianae peplo ab a. 960. IX. - A. 975. XIV. intexuit: vt adnotat Saxius in Onom, II. p. 156fq. qui, "nobilissima illa fragmenta, inquit, latine edita, quo modo fubinde homines eruditos, tanquam Guil Caue l. m. Vol. 11. p. 106. in primis I. A. Fabricium, (noftro loco, et Vol. XIII. p. 788) latere potuerint, cogitatione adsequi non poffum." Idem notat, Leonem. diaconum, virum Afiaticum, rerum ab obitu Conflantini Porphyrogenetae vique ad mortem Ioh. Tzimifcae, imperatorum, memorabilem, fed vulgo neglectum, needum editum auftorem, floruisse a. Chr. 976. - In cod. bibl. publ: Pari/inae MDCCXII. funt nr. 1) Symeonis, magistri et Logothetae, chronicon e varijs scriptoribus collectum; nr, 5) ciusdem

opus de mundi creatione, e libro Geneleos, variisque chronicis et histortis collectum; nr. 7. Symeonis chronicon. Practizi sunt, ait confector catal. codd. Parif. II. p. 391. duo versus politici, quorum auctor testatur, hocce chronicon ab Adamo ad Constantinum Porphyrogenitum vsque perduci. Ibi tamen res, memoratu digme, quae Romano, puero, imperante, contigerunt, litteris mandantur. opus ineditum; nr. 8) Leonis, diaconi, historia inedita, a Constantini Porphyrogen. morte ad Tzimiscem: nr. 9) Mich. Pf. lli chronographiae libri octo, a Bafilio, Macedone, ad Constantini Ducae, imperatoris, initia, et alia anonymorum opuscula historica. --- Ibidem in cod. MCDLXXXV. nr. 15. Leonis, magnae ecclefiae diaconi, homilia in Michaelem, archangelum. -In cod. CXXXI. Barocc. Oxon. Leonis, diaconi, or. ad Basilium, imper, ide uir ro. - Add. prullo post, §. VIII. in catalogo Leonum. Harl.

m) Hine adparet non diu post vixisse. Ceterum pag. 528, adnotatum: Sus ade ro zgouzor Fengzia, 2022 dato rur ade ra Acyofira.

n) Conf. Saxii Onom, II. p. 150. fq. et qui ibi laudantur. Harl.

Digitized by GOOGLE

686 Lib. V. c. 1.

INDEX IN SCRIPTORES

Vol.V. p. 3937394

prneferat : diversus ilem a Georgio, monacho, qui Chronice s seripsit, quod a Panuinio laud stur. tameth Chromicon illud Georgii nom n proeferiptum non habeat. Tres enim diversos Georgios, monachos, manuscriptos partim ex Palatina Boiorum, partim ex Augustana bibliotheca, inestitos omnes nec translatos hattenes mecum habio', confiroque. Fabr. Augustae Vindel in bibl. publ. Georgii, monachi et logothet. Syngeli chronicon breue ex diuersis interpretibus et chronographis collectium, continens historias ab exordio mundi vsque a Heracleonam, Heraclii F. - Georgii, monachi, chronicon a Iulio Caesare vsque ad Diocletianum, imper. cum continuarione Theophanes Isaacii ab eo tempore vsque ad Michaelem. - Georgei, monachi in obitum Georgii Gemisti Plethonis. v. Reiser. cat. illius bibl. pag. 68. nr. 37. pag. 81. nr. L et p. 90, fin. — In bibl. Efcorial. Georgii, monochi, chartophyl. CPolit. ecclefiae Chronicon, et eiusdem encomium in praesentatiouem B. Mariae in templo, teste Pläero in itinerar. p. 170. - In fine cod, Veneti Marc. CXXVII. fragm. I. narratiuncula de virgine quadam admirabili ex Georgio, monacho, CPolitano, chronographo, v. cat. codd. gr. p. 74. - Secundum Montfaue. in B. biblioth. MSSt. exflat, (v. indic. p. 1468. tom. II. h. v.) Georgii, monachi, chronicon; fed nec homines nec tituli funt clare indicati aque diffincti. Memoro tanum cod. Colbertinum, tom. II. p. 1151. A notatum: et tom. I. p. 483. D. cod. Venet. bibl. lufinian, in que exflitit cod. rec. hittoria monachi ab Adamo ad Romanum Diogenem. - Quos codd. CCCV et CCCX. Coislin. p. 1963. citat, eos idem in bibl. Coislin. curatius vberiusque deforibit p. 419. Iq. (vbi quo ue ex cod. CCCIV. adfert Georgii, monachi, chartophyl. orat. in illud; flabant iuxta crucem,) et p. 425. sed auctor illius elt chronici Georgius mon. Hamartolur. — In cod. MDCCXC, bibl. publ. Parif. eff Georgii Malaxi chronicon lingua graeca vulgari foriptum, et ab vrbe condito ad Amurathis vsque Sultani tempora deducium. Harl.

INDEX SCRIPTORUM, et aliorum quorumdam in Scriptoribus post Theophanem memoratorum,

ad paginas edit, Parisiensis.

Abrahamitae, monachi, pro imaginum cultu martyres, tempore Theophili, imp. 63. Agarena mulier, Pythonico obfesta spiritu, a Theophilo, imp. consulitur. 75. 421. Alexander, Nicacae metropolita, rhetorum sudo praesectus a Constantino Porphyrogenito. 278.

Alexius, Caefar, monachus. 68, 419.

Ameramnunes, Saracenorum dux, geometriae et aliis disciplinis deditus. 116.

Amorienses martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzicus, 78. 83. XL. martyres. 81.

Anargyrorum templum, (Colmae et Damiani). 37.

Amastalius e monacho, Thomae, tyranni, focius. 37. 43. 44.

Anastasius, Heracleensis, metropolita. 273.

Ancilla Michaelis, imp. per interualla vaticinans. 14.

Andreas, apostolu, aram ponit S. Michaeli, 114. 455. S. Andreae templum. 141. Andronicus, fidei eiurator et ad Saracenos prolugus. 230. 561.

S. Annae

Digitized by Google

Vol.V. p.354P355

JOOQI

Digitized by

S. Aduae oratorium, a Leone, imp, exfiructum, go, Anthemii monalterium. 68. 419. Antonius, Sylaci epikopus. infra, Constantinus. Antoniùs Cauleas, patriarcha CPol. 220, 224. 462. Apollonius alter. 520. Eius magia 457. Apostolotum templum majus, er minus, sepulera, CPoli. 120. Areopago et Heliaea fanctius iudicium in einnuare yadnis. 161. Arianiva rabies iconomachorum. 515. Afyli ius ad Mariae, Theophili, imp., filiae, tumulum. 67. 418. Athenogenes, martyr, in Olympo cultus, 289. Athingani, cui sectae deditus Michael Balbus, imp., circumcisionem seruant et hebraeum hominem domi alunt. 27. Athingani cuiusdam vaticinium de Michaele. 29. [**[**] Augarus. 505. Aurea bulla Michaelis Balbi. 45, Leonis, Basilii F. 230. Bardanius, tyranaus, monachum induit. 6. feq. Baera, conuicium. 12. Balilius, anachoteta. 3944 Basilii Macedonis, imp. siudia et pietas, 193. seq. preces. 206. tota eius progenies litteris imbuta, 205. S. Sophiae aedem et alia templa instaurat, 198. feq. taenia coccinea in capite, portendit ipsi imperium 135. alia praesagia, 136. 139. seq. 434. sigillis vti in rationum libellis vetat. 162. Belisarius alter. 265. Βιβλία τακτικά και βασιλικά. 88. Bibliotheca TE Tadaris, 427. Basidun 454. imp. Constantini Porphyrogeniti in Reveτεικλίνω. 89. Patriarchica, ev τῶ Θωμαίτη. in S. Thomae pluteis. 65. Bogoris, Bulgarorum princeps, in baptilmo vocatur Michael. 101. 102. Boiditzae, ad Amorienses obsellos litterae inter missilia iactae. 81. Brumalium. 284. Bulgariad Chriflum conversi, 440. 210. 101. Carbeas', manichaeus, perduellis. 103. 110-Xa (seo recownos. 445. Chiron _ mizer Dewnos, Achillis praeceptor. 137. Christophorus, Gangrensis, metropolita. 265. S. Clementis, martyris, oratorium. 203. Cometas, grammaticae gra-cze doctor, fub Michaele, Theophili F. CPoli 118. Kalunn marruxis, in tragoedium definens. 156. Conflantinus, υπηρετών τω Πατρικίω κατά την έν λόγω γραφήν. 82. Constantinus, presbyter, vounces, postea dictus Antonius, Sylaer episcopus. 403. seq. Conflantino magno dicata aedes. 207. Conflantions, ragnynths Twy Ochoso Owr. 283. Constantinus Porphyrogenitus, imp. pietatis ac litterarum fautor et patronus. 277. feq. S. Chryfollomi admirator. 285. vitam Basilii Macedonis, aui sui, fcripfit. 2. Theophanis ChroChronicon iubet continuari. ibid. omnium ante se imperatorum et belli ducum Byzantinorum res scripto tradere voluit. 132. seq.

[P] Colmas, magister lapiens et ropouce 9/15. 276, 591. Alius melodus. infra in Marcus. Cretenses decem martyres. 48.

Crucis adoratio. 309. 338. 240. 402. 569. Christianorum in bellis armatura. 338. Festum exaltationis crucis 381. reliquiae crucis 38. fignum fronti impressum. 129. Paean, 521. eos perimpres 170. 408. vinomoios. 205.

Cyri matris formium. 139. Cyri bonus animus erga subditos. 387.

Cyrillus, Gortynae episcopus, martyr, 48. Eius Lepulcrum sanguine stillans. ibid. 414.

Daemones, siluam inhabitantes. 191.

Dalmatae, ad Christum reuocati. 180.

Damalidis epitaphium, epigramma. 419.

Dannalis, Danielis vxor, 142. 194. seq.

Demetrius, martyr. 314. leq. 319. 324. 326. Eius templum. 355.

Dictum fapientis: בעשיות מיני לבוי מחמי דם הובציסור. 333.

Diomedis, martyris, monasterium. 139. 194. seq. De Basilio Macedone, imp., vilum. 140. Dionysius Arcopag. 63.

Aduersus divinationes, 29.

Docetarum haeresis obiecta iconoclassis. 905.

Eliae, prophetae, ad matrem Bafilii, imp., visio, 139. Templum in palatio. 303. Rafilii, imp., 'erga Fliam religio. 460. 548.

Elias et Michael, intercessores apud Deum. 169,

Euangeliorum liber ab igne intactus. 211.

Eupheusiae monasterium. 164.

Euphrofyna Monialis, 417. Mich. Balbi vxor, 49. a Theophilo, prinigno, retrula in monafterium. 54.

Eulebii tift. ecclesiaftica. 506,

Euthymius, monachorum nysperes. 444.

Euchymius, Sardensium episcopus, martyr imaginum. 31. 405. 500.

Euthymins Syncellus, patriarcha CPol. 228. 231. 233. 467. 501. 569. 563.

Festum ascentionis Christi 122.

Gazarenus, carmine proditus. 45.

Georgius, ras geatiwrixas dentes ineinpuperos. 76.

Imaginis Gregorii, theologi, miraculum. 30. 411. Orationis exordium [1] in fancta lumina: mattur Invis à émés. ibid. Theologus. 510. ex eius stelitevt. in Iulianum, 520.

Gregorius, astronomiae doctor CPoli sub Constantino Porphyrogenito. 278.

Gregorius, Asbellas epifc. Syracul. 443. 445.

Gryllus, patriarcha per iocum dictus, a Michaele, Theophili filio, vna cum XI. metropolitis. 152. feg. 124. feg. 436. Alio nomine Theophilus. 437.

Haemorroillise, a Christo fanatae, statua. 506.

Hebraeorum Tiberiadensium meonyerns Oaeµanoµávris, Serantapechus, imagines tollendas Saracenorum principi suadens. 313.

H zae

Vol. V. p. 3577358

POST THEOPHANEM.

Digitized by Google

Η παρ Εβραίοις έλπιζομένη μονάσρια ή τον Αντίχρισον μέλλοσα τίκτων. 442. Hebraeus magus Photio persuadet, crucom eiurare, ve erudniono saeculari excellat. 443. Ridicula calumnia. Hercules, 490. Hylam quaerens. 290. Io Hexabulii confilium 11. non audiendos hostes, quando amicos accusant. 44. Hierofolymitana Latinorum peregrinatio, 315. S. Hierotheus, 63. Hilarion, confeilor. 442. Hustoricus inutilis, qui causas rerum non aperif, 14. 104. qui rebus non intersuit, recte diuerlas sententias commemorat. 32. 69. Homerus. 175. 216. 383. 464. 478. Homericus Therfites. 57. Jacobus, Maximinae mouasterii praefectus. 442. Icafiae πολλά συγγεάμματα. 415 tetraodium magni Sabbati etc. 514. Iconuclassie, 305. 312. feq. 504. Vide, Docetae, Ariani, Marcion et Manichaei. Perlequationis auctor: contra, imaginum cultores Io. Syncellus. 93. Ignat us oinsperince didaonadas 88. Iguatius, patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 152. 153. 163. 168. 171. 434. 438. 439. feg. 441. 447. Ecclesia S. Michaelis, fiue dexuseatings, ab 'eo condita in Satyriemporio. 544. Monasterium, 454. Imago Chrifti Edeffena, CPolin adlata. 268.491.493 505.590. Mariae imago, Lyddae. 505. Imaginum cultus, 12. 56. 57. 100. 176. 309 404. adversus iconomachos. 508. 19. [7] Invectivae in Mich. Balbum, feripro traditae, memoramur. 32. Ioannes, apostata. 320. S. Ioannicius. 442. Io. Baptillae imago, 65. 112. Oratorium. 63. 64. Io. Theologi oratorium. 207. Imago in scutis depicta. 112. Io. Cameniata, scriptor de se et patre suo ac familia. 362. 382. Io. Chryfoltomus. Vide Conflantinus Porphyrog. et Polyeuclus. Iohannes, Hagiopolita. 218. 549. loannes, astronomus. 486. Ioannes, grammaticus. 403. Lecanomantae F. id. Leoni Armenio fauens contra imaginum cultum, 20. Monachus, 74: Syncellus: 419. Theophili, imp., praeceptor, 96. legatus ad Syriae principem, 60. feq. 64. Patriarcha (Pol. 75. 76. 403. 421. auctor perfequutionis contra imaginum cultores deponitur, 93. 94. 96. 97. 98. Ioannes 520. vide et 426. 428. 449. 430. Ioannes, monachus, victoriam praesagiens Petronae. 112. 114. Ioannes, Houxasns. 444. Ioannes Папas. 233. Iobus, patriarcha Antiochenus, 35. - al. Iacobus. lolephus, monachorum nyéuevos. 444. Irenaeus: 63. Ifaaci Ssss Vol. VII.

Maaci Hieromonachi de Basilio Macedone vaticinium, 150. Indaeorum procurata consertio: 210. 4551. Iustiniani triclinium, 91. 208. magna ecclelia. 441. Laufiaci Triclinium, gr. in eo disputationes de religione imaginum. 65. Lazari monasterium, cunuchis constructum CPoli. 224. 556. Lazarus, pictor, monachus, confessor imaginum. 64. Leonis, Armenii, edictum, de abolendis imaginibus. 18. 20. 62. Leo, mathematicus. 122. Leo, philosophus, 426, 554. ex epileopo Thesialonicensi doctor publicus in XL. martyruna aede CPoli sub Michaële, Theophili F. 115. seq. 117. restitutus in episcopatum 118. iterum deiectus, 119. 424. Eius altronomica observatione depulsa sterilitas, 118. haereseos caufia gradu motus, 424. 523. de Bafilio, imp., praelagium. 145. en mayrodant σοθία πρωτεύων, ibid. Manumi, Saracenorum [P] principis, ad eum epiltola, 177. ad imperatorem de illo ad se mittendo, 118. Vide er p. 446. 447. 450. 523. 537. Leo, Sapiens, imp., ob quartas nuptias excontinunicatur. 228. Alevoeiro vonov moneov enSeiγαι το έχαιν γυναϊκας ανδεα τερός χαι τέσσαεας, πολλών λογμωτάτων ανδεών ας тёто auto ouveeyevtar. ibid. ooQátatos. 214. 216. Leo, Tripolita, ex Chulltiano apostata et fácuus pirata. 317.

Leges, a Balilio, imp., reformatae et restitutae. 169.

Lex Persarum, ne quis rex posset fieri, nisi ex regia stirpe. 69. Lex Theophili, qua libera este iussis Persarum cum Romanis connubia. 70.

Actoryou Tay Pryou Dearyias. 181.

S. Lucas Deiparae imaginem penicillo et coloribus expressit. 63. 505.

Lycurgus, legislator. 137-

B. Magdalenae corpus. 224. 556.

S. Mainantis palatium, 150. 152. 158. templum, 122. 123. monasterium, 577. Maina. 57. 58.

Manetis, Valentini, Marcionis charybdis. 510. Manichaicus furor iconomachorum. 515. Manichaei, 103. 168. 172. Iconoclastarum antistites et prodromi. 527.

Manuelis versus super Théoctifii caede. 106.

Manuel, Adrianopoleos episcopus in Bulgaria et martyr. 135.

Marciani, negiogomon 204. 206.

Marcion, haereticus. 510.

Marcus, monachus, qui magni Colmae tetraodium liymnum magni Sabbati abloluit, Leoni; imp., praelagit longius imperium. 225, 464, 557.

Maezera, convitium. 445.

Martinaces, monachus. 75,

Maturini hymni. 24.

Mercaturam exercere, imperatori et Augustae ignominiolum. 56.

Methodius, patriarcha CPol. 31, 72. 94. 95. 96. 98. feq. 120. 425. feq. 431. 534. 526. 527.

Methodius, monachus, pictor, iudicium extremum repraelentat apud Bogarin, Bulgariae principem. 440. 102.

Michael

Digitized by GOOQ

Vol. V. 'p. 359-361

Digitized by GOOGLE

Michael Balbus negauit diabolum, quod Moyles eius non meminisset. 31. Edictum eius - contra imagines, 62. [P] Michael, Theophili F. fe vocat Coloniae archiepiscopum. 152. 437. Euripidis iambi, quibus Basilicinum adoptat et praesert Basilio, 156. 129. 451. eius aurea platanus, ολοχουσον δργανον etc. 106. 107. Michael, Christophori, imp., filius, detractis imperialibus calceis clericus. 593. Michael, o Swads. 442. Michael, ecclesie Hierofol. Syncellus confessor pro cultu imaginum. 66. Monachus Basilio, praesagit imperium, 142. alia. 196. seq. Monasterium & Noricis. 469. S. Phocae, 97. Satyri et orientis. 13. Gaffriorum, 56. 108. Sergii et Bacchii, 96. µeravolas. 427. Mos romanorum principum abloluendi reos, quum inaugurantur. 8. Natalis Christi religio. 22. Neronis Eros. 156. Nicephorus, patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. Iq. Eius epistola ad Mich. Balbum. 31. Nicephorus, patricius, geometriae ludo praefectus CPoli fub Conflantino Porphyrogenito. 283. Nicetas, Christophori, imp., focer, monachus. 258. 545. Nicolai, mathematici, vaticinia. 474. Nicolai, TE èr iecacyeus newrevorros, templum. 200. Nicolaus, myflicus, patriarcha. 224. 228. 229. 233. 234. 235. 236. 238. 242. 243. 244 245. 246. 251, 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 463. 470. 556. 563. Oraculum de Mich. Balbo, 52. 413. Proconnessis datum. 272. Orthodoxiae Dominica, pro restituto imagg. cultu. 96. 99. 429. 432. 528. Pantaleo, metropolita. 469. Papa Romae. 181. Eius romornentaj in lynodo contra Ignatium. 121. Pauli orphanotrophium, 15. Oratorium a Balilio, imp., conditum. 91. 203. Pauliciani. 103. Paulini templum. 37. Petri, monasterii Athenogenis praefecti, vaticinium de Leonis, imp. liberis. 289. Nérosoy, monasterium virginum. 171. Pharus, oratorium CPoli. 13. 20 [P] Monachi in Philomelio vaticinium, Bardanio impertitum. 5. 15. 16. 21. 30. Photius, patriarcha CPol. 109. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439. feq. 441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumniae 442. sq. opinio de duplici hominis anima, 445. Ae-BEQas, Suraros Beriae, unservos de Dorie, 444. liber ab Photio confictus. 454. Photinus, protospatharius. 48. -Polyeuctus, patriarcha CPol, 269. 493. 495. 592. alter Chryfostomus. 277. Prouerbia: Hercule fortior, Peleo caftior, Themistocle fagacior, 387. pertasum in vas, 39. omnem funem mouere, 61. deurecos mass, 133. petras seminare, littus adloqui, 155. lauare Aethiopem, 155. 210. ouvoeyiasai. ibid. aquila pernicior, 291. Theffalica Tempe, 315. afpidis in morem obdurare aures. ibid. Myforum praeda, 85. Agonothetae more, 198. 125

692 Lib. V. c, I. / INDEX IN SCRIPTORES POST THEOPH. Vol. V. p. 3617363

res επί Euge in nonaculae acie conflicuta; 128. λιθίνη καρδία. 157. από γραμμής. 160. τό τής Νεμέσεως Φθονερόν. 177. 178. Punica fraus, 182. Γίγαντες σπαρτοί, 130. - Διονύσει θιασώται 124.

Reliquiarum lacrarum veneratio. 495. Mariae vessis. 38. 252. 445. 484. 536. 579. Rhodii notarii liber famolus' in Leonem, imp. 469.

Romanus Lacapenus, imperator, ce Sodo foraros. 259. Eius aurea bulla. 479. Lectorem ad mensam adhibuit. 488.

Russi, ad Christum conversi, 211. in yerss twir Dearywer. 262.

Sabbatis iciunare, praecipit Mich. Balbus. 31_

Sabbatius, monachus, ab imaginum cultu Leonem Armenium auocans, 403. 17.

Salomo, sub Iustiniano in bello Vandal co celebris. 265.

Samonae liber famofus in Leonem, fapientem. 469.

Santabarenus monachus. 214. 457. Theodorus, 'monachus Santabarenus, Euchaitarum archiepifcopus. 218. feg. 550, 547.

Sagred, fignificat Leurov cinnua. 76.

Sergius, abbas, Photii ave Vios. 269. 492. 591. 592.

Sibyllinum oraculum, in quodam libro imperatoriae bibliothecae repolitum, quo non folum nuda oracula, verum etiam eorum, qui imperio potituri escent, figurae formaeque coloribus expressae, continebantur. 22. 406.

[P] Soldanus, in rotarum gyratione inconflantiam fortunae ridens, 182.

Solon- 137-

Sphenodaemon, clericus Palatinus, 454-

Stephanus, Amalenus, eunuchus, patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.

Stephanus, Balilii, imp., filius, 164. patriarcha CPol. 218. 220. 394. 549. Monachusquidam ana ra Sredier 40. 92.

Symbolum. 398.

Synodus Copronymiana, 304. 503. 504. 510. Leonis Armenië contra imagines; 501. 504. Synodus septima confirmata. 163:

Synodus contra Ignatium, 121. pro reflituendo Ignatio, patriarcha, ibid.

Templum S. Sophiae, 159. 168. 198. Ielu Chrissi, 203. acxispartiyor et Elize, 190. 200. 196. SS. Apostolorum, 198. S. Mariae templà. ibid. 126. Flatonis, martyris, aliorumque martyrum et fanctorum, 199 204. 206. 207. 208. 209. Mariae ad Blachernas,

Theodo-

)()t

Digitized by

97. 75. solemniter ab imp., Theophilo, frequentatum, 55. reixoy xov. 63. 86. leq.

S. Theclae, protomartyris, festum. 452. Oratorium. 91.

Theodorus, monachus, cognomine Cuphara, 101. 439.

Theodorae praesagium de Basilio Macedone. 145,

Theodegius, astronomize doctor. 119.

Theodorus, geometrise doctor, Leonis, fapientis, discipulus. 119.

Theodorus Craterus, apostata. 83.

Theodorus Crithinus, archiepifcopus, cultor imaginum, male habitus. 419, 517. Theodori Studitae confessio pro SS, imaginibus. 512.

Vol. V. p. 36: 7363

900c

Digitized by

Theodotus Callueras, patriarcha CPol. 18. 402. 502.

Theognostus, qui de orthographia scripsit sub Mich. Balbo, historiam illorum temporum de Siculo tumultu condidit. 51.

Theophanes. 18. fq. 4:2. et Theodorus, Grapti, confessoro cultu imaginum. 65. 405. 100. Verlus iau.bici Theophili, imp., quibus compunctae ac descriptae ipsorum frontes. 66. 425. 524.

Theophanes, Smyrnenfis epif. 100. pro Nicaeno.

Theophanis, TE µaxaeire, chronographia. 2.

Theophylactus, patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.

Theophilus, imp., imaginibus infestus. 57. 62. Eius Cantica sacra [P] 66. seq. lex de capillis non alendis, 67. vitima concio, 85. edictum contra imagines. 519. seq.

Theophili, imp., duo magna deyava oroxevora. 416.

S. Thomse, apolloli, sepulcrum Edeilae, 284, templum, 218, feftum. 229-

Thomas, Logotheta To deous, in philosophia summus. 143.

Thomas, presbyter, depolitus ob impertitam benedictionem Leoni, imp., quartas nuptias celebranti. 559.

Thomas, apostata et perduellis, 33. eius supplicium. 44. Morothomas. 296.

Traianus alter. 265.

Trypho, patriarcha CPol. 258. 487.-585.

Valentinus, haeroticus. 510-

Vaticinium de Adata, a Conffantino capienda, 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Aucilla, Diomedes, Elias, Ioannes, monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.

Xerxes, mare virgis caedens. III.

Zelicum haerelis exflincta, 100. 433. Confer de hac loachimum Camerarium ad Nicéphori CPol, chronographiam. p. 125.

Zoës vrnae inferiptum ex Pf. 136. 8. filia Babylonis misera. 223. 463. 585-

VIII. LEO VI. Bafilii Macedonis, filius et Conftantini Porphyrogeniti ex quarta coniuge, Zuë °), pater, a Photio, quem praeceptorem habuit, omni genere fcientiarum imbutus, imperator CPol. a Calendis Martii a. C. 889. vsque ad XI. Mai. 911. de cuius vita videndi Continuator Theophanis, et Simeon, magifler, Georgius, monachus, Io. Scylitzes, et Annalium fcriptores, Cedrenus, Zonaras, Glycas et Conflantinus Manasse, atque e recentioribus, quotquot Annales faeculi noni et imperatorum vitas condiderunt, nec non Hanckius de feriptoribus historiae Byz. parte I. cap. 23. qui etiam Sapientem et QillogeQúrarov nuncupatum observat e Constantino Porphyrogenito, Io. Zonara, Mich. Glyca et Constantino Manasse. Fabr. Add. Car. Oudin. comm. de SS. eccl. tom. II. p. 394. Int. Brucker. hist crit. philos. tom. III. p. 541 — 543. Hambergar Z. N. III. p. 666. fqq. Sax. (qui plures laudat VV. DD.) in Onom. II. p. 131. et 549. fqq. Bach. hist, iurisprud. rom. libr. IV. cap. 2. §. 2. p. 612. fq. et §. 4. p. 629. ed. Stockmann. cel. Glück: in ausführt. Er-S s s s 3.

o) v. Zepernick ad Beckii libr. mox laudandum pag. 225. sqq. Parentes laudantur in quadamu orat: v. Lamber. IV. p. 24. sqq. Harl.

694 Lib. V.

LEONIS SAPIENTIS, IMP.

läuterung der Pandecten nach Hellfeld. part. I. ed. 2. Erlangae 1797. 8. p. 367. fqq. inprimis Beck et Zepernick in libro inferipto: D. Caspari Achatii Beck - antecessionis lenensis, de nouellis Leonis Augusti et philosophi earumque viu et auctoritate liber fingularis, pracmilla est dill, de prouida dei cura in dispensandis iurisprudentiae fatis. Adiectis animaduerfionibus et mantifla.commentationum ad argumentum spectantium, edidit D. Carolus Frideric. Zupernick, scabinatus regii Halensis assessor. Halae 1779. m. 8. ") Beck quidem cap. I. S. 2. pag. 47. sqq. breuiter egit de Leone, philosopho, imper. eiusque studiis, moribus ac scriptis; Zepernick autem in praetermiss, pag. 205. sqq. de vita, rebus gestis et constitutionibus, inprimis Nouellis, Leonis sapientis, vberius doctiusque ita disputavit, vt in sect. 1. in quinque 66. Leonis vitam, potifimum priuatam, n. natales, educationem, praeceptores, vxores quatuor, adulterium, concubinatum, et liberos enarraret, tum vitam publicam perfequeretur. Atque inprimis §. 4. p. 232. sqq. vbi diversas de annis imperii Léonis sententias exposuit; Pagii in annal eccl. ad an. 911. rationes copiosius comprobans, docuit, Leonem solum regnasse annos XXV. menses II. et dies XI. denato parente, Basilio, d. J. Mart. a. 886. Leone autem mortuo d. XI. Maii a. 911. et infidias varias, imperatori structas, recensuit. Denique 6. V. Leonis mores, ingenium et doctinae laudes celebrauit, nec tamen eius reticuit vitia. In fectione II. res gestas imperatoris cum bellicas, tum maxime cas, quae ad mohreav imperii pertinerent, copiole explicauit. In postrema sectione historiam Nouellarum carumque litteraturam, a Beckio obiter pertractatam, suppleuit plensusque enarrauit. Vbique aliorum sententias et iudicia atque narrationes adtulit, examinauit castigauitue, nec paucas Leonis nouellas illustrauit et, discessione ab aliis interdum facta, interpretatus est. Quare in illius sedulitate atque diligentia acquiescam. Seuerus contra Manichaeos, hos Leo praecepit conquirendos, et, si nollent ad meliorem frugem se recipere, gladio plectendos, teste Photie in narratione de Manichaeis repullulantibus, edita graece et lat a Montfaucon in bibl. Coisi. pag. 372. Harl.

Huic imperatori vulgo tribuuntur XVII. Oracula, graecis versibus iambicis edita, et figuris five iconibus adpositis expressa de futuris imperatoribus, patriarchis, rebusque CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos graece et latine edidit Io. Leuntlauius ad calcem Constantini Manassis, Basil. 1573. 8. Cetera sedecim graece et [1] latine cum castigationibus nonnullis vulgata sunt a Iano Rutgerssio cum versione Georgii Dousae (qui graeca CPoli secum adtulit,) lib. V. variar. lect. capite 8. Lugd. Bat. rois. 4. Versioner, inquit, quae ex Italia prodierunt, tales sunt, vt, quod vulgo dicitur, neque coelum, neque terram tangant. Iconas studio omistenus, quod eae saepius iam recusae sunt. Respicit Frantis philosophiae, et aliorum praeclarorum operum editione fibi nomen comparauit, interfis philosophiae, et aliorum praeclarorum operum editione fibi nomen comparauit, interpretationem illorum oraculorum latinam et vulgari Italo fermone editam espositione delli ora

p) De prioribus Beckii diff. et programm. po- vbi pag. 466. sqq. vitam scriptaque Leonis sum stes junctim editis, (lenae 1731. 4.) v. quae scripsi persequutus. in Introd. in hist. L. Gr. II. part. 4. pag. 471. sq. 9) Vide Baelii Lexicon in: Patrice.

igitized by

Vol. V. p. 365

ORACULA 🕚

Lib. V. c. T. 695

oracoli di Leone, imperatore, Brixiae 1596. 7) Versionem Leunclauit, in postremo illo et in ceteris Doufae a Rutgerfio alicubi cafligatam, feruauit Petrus Lambecius, qui oracula haec graece et latine eum iconibus, luculenter defcriptis aere, notisque fuis, et cum antique paraphrafi profaria graeca ultimorum undecim oraculorum, graece primum uulgata e codice MS. Amitelodamenti, nec non cum Patricii latina interpretatione excudi curauit ad calcem Codini de antiquitatibus CPolitanis, Parif. 1655. fol. Eadem prodierunt germanice cum figuris in aes incifis a Io. Theodurico et Ioanne Ifraële de Bry, Francof. 1597. 4. in adpendice historiae de vita et rebus gestis Muhamedis. Latine quoque codem anno 1597. 4. Francofurti apud cosdem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum principis. Quod autem illa vaticinia ibidem tribuuntur Seuero et Leoni, imperatoribus, nullam aliam ob cauffam factum eft, quam quod Suidas in Zneshogos feribit, Xerolophum-a Severo fuiffe conditum CPoli, in illoque fuille geneeriov reinev, in quo saepius sacra Severus secerit. Deinde fubiungit : Βνθα και χρησμοί πολλοί τω τόπω γεγόνασι. Ex his autem verbis neutiquam colligas, Seuerum oraculorum, ibi editorum, fuitle auctorem, nedum oracula illa fuifle eadem eum his, quae sub Leonis nomine habernus. Martinus Crusius in Turco - Graecia p. 57. Meminit, nit, Chienfis et Laonicus talularum Leonis, in quibus catalogus fuerit omnium fequutorum Conflantinum M. imperatorum et patriarcharum, vsque ad Conflantinum vltimum et patriarcham, losephum, qui Florentiae mortuus est, non viterius. Vnde fatale fuerit, ipsosum tempore imperium orientale aboleri. Ulas tabulas in monasterio S. Georgii Manganio, ab antiquo adferuatas fuisse. Aliud vaticinium de imperii CPol. ruina memorat item Crustus pag. 494, Ioannes Meurfius praeterea in glosfario fuo graecobarbaro laudat Rhuzani cususdam paraphrafin graecobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, nec non explicationem fcholarii, quae exflat in bibliotheca Vaticana. De vtrisque Lambecius lib. V. bibl. Vindob. pag. 15, feq. 5) ex quo disces, Ioannem Ryzanum vertifie greece alia oracula. Theophili, presby-

r) L'Espositione est pars libri, a Paitonio in Bibl. degli autori — volgarizzati tom. II. p. 201. deforipti et ita indicati: Vaticinium Seueri et Leonis, imperatorum, in quo videtur finis Turcarum in praesenti corum imperator, vna cum aliis nonnullis in hae re vaticiniis. Profetia di Seuero et Leone, imperatori, nella quale si vede il fine de Turchi nel presente loco imperatore. Con alcune altre Profetie in questo proposito. In Brescia. 1596. 8. - Harl.

s) Lamhecius in Vol. V. copiole recenfet pag. 32. fqq. ed. Kollarii cod. caefar. CCVIII. in quo eft nr 4. Gennadii Scholarii patriarchae CPol. expositio a Fabric. memorata vaticinii cuiusdam supposititii de imperio romano orientali et de imperio Turcarum. 1 ambecius excitat Leonem Allatium, qui de Georgiis p. 404. illius meminit vaticinii atque expositionis. Quando autem idem Allatius contendir, alios codd. Vaticanos id ora-

culum tribuere Leoni, sapienti, sed differentiam este codicis, Lambecius in nota monet, reuera esto illa duo diuería vaticinia. Denique Allatius, "vaticinium, inquit, hoc iple primo in antiquitatum CPolitanarum auctario, a me procurato, cum aliis eiusdem Leonis, Methodii Patarensis, Theophili Romani, Danielis Monachi aliorum vaticiniis comnexui. Habetur MStum in bibl. Vaticana, Scoriari regia VII. ¿. l, Bauarica ' cod. CXCIII. et legebatur in bibl. Antonii Augustini cod. CXL. " Tum in eodem caefareo codo nr. 5. fequuntur Theophili, presbyteri et clerici magnae ecclefiae antiquae Romee, vaticinia, ex lingua latina in graecem translate à Noterio Ioanne Rhyzano: nr. 6. adpendix graeco - barbara praecedentium vatitiniorum, in que fit mentio oraculorum imper. Leonis, sapientis, fimul et memoratae inferiptionis sepuleri imp. Constantini M. cum expositione patriarchae, Gennadii Scholarii et nr. 7. impers Leonis, sapientis, oracula de imperio Byzantind,

Digitized by Google

feu

696 Lib. V. t. I.

LEONIS SAPIENTIS IMP.

Vol. V. p. 189

presbyteri et clerici Romani: Gennadium vero Scholarium expoluisse oraculum, quod fertur repertum singulis scriptum litteris in sepulcio Constantuni M. cuius ibi specimem adfert. Cangius quoque ad gloslarium suum graecum condeudam, testatur, se vsum Leonis, sapientis, aenigmatis cum explicatione, hoc titulo: aivirgua déžeur Aécortos re occurare oussod. ris év Busarria déžes. Liber scriptus lingua graeca vulgari ex codice Colbert. MMMMMCIV.

Vtrum auctor oraculorum illorum sit Leo, imperator, dubitare licet, neque veteres scriptores, quorum loca Lamberius praesixit, et in quibus oraculorum mentio est, illa imperatori Leoni diserte tribuunt; at ex locis aliis, a Lamberio praeteritis, etiam adparet, oracula eiusmodi in aula Byzantina iactata suisse diu aute Leonis, sapientis, sciam adparet, oracula eiusmodi in aula Byzantina iactata fuisse diu aute Leonis, sapientis, setiam adparet, oracula eiusmodi in aula Byzantina iactata fuisse diu aute Leonis, sapientis, setiam adparet, oracula eiusmodi in aula Byzantina iactata fuisse diu aute Leonis, fapientis, setiam adparet, oracula eiusmodi in aula Byzantina iactata fuisse diu aute Leonis, fapientis, setiam adparet, nam continuator Theophanis lib. L in vita Leonis Armenii cap. 22. demonstrat, illius mortem, qui septuaginta fere annis ante Leonis, fapientis, imperium occisus est, oraculo eiusmodi praesignificatam. O dè χρησμος ην Σιβυλλιακός έν τινι βίβλω eis την βασιλικήν Βιβλιο: 9ήκην εναποκειμενος, & χρησμός μόνον απλῶς, αλλα κω μοςΦας κω σχηματα έχεσα των γενησομένων Βασιλέων, dia χρωματων. Oraculum Dro Sibyllinum erat in quodam libro Pulatinae bibliothecae repositum, guo non fola nuda oracula, verum cliam corum, gui

feu CPolitano. - In cod. XI. nr. 13. exftat Leonis, fapientis, oraculum de restitutione CPoleos, quod edidit Leunclauius Bafil. 1-73. Lvti iam adnotauit Fabricius,) fed, vt ait Lambecius comment. Vol. VI. part. I. pag. 93 fq. culpa cod. msti, quo ex bibl. Ioan. Sambuci vius eft, fatis mendolum, et integris quatuor versibus mutilum, eodemque modo Lambec. ob defectum melioris codicis idem oraculum inferuit fuo fyntagmati originum et antiquitatum CPolitanarum, Parif. 1655. fol. p. 279. fq. Hine in comm. J. c. ill.us emendandi et supplendi gratia id integrum vna cum variis lectionibus reddidit ex cod. caefareo, ab Augerio Busbeckio Conflantinopoli olim comparato. - In cod. L. nr. 3 varia oracula f. vaticania CPolitana, quo um primum est Gennadii Scholarii expolitio vaticinii de imperio romano orientali et de imperio Turcico, infculpto lapidi marmoreo fepuleri Conflammi M tertjum i'lud eft, quod adtenbuitur Looni, fapienti; quartum cft vaticinium cum adiunsta Iom Capiffrani explicatione; et alia, denique oracula f. vaticinia XXIV. quae valgo tribunntur imp. Leoni, fapienli. v. Lambec. VI. part. II. pag. 378 fqq - Kollarius in supplem, ad Lamberii comment. pag 768. fqq. copiuse recenset cod. caefar. CXXXVII in eo 1) eft vaticinium in sepulero Conftantini M. vt fertur repertum, cum Genuadii expolitione, fed in epigraphe id vaticuium tribuitur Agathe-

modoro, philosopho. 2) et 3) duo vaticinia Georgii, notarii, cognomine Rhizani: 4) P/elli vatic. de CPoli; 5) et 6) duo vatic. Nicephori, patriarchae CPolit. 7) Leonis, Jap. imp. vaticinium; quod inter edita non comparet. 8) Vatic. S. Maximi, quod in cod. XXXIX. (Lamb. VIII.) periter tribuitur Leoni, imp. -- Secundum catal. codd. Angline etc. in bibl. Bodleiana in codd Barocc. CXLV. bis Leonis, imp. et aliorum vaticinia. in cod. CLXX. Leonis vaticinia, gr. et lat. per Franc, Baroccium picturis graphicis adombrata. in cod CCXCIV nr. 24 Leonis, fap. prophetiae. in cod. DCCXXII. nr. 6, eiusdem prophetiae, cum icombus, nec non Theophili, presbyteri et Danielis, monachi, quaedam, gr. et nr. 12- Leonis, smp. versus quidem prophetici de CPoli, gr. - Purif. in bibl. publ. codd. CMXXIX. nr. 16, nonnullorum vaticiniorum Leonis explicatio. -MMCDXX. nr. 1. et MMCDXKIV. nr. 2. Leonis, philosophi, [non, imper. Leonis,] opusc. astrologicum de regno, quomodo cognolei polít, quot annos quis imperare debeat, et quae, illo imperante, eucnsura lint. Opus, (vt ait confector catal. Vol II. p 499) ineditum, cuius, vt adnotatum eff ad marginem, Theophilus auctor creditur. Add. Montfaucon B. bibl. MSSt. ind, v. Leo, imp. fupre, Vol. iV. p. 148. med. et p. 158. et mox Fabr, in not. u. Harl.

Digitized by

Vol. V. p. 365 7 346

Vol. VII.

ORACULA DE REBUS CPOL.

· Lib. V. c. I. 697

J009l6

Digitized by N

imperio polituri effent, figurae formacque, coloribus expressae, continebantur. Eadem habet Simeon, magifter, in anualibus, qui oraculum ipfum, ad Leonens Armenium spectans, pluribus enam exponit pug. 406. no yae auto en tivos Siburiannes Bibre o avaigéoipos xgovos μεμυημένος Είχε γας γεαθήν τοιαύτην. Λέοντος επόνα θηρίε δλόκληρον, έν μέν τη κε Φαλη έχεσαν χ γεάμμα, έν δε τοις όπισθεν Φ, χομ μέσον τε θηρίε πρός αυτήν την ψώαν ζίφος . ήγεν τπάθην εμπεπηγμένην και ήμαγμένην , ήν ύποδάξας Στεφανώ ώ επικλήν Καπετωλίγης, έφη πρός αυτόν τι δηλοϊ ταυτα; ο δε έφη, άφες Δεσποτα, μη ίδω και την γραφήν. Ο δέ ε κατεδέζατο. Συλλογισάμενος έν ο Στέφανος λέγα τω Βασιλά έτος ο Λέων είς πρόσωπον της βασιλείας κέται, χώ μέσον το χ γράμματος χώ το φχακόν τι συμβαίναι αύτω. Και ό βασιλούς, τι έςι το Ο και το χ; ό δέ Φησι, μέσον της Χρισό γονέsews xee Tay OwTwy. Nousrat enim sx quodam Sibyllinorum oraculorum libro, quo illi tempore, vt nece tolleretur, fatis indictum effet. Nempe illo expreffa erat figura huiusmo- ~ di: Leonis figuram ex integro referebat. Capiti littera χ . instripta erat, a tergo vero littera O. mediae bestias ad ipfa ilia impattus cruentus enfis haerebat. Hac imperator Stephano, cognomento Capitoliges, oftenfa, ex eo fcifcitabatur, quid haec fibi vellent. Cui ille: apage domine, vt nec oculis figuram vsurpem. Is enim vero nihil acquieuit. Tunc igitur Stephanus fecum ipfe reputans, imperatori infit: Leo ifte in imperii lignum positus est; at inter litteram y et O malum aliquod imminet. Tum imperator: quid vero fibi volunt y et O? At ille: inter Christi natalem et Two Owreev diem, (epiphaniorum scilicet atque luminum,) intra quod tempus Leo Armenius est non diu post obtruncatus. Allatius de Georgiis pag. 351. memorat oracula cum figuris picta Methodii, episcopi Patarensis, visiones Dasielis, prophetae, et Chofrons, regis Perfarum, et Theophili, presbyteri Romani, translata graece a Georgio Zegabeno, praetereaque Leonis, philosophi et imperatoris. Idem p. 104. notat oraculum de Turcarum imperio et fine eius cum Gennadii Scholarii expolitione [P] legitur in Dorothei Monembaliensis chronico p. Oud h. e. 524. ed. Venet. 1684. 4. ') et Matthaeo Cigala, Cyprio, post nouam variarum historiarum fynopsin, ibid. 1637. 4. Addit Allatins, fe vaticinium hoc inferuisse primo Variorum tomo ia Antiquitatum CPolitanarum auctario cum aliis Leonis, Methodii Patarenfis, Theophili Romani, Danielis, monachi et aliorum vaticiniis. Sed romus ille lucem hactenus non vidit Confer interim, quae de oraculis illis et Gennadii Scholarii, patriarchae CPol. et Ioannis Capifirani, ord. fratrum minorum, qui a. C. 1456. obiit, expositione Lambecius lib. VI part. II. bibl. Vindob. p. 167. [p. 197. Iq. ed. Kollar.] De aliis apud Graecos et Saracenos sub Danielis nomine iactatis Sectoror, quibus fata imperatorum descripta fuisse testatur Luitprandus, vide, fi placet, quae dixi in codice Pleudepigrapho Vereris Teffamenti p. 1137. et de Methodis, (non epileopi Patarenfis, fed CPolitani patriarchae,) reuelationibus supra cap. 1. huius libri p. 269. [add. Lamber VI. part, I. p. 91. de cod. XI. nr. 12. ibique Kollar,] Ceterum oracula Leonis Combefilius non ad Leonem, fapientem, imperatorem, fed ad Leonem, Byzantium.

t) Inde gracce et latine in Bandurii, libro VII. Antiquitarum CPol. [tom. I. p. 184. Iqq. ed, Parif. aut p. 158. ed. Venet.] v. etiam eius not. p. 872.

Ttt

tium, ") Ioannis, patriarchae CPol. nepotem e sirpe Morocharzaniorum, cognomento philosophum, a Michaële Psello in Andro insula disciplinas varias edoctum, refert haud inverisimiliter. Ita enim ille in tomo I. bibl. Concionatoriae, vbi de variis scriptoribus differit : Leo, imperator, non dicitur sapiens antiquis, Leoni, grammatico, Continuatori Vaticano, aliisque eius acui scriptoribus, ac nec Cedreno: sed magis recentioribus, in quibus Zonaras, fi eius est quo illi eius rerum trastatus praenotatur. Et ab his sopiens dicitur ob pietatem in Deum potius et variam doctrinam editaque ingenii monumenta, quam ob diuinandi peritiam. Sed fuit et alius Leo, sapiens, infignis ille coniettor et astronomus, cuius discipulus Theophilo, imp. Amorium nunciauit biduo post capiendum, quenque idem Theophilus CPolițano ludo praefecit, et qui postea Thessaliae iudiciariae ac anoreste quartnăs facultate, quam Leonir, imp. qua is non adeo excelluis videtur, [V]- etst gentis vitio ac aetatis fatidicos homines plusculum colucrit. Vel certe antiquiora erant illa oracula, cum iis defignatam mortem Leonis Armenii, ipst inferendam ipso Christi natalis die, auctor Zonaras fit.

Alia Leonis, sapientis, imp. scripta.

1. Orationes XXXIII. in bibl. Vaticana cod. CVI. et DCCCIII. exflare MSS. notavit, fingularumque titulos adferipfit Baronius ad a. C. 911. nr. 3. ex his vnam ibidem edidit latine ex Fed. Metii, Termularum epifcopi, verfione. Alias nouem graece et latine vulgauit I. Gretferus Ingolftad. 1600. 4. [in Gretferi Opp. tom. XIV.] ex bibl. Bauarica, vna cum Nyssen tractatibus duobus in inferiptiones Pfalmorum, decimain item in opere de Cruce tom. II. p. 142. Ingolft. 1600. 4. [et in Opp. tom. II. p. 1225.] Alias infuper tres vna cum primis Gretferianis feptem, breuibusque notis Combififius, in auctario nouo Paril. 1648. fol. tom. I. p. 1605. [v. cat. bibl. Leid. p. 54.] Harum orationum fingularum tiwlos wide, fi placet, apud Labbeum Caucumque. Orationem de S. Nitolao, Myrensi epifcopo, graece et latine vulganit Petrus Possinus Tolosae 1654. 4. non, 1644. vt habent Labbeus et Caucus. Alia

* *) Hunc Leonem, philosophum, Pselli discipulum, ab imperatore, Leone, lapiente, diftinguere docet Allatius distriba de Psellis pag. 2, seq. De codem plura Scylitzes, Cedrenus, et quae ex seriptoribus post Theophanem supra p. 359. fq. ed. vet. Video etiam a Cangio laudari Leonis, philosophi, (aliis Theophili) de regno et principibus (de imperio et imperatoribus) librum aftrologiae iudisiariae ex cod, reg. MMDCCXXX, et Colbert. MMLXXIX. et Leonis, philosophi ac medici, (quem diuerfum effe non dubito,) Synopfin latricae fiue medicinae libris VII ex cod, reg. MMMDXI. quam in bibl. Vindobonensi etiam exstare gracce MS. testatur Lambecius VI. p. 98. Fahr. In cod. X. caesareo nr. 15. pag. 224 fq. cum nota Kollarii, Add. Fabric. B, Gr. Vol. XIII. p. 781.

ed. vet. - In cod. bibl. Parif. publ. MMDCLXXL nr. 1. Leonis, philosophi et medici, medicae artis compendium', libris septem. Quod opus, (ait confector cat: 11. p. 538.) nondum publicam lucem adipexit. Initium, ex unaf, edi dis, aλλa and πολλάκαι. Coniectae ad marginem notae nonnullae. Idem, distinguendum esse, iudicat hunc Leonem a Leone, imperat. sapiente. P/eilus autem fenior non Leonis, imperatoris, fed Leonis, Byzantii, fiue philosophi, erat pracceptor et probe diftingendus eft a P/ello, iuniore; id, quod late docet Zepernick ad Beckii libr. laudat. p. 49. 'not. b. adde Zepernick ib. 'p. 239. lag. vbi quoque Leonis, imperat. laudatur eruditio multorumque testimoniis confirmatur, et notam antece. dentem de alienis visionibus. Hart.

Digitized by Google

Vol. V. p. 367 2 368

ORÁTIONES

91200c

Digitized by

Alia in S. Chrusoftomum, ex vita eiusdem, quam Georgius Alexandrinus fcripfit, maximam partem delibata, graece in operibus Chrysoftomi tom. VIII: Sauilianae edit. pag. 267. et not. p. 959, et latine apud Surium 28. Ianuar. et ante editionem Chryloftomi operum latinain Antwerp. 1614. fol. ladd, infra de lo. Chryfoftomo, lib. V. c. 15. p. 557: Vol. VII. ed. vet. ac Lamber. comment. VIII. p. 639] Alias a se versas e codice Naudaeano et Mazariniano, latine exhibet laudatus Combefifius in bibl. Concionatoria. Nimirum in S. Ioannis decollationem et in omnes Santios et in S. Nicolaum, Myrensem episcopum, quae vna cum aliis vndecim, et illa, quam a Baronio editam dixi, et altera in S. Chrysoftomum latine legunur in editione Lugdunensi bibl. Patrum tom. XVII. pag. 22. seq. Orationem in S. Tryphonem citat Allatius contra Hottingerum pag. 168. et duas in S. Demetrium pag. 170. Longe plures in libro de Simeonum feriptis, vt in S. Clementem Ancyranum pag. 81. in Praccurforis diem natalem pag. 83. in transfigurationem Christi, p. 91. 106., in Christi nativitatem pag. 60. in principium iciuniorum, (tres orationes huius argumenti, quemadmodum et in transfigurationem, Baronius memorat,) pag. 96. 114. in Eliam, prophetam, pag. 97. in protomarty, rem, Stephanum, pag. 100. in templi confectationen p. 101. in fancia Theophania p. 108. Magno Sabbato p. 116. His accedunt a Baronio memoratae, atque adhuc, quantum [P] fciam, ineditae, in Spiritum S. quod propria autoritate adoptionem filiorum DEI largitus eft: in Paulum, apostolum: in S. Thoman, discipulum domini, duas orationes: et denique, quando domus imperatoris funt confecrata. Spectant huc etiam Hippolyti Maraccii, Lucenfis, Mariale, Rom. 1651. 8. et eius Caelares Mariani 1658. 8. in quibus libellis reperies orationes Leonis', imp., in B. Virginem, latine verlas a Io. Matthaeo Caryophilo, Cretenfi. De more autem, quo imperatores Byzantini de rebus, etiam facris, verba ad populum fecerint, vnde illis adpellatio Enisnuovaexy, vide Cangium in hac voce et D. Georgii Henrici Goizii, Principem concionatorem, in meletematibus eius Annaebergensibus p. 583. feq. Fabr. Inter Sanctorum elogia et vitas, infra, Vol. IX. paffim, p. 88. 100. et faepius occurrunt Leo. sis, imp., orationes. In bibl. Vindob. caefar. ex Neapolitana transiit vol. orationum Leonis, Gregorii et aliorum. v. Lamber. comm. I. col. 771. nr. XXXV. — in cod. CCXXVIII. nr. 2. orat. in Spiritum S. quod propria auctoritate adoptionem filiotum Dei hominibus lar gitus est, oratio nondum edita. v. Lamber. V. p. 126. fq. - In cod. XV. nr. 5. Georgia Rhetori, chartophylaci, tribuitur orat. in conceptionem S. Ioannis Baptistae, et in Zachar. atque Elisaberham, eius parentes, quam Allatius de Simeonibus, pag. 83. ed. Paris. 1664 fidem codd. Vatican. feguutus, adscripsit Leoni, imperat. v. Lamber. VIII. p. 472, fg. ibique Kollar. — In cod. XXXV. nr. 22. et 23. or. in natal. Ioann. Baptifiae et in Chrifti baptismum. v. Kollar, fuppl. p. 256. - In cod. CX. bibl. reg. Neapolit. Leonis, imp., encomium B. virginis. - In cod. XVI. et LXXV, Minach. Bauar. orat. in adfcentionem domini. In cod. LXIIX. fermones nouem. (catal. codd. gr. p. 5. 22. et 26.) - ead. or. in adicens, in cod. Coislin. CVII. nr. 21. v. Montfaut. B. Coisl. p. 282. - Parif. in bibl. publ. cod. MCCI. funt 28. homiliae Leonis, imp., (quarum titulos refert auctor catal. codd. Vol. II. p. 250) et eiusdem epistola parametica: - praeterea in cod. DCCLX. or. in nata. lem B. Virginis. - in cod. DCCLXXIII. or. in praesentationem. - in cod. MCLXXXV. in adpend, in natalem Christi, - in cod. DCCLXXII, in refurrectionem. - in cod. MDXIV. in S. Io. Chryfoltomum, - in cod. CXXXVII. in S. Nicolaum Myrentem. - Florentiae in

Tttt 2

700 Lib. V. s. l. LEONIS SAPIENTIS EPISTOLA etc

Vol. V. v. 16

in B. Laurent. Med. cod. XXXIII. nr. 2. orst, Supplex ad B. Mariam. (Bandin, cat. codd. gr. I, p. 59) — in cod. XXXIII. nr. 24. plut. 9. fermo in fine mutilus in protomartyrem et diaconunt, b. Stephanum, (Bandin. ibid. p. 455.) - Leidae in B. publica or. in S. Spiritum, v. catal. p. 337. nr. LXXVI. In bibl. reg. Taurin. cod. CLXXV. fermo in exaltationem S. crucis. (cat. codd gr. p. 231.) Hari.

Epistola ad Omarum, Saracenum, de fidei Christianae veritate et Saracenorum erroribus, ex Chaldaico versa a Sebastiano Champerio, Lugdunensi, 2. 1509. atque in bibliothe. cis Patrum, faepius lattice edita, vt Colon. 1622. tom. XV. et Lugd. tom. XVII. p. 45, [Separatim edidit Frid. Imm. Schwarzius, Lipf. quondam theologus, in Progr. Lipf. 1786. 4.]

Canticum computationis ex meditatione extremi iudicii; ex codiee bibl. Bauaricae vertit et latine edidit lac. Pontanus S. I. Ingolstad. 1603. 4. cum Simeoue, iuniore, de fide, aliisque scriptis quae recenset Ittigius libro de bibliothecis Patrum pag. 611. Recusum inde in bibliotheca Patrum Coloniensi 1618. tom. XI. et in supplemento Paris, 1639, tom. I. pag. 861. et in bibl. Patrum Parif. ap. Aegid. Morell. 1644. tom. XV. p. 861. ac Lugd. 1677. tom. XXII. pag. 747. Fabr. In bibl. reg. Taurin. cod. CCXCI. Leon. imp. odarium catasufficum, secundum alphabeti ordinem; eiusdem canon alter in festum diem Palmarum. v. auctorem cat. codd. l'aur. gr. p. 387. sq. qui duo illos canones fiue acrostichides graece cum versione lat. publicauit et odarium illud catan. nondum esse editum opinatus est. Florentiae in B. Laurent. Medic. cod. L. nr. 9. plut. 57. Leon. canticum computitionis, funt versus 94. tristichis strophis distincti, quorum singulae ab alphabeti litteris incipiunt. v. Bandin. cat. codd. gr. II. p.' 432. qui adnotat, in illo cod. Medic. fex flrophas longius effe id canticum, quinque triffichas et vna tetrafficham. — Venetiis in bibl. Marc. cod. CDXXXVL fin. Leonis, Sap. odaria catanystica. v. catal. codd. gr. pag. 213. - Vindobonas in B. caefar. cod. CCXCVII. nr. 15. canon catanyficus alphabeticus, et in cod. CCCXXXIII. nr. 4. odarium catanyclicum anacreonticum, ordine alphabetico. (Lamber. V. p. 550. et 620) -Parif. in B. publ. cod. XII. nr. 4. canticum compunctionis ex meditatione extremi indicii. - cod. MLXXVI. nr. 6. odarium catanycticum. - cod. MDCCLXXXII. nr. 3. Leonis verfus anacreontici in nouum iudicium fecundum ordinem alphabeticum. — In cod. Baroce. Oxon. CXXXIII. Leonis, imp., poematium de futuro iudicio.

4. Carmen iambicum de misero Graeciae statu, quod cum versione Francisci Lucidi edidit Leo Allatius de confensu ecclesiae occidentalis et or. pag. 854. Idem Allatius edidit graece werfus Leonis, imp., retrogrados five naenirus XXVII. post excerpta rhetorum ac Sophistarum Rom. 1641. 8. pag: 398. ") et ex carminibus iambicis in Clementem Ancyranum nonnulla, libro contra Hottingerum pag. 173. ") Hymnos Leonis in bibl. Bauarica exflare

w) Vindobonas in cod. caefareo CCXXVIII. nr. 4. pocma iambicum de martyrio S. Clementis, epilcopi Ancyrani, et socii ipsius, S. Agathan- minisse quidem huius opusculi Leonis, imp, fed geli, qui fub_impp., Diocletiano et Maximiano, tamquam, orationis profaicae, non quafi poema-Ancyrae in Galatia paffi funt supplicia, et quorum tis. Harl.

v) V. supra in Vol. VI. pag. 54. nr. 10. Harl. memoria in Martyrologio romano celebratur d. XXIII. Ian, v. Lambec. V. p. 198. qui et principium poematis exfcripfit, et animaduertit, Baronium in annal, eccles. tom. X, a. 911. nr. 3. me-

Diaitized bv

MSS.

Vol.V. p 3682369

LEONIS SAPIENTIS TACTICA

Lib. c. V. I. 101

MSS. fcribit Pofferintis in advaratu facro, nefcio an allos viderit, guam canticum compunctionis, de quo ism dixi. Fabr. Hymni illi funt reorraiena ingina undecim, quae leguntur in Octoecho. v. fupra, in Vol. III. p. 655. init. et infra lib. V. cap. 41. p. 135. Vol. X. vet. ed. Atque Leonis, imp, hymnus noë uraus eft in cod. Parif. bibl. publ. CCCXLIII. nr. 8. -Tourini in bibl. reg. cod. CLXXV. Octoechus five preces in ecclefia graeca cani folitae, variis tonis tum ad velperas, tum media nocte atque in officio, quod dicitur, matutino, in quibus notanda praelertim este, observat auctor catal. codd. gr. pag. 260. in Siva, i. e. cantica matutina, quae dicuntur Leonis, imper., et ifanoserdaeva, i. e. cantica ad diuina beneficia poscenda, quorum auctor perhibetur Confrantinus, Leonis filius. conf. quem auctor catal. citat, Allatins in diff. I. de libris ecclefiasticis Graecorum, nr. VIII. Harl.

5) Two ev πολέμοις Tantinov σύντομος παιάδοσις, confitutionum militarium Brewiarium, quod primus e graeco a fe versum latine edidit et regi Angliae, Henrico VIII. inscripsit Iohannes Checus, Cantabrigiensis; Basil, apud. Mich. Isingrinium 1554. 12. Ad ile lam interpretationem concinnandam vsus est codice gr. MS. Anglicano, quem vidisse optat. Johannes Meurfius, qui ex-tribus MSS, regis Angliae, Palatino et Piftoriano, lacunas fibi invicem supplentibus graccum [P] textum ve fioni adiecit, subiectisque aliquibus casigationibus suis vulgauit Lugduni Batauorum 2. MDCXII. 4. 3), quae ipsa editio, cum nouo titulo praefixo, adjunctà est Aeliani Tacticis, a Sixto Arcerio illustratis, ibid. 1613. 4. 9). Fallitur praestantissimus Caueus, qui Leonis Tactica cum versione et notis Sixti Arcerii prodiisse seribit ²). Porro Leonis Tactica, italice vertit et notis non-contemnendis illustrauit Philippus Pigafetta Titt g

Meurs, cum viri docti emendatt. Harl.

y) Conf. de ed. Meurf. a. 1613, Goetz. Mem. bibl. Dresdenf. tom. I. fylloge V. p. 435. fq. et tom. II. syll. I. p. 40. de versione Checi, atque edit. Bafil. ap Ifingrin. 1554. 12. atque ibid. typis Waldkirch. 1595. 12. Harl.

z) Meursii editio recusa est inter Ioannis Meurfii opera, ex recensione lo. Lamii, tom. VI. p. 535 - 920. Florent. 1745. fol. Lamius vero ex absolutistimo, vt ait, cod. Laurentiano mutilum fuppleuit atque reftituit. Cod. autem ille Laurent. eft IV. plut. LV. qui contines tacticorum auctorum collectionem vberrimam, et nr. 28. reperitur : Alerros - iv Rolimois TAXTIXEV SUPTOMOS RAPA-Jorus. Omnia huius codicis concordare, scribit Bandin, in cot. codd. gr. 11. p. 234. fq. cum Meurfii edit., exceptis nonnullis defectibus et aliquorum capitum transpositione caque Lamium in calce paginatum diligentissime adnotaffe. Ex hoc cod. Lamius caput illud Leonis: quomodo aduersus

x) Inter codd. Vossian. exstitit exempl. edit. Saracenos pugnare oporteat, quod in cod. occurrit pag. 401. cum verfione lat adjunxit (in Meursii Opp. tom. V. praef. p. 4, et alia intexuit supplementa, quae partim Anton. Posseuinus ex antiq. codd. gr. loco a Fabricio lam memorato protulit.) Finis igitur, ait Bandin. Leonis tactia corum, qualis in dicta editione legitur, propter memoratam posteriorum-quinque aut fex capitum transpositionem requirendus est in cod. pag. 378. b. - In codem cod. nr. 27. funt problemata militaria ab initio mutila, libris XII. comprehensa; quae quemnam habeant auctorem, minime quidem constat; fed, quum in summa fronte paginae 253 b legatur adhuc sequens titulus, litteris retrogradis ac quadratis, superfies ex impressione tituli aduersae paginae, quae periit, Alorros in xou. so Basiha anuriu Basihius Punaint, Bandin. col. CEXXXIV, conficit, ad hune imperatorem effe referenda. - In cod. VI. nr. 4. plut. 75. cft tabula collectionis racticorum Leonis, imperat. III-זמל סטאלסיד דמידומשי אלסידים לנטאטדע, 'Pouraine aurozentopos trus sus (5412. Chrift 904.) in capp. CII. quorum postrema XXVIII. continent milita-

. 116

702 Lib. V. c. I.

LEONIS SAPIENTIS

Vol. V. p. 369

Pigafetta **), Venet. 1541. 4. 1586. 4. 1602. 4. trattato dello schierare in ordinanza gli Elerciti, et dell' apparechiamento della guerra. Exstat et Maiolini Bisaccioni idea et lenfi ziuili del perfetto Capitano, con le confideratione fopra la Vactica di Leone, imp, a Meffina 1660. 4. Venet. 1642. 4. Pigafettam non femper vim helleni mi perfectifie, vii Checum guandoque nebulae cyathum propinare lectoribus, norat Rigaltius ad Onofandrum pag. 25. Versionem Checi in non paucis reprehendit Antonius Possius Ibro V. bibliothecae felectae capite 7. (edit. Romanae lib. I. cap. 24) vbi et quaedam loca ex-antiquisimis, quae vocat, MSS. profert, (Bauaricum codicem ") innuens,) quae apud Meursium p. 95. et 418 etc. longe minus emendate ac integre leguntur. Sed et bibliotheca illa felecta aliquot ante editionem Meursianam annis prodierat, quam non viderit Meursius oportet: nam ex ea aliquot, quae dixi, loca relutuere ac supplere potuisset. Isaacus quoque Casaubonus, qui, antequam Meurfius Leonem ederet: Acneam ") cum verfione notisque doctifimis publicavit, aliquot es graeca verba citat ex Leonis de re militari, seu, vt Checus vertit, de adparate belleo consti-Neque vnum hie MStum vidisse se profitetur; refert enim, quosdam codices tutionibus. hanc inferiptionem prae le ferre, quam ex Meursii estam editione paullo ante adscripsi: ron έν πολέμοις τακτικών σύτομος παράδοσις. Alios autem cosque optimos παρασκευάς πο-Aeurois designari. Prioris generis titulus exstat Viennae in Augustissimi Caefaris bibliotheca codice philosophico CXIV. probae notae chartac. in folio; vti indicat Petrus Lambecius libro VII. de bibliotheca Vindobonenfi p. 213. 44) quod MStum alioqui Leonis ipfius exaratum

ris exempla ex rebus gestis et strategematibus veterum virorum Romanorum, Graecorum et aliorum, quorum nomina ordine alphabetico refert Bandin. III. p. 148. sq. Tum pag. 73. b. sequitur tabula poenolium legum militarium ex Rusi Tasticis et Basilicis, in capp. XLVIII. Postea pag. 74. b. incipiunt Leonis Tastica, quae quum ab editis toto soelo discrepent; Bandin. probabiliter existimat, hanc syllogen esse ipsorum tasticorum compendium. Reliquos codd. in aliis Bibl seruatos in fine huius scetionis memorabo. Harl.

aa) Paitonius in Bibl. degli Autori — volgariszati tom. II. pag. 199. editt. verfionis, a Pigafetta confectae, fequentes vberius deferibit, Venet. 1586. 4. — 1602. 4. (mutato titulo;) — et 1541. 4. de qua tamen vltima editione, in cat, bibl Barber. tom. I. p. 420. citata, dubitat Paiton. qui praeter ea memorat: 1. Frammenti di nomi militari di Leone, imperatore, tradotti di Greco per Meffer Lelio Curani, cum Aeliani Tacticis, ab eodem Carano italice versis, Florent. 1552. 8. et: Leone, Imperadore di CPoli degl' Ordini e Governi della Guèrra, tradotto di Greco in Italiano da Aleffandro Andrea, Napolitano. Napoli 1612. 12. In linguam Franco - gallicam granslatum opus huius

est sententiae : Institutions militaires del' Empereur Leon de Philosophe, traduits du Grec par Mr. Joly de Maiseroy. Parif. 1771. 8 II. Voll. cum figg. aeneis. - Germanica versio est inferipia: Kaijers Leodes Philojophen Strategie und Tactik, aus dem in der K. K. Bibliothek befindlichen Original veberfetzt durch I. W. von Bourscheid. V. part Vindobonae 17:7 - 1781. mai. 8. cum tabb XXVIII. seri incifis, nec non cum obferuatt. et commentationibus interpretis. ,Verfio laudatur in ephem. litter. Gotting. fupplem. nr. VI. 1779. et dicitur versioni gallicae de Maizeroy facpius respondere, quamtextui graeco; (nec mirum, quod Boursch. linguam graecam non calluisse fertur,) fed tamen ab ea quoque discedere. Antiquior tamen verfio germ. exftare dicitur in Adp. hiftor. de vita et rebus gestis Multamedis. Francof. 1597. 4. Harl.

bb CCXV. diarafas de re militari et copiis instruendis, cat. codd. gr. p. 79 Harl.

cc) Prodiit cum Polybio Cafauboni Francofurt. 1609. fol. vt dizi lib. III. cap. 30.

dd) Nr. X. pag. 452. ed. Kollar.¹ In illo cod. CXIV. legitur infériptio, a Fabricio figmificata. Bnimue-

Digitized by Google

Vol. V. p. 369 7370

TACTICA.

Lib. V. e. I. 703

ratum tempore et graecis scholiis ornatum non mediocriter ab editione Meursii differre testatur. Inferiptio posterioris generis et in Posseuini MStis fuit, et Lambecio teste adparet in codice CXVI. chartac. mediocriter antiquo in 8vo. ") vbi habetur modepinar magaonevar diarazis meel eφοδών αδοκήτων, quae in editis Leonis Tacticis est septima decima constitutio, pag. 246. ed. Meurf: Ibidem duodevigefima quoque, fed fine [1] lemmate comparet. Vndevigefima meel yauuaxlas reperitur in codice Mediceo XXVI, chartaceo bonae notae in 4to quemadmodum idem refert libro VI, de bibliotheca Caesarea p. 121. 3). Eam et in Vaticana exflare, memorat Gabriel Naudaeus Bibliographiae militaris p. 63. fiue lib. II. de fludio militari p. 521. Leonis, inquit, conflitutiones quaedam et fragmenta etiam ex Naumachicis 44) exstant in Palatina, quae Vaticanae non ita pridem adjuncta fuit: sed non puto quicquam in illis diuersum esse ab eiusdem imperatoris Tasticis, quae Meursius in lucem protutit. Nam et in illis decima nona conflitutio tota de nguali praelio est. Quamobrem pluris nunc facienda funt BASILII, patricii, Naumachica, quae ex regio et Palatino codice for an integra proferri in lucem poffent; nam Pinellianus mancus erat in fine. Reliquorum codicum infcriptiones. quoniam principio carent, nullae a Lambecio adduci potuerunt. Nam in codice philosophico CXIII. nr. 5. chartaceo in fol. [vol. VII. Lamb. col. 444. ed. Kollar.] et procensium integrum et plus quam dimidia a fine pars desideratur. Optimus ettam codex CXV. membranaceus in 4to paginis 249. conflans et scholiis graecis marginalibus illustratus, quem Busbequius, (feu, vt alibi Lambecius scribendum docet, Busbeekius) CPoli comparauit, incipit e verbis procemii editionis Meurlianae pag. 7. δι' αυτής ή 'Ρωμαίων πάλαι πολιτεία ευμοίenver. Definens in verba p. 364. verf. penult. noi vae oidaour as tai un segeas avri.... Hunc codicem non dubitat Lambecius [p. 454.] Leonis aetate exaratum fuisse, invisum autem Meursio et penitus incognitum, ex quo eius editio plurimis in locis, quorum vnum

Enimuero non hune codicem, fed cod. CXV, membran, in quarto, a Busbeckio CPoli comparatum, cum antiquis scholis graec. marginal, ab initio autem et in fine mancum, Lambee. VII. p. 454. existimat, ipso imp. Leonis acuo esse exaratum. Add. ipsum Fabric. paullo post de cod. CXV. differentem, et Kollarii notam A. p. 455. de constitutione fiue capite XVIII. Insuper Lambecius et p. 453. testatur, cod. CXIV. non mediocriter differre ab ed. Meursiana, et p. 455. sq. exemplo adlato docet, e cod. CXV. emendari posse ac suppleri edit. Meursian. Harl.

ee) In cod. CXVI. cominentur capp. XVII. et XVIII. quorum primum fine vlla auctoris mentione inferibitur: πολεμικών παιρασχευών διάταξος περί ΙΦοδών αδολήτων, v. Lamb. VII. col. 457. Harl.

f) f. pag. 274. fq. ed. Kollar. In illo cod. XXVInr. 10. eft ex imp. Leonis, Tacticis caput XX. inferiptum; πολομικών παρασκοιών δικτάξαο διά διαφέ-

guo κοφαλαίων bellicorum adparatuum confitutiones, in varia capita diuifa. Contra in edit. Meurf. inferibitur: περί διαφόρων γνωμεκών κοφαλαίων h. e. fecundum Io. Checi verfionem latinam, diuerfarum fententiarum militarium fumma. — Nr. 11. ex iisdem Leonis Tacticis cap. XIX. inferiptum περί ναυμαχίας, de nauali proelio: nr. 12. adpendix praceedentis capitis de naumachia, contineus firategemata quaedam naualia ex Polyaeni firategematum libris octo, fed verbia aliquantum diuerfis, excerpta. Harl.

gg) Leonis, tactica fuere etiam MSta in bibl. Scoriaceufi. Vide Maderum de bibliothecis pag. 119. Et Naumachica inter codices MStos Gudianos. De quibus plura infra. Tacticorum atque Strategicorum editionem atque in his Leonis quoque parauit olim e Palatinis codd. Graterus, vt ex Iofephi Scaligeri epistolis pag. 420. Miras deinde post Gruterum Salmasius, vt Madero pag. 122. et Naudaco pag. 523. de studio militari notatum.

Digitized by GOOGLC

JOA Lib. V. c. I.

LEONIS SAPIENTIS TACTICA

Vol, V. p. 370 371

in medium adfert, corrigi perficique possit. Et plurimis in locis corruptam este Meurlis editionem, notauit etiam Arcerius ad Aelianum p. 169. Fabr.

[Aliorum, quorum notitiam acquirere potui, codictin faciam mentionem. Secundum Montfaucon in B. biblioth. MSSt. Tactica funt in cod. Vaticano reginae Sueciae nr. CMXXVII. (vol. 1. p. 34. A.) - Romae in bibl. Slufiana, nr. CXXXIV. (I. p. 178. C.) - In bibl. Escorial. sexies; (teste Plüero in itiner. per Hispan. p. 179.) de praeparationibus bellicis, constitutiones 15 - 19. tum constitutio 18. - rursus constitutiones 16 - Leonis naumachia; eiusdem et Nicephori, imp., de remilitari. - In cod-Coislin. CUCXXXVI. fol. 96. ex tacticis Leonis, imp. Sed minimam partem tantum haberi in hoc codice, ait Montfaucon in B. Coisl. p. 449. — In bibl. publ. Parif. cod. MMCDVL.nr. 12. fed major tacticorum pars defideratur. cod. MMCDXLVI. nr. 1. — MMDXXIV. ur. 2. — in cod. MMDXL. nr. 2. excerpta ex Leonis tacticis. --- cod. MMMCXI. Leonis et Mauricii tacticorum fragmenta, ex MSStis codd. bibl. Ambrofianae. — in cod. MMCDXXXVII. nr. 7. Leonis constitutionum militarium. breuiarium. — In bibl. regia Taurin, de naumachia in cod. LX. fol. 196 in quo, vti in Gudiano, defectus quoque supplement; sed Taurin. cod. in quo capitula, licet numero notata non fint, dislincta tamen funt LXXXII, tum ab edit. Meuvitana, tum a cod. Gudiano plurimum diferepare, adnotat docetque confector catal. codd. gr. p. 160. — in cod. CCLXXV. fol, 111. Leonis naumachica, et haberi ea, quae ex cod Gudiano vulgauit Fabricius, animaduertit idem auctor catal p. 380. — Neapoli in bibl. Valletae, Leonis constitutiones, gr. sed quaenam sint, non adnotauit Montfaucon in diario ital. p. 304. - Pariter Potauii in bibl. S. Ioann. in Viridario, Leonis tractatus in plut. 16. effe dicuntur; fed quaenam illa fint opuscula, haud adnotauit Tomafin in bibl. Patauinis MSStis pag. 20. — Neapoli in bibl. reg. cod. XLVII. CXLIII. CCXXX. et CCXXXI (v. fupra ad Fabr. B. Gr. vol. V. p. 777. fgg. - In Anglia fec. catal. codd. Angliae etc. tactica in cod. Sauil. MMMMMMDLV. bibl. Bodlei. - Oxon. in coll. S. Mariae Magdal. nr. MMCXXXIX. - Cantabrigiae in coll. S. Trinitatis, nr. XD. Leonis tactica, a Cheko latine verfa. — In parte cat. II. pag. 1992, inter codd. Gale, nr. MMMMMMMXXXVIII. Leonis naumachica, gr. et pag. 227. inter Ed Bernardi Sbros gr. cum scriptis codd. collatos, aut a viris doctis illustratos, nr. MMMMMMCDXX. Tactice. - Leidge in bibl. acad. inter codd. Voffianos, Leonis tactica, diuisa per varia capita diuersi generis, vt et naumachia. (cat. bibl. illius p. 393. nr. 35.) Harl.]

Plagii M) Leonem postulant Rigaltius in limine notarum ad Onofandrum, Allatius notis ad Hexaemeron Euslathii Sidetae, Antiochiae [7] episcopi p. 6. et Naudaeus, cuins verba adscribam ex lib. II. de studio militari pag. 526. Omnes vero, inquit, illue Leunis conflitutiones Tasticae magna parte fuccum traxerunt ex Onofandri firategico, cuius tamen autioris nomen ingrato filentio bellus ille homo femper obruit, ita, vt illius mulibi memmerit nifi femel,

ene Leonen, demonstraui pridem in decade deca- ritatem sequutus, Leonem, imp inter plagiarios andum five Plagiariorum et Pleudonymorum Centu- merauit in diff. de plagio litterario, §. CDLXXXIV. ria, quam admodum iuucais edidi Lipliae 1689. pe 214. ed. 11. Harl.

hh) Ab hoc plagil Obiecto crimine absoluendum 4. Fabr. - Iac. Thomasius, Leonis Allatii aucto-

(93

Vol. V. p. 371 7372

LEONIS SAPIENTIS DIATYFOSIS etc.

Lib. V. e. 1. 705

cum eius carpres vellet sententiam. Dignumque illud insuper observatione mihi videtur, quod huius et Mauricii, imperatoris, plerunque eadem, aut parum diversa sunt verba, vt, quemad. modum Galenum ex Paulo Aegineta aut Aetio, fic non difficile fit alterum e-usmodi auciorum ex alio auctiorem facere. Verum a plagii crimine Leonem absoluere videtur, quod non tantum in procensio dieit, fe in veterum recentiorumque militaribus commentariis non perfunctorie verlatum, optima quaeque ex, is deliballe, et as arrow meexmeor vouor ") Hypoltrategis suis tradere voluise, sed et psg. 320. et 432 fatetur, in hoc libro ea le collegisse. quae ex veterum commentariis accedente mediocri experientia sua edoctus fuillet. Atque fi ab auctore funt feriptorum nomina, quae in codice illo membranaceo Busbeckiano conflitutionibus praefixa Juisse Lambecius tom. VII. p. 214. [p. 454. ed. Kollar.] testatur, longe magis a furto literario alienus nobis habebitur, qui cum Plinio maiore ingenue, per quos profeeisser, voluerit indicare. Ait autem Lambecius, maiusculis litteris adscripta se offendisse nomina SPPIANOY, AINIANOY, MEAONOS, ONHSANDPOY, MHNA (forte AINEIA ") ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ, ΣΥΨΙΑΝΟΥ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ Ex quibus tres tantum in Tacticis Leonis eitatos reperio, Aelianum quidem pag. 62. 90. 91. Arrianum p. 90. Onofandrum p. 215. Equidem p. 431. memoratur quoque Intorepais neoxeros navoir et rerea BiBros, item Aratus in phaenomenis et Ioh. Lydi ") diurna ac mentirua observatio. Sed non hos citata tanguam iis ad Taclica concinnanda vius imperator fuiffet, fed quod aftronomiae fludiofis hosce potifimum auctores commendandos arbitraretur. Ceterum alium huius militaris argomenti librum a Leone foripium fuisse, recte colligitur ex verbis pag. 27. "Elesi de ooi ταις τε παι ήμων ιδία εκτεθάσαις γιώμαις εν τύτω τω συντάγματι και προσέτι ταις κατά πλάτος συνηθροισμέναις ήμη έν τη παραλλήλω των τακτικών μονοβίβλω την έκαθεν των ζητεμένων πλαίονα και αρκέσαν συναγαγάν ωφέλααν. - Quem etiam innui Buto page 200. Verba haec funt: Thee' de The me cixies xey The oupplierts non eesper, ลีสะe ฉ่งฉyหณีล หลรล รท่ง รรี สงกะุ้มร yeveoday vouiCouev. Пеgi พึ่ง ฉหอเBesegov กุ่มเง ev έτεφ λόγω πεσώειςαι.

6. Η γεγονυΐα διατύπωσις παρά το βασιλέως Λέοντος το σοφο, όπως έχοση τάζεως οι θρόνοι των Εκκλησιών, των υποκειμένων τω Πατριάρχη Κωνσαντινεπίλεως: Dispositio facta per imp. Leonem; fapientem, quem or direm habeant throni ecclesiarum, pa. triarchae CPolitano subiestarum. Graece et latine cum Ioh. Leunclauii versione in iure graeco Romano, quod ab eodem Leunclauio collectum, Marqu. Freherus edidit Francof. 1546. fol. libro fecundo p. 88 - 102. Et ad calcem Codini, curante Iac. Goaro inter feriptores historiae Byz. Parif. 1648. fol. Fabr. Vide infra § XV. huius capitis. Exstat Vindebonae in B. caefar. codd. X. nr. 8. et XI. nr. 10. (Lamber. comment. vol. VI. part. 1. p. 80. et 90.) — in cod. LI. nr. 27. — cod. LII. nr. 7. — cod. LIII. nr. 7. (Lambee. VIII. pag. 996. 1001.

ii) Notari hie loeus poteft aduersus Barthium, qui negat, Leonem in hisce Tacticis loqui tamquam tis, at Vossium de scientiis mathemat. quae notaimperatorem : conf. pag 10. 15. 23. 27. 32. 50. 176. etc. vbi non monet tantum, sed iubet.

kk) Diffentit Kollar. in nota, Harl,

11) De hoe Lydo vide praeter Meursium in no. vi fupra lib. III cap. 21. [Vol. IV. p. 155. iqq.] Cangii gloffar, latin. in filentium, ct Io. Bojuinum ad Gregoram pag. 789.

Digitized by GOOGLE

Vol. VII.

Uuuu

1001. et 1006.) in cod. CXXVIII. nr. 5. (Kollar. in fupplem. I. ad Lamber comment. col. 751.) - Neapoli in bibl. regia, cod. XIX. - Venetiis in bibl. Marc. cod. CLXXXII. (cat. cod. gr. p. 105.) - ibid. in cod. Naniano CCXCVII. nr. 10. (v. cat. codd. Nanian. gr. p. 499.) -Florent. in B. Laurent. Medic: cod. VIII. nr. 57. plut. IX. (Bandin, cat. codd. gr. 1. p. 402.) -Parif. in Coislin. cod. XXXIX. (Montfaue. in bibl. Coisl. p. 114.) - Secundum cat. codd. Angl. tom. I. in codd. Barotc. nr. CIL. et CLVIII. - in tom. II. inter codd. Gale nr. MMMMMCMXXXII. - in quo cod. Andronici ordinatio de ecclefis, et alia, hue pertimentia, multo auctiora, quam exftant in libris de iure graeco romano, ineffe dicuntur. Harl.

7. Epigramma es ro pornuteçior, in spectaculum vnius diei, legitur in Anthologia Lib. I. cap. 1. pag. 3. edit Wechel. Fabr. Vide supra, in vol. IV. p. 479. — add. Leonis, imp. versus aenigmatici de Christo etc. in cod. Thomas Gale nr. MMMMMDCCCLXXXIV-Harl.

8. Leonis de accipitribus libri duo MSS. in codice Bauarico CCXXXVII. Fabr: Conf. fupra, vol. 1. p. 211. not. f. — In bibl. Taurin. cod. CLXXXIV. exftat Leonis, philofophi, deveoso Quesco's medes Numpéres viv Basika, de ausbus opusc. ad Niceph. imper. Sect auctor cat. codd. gr. p. 270. notat, sermionem non esse generatim de ausbus, sed de re accipitraria, quomodo alantur accipitres et a varijs morbis curentur, hisque similia, atque prooemium cum versione latina exscriptit. — In bibl. Estorial. in duobus codd. est, vt Pläer. in itiner. per Hispan. p. 179, tradit, Leonis, imp. vel alterius Leonis, philosophi, Orneosophismus ad Niceph. imper.

Praeterea in cod. Leoni, imper. tribuuntur :-

De sertibus et methodus praccognoscitiua S. Enangelii et Pfälterii in cod. Escorapud Plüer. I. c. — In cod. Laurent. Med. XXII. nr. 6. plut. 28. et cod. XIV. nr. 6. plut. 86. inscribitur περί προγνώσεων πραγμάτων μέθοδος προγνωσική τΕ άγιε εὐαγγελίε και τΕ ψαλτηρίε. ποίημα κυρίε Λέοντος τε σοΦού. v. Bandin. cat. codd. gr. 11. p. 42. et 111. p. 339.

Capita CXC de virtutibus, ad monasticam disciplinam spectantia, opus ineditum, in cod: Paris. bibl. publ. CCCXCVI. nr. 32. — — Leonis, imp. olanismin UUXis unorunae ois, praecepta varia complectens, ad mores informandos inprimis idonea, in cod. Paris. M. nr. 5. et Florent. in cod. Laurent. Medic. cod. XXXVII. nr. 5. plut. 21. vbi disertis verbis est inforiptum opus: Aéorros rë soos Basides neos yeweylar rör destar, olanisgini etc. id opus, tamen fine auctoris nomine, in eadem bibl. custoditur in cod. III. nr. 1. et 2. plut. 10. primo occurrunt sententiae LX. morales, praemisso indice; olanismi UUXir unorunaet y liber tertins: — Capita quaedam ex illo op. cum interpretat. in cod. XIII. nr. 9. plut. 74, v. Bandin. cat. cit. II: p. 115. et vol. I. p. 470. ac vol. III. p. 104.

Leonis Sapientis Iob, fine de patientia, in cod. Parif. MMLXXV. nr. 33.

Leonis, imp., fratrisque eius, Alexandri, ner cinquois aduersus iniustos iudices, ex-

9) De

Vol. V. p. 3727375 LEONIS

LEONIS SAPIENTIS NAUMACHICA

Lib. V. c. I. 707

9. De nouellis Leonis conflicutionibus, meoxege vouse et Bafilicis, quae eius aufpiciis digetta feruntur & dicam accurate libro fexto, voi Kitos Graecos-recentebo """). Nonc sutem iuuat cum Lectore communicare Leonis Naumachica, fiue potius ea, quae de hoc argumento in Tactucis Meurfianae editionis cap. XIX is guntur, supplere ex codice Gudiano, cuius apographum beneuolo mecum communicauit amicus noster, ingenii et doctrinae laude clariflinus, Michael Richey, Hamburgenfis.

ΔΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περί ναυμαχίας βελόμεθα διατάξασθα, περί ής έδεν μεν εν τοϊς παλαισώς Τακτικοϊς κεκανονισμένον ευςομεν. αφ αν δε σποςάδην «το. vt in editis p. 321. edit. Mourfianae, nili quod pro δια μετρίας πείρας legitur δι όλίγης πείρας eodem fenlu: et πλοξμων ήμων σρατηγών pro πλωίμων, quod vtrumque rectum est et praefectos nauales denotat: deinde παθόντων pro πεποιθότων, et αφορμήν δεναι pro Εμφασια δεναι.

Διάταξις Λ' (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μεν δν. ω σρατηγε, etc. eadem, quae in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt, et επισημειώσεων legitur pro σημασιών.

B. 3 Karaskivas firaj de des naj de oporas, pro de oporas. Sed virumque promileue politum reperio.

Pag 322. pro nei row row row in energy in codice Gudiano plenius et emendatius legitur: nei row row row row row raw the neuron of the contraction of the second state in the contract of the second state in the check of the second state is the second state is a second state in the check of the second state is the second state

Γ. 4. Η δε τών δεομώνων κατασκευή μήτε πάνυ έσω παχεία etc. deinde εξειεγγασμένη pro έξεεγασμένη, et ταχέως pro έαδίως, et συγκούσεως pro συναράξεως (leg. συζέαζεώς) τε και κρύσεως. Scribitur etiam διαλύεται, quod non erat a Meufio mutandum in διαλύηται, neque enim illa aetate post iva lemper viebantur conjunction, vi mox lequitur iva μή λίαν έσιν άεγός. et pag. 332. ίνα μή βαεδιται. Sic p. 336. όταν ελπίζεται.

Δ. 5. Έχέτωσαν δε και πάντα etc. mox κάρυα pro κάρυα, sed segendum, ni fallor, καξαβια. Γιο τελέτευ Meurlius legit τερέτευ cum sorte Leonis actate τέλετευ pro altero dixerint. In MS. autem eius vicem inuento τευπάνυ, quod camdem rem significat.

Uuuu2

E. 6.

Digitized by

num) Sive Vol. XII. p. 408. vbi etiam codd. msst fiet mentio. Conf. interea Beck libr. laud. p. 53. fqq. ibique not. Zepernick. et hune in praetermiffis ad illum librum, praecipue in fectione III. a § XII. et §. XVII. fqq. de codd. atque edd. nouellarum Leonis, imp. in §. XXI. de meritis Ictorum, cum veterum, tum recentiorum, de Nouellis Leonis; in §. XXII. de reliquis Leonis

conflitutionibus. etc.

Retinui autem h. l. ca, quae Fabricius e cod. Gudiano ad fupplendam Meursii editionem excerpsit, quod vti supra iam adnotaui, iis nen vsus est Lamius in Opp. Meursii, et lectiones cod. Gudiani saepius diferepant a cod. Tayrinensi et Lamii supplementis, ex Medic, codd. publicatis. Harl.

Vol V. p. 373 7374

E. 6. Ριο δια τθτο έσχευασμένων, reclius in MS. δι ε το έσχευωσμένον πυς κατα των έναντίων ακοντίσε.

Pag. 324. The more plas vois pro vews.

5. 7. σίδηρα βαρέα pro βαρεία. et mox μαξία ξιφοειδή pro μάζας ξιφοειδής Mox: η έμπρησαι την ναύν τών πολεμίων δυνάμενον, η τως έν αυτή θανατώσαι.

Ζ. 8. Ο δε έτερος ό τας αγχύρας βάλλων κατά βάλασσαν, ήγεν τα σίδηρα.

Pag. 325. In MS. κράβατος pro κράββατος, et mox αφωρισμένον δεικνύων του άρχαντα.

Η. 9. Κατασκευαζέσθωσαν σοι, et mox η πλέον τέτων η βλαττον κατά της χεώαν την δέεσαν, desigue ώνω έςωτες απαντος ένοπλοι etc.

Θ'. 10. Γοργοτάτες pro δρομικωτάτες et γαλέας και μονήςes pro γαλαίας π μονήρεις et σπεδαϊς χρείαις pro ταχιναϊς.

I'. II. deest overei.

Peg. 333. 1β. 13. σωγίτας κού διπτάρια. Et paucis interiectis: ἐκεθεν οἱ σρατιώσται λάβωσι, pro πορίσονται, et καταδαπανώμενα ἐν ταϊς μάχαις pro δια το ολιγέσθαι αυτα ἐν ταϊς μάχαις, eodem fentu. Polt illa verba incipit διάταξις Ιγ, a verbis ἐκτός δέ τῶν σρατίωτῶν, ἦτοι τῶν [P] ἄλλων ἐλατῶν, ita MS. pro τῶν ἄνω ἐλατῶν, de quibus vide infra διατάζει 19. Mox iterum βιπτάρια pro δικτάρια. Et ei και μή ὅπισθεν, αλλα πάντως ἕμπροσθεν πέταλα ἕχοντα κασσίδας etc. vude hiatus in Meursti edit. supplendus. Paullo post, νευρικα ῶπερ ἀπό διπλῶν κεντέλκων, et και λίθες δὲ δυναμένες ἀπό χειρῶν ξίπτεσθαι pro-χειροπλήθες. Et ἐκ ἕλαττον τῶν ἄλων ὅπλων αὐτὲς καταβλάψεσων

Pag. 334. 18. 15. ώσε την δύναμιν αυτών έν τέτοις - Ετα τών βελών πληφωθέντων. Μοχ μεναύλοις recte pro μέν αυλοις. Pro verbis autem, quae mox fequentur: και ωσπες ακμαιότεςοι τη αθρόα κινήσει, in MS. eft: Και ακοπίατοι et deinde και τοϊς κεκοπιακόσι σρατιώταις έπιτιθέντες - και ευκόλως αυτώς καταπολεμήσεοι. Sententia lemper eadem.

It. 16. Προσβολαϊς pro συμπλοκαϊς. Is. 17. δυναμιν pro ακμήν. Ceterum male in codem MS. διαφυλάτταν pro διο φυλάτταν et βελας pro βολάς.

Iζ. 18. Φροντίσας. Pag. 335. pro ύπο της πάνος. leg. σπάνης, vii in MS. τη σπάνα τῶν ἀναγκάων ἀναγκαζόμενοι. Α verbis παραγγάλης δε και τῶς ἄρχεσιν incipit in. MS. διάταξις Ιή. 4

. 19. 19. avandnewsers.

K. 20. Two uno of seatiation et euxages-

Pag. 336. Κά. 21. καθώς αν συνειδή αξκύντα πρός την προκειμένην έγκρατειαν. Διάταξις Κβ' incipit a verbis χου προσέτι, άγε χρεία τοιαύτη καλέσοι, και ίππος έν τοις

ia Tar

itized by

ίππαγωγοϊς προσεπιββίπτων, ώτε κατά της πολεμίας έχων καβαλλαφίες, κού άπλως πάντα απαρτίσας όδοιπορήσως δεόντως. Ita have Coullitutio legitur in MS.

Ky 22. อีเฉ∧α∧ท์อตร - - πеоЭบµотсійоня тся senttor, ฉัπокийоня, ё́πітидня ฉิ่งยุ่µย ส่งะบ่อฉงтог.

Kd. 23. Ούχ ώς έτυχεν άπάντων etc.

Vol. V. p. 3747375

Κέ. 24. Κα) τα παςαγγέλματα δέξονται, et pag. 337. παςαγγέλμαση υπα-

Κ. 25. τοις πρώτοις χρόνοις pro τοις άνω. et και δτω καλ εμένη.

Κζ. 26. ποτέ δε κατά πλείονας, ώτε κατέναντι άλλήλων έπέρχεσθαι, pro quo snale in editis ώτε άν τις αλλήλων. Postea δια καμάκων σιδηςών - - [P] δια τές αφεύπτες και αναγκαίες κινδύνες: Inde incipit διάταξις Κή. a verbis και έτέρως δε γυμναζέσθωσαν, ώς άν νοῦ ή σὴ ἐνδοξότης τὰς κατά τῶν ἐναντίων etc. - - παςαδ ξη ἐπὶ ταῦτα ἐςχόμενοι.

Pag. 338. K.9. 27. και έν ταϊς όγμησίαις pro όγμήσεσι, et καταγέτωσαν rectius pro καταγεώτων.

Λ. 28. Δα δε και την το ανέμο επιΦοράν - - και πρός ταύτην και τον τόπον της ορμησίας εκλέξασθαι Και αι μήτις κατεπάγη ανάγκην - - αλλ' ύφορασθαι τας λεγομένας των ναυτικών παρασημασίας των άξρων, pro quo minus integre in editis, παρά των αξρων.

Aa. 29. es per undera GoBor Exers pro Exps.

Λβ. 30. Εί πολεμίες παρείναι πε έλπίζεις, παντως χρήσε · ·

Pag. 339. πολλα) γαζε αι των πολεμίων επιβελαι recte pro επιβολαι. Deinde εύεη-

Λ'δ 32. κατά τας τάξεις έκάτων διηγημένων, pro έκάτην διηγημένως. Deinde και επιζεώσεις αύτθε και ένισχύσεις.

Aé. 33. Dei de or uathov etc. vt in editis.

Pag. 348. in Meursii edit. num. 62. Graeca, quae ibi desiderantur, ita sunt supplenda:

Ξζ. 63. Δυνατού δε και ολοκληφου την ναῦν ἀνατρέψαι τῶν πολεμίων, ἐαν πλευεάν παερά πλευράν δήσας αὐτην τῶ δρόμωτ νι, και τῶν πολεμίων ἐπὶ ἐν μέρος. ὡς ἔθος Χχεσι πρός την ἐκ χειρός μάχην συνδραμόν-

62. Integram hoflium nauem "") euertes, fi larus nauis tuae hoflium lateri adiunxeris, et hoffibus vnam in partem, vt folent, ad conferendas manus concurrentibus, et triremibus illorum in noftras triremes innixis, U u u u 3

an) Male Checus, classem.

Digitized by GOOgl

τών και δοκάντων επακυμβίζειν το εαυτών πλοϊον τῷ δεόμωνι, ἐπέλθη μεν έτεςοδοόμος κατά της έν τῆ πεύμνη τῆς πολεμίας, και ταύτην ωθήσει σΟοδεώς τῆ συγκεύσει. Και ό μεν δεόμων δυνηθή λύσας εαυτόν τῦ δεσμῦ ύποχωςῆσαι μικρον, ῶτε μή ἐναι ακύμβισμα τῆς πολεμίας, βαρήσει ὁ ξτεςος δεόμων πάση δυνάμει και πάντως ανατζεψει σύν αυτοϊς ποϊς ανδεάτι τὴν πολεμίαν ναῦν. Δει δὲ κανονίσαι τὸν δεσμόν, μη πάντως κωτ ἰσότητα γενέσθαι, ἀλλά μικροκ ἀΟεϊναι γυμνά πινα πλευρά κατά πευμνων τῆς πολεμίας, δι ῶν ἐμπεσών ὅ δεόμων ῶθήσαι πρός τὴν ανατεοπήν τῶν πολεμίων τῆν γαῦν.

LEONIS SAPIENTIS

Ξή. Πρός τάτοις και το νῦν ἡμῖν ἐπινοηθέν, ὅπε ἀπό τῆς κάτω τῷ δρόμωνος ἐλασίας διὰ τῶν ἐπῶν ἦτοί τρυπημάτων τῶν κωπίων ἐκ-Φερόμενα μέναυλα, κατασΦάττειν τὰς πολεμίες τῶν πάνυ μοι ἀναγκαιων δοκἕι.

Ξ9.63. Δλλά και έτερον τέτε αναγκαιότερον, έγε χειρών εὐΦνών ἐπιτύχη, τὸ διὰ τῆς κάτωθεν τῦ δρόμωνος ἐλασίας τῆ ὑποδειχθείσημεθόδω δι ὅπῆς παρασκευάσει πλη-Θήναι ῦδατος τὴν γρών τῶν πολεμίων.

Ο΄. 64. Εἰσὶ δὲ και έτερα τοῦ ἀρχαίοις ἐπινοηθέντα ἐν τῷ πλοίμῷ πολέμω ἐπιτηδεύματα, καὶ ἔτι δὲ ἐπινοηθηναι δυνάμενα, Ἐπερ ἐν τῷ παρόντι γράΦαν διὰ την συντομίαν ἀνοίκειον ήγησάμεθα. Τινὰ δὲ καὶ ἀσύμΦορα διὰ τὸ μή ΦαυλΚεσθαι τοῦς παλεμίοις. χαι μῶλλον ἐκεινεις χρήτθαι αὐτοῦς καθ ημῶν. Τὰ γὰς ςρατηγήματα ἀπῶξ κατανοηθέντα δύνανται ἀντισρατηγείσθαι και καταμεθοδεύεσθαι παρὰ τῶν πολεμίων, ἀλλ΄ έκασον τὸ ἐπινοηθὲν μέχρι τής πρά-Ἐεως ἕχειν ἐν μυςπρίω.

OB' 65. Έν δε τῷ βιβλίω τῶν ἀςχαίων Τακτικῶν καὶ σεατηγημάτων ζητῶν τις εὐςήσει και τὰ τέτων πλείονα. Οὐγὰς δυνατον, inuadat cos alia triremis ad latus puppie he fluis, et impulfu vehementi illam comquaffet. Triremis autem noffra tum scipfam soluens paululum retrocedat, vt ne vilo stabilimento hostium triremi sit, et hoshilem triremem alia omnibus viribus deprimat, atque adeo ipsi cum viris integram nauem euertet. Prouid ndum autem est, vt ne vinculum omnino aequale fiat, sed ad hostilis nauis puppim suda aliquantum latera relaxet, quibus irruens triremis hostium nauem, viquedum deprimatur, inuadet

 Ξ_{η} . Ad haec praeteres excogitemus, st ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, quod in primis necetsarium etse viderur.

20'. 63. Sed et aliud hoc magis necessarium est, si quis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, vt hostium nauis aqua compleatur.

O'. 64. Sunt et alia quaedam bellica confilia ab antiquioribus in nauali praelio excogitata, et plura etiam, quae excogitari pofsont, quae in praefentia propter longitudinem minime perferibenda funt: quaedam vero etiam commemorate hoc loco inutile eft, ne hoftibus diuulgentur, et illis aduerfus nos hoftes vtantur. Nam hae moltiones bellicae, fi femel vfurpatae fuerint, facile aliquid contra eas fuscipi et excogitari ab hoftibus poteft. Quocirca vnumquodque inventum, vsquedum geritur, occultandum et feoreto tenendum eft.

OE', 65. In aliis libris quae de confiliis fa-. ctisque imperatoriis for buntur, permulta quis huiusmodi atque iis etiam plura inuentet: pe-

Digitized by GOOGLE

Voi V. p. 375 7 376

Vol. V. p 3777378

ώς εξηται πρός έκασα τα εμπίπτειν μέλλοντα, δια το άπειρον αυτών γράφειν, άλλα τα ίκαι :.

Ογ. 66. Πλήν κεφαλαίοις έπειν, έσοσαν οι δρόμωνες έζωπλισμένοι τελείως από τε σρατιωτών ανόζείων, και έκ χριρός μάχεσθα δυναμένων, και τῷ τῆς ψυχῆς παρασείγματι) τολμηφών και πεπαιδευμένων, και γεγυμνασμένων. Ούτοι δε έσωσαν κατωπλιφμένοι ὅπλοις ὅποίοις και ὅ ἐν τῆ ξηρά σρατιώτης ὅπλισθηναι διώρισθαι, ὅηλον, ὅτι κατάφρακτοι. Και ἕτω πάντες οι τῆς άνω ελασίας ὅπλισθησωνται.

Οδ. 67. Προς δε την των εχθρών ποιότητα και ποσότητα των πλοίων, και αυτις ώ σρατηγε διασκευάσεις τως δρόμονας και καθοπλίσεις, όπως μη ελάττονα ερατον έχη ο ήμετερος δρόμων το πολεμίο. ότις μάλιτα ως ίσην μάχην ελθείν ετδιμάζεται (Meurl. elegantius: eis ίσόπαλον ελθείν ευτρεπίζεται μάχην,) δια τα eis αλλήλος δεσμο, αλ. ο δυνατόν, και πλείωνα. Άμθοτερων γάς, ανδρείως, ei τύχοι, μαχομένων, οι πλείου νες προσερήσοσιν (Meurl. Ιπερνικήσουν.) que enim fieri potell, vt de omnibus rebus, quae cadere in bello possint, verba faciamus, quae iplo genere immensa infinitaque sunt.

Lib. V. c. I. 711

Oy'. 66: Ad fummam autem fint triremes inftructae viris fortibus ac firenuis, qui cominus confertis manibus pugnare poffint, et qui alacri incitataque mente fint, et omnes in partes exercitati. Armis autem talibus exerceantur, qualibus quiuis terrefiri in praelio miles armatur, iique potifimum, qui in fuperiore remorum ordine confiftunt.

OF. 67: Pro hoftium viribus numeroque nauium tuam claffem imperator inftrues, vt ne minorem numerum nauium nos hoftium claffe habeamus, fed aequalem potius, vt cum hoftibus claffe iuncta pugnemus, aut maiorem etiam, fi fieri poteft. Nam fi vtrique fortiter ac firenue dimicent, qui plures fuerint,, pracualeant neceffe eft.

Ot. 6%. Pro domores (quod habet etiam M6.) interpres legille le innuit ificiores. Pro rarassions mox in M8. est ifondores et insuger aron pro adription quod idem est. Denique pro inficions et institus habet insligatores et institus.

[P] Video praeterea in codice MS. etiam haec fequi de eodem argumento, quae in Meurfiana editione incatium quaeres ??), ego itaque in hoc loco cum verfione mea, Lectoris ve spero venia, subieci.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ.

τῦ βασιλέως.

Τσορήσω σοι έτι και έτερον ναυτικέ σόλυ Aliud practerea naualis expeditionis strate-«ρατήγημα. Όταν μέν είς τόπυς λιμένας gema tibi commemorabo. Quando venerie μη έχοντας και ψαμμώδεις την απόβασιν ad importuola et arenosa loca, voluerisque

μέλλης

Digitized by GOOQIC

00) f. magasnuare:

pp) Sunt quoque in cod. Taurin, reg. CCLXXV. v. catal. codd. gr. p. 980. Harl.

μέλλης ποιήσασθαι; ἐαν ἕτω τύχει ἐν καιοῶ ναυτικής τρατηγίας, σανκυς πολλυς γεμίσας άμμυ και τοῦς σχοινίοις προσδήσας, απι ἐκάςυ δρόμωνος ἐκκεμαάσεις τως άρκυντας οἱοι εἰ αγκύρας, και ἕτως τον λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσας, εὐκόλως κατὰ τον τόπον νυκτός ἐπελθών, την βεβυλημένην σοι ματαδεομήν ποιήσεις.

Πολεμίε ποτε ναυτικέ σόλε μετα οι κάας δυνάμεως ναυτικής ύποχωςών σςατηγός, μηνοειδή πας άταξιν ποι έμενος ύποσς εφέτω πλέων κατα πεύμναν, και έτως βελευέσθω άποχωςίζεσθαι τών πολεμίων. Και γας έ Φεύγων, αλλα Φυγομαχών έτοί μες έξαι τας ναῦς και παίλιν ἐπελθών τοῦς πολεμίοις κατα πεώς αν, ἐγε και τέτε χράω γένηται, και τας πεώς εξαιν πρός αυτές. Και γας έδε θαζό ήσεοιν έν τῶ ποιλώματς στελθών, την κύκλωσον ύφος ώμενοι.

Ων ένεκα η τόπων η πόλεων έκπεμπειν μέλλεις ναυτικόν 50λου, κεύπτειν σε δώ καη τως τόπως και τας πόλεις, ώσε μηδένα πεογνώναι, πω μέλλει γίνεσθαι ό κατάπλως. Ένταλμα δέ γεάψαι, και σΦεαγισάμενος αυτό ασφαλώς επώσε τω καθισαμένω παεάι συ ταυάεχω, ίνα πατά το πέλαγος έξελ θών, τότε λύση την σφεαγίδα, και μαθη. πω μέλλει ποεεύεσθαι Ούτως γας ποιήσας λάθης τώς πολεμίως.

Τῶ δὲ ἀγαθῶ Ϛρατηγῶ χρέος ἐτί προς πῶν ἔθνος ἀρμοζομένω δια Φόρες προς ἕκατον τὰς τρατηγίας ἐπινοῦσθαμ. Εἰ δὲ ποτε καὶ ναυαρχίας καιρος ἐπιτῦ, ἀκινδυνον τὴν τῦ τόλυ ταζιν διά Φυλάζει. ἔμπειρος ῶν τῆς τῦ ἀέρος κινήσεως. και τὰς Βέαγίας δὲ, ἦτω - τὰς ἀπισθοΦύλακας εντάκτως συναγείν, ΐνα μὴ ὑπὸ τόπυ, ἦ ὑπὸ ζάλης θαλασσίας, ἢ ὑπὸ πολεμίων ἀναγκαζόμενοι Φθείξωνται. ibi exfcentionem facere, fi ita contingat navale bellum gerenti, faccos multos arena replebis, funibusque, quantum corum fatis eft, fuspendes veluti ancoras ex fingulis triremibus, atque ita, quem vocant, portum pelagium componens facile ad locum, quem cupis, de nocte arcedes exfcentionemque, quain voles, facere potèris.

Si hollium classi dux cum copiis suis maritimis subducere se voluetit, in lunae speciem haubus-dispositis puppim versus illas propellet arque ita recedere ab hollibus conabitur. Ita enim non-fugientis, sed inter receptum pugnantis instar paratas habebit naues ad holles prora inuadendos, si res ita tulerit, et proras hollibus seruabit obuersas. Neque illi facile in lunatam classem immittere se audebunt, veriti ne circumueniantur.

Clam habere te oportet, in quae loca vel ad quas vrbes classem ensittere conflituerts, vt nemo praescire possit, quo tendat mavium excursio. Mandatum igitur confignabis feripto, illudque bene obsignatum conflituto a te illarum, praesecto trades, quod in mare delatus demum aperiat, et quorsum cursus inflituendus sit cognoscat. Ita enim confilium tuum hostes latebit.

Bonum classie ducem perspectas habere oportet diversas, quibus adversus gen em quamiliter vei convenit, belli gerendi rationes. Quando autem classis adversus hossem ducenda est, naues bene dispositas tutas confervabit a periculis, ventorum guarur, et a tergo custodiam recte curabit, me vel a natura loci, vel maris tempestate, vel ab hostibus adtlicta detrimentum capiant.

Vol. V. p. 3682369

Digitized by Google

Nauali -

Vol. V. p. 370 7380

Vol. VII.

ALII LEONES.

Lib. V. s. I. 713

Digitized by GOGIC

Έν ταϊς ναυτικαϊς 4) μαχαίς συνάπτον- Navali praelio congrediendum, quando ται ή όταν οι πολέμιοι ναυαγήσωσιν, ή όταν hoftes vel naufragium fecerunt, vel a temύπο χαμώνος ταλαιπωςωθώσιν. pestate milere adfecti laborant.

De aliis LEONIBUS, qui Graece scripferunt.

Quum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem: age iacturam illam ex parte faltim leuare, et de praecipuis huius nominis, qui graecis litteris claruerunt, paucis agere iuuat.

[T] Leo, ucademicus, cui tribuitur dialogus Aleyon, qui inter Platonis scripta legitur, vt dixi lib. 111. cap. 3. §. XLI. [Vol. III. p. 108. et p. 178. et v. Lamber. comm. de bibl. Caefar. Vol. VII. cod. I. pag. 7. sq. Harl.]

[Leo Acrotatus, v. infra, Vol. X. p. 527. — Leo Aromatarius, ad quem scripsit Theodorus, Studita, v. Montfaue. bibl. Coisl. p. 145. et 315. Harl]

[Leo Anamarzeur, Iclus. v. Bach. hift, iurispr. IV. cap. D. fect. 3. S. XXI. Harl.]

- Leo, Aegyptiur, de quo Augustinus I. de consensu evangelistarum c. 23. Numquid et Leo, Aegyptiur, poëta vel academicus fuit, qui Macedoni Alexandro diuersam quidem a Graecorum istorum Deorum originem, veruntamen ita prodit, vt eos homines suisse declaret. Leonis huius opus respicitur a Clemente Alex. quando ab illo laudatur Λέων o τα περί τῶν κατα την Δίγυπτον Θεῶν πραγματευσάμενος I. Strom- pag. 322. Hyginus pag. 304. Sed de Hammonis simulaero Leon, qui res Aegyptias conscripts. Tertullianus cap. 7. de Corona: Si et Leonis, Aegyptii, scripta euoluas, prima Isis repertas spicas capite circumtulist. Idem videtur, qui ab Arnobio Leo Pellaeus vocatur, et qui cum Cosma, Aegyptio, citatur a scholiasse Apollonii IV. 262. Λέων ἐν πρώτω τῶν προς την μητέρα. et cuius periplum laudat idem II. 297. Confer Guilelmi Worthis notas ad Tatianum p. 96.
- Leo, Alabandenfis, rhetor, scripsit, Suida tefte, Kazenaiv libros IV. Auxiana libris II. Téxwww, fiue artem rhetoricam, et quae etiam inter Leonis, Byzantii, monumenta refert, de statibus rhetoricis, et de bello sacro aduersus Boeotos ac Phocenses. [v. supra, Vol. VI. p. 132. init. Leo, rhetor, scripsit versus carcinos feu caneri et sunt in cod. Paris. MDCCXX. nr. 4. Harl.]
- Leo, Armenius, imperator ab 11. Iulii 813. ad 25. Dec. 820. cuius edictum de abolendis imaginibus memoratur in seriptoribus post Theophanem pag. 18. 20. 62. [p. 499. et conf. Montfaucon bibl. Coislin. p. 205. sub finem. et infra, Leo Ifaur. Harl.]
- Leo, Afianus, siue Leo, Car, (o ex Kaglas) inter scriptores historiae Byz, laudatur a Io. Scylitze ac Cedreno, idomque videtur cum LEONE, grammatico, cuius xgovoyga@la

- X x x x

qq) Idem iubet Leo pag. 346, edit. Meurfii, n. L. vnde reliqua fupplenda.

714 Lib. V. c. I.

Vol. V. p. 5802381

Te Twy year Basilian Teelex 330. ab initio Leonis, Armenii, imp. ad Romani Latapenimortem fiue ab a. C. 813. ad 949. (non 1013, vt scribit Caneus,) subjects fuit codici regio Theophanis, ex quo illum descripfit lat. Goarus, et post eius mortem graece etlatine vna cum Theophane edidit notasque suas addidit Franciscus Combesisius, Paris. 1655. fol. Idem iam obleruauit, Leoni huic vix quicquam commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, quatuor librorum ante Bafilii vitam auctore, de quo fupra p. 349. dixi, in reliquis continuatoribus pleraque adfinia, plerunque etiam iisdem verbis concepta, [P] aut ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ve alterum alterius vsum laboribus necesse site fit. Codicis MSti subscriptio ") testatur abfolutum volumen effe anno mundi 6521; hoc est Christi 1013. vt recte Hanckius, pag. 679. de hilloriae Byz. scriptoribus observat contra Vossium, qui male retulerat ad a. C. 1321. Recentiore manu eidem codici adleriptum, Combefilio telle: Atwy more-< беоร หลุ่ Det รอง Kibueauwรอง o Tlixardahos, หลุ่ อำหญิดร สังปิยอสอร รช หยุลรลเช หลุ่ πρώτε ήμων βασιλέως. Leo, praefestus atque dux Cibyracotarum ") qui et Tzicandalus, potenti/fimique at primi noftri imperatoris (Conflantini Porphyrogeniti) domefieur. Addidit etiam ex eodem regio codice et Leoni, grammatico, praemilit Combefilius ANONYMI commentarium liue ovyyea On yeoroyea Ounny, extrema parte mutilam, de rebus Leonis, Armenii, Bardae F. in cuius persequutione aduersus imaginum cultores, atque synodo, aduersus imagines a. C. 814. habita, definit. pag. 428. 442. Fabr. Conf. Hamberger z. N. III. p. 684. Saxii Onom. H. p. 151. Laudatur inter historicos in fynopfi hilforiarum, scripta a Ioanne Scylitze Curopalata, et edita gr, ac lat. a Montfaucon in bibl. Coislin. p. 208. — Parif. in bibl. publ. cod. DCCCLIV. nr. 42. Leonis, grammatici, chronicon a mundi creatione ad Leonem, Bafilii fil. Initio pauca defiderantur. — in cod. MDCCXI. nr. 5. eiusdem chronicon de rebus Leonis, filii Bardae, Armeni, geflis, et nr. 4. anonymi chronicon de eodem Leone, Bardae F. a Fabricio memoratum. Add. Lambee. comm. IV. p. 27. fq. — Fabric. infra in Vol. X. pag. 527. ea, quae huc reducam, addiderat: "Nefcio, idemne fit cum Leone, grammatico, qui Calabriae archiepiscopus fuit, cuius epistolam canonicam, de vxore ante ordinationem ducenda, gr. ac lat. exhibet Cotelerius tom. III. monumentorum pag. 464. - Fuit et Leo, Siculus, grammaticus, cuius laudationem Neclarii CPol. citat Allatius contra Hottinger. p. 386. et Leo Vestarches ac grammaticus temporibus Alexii Comneni. Bibl. Coislin. pag. 104." Leonis, Siculi, mentio nulla fit in Mongitor. Bibl. Sicula. Harl.

[Leonis Barali, primi fecretarii, versus iambici de secundo aduentu Christi laudantur in indice MS. codicis Antonii Eparchi, infra in Vol. X. p. 482. et p. 487. epistola ad Theodorum Metochitam. — Iambi memorati exstant quoque in cod. bibl. Paris. MDCXXX. pr. 72. Harl.]

Leonis Bardae, protoalecretis, versus iambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nouae MSS.

- rr) a librario, vt videtur, non ab auctore.
- ss) Cibyra Plinio Cariae est, etti aliis Phrygiae, quae sunt regiones vicinae. Combefifms.

Digitized by GOOGLE

MSS. Eiusdem oratio ad imp. Andronicum Palaeologum, iuniorem, qui a. O. 1341. obiit, MS. in bibl. Vindob. vnde de huius Leonis aetate constat.

Leo, Bulgarorum arthiepiscopus, Latinorum acer aduersarius, de cuius scriptis Caueus ad a. C. 1351. qui recte Achridenum fiue Acridanum adpellat, ") auctoritate Sigeberti Gomblacenfis cap. 147. de scriptoribus ecclesiafticis, quia Bulgarorum archiepiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide, quae supra pag. 284. et 286. de Theophylacto. Contra hune Leonem Acridanum scripsit Leo IX. papa. Nullus illo aut furiofior aut petulantior contra Latinos fcripfit, iudice Nic. Comnesso pag. 185. vbi citat eius de processione Spir S. quod ex solo patre procedat, et libr. I. contra azymorum vlum in S. Eucharistis, id. pag. 188. Trium eius epistolarum de azymis mentio in Beverigii cod. canonum tom. II. in Alexii Arifteni fynopfi epislolarum canonicarum, vbi ex prima locus adfertur, Dd. 3. b. Ex epistola prima et tertia etiam Allatius de confensu pag. 1163. et 1167. Epistola ad Ioannem, Tranensem, in Apulia episcopum; acerrima, quam a. 1053. adueríos Latinos foriplit, exflat ex Humberti Legati verfione latina apud Baronium ad illum annum nr. 23. fq. cum Leonis IX., papae, epistola, Cerularii et huius Leonis inauditis, vt sit, praelumtionibus oppofita, quae exflat etiam in tounis conciliorum, tom. IX. Labbei, pag. 949. et tom. VI. Harduini p. 927. Fabric. -In codd. Mon. Bawar. CXII. et CXIII. Leonis, archiep. Bulgariae, epistola de azymis et fabbatis milla ad queendam rom. pontificem. (cat. codd. gr. pag. 43. et 44.) — Eadem in cod. Parif. MCCCXV. nr. 2, bibl. publ. - Vindobonae in cod. CLVII, nr. 18. excerpta ex Leonis, metropolitae, aliorumque graecorum scriptor. operibus contra Latinos de processione Spir. S. de azymis, de ieiunio, fabhatis etc. (Lambec. comment. Vol. IV. p. 330.) — In cod. Efcorial. membran. Leonis, archiep. Bulgariae, epistolae tres de annis et fabbatis. Item de defignatione et suffragio, electione, statu et priuilegiis metropolitarum archiepiscoporum. Et de vniuerso ecclesiafico statu et ordine, teste Plüero in itiner. per Hispan, p. 179. Harl.

Leo, Leonis F. Byzantinus, rhetor, Platonis discipulus, de quo Philostratus in vitis Sophifiar. lib. I. cap. e. Plutarchus in praeceptis politicis pag. 804. Athenaeus XII. pag. 550. Hesyshius in originibus [P] CPol. pag. 49. seq. et Suidas, qui Aristotelis quoque discipulum a quibusdam traditum commemorat. Et fuit sane Leo quidam Byzantius Aristotelis discipulus, cuius filii, Melantes et Pancreon, heredes a Theophrasto instituuntur, teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leones in vnum confuderit Suidas, non facile dixerim. Idem refert eius scripta: 1) τα κατα Φίλιππου και το Buζαντιον libris septem: 2) Teu Seavistov sine Teu Seavistov, de rebus Myforum. 3) πegi Bησαίs: ita enim restius in MSS. Paris. quam Bησάλs, fuit enim de Besae oraculo, de quo Ammianus XIX. 12. 4) τον iegov πόλεμου de bello, quod Philippus gessit adversivs Phocenses, qui oraculum Delphicum expilauerant, de quo Iustisus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis, Alabandensis, Suidas [et Eudocia p. X x x x 2

tt) Leo, Acridanus, a Leone, archiepiscopo Bulgariae, male diftinguitur in Indice Nessekiano MSS. bibl. Vindob.

[Loo

Digitized by

900t

281.] memorat. 5) megi záross, quod vertunt de feditionibus, quum fuerit liber rhetoricus de formandis flatibus quaeftionum, atque iterum flatim a Suida [et Eudocia p. 281.] inter feripta rhetoris Alabandenfis poli régymy, fiue artem rhetoricam, commemoretur. 6) ra xar 'Azékavdeev, quod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim eius imperium, Philippo adhuc fuperflite, mortem fibi confeiuisfe Suidas feribit,) fed de Alexandro, proauo Philippi, Xerxis aequali, accipiendum este coniciebat Olearius nouis ad Philostratum p. 485. Quum vero de Alexandri illius antiquioris rebus vix vsquam exstet memoria, verifimilius videtur, Alexandrum M. innui, fed iunioris cuiusdam Leonis feripta prifeo illi Byzantino Suidam, parum in huiusmodi accuratum, tribuiste. Fabr. Vide fupra, Vol. III. p. 44 et p. 497. — Alius Leonis, fecholastici Byzantini, fecholia, ad historiam ecclesiasticam pertinentia, funt in cod. Vossiano. v. cat. bibl. Leidenf. p. 392. nr. XXX. De Leons, Byzantio, Ioannis, patriarchae CPol. nepote, v. supra ad §. VIII. de Leonis, imp. oraculis not. co. — Leo Cinnamus, calligraphus, feriptor cod. regii MMCMLI. — Leo alius, feriba, cod. Coisl. CCCLXXIV. circiter face. XI. Harj.

Leo, Car. Vide fupra Alabandenfis, et Afianus.

- Leonis, Centuripini, oratio in S. Iacobum, Zebedaei F. apoftolum, memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonibus. Incipit: ύλεκή μέν είσθησις. Fabr. Vixit faec. octauo et fcriplit quoque laudationes in S. Leonem, Thaumaturgum, epifcopum Catanensem, et in Nectarium, patriarcham CPolitan. v. Mongitor. biblioth. ficul. tom. 11. p. 11. Harl.
- [Leo, Chalcedonenfis, metropolita. Eius epistola, fcripta ad Nicolaum, episcopum Adrianopoleos, in cod. Coislin. XXXVI. ex quo Montfauc. in B. Coisl. p. 103. sqq. publici inris fecit gr. cum versione lat. Decretum, editum circa vnionem synodi cum Leone, Chalcedonenfi, et circa piam sententiam de adoratione SS. imaginum, ab — imperatore — Alexio Comneno. — In illo decreto p. 104. sub finem memoratur quoque Leo, Biguns episopus, tempore Comneni.
- Leo, Corinthius, Troynenfis notarius, vir graecis latinisque litteris excultus. Scripfit vitam SS. Alphii, Philadelphi et Cyrini, e quodam cod. msto latinitate donatam, a. 1312. (non a. 1322. multo minus a. 312. vt alii, aut potius typothetae, errarunt.) v. Mongitor. Bibl. ficul. II. pag. 11. Harl.]
- Leo, defpota, (nescio, an Leonem, imp. CPol., hoc nomine designent;) Λέοντος τë δεσπότε eis την ύπεραγίαν Θεοτίκον. MS. Lamber. III. pag. 36. Leonis, despotae, alphabetarium de suturo iudicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.
- LEO, diaconus, hilt. Byzantinae scriptor, de quo supra pag. 353. Huius orationem ad Bafilium, imp. qui Ioanni Tźimisci successit, MS. haberi in bibl. Bodleiana testatur Caveus. Incipit Edes mir ró.

LEO, grammaticus. Vide Leo Afianus, et Siculus.

Vol. V. p. 383

ALII LEONES.

[Leo Garidas, (al. Laridas, fiue Zaridas,) Ictus. v. infra, Vol. 1%. pag. 514 feriplit ad Mich. Ducam περί διαιρέσεως Φόνων, et βιβλίου περί των αγωγών v. Bach. iurispr. rom. IV. cap. 2. fect. 3. §. III.

[Leo Ifauricus, imperator, obiit a. Chr. 741. v. Lambee. comment. etc. Vol. VIII. p. 165. - fq. ibique notas 1. et 2. De eius et Leonis, Armenii, imp. 813 – 820.) conflitutionibus v. infra Vol. XII. p. 406. De priore v. etiam Bach. l. c. IV. cap. 1. fect. 1. §. -XIV. et §. XXXV. de posteriore §. XX. et. §. XXXVIII.]

Leo Marcellas fiue Marcellariur, imper., cui miraculofam fontis inventionem et primam templi, super eum exstructi, originem esse vindicandam, Lambecius comment. VIII. p. 126. contra Iac. Goar, not. ad Georg. Codini cap. 22. de officiis CPolitanis docet. Harl.]

[P] LEO ""), Magentenes, metre, olita Mytilenenfis, circa a. C. 1340. ") scripsit egnynow in Ari-X x x x 3 fiotelem

su) Leonis nomen in editionibus Magentini omittitur, neque exstat in plerisque codd. MSS. vt in iis, quos habet bibl. Caefares : in aliis tamen occurrit, vt in Coisliniano vno (in al. Acorisz,) Vide catslogum MSS. graecorum bibl. Coislinianae p. 219: 227. 277. Leonem igitur vocat et Labbens in confpectu interpretum graecorum Ari-Rotelis et Platonis, quem sequentur Lambecius hb. VII. cod. XXIX. [p. 147. ed Kollar.] et XCII. [nr. 4. p. 373.] philosoph. et Neffelius. Plura de hoc Magentino et aliis quibusdam Leonibus netaui infra volum. X. huius bibl. p. 527. feq. Fabr. Locum ipfum iure postliminii huc rectius reducendum arbitror. Fabricus igitur, nunc, ait, ex Nic. Comneno pag, 143. praenotionum mystagog. addere iuust, eum floruisse circa a. 1300. ac deinceps, praeceptoremque fuisse Constantint Harmenopuli, a. 1380. vel 1383, anno actatis 63. defuncti. Hunc idem Comnenus pag. 8. Photiasum licet, clegentifimee virum fapientiae adpellat, citarque eius commentarios in Aristotelis topicorum libros et Porphyrii quinque voces p. 227. in categorias ibid. In sophisticos elenchos MS. in bibl. Coisliniana p. 225. in librum philosophi de generatione et corruptions ab eodem Comneno citatur, p. 387. in Nicomachea pag. 281. in libros de anima pag. 253. 254. commentarius brevis in politica Aristotelis pag. 235. liber de moribus gentium, pag. 287. de moribus asiaticis liber I. pag. 214. de arcana philosophia, cap. XXXIX , pag. 226. liber II. de veteribus philojophis, pag. 213. explicatio canonum pornitentiahum Petri Alexandrini, pag. 220. et Gregorii

Thaumaturgi, pag. 223. Eiusdem Leonis libellum de neglectis sunonum praeceptis laudat et hortatu Vaffionenfis episcopi Soarii latinum fecisie, et innumeris locis, vt licuit, emendaffe se testatus pag. 8. Hactenus Fabricius, quem de Leonis Magentini explicatione aliorum canonum infra leges in Vol. XI. pag. 48. — Saxius in Onom. II, pag. 78. Leonis Magenteni, metropolitae Mytilenenfis, interpretis Aristotelis, actatem adfignat a. Chr. circ. 8. 650. laudatque Conring: de scriptor. saec. VI. c. II. p. 97. cum nota Kranzii. De codd. paffim ad Aristotelem quaedam iam notaui. Parif. in bibl. publ. funt in quatuor codd. Leonis Magent. comment. in Aristotelis categorias, in libr. de interpretatione, analytica priora, et in Porphyrii ilagogen. - practeres in tribus adhuc codd tres priores comm. - insuper in cod, MMLXI. etiam comm. in Arift. analytica priora.. — Florent. in bibl. Laur. Medic. funt in cod. III. nr. 2. et 3. plut. 71. Magent. breuiff. excerptum de quinque voce. - in cod. V. nr. 3. et cod. XXXIII. 8. de hypotheticis syllogismis, ex Magent, forsan commentar. in priora Aristotelis analytica. - in cod. I. nr. 2. Magenteni commentar. in Porphyr. V. voces, et nr. 7. plut. 85. Magent. comm. in Ariftot. decem categorias (vtroque tamen loco nomen vi Mayerriri a manu recentiore in margine adicctum legitur.) - in cod. cod. ar. to. Magent. comment. in Aristot, de interpretatione, et ne 12. in Aristot, analytica priora. v. Bandin. cet. codd, gr. III. pag. 2. 3. 5. 22. 237. 238. 239. - Venetiis in cod, Marciano CCH. Magent. et Theodori Prodromi expositio in postremum posteriorum Arl-

flot."

Digitized by GOOGLE

, stotslem negi igunveius, commentarium maximam partem collectum ex Ammonio, quem magnum adpellat. Laudat etiam aliquoties Alexandrum (Aphrodifeum) atque vno loco lamblichum. Prodiit hic commentarius graece apud Aldum Venet. 1503. minore folio, ad calcem Ammonii in eundem Aristotelis librum, adiunctam habens Mich. Pfelli Paraphrasin et Ammonium in Categorias. Latine vertit hunc Magenteni commentarium Io. Baptista Rasarius, cuius versio faepius excusa cum Ammonio latine translato, Paris, 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547. fol. Altera versio Hirronymi Leusstrii, Veronensis, itidem Paris. 1554. fol. cum Ammonio, per Barthol. Siluanium verso, lucem vidit.

Alter Magenteni commentarius in priorum Aristotelis Analyticorum libros gracce prodiit ad calcem Io. Philoponi in eosdem libros, Venet. 1536. f. apud Barthol. Zanettum, Cafterzagenfem. Latina Io. Baptiftae Rafarii verfio lepar aim prunum excula Venet. 1544. f, apud Hieron. Scotum, et deinde Lugd. 1547. f. cum Ammonio in quinque voces, Pachymeris epitome in vniuerlam differendi artem, et Nilo de ratiocinationibus. In hoc commentario laudatur fubinde, vt statim p. IV. & Egyntie, quo nomine Alexander Aphrodi. Idanne Philopono Magentenus (**) iunior est, quem citat pag. XXIV. feus intelligitur. πφεα μεν τῷ Φιλοπόνω δ συλλογισμός εν δευτέςω σχήματι ανελύθη, παςα δε τῷ λλεξάνdew ev πewira. Proclum et Marinum inter τες παλαιές refert pag. XXXI. vbi eos in Ariftotelis Analytica scripfiffe innuit. De Pythagoricis, substantias oun Berixos numerorum nomine adpetlantibus, videndus Magentenus pag. VII. b. et pag. XXXVIII. De Hippocrate, geometra, pag. XXXXI. δ'Ιπποκεάτης ναύκληρος ών κού λησρευθείς την ναύν, συλλαβίμενος τθς λητάς απήνεγκεν Αθήνησι δώσοντας δίκην. Κατά [Γ] τύχην δε ενέτυχε Γεωμέτεη. και έσων έσχεν Γεωμετείαν μαθών, και μαθών ταύτην, και των απόρων έψηφίσατο ζητη-Mátay.

Leo, magifier, et Leo, Peganius, ab Allatio memorantur inter melodos fiue facrorum hymnorum auctores, quibus ecclefia gracca vtitur. ") Leo, magilter, idem cum Leone, pasricio, de quo mox.

Leo, mathematicus, Byz. et alter, medicus, de quo supra p. 358. 366. ed. vet.

Leo, Metopontinus, pythagoricus, Iamblicho memoratus. *) Hic videtur esse Leo, cui Queixòv suum Xéyov inscripsit Alcmaeon, Crotoniata, Laërt. VIII. 83. Idem forte etiam Leo,

Rot. analyticorum, fed capp. I. ac II. tantum. (cat. codd, gr. p. 111. fin.) Harl.

'vv) Male Nicaenum metropolitam vocat Keeaigius in bibl.

ww) De Magenteni comm. in Aristol. v. sitpra, in Vol. III. p. 210. 215. not. bbb. p. 213. etc. add. ib. in catal. Peripateticorum, p. 498. infra Vol. IX. p. 363. Harl. xx) Hint patet, errare cos, quos Koenigius refert, Magentinum referre ad facculum a nato Chrifto fextum,

yy) Leo, magifter et Leo Peganius ir roïs supl representer citantur a Georgio Coreffio ad jynopfin Nili in canonem 2, Nicaen, Nicol. Commenus pag. 400. preenot. mystagog.

*) V. fupra, Vol. L. pag. \$50. Harl.

Digitized by GOO

Vol. V. p. 384 7 385

Leo, Neoclidis discipulus, quem 5012 en geometrica feripfisse testatur Proclus in Euclidem lib. II. pag. 19. [v. supra, Vol. IV. p. 86. init.] — Leonis, Maleini, ducis, diploma, a. 1165. in Montfaue. Palaeogr. graeca. p. 410. Harl.]

- Leo, monachus, qui Leone Isauro imperante vixit. Orationem eius de martyribus laudat Nicol. Commenus 1. supra laudato, p. 141.
- [Leo, Naupliae et Argus episcopus. Eins hypomnema in gratiam S. deiparae in area, et tgpicum ad vium einsdem monafterii exftant in Taurin. reg. bibl. cod. CCCXXXVI. Prins graece cum versione lat. publici iuris fecit auctor cat. codd. gr. illius bibl. pag. 426. sq. Harl.]
- Leonis, Numodotae, echhefin canonum citat idem Nic. Commenus p. 220. 310. Icholia ad Balfamonem pag. 325. et orationem de S. Tarafio, p. 319.

[Leo, Padialus, Icriba cod. Vindob. CLIII. v. Lamber. comm. IV. col. 316. Harl.]

[Leo, martyr, cuius et Paregorii Pataris in Lycia martyrium exflat in cod. caef. Vindob.XI. nr. 28. tefte Lamber. comm. VIII. col. 184. Harl.7

Leonis, patricii et Caniclei praefecti, compendiolem expositionem MS. graecam in Exodum
 citat Allatius de Engastrimytho capite 20. et expositionem similem in I. librum regum, capite 9. Exstatque integra huiusmodi expositio e Patribus et Theodorito' potissimum in' Octateuchum et quatuor regum libros, nec non in euangelia SS. Matthaei et Lucae et in episiolam S. Jacobi, MS. in bibl. Vindobonensi. Alortos Mayises, avgumárs, Ilarginis, Tö Muzinö émiroun etc. Lamber. V. pag. 61. [p. 133. fq. ed. Kollar.] et IV. pag. 147. feq. ²²) Vide et supra, Leo, magister.

Leo, Peganius. Vide fupra, Leo, magister.

Leo, Pellaeus, qui de Diis scripsit. Arnobius IV. p. 147. Et possume quidem hoc in loco omness istos nobis, quos inducitis atque appellatis Deos, homines suisse monstrare, vel Agragantino Euhemero replicato, cuius livellos Ennius, clarum vt sievet cunstis, sermon m in Italum transdulit: vel Nicagora Cyprio, vel Pellaeo Lepnte, vel Cyremensi Theodoro, vel Hippone ac Diagora Melils etc. Idem hic Leo, Pellaeus, cum Aegyptio, de quo supra. Dicitur sutem Pellaeus, quod in Macedonia versatus cum Pellaeo iuuene, Alexandro Magno.

De Leone, philosopho, Byz. dictum supra pag. 366.

[Leo Photas. v. Lamber. IV. p. 27. Harl.]

Leo,

Digitized by GOOGLE

zz) In cod. CLVII. nr. 2. Lamb. IV. p. 334. cd. Kollar. — Expositio siue interpretationis compendium ex diuersis patribus, in Pentateuchum, IV. libros regnorum s. regum, Iosuae, Iudices, et Ruth in cod. Laurent. Medic. XXIII. nr. 22 — 33.

plut. 10. v. Bandin. cat. codd. gr. Vol. I. pag. 429. fq. — In cod. Barocc. LXXVI. Oxonii, Leon. magiftri, proconfulis, Patricii, versus aliquot de deo, ex eius theologia chiliassica. Harl. 730 Lib. V. c. I.

- Leo, Platonis discipulus, qui cum Chione et Euxenone interfecit Clearchum, Heracieae tyrannum, vt narrat Memnon apud Photium cod. CCXXIV. c. r. Alius, de quo supra in Leo, Byzantinus.
- [P] Leo, cuius collectio praecipuarum praedictionum Vet. Tefl. de Christo MS. in Bibl. Vindob. "Equivos nai enhorm en dia φόρων βίβλων nai προφηπειών, φιλοπόνως έρανισθείσα παρ εμθ τε εδαμινε Λέοντος, όσα περί χρισε γέγραπται. Incipit: "Οτι Θεός ο χρισός. Ισρεμία. Ούτος ό Θεός ήμῶν, ε λογισθήσεται ετερος πρός αὐτόν. Lamber. IV. cod. CLXXXVIII. nr. 10. pag. 206. [1. p. 452. cd. Kollar.]
- LEO 1. ab 8. Sept. a. 440. ad 30. Octob. a. 461. epilcopus Romanur, cognomento Magnur, non, quidem graece feriplit, fed a me hoc loco non est practermittendus, quoniam nonnulla eius graece e latino versa feruntur. Epistolam dogmaticam ad Flauianum, CPol. episcopum "), haereliae Eutychetis oppositam, et lectam in concilio Chalcedonensi, graece et latine edidit Io. Leuenclauius ex Io. Sambuci codice, Basil. 1578. 8. eum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius, Tungrensis, ad calcem operum Gregorii, Thaumaturgi, Mogunt. 1604. 4. 'Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaseri praefatione et Thaumaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 8614. 8.*). Idem Vossius praeterea ex Sirleti codice graece et latine adiunxit epistolam ad Leonem Thracem, imp., contra haereles Nestorii et Eutychetis, et testimonia SS. patrum de musterio incornationis domini, a Leone, papa, collecta. Ceterum omnium, quae latine exstant, Leonis operum duas praestantissimas editiones debemus Paschase Quespello.

a) Vindobonas in cod. LVII. nr. 56. v. I.ambec. comment. III. p. 395. — in cod. XLV. nr. 34. (Lambec. VIII. p. 923.) - in cod. LVI. nr. 4. exflet ex actis concilii Chalcedonensis opist. Leonis I., papae, ad Flauianum, patriarcham CPolitan. et ar. 5. exemplar epift, Leonis I., papae, ad imp., Leonem Thracem. v. Lambec. VIII. p. 1028 - 1030. vbi Kollar. in nota observat, cam epistolam ezfare latine in S. Leonis Opp. editione Veneta, 1748. tom. L. p. 323. - In bibl. Coislin. cod. CCl. inser cos scriptores eccles. ex quibus Niceta interpretatt. gr. in euangel. Lucae collegit, nominatur quoque Leo, papa. - in cod. CCXI. leguntur gr. Leonis, papae, ep. ad Flauianum ; et huius ep. ad illum. v. Montfauc. bibl. Coislin. p. 251. et 269. - In Britannia, (missi latinis Leon. scriptis,) fecundum catal. codd. Angliae etc. in bibl. Bodlei. ar. 71. Leonis, papae, epift. ad Anatolium, gr. item nr. 111. Leonis epift, ad concilium Chalced. ep. ad Marcianum; --- ep. ad Iuuenalium, archiep. Hierofol. gr. - nr. MMDCCCLXXVII. Leon. ep. ad Flauian. et fynodum Chalced, quartam. - In tomo II. pr. XXXVI. in bibl. Eborac. - ar. MMDLXV. auctior quam edita, intercodd,

Voffienos; - nr. MMMMLXVIII. Lond. in bibl. coll. Sionenfis. - et ar. MMMMMMMMMCIIC. inter codd. Ioann. Mori, Leonis ep. ad Flauisnum, gr. - nr. MMMCDXXXV. inter codd. Norfolc. graecos, Leon. ep. ad Fauftum, presbyter, tum variae eiusdem epp. et Flamanus ad Leonem, bis. - Leonis fermones et alis opp. frequentius cuftodiuntur in bibl. M. Britanniae, fecundum mem, catal. fed rariflime additur, num opus latine, an, quod quidem raro fieri potuit, graece fit scriptum. - Parif. in bibl. publ. cod. Leonís, papae, columna fidei orthodoxae christianae, h. e. epift. ad Flau. in codicib. MLVII. nr. 1. et MCXXVII. nr. 3. - it, Neapoli in bibl. reg. cod. LIV. - Ballerinii in fua Opp. Leon. edit. graceas Leon. epistolas XLI. vel e mastis primum euulgarunt, vel cum codd. contulerunt. vid. Schotnemann. l. mox laud. p. \$\$0. fqq. de cpp. p. 972. fq. de codd, gr Vatican. et pag. 1004. fqq. de epp. gr. atque collectionibus, etc. Harl.

b) v. Concil. Parif. Labbean. edit, tom. IV. col. \$43. et \$58. add, catal. hibl. Leidenf. p. 54. Harl.

Diaitized bv

ALII LEONES.

Quesnello, quamquam') Indice expurgatorio proferiptas, Parif. 1675. 4. duobus volum. et alteram Lugd. 1700. fol. [opp. curantibus Petro et Hieron. fratr. Bailerinir. Venet. 1755. fqq. fol. III. tom.].¹ De Leone ipfo confulendi praeter editores et, qui pontificum vitas, atque annales ecclefiae condiderunt, Tillemontius tomo XIV. memor. eccl. Henfchenius ad XI. April. tom. II. p. 14. feq. ne dicam de Lud. Maimburgii hiftoria pontificatus S. Leonis, quae gallice prodiit Hagae Comitis. 1687. 12. Fabr. Add. Hambergeri Z. N. III. p. 200. fqq. Saxii Onom. I. p. 505. fq. (qui alios VV. DD. laudant,) in primis Schoenemann. in bibl. hiftorico litter. - patrum latia. tom. II. pag. 861 — 872. vbi quoque paffim editiones epiftolar. recenfentur. Harl.

[P] Leonis II. ab a. C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Mai. epifcopi Romani, epiftola ad Conftantinum Pogonatum, imp., graece verfa legitur in Actis fynodi VI. fine Trullanae, actione 18. fine vltima, tom. VI. concilior. edit. Labbei et reg. tom. XVII. et Harduin. tom. III. De hoe Leone videnda Acta Sanctor. tomo V. ad diem XXVIII. Iunii p. 374. feq. vti de Leons III., papa, tomo II. ad XII. Iunii pag. 572. fq. Huius Leonis III. (quod adnotare omifit Caueus,) epiftolas decem ad Carolum Magnum, (latine illas quidem, vt cetera eius, non graece exaratas,) primus e MS. codice Helmstadiensis academiae edidit notisque illustrauit Hermannas Convingius, Helmst. 1647. 4. Fabr. Quae Leonis III. IV. VII. IX. et X. epp. fermones, decreta etc. in Conciliorum collectionibus, Labbeana, regia et Harduin. reperiuntur, infra, in vol. IX. multis locis p. 515 — 69e. passim fignificauit Fabricius. Harl.

[Leonis, Sardicenfis metropolitae, epifiola in cod. reg. Neapolit. II. Harl.]

- [Leo de genere Rhaul, fcriba cod. caefar. Vindob. CCXX. a. Ch. 1139. De illo plura dabunt - Lambec. comm. V. p. 107. et Kollar. in nota. Idem forfan fuit, qui manu fua cod. caefar. XXXVII. a. Ch. 1331. defcripfit. v. Lambec. et Kollar. comm. III. p. 157. H.]
- Leo, scholosticus, Byzantinus, cuius librum de divinis et reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.
- [Leo, Sebastenus. v. infra, vol. X. p. 528. ac vol. XI. p. 48. §. XVI. fin. et ibid. pag. 434. de Leone, Senonensi. Harl.]
- LEO Siculus, Grammaticus, cuius laudationem in Nectarium patriarcham CPol. (cui Io. Chryfostomus fuccessit) laudat Allatius libro contra Hottingerum p. 174.

LEO, Styppiota, patriarcha CPol., cuius mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno,

6) Vignolius Maruillius miscellan, historico litterar, tom. I. p. 75, seq. Le S. Leon du Pere Quesnel à sté mis à Rome dans l'indice des livres desendus, à cause de quesques observations, qui ont blesse la delicatesse de cette Cour. Quand le P. Quesnel aprit cette nouvelle, il en écrit au Cardinal François Barberin, qui l'honoroit de son

amitié, et se n plaignit comme d'injustice, qu'on lui faisoit. Cette Eminence lui repondit en deux mots pour l'apaiser: Ne vous fâchez pas, mon Pere, la centure de Rome ne gâte pas vôtre livre. Fabr. Conf. Schoenem. l. cit. p. 919. faq. et p. 930. faq. 934. faq. 939, faq. de aduersariis Quesnell. etc. Harf.

JOOGLE

Digitized by

Vol. VII.

Yyyy

Comneno, qui imperare coepit a. C. 1143. Hic est patriarcha Ervni, cuius Uniorides de nuptiis non prohibitis cum ea, quite fratris vxor fuit, memoratur in Eniminundi Bonefidii iure orientali l. II. p. 59. et in iure graeco. rom. Leunclauii lib. III. p. 217. [add. infra, vol. X. p. 528]

[Leo, metropolita Synnadinfis. In cod. Coislin. XXVH. fue catena in epp. Paulli, post primum argumentum babentur quaedam illius Leonic, quae fic incipiunt: Swi neg Savanes, we intége neg vuit, at recentioris manus effe, adnotat Montfauc. in bibl. Coislin. p. 82. Harl.]

[Leo, Tuscus, imperialium epistolarum interpres sub Manuele Comneno, imp. CPolit. v. Rigaltium in praef. ad Artemidori Oneirocritic. Lutet. Paris. 1603. 4. Phil. Labbei bibl. chronologia scriptorum eccles. a. Chr. 1177. Lambée. comment. de B. caes. VII. p. 569. praecipue not. 2. et 4. p. 571. sqq. vbi ex Georg. Cedreno-p. 548. sq. et Ioanne Zonare, annal. tom. III. p. 129. sq. docet, quanta litterarum mathematicarum laude floruerit, eumque ab imp., Theophilo, ad honorem episcopi Thessalonicensis fuisse euectum: add. Fabric, infra, libr. V. cap. 15. vol. VII. p. 652. vet. ed. Harl.]

Atque de Leonibus hactenus. Nunc scriptores historiae Byzantinae recensere per-

OANNES SCYLITZES, patria Thracefius) fiue ex Afia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, vt Protouestiarii, inde magni Drungarii Vigiliae, fiue praesecti Excubiarum, ac denique Curopalatae: clarusque adhuc circa a. C. 1081: in quo definit posterior pars eius historiae.

1. Sunt, qui cum aiunt Synopfin historicam scripsille ab orbe condito vsque ad initiam Alexii Comneni, ita enim Niffelius parte V. p. 64. testatus, eam MS. esse in bibl. Vindobopensi. Sed Lambecius II. p. 580. de codem loquens codice, docet quidem, ante Scylitzae Historiam, [V] praefixam esse aeque antiqua manu in septem foliis membranaceis exaratam Syllogen chronologicam a creatione mundi vsque ad initium imperii Alexii Comneni, (cuius adminiculo chronographia S. Nicephori, patriarchae CPol. '), et antiqua eiusdem latina versio, quae exstat in Anastafii, bibliothecarii, hist. ecclesiastica, muluis locis emendari possint et suppleri,) sed Ioannem Scylitzem esse auctorem eius Sylloges, neutiquam tradit, quin potius innuit,

d) Conftantinus Porphyrog. lib. I. de themstibus five provincies imperii CPol. cap. 3. το di τον καλάμενον Θραπησίων θίμα πάλαι μέν παι κατ αρχας Λεία μικρά ωνομάζετο, παι ό ταντης ανθύπατος Λσιάρχης Ιλίγετο. Meminit idem Conftantinus alibi, et in Basilii, imp., vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinnamus lib. II. hift. p. 40. edit. Tollii. Acropolita c. 48. Fabr. Conf. Ou-

din. comm. de SS. E. tom. II. p. 745. Ger. I. Voff. de hift. gr. part. II. p. 418. Hamberger 2. N. pag. 783. fq. Saxti Onom. II. p. 195. Harl.

e) Speciminis loco ibi Lambetius ex illo codice emendatam exhibet [p. 236-252.] genealogium Valentiniani Magni. [Et multa capita historiae explicat.]

Digitized by GOGI

innuit, illam esse Nicephori, patriarchae, a Scylitza fortaffe continuatam ^f). Confer, quae de duobus codicibus [CXXXV.et CXXXVI.] Seguierianae, fiue Coislinianae bibliothecae Mostfauconus p. 206. sq.

2. Protouestiarius quum adhuc esset Scylitzes, scripsit Compendium historiarum, quod incipiens a Nicephori, imperatoris, a Genicis, (hoc est, qui e generali Logotheta imperator factus est,) obitu siue ab a. C. 811. ad initium imperii Isaati Comneni a. C. 1057.) pertinet. Y y y y y 2 Hanc

f) In priore cod. Coisi, initium eft a principio mundi et pergitur ad finam imp. Alex. Comneni et toto ccelo differt ab altero edito breuiario. Lambec, in comm. Vol. II. edit. Kollarii pag. 232. sq. per occasionem codicis Dioscoridis caesarei celeberrimi, multus eft de Ioanne Scylitza, de Cedreno, qui, tamquam plagiarius impudentifirus, Scylicuse editionem transferipfillet in fuam historiarum synopfin; tum copiose differit de secunda compendii, quod Scylitzes, quum Curopalata cuaffilet, publicauit, historici editione in cod. caelareo, cui praefixa est sylloge historica, de qua Fabricius loquitur, Illum ipfum cod. hiftor. cuins mentionem obiter fecerat Lambecius, et qui plura Scylitzae opera continet, diligenter lateque describit Kollarius in supplem. I. ad Lambecii comment. nr. IC. pag. 613-626. Infunt autem 1) loannise Scylitzae synopsis histories ab orbe condito vsque ad initium imperii Alexii Comneni, qui a. 1081. Nicephoro Botaniatae successit. Auchoris tamen nomen adscriptum non eft, neque communis corum, quae haec complectitur, fynopfis, legitur; fed has Kollarius curatius indicat contentorum epigraphas, quas paucis repetam : 1) fynopfis annorum a creato múndo; 2) quot Byzantii imporium obtinuerunt Christiani; 3) certarum epocharum anni funt adferipti; hoc initio: ab Adamo vsque ad diluuium effluxerunt anni etc. 4) Proxime subiiciuntur hace : Decem I/rashis tribuum reges, qui in Samaria regnarunt, funt etc. 5) quot praeterea summi sacerdotes in Ifrael fuerint etc. 6) quot post Christum Hiero-Jolymis fuere patriarchae; 7) qui Romas episcopi fuere post Christum et apostolos. Petrus, apofolus. etc. Vltimus hic est Bonifscius II. 8) quot episcopi Byzantini post Christum et apostalos. Ab Andrea vique ad Stephanum; 9) quot epi/copi a Marco, euangelista, past Christum et apostolos fuerint Alexandriae; 10) quot episcopi Antiochiae, a Petro, apoftolo, vsque ad Anastasiums n) canonici libri V. T. (XXII.) cum numero ver-

foum; 12) canonici libri N. T. cum numero verfuum; 13) V. T. libri, de quibus controuertitur; 14) N. T. libri controuersi, quibus adnumeratur Ioannis apocalypfis; 15) libri V. T. apocryphi et 16) N. T. apocryphi; 17) fol. 7. sequitur ge. nealogia Valentiniani M. quam critice perfeguutus est Lambec. in Vol. II. cit. Verum hacc omnia Ioanni Scylitzae possint adtributi, addubitat Pabricius, Lambecii auctoritatem seguutus, Sed Kollarius pag. 618. fq. primum animaduereit, Lambecium in libro IX. nr. 21. de hoc ipfo codice. fuorum commentariorum vltimo, ab ipfo vero non perfecto, agentem, camdem fyllogen Seylitrac vindicalle; tam variis argumentis cuincit Kollarius, videri probabile, Scylitzen illam confeciffe fyllogen, et voluisse historiam vniuerlam, iam inde a condito terrarum orbe repetitam, tenuissimis quibusdam lineis adumbrare, quo facilior ad epitomen fuam aperiretur aditus. Posthaec fequantur, nr. II. fol. 8. pag. 2, illius codicis index Augustorum Augustarumque, quorum res geftas Scylitzes in fua epitome narraturus eft; ab Michaele Curopalata ad Alexium Comnenum I. mortuum d. 15. Aug. a. C. 1118. - nr. III. Io. Scylitzae compendium historiarum a Nicephori. imp. a Genicis obitu ysque ad finem imp. Alexii Comneni I. i. e. (vt Kollar. p. 620. feribit,) ab a. Chr. 811-1118. (sed in hoc cod. multa folia perierunt -) nam Koll. p. 621. (q. contra Fabricium oftendit, praesertim ex indice nr. XI. Scylitzem adhuc circa a. 1/18. floruiffe, et primam fuam epitomes editionem vulgesse, quum Protoucstiaril fungeretur munere, vique ad a 1057. alteram vero, quum Curopalatae dignitate ornatus effet, in lucem emififie, vique ad a. 1118. deductam. Hic igitur vetustifimus et initio facculi XII. scriptus coder confinet auchirium, licet partibus quibusdam mutilum, quod in editis Byzantinis feripte-Harl. ribus deeft.

g) Non 1067. vt bis legitur excustum apud Hanckium pag. 490. et 491. de scriptoribus hist. Bys. Fabr.

Digitized by GOOGLE

724 Lib. V. c. L.

10. SCYLITZES.

Hane priorem Scylitzae žudoon vidit legitque et maximam partem in suum compendium, historiarum retulit atque in eodem tempore nimirum a. C. 1057. desiit aequalis eius, Georgius Cedrenus "), plagiariis tamen ideo non adnumerandus, quia in limine operis inter scriptores, quos sequentus est, diserte Ioannem Thracessum, protouessiarium, nominat. Haec prima sudoois graece nondum vidit lucem, sed exstat latine exversione Io. Baptistae Gabii, Venet. 1570. fol. (In Cauei hist. litteraria male excussum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obuia est haec editio, inscribiturque hoc titulo: Ioannis Curopalatae Scillizzae historiarum compendium, quod incipiens a Nicephori, imp. a Genicis obitu ad imperium Isaci Commeni pertinet. Ille vero Gabius, nescio quare, Io. Baptista Gautoreius dicitur in Actis Eruditorum Lipliensibus-a. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, et quum Cedrenus opus suum iam yulgasset, ac Scylitzes interim auctus effet magui Drungarii Vigiliarum et Curopalatae dignitate, historiam suam iterato edidit, atque ad Alexii Comneni initia h. e. ad a. C. 1081. continuauit. Haec secunda [V] editio tum in aliis bibliothecis Galliae et Italiae, tum in bibl. Caefarea Vindobonenfi oca currit manu exarata, hoc vitulo : Iwarys Reconadate xed yeyovotos Desyyaels The Biyans τε Σκυλίτζε έπιτομή ίσοριών, αρχομένη από της τελευτής Νικηφόρε βασιλέως τε από Γενικών, και τελευτώσα είς την αναγόρευσην Άλεξίε τε Κομνηνέ. Huius fecundae editionis fola pars posterior, ab initio Isaaci Comneni, sive ab illis temporibus, in quibus Cedrenus el prior Scylitzae editio defierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab Carolo Annibale Fabrotto graece et latine cum versione Io. Baptistae Gabii, hinc inde emendata et lac. Goari notis, Parif. 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit soannes Zonaras, vbi de rebus Isaaci Comneni agene Thracefium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Praemisit Scylitzes historiae suas praefationem, quam a Fabrotto adjungi fuisset operae pretium, et quam edidit Montfauconus in notitia librorum MSS. bibl. Seguierianae fiue Coislinianae p. 207. fq. In illa praefatione Scylitzes laudat fcriptores); quos ante fe ait in historia Byz, explicanda defudasfe. Tin

Fabr. Codd. Vindobon. et Coislin. paullo ante iniecta est mentio. Exstat quoque synopsis hist. in cod. I. regio Matrit. atque in cod. LXXII. excerpta ab imp. Theophilo vsque ad Constantinum Monomachum, teste Iriarto in bibl. Matrit. catal, p.'1. et 266. — Parif. in bibl. Matrit. catal, p.'1. et 266. — Parif. in bibl. D. Marci cod. MDCCXXI. — Venetits in bibl. D. Marci cod. DCV. (v. cat. codd. gr. p. 313.) — Neapoli in B. Augustenens. S. Io. ad Carbonar. cod. XIV. — In bibl. Vaticana, in Montfaue. B. biblioth. MSSt. I. p. & A. p. 28. mr. DCLVIII. p. 117. mr. MMMMDCCCLXXIV. A. et in bibl. patrum S. Basil. Romae, p. 1198. A. atque tompall. p. 1056. D: de duobue coide: Coislin. Hark.

... h) Fabrottus, praef. ad Scylitzen et Henscheains in commemario de Theodora, imperatrice n. XC. et XCVII. in actis inferor. ad XI. Febr. Scylitzen e Cedreno fua mutuatum edutendunt. Cafaubonus vter horum alterum exferipferit, dubius haefit. Sed libenter adfentior. Allatio, Lambecio, Vosiio, Iac. Thomasio, Goaro, Hanckio, Caveo, aliisque viris doctis, qui Cedrenum non dubitant ex Scylitze profecisse. Quod etiam certum eft omnino, fiquidem Io. Thracessus, Cedreno laudatus, nullus alius est a Ioanne Scylitze. Fabr. v. supra, cap. 4. huius libri, 6. XL. Harl.

i) Vi lector conferre cum hoc loco possit catalogum similem scriptorum, quos ante se in simili argumento versatos prostetur Cedrenue, verba eius adscribam, praccipue quum insigne Ioannis Thracesii sius Scylitzae nostri elogium complectantus. Ibo dei vie sed ipier stadio nel sac

Digitized by

5 égan

Vol. V. p. 388 7 399

HO. SCYLITZES.

The emitophy [P] The isoelas deisa pera tes maraies emeasuatevoarto etc. 'Hiftoriam per compendium post veteres illos quam optime tradiderunt Georgius (Syncellus) ab orbs condito facto initio in tyrannos, Maximianum eiusque filium, Maximinum, defit. Theophanes vero ab illius fine fibi proprio inflituto reliquisque temporibus breniter, descriptis, quim ad Nicephori, imperatoris, (78 and Teynor, cui Michael Rancabes a. 811, fucceffit) obitum peruenisset, ibi suae finem imposuit narrationi. Deinde vero, qui tali se studio dediderit, innentus of nemo. Adgreffi quidem terts funt aliqui munus hoe, at Siculus magister, et noftra aetate philosophorum princeps et amplissimus vir, Psellus, et item alii, qui languidius in opers versati, st ab accurata rerum feris exciderunt. Nam Daphnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Iofephus Genefius, et Manúel Byzantius, Nicephorus, diaconus Phryx, Asianus Leo, (o Aowos Atwy) Theodorus, qui fuit Sides praeses, eiusque Nepos, atque eiusdem cognominis illius ecclefiae, quae eft in Sebafte, praefectus, et una cum his Demetrius Cyzici et Ioannes, monachus Lydus, proprio fibi quisque proposito argumento - - longe ab illorum, quos diximus, mente aberrarunt. Haec praefatio legitur latine in versione Gabii, Venetiis excufa, de qua iam dixi. - Laudatur Scylitzae hiftoria faepius a Mich. Glyca, vt Iupra p. 217. ed. vet. notaui, nec non a Theodoro Balfamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. qui geovinny isociar adpellat, et a Manuele Caleca libro IV. contra Graecos tom. XXVI. bibl. patrum edit. Lugd. p. 446. et 450. et Ioannicio Cartano apud Allatium de Georgiis pag. 325. Hic est, de quo in Gesneri bibl. Joannes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Үууу з inine-

roews דאי להודסאאי דאה ורספומה להפמץ אמדביטרמידם כנכ. Multi ante nos religiosi atque cognitionis rerum gestarum fludiosi viri in compendium historias contrahere adgress junt, Nam et Georgius Mo. nachus idemque Syncellus ab initio mundi atque ed Maximianum et Maximinum, tyrannos, rem perduxit, et quo is loco defiit, inde principium Tumens Theophanes, confessor, obitu Nicephori, qui de generali Logotheta imperator fuit factus; historiam suam finiit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, vt Siculus ille et honoratissimus Pfellus, ac praeter hos alii. Ceterum ifti, accuratam atque exactam temporum rationem non tenuerunt, neque aliud praestitere, quant auod nuda regum enumeratione expolita quis cui in imperio successififet docuerunt. Nam Theodosus Daphnopates, Nicetas Paphlago, ac reliqui Byzantii, tum Nicephorus, diaconus Phryx, Leo e Caria, Theodorus, Sida oriundus, alterque Theodorus Sebastenus, Demetrius item Cyzicenus ac Ioannes, monachus: horum quiuis peculiari sibi proposito argumento (verbi gratia kaudationem alius imperatoris, alius patriarchae vituperationem, alius amici praedicationem) procul a nominatorum virorum sententia aberrarunt, ipsique inter fe diffenferunt, 'O de IIgwroßeringeos

Twannys & Opaxyoios to Exarumor, ourrowations Erdiδόναι κατάληψιν των έν διαφόροις συμβεβηκότων καιpois, The The Aswer Lex Stormer ouy you flow isopins מימא בלע עבדסה אמן לידאמדמ הצניטי אטואה מאפיטה דאי יפת-Que, and TE TEASS HEATO TE and yeven Ningdors. אמן דע לאחר ששי א אמן הפט גענוו אוצשלידע מהסלור-สอุเมสทุธร ขอแบบทาง ระ รทุ่ง โรงอุโลง สนอนอิธอินมรง, ภู่แล้ร de ras tutur energivtes Bibrus ta anota ourerien MEN, הפסד שלידור אמל טרע מיצפע לער זא העאמטטי מילפטי idida X Inutr. Iam loannes, Protouestiarius, cogno. mento Thracefius, compendiofiorem eorum, quae diuersis euencrunt temporibus, notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptoram hisoriis accurate perlettis indeque in fuos commentarios, quae ad rem facerent, collatis, ab exi-tu Nicephori, qui de generali Logotheta imperator factus eft, initium cepit, repudtatisque, quae ex animi commotione aut in gratiam altcuius scripta fuerunt, nudam historiam tradidit. Nos autem, euclutis horum libris, indeque its, quae ad rem faciebant collectis, adiectis etiam, quae quum non essent scripta, ab antiquis hominibus tradita didiceramus etc. Integram pracfationem ex codice Coisliniano graece cum latina versione exhibet laudatur Montfauconus, p. 207. ſąg. '

Digitized by Google

726 Libr. V. s. I.

Vol.V. p. 3807390

imperatoribus CPolitanis. Raph. Volaterranus. Citatur stiam in scholiis Cuspiniani. 'Theodoro Gazae Scyllates.'

4. In iure graccoromano Lounclauii Francof. 1596. fol. libro II. pag. 132. leq. ex. Aut huius Ioannie Scylitzze notoria et confultatio de sponsalibus distindendes. ad imp., Alexium Commenum: υπόμνησις τë Κυροπαλάτε [P] και μεγάλυ Δρυγγαρία της Βέγλης Ιωάννα τë Θρακησία μετα την περί μνητείας νοαραν γενομένη πρός τον αυτον Βασιλία Κύριον 'Αλέξιον, περί τινος αμφιβολίας έπι παύτη αναφυείσης. Fabr. Ioan. Scylitzae de sponfalibus, nonnullas ob caussa dirimendis,' relatio ad imp., Alexium Commenum, est in cod. caefareo XLV. nr. 3. teste Kollario in supplem. ad Lambecii comment. p. 326. — in cod. Veneto Marc. CLXXIII. (cat. codd. gr. p. 101.) — in cod. Parif. bibl. publ. MCCCLE nr. 38. Harl.

IX. ANNA COMNENA, Porphyrogenita et Caelarista, foror loannis Comneni^h), Alexii Comneni, imperatoris, et Irenes primogenita filia, nata a. C. 1083. atque exflincto ante nuptias, qui ipli desponsatus sucrat, Constantino Duca, vxor, NICEPHORI BRYENNII, Caelaris a. C. 1137. defuncti, de cuius libris quatuor commentariorum de rebus Byz. supra p. 343. ed vet dicere me memini. Auiae suae, Annae Dalassenae, sapientiam et eloquentiam praedicat lib. 111. p. 86. ipla vtroque illo nomine celebranda merito, et laudata a Io. Zonera lib. XVIII. cap. 26. annal. p. 305. qui etiam γλώσσαν ακειδώς Αττικίζεσαν linguam exquisite Attitissontem ei tribuit. De eadem Nicetas in Joanne Commeno cap. 3. ήτις της των έπιση μων πασών επόχε Φιλοσοφίας έδεικυντο μέλημα, και πεώς πασαν εξόρωθμιο μάθηση, quae omnium disciplinarum parenti philosophiae dedita et omnibus artibus erudita erat. Hinc et locum illi, quem debebat, inter mulieres philosophias libenter dedit Aegidius Menagius ¹), alii hanc licet foeminam non dubitent ^m), praeferre viris tantum non omnibus, quorum filo

k) Hic Ioannes poft Alexium, patrem, praefuit imperio, quod Alexius cogitauerat Nicephoro, gemero, et filise Annae tradere. Sed Nicephorus, Anmae maritus, placido et quieto vir ingenio, noluit facere, quod alius, cupidine regnandi inflammatus, feciflet, et Anna vehementer optaffet quidem adeo, vt multum exposularet etiam cum natura, quod fe foeminam, Nicephorum virum creaffet. Vide Nicetam lib. I. pag. 8. et Cangii familias Byz. p. 176. feq.

1) In hiftoria multerum philosopharum pag. 39. Fabr. Add. Cauei hift. litt. SS. E. tom. II. p. 200. C. Oudin, comment. de SS. eccl. tom. II. p. 71175. I. G. de Chaufepié nouv. Dict. hift. et crit. h. v. R. Ceiller hift. gen. des AA. E. tom. XXI. p. 526. Io. Chrift. Wolf. catal. forminarum olim illufirium p. 274. fqq. ad mulierum grace. fragmentes, Hamberg. z. N. IV. p. 182. fqq. Saxius Onom. II. pag. 218. fq. Anonymi difp. de Anna, eius indole, ingenio opereque, et de ingenio feribendique genere Byzantinorum, in Biefleri Berlia. Monatsfehrift, m. Nou. a. 1791. pag. 421 --449. ceb Meu/elii bibl. hiftor. Vol. V. part. I. pag. 251. fqq. et quae ego feripfi in Introd. in hift, L. Gr. II. part. I. pag. 501. fqq. Harl.

m) Vigneul Maruille, Melanges de hift. et de litterature tom. III. p. 56. l'Hiftoire Byzantine a fon defaut, et un defaut tres incommode au leliteur, le quel confiste en ce, que plus de la moitié des Auteurs de ce vasie recueil ne meritent pas d'être lús, excepté en quelques endroits afsez rares, ou ils ne se copient pas les uns les autres. Protope est presque le seul de ces Historiens, qui ait de la dignité, et qui se soit formé sur les anciens, qu'il a judicieusement pris pour modèles. L'Alexiade d'Anne Comnenc à son mesite

Digitized by

JOOGIC

Yol. V. p. 390 F-391

ALEXIAS.

Lib. V. c. J. 727

Ailo hiltoriam Byz. conferiptam habemus. Exstat eius acri professo supra sexum indicio ac fingulari elegantia conferiptum ") opus Alexiados, siue de rebus Alexii Comneni, parentis [P] sui, libri (uon XX. vt numerat Bodinus cap. 10. de methodo histor. sed) XV. absoluti Manuele Comneno imperitante, circa a. C. 1148. annum aetatis 65. vt constat ex lib. XIV. p. 447. seq. vbi testatur, se vsam commentariis virorum, side dignissimorum, qui, patris olim sequuti militiam, postea monasticam vitam sunt amplexi, neque tamen ex sis solis, quae referret, haussis, fed diligenter cum sis, quae ipsa videndo et audiendo compererat, contulisse. Libris, primo et secundo, de rebus, ante imperium ab a. C. 1069. ab Alexio gessis, libro tertio ad decimum quintum ab initio eius imperii a. 1081, ad obitum vsque 18, Cal. Sept. a. 118. disferit, in illo enim historiam finisse, versiculi quoque gracci adscripti docent:

Λήξεν, όπε Βιότοιο Αλέξιος ό Κομνηνός, Ένθα καλή θυγάτης λήξεν Άλεξιάδος, Finit, vbi vitam Comnenus Alexius, illic Nata quoque illustris finit Alexiadem.

Libros octo primores graces, lacunosos admodum ex codice Augustano vulgauit cum notis suis Dauid Hosschelius, Augustae Vindel. 1610. *) in quibusdam titulis, 1618.) 4. Totum vero opus, omnes nimirum quindecim libros e MS. Vaticano, et Barberino, quem Holstenius cum Mediceo *) contulerat, graece descripsit Petrus Possinus, S. I. et cum versione sua glossario, Hoescheliique notis vulgauit Paris. 1651. fol. *). Hinc Possinus praefat. ad Nicephorum Bryennium, a. 1661. editum, refert, infpiciendum sibi posteditam Alexiadem datum codicem librorum Comnenae, quem a lac. Cuiacio quondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diuersum ab eo exemplari, ex quo editionem sua curauit, vt non modo lacunas supplere omnes, sed et diuersa loctiones facile bis mille in ora libri fui notare potuerit. Huius codicis non potuisse compotem fieri Tolosae, quum Alexiadem ad praelum coasin-

rite particulier. C'est une Histoire polie, et qui va de pair avec l'Histoire d'Alexandre le Grand écrite par Quinte Curce. Maximus Margonius not. 2. ad Can. poenitential. S. Basilii: γέαζα ευφωτώτη έκών και έληθεσώτη Κουσώρισσα, ή Κυρία "Αννη, ὅπα έγραψω εὐγλωττότατα πολλώs isopias. Confer Nic. Commeni praenotiones mystagogicas p. 414. 418.

n) Cangius praef. ad Cinnamum. Confer Hanchium de scriptoribus hist. Byz. lib. I. cap. 29. qui inter alia notat, Io. Micraelium, virum cetera erudirum et de historia sacra atque externa meritisfimum, cui ex Bodini verbis, male intellectis, viri et scriptoris nomen suit Annas Alexias, praef. ad syntagma hist. §. XLIV.

») Alius codex infignis, initio licet et fine mu-

tflus, In bibl. Seguieriana, quae hodie Coislinia-, na. Vide catalogum eruditifirni Montfanconi p. 425. qui varias lectiones eius exhibet p. 521. feq. Fabr. Parif. in B. publ. cod. CD. nr. 29. Prologus Alexiados. — Florentiae in bibl. Laurent. cod. II. plut. 70. Alexiados libri XIV. quem vel ad robatum ab ipfa Anna, fuspicatur Langius. v. Bandin. cat. codd. gr. II. p. 656. fq. In cadem bibl. in cod. X. nr. 40. plut. 5. funt Annae Comnenae verfus in Chriftum. (Bandin. I. p. 25.). Harl.

*) Atque dedicatio foripta est prid. Non. Sept. MDCX. (Harl.

p) Rec. Venet. cum reliquis scriptor. Byzant. a. 1729. F. additis Car. du Fresne notis, de quibus Fabric. paullo post loquitur. Harl. concinnaret, queritur in praesat. ad Annam Comnenam, vbi et notas promittit et Comnenae vitam, e veteribus collectam monumentis, et notas in Alexiadem, et panepyricum Alexii, coram a Theophylabio dictum, Alexiadis elegans compendium. Subilicietur, inquit, Abazus chronologicus, et iidem libri quindetim partim vniuers secenfebuntur ope codicis optimi, cuius recentifime nobis inopinata oftentata fpes eft. (Cumciani nimirum) partim in locis ofscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabitur. Illae Pollini notae et [P] lucubrationes nunquam viderunt lucem, vti nec Io. Frid. Gronouii, doctifimi viri, qui a. 1643. ad Georgium Richterum) scripsit, se Alexiadem Annae Comnenae, doctifimae et atticissantis principis, nactum elle triplo auctiorem, quam Hoeschelius edidit : et ex cuius lucubrationibus MSS. Iacobus Gronouius, filius, praef. ad parentis opus de seferitis, pro lotita humanitate et elegantia sua scribit, se cum acgritudine obseruasse multis in locis fatis absurde trasfatam a Voffius quoque lib, de Philologia cap, 2. §. 3. quum dixisset, Annam Comnenam Poffino. libris quindecim de gestis Alexii Comneni, patris sui, doctrinam et facundiam suam pariter comproballe, addit: atque hoc mogis patebit, vbi integrum opus ediderit Ich. Fridericus Granouins "). Ceterum bene est, quod exstant eruditae in Alexiadem notae historicae et philologicae Caroli au Freshe, fiue Cangii, licet nullo MSto codice, ad quem textum, castigaret, vfi, quae prodierunt ad Ioannis Ciunami calcem Parif. 1670. fol. Poffini editioni praemifum breue Annae Commense elogium ex Lud. Iacobi a S. Carolo Bibliotheca illustrium foeminarum, quae scriptis claruerunt. Iat. Gretseri refutatio alogiarum Annae Comnenae contra Gregorium VII. papam, prodiit Ingolftad 1611. 4. Amori in parentem aliquid dediffe, arguit Augustinus Muscardus, de arte historica p. 205. feg. Fabr. Ad nouam editionem curandam viros doctos excitarat, at haud exoptato fuccesfu, Io. Conr. Fueilin in diff. de Alexiade Annae Commenae etc. Turici 1766. 4. et in Nic. Barkey bibl. Hagana hiftor. philoltheol. class. I. fasc. I. Amstel, et Lugd. Bat. 1768, 8. p. 1 – 47. in qua disf. is primum de Anna Comnena et de rebus, quas illa in Alexiade complexa est, quomodo illa versata sit in enarranda historia, ac quem fructum lectores ex Alexiade fint capturi, diligenter retulit; deinde libri fata exposuir, denique docuit, quid in noua eius editione sit claborandum. Multorum adtulit iudicia, quae examinauit, et cassigauit; plura loca melius interpretatus est, etc. Negauit, I. Fr. Gronou. potuisse Alexiadem habere, triplici ampliorem; quam eath Hoeschelius ediderit, ipfo libro decimo quinto finem operis indicante. Add. eiusdem epistolam de noua Alexiados editione curanda et diuulganda in bibl. Bremenfi noua, claff. VI. fasc. II. nr. 6. p. 162. Iqq. - Germanice versum eft opus Alexiados in Schilleri collectione hiftor. Memoiren etc. infcripta, Ienae vol. I. et II. prim. fect. 1790, 8. Harl.

ALEXII COMNENI, versus politicos, ad aveyior sum, Alexium Spancam MStos memorat Labbeus in bibl. noua MSS. pag. 132. 3) hine constat de tempore, quo Alexius

Spanea

q) Vide epistolas Georgii Richteri p. 24e.

r) Io. Frid. Gronouius epist. ad Antonium Clementium inter editas a Burmanno p. 681. Narro tibi, Romae me partim med, partim multo auro redemta mana de/crip/i/fe Alexiadem Annae Com-

uenae: et quia mendosum erat exemplar, cum Florentino ob hanc ipsein causam in eam verbem, quam sam videram, reuersum contulisse.

s) Eft in cod. bibl. publ. Parifinae MMCMIX. ar. 7. it. in cod. caef. CCXCVII. nr. 21. v. Lam-

Digitized by ${f GOQ}$

bic.

Vol. VI. p. 3927393

ALEXIUS COMMENUS.

Spanea vixit, quem inter feriptores dubise actatis refert Caueus, didaenatiavieius magaiverinny, Venetiis a Christophoro Zanetto, fine anni notatione editam, memorans.

Alexii Comneni, Nouella de electione epifcoporum graece e MS. bibl. regis Christianiffimi, cum Cotelerii versione prodiit in eius tomo II. mónumentor. ecclesiae graecae pag. 178 - 199. Paril. 1681. 4. Nouum Rationarium imperii, in tomo quarto eorundem monumentorum fiue in Analectis graecis post Cotelerii obițum per monachos Benedictinos cum Montfauconi versione editis. ibid. 1692. 4. p. 367 - 392. 1) Aures Bulla ") de donandis et rebus facris non temere contrectandis nec in alios vius vertendis [1] legitur latine in bibliothecis patrum edit. Parif. 1575, tom. V. et 1589. et 1654. tom. 3. et Colon. 1622, tom. XV. et Lugd. tonl. XIX. pag. 957. et apud Baronium ad a. C. 1082. n. 10. feq. graece vero et latine in iure graeco-romano lib. II. pag. 124. vbi et aliae conflicationes occurrunt Alexii Comneni quidem pag. 123 — 147. ISAACI COMNENI pag. 120. IOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI pag. 149 — 167. ALEXII COMNENI fecundi pag. 167. Fabr. De Alexii, Isaacii, Ioannis, Manuelis, Alexii II. Comnenorum nouellis, constitutionibusque vide Fabric, infra, libr. VI. cap. 6. vol. XII. pag. 421. fqg. - De Alexie Commeno, imp. a Chr. 1081. mort. a. Chr. 1118. qui nouo nomine De Bazone at mare I faaco eff adpellatus, et euius regnum nobilitatum eft expeditione Latinorum facrata s. cruciata, v. Bachii hift. iurispr. rom. libr. IV. cap. 11. fect. 1. §. 15. p. 620. ed. Stockmanni, et de eius nouellis, et surea bulla, sect. 2. §. 21. p. 640. sq. Chrif. Godofr. Hoffmann hist. iuris libr, III. c. 5. §. H. p. 701. Iqq. vol. I. Lipf. 1734. - De I/accio Commeno Bach. l. c. p. 618. - De Ioanne ac reliquis Commenis id. l. c. pag. 621. et 642. fq. - In bibl. Coislin. cod. CXXXVI. reperiuntur Mich. Straboromani opusc. axt@alor de vi astrorum ad imperat., Alexium Commenum, et aliud opusc. Manuelis Straboromani ad eumdem imp. cum Alexii Comneni respons. ad Manuel. Straborom. teste Montfauc. p. 207. - pag. 103. sqq. bibl. Coisl. edidit idem Montfauc. ex cod. XXXVI. Alexii Comneni decretum circa vnionem fynodi cum Leone. Chalcedonenfi et de imaginibus, opus antea ineditum, gr. cum versione lat. - Sub co imper. quaedam fynodus fuit CPolitana, fide codic. Coisl. XXXIX. v. Montfauc. l. c. p. 114: - Parif. in bibl. publ. codd. MCCCLI. MCCCLV. MCCCLXXI. et MMDCCCLXXII. funt Alexii Comn. nouellae. — Alexii raționarium nounn cum vetere rationario Augusti Caesaris exstat in eiusdem bibl. cod. MDCLXX, 1 et 2. et in cod. MDCCXLIX. nr. T. 2. - Florent. in bibl. Laurent, cod, II. nr. 81, fignificatio fynodica fub imperio Manuelis Commenti de non faciendis *huptiis*

bec, comment. V. p. 551. fq. qui etiam adnotat, Zanctum illes paraeneses, gr. f. a. edidiffe. Kollarius vero in nota B. docet, illas paraeneses esse Alexis Commensi monita ad Spaneam, nepotem, versibus graeco - barbaris. Harl.

 Infrá in tom. X. dicitur p. 474. in analectis mem. fiue tom. IV. monum. Cotelerii. Parif. 1688.
 et ex emendatione cod. a Iac. Gromon. ad cal-

cera operis patris de festertiis. Lugd. Bat. 1691. 4. -- In tomo autem XII. p. 836. ineffe id traditur in Montfanc. analectis gr. Parif. 1882. 4. p. 316. Harl.

8) Eiusdem argumenti auream bullam, a Manuele Comneno promulgatam memorat *Io. Cinna*mus lib. VI. p. 161. quam Cangius in notis pag. 486. monet editam anno eius imperii XV. Christi 1158.

L z z z

Vet VII.

Digitized by GOOGLC

730 Lib. V. c. I.

nuptiis septimi gradus cognationis; et nr. 84. Alexii Commeni nouella de sponsalibus — in cod. XL. Alexii Comm. nouella de testibus producendis etc. in fine auctior, quam apud Leunclau. in iure gr. - rom. II. p. 179 — 184. (Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 9 et 80.) — in cod. VI. nr.-2. plut. 80. Alexii Comm. de contractibus matrimonal. sub titulo diuerso ap. Leunclau. tom. I. lib. II. p. 126. — ac nr. 3. eiusdem responsum de iis, qui a sententia iudicis prouocant. (Bandin. III. p. 179. — De Alexii et Manuelis, Commenorum, nouellis in cod. VI. caesar. v. Lambétii comm. VI. part. I. pag. 50. sq. et inprimis Kollarii notam A. — fragm. aureae bullae Manuelis Commeni in cod. caesar. LI. nr. 21. (Lamber. VIII. pag. 994. sq.) Harl.

De Isaacii Comueni scholiis in Homerum, characteribus ducum Troian. et paralipomenis Homericis dixi lib. II. cap. 7. §. 9. [vol. I. p. 558.] et lib. 4. cap. 32. [vol. VI. p. 54.]

Manuelis Commeni Legatio, milla a. C. 1170. ad Narsefin "), cathelicum fiue generalem episcopum Armeniorum, ab Eutychis secta ad synodi Chalcedonensis doctrinam, (quae res successive etiam non caruit,) reducendum, exposita a legato, Theoriano, in dialiter, sive colloquio, quod de religione cum catholico illo habuit, quodque primus graece ex so. Sambuci codice ") descripsit et cum latina versione sua edidit so. Leunclauius, Basil. 1578. 8. adiunctis Leonis M. epistola ad Flauianum, Damasceno contra Manichaeos et Leontii ac Constantini Harmenopuli et Augustini atque Hilarii fidei confessione graece et latine. Reculum postea hoc Theoriani colloquium latine in bibl. patrum edit. Lugd. tom. XXII. p. 796. graece vero et latine in Auctario bibl. patrum, curante Frontone Ducaeo Paris. 1624. tom. I. p. 439. Manuelis Commeni epistola ad Ludouicum VII. regem Francorum, inter scriptores rerum germanicarum, a Marquardo Frehero vulgatos, tom. I. p. 419. Fabr. De Mau. Comm. v. Saxii Onom. II, p. 257. et qui ibi laudantur VV. DD. Harl.

ANDRONICI COMNENI, qui ab mense Nouembri a. 1183. ad Septembrem a. 1185. CPoli imperitauit *), Isaaci Comneni filius, Alexii nepos, dia Aezis µera 'Isdaiw, dialogus contra Iudacos, latine e codice Sirleti versus a Io. Liuineio, distributusque in capita LXIV. et a Petro Steuartio, (cui Andreas Schottus cum transmisit,) in tomo singulari antiquae lectionis vulgatus Ingolstad. 1616. 4: [P] atque inde in bibliotheca patrom tom. XIV. edit. Colon. 1618. et tom. XXVI. edit. Lugd, pag. 39. ') Graece MS. in codice Bauarico CXXVIII. et in bibl. Vindob. vt testatur Lambetius lib. V. p. 169. ') feq. vbi refellit Sirletum, qui hune dialogum putanit

v) Theorianus in legatione: nel xouperfournes rov nudolizion rov Apuerlour nogeneous Hic Caveo, nefcio qua ratione, Naufess adpellatur, Allatio pag. 668. de confensu utriusque ecclesiae, Nosesse. Nescio, idemne Theorianus, philosephus, cuius epistolam ad sacerdores, montana loca incolentes, de ieiunio Sabbati, diuina communione, conjugio sacerdotum et non radenda barba citar Allatias lib. de purgatorio pag. 690. 822. w) Qui est caesar. CCLIV. v. plura de co in Lombecii comm. V. p. 350. sq. Harl. x) Vide Comnenorum tabulam genealogicam in Cangii familiis Byz. pag. 169. feq. (de Anna Comnena pag. 176.)' et ad Cinnamum pag. 189. feq. et apud Lambecium lib. V. pag. 170. [p. 356. fqq. ed. Kollar. add. Saxii Onom, II. p. 269.]

y) Et latine folum a *Basnagio* in Canifii lection. antiq. tom. IV. p. 259. qui addubitat, Andronicum effe verum auctorem. *Harl.**

2) f. pag. 335. fqg. ed. Kollar. qui adverfus Basnagium ex scriptura potillimum inscriptioni.

Digitized by

«odicis

Val. VI. p. 394 (395 SCRIPTORES IN AN. COM. ALEXIADE CITATI Vol. V. c. I. 731

putauit non ab iplo Andronico scriptum, sed iusiu eius compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus graecis, codici MS. praemiss, diferte legas opus scriptum ab Andronico, et Nicetae Choniatae p. 149. ed. gr. lat. Paris. tessimonio constat, Andronicum suisse yeauuáτων δμπαιου, και ανα τόμα Φέροντα αεί τῦ Πνευματορήτορος Παύλε τα ἐπισόλια. Porro Liuineii argumentum, quo dialogum hunc a. C. 1327. scriptum disputat, et quo moti fuerunt viri docti, vt Andronicum Palaeologum eius crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Liuineius, scriptorem annos iudaicae captiuitatis computare 1255. quibts si addas 72. a Christo nato ad Titi triumphum, fiunt 1327. Sed Andronicus c. 41. iudaicam captiuitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis; sed ab captis a Pompeio, et ab Aristobulo in triumphum ducto, vt patet ex capite 39. Nam regnante Aristobulo, Iudaeorum principe, Romani et facram urbem corrupere, et Israelitarum gentem ona cum principe, Aristobulo et liberis, mancipio ceptere. Ex quo tempore vaticinium omne et regnum atque Pontificium pession it, Herode extraneo Israelitis ab romano rege imposito, et augusta vesse anitio.

INDEX scriptorum et aliorum quorum dam, in Alexiade Annae Commence memoratorum,

ad paginas editionis Parifienfis.

Alexandrinus Aegyptius Genethliacus. infra, Eleutherius.

Alexii Comneni xeuroBennov, fiue aurea bulla, matris auctoritatem confirmans. 83.

Amphion et Zethus, Epidamni reflauratores. 99.

Aristotelis libros et doginata interpretatus Italus philosophus. 145. 147.

Armenii in fynodo CPol. damnati. 270.

Bafilius, Bogomilorum antefiguanus, 487. feq. lapidatus a Satanicle et aliis daemonibus. 489. Bafilius, Byzantii praefectus, de cometae fignificatione ab Alexio Comneno confultus. 355. Blaefus, Manichaeus 157.

Blanchernita in fynodo CPol. damnatus. 270.

[P] Bogomilorum haeresis, Manichaeorum et Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq. Nicolaus Callicles, medicus imperatoris. 496. 497.

Catananges, astrologus, 164. 165.

Chalcedonenfis fynodus. 31.

S. Demetrii, Theffalonicenfis, templum et vnguentum scaturiens. 60.

Demosthenes, rhetor. 76.

Didymus, tametsi coecus, perspicacia mentis musicam et geometriam ad plenum didicit. 266.

Eleutherius, Alexandrinus astrologus. 164. 165.

Enthuliaftae. 270.

Eudoxus, areovopikaratos. 164.

ZZZZ2

codicis caefarei, vna eademque manu, qua textus ipfe, exaratae, et ob actatem venerabilis, 8. conf. Götting. ep Lambecii fubferibit iudicio. — Andronicus, ein 1092. fqq. Harl. hiftorifches Gemählde aus den Zeiten der Kreutz-

züge. II. part. von D. I. G. Heynig. Berol. 1799. 8. conf. Götting. ephem. litt. a. 1799. nr. 110, p. 1092. Iqq. Harl.

Digitized by GOOS

Euripi-

732 Lib. V. cop. I. SCRIPT. IN ALEXIADE AN. COM. CITATI., Vol. VI. P HISPING

Euripidis Alceltis. 8. Eins dictum ados a fior rugarridos. praef.

Euthymii Zygabeni panoplia doginatica iuflu Alexii Commeni feripta. 490.

Gregorium Genelium, Annae Dalassenae, auiae sue, ab epistolis, memorat Anna Comnena 111. p. 88.

Homerus, praef. et p. 159. 191. 271. 292. 353. 581.

Iamblichi dogmata exposuit Italus philosophus. 147.

Jasitae, Itali philosophi discipuli. 147.

Ioannes, Italus. 143. Mich. Pfelli discipulus. 144. Dialectices pesitus. id. UTATES TOV Ques ocque CPoli. 145. Aristotelis et Platonis libros interpretatus est. 145. Porphyrii, lamblichi, Procli. 147. Falsa eius dogmata percussa anathemate. 149.

Leo, Chacedonenfis epifcopus. 16. 129. 130. 199.

Manetho, apotelesmaticus, 164.

Georgius Manganes, Alexii Comneni scriba. 60. 63.

Manichaei. 131. Vide Bogomili, et Pauliciani.

S. Maximi, philosophi et martyris, scriptorum lectione delectata Irene Augusta. 147.

o Meλωdos. 492. Dauid intelligitur, ad cuius Pfalmum XII. 6. respici, recte notat Wolfus noster diff. de Bogomilis p. 28.

Michael Pantechnes, medicus. 407.

Nicephori Bryennii commentarii. praef. et pag. 9. 191. 271.

Nicephori Diogenis excoecati sludium in libris ac praesertim in geometrica disciplina post tum. 266.

Nicolaus, patriarcha CPol. 273.

Nilus, Itali philosophi erroribus subscribens. 269. seq.

(Parasceuistes. 489.)

[P] Pauliciani Manichaeorum vestigiis infisientes. 154. Dicta a Paulo quodam, Callinice filio. 451.

Petrus, cui reuelata lancea, qua domini-latus perfossum. 326.

Pholus, Manichaeus. 457:

Pilanus, episcopus, (Dagobertus.) 335.

Plato, philofophus. 164. 451. Eius libros et dogmata interpretatus Italus philofophus. 145. 147.

Polemonis, rhetoris, foisos fiue stridor in dicendo. 271.

Porphyrii dogmata expoluit Italus philosophus, 147. Eius meel aexav. 451.

Procli dogmata exposuit Italus philosoph. 147.

Mich. Pfellus. 144. Itali, ingrati discipuli praeceptor. ibid. post detonsionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate υπάτε Φιλοαφων succedit. 145.

Paixtue, monachus. 28.

Salomo Ioannes, Itali philosophi discipulus, 147. 361. 362. 379.

Sappho. 490.

Serblize, Itali philosophi discipuli. 147.

Serhus, astrologus. 163.

Σύμπασα Στοα και Ακαδημία σε ταυτόν συνεληλυθυΐαι. 271.

Tragoedia

'ol. VI. p. 396**2**397

IOANNES CINNAMUS

Lib. V. 6. I. 133

Cragoedia, praef. respicit Sophoclis Aiacem flagelliserum et Euripidis Hecub. v. 518. o. Xiphilinus, patriarcha CPol. 75.

aa) Cinnamum vocat codex Vaticanus, et Nietas Choniates Klouuer Iwarm in Andronico Comeno lib. II. cap. 5. vbi refert, in imperatoris huius raefentia quaedam cum dixiffe de verbis Christi oh. XIV. 28. Pater maior me eft, quae Androicus acgerrime tulit. Aliis porro Cinnamis, quos angius et Hanckius commemorant, vt funt 1) innamus tonfor apud Martial. VII. 63. idem, vt olunt, de quo Iuurenal. I. 24.

Patricios omnes opibus quum provincet vaus, Quo tondente gravis iuueni mihi barba fonabat.

) Cinnamus, de quo inferiptio vetus apud Graerum p. DCIX. 9. RELIQUIAE CINNAMI, TI. CAESARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, mperialis Spatharius et iudex Iuuenaciae, pater 'andonis Clerici, cuius mentio in diplomate Ioanis, archiepifcopi Barenfis, circa a. C. 851. apud 'erdinandum Ughellum in Italia facra, in epifcois Iuuenacenfibus. 4) Cinnamus, facrarum Iaritionum Comes, de quo Io Cantacuzenus III. 6. hift. 5) Cinnamus, myfticus, ex principisus aulae, et Ifaaci Panhyberfebafti collega, de uo idem HI. 89. 95. et 97. Mich. Pfellus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Τοϊς έν φνέσσι ησε συνασιωμένοις Συγκλητικοΐς, άρχασι της Έκκλητίας, Βάρδαις, Προκοπίοις το Κιντάμιις πλέον etc.

Lis inquam Cinnamis plures alii addi poffunt ex Gruteriano inscriptionum opere: nec non Leo Cintamus, calligraphus, a. C. 1276. de quo Combefius ad scriptores post Theophanem pag. 301. Montfanconus in palaeographia graece, pag. 65. 16. Mich. le Quien ad Ioannem Damascenum tom.

I.p. 612. et Boiuinus ad Gregoram pag. \$04. De eodem Petrus de Marca in diff. de decreto papae, Vigilii, pro confirmatione quintae fynodi §.1. vbi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francofurtenfi, quae mihi iam ad manus. Cinnamorum, inquit Allativs, familia ad haec vsqu tempora non contempenda in Graecia agnoscitur, Sinnamorum nulla est: quae étiamsi esset, cum illa historia Cinnamum praeferat auftorem, frustra operam ludunt, qui aliter proferunt, poe fterioris ex/criptoris incuria decepti. Fabr. Conf. G. Caue H. L. SS. eccl. tom. II p. 235. C. Oudinus comm. de §S. E. tom. II. p. 1600. L. El. du Pin nouv. Bibl. des AA. E. tom. 1X. p. 202. Hamberg. z. N. p. 274. fq. Saxii Onom. II. p. 265. qui cius actatem adferit a. Chr. 1177. Harl.

bb) Vide Hanckium lib. I. de feriptoribus hift. Byz. cap. 30. Cargium, praef. ad Cinnamum, atque in vtroque glosfiario, voce Grammatiens. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum supra in Leone, grammatico.

cc) Hoc Cinnamus iple perspicue innuit, qui lib. I. cap. 1. testatúr, se scripturum res gestas a duobus imperatoribus quorum alter (lo. Comnenus) nobis necdum natis desessert, alter (Manuel Comnesus) nostra actate et stornit et exstintius est, silio (Alexic) adhuc impubere, imperit herede relitio, su ó una toda ngo tas no to Elos úmis ngoódu to Zir antohnur iragos di únuast te iQ úmis, ngi anya të Bia tur Basihaur arhso hanir tu madi.

dd) Eodem loco Cinnenus refert, fe, vizdum adolefeentem, Manueli Commeno opgram fuam addiziffe, et fusceptis ab co plurimis in vtramque continen-

Lib. V. c. I.

IOANNES CINNAMI

Vaticano, qui [1] tempore captae a Turcis CPoleos scriptus est, et in editione Parisiensi numerantur, quamquam Tollius in sua editione ex tribus posterioribus libris vnum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber quintus incipit pag. 207. edit. Tollii a verbis okiya de uzegov. Liber lextus pag. 270. a verbis non de xoù Iwarrns o Asnas. Hic lextus fiue postremus extrema parte mancus est, nec constat, septimum tantum, cuius initium in MS. legi Allatius testatur, an plures etiam libros Cinnamus adiunxerit, historiamque, vt est perquam fimile.veri, ad obitum vsque Manuelis Comneni, hoc eft ad a. 1180. perduxerit, quae enim exstat eius Historia, definit in adparatu ad obsidendam Iconium a. C. 1776.

Post Alexiadem voluit Cinnamo quoque edendo operam suam addicere Petrus Possinus, vt ex Simonis Wognereccii litteris, 1648. 29. Maii datis, apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. Cinnami, inquit, editionem Paffinus nofter nune adornat. Sed et Allatius iple libro de Pfellis, a. 1634. edito, pag. 24. scriplerat in Cinnamo vertendo illustrandoque diu fese exercere. Nec Possini tamen nec Allatii editio prodiit, licet Cinnamum curante Possino editum tradat Koenigius in bibl. Sed primus Cornelius Tollius, quam praefatione ad Palaephatum a. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem, exfoluit, illumque scriptorem ex apographo If. Voffii, qui ex codice Vaticano ") descripferat, Tollioque vi ederet donaverat, graece cum versione sua notisque vulgauit Traiecti ad Rhenum 1652. 4. Postea Carolus du Fresus Tollii editionem recentuit, opus non in quatuor, fed ex MS. codicis fide, (quem tamen iple non videtur inspexisse, neque in graecis ad illum cassigandis operam posuisse,) in sex libros digessit, libros capitibus distinxit, Tollii versionem pluribus in locis ca-Aigauit, notisque eius omiffis, quod nihil fere ad hiftoriae Cinnamicae illustrationem aut locorum difficilium emendationem contineant, nouas iple historicas et philologicas adiunxit. et cum notis suis ad Nicephorum Bryennium et Alexiadem, et cum Pauli Silentiarii descriptione templi S. Sophiae graece et latine edidit e typographia regia Parif. 1670. fol. [rec. in ed. Veneta corp. Byzant. 1729. fol.]

Dictio huius scriptoris ab omnibus celebratur pura ac tersa, et Xenophontis, quem initio operis laudat, aemula. Meritoque Reinefius in epistolis ad Bolium pag. 110. ait, eum se probare non tantum ob filum, qui granis, purus, tersus, et saesuli, quo vixit auctor, plane infolens, fed et ob res : tangit enim subinde gesta imperatorum occidentis, quae apud historicos [P] eius temporis fius Italos fiue Germanos frustra quaeras. Loca quaedam in illo scriptore illustrat page 126. sq. vbi addit, optime fecisie Tollium, si chronologiam suo fcriptori addidiffet et genealogiam illustrium hominum, quorum facit mentionem. Prius . illud etiam in Parisiensi editione desideratur, etsi illud iam si quis adgredi velit, facile illud queat perficere ex praeclariffimi Cangii observatis. Scriptores nullos citat Cinnamus nifi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturque illum prae ceteris imitatus, non modo dictione, sed etiam sententiis, in quibus est, quod divinae providentiae, quam stolidi morta. le:

vinentem (occidentem et orientem) expeditionibus frager funtient ourfBarrer insentaur. pracfentem adfuiffe. Ta ut, Ta Marunt in olda ה דוג געש אמא אוסי לביד וקיש לאש. צהה אמן שהם עמת puxly ye ever man adaras swendedy ugainer of the as graccis pag. 492.

ee) Maminit Vollius pater lib. IV. de historicis

b]. VI. p. 399 7400

HISTORIA BYZANTINA,

Lib. V. c. I. 735

les fortunam adpellant, omnia non vno in loco [#]) tribuit, et quod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) vbi controuerfiam theologicam, a Demetrio Lampeno motam, enarrauerat, fubiungit, fibi femper ita visum, naturam DEI ⁸⁴) curiosius inquirere nefas vtique esse mortali. Έγω δε έκεινο περί των τοι τοι των αι Φρονών διατετέλεκα, ότι δη Φύσιν Θεϋ πολυπραγμονείν ανθρώπω όντι έκειν ανέγκλητον. Ad ea, quae de monacho, Niphone, Bogomilo, narrat lib. II. pag. 36. seq. conferendus Allatius de consensu vtriusque ecclessae pag. 669. seq. qui pag. 683 sq. exhibet etiam sententiam de patriarcha CPolitano, Cosma, deposito a. C. 1144. quod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni, imp., ἀγχίνοιαν fingularem, qua abstrusifimas controuersias et ex Aristotele proposita argumenta promte dissoluerit, et difficillima S. scripturae explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. et pag. 169. 170. vbi et τον Σιλέντιον eius λόγον celebrat, hoc est orationem sacri argumenti, cum silentio in confessu optimatum auscultatam, de qua plura Cangius in notis et in vtroque glossario. Nicetas de codem Manuele lib. VII. cap. 5. naj o Bassikevs τοιγαρέν έτος ευγλωττίαν ευτυχηκώς etc. Hic quidem imperator natura facundus et suauis fermonis adfuentia ornatus, non elegantes tantum epistolas feripsit, αλλά και κατηχητηρίες άδινε λόγες, ές φασι ειλέντια, και eis κοινήν ἀνέπτυσσεν ἀκοήν, fed et catecheticos elaborauit fermones, et publice recitauit. Testatur etiam Cimnamus lib. IV. cap. vlt. se vidisse imperatorem, manu su sus fecantem et medicamenta praebentem acgrotis, additque, multa, Asclepidarum scientiae antea incognita, ab eius studio et inuentione accessifie, quae, in Nosocomis publicata, ab omnibus deinceps possint cognosci. Denique inducit illum, aduersus tota hossium agmina pugnantem folum et vincentem, lib. II. pag. 28. seq. 34. seq. et lib. V. pag. 112.

[P] Lib. IV. pag. 102. mentio de Basilio, diacono, qui haereseos calumniam leuissima de caussa viris praestantillimis impegit, atque inter alios Michaëli, euangeliorum in templo Sophiae interpreti et Nicephoro Basilacio⁴⁶), rhetori: qui vicissim Basilii dogmata reprehendenda captarunt, ipsunque et suffragantem illi Soterichum Panteugenum⁴⁰, episcopum Antiochenum

ff) Pag. 23. 155. 232, edit. Tollii.

gg) Confer, quae e Procopio notani supra pag. 249. ed. vet.

hh) ^THv τις Λευϊτών, ²ε διακόνες καλώμεν etc. Erat quidam Leuitarum, quos nos diaconos vocamus, nomine Bafilius. Hic ad explicandum plebi in omnibus vbicunque coetibus verbum divinum constitutus, tum alios, qui vel tantillums offenderant, in illis concionibus nouarum et ambiguarum fententiarum arguere, ngd di xai Mixailt ngi NeryCofer, εκίκλητιν Βασιλάκιον. ²ων δ μέν Ρητορικής ας τόδε κατηχητής ετύγχανι ²ν, ⁶ Μιχuήλ τα ίερά τε έκι τα της Σοφίας ίερα διιξηγάτο τών

Evaryrehiar furd. "Arepes de evdónimos άλλα το τῶν εν λόγοις Αν, ης) δή ης) λόγων ἀγαθός δημιεργός, ἀμε λα γῶν μς/ πολλά τῶν κατά Υφτορικήν μεμελέτητο αὐτῷ δεξιῶς. tum etiam Michaëlem et Nicephorum cognomento Bafilacium, rhetorices ea tempefiate doctorem. Michaël facros euangeliorum fermones in Sophiae templo interpretabatur, alter vero celebris inter eruditos et orationum infiguis artifex, adecque multa in rhetoriceu erat egregie commentatus. De hoc Nicephoro Bafilacio, fiue Bafilaca, dixi fupra lib. IV. cap. 30. pag. 411. ed. vet.

ii. Σωτήριχος ω Παντρύγενος ή ἐπέπλησις ἦν τομλιήρ κατ' ἰπᾶνον τὸν χρόνον σοβία ποι λόγον δαυότητε τὰς άλλας ὑπερβάλλουν, ὅς ποι τῶ ἀντιόχα τὸν Ξρόνου Ακχών

Digitized by **GO**

tiochenum delignatum et singulari libro, quo Platonis in dialogis similitudinem referebat, dogma suum propuguare ausum, sacro nunere deputerunt,

Pontificis romani arrogantiam grauiter perstringit lib. V. pag. 127. seq. indigne ferens, eum sibi vingicare potestatem creaudi imperatores, et maiestatis eorum tam exiguam Olov yae, inquit, olov n Pouns dexn etc. Qualem enim quantamque rationem habere. ren, Romas principatum scilicet, barbari foedaque mancipia cauponantur, coque illic a maltis tempestatibus neque Pontifix maximus, neque Augustus fuit. Iste enim, qui imperatorio nomine superbit, praster decorum tantas personas, pedes ipse pontificem equitantem propter curfitat, et tantum non equi eius curptor eft: hic vero iftum talem imperatorem vocat, et pari cum principibus nofiris honore vult cenferi. Lepidum caput, quomodo et unde tibi ius factum est. imperatoribus romanis [P] pro firatoribus **) utendi? fed quum neutiquam id usquam accept. ris, et tu pontificem, ille imperatorem, mentimini. Tu enim, qui Byzantinum Augustum fohum difficeris effe folium Romanum, dit mihi, quo tandem auffure ") papae dignitatem fortilus en? Vous est -qui have statuit ac decreuit, Constantinus, primus inter imperatores Christiasus. Qui ergo alterum quidem inflitutum eius libens accipis, (thfonum dien et dignitatis inter spiscopos excessiontiam,) alterum vero conculcas et reileis? Aut virumque accipe, aut etiam alteri c. de. Sed meum eft, inquit, imperatores creare ac defignare. Sane, quatenus manus inponis, quatenus consecras: haec autem spiritualia sunt; sed non est taum, imperium imperatoribus abrogare, et ifiusmodi res nonas moliri. Nam fi vestrum erat, transferre imperium, quare non olim de illo, quum Romae effet, aliter statuistis? sed alterius id facientis inuitus atque ingratiis conflitutioni acquieuit iste, qui tunc temporis vestrae ecclesias praesidebat. Tu vero incurris offendisque in te ipfum, et nescis, te tibi ipsum esse contrarium. Quorum enim non multo ante, imperatori gratificatus, ne alloquia quidem et adpellationes accipiebas, quod neque licetat; quos firatoribus accensueras; eos nune nescio quo pasto facis Augustos, et illum, de quo et per quem et sub quo thronum natius es, non dico barbaro, sed tyranno, sed feruo homini parem ponis. Sed, ais, tyraunide opprimor, sed vi cogor. Non habet locum praetextus. Heri et non multo ante imperatori Manueli scis, quae pattus fis; et fi inficias iueris, at libelli praedi-

λωχών Σαφ Fri κεχαροτόνητο. Ο τοίνυν Σωτήριχος Ξα από γλώσσης μόνον και σόματος δόξη τη εκάνων ααρίς ατο, αλλά δή και καλίν τι χρημα λόγα συντάξας, οίος εκάνος εξαισίας τινα αρός Πλάτωνα έν διαλόγοις όμωστητα ίσχων, πολλά εν τάτω δή τα λόγω συνοφόρησεν άτοπα, δι άπος αυτός το την τα βρότε καβμόρουν ύπόςη. Confer Allatii praefat. ad excerpta rhetorum, et adueríus Creyghtonum p 523. feq. vbi ipfa fynodi, occafione motuum illorum habitae, acta publicaturum fe recipit.

736 Lib. F. c. I.

kk) Partem huius inucctiuae ex Cinnamo, adhuc tuminedito, vulgauerit Allatius de confeníu viriusque ecclefiae p. 523. notans p. 525. apud Graecos quoque non inauditum, quod patriarchae equitan ti fummi duces et imperii administratores habe-

nas equi tenendo oblequium ac venerationem funs testati.

4) Infra pag. 132. έδοι γάς άλλο δτι μό βασιλα Ρωμαίων δρχιερία προβεβλύσθαι τῷ Ρώμη ἐψῶται. Τοίνυν 29) ἐξότε όλιγωρία τῶν ἐν Βυζαντίο βασιλίαν το τοιῦτον ἀπεσβήκα έθοι, ἐδαι ἐδίνα ἐν Ρώμη ἀρχικ ρία καθίση, ἀλλ' Ἐπισποπιῶν συνόδαν 1993 τῶ κατὰ τὴν Ῥώμην ᾿Αρχιερατιῶῦ ταῦτα ἐτελῶτο. Nullas alius nifi romanus imperator creandi Romae poutificis ius habet. Εκ quo igitur Byzantinorum imperatorum contentus morem eum foluit, nemo quenquam Romae conflituit pontificem, fed is pèr epifcoporum et romani cleri antifistum concilium creababur.

Digitized by

praedicant, qui litteras tuas paginis exceptrunt. Ceterum vernifitas haec eft, ratioque agendi indecens atque illiberalis, et cothurni inftar adaptas te vicifitudinibus fortunae, et cum tempo. ribus mutaris. Verum haec longius, quam chronicis conuenit commentariis, exfeguati fumus.

NICETAS ACOMINATUS, Colossensis fine Choniates, (Colosse enim, Phrygiae. ciuitas, fequioribus temporibus. Chonae ""). dictae funt,) [P] magnis dignitatibus "") in aula, CPolitana functus est, verum, capta a Latinis a. C. 1204. CPoli, Nicaeam cum vxore grauida liberisque profugus, ibi diem obiit fupremum non ante annos postremos Henrici, Graecorum, imperatoris, defuncti a. 1216. Vitam huius Nicetae scripfit frater germanus majorque natu, fed illi superstes, Michaël Acominatus, **) metropolita Atheniensis, in Monodia sine lamenta-,

mm) Conftantinus Porphyrog, I. themate 1, Keλόσσαι, αι νῦν λεγόμενας Χῶνας.

que exprimuntur in titulo operis historici: 78 Asyoders דשי הבתפדשי, אמן להו דשי תפורפשה, ארץ סיטרפה לל אמן לעספ אני אפודד דב אאג , אמן הפסאמשאולים דב พoเรษีรอร xuela Nixทรด รลี Xพรเนรส โรออุโด นี้จูXoulin and the Basilans te Basilius Kupie Indere te Komvyou ra Kupis 'Aležis. Confer, quae infra in Indice scriptorum a Niceta laudatorum. Fabr. Circa.e. 1189, ab Ilaaco Angelo Philippopoli praceffe iuslus erat, tefte Saxio in Onom. II. p. 271, fq. vbi alios citat VV. DD. Harl.

00) Huius quoque Michaëlis Choniatae hiftoriarum fragmentum graece in folio codice antiquo chartaceo XXVI. historico bibliothecae Vindobon. folia quinquaginta septem implens memorat Neffelius parte V. p. 55. [Neffelium, Sambucum, qui in margine adscripserat: historica fragmenta videntur, temere sequutum, et cum co Fabricium errasse, notat Kollarius in supplem. ad Lambecii comm. p. 685. nam in illo cod, Vindob. CXVII. 1. (apud Kollar. quem conf.) nulla infunt Michaelis Choniatae historiarum fragmenta. Contra in co reperiuntur 1) oratio, (in fine huius notne a Fabricio memoratur) de laudibus imp. Isaacii Angeli Comneul, quae vero h. l. melius, quam in cod. Barocc. incipit ara Basilurea 2) ciusdem Mich. Chon. funebris oratio, morydia, in obitum Nicetae, fratris. Est quoque illa Monodia in fratris mortem, in cod. Pari/ bibl. publ. MCCXXXIV. - Florentiae in bibl. Laurent. cod. XII. nr. 3. plut. 59. (v. Bandin. cat. codd. gr. II. col. 501.) - In bibl. Bodlei, inter aduersaria Ger. Lang-Vol. VII.

baeni, mstum II. nr. 23. Mich. Chon. monodia fuper obitu Eustathii Thessalon. et initium monodiae fuper obitu Nicetae, fratris. v. cat. p. 268. nn) De illis fuse et accurate Hanekius, Plerae- In bibl. Vatic. nr. DCCCLXXXXVI. fec. Montfauc. B. bibl. MSSt. I. p. 33. Harl] - Eiusdem Choniatae Homiliam in ramos palmarum e MS. bibl. Mazarinianae latine vertit ediditque Combefifius in bibl. Concionatoria, tom. III. Traffatus de Cruce, et oratio, qua Athenas suae aetatis longe diffimiles ab pri/ca illa Athenarium urbe demonfirat. grace MS. in bibl. regis Christianiff. tefte Labbeo bibl, noua MSS. pag. 74- Et 135. [In cod. Rari/. bibl. publ. CMLXIII. nr. 14. Mich. Acomin: versus iambici de pristina vrbis Athena» rum dignitate. sed multa deeffe videntur. v. cat. cod, Parif. II. p. 188.] — In bibl. Bodleiana inter codices Baroccianos nr. CXXXI. habetur Mis chaëlis, metropolitae Atheniensis, protheoría, in. cipit Gidodoyos o TE BIBdis. Oratio habita Athen nis, quae incipit: ror mir di ngos morra. Cateches fis prima, initium: ris, re. Sermo in media Quadragesima, init. ny boomogos deglar. In fefto Palmarum (eadem, quam a Combefifio verfam dixi,) incipit: o mer neoQyrixwruros ir Busi-Añor. Alloquium Nicephori praetoris, init. r/s Andrées rus dynas das. Sermo cum primum inuiferet Euripum Fubbicum, init. of mir nollol, Homilia de creatione hominis, init. armé jours de. Contra reprehendentes, quod aegre adduceretur ad specimen ingenii sui edendum. Oratio in Isaacium Angelum (Comnenum), imperatorem, (qui imperauit ab a. C. 1185. ad 1195. incipit: a h Basiliera pirvirz. Oratio funebris in Neophytum. monachorum Athenienfium Archimandritam. init. & Sadouir 107 aryvuunteine Manodia in Eustathium Thessalonicensem incipit; a suyvos aint. Aaaaa -

ogle

Digitized by

10. IL

tione super sius obitum, quae gracee ") nondum prodiit: latine vero exstat ex Petri Morelli versione vna cum libris historiarum edita Paris. 1566. fol. et in corpore hist. Byzantinae, Zonaram, Nicetam, Nicephorum Gregoram et Laonicum Chalcondylem latine complectente, Francos. 1563. fol. et in bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis tom. XXV. pag. 180. Aliud, vt videtur, Encomium Nicetae [1] Choniatae, a Michaële scriptum, quod incipit: un pois pièv evng, exstat in bibl. Bodleiana cod. Barocc. CXXXI. Vide catalogum MSS. bibl. Bodlei. p. 15. E recentioribus consultendi de hoc Niceta Petrus Morellus in praef. ad Monodiam, et qui diligentissime in hoc argumento versatus est Martinur Hanckius lib. I. de hist. Byzantimae feriptoribus cap. 31. Fabr. Add. G. Caue hist. lit. SS. eccl. tom. 11. p. 280. C. Oudin. comm. de SS. eccl. tom. 11. p. 1709. Hamberger'z. N. IV. p. 331. fqq. et kurze Nachricht. 11. p. 1590. Saxii Onom. 11. p. 271. fq. et p. 562. Harl.

1. Exstant eius historiae Byzantinae libri XXI, libere et eleganter scripti:

1. De Ioanne Comneno ab a. C. 1118. ad 1143. libro I.

2 – 8. De Manuele, Ioannis

Fil. Comneno — — 1143. — 1180. libris VII.

9. De Alexio, Manuelis Fil.

Comneno _____ 1180. ___ 1183. libro I.

niur. Eiusdem epistolae quamplurimae. In eodem codice habetur etiam oratio rhetoris cuiusdam in Michaelem, patriarcham, incipit: is wa. Fabr. Florentias in bibl. Laurent. cod. XII, plut. 59. continet Michael. Acominati orationes, (quarum multae reperiuntur etiam in mem. cod. Baroce.) et epistolas quam plurimas, quarum breuem indi-- cem ex Bandin. (de fingulis paullo vberius differentis,) catal. codd. gr. II. pag. 501. fqq. dabo. 1) Protheoria, (quam statim excipiunt VII. epistolac;) 2) ad cos, qui acgre ferebant, quod spezimen ingenii fui edere nollet; 3) laudatio fratris fui ; 4) orat. tradita cuidam rhetori in S. patriarcham, D. Michaelem; 5) or. habita, quum primum Athenas ingreffus effet; 6) homilia dicta in tertia dominica ieiuniorum etc. 7) in festum Palmarum; 8) adloquutio ad practorem, Nicephorum Profuchen, Athenas ingredientem ; fequunturaliae epp. XV. 9) in S. hieromartyrem, Leonidam, eiusque socioss 10) Acclamatio ad praetorem, Demetrium Driman, Athenas ingredientem. Post hacc aliae XIX. epistelae; 11) homilia, quum primum inuiseret Euripum Euboicum; 12) Threnodia super b. memoriae Theophylact, Beliffariot, 13) or, encomiastica in imp., Isacium Angelum, inc. quoque dra Bagihiorà etc.: fequentur aliae epistolae XI. 14) oc funchris in Neophytum archimandrisam; 15) Monodia in Theffelonicentem Eustachium,

Tum aliae epp. VIN. 16) hypomnesticum in imp., Alexium Comnenum; sequentur epiftolae XVIII. 17) Acclamatio ad fratrem vxoris imperatoris, Bafilium Camaterum, cum decem epistolis; 18) stclam. ad magnum Ducam Stryphnum; fequuntut XIV. epistolae; 19) Monodia in fratrem suum Nicetam Choniatem: illam'excipiunt epp. LXXVIII. quae vna cum superioribus iunctae numerum efficiunt CLXXX. quas fingulas, ordine, quem illae in hoc habent codice, fervato Bandin. nr. XXV. I. c. pag. 504. fqq. feparatim ac p. 513. fq. fecum dum ordinem alphabeti in initio epistolarum recenfet, admixtis varil generis animaduerfionibus; 20) protheoria in fermones animae et corporis; 21) scheda, oxidor, interseruntur nonnulli versus iambi ad deum; 22) Lufus, Theano inferiptus, versibus heroicis; 23) alia septem carmina, quatuor priora heroico metro, tria postrema iambico conscripta; 24) initis quarumdam diuersarum, numero XXIII. cpiftolarum, exercitationis gratia forlan exarata. - In cod. Naniáno, CCLXXXI. nr. 91-109. et nr. 122, sunt multae Nicetae orationes, epistolae etc. interdum a superioribus diverlae. (v. cat. codd. gr. Nanian. p. 472, fqq.) Harl.

pp) Locum graece producit Allatius contra Hottingerum p. 197. feq.

Digitized by GOOGLE

graece

101 H. De Andronico Com-

ab a. C. 1183. ad 1189. libris II. neuo '

12 - 14. De Ifaacio Angelo - 1185. - 1195. libris III..

15 -17. De Alexio Angelo,

- 1195. - 1203. Libris III. Ilaacii fratre

18. De Isansio Angelo, qui, excoecatus pridem a fratre, post illius fugain. imperator iterum cum Alexio, filio, falutatur. a. 1203, lib. I.

19 De Alexio Duca, Murzuflo fiue supercilioso a, 1204. lib. I.

20. De rebus post expugnatam a Latinis 12. April. a. 1204. CPolin gestis lib. I.

21. De imperio Balduini, Flandri, ab a. 1204. ad 1206. lib. I.

. 50 ...

Hos libros ex codice, quem Antonius Fuggerus «Poli per Joannem Dernschuvan ab Alexandro Chartophylace "), diacono CPol., comparauerat, eollatis aliis duobus MSS.

Aaaaa a

qq) Huie Wolfius tribuit versus in codice MS. ad praef. Nicetae, vbi perspicuitatem suam ille ischat, adleriptos: Our oldu, vi gur Urgude Xinradra, Sepor to suger supporten and highes, and ypiquidy nei Bugu goudy youques. Quid isluc est? quid Choniata vistibi? orationis lucidum probas decus, tenebricosus instar ipse tartari. Addit Wolfius, non fine cauffa hoc dici, praesertim in procemio, vbi Homericae dictionis nemulatione in selebres incidit. Quod si totam, inquit, historiam simili oratione inuoluisset, in latomias ire, quam molestiis conversionis constituri matui/lem. De MS. codice bible Coustinianae vide Montfauconum p. 209. Salmasins in funere linguae Hellenskicae p. 209. Nicetae historici, tempore, qui jub Andronico vixit, et res eius scripsit, adep dinersa fuit vulgaris graeca illius acui ab antiqua, ut duplex volumen historiae [crip]erit vtraque lingua, graecobarbara, quae tunc vigebat, et antiquiore, quae ab u/u tunc recesserat. Volumen graecobarbara scriptum in bibliothecis reperitur. Fabr. Aliorum codd. notitiam h. l. dabo. Monachi in bibl. elect. Bauar. cod. CCVI. Nic. Chon. annales a Io. Comneno waque ad Henr. Flandrum. (cat. codd. gr. p. 75. fq.) - Augustae Vindel. Nic. Chon. annales μιξοβάεβαροι. (Reifer, in cat, p. 68.) - Vindobonas in B. caefarea, cod CXIV. Nic. Chon. annales rerum Byzantin. ab a. 1118. vsque ad a. 1203. de quo cod. multus est Kollar. in suppl. ad Lambecii comm. pag. 669 fqq. eumque, do-

exaratum, et esse sui generis omnium facile principem. Idem Kollar, varias huius codicis lectiones, a Forloffa excerptas, ad edit. Parif. emendandam ac supplendam propinsuit. 1 Idem ramen cod. (a pag. 219. edit.) Alexii, historiam habet protinus interpolatam et subuersam, immo. protsus aliam ab edita, resectis, quaecumque in editis adueríus imp. Alexiuni, tyrannum, cius vxorem, Euphrofynam aliosque leguntur. Infunt practer ca duae imagines, altera Nicetae Choniatae, altera Alexii Ducae, cognomento Murtzuphli. Ibid. pag. 681. fqq. recenfetur cod. CXV. qui continet Nic. Chon. snnales cum initio, tum etiam fine mutilos; confpirant vero cum editis: pag. autem 683. fq. cod, CXVI. qui praebee fragmentum, n. luitium duntaxat annalium Nicetae. ----In Italia, Venetiis in cod. CDIII. bibl. Marc. Nic. aonales, initio et fine mutili. - Taurisi, in B. reg. cod. XXVI, Nic. historia graccorum imperatorum, cuius cod. lectiones frequenter diferepare ab editis, adnotat confector cat, codd. gr. p. 94. - Florentiae in B. Laurent. Medic. cod. XXIV. nr. 2. plut. 9. pars posterior historiarum Nicetae, in libros duo diuifa: cuius lectt, etiam valdo differre ab editis, notat Bandin: eat. codd. gr. I. p. 431 fq. - Matrit, in cod. regio LXXII. fol. 132. auerfo breue fragmentum, tefte Iriarto cat. codd. gr. pag. 269 - Parif. in bibl. publ. codd. MDCCXXII, MDCCLXXVIII, Nic, annales; at in cod. MMMXLI. nr. 3. annales in epitomen redacti; sed initio et fine mutili. - Secundum cacet, vel a Niceta iplo vel ab eius librario effe : tal, codd, Angliae etc. in bibl. Bodiei, inter codd. Barocc.

Diaitized bv

740 Lib. V. I. I.

Vol. VI. p. 403 7404

graece edidit, versionemque suam et notas sine castigationes adiunxit. Hieronymus Wolfius, IPI Octingenfis. Bafil, 1557. fol. "). Ab eo tempore altera quoque graeco-latina editio lucem vidit Geneu. 1593. 4. quae in hoc illa priore praestar, quod praeterea chronologiam, operi praemissam, breularia, singulis libris praefixa, notasque ad marginem morales ac políticas exhibet, curante S. G. S. hoc est Simone Goulartio, Silvanectensi, eodem, qui Flacii Catalogum teflium veritatis interpolauit. , Huic Goulartianae in regia graeco - latina Paril. 1647. fol. nihil aliud acceffit, quam Gloffarium graecobarbarum a Carolo Hannibale Fabrotto, eique subiectae paucae e codice regio variae lectiones, ne vnam quidem paginam implentes, tum index rerum et verborum accuratus et locuples, [Fabroti ed. recula est in corpore scriptor. rer. Byzantin. Venet. 1729. fol.]. Latina Wolfii versio recula saopius eft vna cum Zonara, Nicephoro Gregora et Laonico Chalcocondyla, Parif. 1567. fol. Frf. 1568. et Balil. 1587. fol.") Wolfii versionem aliquot locis castigat Allatius praes. ad excerpts rhetorum. EA quoque in manibus verfio historiarum Nicetae, quam vulgari Italo fermone condidit losephus Horologgi, Venet. 1562. 4. ") adjunctis itidem de graeco versis alterius scriptoris libris VI. Annalium de vitis imperatorum CPol. a Constante, qui imperium auspicatus est a. C. 634. vsque ad Leonis, Armeni, initia a. C. 813. atque Itinerario et flore historiarum Orientis fine de Tartaris et Passagio terrae sandias, descripto ab Haitons, Armeno, regis nepote, qui a. C. 1307. mense Augusto Pictauii, iusiu Clementis V. pontificis, historiam illem gallice dictauit, excerptam latine a Nicolao Salconi ""), et practer editiones Moltherianam, Hagenoae 1529. 4. Basileensem inter noui orbis seriptores 1532. fol. et Reineccianam Helmill. 1585. 4. (in adpendice ad hift. litterariam Cavei memoratas,) vulgatam Berolini 1671. 4. ad calcem M. Pauli Veneti de regionibus orientalibus librorum III. et Andreae Mulleri Greisenhagii disquisitionis de Chataia,

Non

Baroce. nr. CXXXI. Nic. Chon. comparatio hicmis et aestatis, et quod hiems fit melior, (quae etiam in cod. Naniano) it. fex epistolae. -- Inter collectanes Iamefii XXX. nr. 4. pag. 263. cat. tom. I. selecta ex Niectae annalibut. - et in adversariis Langbaeni p. 270. a. fin. codicis meti annalium Nic. Chon. cum'impresso collatio, atque cum auctorio descripto ex codem msto Roë, ---In bibl. E/corial, historia ab imperio Emmanuelis Comneni vsque ad imper. Isaacii Angeli, teste Piuero in itiner. per Hispan. p. 184. Hari.

rr) Conf. Io. Fabricium in histor. bibl. fuae, . tam. II. p. 417. fq. vbi practer ca nonnullos VV. II. - Ab. codem Paitonio memoratur : Difefa DD, qui de nostro Niceta egerunt, laudat. Wol- dello Eccellent. Signor Audrea Londano 16to xit. Harl.

ss) Cum auctario ex edit. Fr. Modii. 1587. fol. Hart. in Yffenbach. catal. bibl. tom. I. p. 608, nr. 9. et au) Hic in adpendice ad hift. Interariam Cated tom. II. p. 474. nr. 21. de ed. Parif. 1567. copio- perperam vocatur Nicolaus Falconius.

fe. differit Freytag. in adpar. litter. I. p. 918. fq. et de Niceta p. 322. sq. Harl;

tt) Paitoni in Bibl. degli Autori - volgarizzali tom. II. pag. 257. sqq. recenset vertiones italicas. 1) Horologgi, libr. XIX. Nicetae, Venet. apud Vincent. Valgras. 1562, 4. - 2) Nicetas hift. lihr. VII. ab Alexio; Comneno vsque ad a. 1457. Venet, ap. Fraue. Sanfouin, 1562. 4. et cum Haitonis itinerario. ibid. cod. a. 3) Nicetae hift. cum Nicephoro Gregora, interprete Ludon. Dolce, et emendante Augustin. Ferentillo. etc. Venetiis sp. Gabr. Giolit. 1569. 4. (in Pinelli catal. IV. p. 148. eft nota anni 1568. 4.) - et 1571. 4. tom. fius libros XVIII, XIX, et XXX, in voum contra- in favore di Niceta', historico Comato contra Girolamo Volfio Etingenfe. Venetia, appreffo Domenico et Giov. Battifta Guerra fratelli. 1582. 4.

Digitized by GOGIC

HISTORIA BYZANTINA.

Vol. VI. p. 4042405

Lib. V. c. J. 741

Non omittendum, quod in bibl. Bodleiana inter libros MSS. Thomae Ros, núm. 22. [aut in catal, codd. Angliae ton. I. nr. 268] post Nicetae thelaurum, (de quo statim dicturus lom,) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum eius, diuila in libros duos, quae non modo quoad distinctionem librorum, sed quoque in phrasi binc inde, atque libro praesertim posteriore etiam in rebus discrepat ²⁰), dignusque adeo est codex, qui, si noua aliquando curanda [1] huius scriptoris eximii editio sit, cum editis conferatur. Liber prior incipit a capite octauo libri terrii Alexii Comneni, p. 345. edit. Paris. (Geneu. p. 582.) a verbis: 'AAAc' $\mu t \chi_{s}$ $\mu t v$. Liber posterior a verbis capitis primi lib. de CPolis statu p. 377. a. edit. Paris. (Geneu. p. 634.) exte $\mu t v$ on stree raw raw a Mich. Choniata, Nicetae fratre, et de Tempe Thessalicorum descriptione, occurrit locus, de vrbis direptione et de status ac monumentis, post captam per Latinos CPolin euersis et constatis, inferendus sub extrema capitis 3. lib. de Balduino, Flandro. Fabr.

Fabricius locum illum, quem Langbaenius in fuis aduerfartis ex cod. exicriplerat, et ex illis Io. Christoph. Wolfius, graece cum versione sua latine et cum paucis animaduerfionibus h. l. lubiectum publici juris fecerat. Sed quoniam Bandurius quoque in antiquitatt. CPolit. vol. I. part. III. libr. VI. p. 107. fqq. ed. Parif. aut p. 93. fqq. ed. Venet. eandem Nicetae narrationeth de Aatuis CPolitanis, a Latinis post captam vrbem confractis et in monetam conflatis, ex eodem Roei codice a l. Ern. Grabe descriptam et ad Boiuinium miffam, grace cum versione latina evulgauit: cam in hac nostra editione, vt chartae parcerena, omittendam duxi. Neque confilium Magni Crufii, illam edituri, fuiffet neceffarium, v. enae iu Introd. in hift. L. Gr. II. parte I. pag. 519. scripli. - Idem tamen Nicetae opusculum, (vt Bandur. in praef. p. XII. iam adnotauit;) adleruatur etiam met. in vno'ex codicibus bibl. -Vaticanae, quod teflatur Lambecius, qui tria fragmenta eiusdem opulculi, nimirum delcriptionem statuae equestris, quae in Tauri foro erecta erat, et Herculis cubantis simulacri, quod in Hippodromo CPolitano visebatur, profert, graece tantum, in notis ad Codinum. Fabricius vero in nota quadam observat, locum Nicetae de statua Bellerophontea, graece ex cod. Vaticano effe editum a Lamberio ad Codinum p. 163. et p. 167. notari, vbi fragm. Vatic. cod. definat. Ne quid tamen, quod futuris Nicetae editoribus commodum fit vtileque, deeffe videatur, paucas easque breues Fabrici adnotationes hic recipiam.

Ad verba de statua ista: πλην άλλα και τέτε το πεεικαλλέτατον meminit, ait Fabricius, Nicetas in Andronico Comneno libr. II. cap. 6. add. Nicet. libr. vlt. cap. 10. p. 696. ed. Geneu, vide Baudurium ad imper. orientale pag. 504. Codini orig. CPol. nr. 48. Bandur. pag. 505. sq.

Ad verba: Exacev av avadeauen o Avoirmos; o mewrov aua nei verov etc. in MS ait, scribitur Avoiuaxos sed Lyjippi nomen restituendum, de cuius Hercule epi-Aaaaa 3 trape-

vv) Huic codice finitem effe illum, qui ferua- feod. CXIV. quem iam fupra laudauis adde, quae tur in bibl. caela. fufpicatur Forlefia, a Kollario paullo ante de cod. Medic. feripfi. Harl. eta in fupplem. ad Lamb. comm. p. 678. adductus, de eta eta de code atte de code de code de constante de con-

Digitized by GOOGLE

trapezio pedalis magnitudinis v. Franciscum Iunium'in catalogo pictorum pi 112. Scribitur tamen Lufimachus etiam in Nicetae Alexio Angelo Comneno libr. III. cap. 4. p. 335. vbi de eadem Herculis imagine fermo eft. [Atque Bandur. dedit Auginaros.]

Paullo post ad verba: in Antim Esnoe Kaurag o Auyusos confer notas ad Sueton. August. c. 96, vbi afini nomen non est Nicander; sed Eutyches.

Mox de Hippocampo et Sphingibut conflatis, vide, ait, Hippocampi imaginem in notis Olearii ad Philostratum p. 729. Videtur autem Nicetas Hippocampum confundere cum Hippopotamo, animali quadrupede, cum quo Nilus pingitur, et qui neutiquam in caudam Iquamolam abit: - Sphingis imaginem vide apud Ez. Spanhemium de przestantia numilm. et de Scylla Harduinum ad Plin. tom. V. p. 219. Hyaenae et lupae in circo CPolit. meminit Nicetas in Andronico Comneno lib. II. cap. 12.

Dein ad verba: To de daudateou meeienero, scripste: al. enavenero. TOM ad verba : Oacquaror, & Oars coi raganoiris fer. Polydamus Odyff. & 228.

Sub finam ad verba: yaquev rhy Seav - Baois hy Ligin etc. notauit: ex lapide porphyretico. vide Nicetam in Andronico Compeno lib. II. cap. 6.

Designe in fine, ad verba: onois rois Poundous nuiv scripfit: Sollemne est Byzantinis scriptoribus, Romanos se adpellare, quia CPolitani imperatores pars romani imperii, et diu sola superfies, et CPolis noua Roma. Locus vero, quem citat Nicetas, est ex Plaim. XCI. 13. Harl.]

Alia Nicetas Choniatas feripta.

Ongaveos de Jodo Zias, The faurus orthodoxae Fidei, libris XXVII. in gratiam sinici, qui, capta a Latinis CPoli, folum vertere fecum coactus erat, feripti in extilio, quibus post expositam falutarem doctrinam omne geuus haeressum schismanunque ad suam vique aetatem perfequitur, et testimoniis veterum ecclesiae doctorum, vel propriis argumentis confutat. Huius operis eximii, in quo Euthymii Zigabeni, quam in praef. laudat, Pañopliae dogmaticae multa addidit, quinque tantum libri primores editi exstant latine wwy, interprete Petro Morello, Turonenfi, Paril. 1561. 1579. [1589. ap. Hamberg. ex cat. Bunau. tom. III. p. 121.] 1610. 8. et cum orthodoxi cuiusdam, (vt in inferiptione adpellatur,) notis et indice, Geneu. **) 1629. 8. et fine illis in bibliothecis patrum editionis Colon. 1618, tom. XII. et Lugd. tom. XXV. p. 54. Fragmentum ex libro XX. de ordine observando ab iis', qui a Saracenica superstitione ad Christianam fidem transfeunt, latine occurrit in bibliothecis patrum Parili 1575. [vol. V. Paril. 1589. vol. VI. p. 625] et aliis infequetis editionibus: graece et latine in Aucharia Ducaeani tomo II. Parif. 1624; et in bibl. patrum Parif. 1654, tomo XII.

p. 527.

ww) Gracce loca quaedam adfert Allatius con- not noftrum Fabricii locum exscripfit, tacite corsra Hottinger. p. 19. et de purgatorio p. 696, feq. rexifie videeur Febr. dues festiplit ed. Genen, prodliffe MDXXIX. (1529.) - Hark'

11033

Digitized by **GO**

Xol.VI. p. 4187419

SCRIPTA.

Lib. V. c. I. 749

p. 327- 533. et omilio Nicetae nomine in Saracenicis Frid. Sylburgii, Heidelb. 1505 8. pag. 74 - 91. Totum opus graece exflat MS. non vno in loco ", et propter molem Inschenus lucem, quam meret, haud vidit, quoniam duo volumina in folio facile completet. Petrus quidem Morellus, qui libros quinque a se versos edidit, et totum opus in lucem proferre voluit, existimanit, codicem graecum, quo víos est, scriptum fuisse manu issius Nicetae. Ita enim in praef. ad Ioannem a Sancto Andrea, Carcaffionenfis ecclefiae decanum, qui codicem illum aere fuo redemerat, et interpretandum tradiderat [P] Morello: Cuius beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebit, vbi rescimerit, vetustisfimum The fauri orthodoxiae beati Niceti Choniatae exemplar, ut quod a Niceta ip/o descriptum fit, post austoris mortem ad Michaelem Chonistem, Athenenstem praesulem, velut hereditario sure transisse, quo item mortuo in manus Theodori Scutariotae, Leuitae Cyziceni, venisse, Cyzicoque a Turcis vastata, in frequentissima illa nadouear aviocerrar monasteria, quae funt in Atho monte, deportatum: atque inde tandem Lutetiam aduestum, venaleque a Graeso quodam expositum, nullos aut paucos admodum sustores natism, (propter deformitatem nimirum, vt Aefopum illum fabulatorem olim,) praster vnum Iomnem a Santio Andrea, cuius e bibliotheca boni auttores hodie, praesertim graeit, non aliter exire possunt, atque ex equo Trošano bonį milites, et ex Ifocratis fchola oratores exiiffe feruntur. — — Max fe index quoque aperit, feu slenehus, quo fumma librorum the fauri capita notantur, a Niceta ipfo et compositus

yy) Notitiae eorum codd. quos Fabricius laudauit, aliorum mentionem subiiciam. Paris. in bibl. publ. cod. MLVII. pars tomi, vt. videtur, secundi est de trinitate, vti coniicio ex iis, quae confector cat. codd. Parif. II. pag. 209. adtulit. Contra in cod. olim Baluziano, MCCXXXIV. quem infra laudauit Montfaucon' continetar panoplia dogmatica, in plures tomos diuisa. - In Anglia, secundum catal. codd. Angliae etc. p. 270. inter Ger. Langbaeni aduerfaria, Vol. IX. nr. 3. et 4. fumma capita XXVIL librorum Nic. Choniatae de orthodoxa fide, lat. et codicis MS. annalium Nic. cum imprefio colletio, cum auctario, descripto ex cod. Roe XXII. - Inter codd. Thomae Gale nr. MMMMMDCCCLII. catalogus haereticorum ex Niceta Choniata, et nr. MMMMMCMXLII. Macarii Choniatae Thefaurus orthodoxae fidei. - Leidae inter codd. Voffianos, nr. XXXV. Nicetae thefauri orthodoxiae tomus quartus, vel collectio antiquiorum haerefium, cum versione Petri Morelli, cuius masu. etiam codex scriptus videtur. (catal. bibl. Leid, p. 397.) - In cod. caefareo Vindob. CXXV. eft. fragmentum in të ivvare tope quoddam Nicetae Choniatge, quod Lambes. VII. page 483. et Neffelius in cat. codd. part. IV. pag. 12. nr. 8. perpe- publicauit fingulorum librorum fummas. Harl. ram habucrant historicum; fed Kollarius ja nota

A. bene animaduertit, effe dogmaticum, ex Nic. thelauro orthodoxiae fidei depromtum, et de Dio/coro, qui in illo fragmento dicitur fuisse 'Arruxmas episcopus, consulendum esse Cotelerium eccles. gr. monum. tom. III. p. 641, add. Kollar. in supplem. ad Lambecii comment. p. 679. -Florentiae in cod. Laurent. Medic. XXIV. plut. 9. cit Nicetae Chon. Zuhheyn rus odus oxedos dozus ng) migestur etc. i. c. the auro orthodoxae fidei. is libros XXVII. digestus, de quo multus est Bassdin. in cat. codd. gr. I. pag. 430. fqq. Is primum profert argumentum tum libri IV. quia aliquantum differt ab co, quod apud Montfaucon. legitur : tum refert longam totius operis inferiptionem, atque initium finemque procemii, stque initium libri tertii et finem libri vltimi. Pag. 432. fqq. ooncinnauit indicem SS. patrum aliorumque auctorum, quorum in Nicetae thefauro referuntur loca ac fententiae, qui quidem tamquam pars altera haberi possit catalogi scriptorum, a Niceta in historia Byzantina laudatorum, a Fabricio paullo post exhibiti, sed qui longior est, quam vt eum h. l. commode repetam. - Item Bandin. in monumentis graccae eccles. veter. Florent. 1762. 8. tom. III, nr. 3. codicem descripsit Florentin, et ex eo

Digitized by GOOGLE

tus et scriptus, quemadmodum et libri omnes huius operis, exceptis daobus ultimis, que a Theodoro Scutariota scripti funt, qui Monodiam quoque Michaelis feripfife videtur. Theodori auroyea Qov ex adpendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula, (vi Alexii, Michaelis et Iofephi, CPolitanorum patriarcharum : Eustathii et Germani, Nicaenorum prassulam, Enstathii Romani meet due eder Que De de der due ader Das, Alexii Comneni, imp. Xouro Burros fius aurea bulla, et sacerdotis cuiusdam ad Eliam, Cretensem, meel meosno putifs,) quibus exemplar velut pogodiniov queddam refertum eft, quis scripserit, nulla consectura possum adsequi. Idem de philosophico quodam meei rue ros ver verselores, et esclesiastico de Armeniorum hacresi commentario, idem etiam de adpendice illa sentio, quas libro secundo adhaeret, quum tamm ad vicefinum quintum pertineat, vt ex verbis pourulis Scutariotae, Indici Nicetae additis, videre eft, qui adpendicem illam, quae antea defiderabatur, in fine XXV. libri, alicubi repertam, se adtexuisse adfirmat.

Alter codex huius Thefauti graecus feruatur in bibl. Bodleiana inter libros Tho. Roe. XXII. ex quo Nicetae Panopliam MS. laudauit pridem Montacutius p. 346. Apparatus ad Origines ecclesialicas, et quem egregium ac Nicetae astatem fere acquantem MS. Codicem vocat Io. Ernessus Grabe notis ad S. Irenaeum p. 70. Hunc ipsum innuit Caueus, vbi libros Thesauri Nicetae, pulcerrime descriptos, in bibliotheca Bodleiana vidisse se testatur. De codem codice vide sis laudatum mihi supra Wolfium in notis ad Casauboniana p. 252, et in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

[P] In catalogo MSS: Angliae inter codices Bodleianos p. 150. . MMDCCCLXXVII. memoratur Choniatas thesaurus graece, non idem cum.co, quem Petrus Morellus latine edidit, sed multo striffior. Hic est, qui in Casaubonianis p. 45. traditur recens, sed eleganter in maxima et crassifima papyro exaratus, fuisseque olima Cardinalis Poli.

Nicetam contra haeres, MS in bibl. Bauarica ##), memorat Gretserus notis ad orationem Germani, patriarchae, tom. II. de Cruce p. 594. adferens locum ex tomo XIX. qui eft aduersus Bogomilos. Locus ille integrior exstat apad Montfauconum pag. 333. Palaeographiae et Wolfium de Bogomilis p. 46. Sed Nicetae opus graece exstat etiam Florentiat in bibl. Medicea pluteo IX. num. 24. [quem iam laudauimus]

Denique Bernhardus Montfauconus in Palaeographia graeca p. 326. laudat codicem bombycinum Stephani Baluzii, in quo Panoplia Dogmatica Nicette, a librario faeculi XIV. exarata. Addit, eum fuisse cuiusdam Theodori Scutariotae Leuitae, idque initio voluminis notari; sed nota illa ex antiquiore codice descripta videtur, qualis paulo ante Petri Morelli verbis a me memoratus fuit. [Argumenta librorum thefauri Nicetae, ab codem Montfauconio ex illo codice edita, a Fabricio h. l. olim typis repetita fuerant: ego vero, quià iam typis vulgata sunt in libro fatis noto, et 'codex Florentiaus, vt notaui, discrepat, ea in hac nous edit. potius resecanda; notas tamen Fabricii potiores retinendas repetendasque esse duxi. Cf. Schroeckh. hift. eccl. tom. XXIX. p. 338, f. 373.

de Armeniorum haeresi, tomus XVII. eiusdem modus recipiendi illos, qui a Saracenis ad chritom. XVIII. contra Paulicianos, et tom. XIX, con- fliam facta traileunt, Hark

zz) In codice Bauer. CXIX. funt Nicetae Chon. tra Begomilos, et tom. XX. contra Saracenos:

٨d

Ad tomi igitur quarti verbs, sub finem, n ror 'Introv, citat Fabr. Damascen. cap. 87. de haeres. e Philone de Therapeutis.

Ad tomi vicefimi verba περί της τάξεως — ἐκτῶν Σωβάακηνῶν etc. hanc, ait Fabr. posse. riorem partem, de Saracenis editam graece ac lat. iam supra observation. Sed praeterea Caueus notat, in cod. Colbertino MMMMDCCLIII. exstare MS. τα ύπο τε Μωαμεδ νομοθετηθεντα ἐκ τῆς αὐτε βίβλε καλεμένης κοράν καθ Χωνιάτε ἀντιβέησεις, quod diffinctum opus ab hac thesauri parte existimat. [In cod. Parif: bibl. publ. MDLVI. nr. 6. sunt leges Mahumeticae, de religione et superstitione Turcarum, excerptae ex eius subro, cuius inscriptio est Coran et contradictiones Choniatae; nr. autem 7. de ordine et caerimoniis, quae praescribantur iis, qui e Saracenis et Turcis conuertuntur ad puram et veram religionem nostram christianam, quando facro lauacro intingi volunt. Harl.

Ad tomum vicefimum quartum: conf. Io. Cinnami hift. libr. IV. cap. 16. et Nicetam. in Manuele Comneno VII. 5. p. 137. Allatium ad excerpta rhetorum praefat. et lib. de proceffione Spiritus S. p. 583. fq.

Ad tomum XXV. de dogmate illo: Pater meus maior me est: de hac controuersia, inquit Fabricius, per Demetrium Lampenum mota, vide Cinnamum lib. VI. hist. pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

Ad tomum XXVI. de dogmate dei Mahometh notatur: num anathemate deuouendus effet, quod Manuel Comnenus vetabat, vide Nicetae Manuelem Comnenum lib. VII. cap. 6. Sylburgii Saracenica p. 86 — 133. sqq. Vedelium de prudentia vet. eccl. p. 216. sqq. Allatium de confensu pag. 656.

Denique'ad tomum XXVII. de dogmate diuinorum mysteriorum conferre iubet Fabr. Nicetam in Alexio Angelo lib. III. cap. 3. et Mich. le Quien ad Damascen, tom. I. p. 653. Harl.]

[P] Nicetae Choniatae historiam Barbaro graecam ex codice regio laudat Cangius in glossario graeco. Eiusdem Comparatio hiemis et aestatis, qua hiems praefertur, extat in bibl. Bodleiana, codice Barocciano CXXXI. Incipit: πάλαι πότε. Nicetae Choniatae de azymis memorat Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Niestar, Chonarum episcopus, quem laudat, et a quo ex sacro baptismate susceptum se narrat Nicetas, historicus, in Man. Commeno lib. VII, cap. 7.

Alios quosdam Nicetas memorat Quesnellus ad Leonem Magnum pag. 903. edit. primae. Sed quandoquidem Allatii diatriba de Nicetis intercidit, age, quos in schedis meis reperio, litterarum ordine Nicetas hoc loco referam.

Vol. VII.

Bbbbb

Alis

Digitized by

JOOQ

ALII NICETAE.

Vol. VI. p. 430

Ahi Nicetas.

Nicetas, abbas, ad quem exflant epistolae Theodori Studitae. v. Montfaucon bibl. Coistin.
p. 318. 319. 320. et 333. — S. Nicetas, abbas monasterii Mediciensis in Bithynia. Eius memoria celebrabatur d. III. April. in canticis factis in Sanctos totius m. April. cod. XII. caefar. v. Lambec. comment. VIII. p. 203. fq. — Alius S. Nicetae supplicium et Euphemiae celebratãe die XV. Septembr. in vitis SS. auctore Sim. Metaphrasta, Florentiae in cod. Medi.. v. Bandin. cat. codd. gr. I. p. 514. nr. 13. et in cod. Barocc. CCXXX, item in vitis Storum e space inter codd. Cromwelli in bibl. Bodl. CCLXXXV. nr. 16. adde Montfauc. bibl. Coisl. p. 195. de vitis Sanctor. in cod. CXXI.

In decreto Alexii Comneni, a Montfaucon. in bibl. Coislin. ex cod. XXXVI. edito, nominantur p. 104. et 105. Nicetas, Athenarum archiepiscopus, Nicetas, Synadorum epile. Nicetas, Mitylenas epile. — Nicetas, diaconus et referendarius, et duo Nicetae, notarii patriarchales, item Nicetas, protopoëdrus Castamonitae. — In eadem bibl. Coisl. Montfaucon. p. 96. sq. ex cod. XXXIV. graece et lat. publicauit episiolam Nicuenae synodi, in qua p. 101. fin. Anastasio CPolitano et Nicetas, sub Islauris haeressum auctoribus, vt exsecrandis et perniciei ducibus aya 9eµa dicityr. Harl.]

Nicetas, archidiaconus. Vide infra, Nicetas, Theffalonicenfis.

Nicetás, Byzantinus, philosophus, (h. e. vt Caueo videtur, monachus circa a. C. 1120.) fcriplit Apologiam pro lynodo Chalcedonensi aduersus Armeniae regem, (eiusque epistolam et σύγγεαμμα περί Χει5², quod p. 729. memoratur.) Graece et latine Apologiam illam edidit Allatius, (qui Nicetae Dauidi tribuit,) in Graecia orthodoxa. Rom.
1652. 4. tom. I. p. 663. 754. Rex quidem cum Eutyche nihil sibi vult esse commune p. 707. et p. 712. ita explicat sententiam suam, vt res parum a λογομαχία abesse videatur. Fabr. Florentiae in cod. Laur. Medic. XVI. nr. 22. plut. 9. Nicetae, Byzantini, philosophi et magistri, (ΦιλοσόΦε και διδασκάλε) capita susta sustaini.
philosophi et magistri, (ΦιλοσόΦε και διδασκάλε) capita sustaina sustaini sustaina. Tod. Marc. DXXX. (cat. codd. gr. p. 286.) — In cod. Guil. Laudi, LXXVIII. nr. 16. fiue in cat. B. Bodlei. nr. 720. — De Allatii Graecia orthod. v. Baumgart. Nachrichten etc. tom. VII. p. 516. fq. Harl.

Nicetas, chartophylax. Vide infra Nicsenus et Theffalonicenfis.

Nicetas, thirargus, fiue auctor collectionis fcriptorum graecorum rei chirurgicae, de qua dicendi locus erit libro VI. Fabr. V. infra, vol. XII. p. 778. et XIII. p. 346. in eleneho vett. Medicorum. Atque conf. de infigni collectionis illius codice Laurent. Medic. VII. plut. 74. Bandini cat. III. p. 53—93. qui p. 80—83. ex eod. cod. gr. cum verf. lat. publici iuris fecit tria carmina iambica in laudem Nicetae, collectoris. Harl.

Wicetas, curator, et Nicetas, mandator: ad hos scripfit epistolas Theodorus Studits, indice Montfauc. in B. Coislin, p. 146, 315. 333. et 324. Harl.]

Nicetas

Digitized by Google

Nicetas, confessor. Allatius lib. de Simeonum scriptis p. 107. memorat Theostericti, monachi, Orat. funebrem, eis rov ariov Πατέρα και όμολογητήν Νικήταν.

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro Nicetas, metropolita Cretenfis, lege Elias.

- Nicetas, Dacianus, memoratur in Actis eruditorum tom. II. supplementi p. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de scriptoribus eccles. est Niceas "), Romacianae, siue Aquileiae, vel vt Marcianaeus in antiquiss. codice reperit, Romanae ciuitatis episcopus, occultus nempe, qualis Macrobius, de quo Gennadius cap. 6. '
- De Niceta, Dacorum episcopo, post a. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Ianuarii tom. I. p. 365. seq. In bibl. noua MSS. Labbei p. 27. memorantur S. Nicetae, Dacorum episcopi, de quo saepe Paulinus Nolanus et martyrolog. Rom. ad diem 7. Ianucrii, trastatus duo, primus de vigiliis seruorum DEI, alter de bono Pfalmodiae, ex Codd. Vaticanis et bibl. S. Maximi Taurinensis. Fabr. De hoc multis agit Pagius ad a. 396. §. 5. sq. et ad a. 397. §. 6. sq. Heumann.
- [P] Nicetas, Dadybrenfis, in Paphlagonia episcopus. Vide mox Nicetas Dauid. Fabr. Conf. Lamber. comm. VIII. p. 959. vbi Nicetae, episcopi Dadybrensis, commentar. in tetraflicha Gregorii Nazianzeni latine cum infertis Iacobi Billii scholiis in Opp. Gregorii Nazianz. tom. II. cura Fed. Morelli, Paris. 1611. fol. edit. pag. 1405. sqq. memoratur. v. mox in Niceta Dauid. In cod. August. est ap. Reiser. cat. codd. p. 78. Nicetae, Dadybris Paphlagonis, philosophi christiani, paraphrafis versuum Nazianz. in obitum Basilii M. Harl.

Nicetas, Dalmata, patriarcha CPol. ab a. C. 766.

Vol. VI: P. 4307431

Nicetas, Dauid ^b), philosophus, historicus et rhetor, (Labbeo natione Paphlago, ab Allatio Dabyrorum in Paphlagonia episcopus fuisse traditur,) scripsit paullo post a. C. 880.º) B b b b b 2

a) Huius effe putant viri docti epistolam ad Virginem lapsam, quae inter Ambrossi, Hieromymi, Augustini opera saepius prodiit. Forte etiam Niceae legendum est pro Nicetae, vel certe Nicetas, Dacorum episcopus, intelligendus, in Montfauconi Diario Italico p. 84. vbi in epistola Henrici, clerici Pomposiani monasterii scripta a. C. 1093. MS. memoratur post Ambrossii et Fulgentii quaedam, Nicetae episcopi de ratione fidei I. Eiusdem de Spiritus S. potentia lib. I. Eiusdem de diuersis adpellationibus domino nostro Iesu Chrifio conuenientibus.

b) Cum hoc Dauide Koenigins in bibl. confundit Dauidem, monachum, longe iuniorem, qui de haerefi Barlaami et Acindyni fcripfit, de quo Canens parte altera hift. fitterariae fcriptorum ec-

clef. ad a. C. 1348. Nec non *Dauidem*, qui graece fcripfit quaeffiones in philosophia, et commentarios in Ariftotelis Categorias et quinque voces Porphyrii, quae MS9. Gesnerus memorat: [v. quoque fupra, in notitia codd. de cod. Angl. et Augustapo.]

c) Vide Hanchium lib. I. de Byz. rerum feriptoribus cap. 16. pag. 261. Fabr. Bruckers hift. crit. philof. tom, III. p. 543. Io. Mollers' Homonymofcop. fe&. II. cap. 5. §. LVI. p. 506. Saxis Onom. II. p. 128. et quos ille citat. Add. fupra in h. cap. §. VIII. fin. de Io. Scylitze fect. III. Saepius nominantur eius orationes etc. infra in Vol. IX. inter Sanctorum elogia et vitas Lambec. in not. ad Codin. n. IC. Nicetae, rhetoris, orat. de fupplicio S. Stephani et corporis eius inuentio. H.

Digitized by GOOGI

Vol. VI. p. 44

Vitam Ignatii, patriarchas CPol. a. C. 878. defuncti, quara respiciunt Io. Scylitzes et Cedrenus, Nicetam, Paphlagonem, in limine historiae suae laudantes 4). "Latine verut Federi-

d) Codicum MSSt. diverforum notitiam h. l. fimul dare iuuat. At enim modo nomen, quo di-Ringuuntur Nicetae, non femper additur in codd. mode ipfi Nicetae, ctiam nomine altero adposito, interdum confunduntur. — Florent. in biol. Medic, XXXIII. nr. 16. plut. 9. encomium in martyres, Cerycum et Iulittam, d. XV. Iul. et nr. XXX. encom. in apoftolum, Matthiam, d. IX. Aug. v., Bandin. cat. codd. gr. I. 446. et 456. quo teite prior laudatio est latine apud Lipomannum tom. VI. die dicto; posterior autem gr. et lat. in auctario Combefisit nouiff. part 1 p. 422. latine, tom. XXVII. bibl. patrum Lugd. p. 417. isque laudat Combefisi bibl. concionat. tom. VI. p. 182. et Tillemont. tom. I. p. 431. Iq. et 685: atque Kollar. ad Lambecii comm. Vol. VIII. p. 265. de eadem orat. in apost. Matthiam encomiastica in cod. caefar. XIV. f. magni Menologii Graecor. m. August. nr. XXI. - VindoBonae in bibl. caefasea cod. Cil. 1. funt anonymi cuiúsdam para- / phrases triginta tres in totidem Gregorii, Nazianseni, carmina, quas Lambecius IV. pag. 34. fq. dubitat, num Nicetae Dauidis, an Zonarae tribuat, fed Kollar. in not. p. 35. haud haefitat, Nicetae vindicare : arque Lambec, citat Nicetae Dau. philosophi commentar. in S. Gregorii Nazianzeni. terrasticha et monofficha ab Herrule Phaello, presbytero Imolenfi, latine versum, Imolac ac. Laurent. Gianottum 1588. 8. - In cod. CCLIII. nr. 22. Gregorii, Nazianz. carmen sepulcrale in Basilium M. cum adiuncta Nicetae, philosophi Paphlagonis, expositione, partiminter lineas, parsim in margine posite. (Lambec. III. p. 344. *) - Ex cod. XXXV. edidit Lamber. VIII. p. 778. fq. duodecim Gregorii, Nazianz, epigrammata funebrin, et pag. 782. fqq. Nicetae Dauidis, philof. (vti docet Kollar. in not. A.) 'Equiprear, i.e. fiue. persphrafin illorum epigrammatum f. commentarium, graece, p. 783. Kollar. in note: conf. Cote-

ler, eccl. gr. monumenti tom. III. p. 549. - Canf. paullo ante de Niceta, Dadybr. - In cod. CCXC!I. nr. 16.; Nicetae Danid. carmen ad S. Angelum cum Manuelis Moschopuli scholuis gr. interlinear. - eiusdem hymnus in B. Mariam cum Man. Moschopuli schol, grace. interlin. et amplissimo commentario grammatico. (Lambec. V. p. 528. Iq.) - In cod. CXLII. nr. 3. funt leptem orationes Nicetae, quarum indicem dedit Lambec. VII. p. 560. - Nicetam et Paphlagon. et Sceuophylac. Cripfif. fe vitam Chrysoftomi, patet vel ex indice corum, qui vitam Chryloft. exposuerunt in cod. caelareo XXVII. in Lambecii comm. VIII. p. 637. fq. . Parif. in bibl publ. funt XXXIII. orationes Nic. Paphlag. in aliquot codicibus, plurimae in cod. MCLXXX. (v. indic ad Vol. II. cat. codd. pag. XXX.) — in cod. MMLXXXIX. Nicetae Davidis comment. ineditus in ilagogen Porphyrii; - 'in alio codice id. de filijs dei, de gigantibus et de dilunio. - In bibl. Coisl. cod. CXLVI, inter homilias et vitas SStorum m. Nou. Nicetac, rhet. in spoft. Philippum et Mattheum, atque Andream; in codd. CCCVI. inter fimiles vitas, m. Nou. in apoft. Andream; et CCCVII. m. Iul. in martyres, Cerycum ac Iulittam, et m. Aug. de inuentione S. Stephani. v. Montfauc. B. Coisl. p. 211. 212. 422. et 424. - Leidae in B. publ. inter codd. Voffian. Nicetae Dau, unafferes vel iguarday in Pfalmos. v. cut. bibl. Leid. p. 393. nr. XLII. - In Anglia fec. cat. codd, Angliae etc. in codd. Baroce. Br. XCVI. Gregorii Nazianz. carmina cum fcholiis Nicetas Dauidis, alibi adpositis, alibi praetermiss, inter quae occurrunt XLVI. inedita. - nr. XCVII. Nic. expositio terrastichor. Gregorii Nazianz. -Oxon. inter msst. collegii S. Mariae Magdal. nr. MMCXXX, Greg. Nazianz. orstt. XXXII. cum enarratt. et scholiis Nivetae; (sed octo ferm. cum aliqua Nicetae paraphrafi in cod. August. Vindel. v. Reiser. cat. codd. p. 11. nr. XXX.) - Adnotationes

Diaitized by

 In cat. codd. Angl. tom. II. p. 58. de cod. Voli IX sue nr. MMCXX. efi Dauid. philosophi, interpretatio V. vocum, et adnotator, Dauid iste, inquit, Nicetas Δαδίβες vocatur in cod. Augustano paraphrafis, quam foripsit, versuum Greg Naz. in obitum Basilii M. Δαδιβρος autem suit Paphlagonine vrbs, Dauidis huius, opinor, patria. Pro Δαδίβες in editis libris τζ Δαβίδ legi, ait Hoelchelius. Male: patim enim in melioris notae codd. msstis philosophus iste Dau.d etiam vocatur. - Atque in cod. August. Vind. interpret. ista vocum V. Porphyrii et X. categor. Aristot, sub nomine Dauidis, multo aho nom. addito, est ap. Reifer. p. 77. Federicus Metius et cum Baronio communicauit, vt iple narrat ad a. C. 847. n. 34. deinde graece cum fua verfione edidit Matthaeus Raderus, Ingolftad. 1604. 4. additam Actis concilii oecumenici VIII. cum quibus etiam in tomis conciliorum facpius prodiit, Colon. 1618. tomo III. part. I. fect. 2. p. 682. Parif. 1636. tom. VI. et 1671. tom. VIII. [Harduini tom. V. v. infra, libr. VI. cap. 4. vol. XI. p. 539. [q.]

De Chrysoftomo narrans quaedam Nicsphorus XIV. 28. hill. ait ea se reperisse, ir aπoneύφω isoeia Ninήτα φιλοσάφε, τε και Δαυίδ, in apperypha Nicetas Dauidis, philosophi, historia.

S. Barbarae laudationem, Io. Damasceno tributam, inter Nicetae orationes reperit. Combefifius in codice Mazariniano, et Nicetam potius referre, quam Damascenum putat. Idem plures Nicetae, rhetoris, orationes edidit latine in bibl. Concionatoria, graece et latine in Auctario bibl. patrum atque alibi, de quibus Caueus. [et infra, de Combefisii eollectionibus etc. in vol. XIII. p. 760. nr. 2. et p. 791. nr. 9.)

Nicetae, episcopi Paphlagoniae, enconium in mortyrem, Theodorum, memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetaé, rhetoris Paphlagonis, in Nicolaum, ròv µuçoBhútw 201 Dauµarseyòv p. 102. Idem longe plures Nicetae, rhetoris, quem cum Paphlagoniae episcopo eumdem opinatur, commemorat orationes, vt in Pentelecomonem (al. Pantaleo, nem) martyrem: in SS. martyres, Cerycum et Julittam, p. 115. p. 102. etc. [Laudationem Nazianzeni memorat Fabric. infra in libro V. eap. 13. §. 1. vol. VII. p. 509. vet. edit.] Alia eius Carmina et Hymni, (Man. Moschopuli commentariis grammaticis illustrati »), et ex orationibus excerpta MSS. in bibl. [P] Vindobonensi. Nicetae, Paphlagonis, scholia in tetraflicha S. Gregorii, theologi, ex codice regio laudantur a Cangio in glossario graeco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam, Heraclecos fem, licet in editione graeca Vencta 1563. 4. et in pluribus cod. MSS. [e gr. in cod. Medic. VI. nr. 17. diferte Nicetae, philosopho, Dauidis, v. Bandin. cat. codd. gr. l. p. 207. add. Lambee. IV. cod. CII. p. 32. sq. cum nota Kollarii, et quae paullo ante in notitia codd. adtuli. Harl.] Paphlagoni tribuantur: [a Lambecio, vt modo vidimus, Nicetae, Dadybrensi.] Vide Allatium de Pfellis §. 13. feq.

[Nicetas Eugenianus scripsit inficetam fabulam poet. de Charicellis et Drofillas amoribus ad imitationem Theodori Prodromi, v. Labbeum bibl. non. MSS. p. 220. Exstat in cod. Paris, bibl. publ. MMCMVIII. et ex eo plura protulit specimina cel. Villoison in animaduerss. ad Longi Pastoralia; atque tam ibi p. 9. quam in anecdotis gr. II. p. 242. observanit, in cat. codd. gr. Marc. Venet. p. 199. de cod. CDXII. a Zanneto immerito tribui Theodoro Prodromo. — In cod. Paris, MMDLVI. nr. 3. sunt Nic. Eugeniani de Iona et Ninivitarum poenitentia versus iambici inediti. — Florentias in bibl. Medic. cod. II. nr. 9. plut. 21. eiusdem epistola ad Amasium, teste Bandin. cat, codd. gr. II. p. 77. Harl.]

Bbbbb 3

Nicetas.

Digitized by GOO

tiones in Gregorii, theol., orationes, in tom. II. p. August. Vind. ap. Reiser. p. 37. eft fragm. ex vita 159. inter codd: Th. Gale nr. MMMMMDCCCLVI. Nicetae de cultu Sctorum aque imaginum. Harl. et collatãe cum alio MS. adûguantur Nicetae, spijcopo Serrarum et Heracleae. — In cod. *) v. supra in Vol. VI, p. 324. not. pp. Harl.

catena

Digitized by 🖵 OOG

Nicetas, magnae ecclesiae CPol. diaconus et magister seu doctor, hine archiepiscopus Serron, fine Serrarum, in Macedonia prima, et denique Heracleas Ponti, in Thracia, metropolita, clarus circa a. C. 1077. temporibus Theophylacti, Bulgarorum episcopi, cuius ad eum epislolae feruntur. De eius Conguentariis in Nazianzenum, in Gregorio Naz. dixi, quemadmodum de Catenis in varios S. Scripturae libros, infra capite quod singillatim Catenarum tribui scriptoribus. In pluribus bibliothecae Vindobonensis codicibus integriora habentur responsa Nicetae huius Canonica, ad epilcopum quemdam, Constantinum, quae graece et latine exflant in iure graecorom. p. 310. Vide Neffelium. Fabr. In indice ad Neffelii catal. voc. Nicetas Serrarum etc. pag. 94. longa eft huius fcriptorum feries in codd. caesareis; curatiorem tamen illorum notitiam dedit Lamber, in voll, III. IV. et VIII. In vol. igitur VIII. funt in cod. Ll. nr. 12. cod. Lll. nr. 4. et LliI. nr. 4. et in Kollarii fupplem. ad Lambecii comm. cod. XLV. nr. 19. Nicetae, metropolit. Heracleae, responsiones ad interrogationes cuiusdam episcopi, Constantini ; atque in cod, LIIL nr. 24/ eiusdem folutiones quaestionum quarumdam canonicarum. Kollar. in fuppl. p. 324. docet, codd. caefareos differre tum a femet inuicem, tum ab edito iure graeco-romano. -- In vol. III. Lamb. p. 66. fqg. Nicetae, Heracleenfis, (vti videbatur Sambuco,) in cod. XV. catena in pfalterium, a Pfalmo V. vsque ad vltimum, et in cantica facra Moyfis, Hannae, matris Samuelis, Habacuc, Elaiae, trium puerorum apud Danielem et B. Mariae, - In cod. XXIX., qui continet IV. evangelia cum catena funt (docente Lambecio pag. 114. fq.) Nicetas, Heracl. hypothefis et recensio capitum evangelii S. Matthaci stque Matthaci vita. — In cod. XLV. nr. 3. (atque in cod. Laur, Medic. XI. nr. 2. plut, 60. tefte Bandin. cat. codd. gr. II. p. 600.) excerpta de Trinitate ex Gregorii Nazianzeni opp. cum interpretatione Nicetas, ac nr. A. Nicetas scholion de septem orbis spectaculis, quod etiam graece exstat p. 1198. edit. opp. Philonis graeco. lat. Parif. 1640. fol. - In codicibus XCI. XCII. XCIII. et XCIV. pag. 191. fqq. et, mutilus tamen, in cod XCV. ac XCVI pag. 494. fq. item in cod. XV. a Kollario in Iupplem. ad Lambecii comment. p. 141. Igg. futius recenso, (nec non in cod, Medic. Laur. XIII. plut. 7. de quo multus est Bandin. l. c. I. p. \$49. lqq. Nic. commentar. in sedecim oratt. Gregorii Nazianz. Pag. 490. in nota 4. monet Lambecius, a lac. Billio, Io. Leunclauio, Fred. Morello aliisque Nicetam hunc perperam adpellari Serronium. In textu graeco vocatur Mnreoπoλirns. Σερόων, — in cod. IX. Junt quaedam anonymi auctoris excerpta theologica, quae Kollarius p. 50. fq. in longa nota docet, esse ex Nicetae comment. in opp. Greg. Nazianz. — In vol. IV. p. 267. cod. CXLVII. nr. 7. Nic. metropolitas expositio orationis primae Gregorii Nazianz. Nic. expositio in VII. oratt. Greg. Naz. in bibl. Effcovial. — Gregor, Naz. oratt. XVI. cum comment. Nicetas in cod. Baracc. bibl. Bodf. nr. CLXXXVIII. - nr. MMMCDXCII Nicetae Her. comm. in VII. Gregorii Naz. orationes inter codd. Gale in tom. II. cat. nr. MMMMMDCCCLVI. Nit. adnotatt. in Greg. Naz. oratt. collatae cum alio MSt. ---- in cod. Coislin. LII, Greg. Naz. oratt. XVII, cum fcholin Nicetae. v. Montfanc. bibl. Coisl. p. 118. — Nic. Heracl. catena in Iobum in cod. caefar. CCXXX. Iquem copiole recentet Lamber. V. p. 135. Iqq. et contra Laurentium Cum Deo adferit Nicetae, et in cod. XXVIII. in Kollarii fuppl. ad Lamb. comm. pag. 227. fqq. it. in cod. Barett. nr. CLXXVI. bibl. Bodl. — ib. nr. CVC. catena in Iob. et Prouerb. Salom. Plura de illa

ALII NICETAE.

Lib. V. c. I. 751

catena v. infra in cap. 17. huius libri p. 737. Iq. vol. VII. vet. edit. et Oudin de feriptor. ecclef. II. p. 716, Iq. - Secundum catal. codd. Anglige etc. tom. I. in cod. Barroe. nr. 26. excerpta quaedam e responsione Nie. Herael. - nr. CCXV. responsiones Nie, ad varias Nicolai, Methonenfis, quaestiones. - nr. CCLXIV. inter codd. Thom, Roe, et tom. II, inter codd, Th, Gale nr. MMMMMCMXXVI. refp. ad guaefita Conftantini, epifcopi, edit. a Leunclauio in iure graeco . rom. tom, I. pag. 310. - tom. II. catal. inter codd. Th. Gale nr. MMMMMDCCCLXXXVII. Nic. catena in Salomonis prouerbia. -- Dublini inter codd. coll. S. Trinitatis nr. DCCLIV. initium catenae gr. Nic. in Pfalmos. - Nic. catena in IV. maiores prophetas com senariis versibus in singulos praemiss, in code Laurent. Medic. IX. plut. 5. (Bandin. I. p. rg. Iq.) - et in cod. X. plut. 9. comm. in epift. Paulli; v. Bandin. I. p. 404. Igq. qui tamen de auctore, Niceta, dubitat. At Io. Lamius non dubitavit, qui de illo cod. egit et in opere de eruditione apostolorum cap. XIII. fect. 1. S. 9. nr. 72. et in praef. ad Delicias eruditorum, Florent. 1738. 8. in quo tomo non folum de illo Niceta, quem Serronium cognominauit, eiusque scriptis disputauit; fed etiam ex codem cod. Nicetae enarrationem in epiftolam I. ad Corinthios gr. cum versione sua latina, et notis, admixtis aliis ineditis, publicauit, praeterea inservit praefationi longam disput. de memorabilibus corinthiae ecclesiae. - Init, praef. scribit Lamius, Nicetam fuisse primum eccl. CPolitange diaconum et magistrum, dein Heracleae archiep. et claruisse a. 1070. - Taurini in bibl. reg. in IV. codd. exstant catena in euangelia Matthaei et Ioannis; — expositio libri Iob.; catena Pfalterii ex patribus eccl. atque comm. in XIV. oratt. Gregorii Nazianz. v. cat. codd. gr. Laur. p. 69. 93. 70. et 310. - catena in Pfalterium a pfalino LXXX. vsque ad fin. exflat in cod. CXC. Coislin. v. Montfauc. B. Coisl. p. 244. — Augustas Vindel, Nic. (isque dicitur diaconus.) catena in euang, Lucae, in Reiseri cat. codd. p. g. fin. - et in cod. Coislin. CCI. vbi dicitur diaconus magnae ecclefiae et doctor. v. Montfauc. bibl. Coisl. v. 251. - Florentias in bibl. Medic. cod. II. nr. 79. plut. 5. est exemplum editae fynodieae constitutionis fub Michaele, patriarcha, a Niceta, protosyncello et chartophylace magnae ecclesiae a. 6565. de non faciendis nuptiis in septimo gradu; editum quoque in Leuntlauis iure graeco-ram. lib. III. p. 206. — et in cod. XL. nr. 57. plut. 5. alius synodicae sententise exemplum ab codem Niceta a. m. 6560. (a. Chr. 1052.) in fine paullo auchius, quam apud Leunclau. l. c. p. 210, v. Bandin. cat. codd, gr. I. p. 9. et 78. qui in indice tom. III. p. 549, hunc Nicetam chartophylacem cum Nic., Serrarum archiep. et postes Heracleae metropolits, eumdem effe fuspicatur. - Parif, in bibl, publ, funt in cod. CCXXVIII. fcholia in epp. Paulli — in quatuor et viginti codd. funt modo plures, modo pauciones Gregorii Naz. orationes cum Nicetas Heracl. expositione: in quatuor codd. funt responsa canonica ad Constantinum: — in cod. MMCDVIII. funt nr. 3. Nic., Serrarum coiscopi, hymnorum quorumdam ecclefiasticorum explicatio grammatica et philologica; nr. 13. eiusdem verfus iambici, de rebus, ad grainmaticam perfinentibus, et nr. 14. eiusd. observatt. grammaticae, soluta oratione: de quibus alisque grammaticis ac poeticis Nicerae opufculis v. fupra vol. VI. p. 346. — De Niceta Heracl. catenisque eius editis w. Hamberger Z. N. III. p. 766. sqq. add. Saxii Onom. II. pag. 192. -Lamius in praef. mem. p. XVIII. monet, Nicetae fallo tribui ab Allatio refutationem epiltolae

Digitized'by GOOg

epistolae, ab Armeniae principe missae, ac defensionem synodi Chalcedonensis, gr. et lat. edit. in L. Allatii Graecia orthodoxa, tom. I. p. 663. perperam quoque adscribi illi a Casim. Oudino collectionem diuersarum opinionum et haeressum cum resutatione ex SS. patribus, "id quod, ait Lamius, iam tempessive animaduerti in Prologo galeato, praesixo primae parti Chronici Leonis Vrbeustani, vbi hunc Laurentian, codicem vero suo auctori, Nicetae Choniatae, vindicaui." Harl.

[Georgius Niceta, cuius epistola de creatione hominis ex cod. Vindobon. in epitome Gelneriana, et ex hac ab Allatio în diatribe de Georgiis citatur, est nomen fictum et ex compendio scripturae in illo codice, Greg. Niss. Ep. male intellectae, ortum: nam legendum este, Gregorius, Nyssenus, episcopus de creatione hominis, et hunc este operis parentom, docuit Lambec. comm. I. p. 91. sq. vbi v. not. Kollaris. De alio v. supra. Vol. V. p. 648. Harl.

[Niceta Gothus: quem Athanaricus rex comburi iuflit, et cuius memoria in martyrologio romano celebratur d. XV. Sept. cuius hiftoria, conferipta ab Simeone, metaphraste, exstat in codd. caesar. latine edita a Laurentio Surio.tom. V. de probatis Storum historiis d. XV. Sept. — gr. ac lat. a Stiltingo e eod. Parif. in actis Storum ad XV. Sept. tom. V. pag. 40. sq. v. Lamber. et Kollar. comm. de B. caesarea, Vol. IV. pag. 135. Harl.]

Nicetas, Maronita, vide infra, Thessalonicenfis.

Nicetas, monachus, vide Pectoratus. Alius Nicetas, monachus, faec. IX. ad quem Theodori, Studitae, epistola. Alius, monachus, in Acapniotarum monasterio, circa a. C. 1160. qui scriplit dialogi more disputationem de controuersiis fidei inter Latinos et Graecos, habitam Thessantian a Basilio, Achrideno, archiepisc. Thessalonicensi, et Henrico, archiepisc. Beneuentano. Exstat MS. in bibl. Vindob.) et incipit: Mavant TS ev Xeise Të Oeë misiov Basilevoros, nei auroneárogos Pauaieov, Të Kournvë nei HoeQueeyevvirte diavorros en Kauzartive moles, interns avne et Iranlias Emissiones Beveßerrë, agern nei hoyo vros en Kauzartive moles. In codd. Estorial. (teste Plüero in itineratio per Hisp. p. 184.) Nicetae, monachi, habitationis studii Aethati centuria I. practicorum capitum. Secunda Naturalium, et tertia Gnosticorum cum libro dialogorum: cum Marco, monacho. — Eiusdem de anima, et parastido, (an, Paradiso?) et de coelesti atque ecclesiastica hierarchia. (v. infra in Niseta Pestorato, de cod. Veneto Marco.) — Eiusdem et aliorum varia capita. Hark.

[Nicetas, medicus. vid. Nicetas, chirurgus. Harl,]

Nicetas, Mundanus, fine Murravos, patriarcha CPol. ab a. C. 1186.

Nicetas, Mytilenasus, vide Thessalonicensis.

e) In cod. CCXIII. nr. 11. v. Lambecii comm. V. pag. 88. ibique Kollas.

[Nics-

Digitized by Google

[Nicetas, episcopi Naupati, fyntagina in Matthaei euangelium ex Io. Chrysoftomo citatur inter could. Vollianos in bibl. acad. Leidenfi pag. 401. nr. 4. Harl.]

Nicetas, chartophylax, Nicaenur, de caufis, ob quas a CPolitana écclefia romana diuifa est. citatur ab Alldio de confensu pag. 477. et de synodo Photians pag. 203. vbi decimun quartum schiftna numeratur Photianum. MS, in bibl. Medicea pluteo VII. nr. 19. 1) et in bibl. regis Galliae cod. MCCCXXXIV. hoc útulo: Kara morous mareois, και δια ποια αιτιάματα έσχίσθη αφ' ήμων ή των Υωμαίων Έκκλησία.

Nicetas, Paphlago, Nicetas, Paphlagonias episcopus. Vide supra, Nicetas David.

Nicetas, patriarcha CPol. Vide Dalmata et Mundanus.

[Nustas, patricius; - Nicetas, prospectitus; - Nicetas, Spathorius, fuerunt inter illos, ad quos Theodorus Studita ibripfit epistolas in codd, Coislin, seruatas. vid. Montfaue. Coisl. bibl. p. 313. 148.-149. 324. Harl.]

Nicetas, pestoratur, fue Sterno, (5n 9aris) presbyter et monasterii Studienfis, quod CPoli fuit, monachus, acer Latinorum et Armeniorum aduersarius circa annum Chrisli 1052. de cuius feriptis confulenda, quae obferuauit Caueus. Ex libro [de proceff. Spiritus S. ex solo patre,] de Azymis, Sabbatorum ieiumio et nuptiis facerdotum contra Latinos, locum graece ctiam profert Ailatius lib. de purgatorio p. 870. 9. Hunc Nicetam,-a papae Apocrifiariis confeguutum perfectam propolitionum suarum solutionem, iterum sponte anathematizasse omnia dicta et fasta vel tentata aduersus romanam sedem, sicque ab eis in communionem receptum, effectum esse corum familiarem amicum, scribit Wibertus in vita S. Leonis II. 5. Idem tradit, inuectiuam responsionem Cancellarii Romani Friderici, Nicetae oppositam, fuisse de latino translatam graece et coram imperatore recitatam; Nicetam vero coactum*) damnare et comburere sua scripta, habita disputatio ne apud monasterium Studii in vrbe CPolitana, Fabr. Conf. deillo Guil. Caus hift. litt. SS. eccl. tom. II. p. 136. Hamberg. Z. N. III. p. 750. et Saxis Onom. II. p. 181. Schroeckh. Hift. Eccl. XXIV. p. 210, fg. - Nicetas, pectorati, libell. contra Latinos editus et ab Apocrisiariis apostolicae fedis CPoli repertus, latine cum refutátione Humberti, patris purpurati, (de quo v. Savii Onom, II. p. 180. et quos ille laudat,) in H. Canifii lectt. antiq. tom. III. p. 308. ed. Bafnage. — Eiusdem carmen iambicum in Simeonem, iuniorem, gr. et lat. in L. Allatii

f) In cod. Mediceo incipit: newrow ini l'enries **รอี ผลรเวโ**ตร อีเติ Пลบวรังงร รอิง รฉีง อบรลวิเนฉีง สอุ**มพุวอง**, in coque opusculo quatuordecim referre schisma-'aa, scribit Bandin. cat. codd. gr. I. p. 263. nr. 8. Parif, in bibl. publ. funt tres codd. in cod. CCXXVIII. nr. 7. Nicetae, Nicaeni, capita varia ' bus Humberto, cardinale, ceterisque fedis apostohacreseos; it caussae, cur ecclesia rom. a CPolitana duulfa fit. — In cod. MCCCX. nr. 16. et 1054. nr. 20. 21, Harl.

MDCCLXVI. nr. 17. quoties et quibus de caufis ecclefia rom, discesserit a graeca. Harl. g) Conf. cumdem Allatium de eccl. occid. et orient. perp. conseul. 11. 9. §. VI. Harl. *) Ab imp. Constantino, monomacho, hortantilicae legatis. v. Baron, ann, ecclei, tom. XI. a.

Digitized by

Vol. VII.

Ccccc

754 Lib. V. c. I.

Vol. VI : p 433

Nicetas,

latii diatribe de Simeonibus, pag. 169. — In mistis codicibus Laur. Mediceis et Vindobon. caelar. feruantur varia: in cod. Med. XIX. nr. 3. et cod. Vindobon. CCXL. nr. 6. opusc. ineditum, capitum asceticorum tres centuriae, v. Bandin. codd. gr. bibl. Laurent. I. p. 262. et Lamber. comm. de bibl. caelar. V. p. 216. - in cod. Medic. XVI. nr. 25. plut. 9. et caefareo cod. CCXLVIL nr. 21. atque cod. CCLXXXIII. nr. 7. ad Latinos de azymis, ieiunio Sabbati et nuptiis facerdotum. (Bandin. ib. p. 415, et Lamber. V. p. 263. fq. ac p. 476.) - In cod. XXX. plut. 10. eft exhout capitum ex fanctis patribus. Praefatio, quae praecedit, a Montfaucon. in catal. tribuitur Nicetas. Ex Ni--ceta autem aliisque scriptoribus eccl. quorum nomina in margine sunt adscripta, adornata est hace collectio, teste Bandin, l. c. p. 494. sq. - In cod. caefar. Vindob. CCLXXXIII, nr. 9. est eiusdem oratio prima inuectiua contra blasphemam Armeniorum hacrefin, vt feribit Lambee. V. p. 477. - in cod. CCLVI. nr. 18. excerpta ex Photii, Nicetae Stethati aliorumque Graecorum opp. contra Latinos de proceffione Spiritus S. de azymis etc. (Lambee. IV. p. 339.) - in cod. XLV. nr. 56. Nieetae Stethati centuria tertia epistolarum, epistolae tres de canonibus ecclesiasticis. (Lambec. VIII. p. 041. 19.) - In cod. Baroce LXIX. bibl. Bodlei. Nicetas, petforati centuria II. - eiusdem neel τë κατ' en fora. - Inter codd. Norfok. graec. (cat. codd. Angliae tom. II. p. 84.) nr. MMMCDXXXIV. Nicetas Petioratus de coelesti hierarchia, et Nicetas, diaconus, Ed Nicetam Pectoratum. - Taurini in bibl. reg. cod. CLXXX. tres centuriae capitulorum asceticorum. — cod. CC; nr. 13. et CCLXXXVII. fol. 134. de azymis, de ieiunio fabbati et de nuptiis facerdotum. -- cod. CCCXXXII. de anima et de paradifo: tertium, in procemio memoratum opufe, de hierarchia angelica et ecclefiaft, defideratur in illo cod. v. catal. codd. gr. Taur. p. 269. 298. 384. 415. - In cod. Veneto Marciano DLXXV. Nicetae Stethati op. in Hexaëmeron: diuiditur in capita XV. quorum primum inferibitur λόγος περί ψυχής και πρώτον περί αγγέλων. - de paradilo terrestri capita V.,aliud opus in capp. VIII. distributum, quorum primum inscriptum est Lóyos neoree-TTIKOS es percevoux etc. v. cat. codd. gr. Venet. p. 301. vbi confector catalogi, "haec Nicetae, ait, opera non recensentur a bibliothecarum scriptoribus, quos vidimus." Sed fortan partim partes opufculorum funt, partim eadem opufcula ipfa, quae tum in cod. Parif mox memorando aliisque nominantur, tum quae in bibl. Elcorial exflare, et a ' Pluero Nicetae, monacho, adscripta fuisse supra in: Niceta, monacho, vidimus. – Parisis in bibl. publ. cod. CCCLXII. nr. 13. capita ascetica in tres centurias diuisa: in cod. MMDCCXLVII. nr. 2. liber de paradifo intellectuali, de libertate, de natura actionum, de animae facultatibus et oratione. - Simeonis, theologi, vita a Niceto Stethato foripla: v. Fabr. B. Gr. Vol. VII. de elogiis vitisque Sciorum, p. 142. ed. vet. et Vol. VIII. p. 136, inter Melodos Graecorum Nic. in librum hymnorum Simeonis MS. - in bibl. Bodlei. cod. V. Baroce. Harl.

Nicetas, protos patharius et Drungarius nauticae classif, qui scriptit codicem Colbertinum CDIC. operum Basilii M. in carcere Africae a. C. 971.

Nicetas, pythagoreus. Vide infra, Syraculanus.

Vol. VI. p. 4332434

Nicetas, shitor, quem audiuit Seneca, pater, Suaforia 3. vbi et impetu suo Graecis valde placuisfe narrat. Meminit eiusdem Suaforia 2. et Controuers. 4, 5. 7. 8. etc.

Nicetas Sacerdos, e: iple *rhetor*, quem Romae auditum a fe et Quinfilianur, refert Plinius VI. 6. epift. [vbi v. Catan, et Cort.] Meminit illius etiam auctor dialogi de cauffu corruptae eloqu. cap. 15.

Nicetas, rhetor, vide supra, in Nicetas Dauid.

[Nicetas Scewophylax. Nominatur ab anonymo gr. vitae Chryfoftomi inter eos, qui Chryfoft. vitam enarrarunt. Vide Montfaucon, in ed. Chryfoftomi tom. XIII. praef. pag. IV. et V. Lambecium comment. de bibl. Caefar. de cod. XXVH. Vol. VIII. p. 635. fqq. ibique Kollar. not. A. qui de fide et auctoritate illorum in rebus hiftoricis confulere iubet Acta Sctorum m. Septembr. tom. IV. pag. 406. Harl.]

Nicetas Scutariota, cuius Homilias III. MSS. in bibl. Vindobonenfi, tefte Lambecio V. pag. 190. [p. 398. ed. Kollar. cod. CCLXIII. nr. 2.] Sed alius eff Theodorus Scutariota, de cuius scholiis ad Nicetae Choniatae the laurum supra dicere me memini. Nicetae Scu. tariotae epistolae et de arte rhetorica MSS. in bibl. regis Christianistimi. Fabr. In catal. codd. Paris. in cod. MDCCXLI. nr. 14. citatur Nicetas Scutariotes, quod veteres foriptores potitlinum sint legendi. In cod. Laur. Med. VII. nr. 43. plut. 55. esi titulus tantum $\Sigma_X i \delta as$ etc. scheda, continens varia poëmata seu sensa feu seus Scutariotas, et primus versus. v. Bandin. de codd. gr. 11. p. 266. De epistolis v. quoque Fabr. supra Vot. I. p. 703. Harl.

[7] Nicetas Seidus, Latinorum aduerlarius, ex cuius opere fragmenta apud Allatium contra Hottingerum pag. 591 et de confeniu pag. 209, 211. 214. 476. 535. 1111. feq. Theodori Prodromi acqualem fuisse, hoc est circa faeculi XII. initia vixisse, notat p. 630. Fabr. Ex eius crat. de Azymis est locus de celebranda in die XXV. Martii refurrectione dominica, in cod. Laurent. Medic. XIX. nr. 9. plut. 7. v. Bandin. cat. codd. gr. II. p. 263. — In bibl. Bodlei, in cod. Barocc. CXXXI. Nicetae Zeidy meds Autives — meei yevéceus rë Adaµ, ris Euas, rë Sig. ngi meei rav xar eixóva, ngi xag' éµclaosu, mrci meei ris aylas rejados, ngi ris enmogeuceus rë aylou mveuµaros. Harl.

Nicetas Serron, supra, Heracleensis.

Nicetas, Smyrnaeus, fophista, sub Hadriano, Nerua et Traiano clarus: de quo Philostratus de vitus Sophistarum lib. I. cap. 19. et Suidas. Hic a Sacerdote diversus mini videtur, quia non reperio, eum Romae docuisse, se Smyrnae honores gessisse, et voque adeo non fuisse contentum scholassicorum clamoribus, quod de priore illo scribit dialogi auctor, vt professisti, laudantem se magis quam conviciantem vulgum extimescere. Omnino autem adlentior doctissimo amico nostro, Godfrido Oleario, qui Nicetam hunc, de quo Philostratus, eumdem esse putat cum Niceta, Herodis, irenarchae, patre, fratreque Dalces, cuius mentio in martyrio Polycarpi apud Eussimm IV. 15. hist. pag.

. Ccccc⁻2

Digitized by

131. 134. In eundem Nicetam, sophistam, Antomedontis epigramma legitur in anthologia epigrammatum graecorum lib. I. cap. 44. p. 95. edit. Wechel.

Nicetas Stethatus, et Nicetas Studita, vide supra, Pectoratus.

Nicetas, Syracufanus, pythagoricus philosophus, apud Ciceronem 4. Academ' quaest. qui Eusebio XV. 55. de praeparat. Mairns, Laërtio VIII. 15. Inéras, Plutarcho III. 9. de placitis Oinérns. Fabr. Hicetam fuisse pythagoricum philos. neç Nicetam, philos. pythagor. extitisse, demonstratum est supra in Vol. I. p. 847. voc. Hicetas. Add. Munet. var. lectt. libr. XI. cap. 14. Harl.

Nicetas, Maronitae Mytilenaeus, ex archidiacono et chartophylace magnae eccleGae CPol. metropolita Theffalonicenfis, quem cum Niceta Choniata perperam confundit index catalogi MSS. Angliae tomo I. *) Scripfit circa a. C. 1201. Dialoges fex de processione Spiritus S. λόγες 5. πρός διάλογον έσχηματισμένες περί της έκπορεύσεως τα άγία-Ilveunares. ') Interloquutores sunt Graecus et Latinus, quos Latinis fauens conciliare inter le conatur. Incipit dialogue 1. Déce di & Marire to destador ney Qinorenor. Απηγγείλω μεν έναγχος, ω Γεαικέ, πολλά άτοπα. 3. Επί ταύτην την άεχην καί αυθις τιθέμενος. 4. Φέρε όη νυν ίδωμεν, & Λατίνε, χαι & τινες. 5. Δοιπον & σοι λόγος έτερος, δ Λατίνε, τε δόγματος, Φράσον. 6. Ταυτα δή Φημι και αυτός, αλλα Tives. Confule Allatium, de confensu II. 13. 5. p. 705. feq. vhi Hugonem Etherianum. ab eo confutatum [7] adnotat. 4) Idem ex dialogo fexto infigne fragmentum adfert lib. contra Hottingerum p. 467. Seq. Nicetae, archidiaconi et chartephylacis CPol. anathematismi XI. contra 1) Io. Italum, philosophum, Mich. Pfelli discipulum, MSti in bibl. Viudobonensi. Vide Lambecium IH. p. 165. sqq. [p. 408. sqq. ed. Kollar. in cod. LXXVII. nr. 74.] et Allatium de consensu II. 10. 3. p. 630. vbi illos in Triodio exflare et in graces ecclefia, dominica orthodoxiae recitari notat. Expeditionem canonum fiue hymnorum S. Ivannis Damasceni MS. in bibl. Vindobonensi memorat Lambecius III. pag. 39. [p. 105. ed. Kollar. de cod. XXV. nr. 4.] De miraculis S. Demetrii, mar. tyris, MS. in bibl. Bodlefana codice Barocciano CXXXI. R. fponsa canonica ad interrogata Balilii, Cappadocis, monachi, graece et latine in iure graeco 10m. Leunclauit lib. V.

pag.

h) Secundum catal. codd. Anglise etc. exflat in cod. Barocc. LXVIII. Nicétae, Theffalon. metropol. Echi et canones i în çod. autem CLVII. eius expositio primi et secundi #xz vsque ad odam fextam. — Inter. codd. Seideni LIII. ar. 11. siue in cat. nr. MMMCCCLXXXIII. Nicetae, Theffalon. Aribaitur prologus de peregrinatione et achbus S. Ioannis, euangelistæ; in cod. Barocc. CXXXI. sin. de miraculus Demetris, martyris, et in Aduersariis Langbaeni (in catal. I. p. 268.) Vol. II. nr. 27. ex ciusdem opusculi protheoria. Harl.

i)-Exstat Florentiae in cod. Laurent. Medic.

XXXVII. nr. 2. plut. 31. v. Bandin, cat. codd. gr. II. pag. 114. Harl.

k) Add. Allatium de proceffione Spiritue S. p. 5130 619. Stephani de Altimura Panopliam adversus schilma Greecorum p. 323. sq.

1) Fallitur Lambecius, qui per Ioannem illum intelligit Philoponum. Fabr: Sed ipie Lambec. agnouit errorem fuum es correxit in additamento XIV. quod Kollarias Vol. III. p. 411. fqq. not. A. fubiceit; et Lambecius sor ofe difputat de loanne, Italo, eiusque fatis placitisque : adde Lamb lib. VII. p. 317. fqq. de cod. LXXXVI. et lo. Italo, Harl.

Vol. VI. p. 4352436

INDEX SCRIPTORUM IN NICETA.

Digitized by GOOGLE

pag. 345. atque iterum lib. VI. pzg. 410. Fuit etiam alius Nicetas, archiepifcopus Theffalonicenfis, antiquior, circa a. C. 1133. Vide Montfaucont Palaeographiam Graecam pag. 60.

[Nicetae, philosophi, (num Byzantinus is fit, an David Nicetas, non additur,) encomium fanctorum Anargyrorum, Cosmae et Damiani, est in cod, Taurinensi CIII. fol. 57. v. catal. codd. gr. Taur. p. 193. vbi illius confector, exstat, ait, in Syntagmate historico veterum Graeciae monumentorum de Sãis Anargyris Cosma et Damiano, Roma ab Allatio transmisto editoque cum Wagneretii et Reinholdi Dehnii interpretatione. Vindobunae 1060. pag. 26. [Harl.]

[Nicetae, philosophi, (nefcio, cuius?) in Daphnin versiculi iambici, in cod. Laurent. Medic. X. nr. 70, plut. 5. v. Bandin. cat. codd. gr. I. pag. 28. Harl.]

Index Scriptorum, et aliorum quorumdam, qui in Nicetae Choniatae historia Byz. memorantur.

ad paginas editionis Parifienfis.

Aaron Ifaacius, latinus interpres. 95. 96. ob magiam et perfidiam excoecatus, linguaque exfecta ibid.

Ad Abgarum Chrifti litterae. 223.

Aelopicus canis 260. Fabula de culice, qui post leonem oppugnatum, aranéae filo implicitus omnem gloriam amisit, 317. de leone sub asini pelle. 41.

Agarenus, Daumatomoios, Icari more milere cadens. 78.

Alemannorum in terram fanctam expeditio fub Conrado, imp. 41. feq. Alemanni, perinde vt Armenii, imaginum cultum respuunt, et azymis vtuntur in S. Coena. 257. Alemannicum tributum. 308.

Alexandri M. vox: דמ דוולר אבי דמ דוולר המיד בעמי 309. כל 'Aregarde Qasi דמ בחו πασιν απεοσκοπα. 393. Eius pectus hilpidum. 231.

Alexius, Contollephanus, aftrologus. 293.

Alexius, Comnenus, Bryennii F., a Niceta monaflicis cerimonais initiatur, et vocatur Athanahus, 272. 273.

Ad Alpheum, fluaium, et Arethusae fontem adlocutio, et divinatio de mutanda Latinorum fortuna. 393.

Amazones Alemandicae cum Pentheillea fua chryfopode. 41.

Andronicus Commenus, BeBaeBaearas xeorios av in BaeBaeois. 200. eruditorum fautor; sed disputationibus de religione infensus 212. oraculum engostrimythi et hydromantae adit, et ficifira prologiutum spernit. 217. 218. Eius oratio de negligentia imperatorum. 209. eruditio 149. praescit primam litteram nominis successoris. 172. eius veneficia. 167. litterae eius Bellerophonteae, Lapardae datae 180. feq. Theodofii, patriarchae, de eo judicium. 164. iam interficiendi querelae. 224. vox Kueis inenov, et iva Ti nahapov ouvrereippevov meoseminhare. 225. flatua eius, imagine Saturni, 213. Epicureus et Chrysippeus, lascinia et amoribus perditus. 206. Constitutio in naufragorum

Ccccc 2

gorum spoliatores. 209. Etus iusiurandum Manueli Commeno datum. 149. diuinarum litterarum peritus, et qui Paulli episiolas subinde in ore haberet. 149. atque ex illis epistolas suas ornaret, 226. Praesagia, imperium ei portendensia. 163. et interitum, 226. sq. Incestas fratris et sororis vierinae nuprias a concilio desiderat probari. 168.

Anglorum in terram fanctam expeditio. 267. ό των πελεκυφέζων κατάζχων Βζεττανών Βε νῦν Φασίν Ίγκλίνες. 267.

Anna Comnena, Caelarilla 4. eius eruditio et indignatio contra maritum, Nicephorum Bryennium, rapiendo imperio non fatis promum. 7. 8.

- Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comnedi. 71.

Archilochi dictum, ἐς ἔντερον πόρνης πολλάκις μεταβουίσκεσθαι τα χρόνω και πόνω συλλεγέντα μακρώ. 150.

Asanis dictum, famam ad rem ipsam et actiones cuiusque velut ad Lydium lapidem exigendam, 209.

Afrologia a principibus fere omnibus suspicieur 63. seq. contemnitur ab Andronico Comneno, Hydromantes praeferente, 218. Manuel Comnenus των ασρολεσχώντων dicta confulit. 64. et pro oraculis-habet. 100. 110. ab illis decipitur, 142. Astrologi, de Alexio nato confulti, 110. vix vident, quae ante pedes sunt. 36. [P] Constantinus, astrologorum princeps, λεπτεπίλεπτον, scrupulum minutissimum, forte negligens, sibi non cauet, sed incautus interficitur. 247. seq.

Iofephus Balfamon. 39.

Theodorus Balfamon', magnas Antiochiae episc., peritissimus iuris, unie res rore narras av vouoreigne, ab Isaacio Angelo spe patriarchatus CPol. deludiur. 259. sq.

Basilacius, vates, Pythonis spiritu futura praesagiens, ad quem, velue ad Amphiarai et Hammonis oraculum, populus confluebat. 287.

Nicephorus Basilaces, Paullinas epistolas CPoli interpretatus. 137.

Bafilius, Bulgaroctonus, 239.

Bafilius Camaterus. vide Camaterus.

Basilius, Rentacenus, qui Isaacium Comnenum in eloquentia et re militari erudiit. 237. 238.

Basilius, TEirlineuns, chartularius 34. 67. Basilius TEinurdha. 82. Basilius, reituxos. 89. Basilius, Chozas. 270. Batatzes. 279. 286. 314.

Bellerophontis statua, Pegaso infidentis. 414.

Nicephorus Bryennius, Annae Comnense maritus, eruditus et eloquens 4. 7. 8. Orestiade, Macedoniae civitate, oriundus. 5.

Nec Caefari semper fauit fortuna. 393.

Calchas, vates, 304. ax Homero.

Bafilius Camaterus, patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. eius syngrapha, se omnia facturum probaturumque, quae Andronicus vellet. 169.

Gregorius Camaterus, • scriba Logotheta. 7. 73. 74. 75.

Ioannes Camaterus, Dromi Logotheta. 71. 74. leq. Caniclei praefectus, postea Bulgariae patriarcha, 176. patriarcha CPol. 332. 338. 381. leq. 407. eius κατηχητήςιοι λόγοι. 332. Canones prohibentes translationem episcoporum, 259. patriarcham vel alium clericum rebus sacularibus se immiscere. 164. 316.

Katn-

Digitized by

Vol. VI. p. 437-438

IN NICETAE HISTORIA BYZ.

Lib. V. c.I. 759

Elias,

Digitized by

Kærnxnrixov murriov, in quo anathema aduersus Deum Muhamedis. 138. 141. Illud insum - respicitur, quod Sylburgius in Saracenicis edidit.

Chassi ad nutum principum suorum quidlibet audentes et de rupe se praecipitantes. 253. 341. Chaldaica fornax, naphtha incensa. 200.

[P] Chalibures, mimus, Ifaaco Angelo gratus. 282.

Christi ad Abgarum litterae. 223. ο ἐν τη χαλκη νεώς. 175. Monasterium χριτώ Φιλαν-Θρώπω ab imp. Alexio Comueno conditum, 6. sepulcrum, 26. sepulcri lapis, 144. imago. per quam loquutus cum Mauricio, imp. fertur. 213. Imagines Christi et fanctorum tapetibus intextae. 13. Imago cum cruce in forum adlata ad conciendam plebem. 153. Festum alcensionis. 189. Imagines terrae adlisae. 193. Crucifixi imago Monembasienfis. 283.

Chryfanthus, episcopus Thessalonicensis. 318.

Chryfostomi loca de facra eucharistia. 333. Chryfostomo comparatus Theodosius, " patriarcha. 163.

Chumnus, chartularius. 204. Theodorus Chumnus. 176. 270.

Ex Cimbrorum deuictorum offibus sepem fecisse Marium, fabula. 48.

Ioannes Cinnamus, de dicto, pater maior me eft, differens. 213.

Conradi, imp., oratio ad milites in expeditione Hierofol. 64. fq.

Conflantini magni corona. 221. fepulcrum a furibus spoliatum. 308. clauos dominicae crucis vnum freno equi, alterum galeae infixit. 284.

Conftantinus, Mesopotamitanus, in aula Haaci et Alexii fratris princeps, 321. idem e lectore diaconus 316. et archiepiscopus Thestalonicensis, 317. laeua templum, dextra palatium tenens. id. deiectus. 318.

Constantinus Stethatus', aftrologorum Isaacio Angelo probatillimus. 247. 248.

Constantinus Tornicius, praefectus vrbis. 339.

Constantinopolitanae plebis icon. 152.

Cofmae Attici, patriarchae CPol. vaticinium. 63. Eius exfectationi orbitatem fuam Manuel Comnenus acceptam refert. 55. Crimini datum ei, quod cum Nephone faceret. 54.

Crux, pretiofifima ex lychnite gemma. 20. Crucis particulae. 284. Cum crucibus, imaginibus et euangeliis obuiam euntes hofti. 367. 380. in fummo periculo, figno le crucis munit Ifaacius Angelus, imp. 289.

Cyrillus, o μέγας έν Θεολογία. 333. eius locus de Euchariftia, ibid.

Dauid, o Oirados. 70.

Demetrii, martyris, e fepulcro vnguentum ebulliens, Thessalonicae. [1]197. Infra, Theodorus. Fraus daemoniacos se fingentium et de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium. 238.

Demetrius, poliorcetes, Lamiae amore infaniens. 223.

Diogenes Romanus, imperator. 20. 124.

S. Diomedis monasterium. 172.

Dositheus, Venetus, Vitaliani F. monachus Studita, et patriarcha Hierosol. 259. denique CPolitanus. 260. vtraque sede excidit. ibid. falsus vates. 259. 261. Elias, vir eruditus, librum de tonitruum et tertae motuum fignificationibus confulens. 137. Engastrimythi. 143. 217. 258. Oraculum Delphicum, Epicydidi redditum. 124. fq. Epimethei mos, a ro uther en ny, ro de utrauther. 105. Epimetheus Prometheo Rultior. 251, Ephori monasterium. 226. Episiolae fagittis adligatae et cum illis transmissae. 89. 185. Eruditio principibus vtilis. 4. Eius ratio habita in creando imperatore. 7. In euangelia iuratum. 31. 50. 335. 369. Euangeliorum codices, gemmis ornati. 284. Eudocia, Alexii Angeli Compeni filia. 343. Euergetae monasterium. 351. Eumathins Philocales, praefectus vrbis CPol. 307. Euphrolyne, Alexii Angeli Comneni, imp., vxor, vetitis dedita divinationibus, 355. Eustathius, Dycrhachii episcopus. 137. Enflathii, Thessalonicenfis archiepiscopi, libera aduersus Manuelem Comnenum oratio. 140. elogium. 197. 198. Eustratius, Macedo, 15. Iq. Euthymius, nouarum Patrarum episcopus, de dicto, pater maior me est, dissers. 212. seq. Eutychii locus de Eucharistia. 333. Foedus cum Saracenis, propinato innicem ex incifa vtrinque pectoris vena fariguine. 262. Franci tautum metuunt, ne coelum ruat. 378. Franci, qui olim Flaminii. 355. Georgius, Dishypatus, 'lector in magna ecclesia CPoli. 201. [P] Georgii, martyris, festum. 323. Tunyol infulares, of the ouverin uners Unhorteroi. Hagiochristophorites, Stephanus, dictus Antichristophorites. 189. Eins fententia in infidiatores Andronici. 215. 216. Hammonis et Amphiarai oraculum. 287. Hamaxobii Scythae. 11. Hannonis, Carthaginienlis, fastus et aues emissae, quae illum Deum esse canerent. 267. Herostratus, qui templum Dianae Ephesiae incendit. 373. Hierofolymorum rex, Amerigus. 104. Hierofolymitani fratres (Ogéguos). 187. Templaris. Hippocrates, a Perfarum rege inuitatus, recufat mederi hoftibus Graecorum. 372. Eius dichum, optimam corporis habitudinem effe periculofam. 317. Historiae laus et vtilitas. 2. Stilus fimplex, perspicuus et amoenus eam decet. 2. Homerus. 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 338. 414. in Odylfea 5r. Iupiter Homericus. 51. Irus alter Homericus. 165. Jambi in Andronicum Comnenum. 227. Ibancus, 'IBayros', pro Iohanne, Blanchorum lingua dicitur. 301. Imaginum cultum acque reiiciunt Alemanni et Armenii 257. SS. imagines securibus excisae, 355. ad terram adlisae, 193. conculcatae, cum SS. reliquiis, in foeda loca abiectis, 368.

pro sellis et scabellis adhibitae. 383.

Imagini-

Imaginibus factis exornati vici vrbis, in ingresiu imperatoris, 21. imagines Christi et fanctorum ex muliyo opere. 270.

Imperatoriae litterae, ເຊິ່ມອີຊີວວກົມແຫາດາ, σφραγίδι τε χρυσεία και σηρικώ νήματε, εμπεδου κόγχης αναδεδευμένω αιματι. 34. 93. 115. 138. 280. 341. 387.

Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocrator Bareaxing colorefubscripsit verbum ernen 9noav. 150.

Ioannis Comneni founium divinatorium de Alexio, filio. 12. triumphus de Perfarmeniis. 13. morituri oratio. 28. elogium 31. a bello cum Christianis gerendo abhorret. 26.

Ioannes Ducas. 63.

Ioannis, theologi, aedes, cognomento dunretov. 153.

[P] Iofuae fimulacrum, folem ftare iubentis. 414.

B. Irenae, templum a Marciano, imp. conditum. 134.

- Isacii Angeli breue epistolium ad Μεγαλοπολίτας, fiue CPolitanos. 221. Cum fratre, Alexio Comneno, velut Castor et Pollux alternis oritur. 290. Vaticinium de Friderici, imp. interitu. 262. Astrologiae fautor. 342. 358. λόγια και ομφάς συντιθείς. 357. tamquam ex trip: de 239. d. in Graeco. Praesagio de longitudine et felicitate imperii sui temere credit, 268. 277. monetam adulterat, 284. medicos, quod nihil quam purgationes praescribere scient, perstringit. 321.
- Iuratum per fepulcrum Chrissi, 106. 380. per euangelia, 31. 50. 335. 369. per facram Eucharistiam. 175. per caput imperatoris. 87. per senectutem suam iurat Andronicus. 215.

Latini crudeles in victos. 193 feq. Infra, Turcae. Aarwin nogu Sa, fastus latinus 26. Latinorum magenteonin miseus. 348.

Leo, Styppiota, (o STUTTIS) patriarcha CPol. 36.

Leo, Monasteriota, 239. 50µa The ouynante dictus. 201.

Leontius, patriarcha Hierofol. 259.

Leontius, monachus, patriarcha CPol. 259.

Lopadii episcopus, ab Andronico excoecatus. 186.

Lyrici versus. 343. ab interprete additi ex Horatio.

Lyfimachi (an Lyfippi?) Hercules. 335.

από το ανδεώνος το καλεμένο Μάκεωνος. 154. 155. Wolf. ex Macronis, sobi Cateches. meni instituuntur, τα ίερα κατηχεμένεια. 294.

Maga, in patriarchico confidens folio et in templo cantans saltansque. 368.

Magicae artes, 94. Magiae infimulatus exuritur. 165.

Mahomedis doctrina damnata, anathema Deo Mahomedis non dicendum. 139. 141.

Mamalus, feriba, ab Andronico combuslus. 200.

Manganiae, Maryayaw domus, martyri facra. 283.

Manuelis Comneni imperium praedictum. 30. litterae binae ad clerum. 34. ad Byzantinos. 124. patientia in ferendis dicteriis. 121. fomnio monitus. 123. feq. decretum de fententia, an [P] Christus sit simul offerens et qui offertur. 137. Aduersus astrologos 143. de dicto: pater maior est me. 138. de Deo Mahomedis non exectando. 139. feq. in agone habitum monachi induit. 143. Vide et infra in Nicephorus Phocas.

Vol. VII.

Ddddd

S. Mariae

 $QOO_{\rm L}$

S. Mariac, Ocoumtrogos, imago a CPolitanis imperatoribus in bello, 11. 103. 364, et triumpho 13. circumducta aedes Tamiathi. 106.

Imago Mariae Hodegetriae. 243. Templum mantervarons Osountoges. 283. Mariae imagines fingulari deutione coluit Haacus Angelus. 284. feq. 289.

Marfyas, ab Apolline excoriatus. 115.

Marinus, cardinalis. 401.

Martyres fuos Christus miraculis remuneratur. 197. Quadraginta martyrum templum, 213, 226. 284.

Mauropuli fomnium. 124.

Menandri versus in Byzantinorum ebriofitatem. 251-

Michaelis, Archangeli templum in portu. 283. aliud Coloffis. 270. 185. 140. flatua CPoli ante templum. 154. 155.

Michael, Italicus, archiepiscopus Philippopolitanus, 42,

Michael Aegineta, patriarcha CPol. 36. 161. eius przedictio et elogium. 52. Patriarchatu vltro ceffit et in Oxiam, infulam, rediit. ibid.

Michael, Nicetae Choniatae frater, archiep. Atheniensis. 390. 391.

Michael, Sycidites, altrologus et magus. 96. Monachus factus current and meei run Deine pusneliev composuit. 97.

Michael, rhetor Theffalonicenfis. 137.

Minéruae imago, ve occidentalium fautricis, a plebe comminuta. 459.

Moguntinus epifconus, cancellarius regis Germanorum. 130. 244.

Monachi, barba et titulo tenus. 135. 324. In monachos adlentarores inuectiua. 357. Monachi yuuvorodes, Xameuva, Aeliac. 240. Eorum mehar apopior. 94. ro rara Xeisor reiBarion. 273.

Monii, martyris, templum. 379.

Morotheodorus. 255.

Moles, Taugonearor, five caput bubulum, per chrietstem conflatum, comminuens. 236.

Musurium, Serraviror Yeauna, Sultani litterae, quarum auctoritate milites conscribere licebat, 269.

[P] Nephon,, monachus. 54

Nematareae monasterium muliebre, The Nyuara elas. 315.

Nicephorus. Vide supra, Basilaces et Bryennius.

Nicephorns, Xaliqns. 51. Nicephorus, spado. 204.

Nicephori Bhocae fancfio de monachorum àgris non multiplicandis, a Manuele Comnend renouata. 135. patina porphyratica. 75, eum Ioannes Zimisces, sporta adtractus, noctu oppressit. 85.

Nicetas, Chonarum episcopus, divinandi facultate praeditus. 141. a quo Nicetas, scriptor historiarum ex facro baptismate susceptus est, 142. Eius de Alexio Comneno praelagium. ibid.

Micetas Acominatus Choniates de se ipso. 272, 273, quomodo, capta vrbe CPuli a Latinis, fuga sibi consuluerit. 378. seq. et Selybriae cum familia subliterit, 381. 382. Senator CPolitanus, quum vrbs caperetur. 414: Patriam suam, Xώyas, memorat 256. 270. 410. πόλιν ευδαίμονα και μεγάλην, πάλαι τας Παλασαάς (leg. Κολοσσάς,) 115. Isaacii

Angoli

Digitized by GOOG

Lib. F. s. 1. 263

Angeli υπογεαμματεύς. 254. Philippopolitanae regionis αεχή et απογεαΦή ipfe commilia. 257. ab Alexio Murzuflo, fine caussa bofficio Logothetae secretorum remotus. 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. et popularibus suis. 362. horret seribere bella, quibus non vincunt Graeci. 628. Ad Alpheum, fluuium apostrophe. 393. negat, se velle vituperationem pro historia seribere. 311. eius praesagium. 378. de Manuele Comneno. 141. expostulatio, quod bonis viris mala per malos fiant. 74. quod Turcae Christianorum occupent regiones. 76. quod imperium traditum indignis. 322. sq. quod CPolis a Latinis tot mala pertulit. 369. Threnus in captam vrbem. 370. seq. Cognatum suum, Leustam, sue diaconum, Choniatem, memorat. 128. de fratre, Michaele Choniata, Athenarum archiepiscopo. 390. seq. news dia πάσης σο-Φίας, κεί παντοίαν μάθησιν λογικήν επιών. 391.

Nicetas, Muntanus, patriarcha CPol. 259.

Nicolaus, archiepiscopus Corinthius. 410. alius, episcopus Niczenus. 184.

Gregorii, Nyssenii, verba de Eucharistia adferuntur. 333. b. ws ader Eregor estr n energe ro owna etc. ex Catech. orat. cap. 37. tom. II. p. 534. licet Nyssenus non nominetur.

[P] Oracula de fatis et fucceffione imperatorum. 27. 28. 110. 143. 149. 218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. Libelli, qui ea continerent, exufti. 200. Oracula vana. 199. Ambigua ad vitandum mendacii probrum. 218. Oraculum in periuros, Epicydidi redditum. 125.

Осфанка невната. 194.

Ofiris et Typhon, fratres, Aegypto noxii. 294.

Пavtenonte monasterium. 157.

Panteugenus, infra in Soterichus. Alius pag. 289.

Havronearogos pova, prope quam sepultus Manuel Commenus. 143. 165.

Papa, pro quolibet Sacerdote. 232.

Papa, (de episcopo rom.) 130. 140. 306. 348.

Monasterium in Papycio monte. 343.

a Patriarcha petenda venia periurii et perduellionis, pro disfoluendo anathemate. 243. Πατζινάκων τελετή, festum in memoriam victorum a Io. Commeno Scytharum. 11. Paullus, apostolus, πνευματοgήτως Ταςσεύε. Imago eius, exitio Andronici, imp., pendente, lacrimauit. 227.

Periblepti monasterium. 219.

Phoenix, Achillis praeceptor. 238.

Poëtae, (Homerus). 199.

Circumforaneus quidam, cui Poëta nomen. 248.

Procopius, martyr. 100.

Prouerbia: alter Achilles. 136. Alcyosii dies. 181. ancora facra. 336. aures in mentem perforatas habere. 376. Bellerophontis inflar defertos campos quaerere. 415. Cadmea victoria. 50. vt cancer pinnam vellicat. 244. Crocodili lacrimae. 184. 190. Empedoclea lis. 167. dum ferrum candet, εως ετι ο σίδηςος εν ακμη. 79. Labyrinthus Creticus. 195. Endymionis more flertere. 376. Foenum in cornu gerit. 376. leonet auribus tenere. 12. Laconica flagella. 365. Laconica canis. 179. Ceadas carcer Laconicus. 159. αδε τόμια. D dd d d 2

Digitized by GOOGLE

-Vol. VI # 444-446

id. 22. The Reorthe Eurezen th alwnerg. 41. 184. Lupus fub pette ouina delitescens. 161. Multis lactimis regere dolorem. 118 Mariay inicaulas inicale tar onade. 50. mortuo in aurem infufurrare. 107 Mercurium Moly deflituit. 12 224 Sirenius cantus. ibid. Muquedovar ungos. 230. Mustelam febum prodidit. 387. "Trasta rata Tryeror, pegali inflar. 248. as ψιλότερος. 224. Pillillo nudiores. 49. 309. Protei inflar. 42. 159, 316. Sirenum canqus. 135. Tantali faxum. 169. Tantalea sitis 338. Tenedia Yecuris. 413. pecunias prodire vetat, ve Danaën Acristus. 39. pecuniam veuge Twv meaγμάτων αcisos των πάλαι τω κατωνόμασε. 42. fumum tributi dum fugiont, praecipitant fe in ignem seruitutis 49. Ecseanileo Day. 54. "Ooray araonary n rov" A 900 έπικυλίνδειν. 55. εξεήνης ο πόλεμος πρότανις lequester pacis bellum. 60. ανής έρμαι-Nos- อุ่มชี พญ พ่อสหก่ร. 63. อุเภส To พ่อน่าคยงอง อ้อากอเชือวิญ To พี่ นี้อุนอง 1. 69. Heanders. enupos. 75. Ongindera geora. 79. chamaeleontem periurum ad veritatis candorem sequcere 89. Omphalae feruiens Hercules 91. Perfei praesligiae. 94. vouring ancedeusia deasinartea riveis. 109. (confer Isidorum Pelul. 11. epist. 300) roitàs ritau-Sucros xei soutor ade, 122. Pheechon paternum administrans currum. 146. Ixion pro Junone nubem comprehendens. 148 procul a loue procul a fulmine. 148. monedulae ad equilam confluentes. 149. Polypus petris adhaerens. 6. 151. vt equus curlor flagellis concitatus. 158. leonem rugientem irritare et camelum ad folitum vomitum prouocare. 164. Beona πηλοκ 168. res sole clarior. ibid. Cyclopia coena. 171. aquilae senium, eorydali inuenta. 175. The reverar els als nonesperos masigne. 180. a providentia ex libro vitae deletus. ibid. Phineus ab Harpyis spoliatus. 182. Priapus. 128. Tithono et Saturno annofior, 2, 182, Caeveus ex muliere vir factus, 183, victima Telchinum. 200. infanus Cambyles, crudelis Tarquigius aut Echetus et Phalaris, vel holpitum mactatores Taurofcythee. 200. chimerae inflar iuncta inter se pugnantia. 204. Bacchi inflar τας Θυάδας, Σοβάδας, Μαινάδας, Βακχας ducentis 206. Τιτανικον εμβείμημα. 207. ex viperae carnibus panaceam venari. 268. Aeoli vtres, quibus ventos compelcit. 211. cymba Charontis. id. Iolaus hydram Herculi exurens. 215. Sardonius rifus. 218. Cyclopum more carnem et fanguinem vorare calidum et adhuc fiillantem. 220. μέλος ceonnos. 221. fenex occodatuar. 222. Centauri inflar partem hominis habens. 227. 201di, aures obturanti, canere, Aethiopem lauare. 15. clipens plane Hectoreus. 16. Añeos pangoi. 17. untias zeeri neordezer 9ay. 18. [P] Helindum inflar flere. 25. lucernam in meridie accendere. 29. aniorto: raeureunatav alexav ibid. tois dieaarv den netεωείσευ παι μεταθήσειν κομπάζοντες. 231, των χαεωνέων είκήσεων άζως. 232, έχ οσπες από ένος, αλλ έκ των ώτων έλκε τον Αυτοκράτορα. 261. Euripo incon-Stantior. 273. 288. phoenicis inflar raro conspici. 282. seq. iudicio tamquam lapide Herculeo vti. 287. fi aqua fauces strangulat, quid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in medium mare transferre, Olympo Athon imponere. 292. fq. capita pro scabellis supponere. 293. flatus vehemens ex antro Corycio erumpens. 298. oculi auribus fide digniores, 299. vbi in latino citatur Comicus et fententia adfertur, quae in graeco non exflat. Fama ad lapidem Lydium, N900 µwyvnooav, actiones iplas et experientism exigenda. 299. "Aceos reoQuer 307. Antonios et Augustos somnians. 309. non magis rem nouit, quam qui in extrema Thale habitant. 312. Actiquer & neerOogyros,

ρητος, και Αργος ο πολυομματος, και ο έκατονχειο Βρισροως 312. νε pyrolampides ad lolem evanif unt: id. πάντα καλων κινείν 316. tamquem a loto aut cantu Sirenum anulfus 321. συγκαθεύδων τω Φασκολίω, και πρίθων τον κύμινον, και πάντα τιθές το χεηματίζεσθαι δεύτερα. 38. Hortus Alcinoi. 338. έκ τραγικό είς κωμικόν. id. οι τοις βολομένοις και των έσχάτων έπενδυτών υπεζιζανται. 414. κατά τος σπαρτός Γίγαντας. 344. κύμα έπι κύμα. 348. άλιευς πληγώς κομίζεται νόν. 349. Sybaritica menfa. 282. CPolis nihil aliud, quam Sybaris luxu celebris 349. duces ceruis timidiores. 349. pro ώς κροδέλαθοι legerem ώσπες οι έλαφοι. Dictum antiqui cuiusdam το της συνευνάσεως Φίλτοον βλάψειε μαλλον ή ωφελήσεις. 353. dipfadis morfus. 357. ές τες μεταίωνας αίωνας ita leg. pag. 363. pro μετέωνος. Αντιχείτου πρέδομοι. 368. verba non ex labiis, fed ex pectore promanantia. 380. πα βω και κινήσω ταν γαν δέζατι. 386. παλίμβολος υπές σερακον κοι κύβον. 386. Γραικών απατηλότειος. id. πεττευτα τα άνθεώπινα, και γίκη επαμείβεται ανόρας. 393.

Pythise thermae. 341.

S. Romani porta, 406.

Rolli, Scythae Hyperborei. 84. To Xeisiavinarator yeros 337.

Salomo, Decocoos. 136. Eius libri de adiurandis daemonibus. 95. 261. Salomonia et Sybaritica mensa, pro sumtuosissima. 282.

Salomon, episcopus Laodicenus, Entopias, sine spado. 81.

[P] Saracenorum ouvarywyiov. 339. Metatum, (ustatov) CPoli direptum. 356:

Sardanapali epitaphium. 206.

Sclerus Sethus, aftrologus et magus. 96. 97. 218.

Scythae captinos daemonibus fuis immolabant, 397-

Seruii, Triballi. i.

Sibylla, simul ac e materno viero prodiit, de fatis vníuersitatis rerum philosophate este fertur. 281.

Pleudo-monachus Sicidites, Eucharillians non confessionem refurrectionis, led lacrificium duntaxat elle docens et proinde corruptibile. 332. 333. Confer Allatium contra Creygthonum. p. 539.

Solonis versus, ad euertendam Pilistrati tyrannidem hortantes. 375. 376.

Templum Sophiae CPoli. 157. Θεέ Σοφίας. 13. in illo mos imperatores inaugurari. 294. ο μέγας νεώς, ος από της Θείας χως αξέήτε Σοφίας ωνόματας. 115. τος τέ λάγε μέγιτον τέμενος. 163. 221. 381.

Soterichus; Pantengenus, Theopolitanus (h. e. magnae Antiochiae) epilcopus inounquos, (h. e. luffragiis electus, lieet epilcoparum adire non potuerit, vt e Cinnamo lupra p. 400notaui). 137.

Leo, Styppiota, patriarcha CPol. 36.

Theodorus Styppiota, 38. 39. (vbi ra µev λογω ra newra non vertendum facundie prin_ cept fed auforitate.). 73. 74. 75.

Symbolum fidei ab-imperatoribus inaugurandis rubro eolore leriptum. 294. Leo Synefius, Prulacentis. 185. 186.

Themistocles, prac Miltiadis tropacis dormire nescius. 51.

Deddd 3

Theo.

Digitized by GOOGLE

Theodorus, Caltamonita, Loyav σoparteau perexos. 280.

Theodoras, Dadibrenus. 212. et 176. vbi exculum Badibrenus.

Theodorus, Irenicus, χαρίας το ήθος, μάλα το τος λόγος αποτοριούου αδώς και απομηκύνου ας πορίοδος έητορικώς. 318.

Theodorus, Capellanus, 59.

Theodori Mancaphae, imperium adfectantis, moneta argentea. 255.

Theodori, martyris, miraculis clari, imago. 51. memoria eius leptimo die primi ieiuniorum. 151. 78 µugoBrurs vews Theffalonicae. 193. vbi Wolfius habet Theodorum, debebat

ponere Demetrium ex p. 197.

Theodorus Mazuca, scriba, apud Man. Comnenum gratiosus. 140,

Theodorus, Pantechnus, praefectus vrbis CPol. domesticus fecretarius et praetor 135.-

Theodolius, patriarcha CPol. 139. 140. 142. 149. 157. 163. 170. patre Armenio natus. 164. in Terebintum infulam secedit. 168.

Singularía soripta de capta a. C. 1185. Thessalonica. 197. Confer, quae in Allatii oupputeras et scriptoribus post Theophanem.

Timotheo dormienti fortuna vrbes, in vnum rete contractas, in linum tradens. 277.

Timothei, mufici, modulis Alexander in furorem coniectus. 313.

Bounding Sours. 154. 164.

Thomas, patriarcha CPol. Venetiis millus. 401.

Thomas, veneficus. 84.

Titus, imperator, templo Hierofolymitano libenter volens parcere. 157.

Το τη τραγωδη, (Euripidie) ή γλωστ' ομώμοχ' ή δε Φρην ανώμοτος. 90.

Turcis crudeliores Latini. 370. Turcae Oilary geomenous voi meos to geiservupor. 256.

Veneti, ciues Romani, 112. male ab Alexio Angelo Comneno habiti et Pilanis postpositi, eum vicisiim per Henricum Dandalum viciscuntur. 347.

Xerxis nauarchus eadem die coronatus et securi percullus. 167.

Georgius Xiphilinus, Twy erreoque TE Bhuatos 715. 160. Wolf. quidans ex ordine facerdatum.

Georgius Xiphilinus, per VII. annos patriarcha CPol. 316. 318. 332. Zur Zio/rZnc, alter Thersites. 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA, (propium hoc familiae, ") non, patriae nomen,) pater suit Conflantini Acropotitae, ") qui parentis exemplo magnus Logotheta) in

aul:

en) Vide Allatium de Georgis p. 355. et Hanchium de Byz. rerum feriptaribus lib. 1. cap. 33. Fabr. Add. G. Caue bift. Litt. SS. eccl. tom. II. p. 312. C. Oudinus in Comm. de SS. eccl. tom. III. p. 465: Hamberger Z. N. IV. p. 835, faq. et Saxii Onom. II. p. 346. Harl.

n) Pachymeres in Mich. Palaeologo VI. 26. confer tius de Confensiu p. 780. quae iple redius de pa-Papebrochum ebm. VII. Act. Sanctor. Maii p. 68. tre intellexit lib, de Georgiis p. 358. Pachymeres o) Confiantinum Acropolitam perinde, vt patom. I. lib. IV. c. 28. p. 313. de Georgio Logotheta : Arem Georgium, codices MSS. magnum Logothet. δ de Avyadiras μέγας ngi σοβος τά μάδρεα, αλήτ tum vocant, et ex illis Allatius, Lambecius, [v. κατημιλημένως τών de συνάδηση έχων.

ad not. d.] Cauens etc. Sed et Pachymeri VII. 8. memoratur fiammis traditum σύγγραμμα τë σαλωϊ μιγάλε Λογοβίτε τε 'Απροπολίτε, Scatoris magni Logothetse, ad diftinctionem nempe innioris magni Logothetse, Conftantin Acropolitae, filii, de quo verba Pachymerse perperam accipit Atlatius de Confensu p. 780. quae ipfe rectius de patre intellenit lib, de Georgiis p. 358. Pachymerses tom, I. lib. IV. c. 28. p. st3. de Georgio Logotheta : 5 de Aoyabiras μόγας αφός τη μάλοςα, αλήτ ματημιλημέτως του de guveiñner izoù.

Digitized by Google

aula CPolitans, [[] sed Mich. Palaeologi gratia ob repudiatam Io. Recei, patriarchae, cum Latinis concordiam excidit, scriptis aduersus Latinos, ") aliisque monumentis, quibus Sanctorum memoriam ") celebrauit, nouique Metaphrassas" nomen meruit, clarus. Quando autem a Volaterrano et so. Cuspiniano Acropolita citatur, pater Georgius intelligitur, quem Labbeus in protreptico ad hist. Byz. p. 49. recte monuit, illum ipsum esse Praetorsus Graecine, chronici a Theodoro Lascari exorsi et in recepta a Mich. Palaeologo CPoli desinentis auctorem, quem testem subinde citat so. Leunclauins in pandectis historiae Turcicae: namet Acropolitam Ephraemus in chronico metrico ") resert praetoria dignitate decoratum fuille: a Theodoro Lascari, imperatore, antequam rebus omnibus ab eo Orientem repetente, praeponeretures INAN dia Deis ev rai na rai ray iorateav avaz pera sgarias intelezes meos rain io, Auxiov searnysis etc.

Προ τοϊςδε Γεώργιον Άκροπολίτη» "Αρχοντα πάντων και προέδρον δεικνύεις Πρόσθεν τιμήσας τη Πραίτωρος άξία.

His acropolitem praeficit Georgium, Cunstisque fummum principem dat quem prius Praetoris ipse ad dignitatem enexerat.

Quum a. C. 1241. 7), obiret Irene, Theodori Lascaris filia, vxor Ioannis Ducae Vatatzae, imperatoris, Georgius fuisse se ait annorum XXI. "). Natus ergo est a. 1220, ex illustri genere et imperatorem ipsum cognatione ") [P] adtingens. Ex patria vrbe CPoli, quam Latini tum obtinebant, missus deinde XVI. ") annorum adolescens et litterarum rudiments edoctus. Nicaeama

p) Vide Allatium de contentu veriurque ecclefiac II. 15. n. 14. pag. 779. 780. vbi duos eius de proceffione Spiritus S. tractatus commemorat, vnum, cuius principium eft: ardoss Pounaio., altesum, iunio 390 191, ante article sortau init.

a), Ex orationibus Constantini Acropolitae in fanctos, quas MSS. memorant Allatjus de Simeonum scriptis p. 84. et Cauens parte altera hist. litserariae feriptorum ecclef. ad a. C. 1270. illa in martyrem, Theodofiam, gracce ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. verfione exflat in Actis-Sanctorum tom. VII. Maii p. 69-86. et altera in S. Iohannem Damascenum, itidem e MS. Vaticano gracee cum versione Io. Francisci de Rubeis,. ICti Romani, som. II, Maii pag. 731 - 780. Fabr. Vindobonnae, in cod. CXI. nr. 17. et cod. XXXV. nr. 2. eft το σοφωτώτα μεγάλα Λογοθέτου Kuor Kursurtive the Angonehite oratio in S martyrem; Theodoliam , quae fub imp., Leone llauro, pro cultu facrarum imaginum palla eft. De priore cod. vide Lambec. comm. IV. p. 140, vbi Kollarius verba Lambecii ex indice pag, 526. repetit. L'ambec. v...o, meminit, ait, huius Constantini-Acropolitas Ioannes Cantacuzenus historiae Byzantimae lib. I. cap. 14. vbi refert, eum fuisse vnum ex.imp., Andropici lenioris, adlefforibus in iudicio

contra nepotem ipfius, Andronicum fecundum f. iuniorem. Iple Cantacuzchi verba funt haec : Theos retous de nat o Angeneditus in Kursmering, ubyas Aogio Stras in 19 airos. Do poleriore cod. vide Lambec. VIII, pag. 789. ibique Kollar. - Parif. in bibl. publ. eft in cod. MCCXII. Conft. Acrop. homilia in Theodofiam, martyrom. - in cod. CMLXXVI. nr. 14. in laudem Conftantini M. et Helenae eius matris. - in cod. eod. in nr. 13. in laudem Georgii, martyris. - Mediolani in bibl. Ambro!. Const. Acropol., fermones et epistolae, teste Montfaut. in B. biblioth: MSSt. I. p. 495. A. Inter epistoles Georgii Cyprii fune. quaedam ad Constantinum et Georgium, Acropolitas, in cod. Vindob. caefarco LXXVII. v. Lambec. comm. VIII. p. 1968. Iq; 1077. Iqq. Harl.

r) Allatius de Simeonum scriptis p. 109.

s) Verba eius edidit Allatius de Pfellis §. 79iadde Aeropolitam iplum e. 66. fqg. et 70, hifti-

i th Cangius famil. Byz, pag. 223.

u) Atropolita cap. 39. historiae.~

*) id. c. 97. et 32. vbi yeros cius maifaresi.

v) Idem cap, 29. vbi onnino legendum non' indennierne, vt vult Allatius, fed innandennierne, vt:

rede-

Nicaeam, vbi aulam habebat eo tempore Graecorumque imperium moderabatur iam dictus Ducas, qui Georgium rhetoricis, logicis et mathematicis difciplinis ab suno aetatis XVIL †) per feptennium ab Theodoro Exapterygo et Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adferiptum, et ab codem Duca carum habitum nec minus ab illo filioque Theodoro, (cuius tamen grauem indignationem † †) aliquando incucurrit, non diu poft reconciliatus,) variis auctum honoribus, legationibus cum laude functum et ad magni Logothetae dignitatem euclum conftat, quae copiofius ab Allatio, Hantkio et Causo expolita legi poffunt. Nec tamen omittendum, quod a. C. 1274. a Michaele Palaeologo millus ad concilium Lugdunenfe ") imperatoris nomine febilina eiurauit, et in Latinorum dogmatibus mihil reprehendendum videri est confossus, multis Graecis et filio iplo Georgii, Constantino Acropolita, aegerrime hoc ferentibus. Denique a. 1282. eodem anno, quo non diu post XI. Dec. viuis exemtus Michael Palaeologus est, obiit quoque Georgins, peracta legatione ") ad Ioannem, Bulgarorum principem, anno aetatis LXII. fuccessories, peracta legatione ") in magni Logothetae munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exflat sub huius Georgii nomine, quem Gregorius Cyprius *), Aristotelem et Platonem actatis suae adpellare non dubitat, historia [] Byzantina hoc titulo: Xeevinev és ér ouvévés rav év brécois, spitome chronica, sus historia compendiaria de rebus proximes actatis, sue narratio succincta de iis, quae (rebus per verios principatus divisis; vide cap. 37.) asciderent a capta a. C. 1204. a Latinis CPoli, vique ad sandem a. 1260. a Michaele Palatologo iterum resuperatane et latino nomini creptam. Hanc Galatae sue Perse in bibliotheca Georgii Cantacuzeni repertam descriptir Theodosius Zygomala Nauplius **), cuius apographum Georgius Dousa, CPoli secum in Belgium adtulit, coque defuncto frater Theodorus Dousa **), vulgaute cum versione sua latina notisque, Lugd. Bat. ex officina Godfridi Basson, 1614. 8. recusam minus etiam emendate et sine notis Aureliae et Coloniae Allobrogum, sine Geneuae

cecte conilcit Hanekius pag. 542, cuius fententiam firmat, quod fe iam ἐγχυχλία πουδεύσεως ἀπηλλαγμίνον, et mox, postquam ad Ioannem Ducam senit et ab co crudiendus magistris traditus eft, XVII. sunos natum Acropolita scribit.

†) Acropolita cap. 32.

††) id. cap. 63.

w) Vide Afta Concilii Lugd. fub Gregorio X. somo III. edit. Colon. 1618. part. II. p. 741. (tom. XI. edit. Labbei p. 937.) Hanckium pag. 560. feq. Odoricum Raynaldum ad a. C. 1274. n. 18. Bzoyium z. z. vbi male Gregorius Acropolita vocasur pro Georgio.

*) Pachymeres in Mich. Palaeolog. lib. VI. cap. 34. seq. Poffinus ad Pachymerem tom. II. pag. 516.

(y) id, in Andronico Palacologo, libro et capite

erecte conilicit Hanekius pag. 542, cuius fententiam primo. [add. Lambec. comm. de bibl. Caef. VIIL. Grmat, quod fe iam iyxuntia noudevosus anntha- p. 1078. Harl.]

1615.

2) Gergorius Cyprius, patriarcha CPol. in Georgii, Logothetae, encomio: λόγων δε σπέρμανα καρ σπινθήρας, ώς απόν, μαθημάτων Ϋν δρόν σωζόμανα έδαμα ότι μή παρα τῷ Λογοθίτη, ά μόγα δ' ἀπόν καθ' ήμας 'Αρισστίλα ότα καθ Πλάτωνι, ⁴ ὅπου ποτέ τάτως παραπλησίως τον άνδρα βάλοιτό τις καλών, ή ⁵να δίλω σαφίσερον, όν 'Αρισστίλη νομίζαν χρεών έδαν Ιαάνα άπολαπόμενον, όταν τι δίη της λογικής ἐπισήμης ή της τῶν Φυσικῶν ἀποφήνασθα, Πλάτωνα δε βεολογάντα καβ κατά Μάσαν Φθείγομανου 'Ατυπήν,

aa) Qui multa milit scripfitque ad Martin. Crufium. v. huius Turco gracciam libr. III, IV. et sqq. Hart.

bb) Theodorus Beza dicitur elle editurus in bibl. Leid. p. 219. Hart.

HISTORIA BYZANTINA

Lib. V. c. I. 769

1615. f. cum Nicephoro Gregora et Laonico Chalcocondyla "). Quamuis vero in locis defeuris Meursium se et Scriverium subinde consuluisse Douls profiteatur: tamen non ita feliciter in illa editione versatus ell, vt non gratulandum Acropolitae fit, quod Leo Allotius codicem Vaticanum ") eiusdem opusculi MS. graecum fub titulo molinua reovinco nurexes nactus, illud emendauit et diuisum in capita, nouague versione donatum in lucem iterum edidit Parif. 1651. f. Doulae notis ad calcem subiunctis "). Observauerat autem iampridem Allating in libro de Plellis[#]), hoc non effe ipfam Acropolitae historiam, fed tantum compendium eius, nec ab auctore ipfo se), sed ab alio quodam, refectis, quae illi parum necelfaria vila fuere, concinnatum. Jolum porro Acropolitae opus eiusdem plane argumenti, Led pulcrius diffusiusque, inter codices MStos Chii M) invenit ac descriptum Roman aduexit, eiusque ope non modo breuiarii mutila hiulcaque et male ab exferiptoribus tractata correxit ad mentem auctoris, fed etiam historiam integram, latina fua versione et notis historicis illu-Aratam graece et latine typis regiis edidit, compendioque in Paristensi, quam dixi, editione præmilit. Titulus ca: H maesoa zeving ouyyeach të peyaks hoyogete të 'Anesπολίτε έςίν, δε έκτισε και τό μονασήριον της άγιας τε Χρισε Ανασάσεως. Περιέγει δε τα μετά την άλασιν της Κωνσαντινυπόλεως άχει της βασιλώας Μιχαήλ το Παλαιολόγε

cc) In bibl. Vffenbachiana quondam fuit codex, praemiffis Petri Scaiuerii carmine in commendationem aperis Doufici, et Acropolitae elogio, ex Gregorio Cyprio fumto, apographum Georgii Doufae, ex quo natam effe edit. Theodori Doufae, L. B. 1614. 8. conrendit docetque I. H. Maius in bibl. Vffenbach. MSSt. pag. 566. — Mediolani in bibl. Ambrof. eft Georgii Acrop. hiftoria de regno CPolitano, fed num fit compendiaria, an vherior, non animaduertit Montfauc. in B. biblioth. MSSt. p. 497. A. — Venetiis in B. Mare. cod. CDIII. eiusdem hiftoria, fine mutila, nec in cat. sodd. gr. p. 195. diferimen quoddam fignificatur. Harl.

dd) An is eft cod Vaticanus, qui memoratur in Montfauc. B. bibl. MSSt. I. p. 6. B.? — Parif. in B. publ. cod. MMMXLI. nr. 5. (fec. catal. codd. Parif.) Georgis Acrop. hift de iis, quae post vrbem captam acciderunt. — Venetiis in cod. Na niano CLIV. nr. 14. Georgii μεγάλε λογοθέτει τέ ακροπολίτει ποίημα χρουπόν ήμιτελές Strategopulus, codicis feriptor, in fine addit: το παιρόν σε γαλασά οδρου παρά τῷ εύγτρετάτψ ἄρχογτι κυρίφ αντωνία τῷ Καντακαζήνο, ng) ἐξ αὐτέ ἀντίγραψα μετά πάσης προδυμίας τότο. Τῷ ἀπό τῆς χριτί γουήσους έτα αξιτό ἐν μυτί Φευρεκοίος κή³ tefte auctore estal. codd. Nanian. p. 347. Sed inprimis notandus eft codex Findobos. Caefar, caus quidem meminit Neffel.

Vol. VII.

Vol. VI. p. 451

in catal. bibl. caefar. MS. nr. LXVIII. 2. part. V.pag. 134. fed diligentius intelligentiusque deferibit cum Kollarius in fupplem, ad Lambecii comment, pag. 643. vbi numeratur codex CIV. Id quidem opus in illo codice caret auctoris nomine, et Tengnagel. tribuerat cum Practori Grasciae, quem Leunclauius multis locis laudat in Pandecte historiae Turcicae, nec immerito. v. Fabric. initio huius paragraphi. Est enim Georg. Acropolita, cuius integrum opus historicum continet hic codex, ex quo Allatii editio, vitijs laborane et in fine mutilus, defunt enim, vel incuria Allatii, vel potius operarum inertia, tria vlima capita, LXXXVI. LXXXVII. et. LXXXVIII. mirifice pateft emendari ae locupletari. Harl.

ee) Inscripta est editio reugenou — Georgis Acropolitae Magni Liogotheme historia. «Ioelis chronographia compendiaria et Ioannis Canani narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum eiusdem notis et l'heqdori Douzae observationibus. Accessit diatriba de Georgiorum scri, ptis. — Recusa est hace edit. in corpore Byzant. scriptor. Venet. 1729. foll. tom. XII. part. NL Harl.

f) pag. 63. editionis ia me curatae, vbi in ima pagina typographus pro Parif. 1651. fol. per errorem poluit 1615.

gg) Acrop ditae ipsi tamen tribuit Allatius p. 368 de Georgiis.

Digitized by

hh) Allatins de Georgiis p. 356. J

Ecces

770 Lib. V. s. I.

INDEX EPISCOPORUM ET ALL

Vol. VI: p. 4517452

Acropolitam libenter sequentur recentiores scriptores, etlam Nicephorus Gregoras, vt in notis p. 227. et 239. idem observat, qui tamen p. 249 [F] non diffitetur, pleraque exactius a Gregora tradi. Acropolitae historia (an compendium eius, non dixerim) MS in biol. Annbrosiana Mediolanensi, et in bibl. regis Christianissimi num. 734. Fabr. add. supra, in hoc vol. pag. 471. de chronico inedito. Hark.

In diatriba de Georgiis, quae Georgio Acropolitae fubiuncha est, haec praeterea eius fcripta ab Allatio commemorantur p. 357. Forma de fide. De virtute et anima, anno mundi 6771. (Christi 1263.) MS. in bibl. Antonii Augustini, cod. CLXXIV.

Έρμηνεία τῶν Θεολογικῶν έητῶν. In theologi Nazianzeni fententias τë τε ³ξι γάς το έν ςασιάζον προς έαυτο, πολλά γίνεσθαι, potest unum. si a seipso discedat, multa sieri, και τῦ, μοικὰς ἀπ ἀρχῆς eis δυάδα κινηθέσα μέχρι τριάδος ἐςί. Vnitas a principio in binarium mota, in ternario consedit. Incipit: Πολλοί μέν και άλλοι τῶν Φίλων, ῶ θειοτάτη και αεβασμιωτάτη κεφαλή, eis λόγες ἐλθέν ήμῶς κατηνάγκασαν, MS. in bibl. Palatipa.

Precationes XIII. quas Michaeli Palaeologo, vrbem CPolin intranti, se composuisse narrat cap. 87. Historiae, et Oratia de recepta CPoli, cuius argumentum cap. 89. refert, interciderunt. [Addantur:

Orotio in templum dominicae refurrestionis inflauratum, in cod. MMMLXXXVIII. publ. Parif. Logothetae dem. Georgie Acropolitae iambici versus LXIII. qui fune praefationis loco in Theodori Lascaris epistolas. Tum Lascaris epistolae 38. ad magnum philosophum Dom. Georg. Acropolitam ante Marcionis legationem ad Ioannem Ducam, Florentiae in cod. Laurent. Medic, XXXV. plut. 59. quem copiose recenset Bandin. in cat. codd. gr. II. p. 555. fg.

Έπιταθιος τω, αοιδίμω βασιλεί Κυζώ Ιωάννη τω Δέκα in cod. Naniano CCLXXXI. nr. 109. v. catal. codd. gr. Nan. pag. 474.

IIsel ongoanwilmes Georgii Logothetas interpolator de le iplo: maça Bolai nara Magner, Laidas in bibl, publ. inter codd. Vollian. vide catak illius bibl, p. 402. nr. 17.

Gregorii Nazianzeni orationes. XVI. cum perpetuis scholiis, in catenae modum contextis, Georgii Aeropolitae, Maximi, confessorie et Basilii minimi, Caesareae episcopi, in cod. Naniana cod. LXIV. v. catal. codd. gr. Nan. psg. 114. Add. infra de Gregorio Nazianz. lib. V. cap. 13. vol. VII. p. 540. edit. vet. Harl.]

INDEX spiscoporum et aliorum quorumdam, in ACROPOLITAE historia memoratorum. numeris capita, non paginae delignantue.

Actopolita de le cap. 27: 29. 32. 39. To yévos: megi@aves, genus eius illustre 32. Imperatori iunctus adfinitate. 79. Imperatoris, Ioannis. Vatatzae, nomine epistolas criptit et imperatorium signilum impressit. 44. 49. Index de Mich. Comneno. 50. in Ebeodori

voio-

Digitized by Google

Vol. VI. p. 452-454 IN HIST ACROPOL. MEMORATORUM Lib. V. r. I. 771

iunioris, quem in logica difciplina inflituerat, indignationem incidit. 63. Ei reconciliatur, ibid. Praetor occidentis conflitutus. 66.67.68.70. A Michaele perduelli captus. 72.79.83. Legatus ad Conftantium, Bulgarorum principem. 84. Michaeli Comneno follemnium precum XIII. formulas componit polt captam CPolin. 87. Orationis de recepta CPoli argumentum. 89. Duces exercituum nec omnino laudandos iudicat, nec vituperandos, fed omnia Dei nutu fieri. 44.46.

Andronicus Comnenus, Michaelis, imp. filius. 89.

Andronicus Muzalo, magnus dometticus, 53.

[P] Andronicus, Sardensis episcopus. 84.

Arlenius, e monacho vna hebdomade diaconus, facerdos et patriarcha. 53. Theodorum iuniorem id. et Mich. Comnenum coronat. 77. Depositus 84. Nicephoro exstincto iterum restitutus id. sed CPoli recepta absens. 88.

Aurea bulla, a Ioanne Duca, imp. Melenicensibus data. 44. Alia firmandis Thessalonicensium prinilegiis. 45.

Balduini, imp. interfecti caput Iohanni, Bulgarorum regi, pro poculo. 13. Regia infignia CPoli capta. 86.

Constantinus Cabasilas, Achridis Bulgariae archiepiscopus. 80.

Ioannes Camaterus, patriarcha CPol. cap. 6.

Canipanus, δυσνέσατος κατα τον κωμικον (Aristoph.) e και μη κλεπτίσατος. 45. Chrylopus, equi nomen. 61.

Constantinus, Mesopotamita, metropolita Thessalonicensis. 21.

Cofmidii monasterium prope Blachernas. 88.

Crux imperatoria a Bulgaris capta. 11.

Kúpie Eléngov, centies repetitum. - 88.

Demetrius, Bulgariae archiepiscopus. 21. aurovópos. id. [Alius Demetrius, Theodori filius, despota, cap. 45.]

Per Duellum et ferrum candens purgatio. 50. dia Javáre eleryzes per mortis intentatae praesentem metum quaestio. id.

Έγκύκλιος παίδευτις 29. μαθημάτων και ύψηλοτέρα των λόγων παίδευτις. 33. Fellum transfigurationis Christi. 63.

Georgius Clida, Cycizi metropolita. 88.

Germanus, patriarcha. 33 42.

Gradibus ab ecclesia prohibitis connubia imperatoribus permittuntur. 50.

Γράμματα έρωτικά. 68.

Hyacinthi monasterium. 10, 18, 42.

Imperatoriae litterae, rubro confignatze. 26. 38. Imperator, souto infidens, proclamatur. 53. 77.

Ioannes, Hierofolymorum rex. 27. Hunc octoginta annos natum et mole corporis viribusque infignem, vidit et miratus (Acropolita ibid.

Ioannicius, episcopus Philadelphiensis. 84.

[1] Lonnes Macrotos, quo ad epistolas magni momenti scribendas vius loannes Vatatzes,

Eccec 2

Iolephus

772 Lib. F. c. I. INDEX EPISCOPORUM etc. IN ACROPOLITA, Vol. N. #48153

Jolephus, Melopotamita, grammaticus. 49.

Irene, imperatoris foror, in monastico habitu Eulogia. 86.

Iurisiurandi formula, µa res Noyes. 63.

Manuel Lascaris, inter monachos Maximi nomen adscivit. 59. Protosebastus. 60.

Manuel, Thessalonicensis epile. 84.

Manuel, patriarcha. 18. Maximi successor, 19. vere vir philosophus, id. pietate insignis, licet litterss parum doctus et vxori iunctus, 51. mortuus paullo ante imperatorem, loannem Vatatzem. 53.

Methodius, monasterii Hyacinthi abbas, patriarcha per tres menses CPol. 42.

Mariae, Hodogetriae, imago. 88.

Michaelis, archangeli, templum. 22, 85.

Michael Auctorianus, patriarcha, 19. λόγοις τυγχάνων, και πάσης γραφής Εμπαιρος της το ήμετέρας και της θύραθεν. 6.

Michael Comnenus Palaeologus purgationem per ferrum candens prudenter declinat. 50.

Eius epistola, 64. Scripto tomo a patriarcha el aliis episcopis ad imperium infection inuitatur, 76. CPolí recepta patriarcham in thronum restituit, 89.

Morotheodorus. 7.

Io. Muzalo, e mysico monachus. 404

Georgius Muzelo. 75.

Andronicus Muzalo. 63.

Mytilenensis archiepiscopus. 74.

Nazaraei, pro monachis. 42.

Nicephorus Alyates, grammaticus. 49. Praefectus Caniclei. 75. 79.

Nicephorus Blemmides, philosophus excellentissimus, in logicis Acropolitae praeceptor. 32. praeceptor etiam Theodori iuniosis, imp. patriarchatum CPol. refpuit. 53. Epheli verfatus. 87.

Nicephorus, ex metropolita Ephefino patriarcha, 84. non per annum integrum. id.

Nicephorus, Tarchoniata, magnus domefficus, 36. 40.

Nicolaus, mediçus bonus, philosophiae rudis, 39. diguitate actuarius, sine medicus imperatoris, id.

FC Palmarum die triumphantis more vibem ingredi folitus imperator. 52.

Papa. 2. 14. 17.

Patriarchae ab imperatoribus libenter adscileuntur, qui desideriis corum non refragentur, 42. nec nimis fapiant. 53.

Pelagius, legatus, fiue nuncius pontificis rom. 17.

Io. Petraliphas, magnut charularius, fiue cancellarius, 37. 40.

Phidias, Aacuarius. 50.

Phocas, metropolita Philadelphiensis. 50.

Poëta, (Homerus) 55. 63. 69.

- Praxiteles Hatuarius. 50.

Brouerbia: in Logi in adamouaculae: 9. 65. Fractivo nes in angullin conflictute 59. Ent. ubs., lecurae. id. geoBov Evlav, Enter agers, ser a Aistory in oile deverses of

IOELIS CHRONOGRAPHIA

3009lC

Digitized by '

49. ακηνή τΕ δεάματος es τεαγωδίαν μεμοεφωμένη. 63. δκών άκων. 84. Φεόνημα και edos τυςαννίδος άζιον, ό Φησί τις τών παλαιών. 65. Φυζακινής ελάφε κεαδίην έχων. 69. δια μικεόν τι κέςδος το Φιλίας αποξέμπων και καταπατών κύπελλου. 70. πάσαν μηχαιήν και πάντα κάλων κινών. 81. του περί ψυχής τεέχου. 81. Σωσάνδεων monallerium. 88.

Studii monasterium 88.

Theodorus innior, imp. aeros razus a militibus adpellatus. 58. Morti vicinus in poenitentiae fidem monachi induit habitum. 74.

Theodorus, Exapterygus, Aeropolitae praeceptor, in mathematicis non admodum praeflant, in rhetoricis egregius, 32.

Theodorus Irenicus, cognoniine Copas, patriarcha. 19.

Ad Theodorum Contollephanum instructio imp., Ioannis Vatatzae, feripto tradita, que modo aciem aduersus Latinos componere, quando et vbi confligere deberet. 48.

Trinobi episcopus auroropias ius et patriarchas nomen sibi vindicat. 33-

Tzyrithon, magnus chartularius. 45.

Xerus, metropolita Naupachi. 49.

Acropolitae ab Allatio subiicitur p. 149 - 186. IOHAOT, IOELIS Chronographia Compendiaria, res breuissime persiringens et successiones principum ab orbe condito voque ad captani a Latinis anno 1204. CPolin, circa quod tempus vixifie auctor iple videtury certe non diu post seriplisse "). Post hanc chronographiam sequitur in codem volumine pag. 187 - 199. IOHANNIS CANANI †) Iwarve të Kavarë Sinynois neei të ti Kav-המידויצה האמ עריטידיב הסאבעצ אמדמ דם הטוא לדסר, כדר ל אעצרמד חמה המצוח בה המצוח היו המצוח היו המצוח המש דון עבדמ לטוימעבשה אמר המציאה, אמן המצירוייטי דמטדווי בארמדנו, כי עול א טהוצמעיטה באחדוף τέ Kuels ταυτην έφύλαζε. Narratio de bello CPolitaro anni ab orbetcondito 6939. Christi 1422. cum Amurat Reis fine Amurates secundus, Turcarum imperator, cum fortifimerum militum exercitu in sam irrupit, quam et expugnasset viique, nis immaculatissima Dei mater conferualict. Ait autem Cananus, vrbem contervatam effe mira S. Mariae ope, quae, violaceis amicta vestibus et super propugnacula deambulans, hostibus terrorem ac summam trepidatio-Erreson de of exgeoi หลุง πอกะคมอง บ่คอง อร์อื่อหลง คลุยาบยูโลง รอเลบรทง... nem incusserit. πάνυ ές ν αληθέςατον το θαυμα της παιαγίας Ελεγεν γας ο Μηςταίτης ο Πατειάς χης τών Τύρκων, ότι ή πόλις έκπροκειτο παρ' ήμων αιχμαλωτισθηναι, ώς οι σοφοί της Regolas eis Tov xaleov TE Maaueg Eynpoqiencav mees Ters, nag Eugor, ott ers to Etos Ray Tiv Hiva Ray The hysear (XXIV. Augusti) Tautins The weas in Tons Tak mun Tea מנודמן הפתדא איני המן, הכן בעראד דבדם קריבה למן המדם דחי לטימעוי דבי מגלפטי, אכן דאי דיצעות דמע מהקטיטאמשע, כי גוא א צעוימורמ לאכיוא א טלבים לטרצסע אטן הברוהתדעדע דע אמי ses και των πεομαχιόνων επάνω αφόβως το πολέμο την ωραν εκείνη αντέπραζε τας δυνάμεις των ώσερων, και την τέχνην των άσερολογων. πλην Βκ απο γης, εδε έξανθρω πων την δύναμιν έχεν, αλλ' έξ έρανδ και αοράτε δυνάμεως. Όμοίως και τα σρατεύmata Taxta Tar Isenar icurquaetues iroenas Tor Mneraitur inerer, no icurrerto Ecece 3 Reis

ii) Conf. Caue hist litt. SS, eccl. tom. II. y. 281. (i) Vixit circ. a. Chr. 1455. v. Sexii Onom. II. Harl. p. 407, fq. ot qui ab eo laudantur. Harl. πρός πάντας. ότι το πολέμε την ωραν, ότων με θρόσες κού όρμης άκρατήτε 509ασαν και τά τάχη τη κάτει, ίνα αναβώσιν επάνω, κώ διώξωσι της Ρωμαίης, και την πόλιν αιχμαλωτίσεν, τότε έδον γυναικα όξεα έδκα Φορέσαν, και περιπατέσαν έπανω τών πεομαχμονίων το έξω κάτευ. χου ταυτην ίδοντες, σκότος και τέσμος και Φίβος αθνω eis τας ψυχας εσηλθε των παιτων, και πρός Φυγήν Ιβλεψαν, και els πολεμον έδε ίλως χορ από δυνάμεως τε και τέχνης. Της γυναικός γαι έκεινης Ελαβον την δεελίαν, και ηλευθερώθη ή πόλις. Cum vero hoftes [P] atque aduerfarit noftri hoc, teftimonie fuo, conftabiliu rint, multo veri/imum eft her fanctifimae Virginis miraculum. Namque Merfaita, five patriarcha **) Turcarum, adfirmabat, propostam tunc illis fuiffe cinitatem ad praedam, quemadmodum viri dosti Persae aetate Mahometi calcularirant, inuencrantque hoc anno, mense, die, dieique hora vrbem a nobis debellandam effe; et futurum id erat omnino astrorum vi, et aftronomorum artificio; fed mulierem illam, vjulaceis vestibus amistam, per castrum ob. ambulantem, et fuper propugnacula intreside, dum pugna inibatur, vim aftrorum obtudiffe, et astrologorum a tiscia: quamuis illa non a terra neque ex hominibus, sed e coelo et inuifi-Similiter exercitus universi Turcarum iureiurando Mersaitae bili potrstate vim obtinebat. distum confirmabant, et omnibus narrabant, pugnae hera, dum cum auducia et impetus, qui correcti non poterat, ad muros caftri peruenerant, vt adscenderent, Gratcosque fugarent, prbemque caperent, vidisse mulierem, violaceis vestibus indutam, deambulantem super propugnacula exteri ris caftri; qua visa statim tenebris, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam se et non ad bellum dedisse, et vi instuxuque illius mulieris formidinem sibi immissam, et vrbem liberatam. Haec qui credit, idem etiam fidem habebit auctori vitae S Nili iunioris, qui pag. 2. narrat, Rossanam, Calabriae metropolin, ab incursionibus Saracenorum defeasitatain elle a S. Maria virgine, quae super muris illius adparuit is youn noequeopieρος, λαμπάδας έν τους χεροί κατέχεσα και ταυταις αυτές καταβάλλεσα, χοι τε reines anodianera. Similiter traditum eft, Heraclio imperitante CPolin precibus lancfissimae Virginis liberatam ab obsidione Persarum, quo spectat scriptum graece et latine editum a Combefifio tom. II. Aucharii noui pag. 805. in rois Xeovois Heandeis Xorgons Eachager etc. Sic Adolpho IV. comiti Holfatiae, a. C. 1227. aduerfus Danos pugnanti, aiunt, vilam in nubibus S. Mariam Magdalenam ") amoeno iubare [P] protegentem ipfius copias, dextraque leuata ill's benedicentem, in hostes vero radios solares vehementius retorquentem. Sed et Zofinus, ethnicus scriptor, lib. V. cap. 6. scribit, Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum elle conspecta Minerua, armata obambulante vrbis muros, et Achille, sante moenia, additque, causam illam servatae civitatis neutiquam a le practermittendam fuille, vipate Deoneenny riva Boar, nay eis sudéBeau rès ansorras xa28µern.

XL GEOR:

kk) Quem hodie Mouftium solent nuncupare. hunc patriarcham Turcarum vocat etiam p. 192. autos de 6 méguros nos nos nas énerous o superis אמדפומפצעה, פי פֿצר אפסטפערואסי אפן חפס קיאדאי גע гона Миросстия тя Персияй бильвите. Sacpius idem Cananus memorat Turcarum xuloyious fiue monthchos, cliam vno nomine Taproxutoylpas. 1) Vide Lambreium fib. II. retum Hamburgen Similiter Chaliphes Turcarum Vrfpergeulis atipet fium p. 41. feq. edit, primae.

lat papas et apostolicos suae gentis. Vicifin. fuit, cui papa dicere ur il Gran Turci de i Chrifliani, et Mahometis III legatus Leoninum, Galline regis minifitum, magnim Vizirium adpelleuit. vt refert Tan. Faber ad Longinum p. 17;-

Vol. VI. p. 4582459

GEORGIUS PACHYMERES,

Lib. V. J. I. 75

XI. GEORGIUS PACHYMERES, Conftantinopolitano patre exfule Nicaeae sirca a. C. 1242. natus ibique educatus, et postea vadeuiginti annorum iuuenis) Confiantinopolin, a Mich. Commeno Palacologo a. 1261. recuperstam, delatus, animum omprigenere doctrinae in buit, muneribusque infignibus in occlefia et aula CPolitana functus, diaconum, patriarchae iegouvnuova et newrendinov et imperatoris dinauoQuinana gellit, Manuelis Phile praeceptor fuit, qui funus eius carmine graeco iambico deploravit, quod exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Halloifie vere catholici elogio machatur qu. 2, de scriptis Dionysii Areopagitae: quod Allatius ") ipsi inuidens, non potuit, inquir, effe catholicur, qui schisma (graecae puta ecclesiae) propugnauit, et contra romanam esclesiam feripto etiam defindit. Certe Activo Open non fuit, et patriarchis, latinae fautoribus ecclefiae, Iofepho, Ioanni Vecço et Gregorio Cyprio strenue sele opposuit. Vitam non diu videtur produxisse vitre a. C. 1310. (quamquam Lamberists tom. III. pag. 237. ") et tom. VII. p. 78. ") euroque fequutus Neffelius sit, eum anno 1340. obiille? Neque enim post illud temposis in historis CPol. memoratur, et historiam fuam continualler faltim ad finem imperis Andronici, a 1932denati, neque in anno eius XXVI. a. 1308. fublitifiet, fi tamdiu vitra eius non modo aetatem, fed iunioris quoque Andronici annum vndeeimum imperü snnos suos proximus centenario produxisset.

Exstant eius historiae Byzantinas libri XIII. de rebus per amos XLIX. gelis, a tempore nati Michaeli Palaeologo a. C. 1258. Andronici [P] Palaeologi (lenioris) vsque ad a. 1308qui fuit annus aetatis eiusdem Andronici XLIX., imperii XXVI. Est autem opus bipartitum, nam priores fex libri res Michaelis Palaeologi ante imperium et ipso imperatore gestas complectuntur : posteriores libri septem tradunt, quae Andronico imperitante acciderunt per annos sex et viginti. Pachymeris et imperatorum, Michaelis atque Andronici, quemadmodum et Theodori Lascaris innioris, (cuius et ipsius res in priore parte historiae Pachymeres actingit,) icones, e MS. codice expression, Hieronymus Wolfius praemists 149 fuo Nicephoro-Gregorae, Basil, 1562, fol. recuso Paris, 1567. fol. Francos. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum historiae Pachymeriamae, ex codem codice MS. bibl. Augustanae versa a fe latine exhibet. Fragmenta quaedam, quae in Augustano codice MS. deelle Wolfius admonuerat in Synopsi libri V. graece vulgauit Dionyfus Potauius, ad calcem Breusari historici

mm) Pachymereripfe fuß initium hiff. Allatius de Georgiis p. 365. Hanchius de feriptoribus hiff. Byz. lib. I. cap. 34. Fabr. Iac. Brucker hift. crit. phil. tom. III. p. 545. Hamberg. Z. N. IV. p. 839. fqg. Saxins in Onom. II. p. 327. Harl.

m); Allatius de Georgin p. 373. et de confemu vtriusque ecclesiae II. 15. 15. p. 787.

oo) In indice ad vol. III. p. 61r. de codice X. qui continet platterium torum cum catene ex operibus variorum vett. fcriptorum ecclefisit, in his Pachymeris, contexta, quem recenset Lambec. in vol. eit. p. 53. sqq. Harl.

pp) f. pag. 153. ed. Kollarië, euius notam conferes. Ibi cod. recenfetur XXXIII. qui comprehendit Georgis Pachymeris expofitionem totius organi Aristotelis, f. omnium eius librorum, qui ad logicam pertinent. Lambecius itidens in nota r. p. 155. Protecdicus, air, fuscipiebas captinos de clero in causse criminalibus, et de iis judienbar, prouidebatque, me quis iis iniuriam faceret Hart.

qq? Imagines Packyn. new nom imperatorum, Michaelis Palaeologi Sem et Andronici Palaeologi Sem aeri incifas exhibet quoque Lambec. ad p. 155. vol. comm. VII. — De cod. August. Vind. v. Reiseri cat. p. 68. Hurl.

JOOGLE

THE Lib. V. c. I. GE. PACHYM. HIST. BYZANTINA.

hiftorici Nicephori, patriarchae, Patif. 1616. 8. Plura Bachymeris hiftoriae, tum adhuc ineditae, loca graece produxit Allatius in suis scriptis, praecipue in notie ad Acropolitam, a 1051. Lutețiae exculis, Primus totum opus e bibl. Barberina cod. CLXIII. CLXIV, in lucem protulit Petrus Poffinus, S. I. vertitque lating, et cum gerfione fua ac tribus observationum libris vulgavit Rom. 1666. et 1669. fol. duobus voluminibus, quae rarius, quam ceteri scriptores Byzantini, Parifiis excufi, occurrunt, et centum amplius marcis Lubecenfibus venduntur. Priore volumine hori fex de Michaele Palaeologo, posteriore septem de Andronico contineneur. Ex observationum vero Pollinianarum libris thous primus glossarium verborum obsevtiorum exhibet, fecundus notas et castigationes, tertius chronologism, cui iungendae rarisfime itidem obuiae, Mauritii Dauidis, presbyteri Diuioheniis, animaduersiones chronologicae in Pachymeris Michaelem Palaeologum, quas in Boiuinii notis ad Gregoram laudari vidi, in iplas needum incidi. [Rec. Venetiis in corp. Byzant. script. vol. XIII. et XIV. v. fuprap. 524] Idem Boiuinus p. 760. monet, operae pretium fore, fi quis editionem Romansm Pachymérisconferat cum codice MS. regio MMDXLVIII. fcripto a. C. 1448. ") quem Potlinus haud vidit, vti nec mutilum Augustanum, ex quo Hieron. Wolfius argumenta, de quibus fupra dixi, protulit. Nescio, an de hoc Pachymere accipiendum sit, quod Latinus Latinus tom, II. epift. pag. 102. Sirletus, inquit, fignificat, adlatum effe [P] etiam recens Georgium quemdam variarum rerum feriptorem, qui, quum multa de primae notae philosophis tamquam censor pronunciauit, plurima etiam Aristoitelis loca obscura illustrauit. Quandoquidem Lati-'nis haud fauet, itaque parum acquus historicus adpellatur Allatio lib. de confensu pag. 759. qui tamen alibi ") (filum Pachymerae'laudat; ceterum notat, inter Lollianum codicem in bibl. Vaticana, et Barberinum, quem emendatiorem et charactere antiquiore atque elegantiore descriptum teflatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, fed rerum marratarum etiam quandoque ordine ineffe discrimen, vt verifimile fit, Pachymerium duas suae bistoriae editiones tempori ac genio inferuientem conscriptiffe, ideoque ex vtrisque multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum historiae corpus vnum perfectum ac integrum posse absolui. Quum idem MSS. codices eiusdem historise, mutilum quidem Venetum in bibl. S. Marci, et Scoriacenfem, et ex Poffeuino, (qui male Gregorium pro Georgio adpellat,) tertium in bibliotheca Patmi infulae, quartumque regis Christianissimi commemoraffet

rr) Montfauconus Palaeograph. graeca p. 79. Fabr. In catal. codd. Parif. bibl. publ. II. p. 393. sumeratur eod. MDCCXXIV. Georgii Pachymeris historiae Byzantinas libri tredecim : praefixus fex priorum index : exaratus vero dicitur a. 1443. Lambecius quoque in comm. vol. VIII. p. 1087. Kollarii dolet, Possino defuisse cod. caesar. LXVII. (quem Lamb. a pag. 1066. copiole recenfet,) in quo sunt Gregorii Cypri epistolae, ex quibus multa necessaris potuissent hauriri, et historiae Georg. Pachymeris, operis difficilis, obscugitatem magis illustrari. Ex codem cod. publicarit p. 1089. sq. ad supplendam historiam Georgii Pachym. libr. II. cap. 9. formulam jolemaem, gua

patriarchae, Gregorio Cypro, aduerfarii promiterunt, iufum publice declaratum irf orthodoxum et prorfus liberum ab omni labe et fufpicione prauae doctrinae, fi is prius feripto polliceretur, fe. post acceptum illud innocentiae fuse testimonium publicum, fine mora dignitate patriarchali fe abdicaturum effe. — In cod. XXXIX. vol. VIII p. \$19, est fragmentum Georgii Pachym. philosophicum, steei VAss 1967 adas, nep. B. in cuius initio Georg. dicitur Quhésocos, 1969 Autoros nansuos, ixeparapurisyanças ngi Mourindines rão andonais pasyminas rã Xeorgi inaluelas. Harl.

ss) Allatins de Georgiis p. 368. 369,

Digitized by GOOGI

SPECIMEN SAPIENTIAE INDORUM Lib: V. S. I. THE

rasset, Est et apad me, inquit, integra et optimes notas. Fabr. — In cod. Estorialons, (teste Plüero in itin. per Hispan. pag. 170.) in cod. Venet. Marc. CDIV. (locundum cat. gr., codd. p. 196. postremus tamen liber mutilus est.) Pachym. romanae historiae libri duodecim priores. — Secund. Montfame. B. bibl. MSSt. Romas in B. Vaticana Georgii Pachym. Chro. nicon. (I. p. 10: A.) — Pariss. in bibl. Coissin. codd. CXXXVIII. — CXLIII. qui sex olim vno tempore CIL inferipti erant, libri XIII. in primo cod. funt tres priores libri : veque ad finemcap. 56. in aduersa pagina habetur versito latina, diuersa ab ea, quam adornauit et edidis Porue Possinus; aliquot item in margine scholia, quae in edito non comparent. Quomodo differant librorum numeri ab editione, docet Montfame, in bibl. Coissin, pag. 209. sp. — Georgii Pach. historiam editurus erat cum versione lat. notisque Matthias Berneggerus, atque maximam laboris partem profligarat; at vono Tarini, nouam quoque edit. molientis, streptu, auctoritate Rigaltis, denique morbi vehementia motus, abiecit fuum confilium: qua de re plura scriptit ad varios amicos in epistelie, ab Heumanno publicatis in Poecile, tom, II, p. 219. Iqq. inprimis p. 240, fq. Harl.]

De Sapientia Indorum, quam latine a fe verfam e graeco Possimus Pachymerae priori volumini, siue Michaeli Palaeologo subiecit.

Specimen Sapientiae Indorum, flue dialogus inter Abfalonem, Indorum regem et gymnosophistam quemdam per fabulas, scite confictas, animi sui sensa ei pandentem moresque instituentem, quem Possinus, vepote a Mich. Palaeologo, apud Pachymerem singulariter commendatum, priori Pachymeris tomo latine subiunxit, ab eodem versus est e graeco codice Allatiano Simeonis Sethi "), qui in graecum ex_Arabico transtulit cirea a. C. 1100. in gratiam Alexii Comneni, imp. postea graece ex codice Holsteniano, qui exstat Hamburgi in bibl. Johannea, [I] hunc eunidem librum, sed passim a Possiniano differentem, graece cum noua versione sua latina vulgauit Sebastianus Godfridus Starskius ""), Berolin. 1697. 8. Titulus

tt) Claruit hie Simeon Sethus, imperitantibus Michaele Duca, Nicephoro Botaniata et Alexio Comneno et in MS. regis Galline 1268. vocatur spuraßer segune rör 'Arrioxa h. e. Protonefliarins in Palatio Antiochi CPolitano, de quo Cangius in CPoli Christiana, lib. 1L fect. 16. n. 5. et ad Zonaram, pag. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum Icriptis p. 181. vocatur Simeon Vestus et magister Antiochenus. De afiis huius scriptis post cundeur Allatium accuratius dicam infra libro VI. vbi ad. Medicos peruenero. Fabr. — Add. Fabr. X. vol. X. p. 324. sq. et quae ego admotaui ad vol. I, p. 650, sq. not. 00. Harl.

NN) obiit Berolini a. 1713, nec fine merito lau- Fabr. v. ach crud. 1697. pag. 379. fqq. et datur a B. D. Abrahamo Hinckelmanno precist. manni afta philof. tom. II. p. 187. fq. Hari,

ad Alcoranum, arabice primum Hamburgi editum, in quo edendo Hinckelmannum iuuit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huie Starckio-praeserea, vt orationes quasdam et praef. ad Andreae Mulleri Greifenhagii Alphabeta omittam, catalogum MSS. maximum partem orientalium, laudati Hinckelmanni : fpecimen verfionis Coranicae, et verfionem germanicam libri Io: Lockii de liberorum educatione, nec non biblia hebraica forma minima et typis minutifimis excufà Berolini, quibus immortuus eft. Nam Photio contra Maaichacos; hiftoriae Alexandri Magni hebraicae, quae moliebatur, fata viri docti intercefferunt. Fabr. v. ach erud. 1697. pag. 379. fqq. et Haimaansi acha philof. tom. II. p. 157; fq. Harl.

Vol. VII.

Vol. VI. p. 460 7 461

Fffff

Digitized by GOO

118 Lib. P. c. I.

GEORGII PACHYMERAE

Val. VI. p. 461746

tables in Arabico eft Culila et Dinna³⁰) enius editionem pridem promifit Tho. Hyde praef. adib. de ludie orientalium. In graeco Στεφανίτης κομ Ίχνηλάτης, quafi coronatum et investigatorem dicas. Liber incundus et viilis lectu, referrusque tabulis, lepide et ingéniole excogitatis, qui bus malitia, fraudes et flultita hominum, in vita communi et in aulis frequens, ad viuum depingitur. Dicitur foriptus ante duo amplius annorum millia, Indorum lingua³⁰⁰), et deinde in gratiam Chofrois, Perfarum regis, (vero nomine Noulchiruan fiue³⁰) Nulchi-rauan, Infliniano, imp., coacui,) perface³⁰) verlus a Peroze, fiue Perzoe, medico, (alii Stephanum Edesfonum adpellant.) Nec minus fipriace³²), atque etiam arabics⁹), [P] et iterum perfac¹)

90) Nomina hace duo Thoam, quae fect. I. et II. loquentes inducuntur. Süsse genus animalis vulpi fimile et in Afra atque Africa non infrequens, de quo Bochirtus III. 8. et 12. Hieroz. pag. 794. 301. feq. 304. Fábr. Gür eft Perfarum Schakal; sanis aurens ap. Linneum. v. meam et cel. Schrebers not. ad Theocristi idyll. I. v. 71. et in indice ad voc. Gürs, Aslian. de nat. anim. I. cap. 7. ibique Schneider et Harduin. ad Plin. H. N. VIII. cap. 34. Hart.

1000) Saphadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis oriental. d. 3. tria funt, quibus excellant Iudi, quibusque reliquos homines praeuertant. Liber Culcila et Dimna, Iudus Shatrangi, et nonem figuras aumerarias.

xx) Vide Herbeloti bibl. oriental. in Noufchivvan.

49) Simeon Sethi pracf. confer B. Tentzelii Monati. Untervedungen anno 1695. pag. 710. et a 1697. p. 572. Possihum ad Pashymerem tom. IL p. 482. feq.

22) Ebed Ielu in catalogo, cap. 161. auctorem fyriacae versionis libri Calaileg et Damaag, ex Indico factae, laudans Bud Peridiotam.

6) Arabicam verfionem MS. in bibl. Mezeriniana memorat Abraham Ecchellenfis notis ed catalogum Ebed Jefu p. 27. atque ex Ifmaelis Schishinfeinh hiftoris gentium narrat librum Clilah et Damnah compofitumeffe ab Ifamo, quinto Indorum rege: arabice susem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem aonis. Habuit etiam arabice, fed ex recentiori longe verfione B. Himgkelmannus nofter et Mydeus. Verifimile enim eft in hifee codicibus, quemadmodum et in Mazarinismo, exftare verfionem arabicam factam e Pezfeco, iuflu Califae, Abistari Almanzoria-

b) Hane fortaffe ex oriente secum adulit Chrifliances Rauiue, in cuius spolio orientis Centur. L. num. 20. Liber Ethicus et Politicus titule Cilu et Dimnae, Persice. Rauit codicem exflure in bibl. Berolinenfi, teftetur Starckius praef, ad Sapientiam Indorum, qui practeren notat, occurrent perfice MS. Vindobonae in bibl. Caefares a. 137. et Vratislauiae et Lugduni Batauorum, fuiffeque inter libros Golianos. Alterius etiam meminitinterpretationis perficae Huetius de fabulis romancafibus peg. 22. Califam Abiafarum Almanzorm deinde alunt bunc librum ex idiomate perfice ers bice reddi inffife: alium ex arabico in perficun denuo vertisse, postque has interpretationes paficas aliam claboratam effe, a fuperioribus dium. fam, ad quam tamen gallica (Gaulmini, sub titulo fabularum Pilpaci) interpretatio fit exalia. Herbelatus bibl. orientali p. 118. Anuar Sokaili les lumieres de Canopus. C'est le titre d'un litt fort famenx dans tout l'Orient, que Hassan ben Sohail, Vizir du Khatifs Almamon traduist du Perfien en Arabe; c'est pourquoi il lui donne fon nom: car Sohail en Arabe fignifie l'étoile de Canopus. Cet ouvrage eft originalement livit en Indien, et a porté premierement le nom de Testansent de Houschenk, ancien roi de Perse & la premiere dynastie, et celui de Glauidan Khird, c'eft à dire la sageffe de tous les Siecles. Il fut premierement traduit de la langue Indjean a a langue Pehelevienne, qui est celle des ancient Perlans, par Buzrovich medecin du roi Cofrois, furnomme Nouschirvan, que ce Prince avoit m voyé exprés aux Indes pour recouver ce livet. Cette traduction porta le nom Persien de Humaioun Nameh, livre auguste. About Mauk mit cette traduition en langue Perfienne modeue: mais son travall fut retouche et enrichi par Hauffain Kafchefi, et porta depuis le titre et Calilab y Damnah , aufi - bien que celle qui s th faitt

ex Arabico, tum ex Arabico Tarries) atque, vt dixì, grasse, quae interpretatio in codice bibl. Vindobonenfis refertur [1] ad Secundum), philosophum, quam slii codices, vt Augustanus, Florentinus, Bodleianus, Leidenfis, Holttenianus, Allatianus [Pari/. n. MMCCXXXI. bibl, publ.] aliique referunt, vt ism dixi, ad Sisneonem Sethum). Hebraicam versionem) Rabbi Icelis memorat Germanica et Italica: et nescio quis Starckio spem eius scecerat, membrana eleganter ante aliquot faecula descriptae et multis imaginum ornamentis conspicuae. Latimam ex hebraica vidi apud lo. Philippum, Palthenium, Gryphiswaldensis academiae, quum viueret, decus et a multis annis mihi iunctum amicitia, qui editionem eius parabat, et dedisset haud dubie, nisi morte ab hoe et maioris momenti aliis praeclaris conatibus exclusus, vel potius tot et tantis, quae patriam eius ab eo tempore vexarunt, calamitatibus praereptus Fffffa

faite en langue Turque pour le Sultan Soliman. Car c'est un dialogue entre deux animaux, ausquels on à donné ces deux noms propres. Ces animaux s'appellent du nom de leur espèce Schacal, et nous n'avons rien dans ces pays-cy, qui su approche plus que le renard, soit pour la figure, foit pour l'instinat, Idem pag. 245. Kondemir dit, que le libre Calilan u Damna fut composé en faveur de Baharam Schah penuitime Sultan de la Dynastie des Gazneuides, Prince d'un tres grand merite, et qui favorisoit beaucoup les gons des lettres. L'auteur du Lebtárikh, (confer Schickardi Tarich p. 144. leg.) écrit dans la vie de ce même Prince qu'il aimoit extremement les lettres et ceux qui en faisoient profision: que l'on lui dédia plusieurs beaux ouvrages, et ontr'autres celui de Kalilah et Damnah, composé par Na/vallah, fils d'Abdelhamid en l'état que nous le voyons aujourd'hui dans la langue Persienne en prose, et que ce fut le Poëte Roudeki, qui le mit depuis en vers. C's ce même livre lequel a été traduit en langue Turque, et qui porte le titre d'Anvár Sohaili, les lumieres de Sohail, ou de l'astre, qui porte le nom de Cano-945.

c) Perficae et Turcicae interpretationis bina fibi exempla MSS. ad manus fuiffe teftatur pracf. ad Lexicon fuum Francicus a Mefgnien Meninski, jilla feiliset, quae in bibl. Vindobonenfi adfeuantur. Turcicam fub titulo Humaiun Name fiue Speculum principum habuit stiam Golius et.notis illustrauit, vt in catalogo eius MSS. aduotatur. Catalogum codicum orientallum bibl. Vindobogenfis idem Meninskius concinnautit, vbi num, 145. versio illa a singulari elegantia commendatur.

d) Vide Lambecium lib. VI. pag. 149. [p. 372-Le. Kollar.]

e) Id. Lambecius lib. V. pag. 141. [p. 405. edit, Kollar.] Starchius praefat. 6. 23. Pollinus in pracf. ad fapientiam Indorum et gloffario tom. I. Pachymeris voce izryharns, Allatius de Simeonibus p. 183. seq. et de Georgiis pag. 345. vbi Georgii Ceramei Iambica in Simeonis Sethi Stephaniten et Ichnelsten commemorat. Fabr. - Kollarius I. c. pag. 495. notitiae Fabric. ca, quae fequuatur, addidit: "Turcicae verfionis, Humdjun Nabe infcriptae, auctor eft Aali Tfchelebi, Philippopolitanus, Turcarum difertifimus. In hifpanicum idioma turcicae verfionis caput primum connertit Vigcentius Bratuti, Ragulinus, atque in lucem protulit Madriti hac fub epigraphe : Elpejo politico y moral, para Principes, y Ministros, y todo ge. nero de personas. Traducido de la lengua Turca en la Caftellana. Por Vicente Bratuti Raguico. interprete de la lengua Turca de Felipe Quarto el grande Rey de las Bipanas, etc. Parte primera, en Madrid. por Domingo Gercia y Morras, anno 1654. in 4. Eft, vt iam monui, folum modo caput primum celeberrimi huius operis, ex quatuordecim capp. conftantis. Vtrum cetera a Bratutio typis edita, vel faltim conuería fuerint, mihi quidem non liquet. Laciniam bene longam perfice, turcicae et hispanicae verfionit, tironum gratia, protuit Meninskius, grammaticae fuac Turcicae, a. 1680. Viennae editae, adiectam. Nos in cadem Meninskiana grammatica, exercitationibus analyticis sucha, atque a. 1756. fub prelum renocata, vertionis turcicae apolpalmatium quoddam vaa cum analyfi et verfione noffra vulganimus com, altero pag. 143," Hactenue Kollarius, Harl.

f) De hac confer Welfis bibl: hebraicam tom. L. pag. 468.

Vol. VI: p. 4637464

fuisset. Vidi autem exculam fine anni nota in forma folii, hoc titulo: Directoriam humanas vitas, interprets Ichanne de Capua⁸). Vidi etiam duplicem Italicam^b) versionem, diuerso tempore exculam, et tum inter se, tum a graeco mire differentem. Differt itidem a graeco, plurimum licet fabulas et apologos multos eosdem habeat Gallica versio Gilberti Gaulmini, ex Persico Nasrallae Ben Muhammed a. 1644. composita et Paris. 1698. 12. atque in Belgio recusa sub titulo les fables de Pilpey⁴) philosophe Indien, atque inde in hac vrbe quoque

[P] Ham-

g) Titulus vnins eft: la moral philofophia del Doni tratta da gli antichi Scrittori, o vero la philofophia de' fapienti antichi feritta da Sendebar moralifimo philofopho Indiano et tradotta aella lingua Tofcana da gli academici Peregrini; Venet. 1552. 4. additis figuris fiue iconibus, quae in editione Ferrar. 1610. 8. defiderantur. Altera verfio illa ipfa, quam Allatius infpexit, lucem vidit Ferrariae a. 1983. 8. j Lelo Demno (ita male, pro Calilán u Damnán) del Governo de regni, fotto morali effempiati animali ragionanti, tra loro, tratti prima di lingua Italiana.

b) De hac versione et editione, de auctore ipfo variisque versionibus etc. coplose agit *Freytag* in adpar, litter, UI. p. 106 — 118. Harl.

i) In catalogo bibl. Leidenfis pag. 301. et in Herbeloti bibl. orientali pag. 206. et 456. vocatur Bidpai, quod nomen interpretantur medicum mifericordem. Sed Herbeloti verba adferibenda funt : Homaioun Nameh, ou Humaioun Nameh, le Jivre Royal, on Auguste. Ceft la traduction Perfienne du livre intitulé Kalilah ve Damnah. Ce bure qui n'eft qu'un tiffu d'Apologues et de fables firkes des proprietez des animaux, fut composé par un philosophe Indien, nomme Bidpai, pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabschelim. Il est rempli de preceptes moraux et politiques. Nouschirvan, Roy de Perse, envoya son medecia nommé Buzrvisk, (hic in graeca verfione vocatus II.egeni,) exprès pour recouvrer ce livre, qui étoit garde soigneusement dans la bibliothe. que des Roys des Indes, et l'ayant entre les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue Pehelevienne, qui est l'ancien Perfien, et lui donsa le nom de Humsioun Nameh. Abongiafar Almanfor, fecond Kalife des Abbassides le fit enfuite traduire de l'ansien Persien en Arabe par l'Imâm Abuihassan Abdallah ben Mecanna sous le titre de Kalilah et Damnah. Quelque tems après le Sultan Nasser ben Ahmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la lan-

gue Arabique en Persien plus moderne, par un dofteur inconnu, et cette version fit mise aussi tos en vers par le celebre poëte Perfies nomme Roudecki. Baharam schach fils de Massoud Suitan de la dynastie de Gaznevides, non content de cette version, sit travailler Nasrallak Aboulmdala, le plus eloquent homme de son teme, sur le texte Arabique de Mocanna, et c'est cette verfion Perfieme, que nous avons aujourd'huy fons te titre de Kalilah ve Damnah. Ce livre a acquis une fi grande eftime dans l'Orient, que dans lafin du neuvieme siècle de l'Hegire l'Emir Sonails Generalissime des armées de Houssain ben Mansour, ben Baicarah on Baicra Sultan de Khorassan, qui étoit de la posterité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle verfion, (en langue Arabique fur l'ancien texte Perfien,) par le Doffeur Huffain Valz dit al Kaschefi, lequelle surpasse toutes les autres en élegance et en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d' Anvar Sohaili, les splendeurs, ou les lumieres de Canopus, à cause qu'elle fut faite à l'inflance de l'Emir, qui portoit le nom de cette constellation : et a été traduite en langue Turquesque en profe et en vers. Gemali l'-a mife en vers pour Bejezeth second du nom, Sultan de la race des Ottomanns. Idem pag. 399. Giavidan Khird. la lagesse de tous les tems, c'est un livre de philojophie morale, compose par Hu/chenk, ancien roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, et en plusieurs langues. - - Vne partie de ce livre a été traduit en François par Douid Said d'Ispahan et imprime à Paris 1644. sous le titre de livre de lumieres on la conduite des roys. Le traducteur dit dans fa praeface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abuihassan Abilalle; par ordre d'Abugiafar Almanfor, un des Khalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Haffan Vizir d'Almamon, qui en fit la traduction. Idem pag. 206. Bidpai et Pilpai, philosophe Indien, Vizir de Dabschelim, ancien roy des Indes eft l'auteur du Teftament de Hufchenck,

Digitized by Google

SCRIPTA EDITA

] Hamburgi a. 1707. 12. com Aefopi fabulis subiecta prelo. In his recentioribus editionibus, dicio viri eruditifiimi, dum Gallica [P] elegantiora dare voluerunt, de veteris praestantia on parum detriuere : on a gaté l'ancienne verfion en la mettant en meilleur françois. Ceterum mpridem Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe gallieae editionis videndae, siquim is nactus est Turcicam versionem, editis Pilpaei fabulis quarto tanto ampliorem atque leo integram eiusdem libri factam e Perfico, cui titulus Humaioun Namih, hoc est liber imrialis fiue regius, quoniam artem imperandi libro illo contineri orientales sunt persuasi. astellana fiue Hispanica versio in praefatione ad Italicam memoratur; Germanica vero, quae : latina Ioannis a Capua compolita ese traditur auspiciis Eberbardi I. ducis Wirtenbergici, epius lucem vidit, atque a Starckio memorantur editiones Vlm. 1489, fol. 4) Beyfpiel der ten Weifen von Geschlecht zu Geschlecht et Argent. 1525. fol. das Buch der Weisheit, darin lernet wird der Welt Lauff, et fine loci notatione 1548. 4. der alten Weifen Exempel, prüche und Unterweisungen: et Francof. 1565. 8. das Buch der Weisheit der alten Weisen n Anbeginn der Welt von Geschlecht zu Geschlecht. Belgica denique Zachariae Heins, wollae 1623. 8. voorbelfels de oude wyfen, uyt d' Iüdische spraacke in d' Arabische etc. 1d omnem hunc locum cf. Praefatio ad libellum inscriptum: Prolegomena ad librum Ereavirns naj 'Ixvnharns e cod. ms. bibl. Acad. Vpfal. edita et latine versa, differtatione acad. 1em — practide Io. Flodero, Prof. etc. publ. examini submittit Petr. Fabian. Auriuillius --pf: 1780. 4. Beck.]

Alia Pachymeras scripta edita.

Praeter històriam Byz. de qua dixi, et de cuius editione Possiniana consuli etiam otest lo. Gallaefins in Ephemeridibus eruditorum Paris. 6. Dec. 1666. et 2. Martii 1671. exaut non minus typis exseripta, codem Georgio Pachymers auctore:

Ffffg

1) Para

Digitized by GOOGLE

henck, second roy de Perse de la premiere dyastie. Ce livre, qui a changé plusieurs sois de om, est le même que Giavidan Khird, Homaiun 'amé, Kalilah ve Damnah, et Anvar Sohaili. lem pag. 465. Il est encore aussi peu vraisemable, que ce Prince (Huschenck, roi de Perse,) it l'auteur d'un livre intitulé Giavidan Khird, sagesse eternelle ou de tous tems, auquel on a onné aussi le nom de Testament de Huschenk; vais l'ancienneté et la reputation de ce Monarque et fait emprunter son nom pour donner plus 'autorité à cet ouvrage, qui est d'ailleurs fort limable, et lequel est parvenu jusqu'à nous sons titre de Humaion Nameh.

k) Hanc editionem vberius deferipfit Köfiner ih ermischten Schriften, part. I. p. 219. fqq. Inferiptio stem haee eft: Hie endet fich das buch det weisheit er alten weisen von anbeginne der welt von gehlecht zu gescleicht. Gedruckt vnd vollendet durch enhart hollen zu Vhn nach crifti geburt M. CCCC. XXXHI, fol. add. cl. Zapfisältesse Buchdruckergehichte Schwabens p. 86. fq. inprimis clar. Panzer

in Annalen der ältern deutschen Litteratur p. 143. lq. qui ex Freytagii notitia citata memoratu digniora excerptit. Idem V. D. ibid. deferipfit p. 152. edit. alteram Vimensem ap. Hollen 1484, fol. et pag. 153. ex Gerkenii itinerar. part. I. p. 398. Das Buch der weisheit oder der alten weisen etc. Auguftae Viudelic per Hans Schönsperger- 1484. fol. - p. 158. Das Buch der beispiel der alten weisen etc. Vlmae per Conr. Dinckmut. 1485. fol. - pag. 256. Das Buch der weisheit, etc. Argentor. per Hans Grüninger. 1501. fol. - - Freytagl. c. p. 117. longiorem editionis alins, a Starckio omifier, dedit notitiam : Der alten weisens exempel, fprüch mit vil fehoenen Beyspielen und figuren erleuchtet etc. Argentor, ap. lac. Froelich. 1539. fol. Denique iam laudauit Brucker hiftor, criticam philof. libr. II. cap. 4. 5. 8. com. L. pag. sto, fqq. - Italicas verfiones, Venetiis 1552. 4. - 1567. 8. -Trident: 1994. 8. - Vicentine 1597. 8. - Venet. 1606. 4. - Ferrariae 1583. 8. et 1610. 8. vberius recenset Paitoni in bibl. degli Autori - volgarizzati tom. IV. p. 52 - 58, Harl.

s. Paraphrafis operium Dienyfis Arropagitas, ad Athanalium patriarcham, tum Aleandrinum, in qua Maximum fere semper sequutus est, ita, vt Pachymerem non magis Diomyfii, quam Maximi fidifimum Paruphraften vocet Combefins tom. 1. suctar, nouisi. pag. 496. Et quando res madauss laudat, Maximum praecipue intelligit, qui ror matauor ris a Pachymere adpellatur, tom II. edit. Dionysii Corderianae p. 64. Prodiit primum graece apud Guil, Morellium Parif. 1561. 8. hoc titulo: TE Loyustate xai coQatate iscouvinuoros Tis άγματάτης το Θεξ μεγάλης έκκλησίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ το ΠΑΧΥΜΕΡΗ παιεάφεασις σε τον άγιον ίερομαρτυρα Διονύσιον τον Αρεσπαγίτην. έπ προτροπής το άγιωτάτο Πάπα και Πατριάρχε Αλεξανδρώας χύρε ΑΘΛΝΛΣΙΟΥ, επιδημέντος τη Κανσαντίνε, προς or nego vo meooimov. Practer illam editionem, (non cum Dionysii [P] operibus, vt ex Simlero scribit Allatius p. 367. de Georgius, sed separatim excusam,) prodiit hace Paraphrafus etiam graece, functa scriptis S. Dionysii in editiono graecolatina operum huius Lansfeliana Parif, 1615. fol. nifi quod paraphrafi in epistolas Dionysii, versionem suam Petrus Louffelius Totam latine vertit graeceque et latine cum Dionysii operibus et Maximi scho-6. I. addidit. liis edi cursuit Balthafar Corderius S. I. Antw. 1634. fol. Godfridi quoque Tilmanni '). Carthuliani, verlionem Polleuinus memorat, et aliam Vincentii Morinerii Allatius, fed typis non exferiptam. Fabr. - Confer supra, in hoc volumine, p. g. 12. et 13. et de codd. p. 14. 15. (vbi quoque citata est cdit, Dionytii Arcopagitae, cum paraphrasi Georgii Pachym. Venet. 1755. fol. tom, I. pag. 6 - 152.) et pag. 17. conf. Io. Fabricii hill. bibl. Fabric, part. I. p. 112 - 116. - Item Dionyfii Areopagitae coelestis hierarchiae fragment. cum paraphrali Pachymer in cod. Baroce. in bibl. Bodlei. nr. 65. - paraphrasis etc. in cod. Estorial. teste Plücro in itiner, per Hispan. p. 170. - Opera Dionysii Areopag. cum paraphrasi Georgii Pachum, in cod. Coislin, LXXXV. tefte Montfaucon in bibl. Coisl. p. 140. add. Bandinii catal. codd. gr. Laurent, Medic. vol. L p. 289. Harl.

2. De Processione Spiritus Santi, προς τως λέγοντας, ότι δια τωτο λέγοται πνεύμα 'υί δια το όμούσιου, ή δια το χορηγέσθαι ύπ' αυτύ τοϊς αξίοις, aduersus ees, qui dicunt, propterea dici Spiritum filii, quod eiusdem cum co substantias st, vel quod ab co diguis suppeditatur, graece et latine exstat in tomo I. Graeciae orthodoxae, vna cum editoris, Allatii, interpretatione, Rom. 1652, 4. p. 390 – 399. Adde eundem de Consensu vtriusque ecclesse p. 517. seq. Fabr. Add. infra in vol. X. p. 384. Harl.

3. Exopecous ve Auyuseevos, Augustalis in templo Sophias CPolitano defiriptio, graece edita a Boiuinio ad Gregoram p. 764. tom. II. e codice regio MMMCXIX. De Augusteone Codinus Origg. CPol. n. 32. Goarns ad Codinum p. 130.

4. Ex paraphrafi in totom Ariflotelis philofophiam, quae lib. XII. titulis 47. et capitibus 435. [vel potine 238. v. Buhle in edit. opp. Ariflot. tom. I. p. 166. et Lamb. VII. p. 234. Bandis. III. p. 284. not.]

6) Reprehendit Possesium Tilmannum, quod Pachymerem Athanasii viyzeww scripsit. Ac sane non suit acqualis Athanasii illius antiqui Arianorum facculo IV. mallei ; attamen non minus cersum eft, etiam Pachymerae actate fuisse patriarcham Alexandrinum nomine Athanasium, cuius play

Simplici vice ille in hiftoria fua Byz. memiait, et cui paraphrafin fuam Dionyfianam, fuedente ipfo compositam, inscriptit. Fabr. In cod. CMXCVI. bibl. publ. Parif. exflat Ge. Pachym. epificia ad Athanafium, patriarcham Alexandriae, Libyae, Peatapoleos, totiusque Segypti et Acthiopine. M.

Rigitized by

0с

ol.VI. p. 4662467

SCRIPTA EDITA

Lib. V. c. I. 783

ot.] comprehensa in bibliothecis quibusdam integra adhuc graece adservatur, prodiit "), a) pitome Logices Aristotelis Lewey's Dianore rewrending not AmaroQuinanos TE Maryouris eniroun the Aeisotelas Aoyings, latine, interprete Io. Baptifla Rafario, Paril, apud afcolan: 1547. 8. et graece ibid. 1548. 8. et graece atque latine, Ed. Bernhardo curante, Oxon. 566.8. In hac epitome sub initium statim leguntur, quae de fex definitionibus et dinifione-'hilosophias ediderat gracce loach. Camerarius Lipfae in 8. fine anni nors +), vna cum Arnytae libello de decem Categoriis et cum aliis quibusdam, [P] quae fupra lib. II. cap. 13. ol. I. p. 834.] in Archyta recentui: latine vero Oporinus Bafil, 8. cum Porphyrii quinque ocibus *) et Aristotelis praedicamentis a Ioach. Perionio versis. Et quad grace atque latine un lacobi Foscareni versione predierunt Pachymerae de sex Philesephiae definitionibus et de uinque vocibus ac decem praeditamentis, Venet. 1532. 8. addita Pselli et Nicephori Blemmiae compendiis in Logicam Aristotelis. B) neel arouar yeanuar de lineis infecabilibus liellus facee vtraque lingua in Ariflotelis operious editus et Arifloteli ipfi a multis, antequam rorem notarent Camotius et H. Stephanus, perperam adferiptus. Latine vertit lac. chegkius. Vide, fi placet, quae dixi lib. III. cap. 5. S. 28. [vol. 111. p. 261.] . 7) Epitome enique ipla Philosophiae latine ex interpretatione Philoppi Bechti, philosophi ac medici, Baffle

m) Vide Allatiam de Georgiis p. 366, 367. †) Fabricius tamen infra in vol. XII. p. 523. im dice scriptorum Io. Comerarii non folum pleniom dedit hanc inferiptionem : Archytae decem raedicamenta: anonymi de logica: quid et quale nid quomodo definiendum effe videntur : alterins ethodus as ras reonat rus Gikorogias. Georgis achymeris de sex definitionibus philosophiae: mnia graece : cum praeliminari epistola graeca vachimi Camerarii ad Michaelem Sophianum. ipfiae typis Ernefti Voegelini, 8. fed etiam anno 64. editionem adserit. - adde seg? notam. De urimis codd, iam fupra in vol. III, in cap. de !ristotele sermo fuit p. 209. not oo. Ge. Pachym. spositio totius organi Aristotelis et epitome vni-:riae Aristot. philosophiae; - p: 210. Pachym. bri XI. de philofophia in .cod. Bauar. CLXX. juorum quidam, e.g. de coelo, in Ariflot. ethics c separatim in codd. aliis reperiuntur:) in cod. 'auar. CLXXI. eft Pachym. epitome in metaphy-:am Ariftotelis - tum alis p. 216. 220. 227. 229. 18. et facpius. - In bibl. E/corial. funt in ali-10t codd. Pachym.) 1) in vniuerfam Ariftot. gicam et vtramque philosophiam epitome;) Logica et philosophia; 3) paraphrafis in bros ethicorum ad Nicomachum; 4) de mechaica. cap. 20. - 5) in quaedam Ariffotchis, tefte luero]. c. pag. 170. - Florentias in cod, Laur. iedie. II. - plut. \$6. Ge. Pachym. compendium hilosophies ex mente Ariftot, libris conftans XII.

titulis XLVII, copp. 238, plure vide in Baudinis cat. codd. gr. III. p. 185. 4q. adde not. feq. - Parif. in bibl. publ. codd. MCMXXIX. MCMXXX. MCMXXXL et MMCXXXV, exftat Pachym, parsphrafis in vnineriam Arift, philosophiam; in cod. MMCXXXVI. opule. de anima. - Vindobonae in cod. caefar, LXVIII. nr. 1, Pachym. fragmenta nonnulla de coelo; - in cod. XLII. nr. 1. et cod. XLIV. nr. 2. et ood XCV. mr. s. Pachym. prolegomena in Arifiot. libros octo naturalis aufcultationis, et m. 18. cod. XLIV. ex« cerpta ex Ge. Pachyms. de coelò, sole, eclipti solis, diebus et noctibus, et de quatuor anni remporibus. - in cod. XLHI. Pachym. expositio in Arift naturalis sufcultut. libros octo. v. Lambec. comm. VII. p. 237 397. 173. 177. 178. 181. 182. -Taurini in bibl. regia, cod. CCCLXV. Ge. Pachyme librorum Aristotel, de physica auscultatione synoplis et compendiaria expositio, nordum edita ---in cod. CCLXII. prolegg. in octo libros phyficorum Ariffot. v. cat. codd. Taur. gr. pag. 485. ef 372. - Venetiis in bibl. Marc. cod. CCIII. index philosophise Pachymerae, - in cod. CCXII. Arife ethic. Nicomach. Ibri X. cum Georgii Pachym. peraphrafi merginali nondum edita. v. catak codd. gr. p. 112. et 114. et fupre vol. III. p. 264. - In cod. Coistin. CLXIV. Georgii Fachym. philosophis, libri XII. v. Montfasc. bibl. Coiel, p- 255. Harl.

*) v. fupre vol. V. p. 738. Hart.

Πλη

Bafil, 1560. fol. cum Synefii orationibus "). Hanc epitomen Eumoro cuidam auctor dicanit, vt patet ex his Pachymerae ad eum verfibus:

> Δέχνυσο) ήμετέροιο πόνε έριδνιον ύφοε. ΕΥΜΟΡ' έμων προπόλων πολέων κυδέσατε) πασών

s) Vide not, antec. - add. in cod. August. Vindel. Nicephori Blemmidae et Georgii Pachym. -cpitome philosophica, complectens logicam, ethicam et phyficam: tefte Rei/ero in cat. pag. 77. -Vindobonae in cod. caefar. LXVII. Ge. Pachym. epitome vniuerfae Aristotelis philosophise, divisa in libros XII. titulos 47. et capp. 238. v. Lambic. comm. VII. pag. 234. fqq. vbi inter alia, "quac, sit, epitome primum quidem a Phil. Bechio, philosopho, medico, atque academiae Basileensis professore dislectico, ex aliis duobus mestis codd. et is quidem, vt iple testatur, valde lacunofis, mendofis et corruptis, in latinum fermonem translata, et a. 1560. Balil. typis Froben, in fol, latine tanrum edite eft; beneficio autem tertii huius codicis msti caesavei graece simul et lat. longe melius et adcuratius denuo edi poterit. Indicat hoe ibidem pfe Sambucins hac fuse manus inferiptione : Phifippus Bechius, medicus Basileensis, convertit Bafileae, et excudit Episcopius cum Frobenio a. 1560. Verum his codex longe daobus, quibus vtl interprete tunc licuit, integrior et probior eft. Beskins faspe nes verba adprehendit, nec fen/us veddidit, Sambucus hunc emit ofto coronatis, mi/jum ex Italia a. 1583. In illo cod. practationem excipit index totius operis, quem quidem Leo Allalius'in distriba de Georgiis p. 367. perperam existimabat ab alio quodam compositum; contra Lambecius, ab iplo Georgio Pachym. elle confectum, ex connexione cum praefatione manifeste adparere contendit. - Quod Lambec. et Sambuc, de cod. Vindob. praedicarunt; id etiam de cod. Florent. Medic, XXII. plut. 86, in quo est Pachym. compendium philosophiae, (vti in cod. II. in faperiore nots laudato) Bandin. AIL p. 365. Iq. adfirmat, ope illius codicis Medie. optimi at- antiquitate durius. Chalybs ipse et incus et si que integerrimi graece fimul et lat. longe meliorem et adcuratiorem editionem poffe adornari. Ille samon cod. practeres ab initio habet diaugeous etc. diuisionem locorum dialecticorum, quemsdmodum ipfos diuisit Italorum quidam dietus Boëtins, qui quidem in gr. linguam translati funt. Tum in fine adduntur Mick, Pfelli versus iambici

centum sepulcrales in Pachymerem, quibes ille sui praegeptoris obitum deplorat. — In cod. I. nr. 3. plut. 86. excerpta tria ex Ge. Pack. paraphrafi in vniuerfam Ariftot. philosophiam. v. Bandin. UI. p. 284. fq. - In cod. caefareo XCV. nr. 4. in Arfenii, Monembafiae in Peloponneso archiepiscopi, syntagmate logico infunt Michaelis Pselli, Nic. Blemmidae et Georgii Pachymeris opulcula varia ad logicam pertinentia, et quidem Pachym. libell. de fex philosophiae definicionibus; eiusdem diuisio philosophise eiusdem libellus de quinque, vocibus et libell, de decem praedicamentis, v. Lamb. VII. p. 320. log. qui quoque adnotauit, idem Ar/enii lyntagma logicum editum effe graece Paril, 1540. 12. et latine, Lacobo Foscareno interprete, ibid. 1541. 12- La cod. XXXIX. ur 6. cft fragment. sepi Whes etc. vt iam supra adnotauimus. — In bibl. acad. Leidenfs funt Hermias Ammovius in ilagogen Porphy-Magentinus in libr. Ariftot. de interprerü. tatione et in priora analytica; Nili de ratiocinationibus fibellus. Item Georgii Pachymerii in vniuer am Aristotelis disservedi artem epitome, ex interpretatione Io. Baptiflae Rafarii. Lugduni 1547. fol. - P/elli introductio in fex philosophiae modos etc. - Nicephorus Blemmidas de quinque vocibus. Georgius Pachymerius de sex philosophiae definitionibus etc. grace 8. Venetiis, (vt videtur) aliqua sunt adscripta gracee : in catal. B. Leid. p. 155. 163. et 165. - Georgii Pachym. in vniueriam Aristotelis differendi artem epitome, latine, Io. Baptifia Ra/ario interprete. Paril ap. Michael Vascofanum 1545. 8, (Maittaire A. T. III. p. 379.) Harl.

o) Ferreus ipse sum, inquit Allatius de Geoz. gius p. 372. si quid est hisce carminibus in tota quid eft in verum natura afperum ac peruer/um, prae his carminibus mollius est et trastabilius. Versus suos in Cometam adtert Pachymeres in Andronico Palaeologo lib. IV. c. 14. tom. II. p. 209. seq. et in Lunae defectionem lib. IV. c. 15. p. 211.

p) Nesselius [et ante eum Lambec. p. 236. l. c.] edidit zydesure, carifime.

tized by

Digitized by GOOG

Πλην εύήτριον έκ Σταγκίρης νήματ ένκικε Ταβέα και εὐΦυέως ἕυγκερκίσαι ήθελον αυτόν, Ως κεν ἐυπλοκίης, μηθ όστος τυτθα λίποιτο, Καί κεν ἀκκελίης μεταμώλια νήματ ὅλωνται. "Εμπης δ αυτε καθ ήμετερον νόον ἕτι γ ἕλειψεν Έργον ὅπως πυκάσαιμι ὑπέρτερον ἀσχολίης τευ, Έντος ἀπατοσύνης ίεςῶν τετελεσμένον εἰδῶν Πρώτη τῆδε μεταγραφίης μάλα νηίδι δέλτω, Τῶ και ὅσον τύχε συντελίης δόμα ὑψόθεν ἕτα, Όσσον δ αῦτ ἀπέκυρσεν άμαρτάδος ἤεν ἐμοῦο.

Hoc est Philippo Bechio interprete:

EVMORE, et affines inter facrosque ministros Maxima cura mihi, nostrorum carpe laborum Eximia telam non visitate carentem, Rite quidem textam, complexam, at cunsta Stagiras [V] Fila tamen, volui ingenti quae texere et ipfe Pro ratione mei, ne de tam stamine claro Fors quid omittatur, pereant si marcida fila Distinitis telae. Tamen vt sententia nobis Firma stat, haud quicquam linquetur sine peribit. Nempe tuis vt opus studiis infigne pararent, Per pia confestum sacri ieiunia luci, Quod fragili inscriptum huic tabulae transferibere primum, Deinde errata mihi quoque tu dignare notare Perfestum quoad vt suerit, tibi coelica dentur Dona quoad iudicis, mihi crimen id omme putetur.

In Cafaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris Vita Chryfostoni, de qua nihil vsquam legere me memini. Quam enim habemus scriptam a Georgio Chryfostomi vitam, quod Casaubonus ignorare minime potuit, longe antiquioris est, et Photio iam laudati Georgii Alexandrini episcopi, de quo prolixe Hanckius de scriptoribus Byz. part. I. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam: Georgii Pachymeris de Vita Chryfostomi liber est eximius et propter argumentum et nonnihil etiam propter scriptorem ipsum; pura est huius oratio, (at in Georgio Alex. stylum reprehendit Photius) neque omni artificio nudata, et cura distionis; Existares aituaturai quales in historicis observabamus, frequentissimae.

Pachymerae scripta inedita.

Praeter Paraphrafin in vniuersam Aristotelis philosophiam, de qua iam dizi, et cuius maior pars graece adhuc in bibliothecis atque integra in Vindobonensi) delitescit, scruantur

q) v. notss anteredd. Harl. Vol. VII.

Ggggg

786 Lib. V. c. I. GEORG. PACHIM. SCRIPTA INED.

Vol. VI. p. 4687469

tur in bibl. regis Galliae cod. MMMCXIX.) Pachymeris μελέται es τα προγυμιάσματα xei eis reis, 5aoes. Exercitamenta rhetorica in Progymnasmata et status. Singulorum titulos et initia exhibet Al'atius de Georgiis p. 369. 370. 371. in quibus est etiam expectors TE Auyasearos, quam Boiuini beneficio habere [?] nos iam monui. Epistolas, quas in bibliothecis Italiae latere scripfit Gesnerus, nuniquam reperire se potuisse, licet anxie perquisitas, testatur idem Allatius et dolet. Eas enim, inquit, elegantissimas futuras, et dicendi antiquo nestare, praeterquam quod eo aeuo scriptores suenerant, plenas suspicor; cum minus aliis in eloquendo Pachymerius, quod ex hiftoria, et aliis eiusdem tradiationibus colligi poteft, ineptiat +). Refert autem nactum se Pachymerae opusculum neei naraonevaoias nog elegyaoias rav encycsenuarwy de adparatu et constructi ne argun entorum, cuius initium: rav raragreva-Cercy di EF. Ait etiam, Pachymerae libellum de quatuor mathematicis scientiis exstare MS. in bibl. regis Galliae, fed dubitat, idemne fit, qui fub Pfelli nomine editus eft, et de quo Allatius libro de Pfellis cap. 37. Sane idem Icriptum Arlenius, quum primum Romae edidit, dubitauit, Euthymium ne, an Pfellum haberet auctorem, licer Pfello a pluribus tribuatur: Labbeus vero in bibliotheca noua MS. pag. 117. tamquam dinersa memorat Georgii Pachymerae de quatuor mathematicis, arithmetico, mufica, grometria et astronomia, (quo iplo ordine etiam disciplinae illae in Pselliano libello pertractantur,) in codice Regio DCCCLIX. et de iisdem Euthymii Pfelli in codice DCCCXCI. De iisdem incerti codice CCLXXXI. Fabr. - Secundum catal. codd. Parif. vol. II. in cod. MMCCCXXXVIII. MMCCCXXXIX et MMCCCXL. Georgii Pachym. vel Mich. P/elli arithmeticae, mulicae, geometriae, et astronomiae institutiones; in cod. MMCCCXLI. Georgii Pachym. arithmetica, (vbi primum caput defideratur,) geometria et sereometria. — In cod. MMCDXXXVIII. (e cod. Vaticano a. 1594. deferipto,) nr. 3. Pachym. arithmeticae quater inchoata deferiptio duorum librariorum manu diuers; nr. 4. eiusdem harmonicas inchoata descriptio in cod. MMDXXXVI. opusculum de *musica*, e veterum et recentiorum scriptis a Georgio Pachymera in illorum gratiam, qui rei musicae operam dant, collectus, opus ineditum, quod incipit deutleav Exer takiv. - In cod. Naniano CCLV. Venetiis, n teτεάβιβλος τη Παχυμέρη — tum τη σοφωτάτη Κυρή Γεωργία πρωτεκδίκη — τη παχυ. עלפח, סטידמץ עם דשי דבססמפשי עם אעמדשי מפושעחדוגאה, עצסוגאה, אבשעבדפומה אבן מקפםyoulas. Sequenter triginta versus iambi fenarii: post hos incipit opus. Plura ex illo cod. dedit auctor cat. codd. Nanian. pag. 448. - Leidae inter codd. Voffianos acuerni Magini Παχυμερίε. v. cat. bibl. Leid p. 394. nr. 62. - An etiam ad Pachymerem pertineant, quae funt in cod. Augustano Vindel. (Reifer. cat. p. 87.) epitome logica, initio mutila, reliquis etiam paginis magnam partem exelis; alia epitome Arithmetices etc., aliaque epitome mufices, geometrize, astronomiae etc. collatione cum aliis codd. certius erit definiendum. ---add. iupra; vol. III. p. 654. vol. IV. p. 37. et 221. et vol. V. p. 648. Harl.

To nor écurio Carmina de vita sua mémorat Pachymeres et ex illis versus quosdam hexametros adducit lib. X. historiae Byz. cap. 14. et 15. Fabr. Florentias in cod. Laurent. Medic. V. plut. 87. qui continet Aristot. physicae auscultat. libros VIII. cum expositione

Digitized by

r) In cat. codd. Parif. tom. II. p. 584. numeratur [†]) Add, fupra, vol. I. p. 703. Harl. MMCMLXXXII. add. fupra, vol. VI. p. 76. Harl.

Vol. VI. p. 4692470

IOANNES CANTACUZENUS

fuione marginali Georgii Rachymeris, in fine leguntur versus quidam heroici in landem libri. adscripto nomine re Mayupéen, quos publici iuris fecit Bandin. in cat. codd. gr. III. pag. 385. Iq. - In cod. Veneto Marc. qui continet Macarii Chryfocephali Lodovici fol. 231. adducuntur, excerpta ex carminibus, quee Georgias Pachymeres de vita fua conferiplit, in Tay newinar למשי דב חמצטעלפח Kues Fewerle, לו שי דמ אמש למטדטי לוחידידמן לי דעהעמou evea. et fol. 233. rect. TE aure (Παχυμέρη) sixos úφαντο: éss de ó úφαινόμενος sixos, avw 9er xarw, hai xarw 9er avw v. cel. Villoifon anecdot. gr. tom. N. pag. 7. inprimis pag. 76. fqq. vbi 5/285 illos, quamuis barbaros ineptosque, gracce vulgauit. In versibus autem heroicis laudatis Pachymeres. iudice Villoisonio, veteres poetas, praecipue Homerum et Gregorium Nazianzenum, non infeliciter imitando expressit. Harl.

XII: IOANNES CANTACUZENUS, Cantacuzeni Peloponnelo praefecti et Theodorae Palaeologinae, imperatoris, Andronici Palaeologi, amitae, filius ?), diflinguendus i) a Joanne Cantacuzino, Manuelis Commeni progenero, qui aduersue Service et Hungaros fortiter pugnauit et in bello aduerfue Turcos circa 2. C. 1174. cecidit. 2) a Ioanne Contacuzeno Caefare, quem oculis privavit Andronicus Comnenus, et 3) a logne Cantacuzino, qui Defpotae dignitate vlus fuit lub Ioanne Palaeologo circa a. C. 1356. Ab bis, inquam, diffinguendus Ioannes Cantacuzenus, imperator, litteris humanioribus perinde ac facris egregie excultus " et prudentia [P] in rebus gerendis, reique militaris peritia et animi virtute confpicuus. Hic fub Andronico Palaéologo feniore praefectus facri cubiculi, fiue magni Papiae munere infi-, gnis "), deinde donatus magni domestici dignitate ab Andronico iuniore imperatore, cui a teneris peramatus et familiaris atque adeo carus fuit, vt imperii collegam fibi adfeifeere cogitauerit, constanterque remuentem hoc aegre wlerit, et moriens a. C. 1341. filiis suis impuberibus, Ioanni, nouem annos nato, Theodoro et Manueli delegerit tutorem. Cantacuzenus, quum tutorio nomine imperium coepisset administrare, intercedentibus variis cum Anna, quam viduan Andronicus reliquerat, distensionibus, per calumnias infidiasque aemulorum compulsus est ad bellum, quod Didymotichi a. 1342. adpellatus et cum coniuge, Irene, a Lazaro, patriarcha Hierofol. coronatus imperator, aduersus Annam filiumque eius, Ioannem, per quinquennium gessit. His post captam 8. Ian. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulita sed iteruin reconciliatus filiam suam Helenam Ioanni, quod prius Anna, aemulis Cantacuzeni suffragata, ferre noluerat, desponsauit, -atque iterum sollemniter CPoli proclamatus 8. Febr. imperator, coronatusque in Blachernarum templo est a patriarcha CPol, Isidoro 13. Mai conforte imperii adfeito Iohanne illo Palacologo, quindecim tum annos nato, ita tamen *)

Ggggg 2

s) Vide, quae de Cantacozenorum Acamate Cangius in familiis Byr. p. 258. Sq. De Cantacu-zeno Gregoras, Ducas, Phranza, atque inprimis Cantacuzenus ipfe. Fabr. De Cantacuzeno vide G. I. Vojfum de bistor. graecis lib. II. cap. 28. pagi1254, Oudin. comm. de feript. eccl. tom. III., p. 978 et alios, quos laudant Fabric. ipie moz Cantacuzeni Vita, historiar eius pracmilla. in nota c. Hamberger Z. N. IV. p. 609. Iqg. et Saxius in Onom. II. p. 375. Harl.

n) Cangius famil. Byz. pag. 260. Hanchius de scriptoribus Byz. lib. I. c. 36. Henr. Warthoni Adpendix ad Cauci historiam litterariam fcriptorum eccles, ad a. C. 1342, Iatbbus Pontanus in

00г

Digitized by

t) Boininus ad Niceph. Gregoram 797.

v) Cantacuzenus lib. III. cap. vlt.

IOANNIS CANTACUZENI

vt iunior seniori potiores deferret in omnibus, ac propter actatem nondum firmatam, decem annos administratione cederet; quibus exactis, aequali autoritate cum eo impenaret. Sed non diu post recrudescentibus dissidiis res iterum devenit ad bellum, in quo superior soannes CPolin cepit a. 1355. Io. Cantacuzenus cessit imperio, et non diu post in Manganorum monasterio monachi habitum et IOASAPHI nomen induit, vt Irene, vxor, delituit in Marthae monasterio, Eugeniae adpellatione adscita. Per longum tempus in monastico secessi ac quiete vixisse Cantacuzenum scribit Ducas "), sed plane aetatem produxisse, vsque ad a. C. 1411. 20. Nou. Lambecius ad Codinum page 210. obseruat ex nota Demetrii cuiusdam Leontarii, qui codici MS. Tacticor. Graecor. qui est in bibl. Barberina, adnotauit, filiam [P] eius,- Lalcarinam Leontariam, natam esse a. 6919. (Christi 1411.) nuéca deutéca pera tou Savator TE aoidiμε βασιλέως τε δια τε θέε και αγγελικέ σχήματος μετονομασθέντος ΙωσήΦ μονάχε. die secunda post obitum incliti imperatoris, qui in habitu monachali nomen losephi suscept. Sed tum centenario propior vel maior etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit iple Lambecius, hoc forte rectius intelligi de Ioanne Palaeologo, Andronici iunioris filio, quem perinde, ve Cantacuzenum, et factum este monachum et losephi nomen post annos duos et dimidium, imperii adsumsisse Codinus ») scribit. Cantacuzenum porro, quem certe adhuc a. C. 1375. superstitem fuille Cangius observauit, non minus inter milites, ducesque bellicos et imperatores sub Cantacuzeni, quam inter monachos Ioasaphi nomine omnibus saeculis celebrandum canit Simon, archiepiscopus Thebanus "), hisceversibus :

> Θευλλοϊτο νύν δε τοϊς απείξοις των χεόνων Ο ςρατιώτης, ο ςεατηγός ο βείμων ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ως αναξ ΙΩΑΝΝΗΣ, Σεπτοϊί τε συζών άγιοις ΙΩΑΣΑΦ, Τάξαι πάση γαις εξέλαμψεν ελλόγως.

Exflant eius hiftorias Byz. libri IV. de rebus sua aetate gestis a morte vsque Michaelis Palaeologi, 15. Octob. a. C. 1320. exstincti, vsque ad Philotheum, patriarcham CPol. anno circiter 1354. constitutum a Ioanne Palaeologo, Andronici iunioris filio. Argumentum operis ipfe exponit his verbis lib. IV. cap. vlt. p. 910. & uèv ëv συμβέβηκε 'Ρωμαίοις έΦ' ήμῶν ἕντε τοῖς ανω χρόνοις, ήν/κα τῶν βασιλέων 'Ανδρονίκων ὁ πρὸς αλλήλες ἐκινήθη πόλεμος, καθ υσερον ὁ μεταξύ τῆς βασιλίδος 'Αννης καθ Καντακεζηνϋ τΕ βασιλέως ανεβξιπέθη, καθ τα τελευταία δή ταῦτα, ὅσα βασιλεύς ὁ νέος Ἰωάννης πρόστε τὸν γυναικὸς ἀδελΦον Ματ-9αῖον διηνέχθη, καθ βασιλέα τὸν κηδετήν, τοιαῦτά ἐξιν. Quae igitur a Romanis nostro aeuo a pluribus retro annis gesta sunt, quando inter Andronicos (auum ac nepotem) bellum viguit, et postea inter imperatricem, Annam, (viduam relictam ab Andronico Palaeologo iuniore) et Io. Cantacuzenum accensum est; et postremo, quae iuniore imperatore Iohanne (filio Andronici nepotis), ab uxoris (Helenae, Io. Cantacuzeni filiae) fratre (Matthaeo Cantacuzeno)

w) Ducas hift. Byz. cap. 11.

x) Codinus Orig. CPol. p. 82.

quorum quinque postrems adtulit Fabricius, sunt in cod. Veneto CLI. de quo paullo post erit sermo. Harl.

Digitized by

y) Apud Allatium de Simconibus p. 203. Fabr. Harl. Simeonis illius carmina XIV. ad Cantacuzeuum, Vol: VI. p. 4712474

HISTORIA BYZANTINA

Lib. V. c. I. 789

zeno) et socro (Ioanne Cantacuzeno) difidente, contigerunt, hase sunt. Praemissae [7] funt operi binas epistolas sub fictis Nili^{*}) et Christoduli nominibus. Nilus Christodulum, h. e. Cantacuzenum, rogat, vt, quae sua aetate^{an}) imperatoribus Byzantinis acciderint, velit consignare scripto, quod Cantacuzenus sub Christoduli nomine illi pollicetur, laudatque eum, quod-a le potissimum hoc requirat, quo nemo melius id praestare valeat, et deinde subdit imperatorum CPol. genealogiam ab Alexio Angelo vsque ad Michaelem Palaeologum, a. C. 1320. exstinctum.

Reprehenditur Cantacuzenus⁴⁶), quod paulo fufior fit in narrandis rebus fuis et in laudando fe modum excedere, viciflim ea, quae gloriae et famae officiebant, filentio praeteriiste videatur. Neque tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, vbi aliter quaedam narrant Gregoras, Ducas, Phranzes, quibus vniuers, etiam ipso Gregora, eft plerumque adcuratior, ne de stilo dicam, cuius dignitatem et elegantiam omnes praedicant. Palamae nimium fauiste arguit Allatius II. 17. 2. de confensu vtriusque ecclessiae pag. 830. Et mentitur palam Contacuzenus, qui narrat, Barlaamam vaniam ob stutte dista petiiste tacens contra Palamam poenas, a synoda constitutas, ne etiam ipse in posterum aliquid de dogmats portratiaret. Sed Cantacuzenus, dummodo suum sueatur. Palamam, omnia inuera tit "). Quidquid vero stit de Palama, faltem imperium neque per iniuriam rapuiste, neque per tyrannidem administrasse videtur, qui oblatum pridem ab Andronico iuniore accipere tam constante reculauit, et tot testatistima alias dedit moderationis aequitatisque fuae speciemina: potius credibile est, quaecumque grauiora fecit, fecisse coactum aemulorum iniuriis Annarque.

bus Pontanus S. I. cuius versio latina cum ipsius argumentis librorum capitumque et notis Ggggg3 in

2) Confer Iac. Pontani praef. ad Cantacuzenum, et Allatium de Nilis p. 85, noftrae editionis, qui obferuat, inde factum effe, vta quibusdam Nilus, historicus, pro Cantacuzeno, et pro Cantacuzeni, Nili historia celebretur.

aa) Interpres Pontamus p. 3. habet: quae fuperiore et hac nostra aetate. Sed in graeco tantum en martin sons functions 'Ponuccion ourifavour 19' nuie. Nihik certe scribit Cantacusenus, quod setatem ipsius antecedat. Itaque et p. 910. idem Pontanus male: quae nostro acuo et superiore gesta sant, pro: quae nostro acuo a pluribus retro annis sust gesta.

bb) Vide iudicia de Cantaeuzeno, agud Voso fium, Bonam, Hanckium, Thomam Pope Blount etc. [et fupra de varlis monumentis, cum Nicephoro Gregora edendis et editis, nr. 7. Harl.] cc) Conf. infra, vol. X. p. 468. Harl.

dd) In catal. codd, gr. Bauar. p. 72. numeratur cod. CLXXXIV. huius fencentiae; Chriffoduli (h. e. Ioannis Cantacuzeni) historiarum libri quatuor de bellis et controuerfils andronici aui et nepotis. Practerea exstat eius historia in cod. Coisliniano CXLIV. atque Montfaucon in bibl. Coul. p. 210: pracit, inquit, epistola Nili Christodulo: nomina ficitia funt, et epistolae iptius Cantacuzeni effe putantur. - Chriftodulus Nilo. - Initium historiae - continuo et fine titulo post epistolam ponitur. - In fine quaedam alio ordine locantur in MSto etc. - Tum in bibl. Mutinensi ducali, tefte Montfauc. in diario ital. p. 34. - Florentiae in bibl. Laurent. Medic. cod. IX. plut. 9. pracmiffac funt hime cpp. fub fietis Nili et Christoduli nominibus: de illo cod, et discrimine ab edit. Venote fufius dillerit Bandin, in cat, codd, gr. Laur, vol, I. p. 403, fq. Harl.

Digitized by GOOGLE

790 Lib. V. I. I.

in totum opus aque explanatione dignitatum aulae et ecclesiae CPol. nec minus adiunctis annotationibus [P] historicis Iacobi Gretseri, S. I. prodiit Ingolstadii 1603. fol. Deinde graeca ex codice MS. bibliolhecae Petri Seguierii, Franciae cancellarii, adiuncta sunt in splendida éditione regia graeco-latina Paris. 1645. fol. tribus voluminibus, quorum primo vita auctoris, explanatio dignitatum et duo priores libri, secundo tertius, et tertio quartus, Gretserique ac Pontani notae vna cum duplici indice comprehenduntur, Fabr. Rec. in corp. script. Byzant, Venet. 1729. v. supra, p. 524, Harl.

Alia Cantacuzeni scripta.

Apologias IV. fiue adfertio pro christiana religione adversus Muhamedanos "), et IV. Noyos five libri aduersus Mahometis errores, quibus varia Alcorani capita confutantur. Hoe opus Cantacuzenus in monasterio scripsit in gratiam amici sui, Achaemenidis, qui e Mahomedano Christianus monasticae vitae et iple nomen dedit et Meletius dictus est. Eura Muselmanus, Samplates Isphachanes, Perfa, litteris scriptis ad deferendam christianum fidem follicitauerat, quas confutaturus Cantacuzenus non fatis habuit respondere ad obiectiones; fed plurima etiam addidit ad fidem religioni nofirae faciendam, et Mahomedia explodenda commenta. Duos huius operis codices graecos MSS. quorum alterum Emanuel Žycandyla exaraffe fe fubfcriptione fuit teltatus, Theodorus Bibliander communicavit cum Rudolpho Gualthero, Tigurino, qui illud latine vertit ediditque cum Alcorani vertione et alis Muhammedis fectae oppositio scriptio, Basil. 1543. fol. et graces ad calcem voluminis subiunxit "). Notat Gualtherus, multos Iudaeorum errores, quos nempe cum Mahometanis communes habent, fimul a Cantacuzeno refelli: vnde fuspiceris, libros Cantacuzeni aduer sa Iudaeos, Simlero memoratos, ab his non diversos esse. Certe editi hactenus alii qulli funt, Sed tamen nouem sermones Christoduli, monachi, aduersve Iudaeos memorat Labbeus bibl. noua MSS, p. 1354. 4.). Alia quoque eius monumenta inedita adhuc seruantur in bibliothecis,

er) Primam apologiam sit fe feribere Cantacugenus a. post. Christi saugassi 1360.

f) Versio latina Gualtheri, sed sine textu graeco, in persimili scriptorum sylloge iterum edita est Basil, 1550. sol. Harl.

gg) Libros aduersus Endacos a libris Adnersus Muhamedanos ominio effe diuersos, patet ex codd, Veneto Marc. CLI. atque Parisin. in Veneto enim funt Christodusi, monachi, f. Io. Cantacuzens opera, n. 1) apologiae IV. pro christiana religione aduersus Muhamedanos; 2) libri IV. f. sermones aduersus Muhamedanos; 2) libri IV. f. sermones aduersus Mahomedis erroress subsequentur carmina XIV. Simonis Thebani supra memorata: 5) fermones nouem contra suddeos: quorum sermonum initia posuit auctor catal. codd. gr. Ven. p. 23. — duo priora opera exstant quoque ibids in

ead. DLXXVII. v. cat. cit. psg. 304. - In codd. Parif. bibl. publ. fecundum catal. codd. Par. vol. II. exfant in MCCXLII. nr. 3. Lo. Cantacuz. apologiac quatuor pro christiana religione aduersus Mohammedanos in gratiam Meletii feriptae; ar. 4) eiusd, libri quatuor aduersus Mohammedis errores; nr. f. ziusd. hbri nouem aduerius Iudseos: in cod. MCCXLIII. nr. F)- Cantacuze in Inducos libri IX. 2) spologine IV. etc. inbiequitur argumentum operis, fiue pracfatio, cui subiuncia eft epistola Mululmani Samplatini, Spachani Perfac, ad Meletium monachum; ar. 3) ciusd. aduerfus Mahumetanos orationes quatuor, Praefixus iadex capitum Alcorani, quae hisce orationibus refelluntills - In cod. MCCLXXV. nr. 1. Io. Cantac. sourches ludaeos libri nouent, in dialogi modum conferipti, - In adpendice in cod. MCCXLIIL educrius

Digitized by GOOGLE

Vof, VI. p. 4732474

. p. 174:

s adima

ode grz

i lplani

rita ma

irethia

np. for

:**"**), t

. Mar

i e 🌡

Ea

í fiða

1080

dezi

SCRIPTA EDITA

Lib. V. e. I. 791

nr. 2.

Digitized by GOOGLE

vi responsio duplex ad Prothorum Cydonium de lumine in monte Thaborio et de effentia atque operatione divina, in bibl. Vatienna "), et regis Galliae cod. MCMIC. ex. quo. locum produxit Boinings in elogiis, preemiffis Nicephori Gregorae hiltorize, et Allatins de Simeonibus pagi 87. feq. Fabr. Secundum catal. codd. Parif. bibl. publ. In cod. MCCXL. nr. 1. Prochori Cydonii disputatio de lumine Thaborio, aduersus Palamitas: cuius disputationis summam hanc effe auctor catalogi 14. p. 262, fcripfit. "Procemium breue, teftunonia vndechn.s Prochoro aduersus Palamitas adlata." - nr. 2. Ioa/aphi, siue Cantacuzeni, aduersus Prochorum antirrheticae difputationes duae, vol breuis narratio'de origine et progressi totins controuerfiae, aduerfarii procemia duo illorumque refutatio, fingulorum capitum examen, reflime, niorum explicatio ex aliis patrum testimoniis. Praefixum est argumentum historicum. Res autem, (vt verbis vtar confectoris catalogi,) fic feré narratur, Anno Chr. 1366. Byzantium ex Italia venit vir eruditus, Paullus nomine, qui se patriarcham CPolitanum nuncupabat, a pontifice rom. Vrbano V. ad Ioannem Palaeologum legatus. Paullus ifte quum multa a Barlaamitis et Acindynianis GPolitanae ecclefiae crimina obiici audiffet : cupiebat admodum, scire, an vera essent, quae obiicerentur. Id quum rescuisser Cantacuzenus, cum arcessiuit et, cum ipfo bis terque in palatio colloquutus, oftendit, eos, qui a Barlaamo flarent, male sentire, ecclesiam autem CPolitanam recta et Storum patrum dictis consentanea sapere. "Addit vero auctor catal, monendos esse lectores, non esse a comni parte veram hanc narrationem et denique ablegat eos ad epiftolam Paulli, legati ad pontificem rom., Vrbanum, scriptam ea de re', et a Priro Arcudio editam. — In cod. MCCXLI. nr. 1. er cod. MCCXLVII. nr. 5. In. Contacuz. antirrhetica ed loca patrum, a Prochoro Cydonio adlata, de lumine in monte Thaborio et de operatione divina. nr. 2) eiusdem ad Paullum, e Latinis patriarch., epistola, qua Barlaami et Acindyni blasphemiam euertit; cod. est manu Manuelis Zycandylae en. 1370. exaratus. — In cod. MCCXLII. nr. 1. Jo. Cantacuz. antirrhetica aduerfus Ifaacum Argyrum. monachum, qui Barlaami et Acindyni de lumine Thaborio fententiam acerrime defendebat. Praemittitur praefatio, qua res, in Barlaami cauffa variis temporibus gestae, exponuntur.

aduerfus Mohammedis errores libri IV. in linguam graccam vulgarem a Meletio Syrico, rogatu Io. Bafilti, Moldaniae principie, a. C. 1635. conuerfi. -In cod. Bauarico CLXXXIX. Io. Cantacuz, defenfiones contra Mahomet libr. III. in tertio multae funt lacunae. (catal, codd. gr. p. 73.) - Vindobonae in cod. caefareo XXX. Io. Cantacuz. apologiae quatuor pro religione christiana aduersus Muhammedanos, et quatuor λόγω, fiue orationes, aduersus Muhammedis errores. Kollarius in fupplem. ad Lambecii comment, p. 233. fqq. multus de illo codice, scripto a. 1380. arbitratur, eum exaratum effe aut adhuc viuente Cantaeuzeno, aut non multo-ante illius mortem, st ex probae quidem notae exemplari descriptum. Quod vero interdum lectio codicis plenioris differt ab edito opere, Kollarius potiora discrimina indicavit. ---Eacdem apologiae IV. et quatuor oratt, funt in curatae,

cod. XXXI. caesarco, ex superiore cod. probabiliter deferipto, w. Kollar. l. c. p. 236. Iq. et p: 237. de cod. XXXII. scripto manu Michaelis Byzantiis Bukureschri - a. 1700. in quo sunt caedem apologiae atque orationes; in gracoum vulgarem fermonem conueríae a Meletio Zyrigo. Atque ad cognoscendam commutationers, quam lingua vulgaris graces decurfu trecenterum et emplius annorum fit perpessa, Kollarius subject initium verfionis faeculi XIV. et initium illius a. 1700. Insuper copiose sgit de Ioanne Basilio, Moldaniae principe, auque de Meletio Zyrigo vel Syrigo nec non de Mishi Byzantio, etc. - Venetiis in cod. bibl. Grimani Io. Cantacuz. contra Muhamedem. telle Montfaucon in diario ital. p. 40. Harl.

hh) Vide Allatium de Nilis p. 61. edit. a me

Vol. VI. F. 4732474

ar. 2. eiusd. colloquium cum Paullo, legato. Auctor ibi totus in eo est, vt Palamae de diuina natura deique operationibus sententiam variis patrum restimoniis adstruat. — In cod. MCCXLVII. ur. 4. 10. Cantae. responsio ad dicta Prochor de essentia et operatione diuina. nr. 6. eiusd. ad Isascum Argyrum liber de operationibus Spiritus Sancti. — In codd. MCCXLIV. et MCCXLVI, sunt Philothei et Ioannis Cyparissias scripta, ad eamdem controuersiam spectantia, add, not, sequentem. Harl.

Aduersus Isaacum Argyrum, et de dogmate Barlaami et Acindyni aduersus Paulum, e Latinis patriarcham CPol: Vtruinque scriptum [V] in bibl. Caesarea et regis Galliae. Vide Lamberium V. pag. 206.⁴¹) et Labbeum p. 86. bibl. nouae MSS.

Epifolas

(i) De codd. Paris. paullo ante egimus. In cod. caciarco CCLXVI. n. 18. et 19. apud Lambec. V. p. 427. Kollar. funt tantum excerpts ex Io. Cantac. capp. contra Paullum et contra monachum, Ifaac, Argyrum. Florentige in cod. Laurent. Medic. XVI. plut. 5. funt Io. Cantac. 1) liber contra Palamam, in quinque sectiones divisus. 2) sermo de discrimine diuinae naturae et operationis, in tres sectiones distributur. 3) Odo hymni in verbum dei, a Fabricio omiffi. De fingulis vberius exposuit Bandis. cat. codd. gr. Laur, I. p. 38 - 40. - In cod. VIII, magimae molis, plut. 8. continentur Io. Cantacuz. Scripta contra Palamam, Barlaam et Acindynum, vna cum omnibus iis, quae hac fuper re gefta funt, Praecedit omnibus procenium, quod, quum fere totum fit historicum, Bandinius, tom. I. cat. codd. pag. 342 - 349. de illo codice admodum copiofus, integrum formulis ty. pographicis describendum eursuit. Procemium excipit Tomos, editus a patriarcha, Ioanne, et a fynodo adueríus Barlsami falfam opipionem, atque Bandin. I. c. typis exprimi fecit nomine episcoporum et metropolitarum, qui subscripserunt; innota autem observat, synodum CPolitanam, habitim pro adstruendo errore Gregorii Palamae, damnandisque Barlasmo et Acindyno, a. C. 1350. fub Io. Cantacuz. et Palzeologo impp. orientis, legi tom. XV. Concilior. ed. Venetae; eam vero posse amplifimo integro volumine optimi huius codicis ope locupletari: item Io. Cantacuz. in hift. Byz. lib. IV. cap. 23. referre, tres divorsas synodos contra Barlaamum et Aeindynum, coruinque Iccuatores CPoli fuille habitas, totidemque tomos condemnationis contra cosdem editos. - nr. 3. funt Christoduli, h. e. Io. Cantacuz. fermones antirchetici octaui, in plura capita diuisi, cos, qui ecclefiam dei, vnaque patriarch. Philotheum et Pala-

mam, cum ipfis autem etiam tomum, a fynodo contra Barlaami et Acindyni haerefin concinnatum, impugnant, refellentes, fingulis aduerfariornm capitibus expositis, suaque iis statim confutatione fubices. - nr. 15. sequitur liber tertius, sermones itidem octo, in capita distributos, contra Palamam complectens - nr. 23, sequitur liber quartus, in quo sermones tres, capitibus pluribus diffincti, contra Palamae scetatores. Bandinius, fingulis fermonibus, pluribusque illorum capitibus expositis, in fine p. 347. sq. nomina suctorum, quorum enerrationes passim adferuntur, eruit, et ordine alphabetico digessit, singulorum etiam operibus iisdem prorsus verbis, quibús in codice adnotantur, breuiter subiectis. Denique pag. 349. iambicum carmen in laudem Io. Cantacuz. ab cog dem codicis scriptore exaratum, quo totum clauditur opus, graece cum verfione latina publicauit. - In cod. caefareo CCLXVI. nr. 15. est tomus condemnationis fectatorum Barlaami Calabri et Gregorii Acindyni a fynodo CPolitana compositus et editus a. Ch. 1351, m. Aug. cui fubscripserunt to. Cuntacuzenus et lo. Palaeologus impp. cum multis metropolitis praccipuisque ministris ecclefiae CPolit. S. Sophiae : quorum nomina in empla illius codicis descriptione typis repeti fecit Lamb. comm. V. p. 420. sqq. add. eumdem in vol. VI. part. I. cod. VI. nr. 11, 12, 14, 15, pag. 58, Sqq. -Io. Cantacuz. subscripfit quoque tomo synodico contra Barlasmi et Acindyni errorem, in synodo afta a. Chr. 1391. tefte Mont/aucon in bibl. Coislin. p. 179. de rod. Coisl. C. - Presentio ad Io. Camtacuzeni magnum opus contre Palamem, Barlanmum et Acindynum, vna cum fynodis, aduerfus has hacrefes celebratis, exstat in Angeli Bandinsi graccae ecclefiae monumentis, Florent. 1762. 2. vol. H. Hart,

Digitized by Google

fol. VI. p. 474

LAONICUS "CHALCOCONDYLES.

Epistolae fex ad eundem Paulum cum duabus Pauli responsoriis, in bibl. regis Galliae et Oxoniensi Bodleiana, nr. 193. 💥

Editium pro tomo synodico, a. C. 1347. factae excommunicationis Ioannis Calecae, patriarchae Cpol, Barlaanto et Acindyno fauentis, vna cum tomo iplo, in bibl, Caefarea. Vide Lambecium VI. p. 29. [part. I, cod. VI. nr. 13 pag. 63. fqq. et Kollar. et huius not. pag. 65. fg.]

Paraphrafis Ethicorum Ariflotelis, Simlero memorata et Labbeo pag. 113. feq. bibl. nouae MSS. Fabr. Conf. fupra, vol. Ill. pag. 263. et 264. Bandin. de cod. Laurent, Med. III. plut. 80. in cat. codd. gr. III. pag. 173. fq. et Montfaue, palaeogr. graec, libr. I. p. 71. Hart.

MATTHAEI, Alanis CANTACUZENI *), qui loannis Cantacuzeni filius, ab eo pronunciatus imperator coronatusque a Philotheo, patriarcha, a. 1354. fed proximo anno captus a Ioanne Palaeologo, imperatoris titulum exemplo suafuque patris deposuit, in montem Atho fecessit et monasticam vitam amplexus patre superstite decessit, Commentarius in Canticum Canticorum graece et latine cum notis Vincentii Riccardi produit Romae 1624. fol. De cius lucubrationibus in sapientiam Salomonis et monitis, salutaribus, quas collegisse vel dictasse traditur, nihil reperi.

[Antonius Cantacuzenus, mericus, v. Lamber. comm. VI. part. II. pag. 210. de cod. VI. et Fabric, B. Gr. vol. X. p. 476. Harl.]

[Constantinus Cantacuzenus, Solnicus, quem virum doctum fuisse, et totam fere Europam peregrinando lustrasse, prodidit Demetrius Procopius de eruditis graecis, sect. 43. in Fabr. B. Gr. vol. XI. p. 784. Harl.]

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de quo abunde dictum supra p. 300, sq.

XIV. LAONICUS, fiue, vt Simlero et aliis, NICOLAUS (idem enim nomen eft, vt Theophilus et Philotheus: Demonicus et Nicodemus,) CHALCOCONDYLES, Kuzher Royduns (decurtato nomine Chalcondyles a plerisque dictus) Atheniensis, clarus circa a. C. 1470. Nam ad annum 1490. vel vltra perduxisse aetatem, nescio quo auctore Vossius scribit 14). Exstat tradita ab eo historia de origine atque rebus Turcorum et imperii Graecorum interitu libris X, ab a. C. 1298. atque Ottomanni I. initiis ad 1462. fiue imperium adultumit. Mohamedi fecundi "). Adpendix breuis vsque ad a. 1565. recentiorem auctorem agnoscit, et in editionibus quibusdam defideratur. Vnde [P] nec illius rationem habuit D. Daniel Chutracus, qui argumenta librorum decem Chalcocondylae exhibet in fua chronologia. Laonicus ipfe scriptor minime contemnendus, vnde in Vignolii Maruillii Miscellaneis historico-litterariis tom. III. pag. 56. legas hoc de co iudicium: Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l'histoire des Turcs, aux Auteurs de la Bizantine, on peut assurer, qu'il ne les deshor nore pas de se trouver a leur suite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curiosité, et de ne nous pas laisser dormir sur son livre.

Laonici

•) Vide Cangii CPolin Christianam p. 261. et Rob. Geri adpendicem ad hift. litterariam Cauei et Saxium in Onom. II. p. 467. Harl. ad a. 1354.

kk) De historic. graee. libr. II. cap. 30. Add. Hamberger. Z. N. IV. p. 764. fq. qui Laonicum Vol. VII.

post a. Chr. 1462. adhue in viuis fuisse prodidit.

11) Historia eius exstat in cod. E/corial. libri X. v. Pluer itiner, per. Hifpan. p. 179. - Florent. in bibl. Laurent, cod. IX. plut. 57. tefte Bandin. Hhhhh

Laonici Chalcocondylae editiones.

- Latine ex versione Conradi Clauseri, Tigurini, Basil. 1556. fol. apud Oporin. Atque collata cum Philippi Gundelii (haud edita) versione, castigataque a Clausero ipso et alio viro docto, ibid. 1563. fol. ^{mm}) ad Nicephori Gregorae graecolat. calcem, et Francos. 1568. fol. ad calcem editorum latine Zonarae, Nicetae ad Nicephori Gregorae. Mentio apud Vossium etiam versionis, quam molitus Dionysius Coroneus, professor regius Parisienfis, fed illa numquam lucem vidit.
- Graets et Latins, cum eiusdem Clauferi versione in tribus hist. Byz. foriptoribus iunclus Nicephoro Greg. et Georgio Acrop. Geneu. 1615. fol. atque iterum separatim, fed notulis Clauferi marginalibus omiss, ex typograph. regia Paris. 1650. fol. and in qua editione praeter varias lectiones e duobus codicibus regiis, e quibus graeca passime emendata, et glosfarium Caroli Annibelis Fabrotti, 1Cti, in Chalcocondylam et Ducam, adiuncti funt Annales Sultanorum Othmanidarum, ab a. C. 1289. ad 1550. quos e Turcica lingua germanice verterat edideratque Iohannes Gaudier, dictus Spiegel, latine vero transtulit et Francos. 1596. fol: vulgauit Io. Leunchauius, nobilis Angrivarius, qui et supplementum ab a. 1550. ad 1588. Osmanidarumque genealogiam et pandectem historiae Turcicae fue explicationem et descriptionem variarum rerum nominumque ad illustrandos Annales adiet it. Laonici historiam tribus in codicibus Bauaritas bibliothecae on manu exaratam exstare graece, testatur Gretferns. Locum, quo Germaniae descriptio continetur ex libro ferendo, graece et latine cum notis exhibet Freherus inter scriptores rerum germanicarum.
- [1] Gallice, hie scriptor cum commentario prodiit, Blasio Vigenerio interprete, Paris. 1577. 1584. 4. et cum Thomas Arti continuatione ad a. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. et Mezeraei, voque ad a. C. 1661. ibid. 1663. fol. recherche sur l'histoire de Chalcondile, et illustrations de la mesme histoire.

Ip/e Laonieus, inquit Bellarminus de scriptoribus eccles. non caret narrationibus falfis, quas temere credidit, rerum nóstrarum ignarus.

Nonnulla Laonici Chalcondylae loca reprehendit Iacobur Gaddius in elogio historico et tom. I. de scriptoribus non ecclesiasticis pag. 119. sq. atque Ca/p. Barthius ad Claudian. pag. 3-8. Ceterum fallitur Henricus Warthonus, qui in adpendice ad hist. literariam Cauei scribit, Chalcocondylam prodiisse latine ex Clauseri versione, Paris. 1550. Praeter rem quoque in catalogo librorum, a Ioanne Oporino excusorum, qui vitae eius subicitur, memorari videas Laonici libros graece et latine in fol. editos: nam latine tantum illos Oporinus vulgavit, conquestus etiam in praes, ad edit, posteriorem anni 1562, graecum codicem subicisse.

Hunc

in cat. codd. gr. Laurent. II p. 948. fq — In bibl. Bodlei. cod. XII. Baroce. f. nr. 258. in cat codd. Angl. tom. I. — ibid p. 263. inter collectanea Iamefii, felecta ex Laonico Chalcondyla. — In cod. Coislin CCCXIV. v. Montfauc. bibl. Coislin.pag. 426. — Secundum Montfauc. B. bibl. MSSt. II. pag. 728. nr. 2082. Laonici historia Turcarum, in bibl. reg. Parif. — ib. bis pag. 733. nr. 2567. et 2568. — ib. pag. 758. historia nr. 3061. — jbid. pag.: 939. cod. Colbert. nr. MLXXXVI. et. nr.

MMMDCCCXX. — Neapoli in bibl. reg. cod. LXXI. Harl.

mm) Conf. de hac eliisquè edd. et ipfo Laonico Chalcocond. Io. Fabric. in hift. bibl. Fabric. tom. 11. p. 418 — 422. Harl.

nn) Rec. Venet. in corpore fcript. Byzant. 1729. v. fupra, in h. vol. pag. 524. fq. Harl.

oo) V. cat. codd. gr. p. 72. nr. CXXVI, CXXVH. et CXXVIII. Hari.

Digitized by Google

Hune Laonicum propinguitate adtigit. Demetrias Chalcocondylas, circa a. C. 1510. octozena. rio maior defunctus' Mediolani, de quo in grammaticis, dicere me memini. [De Laoniti, Cretenfis, Ichol, in Hom. Batrachom. v. Jupra, vol. I. pag. 338.]

XV. GEORGIUS CODINUS, amplifimo in aula CPolitana munere Curopalatae pridem functus, postremis Palaeologorum ") temporibus claruit, et imperio ipsi superstes foit, siquidem libellum de imperatoribus CPolitanis claudit ") commemoratione captae ab Agarenis, fiue Turcis, vrbis a. 6961. hoc est Christi 1453. Ex eius scriptis exstant :

[P] 1. Περί των οφφικιαλίων το παλλατίο Κωνσαντινοπόλεως βασιλέων και των οφφικίων της μεγάλης Έκκλησίας, De officiis et officialibus aulae imperatorum et magnae ") ecclefiae CPolitanae. Agit etiam Codinus de festis plerisque et de imperatoris coronatione, inauguratione patriarchae, aliisque; vnde in altero Bauarico codice MS. 55) titulus prioris Hhhhh 2 partis/

pp) Confer Allatium de Georgiis pag. 361. Hanchium de Byz. rerum scriptoribus cap. 10. Warthonum adpendice ad hift. litterariam Cauei ad a. C. 1461, et Petrum Lambetium in breui dill. de Codini vita et scriptis, quissegat, se Curopalatae nomen in MSS. codicibus ser, quos vidit, offendisse, putatque, impositum potius ideo, quod de officiis Palatii scripsit, quam quod ipse dignitate Curopalatae functus fuerit. Quum tamen nomen hoc Curopalatae inuenerint Iunius et Gretferus, non video, quare incredibile videri debeat, dignitatem Curopalatae gefliffe. Quia autem in aliquibus codicibus omittitur, hine adparet, elle nomen dignitatis, neutiquam vero proprium, quod non eft quaerendum aliud quam Codini. Fabr. Add. C. Oudin. comm. de scriptt. eccl. lib. II. cap. 10. Hamberger Z. N. IV. p. 733. fqq. et Saxii Onom. II. p. 450. fq. Harl.

qq) P. 82. edit. Lambecii : ini vara (de Constantino Palacologo, vltimo imp., loquitur) ivivere, מלאוסו, א מאשרוה דאה מעדאה אשיהמדויצהלא ושה אמצמ דשי באושי 'אאת אישי זי זרם בטולה, אמן געלידים, לםguutaros y mpir Burstis murar fur moteur, os nut מדיאדמישא השף מידשי לי דא קייסאליא אמאמגקה מידטה די אמן המידיה כל אסץמליה סאולטי, אמן לאסעולטדי דיי รรี maerueis sigavor, my Serifsay meederay rois avo-Mois דת Busthern, שודם שוזי שבאוידמה דפי הוילטיטי " Jinguyar, Surazi orros.

rr) Primum statim caput de officialibus magnae ecclesiae, Goaro non videtur este Codini, et in duobus regiis MSS. codicibus atque in vno eorum, quos e bibl. Bauarica Gretserus euoluit, defideratur. Deinde ordo etiam capitum in diuersis codicibus eft diuersus. Vide Goari praefat. et notas p. 20. [et notit. codd.]

Bauar. p. 71. funt in cod. CLXXXIII. Liber de officiis et festis Palatii CPolit. et de coronatione imperatoris. Itemque de defignatione despotae et patriarchae, editus nomine Georgii Codini, Curopalatae, 1 Deferiptio CPolis sub eiusdem Codini nomine edita; itemque magnae ecclefiae Sophiae; Catalogus imperatorum CPolit. vsque ad Manuelem 'Palaeologum. Catal. patriarcharum CPolitan. vsque ad Isaiam etc. - pag. autem 74. in altero cod. CXCV. Curopalata de officiis aulae CPolitanae et expositio Andronici, quae nunc episcopales subiectae fint patriarchali sedi CPolitanae. Adiiciam fimul breuitatis studio aliorum codd. notitiam, ---Florentiae in bibl. Laur. Medic. cod. XV, plut. 70. 1) Excerpta ex libro Chronicorum de originibus CPolitanis, et vnde vrbs dicta fit Byzantium, in quo tamen cod, multa ex hoc libro fuisse ab exscriptore practermiss, et alia transposua, animaduertit Bandin. de illo codice copiosus in cat. codd. gr. Laur. II. p. 675. - 2) eiusdem liber de officiis magnae ecclefiae et aulae CPolitanae, itidem diuersus ab edit. Veneta, tom. XVIII. part. I. p. 1. fqq. praceedit autem elenchus argumentorum capp. XIV. quorum prima XII. concordant cum illis, quae ex cod. regio MCX1X. adferuntur, notante reodem Bandinio; 3) eiusdem aliud opuse. fine titulo; sed est de annis ab O. C. vsque ad imperium Constantini M. et de iis, qui in ipsa vrbium regina regnarunt a Confiantino M. vsque ad Conftantinum, Palaeologorum vltimum, sub quo ab Agarenis capta est. Sequuntur de excidio CPolis, quae vero amanuensi potius, quam auctori adiudicanda videntur Bandin. l. c. qui illam particulam, et alla quaedam, quibus codici finis imponitur, gr. exferibi fecit. — Taurini in bibl. regia cod. ss) Secundum catalog. codd. gr, bibl. cleft, CLXXXIX. 1) Excerpts ex libro chroniborum (Hefy-

796 Lib. V. c. L.

Vol. VI. p 477

partis conceptus est fic: τα οφθίκια το παλλατίο. Ετι δε και τας τάζεις τας γενομένας εν ταϊς έορταϊς εις το παλλάτιον, και πως τον βασιλέα εξφεσθαι δε, και περί πεοβλήσεως Δεσπότο και Πατριάρχο, και έθων γινομένων έν τω παλλατίω. Hunc librum e codice Iulii Pacii descriptit, et graece com versione su notis et indicibus amplissimis primus edidit Franciscus Iunius, latens sub nomine Nadabi Aymonii, a. 1588. apud loannem Mareschallum "), Lugdunensem, 8. Poster haec eadem editio, additis aliquot plagellis novoque

(Hefychii) de originibus CPolitanis etc. 2) Codini op. de officialibus Palatii, cui praemittitur capitum index : qui quum diuerfus nonnihil fit ab eo, qui legitur in edit. Veneta a. 1729. confector cat. gr. codd. Taur. pag. 284. edidit illum graec, cum versione latina; animaduertit tamen, duo postrema de imperatoribus, qui CPoli imperarunt vsque ad illius euerfionem, ab Agarenis factam, et de patriarchis einsdem CPolis, versibus iambicis, non reperiri in editionibus; penultimum tamen edidiffe Lambecium vna cum excerptis Codini (compara, quae paullo post de cod. Paris. notantur.) Insuper adnotat, expleto indice eadem legi verba, quae indici Gretseriano libro 11. eiusdem commentario; rum in Codinum capite primo subscripta sunt: quae quidem quid ad indicem pertineant, non videt auctor catalogi. Denique idem adnotat, non omnia capite, quae exhibeantur in elencho, effe etiam in textu codicis; deeffe nonnulla, defiderari caput de officialibus ecclesiae aliaque recedere ab ordine aut lectione editionis - In cod CCLVII. (peg. 370. cat.) 1) excerpta ex chronicis de originibus vrbis CPoleos. 2) de officiis et officialibus aulae CPolitanae, tum de annis ab orbe condito vsque ad imperium Conftantini M. et de iis, qui · Constantino M. CPoli regnarunt, vna cuni opufe. de templo S. Sophiae. — Opus de officialibus palatii CPolitani eft quoque in cod. CVII. nr. 1. cum dendice de officiis m gnae ecclesiae, et in cod. C(LXXXII, fol. 208, (pag. cat. 214. et 383.) - Pari/. in bibl. publ. eft odin. de originabus CPolitanis sut excerpta ex illis in nouem codd. de officiis aulae CPolit. in V. codd et de aedis Sophiae ftructura in codd MDCCXXVI. nr. 4. MD CLXVI nr. 5. MDCCLXXXVIII v. indicem ad vol."II. catalog. MSSt. Parif. bibl. In cod. MDCCXAVI. nr. 2. Codino de officiis, capp. XII. index eff pracfixus, qui addit caput XIII. cuius priore parte exhibetur catal. chronologicus et hi-Roticus imperatorum a Confiantino M. ad Con-Aantinum Palacologum; altera autem, patriarebarum-CPolitanorum a Metrophaue ad Efaiam

nomenclatio, versibus ismbicis, graeca lingua vulgari. Sed vtrum Codinus capitis illius auctor fit, dubitat confector catalogi II. pag. 393. - In cod. MDCCLXXXVIII. nr. 1. Cod. de fignis, fta. tuis es alus spectatu dignis, quae CPoli conspiciuntur. -- Vindobonas in bibl. caefares, cod. CXXXIII. nr. 15. Codini catal, officiorum magnae eccl. CPolitanze S. Sophiae, quem Lambec. in comm. VII. p. 531. cum ed. Goari conferre fuadet: idem in vol. VIII. pag. 126.-fq. corrigit et supplet Codini librum de acdificiis CPolit. - In cod. vol. VIII. pag. 968. fqq. cod. L. fuse recensetur, in quo est nr. 2. nomine auctoris non addito, narratio de structura templi CPol. S. Sophine, ibique contra Franc. Combefifium, aduerfarium, multa pro se dicit, loca quaedam emendat ex codice, et de tempore, quando et quamdiu templum illud fit exstructum, differit. - In cod, CCXCII. nr. 11. excerptum ex Codini origin, etc. (Lamber, V. p. 526.) tecundum catal. codd. Angliae tom. I. in bibl. Bodi. inter codd Henr, Saulli nr, MMMMMMDLV. Codini origines etc. cum catalogo imperatorum et patriarcharum. - tom. II. in cat, codd. ecclef. Weftmonafter, nr. MXCIV. Cod. origines CPol. inter codd. Voff. nr. MMDCCXXIX. de origin. etc. cum emendate, et notis manu Iof. Scaligeri. - in bibl. lacobaea nr. 8582. Cudini narpia Kursarriranoheus, etc. et nr. 8585. de officiis magnae ecclefiae et palatii. - In bibl. Escorial. Codin. de honoribus, diguitatibus et officiis palatii CPolit. teite Pluero in itiner, per Hilp, pag. 170. Matriti in bibl. regiae cod. XXIX. Curopalatae (n. Georgii Codini) de officialibus palatii CPolitani et magnae ecclesiae liber, item noticia metropoleon, archicpifcopatuum et epifcopatuum graccorum, incerto auctore; fingula et quibus in rebus cod. hie differat ab editione, curate recenset Iriarte in bibl. reg. cod. gr. pag, 128. Iqq. Harl.

ti) Francofurti prodiffe hanc editionem, feribunt Hanckius et Warthonus. Sed puto Heidelbergae potius, licet Francofurtenfi fenatui fit ab editore, qui Francofurti ad Moenum illo tempore verfabatur,

Digitized by GOOGLE

Vol. VI. p. 477 2478 DE OFFICIIS AULAE ET ECCLESIAE CPOL. Lib. V. c. I. 797

voque titulo, in quo Francisci Iunii nomen, exposita est in Commelint officina 1596. 8. Quamquam lacobus Gretferus Iunium reprehendit, quod neuam editionem non adornarit et a fe pleno facco sparsos crrores non correxerit, adjutus codicious bibliothecae Palatinae, et Raphasiis Seileri exemplari, quod erat apographum codicis optimi Augustani: nam codicem olim fuiffe in bibliothesa inclutae reipublicae Augustanae, testis est Hieron. Wolfius praefatione ad Nicetam, et ipfe Scilerus, qui inde graece descripfit et latine vertit, tanetsi versionem suam in -vulgus exire numquam permifit. Dico vlim fu ffe, iam enim non eft, fed amiffus eft, vt ante aliquot annos ex amplifimo domino, Marco Velfero, Duumviro Augustano, intellexi: nefcitur, cuius negligenția vel fraude perierit. Tot ergo subsidiis (a Frehero, cui a. 1596, librum dicavit) instructus lunius, praesertim translatione Seileriana, debebat Codinum a capite ad calcem recognoscere, plurima et grauissima menda emendare, librumque ab erroribus liberum Lectori proponere. Ab eo tempore nonnulla fatis acerbe, vt folet, cassigauit-ac reprehendit in [V] Iunii versione et adnotationibus idem Gretserus notis ad tomum secundum operis de Cruce, Ingolstad. 1600. 4. editum p. 577. 587. seq. 599. sq. 606. sq. 609. sq. 613. sq. etc. Idem a. 1602. 8. Ingolitadii edidit notas et varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. codd. bibliothecze Bauaricae et vno Lautherianze, ad calcem commentariorum Mureti in Aristore is Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep. libros duos et Xenophontis ava Baow Cyri. Deinde eiusdem Gretseri facula, Codino accensa, prodiit ibid. 1604. 8. vna cum Mureti notis ad Sallustium et quinque primores Annalium Taciti libros. Denique totum Codini opus ad tres illos codices calligatum eum noua versione sua, et tribus commentariorum, obfervationum et emendationum libris, et dissertatione de imaginibus non manufactis Gretserus vulgauit Parif. 1625. fol. ex officina Seb. Cramoifii ""). Quamquam vero multa recle Gretferus in Codino vidit, multa etiam Mensfiano Glossario ") graecobarbaro adiutus potuit .rectius interpretari: non minus tamen spicilegium et ipse fat amplum Iacobo Gbaro praebuit, qui in editione Codini noua regia Parisiensi 1648. fol. ww) graeca ad duos codices bibl. regiae et tertium Allatianum emendauit, versiomem per singulas paginas cassigauit, nouasque pereruditas notas suas, in quibus et Iunius aliquando (vt p. 76.) vindicatur **), addidit. Adjun-Hhhhh 3

tur, dedicata. Fabr. Copiole recentet hanc et tiori parte δλοβάεβμεον exponit, allidat: Is enim reliquas editt., enarrat controuersiam et de Codino atque Iunio egit Freytag. in adpar, litter, I. p. 554 iqq. Harl.

uu) lterum gr. et lat. cum comment, in Gret/eri -Operibus, tom. XV. p. 1. fqq. Ratisbonac, 1734. H. vv) Goarus in pracf. Quam inseliciter Iunius in elucidanda verborum, quibus v/us.eft Codinus, obscuritate arsudauerit, Meursii in phuibus locis demonstrat emendatio, et instituta per Gretserum verfio, ac in amplis difertisque commentariis 1729. v. fupra in h. vol. pag. 526. et Baumgarten eiusdem Codini illustratio: sed cum ea, qua Gretferus aetate vivebat, voces illae neotericae Graeciae nondum in occiduas partes essent allatar, propterea venia dignus est vir sane de re litteraria bene meritus - Non enim ille folus eft, qui ad scopulos, quos Meursii glossarium ex po-

cum germanam graecarum, ac vulgarium vocum mentem non fit adjequutus, sequacibus foveam fecit, in quam ipse prior lapsus, nisi a recentioris Graecanicae linguae bene perito corrigatur, illustretur, ac infinitis propemodum, quae pofferit addi, dictionibus, (vti_a Cargio postea feliciter et docte praestitum est,) augeatur, fatilem adhuc sequuturis praebebit lapfus occasionim.

ww) Recuf. Venet. in Corpore Byzant. etc. Nachrichten von einer Hallifch. Bibl. tom. V. pag. 449. sqq. Harl.

xx) Non pauca etiam, quae pro Iunio, socero suo, possit reponere, habere se professus est Vossius lib. III. de historicis graecis p. 368. testatus infuper praef, ad libros de historicis latinis, Iunium 100400

Digitized by GOOGLE

198 Lib. V. c. I.

GEORGIUS CODINUS.

Vol: VI. p. 4782479

Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium ecclesiae et aulae CPolitanae catalogos ex MSS. regiis p. 5. 7. 36. et ex Mazarinianis [2] MATTHAEI, presbyteri, monachi et medici (Moveye ") naj gure) opusculum, versibus scriptum politicis, neel rov coomlwr re nandarie The KONTANTINSTOLEOS pag. 8. 38. et alterius ANONYMI, versibus ismbicis p. 40. nec nou ex Allatianis pag. 9. Praeterea graece et latine graecorum episcopatuum diarúniagin, ante octingentos annos a Leone Sapiente, imp. digestam et in Caroli a S. Paullo geographia ecclefiastica pridem editam, sed per Goarum ad alium codicem castigatam p. 337 - 362. 2) avaκεθαλαίωσιν Πατειαεχών και συναείθμησιν των Αποτολικών θεόνων pag. 363 - 381. quam idem Carolus a S. Paullo e codice Vaticano dederat: 3) Takin meona gebeias Tar ume πόν Αποσολικέν θρόνον Κωνσαντινεπόλεως τελέντων Μητροπολίτων και των ύπ αυτές Έπισκόπων p. 381 — 399. ex editione Gretferi ad Codini calcem, pag. 113. collata cam MS. regio et cum iure graced, romano Freheri pag. 90. Iq. 4) "Ex 9 con Baonhéus Kues Ανδρονίκε το Παλαιολόγε το γέροντος, όπως νυν έχεσι τάξοως αι υποκειμεναι μητροπό-Ans To Materaexing Seora The Karsartiver ohead p. 400 - 409. Hanc Andronici Senioris Palaeologi, imp. expolitionem primus ad Codini calcem Iunius, p. 219. et illius exem-5) "Εκθεσιν νέαν, όπως νῦν γράφει ὁ Κωνσαντινυπόλεως plo Gretserus p. 117. ediderat. Πατειάεχης το Πάπα και τοις λοιποις Πατειάεχαις και Αεχιεπισκόποις, και μήν και Tois xai Myreonolitais xai tois norminas aexas diiguveriv. Expositionem nouam, quomodo CPolitanus patriarcha ad papam, reliquos patriarchas et archiepiscopos, sed et metropolitanos, cuntosque fasculares dignitates moderantes nune scribat. p. 410 - 419. 6) Parthenii, patriarchae CPol. epistolam formatam, qua prosequutus est Philippum de Harlay, Comitem de Cely, legatione functum regis Christianissimi ad Turcarum imp. et Vrbani VIII. papae Romani epistolam ad eundem Harlaeum p. 420. feq. Vt ad Codini librum revertar, illius MSS. codices praeter cos, quos iam laudaui, etiam Vaticanum, Scoriacenfem. et Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatque, filo incomto às barbaro et. qui ca actate in populi plebisque vlu erat, scripsifie, Praeter enim, inquit, rerum ac nominum difficilem intelligentiam, faspe etiam ipfe modo loquepdi agresti et duro sententiam obturbat et obcoccat, quem etiam exscriptorum errata, dictionesque exterae loco propriarum, doctorum incuria intrusae, reddunt obscuriorem. Pleraque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus historicis prope verbatim exscripfit, vt inter alios adnotarunt Pontanus *2)'st Gretserus.

[V] 2. Παρακβολα) ἐκ πης βίβλυ τΕ χρονικΕ περί τῶν πατρίων της Κωνςαντινυπόλεος. Excerpta ex libro chronico de originibus CPolitanis. Librum chronicum intellige -Hefychii illustris, de quo dixi supra pag. 544. sq. [vbi v. not. tt.] vbi et de variis huius libri editionibus: ex illo enim pleraque verbotenus Codinus expressit, ceteris, vt Lambecio notatum, additis e Glycae Annalibus, Chronico Alexandrino et alio hactenus non edito Iulii Pollu-

nouam fuiffe molitum Codini editionem, folo typographi confilio fuppreflam, in qua magnam partem erepturus fuiffet Gretfero occasionis ita ia cum debaechandi.

yy) In MS. Vindobonenfi, triginta vertibus auchiore pro imrgë legitur sinrgë. Vide Lambecium III. p. 469. Girns vero est hieromonachus. Mats thaeum hune post Alexii Angeli tempora scriptisse, notat Hanckins II. 8. p. 680. de scriptoribus Byzo Fortasse is haud diversus a Matthaeo Blassare.

zz) Iac. Pontanus, ad Cantacuseni lib. I. cap. 41. pag. 991. Gret/erus ad Codinum III. 12. p. 270. edit Cramoifianac.

Digitized by Google

Nol. VI. p. 4798480 DE OFFICIIS AULAE ET ECCLESIAE CPOL. Lib. V. c. I. 799

Pollucis, Christiani feriptoris, qui entiquo illo Polluce, cuius Onomessicon Commodo. imp., dedicatum habemus, aliquot faeculis est recentior. Prodiere hae Codini, mager, Bornay primum cum Georgii Doufae, Iani F. versione Heidelbergae apud Commelinum 1596. 8. et additis Ia. Meurfii notis Geneu. 1607. 8. denique cum versione et eruditis notis Petri Lambacii Parif. e typographia regia 1655. fol. *). Hic, Lambecius longe locupletiffimam Codinianorum excerptorum editionem dedit, in qua longe plura grace et latine exhibentur, collatis codicibus MSS. compluribus, duobus Holstenianis, quorum vnum Holstenius, Lambecii auunculus, a Peirescio acceperat, alterum e Vaticano codice descripserat, tertio Is. Vossi ex codice Britannico: quarto lac. Sirmondi, quinto regio Paril. et fexto denique Romano e bibl. Vallicellana. Inde in Lambeciana editione post illa de originibus CPol. fequuntur ner) The origination of the original sector of the origina νματογεαθίας Κων5αντιν8πόλεως, de forma et ambitu vrbis CPulitanos. pag. 11. Περί Adia Bryvns De Adiabene, regione Afiae vltra Tigridem, fluuium, in qua Naphtha prouenit. p. 13. Песі ауалиаточ, 5nhow noi geauator the Kovsartivenoneos. De fignis, flatuis b) et aliis spectatu diguis CPoli ibid. Quae in Lambeciana editione leguntur pag. 19. B. a verbis Edonmias The yuranos vsque ad p. 21. D. To meastate, ea graece e codice Bauarico vulgauerat Gretserus lib. III. observationum ad Codinum de officiis cap. 19. quemadmodum et illa, quae pag. 23. B. a verbis meei Të xlovos Të Oles vsque ad verba pag. 28. C. To adoción Qannivan unrysu Seiens. Ceterum, quae de fignis fiue fimulacris Gentilium Codinus hic narrat, defumsit e Phornuto et Io. Lydi, Philadelphienfis, libro de mensibus 7, e quo Suidas etiam, vt Lambecio observatum, eadem hausit. Reliqua de statuis et rebus, in vrbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex anonymi collectaneis antiquitatum CPol. quibus titulus maganas ourrous xeovina, quas primus e codice regis Galliae Lambecius cum notis fuis ad calcem Codini pag. 85 — 105. vulgauit [P] graece, obferuatque, excerptas effe e Theodoro Lectore, Papia, Eufebio, Socrate, Marcello Lectore et compluribus aliis criptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore graece et latine cum versione sua et notis dedit Franciscus Combefisius in fasciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatti de Simeonibus, Parif. 1664. 4. Quumque Lambecium in notis illis non raro perstringat, Lambecius ei respondere voluit in noua, quam pollicitus est, Codini editione, quam supplemento Corporis hist, Byzantinae ex bibl. Caefarea potissimum instruendo inferere voluit. Vide ib. III commentar. de bibl Vindobon. p. 126. [libr. VIII, p. 970. Koll.] Sedillud supplementum numquam lucem vidit "). Sequitur in prima illa et vltima Lambeciana Codini editione ciusdem scriptoris neel uriquáran tis Kansantinenties, de templis, monasteriis et aliis achificiis Cpulitanis pag. 37 - 64. et meel rns oinodouns ru van rns aylas Socias, De firustura templi S. Sophias et SS. Apostolorum p. 64 - 74. quae pars etiam in Georgii Doulae editione legitur, ac denique meel roy and uriseus noque trav utzer rie Baar-

.a) Hane Lombecii edit. receaset Kollarius in Lamb. comm. de bibl. caesar. vol. I. p 448 fq. add. Baumgarton Nachr. von einer Hollischen Bibl. tom. V. pag. 445. sq. — Rec. eft illa edit. Venetiis in corpore etc. v. supra in h. vol. p. 525. Hark

b) Pleraque huius partis vulgauerat ctiam G. Doufa.

c) edit. a Nicol. Schow. Lipf. 1794. 8. Harl. d) Fasciculum tamen schedarum variar. ad ed. suam reliquit, de quo vid. Kollarium in suppl. ad Lamb. p. 775. sq. et Neffel. cat. VI. p. 146. Harl.

Digitized by GOOS

INDEX SCRIPTORUM IN CODINO etc. 800 Lib. V.c. I.

Vol. VI. p. 480 P481

βασιλείας το μεγάλο Κωνςαντίνο, και περί των βασιλευσάντων έν αυτή τή βασιλίδι των πόλεων, μέχει και αυτής της παεά των Αγαεηνών ταύτης άλώσεος: De annis ab orbe condito vsque ad imperium Conftantini Magni: et ae iis, qui a Conftantino Magno in ipfa vrbium regina regnarunt, usque dum ab Agarenis (a. C. 1453.) capta eft. pag. 75 - 83. [De codd. iam fupra egimus.]

INDEX Scriptorum et aliorum quorundam, qui in Codini et alterius Anonymi (quae num. CLXXI. incipunt) Excerptis de Antiquitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambecianae.

Acatus, diaconus, Eutychianus. 68.

Acuntius, philosophus, idolorum antistes. 191.

Αγγυριανός, fiue Αγκυριανός), χρονογράφος, έν τη δεκαλόγω αυτέ 78. 168.

Αλεξάνδευ συγγεάμματα. 206.

Analtalius. 78. 175.

Apollonii, Tyanenfis, telesma ciconiarum, 7. alia eius apotelesmata. 62. seq. 77. 129. Arii mors. 45.

Aristides, philosophus. 190.

Asclepiodorus, philosophus. 65. 205.

[P] Appianus. 63.

Απολλιναείε και Αλεξάνδεε συγγεάμματα. 206.

Aspovopinov čeravor, locus CPOl. 32.

Bafilius Camaterus, patriarcha CPol. 164.

Canonatis, philosophus. 198.

à xeovinos. 56. 5). Clemens. 205. Chronographi. 189.

Constantini M. poenitentia super Crispo, filio, interfecto. 71.

Constantinus, epistolographus. 17.

Cranus, philosophius, 64. 205. vnus e feptem philosophis, qui Eudociam comitati sunt. Ceterorum nomina: Carus, Pelops, Nerua, Siluanus, Apelles et Curuus. ibid.

Cyprus, vel potius Cyrus, thetor. 73. 176. Cyrus, Smyrnae metropolitanus. 113. Cyriacus, patriarcha CPol. 111.

Codini τα περί κτισμάτων. 26. Demosthenis συγγεάμματα. 183. Δίων, ό τα Ρωμαϊκά ίσοςήσας. 63. Eleusius, diaconus, philosophus. 17.

Epigrammata. 9. 10.

Euschius Pamphili. 196. 206.

e) Sie conftanter MSS, licet Lambecio fit 'Aynu- narratarum, elle vaum eumdemque hominem. Harl. garos, Ancyranus. Vide Bandurium p. 738. 781. Fabr. V. D. in Baumgart. Nachr. von einer Hall. Bibl. V. p. 446. opinatur, 'Ayyuginner et Aiyúguer propter fimilitudinem litterarum et rerum, de jis

f) V. D. in Baumgart. 1. cit. fuspicatur, vor xperiner h. l. idem effe ac the Albher te xperine, in prima inferiptione memoratam. Harl.

Eutro-

Vol. VI. p. 482 P 183 INDEX SCRIPTORUM IN CODINO Lib. K. c. I. 801

Eutropius, sophista. 17. Eutychius, patriarcha CPol. 138, 146. Eutychianus, grammaticus, protoaleeretis, 17. Galenus, 47. 189. legendum Gallus, quaestor. vide Bandurium p. 495. seq. Gregorii, theologi, vaticinium. 9;. Heliodorus, astrologus, Leonis-Isuri tempore. 113. Hiero dicitur 15. 73. Hero, philosophus, µartevoueros. 176. Herodion. 202. Herodotus, chronographus, 71. 173. Hierotheus, astrologus. 144. Helychius, o razuyea Oos. 17. Himerius, chartularius. 36. 182. Hippolytus, chronographus. 71. 173. yeavinov In mohurs. 173. Homerus. 29. πολλοί των isoeixer. 128. 145. Icaliae naroves et 51% nea. 128. Ioannes, Antiochenus. 119. Ioannes, historicus. 205. o diasnervoueros. 196. 199. Iolephus Studica, Lavovav mointne. 104 Ioannes, philosophus, (aftrologus) 36. 183. Οί τόμοι το Λέοντος το μεγάλο. 205. vide et 195. O Aryseros 8) aftronomus. 68. 205. Marcus, metropolita Ephefi, 169. Maximianus, astrologus. 144. Marceltus, à avayvasns. 171. Menander, Cretenfium vates. 74. 177. [] Μιλίχιος ο χεσνογεάφος. 206. Nectarius, patriarcha CPol. 116. 123. Modestus, patriarcha Hierosol. 70. Oracula. 1. 9. 108. 123. 176. 180. Paulus, patriarcha CPol. 183. Panodorus, Acgyptius, 91. Ta Пanis ourgeaumara. 194. videndum, num per papiam, (quod dignitatis nomen eff,) intelligat Io. Cantacuzenum. Οί τα πάτρια το Βυζαντίο συγγεγραφότες. 4. Paulinus. 117. Philippus, Enaexos. 201. 202. At verba DiAimnes isoensey nolim cum Combesisio reddere fcripfit, fed retulit. Didedwees, vel Didexoges, & Doyisns. 67. 211. Philodorum habet etiam Anonymus Bandurianus, etti Bandurius p. 598. intelligit Poilochorum, historicum, qui apud Athenien. fes fuerit vnus e decemuiris Augiseus fiue curatoribus reip. Phorton et Marcion, philosophi romani. 12. Plumbatus, philosophus. 210. Plutarchus, enizodoyeaos, Iuftiniani imp. 134. Proclus, patriarcha CPol. 25. discipulus S. Chrysoftomi. 99. Пеорутнос, Alexandrinus, historicus. 206. Romani, imp., Nouellac. 157. Sergius, patriarcha CPol. 130. Secundi, philosophi, itryeas. 38. 210. Socra g) Alii codices & Aoyúgues vel 'Olyúgues, Vide Bandurium p. 472. Lambecius malebat 'Olvígues · BAAnvinos. (v. ad voc. Ayyugianor. Hart.] liiii Vol. VII.

Digitized by

802 Lib. V. e. I. CODINI, EM. CHRYSOLOR., PHOTIIET ALL. Vol. VI. p. 483748.

Socratés. 197.

Sozomenus. 205. 206.

Synodus II. CPol. 123.

Doctores rereadiois, CPol. 89. 92. Tarafius, patriarcha CPol. 121.

Theodofius, patriarcha Antioch. 163. Theodoretus. 74. 176. 206.

Theodorus avaryvazis. 36. 182. 183. 100. 206, alias Studita. 104.

Theodorus, o DEROTTONITHS. 157. Vide infra p. 489.

Theodorus, Thebauus, philosophus. 91.

Theophilus, philosophus. 122.

Troilus, rhetor. 17. Alius protouestiarius, 93. cubicularius Iustiniani. 139. 143. Versus poëtae. 187. emendati in Combesisii edit. p. 16.

Vigilius astronomus. 54.

Vrbicius de re militari scripsit tempore Anastasii Dicori, a. 180. post conditam CPolin n. 84. alius protouestiarius. 73.

Zacharias, patriarcha Hierolol. 70.

Subjicitur in calce voluminis sepnyera rav oppinion ris aylas neg peyanns Exκλησίας α διερμηνεύθησαν κατά τάξιν. ANONYMI explicatio officiorum S. ac magnae eccletiae CPol. fecundum eorum ordinem: quam Bernardus Medonius, Tolofas, e MS. codice Caroli Monchalli, archiepiscopi [?] Tolofani, primus edidit, latinamque versionem fuam et gloffarium, atque in margine notulas adjunxit.

Exflat quoque, fed quain Lambecius mérito omifit, ab eodem Codino versa gracce Miffa Gregorii I. parat, quam cum illa graeca interpretatione (vtraque lingua, non graece tantum, vt Warthonus scribit,) Parif. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, quocum illam communicauerat Ioannes a'S. Andrea; ecclefiae Parisiensis canonicus. In bibliotheca Batherina memoratur praeterea editio Parif. 1583. 8. quam non vidi. Exflat et graece et latine in Frontonis Ducaei Auctario bibl., patrum Paril, 1624, tom. XII. Scias Lettor, inquit Allatius de Georgiis p. 362. hant taindem miffam, multo aufliorem et perfectiorem legi in bibl. Barberina cod. LXXV. quae tomen dicitur ob EMANVELE CHRYSOLORA effe in linguam graecam conuerfa. Λετεργία μεταγλωττισθέσα από Λατινικής διαλέκτε είς την Έλληνικην, παρώ κυρέ Μαι 3ηλ τέ χρυσολωρά. Initium idem eft, quot in illa, quae Codino tribuitur: o μέλλων iegegynoen iegeus etc.

Produt etiam cum Codine Lambeciano eiusdem EMANVELIS CHRYSOLORAE *) epistola ad Ioannem Palacologum, imp., qua ouyxéiois five comparatio veteris ac nouae Ro-

h) Hig eft, qui ex Graecia, a Turcis opprimi coepta, virisque eius nubilibus et eruditis inter primos gracca litteras in Latium reduxit et in Inalia ipfe substitit, quum Iohannis Palaeolegi nomi-,ne legationem pro auxilio-aduersus hostes impetrando obliffet. Docuit graceas litteras Venetiis primum, deinde Horentiae et Romae ac tandem Ticini, atque e vita decessit Constantiae a. C. 1415.

quod etiam legitur in historia Concilii Constantienfis, quam viro praestantissimo Hermanno ab Hardt debemus tom. I. p. 10. fq. Addes, fi vis, Iouis elegia p. 41. Martinum Crusium lib. V. Germano. Graeciae p. :34. /(vbi etiam de Ighanne Chryfolora, Francisci Philelphi socero, viro itidem doctifimo,) Ilaaci Bullartii Academiani feientiarumi tom. I. peg. 265. Hanckium de scriptoribus Byz. lib. I. Eius Epitaphium Lambecius epidolis praemifit, cap. 37. Koenigium in bibl. Pauli Freheri theatrum

Digitized by

mae

MONUMENTA A LAMBECIO EDITÁ Lib. V. e.I.

mae continetur pag. 107 — 126, graece et latine, cum eiusdem Lambećii versione. Sequontur deinde, sed graece tantum, binae eiusdem Emanuelis, iam augyégevros, epistolae ad Iohannèm Chrysoloram et Demetrium Chrysoloram, Roma scriptae et Graeciae absentiam Romae laude solantes. [conf. D. Boerner de döctis bominibus graecis litterarum graecarum in Italia restauratoribus. Lips. 1750, 8. de Emm. Chrysol. pag. 1. sqq. in specie de eius epp. pag. 10, sq. et 22. sq. Harl.]

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius graece publicauit ineditam ante orationem, habitam a PHOTIO, CPolitano patriarcha, in Encauniis-nouae ecclefiae ') B. Vitginis a Basilio Macedone post a. C. 879. quo restituius est Photius, in imperatorio palatio CPolitano Calendis Maii dedicatae. Titulus est: Φωτίε πατειάεχε Κωνξαντη επόλεως έκθεασις της έν τοῦς βασιλείοις νέας Ἐκκλησίας της ὑπεραγίας Θεοτόκε, ὑπό Βασιλείε τε Μακεδόνοςοἰκοδομη Θείσης. Incipit: Φαιδεόν όςῶ της παεέσης ήμερας του σύλλογον. Eamdem ota-

trum virorum illustrium p. 1423. fq. etc [H. von der Hardt memoria Chryfolorse, Hehnstad, 1718. 8. --C. Oudin. comm. de script. eccl. tom. III. p. 1232. - Offeruazioni di D. G. intorno; a Emanuello Chryfolora, Riftorstore delle Lettere greche in Italia, in: Raccolta d'opusc. scientif. tom. XXV. p. 241. sqq. vbi quoque pag. 291. et 323. sqq. infertae funt Andr. Iuliani orat. in funere Man. Chryfolorae et Guarini Veronenfis, epistolae IV. de Chryfolora. - Mehus in vita Ambrofii Camaldulenfis, p. 357 - 364. - Freytag. adpar. litter. 111. pag. 171. sqq. - Humphr. Hodius de graecis illustribus L. Gr. - inflauratoribus, Londin. 1742.8 p. 12. ex quo indicem librorum, ab Emman. Chryfolora confectorum, et alia paucis repetii, et plura de codd, atque editt, praecipue Erotematum collegi: aliosque VV. DD. laudaui. - Editionis Aldinac, (in fine Venetiis in sedibus Aldi. M. D. XII.) cuius exemplar nactus fum, inferiptio plenior haeceft : Ecurquere TE Xovachupe, Hepiaru MELWY ONMUTWY. ПЕрі охуминтория тах хрочих ви тых Χαλκονδύλε. το τέτερτον τε γαζη, περί συντάξεως. Περί iynditixwe. Гещиас погостяль in din Cogue mointwe. Erotemata Chryfolorae. De anomalis verbis. De formatione temporum ex libro (Demetrii) Chalcon. duiae. Quartus Gazae de constructione. De En. clificis. Sententiae monoflichi ex variis poetis. Aldus, cum eius infigni typogr. in 8. - Bandinius in catal. codd. gr. Laurent. I. p. 139. fq. plura scripsit de Manuele et Demetrio, Chrujolovis, recentilit cod. XX. plut. 6., in quo continetur 1)-Man. Chry/olorae comparatio antiquee et nouae Rom e, . epistola ad Io Palaeologum, mper. haec eadem eft epift. mam cum duabus fequemibus in ed. Venet. p. 81. iq. 97. et 98.) a Lembecio editam effer

Vol. VI. p.484**P**485

iam adnotauit Fabric. et quam a Francisco Aleardo, Veronenfi, latine versam effe, ex Mdbillonii Museo itslico, tom. I. p. 98. animaduertit Bandin. 2) eiusd. Man. Chryfol. altera cpistola, Romae ad Ioannem Chryfoloram exarata: 3) ciusd, ter-7, tia ep. ad Demetrium Chryfoloram, Romae itidem data, in qua fe multum delectori vetuftis statuis fignificat; 4) eiusd. quarta epistola ad Pallantem de morte sui fratris, Manuelis, consolatoria, docta quidem et diserta, cuius initium speciminis, loco graece cuulgouit Bandin. l. c. pag. 140, et in nota I. plura de illa alitaque Chryfolorae epistolis adiulita - Epiftolae ad regem; Io. Chryfoloram, Demetrium Chryfol, ad Pallantem in obitu germani fratris Manuelis confolatoria, a Bonau. Vulcanio la-'tine versae, exstant in in bibl. Leidens. v. catal. p. 345. nr. 30. - Adde de tribus Chry/cloris infra in vol. X. p. 392. fqq. Hart.] - Huius Emanuclis Chryfolorae Erotemata Grammatica prodierunt graece Argentor, 1516. 4. [m. 8.] Venet, 1549. 8 et cum latina version : Parif, apud Wechel. Ceterum non dubito, librum Chryfolorae de antiqua et noua Roma, quem Gemerus graece vefert exitare in bibl. Medicea, et quem Vulcanias voluir in locen dare, iham apfam epistolam long prem effe, quam Lambacius graece et latine enidit. Eus de processione Servitus S. contra Graccos, quod laudat A latins contra Creygthomm, mirer non editum effe in eiusdem Graecia orthodoxa. Iscipit : Pupunges you-· Qwr.

i) in vita Bafilii, feripta a Conflantino Porphyrog. n. 55. templum illud, fiue the Barthery Instantia condita traditor in hono em Christi, Michaelis, archangeli et Eliac, Thesbitae.

Digitized by GOOG

803

804 Lib. V. L. L. IOANNES ANAGNOSTA DE OCCUPATA THESS. Vol. VI. P. 48: P486

tionem graece et latine cum versione sua dedit Frantiscus Conibesifius, in manipulo rerum CPolitanarum, ad calcem Atlatii de Simeonum scriptis Paris. 1664. 4. pag. 304. seq. De Photii bibliotheca et aliis scriptis infra suo loco.

De LEONIS, imp., oraculis, quae a Lambecio ad calcem Çodini subiancta sunt, vide, si placet, quae dicta sunt hoc iplo capite pag. 364. seq. ed. vet.

De LEONE, grammatico, diclum superius pag. 380. ed. vet.

Ex scriptis, quae ad id temporis inedita idem Lambecius, in notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda Fragmentum de turribur vocalibus Byzantii, quod e MS. bibl. regiae Paris. adfert n. 4. Aliud fragmentum de promontorio Chalcedonens neacus, quod deinde corrupte neiov dictum est, num. 122. Anonymus Chronogrophus graecus, qui in bibl. regia adferuatur. num. 9. 18. 46. Asta graeca Syluestri prini, ropae, num. 14. 56. 57. 68. Afelepiodoti réxyn rantin, num. 65. Anonymi de septem Synodis breuis narratio, quam post Codini libellum messi una di postation in duobus Vaticanis MSS. reperit et num. 78. integram graece edidit Lambecius. Iulii Pollucis Chronicon, e quo longus locus de Constantino M. et iustauratione Byzantii adfertur num. 12^k) Ioannit Lydi, Philadelphiensis, messi modurum explication num. 154. et messi unvõis n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. Lexicon antiquum graecum ex bibl. Seguieriana n. 18. Manuelis Philae epigramma in B. Virginem n. 116. Nicetae, rhetoris, Oratio de passione S. Stephani, et corporis eias inventio. n. 99. Nicephori Callisti fyntagma de miraculis, ad fontem templi S. Mariae editis *) et de [F] eius templi fructura, MS. in bibl. Vaticana memoràtur n. 116. Procli in Cratylum Platonis. n. 27. et in Parmenidem. n. 65.

XVI. IOANNIS ANAGNOSTAE, Theffalonicenfis, de occupata et erepta Venetis a. C. 1430. †) per Muratem II. Turcarum principem, Theffalonica, ad amicum feripta aliquot post vrbem captam annis, saepius illo id desiderante, narratio exhibetur graece et latine in Allatii ouµµintois p. 318 — 380. Confer Hanckium de hist. Byz. scriptoribus lib. I. cap. 38. p. 636. sqq. [Henr. Wharton ad Caue hist. litt. etc. vol. II. p. 130.]

Ex NICOLAI, patriarchae, Monodia de excidio Thessalonicensi, a. C. 904. facto, nonnulla adfert Allatius notis ad Acropolitam p. 248. De illo excidio supra p. 351.

k) V. Iul. Poll. chron. edit. Hardt. p. 256. de anno conditae CPoleos. Harl.
fqq. et 264. fqq. et ed. Bianconi, fine auctoris momine, pag. 123. fqq. cum Bianc. nota p. 427.
*) V. fupra in hoc vol. p. 438. fq. Harl.
*) V. fupra in hoc vol. p. 438. fq. Harl.
*) V. fupra in hoc vol. p. 438. fq. Harl.

FINIS VOLVMINIS SEPTIMI.

Digitized by

Digitized by Google

.

-

•

,

•

Digitized by Google

.

.

•

Digitized by Google

•

.

•

Digitized by Google

ł